

வெளிகிடு எண்: 1000

உ.
சிவமயம்

சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
முதற் காண்டம்

Acc.No.

34495

ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம்
தருமை ஆதீனம்
மயிலாடுதுறை 609001

வெளியீடு எண். 1000

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் நாயனார்
அருளிச்செய்த
பெரியபுராணம் எனப்படும்
திருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை
முதற் காண்டம்
பொழிப்புரை, விளக்கக் குறிப்புரைகளுடன்

இந்நூல்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்

26 ஆவது குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த

பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருவருள் ஆணையின் வண்ணம்

ஞானசம்பந்தம், பதிப்பகத்தில் வெளியிடப்பெற்றது.

2014

உரிமை பதிவு)

1997

(தருமை ஆதீனம்

பதிப்புரிமை : ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், தருமை ஆதீனம்,
மயிலாடுதுறை - 609 001. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முதற் பதிப்பு : 1997

இரண்டாம் பதிப்பு : 2014

பதிப்பாசிரியர் :

ஸ்ரீமத் திருநாவுக்கரசுத் தம்பிரான் சுவாமிகள், எம்.ஏ.,
கட்டளை விசாரணை, வேளூர் தேவஸ்தானம்

பொழிப்புரை, விளக்கக் குறிப்புரை :

தருமை ஆதீனப் புலவர், சித்தாந்தநன்மணி,
சைவசித்தாந்த சரபம்,
முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி
அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
தருமை ஆதீனம், தருமபுரம்.

அச்சிடல் - தயாரிப்பு :

ஸ்ரீ செந்தூர் ஆப்செட்,
திருவையாறு.

பன்னிரண்டாம் திருமுறை - 1

நூல் அளவுகள்

பக்கங்கள்	:	1440
படிகள்	:	2,000
அளவு	:	215மிமீ x 135 மிமீ. (1/8 டிமை)
அச்சுக்கோப்பு	:	கணிப்பொறி - லேசர் ஒளி அச்சுக்கோப்பு
எழுத்தளவு	:	10 மற்றும் 12 புள்ளி
அச்சுமுறை:	:	எதிரம், அச்சுத்தட்டு, மறுதோன்றி
தாள்	:	மீவெண் மாப்லித்தோ 70 ஜிஎஸ்எம். (18.6 கி.கி)
கட்டு	:	அட்டை, ரெக்சின் போர்வை, உருள்முதுகு.

திருமுறைகள் ஓதாய் தினமும் என அறிவித்த
தருமை ஆதீன ஸ்தாபகராம் முதற்குரவர்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தருமை ஆதீனத்தை நிறுவியருளிய

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு

சீரணியும் நுதலின்விழி மழுமான் நாகம்

திருந்தும்எரி பொருந்துவிடம் தெரிந்தி டாமல்

தாரணிஅன் பரையாள அவர்போல் வந்த

சைவசிகா மணிஎவர்க்கும் தலைவன் எங்கோன்

காரணியும் நெடியபொழிற் கமலை வேந்தன்

கருணைமழை பொழியும்இரு கடைக்க ணாளன்

பாரணியும் ஞானசம் பந்தன் எந்தை

பரமன்இரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம்.

- ஸ்ரீ சம்பந்த சரணாலயர்.

ஞானக்குழந்தை :

தமிழகத்தில் - தென்பாண்டி நாட்டில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் கார்த்தை வேளாளர் மரபில் சுப்பிரமணிய பிள்ளை மீனாட்சியம்மை என்ற நல்லறப் பெரியோர்கட்கு அருந்தவ மகவாகப் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அவதரித்தவர், தருமை ஆதீன முதற் குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்த தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள். இவருக்குப் பெற்றோர்கள், திருஞானசம்பந்தரைப்போல் தமது குழந்தையும் சிவஞானம் பெற்றுச் சைவம் வளர்க்கும் ஞானாசிரியனாகத் திகழ வேண்டும் என்று எண்ணி 'ஞானசம்பந்தன்' என்ற நற்பெயரைச் சூட்டி வளர்த்து வருகையில், தமது குலதெய்வமாகிய சொக்கநாதரையும் மீனாட்சியம்மையையும் தரிசிப்பதற்கு ஞானசம்பந்தருடன் மதுரை சென்று பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் நீராடி வழிபட்டனர். பெற்றோர்கள் ஊருக்குப் புறப்படுங்கால் ஞானசம்பந்தர் தன்னைத் தொடர்ந்து நின்ற தாயும் தந்தையுமாகிய சொக்கநாதரைப் பிரிய மனமின்றி, உடலுக்குத் தாய் தந்தையர்களாகிய பெற்றோர்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்பிச் சொக்கநாதர் வழிபாட்டிலே ஈடுபாடு கொண்டவரானார்.

கண்ணுக்கினிய பொருள்:

நாள்தோறும் பொற்றாமரைக் கரையில் அடியார்கள் சிவபூசை

புரிவதைக் கண்டார் ஞானசம்பந்தர். தாமும் அவ்வாறு சிவபூசை புரிய எண்ணினார். சொக்கநாதரை வேண்டினார். கருத்தறிந்து முடிக்கும் கண்ணுதற் கடவுளும் அன்றிரவு அவர் கனவில் தோன்றி, 'நாம் பொற்றாமரைத் தடாகத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் காங்கைக்குள் இருக்கிறோம். நம்மை எடுத்துப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அவ்வண்ணமே மறுநாள் காலையில் பெருமானின் கருணையை வியந்து போற்றிப் பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் மூழ்கினார். ஸ்ரீ சொக்கநாதப் பெருமான் கண்ணுக்கினிய பொருளாகத் தமது கரத்தில் வரப்பெற்றார். 'ஆசாரியன் மூலமாகத் தீகை பெற்றுத்தானே சிவபூசை புரிதல் வேண்டும்; ஆசாரியன் வேண்டுமே; சிவஞான உபதேசம் பெறவேண்டுமே; எப்படிப் பூசையைப் புரிவேன்! என்ற எண்ணம் தோன்றவே, அது பற்றி இறைவனிடமே முறையிட்டார்.

ஞானாசாரியனை அடைதல் :

வேண்டத்தக்கது அறிந்து வேண்ட முழுதுந் தருவோனாகிய சொக்கநாதப் பெருமான் மறுநாள் கனவில் எழுந்தருளி 'திருக்கயிலாய பரம்பரை - திருநந்தி மரபு மெய்கண்ட சந்தான வழியில் திருவாரூரில் விளங்கும் கமலை ஞானப்பிரகாசர் என்ற ஆசாரியரிடத்தில், வருகிற சோமவாரத்தில் ஞானோபதேசம் பெற்று நம்மைப் பூசிப்பாயாக' என அருளினார். அன்றிரவே கமலை ஞானப்பிரகாசர் கனவிலும் எழுந்தருளி, 'ஞானசம்பந்தன் வருகிற சோமவாரத்தன்று வருவான்; அவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து சிவபூசையும் எழுந்தருளுவிப் பாயாக' என்று அருளினான். ஞானசம்பந்தர் பல தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருவாரூர் சென்று, பூங்கோயிலில் உள்ள சித்தீச்சரம் தகடிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் அமர்ந்திருந்த கமலை ஞானப் பிரகாசரைக் கண்டார். காந்தம் கண்ட இரும்புபோல ஆசாரியரால் ஈர்க்கப்பட்டார். சமய விசேட நிர்வாண தீகைகளால் பாச ஞானம் பசுஞானங்கள் நீங்கிப் பதிஞானம் கைவரப் பெற்றார். சொக்கநாதப் பெருமானை ஆன்மார்த்த பூஜாமூர்த்தியாகப் பூசிக்கப்பெறும் பேற்றையும், ஞான அநுபூதியையும் அடைந்தார்.

கைவிளக்குப் பணிவிடை :

பன்னாளும் ஆசாரியப் பணிவிடை செய்து தங்கி இருக்கும் நாள்களில் ஒருநாள் தியாகராசப் பெருமானின் அர்த்தயாம பூசையைத் தரிசித்து ஆசாரியர் தமது மாளிகைக்கு எழுந்தருளினார். அப்பொழுது கைவிளக்குப் பணியாளன் உறங்கிவிட ஞானசம்பந்தர் தமக்கு ஞான

ஒளியேற்றி நல்வழிகாட்டிய ஞானாசாரியருக்கு ஒளிவிளக்கு ஏந்தி முன்சென்றார். திருமாளிகையின் வாயில் முன்னர்ச் சென்றவுடன், சிவாநுபூதியிலேயே திளைத்திருந்த ஞானப்பிரகாசர், அருள்நிலை கைவரும் பக்குவத்திலிருந்த ஞானசம்பந்தரை 'நிற்க' எனக் கட்டளை யிட்டு உட்சென்றார். ஆசாரியர் பெற்ற சிவாநுபூதியை ஞான சம்பந்தரும் கைவரப் பெற்றவராய் மாளிகை வாயிலில் கைவிளக்கு ஏந்தியவராகவே நின்றார். ஞானசம்பந்தரின் பெருமையை ஞாலம் அறியச்செய்து அதன்மூலம் சைவப் பயிர் தழைக்க இறைவன் திரு வுளம் பற்றினான் போலும். அன்றிரவு பெருமழை பெய்தது. சிவாநு பூதியில் திளைத்திருந்த ஞானசம்பந்தர் மீது ஒருதுளி மழை கூடப்பட வில்லை. விளக்கோ அணையாது சுடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டு இருந்தது.

குருஞானசம்பந்தராயினார் :

வைகறைப் பொழுதில் ஞானப்பிரகாசரின் பத்தினியார் சாணம் தெளிக்க வருங்கால், ஞானசம்பந்தர் அநுபூதி நிலையில் நிற்பதையும், விளக்குச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பதையும் கண்டு உட் சென்று பதியிடம் வியப்புடன் அதனை வெளியிட்டார்.

ஞானப் பிரகாசர் விரைந்து வந்து பார்த்து, ஞானசம்பந்தரிடம் திருவருள் பெருகுகின்ற நிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்து "ஞானசம்பந்தா! நீ ஆசாரியனாக இருந்து, பக்குவம் உடையவர்களுக்கு ஞானோப தேசம் செய்து ஆசாரியனாக விளங்குவாயாக" என்று அருளினார். அப்பொழுது ஞானசம்பந்தர்,

கனக்கும் பொதிக்கும் எருதுக்கும் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
எனக்கும் உடற்கும் எனதிச்சை யோஇணங் கார்புரத்தைச்
சினக்குங் கமலையுள் ஞானப்ர காச சிதம்பரஇன்
றுனக்கிச்சை எப்படி அப்படி யாக உரைத்தருளே.

என்ற பாடலைப்பாடி "எங்குச்சென்று எவ்வாறு இருப்பேன்" என்று விண்ணப்பிக்க, ஞானப்பிரகாசர், "மாயுரத்தின் ஈசான்ய பாகத்தில் வில்வாரணியமாய் உள்ளதும், திருக்கடவுளில் நிக்கிரகம் பெற்ற எமதருமனுக்கு அநுக்கிரகம் செய்ததும் ஆன தருமபுரத்தில் இருந்து கொண்டு, அன்பு மிக உண்டாய், அதிலே விவேகமுண்டாய், துன்ப வினையைத் துடைப்ப துண்டாய், இன்பம் தரும் பூரணத்துக்கே தாகமுண்டாய் ஓடி வருங்காரணர்க்கு உண்மையை உபதேசித்துக் குருவாக விளங்குவாயாக" என்று கட்டளையிட்டருளினார். ஞான சம்பந்தர், "குருஞானசம்பந்தர்" ஆயினார்.

தருமபுரத்தில் ஆதீனம் கண்டார் :

ஆசிரியர் ஆணையை மறுத்தற்கு அஞ்சியவராய்க் கன்றைப் பிரிந்த பசுப்போல வருந்தும் குருஞானசம்பந்தரை நோக்கிக் “குருவாரந்தோறும் வந்து நம்மைத் தரிசிப்பாய்” என்று தேறுதல் கூறினார் ஞானப்பிரகாசர்.

குருஞானசம்பந்தர் தம் குரு ஆணையைச் சிரமேற்கொண்டு தமது ஆன்மார்த்த மூர்த்தியுடன் தருமபுரத்திற்கு எழுந்தருளி, தருமபுர ஆதீன மடாலயத்தை நிறுவியருளினார். ஞானாநுபூதியில் திளைத்துப் பல பக்குவ ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்து அநுபூதிச் செல்வராய்த் திகழ்ந்தார். அவர் அநுபூதியில் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய் எழுந்த சிவஞானப் பேரருவியே சிவபோக சாரம், சொக்க நாத வெண்பா, முத்தி நிச்சயம், திரிபதார்த்த ரூபாதி தசகாரிய அகவல், சோடசகலாப் பிராசாத ஷட்கம், சொக்கநாதக் கலித்துறை, ஞானப் பிரகாசமாலை, நவமணிமாலை ஆகிய எட்டு நூல்கள் ஆகும். பாடல்கள் எளிமையும், இனிமையும் பயப்பனவாய், பதி, பசு, பாசம் என்ற முப்பொருளுண்மையைத் தெளிய விளக்குவனவாய் உள்ளன.

ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசம் :

குருஞானசம்பந்தர் தம்மை அடைந்த பக்குவமுடையவர் களுக்கு உபதேசித்து அநுபூதிமானாக விளங்கும்போது, உபதேச பரம்பரையை வளர்த்துவர அதிதீவிர பக்குவ நிலையிலிருந்த ஆனந்த பரவசருக்கு உபதேசித்துத் தாம் ஜீவசமாதி கூடியருளினார்கள். அதிதீவிர நிலையில் இருந்த ஆனந்தபரவசர் தமது குருநாதர் உபதேசித்த ஞானநிலை விரைவில் கூடியவராய், தம் ஞானாசாரியர் ஜீவசமாதி கூடிய ஸ்ரீ ஞானபுரீசுவரர் ஆலய விமான ஸ்தூபியைத் தரிசித்தவாறு நிஃடை நிலை கூடினார்கள்.

மீண்டும் எழுந்தருளினார் :

அதுகண்ட ஏனைய சீடர்கள் குருமரபு விளங்க வேண்டுவதை ஆசாரியர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பிக்க, பரமாசாரிய மூர்த்திகள் ஜீவசமாதியினின்றும் எழுந்து வந்து ஸ்ரீ சச்சிதானந்த தேசிகருக்கு உபதேசம் செய்து அநுபூதிநிலை வருவித்து ஞானபீடத்து இருத்தி வைகாசி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷ சப்தமி திதியில் தாம் முன்போல் ஜீவ சமாதியில் எழுந்தருளினார்கள்.

தருமை ஆதீனப் பணி :

கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற இத்திருத்தருமை ஆதீனம் அதுமுதல் வழி வழியாக விளங்கி, மொழித் தொண்டும், சமயத் தொண்டும், சமூகத் தொண்டும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் ஆற்றி வருகிறது. இப்பொழுது ஞானபீடத்தில் இருபத்தாறாவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் எழுந்தருளியிருந்து அருளறப் பணிகள் பல இயற்றி அருளாட்சி புரிந்து வருகிறார்கள்.

வாழ்க தருமை ஆதீனம்! வளர்க குருபரம்பரை!

ஆய்வார் புதிபசு பாசத்தின் உண்மையை

ஆய்ந்தறிந்து

காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி

கேள்வியல்லல்

ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன்

றிரண்டுமறத்

தோய்வார் கமலையுள் ஞானப்ர காசன்மெய்த்

தொண்டர்களே

ஆசையறாய் பாசம்விடாய் ஆனசிவ பூசைபண்ணாய்

நேசமுடன் ஐந்தெழுத்தை நீநினையாய் - சீ சீ

சினமே தவிராய் திருமுறைகள் ஓதாய்

மனமே உனக்கென்ன வாய்.

- ஸ்ரீ குருஞான சம்பந்தர்.

**தருமை ஆதீனம் ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தின்
பன்னிருதிருமுறைத் தொகுதி
(16 பகுதிகள்)**

பகுதி

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம் :

1.	முதல் திருமுறை	1
2.	இரண்டாம் திருமுறை	2
3.	மூன்றாம் திருமுறை	3

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம் :

4.	நான்காம் திருமுறை	4
5.	ஐந்தாம் திருமுறை	5
6.	ஆறாம் திருமுறை	6

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரம் :

7.	ஏழாம் திருமுறை	7

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியவை :

8.	1. எட்டாம் திருமுறை - திருவாசகம்	8
	2. எட்டாம் திருமுறை - திருக்கோவையார்	9

திருமாளிகைத் தேவர் முதலிய ஒன்பதினமர் அருளியவை :

9.	ஒன்பதாம் திருமுறை - திருவிசைப்பா,
திருப்பல்லாண்டு | 10 |
|----|--|----|

திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திரம்

10.	1. பத்தாம் திருமுறை - 1 - 3 தந்திரங்கள்	11
	2. பத்தாம் திருமுறை - 4 - 6 தந்திரங்கள்	12
	3. பத்தாம் திருமுறை - 7 - 9 தந்திரங்கள்	13

திருவாலவாயுடையார் முதலிய பன்னிருவர் அருளியவை :

11.	பதினொன்றாம் திருமுறை	14

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் :

12.	பன்னிரண்டாம் திருமுறை - முதற்காண்டம்	15
	பன்னிரண்டாம் திருமுறை - இரண்டாம் காண்டம்	16

உ

திருத்தொண்டர் புராணம்

முதற்காண்டம்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் அருள் வரலாறு	13
ஸ்ரீலஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் ஆசியுரை	23
பதிப்புரை	89
அணிந்துரை	94
ஆராய்ச்சி முன்னுரை	99
முன்னுரை	175
முதற் காண்டத்தில் குறிக்கப்பெறும் நாயன்மார்களும், திருத்தொண்டர் புராண நாயன்மார்களும்	178
நாயன்மார் திருநட்சத்திரங்கள்	180
நாயன்மார் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்	184
சேக்கிழார் நாயனார் வரலாறு	189
பாயிரம்	199
1. திருமலைச் சருக்கம்	207
1.1 திருமலைச் சிறப்பு	207
1.2 திருநாட்டுச் சிறப்பு	230
1.3 திருநகரச் சிறப்பு	260
1.4 திருக்கூட்டச் சிறப்பு	297
1.5 தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்	306
2. தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்	446
1. தில்லைவாழந்தணர் புராணம்	447
2. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்	458

3. இயற்பகை நாயனார் புராணம்	489
4. இளையான்குடிமாற நாயனார் புராணம்	516
5. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்	534
6. விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம்	554
7. அமர்நீதி நாயனார் புராணம்	565
3. இலைமலிந்த சருக்கம்	593
8. எறிபத்த நாயனார் புராணம்	594
9. ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்	630
10. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்	655
11. குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம்	755
12. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்	775
13. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்	797
14. ஆனாய நாயனார் புராணம்	810
4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்	834
15. மூர்த்தி நாயனார் புராணம்	835
16. முருக நாயனார் புராணம்	863
17. உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம்	873
18. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்	878
19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்	900
20. சண்டேசுர நாயனார் புராணம்	976
5. திருநின்ற சருக்கம்	1014
21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்	1015
22. குலச்சிறை நாயனார் புராணம்	1275
23. பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்	1283
24. காரைக்காலம்மையார் புராணம்	1292
25. அப்பூதியடிகள் நாயனார் புராணம்	1337
26. திருநீலநக்க நாயனார் புராணம்	1369
27. நமிநந்தியடிகள் நாயனார் புராணம்	1386
பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி	1409

உ

குருபாதம்

பன்னிரு திருமுறை ஆசிரியர்கள்

¹திருஞான சம்பந்தர் ²வாகீசர் ³சுந்தரர்
⁴திருவாத வூரர் மற்றைத்
⁵திருமா ளிகைத்தேவர் ⁶சேந்தனார் ⁷கருவூரர்
 தெள்ளு ⁸பூந் துருத்தி நம்பி
 வருஞான ⁹கண்டரா தித்தர் ¹⁰வே ணாட்டிகள்
 வாய்ந்த ¹¹திரு வாலி யமுதர்
 மருவு ¹²புரு டோத்தமர் ¹³சேதிராயர் ¹⁴மூலர்
 மன்னு திரு ¹⁵ஆல வாயார்
 ஒரு ¹⁶காரைக் காலம்மை ¹⁷ஐயடிகள் ¹⁸சேரமான்
 ஒளிர் ¹⁹கீரர் ²⁰கல்லாடனார்
 ஒண் ²¹கபிலர் ²²பரணர்மெய் உண ²³ரிளம்பெருமானாடு
 ஓங்கும் ²⁴அதி ராவடிகளார்
 திருமேவு ²⁵பட்டினத் தடிகளாடு
²⁶நம்பியாண்டார்நம்பி ²⁷சேக்கிழாரும்
 சிவநெறித் திருமுறைகள் பன்னிரண் டருள்செய்த
 தெய்விகத் தன்மையோரே.

4

-புலவர் திரு.வை.தருமலிங்கம் பிள்ளை,
 தமிழாசிரியர், தருமை ஆதீனத் தேவாரப் பாடசாலை,
 தருமபுரம்.

தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மர்

1. தில்லைவாழ் அந்தணர்

2. பொய்யடிமையில்த புலவர்

3. பக்தராய்ப் பணிவார்

4. பரமணையே பாடுவார்

5. சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவர்

6. திருவாரூர் பிறந்தார்

7. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

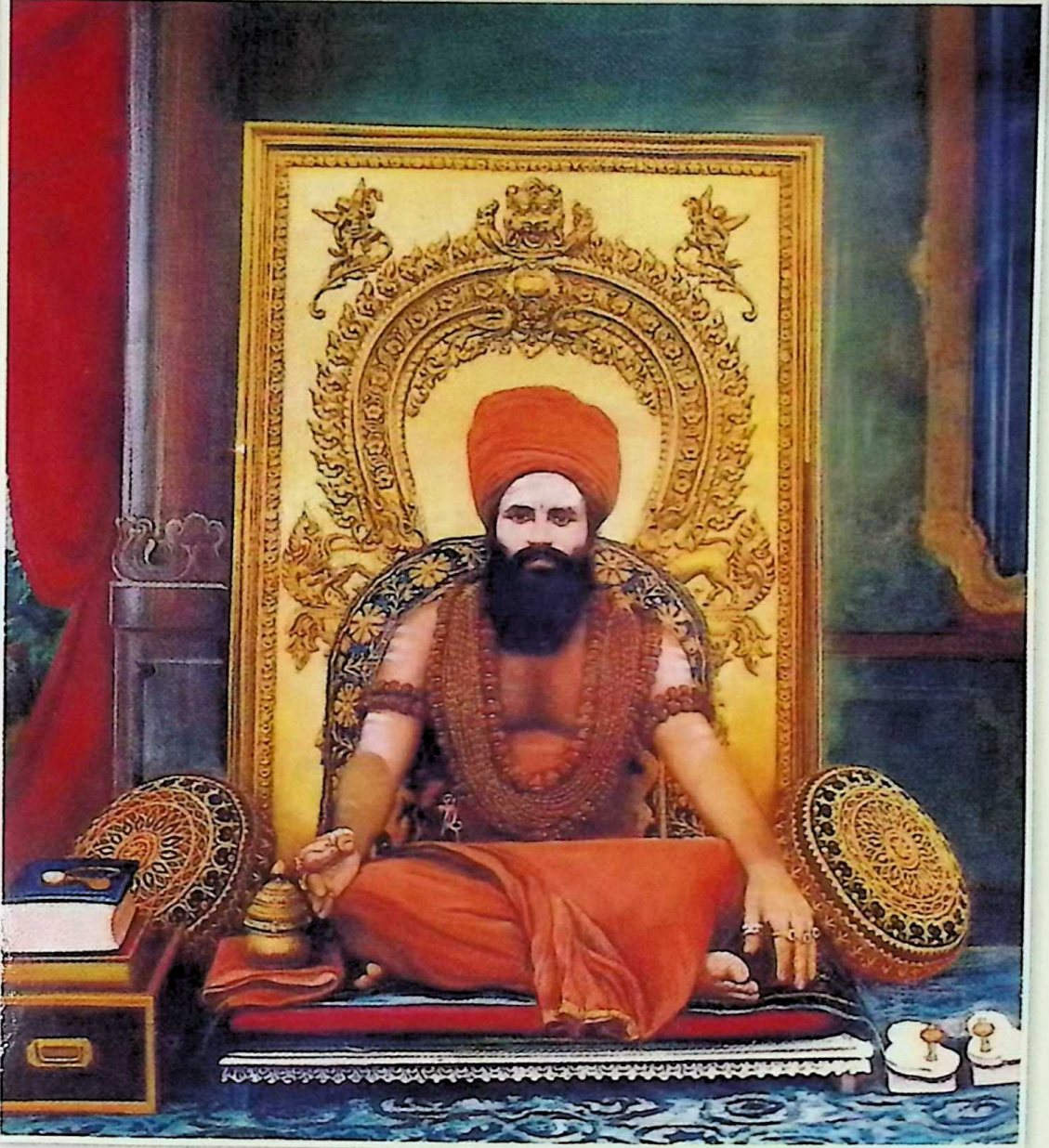

8. முழுநூறு பூசிய முனிவர்

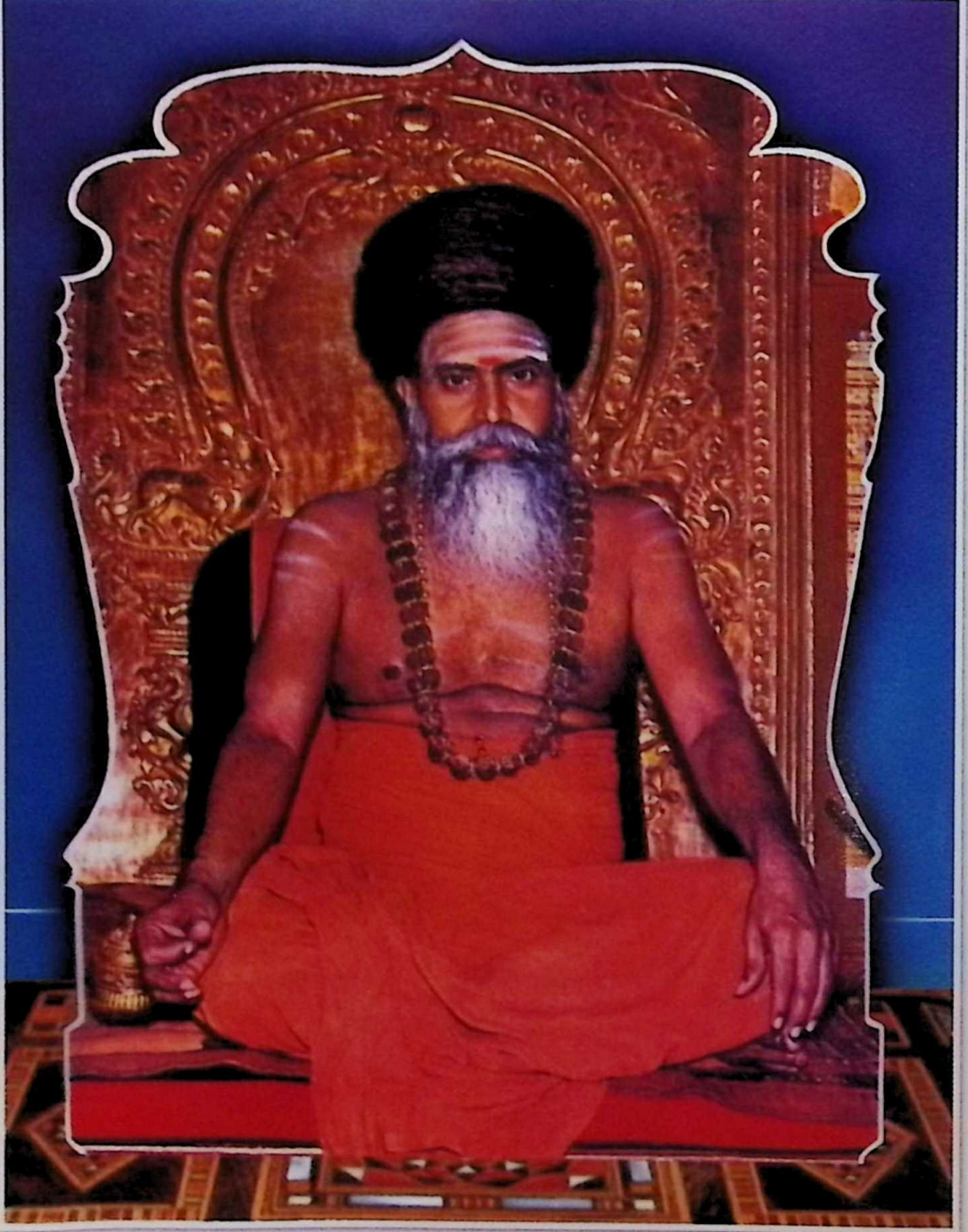
9. அப்பாலும் அடிசார்ந்தார்

திருமுறைகள் உரையோடு வெளிவருமாறு அருள் சுரந்து,
ஒன்று முதல் ஒன்பதாம் திருமுறைகள் வெளியிட்ட,

தருமை ஆதீனம் 25ஆவது குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீ ஸ்ரீ கயிலை சுப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

மறைமொழி பத்தாம் திருமுறை முதலா,
பன்னிரு திருமுறை உரை வெளியிட்டு அருளிய,

தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகாசந்திதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ
குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமை ஆதீனம்

26ஆவது குருமகாசந்நிதானம்

**ஸ்ரீலக்ஷ்மி சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கியருளிய**

ஆசியுரை

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயல்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

-தி.12 பு.28 பா. 1

வேதம், சிவாகமம், புராணம், இதிகாசம், திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்களே நமது சைவசமயத்தின் அடிப்படைச் சட்ட நூல்களாகும். சிவநெறி கடைப்பிடிப்போர் இந்நூல்களின் வரையறைகளின் படியே நடக்கவேண்டும். நடவாதார் சைவத்திற்குப் புறம்பானவராவர்.

இந்தியப் பேரரசின் அடிப்படைச் சட்டம், அரசியலமைப்பு என்று சொல்லப்பெறும். இந்தியப் பேரரசின் மாநிலங்கள் அனைத்தும் அரசியலமைப்பு என்னும் இந்த அடிப்படைச் சட்டத்தைப் போற்றி மதித்தே நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போலவேதான், சைவத்தின் அடிப்படைச் சட்டமாக விளங்குவது, வேதாகம, புராணதிகாச, திருமுறை, சித்தாந்த சாத்திரங்களாகும். ஆகவே இவற்றைப் போற்றியும், மதித்தும் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே விதியாகும்.

அவரவர்களும் மனம் போன போக்கெல்லாம் போய்த் தனிவழி

காண்பார்களானால் நாட்டின் ஒழுங்குமுறை கெட்டுச் சிதறிப் போக ஏதுவாகும். இதைச் சைவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்து ஒழுங்கு முறையைக் கடைப்பிடித்து நடந்து கொள்ள வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும்.

வேதம்:

வேதம் என்ற சொல், வித் என்ற வேர்ச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியது. வேதம் என்பதற்கு அறிவுநூல் என்பதே பொருள்.

அறிவுநூலாகிய வேதம், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு பகுதிகளாக விளங்குகிறது.

வேதம் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் - காண்டல், கருதல் முதலிய அளவைகளுக்குப் புலப்படாததாய், வாழ்க்கைக்கு நன்மை பயக்கும் நெறி முறைகளை அறிவிப்பதாய் உள்ள - அறிவுநூல் என்பதாகும்.

வித்-ஞானே என்பதாலும், வித் என்ற சொல்லுக்கு ஞானம் என்பதே பொருள். அஃதாவது நிச்சய ஞானம். நிச்சயம் என்பது நிலையானது; மாறுபாடு இல்லாதது. எனவே உண்மை ஞானத்தை உணர்த்தும் நூலுக்கு வேதம் என்பது பெயராயிற்று.

வேதங்களின் அங்கமாக உள்ள ஆறு அங்கங்களையும் முறையாகக் கற்றுத் தெளிந்தால்தான், வேதங்கள் நமக்குத் தெளிவாகப் புரியும். எதுபோல எனின், நன்னூல் என்னும் செந்தமிழ் இலக்கண நூலைக் கற்றுத் தெளிவு பெற வேண்டுமானால், அதற்கு முதற்படியாக விளங்கும் சிற்றிலக்கியங்கள், நிகண்டு நூல்களைக் கற்றால்தான், நன்னூல் என்னும் செந்தமிழ் இலக்கண நூல் இனிது விளங்கும்.

இது பற்றி, “நன்றாய்ந்த.... ஈரிரண்டின் ஆறுணர்ந்த ஒரு முதுநூல்” என்ற புறநானூறு, 166ஆம் பாடல் குறிப்பிடுவது காண்க. ஈரிரண்டு என்பது நான்கு பகுதியாக உள்ள வேதங்கள் என்றும், ஆறுணர்ந்த என்பது ஆறு அங்கங்களால் உணர்த்தப்பட்டது என்றும், ஒரு முதுநூல் என்பது ஒப்பற்ற பழைய நூலாகிய வேதம் என்றும் பொருள் தரும். ஆறங்கமாவன 1. சிட்சை, 2. கற்பகூத்திரம், 3. வியாகரணம், 4. நிருத்தம், 5. சந்தோவிசிதி, 6. சோதிடம் என்பனவாகும்.

1. வேதங்களை எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல் முதலிய இசை வேறுபாட்டால் உச்சரிக்குமாற்றை உணர்த்துவது, சிட்சை.

2. வேதங்கள் கூறும் நெறிமுறைகளை அநுட்டிக்குமாற்றை உணர்த்துவது, கற்பகூத்திரம்.

3. வேதங்களின் எழுத்து, சொல், பொருளியல்புகளை உணர்த்துவது, வியாகரணம்.

4. வேதங்களின் சொற்பொருள் உணர்த்துவது, நிருத்தம்.

5. வேதமந்திரங்களில் காயத்திரி முதலிய சந்தங்களின் பெயரும், அவற்றிற்குரிய எழுத்து இனைத்தென்றலும் உணர்த்துவது, சந்தோவிசிதி.

6. வேதங்களில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களைச் செய்தற் குரிய கால விசேடங்களை உணர்த்துவது, சோதிடம்.

மேலும் புராணம், நியாயம், மீமாம்சம், ஸ்மிருதி என்னும் நான்கும் உபாங்கங்கள் எனப்படும்.

வேதம், உலக மக்களுக்குப் பொது அறம் போதிப்பது. சிவாகமம், சத்தினிபாதத்து உத்தமர்களுக்குச் சிறப்பறம் போதிப்பதாகும்.

வேதம் பற்றித் திருமூலர் அருள்வது காண்க.

வேதத்தை விட்ட அறம்இல்லை வேதத்தின்

ஓதத் தகும்அறம் எல்லாம் உளதர்க்க

வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற

வேதத்தை ஓதியே வீடுபெற் றார்களே.

(தி.10 பா.96)

வேதம் ஒவ்வொன்றும், கர்ம காண்டம், ஞானகாண்டம் என இரு பிரிவுகளையுடையது.

கர்மகாண்டம், செயல்முறைகளைப்பற்றிக் கூறுவது. ஞான காண்டம் உபநிடதங்களால் தத்துவ விசாரணை செய்வது.

யசுர் வேதத்தின் நடுப்பகுதியில் “நமசிவாயச சிவதராயச” என்னும் பஞ்சாட்சரம் அமைந்துள்ளது. எனவே, வேதம் சிவபரத்துவத் தைக் கூறுவதாகவே விளங்குகிறது.

ஆகமம்:

ஆகமம்: ஆ என்பது, ஈசுவரனைக் குறிக்கும் ஓரெழுத்தொரு மொழி; கமம் என்பது, வந்தது என்பதைக் குறிக்கும். எனவே ஈசுவரனிடமிருந்து வந்தது என்பதைக் குறிப்பதாகும். வேதம், ஆகமம் இரண்டுமே சிவபெருமானிடமிருந்து ஆன்மாக்களை நன்னெறி செலுத்தப் பொருட்டு வந்தவை என்பதையே அறிவிக்கும். இதை “மஹாதோ பூதஸ்ய நிஸ்வசிதம்” என உபநிடதம் கூறுகிறது.

ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டாகும். வேதம் நான்கும் பரமேசுவரனின் நான்கு முகங்களிலிருந்து தோன்றின என்பர்; ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டும் பரமேசுவரனின் உச்சி முகத்தினின்றும் தோன்றின என்றும் திருமூலர் (தி.10 த.3) குறிப்பிடுகிறார்.

வேதம் நான்கும், முறையே பரமேசுவரனின் தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் நான்கு முகங்களிலிருந்தும் தோன்றின.

சிவ ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டும் சிவபெருமானின் உச்சி முகமாகிய ஈசான முகத்தில் தோன்றின என்பார் திருமூலர். அப்பாடல் காண்க.

அஞ்சன மேனி அரிவையோர் பாகத்தன்

அஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள ஆகமம்

அஞ்சலி கூப்பி அறுபத் தறுவரும்

அஞ்சாம் முகத்தில் அரும்பொருள் கேட்டதே. (தி.10 பா.102)

ஆகமம் - ஆ என்பது சிவம். கமம் என்பதற்கு வந்தது என்பது பொருள். எனவே சிவபெருமானிடமிருந்து வந்தது என்பதே சிவாகமம் என்பதற்குப் பொருளாகும். மேலும் ஆ என்பது ஆன்மாக்கள் என்றும், கமம் என்பது ஆன்மாக்களிடமுள்ள மும்மலங்களையும் நாசம் செய்வித்து மோட்சம் அடையச் செய்வது என்றும் பொருள் தரும்.

புராணம்:

புராணம் என்ற சொல், பழமை என்னும் பொருளைக் குறிப்பது. பழமையானாலும் புதுமையாகவும் விளங்குவது.

புரணாகிய பெருமானிடமிருந்து வந்தமையால் புரணம் என வழங்கி, பின்னர் அச்சொல்லே புராணம் எனத் திரிந்தது என்றும் கூறுவர்.

புராபிநவம் - பூரணம் எனக் கொண்டு, புராதனமாயும் புதுமை யாயும் உள்ளது எதுவோ, அதுவே புராணம் என்று ஆயிற்று என்றும் கொள்வர்.

“முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே” (தி.8 ப.7 பா.9) என்னும் மணிவாசகரின் திருவாசகமே இதற்குப் போதிய சான்றாகும். மேலும் பழமையிலிருந்துதான் புதுமை தோன்ற முடியும் என்பதையும் உணர்ந்தி உணர்வோர் இவ்வுண்மையை உணர்வர்.

மேலும் அப்பர், புவனூர்த் தேவாரத்தில்,

நார ணன்னொடு நான்முக னிந்திரன்

வார ணன்கும ரன்வணங் கும்கழற்

பூர ணன்திருப் புவனூர் மேவிய

கார ணன்னெனை யாளுடைக் காளையே. (தி.5 ப.65 பா.10)

என்று பாடுவதாலும், திருக்காளத்தித் திருத்தாண்டகத்தில்,

“நாரணன் காண், நான்முகன்காண் நால்வே தன்காண்

ஞானப் பெருங்கடற்கோர் நாவாய் அன்ன

பூரணன்காண் புண்ணியன்காண் புராணன் தான்காண்”

(தி.6 ப.8 பா.3)

என்று போற்றுவதாலும் இவ்வுண்மையைத் தெளியலாம்.

புராணம், பழமையானது என்ற பொருளைத் தரும்; புராதனம் என்ற சொல்லின் மருஉ மொழியே புராணம். எல்லாருக்கும் முன்னே தோன்றி முளைத்தவனாகிய சிவபெருமானைப் புராணன் எனத் தேவாரத் திருமுறைகள் கூறுகின்றன. “புண்டரிகக் கண்ணானும் புவின் மேலைப் புத்தேளும் காண்பரிய புராணன் தான்காண்” (தி.6 ப.30 பா.9) என அப்பர் பெருமான் அருளிச் செய்கின்றார்.

இலக்கிய வகைகளில், பழமையான வரலாறுகளை உணர்த்தும் நூல், புராணம் எனப் பொருள் தரும். வேத சிவாகமங்களையடுத்துப் பதினெண் புராணங்கள் சிறப்புடையனவாகப் போற்றப் பெறும்.

கடவுட் கொள்கையில் உணர்ந்தி நின்றற்கும், சமய உண்மைகளை உணர்த்தற்கும், உலகியலில் அறநெறி வழுவாது வாழ்தற்கும் புராணங் களைப் படித்தல் இன்றியமையாததாகும். இவை வடமொழியில் அமைந்துள்ளனவாயினும், இவற்றின் கதைக்கூறுகள் சங்கநூல்கள் தொடங்கி அனைத்துத் தமிழ்நூல்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

வேத சிவாகமங்கள் இறைவனால் அருளிச் செய்யப் பெற்றன போலப் பதினெண் புராணங்களும் அவ்விறைவன் திருவுள்ளப் பாங்கின்படியே தோன்றலாயின என்பதைத் திருஞானசம்பந்தர், திருவையாறு தேவாரத் திருப்பதிகத்தில்,

எங்கு மாகிநின் றானு மியல்பறி யப்படா
மங்கை பாகங்கொண் டானு மதிசூடு மைந்தனும்
பங்க மில்பதி னெட்டொடு நான்குக் குணர்வுமாய்
அங்க மாறுஞ்சொன் னானுமை யாறுடை யையனே.

(தி.2 ப.6 பா.6)

என அருளிச் செய்கின்றார். இப்புராணங்களைப் புடை நூல்கள் என சிவஞான சித்தியார் கூறுகிறது.

அருமறையா கமம்முதல்நூல் அனைத்துமுரைக் கையினால்
அளப்பரிதாம் அப்பொருளை அரனருளால் அணுக்கள்
தருவர்களின் தனித்தனியே தாமறிந்த அளவில்
தர்க்கமொடுத் தரங்களினால் சமயம்சா தித்து
மிருதிபுரா ணம்கலைகள் மற்று மெல்லாம்
மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாம் அங்கம்வே தாங்கம்
சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணாதே

(சித். சூ. 8 பா. 14)

பதினெண் புராணங்கள் :

சிவபெருமான் அம்மைக்கு உபதேசித்த பதினெண் புராணங்களையும் இடையில் வீற்றிருந்த முருகப் பெருமான் கேட்டு, அதைச் சனற்குமாரருக்கு உபதேசிக்க, அவர் அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசிக்க, அவர் வியாசருக்கு உபதேசிக்க, அவர் தம் மாணாக்கர் சூத முனிவருக்கு உபதேசிக்க, சூத முனிவர் பதினெண் புராணங்களையும் நைமிசாரணிய முனிவர்கட்கு உபதேசித்து, அஃது உலகில் பரவியது என்பதே புராண வரலாறு.

இந்த அமைப்பிலேயே பதினெண் புராணங்கள் தோன்றலாயின. பதினெண் புராணங்களாவன,

1. பிரம புராணம்,	2. பதும புராணம்,
3. விட்டுணு புராணம்,	4. சிவ புராணம்,
5. பாகவத புராணம்,	6. நாரதீய புராணம்,

7. மார்க்கண்டேய புராணம்,	8. ஆக்கினேய புராணம்,
9. பவிஷ்ய புராணம்,	10. பிரமவைவர்த்த புராணம்,
11. இலிங்க புராணம்,	12. வராக புராணம்,
13. ஸ்கந்த புராணம்,	14. வாமன புராணம்,
15. கௌமார புராணம்,	16. மச்ச புராணம்,
17. கருட புராணம்,	18. பிரகம்மாண்ட புராணம்

என்பனவாம். இப்பதினெட்டும் மகாபுராணங்கள் எனப்படும்.

இவ்வாறே உபபுராணங்கள் பதினெட்டும், அதிபுராணங்கள் பதினெட்டும் உள்ளன.

கந்த புராணம் :

பதினெண் புராணங்களில் சிவ புராணங்களாக விளங்குவன பத்தாகும். அவற்றுள் ஒன்றான ஸ்காந்த புராணம், 50 காண்டங்களைக் கொண்டதாய், ஓரிலட்சம் கிரந்தங்களை உடையதாய் விளங்குவது.

சனற்குமார சங்கிதை, சூத சங்கிதை, பிரம சங்கிதை, விட்டுணு சங்கிதை, சங்கர சங்கிதை, சூர சங்கிதை என்ற ஆறு சங்கிதைகளை உடையது.

அவற்றுள் சங்கர சங்கிதை முப்பதாயிரம் கிரந்தங்களைக் கொண்டது. பன்னிரு காண்டங்களுடன் விளங்குவது. அவற்றுள் பதின்மூவாயிரம் கண்டங்களைக் கொண்ட சிவரகசிய காண்டத்தில் முருகன் வரலாறு - உற்பத்தி காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தசூ காண்டம், உபதேச காண்டம் என்ற ஏழு காண்டங்களைக் கொண்ட இப் பகுதியை மூலமாக வைத்தே, கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கந்த புராணத்தைப் பாடியுள்ளார்.

திருவிளையாடற் புராணம் :

பதினெண் புராணங்களில் ஒன்றான ஸ்காந்த புராணத்தில், சங்கர சங்கிதை, சிவபிரான் உமையம்மைக்குச் சொன்னதாகச் சொல்லப் பெறுவது. அவ்வாறு சொன்னபோது, தாயின் மடியிலிருந்து கேட்ட முருகன் அதனை அகத்தியருக்குச் சொன்னார். அதனால் அச் சங்கிதை, அகத்திய சங்கிதை எனவும் வழங்கப் பெறுகிறது. அச் சங்கிதையுள் விளங்குவது ஆலாசிய மகாத்மியம் (ஆலாசியம் - திருவாலவாய்) இஃது 71 அத்தியாயங்களைக் கொண்டது; 6,085 சுலோகங்களை உடையது. இதனுள் 4ஆவது அத்தியாயம் முதலாகச் சிவனின் திருவிளையாடல்கள்

கூறுப்பெறுகின்றன. முதல் மூன்று அத்தியாயங்கள், மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் ஆகியவற்றின் பெருமைகளைக் கூறுகின்றன. ஏனைய அத்தியாயங்கள் ஆலவாய் இறைவனின் அருள் விளையாடல்களைத் தெரிவிக்கின்றன.

தமிழ்த் திருவிளையாடற் புராணத்துக்கு மூலநூல் வடமொழியில் அமைந்த ஆலாசிய மகாத்மியம் ஆகும்.

இதிகாசம்:

இதிகாசம்: இதி+இக+ஆசம் என்ற மூன்று சொற்களே இதிகாசம் என்றாயிற்று. இதி - இது, இக - இப்படி, ஆசம் - நிகழ்ந்தது. எனவே இது இப்படி நிகழ்ந்தது என்பதே இதிகாசம் ஆயிற்று.

இராமாயணம், பாரதம் ஆகியவற்றை இதிகாசம் என்று வழங்குகிறோம். இராமபிரானின் வரலாறும் பஞ்சபாண்டவர் வரலாறும் இப்படித்தான் நிகழ்ந்தது என்று கூறுவதால்தான், இரண்டு வரலாறுகளும் இதிகாசமாயின என்று உணர்க.

பன்னிரு திருமுறைகளும் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களும் வேத, சிவாகம, புராண, இதிகாசக் கருத்துக்களையே தெளிவாகத் தூய இனிய தெய்வத் தமிழில் விளக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. பன்னிரு திருமுறைகளும், பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்களும், இறையருளால் சமயாசாரியர், சந்தானாசாரியர் உள்ளிட்ட நாயன்மார்கள் வாயிலாகத் தோன்றியவை. இத்திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் இல்லையேல் வேதம், சிவாகமம், புராணங்களைப் பற்றிப் பொது மக்களும், புலவர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பே இல்லாமல் போயிருக்கும். வேதம், சிவாகமம், புராணங்கள் இதிகாசங்கள் இல்லையென்றால் பன்னிரு திருமுறைகளும், பதினான்கு சாத்திரங்களும் தோன்றுவ தற்கே வாய்ப்பு இல்லாமல் போயிருக்கும்.

எனவே வேத, சிவாகம, புராண இதிகாசக் கருத்துகளைத்தாம், திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் பல கோணங்களினின்று பார்த்து, அவற்றின் செம்பொருளை நமக்குப் பக்குவமாக உணர்த்தி வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் செந்நெறி நிற்க விரும்புவோர் கைக்கொண்டு பயன் பெறுபவரே அன்றிக் கைவிடார்.

இனி, சமயாசாரியர் நால்வரும், வேதாகம, புராண, இதிகாசம் பற்றிக் கூறுமாற்றைக் காண்போம்.

சமயாசாரியருள் ஞானசம்பந்தர் கூற்று

வேதத்தை அருளிச் செய்தவர் சிவபெருமானே என்றும், வேதத் திற்குப் பொருள் உரைத்தவரும் அவரே என்றும் இருக்கு மறைப் பிள் ளையாராகிய திருஞானசம்பந்தர் அருள்கிறார்.

“மங்கையர்க்கரசி” (தி.3 ப.120 பா.1) என்று தொடங்கும் பதிகத்தின் முதற்பாடலின் மூன்றாம் அடியில், “பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகன்நால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி” (தி.3 ப.120 பா.1) என்று பாடியுள்ளார்.

அவரே திருமுதுகுன்றத் தேவாரத்தில், “அறங்கிளரு நால்வேத மாலின்கீ ழிருந்தருளி” (தி.1 ப.131 பா.7) என்று அருளிய இடத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்று நான்கையும் வகுத்து, வேதம் அறிவிப்பதால் வேதத்தையே அறம் என்ற சொல்லில் அருள்கின்றார். அது வருமாறு:

நூலடைந்த கொள்கையாலே நுன்னடி கூடுதற்கு
மாலடைந்த நால்வர்கேட்க நல்கிய நல்லறத்தை
ஆலடைந்த நீழன்மேனி யருமறை சொன்னதென்னே
சேலடைந்த தண்கழனிச் சேய்ஞலூர் மேயவனே. (தி.1 ப.48 பா.1)

என்று சேய்ஞலூர்த் தேவாரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நான்கு வகையான புருடார்த்தங்கள்:

திருமுதுகுன்றத் தேவாரத்தில்,

சுழிந்தகங்கை தோய்ந்ததிங்கட் டொல்லரா நல்லிதழி
சுழிந்தசென்னிச் சைவவேடந் தான்நினைந் தைம்புலனும்
அழிந்தசிந்தை யந்தணாளர்க் கறம்பொருளின் பம்வீடு
மொழிந்தவாயான் முக்கணாதி மேயதுமு துகன்றே.

(தி.1 ப.53 பா.6)

என்று அறம் மட்டும் அல்லாமல் பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய புருடார்த்தங்கள் நான்கையுமே ஓதி உணர்த்தியுள்ளது வேதம் என்று கூறியுள்ளார்.

வேதத்தை உலக மக்களுக்காகச் சொன்னதோடு தாமே ஓதியும் வருகிறார் என்பதைத் திருப்பழனத் தேவாரத்தில்,

“வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளை யெருதேறிப்

பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியி னுரிதோலார்”

(தி.1 ப.67 பா.1) என்று ஞானசம்பந்தரே முதல் திருமுறையில் அருளியுள்ளார்.

சிவபெருமான் வேதத்தை மட்டுமின்றி வேதம், ஆறங்கம், ஆகமம், பதினெண் புராணங்கள், இதிகாசங்களையும் அருளியுள்ள மையை,

எங்கு மாகிநின் றானு மியல்பறி யப்படா

மங்கை பாகங்கொண் டானு மதிசூடு மைந்தனும்

பங்க மில்பதி னெட்டொடு நான்குக் குணர்வுமாய்

அங்க மாறுஞ்சொன் னானுமை யாறுடை யையனே.

(தி.2 ப.6 பா.6)

என்று திருவையாறு தேவாரத்தில் பதினெண் புராணங்களையும் நால்வேதங்கட்கு உணர்வாய் உள்ள ஆறு அங்கங்களையும் ஐயாறப் பரே சொன்னார் என்று கூறியுள்ளார்.

பாதம்விண்ணோர் பலரும் பரவிப் பணிந்தேத்தவே

வேதநான்கும் பதினெட்டொ டாறும் விரித்தார்க்கிடம்

தாதுவிண்ட மதுவுண்டு மிண்டிவரு வண்டினம்

கீதம்பாட மடமந்தி கேட்டுகளுங் கேதாரமே. (தி.2 ப.114 பா.2)

என்று திருக்கேதாரத் தேவாரத்தில், வேதம் நான்கும் பதினெண் புராணங்களும் ஆறு அங்கங்களும் விரித்தோதியவர் திருக்கேதார நாதரே என்று அருளியுள்ளார்.

கூறை போர்க்கும் தொழிலா ரமண்கூறல்

தேறல் வேண்டா தெளிமின் திருப்புத்தூர்

ஆறு நான்கு மமர்ந்தா ரவர்போலும்

ஏறு கொண்ட கொடியெம் இறையாரே. (தி.1 ப.26 பா.10)

என்று திருப்புத்தூர் தேவாரத்தில், கூறை போர்க்கும் புத்தர்களும் அமணர்களும் கூறுவதைத் தெளியாதீர்; திருப்புத்தூர்ப் பெருமானைத் தெளிந்து போற்றுங்கள். அவர் ஆறு அங்கத்திலும் நான்கு வேதத்திலும் அமர்ந்துள்ளார் என்று அருளியுள்ளார். அமர்ந்தார் என்பதற்கு, விரும்பி அமர்ந்துள்ளார் என்று பொருள் கொள்வதே சிறப்பாகும்.

வேதத்தை அருளிச் செய்தவனும் வேதப் பொருளாக விளங்குபவனும் சிவபெருமானேயாவார். உலக மக்கள் குற்றம் செய்யாமல், நன்னெறி நின்றற் பொருட்டு, அச் சிவபெருமான் அருளிய உபதேசத்தையே முதலாகக் கொண்டு சூத முனிவர் உரைத்த ஒலி மாலையாகிய பதினெண் புராணங்களும் நன்னெறியையே போதிப்பனவாம்.

இக்கருத்துள்ள பாடல் சைவ தத்துவத்தை நிலைநாட்டிய புனல்வாதப் பதிகமாகும். “வாழ்க அந்தணர்” எனத் தொடங்கும் திருப் பாசுரப் பகுதியில் எட்டாவது பாடலாக விளங்குகிறது. அப்பாடல்,

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை உலகத்தவ ரேத்தல் செய்யப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூத னொலிமாலை என்றே கலிக்கோவை சொல்லே.

(தி.3 ப.54 பா.8)

கலிக்கோவை பதினெண்புராணம்:

கூண்பாண்டியனாகிய நெடுமாற பாண்டியனுக்கு உற்ற வெப்பு நோயைப் போக்கப் பாடிய, “மந்திரமாவது நீறு” பதிகத்தில் (தி.2 ப.66 பா.1), மந்திரமாவது திருஜந்தெழுத்தே என்றும், அது நினைப்பவரைக் காப்பது என்றும், அது வேதத்தின் நடுவில் உள்ளது என்றும், ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

திருஞானசம்பந்தர், தமது திருமண நிறைவில் எல்லோருக்கும் உபதேசமாக வழங்கியருளிய திருஜந்தெழுத்துத் திருப்பதிகம் “காதலாகி” (தி.3 ப.49 பா.1) என்பது. அப்பாடலில் “வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது, நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” என்று அறிவித்துள்ளார். வேதத்தில் பசுமஜாபால உபநிடதம் என்று ஒன்று உள்ளது. அதில் திருநீறு பற்றிய விளக்கம் யாவும் தெளிவாக உள்ளது என்பதாலும் வேதத்தின் சிறப்பை உணரலாம்.

ஞானசம்பந்தர், பாண்டியனின் வெப்புநோய் தீர்ப்பதற்கு முன்பே, இருமுறை ஆலவாய் அண்ணல் கோயில் நண்ணி, “காட்டுமாவது உரித்து உரிபோர்த்து” என்ற பதிகம் (தி.3 ப.47 பா.1) பாடி “அமணர்களை ஓட்டி வாது செய்யத் திருவுளமோ?” என்று வினவி, அதில் மனம் நிறைவு பெறாது, மீண்டும் ஒரு முறை சென்று, ஆலவாய் அண்ணலிடம் “அமணர்களுடன் வாது செய்ய, பெருமானே உன் திருவுளம் யாதோ?” என்று வினவுகிறார். அப்போது பாடியதுதான்,

வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துமூல்

ஆத மில்லி யமணொடு தேரரை

வாதில் வென்றழிக்கத் திருவுள்ளமே

பாதி மாதூட னாய பரமனே. (தி.3 ப.108 பா.1)

என்று வேண்டிய பதிகம்.

அதில், ஒவ்வொரு பாடல் இறுதியிலும், “ஞாலம் நிற்புகழே மிக வேண்டும் தென், ஆலவாயில் உறையும் எம்ஆதியே” எனவும் வேண்டியுள்ளார்.

அதே பதிகத்தில், இரண்டாம் பாடலில், “வைதி கத்தின் வழியொழு காதவக் கைத வம்முடைக் காரமண் தேரரை” என்றும், “மறைவ முக்கமி லாதமா பாவிகள்” என்றும், “அழல தோம்பு மருமறை யோர்திறம் விழல தென்னு மருகர்” என்றும், “அந்த ணாளர் புரியு மருமறை சிந்தை செய்யா அருகர் திறங்கள்” என்றும், வேதத்தைத் தூற்றும் அருகரை வென்று, வைதிக சைவத்தை மதுரையில் வைகைக் கரையில் நிலை நாட்டினார்.

வேதத்தைத் தழுவியது வைதிகம். சிவாகமத்தைத் தழுவியது சைவம். எனவேதான் “பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே” என்று கோயிற் புராணப் பாடல் (வாழ்த்து) குறிக்கின்றது.

மழை வழங்குக மன்னவன் ஓங்குக

பிழையில் பல்வளம் எங்கும் பெருகுக

தழைக அஞ்செழுத் தோசை தரையெலாம்

பழைய வைதிக சைவம் பரக்கவே. (கோயிற் புராணம்)

ஆகமம்

இனி, ஆகமம் பற்றி ஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடும் இரண்டொரு இடங்களைக் காண்போம். திருவொற்றியூர்த் தேவாரத்தில், புத்தரும் சமணரும் கூறும் புறவுரைகளைக் கேளாதீர் என அடியவர்கட்கு அறிவுரை கூறுகின்றார். அந்த இடத்தில், சிவபெருமானை ஆகமச் செல்வனார் என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஆகமச் செல்வனாரை யலர் தூற்றும், சமண புத்தர்களைக் கூகை (கோட்டான்) என்று வெகுண்டு கூறுகின்றார். அப்பாடல் காண்க:

தோகையம் பீலிகொள்வார் துவர்க் கூறைகள் போர்த்துமூல்வார்
ஆகமச் செல்வனாரை யலர் தூற்றுதல் காரணமாக்

திருமுறை-1) ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்நிதானத்தின் ஆசியுரை

35

கூகையம் மாக்கள்சொல்லைக் குறிக் கொள்ளன்மி னேழுலகும்
ஓகைதந் தாளவல்லா னுறை யும்மிட மொற்றியுரே.

(தி.3 ப.57 பா.10)

மேலும், திருக்கோகரணத் தேவாரத்தில், பெருமான் திருமேனியின் மேல் திருநீறாடி, திருவடிகளில் சிலம்பு ஒலிக்க, விளையாடி வரும் காளை மிசை ஊர்ந்து, பிச்சை ஏற்க வருபவர் இடம் திருக்கோகரணம் என்றும், இங்கு ஆறு சமயத்தவர்களும் மிகுதியாக ஆகம வழிபாட்டை விரும்பி, இங்குள்ள பெருமானுக்கு வழிபாடு நிகழ்த்தி அன்பு மிகுதியால் நடுக்கம் எய்தி வழிபடுகின்றனர் என்றும் அருள்கின்றார். அப்பாடல் வருமாறு:

நீறுதிரு மேனிமிசை யாடிநிறை வார்கழல் சிலம்பொலிசெய
ஏறுவிளை யாடவிசை கொண்டிடு பலிக்குவரு மீசனிடமாம்
ஆறுசம யங்களும்வி ரும்பியடி பேணியர னாகமமிகக்
கூறுமனம் வேறிரதி வந்தடியர் கம்பம்வரு கோகரணமே.

(தி.3 ப.79 பா.6)

திருநாவுக்கரசர் கூற்று:

ஞானசம்பந்தர் அருளிய அதே நடையில் கச்சி ஏகம்பத் தேவாரத்தில், திருநாவுக்கரசரும்,

“நல்லானை நல்லான நான்மறையோ டாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கண் மனத்துறையு மைந்தனை”

(தி.4 ப.7 பா.7)

என்று நான்மறையையும் ஆறங்கத்தையும் போற்றி உரைக்கின்றார்.

திருச்செம்பொன்பள்ளித் தேவாரத்தில், “தந்தையும் தாயுமாகித் தானவன் ஞான மூர்த்தி, முந்திய தேவர் கூடி முறைமுறை இருக்குச் சொல்லி” (தி.4 ப.29 பா.4) என்று இருக்கு வேதத்தை ஓதி, தேவர்கள் வழிபட்டதைக் குறிக்கின்றார்.

ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகத்தில் முதல் பாடலில், “வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்” (தி.5 ப.100 பா.1) என்று வேதத் திற்கும் வேதத்தை முறையாக ஓதும் வேதியர்கட்கும் நாயகனாக உள்ளவன் என்றும், எட்டாம் பாடலில்,

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியில்

அருக்க னாவா னரனுரு வல்லனோ

இருக்கு நான்மறை யீசனை யேதொழும்

கருத்தி னைநினை யார்கன் மனவரே. (தி.5 ப.100 பா.8)

என்றும் அருளியமை காண்க. மேலும் இப்பாடலின் பொருளைக் காண்போம்.

அத்வைதம் பேசும் அந்தணர்களில் பலரும், சந்தியா காலங்களில் அருக்கனாகிய சூரியனை வணங்குவார்கள். அரனுக்குள்ள எட்டு உருவில் அருக்கனாகிய சூரியனும் ஒருவன் என்பதை உணராமல் சூரியனாகிய உடலையே தொழுகின்றனர். அதில் உள்ள ஈசனைத் தொழுவாரில்லை. ஆனால் இருக்கு முதலிய வேதங்கள் அருக்கனுக்குள்ளிருக்கும் ஈசனையே தொழுகின்றன. (அருக்கன் ? சூரியன்). இக்கருத்தை உணராத கல் மனத்தவராய் உள்ளனரே என்று இரங்குகின்றார்.

மேலும் அப்பர், திங்களுர் அப்பூதி அடிகளின் திருமகனார் மூத்த திருநாவுக்கரசு, விடம் தீண்டி இறந்த போது, அவரை உயிர்ப்பித்த திருப்பதிகம் “ஒன்று கொலாம்” எனத் தொடங்கும், விடம் தீர்த்த திருப்பதிகமாகும். அப்பதிகப் பாடலில், “நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே” (தி.4 ப.18 பா.4) என்று மறைகள் நான்கு என்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புள்ளிருக்குவேளுர்த் தாண்டகத்தில்,

“பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்

பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்

வாராத செல்வம் வருவிப் பானை

மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்

தீரானோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னை” (தி.6 ப. 54 பா.8)

என்னும் பாடலில், மந்திரம் வேத மந்திரம் என்பதையும், தந்திரம் ஆகமம் என்பதையும், மருந்து ஐந்தெழுத்து என்பதையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஞானசம்பந்தரும் மந்திரமாவது திருவைந்தெழுத்து என்றும், தந்திரம் என்பது சிவாகமம் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமை ஒத்து நோக்கத் தக்கனவாம்.

இதிகாசம் பற்றி அப்பர் குறிப்பிட்டுள்ளமையை இராமேச்சுரம் தேவாரத்தில் காணலாம். அப்பாடல் காண்க.

கோடிமா தவங்கள் செய்து குன்றினார் தம்மை யெல்லாம்

வீடவே சக்க ரத்தா லெறிந்துபின் னன்பு கொண்டு

தேடிமால் செய்த கோயி றிருவிரா மேச்சு ரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்ச மேநீ நன்னெறி யாகு மன்றே.

(தி.4 ப.61 பா.9)

மேலும் அப்பர், வேத, ஆகம, புராணங்கள் பற்றி அருளி உள்ள அருள் மொழிகள் சில காண்போம். தில்லைப் பெரிய திருத்தாண்டகத்தில், “அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை அருமறையின் அகத்தானை” (தி.6 ப.1 பா.1) என்று ஓதியுள்ளார். இதில் வேதம் முழுவதிலும் உட்பொருளாய் இருக்கின்றவர் சிவமே எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே பதிகம், ஆறாம் பாடல், இரண்டாம் அடியில் “அருமறையோ டாறங்க மாயி னானை” என்று பாடியுள்ளார்.

அடையாளத் திருத்தாண்டகம், ஐந்தாம் பாடலில் “பாடுமே ஒழியாமே நால்வே தம்மும்” (தி.6 ப.4 பா.5) என்று வேதத்தை இசையோடு பெருமானே ஓதுவதைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருவதிகைப் போற்றித் திருத்தாண்டகத்தில், “நான்மறையோ டாறங்க மானாய் போற்றி” (தி.6 ப.5 பா.8) என்றும், பந்தனை நல்லூர்த் தாண்டகத்தில், “நான்மறையோ டாறங்கம் நவின்ற நாவார்” (தி.6 ப.10 பா.10) என்றும், மதுரைத் தாண்டகத்தில், “அருமறையால் நான்முகனும் மாலும் போற்றும் சீரானை” (தி.6 ப.19 பா.5) என்றும், ஆக்கூர்த் தாண்டகத்தில், “வேதத்தோ டாறங்கஞ் சொன்னார் போலும்” (தி.6 ப.21 பா.2) என்றும், திருமறைக்காட்டுத் தாண்டகத்தில், “மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன் கண்டாய், முத்தமிழும் நான்மறையும் ஆனான் கண்டாய்” (தி.6 ப.23 பா.9) என்றும் போற்றுகிறார்.

திருவாரூர்த் தாண்டகத்தில், “புண்டரிகக் கண்ணானும் புவின் மேலைப் புத்தேளும் காண்பரிய புராணன் தான்காண்” (தி.6 ப.30 பா.9) என்று புராணனையும் புராணத்தையும் போற்றுவதையும், பெருமானைப் புராணன் என்று சொல்லுமாற்றையும் காண்கின்றோம்.

திருமழபாடித் தாண்டகத்தில், “ஓங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றான் கண்டாய்” (தி.6 ப.39 பா.10) என்று, வேதங்கட்கெல்லாம் மூலமாய் உள்ள ஓங்காரத்தைக் குறிப்பிட்டு, அதன் உட்பொருளாய் இருப்பவன் சிவனே என்று உரைக்கின்றார்.

மழபாடியின் மற்றொரு தாண்டகப் பதிகத்தில் இரண்டாம் பாடலில், “மறைகலந்த மந்திரமும் நீரும் கொண்டு வழிபட்டார் வானாளக் கொடுத்தி யன்றே” (தி.6 ப.40 பா.2) என்று, பூவும் நீரும் கொண்டு மந்திர புட்பம் சமர்ப்பிப்பதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருஆவடுதுறைத் தாண்டகத்தில், “நம்பனை நால்வேதம் கரைகண்டானை” (தி.6 ப.46 பா.1) என்று நால்வேதம் முழுவதும் கண்டவன் சிவனே என்றும் அறிவிக்கின்றார்.

“தூயானைச் சுடர்ப்பவளச் சோதி யானை” என்னும் தாண்டகத்தின் இரண்டாம் அடியில், “சங்கரனைச் சந்தோக சாமம் ஓதும் வாயானை” (தி.6 ப.50 பா.4) என்றும், புள்ளிருக்கு வேளூர்த் தாண்டகத்தில் “ஆறங்க நால்வேதத் தப்பால் நின்ற பொருளானை” (தி.6 ப.54 பா.4) என்று, வேதங்களைக் கடந்தவன் என்றும் சொல்கின்றார்.

திருவலம்புரம் தாண்டகத்தில், “செங்கண்மால் சிலைபிடித்துச் சேனையோடும் சேதுபந்தனம் செய்து” (தி.6 ப.58 பா.10) என்று இதிகாச வரலாற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

திருவெண்ணித் திருத்தாண்டகத்தில், “பொங்குதழற் பிழம்பாய புராண னாரும்” (தி.6 ப.59 பா.1) என்று, புராணத்தை உடையவராய் உள்ளார் சிவனே என்றும், திருநாகேச்சுரத் தாண்டகத்தில், “மாயவனை மறையவனை மறையோர் தங்கள் மந்திரனைத் தந்திரனை” (தி.6 ப.66 பா.1) என்று, திருமால், பிரமன், மறைவல்ல அந்தணர்கள் போற்றும் மந்திர வடிவாய் உள்ளவனும், தந்திரமாகிய ஆகமமாக உள்ளவனும் சிவபெருமானே என்றும் அருளியுள்ளார். (தந்திரம் = ஆகமம்).

திருவாலங்காட்டுத் தாண்டகத்தில், “நான்மறையோ டாறங்கஞ் சொன்னார் தாமே” (தி.6 ப.78 பா.4) என்றும், திருப்பாகூர்த் தாண்டகத்தில், “வேதமோர் நான்காய் ஆறங்க மாகி விரிகின்ற பொருட்கெல்லாம் வித்து மாகி” (தி.6 ப.83 பா.4) என்றும், வேத, ஆகம, புராண, இதிகாசம் பற்றி நாவுக்கரசர் அருளியவற்றை ஒரு சிறிது கண்டோம்.

சுந்தரர் கூற்று:

“அங்கம் ஆறும்மா மறைஒரு நான்கும் ஆய நம்பனை” (தி.7 ப.62 பா.2) பெருமான், ஆறு அங்கமாகவும் நால் வேதமாகவும் உள்ளவன் என்கிறார், சுந்தரர்.

திருவீழிமிழலைத் தேவாரத்தில், “வேத வேதியர் வேத நீதிய தோது வார்விரி நீர்மி ழலையுள்” (தி.7 ப.88 பா.10), வேதியர்கள் வேதத்தையும் வேதநீதியையும் ஒதி வந்துள்ளனர் என்பதை இப்பாடற் பகுதி அறிவிக்கின்றது.

திருநனிபள்ளித் தேவாரத்தில், “அங்கமொ ராறவையும் அருமாமறை வேள்விகளும், எங்கும் இருந்தந்தணர் எரி மூன்றவை யோம்புமிடம்” (தி.7 ப.97 பா.7) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருக்கானப்பேர்த் தேவாரத்தில், “தொண்டர் தமக்கெளிய சோதியை” என்னும் பாடலின் மூன்றாம் அடியில், “அண்டனை அண்டர்தமக் காகம நூல்மொழியும் ஆதியை” (தி.7 ப.84 பா.8) என்றும், பரவையுள் மண்டளித் தேவாரத்தில், “அம்மானே ஆகம சீலர்க் கருள்நல்கும் பெம்மானே” (தி.7 ப.96 பா.6) என்றும், நொடித்தான் மலைத் தேவாரத்தில், “அரவொலி ஆகமங்கள் அறி வார்அறி தோத்திரங்கள்” (தி.7 ப.100 பா.8) என்னும் பாடலில், ஆகமங்கள் பேசப்படுகின்றமை காண்க.

திருமுருகன்பூண்டித் தேவாரத்தில், “தயங்கு தோலை உடுத்துச் சங்கர சாம வேதமோதி” (தி.7 ப.49 பா.5) என்றும், “வேத மோதிவண்ணீறுபூசி” (தி.7 ப.49 பா.7) என்றும், திருஆமாத்தூர்த் தேவாரத்தில், “காண்டனன் காண்டனன்” என்னும் பதிகத்தின் முதல் பாடலில் நான்காம் அடியில், “மீண்டனன் மீண்டனன் வேதவித் தல்லா தவர்கட்கே” (தி.7 ப.45 பா.1) என்று, வேத வித்தல்லாத பாதகர்களிடமிருந்து மீண்டேன் மீண்டேன் என்று இருமுறை குறிப்பிடுகின்றார்.

“நம்பி னார்க்கருள் செய்யும் அந்தணர் நான்ம றைக்கிட மாய வேள்வியுள்” (தி.7 ப.88 பா.1) என்றும், “தொண்டர் தமக்கெளிய சோதியை” (தி.7 ப.84 பா.8) என்றும், “அண்டனை அண்டர்தமக் காகம நூல்மொழியும் ஆதியை” (தி.7 ப.84 பா.8) என்றும், மேலே உள்ள பல கூற்றுகளாலும், வேதாகம புராண இதிகாசங்களைச் சுந்தரர் போற்றியுள்ளமை காணலாம்.

மாணிக்கவாசகர் கூற்று:

மாணிக்கவாசகரின் சிவபுராணத்தில், “வேதங்கள் ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே” (தி.8 ப.1 வரி 34,35) என்று பேசுகின்றது. ஐயா எனின், சிவபெருமாளையே தலைவன் என்று வேதம் குறிப்பிடுவதாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்ந்தவன் என்றும், எல்லாவற்றிற்கும் கீழாக ஆழ்ந்தவன் என்றும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அகன்றவன் என்றும், எல்லாவற்றிற்கும் நுண்பொருளாய் உள்ளவன் என்பதால் நுண்ணியன் என்றும் கூறியுள்ள சிறப்பைக் காண்க.

வேதம் பொது நூலாதலின், அங்கு பாலில் நெய் இருப்பதைப் போல விளங்காதிருப்பான் இறைவன். சிவாகமம் சிறப்பு நூலாதலின் அங்கு, தயிரில் நெய்போல இனிது விளங்கித் தோன்றுவான். இதனாலேயே, “ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான்” (தி.8 ப.1 வரி 4) என்றார். அண்ணித்தல் = இனித்தல்.

கீர்த்தித் திருவகவலில், “மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற் சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியும்” (தி.8 ப.2 வரி 9, 10) என்று சொல்லியுள்ளார். தென்பாண்டி நாட்டில், திருக்குறுங்குடி என்னும் வைணவத் தலத்தின் மேல்பால் மகேந்திரமலை உள்ளது.

திருப்படையாட்சி - நான்காம் பாடலின் மூன்றாம் அடியில், “மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம்” (தி.8 ப.49 பா.4) என்றும், அன்னைப் பத்தின் முதல் பாடலில், “வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர் நாதப் பறையினர்” (தி.8 ப.17 பா.1) என்றும், வேதங்களாகிய சொல்லை உடையவர் என்பதோடு மூலமாய் உள்ள, நாத தத்துவமாகிய பறையையும் உடையவர் என்கிறார்.

கண்ட பத்தில், “நான்குமறை பயில்தில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே” (தி.8 ப.31 பா.9) என்றும், “வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே” (தி.8 ப.31 பா.10) என்றும், திருவேசற வில், “மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா ஓத்தானே பொருளானே” (தி.8 ப.38 பா.10) என்று, எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முன்னவன், மூவாத இறையவன், மூப்படையா ஓத்து - வேதமாய் உள்ளவன் என்னும் பொருள் வருமாறு போற்றுகிறார்.

குழைத்த பத்தில், “புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே” (தி.8 ப.33 பா.10) என்று புராணன் என்ற பொருளில் குறிப்பிடுகின்றார். புராணன் என்பதற்கு, மிகப் பழமைக்கெல்லாம் பழமையாய் உள்ளவன் என்பதே பொருளாம்.

இவ்வருள்மொழிகளால், மணிவாசகரும் வேதாகம புராணங் கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளமையை ஒருவாற்றான் அறியலாம்.

மூவகை உபதேசம்:

வேத, சிவாகம, புராண இதிகாசங்கள் மக்கட்கு (மறைப் பொருளை) எப்படி உபதேசிக்கின்றன என்பதை முன்னோர் மூன்று வகையாகக் கூறியுள்ளமை பற்றிக் காண்போம்.

உபதேசம் செய்வதை மூவகையாகப் பகுத்துள்ளனர் முன்னோர். அவை பிரபு சம்ஹிதை, காந்தா சம்ஹிதை, சுகிருத் சம்ஹிதை என்பனவாம்.

பிரபு சம்ஹிதை என்பது அரசன் உத்தரவு (ஆணை) இடுவது போன்றது.

காந்தா சம்ஹிதை என்பது, மனைவி கணவனுக்கு இதமாகவும், பதமாகவும், சொல்வது போன்றது.

சுகிருத் சம்ஹிதை என்பது, நண்பன் நண்பனுக்குச் சொல்வது போன்றது.

சம்ஹிதை என்பதற்கு, சொல்லும் முறை என்பது பொருள். அரசன் (பிரபு) ஆணை இட்டுச் சொல்வது போல் வேதம், ஆகமம் இரண்டும் இன்னது செய்க, இன்னது தவிர்க்க என்று உத்தரவிடும்.

மனைவி கணவனுக்கு இதமாகவும், பதமாகவும் நன்மைகளை எடுத்துச் சொல்வது போல், புராணம் நயமாகச் சொல்லும்.

சுகிருத் - நண்பன், தன் நண்பனுக்கு இதமாகவும், பதமாகவும் சொல்வதுடன், இடித்தும் சொல்வான். இதிகாசம் நண்பன் நண்பனுக்குச் சொல்வதைப் போலச் சொல்லும்.

எனவே, அரசன் பணியாளர்க்கு ஆணையிடுவதுபோலவும், மனைவி கணவனுக்கு இதமாகச் சொல்வது போலவும், நண்பன் நண்பனுக்கு சொல்வது போலவும் சொல்லும் இவற்றையெல்லாம் நாம், நம் பன்னிரு திருமுறைகளிலும் காணலாம்.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் பிரபு சம்ஹிதை போலவும், அப்பர் தேவாரத்தில் காந்தா சம்ஹிதை போலவும், சுந்தரர் தேவாரத்தில் சுகிருத் சம்ஹிதை போலவும் உபதேசங்கள் வருவதை ஆங்காங்குக் காணலாம்.

முப்புராணங்கள்:

முப்புராணங்களாவன: பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், கந்த புராணம் என்பனவாகும். இவை மூன்றும் சிவபெருமானின் மூன்று கண்களாகப் போற்றப் பெறுவன.

சூரியகுலத் தோன்றல்களாகிய சோழர்கள் காரணமாகத் தோன்றியதால், சிவபெருமானின் வலது கண்ணாகப் பெரியபுராணம் போற்றப்படுகிறது.

சந்திர குலத்தோன்றல்களாகிய பாண்டியர்கள் காரணமாகத் தோன்றியதால், சிவபெருமானின் இடது கண்ணாகத் திருவிளையாடற் புராணம் போற்றப்படுகிறது.

சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய முருகப் பெருமான் வரலாறு கூறுவதால், சிவபெருமானின் அக்கினிக் கண்ணாகக் கந்தபுராணம் போற்றப்படுகிறது.

பெரியபுராணம், மனிதன் குறிக்கோளுடன் வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. திருவிளையாடற் புராணம் மனிதன் பக்தியுடன் வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. கந்தபுராணம், மனிதன் நன்றியறிதலுடன் வாழவேண்டும், இல்லையேல் கடுந்தண்டனையை அநுபவிக்க நேரிடும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது.

பெரியபுராணம், சிவபெருமானின் அருமைப்பாட்டை அறிவிக்கிறது. திருவிளையாடற் புராணம் சிவபெருமானின் எளிவந்த கருணையை வெளிப்படுத்துகிறது. கந்த புராணம் அக்கினிக் கண்ணுக் கேற்பக் கடுமையைக் காட்டித் திருத்துவதாய் உள்ளது.

திருத்தொண்டர் புராணம்:

சேக்கிழார் பெருமான், விநாயகர் வணக்கத்தில் “எடுக்கும் மாக்கதை” (தி.12 பாயிரம் பா.3) என்று குறிப்பதாலும், செயற்கரும் செய்கை செய்த தீரர்களின் வரலாறுகள் கூறப்பெறுவதாலும், “செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்” (குறள் 26) என்ற திருவள்ளுவர் கூற்றின்படியும்

பெரியவர்களின் புரணம், பெரியபுராணம் என வழங்கப் பெறுகிறது. ஆயினும் சேக்கிழார் இப்புராணத்திற்கு இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதேயாம்.

உலகில் புற இருளைப்போக்குகின்ற சூரியனைப் போல மக்களின் அக இருளைப் போக்கும் ஆன்றோர் செயல்களைக் கூறுவதால் இதைத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்றே தெரிவிக்கின்றார். அப்பாடல் காண்க.

இங்கிதன் நாமம் கூறின் இவ்வுலகத்து முன்னாள்
தங்கிருள் இரண்டில் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற
பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறஇருள் போக்கு கின்ற
செங்கதி ரவன்போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்.

(தி.12 பாயிரம் பா.10)

திருத்தொண்டர் புராணத் தோற்றம் :

திருக்கயிலை, மலைச்சாரலிலே, வியாக்கிரபாத முனிவரின் குமாரரான உபமன்யு முனிவர், சில முனிவர்களுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது வான வெளியில் ஒரு சோதி தோன்றியது. அதைக் கை கூப்பி வணங்கினார், உபமன்யு முனிவர்.

இவர் சிவபிரானையன்றி வேறு எவரையும் வணங்காதவர். எனவே முனிவர்கள் உபமன்யுவைப் பார்த்து, “சம்பு வின்அடித் தாமரைப் போதலால்” (தி.12 சரு.1-1 பா.19)வேறு யாரையும் இறைஞ்சாத தேவரீர், இச்சோதியை வணங்கிய காரணம் என்ன? என்று கேட்டனர்.

“தம்பி ரானைத்தன் உள்ளம் தழீஇயவன் நம்பி ஆளுரன் நாம்தொழும் தன்மையான்” (தி.12 சரு.1-1 பா.19) என உபமன்யு சொன்னார்.

அப்படியானால் அவரது வரலாற்றைக் கேட்க, பெரிதும் விரும்புகிறோம் என்றனர் முனிவர்கள். “அன்னவன் பெயர் ஆலால சுந்தரன்” (தி.12 சரு.1-1 பா.22). அவர் திருக்கயிலையில் இறைவனுக்குத் திருநந்த வனத்தில் வாசமலர் பறித்து நாளும் சூட்டி அணுக்கத் தொண்டராய் இருந்தவர், என்றார் உபமன்யு.

ஆலாலசுந்தரர்:

தேவர்களும் அசுரர்களும் என்றும் சாகாமல் இருக்க அமுதம் உண்ணும் பொருட்டுத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். அப்போது இரண்டு விடம் உண்டாயின.

ஒன்று, வலிபொறுக்காமல் கயிறாகப் பயன்பட்ட வாசுகி என்னும் பாம்பு கக்கிய விடம். மற்றொன்று கடலினின்றும் தோன்றிய விடம். இரு விடமுமே ஆலால விடமாயிற்று.

இவை இரண்டும் தேவாசுரர்களை வெருட்டியபோது, தேவாசுரர்கள் சிவபெருமானைத் தஞ்சமடைந்தார்கள். அந்த விடத்தை எடுத்துவரத் தக்க ஆன்மா இல்லாததால், சிவபெருமான் கண்ணாடி முன் நின்றார். கண்ணாடியில் அவரது அழகிய திருவுருவம் தோன்றியது. அந்தப் பிம்பத்தைப் பெருமான் தமது சுட்டு விரலால் அழைக்க வந்தவரே ஆலாலசுந்தரர்.

இவரைப் பெருமான் அனுப்பினார். அவ்விரு விடத்தையும் நாவல் கனி அளவாகக் கையிலே கொண்டு வந்தார், ஆலாலசுந்தரர். அதனைப் பெருமான் வாங்கி உண்டு கண்டத்தில் அடக்கி நீலகண்டராகத் திகழ்ந்தார்.

மாதவம் செய்த தென்திசை:

இவ் ஆலாலசுந்தரர், பெருமானுக்குக் கயிலை மலையில் நந்தவனத்தில் மலர்பறிக்கும் திருத்தொண்டு செய்யும்போது, பிராட்டியாருக்கு அணிந்திதை, கமலினி என்ற இரு சேடிப்பெண்களும் மலர் கொய்வது வழக்கமாக நிகழ்ந்து வந்தது.

அதில் ஒருநாள், சுந்தரர் அவ்விருவர் மீதும் சிறிது மனம் போக்கினார். காதல் மாதரும் காட்சியில் கண்ணினார். பெரியவர்கள் பிழை செய்யமாட்டார்கள். அப்படி ஏதேனும் பிழை செய்தால் அதனால் நாட்டிற்கு நன்மையே கிடைக்கும். அந்த நன்மைதான் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்த நாயனார்களின் பண்பாட்டு வரலாறு. இதைச் சேக்கிழார்,

மாத வம்செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடத்

தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்

போது வார்அவர் மேல்மனம் போக்கிடக்

காதல் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார். (கி.12 சரு.1-1 பா.25)

என்று காவியமாகப் பாடி நமக்கு வழங்கினார்.

எத்தனையோ காலம் சுந்தரரும் அணிந்திதை, கமலினியாரும் மலர்த்தொண்டு செய்துதான் வந்தனர். அப்போதெல்லாம் வாராத காதல் இப்போது எப்படி வந்தது? இதனை ஊன்றி உணர்ந்தால், மாதவம் செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடவே இக்காதல் மலர்ந்தது என்பதை உணரலாம்.

காவியத் தலைவர் சுந்தரர்:

இப்பெரியபுராணக் காவியத்தின் தலைவரே சுந்தரர்தான். இவர் வரலாறே திருமலைச்சருக்கம் தொடங்கி, தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் வரை முதல் பகுதியாகவும், ஏயர்கோன் கலிக்காமர் புராணத்தில் குண்டையூரில் நெல் பெற்றது முதலாக ஏயர்கோனுடன் நட்பு, மேலும் கழறிற்றறிவாராகிய சேரமான் பெருமாளின் நட்புவரை இடைப்பகுதி யாகவும், வெள்ளானைச் சருக்கம் நிறைவுப் பகுதியாகவும் அமைந்துள்ள முறை ஒரு காப்பியத்திற்கு வேண்டிய அனைத்துப் பகுதிகளுடனும் அமைந்து அணி செய்கிறது.

சோழநாட்டின் முதல் அமைச்சர்:

சேக்கிழார் கவிஞரல்லர். சோழநாட்டின் முதலமைச்சராக

அநபாய சோழனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர். சோழ மன்னரைச் செந் நெறிப்படுத்த இக்காப்பியத்தை அருளினார்.

காப்பியக் கவிஞராக ஆக்கியது கூத்தப்பெருமர்னின் குஞ்சித பாதம். நடராசப் பெருமான் திருவருள், “உலகெலாம்” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தது. அதையே முதலாகக்கொண்டு காவியம் பாடத் தொடங்கினார். ஓராண்டில் பெரியபுராணத்தைப் பூர்த்தி செய்தார்.

கூத்தப் பெருமானுடைய அருள் வாக்காகிய “உலகெலாம்” என்னும் சொற்றொடர், புராணத் தொடக்கத்திலும், திருஞானசம்பந்தர் புராண இடைப்பகுதியிலும், வெள்ளானைச் சருக்கம் நிறைவிலும் அமையுமாறு திருவருள் துணை செய்துள்ளது.

இடையில் வந்துள்ள, “உலகெலாம்” என்ற பாடலால் ஞானசம் பந்தருக்குத் திருநெல்வாயில் அரத்துறை ஈசன், சிவிகை, பொற்சின்னம் முதலிய ஆசாரிய அங்கங்களை அடியார்கள் மூலம் கொடுத்தருளினார். அச்சிவிகையை எப்படி ஞானசம்பந்தர் ஏற்றுப்போற்றினார் என்பதை எண்ணி, ஞானசம்பந்தரின் உள்ளக்கிடக்கையை உணர்தல் வேண்டும். பெருமான் அருளால், கேளாமலே வழங்கிய பெருங்கொடை. அதனைப் பெருமான் திருவருளாகவே கருதி, அதனை வலம்வந்து, பார்மீது விழுந்து வணங்கி, ஐந்தெழுத்து ஓதி ஏறினார். “உலகெலாம் உய்ய” என்று சேக்கிழார் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். அப்பாடல் காண்க.

சோதி முத்தின் சிவிகைகூழ் வந்துபார்

மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றொளி போற்றி நின்று

ஆதி யார்அரு ளாதலின் அஞ்செழுத்

தோதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம். (தி.12 பு.28 பா.216)

சாதிகள் நெறியில் தப்பா:

பெரியபுராணத்தில் சாதிகள் இல்லை என்று புலமை சான்றவர்களும் இக்காலத்தில் பேசி வருகின்றனர். சாதிகள், குலங்கள், எத்தனை என்பதைப் பட்டியலிட்டு, சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் முன்னாள் பொறுப்பாளர் திரு. மா. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் வெளியிட்டுள்ள தொகுப்பை இரண்டாம் காண்டத்தின் இறுதியில் வெளியிட்டுள்ளோம், காண்க, தெளிக.

அதை அடுத்து, நாட்டுச் சிறப்பில் ஒரு பாடல் சாதி பற்றிக் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். வீதிகளில் விழா தவறாது நடைபெறுகிற

ஆரவாரமும், வீடுகளில் விருந்தினர் தவறாது வந்து செல்கின்ற ஆரவாரமும் நடைபெறுகின்றன.

ஒவ்வொரு சாதியினரும், அவரவர் ஒழுக்கநெறி நின்றும் தவறாது நடந்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் குழந்தைகள் கலகலப்பாக மகிழ்ந்து விளையாடுகின்றனர். பறவைகளும் விலங்குகளும் கூட அவ்வவற்றிற்குரிய நெறிமுறை நீதிகளுடன் நடந்து வருகின்றன. இவற்றைப் பார்க்கும் தேவலோகத்தில் உள்ள காமதேனுப் பசுவும் இந்நிலவுலகத்தில் வாழ விரும்பி அவாவுறுகின்றது.

மக்கள் ஒழுக்கநெறி நின்றும் தீட்சை பெற்று முறையாக அஞ்செழுத்தாகிய 'நமசிவாய' என்னும் பஞ்சாட்சரத்தை அஞ்சாது செபிக்கின்றனர். அதனால் மக்கட்கு வரக்கூடிய பிணிகள் யாவும் இவர்களிடம் வர அஞ்சுகிறது என்கிறார் சேக்கிழார்.

இளையான்குடிமாற நாயனார் வரலாற்றில் முதல் பாடலில், "நம்பு வாய்மையின் நீடு சூத்திர நற்கு லஞ்செய் தவத்தினால், இம்பர் ஞாலம் விளக்கி னார்இளை யான்கு டிப்பதி மாறனார்" (தி.12 பு.4 பா.1) என்று குறிப்பிடுகின்றார். அச் சாதி பற்றிய பாடலும் காண்க.

வீதிகள் விழுவின் ஆர்ப்பும் விரும்பினர் விருந்தின் ஆர்ப்பும்
சாதிகள் நெறியில் தப்பா தனயரும் மனையில் தப்பா
நீதிய புள்ளும் மாவும் நிலத்திருப் புள்ளு மாவும்
ஓதிய எழுத்தாம் அஞ்சும் உறு பிணி வரத்தாம் அஞ்சும்.

(தி.12 சரு.1-2 பா.34)

மனுநீதி கண்ட சோழன் :

சுமிருதி வழி வந்த மனு வேறு. சோழர் குலத்தோன்றலாகிய இம் மனு வேறு என்பதாகக் குறிப்புக் காணப்படுகிறது.

மனுவேந்தன் வரலாற்றில் அரசன் ஒருவன் எப்படிக் குடிகளைக் காக்கவேண்டும் என்பதை இரு பாடல்களால் குறிப்பிடுகின்றார்.

"மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாம்

கண்ணும் ஆவியும் ஆம்பெருங் காவலான்" (தி.12 சரு.1.3 பா.14)

என்பது ஒரு பாடல். அதில் மன்னுயிர் என்றதனால், உயிர் நிலையாக உள்ளது, உடல்தான் மாய்கிறது என்பதை வலியுறுத்தினார். மாநிலம் காவலனாவான், "மன்னுயிர்காக் குங்காலைத் தானதனுக் கிடையுறு தன்னால்தன் பரிசனத்தால் ஊனமிகு பகைத்திறத்தால் கள்வரால்

உயிர்கள் தம்மால் ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்த தறம் காப்பான் அல்லனோ” (தி.12 சரு.1-3 பா.36) என்பது அடுத்த பாடல்.

இதில் உயிர்கட்கு இடையூறு செய்வது; முதலில் அரசனால் இடையூறு விளையாமல் காத்தல்; முதல்வன் சரியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதனை முதலில் சொன்னார். முதல்வன் சரியாக இருந்தால் அறநெறி சரியாக நடைபெறும்.

அடுத்து, தனக்கு உறுதுணையாக இருப்போரால் உயிர்கட்குத் துன்பம் வராமல் காத்தல்.

அடுத்து, பகைத்திறத்தால் என்றார். அரசு பகைவர்களாலும் சமுதாயப் பகைவர்களாலும் தனிமனிதப் பகையாலும் உயிர்கட்கு இடர் வராமல் காத்தல். நேரிய அரசு செலுத்தும் திறன் உள்ள அரசிடம் எல்லோரும் நன்றி பாராட்டுவர். அவ்வாறு அரசு நடத்தவேண்டும். இஃது எல்லோராலும் இயலாது.

அடுத்து, கள்வரால் இடையூறு வாராது காத்தல். இதுவும் நேரிய அரசுக்குச் சாத்தியமே.

அடுத்து, உயிர் தம்மால் - உயிர் என்பது இங்கு விலங்குகள், விட சந்துக்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

அரசு நீதி நேர்மை தவறாது இருக்குமானால், மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்தும் சாத்தியமேயாம். மனுவேந்தனைப் போல, தன் ஒரே மகனை முறைசெய்த திறன் இருக்குமானால், எல்லாம் நலமாகவே முடியும். மன்னன் நீதி பிழையாமையால் தனக்கும் தன் மகனுக்கும் மந்திரிக்கும் பசுவிற்கும் கன்றிற்கும் எந்தக் குறையுமில்லாமல் நிறை வாழ்வு கிடைத்ததை எல்லோரும் நினைத்து அதன்வழி நடந்து நலம் பெறுவார்களாக.

ஆணைவழியே தடுத்தாட்கொண்டார்:

திருக்கயிலையில் பெருமான், ‘மாதர்மேல் மனம் வைத்தனை, ஆதலால் பூமியில் தோன்றி அம்மெல்லியலாருடன் காதல் இன்பம் கலந்து அணைவாய்’ என்றார். சுந்தரரோ, “மையல் மானுட மாய்மயங் கும்வழி ஐயனே தடுத்தாண்டருள் செய்” (தி.12 சரு.1-1 பா.28) என்றார்.

திருக்கயிலாய நாதர் அதற்குள் செய்தார். பிறகு ஆலால சுந்தரர், அறம்தரு நாவுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும் பிறந்தருளப் பெரும் பேறுபெற்ற திருமுனைப்பாடி நாடு என்றும் நடுநாடு என்றும்

போற்றப்பெறும் பகுதியிலே, திருநாவலூரில் ஆதிசைவ அந்தணர் குலத்திலே, சடையனார் இசைஞானியார் என்ற தவத்தில் தலைநின்ற தம்பதியர்க்கு அருந்தவ மகவாய்த் தோன்றினார்.

அப்பகுதியில் நரசிங்கமுனையரையர் ஆட்சி செய்தமையால் தான் திருமுனைப்பாடி நாடு என்னும் பெயர் பெற்றது. அந் நரசிங்க முனையரையரின் காதல் மகவாய் (அபிமான புத்திரர்) வளர்ந்து மணப் பருவம் உற்றார். திருவாமூருக்கு அருகில் உள்ள மணம்வந்த புத்தூரில் பெண் பார்த்து, திருமணம் நிகழும் காலத்தில், முன்பு திருக்கயிலையில் அருளியபடியே பெருமான் வயோதிக அந்தணர் வடிவில் வலிய ஆட்கொள்ள வந்தார்.

சுந்தரரோ, முன்பு கயிலையில் தெரிவித்தபடியே மையல் வாழ்வில் மயங்கி நின்றார். வந்த வயோதிக அந்தணர் 'இந்த நாவலூரன் நமக்கு அடிமை, இவ்வழக்கை முடித்தே திருமணம் செய்க' என்றார்.

அப்போதுதான், இம்மறையோன் பித்தனோ என்று கேட்டு, ஓலையை வாங்கிக் கிழித்தார். வழக்கு விரிவடையவே, இதனை நல்லோர் வாழும் வெண்ணெய் நல்லூரில் முடிவு செய்வோம் என்று பெரியவர் புறப்பட்டார்.

திருவெண்ணெய் நல்லூரில், வேதநெறி வல்ல அந்தணர் சபை முன்பு இவ்வழக்கைத் தொடுத்தார். மூல ஓலை காட்டி ஆரூரர் அடிமை என்பதைச் சாதித்தார். 'இந்த ஊரில் உமது வீட்டைக் காட்டுக' என மறையவரிடம் சபையோர் கேட்டனர். ஆரூரர் உள்ளிட்ட அந்தணர் களுடன் திருக்கோயிலுள் மறையவர் புகுந்தார். யாவரும் அதிசயித்தனர். மறையவர் மறைந்தார். இடபாருடராக அம்மை அப்பர் காட்சி யருளினார். "மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்டன் என்னும் நாமம் பெற்றனை, நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின்மிக்க அற்சனை பாட்டே ஆகும், ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச் சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்". (தி.12 சரு.1-5 பா.70)

சுந்தரர், 'கோதிலா அமுதே, உன்றன் குணப்பெருங்கடலை நாயேன் என் சொல்லிப் பாடுகேன்' என்றார். பெருமானோ, 'முன்பு சபையோர் அறிய என்னைப் பித்தன் என்றாய், நான் பித்தன்தான். நீ என்னைப் பித்தன் என்றே பாடுக' என்றருளினார். ஆரூரர் உடன்,

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா

எத்தால்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை

வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருட் டுறையுள் அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லெனென லாமே. (தி.7 ப.1 பா.1)

என்று பாடியருளினார். பித்தன் என்ற சொல்லுக்குப் பெருங்கருணையாளன் என்பது பொருள். “பெத்தமனம் பித்து பிள்ளைமனம் கல்லு” என்ற பழமொழியாலும் இதனை நன்குணரலாம்.

கயிலையில் நின்றுப் பிரியும்போது, ஆலாலசுந்தரர் கேட்ட வரம் யாது? தான் மையல் மானுடமாய் மயங்கும்போது பெருமானே அடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளவேண்டும் என்பதே.

அதனைச் சுந்தரர் மறந்து, வாதம் பேசினார். பெருங்கருணையாளனாகிய சிவபெருமான் அவருக்கே உள்ள பெருங்கருணையால் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும் இடையே, கருணையினால் சொன்னபடியே வந்து ஆண்டுகொண்டார்.

மேலும், பித்தனோ மறையோன் என்றவர் சுந்தரர். அது திருவருள் வழியே வந்தது. அதனால்தான் என்ன சொல்லிப் பாடுவேன் என்ற சுந்தரருக்கு, முன்பே நம்மைப் பித்தன் என்றனை, அதுவே பொருத்தமான சொல், அதையே முதலாக வைத்துப் பாடுக, என்றார்.

திருவருள் நம்மை எப்படியெல்லாம் ஆட்கொள்கிறது என்பதையும் அவனன்றி நாமாக ஒன்றும் செய்ய இயலாது என்பதையும் புலப்படுத்துகிறதல்லவா இந்த நிகழ்ச்சி.

பாடலின் பொருளைக் காண்போம். பித்தா என்றவர் கருணையாளன் என்பதற்கு ஏற்ப, அடுத்துப் பிறைகூடி என்றார். குற்றம் செய்த பிறைச் சந்திரனைக் கண்டித்து, உயிர் போகாமல் வளரவும் தேயவும் செய்த கருணையை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறினார். பெருமானே என்றும் அருளை ஆள்பவனே ஏன்றும் வியந்து, முன்பு வழக்குப் பேசி, இப்போது இடையறாது நினைக்கின்றேன். காரணம் தேவரீர் முன்பு பொதுவாகக் கவனித்த பெருமானே, இப்போது சிறப்பாகக் கவனித்து என்னை அடிமைகொண்டு, என் சித்தத்தே தன்னை வைத்து அருளினீர். இதனை, மனத்து உன்னை வைத்தாய் என்ற சொற்களால் குறிப்பிடுகின்றார். பெண்ணையாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது திருவெண்ணைய் நல்லூர். அடுத்து அதனைக் குறிப்பிட்டார். அதில் உள்ள கோயிலே அருட்துறை என்னும் ஆலயம். அப்பெருமானுக்கு ஆளாயினேன். இனி அல்லேன் எனல் ஆகுமோ? ஆகாது என்று கணிந்து உருகுகிறார்.

புனித நந்தவனங்கள் பணிந்தார்:

அவநெறியில் செல்லாமே தடுத்தாண்டாய். அடியேற்குத் தவ நெறி தந்தருள் என்று திருத்துறையூர்ப் பெருமானைப் பணிந்து வேண்டினார்.

உழவாரப் படையாளி கைத்தொண்டு செய்து பெருமையுற்ற திருவதிகைப் பதியை மிதிக்க அஞ்சி, அருகிலுள்ள சித்தவட மடத்தில் இரவு தங்கிப் பள்ளி கொண்டார். அதிகைப் பெருமான் வயோதிகராய் அவர்முடிமேல் அடி வைத்தார். பெரியாரை மதித்தமையினால் பெருமானின் திருவடித் தீட்சை பெற்றார்.

செங்கணவன் வழிபட்ட திருமாணிகுழி பணிந்தார். வேதஒலி கீதஒலி அறாத் தில்லை மருங்கு அணைந்தார்.

வன்னி கொன்றைவழை சண்பகம் ஆரம்
மலர்ப்ப லாசொடு செருந்திமந் தாரம்
கன்னி காரங்குர வங்கமழ் புன்னை
கற்பு பாடலம் கூவிளம் ஓங்கித்
துன்னு சாதிமரு மாலதி மௌவல்
துதைந்த நந்திகர வீரம் மிடைந்த
பன்ம லர்ப்புனித நந்த வனங்கள்
பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான்.

(தி.12 சரு.1-5 பா.94))

நந்தவனத்தில் உள்ள நறுமலர்ச் செடிகள், கொடிகள், மணமலர் தரும் மரங்கள் தாமரை, குவளை முதலிய நீர்ப்பூக்கள் முதலிய யாவும் ஓரறிவுயினங்கள்தாம். மற்ற மரம் செடி கொடிகளினும் இவை சிறந்தவை என்னெனில்? இவற்றின் மலர்களையும், வில்வம் முதலிய இலைகளையும் இறைவன் முடி முதல் அடி வரை சார்த்தப்படும் பெருமையுடையன. எனவே மரம் செடி கொடிகளினும் சிறந்தனவாம். இது பற்றியே சுந்தரர் நந்தவனங்களைப் பணிந்தார் என்பது சிவக்கவி மணியாரின் குறிப்பு.

ஒன்றி இருந்து நினைமின்கள்:

“ஒன்றி இருந்து நினைமின்கள்” (தி.4 ப.81 பா.2) என்று அப்பர் பாடினார். ஒன்றியிருந்து வழிபடுவது எப்படி என்பதைச் சுந்தரர் நமக்கு வழிபட்டுக் காட்டினார்.

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்ற ஐந்தும் பொறிகள் எனப் பெயர் பெறும். அவற்றின் வாயிலாகத் தோன்றும் உணர்வை - அறிவை - புலன் என்று பேசப்படும். ஐந்தின் வாயிலாக வெளிப்படும் உணர்வுகளை ஒன்றுபடுத்துவதே ஒருமைப்பாடு என்று சொல்லப் பெறும். கண்ணால் காணும் அறிவையும், காதால் கேட்டல் அறிவையும், மூக்கால் முகர்தல் அறிவையும், நாக்கால் சுவை உணர்வையும், வாக்கால் பேச்சறிவையும் உயிர்பெறுகிறது. இவ் அனைத்தும் தனித்தனியாகச் செயல்படுமானால் உயிர்க்கு இவற்றால் பயன் இன்றிப்போம்.

ஓர் அறிவு செயல்படும்போது மற்றவை செயல்படாது ஒத்து ஹைத்தால்தான் குறித்த பயனை உயிர் அடைய முடியும். ஐந்தும் ஏக காலத்தில் செயல்பட்டால் குறித்த பயனை உயிர் அடைய முடியாது போய்விடும்.

உதாரணத்திற்குக் கீரைப் பாத்திகளை எண்ணிப் பார்ப்போம். கறிகாய்த் தோட்டத்தில் கீரைப் பாத்திகள் ஐந்து உள்ளன என்று கொள்வோம். ஏக காலத்தில் ஐந்து மடைகளையும் திறந்து வைத்துத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சினால் ஒன்றிலும் சரியாகப் பாயாது. நான்கு மடைகளை அடைத்து ஒவ்வொரு மடையாகப் பாய்ச்சினால் விரைவாகவும் நிறைவாகவும் நீர் பாய்ச்சிப் பயன்பெறலாம்.

இதைப்போலவே ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள, மற்ற நான்கு பொறிகளும் செயல்படாதிருக்க வேண்டும்.

அந்தக் கரணங்களாகிய மனம் புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எனும் நான்கில், சித்தம் செயல்பட, மற்ற மூன்று கரணங்களும் செயல்படாது அடங்கி இருக்கவேண்டும்.

அத்துடன் குணம் மூன்றில், ரஜோ குணமும் தமோ குணமும் செயல்படாமல் சத்வ குணம் மேம்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அப்படி வழிபடுவதே ஒன்றி இருந்து வழிபடுவதாகும். இதுவே சுந்தரர் நடராசப்பெருமானை வழிபட்ட நிலைமை. அப்பாடல் காண்க.

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள

அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்

சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்

திருந்துசாத் துவிசை ஆக

இந்துவாழ் சடையான் ஆடும்

ஆனந்த எல்லையில் தனிப்பெருங்கூத்தின்

வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து

மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார். (தி.12 சரு.1-5 பா.106)

இது அநுபவப் பயனாம். இதனையே தருமை ஆதீனம் நான் காவது குருமூர்த்திகள் குமரகுருபரரை வினாவினார்கள். அநுபவப் பயன்கூற இயலாமல், சீடரானார் என்பதை நோக்குக.

ஆரூரில் நம்பால் வருக:

ஆடலரசர் அசாரீரியாக 'ஆரூரில் நம்பால் வருக' என்று அருளினார். அதுகேட்ட நம்பிஆரூரர், கொள்ளிடம் கடந்து சீகாழி யைக் காலால் கடக்க அஞ்சி, ஊரையே வலமாக வந்து காழிநாதரின் காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

ஆரூர்த்தியாகேசர், 'நம் ஆரூரன் நாம் அழைக்க வருகின்றான். அவனை மகிழ்ந்து எதிர் கொள்வீர்' என அருள் புரிந்தார். நம்பி ஆரூரரோ, எளியவனாகிய என்னையும், ஆரூர்ப் பெருமான் ஆள்வரோ கேளீர் என்ற பொருளுடைய பதிகம் (தி.7 ப.73 பா.1) பாடிப் பரவி, வீதி வலம் வந்து, பூங்கோயிலில் புகுந்து பெருமானைத் தரிசித்தார். அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாளில்தான் பரவையார் திருமணம், பெருமான் அருளால் நிறைவேறியது. மணக்கோலத்துடன் ஆரூரில் தங்கி, பெருமானை நாளும் வழிபட்டு வந்தார்.

திருத்தொண்டத் தொகை அருளினார்:

நம்பி ஆரூரரைக் குருவாக, நண்பராகக் கொண்டவர்கள் நாயன்மார்களுள் மூவரைக் காணலாம்.

பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் ஒருவர். இவர் சுந்தரரைக் காணாமலேயே குருவாகக் கொண்டவர். யோக முயற்சியாலே, ஆரூரர் நாளை கயிலை செல்கிறார் என்பதை யோக நிலையில் உணர்ந்து, முதல் நாளே, "கண்ணிற் கரிய மணிகழிய வாழ்வார் போல வாழேன் என்று, எண்ணிச் சிவன்தாள் இன்றேசென்றடைவன் யோகத்தால்" (தி.12 பு.23 பா.9) எனக் கயிலைப் பொருப்பர் அடி அடைந்தார்.

யோகநெறி விளக்க வந்த சுந்தரரைக் காணாமலே அவரைக் குருவாகக் கொண்டு யோக நெறிப் பதம் பெற்றார். மேலும் திருவாரூரும் யோக நெறி விளக்கும் தலம் என்பதும் உணர்தல் வேண்டும். "உயிரா வணஞ்செய்திட் டுன்கைத் தந்தால் உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி" (தி.6 ப.25 பா.1) என்று அப்பர் பெருமானும், "ஆதாரத்து ஒளியானே ஆரூரில் பெருமானே" (நீ தான் எத்தனை என்னும் திருப்புகழில்) என்று அருணகிரிநாதரும் அருளியமை கண்டு உணரத்தக்கது.

பாரதத்தில், ஏகலைவனுக்கு வில்வித்தைதயைத் துரோணாச்சாரியார் கற்பிக்கவில்லை. எனினும், ஏகலைவன் துரோணாச்சாரியாரின் உருவத்தை வழிபட்டே வில்வித்தை பயின்றது போல, இந்நாயனாரும் குருவைக் காணாமலேயே, அவர் பெருமை உணர்ந்து, அவரைத் தியானித்து, யோகக் கலையில் வல்லவராய், அவ் யோகத்தினாலேயே கயிலை சேர்ந்தார் என்பதை நாமும் உணர்ந்து குரு பக்தியால் சாதனை படைப்போமாக.

மற்றொருவர் சேரமான் பெருமாள் நாயனார். இவரும் யோகப் பயிற்சி உடையவர். அதனால்தான், இவர் சிவபூசை முடிவில் சிலம் பொலி கேட்டு மகிழ்ந்தார். எனவேதான் சுந்தரர் தில்லையில் ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள ஒன்றிய சிந்தையராய் நடராசப் பெருமானை வழிபட்டபோது, அதிலே கூத்தப் பெருமான் கட்டுண்டு சேரமானுக்குச் சிலம்பொலி கேட்கத் தாமதித்தார். பிராசாத யோக நெறிப் பயிற்சி உடையவர் சேரமான் பெருமாள் நாயனார். அதனால் தான் சுந்தரர் திருவஞ்சைக்களத்தினின்றும் வெள்ளை யானை மீதிவர்ந்து கயிலை செல்கிறார் என்பதை யோகப் பயிற்சியால் உணர்ந்து தமது குதிரையின் செவியில் பஞ்சாட்சரத்தை ஓத, அதுவும் யோகம் கைவரப்பெற்றுச் சுந்தரரை வலம்வந்து முன்பு சென்றது.

மூன்றாமவர் சோமாசி மாற நாயனார் ஆவார். இவர் அம்பர் மாகாளத்தில் வாழ்ந்தவர். மறையவர் குலத்தினர். சோமயாகம் புரிந்தவர். நம்பி ஆரூரரை நண்பராகக் கொண்டவர். “எத்தன்மைய ராயினும் ஈசனுக் கன்பர் என்றால் அத்தன்மையர் தாம்நமை யாள்பவர்” (தி.12 பு.33 பா.3) என்று கொண்டவர்.

“ஆரந்திகழ் மார்பின் அணுக்கவன் றொண்டர்க் கன்பால் சாரும்பெரு நண்பு சிறப்படைந்து தங்கிப் பாரும்கிசும் பும்பணி யும்பதம் பற்றியுள்ளார்” (தி.12 பு.33 பா.4) என்றும், “வன்றொண்டர் பாதந்தொழு தான சிறப்பு வாய்ப்ப என்றும்நில வஞ்சிவ லோகத்தில் இன்பம் உற்றார்” (தி.12 பு.33 பா.5) என்றும், சோமாசி மாறநாயனார், சுந்தரரைப் பின்பற்றித் தன் வாழ்வில் மேன்மை பெற்றமையைச் சேக்கிழார் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பகை கொண்டார் இருவர்:

மலையாளப் பகுதியில் திருச்செங்குன்றூரில் வேளாளர் குலத் துதித்தவர். விறன்மிண்டர் என்னும் மெய்யடியார். தலங்கள்தோறும்

சென்று அம்மையப்பரை வழிபடும் நியமம் பூண்டவர். திருவாரூர் சேர்ந்து தேவாசிரிய மண்டபத்தில் உள்ள அடியார்களை வழிபட்டு, தியாகேசப் பெருமானையும் வழிபட்டு வந்தார்.

இந்நாளில் சுந்தரர், பரவையார் திருமணம் கொண்டு தியாகேசரை வழிபட வந்தார். சீரடியார் பலரும் தேவாசிரியக் காவணத்தில் வீற்றிருந்தனர். இவர்க்கு யான் அடியனாகும் நாள் எந்நாள் கூடுமோ? என்ற எண்ணத்துடன் பரமர் தாள் பரவிச் சென்றார். அடியவர்க்கு அடியனாவேன் என்னும் ஆதரவு பொங்க வாயிலைப் பணிந்து உள்புகுந்தார். தியாகேசரும் அவர்க்கு எதிர்க்காட்சி கொடுத்து அருளினார் என்பது சேக்கிழார் வாக்கு.

பெருமான் மேலும் சுந்தரருக்கு, அடியார் தங்கள் வழித் தொண்டை உணர நல்கி,

பெருமையால் தம்மை ஒப்பார் பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்
ஒருமையால் உலகை வெல்வார் ஊனம்மேல் ஒன்றும் இல்லார்
அருமையாம் நிலையில் நின்றார் அன்பினால் இன்பம் ஆர்வார்
இருமையுங் கடந்து நின்றார் இவரை நீ அடைவாய்.

(தி.12 சரு.1-5 பா.196)

என்றார்.

நம்பிஆரூரோ, “இன்னவா நின்ன பண்பென் றேத்துகேன். அதற்கியானார், பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருள்செய்” (தி.12 ப.1-5 பா.198) என்றார். அதற்குத் தியாகேசர், “மறையளித்த திருவாக்கால் தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று எல்லையில்வண் புகழாரை எடுத்திசைப்பா மொழி” (தி.12 ப.1-5 பா.199) என்றார்.

அந்நிலைகண்டு அடியார்பால் சார்ந்து, திருக்கூட்டம் பல முறையால் தொழுது, அழியா வீரத்தார் எல்லார்க்கும் தனித்தனி வேறு அடியேன் என்று, ஆர்வத்தால் திருத்தொண்டத் தொகைப் பதிகம் அருள்செய்து பணிந்து எழுந்தார்.

தம்பிரான் தோழர் தாம் மொழிந்த முறைப்படியே, எம்பிரான் தமர்களாகிய திருத்தொண்டர்களை வரிசைப்படி, விரிநூலாகிய பெரியபுராணம் செய்கிறேன் என்கிறார் சேக்கிழார்.

சுந்தரர் முறையாகத்தான் நடந்துள்ளார். விறன்மிண்டர் தீவிர பக்தர். ஆகையால், நம்பிஆரூர் கோயிலில் நுழைந்தவுடனே அடிய

திருமுறை-1) ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்திதானத்தின் ஆசியுரை , 55

வர்களை முதலில் வணங்கவேண்டும் என்ற விதிமுறையை அழுத்தமாக எண்ணி, நம்பிஆரூரையும், அவரை ஆட்கொண்ட பெருமானையும் புறகென்று கூறி, வெளிச்சென்றார்.

இருவரும் நல்லவர்களே. இந்நிலையைத் தியாகேசர் நன்கறிந்தே இருவரையும் ஏற்று அருள்புரிந்தார். திருத்தொண்டத் தொகையே அடியார்கள் வாழ்வை உலகத்தார்க்கு அறிவித்துத் தமிழ்ச் சைவப் பண்பாட்டு வரலாற்றை உலகறியச் செய்துள்ள பெருமையை நாம் இன்று உணர்ந்து உயர்வடைகிறோம்.

கயிலையில் காதல் புரிந்தமையால் சுந்தரர் வழிகாட்டும் ஆசாரியராக நமக்குக் கிடைத்தார். சுந்தரர் அவதார நோக்கம் நிறைவேறியது. அவரது வரலாற்றில் இது ஒரு திருப்புமுனை. எல்லோரும் இனிது வாழவே இறையருள் அவ்வப்போதும் துணை நிற்கிறது.

மற்றொருவர்:

பகைமேற்கொண்டாரில் மற்றொருவர் ஏயர்கோன் கலிக்காமர் ஆவர். இவர் வைத்தீசுவரன்கோயிலை அடுத்துள்ள பெருமங்கலம் என்னும் ஊரினர். வேளாளர் குலத்தலைவர்; போர்வீரர்; திருப்புன்கூர்த் திருக் கோயிலுக்கு மழை பெய்வதற்காகப் பன்னிருவேலி நிலமும் அதிக மழையை நிறுத்துவதற்காகப் பன்னிருவேலி நிலமும் அளித்த குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இதனைச் சுந்தரர், “ஏத நன்னிலம் ஈரறு வேலி ஏயர்கோன்” (தி.7 ப.55 பா.3) என்ற பாடலால் விவரித்துள்ளார்.

பரவை நாச்சியார்பால் தியாகேசப் பெருமானைச் சுந்தரர் தூது விட்டதற்காக வருந்தி இச்செயலைச் செய்தவர் அடியவரா என்று பகைமேல் கொண்டார். இவர் பகையை அறிந்த சுந்தரர், தம்மால் ஏயர்கோன் கலிக்காமன் என்று போற்றப்பெற்ற ஒரு பெரியவர் மனம் வருந்தச் செய்த தன்னிலைக் கிரங்கினார்.

தியாகேசப் பெருமான், இவ்விருவரும் நல்லவர்களே, இவர்கள் நட்பாக வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஏயர்கோனுக்குச் சூலைநோய் பற்றச் செய்தார். சூலையால் வருந்திய ஏயர்கோனுக்குச் சுந்தரர் வந்தால் இந்நோய் தீரும் என்று அசரீரியாக அறிவித்தார். ஏயர் கோனோ சுந்தரர் வந்து தீர்ப்பதைவிட இச்சூலையை வயிற்றொடும் கிழிப்பேன் என்று உடை வாளால் தம் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்தார்.

சுந்தரருக்குப் பெருமான் அறிவித்தார். அவர் உடனே ஏயர் கோன் வீடு சேர்ந்தார். மனையில் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த அவர் உடலைக் கண்டார். தம்முடைய செயலால் அல்லவா இவர் இந்நிலை

எய்தினார் என்று எண்ணி, அவர் உடைவாளை எடுத்துத் தமது வயிற்றைக் கிழிக்கத் தொடங்கினார். பெருமான் அருளால் ஏயர்கோன் ஊறு நீங்கி எழுந்து சுந்தரரின் உடைவாளைப் பற்றி இருவரும் நண்பர்களானார்கள். நல்லோர் பகை நண்பர்களாய் முடிந்தது.

இருவரும் சேர்ந்து திருப்புன்கூர் இறைவனைத் தொழுது, திருவாரூர் சேர்ந்து பரவையார் மாளிகையில் உணவருந்தி மகிழ்ந்தனர்.

தென்தமிழ்ப் பயன்:

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஒவ்வொரு பயன் உண்டு. சேக்கிழார் சேய்ஞலூர்ப் பிள்ளையாராகிய சண்டிச நாயனர் தோன்றிய சேய்ஞலூரை, "மண்ணின் பயன்" சேய்ஞலூர் (தி.12 பு.20 பா.9) என்கிறார். சண்டிசர் தோன்றியதே பெரும்பயன் அல்லவா! அதே பாடலில் "பண்ணின் பயனாம் நல்லிசை" என்கிறார். பாடற் பொருளைச் சிதைவுறாமல் பாடத் துணை புரிவதே நல்லிசையாகும். சிவக் கவிமணியின் குறிப்பும் இதுவே.

திருவள்ளுவரும் "பண் என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண் என்னாம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்" (குறள் 573) என்கிறார். பாடல் பொருளை விளக்காத பண்ணும், கருணையில்லாத கண்ணும் பயனற்றன என்பதே இதன் பொருள்.

கண்ணின் பயன் ஒளி உடைமை என்பது சேக்கிழார் கருத்து. அறிவின் பயன் இறைவன் பெயராகிய அஞ்செழுத்தாம் நமசிவாய என்பதை இடையறாது நெஞ்சில் நிறுத்தலேயாம் என்கிறார்.

எனவே தமிழின் பயன் எத்தனையோ உண்டு. அவற்றுள் சிறந்தது மனிதப் பண்பேயாம். இதனை வளப்படுத்த வந்ததே பெரிய புராணம். அதில் கூறப்பெறும் அடியவர்களின் பண்பாட்டுச் சிறப்பு, அறுபத்து மூவர் வரலாறும் அறுபத்து மூன்று கோணங்களில் நம்மைப் பண்படுத்த வல்லவையாம்.

தொட்ட தொட்ட இடங்களிலெல்லாம் மனித இனத்தைப் பண்படுத்தும் பாங்கை ஒவ்வொரு நாயன்மார் வரலாற்றிலும் நன்கு உணரலாம். எனவேதான் தென்தமிழ்ப் பயனாய் உள்ள திருத் தொண்டத் தொகை தோன்றியது. அதில்தான் அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களின் பண்பாட்டு வரலாறு வரன்முறையாக அமைந்துள்ளது. தொகுத்துச் சொன்னவர் சுந்தரர். வகுத்துச் சொன்னவர் நம்பியாண்டார் நம்பிகள். விரித்துச் சொன்னவர் சேக்கிழார் பெருமான்.

இத்திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதல் அடி எடுத்துக் கொடுத்தவர் திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமானே. சேக்கிழார்க்குக் கூட நடராசர், “உலகெலாம்” என்றுதான் அடியெடுத்துக் கொடுத்தார்.

பண்பாட்டு வரலாறு கூறும் திருத்தொண்டத் தொகைக்கோ அடிமைப் பண்பு முதன்மையானது. ஆதலால், தில்லைவாழ் அந்தணர் என்றதோடு நில்லாமல் தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று அடியெடுத்து முடித்துக் கொடுத்தார்.

மேலும் தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கு அடியேன் என்னாமல் அவர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று அருளிச் செய்தார். சைவத்தின் உயிர்நாடி அடிமைப் பண்புதான்.

வரலாறு அறிவிப்பதுதான் பண்பாடோ எனில், வாழ்வின் முதிர்ந்த நிலை இதுவே. எனவே, இதனைப் பெருமானார்தானே மனிதகுலத்திற்கு உணர்த்தவேண்டும். ஆகவே சுந்தரர் மூலம் நமக்கெல்லாம் உணர்த்தினார். பெருமானே அடிமைப் பண்பை முதலில் உணர்த்தினார் என்றால், உயிர்கள் - சிறப்பாக மனித உயிர்கள், எவ்வளவு அழுத்தமாக இப்பண்பை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதை, மனிதரும் உணர்ந்து நடை பயிலவேண்டும். இதைத்தான் சித்தாந்த சாத்திரப் பேராசிரியராகிய நமது ஆச்சாரியர் அருள்நந்தி சிவனார் சிறிது விளக்கமாகவே நமக்கு அறிவுறுத்தினார்.

“வாழ்வெனும் மையல்விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனும் தன்மையோடு சைவமாம் சமயம் சாரும்
ஊழ்பெறல் அரிது” (சித்தியார் சுபக். 181)

என்று அநுபவப் பூர்வமாக அறிவித்தார்.

வளமான வாழ்விலே பகட்டாக வாழ்தலையே மக்களில் பெரும்பாலோர் விரும்புகின்றனர். வறுமை வந்தால் சிறுமையும் அதனோடே பிறந்து விடுகிறது. அப்போதும் பண்பு உணர வாய்ப் பில்லை. இவ்விரண்டையும் கடந்து தாழ்வெனும் பண்புடன் சைவப் பண்பை உணர்ந்து நடத்தல், கடலைக் கையால் கடத்தற்கு ஒப்பாகும்.

இவ்வளவு ஆழங்கால்பட்டது நமது சைவப்பண்பு. என்பதைத்தான் நாயன்மார் வரலாற்றால் சுந்தரரும் நம்பியாண்டார் நம்பிகளும் சேக்கிழாரும் தெரிவிக்கிறார்கள். உணர்ந்து உய்தி பெறுவோமாக. தில்லைவாழ் அந்தணர் புராணத்துள், “இன்றிவர் பெருமை” (தி.12 பு.1 பா.9) என்ற பாடலால் சேக்கிழார் செம்மை நெறிச் சிறப்பை எடுத்தோதியுள்ளார்.

அற்புதத் தனிக்கூத்து:

அற்புதம் என்பது இன்னதென்று சுட்டி அறியப்படாதது. காணும் பொருள்களிலேயே அமுந்தி அதுவாய் நின்று அநுபவிக்கப் பெறுவதோர் இன்ப அநுபவம் என்பார் சிவக்கவிமணி. எனவே கூத்தப் பெருமானின் கூத்து அற்புதக் கூத்து, தனிப்பெருங்கூத்து, ஆனந்தக்கூத்து என்பர். பஞ்சகிருத்தியக் கூத்து என்பது இதுவே. ஐந்தொழில் புரிவதும் இக்கூத்தே.

இக் கூத்துத்தான் உயிர்களின் பொருட்டு உடம்பையும் மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்ற அந்தக்கரணங்களையும், உடம்பும் கருவிகளும் உலாவதற்குப் பஞ்ச பூதங்களாலாகிய உலகத்தையும் உயிர்கள் அநுபவிப்பதற்கான போகப் பொருள்களையும் படைத்து, அவற்றைக் காத்தும், உயிர்களின் பக்குவத்திற்கேற்ப மறைத்தும், அவ்வுயிர்களின் பக்குவக் காலத்தில் அநுபவிக்க அருளியும் இளைப்பாறுதற்கு ஒடுக்கியும் ஐந்தொழில் புரிகின்றது.

இவ்வற்புதக் கூத்து ஆதியும் முடிவும் இல்லாத அற்புதக் கூத்து. இதனைத்தான் திருநீலகண்ட நாயனார் நாள்தோறும் வழிபடும் நியமம் பூண்டவர்.

பெரியபுராணத்துத் தனிஅடியார்கள் அறுபதின்மர்; தொகையடியார்கள் ஒன்பதின்மர்; சுந்தரர், அவர்தம் பெற்றோர் இவர்கள் மூவரும் சேர்த்து எழுபத்திருவர் ஆவர்.

ஆனால், நாயன்மார்கள் 63 ஆவார் என்று வழங்கி வருகிறது. அறுபத்து மூவரில் சுந்தரர், அவர் தந்தை சடையனார், தாய் இசைஞானியார் மூவரையும் சுந்தரர் நாயன்மார்களில் சேர்க்கவில்லை. “என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன் இசைஞானி காதலன்” (தி.7 ப.39 பா.11) என்று இன்னாருடைய பிள்ளை ஆகிய திருநாவலூர்க்கோன் என்று தான் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆனால் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இம்மூவரையும் நாயன்மார்களுடன் சேர்த்தே, தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் பாடியுள்ளார். நாயன்மாரை நமக்கு அறிவித்த சுந்தரரையும் அவர்தம் அருந்தவப் பெற்றோர்களையும் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் சேர்த்துப் பாடியதே மரபுப் பண்பாகும்.

இப் பெரியபுராணம் முழுமையான நூல் என்று சொல்வதற்கு, பின்னே நாயன்மார்களை ஒத்த தொண்டர்களை இவர்களுடன்

இணைப்பதற்கு வழி இருக்கவேண்டும். இங்குதான் திருவருளின் சிறப்பு, சுந்தரர் வாயிலாக வெளிவருகிறது. இன்ன இன்ன தன்மையுடையவர்கள் எல்லாம் இன்ன இன்ன தொகுப்பிலே வைத்துப் போற்றத் தக்கவர்கள் என்பதை ஒன்பது தொகுதியாகத் தொகுத்துள்ளார். தொகுத்ததும் திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமானே ஆவார்.

பெருமான் பெருமையை எப்படிப் பாடுவேன் என்றபோது பித்தா என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தது போல, அடியவர்கள் தம்மை எப்படிப் பாடுவேன் என்று வேண்டியபோதும் தியாகராசரே தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று முதல் வரியே, தொகையாக உள்ள தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியவர்க்கும் அடியேன் என்று பாடிக் காட்டினார். சுந்தரர் அதைச் சிரமேற்கொண்டு தனி அடியார்களையும் தொகை அடியார்களையும் முறைப்படுத்திப் பாடினார்.

திருநீலகண்டம்:

சுந்தரர் பாடியருளிய அறுபதின்மரில் முதல் நாயனார், திருநீலகண்டத்துக் குயவனார். திருநீலகண்டத்தின் மீது பக்தி செலுத்தியமையால் வந்த காரணப் பெயர். இயற் பெயர் தெரியவில்லை. நிறைவாக மன்னிய சீர்ச் சருக்கத்தில் கடைசியாகக் குறிப்பிடும் நாயனாரும் திருநீலகண்டத்துப் பாணனார் ஆவர். திருநீலகண்டமே நாயன்மார்களை முதலிலும் கடைசியிலுமாக நின்று காப்பதாகவே அமைகின்றது. இது திருவருட் செயலே.

திருநீலகண்டம் என்பது நஞ்சு. தேவர்களும் அசுரர்களும் சாவா மூவா மருந்தாகிய அமிர்தம் பெறவேண்டித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தனர்.

மந்திர மலையை மத்தாக்கி, வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாக்கி, அசுரர்கள் பாம்பின் தலைப்பக்கமும், தேவர்கள் பாம்பின் வால் பக்கமும் பிடித்து இழுத்துக் கடைந்தனர்.

வாசுகி வலி பொறுக்கமாட்டாமல் விடத்தைக் கக்கியது. பெருமானை வணங்கி வேண்டாமல் கடைந்ததால் பாற்கடலில் விடம் உண்டாகியது. விடமும் ஆலகால விடமாய்த் தோன்றித் தேவ அசுரர்களையும் மற்றும் உலக உயிர்களையும் துன்புறுத்தியது.

எல்லோரும் பெருமானிடம் முறையிட்டனர். பெருமான் சுந்தரரைத் தோற்றுவித்து, ஆலகால விடத்தை, நாவல்கனி அளவாகத்

திரட்டிக் கொண்டு வரச்செய்து, விடத்தை அமுதமாகத் தாமே உண்டு கண்டத்தே அடக்கினார். இதனால், பெருமானுடைய கண்டம் நீல கண்டமாயிற்று. தேவர்களையும், அசுரர்களையும் மற்ற உயிர்களை யும் காப்பாற்றியது திருநீலகண்டம். ஆனதால் அதன் மீது திருநீல கண்ட நாயனார் பக்தி கொண்டார்.

சிவ அஷ்டோத்திர சத நாமாவளியில் “ஸ்ரீ கண்டாய நமஹ” என்ற ஒரு நாமாவளி உள்ளது. ஸ்ரீ கண்டம் என்றாலே நீலகண்டம் என்பதே பொருள்.

வேதத்திற்குப் பாடியம் செய்தவர்களிலே ஒருவர் நீலகண்ட சிவாச்சாரியர் ஆவர். இவர் செய்த பாடியத்தை, நீலகண்ட சிவாச்சாரியர் பாடியம் என்றும் ஸ்ரீ கண்ட பாடியம் என்றும் வழங்குவர். எனவே ஸ்ரீ கண்டம் என்றாலும் திருநீலகண்டம் என்றாலும் ஒன்றேயாம்.

இன்றும் சிவபூசையை முறையாகச் செய்ய இயலாதவர்கள், “ஓம் ஸ்ரீ கண்டாய நமஹ” என்று ஒரு வில்வ பத்திரம் சார்த்தினால் போதும். அதுவே, சிவபரம்பொருளின் அருளைப் பூரணமாக அரு ளும் என்பது ஆன்றோர் ஆச்சாரம்.

மேலும் திருஞானசம்பந்தர், திருச்செங்கோட்டிற்கு எழுந்தரு ளிய போது குளிக்காலமாதலால் அடியவர்களைக் குளிர் சுரம் பற்றியது. அதனை அறிந்த ஞானசம்பந்தர், “செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம்” (தி.1 ப.116 பா.1) என்று பாடிக் குளிர் சுரத்தைப் போக்கினார்.

ஆகவே இந் நாயனார் நீலகண்டத்தின் பெருமையை உணர்ந்து, சதாகாலமும், நீலகண்டம் நீலகண்டம் என்றே ஓதி வந்தார். ஆதலின் இவருக்குத் திருநீலகண்டர் என்பதே காரணப் பெயராயிற்று. இயற் பெயர் தெரிந்திலது.

தொழில் என்பது, தனது வாழ்க்கைக்காகப் பொருளீட்ட முயற்சிப்பது. தொண்டு என்பது, பலனை எதிர்பாராமல் பிறர் நலத்தின் பொருட்டுச் செய்யப்படும் செயல்கள்.

இவரது குலத் தொழில் சட்டி, பானை முதலிய மட்கலம் செய்து வாழ்க்கை நடத்துவது. இத்தொழிலில் தொண்டு செய்வது எளிமையாகும். தொண்டிற்கென்று தனியே எதையும் செய்யவேண்டுவ தில்லை. அத்தொழிலிலேயே சில திருவோடுகளை உற்பத்தி செய்வது எளிமையான செயல்.

இளமை மீதூர, இன்பத் துறையினில் எளியரானார். இது அவர் மனைவிக்குத் தெரியவே, அயலறியாமலே கணவனைத் திருத்துவதைக் கடமையாகக் கருதினார். நாயனார் மிகுந்த பக்தி கொண்டு சொல்லி வந்த திருநீலகண்டத்தின் மீது ஆணையிட்டு, 'எம்மைத் தீண்டுவிர் ஆயின் திருநீலகண்டம்' என்றார்.

'எம்மை என்று சொன்னமையால், பிற மாதரையும் மனத்தினாலும் தீண்டேன்' என்றார் நாயனார். அவ்வாறே இருவரும் தம் வாழ்வியல் முறை அயலறியாது வாழ்ந்தார்கள். இப்பண்பு இருவர்க்கும் அமைந்த பண்பு. பல்லாண்டுகள் ஆகியும் இவர்கள் குடும்ப வாழ்வைப்பற்றி யாரும் அறியாது வாழ்ந்தனர்.

நிறைவாக, இருவரும் கடைசிவரை சபதத்தை மீறவில்லை. இங்கே வாழ்வியல் நெறியைக் கடைசியில்தான் சொல்லி, குளத்தில் மூழ்கினார். அதிலும் ஒரு துண்டைப் பிடித்து இருவரும் மூழ்கினார்கள். எப்படியாவது இவர்கள் வாயிலாக வாழ்க்கை முறையினை வெளிப்படுத்த இறைவனே ஒவ்வொன்றாகச் சொல்கிறார்.

ஓட்டினைக் கவரவில்லை என்பதற்கு மகனைப் பிடித்து மூழ்கிச் சத்தியம் செய்க என்றார். அப்போதாவது நாங்கள் உடன் உறைய வில்லை என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இறுதிவரை விளக்கம் தரவில்லை.

இப்படிப்பட்ட அன்பு வாழ்வு வாழ்வது அரிதினும் அரிதாகும். எனவே இந்தப் பண்பை உலகறியச் செய்ததுடன், யானையால் யானை யாத்தற்று ஒரு யானையை ஏவி மற்றொரு யானையைப் பிடிப்பது போல, இவர் பற்றிய விளக்கத்தை உலகறியச் செய்தல் பலரும் நல்வாழ்வு மேற்கொள்ளவே.

இறைவனும் வேலைச்சுமை குறையும் என்பதற்காகவே அவர் தொண்டின் பெருமையையும், இல்லற வாழ்வின் கற்புத்திறனையும் ஒருங்கே வெளியிடவே, திருவோடு கொடுத்து இவர்தம் பெருமையை உலகறியச் செய்தார். இதனைச் சேக்கிழார், 'தொண்டரை விளக்கம் காணத் திருவோடு மறைத்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது' என விளக்குகிறார்.

நீதிபதிகளின் நிலைமை:

நீதிபதிகள் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதை, திருநீலகண்ட நாயனாருக்கு எதிரான வழக்கை விசாரித்த, தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் நடவடிக்கையுள் வைத்து விளக்குகிறார்.

முதலில் நீதிபதிகள் நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாய் இருத்தல் வேண்டும். அடுத்து வாழ்வியல் சட்ட நூல்களைக் கற்று அதன் நுணுக்கம் வல்லவராய் இருந்தல் வேண்டும் என்கிறார் சேக்கிழார். “நல்லொழுக்கம் தலைநின்றார் நான்மறையின் துறைபோனார் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வந்திருந்த திருந்தவை” (தி.12 பு.2 பா.31).

எனவே, முதலிலும் முடிவிலும் திருநீலகண்டம் பெயர் தரித்த நாயனார்களை வைத்தருளியது திருவருள் வாய்ப்பேயாகும். திருநீல கண்டம் நாயன்மார்களையும் நம் எல்லோரையும் இன்றும் காத்து வருகிறது.

இயற்பகை நாயனார்:

இவர், “யாதும் ஒன்றும் என் பக்கல் உண் டாகில் அன்ன தெம்பிரான் அடியவர் உடைமை” (தி.12 பு.3 பா.7) என்ற திடமான குறிக்கோள் உடையவர். எனவே தம்மிடம் உள்ள, தமக்கு உரிமையான மனைவியை அடியவர்க்குக் கொடுக்க இசைந்தார். மனைவியாரும் முதலில் மனம் கலங்கி, பின் கணவன் வழி நின்றலே கடன் என்று தெளிந்தார்.

இறைவனும் இயற்பகையார் மனைவியாரும் அண்மையில் நின்றனரே அன்றி ஒருவரை ஒருவர் தீண்டவும் இல்லை. நாயனாருக்கு விடை கொடுத்த பின், நாயனார் பார்க்குமளவில் சிறிது தூரம் சென்றதுமே, வேதம் ஓலமிட்டும் உணராதவராகிய இறைவன், இம்முனிவரை, “இயற்பகை முனிவா ஓலம்” என்றும் “ஈண்டு நீ வருவாய்” (தி.12 பு.3 பா.29) என்றும் அழைத்தார். எனவே, குறிக் கோளுடைய இவரின் வாழ்க்கையைப் புலப்படுத்தவே இந் நிகழ்ச்சி நடந்தது என்பதே தெளிவாம்.

மேலும் உலக தருமத்தைக் கடைப்பிடித்த நாயனாரின் சுற்றத்தார், நாயனாரின் வாளுக்கு இரையாயினர். அவர்களும் வானுலகில் இன்பமுற்றனர். உலகப் பற்றை அறவே நீத்த இந் நாயனாரும் சிவ லோகத்தில் உடனுறையும் பெருமை பெற்றார். இரு திறத்தாரும் நலமே பெற்றனர். இதனால் சிவநெறிப் பண்பு சிறக்கிறது.

இவர் வரலாற்றிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது, ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தொழிலிலேயே தொண்டு செய்யலாம் என்பதே.

இளையான்குடிமாறர்:

அடியவர்கட்குச் சோறிட்டுச் சோறு பெற்றார். உணவையும் முத்திப்பேற்றையும் சோறு குறிக்கிறது. இந்நாயனார் வரலாற்றில், சோறு என்பது முத்திப்பேற்றைக் குறிப்பதை மணிவாசகர் திருவாசகத்தில், சண்டேச நாயனார் வரலாறு பேசும். மணிவாசகர், “பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்” (தி.8 ப.15 பா.7) என்று பாடியுள்ளமையால் காணலாம்.

நாயன்மார்களை இறைவன் சோதித்தார் என்பது சரியன்று. அவர்தம் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில், சிறிதும் மனம் மாறாமல் ஒரே நிலையில் நின்றார்கள் என்பதை மக்கட்கு அறிவிக்கவே, இறைவன் நாயன்மார்களின் வாழ்வியல் முறையை விளக்கம் செய்யவும், அதைக் காணும் நம்மனோர்கள் உரிய தொண்டை மேற்கொண்டால் அதை இடையறவு படாமல் காத்து நடத்தவேண்டும் என்பதை உணர்த்தவுமே நிகழ்த்தினார் என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

இதனை, “அல்லல் நல்குர வான போதினும் வல்லர் என்றறிவிக்கவே....., ஒல்லை யில்வறு மைப்ப தம்புக உன்னி னார்தில்லை மன்னினார்” (தி.12 பு.4 பா.6) என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுவதால், நன்கு உணரலாம். மேலும் நாயன்மார்கள் வளம் சுருங்கினும் மனம் சுருங்குதல் இல்லாதவர்கள் என்பதையும் இங்கு காண்கிறோம்.

விறன்மிண்டர்:

திருத்தொண்டத் தொகையைச் சுந்தரர் பாடக் காரணமாயிருந்தவர் விறன்மிண்டர். சேர நாட்டின் கேரளம், சேர நாடாயிற்று. கிளி என்பது அசைதல். அதுவே கிளி என்றாயிற்று என்பர் மொழிநூல் வல்லவர். எனவேதான் கேரளம் சேர நாடாயிருக்கிறது. இது மலைநாடு. பழமையான புராண வரலாற்றில், பரசுராமன் தவத்தினால் பெற்ற நாடு என்பர் சேக்கிழார்.

செங்குன்றார் ஊரினர் வேளாண் குலத்தவர். புண்ணியத் தலங்கள் தோறும் சென்று சென்று வழிபடும் நியமம் பூண்டவர். திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலில் உள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தில் அடியவர்களுடன் உறையும் பெருமை பெற்றவர்.

அமர்ந்தியார்:

வணிகர் குலத்தில் வந்தவர். சிவன் கழலே சிந்திக்கும் திறத்தினர். அந்தி வண்ணர் தம் அடியார்க்கு அமுது செய்வித்து, ஆடை கீழ்க்கோவணம் உதவி, தாம் பெற்ற வளத்திலே வரும் பயன்கொள்பவர். திருநல்லூரில் திருவிழாக்காலத்தில் வருவோருக்கு உணவு, உடை வழங்கத் திருமடம் அமைத்து அறம் பல செய்தவர்.

சிவபெருமான் பிரமச்சாரியாக இரு கோவணம் கொண்டு வந்தார். ஒன்றை இவரிடம் கொடுத்து, 'மழை வரும் போல் இருக்கிறது. இதனைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பாயாக' என்று கொடுத்தார். திருநீலகண்டரை விளக்கம் கண்டது போலவே, கோவணத்தை வைத்த இடத்திலிருந்து மறையச்செய்து கோவணக் கள்வராசிய சிவபெருமான், இந்நாயனாரிடம் வைத்த கோவணம் கேட்டார்.

வைத்த இடத்தில் கோவணம் இல்லாதது கண்டு திகைத்தார். புதிய கோவணம், நெய்த கோவணம் ஏற்றுப் பிழை பொறுக்க வேண்டினார். நாயனாரின் அன்பெனும் தூயநீர் ஆடுதல் வேண்டி, தாம் வைத்த கோவணமே தரக்கேட்டனர் கேடிலாதார்.

நாயனார் தம்மிடம் உள்ள பொருள்களை எல்லாம் கொடுக்க இசைந்தார். பெருமானும் ஒரு துலாக்கோலில் தாம் வைத்திருந்த கோவணத்திற்கு நிகராகப் பொருள்களை ஏற்க இசைந்தார். எல்லாப் பொருள்களும் இட்டார்; சரிவரவில்லை. இறுதியாக நாயனார், மனைவி, புதல்வர்களை உடன்கொண்டு துலாக்கோலை வலம் கொண்டு கூறுகின்றார். தாம் இதுவரை செய்த, "இறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை பிழைத்தி லேம்எனில் பெருந்துலை நேர்நிற்க என்று.... தழைத்த அஞ்செழுத் தோதி" (தி.12 பு.7 பா.43) ஏறினார்கள்.

அத் துலாக்கோலே விமானமாக அழிவில்லாத வான்பதம் பெற்றார். பெருமான் பேதையும் தாமுமேயாய்க் காட்சியருளினார். திருத்தொண்டில் சிறிதும் பிழை இன்றிச் செய்திருப்போமானால், துலை நேர் நிற்கும் என்பதுதான், தொண்டர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய உறுதிப்பாடாகும் என்பதை உணர்த்தியது இவ் வரலாறு.

மெய்ப்பொருள்:

என்றும் நிலையாக நிற்பதே மெய்ப்பொருள். உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் எரித்தால், அவை சாம்பலாகும். சாம்பலை எரித்தால் அது சாம்பலாகவே இருப்பதன்றி மாற்றம் அடையாது.

இதனால்தான் சிவநெறியாளர் நிலையாத செல்வத்தை நிலையின் என்று உணரும் புல்லறிவில் புரளாமல், நிலையான செல்வமாம் பேரின்பம் பெறுவதே தமது குறிக்கோள் என்பதைத் தாம் உணர்வதுடன் உலகத்தார்க்கும் உணர்த்துவாராய், என்றும் மாறாமல் பிரகாசிக்கும் திருநீறே மெய்ப்பொருள் என்று காட்டிய நாயனாராம் மெய்ப்பொருளைப் போற்றி வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இவர், நடு நாட்டிற்கு மேல்பகுதியில், மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையை ஒட்டியுள்ள சேதி நாட்டினில், திருக்கோவலூரில் சிற்றரசராய்த் திகழ்ந்தவர். மலைநாட்டைச் சேர்ந்தமையால் மலாடுடையார் என வழங்கப்பெற்றார்.

இவர் மலையமான், நத்தமான், சுருதிமான் என்ற முப்பகுப் புடைய குலத்தில், மலையமான் வகுப்பைச் சேர்த்தவர். தமிழகத்தில் இன்று உடையார் என்று வழங்கும் மரபினர், இம் முப்பிரிவில் ஒன்றைச் சேர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர். மலையமான் நத்தமான் ஆகிய இரு பிரிவினரும் உடையார் என்றே வழங்கப்படுகின்றனர். சுருதிமான் என்பவர்கள் மூப்பர் என்று வழங்கப்படுகின்றனர் என்பது சிவக்கவிமணியின் குறிப்பு. எனவே மூப்பனார் என்ற பிரிவும் இவ்வுடையார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றே தெரியவருகிறது.

மெய்ப்பொருள் நாயனார், திருநீறே மெய்ப்பொருள் என்பதை உலகறியச் சாதித்துக் காட்டியவர். தம் உயிர் துறக்க நேர்ந்தபோதும் கொள்கையில் தவறாது நின்று வென்றவர். முத்தநாதனை இடையூறின்றி எல்லை தாண்டிவிட்டு வந்த தத்தன் கூறக்கேட்கும் வரை, உயிர் தரித்து ஆயத்தார்க்கும், சுற்றத்தார்க்கும் கடைசியாகக் கொடுத்த சேதி நாட்டரசர் செய்தி, “திருநீற் றன்பு பாதுகாத் துய்ப்பீர்” (தி.12 பு.5 பா.22) என்பதேயாம். எனவே இந்நாயனாரின் கொள்கைப் பிடிப்பை நாமும் கடைப்பிடித்து வாழ்வோம். இதனால் உலகம் இன்புற்று வாழ வழி வகுப்போம்.

எறிபத்தர்:

சிவனடியார்கட்கு யார் இடையூறு செய்தாலும், அதனை எறிந்து பத்தி செய்த காரணத்தால், எறிபத்தர் எனும் பெயர், காரணப் பெயராயிற்று.

சிவகாமி ஆண்டார் என்னும் புண்ணிய முனிவர், கருவூர் ஆனிலையப்பருக்கு மலர்த்தொண்டு செய்தவர். அவர் தூய்மையாகத்

கொய்து வந்த மலர்க் கூடையைப் புகழ்ச்சோழ நாயனார் என்னும் அரசரின் பட்டத்து யானை சிதைத்தது. அது கேட்ட எறிபத்தர், சிதைத்த யானையையும், பாகர்களையும் வெட்டி வீழ்த்தி அங்கேயே நின்றிருந்தார்.

எதிரிகள் யாரோ இச்செயல் புரிந்தனர் என்று, குதிரை மீது வந்து புகழ்ச்சோழர் பார்த்த போது, சிவ வேடத்துடன் எறிபத்தர் நிற்பதைக் கண்டு, குதிரையிலிருந்து புகழ்ச்சோழர் கீழே இறங்கினார். “குழையணி காத் தினானுக் கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார், பிழைபடின அன்றிக் கொல்லார்” (தி.12 பு.8 பா.37) என்று உணர்ந்து விவரத்தை எறிபத்தர் வாயிலாகவே கேட்டுணர்ந்தார்.

‘பிழைசெய்த யானையைத் தடுக்காத பாகர்களைக் கொன்றது போதாது, பிழை செய்த பாகர்களையும், பாதுகாத்த எம்மையும் கொல் லவேண்டும். தேவரீரின் அரன் பணி புனிதமானது. எனவே என்னு டைய வாள் பாவம் செய்தது. பாவிபாக்கிய என்னை என் வாளினாலே கொல்க’ என்று கொடுத்தார். இவ்விருவரும் நண்பர்களாயினர்.

இதனால், நாம் கடைப்பிடிக்கவேண்டுவது, கோலத்திற்கு ஏற்ற சீலம் உடையவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதாகும். சீலமும் கோலமும் ஒத்து வாழக் கற்றுக்கொள்வோம். கடைப்பிடிப்போம்.

ஏனாதிநாதர்:

ஈழம் = கள். கள் இறக்கும் தொழிலோரைச் சான்றார் என்று அழைத்தனர். இவர்களைச் சோழ நாட்டிலும், கொங்கு நாட்டிலும், சாணார் என்று வழங்குவர். இவர்களையே சான்றார் என்று பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகிறது. முற் காலத்தில் போதைப் பொருளாக இல்லாமல், நோய் தீர்க்கும் மருந்துப் பொருளாகவே கள் பயன் பட்டதால் இவர்களைச் சான்றார்கள் என்றிருக்கலாம்.

வேலூரைச் சார்ந்த இவர்கள் வாழும் ஒருபகுதி, சான்றோர் குப்பம் என இன்றும் வழங்கப்படுகிறது. இவரும் திருநீற்று அன்பைப் பாதுகாத்து வெற்றி கண்டவர். ஏனாதி என்பது அரச சேனைகளில் உத்யோகப் பட்டப் பெயராய் வழங்கியது. இக்குறிப்பு, சீவகசிந் தாமணி, புறநானூறு முதலிய நூல்களாலும் அறியப்படுகிறது. ஏனாதி, எட்டி, காவிதி என்பன அரசர்கள் சேனாதிபதிகட்கு வழங்கிய பட்டப் பெயர்கள் என்றும் தெரியவருகிறது. சோழநாட்டில் உள்ள எயினனூரில் வாழ்ந்த ஏனாதிநாதர், தன்னை எதிர்த்த அதிகூரன், அண்டர்பிரான் சீரடியார்

ஆயினார் என்றறிந்து, அவர் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற குறிப்பால், தன் ஆயுதங்களைப் புறம்போக்கக் கருதாமலும், நிராயுதரைக் கொன்றார் என்னும் தீமை அவருக்கு எய்தாமைப் பொருட்டும் படைக்கலங்களுடன் நின்றார். இந்நிகழ்வு,

தம்மை இகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்று

எம்மை இகழ்ந்த வினைப்பயனால் - மும்மை

எரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் என்று

பரிவதூஉம் சான்றோர் கடன். (நாலடியார் - துறவு பா.8)

என்னும் கீழ்க்கணக்குப் பாடலுக்கு இலக்கியமாகிறது எனலாம்.

பெரியவர்கள், தம்மை யாரும் இகழ்ந்தால், அது பொறுப்பதே அன்றி, தம்மை இகழ்வதால் எதிரி நரகத்தில் வீழாமல் காக்கும் எண்ணம் உடையவர்களாகவும் வாழ்ந்தனர் என்று அறநூல்கள் பலவும் அறிவிக்கின்றன.

இதனைக் கடைப்பிடித்தே, அதிகூரன் நெற்றியில் திருநீறு கண்டபோது, அவனை எதிர்க்காவிடில் அவன் நரகம் புக நேரிடும் என்று எதிர்ப்பாரைப் போல வாளுடன் போரிட்டார்.

இது மிக மிக மேம்பட்ட பண்பாட்டைக் காட்டுகிறது. இதுவே மேன்மை கொள் சைவநீதி என்று உணர்வோமாக.

கண்ணப்பர்:

திருக்காளத்தி இப்போது ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ளது. கண்ணப்பர் வாழ்ந்த நாட்டை, பொத்தப்பி நாடு எனப் பேசுகிறது பெரியபுராணம்.

கண்ணப்பர் தமது கண்ணைப் பொத்து அப்பி இறைவன் கண்ணுக்கு வந்த இடையூற்றைப் போக்கியதால், இவர் வரலாற்றுக்குப் பின்பே இந்நாட்டிற்குப் பொத்தப்பி நாடு எனப் பெயர் வந்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின் என்று மணிவாசகர் பாடியிருப்பதால், சேக்கிழாரும் கண்ணப்பரை அன்பின் பிழம்பாய்ப் போற்றியுள்ளார்.

அன்பு என்பது இரக்க உணர்வு. இரக்கம், அன்பு, பரிவு, தயை முதலியன எல்லாம் ஏறத்தாழ அன்பு என்ற பொருளில்தான் ஆளப் படுகின்றன. இதனை அப்பர் சுவாமிகள் திருநள்ளாற்றுத் தாண்டகத்தில் “குலங்கொடுத்துக் கோள்நீக்க வல்லான்” (தி.6 ப.20 பா.6), என்னும் பாடலில், “தயாமூல தன்மம்” (இரக்கமே அடிநிலை அறம்) என்று

குறிப்பிட்டுள்ளதே அடிப்படையாகும். மூல தருமம் தயை என்பது அவர் குறிப்பிடும் உண்மை.

கடவுள், உயிர்களின் பொருட்டு உலகத்தையும், உயிர்கட்கு உடம்பையும் கரணங்களையும் படைத்து அவ்வுயிர்களை வழி நடத்துகின்றாரே. எதன்பொருட்டுச் செய்கின்றார் என்றால், தம் பொருட்டு அன்று, உயிர்களின் பொருட்டே செய்கின்றார்.

உயிர்களின் பொருட்டு ஏன் செய்கின்றார் எனின், உயிர்கள் மீது வைத்துள்ள கருணையினால், தயையினால், அன்பினால் ஆகும். உயிர்கள் மீது கடவுள் வைத்த அன்பினால், தனு/கரண புவன போகங்களைப் படைத்து, உயிர்களை ஈடேற்றம் செய்கிறார்.

கண்ணப்பரோ, தமது இரக்க உணர்வால், அன்பினால் கடவுளின் கண்ணுக்கு வந்த இடையூற்றைப் போக்கி அன்பினால் இன்பம் ஆர்ந்தார்.

குங்குலியக் கலயர்:

திருக்கடவுளில் அமிர்த கலயமே சிவலிங்க சொருபமாக இருப்பதால், அவ்வுளில் தோன்றிய இவருக்குக் கலயனார் எனப் பெயராயது. பெருமானுக்குக் குங்குலியத் தூபம் இட்டதால் குங்குலியக் கலயர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

தாலி என்றும், திருமாங்கல்யம் என்றும், மங்கலநாண் என்றும் குறிப்பிடும் இவ்வணியை, சங்க இலக்கியம் “ஈகை அரிய இழை யணி” (புறநானூறு, 127) என்று குறிப்பிடுகிறது. அருமை - இன்மை குறித்தது. இவ்வணியைத் தமிழக மகளிர் உயிரினும் சிறந்த ஒன்பொருளாகப் போற்றி வாழ்ந்தனர்.

குழந்தைகள் பலநாள் பட்டினியாக வாடுவதால், இரக்க உணர்வால் தாலியைக் கொடுத்து உணவுப்பொருள் வாங்கக் கொடுத்தார் மனைவி. மாங்கல்யத்தை விற்றுக் குங்குலியம் வாங்கிப் பெருமானுக்குத் தூபம் இட்டார் கலயர்.

எல்லாம் இறை காக்கும் என்ற நாயனார் கருத்து வீண்போக வில்லை. ‘அன்பர், கோயிலில் தூபம் இடுகிறார், அவர் மனையில் அளகை வேந்தனைக் கொண்டு பொற்குவை, நெல், பல்வளமும் படைத்து உணவருந்தி வா’ என்று ஆணையிட்டார் என்றால், இவர் தம் அன்புதான் என்னே!

இவர்தம் அன்பிற்கு எடுத்துக்காட்டு: திருப்பனந்தாளில், தாடகை என்னும் பெண்ணின் அன்பிற்குத் தலை குனிந்த சடையப்பர்;

திருமுறை-1) ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்திதானத்தின் ஆசியுரை

69

சோழமன்னர்களின் சேனைகட்கெல்லாம் நிமிராமல் நின்ற பெருமான்; ஊனிற்கு ஊன் இடல் வேண்டும் என்று கண்டார் கண்ணப்பர்; அவை போல அன்பிற்கு அன்பிடல் வேண்டும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்த இந்நாயனாரை, நாருறு பாசத்தாலே ஈர்க்க நேர் நின்றார் அருணசடேசர்.

இவர் வரலாற்றால் நற்பணி செய்வதில் இளைப்புற்றவர்கட்குத் தாமும் முன் சென்று இளைப்புற வேண்டும் என்ற இரக்க உணர்வை எடுத்துக்காட்டுவதாய் உள்ளதல்லவா? இந்நிலைமையை நாமும் மேற்கொண்டு உயர்வோம்.

மானக்கஞ்சாறார்:

கஞ்சாறார் என்பது மயிலாடுதுறை வட்டத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவபுரம் என்னும் ஊர் உள்ளது. அதுதான் கஞ்சாறார் எனப்போற்றப்படுகிறது.

அவ்வூரில் பஞ்சவடிகவர் திருக்கோயிலும் உள்ளது. இவர் வேளாளர் குலத்தில் அரசர் சேனாதிபதியாய் பணியாற்றிய பெருமையரே மானக்கஞ்சாற நாயனார். அவர் பெயரே மானம் மிக்கவர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இவர்தம் மனைவியார் கற்பில் சிறந்த காரிகையாவார். இதனைச் சேக்கிழார், “மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தி யார்தம்பால்....., இப்பிறவிக் கொடுஞ்சூழல் பிழைக்குநெறி தமக்குதவப் பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்” (தி.12 பு.12 பா.11) என்று பெருமையுடன் பேசுகிறார்.

“வேதம் ஓதிய வேதியர்க்கோர் மழை, நீதி மன்னர் நெறியினுக்கோர் மழை, மாதர் கற்பின் மங்கையர்க்கோர் மழை” என்பது விவேக சூடாமணிப் பாடல். எனவே கற்பின் கனலுக்கு ஓர் மழை என்பது நீதி நூல்களின் துணிந்த முடிவு.

இத்தம்பதியர்க்கு ஓர் அரிய பெண் மகவு பிறந்தது. அது பிறவிக் கொடுஞ் சூழலினின்றும் பிழைக்குமாறு உதவி செய்யவே பிறந்தது என்கிறார் சேக்கிழார். இல்லற நெறி நிற்போர்க்குப் புத்திரர் இல்லை என்றால், புற்று என்ற நரகம் பெற்றோருக்கு உண்டென்பது சுமிருதி நூல்.

ஆனால் பிறவிக் கொடுஞ் சூழலினின்றும் விடுவிக்கும் பெண் மகளைப் பெற்றெடுத்தார் என்கிறார் சேக்கிழார். முரண்போலத் தோன்றுகிறதே? என்றால் இல்லை. ஆணாயிருந்தாலும்,

பெண்ணாய்ப் பிறந்தாலும் அவரவர் பெற்றோர்க்குச் செய்யும் புனிதப் பணியினாலேயே பெற்றோர்கட்குப் பெருமையும் வீடுபேறும் கிடைக்கிறது.

இங்கே, இந்நாயனார் திருமகளாரின் திருமணத்தன்று அவர்தம் கூந்தலைப் பெருமான் தமது பஞ்சவடி என்னும் மயிர்ப் பூணூலிற்குப் பயன்படுமாறு வழங்கியதால் பெற்றோர் விடுதலை பெற்றனர்! இதனால்தான், பிழைக்கும் நெறி தமக்குதவப் பெண் கொடியைப் பெற்றெடுத்தார் என்றார் சேக்கிழார்.

பஞ்சவடிக்கு உதவும் சடைக்கற்றையைப் பெருமான் பெற வில்லை. பெறுவார்போல் கோலம் காட்டி வானவீதியில் பெருமாட்டி யுடன் விடை மீது காட்சி கொடுத்து நாயனாருக்குச் சிவலோக வாழ்வு அருளினார் பஞ்சவடிசுவரர்.

இப்பெண்கொடியை மணம் கொள்ள வந்தவரும் அரசரின் சேனாதிபதியாகப் பணிசெய்பவர். திருப்புன்கூர் அருகில் பெருமங்கலத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் என்னும் பெயரினர். சுந்தரர், தியாகேசப் பெருமானைத் தூது விட்டது தவறு என்று, சுந்தரருடன் முரண்பட்டு, நிறைவில் பெருமானால் சுந்தரர் நட்பைப் பெற்றவர்.

அரிவாட்டாய நாயனார்:

இவர் திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம் கணமங்கலம் ஊரினர். தண்டலை நீள்நெறிப் பெருமானுக்கு வழிபாடு செய்து பேறு பெற்றார். தாயனார் என்னும் பெயரினர். வேளாண் குலத் தலைமையர். செந்நெல்லும், செங்கீரையும், மாவடுவும் மிகச் சிறந்த உரமுள்ள உணவு. சிறந்த பொருளைச் சிவபெருமானுக்கே நிவேதனம் செய்யவேண்டும் என்ற உயர்ந்த கொள்கை உடையவர். மிக உயர்ந்த செல்வந்தர்.

களிறுண்ட விளாங்கனிபோல செல்வம் இழந்த காலத்தும் குறிக்கோளை விடாது செய்து வந்தவர். கூலி வேலை செய்து அதில் கிடைக்கும் செந்நெல் அரிசி முதலியவற்றை இறைவனுக்கு அமுதாக் கினார். பெருமான் அருளால் எல்லாம் செந்நெல்லாகவே விளையவே மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

இலை உணவு மேற்கொண்டார். சில நாளில் அதுவும் முட்டுப்படவே நீருந்தியே வாழ்ந்தவர். அதனால், செந்நெல் முதலிய

உணவுப்பொருளை, மனைவியும் தாமும் வயல்வழியே தண்டலை நீள்நெறி என்னும் ஆலயத்திற்கு எடுத்துச்செல்லும்போது, கால் இடறி வீழ்ந்தார். உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் வயல் வெடிப்புகளில் சிதறிப் போயின. பெருமான் அமுது செய்யப் பெறவில்லையே என்ற பெருங்கவலையுடன் இனி வாழ்வு வேண்டாம் என்று அரிவாளால் ஊட்டியை அரிந்தார்.

பெருமான் இவர் பக்திப் பண்பை உலகினுக்குக் காட்ட மாவடுவைக் கடிக்கும் விடேல் விடேல் என்னும் ஒலியை எழுப்பி உணவை மேற்கொண்டதாக உணர்த்தினார். என்றும் நம் உலகில் வாழ்வாய் என்று அறவிடைக்காட்சி தந்தார். சிவலோக வாழ்வு பெற்றனர் நாயனாரும் மனைவியாரும். இவர் வாழ்வு நமக்கு அறிவிக்கும் பண்பு, உயர்ந்த பொருளை இறைவனுக்குப் படைக்க வேண்டும் என்பதே. நாமும் கடைப்பிடிப்போம். நலமுடன் வாழ்வோம்.

ஆனாயர்:

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் பகுதியைச் சேர்ந்தது கொல்லி மலை. கொல்லி மலையிலிருந்து அரியலூர் வரை உள்ள பகுதிகளை மழநாடு என ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு வழங்கினர். அப்போது மழவர்கள் என்ற வகுப்பினர் சிற்றரசர்களாக இப்பகுதியில் ஆண்டு வந்தனர்.

திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் கொல்லிமழவன் ஆட்சி புரிந்தான். அவன் பெண்ணிற்கு முயலகன்னோய் வந்தது. திருப் பாச்சிலாச்சிராமத்தில் ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியபோது, “துணி வளர் திங்கள்” (தி.1 ப.44 பா.) என்னும் பதிகம் பாடி இறையருளால் முயலகன்னோய் தீர்த்த வரலாறு அறிகிறோம்.

அம் மழ நாட்டைச் சேர்ந்ததே திருமழபாடி என்னும் தலம். அதற்கு மேற்கே, மேல்மழநாட்டில் விளங்குவது திருமங்கலம் என்னும் ஊர். இத்தலத்தில் தோன்றியவரே ஆயர்குலத் தோன்றலாகிய ஆனாயர். ஆன் - பசு பசுக்கூட்டங்களை மேய்ந்தவர் ஆனாயர், ஆயர் - இடையர்.

அறவுணர்வுடன் பசுக்களை மேய்த்துப் பாதுகாத்த குடியினர்; நல்லிசையாளர். வேயங்குழலில் இசையமைத்து, பஞ்சாட்சரத்தை, அஞ்செழுத்தை வைத்தே அரன் புகழை மொழியில்லா இசையினால் எவ்வுயிரையும் பகை நீக்கி நட்புக்கொள இசைவித்தார். இவ்விசையில் இறைவனும் உமையுடனே கேட்டருள்புரிய வந்தார். இதனைச் சேக்கிழார்

காட்டும் திருப்பாட்டால் தெளிவோம்.

ஆனாயர் குழலோசை கேட்டருளி அருட்கருணை
தானாய திருவுள்ளம் உடையதவ வல்லியுடன்
கானாதி காரணராம் கண்ணுதலார் விடையுரைத்து
வானாறு வந்தணைந்தார் மதிநாறுஞ் சடைதாழ்.

(தி.12 பு.14 பா.38)

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்தியார்:

விந்திய மலைக்குத் தென்பகுதி தென்னிந்தியா எனப் போற்றப் பெறுகிறது. இத்தேசம் கர்நாடகம், ஆந்திரம், தமிழ்நாடு, கேரளம் என்ற நான்கு பகுதிகளும் அடங்கியதாம். முற்காலத்தில் இதன் தலைநகர் பெங்களூர், மைசூர் என்று இருந்தது. காலாந்தரத்தில் நான்கு மாநிலங்களாகப் பிரிந்தது. ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் கர்நாடக மாநிலமாக வழங்கியதால் அதன் தாக்கம் இன்றும் தமிழகத்தில் இருந்து வருகிறது.

பழமையை மேற்கொள்வோரையும் கர்நாடகம் என்று பேசுவதை இன்றும் கேட்கலாம். மேலும் தமிழிசையைக் கர்நாடக சங்கீதம் என்று வழங்குவதாலும் இதனை நன்கு தெளியலாம்.

கி. பி. 1953இல் ஆந்திரம் தமிழ்நாட்டினின்றும் பிரிந்தது, இராஜாஜி முதல்வராக இருந்தபோது.

மதுரையில் அருள்மிகு சொக்கநாதப் பெருமானுக்குச் சந்தன மெய்ப்பூச்சு பணி பெரும் புண்ணியப்பணி என்று செய்து வந்தவர். மூர்த்தியார் என்னும் பெயருடைய வணிகர் குலத்தினார்.

இவர் பணி செய்யும் நாளில் வடுக கருநாடர் என்பார் மதுரை மீது படையெடுத்து மதுரைப் பகுதியையும் ஆட்சி செய்து வந்தார். அவர் சமணச் சார்புடையவர். இச் சிவப்பணிக்கு முட்டுப்பாடு செய்தார்.

இந்நாயனார் தாம் மேற்கொண்ட பணியை விடாது செய்யத் தமது செழு முழங்கையையே சந்தனக் கட்டையாகக் கொண்டு வட்டமாகிய சந்தனக் கல்லில், நரம்பு எலும்பு தேயும்படியாகத் தேய்த்தவர். குருதி பெருகிற்று; பொறுப்பரோ சிவபெருமான். அசரீரியாக, 'இன்று கர்நாடக மன்னன் ஆட்சி அகன்று உனக்கே ஆட்சிப்பொறுப்பு வரும். நாளை முதல் உன் பணி தொடர்க' என்பதைக் கேட்ட மூர்த்தியார், ஊறு நீங்கிய திருமேனியுடன் திருக் கோயிலின் புறத்திருந்தார். அன்றிரவே விதி வசத்தால் கர்நாடக வேந்தன் இறக்க, அமைச்சர்கள்

திருமுறை-1) ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசந்நிதானத்தின் ஆசியுரை

73

ஆலோசனைப்படி பட்டத்து யானையின் கண்களை வெண்துகிலால் கட்டி, இந்த யானை யாரை எடுத்து வருகிறதோ, அவரே இந்நாட்டின் மன்னர், என விட்டனர்.

அந்த யானை திருக்கோயில் புறம்நின்ற இவரைத் தன் பிடரியில் ஏற்றி வந்தது. அமைச்சர்கள் அரச பாரத்தை ஏற்க வேண்டினர். இவரோ, 'நான் அரச பாரம் ஏற்க வேண்டுமானால் திருநீறே எனக்கு அபிஷேகப் பொருளாம். உருத்திராக்கமே அணிகலன்களாம், சடா முடியே மகுடமாம். இம்முப்பொருள்கொண்டே ஆட்சி செய்வேன்' என்றார். அமைச்சர்கள் இசைந்து முடிசூட்டினர்.

திருநீறு, உருத்திராக்கம், சடாமுடி என்ற இம்முப்பொருள் களையே அரச கோலமாகக்கொண்டு உலகாண்ட காரணத்தால் மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்தியார் என்னும் புனிதப் பெயர் பெற்றார். இவர்தம் புனிதப்பணிப் பண்பை நாமும் மேற்கொண்டு மேன்மையுறுவோமாக.

முருக நாயனார்:

இவர் அந்தணர். திருப்புகலூர் அக்னிசுவரர் ஆலயத்தில் சந்நிதிக்குத் தென்பால் உள்ள வர்த்தமானீச்சரம் ஆலயப்பெருமானுக்கு நாஸ்தோறும் தூய்மையாக முறையாக மலர்கொய்து கொன்றை மலரில் இண்டை, மாலை, கண்ணி, முதலியன தொடுத்து, காலை, மதியம், மாலை என முப்போதும் சூட்டி வழிபடும் நியமம் தவறாது செய்து பெருமானின் பேரருள் பெற்றார். இதனால் திருஞானசம்பந்தரின் நண்பரானார். ஞானசம்பந்தரின் வர்த்தமானீச்சரப் பதிகத்தில்,

ஈச னேறமர் கடவுள் இன்னமு தெந்தையெம் பெருமான்
பூசு மாசில் வெண்ணீற்றர் பொலிஉடைப் பூம்புக லூரில்
மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்முப் போதும்செய் முடிமேல்
வாச மாமலர் உடையார் வர்த்தமா னீச்சரத் தாரே.

(தி.2 ப.92 பா.5)

எனப் பாடியுள்ளமையைக் காண்க.

உருத்திரபசுபதியார்:

இந்நாயனார், அந்தணர், அருமறைப் பயனாக உள்ள ஸ்ரீ உருத்திர மந்திரத்தைப் பகலும், இரவும் அந்தணர்கள் வாழும் திருத்தலை யூரில் கோயில் அருகேயுள்ள தாமரைக் குளத்தில் கழுத்தளவு தண்ணீரில்

நின்று ஸ்ரீ உருத்திரத்தைச் செபித்த காரணத்தால், பசுபதியார் என்ற இயற்பெயருடைய இவர், உருத்திர பசுபதியார் எனும் பெயர் பெற்றார்.

உருத்திரத்திற்குப் பெருமை என்னவென்றால், “வேதம் நான்கிலும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” (தி.3 ப.49 பா.1) என்ற ஞானசம்பந்தர் வாக்குப்படி வேதத்தில் நடுவதாக உள்ள யசுர் வேதத்தில் நடுவில் உள்ளது ஸ்ரீ உருத்திரம். அதிலும் நடுவில் தான் பஞ்சாட்சரம் என்னும் ஐந்தெழுத்து உள்ளது. அதுதான் நமசிவாயச சிவதராயச என்பது. எனவே இந்த ஸ்ரீ உருத்திரத்தைக் கழுத்தளவு நீரில் நின்று ஓதியே இறைவனுக்கு அண்மையில் சாமீபப் பேறு பெற்றார்.

கழுத்தளவு தண்ணீரில் எவரும் நிலையாக நிற்க இயலாது. எவருக்கும் இயலா நிலை இந்நாயனாருக்குக் கிட்டியது என்றால் அது இவர் பெற்ற பெரும்பேறு. இவர் திருத்தலையூரில் தோன்றியவர். பேறு பெற்றதும் தலையூரே. இத்தலம் நாகை மாவட்டம் பேரளம் அருகில் உள்ள கொல்லுமாங்குடியின் மேல்பால் உள்ளது. திருச்சி மாவட்டம், முசிறி என்னும் ஊரின் பக்கல் உள்ள தலையூர் என்பாரும் உண்டு. அதில் அந்தணர் வாழ்ந்ததாகவும் செய்தி இல்லை. வாழ்வதாகவும் தெரியவில்லை.

திருநாளைப்போவார்:

இந்நாயனாரின் இயற்பெயர் நந்தனார் என்பது. இவர் முன் செய் தவத்தால் ஆதித் திராவிட மரபில் தோன்றியவர். ஊர் ஆதனூர். இது கொள்ளிடம் நதியின் வடகரையில் ஓமாம்புலியூர் என்னும் பாடல் பெற்ற தலத்தின் மேல்பால் இரண்டு கிமீ. தொலைவில் உள்ளது.

ஆதித் திராவிடர் என்ற பெயராலும், பரிதிமாற்கலைஞர் என்னும் புனை பெயருடைய சூரியநாராயண சாஸ்திரிகள் எழுதியுள்ள வரலாற்றாலும், இவர்களே ஆதித்தமிழர்கள் ஆவரெனத் தெரிய வருகிறது. ஆனால் அன்று முதல் இன்று வரை வளர்ச்சி சிறிதளவே அடைந்து வருகின்றனர். சுதந்திரம் பெற்ற காலம் வரை மிகவும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். நல்ல உழைப்பாளிகள். சேக்கிழார் குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் சாதி நெறியில் தப்பாதவர்கள்.

ஆதன் என்றால் அறிவில் குறையுடையவர் என்றும், குருடர் என்றும் இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. “ஆதன் எழினி” (புறநானூறு) சங்க இலக்கியம். “ஆதன் பொருளானேன்” (தி.7 ப.1 பா.5) என்பது சுந்தரர் வாக்கு.

தமிழ்நாட்டில் ஆதனூர் பல இடங்களில் உள்ளன. இருப்பினும் இரு ஊர்களைத்தான் இந்நாயனார் தொடர்பாக ஊக்கிக்கின்றனர்.

ஒன்று வைத்தீஸ்வரன்கோயிலுக்கு மேற்கே ஐந்து கி.மீ. உள்ளது. திருப்புன்கூருக்கு அண்மையில் உள்ளது.

மற்றொன்றுதான் முதலில் குறிப்பிட்ட ஓமாம்புலியூர் அருகில் உள்ளது. கொள்ளிடக்கரையில் இருந்து வடக்கே பெண்ணையாறு வரை மேற்கா நாடு, கீழ்க்கா நாடு என வழங்கியது என வரலாற்றால் தெரிய வருகிறது. கீழ்க்கா நாடு பற்றித் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. காசோலை. காடு திருத்தியே நாடு புகுத்தினர் என்பது வரலாறு.

காடு வெட்டிய சோழன் என்பதாலும் தென்னார்க்காடு, வடார்க்காடு மாவட்டம் என்பதாலும் தெளியலாம். மேலும், ஆல்காடா? ஆர்க்காடா? என்பதும் ஆய்விற்குரியது. ஆல், ஆலமரங்கள் நிறைந்த காடு. ஆர், ஆத்தி மரங்கள் நிறைந்த காடு. இரண்டிற்கும் ஆதாரங்கள் கிடைக்கின்றன. எப்படியும் காடுகள் நிறைந்த பகுதி என்பது உறுதியாகின்றது.

சேக்கிழார் அருளிய நந்தனார் வரலாற்றில் முதல் பாடலில் கொள்ளிடக் கரையில் உள்ளது என்பது மேற்கா நாடு என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, ஓமாம்புலியூருக்கு மேற்கே உள்ள ஆதனூர் என்பதே சரி எனத் தோன்றுகிறது. அப்பாடல் காண்க.

பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும் பழையவளம் பதியாகும்
திகழ்ந்தபுனற் கொள்ளிடம்பொன் செழுமணிகள் திரைக்கரத்தால்
முகந்துதர இருமருங்கும் முளரிமலர்க் கையேற்கும்
அகன்பணைநீர் நன்னாட்டு மேற்கானாட்டு ஆதனூர்.

(தி.12 பு.16 பா.1)

இவர் தவம்செய் சாதியினில் பிறந்தவர். என்னெனில் தவம் செய்யாவிடில் இவருக்குப் பிறந்து மொழி பயின்ற மாத்திரத்தே சிவ உணர்வு தலைப்பட்டிராது. உலகியல் சாதி ஆதித் திராவிடராயினும் இவர் பிறந்த குடி தவம் செய்தது என்பதே உறுதியானது.

உலகியல் சாதி பற்றிய எண்ணம் இவரின் உள்ளத்தே நெருடியதால், தில்லை நடராசப் பெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டிய எண்ணம் நாளுக்கு நாள் மிக்கிருந்தும் தானே தடைப்பட்டு நாளைப் போவேன் நாளைப் போவேன் என்றமையால், திருநாளைப்போவார் எனக் காரணப் பெயர் பெற்றார்.

கூத்தப் பெருமான் இவர்தம் குறிப்புணர்ந்தமையால் தில்லை வாழ் அந்தணர்கட்கு உணர்த்தி, தீவேட்டு அதில் முழுகச் செய்து நடராசப் பெருமானைத் தரிசிக்கச் செய்தனர். கூத்தப் பெருமானைத் தரிசித்தவர் அவர் தம் திருவடியில். இரண்டறக் கலந்து பேரா இன்பப் பெருவாழ்வுற்றார்.

சைவ வரலாற்றில் இவ்வாழ்வு இருவர்தான் பெற்றனர். ஒருவர் நந்தனார் என்னும், திருநாளைப்போவார், மற்றவர் மாணிக்கவாசகர். திருவாசகத்திற்கு எல்லோரும் பொருள் கேட்டனர். மணிவாசகரோ வாசகத்திற்குப் பொருள் - வாச்சியம் நடராசப்பெருமானே என்று அப்போது தோன்றிய சோதியுள் புகுந்தார். பெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்தார். இவ்விருவரே அந்தணராம் பேறு பெற்றனர்.

திருக்குறிப்புத் தொண்டர்:

செய்யும் தொழிலே தெய்வம், திறமை அதுவே செல்வம் என்று பாரதியார் சொன்னதுபோல எத்தொழிலைச் செய்தாலும் அத்தொழிலே தெய்வம் என்று கருதிச் செய்தனர். அக்காலம் நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த காலம். அதனைத் தான் சென்ற நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாரதியாரும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடியவர்களின் குறிப்பறிந்து தொண்டு செய்தமையால் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனக் காரணப்பெயர் பெற்றார். சேக்கிழார் தாம் பிறந்த பொன்னாட்டைப் பெருமைபெறப் போற்றுகிறார். “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தனவே” என்பது பாரதியார் வாக்கு.

“தீய என்பன கனவிலும் நினைவிலாச் சிந்தை

தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ?”

(தி.12 பு.19 பா.47)

இவர் பிறந்த நாட்டை அபிமானம் பற்றிச் சொல்லவில்லை. உண்மை பற்றியே ஓதினார். என்னை? “தொண்டை நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து” (குனிப்பாடல் திரட்டு) என்பது ஓளவையாரின் அமுதவாக்கன்றோ. பாலாற்றின் பெருமையையும், பண்புடனே போற்றுகின்றார்.

பாலாறு என்பதற்கு ஏற்பவே, குழந்தைகள் தாயின் மார்பகத் தைத் தமது பிஞ்சுக் கைகளால் வருட, தாய் முலை சுரந்து அக்குழந்தை களுக்கு அமுது ஊட்டுவாளன்றோ?

அதைப்போலவே பாலாற்றுத் தண்ணீர், மற்ற ஆறுகளைப் போல் அன்றி, மள்ளர்களாகிய உழவர்கள் தங்கள் கைகளினால் கருவி கொண்டு பாலாற்றை வருட, நீர் ஊற்றுப் பெருகி நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர்களைச் செவிலிபோல் வளர்த்து, உழவர்களையும் வளர்த்து வரும் சிறப்பினது என்று கூறும் சேக்கிழாரின் பண்புமிக்க பாராட்டு நமக்கெல்லாம் ஒரு வழிகாட்டி. அப்பாடல் காண்க.

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போல்
மள்ளர் வேணிலின் மணல்தீடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயல் பருமடை உடைப்பது பாலி. (தி.12 பு.19 பா.22)

உடல் வளர்த்து அதன் வாயிலாக உயிரை வளர்க்கும் பாலாறாக, தாயைப்போற்றிய சேக்கிழார், “ஈ அறியாப் பசுந்தேனாய், எழுத்தறியா, மறைப்பொருளாய், தாய் அறியாக் கருவில் இருந்து உயிர் வளர்க்கும் தனித்துணையாய்” (திருக்குற்றாலத் தல புராணம்) திரோதான சக்தியாய் உள்ள காமாட்சியைப் போற்றுகின்றார்.

“வேணியார் அருள்செயத் தொழுது தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறனெலாந்” (தி.12 பு.19 பா.50) கேட்டருளிய காமாட்சி அம்மை “எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர் விரும்புவது பூசனை ஒன்றே” (தி.12 பு.19 பா.51) எனத் தெளிந்தார்.

கம்பை ஆற்றில் ஏகாம்பரரை மணல் இலிங்கத்தில் தாபித்தார். ஒன்றி இருந்து வழிபட்டார். வழிபாட்டின் ஒருமைப்பாட்டை அம்மை வாயிலாக உணர்த்தத் திருவுளம் பற்றிய ஏகம்பரநாதர், வெள்ளம் காட்டி வெருட்டினார். அம்மையோ முலைத்தழும்பும் வளைத் தழும்பும் என்றும் இறைவன் திருமேனியில் பதித்து, பூசனை புரிவது எப்படி என்பதை நம்போன்றோருக்கும் காட்டி நெறிப்படுத்தினார்.

வெள்ளத்தால் பூசனை சிறிது தடைப்பட்டதால், ‘பெருமானே இன்றைய பூசனை இன்னும் நிறைவாகவில்லை, எனவே குறை நிரம்பிடக் கொள்க’ என வேண்டினார். அதற்கு ஏகாம்பரர், ‘நின் பூசனை நம்பால் என்றும் முடிவதில்லை’ என மொழிந்தார்.

பூசனை என்பது நின்றாலும் இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந்தாலும், மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும் குன்றாமல் புரிவதுவே என்றருளினார். எனவே நீள நினைந்து ஒன்றி யிருந்து நினைவதுவே வழிபாடு என்று அம்மைக்கு அருள்வது போல் நமக்கு உணர்த்தியருளினார். இவ்வுண்மை தலைப்பட்டு உய்தி பெறுவோமாக.

இத்தகைய இறையருள் நிரம்பப்பெற்ற தொண்டை நாட்டின் தலைநகரம் காஞ்சியம்பதியில் துணி வெளுக்கும் ஏகாலியர் குலத்தில் தோன்றிய ஏந்தலார்தான் திருக்குறிப்புத்தொண்டர். இவரின் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இது காரணப்பெயரே.

இவரும் தொழிலிலேயே தொண்டு செய்து பெறுதற்கு அரிய பேறு பெற்றவர். இறைவனே தமது மலர்க் கரத்தால் இவர் தலையைப் பிடித்துத் தாங்கினார் என்றால், இதனினும் பேறு என்ன வேண்டும். இந்நினைவு அகலாது இறைத் தொண்டு செய்து வாழ்வோம்.

சண்டேசர்:

சோழர்கள் முடிசூடும் தலைநகரங்கள் ஐந்து. அவை, சிதம்பரம், திருவாரூர், உறையூர், பழையாறை, திருச்சேய்ஞலூர் என்பனவாம். அவற்றுள் மண்ணின் பயனாக உள்ளது திருச்சேய்ஞலூர்.

அது எதுபோல் எனின், பண்ணின் பயன் நல்லிசை போலவும், பாலின் பயன் இனிய சுவை போலவும், கண்ணின் பயன் பெருகிய ஒளியுடன் திகழ்வது போலவும், கருத்தின் பயன் சிவபெருமானின் திருப்பெயராகிய திருவைந்தெழுத்தைச் சதாகாலமும் சிந்தித்தல் போலவும், விண்ணின் பயன் மழை பொழிவது போலவும், வேதத்தின் பயன் சைவ மெய்ந்நெறியைப் போலவும், மண்ணின் பயனாகத் திகழ்வது இத்திருச்சேய்ஞலூர்.

இத்தலத்தில், எச்ச தத்தன் பவித்திரை என்பார்க்கு அருந்தவ மகவாய் அவதரித்தவரே விசார சருமர். இவர்தாம் சண்டேசர். பதவி பெற்றுச் சண்டேசராக, இறைவனின் குமாரராக விளங்குகிறார்.

பசுவின் பெருமை உணர்ந்தவர் ஆதலால் பசுக்களை மேய்ப்பவன், அதனை அடித்தல் கண்டு, அவனை அகற்றித் தாமே மேய்ப்பார் ஆயினர். நல்ல முறையில் மேய்த்தமையால் அப்பசுக்கள் அவற்றை உடையவர்கட்குப் பால் குறைவின்றிக் கொடுப்பதுடன் விசார சருமரைக் கண்டால் அவர் பக்கம் சென்று தாமே பாலைப் பொழிந்தன.

இதனைக்கண்ட விசார சருமர், இப்பால் பரமேசுவரருக்கே ஆக வேண்டும் என்று, மண்ணியாற்றங்கரையில் திருஆத்தி மரத்தின் கீழ் மணலால் சிவலிங்கம் அமைத்து பசுக்கள் தாமே தரும் பாலைப் பெருமானுக்கு அபிடேகம் செய்து முறையாகப் பூசனை புரிந்தார்.

பசுக்களின் பாவை, பாலனாகிய விசார சருமர், மணலில் ஊற்றி விளையாடுகின்றார் எனப் பசுக்களின் உரிமையாளர்களிடம் இவ்வுண்மையைச் சொல்ல, அவர்கள் எச்சதத்தனிடம் சொல்ல எச்ச தத்தன் மறுநாள் விசார சருமர் அறியாதே பின் சென்று தூரத்தில் உள்ள குரா மரத்தின்மீதேறி ஒளிந்து பார்த்து வந்தார்.

விசார சருமர் ஒன்றி இருந்து சிவபூசையில் ஈடுபட்டு பாலாபிடேகம் இறைவருக்குச் செய்யும்போது வாக்கினால் ஏசியும், கையிலுள்ள கோலால் அடித்தும் அவர் ஒன்றி வழிபட்டமையால் பூசையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார்.

எச்ச தத்தரோ சினம் மிக்கவராய் சிவலிங்கத்தையே காலால் இடறினார். உடனே சிவஅபராதம் செய்தவர் தன் தந்தை என்றும் பாராமல், பக்கத்தில் கிடந்த பசு மேய்க்கும் கோலை எடுக்க, அது மழுவாயிற்று. அம்மழுவால் எச்ச தத்தன் கால்களை வெட்டினார். அவரும் உடனே இறந்தார்.

சிவபெருமான் உன் தந்தையை வெட்டி இறக்கச் செய்ததால் நாமே உனக்குத் தந்தையானோம் என்று தமக்குரிய அடையாள மாலையாம் கொன்றை மாலையைச் சூட்டி உண்பனவும் உடுப்பனவும் உமக்காகட்டும் என்று அருள்பாலித்தார்.

இவர் பெருமானுக்கு மகனாம் முறைமை தந்தமையால் இவரையும் திருஞானசம்பந்தர் திருமாமகனார் முறையிலும் இருவரையும் சிறிய பெருந்தகையார் எனக்குறிப்பிட்டுப் பாராட்டி உள்ளார்.

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங்கு காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலை அறவெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் அறிவார் சொலக் கேட்டுமன்றே.

(தி.3 ப.54 பா.7)

என்று அறிவார் சொலக் கேட்டும் மன்னே என்று சொல்வதற்கு அஞ்சி பிறர் கூற்றாகச் சொல்லியுள்ளார்.

சேக்கிழார் மரபு காப்பவர் ஆதலினால், எச்ச தத்தன் பாற் குடத்தை இடறியதாகக் குறிப்பிட்டார். சுந்தரர், “கோதனங்களின் பால்கறந் தாட்டக் கோல வெண்மணற் சிவன்தன்மேல் சென்ற தாதைதான்” (தி.7 ப.55 பா.3) என்றே உண்மையைச் சொன்னார்.

திருநாவுக்கரசர்:

இவர் அவதாரத் தலமே சிவம் பெருக்கும் திருவாமூர். நாவுக்கரசரே முதல் முதலில் தேவாரம் அருளிச்செய்தவர். இவர் பதிகமே தேவாரம் எனப் போற்றப்பெறுவது.

இவர் காலம் கி. பி. 580 - 660. மகேந்திரவர்ம பல்லவன் காலம் கி. பி. 600 - 630. ஞானசம்பந்தர் காலமோ கி. பி. 640 - 656. மகேந்திரன் மகன் நரசிம்மவர்ம பல்லவன் காலம் கி. பி. 630 - 668. ஞானசம்பந்தர் திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு வந்தது கி. பி. 650 இக்கல்வெட்டுக் குறிப்பெல்லாம் குடந்தை சேதுராமன் குறிப்பு.

ஏறத்தாழ இக்கால ஆய்வு பலருடைய ஆய்விற்கும் ஒத்து வருகிறது. எனவே ஞானசம்பந்தர், நரசிம்மவர்ம பல்லவன் காலத் தில்தான் அவதாரமே செய்துள்ளார். ஆகவே மகேந்திரவர்ம பல்லவன் காலத்தில் அவனால் துன்புறத்தப்பட்ட நாவுக்கரசர் தான் முதன்முதலில் தேவாரம் பாடியவர் என்பது உறுதியாகிறது.

அறுபத்து மூவர் வரலாற்றினை, எடுத்த எடுப்பிலேயே நாயனார் பெயரை வைத்தே தொடங்கிய வரலாறு இரண்டு. அதிலும் நாவுக்கரசர் வரலாறே முதலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இரண்டாவதாக தண்டியடிகள் மங்கையர்க்கரசியார் வரலாறு இடம்பெற்றுள்ளது.

திருநாவுக் கரசவளர் திருத்தொண்டின் நெறிவாழ்
வருஞானத் தவமுனிவர் வாகீசர் வாய்மைதிகழ்
பெருநாமச் சீர்பரவ லுறுகின்றேன் பேருலகில்
ஒருநாவுக் குரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன்.

(தி.12 ப.21 பா.1)

நான்கு வகையாக விளித்து அழைக்கிறார். ஒரு நாவால் உரை செய்ய ஒண்ணாமை + உணராத்தேன், பெருநாமச்சீர் பரவல் உறுகின்றேன் என்கிறார்.

அப்பர் - சம்பந்தர் சந்திப்பு:

நாவுக்கரசரும் ஞானசம்பந்தரும் முதலில் சீகாழியில் சந்திக்கிறார்கள். ஞானசம்பந்தர் திருமுலைப்பால் உண்டு சிவஞானியாய்த் திகழ்வதைக் கேள்விப்பட்டு, ஞானக் குழந்தையைப் பார்க்கத் திருநாவுக்கரசரே வருகிறார்.

அப்பர் அன்புக் கடலாக, ஞானசம்பந்தர் அருட் கடலாகச் சந்தித்து, சீகாழி செஞ்சடை வானவர் கோயில் சேர்ந்தனர்.

இரண்டாவது சந்திப்புத் திருப்புகலூரில். இங்கு அப்பர் ஆரூர்ப் பெருமானை ஆதீரை விழாவில் தரிசித்த பாங்கை ஞானசம்பந்தர் கேட்க, செப்பி உரைக்கிறார். முத்து விதானப் பதிகத்தால் இருவரும் திருமறைக்காடு வரை பல தலங்களையும் இருவரும் சேர்ந்தே வழிபட்டனர்.

அப்பர் மூன்றாவதாகத் திருப்பூந்துருத்தியில் சம்பந்தர் எழுந்தருளிய சிவிகையைத் தாங்கி வரும் பேறு பெற்றதுடன் சந்தித்தனர். இம்மூன்று சந்திப்புக்களிலும் இரு ஆச்சாரியப் பெருமக்களும் சைவ சமயப் பண்பு மிளிர் நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. சைவத்தின் பண்பாட்டை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது போற்றத் தக்க புனிதச் செயல்களாகும்.

திருவையாற்றில் கயிலைக் காட்சி:

அப்பர் சுவாமிகள் சோழநாட்டு யாத்திரையில், திருப்பழனம் திங்களுர் வரை வந்து, அப்பூதியடிகள் மூத்த திருநாவுக்கரசை விடம் நீக்கிப் பதிகம் பாடிய சிறப்பெல்லாம் நிகழ்ந்த பிறகு, அப்படியே 3 கிமீ. தூரத்தில் உள்ள திருவையாற்றைத் தரிசிக்காமல் சென்று உள்ளார். காரணமும் தெரிந்திலது.

அப்பர், கயிலை யாத்திரை சென்ற வழியில், இறைவன் முதிய முனிவராய் வந்தார். அங்குள்ள ஒரு தடாகத்தில் மூழ்கச் செய்தார். திருவையாற்றுத் திருக்குளத்திலே எழச் செய்தார். திருவையாற்றில் கயிலைக் காட்சியைக் காட்டியருளினார். “யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயாறடைகின்ற போது” (தி.4 ப.3 பா.1) என்பது அகச் சான்று. முன்பே திருவையாற்றைத் தரிசிக்காது வந்தருளிய குறையை நிறைவு செய்வதற்காகவே பெருமான் ஐயாற்றில் கயிலைக்காட்சி காட்டியருளினார் போலும் எனத் தோன்றுகிறது.

திருமறைக்காட்டில் திறக்கப்பாடிய அருமை:

“பண்ணின் நேர் மொழியாள்” எனும் பதிகத்தின் பத்துப் பாடல் பாடியும், திருக்கதவு திறவாமல், “இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெரு மானிரே சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ, சுரக்க விக்கத வம்திறப் பிம்மினே” (தி.5 ப.10 பா.11) என்றதும் தான் கதவம் திறக்கப் பட்டது.

சம்பந்தர், “சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்” (தி.2 ப.37 பா.1) என்ற பாடல் முடிந்ததுமே அடைக்கப்பட்டது. இதில் ஏதோ பிழை இருப்பதாகக் கருதி அப்பர், பேழ் கணித்தார் (பிழையைக் கணித்தார்). இதில் பிழை என்ன என்பது தெளிவாகவில்லை. அப்பர் பாடல் 11 பாடல்களிலும் நான்கு மறைகளும் பூசித்துப் பூட்டிய குறிப் பைக் காணமுடியவில்லை. சம்பந்தர் அடைக்கப் பாடிய பதிகத்தில், சதுரம் மறைதான் துதி செய்து வணங்கும் என்ற பழைய வரலாற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ள பாங்கினால் உடன் கதவு அடைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

மேலும் அப்பருக்குப் பெருமான் காட்சி கொடுத்து, ‘வாய் மூருக்கு நம்பால் வருக’ என்று காட்சி கொடுத்தவாறே வாய்மூர் வரை வந்தவர் உடனே மறைந்தார். நாவரசர் வாய்மூர் செல்கிறார் என்பதை உணர்த்த ஞானசம்பந்தரும் அப்பருடனே செல்கிறார். திருவாய்மூரில் இடப வாகனக்காட்சி மறைந்ததும் அப்பர், பெருமானை நோக்கி, “திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ் உறைப்புப் பாடி யடைப்பித்தா ருந்நின்றார்” (தி.5 ப.50 பா.8) என்ற மாத்திரத்தில் பெருமான் ஞானசம்பந்தருக்குக் காட்சி கொடுத்தார் அக் காட்சியைத் தரிசித்த ஞானசம்பந்தர் காட்டக் கண்டார் அப்பர்.

தேவாரம் முதலில் பாடியவர் அப்பரேயாயினும் ஆசாரியத் தன்மை ஞானசம்பந்தருக்கே உள்ளது என்பதை இதன் மூலம் விளக்கம் செய்துள்ளமை புலனாகிறது என்று கொள்ளலாம்.

குலச்சிறையார்:

பாண்டியநாட்டைச் சேர்ந்த மணமேற்குடியே இவரின் அவதாரத் தலம். சுந்தரரால், “பெருநம்பி குலச்சிறையார்” (தி.7 ப.39 பா.4) என்று போற்றப் பெற்றவர். பாண்டியநாட்டு நெடுமாற பாண்டியனிடம் முதலமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவர்.

மன்னன் சமண சமயம் சார்ந்திருந்த போது, எப்படியும் அவனைச் சைவம் சார்ச் செய்யவேண்டும் என்ற கடமை உணர்ச்சி யால் அரசுமா தேவியாராம் மங்கையர்க்கரசியாருக்கு உறுதுணையாக இருந்து, பாண்டிய நாட்டையும் மன்னனையும் பற்றி நின்ற சமண சமயத்தை அகற்றப் பெருந்துணை செய்தார்.

சிவனடியார்களிடம் பண்பு மிக்க தொண்டராய்த் திகழ்ந்தார். தீமை புரிந்ததுடன் வாதிலும் தோல்வியுற்ற தீயவராகிய அமணர்களைக் கழுவேற்றி முறை செய்தார்.

பெருமிழலைக்குறும்பர்:

“மிழலை நாட்டு மிழலைவெண் ணிந்நாட்டு மிழலையே” (தி.7 ப.12 பா.5) என்பது சுந்தரர் தேவாரம். இவ்வுர் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் தென் வெள்ளாற்றுக்குத் தென்கரையில், புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ளது. பேரையூரினின்றும் மேல்பால் உள்ள தேவமலையில் உள்ள குடவறையில் சிவலிங்கத் திருவுருவத்தின் முன்னர் யோக நிலையில் அமர்ந்து சடைமுடியுடைய முனிவர் உருவம் உள்ளது. இது குறும்ப நாடனாரின் திருவுருவமாகப் போற்றப்படுகிறது. இவர் சுந்தரரைக் காணாமலேயே அவர்மீது பக்திமை பூண்டு அவர்தம் திருப்பெயரையே மந்திரமாகச் செபித்து யோகநிலை கைவந்தவர். இவர் வரலாறு முன்பே குறிக்கப்பட்டது.

புனிதவதியார்:

புனிதவதியாராகிய காரைக்காலம்மையார், மானியர் என்ற இயற்பெயர் உடைய மங்கையர்க்கரசியார், இசைஞானியார் இம்மூவரும் அறுபத்து மூவர்களுள் பெண்ணடியார்கள் ஆவார்கள். இவர்தம்முள்ளும் இயற்றமிழும் இசைத் தமிழும் பாடி ஏற்றமுற்றவர் காரைக்காலம்மையார்.

இவர்தான் நமது சைவசமயத்தின் தாயாகக் கொள்ளப்படுபவர். இவர் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் தாயாகவும் நடந்து காட்டியவர். ஞானசம்பந்தர் சுந்தரர்கட்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு வழி காட்டியவர்.

திருக்கயிலையைத் தரிசிப்பதற்கும் கயிலைக்கு எப்படிச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்கும் வழிகாட்டியாக நடந்து காட்டியவர். பெண்கள் தனியே தல யாத்திரை போக வேண்டுமானால் கவர்ச்சி உடலுடன் செல்வது தமக்கும் பிறருக்கும் தீமையே பயக்கும் என்று வயோதிக வடிவுடன் பேய் உருவந்தாங்கிச் சென்று புனித கயிலையத்தைத் தலையால் நடந்து பெருமானைத் தரிசித்த சால்புடையவர். கயிலைப் பெருமானால் அம்மையே என்று அழைக்கப்பட்டவர்.

அம்மையே என்று அழைத்தமையால் தாயும் இலி, தந்தை இலியாகிய பெருமான் இவரைத் தாய் என்ற முறைப் பெயரில் அழைக்கவில்லை. குழந்தை என்ற முறையிலேயே அம்மையே என்று அழைத்தார். இன்றும் தமிழகத்தில் பெண்களைச் சிறியவராயினும் பெரியவராயினும் அம்மா என்று அழைப்பது மரபாகவே இருந்து வருகிறது. இது பல இடங்களிலும் பலரிடத்தும் வழங்கி வருவதும் காணலாம்.

இவர் திருக்கயிலாயத்திலும், பெருமான் குறிப்பிட்ட திரு ஆலங்காட்டிலும் தலையால் நடந்தமையால், பண்பாட்டுத் தாயாகிய காரைக்காலம்மையாரைப் பின்பற்றியே ஞானசம்பந்தர் திரு ஆலங்காடு சென்றபோது திருஆலங்காட்டை மிதிக்க அஞ்சிப் பழையனூரில் தங்கினார். அந்தப் பத்திமைக்கு இரங்கிய பரமன் நடு இரவில் சம்பந்தரின் கனவில் தோன்றி, நம்மைப் பாட மறந்தனையோ என்று கேட்க, “துஞ்ச வருவாரும்” (தி.1 ப.45 பா.1) என்னும் பதிகம் பாடிப் பரவினார்.

இதே வழியில் சுந்தரர் திருவதிகை சென்றபோது, அப்பர் பெருமான் கைத்தொண்டு செய்த திருவதிகையைக் காலால் மிதித்தல் கடன் அன்று என்று சித்தவடம் மடத்தில் தங்கினார். அன்றிரவு அதே பெருமான் சுந்தரருக்குத் திருவடி தீட்சை புரிந்தார்.

மேலும், சுந்தரர் சீகாழிக்குச் சென்றபோது, ஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் வழங்கிய நிலையைக் கேட்டு அத்தலத்தையும் மிதிக்க அஞ்சி, தலத்தையே வலமாக வந்தார். கழுமலத்து ஈசனோ, ஞானசம்பந்தருக்கு வழங்கிய அதே காட்சியைச் சுந்தரருக்கும் வழங்கினார். “சாதலும் பிறத்தலும்” (தி.7 ப.58 பா.1) என்ற பதிகம் பாடி, அதில் “காதில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே” என்று பாடிப் பரவினார்.

இவையெல்லாம் காரைக்காலம்மையார் நம்மனோருக்கு வழங்கிச் சென்ற பண்பாட்டு மரபுச் செல்வமாகும். இதனையே மரபுவழி எனச் (ட்ரடிஷன் என்று ஆங்கிலத்தில்) சொல்கின்றனர்.

மேலும் இவரிடம் உள்ள தெய்வத் தன்மையை இறுதிவரை எவரிடத்தும் தெரிவிக்காமல் இருந்த அழுத்தமான நிறைமனம், நாம் பின்பற்றவேண்டிய பண்பாடாகும்.

இவரிடம் உணவு வேண்டி வந்த அடியவர் மிகவும் வயோதிகர். எனவேதான் வீட்டிற்குள் அழைத்து உபசரித்து உணவருத்தி அனுப்பினார்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் வீட்டிற்கு வந்தவரோ வயிரவர் கோலத்து மிடுக்குடையவர். ஆதலினால் பெண்கள் தனித்திருக்கும் இடத்தில் நாம் இரோம், திருஆத்தியின் கீழ் இருப்போம்; அங்கு சிறுத்தொண்டரை வரச்சொல் என்று சென்றுள்ளார். இதிலும் நாயன்மார் பண்பு நலம் பெரிதும் மிளிக்கிறது. நாமும் பின்பற்றி நலமடைவோம்.

தசையுடன் இருந்த உடலைவிட தசை நீக்கிய எற்புடம்புடன் இருந்தபோதே எய்துதற்கரிய புனிதம் பேறு பெற்றார். இதை இறைச்சிப் பொருளால் காரைக்கால் உப்பங்கழியில் சங்குகள் மிக்கிருந்ததன்மை கொண்டு சங்கு தசை நீங்கிய போதே சிறப்புற்றது என்பதால் உணர்த்தியுள்ளார் என்பதால் அறிகிறோம்.

அப்பூதியடிகள்:

இவர், 'செப்பரும் சீர் அப்பூதி' என்றும் 'அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதியார்' என்றும் போற்றப்பெறுபவர். திருநாவுக்கரசரைக் காணாமலே அவரிடம் பத்தி பூண்டவர். இவர் வீட்டில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்குமே 'திருநாவுக்கரசு' என்று பெயர் சூட்டினார். "அளவில்சனஞ் செலவொழியா வழிக்கரையில்" (தி.12 பு.25 பா.5) தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்தும், அதிலும் 'திருநாவுக்கரசர் தண்ணீர்ப் பந்தல்' என எழுதியும் வைத்தார்.

இவ்வழிவந்த நாவரசர் இதைக் கண்ணுற்று, இவ்வளவு செய்த அப்பூதியாரைக் காண விழைந்தார்; கண்டார்; 'நீர் அமைத்த தண்ணீர் பந்தரில் வேறு ஒரு பெயர் எழுதக் காரணம்' கேட்டார். அப்பூதி யாருக்கு கோபம் மிக வந்தது.

பொங்குகடற் கல்மிதப்பில் போந்தேறும் அவர்பெருமை
அங்கணர்தம் புவனத்தில் அறியாதார் யாருளரே
மங்கலமாந் திருவேடத் துடனின்றிவ் வகைமொழிந்தீர்
எங்குறைவீர் நீர்தாமயார் இயம்பும்என இயம்பினார்.

(தி.12 பு.25 பா.15)

இதில், 'எம் குறைவை அகற்ற வந்த நீர் யார்?' என்ற கேள்வியும் அடங்கி உள்ளது கண்டு, சேக்கிழார் கவி நயம் போற்றி இன்புறுவோர் பலர்.

மூத்த திருநாவுக்கரசை, வாழைக் குருத்து அரிந்து வரச் செய்தார் தந்தையாராகிய அப்பூதியார். அப்போது மூத்த திருநாவுக்கரசு "நல்ல தாய் தந்தை ஏவ நான் இது செய்யப்பெற்றேன்" (தி.12 பு.25 பா.24) என்று மகிழ்வுடன் வாழைக் குருத்து அரியச் சென்று இலையை அரிந்தபோது, வாளரவு தீண்டியது. அடியவர் திருஅமுதுக்கு இடையூறின்றி, வாழைக் குருத்தைத் தாயாரிடம் கொடுத்து மயங்கி விழ்ந்தார்.

மாகேசுவர பூசையில், அப்பர் மூத்த திருநாவுக்கரசை வினவ, 'அவன் இப்போது இங்கு உதவான்' என்ற அப்பூதியடிகளை, 'மெய் விரித்துரைமின்' என்றார் அப்பர். அஃதாவது மெய்தான் சொல்கிறீர், அதனைச் சற்று விரிவாகச் சொல்லுக என்பதுதான் கருத்து. இருந்த போதிலும் மூத்த திருநாவுக்கரசின் உடலை ஒரு பாயில் சுருட்டிக் கிடத்தியிருப்பதை - பாயை விரித்து உண்மை உரையும் என்றது சேக்கிழார் கவிநயத்தை விளக்குவதாகவே அமைந்துவிட்டது. அன்று முதல் இன்றுவரை திங்களுரில் எவரையும் பாம்பு கடித்ததில்லை என்பது இன்றும் பிரசித்தம்.

மேலும் அப்போது விடம் நீங்கப்பாடிய "ஒன்றுகொலாம்" (தி.4 ப.18 பா.1) என்னும் பதிகத்தை நாள்தோறும் பாராயணம் செய்வாரையும் பாம்பு தீண்டுவதில்லை என்பது நடைமுறை அநுபவம்.

திருப்பழனத் தேவாரத்தில் அப்பர், அப்பூதியாரை, "அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி, குஞ்சிப்பு வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே" (தி.4 ப.12 பா.11) என்று போற்றியுள்ளமை கொண்டு அப்பூதியாரின் பெருமை உணர்வோ மாக.

திருநீலநக்கர்:

வேதங்களின் உள்ளுறையாவன அரனையும், அரன் அடியார் களையும் பூசித்தலும் வணங்கலுமே என்றறிந்து அவ்விரண்டனையும் செய்யும் கருத்துடையவராய் வாழ்ந்தவர் திருநீலநக்கர்.

திருச்செங்காட்டங்குடிக்கு அருகில் உள்ள சாத்தமங்கை என்னும் ஊரில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். நாளும் ஆன்மார்த்த பூசை செய்யும் நியமம் உடையவர். திருவாதிரைதோறும் அயவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் சிறப்பு வழிபாடு, மனைவியுடன் சென்று செய்யும் நியமம் உடையவர். திருநீலநக்கரின் ஊரான சாத்தமங்கை, அயன் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையால் ஆலயம், அயவந்தி என்னும் காரணப்பெயர் பெற்றது.

ஒரு நாள் மாலையில் திருவாதிரைப் பூசை முடித்து, செபம் செய்யும் போது, சிலந்திப் பூச்சி ஒன்று சிவலிங்கத்தின் மீது விழுந்தது. குழந்தை மீது விழுந்தால் கொப்புளம் உண்டாகும் என்றறிந்திருந்த நாயனாரின் மனைவியார் உமிழ்நீர் காற்றுப்பட வாயால் சிலந்தியை ஊதினார். 'அஃது ஆசாரம் இல்லை' என்று நாயனார் மனைவியைத் துறந்தார்.

வீட்டிற்குச் சென்று நித்திரை செய்தபோது, அயவந்திநாதர் நாயனாரின் கனவில் தோன்ற, ஊதி உமிழ்ந்த இடம் நீங்கலாகச் சிலந்தியின் கொப்புளம் சிவலிங்கத்தில் இருப்பதைக் கண்டார். நாயனாரும் விடியலில் கோயில் சென்று மனைவியை அழைத்து வந்து, குறைதீர்த்து வாழ்ந்தார். கண்ணப்பரும் சிவகோசரியாரும் போல அன்பும் ஆச்சாரமும் கொண்ட மனைவியாரையும் அவர் தம் கணவரையும் அன்பு ஆசாரம் பற்றி வழிபட்ட இருவரையும் ஏற்று இறைவன் அருள்புரிந்தமைகண்டு உலகோர் மகிழ்ந்தனர்.

திருஞானசம்பந்தர், அயவந்தி தரிசனத்திற்கு வந்தபோது வரவேற்று வணங்கி உபசரித்தவர் திருநீலநக்கர். ஞானசம்பந்தருடன் வந்த திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்குத் தாம் நித்தியாக்கினி நடத்தும் யாகசாலையில் தங்குவதற்கு இடமளித்தவர்.

இவ்வுரில் அந்தணர்கள் ஆகவநீயம் காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி என்னும் முத்தீ வளர்த்து மழை பொழியச் செய்தனர். அந்தணர் மகளிரோ கற்பென்னும் தீயைவளர்த்து முத்தீயுடன் நான்காவது தீயாக கற்புத்தீயை வளர்த்து நன்மழை பொழிவித்தனர். திருநீலநக்க நாயனார் இயம நியமங்களுடன் பூசனை புரிந்து வாழ்ந்தவர்.

திருஞானசம்பந்தர் திருமணத்தை ஆச்சாள்புரத்தில் வேத ஆகம விதிப்படி செய்து வைத்தவர் அவருடனே சிவச்சோதியில் கலந்து பேரருளை எய்தினார்.

நயிநந்தியடிகள்:

திருவாரூருக்கு அண்மையில் ஏமப்பேரூர் என்னும் ஊரில் தோன்றியவர். அந்தணர் மரபினர். திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலுக்குள் புற்றிடம்கொண்ட பெருமான சந்நிதியின் எதிரில், தென்பகுதியில் அசலேச்சரம் என்னும் அரநெறியப்பர் ஆலயத்தில் நாளும் திரு விளக்கு இட்டுத் தரிசித்தவர்.

ஒரு நாள் தீப நெய் முட்டுப்பாடு எய்த அருகிலிருந்தவை அமணர்கள் வீடு என்பதறியாமலே அமணர் வீட்டில் தீபம் போட நெய் கேட்க வந்தார். நீரை முகந்து எரியுங்கள் என்றனர். அரநெறி அப்பர், அசாரியாக அருளிய ஆணைப்படி, நீரால் திருவிளக்கு இட்டுப் பேறு பெற்றார். இதனை அப்பர் சுவாமிகள்,

ஆராய்ந்து அடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன் ஆரூர் அகத்தடக்கி
பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனி யுத்திரம் பாற்படுத்தான்
நாரூர் நறுமலர் நாதன் அடித்தொண்டன் நம்பிநந்தி
நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணாடறியு மன்றே.

(தி.4 ப.102 பா.2)

ஞானசம்பந்தரும் திருக்கோளிலி தேவாரத்தில்,
“நாவியல்சீர் நமிநந்தி யடிகளுக்கு நல்குமவன்
கோவியலும் பூவெழுகோல் கோளிலிஎம் பெருமானே”

(தி.1 ப.62 பா.6)

என்று ஓதி உள்ளமை கண்டு உண்மை உணர்வோமாக.

பெரியபுராணம் முதற் காண்டப் பகுதி, நமிநந்தி அடிகளின்
விளக்கீட்டுடன் நிறைவுறுகிறது.

இம் முதற் காண்டத்தில் கண்டுள்ள நாயன்மார்கள்
இருபத்தெழுவர் வரலாற்றுப் பண்பை அனைவரும் உள்ளவாறு
உணர்ந்து அதன் வழி ஒழுகி உயர் நலம் பெற்றுவாழ அருள்மிகு
செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

வாழ்த்து:

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

வளர்க சிவநெறி. வாழ்க உலகெலாம்.

உ

குருபாதம்

பதிப்புரை

தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கி னாற்சொல்ல வல்ல பிரான்ளங்கள்
பாக்கி யப்பய னாப்பதி குன்றைவாழ்
சேக்கி ழான்அடி சென்னி யிருத்துவாம்.

-காஞ்சி புராணம், பாயிரம்

தில்லைப் பெருமான் 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுக்க, சேக்கிழார் அருளிய நூல், திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகும். தெய்வம் மணக்கும் செய்யுள் எலாம் எனப் போற்றப்பெறும் சிறப்புடைய இந்நூல், சமய நூல்கள் பலவற்றுள்ளும் வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் நாயன்மார்களின் பெருமைகளை விளங்க விரித்துரைத்து, சைவ சமய மரபுகளையும் தேவாரத் திருமுறைகளின் சிறப்புகளையும் தெரிவிக்கின்றது.

திருத்தொண்டர் புராணத்தின் மூல இலக்கியமாக விளங்குவது, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையாகும். தமிழ் மக்கள் செய்த தவப்பயனாகத் திருத்தொண்டத் தொகை, தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குக் கிடைத்துள்ளது என்பதைச் சேக்கிழார்,

மாத வம்செய்த தென்திசை வாழ்ந்திடத்

தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்

போது வாரவர் மேல்மனம் போக்கினார்

காதல் மாதரும் காட்சியில் கண்ணினார். -தி. 12 சரு.1-1. 25

எனக் குறிப்பிட்டருள்கிறார். விரிநூலாக விளங்கும் திருத்தொண்டர் புராணத்தின் தொகைநூல் திருத்தொண்டத் தொகையும், வகை நூல் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியும் ஆகும்.

திருத்தொண்டர் புராணத்துள் குறிப்பிடப்பெறும் நாயன்மார்கள், அந்தணர், அரசர் முதலான பல்வேறு மரபுகளில் தோன்றியவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் தங்களால் இயன்ற திருத்தொண்டுகளைச் செய்து முத்தி பெற்றவர்கள். சிவனடியார்கள் எக்குலத்தில் தோன்றியவர்களாயினும் அவர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் இல்லை என்பதைப் பெரியபுராணம் இனிது விளக்குகின்றது.

அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களும், குருலிங்க சங்கம பத்தியினால் வீடுபெற்றவராவர். குரு வழிபாட்டால் பன்னிருவரும், இலிங்க வழிபாட்டால் முப்பதின்மரும், சங்கம வழிபாட்டால் பத்தொன்பதின்மரும் முத்தி பெற்றுள்ளனர்.

பன்னிரு திருமுறைகளில் சிவனடியார்களின் வரலாற்றை உணர்த்தும் இந்நூல், பன்னிரண்டாவதாக விளங்குகின்றது.

திருத்தொண்டர் புராணம், இரண்டு காண்டங்களைக் கொண்டது. இந்நூலுக்கு உரை வரைந்தோர் பலராவர். கோவை சிவக்கவிமணி திரு. சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் விரிவான உரைவரைந்து, பலதொகுதிகளாக இதனை வெளியிட்டுள்ளார். மேலும் பலரும் இந்நூலுக்கு உரைகள் வரைந்துள்ளனர். தருமைஆதீனம் வெளியிடும் இத்திருமுறைக்கு ஆதீனப் புலவரும், அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பேராசிரியருமான கயிலைமணி, முனைவர் கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் சீரிய முறையில் உரை வரைந்துள்ளார்.

இத் திருமுறையின் இரண்டு காண்டங்களும், சென்னை, தொழிலதிபர் திரு. ஏ. சி. முத்தையா அவர்கள் குடும்பத்தினர் நன்கொடையால் வெளிவருகின்றன. முதற்காண்டம் திரு. ஏ.சி. முத்தையா அவர்களின் தந்தை - தாயார் அறக்கொடையால், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்படுகிறது.

பன்னிரு திருமுறைகளையும் உரையோடு வெளியிட்டுச் சமய உலகிற்கு வழங்க வேண்டுமெனத் திருவுளம்பற்றிய, தருமைஆதீனம் 25ஆவது குருமகா சந்நிதானம், ஸ்ரீலக்ஷ்மியிலைக் குருமணி அவர்களின் அருளாட்சிக் காலத்தில் ஒன்று முதல் ஒன்பது திருமுறைகள் வெளிவந்தன.

தொடர்ந்து ஸ்ரீலக்ஷ்மியிலைக் குருமணியின் திருவுளக் கருத்தை முற்றுவிக்கும் வகையில் தருமையாதீனம் 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம், ஸ்ரீலக்ஷ் சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் பத்தாம் திருமுறை முதலாக, ஏனைய திருமுறைளும் ஒருசேர அன்பர்கட்குக் கிடைக்குமாறு ஒளியச்சில் வெளியிட்டருளத் திருவுளம் பற்றிய வண்ணம், இத்திருமுறைப்பதிப்புத் தொகுதியில் இது பதினைந்தாவது பகுதியாகும்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறையின் இரண்டாம் காண்டம் பதினாறாம் பகுதியாக வெளிவந்ததும் இத்தொகுதி வெளியிடும் பணி

நிறைவுறும். ஒரே தொகுதியாகப் பன்னிரு திருமுறையானது உரையுடன் அனைவர்க்கும் கிடைக்கத் திருவருள் பாலிக்கும்.

இந்நாள்வரை இப் பன்னிரு திருமுறை ஒளியச்சுப் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டோரின் விபரங்கள் பின்வருமாறு:

பதிப்பு ஆலோசனை, மேற்பார்வை:

கயிலைமணி, சிவத்திருத்தொண்டர், கலையியல் முதுவல், அறிவியல் முதுவல், மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன், யாழ்ப்பாணம்

துணைப் பதிப்பாசிரியர்:

ஸ்ரீமத். சுந்தரமூர்த்தித் தம்பிரான், தருமை ஆதீனம்
வித்துவான் வி. சா. குருசாமி தேசிகர் எம். ஏ., தருமை ஆதீனம்
வித்துவான் க. உமாமகேஸ்வரன், யாழ்ப்பாணம்
பண்டிதர், கலாநிதி மு. கந்தையா பி. ஏ., ஏழாலை, யாழ்ப்பாணம்
வித்துவான் க. ஆறுமுகம், வடபழனி, சென்னை

மெய்ப்பு:

முனைவர் ஸ்ரீமத் மௌன குமாரசுவாமித்தம்பிரான், தருமை ஆதீனம்
வித்துவான் சேது இராமலிங்கம், மதுரை
வித்துவான் வ. த. இராமசுப்பிரமணியம் எம். ஏ., காஞ்சிபுரம்
வித்துவான் கன்னியப்பன், காஞ்சிபுரம்
வித்துவான் காசிநாத தேசிகர், மதுரை
வித்துவான் சு. மு. சுந்தரராசன், திருவாரூர்
வித்துவான் இராமதாசு, தஞ்சாவூர்
வித்துவான் குஞ்சிதபாதம், தஞ்சாவூர்
புலவர் தி. வே. ஸ்ரீனிவாசன், சேலம்
புலவர் ச. சீனிவாசன், நங்கைநல்லூர், சென்னை
கவனகர் கலை. செழியன், எம். ஏ., பெரம்பூர், சென்னை

கணினி அச்சுக் கோர்வைப் பணி

திரு. ரமேஷ் புருஷோத்தமன்,
8ஏ, தெற்குத்தெரு, திருவழுந்தூர், மயிலாடுதுறை 609001:
செல்வி சரஸ்வதி சந்தானகோபால்,
20சி, புளித் தெரு, மயிலாடுதுறை 609001:
செல்வி கிரிஜா கண்ணையன்,
20, அய்யாறப்பன் கோயில் கீழ்விதி, மயிலாடுதுறை 609001:
செல்வி கீதா குருமூர்த்தி,
20டி, பட்டமங்கலம் புதுத் தெரு, மயிலாடுதுறை 609001:
செல்வி சசிகலா சிவராமன்
38ஏ, கே கே பி கோயில் தெரு, மயிலாடுதுறை 609001

செல்வி பாலசரஸ்வதி மாரிமுத்து,

33, காமராஜர் சாலை, மயிலாடுதுறை 609001

திரு. மணிவாசகன் ராஜி

வடக்குத்தெரு, மாப்படுகை, மயிலாடுதுறை 609001

திரு. முருகானந்தம் சுந்தரராஜன்

2/77, ஏ2, காந்தி வீதி, நல்லத்துக்குடி, மயிலாடுதுறை 609001

செல்வி உருக்குமணி தசரதன்

319, எம்பிடி குடியிருப்பு, புதுவண்ணாரப்பேட்டை 600081

திரு. பா. செல்வராஜா

16பி சிங்காரத்தோட்டம், காவலர் குடியிருப்பு,

வண்ணாரப்பேட்டை 600021

திருமதி. வேதவல்லி பாலாஜி,

1ஏ, கட்டபொம்மன் தெரு, ஓரகடம், சென்னை 600053

ஓவியங்களைப் புதுக்குதல், மீள்வரைதல், புதிதாய் வரைதல்
பணி:

திரு ஐ. பத்மவாசன்

#103/சி, 17ஆவது குறுக்கு, பெசண்ட் நகர், 600090

திரு. அ. சந்திரகாசன்

174, 2ஆம் தெரு, சாஸ்திரி நகர், வியாசர்பாடி 600039

திரு. கடலூர் மு. மணிமாறன்,

13/7 கிழக்கு மாதாகோயில் தெரு, இராயபுரம் 600013

அச்சு மற்றும் கட்டுப் பணி:

திருவல்லிக்கேணி, செந்தில் கட்டாளரகம்

திருவல்லிக்கேணி, மணி மறுதோன்றி அச்சகம்

இராயப்பேட்டை, மாருதி மறுதோன்றி அச்சகம்

சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சக்தி வண்ண ஆய்வகம்

இராயப்பேட்டை, விநாயகா தங்கமுலாம் அச்சகம்

திருமறைக்காடு (வேதாரணியம்) குருகுலம் அச்சகம்

சென்னையில், 1996 தை தொடக்கம் 2006 ஆனி வரை

அலுவலகப் பணி:

திரு. கி. சரவணன் (அலுவலகம்)

2, எல்லீஸ்புரம், அண்ணாசாலை 600002

திரு. சொ. ரமேஷ் (கணினி அச்சு)

20, திப்பு தெரு, அண்ணாசாலை 600002

திரு. எம். சுரேஷ்பாபு (கணினி அச்சு)

116, கலவை தெரு, சிந்தாதிரிப்பேட்டை 600002

திரு. வ. பா. கண்ணன் (அலுவலகம்)
 8பி, கணக்கர் சந்து, திருவொற்றியூர் 600019
 திருமதி சசிரேகா பாலசுப்பிரமணியன் (அலுவலகம்)
 7 ஈசுவரதாசர் தெரு, திருவல்லிக்கேணி 600005
 திரு. ஆ. சசிகுமார் (அலுவலகம்)
 2, மனோகரன் தெரு, சேத்துப்பட்டு 600031

ஒருங்கிணைப்புப் பணி:

திரு. அருச்சுனர், மேலாளர், தருமை ஆதீனம், மயிலாடுதுறை
 வித்துவான் வி. சா. குருசாமி தேசிகர், தருமை ஆதீனம்,
 சேக்கிழார் அடிப்பொடி, முனைவர் தி. ந. இராமச்சந்திரன், தஞ்சாவூர்
 வித்துவான் க. ஆறுமுகம், வடபழனி, சென்னை

1996ஆம் ஆண்டு, தைப்பூசத் திருநாளில், மயிலாடுதுறை, தருமபுர ஆதீன வளாகத்தில், பன்னிரு திருமுறைகளை, 16 பகுதிகள் கொண்ட ஒரே தொகுப்பாக வெளியிடும் அச்சிடல் தயாரிப்புப் பணி தொடங்கியது; 2006 ஆவணி மூல நாளன்று இந்தப் 15வது பகுதி வெளிவருகிறது.

ஸ்ரீலக்ஷ் கயிலைக் குருமணியின் திருவுளக் கருத்தை முற்றுவிக்கும் வகையில், தருமையாதீனம் 26ஆவது குருமகா சந்நிதானம், ஸ்ரீலக்ஷ்மணமுகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் இப்பணி செவ்வனே நடைபெறத் துணைநின்று, பதிப்புப் பணிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் உத்வேகமும் அருளினார்கள்.

இத்திருமுறைப் பதிப்புக்களைச் செம்மையான முறையில் அச்சிட்டு வழங்கும் பொறுப்பைச் சென்னை-யாழ்ப்பாணம் காந்தளகம் உரிமையாளர், மறவன்புலவு திரு. க. சச்சிதானந்தன் அவர்கள் ஆர்வத்தோடும் பக்தி உணர்வோடும் ஏற்று, இந்தப் பகுதியையும் நன்முறையில் நிறைவேற்றியுள்ளார்.

சைவமெய்யன்பர்கள் இவ்வருள் நூலைப் பெற்றுக் கற்றுப் பயனுறுவார்களாக.

ஸ்ரீலக்ஷ் குருமகாசந்நிதானத்தின்

கட்டளை விசாரணை,
 வேளூர் தேவஸ்தானம்

அருளாணையின் வண்ணம்
 திருநாவுக்கரசுத் தம்பிரான்

உ

சிவமயம்

அணிந்துரை

ஞானத்தமிழ் வள்ளல், அருட்செல்வர்

திரு. நா. மகாலிங்கம்

தலைவர், சக்தி நிறுவனங்கள், பொள்ளாச்சி.

சைவருக்குச் சாத்திரம் பதினான்காகவும் தோத்திரம் பன்னிரண்டாகவும் அமைந்துள்ளன. தோத்திரங்கள் பன்னிரண்டு நூலும் திருமுறைகள் என்று பெயர் பெற்றன.

பன்னிரண்டாவது திருமுறையாகிய பெரியபுராணம் சாத்திரமும் தோத்திரமும் ஆவதோடுகூடச் சரித்திரமும் ஆகித் திகழ்கிறது.

பழைய கதையைத் தொன்மை என்ற சொல்லால் பெரியோர் வழங்குவர். தொன்மையின் மொழிபெயர்ப்புத்தான் புராணம் என்பதாகும். புராணம் என்பது சிலர் நினைப்பதுபோல், ஒரு புலவன் மனம் போனவாறு திரித்து எழுதும் கற்பனை அன்று.

இந்தத் தமிழ் மண்ணில் வாழ்ந்து, தொண்டு செய்து, சிவமாகிய நல்லோர்களைப் பற்றிய வரலாறுகள்தான் பெரியபுராணம் ஆகும். திருவிளையாடல் புராணம் - கந்த புராணம் முதலிய மற்றைய புராணங்கள் தெய்வத்தை முதன்மைப் படுத்த எழுந்தவையாகும். பொதுவாகப் புராணங்கள், தீமைக்கும் நன்மைக்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டமாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றன. மேற்கூறிய கந்த புராணம் முதலியவற்றால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். இடர்ப்படும்போது, கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடிவரும் தாயுள்ளம் கொண்ட கடவுளைத் திருவிளையாடல் புராணம் காட்டுகிறது.

இங்கு, நோயுளார் வாயுளான் என்ற தத்துவம் விளக்கம் பெறுகிறது. பெரியபுராணம் மனிதரை முதன்மைப்படுத்த எழுந்த நிலையில் சமுதாயத்தைச் சிந்திக்கிறது.

இந்நூலில் காண்பது சாதி வேறுபாடற்ற சமுதாயம் ஆகும். இங்கே வார்க்க பேதமில்லை. ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு இல்லை. மேதை, பாமரன் என்ற வித்தியாசமில்லை. வயதுகூட ஒரு வரம்பாக இல்லை. மொழிகள் இங்கே மனிதனைப் பிரிப்பதில்லை. இனம் இந்த

சமுதாயத்தை எட்டிப் பார்ப்பது கூட இல்லை. சுருங்கச் சொன்னால் வேறுபாடுகள் எந்தவிதத்திலும் காணமுடியாத ஓர் அற்புத, சமத்துவ, சகோதரத்துவ, சமதர்ம, சமநீதிச் சமுதாயத்தைப் பெரியபுராணம் காட்டுகிறது.

மேற்கோள் காட்டப் புகுந்தோமானால், புலையராகிய நந்தனாரும் உருத்திர பசுபதியாராகிய வேதியரும் இங்கே ஒருநிகர் ஆவர். நெடுமாறபாண்டியரும், அதிபத்தரும் சமமானவர்கள். மங்கையர்க்கரசியாரும், இசைஞானியாரும் பெண்களின் பிரதிநிதிகள். அதிமேதையாகிய திருநாவுக்கரசரும், படிக்காத கண்ணப்பரும் சரிநிகர் சமானம். அப்பர் என்பது வயதானவர், சம்பந்தர் மூன்று வயதுக்குழந்தை. பெல்லாரி மாவட்டத்துக் காமப்பீலியைச் சேர்ந்த நேசரும், செந்தமிழ் நாட்டு மற்ற அடியவர்களும் ஒத்த நிலையில் வழிபடப் பெறுகிறார்கள். வணிகர், வேளாளர், தொழிலாளர், வேந்தர், வேதியர் என்ற இனப்பிரிவு எவ்விதத்திலும் இவர்களைத் தரம் பிரிக்கவில்லை.

சிவபக்தி என்பதே, யாவரையும் ஒன்றாக இணைக்கும் சங்கிலியாக விளங்குகிறது. வேட்டுவனையும் அரக்கனையும், விலங்கரசனையும் இராமன் தனக்கு உறவாக்கிக் கொண்டான் என்பார்கள். அதனால் இராமாயணம் சீவகருணைக் காப்பியமாகத் திகழ்கிறது. பெரியபுராணமோ அதனையும் விஞ்சிய சிவகருணை வரலாற்றையும் காட்டி மகிழ்விக்கிறது.

தம் உடல், உயிர், உடைமை ஆகிய அனைத்தும் சிவனுக்கும் சிவனடியார்களுக்குமே உரியவை: தம்முடையவை அல்ல என வாழ்ந்த உத்தமோத்தமமான மாந்தர்குலத் தெய்வங்களையே நாயன்மார்களாக இங்குக் காண்கிறோம். கண்ணப்பரை, அப்பூதி அடிகளை, இளையான்குடிமாறனாரைப் போல, எவராவது ஒருவரை உலகத்துக் காண முடியுமோ?

தமிழகத்தைப் பிடித்து உருக்குலைக்கும் நாத்திக வாதம் தொலைய ஓர் அருட்குழந்தை வேண்டும் எனத் தவம் கிடந்த பெற்றோரையும், ஒரு நாழிகை கழித்துப் பிறந்தால் உலகமெல்லாம் போற்ற அரசு ஆளும் குழந்தை பிறக்கும் எனக் கேட்டவுடன், தன் உயிர் போனாலும் போகட்டும், நாடு காக்கும் நல்ல குழந்தை வேண்டும், என்று உடலை வருத்திக் குழந்தைபெற்று உயிர் துறந்த சோழப் பெருந்தேவியையும் பெரியபுராணம் நமக்கு அடையாளம் காட்டு கிறது.

நனி நாகரிகப் பண்பை அப்பூதியாரும் சிறுத்தொண்டரும் வாழ்ந்து காட்டி விளக்குகிறார்கள். ஏனாதி நாதரும் மெய்ப்பொருளாரும்

சமுதாய கலாசாரத்துக்குக் கொடுக்கும் விலை அவர்களுடைய விலைமதிப்பில்லாத உயிரையேயாகும். என் கண்ணைக் கொடுத்து மற்றவர் கண்ணைக் காப்பாற்றுவேன் என்று எழுந்த மன எழுச்சி கண்ணப்பர் ஒருவரிடத்துக் குன்றின்மேலிட்ட விளக்காக ஒளிர்கிறது.

துறவரசராகிய குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள், தமிழிலக்கியங்களிலும் சைவ சாத்திரங்களிலும் கற்றுத் துறைபோய விற்பன்னர். சென்னையில் தருமை ஆதீனத்துச் சைவப் பிரசார நிலையத்துப் பொறுப்பேற்றிருந்த நாளிலிருந்தே அவர்களுடைய சிவப்பணியைத் தமிழகம் நன்கு அறியும். ஆதீனத் தலைமை ஏற்றதன் பின், அவர்கள் முந்தைய சந்நிதானத்தால் விட்டுச் சென்ற நூற்பதிப்புப் பணியைச் செவ்வனே தொடரலானார்கள். அதில் பெரிதும் குறிப்பிடத்தக்கது பன்னிரு திருமுறைகளை மறுபதிப்புச் செய்தருளுவதாகும்.

தம் குருமூர்த்திகளின் அருளாட்சிக் காலத்தில் நிறைவேறாத திருந்த 10ஆம், 11ஆம், 12ஆம் திருமுறைகளுக்கு உரை எழுது விப்பதும், முந்தைய திருமுறைப் பதிப்புகளைப் புதுப்பிப்பதும் மாபெரும் பணியாகும். அந்நெறியில் பன்னிரு திருமுறைகளை வெளிக் கொணரும் பெருந்தொண்டினைத் திருவுள்ளங் கொண்ட மகா சந்நிதானம் அவர்கள், பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்களைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறைக்கு உரை எழுதப் பணித்தது தமிழுலகத் துக்குப் பாக்கியப் பயனாயிற்று.

சிவாலய பரிபாலனமும், செந்தமிழ்ப் பேணலும், சைவ சமயாசாரச் சீலத்தைப் பேணிப் பாதுகாத்தலும், சைவ நூல்களை வெளியிடலும் தருமை ஆதீனத்தில் அன்றாடம் நடைபெற்று வரும் அரும் பணிகள் ஆகும். இப்பணிகளை மேற்கொண்டு தருமை ஆதீனத்தில் இன்று அருட்செங்கோல் ஓச்சி வரும் ஞானாசிரியராகிய குருமகா சந்நிதானமவர்களைச் சைவத் தமிழுலகம் என்றென்றும் நன்றியுடன் போற்றி வணங்கும் கடப்பாடுடையது. ஒழுக்கமும், பணிவும் கொண்டு தமது கல்விப் பெருக்கத்தை விளக்க நிற்கும் சீலர் அவர்கள்.

பெரியபுராணத்துக்கு நீண்டநாள் உரையே இல்லாமல் இருந்தது. அருள் நூல்களுக்கு உரை எழுதுவதை ஆன்றோர்கள் விரும்பவில்லை. உரையெழுத அஞ்சினார்கள் என்றே சொல்லவேண்டும். அவர்களிடத்தில் ஆற்றல் இல்லையா? இருந்தது. ஆனால் பின்னால் வருவோர், அந்த அருள் நூல்களின் பெருமையைத் தம் உரை அளவினதாகக் கொண்டு விடுவார்கள் என்பதுதான் அந்த அச்சம்.

ஆகையால், வைணவர்கள் போல், சைவர்கள் அருள் நூல்களுக்கு உரை எழுதாமல் விட்டுவிட்டார்கள். இந்நிலையில் சொல்

நடையும் பொருட்செறிவும் சேர்ந்த அந்த நூல்கள், பாமரர்களுக்கு எட்டாக் கனியாகவும் ஆகிவிட்டன.

நீண்ட காலத்துக்குப் பின் நிலைமை சற்றே மாறியது.

காரைக்காலம்மையார் புராணம் வரை, ஆறுமுக நாவலர் எழுதிய சூசனமும் ஒரு வகையில் குறிப்புரையே. திரு. வி. க. அவர்கள் பெரியபுராணத்துக்குக் குறிப்புரை எழுதினார். கோவை சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், தன் வாழ்நாள் முழுதும் முயன்றெழுதிய உரை, சைவ உலகத்தின் பெருந்தாகத்தைத் தணிக்க வந்த நீரூற்று. இன்று, பெரியபுராணத்துக்கு முழுமையான ஓர் உரையைச் சைவ சித்தாந்த சரபம் பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் வழங்கியுள்ளார்கள்.

திரு. கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள், பனசைத் திருமடம் சைவ உலகத்துக்குத் தந்த பரிசு. பனசையில் பயின்று, அங்கேயே புலமை பெற்றுப் பேராசிரியராகவும் முதல்வராகவும் உயர்ந்து, ஓய்வு பெற்றபின், தாய் நிறுவனமாகிய திருத்தருமை மடத்தில் அனைத்துலக சைவ சித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பேராசிரியர் பதவியைத் தாங்கி, பெரும் பணி செய்து வருகின்ற பெருமகனார்.

இலக்கிய இலக்கண நூற் கடலை, நிலை கண்டுணர்ந்த சான்றோர். சைவ சித்தாந்தத்தின் அகலமும் நீளமும் அளந்த அறிஞர். சிவ பூசைச் செல்வர். பலகாலும் மாணவர்களுக்குப் பாடஞ் சொல்லியும் மேடையேறிச் சொற்பொழிவாற்றியும் வரும் புலமை நலம் பழுத்துக் கனிந்த மூதறிஞர்.

இவ்வரையின் தனிச் சிறப்பு

தருமையாதீனப் பதிப்பாய் வெளிவருகின்ற பெரியபுராணப் புதிய உரை பல ஏற்றங்கள் உடையது. முன்னமேயே உரைகண்ட கோவை சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் முதலான பெரியவர்களின் உரைகளைத் தழுவி, தமது நுண்மாண் நுழைபுலனால் புதிய செய்திகளை ஆராய்ந்து கண்டு, பெரியபுராண வகுப்புக்களை நூற்றுக் கணக்காக நாடெங்கிலும் நடத்திப் பழுத்த அநுபவத்தைப் பெற்ற பேராசிரியர் கு.சுந்தரமூர்த்தி இன்று உரை வரைந்துள்ளார்.

அன்புக்கு இன்னொரு பெயர் சைவம். இதனை அற்புதமாக எடுத்து விளக்கும் வகையில் பெரியபுராணம் அமைகிறது என்பதனைப் பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி அருமையாகச் சித்திரிக்கிறார். மேலும், உபமன்னிய முனிவர் ஒளியுருவில் சுந்தரரைக் கண்டு தொழுது அவர் பெருமையை மற்றவர்க்கு உணர்த்தும், நடந்தது நவீற்றலாகிய

உத்தியைப் பயன்படுத்திய காப்பியம் இது ஒன்றே என்று காட்டும் திறமும் சிந்திக்கத்தக்கது.

பகைமையே இல்லாத காப்பியத் தலைவர் சுந்தரர் ஒருவரே என்று பேராசிரியர் சுட்டிக்காட்டும் இடம் மிகச் சிறந்ததாகும். போரை மறுப்பது சமணம். சமண சமயப் பேரிலக்கியங்களாகிய சிந்தாமணி, பெருங்கதை நாயகர்கள் கூடப் போரிட்டு வென்றே தலைமையை நிலை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். கலிக்காமர், விறன்மிண்டர் ஆகிய இருவரிடத்தும் சுந்தரர், அன்பு காட்டி, அடிமைத் திறம் பூண்டு, அவர்களை மீளா நட்புக்குரியவர்களாக்கிக் கொண்டதைத் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகக் காட்டுகிறார் சேக்கிழார்.

சங்க இலக்கியம், திருக்குறள் முதலியவற்றின் கருத்துகளைப் பெரியபுராணம் எடுத்தாண்டுள்ள இடங்களையும், சைவ சித்தாந்த நுண்பொருள் பெரியபுராணத்தில் இடம் பெற்றுள்ள இடங்களையும் மிகச் செம்மையாகப் பேராசிரியர் கு. சுந்தரமூர்த்தி காட்டியிருக்கின்றார்.

இடைச்செருகல் என்று அறிந்தவற்றைத் துணிந்து நீக்குகின்றார்.

இலக்கண இலக்கியக் கருத்துக்களைத் தொகுத்துக் குறிக்கும் இடங்களும் மிகச் செம்மையாக அமைந்துள்ளன.

பெரியபுராணப் புத்துரை வரைந்து, தமிழிலக்கிய உலகின் பெரிய உரையாசிரியர்களில் ஒருவராய்ப் பேராசிரியர் கு. சுந்தர மூர்த்தி அவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றார்.

இராமலிங்கர் பணிமன்ற விழாக்களில் இவருடைய திருவாசக உரையைக் கேட்டு உருகாதவர் யாரும் இல்லை. தமிழகமெங்கும் ஓயாது ஒழியாது பயணம் செய்து திருமுறைகளை விளக்கி வரும் இவரது சலியாத தொண்டைச் சைவ உலகம் தலையால் வணங்கிப் போற்றுகிறது.

இரண்டாம் கோவை சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் என்று இனிச் சைவர்கள் இவரை அகங்கனிந்து போற்றுவார்கள் என்பது உறுதி.

அவர்கள் சிவப்பணியும், செந்தமிழ்ப்பணியும் மேலும் பரவிப் பல்கி ஓங்க, அவருக்கு நீண்ட நெடிய வாழ்நாளும், செல்வமும், உடல் நலனும், மன நிறைவும் அருளிச் செய்க என்று எல்லாம் வல்ல சிவபரஞ்சுடரைப் பணிந்து வேண்டுகிறேன்.

அவரை இத்திருப்பணிக்கு என ஏற்றுப் பணிகொண்ட தருமையாதீனக் குருமணிகளின் திருத்தாள்கள் வாழ்க எனப் பரவுகின்றேன்.

உ குருபாதம்

ஆராய்ச்சி முன்னுரை

பேராசிரியர், முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி, எம். ஏ., பி. எச். டி.,
அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
தருமை ஆதினம், தருமபுரம்,

1.0 சைவ நன்மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் அருட் செல்வங்களுள் பன்னிரு திருமுறைகளும் தலைமையும் தகவும் உடையனவாம். அவற்றுள் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக விளங்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் அரியதொரு பெருங்காப்பியமாகும், இதனை இருவகையில் எண்ணி மகிழ்வாம். 1. காப்பிய அமைப்பு 2. வாழ்வியல் அமைப்பு.

இவ்விரும்பெரும் நூற்கு அமைந்திருக்கும் தனித்தன்மைகள் பலவாம். அவற்றுள் சில குறிப்பிடத்தக்கன.

1.1 இறைவன் வான்வழி 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுக்க ஆசிரியர் இந்நூலை அருளியுள்ளார். அவ்வாறு அடி எடுத்துக் கொடுக்கச் செய்யப் பெற்ற பெருங்காப்பியம் ஈதொன்றேயாம்.

1.2 முன்னுள்ளோர் தொகுத்துச் செய்தனவற்றை விரித்தும், விரித்துச் செய்தனவற்றைத் தொகுத்தும் கூறல் நூல் செய்வார் செய்யும் மரபாகும். அவ்வகையில் தி. 7 'திருத்தொண்டத்தொகை' தொகையாய் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் அருளிய 11 'திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி' வகையாய் இப்பெருங்காப்பியம் விரியாய் அமைந்துள்ளது. இந்நிலையில் அமைந்ததும் ஈதொன்றேயாம்.

1.3 இதற்கு முன் எழுந்த காப்பியங்கள் பலவும் அரசர்களையே காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டுள்ளன, சிலப்பதிகாரத்தின் காப்பியத் தலைவனான கோவலன் ஒரு குடிமகனே எனினும், அரசனோடு ஒப்ப வைத்து எண்ணத் தகும் செல்வச் சிறப்பனன் ஆவன். மணிமேகலையும் அச்செல்வனின் மகளே ஆவள். ஆதலின் அக்காப்பியங்கள் இரண்டும் காப்பியத் தலைமை கொண்டதில் வேற்றுமை இருப்பினும் செல்வச் சீர்மையில் வேற்றுமையில்லை. ஒருகால எல்லைக்குப் பின்பே துறவு

மேற்கொள்கின்ற நிலை மணிமேகலைக்கு வருகின்றது. ஆனால் இப்பெருங் காப்பியமோ,

ஆரங் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅல தொன்றிலார்
ஈர அன்பிலார் யாதுங் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ?

-தி.12.சரு.1-4 பா.9

எனக் கூறப் பெறும் அடியவர்களைக் காப்பியத் தலைவர்களாகக் கொண்டு இலங்குகின்றது. இவ்வகையில் அமைந்த இலக்கியம் ஈதொன்றேயாம்.

அற்றேல் காப்பியத் தலைவராய சுந்தரர், அரசர் நரசிங்கமுனை யரையரால் மகன்மை கொள்ளப் பெற்ற நிலையில் அரசியல் திருவுடையார் என்றல் பொருந்துமே எனில் அன்று அவர்தம் வாழ்வு மகன்மையாம் நிலையில் வாழ்ந்த வாழ்வின்றி, அரசியல் திருப்பெற்று வாழ்ந்த வாழ்வன்று. அன்றியும் கீளார் கோவணமும், திருநீறு மெய்ப்பூசியும் பெருமானின் தாளே வந்தடையும் தகைமையும் கொண்ட வாழ்வே வாழ்வாக அமைந்திருந்தமை அவர்தம் திருவாக்கினாலேயே அறியப் படுவதொன்றாகும் (தி.7 ப.24.பா.2).

'கறிவிரவு நெய் சோறு முப்போதும் வேண்டும்' 'காற்றனைய கடும்பரி மா ஏறியிட வேண்டும்' (தி.7 ப.46.பா.10). 'முத்தாரம் இலங்கு மிளிர் மணிவயிரக்கோவை அவை பூணத் தந்தருளி மெய்க்கினிதா நாளும் கத்தூரி கமழ் சாந்தும் பணித்தருள வேண்டும்' (தி.7 ப.46.பா.1). என்றெல்லாம் இறைவனிடம் அவர் வேண்டியதும் தோழமைத்திறம் விளங்க வேண்டிக் கொண்டதன்றி அவற்றைப் பெற்றுத் துய்த்தும் உய்த்தும் வாழ்வதற்கன்று என்பதும் அவர்தம் வரலாற்றால் அறியப்படுவதாகும். இவ்வாறே ஆங்காங்குப் பொருள் வேண்டிப் பெற்றதும் பரவையார் வழி அண்ணலார் அடியார்தமை அமுது செய்விப்பதற்கன்றித் தம் பொருட்டன்றாம்.

இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றபின் அவர்தம் வாழ்வெலாம் திருவருள் திறத்தில் தோய்ந்துநின்ற நிலையிலையே அமைந்திருந்தது. இவ்வுண்மை "தேடுவன் தேடுவன் செம்மலர்ப் பாதங்கள் நாள் தொறும் நாடுவன் நாபிக்கு மேலே யோர் நால்விரல்" (தி.7 ப.100.பா.2). ஊனை உயிர் வெருட்டி ஒள்ளியானை நினைந்திருந்தேன் (தி.7 ப.100.பா.2). என வரும் அவர் திருவாக்குகளால் அறியலாம்.

பேரரசர்களாகவும் பெருஞ் செல்வர்களாகவும் வாழ்ந்த பிற அடியார்களும் தம் மனநிலையில் தாழ்வெனும் தன்மையோடு சைவமாம் சமயம் சார்ந்த வாழ்வினராகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

1.4 காப்பியங்களில் காணும் உள் தலைப்புகள், சுருக்கம் இலம்பகம் போன்ற பெயர்களில், அவ்வவ் வரலாற்று இயைபு பொருந்தவே அமையும். ஆனால் நம் சேக்கிழாரோ தொகை நூலில் விளங்கும் பாடல்களின் முதற் குறிப்புகளையே சுருக்கங்களின் பெயர்களாக அமைத்திருப்பது தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

1.5 இதுகாறும் எழுந்துள்ள காப்பியங்களில், அவ்வக் காப்பியத் தலைவர்களுக்கும் பகைவர் இருந்தமை கண்கூடு. அப்பகைமைதானும் மண், பெண், பொன் ஆகிய மூன்றனுள் ஒன்றன் காரணமாகவே அமைந்துள்ளது. ஆனால் இக்காப்பியத் தலைவராய் சுந்தரருக்கோ இவ்வகையிலான பகைமை எதுவும் இன்று. மாறாகக் கருத்து வேற்றுமை கொண்டிருந்த இருவரையே காண்கின்றோம்.

ஒருவர் விறன்மிண்டர் மற்றொருவர் ஏயர்கோன் கலிக்காமர் இவர்களுள் முன்னையவர்-அடியவர் ஒருவர் பிற அடியவர்களைக் காணுங்கால் வணங்காமல் செல்வது தவறெனக் கருதி வேறுபட்டவர் மற்றொருவர்-அருளுருவாய் இறைவரை உலகியல் வயப்பட்ட நிலையில் ஒரு பெண்ணிடத்துத் தூது விடுதல் சாலாதெனக் கருதி வேறுபட்டவர். இவ்விருவரும் கருத்து வேற்றுமையுற்று வேறுபட்டனரே அன்றிப் பகைமையாகக் கருதிச் சுந்தரரை அழிக்க நினைத்தவர் அல்லர். சுந்தரரும் அவர்கள் கருதியவாறு தம் தவறுகளை உணர்ந்து அவர்கள் இருவரிடத்தும் நட்புக் கொள்ளவே நினைந்தனர்.

அம்மட்டோ? சுந்தரர் “விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்கு அடியேன்” (தி.7 ப.39.பா.1). “ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்” (தி.7 ப.39.பா.5). என அவ்விருவருக்கும் வணக்கம் கூறி வழியடிமையும் பூண்டனர். இவ்வகையில் காப்பியத்தலைவர் ஒருவருக்குப் பகைமை இன்றி எழுந்த இலக்கியம் ஈதுஒன்றே ஆகும்.

காப்பியத் தலைவியான மணிமேகலைக்குப் பகைமை இன்றேனும், அவள்பால் காதல்கொண்ட உதயகுமரனின் காதல் மிகுதியே பகைமையாக அவன் கொலையுற நேர்ந்தது.

1.6 ஒன்பான் சுவைகளுள் சாந்தம் என்பதும் ஒன்று அஃது உலகியல் நீங்கினார் பெற்றியாகலின், ஏனைய எண்வகைச்

சுவைகளோடு கூட்டிக் கூறாராயினர்.தொல்காப்பியர், ஆனால் அச்சுவையையும்,நாவரசர்,மெய்ப்பொருளார் போன்ற அடியவர்களின் வாழ்வியலில் அமைந்திருக்குமாற்றைச் சேக்கிழார் இப்பெருநூலில் காட்டியுள்ளார். இதற்கும் மேலாக ,பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய அருளாளரும் இவரேயாவார். அப்பத்திமை மணம் இப்பெருங் காப்பியத்தில் யாண்டும் நீக்கமற நின்று நிலவுவதும் இதற்கென அமைந்த தனிச் சிறப்பாகும்.

1.7. ஒரு பெருங்காப்பியம்,படிப்போர்தம் உள்ளத்தை ஈர்த்தாட் கொள்ளுதற்குரிய காரணங்களில் அது கொண்டிருக்கும் காப்பியக் கட்டுக்கோப்பும் ஒன்றாகும். அந்நிலையில் இக்காப்பியத் தலைவராய் சுந்தரர், இந்நில உலகத்தில் தோன்றுதற்குரிய காரணத்தை முற்படக் கூறுவாராகத் திருமலைச் சுருக்கம் என்று ஒரு பகுதியைச் சேக்கிழார் அமைத்து நிலவுலகில் அவர் தோன்றிய பின், தன்னை மறக்க இறைவன் தான் மறவாது எளிவந்து தடுத்து ஆட்கொண்டருளிய கருணைத் திறத்தால், ' அப்பெருமான்பாலும், அதன்வழி அப்பெருமானின் அடியவர்கள்பாலும் அடிமைத் திறம் பேணி வாழுமாறு செய்வித் தருளிய பகுதியைத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் அமைய வைத்து,அவர் அருளிய அத்திருத்தொண்டத் தொகை (தி.7)வழி அப்பதினொரு பாடல்களிலும் அமைந்த காப்பியத் தலைவரின் வரலாற்றையும், இடையிடையே அமையுமாறு செய்து பதினொரு சுருக்கங்களாக அமைத்து, நிறைவாகக் அடியவர்கள் வரலாற்றையும் அவ்வரலாறுகளில் இயைபுபட அமைந்த காப்பியத் தலைவராய் சுந்தரர் திருக்கயிலை சென்று பெருவாழ்வு பெற்று நிற்கும் திறத்தை,வெள்ளை யானைச் சுருக்கத்தில் நிறைவு படுத்தி இருக்கும் கட்டுக்கோப்பு வேறுபிற காப்பியங்கள் எவற்றிலும் அமைந்திராத தனிச் சிறப்பாகும். இவ்வமைப்பே இக்காப்பியத்தின் தலைவர் சுந்தரர் ஆதலை,விளக்கி நிற்கவும் காண்கிறோம்.

1.8. காப்பியங்களுள் வரும் நகரச் சிறப்பில் பெரும்பாலும் கூறப்பெறுவன,அதன் அகழி,மதில்,அப்பகுதின்கண்வாழும் நால்வகை மரபினர்,அந்நகர அமைப்பு ஆகியவைகளாகவே அமையும். ஆனால் இப்பெரு நூலிலோ,நகரச் சிறப்பில் அவையெல்லாம் கூறப் பெறாது மனுவேந்தனின் செங்கோற்சிறப்பே கூறப்பெறுகின்றது.காரணம் ஒரு நாடு எத்துணைச் சிறப்பு மிக்கதாயினும் அந்நாட்டை ஆட்சி செய்துவரும் அரசனின் செங்கோற்சிறப்பு இலதாயின்,அத்துணைச் சிறப்புக்களும் பாழாகவே முடியும் என்பது திருவள்ளுவரின் உள்ளக் கிடக்கையாகும். 'ஆங்கமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

வேந்தமைவு இல்லாத நாடு' (குறள், 740) என்பது அவர்தம் திருவாக்காகும் அது கருதியே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும், நகரச் சிறப்பில் செங்கோற் சிறப்பையே கூறுவார் ஆயினர். இதுவும் இக்காப்பியத்திற்கென அமைந்த தனிச் சிறப்பாகும். அங்ஙனமாயின், நகரச் சிறப்பு இந்நூல்வழி அறிதற்கு இயலாதாகுமே எனின், அற்றன்று. இதன்கண் கூறப் பெறும் அடியவர்கள் தமிழகத்தில் உள்ள பல்வேறு நகரங்களில் தோன்றியவர்கள், அவ்வவ்விடத்தும் அவ்வந் நகரச் சிறப்புகள் விளக்கப் பெற்றுள்ளமையால், இப்பெருநூலில் ஒருநகரச் சிறப்பன்று: பல்வேறு நகரங்களின் சிறப்பறிய இயலுகின்றது. இவ்வகையானும் இதற்கென அமைந்த தனிச்சிறப்பை அறியலாம்.

1.9. இதுவரை எழுந்துள்ள காப்பியங்கள் பலவும் நூல் என்ற வகையிலேயே அமைந்துள்ளன ஆனால் 'இப்பெருநூலோ நூலுக்கு நூலாயும், ஆங்காங்கு இயைபுபடும் திருப்பதிகங்களுக்கு உரையாயும், தத்துவ விளக்கங் கூறும் தகையதாயும் அமைந்துள்ளது. இவ்வருந்திறம் 'மூவர் தமிழை முகந்து நிற்கும் பாங்கு' எனவரும் தலைப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக் காண்க.

1.10 . காப்பியங்கள் பலவும் அவ்வக் காப்பியத் தலைமக்களின் தோற்றம், வளர்ச்சி, கல்வி, ஆட்சிச் சிறப்பு முதலியனவற்றை முதற்கண் கூறி பின் அப்பெருமக்களின் லரலாற்றைத் தொடர்ந்து கூறிச் செல்லும். சிந்தாமணி, இராமயணம், பாரதம் போன்ற காப்பியங்களைக் காண்க. ஆனால் இப்பெருங்காப்பியத்திலோ காப்பியத் தலை மகனாரான சுந்தரர், இந்நிலவுலகினின்றும் கயிலைக்குப் போந்தமையை ஒளிவடிவில் முதற்கண் காட்டி, அவ்வொளியை வணங்கி மகிழும் உபமன்னியு முனிவரிடம் அது பற்றி அங்குள்ள முனிவர்கள் வினவ, அவர் அவ்வொளி வடிவான சுந்தரர் இந்நிலவுகில் தோன்றற்குரிய காரணம் தோன்றி வளர்ந்த நிலையில் இறைவனால் தடுத்தாட கொள்ளப்பெற்ற பாங்கு, திருத்தொண்டத் தொகை (தி.7) அருள நேர்ந்த வரலாறு முதலானவற்றைக் கூறி, அவ்வாற்றான் அவ்வடியவர் திறங்களை எல்லாம் விரித்துக் கூறி, நிறைவாக, அவர் வெள்ளை யானைமேல் இவர்ந்தருளித் திருக்கயிலை சென்று சேர்ந்தமையையும் கூறி அமைத்துள்ளார். இவ்வாறு ஒருகாப்பியத் தலைவரின் வரலாறு முடிவிலிருந்து முதலுக்கு வருமாறு விரித்துரைக்கும் பாங்குடைய காப்பியமும் ஈதொன்றேயாம்.

1.11. காப்பியங்களில் ஒன்றான இராமயணத்தில் கம்பர் பெருமான், தம்மைப் புரந்தருளிய சடையப்ப வள்ளலைப் பவ்வேறு இடங்களில் வைத்துப் பாராட்டுதல் நாம் அறிந்ததே. நம் சேக்கிழாரோ,

தம் காலத்திருந்த அரசராகிய அநபாயச் சோழரைப் பத்து இடங்களில் வைத்துப் பாராட்டி மகிழ்வதோடு, தமக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த கூத்தப் பெருமானின் திருவாக்காகிய 'உலகெலாம்' (தி.12 பாயி.பா.1). எனும் தொடரைத் தம் காப்பியத்துள் முதல், இறுதியன்றி, இடையில் பன்னிரண்டிடத்தும் வைத்தும் கூறியிருக்கும் பாங்கு எண்ணற் குரியதாம். அன்றியும், தம் காப்பியத்திற்கு முதல் நூலை வழங்கியருளியவரும், காப்பியத் தலைவருமான சுந்தரரை அவ்வச் சருக்கத்தின் இறுதியில் வணங்கி மகிழ்ந்திருக்கும் பாங்கும் அறியத்தக்கதாம். இம் மூவகையானும் அமைந்த நன்றியுணர்வை, பத்திமையை இந்நூலில் காண்டலும் இதற்கென அமைந்த தனிச் சிறப்பேயாம்.

1.12. புராணம் எனில் அரசர், அசுரர், முனிவர் ஆகியோரிடையே தோன்றும் இகலும், அழிவும், இடையே உலகத்தோற்றம் ஒடுக்கம் பற்றிய செய்திகளும் பொருளாக அமைந்து நிற்கும்; சமயத் தொடர்புடையதாய் இருக்கும் இனிக் காப்பியம் எனில் அரசரைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டு, அவர்களுக்குப் பொன்முடி கவித்தும் நன்மணம் புணர்த்தும் புதல்வரைப் பெறுதல் புனல் விளையாடல் முதலிய நிகழ்வுகளை அமைத்தும் இயங்கும். அன்றியும் அவர்கள் போர்மேற் செல்லுங்கால் மந்திரம், தூது, செலவு, இகல்வென்றி என அத்தொடர்பான செய்திகள் அதனுள் இடம் பெற்றிருக்கும். ஆனால் இப்பெரும் காப்பியத்திலோ இவ்விருவகை அமைப்பும் ஓராற்றான் இயையவும், ஆனால் அவ்விருவகை அமைப்பிலும் இயையாத பல புதுமைப் பொலிவுகள் அமையவும் சேக்கிழார் அமைத்திருக்கும் திறம் தனித் தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

2.0. திருத்தொண்டர் புராணம்-ஒரு பெருங்காப்பியம்:

ஒரு பெருங்காப்பியத்திற்கு அமையத்தக்க பண்பு நலங்களை, அணி இலக்கண நூல்கள் விரித்துக் கூறுகின்றன. அவ்வகையில் இக்காப்பியம் அமைந்திருக்குமாற்றைக் காணலாம்.

2.1. வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் உரைத்தல் ஆகிய இம்மூன்றனுள் ஏற்புடைய ஒன்றை முன்னாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பர். அவ்வகையில், "மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்" (தி.12 பாயி.பா.1) என வருவது, அம் மூன்றனுள், இரண்டு முதற்கண் அமைய இலங்குகின்றது. எடுக்குமாக்கதை (தி.12 பாயி.பா.3) 'திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்' (தி.12 பாயி.பா.10) எனக் கூறுமாற்றான் வருபொருள் உரைத்தல் ஆகிய மூன்றாவதும் அமைந்துள்ளமை அறியலாம்.

2.2. நாற்பொருள் படைக்கும் நடை: அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நால்வகை நெறிகளும் அமையக் காப்பியம் அமைதல் வேண்டும் என்பர். அறத்தால் பொருளாக்கி, அப்பொருளால் இன்பத்தைத் துய்த்து. இவற்றின் பயனாக வீடுபேற்றை அடைய வேண்டும் என்பதே இதன் குறிக்கோளாகும். 'ஊனடைந்த உடம்பின் பிறவியே தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால்' (தி.12 பாயி.பா.2) எனக்கூறும் ஆசிரியர் இம் முடிந்த பயனைப் பெறுதற்கேற்ப அவ்வவ் வடியவர்களும் அறம், பொருள், இன்பங்களில் வழாது, வீடு பெற நின்றமையும் பலபடக் காட்டியுள்ளமையின், இந்நடை நெறி அமைந்து திருக்குமாற்றை அறியலாம்.

2.3. காப்பியம் என்பது தன்னிகரில்லாத் தலைவனைத் தலைவனாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்னும். இறைவனே தம்மைத் தோழமையாகத் தந்தும் 'நம்தமர் ஊரன்' (தி.7 ப.100 பா.9) என ஏற்றும் அருளிய அருளிப் பாட்டிற்கும் மேலாயதொரு தலைவரும் உளரோ? இலர். அத்தகைய பெருமகனாரே இக்காப்பியத்தின் தலைவராக விளங்குதலின் இதுவும் அமைவதாகும். இப்பெருமகனாரைத் தலைமிசை வைத்து வாழும் தலைமையே நம் தலைமையுமாகும் (தி.12 பு.7.பா.49)

2.4. மலை, கடல், நாடு, வளநகர், பருவம், இருசுடர்த்தோற்றம் என்பன போன்ற வருணனைகளைக் காப்பியங்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பர்.

மலை : மலைகளில் சிறந்தது திருக்கயிலாயமே ஆகும். அம்மலையின் வருணனை எடுத்த எடுப்பிலேயே முதற்கண் இடம் பெற்றுள்ளது. விறன்மிண்டர், கண்ணப்பர் முதலிய அடியவர்களின் வரலாற்றிலும் மவைவருணனை இடம் பெற்றுள்ளது.

கடல் : அதிபத்தர், கலியர், வாயிலார் முதலிய அடியவர்களின் வரலாற்றில் இக்கடல் வருணனைகளைக் காணலாம்.

நாடு : திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோர் தம் வரலாற்றில் சோழ நாட்டு வளமும், கழறிற்றறிவார் வரலாற்றில் சேர நாட்டு வளமும், மூர்த்தியார் வரலாற்றில் பாண்டி நாட்டு வளமும், நாவரசர் வரலாற்றில் நடு நாட்டு வளமும் காணலாம். ஆனாயர் வரலாற்றில் மழ நாட்டின் வளமும், கண்ணப்பர் வரலாற்றில் பொத்தப்பி நாட்டின் வளமும், மெய்ப்பொருள் நாயனார் வரலாற்றில் சேதி நாட்டின் வளமும் காணலாம்.

வளநகர்: நாகை, பூம்புகார், உறையூர், மதுரை, திருஞ்சேய்ஞலூர், மகோதை, தில்லை முதலிய நகர வருணனைகள் ஆங்காங்கு இடம் பெற்றுள்ளன.

பருவம்: இது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும் கார், கூதீர் முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில், எனப் பெரும்பொழுது அறுவகைப்படும். மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு எனச் சிறுபொழுது அறுவகைப்படும்.

பெரும் பொழுதுகள்: திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றில் (தி.12.பு.28), இவற்றுள், வேனில் வருணனையை, 384, 385, 386, 388 ஆகிய பாடல்களிலும், முன்பனிக் கால வருணனையை 328, 329, 330, 332 ஆகிய பாடல்களிலும் காணலாம்.

சிறுபொழுதுகள்: இவ்வாறு சிறு பொழுதுகளின் வருணனைகளுமே இப்பெருங் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவற்றில், மாலை, யாமம், ஆகிய இவற்றின் வருணனைகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்துட் (தி.12 சரு.1-5 பா.158,159) காணலாம்.

வைகறை: இவ்வருணனையைக் கண்ணப்பர் வரலாற்றில் (தி.12.பு.10.பா.132) காணலாம்.

காலை: இவ்வருணனையைச் சுந்தரரை இறைவன் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றிலும் (தி.12 சரு.1-5 பா.13), கண்ணப்பர் வரலாற்றிலும் (தி.12.பு.10.பா.134), திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றிலும் (தி. 12 பு.28 பா.206) காணலாம்.

நண்பகல் : இவ்வருணனையைக் கண்ணப்பர் வரலாற்றில் (தி.12 பு.10 பா.10) காணலாம்.

ஏற்பாடு : இவ்வருணனையைக் கண்ணப்பர் (தி. 12 பு.10 பா. 126) வரலாற்றிலும், சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றிலும் (தி. 12 சரு. 1-5 பா. 157) ஞானசம்பந்தர் வரலாற்றிலும் (தி. 12 பு. 28 பா. 192) காணலாம்.

இருசுடர்த்தோற்றம் : இருசுடராவன ஞாயிறும், திங்களும் ஆம். இவற்றுள் ஞாயிற்றின் தோற்றம், தடுத்தாட்கொண்ட வரலாறு (தி. 12 சரு 1-5 பா. 13), கண்ணப்பர் வரலாறு (தி. 12 பு.10 பா 134). ஞானசம்பந்தர் வரலாறு (தி. 12 பு. 28 பா. 209) ஆகியவற்றில் காணலாம். மதியத்தின் தோற்றம், சுந்தரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றில் (தி. 12 சரு. 1-5 பா. 160, 162) காணலாம்.

2.5. நன் மணம் புணர்தல் : காப்பியத் தலைவராய் சுந்தரருக்கு நேர்ந்த மணங்கள் மூன்றனுள், முன்னையது மணம் புணர்தற்குமுன் இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்றது. அடுத்துப் பரவையார் திருமணம், சங்கிலியார் திருமணம் ஆகிய இரண்டும் முறையே தடுத்தாட்கொண்ட வரலாற்றிலும், (தி. 12 சரு. 1-5), ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் வரலாற்றிலும் (தி. 12 பு. 29) கூறப்பெற்றுள்ளன.

2.6 பொன்முடி கவித்தல் : அரசர்கள் ஒருகால எல்லையிலேயே பொன்முடி கவித்திருப்பர். அருளரசராகிய சுந்தரரோ எப்பொழுதுமே பொன்முடி கவித்திருந்தமை அவர்தம் திருவுருவத்தைக் காண்பவர் எவர்க்கும் விளங்குவதாகும். அன்றியும் பொன்முடி கவித்த மூவேந்தரும், தம் பின்வர, அவ்வேந்தர்களுக்கு வேந்தராய்த் திருப்பரங்குன்றத்தில் அவர் இறைவனை வணங்கி மகிழ்ந்ததும் அவர் தம் வரலாற்றில் அறியப்படுவதொன்றாம்.

2.7. விளையாட்டு : பூம்பொழில் நுகர்தல், புனல் விளையாடல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் காப்பியங்களில் இடம் பெறல் மரபு. கழறிற்றறிவார், ஆரூரர் இல்லத்தில் வதியும் பொழுது, பல விளையாட்டுக்களைக் கண்டு மகிழ்கின்றார். (தி. 12 பு. 37 பா. 126) இவ்வாறே நம்பி ஆரூரர் கழறிற்றறிவார் அரண்மனையில் வதியும் பொழுதும் பல விளையாட்டுகளைக் கண்டு மகிழ்கின்றார். (தி. 12. பு 37 பா. 154, 155)

2.8. சிறுவரைப் பெறுதல் : 'காதலின்பம் கலந்தணைவாய்' என்ற அளவிலேயே இறைவன் ஆணை அமைதலின், ஆரூரருக்கு மக்கட்பேறு இலதாயிற்று. கோட்புலியார் மகளார் சிங்கடியார், வனப்பகையார் இருவரையும் மகன்மை கொள்ள நேர்ந்தமையின், அப்பேறு இவருக்கு ஓராற்றான் உளதாயிற்று எனக் கருதலாம்.

2.9. புலவியிற் புலத்தல், கலவியிற் கலத்தல் : இவ்விரு நிகழ்வுகளும், சுந்தரர், பரவையாரொடு வாழ்ந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தமை அவர் வரலாற்றால் அறியமுடிகின்றது.

2.10. சருக்கம், இலம்பகம், பரிச்சேதம் ஆகிய மூன்றனுள் யாதானும் ஒன்றன் தலைப்பை ஏற்று அக்காப்பியப் பகுதிகள் அமைய வேண்டும் என்பர். இப்பெருங்காப்பியம் சருக்கம் என்னும் பகுதியைக் கொண்டு இலங்குகின்றது.

2.11. நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக் கற்றோர் புனையும் பெற்றியதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பர்.

இங்குக் குறிக்கப் பெறும் சுவை, நகை முதலாகிய எண்வகைச் சுவைகளே. ஆனால் இப்பெருங் காப்பியமோ இவ்வெண்வகைச் சுவைகளோடு, சாந்தம், பத்திமை ஆகிய இருவகைச் சுவைகளும் சேரப் பத்து வகைச் சுவைகளோடும் அமைந்துள்ளது. இவ்வாற்றான் புராணங்களின் அடித்தளமாக விளங்கும் ஆன்மிக உணர்வோடு, பெருங்காப்பியத்திற்குரிய பெற்றிமைகள் பலவும் கொண்டு இவ்வரிய நூல் புதுமையும் பொழிவும் பெற்று இலங்குதல் காணலாம்.

3.0. இலக்கண அமைதிகள்:

இற்றைக்குக் காணும் இலக்கண நூல்களில் தொல்காப்பியமே முதன்மையும் தலைமையும் உடையதாகும். செந்தமிழ் இயற்கைச் சிவணிய நிலத்தொடு முந்து நூல்கண்டு முறைப்பட்ட எண்ணிய இந்நூல் எழுத்து, சொல், பொருள் எனும் மூவகைப் பகுப்பில் அமைந்துள்ளது. இவற்றுள் முதலிரு பகுப்புகளிலும் கூறப்பெற்றிருக்கும் எழுத்தமைவுகளும் சொல்லமைவுகளும் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளமை வெளிப்படை. அவற்றுள் எடுத்துக்காட்டாக ஒன்று ஈண்டுக் குறிக்கத்தகும்.

3.1. ஒடு உருபு : உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வரும் 'ஒடு, உருபு அங்குக் குறிக்கப் பெறும் பொருள்கள் இரண்டனுள், உயர்ந்ததனோடு வைத்துக் குறித்தல் வேண்டும் என்னும் தொல்காப்பியம் ஒருவினை ஒடுச்சொல் உயர்பின் வழித்தே' (தொல். சொல். வேற். மயங். 8) என்பது அந்நூற் கூற்றாகும். இதற்கேற்பக் காரைக்காலம்மையாரின் இளமை வளர்ச்சியை, 'அல்கிய அன்புடன் அழகின் கொழுந்து எழுவதென வளர்வார்' (தி. 12. பு. 24 பா. 4) எனச் சேக்கிழார் கூறியுள்ளார் அன்பு, அழகு அகிய இரண்டனுள், அன்பே இறவாத இன்ப அன்பாய் அம்மையார் வரலாற்றில் அமைகிறது. அழகு ஒரு கால எல்லையில் உதறியெறியப்படுகின்றது. இந்நூட்பம் அமைய, இவ்விலக்கண அமைதி இடம்பெற்றுள்ளமை அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம்.

இனித் தொல்காப்பியம் மூன்றாம் அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட பொருளமைவுகள் எவ்வகையில் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதைக் காணலாம். இதன்கண் காணும் பொருள் அமைவுகள் அகம், புறம் என இருவகையில் அமைந்துள்ளன.

3.2. அகப்பொருள் அமைதி : கைக்கிளை, ஐந்திணை, பெருதிணை என இதனை எழுவகைப்படுத்திக் காண்பர். கைக்கிளை

என்பது ஒருதலைக் காமமாகும். ஐந்திணை என்பது ஒத்த காமமாகும் பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமமாகும்.

இவற்றுள் ஐந்திணை என்பது புணர்தல், பிரிதல் முதலான ஐவகை ஒழுக்கங்களைக் குறிக்கும். இவ்வொழுக்கங்கள் ஐந்தும் நிகழ்தற்குரிய இடங்கள் குறிஞ்சி, பாலை முதலிய ஐவகை நிலங்களுமாம். இவற்றுள், பாலை என்பது தனக்கு என ஒரு நிலன் உடைய தன்று என்பர். எனினும் முதற்பொருளில் ஒன்றான பொழுதும் ஏனைய கருப்பொருள் உரிப்பொருள்களும் இதற்கும் உரியவாக கூறுவர். இவ்வகையில், இவ் ஐவகை நிலங்களுக்கும், முதல் கரு உரியென வரும் முவகைப் பொருள்களையும் நம் இலக்கண நூல்கள் வகுத்துக் கூறும். இவற்றை ஆசிரியர் சேக்கிழார் பொதுவாகப் பலவிடங்களிலும், சிறப்பாகத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் வரலாற்றிலும் (தி.12 பு.19) கூறுகின்றார்.

3.2.1 முதற் கரு உரி என்பன : முதற்பொருளாவன, நிலமும் பொழுதுமாம்; கருப் பொருளாவன, தெய்வம், உயர்ந்தோர், அல்லோர், பூ, விலங்கு, ஊர், நீர், பறவை, மரம், உணவு, பறை, யாழ், பண், தொழில் என்பனவாம். உரிப் பொருளாவன - புணர்தல், பிரிதல் முதலிய ஐந்துமாம். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் வரலாற்றில் (தி. 12 பு. 19) 6 முதல் 10 வரையிலுள்ள பாடல்களில் இந்நூல்வகை நிலங்களும் தொகுத்துக் கூறப்பட்டிருப்பதோடு, அவற்றின் ஊர், யாழ், பறவை, பூ முதலியனவும் கூறப் பெற்றுள்ளன. குறிஞ்சி நிலத்தை 11 முதல் 14 வரையிலுள்ள பாடல்களிலும், முல்லை நிலத்தை 16 முதல் 19 வரையிலுள்ள பாடல்களிலும், மருத நிலத்தை 20 முதல் 32 வரையிலுள்ள பாடல்களிலும், நெய்தல் நிலத்தை 33 முதல் 40 வரையுள்ள பாடல்களிலும் விதந்து கூறுகின்றார்.

3.2.2 நிலத்தெய்வம் : இவற்றுள் முல்லை நிலத்திற்கும் மருத நிலத்திற்குமுரிய தெய்வங்களைச் சேக்கிழார், “அங்கண் முல்லையின் தெய்வமென்று அருந்தமிழ் உரைக்கும் செங்கண்மால்” (தி. 12. பு 19 பா18) எனவும், “இழுது செய்யினுள் இந்திரத் தெய்வதம்” (தி. 12 சரு 1-2 பா 12) எனவும் குறித்துக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு காட்டுவதோடு இவர்கட்கும் தெய்வமாய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கோவில் களை அவ்வத் நிலங்களிலும் அமைந்திருக்குமாற்றையும் காட்டுகின்றார். இவ்வமைவும் இந்நூற்கென அமைந்த தனிச்சிறப்பாகும். பாலைக்கு ஞாயிற்றையும் கொற்றவையையும் உரிய தெய்வமாகக் கூறுவர். அவ்வகையில் “கோல முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில்லிடங்கள் நீல வாட்படை நீலிகோட்டங்களும் நிரந்து” (தி. 12 பு. 19

பா. 15) என இவரும் கூறுகின்றார். குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம் முருகப் பெருமானாவர் அதனை வெளிப்படையாகக் கூறாராயினும் நாகனும் தத்தையும் தம் நிலத் தெய்வமாகிய முருகவேளை வழிபட்டுத் திண்ணனாரைப் பெற்றனர் எனக் குறிக்கும் முகத்தான் குறிப்பின் உணர வைத்தார். தொல்காப்பியத்தை 'அருந்தமிழ்' (தி. 12 பு. 19 பா. 18) எனக் குறித்துப் போற்றும் அருமையும் அறிதற்குரியதாம். 'முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து நல்லியல்பு அழிந்து நடுங்குதுயர் உறுத்துப் பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும்.' (சிலப்பதி. காடுகாண் 64-66) எனச் சிலப்பதிகாரம் குறித்தற்கேற்ப இவரும் 'கோல முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில்லிடங்கள்' (தி. 12 பு. 19 பா. 15) எனக் குறித்திருப்பதும் அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாம்.

3.2.3. திணை மயக்கம் : அவ்வந் நிலங்கட்கும் உரிய கருப் பொருள்களும், முதற்பொருளில் ஒன்றான பொழுதும் ஒரோவழி மயங்கி வருதலுமுண்டு. இதனைத் திணை மயக்கம் என்பர். 'திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே, நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப் புலன் நண்குணர்ந்த புலமையோரே' (தொல். அகத் 12) என்னும் தொல்காப்பியமும் இவ்வகையிலான திணை மயக்கத்தை ஆசிரியர் சேக்கிழார், மேற்கூறிய திருக்குறிப்புத்தொண்டர் வரலாற்றில் (தி. 12 பு. 19 பா. 41 - 46) அமைத்துக் காட்டுகின்றார். இந்நானில வளங்களைச் சிறப்பாக இவ்விடத்துத் தொகுத்துக் கூறிய ஆசிரியர், அவ்வவ் அடியவர்களும் தோன்றிய நில வளங்களைக் கூறுங்காலும் தனித்துக் கூறியும் மகிழ்வார். இவ்வகைமை ஆண்டாண்டும் கண்டு மகிழ்தற்குரியதாம்.

3.2.4. உரிப்பொருள் அமைதிகள் : கைக்கிளை - இது காட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிதல் என நான்கு வகைநிலையில் அமையும். இக்காட்சி தானும் 'ஒன்றே வேறே என்று இருபால்வயின், ஒன்றி உயர்ந்த பாலது ஆணையின், ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப' காண்ப (தொல். களவு. 2) என்பதற்கேற்ப அமைவதாகும். இதன்பின் நிகழ்வதே புணர்தலாகும். இவ்வமைவு சுந்தரர் வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. சுந்தரர், பரவையாரைக் கண்டு ஐயுற்ற திறத்தைத் தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தில் (தி. 12 சரு 1-5) 140, 141 ஆகிய பாடல்களிலும் பரவையார் சுந்தரரைக் கண்டு ஐயுற்ற பாங்கை 144 ஆவது பாடலிலும் காணலாம். ஐயக்கிளவி ஆடுஉ விற்குரித்தே (தொல். பொருள். 44) எனத் தொல்காப்பியம் கூறினும். ஐயுற்றுத் தெளிதற்குரிய அறிவுடைமை பரவையாரிடத்து இருந்தமையின், அவரும் ஐயுற்றதாகக் கூறினார். தி. 12 சரு 1-5 பா. 152 - 168 வரை உள்ள பாடல்கள், சுந்தரர்,

'காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய நெஞ்சொடு புணர்த்தும்' (தொல். பொருள் 2) 'சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச் செய்யா மரபின் தொழிற்படுத் தடக்கியும்' (தொல் பொருள் 2) கூறிய கூற்றாகும். தி. 12 சரு. 1-5 பா. 171 - 177 வரை உள்ள பாடல்கள் பரவையார் காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரியத் தோழியரையும் இறைவனையும் நோக்கிக் கூறிய கூற்றாகும். ஐயுற்ற ஆளுரும் பரவையாரும் ஒரு வரை ஒருவர் தெளிந்து கொண்டது, அவரவரும் தத்தம் அருகிருந்தார் பால் கேட்டுத் தெளிந்ததாகும். இறைவனின் திருவுளக் குறிப்பே இந்நிகழ்ச்சிகளுக்க மூல காரணமாக அமைவதோடு, அப்பெருமானின் அருளாலேயே மணம் புணரவும் நேருகிறது. இவ்வாறே திருவொற்றியூரில் சுந்தரர் சங்கிலியாரைக் கண்டு ஐயுறுகின்றார். அவ்வையம் சுந்தரர்பாலதாகவே அமைய, இறைவன் மணம் நேர அருள்பாலித்து விடுகின்றார்.

3.2.5 ஐந்திணை : ஒத்த காமமாகிய இவ்வைந்திணை இரு வகையில் அமையும். ஒன்று, காதலர் இருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவுபடும் இன்பமாம். இதன்வழி வளர்ந்த காதலின் பின், தாய் தந்தையர் இதனை அறிந்து மணம் புணர்க்க நேருதலும் உண்டு. காதலர் தாமே மணம் செய்து கொள்ளுதலும் உண்டு. இதனைக் 'கொடுப்போரின்றியும் கரணம் உண்டே' (தொல். கற்பு.2) எனவரும் தொல்காப்பியர் கூற்றால் அறியலாம். மணம் நேரவிருக்கும் ஆணிற்கும் பெண்ணிற்கும், பிறப்பு குடிமை முதலான பத்து வகை ஒப்புமைகள் பெற்றோர்களால் எண்ணப் பெற்று, மணம் புணர்க்கப்பட்டு வாழும் நிலை இரண்டாவதாகும். இவற்றுள் முன்னைய முறையில் நிகழ்ந்ததே சுந்தரர், பரவையாரையும் சங்கிலியாரையும் மணந்த திறமாகும். புனிதவதியார், மானக்கஞ்சாறர் மகளார், ஞானசம்பந்தர் ஆகியோரின் திருமணம் இரண்டாம் நிலையில் நிகழ்ந்தனவாகும். சடங்கனியார் மகளார், திலகவதியார் ஆகியோர்க்கு நேரவிருந்த திருமணங்களும் இவ்வகையானவேயாம்.

3.3. புறப்பொருள் அமைதி : அகப்பொருட் செய்திகளை எழுவகைத் திணைகளில் வைத்து விளக்கியது போல, புறப்பொருட் செய்திகளையும் எழுவகைத் திணைகளுள் வைத்து விளக்குவர் தொல்காப்பியர். அவை வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்பனவாம். இவற்றுள் முதல் நான்கும், போர் மேற்கொள்ளும் அரசரும், மறவரும், அவ்வச் செயல்களைச் செய்யுங்கால் அணிந்து கொள்ளும் மலர்களால் பெற்ற பெயராகும். வாகை என்பது இப்போர்த்திறனால் பெறும் வெற்றியானும், அவரவர்களும் தத்தம் ஒழுக்கத்தானும், பெறுதற்கரிய பேற்றானும் பெறும் வெற்றியாகும். போர்த்திறனால் பெற்ற வெற்றிக்கு, ஏனைய

செயல்களுக்குச் சூடியது போல, வாகையைச் சூடுவர். காஞ்சி - நிலையாமையையும், பாடாண் - மக்களின் ஒழுகலாறுகளையும், தெய்வத் திறம் பேணிப் பெறும் பெருவளங்களையும் குறிப்பனவாம்.

3.3.1 காஞ்சி :- எதிருன்றல் : பின்வந்த இலக்கண நூல்கள் காஞ்சி என்பதற்கு வஞ்சியரசனோடு எதிருன்றி நின்று போர்புரிதலைப் பொருண்மையாகக் கொண்டன. ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் பின்வந்த இம் மரபினை ஏற்று, 'வளவனார் பெருஞ்சேனை வஞ்சிமலர் மிலைந்தேற்ப அளவிலர ணக்குறும்பி ல்திகர்கோ னடற்படையும் உளநிறைவெஞ் சினந்திருகி யுயர்காஞ்சி மிலைந்தேற்பக் கிளர்கடல்க ளிரண்டென்ன விருபடையும் கிடைத்தனவால்' (தி. 12 பு. 41 பா.19) என்று அருளுகின்றார்.

3.3.2 நூழில் : கொன்று குவித்தல் என்பது இதன் பொருளாகும். இதனை,

'மாறுற்ற விறற்படை வாளதிகள்

ஊறுற்ற பெரும்படை நூழில்பட' (தி. 12 பு. 41 பா. 29)

எனவரும் பகுதியில் குறித்துக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர்.

3.3.3. வேந்தர்க்கு உற்றுழிப் பிரிவு : திலகவதியாரை மணம் புணர இருந்த கலிப்பகையார் தம்வேந்தருக்கு உற்றுழி உதவியவர் ஆவர். 'வேந்தற்குற் றுழிவினைமேல் வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு போந்தவரும்.... நெடுநாள்கள் நிறை வெம்போர்த்துறை விளைத்தார்.' (தி. 12 பு. 21 பா.26) எனவரும் சேக்கிழார் கூற்றால் இவ்வுண்மை விளங்கும்.

3.3.4 அறந்தலை நின்ற மறவர் : அடியவர்கள் அறுபத்து மூவரில் முனையடுவார் என்பார் ஒருவர். இவர், இரு அரசர்கள் போர்செய்ய, அவருள் மெலிந்தார் தம்மைத் துணை வேண்டின், அவருக்குத் துணை நிற்பர். அம்மெலிந்தாரும் நடுநிலை மையினின்றும் தவறாதவராய் இருத்தல் வேண்டும். இதனை நினையத் தேர்வண் மலையன் என்பான் நினைவிற்கு வருவான். வென்றவரும், தோற்றவரும் நினைவு கூரத்தக்க இப்பெருவீரனின் ஆற்றலைக்.

குன்றத்து அன்ன களிநு பெயரக்

கடந்து அட்டு வென்றோனும் நிற்குறும்மே

வெலீ இயோன் இவன் என,

கழல் அணிப் பொலிந்த சேவடி நிலம் கவர்பு

விரைந்து வந்து, சமம் தாங்கிய,

வல்வேல் மலையன் அல்லன் ஆயின்,

நம் அமர் கடத்தல் எளிது மன் நமக்கு எனத்
தோற்றோன் தானும் நிற்குறும்மே
தொலைஇ யோன் இவன் என,
ஒரு நீ ஆயினை - பெரும.

எனவரும் புறநானூறு. 125 பகுதி குறித்துக் காட்டும். இத்தகைய பேராற்றலை உடையவர் இவ்வடியவர் ஆவர்.

3.3.5 மழபுல வஞ்சி : போரில் பகைவரை வென்று அவரிடத்தில் இருக்கும் பொருளைக் கொள்ளை கொண்டு வருதல் இத்துறைப் பொருண்மை யாகும். 'மன்னவர்க்குத் தண்டு போய் வடபுலத்து வாதாவித் தொன் னகரந் துகளாகத் துளை நெடுங்கை வரையுரைத்துப் பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும் இன்னன வெண்ணில கவர்ந்தே இகலரசன்முன் கொணர்ந்தார்.' (தி. 12 பு. 36 பா.6) எனவரும் சிறுத்தொண்டர் செயல்திறன் இவ்வகையில் அமைவதாகும்.

3.3.6 மாபெரும் தானையர் மலைந்த பூக்கள் : தமிழகத்தை ஆண்ட மூவேந்தர்களும் தம்மில் தாம் வேறுபாடு அறிதற்கெனச் சூடிய பூக்கள் மூன்றெனத் தொல்காப்பியம் கூறும். சேரர் - பனை மாலை. சோழர் - ஆத்தி மாலை. பாண்டியர் - வேப்பமாலை.

'புனையுநறுந் தொடை வாகை பூழியர் வேம்புடன் புனைந்து' (தி. 12 பு.50 பா.7) எனவரும் பாடற்பகுதியால், சேக்கிழார் பாண்டியருக்கு வேப்ப மாலை உரியதாதலையும், போரில் வெற்றி பெற்றமைக்கு அறிகுறியாக வாகை மாலை புனைந்தமையும் ஒருங்கு காட்டி மகிழ்விக்கின்றார்.

3.3.7. தொல்லுயிர் வழங்கிய அணிப்பலி : போரில் வெற்றி பெறல், இன்றேல் உயிர் கொடுத்தல் என்ற குறிக்கோளுடன் போர் செய்த வீரர்களுள் உயிர் கொடுத்தாரைக் குறிக்கின்றது இத்தொடர்.

'மண்டு போரின் மலைப்பவர், துண்ட மாயிட வுற்றெதிர் கண்டராவி கழித்தனர், உண்ட சோறு கழிக்கவே' (தி. 12 பு. 41 பா. 23) எனவரும் பகுதி இதற்கு இலக்கியமாக அமைகின்றது. வாகை என்பது 'தாவில் கொள்கைத் தத்தம் கூற்றைப் பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப' (தொல். புறத்.19) என்பதால், அறுபத்து மூன்று அடியவரும் இவ்வகையில் வாகை சூடியவர்களே ஆவர்.

3.4 சுவை நலம் : நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம் பெருமிதம். வெகுளி, உவகை எனச் சுவை எண்வகைப்படும்

என்றும், அதற்கேற்ப உடலின்கண் ஏற்படும் வேறுபாடுகளே மெய்ப்பாடுகள் என்றும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் கூறுவர். இவ்வெட்டோடு, சாந்தம் என்னும் ஒரு சுவை உண்டென்றும் அது உலகியல் நீங்கினார் பெற்றியுதாதலின், ஆசிரியர் அதனை ஈண்டுக் கூறாராயினார் என்றும் பேராசிரியர் கூறுவர். இவற்றிற்கும் மேலாகப் பத்திச்சுவை என்பதும், ஒன்று உண்டு. அதனைப்பேராசிரியர் கூறாராயினார் எனினும் அதுவும் அவர் கூறியவாறே உலகியல் வயப்பட்டதன்றி அருளியல் வயப்பட்ட தாகலின் அதனையும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறாராயினார் என்றல் பொருந்துவதாகும். இப்பத்துவகைச் சுவைகளும் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் அமைந்துள்ளமை அறிந்து இன்புறத் தக்கதாம்.

3.4.1 நகை : பாண்டியனின் வெப்பு நோயை நீக்க இயலாத அமணர்கள் அப்பெருமானின் உடல் வெப்பத்தால் தம் உடம்புகன்றி அவ்வவரசனிடத்தினின்றும், அகன்றும் அகலாதும் இருந்தனராம். 'அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க.' (குறள். 691) என்பது தமிழ் மறையாகும். இதனைச் சேக்கிழார் 'தென்னன்வெப் புறதீத் தம்மை எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவிட் டேற நிற்பார் அறிவுடையாரை யொத்தார் அறிவிலா நெறியில் நின்றார்.' (தி. 12 பு.28 பா. 766) எனக் கூறுமாற்றான் நகைச் சுவையை வெளிப்படுத்துகின்றார். இது போன்றே அமணர்கள் நெருப்பில் ஏடு இட அது வெந்து போகக் கண்டு, 'சமணர் அங்குக் கருகிய சாம்ப ரோடும் கரியலால் மற்றென்காண்பார்.' (தி. 12 பு. 28 பா. 791)

செய்வதொன் றறிகி லாதார் திகைப்பினால் திரண்ட சாம்பல் கையினாற் பிசைந்து தூற்றிப் பார்ப்பது கண்ட மன்னன் எய்தியிய நகையி னோடும் ஏடின்னம் அரித்துக் காணும் பொய்யினால் மெய்ம்மை யாக்கப் புகுந்தநீர் போமின் என்றான்.
(தி. 12 பு. 28 பா. 792)

என ஆசிரியர் தம் கூற்றாகவும், மன்னவன் கூற்றாகவும் கூறிய கூற்றுகளும், அமணர்கள் அத்தி, நாத்தி என்றெழுதி ஆற்றிலிட்ட ஏடு, 'நீர் வழிப் படுஉம்புணைபோல்,' (புறநானூறு. 192) கடலிடைப் பட்டமை கண்டு. 'நாணிலா அமணர் தம்மை நட்பாற்றில் விட்டுப் போக,' (தி. 12 பு.28 பா. 816) என ஆசிரியர் கூறும் கூற்றும் நகைச் சுவைக்கு இலக்காகின்றன.

3.4.2 அழகை : ஞானசம்பந்தர் மதுரையை அணைந்த பொழுது, சமணர்களுக்கு நேர்ந்த தீய நிமித்தங்களும், கணாக்களும்

அவர்களுக்கு அழகையை விளைவித்தன. ஞானசம்பந்தர் வரலாற்றில் (தி. 12 பு. 36) 632 முதல் 641 வரை உள்ள பாடல்களைக் காண்க.

3.4.3 இளிவரல் : பாண்டியர் தமக்குற்ற வெப்புநோய் ஞானசம்பந்தரால் தீர்க்கப்பட்டதேனும், சமணர்களாலும் தீர்க்கப்பட்டது எனக் கூறவேண்டும் என வேண்டிக் கொள்ள,

‘எய்திய தெய்வச் சார்வால் இருதிறத் தீரும் தீரும்
கைதவம் பேசமாட்டேன் என்றுகை தவனுஞ் சொன்னான்.’

(தி. 12. பு. 28 பா. 749)

எனவரும் கூற்று இச்சுவைக்கு இலக்காகும்.

‘கன்றிஎன் உடம்பொடுங்க வெப்புநோய் கவர்ந்தபோ
தொன்றுமங் கொழித்தலீர்கள் என்னவா துமக்கு’ (தி. 12 பு. 28 பா.776)
‘பஞ்சு தீயிடைப்பட்டது படக்கண்டு பயத்தால் நெஞ்சு சோரவும் பீலிகை
சோர்ந்திலர் நின்றார்.’ (தி. 12 பு. 28 பா.788)

பிள்ளையார் முன்னம் பைம்பொற் பீடத்தில் இழிந்து போந்து
தெள்ளுநீர்த் தரளப் பத்திச் சிவிகைமேல் ஏறிச் சென்றார்
வள்ளலார் அவர்தம் பின்பு மன்னன்மா ஏறிச் சென்றான்
உள்ளவா றறிகிலாதார் உணர்வுமால் ஏறிச் சென்றார்.

(தி. 12 பு. 28 பா. 800)

எனவரும் கூற்றுக்களும் இச்சுவைக்கு இலக்காக உள்ளன.

3.4.4 மருட்கை:

ஆனந்த வெள்ளத்தின் இடைமூழ்கி அம்பலவர்
தேனுந்து மலர்ப்பாதத் தமுதுண்டு தெளிவெய்தி
ஊனந்தான் இலராகி உவந்திருந்தார் தமைக்கண்டே
ஈனந்தங் கியதிலதாம் என்னஅதி சயம் என்றார்

(தி. 12 பு. 21 பா.101)

எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவள் எழிலின் வெள்ளம்
நண்ணுநான் முகத்தால் கண்டான் அவளினும் நல்லாள் தன்பால்
புண்ணியப் பதினா றாண்டு பேர்பெறும் புகலிவேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ளம் ஆயிர முகத்தாற் கண்டார்.

(தி. 12 பு. 28 பா.1109)

எனத் திருநாவுக்கரசர் வரலாற்றிலும், திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றிலும் வரும் காட்சிகள் இச்சுவைக்கு இலக்காகின்றன. இவற்றுள் பின்னைய திருப்பாடல் மருட்கையொடு நகைச்சுவையும் ததும்ப உள்ளது.

3.4.5. அச்சம் : இயற்பகை நாயனார். வேதியராய் வந்த இறைவர்க்குத் தம் மனைவியைக் கொடுத்துச் சுற்றமும் பதியும் கடக்கத் துணையாகச் சென்ற பொழுது. ஊரவர் கொண்ட சினமும். நாவரசரை இடறுதற்கென விடுக்கப்பட்ட கொலைக்களிறு வந்த வரவும் இவ்வச்சச் சுவையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

3.4.6 பெருமிதம் : திருப்புகலூரில், வான் அர மகளிர் நாவரசர் முன்னின்று ஆடுதலும் பாடுதலும் செய்ய, 'உம்மாலிங் கென்னகுறை உடையேன் யான் திருவாரூர் அம்மானுக் காளானேன் அலையேன் மின்னீர்' (தி.12 பு.21 பா.423) என்ற கூறிய கூற்றும், பாண்டிமாதேவி யாரும் குலச்சிறையாரும் ஞானசம்பந்தரை அரசனிடத்து அழைத்துச் செல்ல அவரிடம் சென்றபொழுது, ஞானசம்பந்தர் இருந்த திருக்காட்சியும் (தி.12 பு.28 பா.751.752) இச்சுவைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைவனவாம்.

3.4.7 வெகுளி : இறைவன் நம்பியாரூரரைத் தடுத்தாட்கொள்ளச் சென்றபொழுது, இருவருக்கும் நேர்ந்த உரையாடல்களும், திருநீலகண்டரிடத்துச் சிவயோகியராகவும், அமர்ந்தியரிடத்துப் பிரமச்சாரியாகவும் வந்த இறைவன் முறையே ஓட்டையும், கோவணத்தையும் கொடுத்து அவற்றை அகலப் போக்கி, அவ்விருவரிடத்தும் அவற்றை, மீளப் பெறுதற்கெனக் கூறிய கூற்றக்களும், விறன்மிண்டரும் ஏயர்கோனும் சுந்தரரின் செய்கைக்கு வருந்திக் கூறிய கூற்றுகளும் இச்சுவைக்கு இலக்காவனவாம்.

3.4.8 உவகை : ஞானசம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் தில்லையில் கூத்தப் பெருமானைக் கண்டு வணங்கி மகிழ்ந்த இடங்களிலும், சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு மகிழ்ந்த மூவிடங்களிலும், தாம்தாமும் கொண்ட உவகையும், சுந்தரரும் சேரமான் பெருமானும் கண்டு மகிழ்ந்த இரு இடங்களில் தாம்தாமும் கொண்ட உவகையும் இச்சுவைக்கு இலக்காவனவாம்.

3.4.9 சாந்தம் : நாவரசர் சமணர்களால் பல்லவன் வழி ஏவப் பட்ட நான்கு இடையூறுகளையும் அமைதியாக ஏற்ற அருமையும் முத்தநாதன் மெய்ப்பொருளாருக்கு விளைந்த தீங்கினை, அவர் அமைதியாக ஏற்ற அருமையும் இச்சுவைக்கு இலக்காவனவாம்.

3.4.10 பத்திச்சுவை : இச்சுவை இப்பெரு நூலில் யாண்டும் நீக்கமற நிற்பதொன்றாம். அவற்றுள் சில

3.4.10.1 கற்களின் திரட்சியே மலை எனக் காண்பது நம்மனோர்க்குரிய இயல்பு, ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ “புண்ணியம் திரண்டுள்ளது போல்வது” (தி. 12 சரு.1 பா.2) எனக் கூறுமாறு திருக்கயிலை மலை, காட்சி அளிக்கிறது.

3.4.10.2 ஆற்றுவளம் காணும் நம்மனோர்க்கு அதன்கண் ஓடுவது நீர்ப்பெருக்காகவே காட்சியளிக்கும் ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ, காவிரி ‘அண்ணல் பாகத்தை ஆளுடைய நாயகி உள்நெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கெனக்’ காட்சிதருகிறது : வழிபடும் அன்பருமாகக் காட்சி தருகிறது (தி.12 சரு.1-2 பா.6,7)

3.4.10.3 வயலில் விளைந்து நிற்கும் நெகதிர்களைக் காணின் நம்மனோர்க்கெல்லாம் மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்நெல் என்று, யானை கட்டிப் போரடிக்க வேண்டும் என்ற அளவே தோன்றும். ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ அலர்ந்து நிற்கும் கதிர்களைல்லாம் ‘அரனுக்கு அன்பர் ஆலின சிந்தை போலக்’ (தி.12 சரு.1-2 பா.21) காட்சி அளிக்கின்றன. அம்மட்டோ!

பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளாம் அன்பர்
தத்தமிற் கூடி னார்கள் தலையினால் வணங்கு மாபோல்
மொய்த்துநீள் பத்தி யின்பால் முதிர்ந்தலை வணங்கி மற்றை
வித்தகர் தன்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்
(தி.12 சரு.1-2 பா.22)

என்றன்றோ அக்கதிர்கள் காட்சி தருகின்றன.

3.4.10.4 இளமை மீதூர்ந்து நிற்கும் ஆடவர் ஒருவர், அவ் வமைப்பிலான ஒரு பெண்ணைக் காணும்பொழுது, ‘கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்றன் பெருவாழ்வோ விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ, அற்புதமோ’ (தி.12 சரு.1-5 பா.140) என்றெல்லாம் ஐயுறுவதாகக் கூறுவது. கவிஞர் பலரும் கூறுவன வேயாம் ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ, நம்பியாளுரர் பரவையாரைக் கண்டபொழுது. ‘பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ? அற்புதமோ? சிவனருளோ?’ (தி.12 சரு 1-5 பா.140) என ஐயுற்றதாகக் கூறக் காண நேருகின்றது. இவ்வாறே ஒரு பெண்ணும் ஒரு தலைவனைக் காணுங்கால் முருகனோ? மாரனோ? விஞ்சையனோ? என ஐயுற் இயற்கையாகலாம். ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ. பரவையார் ஆருரைக் கண்டபொழுது. ‘மின்னேர் செஞ்சடை அண்ணல் மெய்யருள் பெற்றுடையவனோ’ (தி.12.சரு 1-5 பா.144) என

ஐயுறுவதாகக் காட்டத் தோன்றுகிறது. பரவையாரை நம்பியாரூரர் தேடும்பொழுதும், 'ஈசனார் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே' (தி.12 சரு.1-5 பா.152), 'எம்பிரான் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே' (தி.12 சரு.1-5 பா.163), 'எந்தையார் அருள் எந்நெறிச் சென்றதே' (தி.12 சரு.1-5 பா.154) என்பனவாய் கூற்றுக்களாலேயே கூற நேருகின்றது. இவையெல்லாம் சிற்றின்ப உணவர்விலும் பேரின்ப உணர்வு தலைப்பட்டு நிற்கும் இடங்களாம்.

3.4.10.5 காதலர் இருவர் பிரிந்திருக்குங்கால் தென்றல் வருத்துவது இயற்கை. அதனைப் பலபட வெறுத்துக் கூறுவதும் இயற்கை. ஆனால் சேக்கிழாரோ நம்பியாரூரரை வருத்தும் தென்றலைத் தமிழ்த் தென்றலாகக் காட்டுகின்றார். அதுமட்டுமன்று வருத்துதற்குரிய இயல்பு எவ்வாற்றானும் அதற்கு அமையாதிருக்க வருத்த நேர்வ தென்னோ? என அதனை நோக்கி வினவவும் செய்து, நம்மனோரையும் சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்

சிறந்த ணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினில்

புறம்ப ணைத்தடம் பொங்கழல் வீசிட

மறம்ப யின்றதெங் கோதமிழ் மாருதம்.(தி.12 சரு.1-5 பா.167)

என்பது அவர் கூற்றாகும். நலம் தீங்குகளில் யாதொன்றைச் செய்வார்க்கும் அப்பண்பு வருதற்குக் காரணம், ஒன்ற பிறப்பின் வழியாகலாம்: அல்லது, அவர் வாழ்வின் வழிவந்த சுற்றுச் சூழலின் வழி ஆகலாம். இவ்விரண்டினாலும் குறைவற்ற நினக்கு, அதிலும் தமிழ்க் காற்றாகிய நினக்கு, மறம் செய்ய எங்ஙனம் வாய்த்தது? என வியக்கின்றாராம் ஆரூரர் இத்தகைய கைவண்ணமெல்லாம் கூத்தப் பெருமான், ஆசிரியருக்கு வழங்கிய அருள் வண்ணமேயாம்.

இளையான்குடிமாறனார் இரவில் கறிக்கெனக் குழி நிரம்பாத புன்செய்க் குறும்பயிரைத் தடவிப் பறிக்கின்றார். அவ்வாறு பறிப்பவை பயிராகவே நம்மனோர்க்குத் தோன்றும் ஆனால் சேக்கிழாருக்கோ அப்பயிர் அவ்வடியவரின் பாசமாகிய பயிராகத் தோன்றுகிறது; காரணம், அடியவர்க்குணவு என அவர் கொடுப்பது இதுவே இறதியாகின்றது. இனி அவர் சிவலோகம் பெறும் பேறுபெற இருக்கின்றார். ஆதலால், 'பாசப் பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க' (தி.12 பு.4 பா.21) என்று அருளுகின்றார். இதுபோன்றே அரிவாட்டாய நாயனார் வரலாற்றில், 'உள்ளந் தண்டறக் கழுத்தினோடே, ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுப்பிறப்பரிவார் ஒத்தார்' (தி.12 பு.13 பா.17)

என அருளுவதும் காணாம். விரிப்பில் பெருகும், தொகுப்பின் எஞ்சும் ஆதலின் இவ்வளவில் அமைவதே சாலும்.

இவ்வாறாய் அருமைப்பாட்டாலன்றோ 'பத்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவிவலவ' (சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ்) என மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும் கூறுவராயினர்.

3.5 யாப்பமைதிகள் : சேட்புலத்து ஒருவன் எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமல் பாடம் ஒதுங்கால், அச்செய்யுளை இன்னதென்று விகற்பித்து உணர்தற்கு ஏதுவாய் ஓசையே பா என்பர் இத்தகைய ஓசை நலம் தவழப் பாக்கள் அமைந்திருக்குமாற்றை இந்நூற்கண் பலவிடத்தும் காணலாம். கண்ணப்பர் (தி.12 பு.10 பா.68-78-79-91), ஆனாயர் (தி.12 பு.14 பா.1-12), ஏனாதிநாதர் (தி.12 பு.9 பா.15-24), புகழ்ச்சோழர் (தி.12 பு.41 பா.20-25) ஆகியோர் வரலாற்றில் காணும் பாடல்களைக் காண்க.

இந்நூற்கண் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ள பாவின வகைகள் மூன்றாம். அவை ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்பனவாம்.

1. அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	-	1804
2. எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	-	75
3. எண்சீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	-	275
4. தரவுக் கொச்சக் கலிப்பா	-	1202
5. கலி நிலைத்துறை	-	545
6. கலி விருத்தம்	-	368
7. கட்டளைக் கலித்துறை	-	11
8. வஞ்சி விருத்தம்	-	6
ஆக மொத்தம் பாடல்கள்	-	4286

3.6 அணிநலன்கள் : தொல்காப்பியர், உவமவியல் என்றோர் இயலைப் படைத்து, அதன்கண் உவமங்களின் பல்வேறு நிலைகளை விளக்கியுள்ளார். அறியாதொரு பொருளை அறிந்ததொரு பொருளின் துணைக்கொண்டு விளங்குதற்கும், அறிந்த பொருளில் காணும் மாட்சிமைகளை விளக்குதற்கும் இவ் உவமம் கருவியாகும் என்பர்.

இது, பொருளை விளக்குதற்குரிய கருவியேயன்றி இதனை அணி என்றல் சாலாது என்பர் பேராசிரியர். எனினும், பிற்காலத்தே இதனை அணி என்று கூறலே பெருவழக்காகக் கொண்டுள்ளமையின்

அவ்வாறே ஈண்டும் கொள்ளப்படுகிறது. தொல்காப்பியத்தில் உவமையின் வகைகளுள் ஒன்றாகவே உருவகம் அமைகிறது. அணி இலக்கணம் பயில்வார் பலரும் மாறன் அலங்காரத்தையும் தண்டியலங்காரத்தையும் பயில்வதையே மரபாகக் கொண்டுள்ளனர். இவற்றுள்ளும் தண்டியலங்காரமே பெரிதும் பயிற்சியில் உள்ளது. இதன்கண் கூறப்படும் அணிகள் முப்பத்தைந்தாம். பொருளணியியலிலும் சொல்லணியியலிலுமாகப் பல அணிகள் கூறப்படுகின்றன. இவ்விலக்கண வழி அணி நலன்களை எண்ணல் தக்கதாம்.

3.6.1 தன்மையணி : எவ்வகைப் பொருளையும் அவ்வவ்வியல்பு நலம் குன்றாது உயர்வு நவீற்சியின்றிக் கூறுவது தன்மையணி ஆகும். கண்ணப்பர் வரலாற்றில் கூறப்பெறும் வேடர்தம் இருக்கையின் இயல்பும் (தி.12 பு.10 பா.3-6) திருநாளைப்போவார் வரலாற்றில் கூறப்பெறும் புலைப்பாடியின் இயல்பும், (தி.12 பு.18 பா.7-10) அதிபத்தர் வரலாற்றில் கூறப்பெறும் மீனவர்சேரியின் இயல்பும் (தி.12 பு.43 பா.6-8) இவ்வணி நலம்பட அமைந்துள்ளன.

3.6.2 உவமை : இந்நூற்கண் வரும் உவமைகள் பலவாம். அவற்றை முத்திரப்படுத்திக் காணலாம்.

அ. இலக்கிய அமைவில் வருவன.

ஆ. சமய உணர்வில் அமைவன.

இ. மெய்யுணர்வு (சாத்திரம்) வகையில் அமைவன.

3.6.2.1 இலக்கிய அமைவில் வருவன : துதைந்தெழுங்கன்னி வாளை கமுகின் மேற் பாய்வன மன்னுவான் மிசை வானவில் போலுமால் (தி.12 சரு.1=2 பா.20) முகில்நுழை மதியம்போலத் துகில்கொடு கஞ்சி ஈரம் புலர்த்தி (தி.12 சரு.1-5 பா.15), தண்மதி முதிர்ந்து, கதிர் சாய்வதென மீதே வெண்ணரை முடித்தது (தி.12 சரு.1-5 பா.29), மறையோன் றன்பின் திரிமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த வல்லிரும் பணையுமா போல் வள்ளலுங் கடிது சென்றார் (தி.12 சரு.1-5 பா.50). மைபொதி விளக்கே யென்ன மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்து (தி.12 பு.5 பா.7), கதிரோன் எழ மழுங்கிக் கால் சாயுங்காலை மதிபோல் அழிந்து பொறா மற்றவன் (தி.12 பு.9 பா.8), வெங்கண் புலி கிடந்த வெம்முழையில் சென்றழைக்கம் பைங்கண் குறுநரியே போல்வான் (தி.12 பு.9 பா.10), பான்மதி உவரி ஈன்றாலென மகப் பயந்தபோது (தி.12 பு.10 பா.13), கருவரை காளமேகம் ஏந்திய தென்னத் தாதை பொருவரைத் தோள்க ளாரப் புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான் (தி.12 பு.10 பா.15), வென்றி

மங்கை வேடர் வில்லின்மீது மேவு பாதம் முன்சென்று மீளுமாற போல்வ செய்ய நாவின் வாயவாய் ஒன்றொடொன்று நேர்ப்படாமல் ஓடு நாய்கள் மாடெலாம் (தி.12 பு.10 பா.69), மலையில் தேவர் தம்மைக் கண்டணைந்து கொண்டு வங்கினைப் பற்றிப்போகா வல்லுடும்பென்ன நீங்கான் (தி.12 பு.10 பா.116), வாயின் மஞ்சனநீர் தன்னை விளைத்த அன்புமிழ்வார் போல விமலனார் முடிமேல் விட்டார் (தி.12 பு.10 பா.123) மேவு செல்வம் களிறுண் விளங்கனி யாவதாகி அழியவும் (தி.12 பு.10 பா.8), செந்தீ மேலெழும் பொழுது செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த அந்தணன்போல் தோன்றினார் (தி.12 பு.18 பா.33), பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போல் மள்ளர்..... கைவருட வெள்ள நீர்..... மடையுடைப்பது பாலி (தி.12 பு.90 பா.22), ஆங்கு வளரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயில் அப்பதியில் வாழ் பெரியோர் உள்ளம்போல நிலைத் தன்மையை (தி.12 பு.10 பா.88), ஓது கிடைக்கும் சிறவர்களும் உதவும் பெருமை ஆசானும் போதின் விளங்கும் தாரகையும் மதியும்போல (தி.12 பு.20 பா.8), மெய்யொளியின் நிழற்காணும் ஆடியென வெண்மதியை வைய மகள் கையணைத்தாற் போலுயர்வ மலர்ச் சோலை (தி.12 பு.21 பா.9), ஓழியாத தன்ம் பெரிதும் பெற்று வந்த வறியோன்போல் மனந்தழைத்தார் (தி.12 பு.21 பா.196), அருளுடையார் உளமனைய தண்ணளித்தாய்..... குளிர்நூங்கும் தண்ணீர்ப்பந்தர் (தி.12 பு.25 பா.5), பளிக்கமணி மரகத வல்லியிற் கோத்த பான்மை எனத் துளித்தலைமேல் அறுகுபனி தொடுத்தசைய (தி.12 பு.28 பா.329).

3.6.2.2 சமய உணர்வில் அமைவன : பொன்னின் வெண் திருநீறு புனைந்தெனப் பன்னு நீள்பனி மால்வரை (தி.12 சரு 1-1 பா.1), புண்ணியம் திரண்டுள்ளது போல்வது கயிலை மலை (தி.12 சரு 1-1 பா.2), பூதம் யாவையின் உள்ளலர் போதென ஆருர் மலர்ந்ததால் (தி.12 சரு 1-1 பா.33), ஆளுடைய நாயகி உள்நெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கம் போன்றது..... காவிரி (தி.12 சரு 1-2 பா.6), அரனுக்கன்பர் ஆலின் சிந்தைபோல அலர்ந்தன கதிர்கள் எல்லாம் (தி.12 சரு 1-2 பா.21), பத்தியின் பாலராகிப் பரமனுக்காளாம் அன்பர் தத்தமில் கூடினார்கள் தலையினால் வணங்குமாபோல் விளைந்தன சாலியெல்லாம் (தி.12 சரு 1-2 பா.22), நீற்றொளியார் நிறை தூய்மையால் புரந்த அஞ்செழுத் தோசை பொலிதலால் பாற்கடல் போல்வது (தேவாசிரிய மண்டபம்) (தி.12 சரு 1-4 பா.3), பூச நீறுபோல் உள்ளம் புனிதர்கள் (தி.12 சரு 1-4 பா.6), வண்டலர் கைதை துன்றுநீறு புனை மேனியவாகித் தூயநீறு புனை தொண்டர்களென்ன (தி.12 1-5

பா.96), அரன் அஞ்செழுத்தும் உணரா அறிவினோர் நெஞ்சும் என்ன இருண்டது நீண்ட வான் (தி.12 சரு 1-5 பா.159), அண்ணல் வெண்ணீற்றின் பேரொளி போன்றது நீள்நிலை (தி.12 சரு 1-5 பா.162), சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல ஐயர் நீணில மலையை ஏறி (தி.12 பு.10 பா.103), பொடி மூடு தழலென்னத் திருமேனிதனில் திருநீற்றின் (தி.12 பு.12 பா.25), நல்லோர் மனம்போல் சேமம் நிலவு திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மை (தி.12 பு.16 பா.2), அருட் பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக்கெல்லாம் அன்பு செறி கடலுமாம் எனவும், ஓங்கும் பொருட்சமய முதற் சைவநெறிதான் பெற்ற புண்ணியக்கண் இரண்டெனவும். புவனமுய்ய இருட் கடுவுண்டவ ருளுந் அகிலமெல்லாம் ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித் தெருட்கலை ஞானக்கன்றும் அரசும் சென்று (தி.12 பு.21 பா.185), கிளர்ந்த திருநீற்றொளியிற் கெழுமிய நண்பகலும் (தி.12 பு.10 பா.6), தாமரையும்..... செழுஞ்சாமம் பாடுமால் (தி.12 பு.28 பா.12), மாமறையோர் அறுவை உத்தரியந் தனிவிசம்பில் எறிந்தார்க்கும் தன்மையாலே, சிவானந்தப் பெருக்காறு போத அதன்மீது பொங்கும் நுரைக்குமிழி யெழுந்திழிவனபோல் (தி.12 பு.28 பா.95), வெண்தரளப் பந்தர் நிழல் எடுத்த திருவடி நீழலென (தி.12 பு.28 பா.395), (திருநீற்றுத் தொண்டர் குழாம்) புண்ணியத்தின படையெழுச்சி போலெய்தும் பொலிவெய்த (தி.12 பு.28 பா.650), திருநீற்றின்சோதி நல்லொளி வட்டமாகி நண்ணிமேல் வருவதென்ன வில்வளர் தரளக் கோவை வெண்குடை நிழற்ற (தி.12 பு.28 பா.742), இட்ட ஏடு மருவறும் பிறவியாற்றில் மாதவர் மனம் சென்றாற் போற்பொரு புனல் வைகையாற்றில் எதிர்ந்து நீர் கிழித்துப் போகும் (தி.12 பு.28 பா.846), ஓங்கிய ஞானவெள்ளம் உள்நிறைந் தெழுவ தென்னபாங்கொளி பரப்பி நின்றார் (தி.12 பு.28 பா.1228), சங்கரனார் திருவருள்போல் தண்ணீரின் சுவை ஆர்ந்து (தி.12 பு.29 பா.168), அகநோக்குங் குறிப்பேயன்றிப் புற நோக்குங் கண்டவுணர்வு துறந்தார்போல் பிறந்த பொழுதே கண்காணர் (தி.12 பு.31 பா.1).

3.6.2.3 மெய்யுணர்வு வகையில் அமைவன :

இவ்வுலகத்து முன்னாள் தங்கிய இருள் இரண்டில், மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்து நின்ற பொங்கிய இருளை, எனைப் புறஇருள் போக்குகின்ற செங்கதிரவன் போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம் (தி.12 பாயி பா.10), பாசப் பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க (தி.12 பு. 4 பா.21), முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்பட்டபோதில் அலைப்பட்ட ஆர்வமுதற் குற்றம் போலாயினார் (தி.12 பு.9 பா.27). சினமொடு கவர் நாய் நிலவிய

இருவினை வலையிடை நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர் புலனுறு மன்னிடை தடைசெய்த பொறிகளினளவுளவே (தி.12 பு.10 பா.85), பேணு தத்துவங்களென்னும் பெருகு சோபானமேறி ஆணையாம் சிவத்தைச் சார அணைபவர் போல நீள்நிலைமலையை ஏறி (தி.12 பு.10 பா.103), முதல்வனார் அருள் நோக்கால் இன்புறு வேதகத்திரும்பு பெண்ணானாற் போல் அருள் நோக்கால் இன்புறு வேதகத் திரும்பு பெண்ணானாற் போல் யாக்கைத் தன்பரிசும் வினை யிரண்டும் சாரும் மல மூன்றுமற அன்பு பிழம்பாய்த் திரிவார் (தி.12 பு.10 பா.154), ஊட்டியும் அரியா நின்றார் உறுபிறப்பரிவார் ஒத்தார் (தி.12 பு.13 பா.17), செய்த விரைத்தாம மென் மன்றல் மலர்த்துணர் தூக்கி மருங்கு தாழ் சடையார்போல் நின்ற நறுங்கொன்றை (தி.12 பு.14 பா.21), அடியார்தந் தூசுடைய துகள் மாசு கழிப்பார்போல் தொல்லை வினை ஆசுடைய மல மூன்றும் அணையவரும் பெரும்பிறவி மாசினை விடக்கழித்து (தி.12 பு.9 பா.114), பெருஞ் செல்வம் அவர் இருவினைபோல் மாண்டது (தி.12 பு.45 பா.8).

3.7. சிலேடை : ஒருவகைச் சொற்றொடர் பல்பொருள் பெற்றி தெரிவுதர வருவது சிலேடையாகும். இவ்வணி நலம்பட வரும் பாடல்கள் பல உள. எடுத்துக்காட்டாகத் திருநாட்டுச் சிறப்பில் (தி.12 சரு.1-2) வரும் 32, 35 ஆகிய பாடல்களையும், மூர்த்தி நாயனார் வரலாற்றில் (தி.12 பு.15) வரும் 2,3,5 ஆகிய பாடல்களையும், முருக நாயனார் வரலாற்றில் (தி.12 பு.16) வரும் 4 ஆவது பாடலையும் காண்க.

3.8. உருவகம் : உருவகமாக வரும் பாடல்கள் பல்வேளும் இரண்டு பாடல்கள் குறிக்கத் தக்கனவாம்.

'ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தைத் தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்குங் கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிப்பக் கண்டார்கள்' (தி.12 பு.28 பா.728). 'படியில் நீடும் பத்தி முதல் அன்பு நீர்ற் பணைத்தோங்கி, வடிவு நம்பி யாலுரர் செம்பொன் மேனி வனப்பாகக், கடிய வெய்ய இருவினையின் களைகட் டெழுந்து கதிர்பரப்பி, முடிவிலாத சிவபோகம் முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்' (தி.12 சரு.13 பா.2) எனத் திருஞானசம்பந்தரையும், சுந்தரரையும் பற்றிவரும் இவ்வுருவங்கள் பல்காலும் படித்து இன்புறத்தக்கன. இனைய பல அணிநலன்கள் இந்நூற்கண் ஆங்காங்கும் அமைந்து அணி செய்கின்றன.

4.0 திருக்குறள் கருத்துக்கள் :

இற்றைக்கு இருக்கும் தமிழ்நூல்களில் ஒழுக்க நெறிகளைத் தலைமையும், தகவும் பொருந்த எடுத்துரைத்திருக்கும் நூல் திருக்குறள் ஒன்றேயாம். ஆதலின், அந்நூற் கருத்தையும் தொடர்க்களையும் பின் வந்த ஆசிரியர்கள் பலரும் எடுத்துப் போற்றுவார் ஆயினர். அவ்வறிஞர் பெருமக்களில் சேக்கிழார் பெருமானும் ஒருவர் ஆவார்.

- 4.1. பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு
இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. - குறள், 733

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை. - குறள், 43

இவ்விரு குறட்பாக்களின் கருத்துகளும்,

அரசுகொள் கடன்க ளாற்றி மிகுதிகொண் டறங்கள்பேணிப்
பரவருங் கடவுட் போற்றிக் குரவரும் விருந்தும் பண்பின்
விரவிய கிளையும் தாங்கி விளங்கிய குடிக ளோங்கி
வரைபுரை மாடம்நீடி மலர்ந்துள பதிக ளெங்கும்.

(தி.12 சரு.1-2 பா.26) எனவரும் பாடலில் ஏற்றுப் போற்றப்பட்டுள்ளன.

- 4.2. “குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார்” (குறள், 29) எனவரும் குறள் தொடரை, “கோதிலாத குணப்பெருங் குன்றனார்” (தி.12 சரு.1-4 பா.7) எனவரும் பாடற்பக்தி முகந்து நிற்கின்றது.

- 4.3 வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டில்லை
யாண்டும் அஃதொப்பது இல்லை - குறள், 363

‘விறல்ஈனும் வேண்டாமை என்னும் செருக்கு’ (குறள், 180) எனவரும் குறள் கருத்துக்கள். “வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்” (தி.12 சரு.1-4 பா.8) எனவரும் பாடற்பகுதியில் இடம்பெற்றள்ளன.

- 4.4 சார்புணர்ந்து சார்புகட ஒழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். - குறள், 359

என்னும் குறட்பாக் கருத்து, “தம்மேலைச் சார்புணர்ந்தோ சாரும் பிள்ளைமை தானோ” (தி.12 பு.28 பா.63); “தங்கிய பவத்தின் முன்னைச் சார்புவிட்டு அகல நீங்கிப்” (தி.12 பு.10 பா.104): “கண்ணுத லோன் திருநீற்றுச் சார்பினோர்க்குங் கவலை வருமோ” (தி.12 பு.28 பா.562); “சைவ மெய்த் திருவின் சார்பே பொருளெனச் சாரு நீரார்” (தி.12 பு.2

பா.2); எனவரும் பாடற்பகுதிகளில் அழகுற எடுத்துப் போற்றப் பெற்றுள்ளது.

4.5 விண்ணின்ற பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து
உள்நின்று உடற்றும் பசி. - குறள், 13

நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின. - குறள் 17

விசும்பின் துளிவீழின் அல்லால் மற்றாங்கே
பசும்புல் தலை காண்பரிது. - குறள், 16

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு. - குறள், 18

என வரும் குறட்பாக் கருத்துக்களை,

மண்ணின்மிசை வான்பொய்த்து நதிகள்தப்பி
மன்னுயிர்கள் கண்சாம்பியுணவு மாறி
விண்ணவர்க்குஞ் சிறப்பில்வரும் பூசையாற்றா
மிக்கபெரும் பசியுலகில் விரவக்கண்டு. (தி.12 பு.28 பா.562)

எனவரும் பாடற்பகுதி அவற்றின் பிழிவாகத் தந்து நிற்கின்றது.

4.6. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார் - குறள், 691

எனவரும் குறள் கருத்து,

“..... தென்னன்வெப் புறுதீத் தம்மை
எறியமா சுடலுங் கன்றி அருகுவீட் டடேற நிற்பார்
அறிவுடை யாரை யொத்தார் அறிவிலா நெறியி னின்றார்”

(தி.12 பு.28 பா.766) எனவரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

4.7 இருநோக் கிவளுண்கணுள்ள தொருநோக்கு நோய்
நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. - குறள், 1091

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. - குறள், 1102

இக்குறட்பாக் கருத்துகளை, “காமன் செருவெழுந்தனுவ தொன்றுஞ் சேம
வில் லொன்றுமாக இருபெருஞ் சிலைகள் முன் கொண்டெழுந்தன
போல ஏற்ப” (தி.12 பு.28 பா.1097) எனவரும் பாடற்பகுதி முகந்து
நிற்கின்றது.

- 4.8 கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியுமைப் புலனும்
ஒண்டொடி கண்ணேயுள -குறள், 1101

இக்குறட்பாக் கருத்தை, “புண்டரிகத் தவள்வனப்பைப் புறங்கண்ட
தூநலத்தைக் கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த்துற் றுணர்ந்திருந்தார்
காதலினால்” (தி.12 பு.29 பா.267) எனவரும் பாடற்பகுதி முகந்து
நிற்கின்றது.

- 4.9 உருளாயம் ஓவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஓய்ப் புறமே படும். -குறள், 933

இக்குறட் கருத்தையும், தொடர்களையும், ‘பொருளாயம் எய்துதற்குப்
புகழ்க்குடந்தை அம்பலத்தே உருளாயச் சூதாடி யுறு பொருள் வென்றன
நம்பர் அருளாகவே கொண்டு’ (தி.12 பு.32.பா.8) எனவரும் பாடற்பகுதி
முகந்து நிற்கின்றது.

- 4.10 புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும். -குறள், 785

இக்குறட்பாக் கருத்து, “காண்டகைமை யின்றியுமுன் கலந்த பெருங்
கேண்மையினார்” (தி.12 பு.21 பா.203) எனவரும் பாடற்பகுதியில்
அமைந்து அணி செய்கின்றது.

- 4.11 தெய்வந் தொழா அள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. - குறள், 55

இக்குறட்பாக் கருத்து, “மழைக்குதவு பெருங்கற்பின் மனைக்கிழத்தியார்”
(தி.12 பு.12 பா.11) என வரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

- 4.12 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். -குறள், 26

இக்குறட்பாக் கருத்து, ‘செயற்கருஞ் செய்கை செய்ததீரனே
யோலமென்றான்’ (தி.12 பு.3 பா.29) என வரும் பாடற்பகுதியில் இடம்
பெற்றுள்ளது.

- 4.13 தொழுத கையுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னர்
அழுத கண்ணீரும் அனைத்து. -குறள், 828

இக்குறட்பாக் கருத்து, ‘மெய்யெலாம் நீறு பூசி வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக்
கையினிற் படைகரந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி’ (தி.12 பு.5 பா.7) எனவரும்
பாடற்பகுதியில் குறிப்பாக இடம் பெற்றுள்ளது.

- 4.14 மிகுதியால் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம்தம்
தகுதியால் வென்று விடல் -குறள், 158

இக்குறட்பாக்கருத்து, 'பத்திரம் வாங்கித் தான் முன்னினைந்த வப்பரிசே செய்ய, மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப் பொருளெனத் தொழுது வென்றார்' (தி.12 பு.5 பா.15) எனவரும் பாடற்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது.

4.15 இலன் என்னும் எவ்வம் உரையமை ஈதல்
குலன் உடையான்கண்ணே உள - குறள், 28

இக்குறட்பாக்கருத்து, "இன்மையல் இரந்து சென்றார்க்கில்லையென்னாதே ஈயும் தன்மையார்" (தி.12 பு.35 பா.1) எனவரும் பாடற் பகுதி முகந்து நிற்கின்றது.

5.0 மூவர் தமிழை முகந்து நிற்கும் பாங்கு :

சேக்கிழார், மூவர் தமிழை முகந்து நிற்கும் பாங்கு பெரிதும் சுவைத்தற்குரியதாம். பதிக முதற்குறிப்பை முகந்து நிற்கும் இடங்கள் பல பதிகத்து இறதித் தொடரை முகந்து நிற்கும் இடங்கள் பல. பதிகத்தின் இடைப்பட்ட தொடர்களை முகந்து நிற்கும் இடங்கள் பல பதிகத்தின் கருத்தாக அமைந்து நிற்கும் இடங்கள் பல. பதிகம் முதலுடன் இடையுமாகவும், பதிக இறுதியுடன் இடையுமாகவும் முகந்து நிற்கும் இடங்கள் இவ்வகையான் எல்லாம் எண்ணின் அதுவும் ஒரு தனி ஆய்வாக அமையும்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சில :

5.1. முதற்குறிப்பாக முகந்து நிற்பன :

5.1.1 'தோடுடைய செவியனெனு' மெய்ம்மை மொழித் திருப்பதிகம் (தி.12 பு.28 பா.76)

5.1.2 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்' என நீடிய கோதில் திருப்பதிகம் (தி.12 பு.21 பா.70)

5.1.3 'பித்தா பிறைகூடி', யெனும் பெரிதாந் திருப்பதிகம் (தி.12 சரு.1-5 பா.74)

5.2 நிறைவாக நிற்கும் தொடரை முகந்து நிற்பன :

5.2.1 'மணிவளர் கண்டரோ மங்கையை வாட மயல் செய்வ தோவிவர் மாண்பதென்று தணிவில் பணி தவிர்க்கும் பதிகத் தண்டமிழ்' (தி.12 பு.28 பா.318)

5.2.2 'புண்ணியா வுன்ன டிக்கே போதுகின்றே னெனப் புகன்று' (தி.12 பு.21 பா.427)

5.2.3 'தவநெறி தந்ததருளென்று தம்பிரான் முன்னின்று பவநெறிக்கு விலக்காகுத் திருப்பதிகம்' (தி.12 சரு.1-5 பா.79)

5.3. இடையில் நிற்கும் தொடரை முகந்து நிற்பன :

'நினைப்பவர் தம் மனங்கோயில் கொண்டருளும்

அம்பலத்து நிருத்த னாரைத்

தினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துய்வனோ

வெனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்' (தி.12 பு.35 பா.1)

இனித் தேவார, திருவாசகத் தொடர்களைப் பொன்னே போல் போற்றிக் கையாளும் இடங்கள் பலவாகும். அவற்றுள் சில.

5.3.2 'அமரர் நாடாளாதே ஆளுராண்ட அயிராவணமே' (தி.6 ப.25 பா.1) எனவரும் திருநாவுக்கரசரின் திருவாக்குத் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் வரலாற்றில், 'அமரர் நாடாளாது ஆளுர் ஆண்டவர்' (தி.12 பு.69 பா.7) என எடுத்தாளப் பெறுகிறது.

5.3.3 "இன்மையாற் சென்றிரந்தார்க் கில்லை யென்னாதே ஈத்துவக்கும் தன்மையார்" (தி.2 ப.42 பா.9) எனவரும் திருஞான சம்பந்தரின் திருவாக்கு, சிறப்புலி நாயனார் வரலாற்றில், "இன்மையால் இரந்து சென்றார்க் கில்லை யென்னாதே ஈயும் தன்மையார்" (தி.12 பு.35 பா.1) என எடுத்தாளப் பெறுகிறது.

5.3.4 "சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்" (தி.8 ப. 15 பா.6) எனவரும் திருவாசகத் தொடர், சண்டேசுர நாயனார் வரலாற்றில் "இந்த நிலைமை யறிந்தாரார்? ஈறிலாதார் தமக்கன்பு தந்த வடியார் செய்தனவே தவமா மன்றோ சாற்றுங்கால்" (தி.12 பு.20 பா.59) என எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

5.4 இவ்வாறே, "சிந்தனை நின் தனக்காக்கி" (தி.8 ப.5 பா.26) எனத் தொடங்கும் திருவாசகப் பாடல்.

ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை அரனடிப் போதுக் காக்கி
ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை உயர்ந்தஅஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரா னடியார்க் காக்கப்
பாங்குடை உடையுங் கீளும் பழுதில்கோ வணமும் நெய்வார்.

(தி.12 பு.67 பா.3)

எனவரும் பாடலில், சொல்லும், பொருளுமாக நடமாடி நிற்கின்றது.

6.0 சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் :

சிவபெருமானை முழுமுதற் பொருளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சைவ சமயம் ஆகும். இதன் அடிப்படை உண்மை இறை, உயிர் தளை எனும் முப்பொருள் பற்றியதாம். உயிர், தளையை நீக்கித் தலைவனை அடையவேண்டும் என்பதே இச்சமயத்தின் முடிந்த முடிபாகும். இக்கருத்துக்கள் தொல்காப்பியர் காலம் முதலாகவே தொடர்ந்து போற்றப்பெற்று வந்துள்ளன. 'வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன்' (தொல். மரபு, 94), 'பால்வரை தெய்வம்' (தொல். சொல். கிளவி 58), 'கடவுள்' (தொல். புறத். 23, 27) எனத் தொல்காப்பியத்தில் வரும் குறிப்புகளால் இறையுண்மையும் அப்பெரும் பொருளின் இயல்பும் அறியப்படுகின்றது. 'வினையின் நீங்கி, ஒன்றே, வேறே என்ற இரு பால்வயின்' (தொல். சொல். களவு.2) என்பனவாகிய குறிப்புகளால் வினையும் அதன் பயனுமாய் தளை உண்மை அறியப்படுகின்றது.

உயிரினங்களை ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரை எண்ணும் குறிப்பானும், 'மன்னுயிர்', 'தொல்லுயிர்' 'உல்லா உயிர்க்கும்' என வரும் குறிப்புகளானும் உயிருண்மையும் அவ்வுயிர் தாமும் பலவாதலும் அறியப்படும். 'வழிபடு தெய்வம் நிற்புறம் காப்ப' (தொல். செய்.109), 'ஏழுறு கடவுள்ள ஏத்திய மருங்கினும்' (தெல். கற்.5), 'கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே' (தொல்.புறத்.33) என்பனவாகிய குறிப்புகளால், உயிர்கள் அப்பெருமானை வழிபட்டும், வாழ்த்தியும் வருமாற்றான் ஏமமும், இன்பமும் பெற்று வாழும் எனும் குறுப்பும் அறியமுடிகின்றது.

இதனையடுத்து வந்த சங்க நூல்களிலும் பின்வந்த பன்னிரு திருமுறைகளிலும் இவ்வுண்மைகள் ஆங்காங்கும் பரந்தும், வரிந்தும் காணக்கிடக்கின்றன. திருக்குறளிலோ இக்கருத்துகள் மிக ஆழமாகவும், அழுத்தமாகவும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு வழிவழியாகப் போற்றப் பெற்றுவரும் இவ்வரிய கருத்துகள் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் எண்ணித் தொகுத்தும் வகுத்தும் கூறப் பெற்ற நிலையில் நூல் வடிவு பெற்ற காலம். சேக்கிழாருக்குப் பிற்பட்ட கி.பி.13, 14 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலாம்.

இப்பெருஞ் சமயத்தைச் சேக்கிழார் ஆங்காங்குப் போற்றி மகிழ்வார். 'வேதப் பயனாம் சைவமும் போல்' (தி.12 பு.20 பா.9), 'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க' (தி.12 பு.18 பா.1)

என்பன அவற்றள் சிலவாம். 'வேதமோடு சைவநெறி விளங்க வந்த கவுணியனார்' "சைவ மாமறைத்தலைவர்", "சைவசிகாமணி யார்", (தி.12 பு.28) என்றெல்லாம் ஞானசம்பந்தரோடு இச்சமயத்தை இணைத்துக் கூறி மகிழும் இடங்களும் உள்.

6.1 சித்தாந்தக் கொள்கைகள் : சித்தாந்தம் = முடிந்த முடிபு இச்சமயத்தின் முடிந்த முடிபாகக் கூறப்படும் பொருள் மூன்று என முன்னர் குறிக்கப் பெற்றது. இதனைச் சேக்கிழாரும், "செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனுங் கொடுப்பானும் மெய்வையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக் கொண்டே இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லவற்றுக் கில்லை" (தி.12 பு.34 பா.5) எனக் குறிப்பர்.

இந் நான்கனுள், செய்வினையையும், அதன் பயனையும் ஒன்றாக வைத்து, ஏனைய இரண்டையும் உள்ளவாறு கொண்டு முன்னோர் கூறினர். இவ்வகையால் இந்நான்கனுள் ஒவ்வொன்றுமே உண்டு என்பாரும் இல்லை என்பாருமாகப் பலரும் பலவாறாகப் பிணங்குவர். சைவநெறி இந்நான்கையும் மலைவின்றி ஒப்புக்கொண்டுள்ளமையை ஆசிரியர் தெளிவாகக் குறிக்குமிடம் இதுவாகும்.

செய்வானும் செய்வினையும் சேர்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வான் உளன்என்றுணர் - திருவருட்பயன், 53

எனப் பின்வந்த திருவருட்பயனும் இதனை வழி மொழிந்து நிற்கும்.

'பதி, பசு, பாசம் எனப் பகர் மூன்றில் பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி' (தி.10 பா.114). என முதன் முதலாகக் குறித்துக் காட்டியது திருமந்திரமேயாகும்.

6.2 மெய்கண்ட நூல்களில் அடியவர்களில் வாழ்வும் வாக்கும் :

திருக்களிற்றுப்படியார் : இதனை அருளியவர் திருக்கடவுள் உய்யவந்ததேவ நாயனார் ஆவர்.

6.2.1. ஞானியர்களின் கருவி கரணங்கள் புறத்தோய்வின்றித் திருவருளிலேயே திளைத்து நிற்கும் என்றும், அவ்வகையினாலேயே அவர்கள் செயற்கரிய செயல்கள் பலவும் செய்தனர் என்றும் இந்நூல் கூறுகின்றது.

பாலை நெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதும்
காலனைஅன் றேவிக் காரங்கொண்ட - பாலன்

மரணம் தவிர்த்தவும் மற்றவர்க்கு நத்தம்

கரணம் போல் அல்லாமை கான்

- திருக்களிற், 12

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.2.2 அடியவர்கள் செய்துவந்த அருஞ்செயல்களை வல்வினை மெல்வினை எனப்பகுத்து, அவற்றைச் சிவதன்மம் என இந்நூல் குறிக்கின்றது. இவற்றுள் மெல்வினையை,

ஆதியை அர்ச்சித்தற் கங்கமும் அங்கங்கே

தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும் - வேதியனே

நல்வினையாம் என்றே நமக்கும் எளிதானவற்றை

மெல்வினையே என்றது நாம்வேறு

-திருக்களிற்.17

எனவரும் பாடலில் விளக்கி, வல்வினைக்கு,

வரங்கள் தரும்செய்ய வயிரவர்க்குத் தங்கள்

கரங்களினால் அன்று கறியாக்க - இரங்காதே

கொல்வினையே செய்யுங் கொடுவினையே யானவற்றை

வல்வினையே என்றதுநாம் மற்று.

-திருக்களிற்.18

பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே

தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும் - சேதிப்பக்

கண்டிசர் தாமாம் பரிசளித்தார் கண்டாயே

சண்டிசர் தஞ்செயலால் தானம்.

-திருக்களிற்.19

செய்யின் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை

ஐயஇது அமுது செய்கென்று - பையிருந்து

ஊட்டி அறுத்தவர்க்கே ஊட்டி அறத்தவரை

நாட்டியுரை செய்வதென்னோ நாம்.

-திருக்களிற்.20

எனவரும் வரலாறுகளை எடுத்துக்காட்டி இவற்றின் வழி அதனை விளக்கியுள்ளார் ஆசிரியர்.

6.2.3 இறைவனைக் காண்பதற்குரிய நெறிகள் யோகமும், பத்திமையும் ஆம். இவற்றுள் யோகநெறியில் நின்று தலைப்பட்டவர்கள் திருக்குறிப்புத் தொண்டர். அரிவாட்டாயர், ஏயர்கோன் கலிக்காமர், மூர்த்தியார், மூர்க்கர் என்ற ஐவரும் ஆவர் எனக் கூறுகின்றார்.

கல்லில் கரில் கதிர்வாளில் சாணையினில்

வல்லுப் பலகையினில் வாதனையைச் - சொல்லும்

அகமார்க்கத் தாலவர்கள் மாற்றினர்காண் ஐயா

சகமார்க்கத் தாலன்றே தா

-திருக்களிற்.50

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.2.4 இனிப் பத்திமை நெறி நின்ற இறைவனைத் தலைப்பட்டவர்கள், கண்ணப்பர், சேந்தனார், மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய மூவரும் ஆவர் எனக் கூறுமவர்,

கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பின்மை யென்றமையாற்
கண்ணப்ப னொப்பதோ ரன்பதனைக் - கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யாரறிதல் அல்லதுமற்று
யாமறியும் அன்பன் றது.

-திருக்களிற்.52

அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை
அவிழ்ந்த மனத்தால் அவிழ்க்க - அவிழ்ந்த சடை
வேந்தனார்க் கின்னமுத மாயிற்றே மெய்யன்பிற்
சேந்தனார் செய்த செயல்.

-திருக்களிற்.53

சுரந்த திருமலைக்கே துய்ய சிவஞானம்
சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச் - சுரந்த
தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த
மனமுடையாள் அன்பிருந்த வாறு.

-திருக்களிற்.54

என அவர்களின் செயற்பாடுகளைக் காட்டி மகிழ்விக்கின்றார்.

6.2.5 சிவன் முதலே அன்றி முதல் இல்லை எனப் பெருமிதத்தோடு கூறுமவர், அப்பெருமானையே முதற் பொருளாகக் கொண்டிருக்கும் இச்சமயப் பெருமையையும் விளக்கியருளுகிறார்.

இன்று இச்சமயத்தின் அல்லது மற்றேழையுடன்
ஒன்று சொலி மன்றத்து நின்றவரார் - இன்றிங்கே
அங்கம் உயிர் பெறவே பாடும் அடிவரார்
எங்கு மிலை கண்டாய் இது.

-திருக்களிற்.65

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.2.6. திருவருளிலேயே தோய்ந்து நிற்கும் ஞானியர்க்கு, இறைவன் தான் செய்யும் தன்மைகள் அனைத்தையும் அவர்களும் செய்யுமாறு அருள்புரிவன் என்பார். இதற்கு மேற்கோளாக ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகர் ஆகிய நால்வர் செயல்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

ஓடம் சிவிகை உலவாக் கிழியடைக்கப்
பாடல் பனைதாளம் பாலைநெய்தல் - ஏடெதிர்வெப்பு
என்புக் குயிர்கொடுத்தல் ஈங்கிவைவதாம் ஓங்குபுகழ்த்
தென்புகலி வேந்தன் செயல். - திருக்களிற். 70

கொல்கரியின் நீற்றறையின் நஞ்சிற்கொலை தவிர்த்தல்
கல்லே மிதப்பாய்க் கடல்நீந்தல் - நல்ல
மருவார் மறைக்காட்டில் வாசல்திறப் பித்தல்
திருவாமு ராளி செயல். - திருக்களிற். 71

மோகம் அறுத்திடினநாம் முத்தி கொடுப்பதென
ஆகமங்கள் சொன்ன அவர்தம்மைத் - தோகையர்பால்
தூதாகப் போகவிடும் வன்தொண்டன் தொண்டுதனை
ஏதாகச் சொல்வே னியான். - திருக்களிற். 72

பாய்பரியோன் தந்த பரமானந் தப்பயனைத்
தூயதிரு வாய்மலராற் சொற்செய்து - மாயக்
கருவாதை யாமறியா வாறுசெய்தான் கண்டாய்
திருவாத வூராளுந் தேன். - திருக்களிற். 73

என்பன அவர் திருவாக்காகும்.

6.3 சிவஞான போதம் : இவ்வரிய நூலை அருளியவர் மெய்கண்டாராவர். ஞானியர்களும் தம் உடல் நீங்கும்காறும் திருக்கோவிலுள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னையும், திருத்தொண்டர்களையும் இறைவன் எனவே கருதி வழிபட்டு வரவேண்டும் என இந்நூல், பன்னிரண்டாவது நூற்பா கூறுகிறது. பெரியபுராண வரலாறுகள் அனைத்துமே இவ்வரிய கருத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டனவாகும். எடுத்துக்காட்டாக அரிவாட்டாயர், எறிபத்தர், ஐயடிகள் காடவர்கோன், கணம்புல்லர், கண்ணப்பர், கழறிற்றறிவார், கழற்சிங்கர், குங்குலியக்கலயர், கோச்செங்கட்சோழர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், திருநாளைப் போவார், சுந்தரர், முருகர், மூர்க்கர் முதலியோர் திருக்கோவில் வழிபாட்டிலும், அப்பூதி அடிகளார், இயற்கையார், இளையான்குடிமாறர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர், பெருமிழலைக்குறும்பர், மானக் கஞ்சாறர், மெய்ப்பொருளார் முதலியோர் அடியவர் வழிபாட்டிலும் திளைத்து நின்றமை அவரவர் தம் வரலாற்றால் அறியலாம். சிறப்பு வகையான் இவர்கள் ஆற்றிய வழிபாடுகளை இவ்வகையால் பிரித்துக் காணினும், பொதுவகையான் இவர்கள் அனைவருமே இவ்விரு வழிபாடுகளையும் உளங்கொண்டவர்களாய் இருந்தனர்.

6.4 சிவஞான சித்தியார் : இந்நூலையும், இருபா இருபஃதையும் அருளியவர் அருள்நந்தி சிவாசாரியார் ஆவர்.

6.4.1 இறைவனிடத்துக் கொளத்தகும் உண்மையான அன்பின்றிச் செய்யும் செயல்கள் யாவும் அறமாகா; மறமேயாம் மாறாக இறைவன் மீது அன்பு கொண்டு செய்யும் செயல்கள் யாவும் மறமாகா; அறமேயாம். இதனை விளக்கத் தக்கன் வரலாற்றோடு, சண்டேசுவரர் வரலாற்றையும் இயைத்துக் கூறுகின்றார் அருள்நந்தி சிவாசாரியார்,

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் நன்னை யாய்த்தே.

- சித்தியார், சுபக். 119

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.4.2 உயிர்கள் வினைக்கேற்ப உடல் எடுக்கும் என்பதை விளக்க அகலிகை, திருமால், மாவலி ஆகியவரோடு, கோச்செங்கணார் வரலாற்றையும் இயைபு படுத்திக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர்.

அகலியை கல்ல தானாள் அரிபல பிறவி யானான்
பகலவன் குலத்திற்கு றோன்றிப் பாரெலாம் முழுதும் ஆண்டு
நிகரிலா அரச னாகும் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதில் எலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே.

- சித்தியார், சுபக். 134

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

6.5. இருபா இருபஃது : மாணாக்கர் வினவும் சில வினாக்களுக்கு ஆசிரியர் விடை அருளும் முகமாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. இவ்வகையில் ஆசிரியர் தரும் விடையாக, “ஆட்பால் அவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும் கேட்பான் புகில் அளவில்லை கிளக்க வேண்டா” (தி. 3 ப. 54 பா. 4) எனவரும் திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பாசுரப் பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. இப்பாசுரத்தை எடுத்து மொழியும் ஆசிரியர், ‘பாண்டியன் கேட்பக் கிளந்த மெய்ஞ்ஞானம்’ (இருபா. 2) என இதனைக் குறித்தருளுகின்றார். இவ்வாறு இவர் குறித்தற்கு,

தென்னவன் மாறன் தானுஞ் சிரபுரத் தலைவர் தீண்டிப்
பொன்னவில் கொன்றை யார்தந் திருநீறு பூசப் பெற்று
முன்னைவல் வினையும் நீங்க முதல்வனை அறியுந் தன்மை

துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத் துலையென நின்ற லாலே.
(தி.12.பு.28.பா.819)

உலகியல் வேதநூல் ஒழுக்கம் என்பதும்
நிலவுமெய்ந் நெறிசிவ நெறிய தென்பதும்
கலதிவாய் அமணர்காண் கிலார்க ளாயினும்
பலர்புகழ் தென்னவன் அறியும் பான்மையால்
(தி. 12 பு. 28 பா. 820)

எனவரும் சேக்கிழார் திருவாக்கே அடித்தளமாயிற்று என்பது உணரத்தக்கதாம்.

6.6. போற்றிப் பஃறொடை : இந்நூலையும், அருத்து வரும் சங்கற்ப நிராகரணத்தையும் அருளியவர் உமாபதி சிவசாரியாரவர்.

தம் மக்களுக்கு உற்ற நோய் நீங்க, மருத்துவருக்குச் சூடவும், அறுக்கவும், உரிக்கவும் பொருள் கொடுக்கும் பெற்றோர், பின் அந்த நோய் நீங்கப் பெற்றவழி, உவப்பர். இதனை, இறைவன் உயிர்களின் வினை நீக்கத்திற்கென நமன்வழி ஒறுக்கும் மறக்கருணைக்கு உவமையாக்கிக் கூறும் ஆசிரியர், இடையே மனுவேந்தனின் அரசியல் மாட்சியும் இதுபோன்றதேயாம் என உணரக்காட்டுகின்றார்.

‘கொண்டுவரு நோயின் குறிப்பறிவார் - மண்டெரியிற்
காய்ச்சிச் சூடவறுக்கக் கண்ணுரிக்க நன்னிதியம்
ஈத்துத்தாய் தந்தைமர் இன்புறல் - வாய்த்தநெறி
ஓடியதே ரின்கீழ் உயிர்போன கன்றாலே
நீடுபெரும் பாவம் இன்றே நீங்குமென - நாடித்தன்
மைந்தனையும் ஊர்ந்தோன் வழக்கே வழக்காக
நஞ்சனைய சிந்தை நமன்தூதர் - வெஞ்சினத்தால்
அல்ல லுறுத்தும் அருநரகங் கண்டுநிற்க
வல்ல கருணை மறம்போற்றி’ - போற்றிப். 49 - 57

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

உயிர்கட்கு, வினைக்கு ஈடான உடலைக் கொடுத்து இயக்குதல் இறைவற்கே இயல்பு. அங்ஙனமாகச் சுந்தரர் முதலை உண்ட பாலனை அழைத்ததன் வாயிலாக, அவருக்கும் அவ்வியல்பு உளதாதலைக் கூறிவினவ, அவரும் “பிள்ளை தரச் சொல்லு காலனையே” (தி. 7 ப. 92 பா.4) என இறைவரிடத்து அப்பிள்ளையை வேண்டிப் பெற்றனரல்லது, தாமே தோற்றுவிக்கவில்லை என விடையளிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

ஐந்தொழில் உயிரந் தந்திடல் தகுமோ
ஆவதென் முந்நாள் நாவலர் பெருமான்
பண்டொரு முதலை யுண்ட மைந்தனை
வரவழைத் தனன்என் றாய்பிழைப் பிலததூஉந்
தந்திட வேண்டு மென்றனர் அன்றே.- சங்கற்ப. 32 - 36 சிவசமவாதி

என்பது அவர் திருவாக்காகும்.

இறைவன் நினைவளவில் எதனையும் செய்வது அல்லது, உடல்கொண்டோ அல்லது கருவிகொண்டோ எதனையும் செய்வதில்லை. ஆனால் உயிர்களின் நிலை வேறு என்று கூறச் சம்பந்த சரணாலயர் ஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கினைக் கொண்டே புத்த நந்தியின் தலையினை இடறச் செய்யவில்லையோ என, அதுவும் இறைவனின் அருள்கொண்டு செய்ததல்லது வேறில்லை எனத் தெளிவிக்கின்றார்.

காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவுள்
ஞான மாகிய நற்பதி கங்கள்
எழுதுறு மன்பர்தம் இன்புறு மொழியால்
களிறென அணைந்த கல்மனப் புத்தன்
முருட்டுச் சிரம்ஒன் றுருட்டினர் அன்றி
வாய்ந்த வாளொன் றேந்தினர் இலரே
என்றதும் ஈர்வாள் கொன்றதென் பதுபோல்
தனித்துணை அருளால் துணித்தனர் என்பர்.

- சங்கற்ப. 22 - 29 ஈசுவரஅவி

என்பது அவர்தம் திருவாக்காகும். இத்துணையும் பெரியபுராண வரலாறுகளை மெய்க்கண்ட நூல்கள் முகந்து நின்ற பாங்காம்.

7.0 முப்பொருள் உண்மை :

இனி இப்பெருநூலில் காணும் முப்பொருள் உண்மையைக் காண்போம்.

7.1 இறை ;

7.1.1. இறைவன் ஒருவனே யாவன் : 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்', (தி. 10 பா. 2072) 'ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க'. (தி. 8ப.3 வரி. 43) என்னும் திருமுறையும். இதற்கேற்ப 'இறைவன்' உம்பர் பிரான் 'எவ்வுயிர்க்கும் சான்றாம் ஒருவன்' எனவரும் வாக்குகள் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளன.

7.1.2. எவ்வுயிர்க்கும் தலைவன் : 'ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு' (குறள்.1) என்னும் தமிழ் மறையும் இதற்கேற்பத் 'தேவரையும் மால், அயன் முதல் திருவின் மிக்கோர் யாவரையும் வேறு அடிமையாக உடைய எம்மான்' (தி. 12 சரு.1-5 பா.37) எனும் திருவாக்கு இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளது.

7.1.3 இறைவன் என்றும் அழியாதவன் : இதற்கேற்ப 'ஆதியும் முடிவும் இல்லா அற்புதத் தனிக்கூத்தாடும் நாதனார்' 'கேடிலாதான்', 'எல்லை முடிவில்லாதான்', 'முன்னாகி எப்பொருட்கும் முடிவாகிநின்றான்' எனவரும் திருவாக்குகள் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளன.

7.1.4. வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன் : இதற்கு ஏற்ப 'நின்மலன்' 'விமலன்' எனவரும் திருவாக்குகள் அமைந்துள்ளன.

7.1.5. இறைவன் அரு, உரு, அருவுரு ஆகிய மூவடிவும் உடையவன் : 'காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய், நீணாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ்குறியாஞ் சிவலிங்கம்', (தி. 12 பு. 34 பா. 8) எனவரும் திருவாக்கு, இவ்வுருளிப் பாட்டைச் செவ்விதாக விளக்கி நிற்பதாகும். இதுவன்றி 'உலகெலாம்' (தி. 12 பா.1) எனத் தொடங்கும் முதற்பாடலும், 'வானாகி நிலனாகி அனலுமாகி மாருதமாய் இருசுடராய் நீருமாகி ஊனாகி உயிராகி உணர்வு மாகி உலகங்கள் அனைத்துமாய் உலகக் கப்பால், ஆனாத வடிவாகி நின்றார்'. (தி. 12 பு. 28 பா.563) என்பது போன்ற திருவாக்குகளும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்வனவாம்.

7.1.6 ஐந்தொழில் இயற்றும் அறிவன் : 'தொல்லுலகும் முழுதும் அளித்து, அழித்து, ஆக்கும் முதல்வர்', 'அகில லோகங்கள் முழுதும் அழித்த முதல்வனார்'. 'முழுதுலகம் தரும் இறைவர்', எல்லாம் தான் வைத்து வாங்க வல்லான் எனவரும் திருவாக்குகள் இவ்வைந்தொழில்களையும் செய்வோன் இறைவன் என்பதற்கு அரணாகின்றன.

7.1.7. அறுசமயத் தலைவன் : 'அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய்' (சித்தியார், பாயிரம் .1) எனப் பின்வரும் ஞான நூற்கூற்றுக் கிணங்க 'அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவர்' என இந்நூற்கண் ஆசிரியரும் குறித்து மகிழ்வார்.

7.1.8 கருணைத்திருவுரு : இறைவன் யாண்டும் நீக்கமற

நிற்பவன் எனினும், உயிர்களை உய்யக் கொள்வதற்கென வடிவும் கொள்வன். அவ்வடிவு தானும் வினை வயத்ததன்றி அவன் தன் கருணைவயத்ததேயாகும். 'கருணை திருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றி' (கந்.கலி.வெ) என்பார் குமரகுருபரமும். 'நம் தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவுகாணே' (சித்தியார், சூத். 1 பா. 55) என்னும் ஞான நூலும். இதற்கேற்ப, 'அருட் கருணைத் திருவாளன்', 'கருணை திருவடிவான சீர் இணங்கு சிவபெருமான்', 'கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி' என்றத் தொடக்கத்தனவாய் திருவாக்குகள் இந்நூற்கண் அமைந்துள்ளது.

7.1.9. அருமையும், எளிமையும் : உயிர்கள் தம்மறிவானும் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள உலகியற் சூழல்களாலும் அறிதற்கரியன். மாறாகக், 'காண்பார் யார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே' என்பதற்கேற்பத் தாழ்வெனும் தன்மையோடும் திருவருள் உணர்வோடும் நிற்பார்க்கு, அவர்கள் காண்பதற்குரிய எளியனாகின்றான்.

நஞ்செய லற்றிந்த நாமற்ற பின்னாதன்
தன்செயல் தானேயென் றுந்தீபற
தன்னையே தந்தானென் றுந்தீபற. - திருவுந்தியார், 6

உள்ளம் உருகில் உடனாவர் அல்லது
தெள்ள அரியரென் றுந்தீபற
சிற்பரச் செல்வரென் றுந்தீபற - திருவுந்தியார், 7

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடும் உள்ளதே நாடி. - சித்தியார், சூத். 9. பா.

1

எனவரும் ஞானநூற் கூற்றுக்களால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். உலகெலாம். உணர்ந்து ஓதற்கரியவன், 'தன்னை யார்க்கும் அறிவரியான்', 'இன்ன தன்மையன் என்றறியாச் சிவன்', 'அருமறை முறையிட்டு இன்னும் அறிவதற்கு அறியான்', 'அரியவனுக்கு அரியானை அடியவருக்கு எளியானை', 'எளியார், வலியாம் இறைவா', 'மெய்ம்மறந்து உற்ற இடத்து உதவும் விடையார்', 'நிகரிலா மேருவரை அணுவாக நீண்டானை நுகர்கின்ற தொண்டர் தமக்கு அமுதாக்கும் நொய்யானை' என இந்நூற்கண்வரும் கூற்றுக்கள் இதற்கு அரணாக அமைகின்றன. இவற்றுள் முன்னைய நான்கும் அருமையும், பின்னைய நான்கும் எளிமையும் குறித்தன. 'அருமையில் எளிய அழகேபோற்றி' (தி. 8 ப.4 வரி 126) என மணிவாசகர் போற்றி மகிழ்வதும் காண்க.

7.1.10. ஐந்தெழுத்தின் பொருள் : திருவைந்தெழுத்தை எண்ணும் முறை பலவகைப்படும். அவை அவரவர் தம் தகுதிக்கும் புண்ணியத்திற்கும் ஏற்ப அமையும். அவற்றுள் 'சிவாயநம' என்பதும் 'நமசிவாய' என்பதும் பெரிதும் எண்ணப்பட்டு வருவனவாம். 'சிவாய நம எனப்பேசி', 'ஞான மெய்ந் நெறிதான் யார்க்கும் நமச்சிவாயச் சொலாம்' என இந்நூற்கண்ணும் அம்மந்திரங்கள் நுவலப் படுகின்றன. சிகரம் சிவத்தையும், வகரம் அருளையும், யகரம் உயிரையும், நம என்பன மலங்களையும் குறிப்பனவாம். கூத்தப் பெருமானின் திருவுரு இவ்வைந்தெழுத்தும் அமைய விளங்குவதாகும்.

வாசி யருளியவை வாழ்விக்கும் மற்றதுவே

ஆசில் உருவமுமாம் அங்கு. - திருவருட் பயன், 88

ஓங்கார மேநல் திருவாசி உற்றதனில்

நீங்கா எழுத்தே நிறைசுடராம். - உண்மைவிளக்கம். 34

என்னும் ஞான நூல்களும் இவற்றிற்கெல்லாம் அடித்தளமாக, 'ஐந்தெழுத்தும் பாடிய பொருளாய் உள்ளான்'. (தி. 12 சரு, 1-5 பா. 71) எனும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் தம் திருவாக்கும் அமைந்துள்ளது.

7.1.11. முடிவில் ஆற்றல் உடையவன் : இறைவனின் எண்குணங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இதனை ஆசிரியர் சேக்கிழார் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். ஒரு மைந்தன் தன் குலத்துக்கு உள்ளான் என்பதையும் உணராது, தருமம் தன்வழிச் செல்கை கடன் என்று கொண்ட மனுவேந்தனின் அருமந்த அரசாட்சியைத் திருவுளம் கொண்ட இறைவன், இறந்த ஆன்கன்றையும் அவ்வரசரின் உரிமைத் தனிக் கன்னறையும் அமைச்சரையும் உடன் எழுச் செய்தனன். இவ்வருஞ் செயல் எவராலும், எஞ்ஞான்றும் ஆற்றற்கரிதாம். இத்தகைய அருஞ்செயல் எங்ஙனம் நிகழ இயலும் ? எனக் கேட்பார்க்கு விடையாகவே, 'யார்க்கும் முன்னவனே முன் நின்றால் முடியாத பொருளுளதோ' (தி. 12. சரு.1-3. பா. 67) என அருளிச் செய்கின்றார் ஆசிரியர். இவ்வாறே, திருநீலகண்டரிடத்துத் தந்த ஓட்டை அவர் அறியாதவாறு அவ்விடத்தினின்றும் அகலச் செய்த அடியவர், 'முந்தை நாள் தந்த, ஓட்டைத் தந்து நில்' என்கின்றார். திருநீலகண்டரோ மறைந்த மாயம் அறியாது அலமருகின்றார். அவர் மட்டுமா? கேட்டவர்களாகிய நமக்குக் புலனாகவில்லை. நம் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் இவ்வருஞ்செயல் மன்னுயிர்க்கு அரிதாகலாம் அவ்வுயிர்களுக் கெல்லாம் தலைவனாய் இறைவற்கு அஃது அரிதாகுமோ? அரிதாகாது. இதனை, 'எல்லாம் தான் வைத்து வாங்க வல்லான்' (தி.12 பு.2 பா.20)

எனக் குறித்துக்காட்டி, பெருமானின் முடிவில் ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றார் சேக்கிழார். அமர்ந்தியாரிடத்து முன்னர்க் கோவணத்தைக் கொடுத்துப் பின் அவ்விடத்தினின்றும் அகலப் போக்கிய திறமும் இத்தகையதேயாம். 'விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய் விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும் வைச்ச வாங்குவாய்' (தி.8 ப.5 பா.96) எனவரும் திருவாசகமும் சான்று.

7.2. உயிர்கள் :

7.2.1 'உயிர்கள் பல' என்று கூறும் மெய்ந்நூல்கள். 'உலகெலாம்' என்று தொடங்கும் இம்முதற் குறிப்புச் சொல்லே, இவ்வுண்மையை விளக்கி நிற்கின்றது. காரணம், உணர்தற்கும், ஓதற்கும் உரிமை உடையன அவையே யாதலின். இச்சொல் இந்நூற்கண், பதினான்கு இடங்களில் வருகின்றது எவ்வுயிர்க்கும் தாயானான், 'யாவர்க்கும் தந்தை தாய் எனும் இவர்', 'தேவரையும் மால், அயன் முதல் திருவின் மிக்கோர் யாவரையும்', 'யாவும், யாரும் கழறினவும் அறியும் உணர்வும்', 'எவ்வுயிர்க்கும் காவலனார்' என வருவனவெல்லாம் இதற்கு அரணாகின்றன.

7.2.2 உயிர், ஆணவத்தோடு பிணிப்புண்டு இருத்தல் : நெல்லிற்கு, உமியும், செம்பில் களிம்பும் இருத்தல் போல்வதாம் இவை, புதியனவல்ல. நெல்லும் செம்பும் என்றோ, அன்றே உமியும் களிம்பும் உள்ளன. இதுபோன்ற உயிர் என்றோ, அன்றே ஆணவமும் உடனாக உள்ளது என்னும் ஞானநூல். 'வல்லி மலகன்மம் அன்றுளவாம்', 'அன்றளவி உள்ளொளியோ டாவியிடை யடங்கி இன்றளவும் நின்றதிருள்' என்றெல்லாம் ஞானநூல்கள் கூறும். இதற்கு அரணாக, 'மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்துநின்ற பொங்கிய இருள்', 'இருள் கெட மண்ணில் வந்தார்' என்பனவாகிய திருவாக்குள் அமைந்துள்ளன.

7.2.3 உயிர் உணர்த்த உணரும் இயல்பினது : 'மையல் மானுடமாய் மயங்கும்வழி ஐயனே! தடுத்தாண்டு அருள்செய வேண்டும்' (தி.12 சரு.1 பா.28) என வேண்டிக் கொண்ட நம்பியா ஞரார், இவ்வுலகத் தொடர்பு கொண்ட நிலையில் மறந்து விடுகின்றார். இறைன் அடியவன் எனப் பின் உணர்த்தவே உணருகின்றார். 'ஊதியம் அறியாதேனுக்கு உணர்வு தந்து உய்யக் கொண்ட கோதிலா அமுதே' (தி.12 சரு.1-5 பா.72) என அவர்தம் திருவாக்காக வைத்து, ஆசிரியர் இவ்வுண்மையை உணர்த்துகின்றார்.

7.2.4 உயிர் அருள்வழி நிற்ப உயரும் ததையது : இந்நூற்கண் வரும் அடியவர்கள் வரலாறுகள் அனைத்துமே இவ்வுண்மையை விளக்குவனவாம்.

7.3. தளை : உயிர்களைத் தகைத்துச் சிறுமைப்படுத்துவதே தளையாம். இதற்கு மூலமாக இருப்பது ஆணவ மலமாகும். இம்மலத்தினின்று நீங்கவே இறைவன் உயிர்கட்குப் பிறவிகளைக் கொடுக்கின்றான். அவ்வகையில் பிற மலங்களும் இணைக்கின்றன பசுவின் மலம் பிற மலத்தை நீக்கத் துணை நிற்பதுபோல, உயிரிடத்து இருக்கும் ஆணவத்தை நீக்கவும், பிற மலங்கள் துணையாகின்றன.

இவ்வகையில் கூறப்படும் மலங்கள் ஐந்தாம். அவை ஆணவம் கன்மம், மாயை, மாயேயம், மறைப்பாற்றல் (திரோதாயி) என்பனவாம். இவற்றுள் மறைப்பாற்றலை மறைத்தல் ஒப்புமைபற்றி ஆணவத்துள் அடக்கியும், மாயையும் மாயேயமும் வித்தும் முளையும் போல்வனவாதலின், அவற்றை ஒன்றாக அடக்கியும் மலங்கள் மூன்று என்றும் கூறுவர். இம்மலங்களை இந்நூற்கண் வரும் 238, 803, 1393, 3693, 4162 ஆகிய பாடல்களில் ஆசிரியர் குறிப்பர் இவற்றுள் மறைப்பாற்றலை மலம் என்று குறிப்பினும், உயிர்கள் தம் நிலையை உணர்ந்து தெளிதற்கும் திருவருள் உணர்வில் சென்று உய்தி பெறுதற்கும் உதவுதலின் அதனை இறைவனின் கருணை என்றும் குறிப்பர்.

மோகமிக உயிர்கள்தொறும் உடனாய் நிற்கும்
மூலஆணவம் ஒன்று முயங்கி நின்ற
பாகமிக உதவுதிரோதாயி ஒன்று,
பகர்மாயை ஒன்றுபடர் கன்மம் ஒன்று,
தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச்
செயலாரும் மாமாயைத் திரட்சி ஒன்றென்று
ஆகமலம் ஐந்தென்பர் ஐந்தும் மாறாது
அருள்என்ப தரிதென்பர் அறிந்து ளோரே.

- சிவப்பிர. 32

எனவரும் ஞான நூல் கூற்றால் இவ் ஐவகை மலங்களும் வளங்கும். இதன்கண் 'பாகம் மிக உதவு திரோதாயி' என வருவதால், இம்மறைப்பாற்றலின் அருமை விளங்கும் திருநீலகண்டரிடத்தும் அமர்ந்தியாரிடத்தும் முறையே ஓட்டையும், கோவணத்தையும் மறைத்து அவர்கட்கு அருளிய பாங்கை இவ்விடத்து எண்ணல் தரும்.

7.4 அடியவர் வரலாற்றில் தத்துவ விளக்கம் : இவ்வகையில் எறிபத்தர் நாயனார் வரலாற்றின் வாயிலாக இச்சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறி அமைந்திருக்குமாற்றைக் கூறவும் உண்டு.

142	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம் முதற் காண்டம்	(பன்னிரண்டாம்)
சிவகாமியாண்டார்	-	உயிர்
கருவுர்	-	உடல்
புட்பக்குடலை	-	மனம்
தண்டு	-	வீணா தண்டு
மலர்கள்	-	பொறை முதலிய குணங்கள்
ஆனிலை	-	உயிர் புருவ நடுவிலிந்து தியானிக்கும் இடம்
பசுபதீசுவரர்	-	உயிர் நிலைபெற நிற்குமிடம்
யானை	-	ஆணவம்
மிசைகொண்ட இருவர்	-	இருவினை
பக்கம் கொண்ட மூவர்	-	மூவகை மாயை
புகழ்ச்சோழர்	-	மறைப்பாற்றல்
எறிபத்தர்	-	ஞானாசிரியர் ; உற்றிடத்து (பக்குவமுற்ற இடத்து) உதவும் நீரார்
மழு	-	ஞானவாள்

உயிராகிய சிவகாமியாண்டார் மேற்கூறியவாறு மூவகை மலங்களும் நீங்க ஞானவழிபாடு ஆற்றி வீடு அடைந்தமை இதனால் விளங்கும்.

8.0 வாழ்வியல் அமைதிகள் :

8.1 நால்வகை இனத்தவர் : இனி இந்நூற்கண் காணும் வாழ்வியல் பற்றிய செய்திகளைக் காணலாம். தொல்காப்பியர் காலம் முதலாகவே அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற நால்வகை இனத்தவரும் நம் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வந்திருந்தமை தெரிய வருகிறது. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும். எனினும், செய்தொழில் வேற்றுமையால் இந்நால்வகை இனமாகப் பிரிந்து செயற்படலாயினர். இச்செயற்பாட்டால் நாடு நலம் பெற்றது. வளமும் பெற்றது. இது கருதியே ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் 'சாதிகள் நெறியில் தப்பா' (தி.12 சரு.1-2 பா.34) என்றனர் இவ்வாறு பிரிந்து செயற்படத் தொடங்கிய காலத்தே உயர்வு தாழ்வுகள் இருந்திரா பிற்காலத்தேயே ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் அக்காலம்தானும் சங்க காலத்தேயே ஆதல் வேண்டும். "வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்" (புறநானூறு, 183) எனவரும் புறப்பாட்டால் இவ்வுண்மை அறியலாம். எனினும் இவ்வுயர்வு தாழ்வுகள் பிறந்த குடிப்பிறப்புக் காரணமாக அமையாது, அவரவர்தம் பண்பாடு பற்றியே

அமைந் திருந்தன. 'மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லவர் கீழிருந்தும் கீழல்லார் கீழல்லவர்' (குறள். 973) 'கீழ்ப்பாலொருவன் கற்பின் மேற்பாலொருவனும் அவன்கட்படுமே' (புறநானூறு, 183) என வருவனவற்றான் இவ்வுண்மை அறியப்படும். இவ்வகையான் அமைந்திருந்த நிலை மாறிக், காலப் போக்கில் பிறப்பு வகையான் மட்டுமே உயர்வு தாழ்வு கருதும் நிலை வந்துவிட்டது. அண்மைக் காலமாக அந்நிலையை மாற்றும் முயற்சியில் தலைப்பட்டு வருகின்றோம். திருவருள் முன்னின்றருள வேண்டும்.

8.2 அந்தணர் : இவர்கள் நாளும் நாட்டு நலன் கருதி மறையோதியும் தீவேட்டும் இறைவழிபாடாற்றியும் வாழ்ந்து வந்தனர். வழிவழியாக இந்நிலை வளரத் தத்தம் மாணாக்கர்களுக்கும் இந்நெறிகளைப் பயிற்றுவித்து வந்தனர். பெரிதும் இல்லறம் பேணி வந்த இவர்களின் மனைவியரும் கற்பு மேம்படு சிறப்பால் கணவனார் கருத்தறிந்து வாழ்ந்து வந்தனர். 'அவ்வூர் (சீகாழி) மரங்களும் ஆகுதி வேட்கும் தகையவென மணந்துளதால்' (தி.12 பு.28 பா.7),

செம்மை வெண்ணீர் றொருமையினார்

இரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்

மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார்

நான்கு வேதம் முறைபயின்றார்

தம்மை ஐந்து புலனும்பின்

செல்லுந் தகையார் அறுதொழிலின்

மெய்ம்மை யொழுக்கம் ஏழுலகும்

போற்றும் மறையோர் விளங்குவது. (தி.12 பு.20 பா.2)

ஆய்ந்த மெய்ப்பொருள் நீறென வளர்க்குமக் காப்பில்

ஏய்ந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளார் இருபிறப் பாளர்

நீந்து நல்லறம் நீர்மையின் வளர்க்குமத் தீயை

வாய்ந்த கற்புடன் நான்கென வளர்ப்பர்கண் மடவார்.

(தி.12 பு.26 பா.3)

என வருவன காண்க.

8.3 அரசர் : 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' (புறநானூறு, 186) என்னும் சங்கநூல். 'மன்னரை இன்றி வைகும் மண்ணுல கெண்ணுங் காலை இன்னுயி ரின்றி வாழும் யாக்கையை ஒக்கும்' (தி.12 சரு.15 பா.29) என்னும் இந்நூலும்.

இங்ஙனம் வழிவழியாகக் கூறுதற்குக் காரணம், எத்துணை வளமுடைய நாடாயினும் வேந்தமைவு இல்லையாயின் அது பயன்

படாமை கருதியாம். இவ்வரசர்கள் உலகைக் காப்பர். அவர்களை அவர்கள் காத்துவரும் நெறி திறம்பா நீதிமுறைமை காத்துவரும். தன்னால், தன் பரிசனத்தால், ஊனமிகு பகைத்திறத்தால், கள்வரால், உயிர்கள் தம்மால் ஆன பயம் ஐந்தும் தீர்த்து அறம் காத்துவருதலே அவர்கள் கடமையாகும் (தி.12 சரு.13 பா.36)

தந்தை மகன் என்ற முறையில், அரசரிமை வழி வழியாகப் போற்றப்பட்டு வந்தது. சேரர் மரபினரைப் பொறுத்தமட்டில் மருமக்கள் தாயமாக அமைந்திருந்தது. ஓரசர் இறப்ப அவருக்குப்பின் இவ்விருவகை நிலையிலும் உரிமையுடையோர் இலராயின், அரச யானையைக் கண்கட்டி விடுத்து அதன்வழித் தக்கவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்முறையும் இருந்து வந்தது. 'அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி' என்பதற்கு ஏற்ப, உறுபொருளும் உல்கு பொருளும் பெற்றதோடு, ஒன்னார்த் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருளாகப் பெற்றனர்.

மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரந் துகளாகத் துளைநெடுங்கை வரையுடைத்தும்
பன்மணியும் நிதிக்குவையும் பகட்டினமும் பரித்தொகையும்
இன்னனஎண் ணிலகவர்ந்தே இகலரசன் முன்கொணர்ந்தார்.
(தி.12 ப.36 பா.6)

எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

குறைநீக்கும் முறைகள் : மக்களுக்கு நேரும் குறைகளை உடனுக்குடன் கேட்டு நீக்குவதற்கு ஏற்ப ஆராய்ச்சி மணி அரண்மனையில் கட்டப்பட்டிருந்தது. ஊர்கள்தொறும் அறங்கூறு அவையம் அமைக்கப் பெற்று அவரவர்தம் பிணக்கும் வழக்கும் உடனுக்குடன் எண்ணித் துணிந்து தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு வந்தன. இனி மக்கட்கு ஏற்படும் குறைகளை அரசனிடத்தேயே விண்ணப்பித்து அக்குறைகளை உடன் நீக்கிக் கொள்ளவும் உரிய சூழல் அமைந்திருந்தது.

8.4 ஆராய்ச்சி மணி : நாட்டில் தீங்கிற்கு இலக்காகும் எவ்வுயிர்களும் உடன் தீர்வுபெறவும், அதற்கேதுவாக அரசின் கவனத்தை உடன் ஈர்க்கவும் இம்மணி அரண்மனை வாயிலில் கட்டப் பெற்றிருக்கும். எனினும் அரசர்கள் எவரும் இவ்வாராய்ச்சி மணியின் ஒலியைக் கேளாத நிலையிலேயே ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். ஒரோவழி அவ்வொலியைக் கேட்க நேரின், அந்நிலைக்குப் பெரிதும் வருந்தினர். 'மறை நாவோசை கேட்டல்லது மணி நாவோசை கேட்டலு மிலனே' (சிலப்பதிகாரம், கட்டுரை 31 - 35) எனச் சிலம்பிலும், அம்மணியோ

சையின் இன்னாமை 'பழிப்பறை முழக்கோ ஆர்க்கும் பாவத்தின் ஒலியோ' (தி.12 சரு.1-3 பா.28) என இந்நூலில் குறிக்கப் பெறுதல் காண்க.

8.5 அறங்கூறு அவையம் : பேரூர்தொறும் அறங்கூறு அவையங்கள் இருந்தனவெனத் தெரிகிறது. அவ்வப்பொழுது ஏற்படும் சண்டை சச்சரவுகளைத் தீர்க்கவும், மனித உரிமை, நிலவுரிமை முதலியவற்றை வரையறைப் படுத்தவும் இவ்வவைகள் பயன்பட்டன. இந்நூல்வழி மணம்வந்த புத்தூர், திருவெண்ணையநல்லூர், தில்லை நகர், திருச்செய்ஞ்ஞூர், பழையனூர் ஆகிய ஊர்களில் இவ் அவையம் இருந்தமை தெரிய வருகிறது. இவ்வவைகள் வழித் தீர்க்கப்பட்ட வழக்கிலிருந்து அறியத்தகும் செய்திகள் :

8.5.1 மூல ஓலைக்குப் படியோலை எடுத்து வைக்கும் பழக்கம் இருந்தது.

8.5.2 வழக்கிற்கிலக்கானவர் அவ்வழக்கு முடியும்வரை பிற செயல்களை மேற்கொள்ளாமல் வழக்குத் தொடுத்தவருடன் உடனிருந்து ஒத்துழைத்தனர்.

8.5.3 ஓரூரில் தொடுக்கப்பட்ட வழக்கு வேற்றூரில் தீர்க்கப்படும் நிலையும் இருந்து வந்தது.

8.5.4 அவ்வவ் வூரவர்தம் கையெழுத்துக்கள் பிற்காலத்தும் ஒப்பு நோக்குதற்க ஏற்ப, ஒருங்கு தொகுத்து வைக்கப் பெற்று இருந்தன.

8.5.5 வழக்கிற்குரிய செய்திகளைப் படித்தற்குரியான் கரணத்தான் என அழைக்கப்பட்டான்.

8.5.6 வழக்கிற்குரிய செய்திகள் ஆட்சி, ஆவணம், அயலவர்தம் காட்சி ஆகிய மூன்றானும் நன்கு ஆராயப் பெற்றுத் தீர்ப்பளிக்கப் பெற்றன.

8.5.7 ஆவணம் எழுதியோன் இதற்கு இவை என் எழுத்து எனக் கையொப்பம் இட்டு வைப்பன்.

8.5.8 உரிய ஆவணங்கள் அரண்தரு காப்பில் வைக்கப்பெற்றிருந்தன.

8.5.9 தீர்ப்பளிக்கப்பெற்ற வகையில் தொய்வு ஏற்படின, அவ்வவையத்தார் ஒருங்கு உயிர் துறக்கும் அளவிற்கு வாய்மையும் நேர்மையும் கொண்டிருந்தனர்.

8.5.10 தீர்ப்பளிக்கப்பெற்ற செய்திகள் அறநெறி பிழையா திருந்ததோடு, வழக்குத் தொடுத்தார்தம் (வாதி) மன நிறைவிற்கும் ஏற்ப அமைந்திருந்தன.

3. மக்கட்கு ஏற்படும் குறைகளை நேரிடையாகவே மன்னன் கேட்டு தீர்த்து வந்தமை :

பொத்தப்பி நாட்டை ஆண்டு வந்த நாகன், தன் முதுமையால் காவல் பிழைத்தபொழுது, மக்கள் நேரில் வந்து முறையிடத் தன் தவற்றை ஒத்துக் கொண்டதோடு, தன் மகன் தண்ணனாரை உடனே ஆட்சியில் அமர்த்திக் குறைநீக்க முயன்றமை கண்ணப்பர் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது.

8.6 வணிகர் : இம்மரபினர் 'மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில் ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர்' (தி.12 பு.24 பா.1) எனக் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். தன்னிலையில் தாழாமையும் தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமே மானமாகும். தருமம் என்பது 'கொள்வதூஉம் மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉம் குறைகொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்து' (பட்டினப்பாலை. 210-211) வீசும்பான்மைய தாகும். இவ்வாற்றான் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட வாழ்ந்தனர்.

8.7 வேளாளர் : வேளாளர் என்பார் வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்கும் தாளாளராவர். வேளாண்மையாவது உழுதுண்டு வாழும் வாழ்வாகும். தாளாண்மையாவது இம்முயற்சியால் ஈட்டிய பொருளைத் தக்கார்க்குக் கொடுத்து மகிழ்வதாகும். இவ்விரு பண்புகளோடு வாய்மை குன்றா வகைமையும் இவர்கள் பால் ஆழமாக வேருன்றி இருந்து வந்தது.

இவர்களைச் சூத்திரர் என்ற பெயராலும் குறித்து வந்தனர். 'நம்பு வாய்மையின் நீடு சூத்திர நற்குலம் செய்வத்தினால். இம்பர் ஞாலம் விளக்கினார் இளையான் குடிப்பதி மாறனார்' (தி.12 பு.4 பா.1) 'தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல, நன்மை சான்ற நலம் பெறத் தோன்றினார், தன்மை வாயிலார் என்னுந் தபோதனர்' எனவரும் ஆசிரியர் திருவாக்கால் இவ்வுண்மை அறியலாம். சூத்திரர் என்னும் சொற்கு முன்னும் பின்னும் வரும் அடை மொழிகளைக் காண இச்சொல்

உயர்பொருளைக் குறித்து வந்தமை அறியலாம். 'சூத்ரா சுத்த குலோத்பவா' எனச் சிவாகமமும் கூறும் என்பர். எனினும் இச்சொல் இழிநிலையில் வந்த பிறப்பைக் குறிக்கும் என்றும், மேழியர் என்பதற்கு மாறாக இச்சொல் இடைச் செருகலாய்ப் புகுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுவாரும் உளர். எனினும் ஆசிரியர் திருவாக்கின் அமைதியைக் காண இக்கருத்து மேலும் எண்ணத் தக்கதாகவே உள்ளது.

8.8 ஒருமையுணர்வு : இவ்வாறு வேற்றுமைப் படக் காணும் நால்வகை இனங்களும் செய்தொழில் வேற்றுமை வழியே அன்றி, அதனினின்றும் நீக்கிக் காணும் பொழுது இனம் ஏது? நாடு ஏது? காலம் ஏது? எவையும் இலவாய், உயிரினம் என்ற அளவிலேயே எண்ணத் தக்கவாய் உள்ளன. ஆதலால்தான் ஞானியர்கள் எவ்வுயிரையும் ஒக்கப்பார்த்தனர். ஞானம் ஈசன்பால் அன்பே என்பர். அந்நிலையில் அன்பினால் இன்பம் ஆர்ந்திருக்கும் அடியவர்களுக்கு இனம் ஏது? மொழி ஏது? நாடேது?, பிற பிற வேற்றுமை ஏது? இவற்றையெல்லாம் கடந்த நிலையே அவர்கள் நிலைபாக இருந்தது. சிவவேதியராகிய ஆரூரர், உருத்திர கணிகையராய் பரவையாரையும், வேளாண் மகளிராய் சங்கிலியாரையும் மணந்து கொள்கின்றார். வேளாண் மரபினராய் கோட்புலியார்தம் மகளார் இருவரையும் மகன்மை கொண்டார் நம்பியாரூர் ஆதி சைவராய் ஆரூரரை, நரசிங்க முனையரையராகிய அரசர் மகன்மை கொள்கின்றார். வணிகராய் சிவநேசச் செட்டியார், தம் மகளாரை மறையவராகிய ஞானசம் பந்தருக்குக் கொடுக்க முனைகின்றார். மறையவராய் அப்பூதியடிகளார் வேளாண் மரபினராகிய நாவரசரை வணங்கியும் விருந்தேற்றும் குரு மூர்த்தியாகக் கண்டு மகிழ்கின்றார். மன்னர் சேரமானாரை ஆரூரர் உடன் வைத்து விருந்தோம்பி மகிழ்கின்றார். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரையும் அவர்தம் மனைவியார் மதங்க சூளாமணியாரையும் வேள்வி செய்யுமிடத்து அருகே இருந்தருள ஏற்கின்றார் திருநீலநக்கர். ஞானசம்பந்தர் இவ்விருவரையும் தாம் செல்லும் பதிகட்கெல்லாம் அழைத்துச் சென்று தாம் பாடும் பதிகங்களையெல்லாம் யாழிசையில் வைத்து இசைத்தருளத் திருவுளங்கொள்கின்றார். அவரை ஐயரே எனும் சொல்லால் அழைத்தும் மகிழ்கின்றார் நமிநந்தியடிகள், பெருமானின் திருமணலி எழுச்சி சேவித்துத் தம் மனைக்குச் சென்று. எங்கும் எல்லாரும் போத இழிவு தொடக்கிற்று எனக்கருத, இறைவன் 'ஆரூரில் பிறந்தார் எல்லாம் நம் கணங்கள் ஆன பரிசு காண்பாய் என அருளிச் செய்க் காண்கின்றோம். இறைவனுடன் ஒருமை பெற்று நிற்கும் இவ்வடியவர்கட்கு', எவ்வுயிர்களிடத்தும் ஒருமை பெற்று நிற்கும் தகுதியும்

சால்பும் ஏற்படுகின்றன. அங்ஙனமாயின் திருநாளைப் போவாரின் நிலை வேறுபட்டுளதே எனின், அன்று அவ்வடியவரிடத்து. 'இன்னல் தரும் இழிபிறவி இது தடை' எனும் உணர்வு தமக்கத்தாமே இருந்தமையின், இறைவன் அவ்வுணர்வை மாற்றி ஏற்கத் திருவுள்ளங் கொள்ள நேர்ந்தது. அதுவன்றிப் பிறிதில்லை என்பது அவர்தம் வரலாற்றை ஆழ எண்ணுங்கால் நன்கு விளக்கும்.

9.0 இல்லறமும் துறவறமும் :

நல்லற நூல்களில் சொல்லறம் பல. அவற்றுள் இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இரண்டும் சிறந்தனவே என்பர் குமரகுருபரர். அறுபான் மும்மை அடியவர்களில் இல்லறத்தில் நின்றவர்களே பெரும்பாலோராவர். துறவறம் கொண்டார் சிலரே ஆவர். துறவு நெறியில், இல்லற வழிவந்த துறவும், இல்லறத்தின் வழிவாராத் துறவும் என இருவகையும் இருந்தன. தொல்காப்பியம், திருக்குறள் ஆகிய நூல்களில் இவ்விருவகைத் துறவும் பேசப் பெற்றுள்ளன. ஐயடிகள் காடவர்கோன் இல்லறத்தின் வழிவந்த துறவை மேற்கொண்டவர் எனத் தெரிகிறது. 'எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும் மன்னிய சீர்ச் சங்கரன்தாள் மறவாமையே' இவர்களுக்குப் பொருளாயிருந்தது. ஆதலின் இவர்கள் அனைவரும் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காண நேர்ந்தது.

9.1 மக்கட் பேறு : மனைமாட்சிக்கு மங்கலமாக அமைவது, நன்மக்கட் பேறே என்பர் திருவள்ளுவர். இப்பெருநூலில் காணும் அடியவர்களுக்கு, ஒரு மகவு இருந்தமையும் தெரிகிறது; பல மகவுகள் இருந்தமையும் தெரிகிறது; மானக்கஞ்சாறர், சிறுத்தொண்டர் ஆகியோர்க்கு ஒரு மகவே இருந்தது குங்குலியக்கலயர், அமர்நீதியார், அப்பூதியார், புகழனார் ஆகியோர்க்குப் பலமகவுகள் இருந்தன. மானக்கஞ்சாறர், தனதத்தனார் ஆகியோர்க்குப் பெண் மக்களே இருந்தனர். ஆனால் அந்நிலைக்கு அவர்கள் வருந்தவே இல்லை. அவர்களை இகழ்வுமில்லை. 'பிழைக்கு நெறி தமக்குதவப் பெண் கொடியைப் பெற்றெடுத்தார்', 'தனதத்தனார் தவத்தார் திருமடந்தை... அவதரித்தார்' என்றெல்லாம் சேக்கிழார் இப்பெண் மக்களைப் பெரிதும் போற்றிப் புகழ்கின்றார் ஆண்மகவு இருந்தால்தான் முத்திப்பேறு கிட்டும் எனும் கூற்றைப் பொருளிலதாக்கிக் காட்டும் இந்நிலை எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம்.

9.2 மகன்மையும் மகண்மையும் : மக்கட்பேறு இல்லாத பொழுது, தமக்குரிய உறவு நிலையில் மகன்மையோ அன்றி மகண்மையோ கொள்வதே இயல்பு ஆனால். நம் அடியவர்கள் நிலையில், ஆரூரரை நரசிங்கமுனையரையரும், கோட்புலியார் மகளாரை ஆரூரரும் முறையே மகன்மையும் மகண்மையுமாக ஏற்கின்றனர். எனவே சிறந்தாரை மகன்மை அல்லது மகண்மை கொள்வதும் மரபாக இருந்து வந்துள்ளன.

9.3 பிள்ளைப் பேற்றில் இடைவெளி : ஒரு குடும்பத்தில் ஒருமகவிற்குப் பின் மற்றொரு மகவு தோன்றுதற்கு இடைவெளி இருத்தல் வேண்டும் என இக்காலத்தே யாண்டும் முழங்கப்படுகின்றது. இது பெற்றோரின் உடல் நலத்திற்கும். பொருளாதாரத்திற்கும் மிகவும் ஏற்புடையதாகும். இந்நிலையைத் திலகவதியாருக்கும் நாவரசருக்கும் ஏற்பட்ட இடைவெளியைக் குறிப்பதன் மூலம் ஆசிரியர் சேக்கிழார் பெருமான் விளக்கிக் காட்டுகின்றார். 'திலகவதி யார்பிறந்து சிலமுறை யாண்டகன்றதற் பின்..... மலருமரு ணீக்கியார் வந்தவதா ரஞ்செய்தார்' (தி.12 ப.21 பா.18) என்பது அவர் திருவாக்காகும். இவ்விடைவெளி ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டுகள் ஆகலாம். இவ்வாண்டு வரையறை தெரிதற்கு. 'சிலமுறை யாண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்தார்' (தி.12 பு.10 பா.27) என வரும் கண்ணப்பர் வரலாறு துணையாகின்றது.

9.4 கல்வி நிலை : கல்வி கற்கத் தொடங்குதற்குரிய காலம் ஐந்தாவதாண்டாகும். இதனை நாவரசர், சிறுத்தொண்டர் வரலாறுகளால் குறிப்பாய் அறிய முடிகின்றது. சண்டேசுவரர் 'ஐந்து வருடம் அவர்கணைய அங்கம் ஆறும், உடன் நிறைந்த சந்தமறைகள் உள்பட', அறிந்தார் என்றது முந்தையறிவின் தொடர்ச்சியினாலாம். 'வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு ஊதியம் கருதிய ஒருதிறத்தானும்' (தொல். அகத்.44) எனவரும் தொல்காப்பியர் கூற்றால், நம் தமிழகத்தில் கல்விப்பயிற்சி மூவகையான் அமைந்திருந்தமை அறியலாம். வாயினும் என்பது அறிவுக் கல்வியாகும். கையினும் என்பது தொழிற்கல்வியாகும். ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் என்பது தொழிற்கல்வியாகும். ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் என்பது ஆன்மீகக் கல்வியாகும். இவ்வகையில் கற்பித் தமையை இந்நூற்கண் வரும் நான்கு பெருமக்களான. 1. மனுவேந்தன்; 2. எச்சத்தன் 3. புகழனார், 4. பரஞ்சோதியார் ஆகியோர் வாயிலாகக் காணலாம்.

9.4.1 மனுவேந்தன் :

தவமுயன் றரிதில் பெற்ற தனிஇளங் குமரன் நாளுஞ்

சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த ஓதிக்
கவனவாம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே எனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

(தி.12 சரு.1-3 பா.18)

எனவரும் கூற்றால் இவ்வேந்தன் தன் அருமைச் செல்வனுக்கு அளித்த இம்மூவகைக் கல்விநிலைகளும் விளங்கும். கலைகள் பயில்வதன் நோக்கம் முதற்கண், தாம் திருந்த வேண்டுவதாம். இப்பாடற்கண், 'திருந்த ஓதி' என வருவதால் இவ்வுண்மை அறியப்படும்.

9.4.2 எச்சதத்தன் : 'ஒருமைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவர்க்கு எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து' (குறள்.398) என்பதற்கேற்ப, சண்டே சுரர் தம் கல்வியறிவு அமைந்தமையை 'முந்தை அறிவின் தொடர்ச்சியினால் செவ்வி உணர்வு சிறந்ததால்' (தி.12 பு.20 பா.13) என வரும் கூற்றால் அறிய முடிகின்றது. எச்சதத்தன் தம் மைந்தரால் சிவப்பேறும் பெறுகின்றார்.

9.4.3 புகழனார் : 'பொருணீத்தங் கொளவீசிப் புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த சுருணீக்கி மலர்விக்கும் கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார்' (தி.12 பு.21 பா.20) என வரும் கூற்றால் புகழனார், தம் அருமைச் செல்வர் மருள்நீக்கியாருக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்த பாங்கு அறியலாம். பொருளைத் தண்ணீராகச் செலவு செய்து படிக்க வைத்தமை இதனால் அறியலாம். இவ்வாறு பயிற்றுவிக்கப் பெற்றும், மருள்நீக்கியார் தம் சமயநிலை மாறிப் பிறசமயம் சேர்ந்ததற்குக் காரணம், குடும்பச் சூழலேயாகும். அச் சூழற்குங் காரணம், 'வகுத்தான் வகுத்த வகை' (குறள்.377) ஆதலின், 'நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பர் அருளாமையினால்' (தி.12 பு.21 பா.37) எனச் சேக்கிழார் கூறுவாராயினர்.

9.4.4 பரஞ்சோதியார் : இவர் (சிறுத்தொண்டர்) வரலாற்றில், தாமும் தம் மகனாரும் பயின்ற திறத்தை ஒருங்கு அறிய முடிகின்றது. பரஞ்சோதியார் மருத்துவக் கலை, வடநூற்கலை, யானை, குதிரை, படைக்கலம் முதலிய படைப் பயிற்சிகள் ஆகிய அனைத்திலும் வல்லுநராவார். 'உள்ளநிலை, கலைத்துறைகள் ஒழிவின்றிப் பயின்றவற்றால், தெள்ளிவடித் தறித்தபொருள் சிவன்கழலிற் செறிவென்றே' (தி.12 பு.36 பா.4) உணர்ந்த உணர்வுடையார். இவ்வுணர்வு பள்ள மடையாய் விளங்கியமை இவர் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது. இத்தகைய பெருமகனார், தம் திருமகனாருக்குச் சிந்தை மலர்சொல் தெளிவில் செழுங்கலைகள் பயிலத் தம் பந்தம் அற வந்தவரைப் பள்ளியில் இருந்திய குறிப்பும் அறிய இயலுகின்றது.

இவ்வாற்றான் அலகின் கலையின் பொருட்கு எல்லை ஆடும் கழலே எனத் தெரியும் உணர்வு ஆழமாகப் பதியும் கல்வி நிலையே அக்காலத்து அமைந்திருந்தமை அறியலாம்.

9.5 மகளிர் கல்வி : மகளிர் கல்வி நிலையை அறியத் தெளிவான குறிப்புகள் எவையும் கிடைத்தில மனைத்தக்க மாண்பும் தற்கொண்டான் வளத்தக்க வாழ்வும் இருந்தமையே பெரிதும் அறிய முடிகின்றது. பெண்டிர் பெரிதும் பெற்றோரிடத்தேயே பயின்று வந்தனர். அப்பயிற்சியும் ஓரளவு கலைப்பயிற்சியும் பெருமளவு மனையறப் பயிற்சியுமாகவே இருந்தன. திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார் முதலான பெண்மக்களின் வரலாறுகளால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். காரைக்காலம்மையாரைப் பொறுத்தமட்டில் அவர் பெரும்புலவராகவும் காணப்படுகின்றார். கயிலை செல்லுமுன் இரு நூல்களும், சென்று வந்தபின் இருபதிகங்களுமாகப் பாடியுள்ளார். இதற்குக் காரணம், தம்மை மணந்த கணவன், தம்மைத் தெய்வமென்று பிறர்க்கும் உணர்த்தி, அவரை வணங்கியெழுந்த காலத்தில், அவருக்கு இறைவன் வழங்கியருளிய ஞானமேயாகும். 'உற்பனித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையின் உமைக்கோன் தன்னை அற்புதத் திருவந்தாதி அப்பொழு தருளிச் செய்வார்' (தி .12.பு.24 பா.52) என ஆசிரியர் கூறுமாற்றான் இவ் வுண்மை உணரப்படும்.

9.6 திருமணம் : 'அறன் எனப்பட்டதே இவ்வாழ்க்கை (குறள் 49) என்பர் திருவள்ளுவர். இவ்வில்லறத்தை ஏற்கும் ஆணும் பெண்ணும் பெற்றோரைச் சார்ந்திருந்து மணவினை கொள்ளுதலும் உண்டு. அவர்களை விடுத்துத் தாம் இருவருமேயாக மணம் செய்து கொள்ளுதலும் உண்டு. இவ்விருவகை நிலையும் தொல்காப்பியர் கால முதலாகவே இருந்து வந்துள்ளன என முன்னரும் கூறப்பட்டது.

'கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே'

-தொல். கற்பியல், 1

'கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான' - தொல். கற்பியல், 2

எனவரும் நூற்பாக்களால் இவ்வுண்மை அறியப்படும்.

மானக்கஞ்சாறரின் மகளார், காரைக்காலம்மையார். திருஞான சம்பந்தர் ஆகியோரின் திருமணம் கொளற்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொண்டதாகும். சுந்தரர் பரவையாரையும் சங்கிலியாரையும்

மணந்தமை, கொடுப்போரின்றிச் செய்தனவாகும்.

9.6.1 திருமண வயது : பெண்ணிற்குப் பன்னிரண்டாண்டும், ஆணிற்குப் பதினாறு ஆண்டும் திருமண வயதாகும். இவ்வரையறை முறையே திலகவதியாருக்கும் திருஞானசம்பந்தருக்கும் நிகழ்ந்த திருமண நேர்வால் அறியப்படுகின்றது.

9.6.2 மணவினை : மணமகன் வீட்டார், மணமகள் வீட்டாரிடத்துக் தக்க பெரியவர்களை விடுத்துப் பெண் கேட்பார். பிறப்பு, குடிமை முதலாகிய நலன்களை ஆய்ந்து முடிவிற்கு வருவர். மணமகன் வீட்டார் மணத்திற்குரிய நன்னாளைத் தேர்ந்து பெண் வீட்டாருக்கு அறிவிப்பார். திருமணத்திற்குரிய நன்னாளைச் சோதிட நூலவர் குறிப்பார். மணநாளுக்கு முன்னைய ஏழாம் நாளில் முளையிடுவர். கலியாணத்திற்கு முன்னாள், காப்பு நாண் அணிவர். திருமண மக்கள் கையில் காப்பு நானுடன் மோதிரமும் விளங்கும். மணம் செய்கின்ற இடத்தில் மணமகனின் திருவடிகளைப் பெண்வீட்டார் வழிபட்டு வரவேற்றமையைத் திருஞானசம்பந்தர் வரலாற்றால் அறிய முடிகின்றது. எனினும், இந்நிலை பொதுவாயதன்று திருஞானசம்பந்தரின் தனித்தகுதியால் அமைந்ததாகும். மணம் நிகழ்வதற்கு முன், தம் பெண்ணை மணமகனுக்குக் கொடுப்பதாகப் பெண்வீட்டார் நீர் வார்த்துக் கொடுப்பார். தீ வேட்டு மணம் செய்விப்பார், அதனை மணமக்கள் வலம் வருவர்.

9.6.3 உடன் கட்டை ஏறல் : கணவன் இறந்துவிடின் மனைவி உடன்கட்டை ஏறலும் உண்டு. மாதீனியாரும், திலகவதியாரும் முறையே மேற்கொண்ட செயலாலும் சொல்லாலும் இவ்வுண்மை அறியப்படும்.

9.6.4 சில பழக்க வழக்கங்கள் :

9.6.4.1 ஐயிரு நாட்களில் குழந்தைக்கு ஆற்றுப் பெறும்செய்வினைகள் : குழந்தை பிறந்தது முதல் பத்து நாட்கள் வரையிலும் இசை முழக்கமும் மறை முழக்கமும் வீட்டில் நிகழும். பொருட்கொடை வழங்குவர், தாய்சேய் இருவருக்கும் வெண்சிறு கடுகினாலாய எண்ணெய் அணிவதன் மூலம் உடல் நலம் காப்பார். வீட்டின் வேம்பின் இலைகளைச் செருகி வைப்பார், தெய்வம் பரவுவர்.

9.6.4.2 முடியிறக்குதல் : குழந்தைகளுக்கு மூவாண்டில் முடியிறக்குவர். இதனை 'மயிர் நீக்கும் மணவினை' எனக் குறிப்பார் இது

மூவாண்டில் செய்யப்பட்டமை சிறுத்தொண்டர் வரலாற்றால் அறியப்படுவதாகும். நாவரசர் வரலாற்றிலும் அவருக்கு இம்மண வினை நிகழ்ந்தமை கூறப்படுகிறது.

9.6.4.3 பெயரிடுதல் : பிறந்த மக்களுக்குப் பெயரிடுங்கால் பெரும்பாலும் தாம் வழிபடும் தெய்வத்தின் பெயரையே வைப்பர். இன்றேல் குழந்தையின் பாட்டியார். பாட்டனார் பெயர்களையோ அல்லது அருளாளர், சான்றோர் போன்றவர்களின் பெயர்களையோ வைப்பர். இது அக்கால மரபாகும். இவ்வகையில் திருவாரூர்ப் பெருமானின் திருப்பெயராகிய ஆரூரன் எனும் பாட்டனார் பெயரைச் சுந்தரருக்கிட்டு வழகியமை அறிகிறோம்.

‘சீராரும் திருவாரூர்ச் சிவன்பேர் சென்னியில் வைத்த ஆரூரன்’ (தி.7 ப.89 பா.11) ‘அம்மான்தன் திருப்பேர் கொண்ட தொண்டன் ஆரூரன்’ (தி.7 ப.59 பா.11) எனவரும் சுந்தரர் திருவாக்குகள் இவ்வுண்மையை விளக்கும். காரைக்கால் அம்மையாரைத் தெய்வம் எனக்கருதிய அவர்தம் கணவனாகிய பரமத்தன், மறுமணம் செய்து கொண்டு, அப்பெண்வழியாகப் பிறந்த குழந்தைக்குப் புனிதவதி எனப் பெயரிட்டமையையும் எண்ணி மகிழலாம்.

நாகனிடத்துப் பிறந்த குழந்தை உடல் வலிமையும் பளுவும் உறுதியும் கொண்டு இருக்கக் கண்டு. திண்ணனார் எனப் பெயரிட்டமை இந்நிலையின் வேறானதாம். மருள் நீக்கியார், சீராளதேவன், விசாரசருமன், திலகவதியார், பரவையார், சங்கிலியார், வனப்பகை, சிங்கடி போன்ற பெயர்களெல்லாம் எவ்வகையான் இடப்பட்டன என அறிதற்கு இயலாதுள்ளன.

9.6.4.4 பொழுது போக்கிற்கான விளையாட்டுக்கள் : விருந்தினராக வந்திருப்பாரை மகிழ்வித்தற்கென நிலைச் செண்டாடுதல், பரிச்செண்டு வீசுதல், தகர்ப் பாய்ச்சல், யானைப் போர், பறவைகளின் போர் முதலிய விளையாட்டுக்கள் இருந்தன. சேரமான் சுந்தரரிடத்தும், சுந்தரர் சேரமானிடத்தும் சென்றபொழுது இவ்விளையாட்டுகள் நிகழ்ந்தனவாக இந்நூல் வாயிலாக அறிகிறோம். இனிப் பெண்பாலார் கழல், பந்து, அம்மானை, ஊசல், சிற்றிலிழைத்தல், சிறுசோறு சமைத்தல் முதலிய விளையாட்டுக்களை மேற்கொண்டு இருந்தமையும் இந்நூலால் அறியப்படுகின்றது.

9.6.5 நோயும், மருந்தும் : சூலை, வெப்பநோய், முயல்கன் நோய், கண்ணோய், பாம்பு கடித்தலால் வரும் நச்சுநோய் ஆகிய

நோய்கள் இந்நூற்கண் குறிக்கப்படுகின்றன. இந்நோய்களுள் காளத்தியில் இறைவர் கண்ணில் குருதிவர நேர்ந்த நோய் திண்ணனார் தன் கண்ணை இடந்து அப்ப நீக்கியதாகும். இந்நோயும் நோய் வயப்பட்டதன்று தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லானுக்கு நோயுமுண்டோ? அது அப்பெருமான் கண்ணப்பர்தம் அன்பின் திறத்தை வெளிக்காட்ட அருளிய அருளிப்பாடே ஆகும். ஏனைய நோய்கள் யாவும் திரு வருட கருணையினாலேயே நீங்குகின்றன. எனவே உடற்கண் வரும் நோய்கட்கும் அவ்வுடல் வழிவரும் பிறப்பிற்கும் மருந்தாவது, இறைவனின் திருவருளேயாம் என்பது அறியத் தக்கதாம்.

மருந்தவை மந்திர மறுமைநன் னெறியவை மற்றுமெல்லாம்
அருந்துயர் கெடுமவர் நாமமே சிந்தைசெய் நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதன் புறவினிற் கொன்றைபொன் சொரிதரத்

துன்றுபைம்பூஞ்

செருந்திசெம்பொன்மலர் திருநெல்வேலி யுரை செல்வர்தாமே.

(தி.3 ப.92 பா.1) எனவரும் திருவாக்கும் மறக்கப் போமோ?

9.6.6 பெற்ற பெருவளம் : இனி அடியவர்கள் நிறைவாக இறைவன்பால் பெற்ற பெருவளத்தைக் காண்பாம். அப்பெருவளம் பலத்திறத்தனவாம், அவை பெருமானால் அருளப் பெற்றனவாகலின், அவ்வப்பேற்றிற்கும் காரணங்கூறல் இயலுவது மன்று; தகுதியுமன்று. ஆயினும் அப்பெரு வளங்கள் அனைத்தும் அவர்கள் ஆராவின்ப அருளமுதார்ந்து நின்றற்குரிய பெற்றியனவேயாம்.

10.1 தொகையடியார்கள் : இவ்வகையில் குறிக்கப்பெறுவர் ஒன்பது வகையினர் ஆவர். இவர்கள் ஓரிடத்தவரல்லர், ஒரு காலத்தவரும்ல்லர். தத்தம் தொழிலில் தலை நின்றவாறே வாழ்ந்து திருவருளைப் பெற்றவர்கள் ஆவர். இனிப் பெற இருப்பவர்களும் ஆவர். ஆதலின் எண்ணிக்கையானும் காலத்தானும் இடத்தானும் கடந்து நிற்கும் இவர்கள் பெற்ற பெருவளத்தை ஆசிரியர் விதந்து கூறற்கு இடனில்லாதாயிற்று.

10.2 தனி அடியார்கள் : இவ்வகையில் வருபவர்கள் அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களும் ஆவர். இவர்கள் அனைவரும் திருவடிப் பேற்றில் திளைத்து நிற்பவர்களே ஆவர். எனினும் சேக்கிழார் அப்பேற்றை வெளிப்படையாகக் குறிக்கும் இடங்களும் உள. இறைவன் வழங்கிய தகுதிப் பாட்டில் நின்று ஆரா இன்பத்தைப் பெற்று நிற்குமாறு கூறுமிடங்களும் உள. உய்த்துணருமாறு அமைந்துள்ளனவும் சில.

இறைவன் வீற்றிருக்கும் இடத்தைக் கயிலை, சிவலோகம், சிவபுரி, சிவபுரம் என்றெல்லாம் குறிப்பார். இவ்வகையில் இன்ன இன்ன அடியவர்கள் இவ்வவ்விடங்களை அடைந்தனர் எனக் குறிக்கின்றார்.

10.3 கயிலை சென்றார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : எறிபத்தர், ஏனாதிநாதர், மானக்கஞ்சாறர், சிறுத்தொண்டர், கணநாதர், காரியார், கோட்புலியார், சேரமான் பெருமாள், சுந்தரர்.

10.4 சிவலோகம் சென்றார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : திருநீலகண்டவர், இயற்பகையார். இளையான்குடிமாறர், அரிவாட்டாயர், திருக்குறிப்புத்தொண்டர், சோமாசிமாறர், சாக்கியர், அதிபத்தர், கணம்புல்லர், நின்ற சீர்நெடுமாறர், முனையடுவார்.

10.5 சிவபுரம் சென்றார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : மூர்க்கர்

10.6 இனி இறைவனடி அடைந்தார் எனக் குறிக்கப் பெறும் அடியவர்கள் : மெய்ப்பொருளார், கூற்றுவர், விறன்மிண்டர், புகழ்ச் சோழர், கலியர், நரசிங்கமுனையரையர், மூர்த்தியார், கலிக்கம்பர், முருகர், சத்தியார், உருத்திரபசுபதியார், ஐயடிகள்காடவர்கோன், திருநாளைப்போவார், வாயிலார், திருநாவுக்கரசர், கழற்சிங்கர் பெருமிழலைக் குறும்பர், இடங்கழியார், காரைக்காலம்மையார், செருத்துணையார், அப்பூதியடிகள், புகழ்த்துணையார், நீலநக்கர், பூசலார், நமிநந்தியார், மங்கையர்க்கரசியார், திருஞானசம்பந்தர், நேசர், திருமூலர், திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர், தண்டியடிகள், சிறப்புலியார்.

10.7 கணநாதராக இருக்க அருள்செய்தார் எனக் குறிக்கப்பெறும் அடியவர்கள் : விறன்மிண்டர், எறிபத்தர். கணநாதர், சுந்தர மூர்த்திகள், சேரமான்பெருமாள்.

10.8 'இந்நின்ற நிலையே நம்பால் அணைக' என்றருளப் பெற்றவர்கள் : கண்ணப்பர், சண்டேசுரர், ஆனாயர், சிறுத்தொண்டர், கோட்புலியார்.

10.9 திருவடிப் பேறு எய்தியமையை உய்த்துணருமாறு கூறப்பெற்ற அடியவர்கள் :

10.9.1 குலச்சிறையார் : இவர் திருவடிப்பேறு பெற்றமையை வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை. எனினும், இவருடன் இணைந்து பத்திமை செய்த நின்றசீர்நெடுமாறரும், அவரது மனைவியார்

மங்கையர்க்கரசியாரும் சிவலோகத்தில் இன்புற்று ஈசர் அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்கும் அருள் பெற்றார்கள் எனக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர். இவர்களோடு வாழ்ந்திருந்த இவரும் இப்பேற்றைப் பெற்றவரென உய்த்துணரலாம்.

10.9.2 சடையனார், இசைஞானியார் : சுந்தரரின் பெற்றோர்கள் இவர்கள். நம்பி ஆரூரரைப் பயந்து பெருமக்கள் என்ற அளவே இவர்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றனர். எனினும் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன், இசைஞானி காதலன் எனச் சுந்தரர் தம்மைக் குறித்துக் கொள்ளுமாற்றான் இவர்கள் இறைவனின் திருவடிப்பேறு பெற்றமை அறியமுடிகின்றது.

10.10 திருத்தொண்டர்களின் முத்திப்பேறு (சேக்கிழார் திருவாக்கில்)

2. தில்லைவாழ்ந்தணர் சருக்கம்

1. திருநீலகண்டக்குயவனார் -

'திறலுடைச் செய்கை செய்து சிவலோகம் அதனை எய்திப் பெறலரும் இளமை பெற்றுப் பேரின்பம் உற்றார் அன்றே.'

(தி.12 பு.2 பா.43)

2. இயற்பகையார் -

'ஞானமாமுனிவர் போற்ற, நலமிகு சிவலோகத்தில், ஊனமில் தொண்டர் கும்பிட் டுன்உறை பெருமை பெற்றார்'

(தி.12 பு.3 பா.35)

3. இளையான்குடி மாறனார் -

'என்பரும் உலகம் எய்தி இருநிதிக் கிழவன் தானே முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி மொழிவழி ஏவல்கேட்ப இன்பமார்ந்த திருக்க என்றே அருள்செய்தான்'

(தி.12 பு.4 பா.26)

4. மெய்ப்பொருள் நாயனார் -

'அண்டவா னவர்கட் கெட்டா அருட்கழல் நீழல் சேரக் கொண்டவா றிடையறாமல் கும்பிடும் கொள்கை ஈந்தார்.'

(தி.12 பு.5 பா.23)

5. விறன்மிண்டர் -

'தக்க வகையால் தம்பெருமான் அருளி னாலே தாள்நிழற் கீழ் மிக்க கணநா யகராகும் தன்மை பெற்று விளங்கினார்.'

(தி.12 பு.6 பா.10)

6. அமர்நீதியார் -

'முழுதும் இன்னருள் பெற்றுத்தம் முன்தொழு திருக்கும்
அழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுந் தருளினார்.'

(தி.12 பு.7.பா.47)

3. இலைமலிந்த சருக்கம்**7. எறிபத்த நாயனார் -**

'நற்றவக் கொள்கை தாங்கி நலமிகு கயிலை வெற்பிற்
கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாம், கோமுதல் தலைமை
பெற்றார்.' (தி.12 பு.8 பா.55)

8. ஏனாதிநாதர் -

'உற்றவரை என்றும் உடன்பிரியா அன்பருளிப்
பொற்றொடியாள் பாகனார் பொன்னம் பலமணைந்தார்.'

(தி.12 பு.9 பா.41)

9. கண்ணப்ப நாயனார் -

'ஏறுயர்த் தவர்தங் கையால் பிடித்துக்கொண்டு என்வ லத்தில்
மாறிலாய் நிற்க என்று மன்னுபேர் அருள்பு ரிந்தார்.'

(தி.12 பு.10 பா.185)

10. குங்குலியக்கலயர் -

'ஒருப்படும் உள்ளத் தன்மை உண்மையால் தமக்கு நேர்ந்த
திருப்பணி பலவுஞ் செய்து சிவபத நிழலிற் சேர்ந்தார்.'

(தி.12 பு.11 பா.34)

11. மானக்கஞ்சாறர் -

'ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்கள் உச்சியின்மேற் குவித்தையர்
பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும் பெரும்பேறு நேர்பெற்றார்.'

(தி.12 பு.12 பா.33)

12. அரிவாட்டாயர் -

'என்றும் நம் உலகில் வாழ்வாய் என்றவர் உடனே நண்ண
மன்றுளே ஆடும் ஐயர் மழவிடை உகைத்துச் சென்றார்.'

(தி.12 பு.13 பா.21)

13. ஆனாய நாயனார் -

'இந்நின்ற நிலையேநம் பாலணைவாய் எனஅவரும்
அந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பார் ஐயர்திரு மருங்கணைந்தார்.'

(தி.12 பு.14.பா.40)

4. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்**14. மூர்த்தி நாயனார் -**

'..... இவ்வுலகாண்டு தொண்டின்

பேதம்புரி யா அருட் பேரர சாளப் பெற்று
நாதன்கழற் சேவடி நண்ணினர் அண்ண லாரே.'
(தி.12 பு.15 பா.48)

15. முருகநாயனார் -

'செங்கண் அடலே றுடையவர்தாஞ்
சிறந்த அருளின் பொருளளிக்கத்
தங்கள் பெருமான் அடிநீழல்
தலையாம் நிலைமை சார்வுற்றார்.'
(தி.12 பு.16 பா.13)

16. உருத்திரபசுபதியார் -

'ஆதி நாயகர் அமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாம்
தீதி லாநிலைச் சிவபுரி எல்லையிற் சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.17 பா.8)

17. திருநாளைப்போவார் -

'சுந்தரத்தா மரைபுரையுந் துணையடிகள் தொழுதிருக்க
அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் அருள்புரிந்தார்.'
(தி.12 பு.18 பா.36)

18. திருக்குறிப்புத்தொண்டர் -

'..... மூவுலகும்
நின்னிலைமை அறிவித்தோம் நீயும்இனி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய் எனஅருளி.'
(தி.12 பு.19 பா.127)

19. சண்டேசுர நாயனார் -

'வந்து மிகைசெய் தாதைதாள் மழுவால்
துணித்த மறைச்சிறுவர்
அந்த உடம்பு தன்னுடனே அரனார் மகனார் ஆயினார்.'
(தி.12 பு.20 பா.59)

5. திருநின்ற சருக்கம்

20. திருநாவுக்கரசு நாயனார் -

'நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்டஅரசு அமர்ந்திருந்தார்.'
(தி.12 பு.21 பா.427)

21. குலச்சிறையார் -

'மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார்.'
(தி.12 பு.22 பா.10)

22. பெருமிழலைக்குறும்பர் -

‘ஏல வேமுன் பயின்றநெறி எடுத்த மறைமூ லந்திற்ப்ப
மூல முதல்வர் திருப்பாதம் அணைவார்

கயிலை முன்னடைந்தார்.’

(தி.12 பு.23 பா.10)

23. காரைக்காலம்மையார் -

‘..... குலவியதாண்டவத்தில் அவர்

எடுத்தருளுஞ் சேவடிகீழ் என்றும்இருக் கின்றாரை
அடுத்தபெருஞ் சீர்ப்பரவல் ஆரளவா யினதம்மா.’

(தி.12 பு.24 பா.65)

24. அப்பூதியடிகள் -

‘செவ்விய நெறிய தாகத் திருத்தில்லை மன்றுள் ஆடும்
நவ்விய கண்ணாள் பங்கர் நற்கழல் நண்ணி னாரே.’

(தி.12 பு.25 பா.44)

25. திருநீலநக்கர் -

‘..... வாழி சீகாழி

ஒருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினி லுடனே

திரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர் தாள் சேர்ந்தார்.’

(தி.12 பு.26 பா.37)

26. நமிநந்தியடிகள் -

‘சென்னி மதியும் திருநதியும் அலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழல்மிகும் வளர்பொற் சோதி மன்னினார்.’

(தி.12 பு.27 பா.32)

6. வம்பறாவாரிவண்டு சருக்கம்**27. திருஞானசம்பந்தர் -**

‘நாதனெழில் வளர்சோதி நண்ணியதன் உட்புகுவார்
போதநிலை முடிந்தவழிப் புக்கொன்றி உடனானார்.’

(தி.12 பு.28 பா.1253)

28. ஏயர்கோன்கலிக்காமர் -

‘தங்குநாள் ஏயர் கோனார் தமக்கேற்ற தொண்டு செய்தே
செங்கண்மால் விடையார் பாதஞ் சேர்ந்தனர் சிறப்பி னோடும்.’

(தி.12 பு.29 பா.408)

29. திருமூல நாயனார் -

‘சென்னிமதி அணிந்தார்தம் திருவருளால் திருக்கயிலை
தன்னில் அணைந் தொருகாலும் பிரியாமைத் தாளடைந்தார்.’

(தி.12 பு.30 பா.27)

30. தண்டியடிகள் -

'உன்னும் மனத்தால் அஞ்செழுத்தும் ஓதி வழுவா தொழுகியே
மின்னுஞ் சடையார் அடிநீழல் மிக்க சிறப்பின் மேவினார்.'

(தி.12 பு.31 பா. 25)

31. மூர்க்கநாயனார் -

'ஏதங்கள் போயகல இவ்வுலகை விட்டதற்பின்
பூதங்கள் இசைபாட ஆடுவார் புரம்புக்கார்'

(தி.12 பு.32 பா. 11)

32. சோமாசிமாறர் -

'வன்றொண்டர் பாதத்தொழு தான சிறப்பு வாய்ப்ப
என்றும்நில வஞ்சிவ லோகத்தில் இன்ப முற்றார்.'

(தி.12 பு.33 பா. 5)

7. வாரீகொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம்**33. சாக்கிய நாயனார் -**

'அருள்நோக் களித்தருளி மிக்கசிவ லோகத்தில்
பழஅடிமைப் பாங்கருளிப் பரமரெழுந் தருளினார்.'

(தி.12 பு.34 பா. 17)

34. சிறப்புலிநாயனார் -

'எஞ்சலில் அடியார்க் கென்றும் இடையறா அன்பால் வள்ளல்
தஞ்செயல் வாய்ப்ப ஈசர் தாள்நிழல் தங்கி னாரே.'

(தி.12 பு.35 பா. 5)

35. சிறுத்தொண்டர் -

'.... சேவடிகீழ்

நின்ற தொண்டர் மனைவியார் நீடு மகனார் தாதியார்
என்றும் பிரியா தேயிறைஞ்சி இருக்க உடன்

கொண்டு ஏகினார்.'

(தி.12 பு.36 பா. 87)

36. கழறிற்றறிவார் -

'ஊர னாகிய ஆலால சுந்தர னுடனமர்ந் திருவீரும்
சார நங்கண நாதராம் தலைமையில்

தங்குமென் றருள்செய்தார்'

(தி.12 சரு.13 பா. 48)

37. கணநாத நாயனார் -

'தூந றுங்கொன்றை முடியவர்

சுடர்நெடுங் கயிலைமால் வரைஎய்தி

மான நற்பெருங் கணங்கட்கு

நாதராம் விழித்தொண்டின் நிலைபெற்றார்.'

(தி.12 பு.38 பா. 6)

38. கூற்று வ நாயனார் -

‘இம்பர் ஞாலம் களிகூர எய்தும் பெரும்பு சனை இயற்றி
உம்பர் மகிழ அரசளித்தே உமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார்.’

(தி.12 பு.39 பா. 7)

8. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்**39. புகழ்ச்சோழர் -**

‘செக்கர்நெடுஞ் சடைமுடியார் சிலம்பலம்பு சேவடியின்
அக்கருணைத் திருநிழற்கீழ் ஆராமை அமர்ந்திருந்தார்.’

(தி.12 பு.41 பா. 40)

40. நரசிங்கமுனையரையர் -

‘பைவளர்வாள் அரவணிந்தார் பாதமலர் நிழல்சேர்ந்து
மெய்வகைய வழிஅன்பின் மீளாத நிலைபெற்றார்.’

(தி.12 பு.42 பா. 8)

41. அதிபத்தர் -

‘நஞ்சு வாண்மணி மிடற்றவர் சிவலோகம் நண்ணித்
தஞ்சி றப்புடை அடியர்பாங் குறத்தலை அளித்தார்.’

(தி.12 பு.43 பா. 19)

42. கலிக்கம்பர் -

‘அளப்பில் பெருமை யவர்பின்னும் அடுத்த தொண்டின் வழிநின்று
களத்தில் நஞ்சம் அணிந்தவர்தாள் நிழற்கீழ் அடியார்

ருடன்கலந்தார்.’

(தி.12 பு.44 பா. 19)

43. கலிய நாயனார் -

‘பற்றியஅஞ் சலியினராய் நின்றவரைப் பரமர்தாம்
பொற்புடைய சிவபுரியில் பொலிந்திருக்க அருள்புரிந்தார்.’

(தி.12 பு.45 பா. 16)

44. சத்தி நாயனார் -

‘வைய முய்ய மணிமன்று ளாடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர்’

(தி.12 பு.46 பா. 6)

45. ஐயடிகள்காடவர்கோன் -

‘மன்னுசிவ லோகத்து வழிஅன்பர் மருங்கணைந்தார்
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரை அடிகளார்.’

(தி.12 பு.47 பா. 7)

9. கறைக்கண்டன் சருக்கம்**46. கணம்புல்ல நாயனார் -**

‘மங்கலமாம் பெருங்கருணை வைத்தருளச் சிவலோகத்து
எங்கள்பிரான் கணம்புல்லர் இனிதிறைஞ்சி அமர்ந்திருந்தார்.’

(தி.12 பு.48 பா. 8)

47. காரி நாயனார் -

'தோய்ந்தநெடுஞ் சடையார்தம் அருள்பெற்ற தொட்பினால்
வாய்ந்தமனம் போலுடம்பும் வடகயிலை மலைசேர்ந்தார்.'

(தி.12 பு.49 பா. 4)

48. நின்றசீர் நெடுமாறர் -

'அரசரிமை நெடுங்காலம் அளித்திறைவர் அருளாலே
பரசுபெருஞ் சிவலோகத் தின்புற்றுப் பணிந்திருந்தார்.'

(தி.12 பு.50 பா. 9)

49. வாயிலார் நாயனார் -

'..... சிவபெருமான் அடிநிழற்கீழ்ப்
புகலமைத்துத் தொழுதிருந்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார்.'

(தி.12 பு.51 பா. 9)

50. முனையடுவார் நாயனார் -

உற்ற அன்பின் செந்நெறியால் உமையாள் கணவன் திருவருளால்
பெற்ற சிவலோ கத்தமர்ந்து பிரியா உரிமை மருவினார்.'

(தி.12 பு.52 பா. 5)

10. கடல்கூழ்ந்த சருக்கம்**51. கழற்சிங்க நாயனார் -**

'திருவருட் சிறப்பி னாலே செய்யசே வடியின் நீழற்
பெருகிய உரிமையாகும் பேரருள் எய்தி னாரே'

(தி.12 பு.53 பா. 12)

52. இடங்கழி நாயனார் -

'தண்ணளியால் நெடுங்காலந் திருநீற்றின் நெறிதழைப்ப
மண்ணிலருள் புரிந்திறைவர் மலரடியின் நிழல்சேர்ந்தார்.'

(தி.12 பு.54 பா. 10)

53. செருத்துணை நாயனார் -

'உடுத்த உலகில் நிகழ்ச்செய் துய்யச் செய்ய பொன்மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழலடைந்தே இறவா இன்பம் எய்தினார்.'

(தி.12 பு.55 பா. 6)

54. புகழ்த்துணை நாயனார் -

'மின்னார்செஞ் சடையார்க்கு மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து
பொன்நாட்டின் அமரர்தொழப் புனிதர் அடி நிழல்சேர்ந்தார்.'

(தி.12 பு.56 பா. 6)

55. கோட்புலி நாயனார் -

'பொன்னுலகின் மேலுலகம் புக்கணையப் புகழோய்நீ
இந்நிலைநம் முடன் அணைகென் றேவிஎழுந் தருளினார்.'
(தி.12 பு.57 பா. 1)

12. மன்னியசீர்ச் சருக்கம்**56. பூசலார் நாயனார் -**

'..... பூசனைக ளெல்லாம் பெருமையிற் பலநாட் பேணிப்
பொன்புனை மன்று ளாடும் பொற்கழல் நீழல் புக்கார்.'
(தி.12 பு.65 பா. 17)

57. மங்கையர்க்கரசியார் -

'மாசில்புகழ் நெடுமாறன் றனக்குச் சைவ
வழித்துணையாய் நெடுங்காலம் மன்னிப் பின்னை
ஆசில்நெறி யவரோடும் கூட ஈசர்
அடிநிழற்கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார்.'
(தி.12 பு.66 பா. 2)

58. நேச நாயனார் -

'..... நாளும் அவர்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தி
அடைவுறு நலத்த ராகி அரனடி நீழல் சேர்ந்தார்.'
(தி.12 பு.67 பா. 4)

59. கோச்செங்கட்சோழர் -

'ஏவியநற் றொண்டுபுரிந் திமையவர்கள் அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை வேந்தர்திரு வடிநிழற்கீழ்'
(தி.12 பு.68 பா.17)

60. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் -

'மேன்மைப் பதிகத்திசை யாழில் இடப்பெற் றுடனே மேவியபின்
பானற் களத்தார் பெருமணத்தி லுடனே பரமர் தாளடைந்தார்.'
(தி.12 பு.69 பா. 1)

61. நம்பியாரூரர் -

'மன்னும் வன்றொண்டர் ஆலால சுந்தரர் ஆகித்தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழில்தலை நின்றனர்'
(தி.12 சரு. 13 பா. 49)

'தொண்டர் பரவும் இடத்தாய் போற்றி
தொழில் நோக்கி ஆளும் கடரே போற்றி' (தி.6 ப.56 பா. 7)

11.0. அறிதற்கரியன :

சேக்கிழார் தெய்வத் திருவருளில் தோய்ந்து நின்று இவ்வரிய நூலை அருளியவர் ஆதலின், அவர் தம் திருவுள்ளக் கருத்தை நம் சிற்றறிவு கொண்டு அறிதற்குரியதன்று. அந்நிலையில் நம்மனோரால் அறிதற்கரியனவாகவுள்ள அக்கருத்துகள் ஓரொருகால் திருவருள் உணர்த்த உணர முடியும் என்ற நிலையில் இங்குக் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

11.1. நாவுக்கரசர் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவரிடத்து வேண்டும் மூன்று வேண்டுகோள்களில், 'திருநீறு பூசியருளுக' என்பதும் ஒன்றாகும். ஏனை இரண்டையும் சிவகணங்கள் வழி வழங்கியருளிய இறைவன், இவ்வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிய குறிப்பு அறிதற்கரிதாகவுள்ளது.

11.2. திருநனிபள்ளியில் ஞானசம்பந்தர், பாலையை நெய்தல் ஆக்கினார் என்பதொரு வரலாறு, வழி நூலாசிரியராலும், திருக்கடவூர் உய்யவந்ததேவ நாயனார் முதலிய பல சான்றோர்களாலும் குறித்துப் போற்றப்பட்டுள்ளது. சேக்கிழார் திருவாக்கில் இஃது இடம் பெற்றிலது.

11.3. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணரை மதுரையில் இறைவன் நேர் முகமாகத் தம்முன் வரப் பணித்தனர். திருவாரூரில் வடதிசைக்கண் வேறு வாயில் வகுத்து அதன் வழித் தம்முன் வர அப்பெருமான் பணித்தருளுகின்றார். இந்நிலை அறிதற்கரிதாய் உள்ளது.

11.4 சோமாசிமாறர் வரலாற்றில் அவர்தம் பண்பும், தொண்டும் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றன. எனினும், அவர் பெயர் அவ்வரலாற்றில் குறிக்கப் பெறவில்லை.

11.5. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்கள், கபிலர் முதலாக நாற்பத்தொன்பதின்மர் என வகை நூல் குறிக்கின்றது. சேக்கிழார் திருவாக்கில் பொதுப்படையாகக் குறிக்கப் பெறுவதன்றி இப்புலவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு இடம்பெறவில்லை.

11.6. பெருமிழலைக்குறும்பர், சோமாசிமாறர் ஆகியோர் நம்பியாரூரர் பால்கொண்டிருந்த அன்பும், அதனால் அவர்கள் பெற்ற பெருவாழ்வும் அவர்களின் வரலாறுகளில் குறிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், சுந்தரர் வரலாற்றில் இவர்களைப் பற்றிய குறிப்பு ஏதும் இன்று.

11.7. காரி நாயனார் சிவபெருமானைப் பாடிக் கயிலை புக்கார் என வகைநூல் கூற, இவ்விரிநூல் மூவேந்தர் மீது கோவை பாடி, அவர்களிடத்துப் பெற்ற பொருள் கொண்டு திருக்கோவில் கட்டி அப்பத்திமை நெறியால் கயிலை சென்றார் எனக் கூறுகின்றது.

12.0. இடைச் செருகல் :

பேரிலக்கியங்கள் எனில் அவற்றில் இடைச் செருகல்கள் இருத்தல் இயற்கையாக உள்ளன திருத்தொண்டர் புராணமும் இதற்கு விலக்கன்று. புலவர் சபாபதி முதலியார் அவர்களின் பதிப்புக்கள் இரண்டனுள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு எண்ணிக்கை காணப்படுகின்றது. ஒன்றில் 4299 என்று உள்ளது. மற்றொன்றில் 4300 என்று உள்ளது.

எனினும், சிவக்கவிமணி அவர்கள் இவை தவறெனக் குறித்துள்ளார்கள். ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் பதிப்பிலும், ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பிலும் 4286 பாடல்கள் உள்ளன. பின்வந்த பதிப்புக்கள் பலவற்றிலும் இவ்வெண்ணிக்கையே உள்ளது.

'சேக்கிழார் புராணம்' அல்லது 'திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு' எனப்படும் நூலைச் செய்தருளியவர் உமாபதி சிவசாரியார் ஆவர். இந்நூலில் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் உள்ள காண்டம், சருக்கம், பாடல்கள் ஆகியவற்றைத் தாம் கண்டவாறு எடுத்துக் கூறிப் போற்றியுள்ளார். அவ்வகையில், அந்நூற்கண் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் காணும் பாடல்கள் 4253 எனக் குறிக்கின்றார். இதற்கு அரணாகப் பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளுள் ஒன்றன் இறுதியில்,

கொண்டலணி தண்டலை கழ் குன்றை நகர்ச் சேக்கிழார்

ஒண்டரணி யோருய்ய வோதினார் - கொண்ட புகழ்

என்றதொரு நாலாயி ரத்திருநூற் றைம்பத்து

மூன்று திருவிருத்த மும்.

- சேக்கிழார் புராணம்

என்றொரு பாடலும் உள்ளது.

இவ் வெண்ணிக்கையே கொள்ளத்தக்கது என்பது சிவக்கவி மணியவர்கள் உள்ளிட்ட அறிஞர் பெருமக்களின் கருத்தாகும். இவ்வகையில் $(4286 - 4253 = 33)$ 33 பாடல்கள் மிகையென அறிய இயலுகின்றது. சேக்கிழார் திருவாக்காக இருந்தது. அதனைக் கழித்து விடின் பெரும் தவறாகுமே என்ற அச்ச உணர்வும், ஆழ்ந்த நுண்ணறிவும் கொண்ட சிவக்கவிமணி அவர்கள், பின்வரும் 33

பாடல்கள் இடைச் செருகலாய் இருக்குமோ என ஐயறுகின்றார்.

1.	திருமலைச் சிறப்பு	= பாடல் - 8
2.	கண்ணப்பர்	= பாடல்கள் 158 முதல் 162 வரை
3.	ஆனாயர்	= பாடல் - 19
4.	மூர்த்தியார்	= பாடல்கள் 29 - 30
5.	திருக்குறிப்புத் தொண்டர்	= பாடல்கள் 99, 100, 101
6.	திருநாவுக்கரசர்	= பாடல் - 356
7.	திருஞானசம்பந்தர்	= பாடல்கள் 466, 705, 715, 716,
734, 735, 812
8.	ஏயர்கோன்	= பாடல்கள் 34, 122
9.	சாக்கியர்	= பாடல் - 7
10.	கலியார்	= பாடல் - 2
11.	பரமனையே பாடுவார்	= முதற்பாடல்
12.	திருவாரூர்ப் பிறந்தார்	= முதற்பாடல்
13.	முப்போதும் திருமேனி
தீண்டுவார்	= பாடல் - 3
14.	முழுநீறு பூசிய முனிவர்	= பாடல்கள் 1 முதல் 5 வரை
15.	பூசலார்	= முதற்பாடல்

இவ்வாறு ஐயறுத்தகும் 33 பாடல்களில் 12 பாடல்கள் நுண்ணிதாக எண்ணின், அவை இடைச் செருக்கலாக இருக்கும் என்றே தோன்றுகின்றன. அப்பாடல்கள்:

பொருப்பினில்வந் தவன்செய்யும் பூசனைக்கு முன்பென்மே
லருப்புறுமென் மலர்முன்னை யவைநீக்கு மாதரவால்
விருப்புறுமன் பெனும்வெள்ளக் கால்பெருகிற் றெனவீழ்ந்த
செருப்படியவ் விளம்பருவச் சேயடியிற் சிறப்புடைத்தால்.

உருகியவன் பொழிவின்றி நிறைந்தவவ னுருவென்னும்
பெருகியகொள் கலமுகத்திற் பிறங்கியினி தொமுகுதலா
லொருமுனிவன் செயியுமிழ் முயர்கங்கை முதற்றீர்த்தப்
பொருபுனலி னெனக்கவன்றன் வாயுமிழும் புனல்புனிதம்

இம்மலைவந் தெனையடைந்த கானவன்ற னியல்பாலே
மெய்ம்மலரு மன்புமேல் விரிந்தனபோல் விடுதலாற்
செம்மலர்மே லயனெடுமான் முதற்றேவர் வந்துபுனை
யெம்மலரு மவன்றலையா லிடுமலர்போ லெனக்கொவ்வா

வெய்யகனற் பதங்கொள்ள வெந்துளதோ வெனுமன்பா
னையுமனத் தினிமையினி னையமிக மென்றிலாற்
செய்யுமறை வேள்வியோர் முன்புதருந் திருந்தவியி
லெய்யும்வரிச் சிலையவன்றா னிட்டவு னெனக்கினிய.

மன்பெருமா மறைபொழிகண் மாமுனிவர் மகிழ்ந்துரைக்கு
மின்பமொழித் தோத்திரங்கண் மந்திரங்க ளியாவையினு
முன்பிருந்து மற்றவன்தன் முகமலர வகநெகிழ்ந்த
வன்பினினைந் தெனையல்லா லறிவுறா மொழிநல்ல.

(தி.12 பு.10 பா.158-162)

நீலமா மஞ்ஞை யேங்க நிரைக்கொடிப் புறவம் பாடக்
கோலவெண் முகையேர் முல்லை கோபம்வாய் முறுவல் காட்ட
வாலுமின் னிடைகூழ் மாலைப் பயோதர மசைய வந்தான்
ஞாலநீ டரங்கி லாடக் காரெனும் பருவ நல்லாள்

(தி.12 பு.14 பா.19)

எல்லா முடைய வீசனே இறைவ னென்ன வறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே யாகிப் புல்ல ராகுவா
ரல்லார் கண்டர் தமக்கிந்த வகில மெல்லா மாளென்ன
வல்லா ரிவரவ் வேடத்தை மாற்றா தன்பின்வழி நிற்பார்

(தி.12 பு.34 பா.7)

ஆதார மாயனைத்து மாகி நின்ற

வங்கணனெம் பெருமானீ ரணிந்த வேணிக்
காதார்வெண்டிருக்குழையா னருளிச் செய்த

கற்பமநு கற்பமுப கற்பந் தானா
மாகாதென் றங்குரைத்த வகற்ப நீக்கி

யாமென்று முன்மொழிந்த மூன்று பேத
மோகாதி குற்றங்க ளறுக்குநீற்றை

மொழிவதுநம் மிருவினைகள் கழிவ தாக

அம்பலத்தே யுலகுய்ய வாடு மண்ண

லுவந்தாடு மஞ்சினையு மளித்த வாக்க
ளிம்பர்மிசை யனாமயமா யிருந்த போதி

லீன்றணிய கோமயமந் திரத்தி னாலேற்
றும்பர்தொழ வெழுஞ்சிவமந் திரவோ மத்தா

லுற்பவித்த சிவாங்கிதனி லுணர்வுக் கெட்டா
எம்பெருமான் கழனினைந்தங் கிட்ட தூநீ

றிதுகற்ப மென்றெடுத்திங் கேத்த லாகும்.

ஆரணியத் துலர்ந்தகோ மயத்தைக் கைக்கொண்

டமுகறநுண் பொடியாக்கி யாவின் சுத்த

நீரணிவித் தத்திரமந் திரத்தி னாலே
நிசயமுறப் பிடித்தோம நெருப்பி லிட்டுச்
சீரணியும் படிவெந்து கொண்ட செல்வத்
திருநீரா மநுகற்பந் தில்லை மன்றுள்
வாரணியு முலையுமையாள் காண வாடும்
மாணிக்கக் கூத்தர்மொழி வாய்மை யாலே.

அடவிபடு மங்கியினால் வெந்த நீறு
மானிலைக ளனறொடக்க வெந்த நீறு
மிடவகைக ளளிகொளுவ வெந்த நீறு
மிட்டிகைகள் சுட்டவெரி பட்டநீறு
முடனன்றி வெவ்வேறே யாவி னீரா
லுரைதிகழு மந்திரம்கொண் டுண்டை யாக்கி
மடமதனிற் பொலிந்திருந்த சிவாங்கி தன்னால்
வெந்ததுமற் றுபகற்ப மரபி னாகும்.

இந்தவகை யாலமைத்த நீறு கொண்டே
யிருதிறமுஞ் சுத்திவரத் தெறித்த பின்ன
ரந்தமிலா வரனங்கி யாறு மெய்ம்மை
யறிவித்த குருநன்மை யல்லாப் பூமி
முந்தவெதி ரணியாதே யணியும் போது
முழுவதுமெய்ப் புண்டரஞ்சந் திரனிற் பாதி
நந்தியெரி தீபநிகழ் வட்ட மாக
நாதரடி யாரணிவர் நன்மை யாலே.

(தி.12 பு.63 பா.1-5)

இவை இப்பதிப்பில் நீக்கப் பெற்றுள்ளன. எனினும், இப்பாடல்களும் எஞ்சிய 21 பாடல்களும் திருவருள் துணை கொண்டு மேலும் எண்ணித் துணிய இடனுண்டு.

12.1 சேக்கிழார் : இவ்வரும் பெரும் நூலை அருளியவர் அருள்மொழித் தேவர் ஆவர். சேக்கிழார் குடியினர் : காலப்போக்கில் குடிப்பெயரே நெடிது நின்று நிலவுவதாயிற்று. இவர் இளவல் பாலறாவாயர் என்பார். சேக்கிழார்தம் மதி நுட்பம் நூலோடுடைய பேரறிவைக் கண்ட அக்காலச் சோழப் பெருவேந்தராய் 'அநபாய சோழர்' இவரை முதலமைச்சராக ஏற்றார். இவர்தம் ஆற்றலும், சால்பும், கண்ட அவ்வரசர் 'உத்தம சோழப் பல்லவராயன்' என்ற பட்டமும் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

தம் அரசர் உயிர்க்குறுதி பயக்கும் நூல்களைக் கல்லாது.

சிறிற்றின்பம் வெஃகுதற்கு ஏதுவாய சிந்தாமணியைப் பயின்றுவர உறுதி உழை இருந்தான் கூறல் கடன் என்பதற்கு ஏற்ப. அந்நூலை விடுத்து, ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும் கூறுவதாய அருள் நூல்களைக் கேட்டுப் பயன்பெறுதல் தக்கதெனக் கூறி, ஆளுடைய நம்பிகள் தொகுத்தும், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் வகுத்தும் அருளியிருக்கும் அடியவர் வரலாறுகளைக் கூறக் கேட்ட அரசரும் மகிழ்ந்து, அவ்வரலாறுகளைக் காவியமாக அருள வேண்டச், சேக்கிழாரும் தில்லைக்குச் சென்று, பெருமானை வணங்கக் கூத்தப் பெருமானும் வானொலிவழி 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுப்ப, அவ்வருள் மொழியையே முதற் பொருளாகக் கொண்டு, இவ்வரிய வரலாற்றைச் செய்தார். அரசரும் அங்கு வந்து மிக மகிழ்ந்து, ஆசிரியர் பெருமானாரையும் அவர் அருளிய நூலையும் யானை மீது ஏற்றி, நகர்வலம் கொளச்செய்து, தொண்டர் சீர்பரவுவார் என்பதொரு பட்டமும் கொடுத்து பொன்முடிசூட்டிப் போற்றி மகிழ்ந்தனர். திருவருளில் திளைத்து நின்ற இவர் தில்லையிலேயே இருந்தருளி வீடுபேறு பெற்றனர்.

சேக்கிழார் அமைச்சராகப் பணிசெய்து வரும் பொழுது, திருநாகேச்சுரத்துப் பெருமானிடத்து அயரா அன்பு கொண்டதன் வாயிலாக அத்திருக்கோவிலுக்குப் பற்பல திருப்பணிகள் செய்து வந்தார். இவ்வன்பு மீதூர்வால், தம் ஊராகிய குன்றத்தூரிலும், திருநாகேச்சுரத்து இறைவரின் நினைவாகத் திருக்கோவில் ஒன்று சமைப்பித்து, அதற்குத் திருநாகேச்சுரம் என்று பெயரிட்டு, அத்திருக்கோவிலுக்கு, நாள் வழிபாடும், சிறப்பு வழிபாடும் வழிவழியாக நடந்துவர அறக்கட்டளைகளையும் அமைத்தார்.

12.2 காலம் : ஆசிரியர் சேக்கிழார் காலம்பற்றி மூவகைக் கருத்துகள் நிலவுகின்றன. 1. கங்கை கொண்ட சோழன் காலத்தவர் (கி.பி.1038 - 1045), 2. முதற் குலோத்துங்கன் காலத்தவர் (கி.பி. 1073 - 1118); 3. இரண்டாம் குலோத்துங்கன் காலத்தவர் (கி.பி.1123 - 1148)

சேக்கிழார், தம் காலத்து வாழ்ந்த அரசரை அநபாயன், அபயன் என்ற பெயர்களாலும், குலோத்துங்கன் என்ற பெயராலும் குறிக்கின்றார் அன்றியும், அப்பேரரசர் பேரம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்தார் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பெயர்கள் எவையும் கங்கை கொண்ட சோழற்கு இல்லை. இவ்வரிய திருப்பணியையும் அவர் செய்திலர் ஆதலின் சேக்கிழார், கங்கை கொண்டசோழன் காலத்தவர் அல்லர்.

இனி முதற்குலோத்துங்கனுக்கும் அநபாயர் என்ற பெயர் இருந்ததாகத் தெரிந்திலது. அவரைப்பற்றி எழுந்த கலிங்கத்துப் பரணியிலும், இவர் பெயர் பலவாகக் குறிப்பிட்டு இருக்க, இவ்வநபாயர் என்ற பெயர் யாண்டும் காணப்படவில்லை. மேலும் இவ்வரசர் தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு மட்டுமே பொன் வேய்ந்தவர் ஆதலின், சேக்கிழார் குறிக்குமாறு பேரம்பலத்திற்குப் பொன்வேய்ந்த அநபாயர் இவரின் வேறாவர் என்பது தெளிவாகிறது.

சேக்கிழார், தம்கால எல்லையில் வாழ்ந்திருந்த சோழரை அநபாயர் என்ற பெயரில் பத்து இடங்களில் குறித்தருளுகின்றார். இவற்றுள் ஓரிடத்துச் 'சேயவன் திருப்பேரம்பலம் செய்ய, தூய பொன்னணி சோழன்அநபாயன்' என்று குறிக்கின்றார். எனவே, இப்பெயருக்கும் இத்திருப்பணிக்கும் உரிய அரசன் இரண்டாம் குலோத்துங்கனே என அறிய இயலுகின்றது. எனவே இவர்தம் காலம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு ஆகும் என்பது தெளிவு. இவ்வரசர் சிற்சில நிலங்களைத் தொகுத்து அவற்றிற்குக் 'குலோத்துங்க சோழ திருநீற்றுச் சோழன் நல்லூர்' 'குலோத்துங்கசோழன், திருத்தொண்டர் சீர் பரவுவார்' எனும் பெயரும் வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளமையும் குறுக்கத் தக்கதாம்.

சேக்கிழாரின் இளவல் பாலறாவாயர் குன்றத்தூரில் தம் பெயரால் திருக்குளம் ஒன்று வெட்டியும், அரசர் வேண்டுகோளால், அங்கிருந்தவாறே அவருக்கு உறுதுணையாய் நாட்டைப் பேணியும் வந்தார். இவ்வரசர் அவருக்குத் 'தொண்டைமான்' என்றொரு பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தமையும் அறிய இயலுகின்றது. இவையெல்லாம் மேற்கண்ட கால எல்லையில் சேக்கிழார் வாழ்ந்தமைக்கு அரணாகின்றன.

உமாபதி சிவம் என்பவரால் அருளப்பெற்ற திருத்தொண்டர் புராண வரலாறே, இவர் வரலாற்றை ஓராற்றான் அறியத் துணை நிற்கின்றது. இவ்வாசிரியர் புறச் சந்தான குரவர்களில், நான்காம் வராய உமாபதி சிவமாவர் என்று கூறலே இதுகாறும் மரபாய் இருந்து வந்தது. இக்கால ஆய்வாளர்கள் அவரின் வேறாவர் என்ற கருதுகின்றனர் எவ்வாறாயினும் சேக்கிழார் வரலாற்றை இவ்வளவில் அறிதற்கு ஈதொன்றே நிலைக்களனாக உள்ளது.

12.3 நூற்பெயர் : இவ்வரிய நூற்கு ஆசிரியர் இட்ட பெயர் 'திருத்தொண்டர் புராணம்' என்பதேயாம் 'எடுக்கு மாக்கதை' (தி.12 பாயிரம்.3) எனவரும் தொடர்கொண்டு இதற்குப் பெயரிப்புராணம் என்பதொரு பெயரும் காலப்போக்கில் வழங்கலாயிற்று மா-பெரிய,

புராணம்-கதை இப்பெயரே இன்றைய நிலையில் பெரிதும் வழக்காறாகவுள்ளது.

12.4 அரங்கேற்றம் : இப்பெருநூலை 'அநபாயனின் அரசவை ஏற்றது' என்பதற்கும், கூத்தப் பெருமான், வான்வழி 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளிய அருளிப்பாடோ இந்நூல் செயற்கு ஏதுவாயிற்று என்பதற்கும்,

மேய இவ்வரை கொண்டு விரும்புமாம்

சேய வன்திருப் பேரம்ப லம்செய்ய

தூய பொன்னணி சோழன்நீ ழிபார்

ஆய சீர்அந பாயன் அரசவை

(தி.12 பாயிரம்.8)

அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண் டறிவரும்

தெருளில் நீரிது செப்புதற் காம்எனின்

வெருளில் மெய்ம்மொழி வான்நிழல் கூறிய

பொருளின் ஆகும் எனப்புகல் வாம்அன்றே (தி.12 பாயிரம்.9)

எனவரும் சேக்கிழாரின் திருவாக்குகள் சான்றாகின்றன.

இவ்வரிய நூலைத் தெய்வச் சேக்கிழார், தில்லையில், சித்திரைத் திருவாதிரைநாளான 4.4.1139இல் தொடங்கி, எதிராண்டு சித்திரைத் திருவாதிரை நாளான 22.4.1140இல் முற்றுவித்தார் என்பர், ஆய்வாளர் குடந்தை நா.சேதுராமன் அவர்கள்.

12.5 பதிப்புக்கள் : இத்திருத்தொண்டர் புராணம் இதற்கு முன், மூலமாகவும் குறிப்புரையுடனும் உரையுடனுமாகப் பல பதிப்புக்கள் வந்துள்ளன. உரையுடன் வந்தனவற்றில், நிறைவு பெற்றும் பெறாததுமாக இருநிலையில் வெளிவந்துள்ளன அவை யாவும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியன.

12.5.1 மூலமாக வந்த பதிப்புக்கள் :

(அ) காஞ்சி சபாபதி முதலியார் பதிப்பு : ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன், முதற்பகுதி - கி.பி.1854, இரண்டாம் பகுதி - கி.பி.1862.

(ஆ) ஆறுமுக நாவலர் வரலாற்றையொட்டிய பதிப்பு, முன் குறிப்புகளுடன் (கூசனம்), காரைக்காலம்மையார் வரலாறு வரை - கி.பி.1884.

(இ) சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றப் பதிப்பு - ம.பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடன் கி.பி.1930

(ஈ) திருப்பனந்தாள் - காசித் திருமடத்துப் பதிப்பு - கி.பி.1950

(உ) தருவாவடுதுறை ஆதினப் பதிப்பு - கி.பி.1988

(ஊ) ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சூசனம் எழுதாத எஞ்சிய பகுதிகளுக்கு, யாழ்ப்பாணம், ஏழாலை, பண்டிதர் மு. கந்தையா அவர்கள், வரலாற்றை ஒட்டிய முன் குறிப்புகளுடன் (சூசனம்) எழுதி வெளிவந்த மலேசிய, சைவசித்தாந்த நிலையப் பதிப்பு - கி.பி. 1993.

12.5.2 குறிப்புரையுடன் வந்த பதிப்புக்கள் :

(அ) திரு.வி.க அவர்களின் குறிப்புரையுடன் : கி.பி.1905 - 1934.

(ஆ) திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருத்தொண்டர் மாக்கதை, குலசை ப.இராமநாதபிள்ளை அவர்கள் வரலாற்றுக் குறிப்புரைகளுடனும், திருப்பக்கிழார் திரு.சு.அ.இராமசாமிப் புலவர் அவர்களின் விளக்கக் குறிப்புரைகளுடனும் - கி.பி. 1970.

(இ) திரு. வி.க. அவர்களின் பதிப்பில் தரு.அ.ச.ஞானசம் பந்தன் அவர்கள் செய்த சில திருத்தங்களுடன் - கி.பி.1993

12.5.3 உரை நிறைவு பெறாத பதிப்புக்கள் :

(அ) மழவை மகாலிங்க ஐயர் உரை : (ஆனாயர் வரை) முதற் பதிப்பு - கி.பி.1845 (காரைக்கால் அம்மையார் வரை) - கி.பி.1846.

(ஆ) அருள்திரு. ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் (ஏயர்கோன் கலிக்காமர் வரை) பதிப்பு - கி.பி.1885.

(இ) திரு. ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை உரைப்பதிப்பு - 1. அமர்ந்தியார் சருக்கம் வரை - கி.பி.1918; 2. இலைமலிந்த சருக்கம் மட்டும் - கி.பி.1923; 3. நூல் தொடக்கம் முதல் ஆனாய நாயனார் முடிய - கி.பி.1924.

(ஈ) திரு.கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் எழுதிய பெரியபுராண விளக்கம் என்ற பெயரில் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார் பதிப்புக்கள் - (2105 பாடல்கள் வரை) 1987 முதல் 1991 வரை.

12.5.4 உரை நிறைவு பெற்ற பதிப்புக்கள் :

(அ) திரு.பி. சுப்பராய பிள்ளை அவர்கள் உரையுடன் முதல் பகுதி - கி.பி.1893; இரண்டாம் பகுதி - கி.பி.1895.

(ஆ) சிவத்திரு. சிவக்கவிமணி சி.கே.சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் உரையுடன் - பகுதி பகுதியாக நூல் முழுமையும் வெளிவந்த ஆண்டுகள் - கி.பி.1937 முதல் 1968 வரை.

(இ) ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் எழுதிய உரையைத் தொடர்ந்து, எஞ்சிய பகுதிக்கும் இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்கள் உரை நிறைவு செய்து வெளியிட்ட பதிப்பு - கி.பி.1898.

(ஈ) சென்னை, வர்த்தமானன் பதிப்பு , பொழிப்புரையுடன் - கி.பி.1990.

இவ்வகையில், தொடர்ந்து பெரியபுராணத்தைத் தமிழ்ச் சைவ உலகிற்குப்பதிப்பித்து வழங்கிய அறிஞர் பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் அடியவனின் நன்றியும் வணக்கமும் என்றென்றும் உரியனவாகும்.

இப்பதிப்புக்களில், சிவக்கவிமணி அவர்களின் பதிப்பு, பாட்டின் உட்பொருள் அன்றியும், ஆண்டைக்கு இன்றியமையா யாவையும் விளங்கத் தன்னுரையானும் பிறநூலானும் ஐயம் அகல ஐங்காண்டிகை உறுப்பொடு மெய்யினை எஞ்சாது இசைக்கும் விருத்தியுரையாய் பதிப்பாகும். அப்பெருமகனாருக்குச் சிறப்புவுகையானும் அடியவனின் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளும் கடப்பாடுடையேன்.

பன்னிரு திருமுறைகளும் தக்க உரை விளக்கங்களுடன் தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் நிறைவாக வரவேண்டும் எனத் திருவுளங்கொண்டு. திருவருளால் அவ்வரிய பணியை நிறைவு செய்தருளியிருக்கும் தருமை ஆதீனம் 26 ஆவது குருமூர்த்திகளாக விளங்கும் ஸ்ரீலாஸ் குருமகாசந்நிதானம் அவர்கள் பல்லாற்றானும் போற்றி வணங்குதற்குரியவர்களாவார்கள். சிவனடியே சிந்திக்கும் திருவுள்ளமும், பதிகச் செஞ்சொல் மேய செவ்வாயும், நாளும் தாம் வழிபட்டு வரும் சொக்கநாதப் பெருமானைப் பூசனை செய்துவரும் திருக்கரங்களும் உடையவர்கள். அவர்கள் அடியவனை ஆட்கொண்டருளித் தொடர்ந்து பல்வேறு சிவப் பணிகளைச் செய்து உய்யுமாறு பணித்தருளி வருபவர்கள் அவர்கள் இத்திருத்தொண்டர்

புராண உரைப் பணியை அடியவனிடத்து வழங்கி ஆட்கொண்டருளிய பெருங்கருணைக்கு அடியேன் என்றென்றும் போற்றி வணங்கிவரும் கடப்பாடுடையேன். அவர்களின் திருவடி மலர்களை வணங்கி மகிழ்கின்றேன்.

இஃது உரைநிறைவுற்ற பதிப்புக்களில், ஆறாவது பதிப்பாக விளங்குகின்றது. இதற்குமுன் பதிப்பித்த பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் மீண்டும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இவ்வுரைப் பதிப்பு நிறைவு பெறுதற்கு ஏதுவாகப் பொருள் உதவிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும் சிறப்பாக இப்பன்னிரண்டாம் திருமுறைப் பதிப்புக்கு உதவிய அருட்செல்வர் திரு. எம்.ஏ.சிதம்பரம் அவர்களுக்கும் திரு. ஏ.சி.முத்தையா அவர்களுக்கும், உடனிருந்து எழுதுதற்கும், திருத்துதற்கும் உதவிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

உ

குருபாதம்

முன்னுரை

தருமையும் கமலையும் விரிதமிழ்க் கூடலும் திருநகராக அரசு வீற்றிருக்கும் திருத்தகவுடையது தருமபுர ஆதீனமாகும். இவ்வாதீன 25ஆவது குருமூர்த்திகளாக எழுந்தருளியிருந்தவர்கள் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கயிலை சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் செய்துவந்த அறப்பணிகள் மிகப்பலவாம்.

இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன தருமையாதீனத் திருக் கோயில்கள் இருபத்தேழிற்கும் திருக்குடமுழுக்கு விழா செய்தருளியமையும், பன்னிரு திருமுறைகளும் உரையுடன் வெளிவரத் திருவுளங்கொண்ட அருமையுமாகும். அவர்கள் திருவுளம்பற்றியவாறு ஒன்பதாம் திரு முறை வரை அவர்கள் காலத்தில் வெளிவரலாயின.

அக்குரு மூர்த்திகளை அடுத்து இருபத்தாறாவது குருமூர்த்திகளாக எழுந்தருளியிருந்து அவ்வருட்பீடத்தை அலங்கரித்து வருபவர்கள், ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சண்முகதேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு திருவுள்ளமும், பதிகச்செஞ்சொல் மேய செவ்வாயும், எம்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க எனத் தம் திருக்கரங்களை ஆட்படுத்திக் கொண்டு நாளும் தாம் வழிபட்டுவரும் சொக்கநாதப் பெருமானுக்குச் சிறப்பொடு பூசனை செய்துவரும் பாங்கும் உடையவர்கள்.

இவர்கள், தம் அருளாட்சிக் காலத்தில் நிகழ்த்திவரும் அறப்பணிகளும் அருட்பணிகளும் மிகப்பலவாம். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன, அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம் ஒன்றை நிறுவி, அதன்வழி நான்மறைச் சைவம் ஓங்கச் செய்துவரும் பணிகள் பலவுமாம்.

தம் குருமூர்த்திகள் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்றுவந்த திருமுறைப் பணியை மேலும் தொடர்ந்து நிறைவுபடுத்த வேண்டும் எனத் திருவுளங்கொண்டு, பத்தாம் திருமுறையையும், பதினொன்றாம்

திருமுறையையும் பெரும்புலவரும் சைவசித்தாந்த வித்தகரும் சிவபூசைச் செல்வரும் ஆய திருமிகு சி. அருணைவடிவேல் முதலியார் அவர்கள் உரையுடன் வெளிப்படுத்தியருளினார்கள்.

பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகிய திருத்தொண்டர் புராணத்தை, ஒன்றற்கும் பற்றாத அடியேனிடம் கொடுத்தருளி, உரை எழுதுமாறு பணித்தருளினார்கள்.

அடியேனை ஆட்கொண்டருளி உய்வித்தருளிவரும் திருப்பெருந் திரு குருமகாசந்நிதானம் அவர்களின் அருளாசியுரை நூற்குமுன் அமைந்துள்ளது.

அதனை அடுத்து ஆராய்ச்சி முன்னுரை என்ற பெயரில் திருத் தொண்டர் புராணம் பற்றி அறியத்தக்க பல்வேறு செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை அறிஞர் உலகிற்கும், திருவருள் தோய்வுடைய அருட்செல்வர்களுக்கும் பயன்படும் எனும் கருத்துடையேன்.

இதுபோன்ற நூற்பதிப்புப் பணிகளையும், திருமுறை முற்றோதல் முதலாய பல்வேறு சிவப்பணிகளையும் செய்து உய்யுமாறு பணித்தருளி, அடியேனை ஆட்கொண்டருளிவருகின்ற குருமூர்த்தி களின் திருவடி மலர்களை அடியேன் மனம், மொழி, மெய்களால் என்றும் வணங்கிடும் கடப்பாடு உடையேன்.

திருவருளும் குருவருளும் முன்னின்றருளத் திருத்தொண்டர் புராணத்திற்குப் பொழிப்புரையும், இன்றியமையாது வேண்டப்படும் இடங்கட்கு விளக்கவுரையும் எழுதப்பெற்று, இத்திருமுறை இது பொழுது வருவதாயிற்று.

உரை நிறைவு பெற்றுவரும் திருத்தொண்டர் புராணப் பதிப்புகளில், இஃது ஆறாவது பதிப்பாக விளங்குகின்றது. இதற்குமுன் பதிப்பித்த பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வுரைப்பதிப்பு நிறைவுபெறுவதற்கு ஏதுவாகப் பொருள் உதவிய அன்பர்கள் அனைவர்க்கும், சிறப்பாக இப்பன்னிரண்டாம் திருமுறைப் பதிப்புக்கு உதவிய, செட்டிநாட்டு அரசர் குடும்பத்தினராய டாக்டர் எம். ஏ. எம். சிதம்பரம் செட்டியார் - திருமதி அபிராமி ஆச்சி ஆகியோர்க்கும், டாக்டர் ஏ. சி. முத்தையா - திருமதி தேவகி முத்தையா ஆகியோர்க்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எளியேன் இந்நூலுக்கு உரைசெய்திருக்கும் பெற்றிமையை எண்ணி, அணிந்துரை வழங்கியிருப்பவர்கள் என் பேரன்புக்கும்

பெருமதிப்புக்கும் உரிய பெருந்தகையாளர், அருட்செல்வர் திருமிகு நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் ஆவார். என்னைப் பல்லாண்டுகளாக ஈர்த்துப் பணிகொண்டுவரும் அவர்களின் நல்வாழ்த்திற்கும் பேரன் பிற்கும் என்றென்றும் நன்றியுடையேன்.

இவ்வரிய திருமுறையைச் செம்மையாகவும் அழகியதாகவும் பதிப்பித்த சென்னை, காந்தளகம் உரிமையாளர் மறவன்புலவு க. சச்சி தானந்தன் அவர்கட்கு எளியேனின் அன்புகெழுமிய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல், உரையுடன் திருந்திய பதிப்பாக வெளிவருதற்கு மெய்ப்புப் பணியைச் சீரிதாகச் செய்துதவியவர் என் அன்புக்குரிய பேராசிரியர் வி. சா. குருசாமி தேசிகர் அவர்கள் ஆவார். அவர்கட்கும் என் உளங்கணிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உடனிருந்து எழுதுதற்கும் திருத்துதற்கும் உதவிய காஞ்சிபுரம், வித்துவான் கன்னியப்பன் அவர்களுக்கும், மதுரை, வித்துவான் காசிநாத தேசிகர் அவர்களுக்கும், மற்றும் அறிஞர் பெருமக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ.

-தி.8 ப.10 பா.12

தருமபுரம்

சித்திரபாணு, கார்த்திகை

இங்ஙனம்

கு. சுந்தரமூர்த்தி

உ

சிவமயம்

திருத்தொண்டர் புராணம்

முதற் காண்டத்தில் குறிப்பிடப்பெறும்

நாயன்மார்களின் திருப்பெயர்கள்.

(அகர வரிசையில்)

1. அப்பூதியார்	15. திருக்குறிப்புத்தொண்டர்
2. அமர்ந்தியார்	16. திருநாவுக்கரசர்
3. அரிவாட்டாயர்	17. திருநாளைப்போவார்
4. ஆனாயர்	18. திருநீலகண்டர்
5. இயற்பகையார்	19. திருநீலநக்கர்
6. இளையான்குடிமாறர்	20. தில்லைவாழந்தணர்
7. உருத்திரபசுபதியார்	21. நமிநந்தியடிகள்
8. எறிபுத்தர்	22. பெருமிழலைக்குறும்பர்
9. ஏனாதி நாதர்	23. மானக்கஞ்சாறர்
10. கண்ணப்பர்	24. முருகர்
11. காரைக்காலம்மையார்	25. மூர்த்தியார்
12. குங்குலியக்கலையர்	26. மெய்ப்பொருளார்
13. குலச்சிறையார்	27. விறன்மிண்டர்
14. சண்டேசர்	

தொகையடியார்- 1, தனியடியார் - 26, ஆக 27.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் 9 தொகை அடியார்களின்

திருப்பெயர்கள்

(அகர வரிசையில்)

1. அப்பாலும் அடிச்சாந்தார்	6. பரமனையே பாடுவார்
2. சித்தத்தைச்சிவன்பாலே
வைத்தார்	7. பொய்யடிமையில்லாத
புலவர்
3. திருவாரூர்ப் பிறந்தார்	8. முப்போதும் திருமேனி
தீண்டுவார்
4. தில்லைவாழந்தணர்	
5. பத்தராய்ப் பணிவார்	9. முழுநீறு பூசிய முனிவர்

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் 63 தனி அடியார்களின்

திருப்பெயர்கள்

(அகர வரிசையில்)

1. அதிபத்தர்	33. சிறுத்தொண்டர்
2. அப்பூதியார்	34. சுந்தரர்
3. அமர்ந்தியார்	35. செருத்துணையார்
4. அரிவாட்டாயர்	36. சேரமான்பெருமாளர்
5. ஆனாயர்	37. சோமாசிமாறர்
6. இசைஞானியார்	38. தண்டியடிகள்
7. இடங்கழியார்	39. திருக்குறிப்புரத்தொண்டர்
8. இயற்பகையார்	40. திருஞானசம்பந்தர்
9. இளையான்குடிமாறர்	41. திருநாவுக்கரசர்
10. உருத்திரபசுபதியார்	42. திருநாளைப்போவார்
11. எறிபத்தர்	43. திருநீலகண்டர்
12. ஏயர்கோன்கலிக்காமர்	44. திருநீலகண்டயாழ்ப்பணர்
13. ஏனாதி நாதர்	45. திருநீலநக்கர்
14. ஐயடிகள் காடவர்கோன்	46. திருமூலர்
15. கணநாதர்	47. நரசிங்கமுனையரையர்
16. கணம்புல்லர்	48. நமிநந்தியார்
17. கண்ணப்பர்	49. நெடுமாறர்
18. கழற்சிங்கர்	50. நேசர்
19. கலிக்கம்பர்	51. புகழ்ச்சோழர்
20. கலியார்	52. புகழ்த்துணையார்
21. காரியார்	53. பூசலார்
22. காரைக்காலம்மையார்	54. பெருமிழலைக்குறும்பர்
23. குங்குலியக்கலையர்	55. மங்கையர்க்கரசியார்
24. குலச்சிறையார்	56. மானக்கஞ்சாறர்
25. கூற்றுவர்	57. முருகர்
26. கோச்செங்கட்சோழர்	58. முனையடுவார்
27. கோட்புலியார்	59. மூர்க்கர்
28. சடையனார்	60. மூர்த்தியார்
29. சண்டேசர்	61. மெய்ப்பொருளர்
30. சத்தியார்	62. வாயிலார்
31. சாக்கியர்	63. விறன்மிண்டர்
32. சிறப்புலியார்	

உ
சிவமயம்
**அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின்
திருநட்சத்திரங்கள்**

திங்கள் நிரலில் :

குறிப்பு : தொகையடியார்களில், தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்குச் சித்திரை முதல் நாளிலும், எனையோர்க்குப் பங்குனி இறுதி நாளிலும் குருபூசை செய்வது வழமை.

சித்திரை

சிறுத்தொண்டர்	-	பரணி
மங்கையர்க்கரசியார்	-	உரோகிணி
விறன்மிண்டர்	-	திருவாதிரை
இசைஞானியார்	-	சித்திரை
திருக்குறிப்புத்தொண்டர்	-	சுவாதி
திருநாவுக்கரசர்	-	சதயம்

வைகாசி

கழற்சிங்கர்	-	பரணி
நமிநந்தியடிகள்	-	பூசம்
சோமர்சிமாறர்	-	ஆயிலியம்
திருஞானசம்பந்தர்	-	மூலம்
முருகர்	-	மூலம்
திருநீலநக்கர்	-	மூலம்
திருநீலகண்டயாழ்ப்பணார்	-	மூலம்

ஆனி

அமர்நீதியார்	-	பூரம்
ஏயர்கோன்கலிக்காமர்	-	இரேவதி

ஆடி

மூர்த்தியார்	-	கார்த்திகை
புகழ்ச்சோழர்	-	கார்த்திகை
கூற்றுவர்	-	திருவாதிரை
பெருமிழலைக்குறும்பர்	-	சித்திரை
சுந்தரர்	-	சுவாதி
கழறிற்றறிவார்	-	சுவாதி
கலியார்	-	கேட்டை
கோட்புலியார்	-	கேட்டை

ஆவணி

செருத்துணையார்	-	பூசம்
புகழ்த்துணையார்	-	ஆயிலியம்
அதிபத்தர்	-	மகம்
இளையான்குடிமாறர்	-	மகம்
குலச்சிறையார்	-	அனுபம்
குங்குலியக்கலையர்	-	மூலம்

புரட்டாசி

உருத்திரபசுபதியார்	-	அசுவினி
திருநாளைப்போவார்	-	உரோகிணி
ஏனாதிநாதர்	-	உத்திராடம்
நரசிங்கமுனையரையர்	-	சதயம்

ஐப்பசி

திருமூலர்	-	அசுவினி
நின்றசீர்நெடுமாறர்	-	பரணி
இடங்கழியார்	-	கார்த்திகை
சத்தியார்	-	பூசம்
பூசலார்	-	அனுபம்
ஐயடிகள்காடவர்கோன்	-	மூலம்

கார்த்திகை

கணம்புல்லார்	-	கார்த்திகை
மெய்ப்பொருளார்	-	உத்திரம்
ஆனாயர்	-	அத்தம்
மூர்க்கர்	-	மூலம்
சிறப்புலியார்	-	பூரடம்

மார்கழி

சடையனார்	-	திருவாதிரை
இயற்பகையார்	-	உத்திரம்
மானக்கஞ்சாறர்	-	சுவாதி
சாக்கியர்	-	பூரடம்
வாயிலார்	-	இரேவதி

தை

கலிக்கம்பர்	-	இரேவதி
கண்ணப்பர்	-	மிருகசிரிடம்
அரிவாட்டாயர்	-	திருவாதிரை
சண்டேசுரர்	-	உத்திரம்
திருநீலகண்டர்	-	விசாகம்
அப்பூதியார்	-	சதயம்

மாசி

எறிபத்தர்	-	அத்தம்
காரியார்	-	பூரடம்
கோச்செங்கட்சோழர்	-	சதயம்

பங்குனி

நேசர்	-	உரோகிணி
கணநாதர்	-	திருவாதிரை
முனையடுவார்	-	பூசம்
காரைக்காலம்மையார்	-	சுவாதி
தண்டியடிகள்	-	சதயம்

திருத்தொண்டர் பிறரின் திருநட்சத்திரங்கள்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	-	ஆனி	-	மகம்
திலகவதியம்மையார்	-	தை	-	உத்திரம்
பட்டினத்தடிகள்	-	ஆடி	-	உத்திராடம்
நம்பியாண்டார் நம்பிகள்	-	வைகாசி	-	பூசம்
சேக்கிழார் சுவாமிகள்	-	வைகாசி	-	பூசம்
மெய்கண்டதேவர்	-	ஐப்பசி	-	சுவாதி
அருணந்திசிவம்	-	புரட்டாசி	-	பூரம்
மறைஞானசம்பந்தர்	-	ஆவணி	-	உத்திரம்
உமாபதிசிவம்	-	சித்திரை	-	அத்தம்
திருவள்ளுவர்	-	மாசி	-	உத்திரம்
(வைகாசி அனுடம் எனவும் கூறுவர்)				

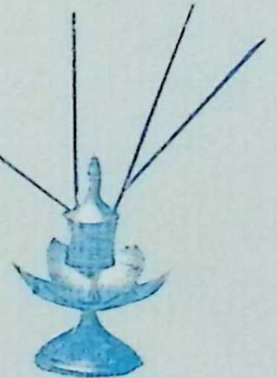
சைவசமய குரவர், சேக்கிழார் குருபூசை நாள்கள்

சித்திரைச் சதயம் அப்பர் சிறந்தவை காசிமூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்தர் ஆனிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் ஆடி தன்னில்
சுத்தமாம் சோதிநாளில் சுந்தரர் கயிலை சேர்ந்தார்

பாடிய சம்பந்தர் வைகாசிமூலம் பயிலும் அப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச்சதயம் நிறைவன் றொண்டர்
ஆடியிற் சோதி திருவாத வூரநல் லானிமகம்
நேடிய சேக்கிழார் வைகாசி பூசம் சிறந்தனரே.

திருத்தொண்டர் புராணத்து அடியவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

வரி எண்.	பெயர்	குலம்	நாடு	உண்	வழிபட்ட பாங்கு	திருவருள் பெற்ற திங்களும் விண்மீன்களும்
1. தில்லைவாழ்ந்தணர் சருக்கம்						
1.	திருநீலகண்டர்	சூயவர்	சோழநாடு	தில்லை	அடியவர்	தை - விசாகம்
2.	இயற்பகையார்	வணிகர்	சோழநாடு	பூம்புகார்	அடியவர்	மார்கழி-உத்திரம்
3.	இளையான்குடிமாறர்	வேளாளர்		இளையான்குடி	அடியவர்	ஆவணி - மகம்
4.	மெய்ப்பொருளார்	அரசர்	நடுநாடு	திருக்கோவலூர்	அடியவர்	கார்த்திகை-உத்திரம்
5.	விறன்மிண்டர்	வேளாளர்	மலைநாடு	செங்குன்றூர்	அடியவர்	சித்திரை-திருவாதிரை
6.	அமர்ந்தியார்	வணிகர்	சோழநாடு	பழையாறை	அடியவர்	ஆனி - பூரம்
2. இலைமலிந்த சருக்கம்						
7.	எறிபத்தர்	அறியஇயன்றிலது	சோழநாடு	கருவூர்	சிவலிங்கம்	மாசி - அத்தம்
8.	ஏனாதிநாதர்	சான்றார்	சோழநாடு	எயினனூர்	அடியவர்	புரட்டாசி - உத்திராடம்
9.	கண்ணப்பர்	வேடர்	தொண்டைநாடு	உடுப்பூர்	சிவலிங்கம்	தை - மிருகசீரிடம்

திருத்தொண்டர் அறியத்தக்க நாயன்மார்கள்

1. திருவள்ளுவர்

2. இயற்கையார்

3. இளையான் குடிமாரர்

4. மயம்பொருளார்

5. விரன்மினார்

6. அமர்த்தியார்

7. ஏறிபத்தர்

8. ஏனாதிநாதர்

9. கண்ணப்பர்

10. குங்குலியக்கையார்

11. மாணக்கஞ்சாரர்

12. அரிவாப்பாயர்

13. ஆனாயர்

14. மூர்த்தியார்

15. முருகர்

16. உருத்திர மயதியார்

17. திருநாளைப் போவார்

18. திருத்தறிப்புத் தொண்டர்

19. சண்டேசுவரர்

20. திருநாவுக்கரசர்

21. குலச்சிறையார்

22. பெருமழைவக் குழாயர்

23. காளையக்கால் அம்மையார்

24. அப்பதியடிகள்

25. திருநீலநகர்

26. நயிந்ததியடிகள்

27. திருநாளைப்பூதர்

28. ஏயர்கோன் கவிக்கமார்

29. திருமூலர்

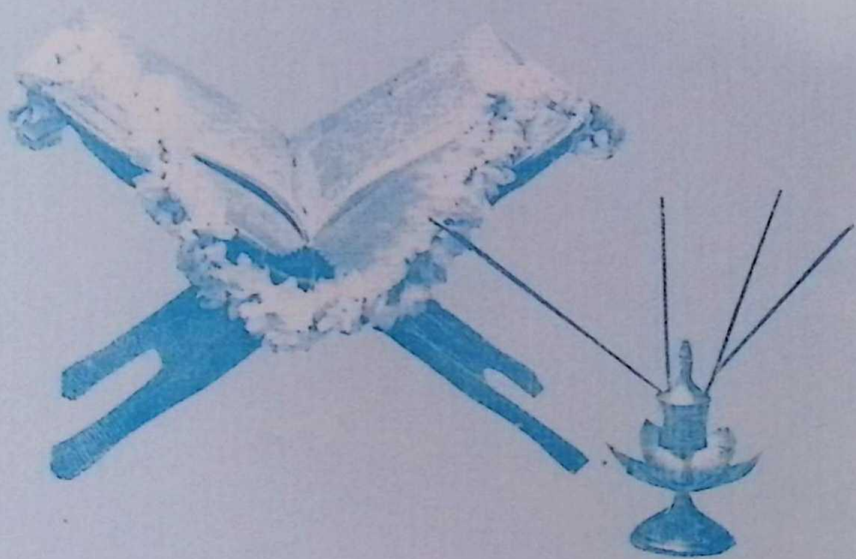

30. தண்டியடிகள்

திருத்தொண்டர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்கள் (தொடர்ச்சி)

Koviloor Digital Library

10. குங்குலியக்கலயர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருக்கடவூர்	சிவலிங்கம்	ஆவணி-மூலம்
11. மானக்கஞ்சாறர்	வேளாளர்	சோழநாடு	கஞ்சாறூர்	அடியவர்	மார்கழி - சுவாதி
12. அரிவாட்டாயர்	வேளாளர்	சோழநாடு	கணமங்கலம்	சிவலிங்கம்	தை-திருவாதிரை
13. ஆனாயர்	இடையர்	மழநாடு	மங்கலம்	சிவலிங்கம்	கார்த்திகை-அத்தம்

3. மும்மையால் உலகாண்ட சருக்கம்

14. மூர்த்தியார்	வணிகர்	பாண்டியநாடு	மதுரை	சிவலிங்கம்	ஆடி - கார்த்திகை
15. முருகர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருப்புகலூர்	அடியவர்	வைகாசி - மூலம்
16. உருத்திரபசுபதியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருத்தலையூர்	சிவலிங்கம்	புரட்டாசி - அசவினி
17. திருநாளைப்போவார்	புலையர்	சோழநாடு	ஆதனூர்	சிவலிங்கம்	புரட்டாசி - உரோகிணி
18. திருக்குறிப்புத்தொண்டர் ஏகாலியர்		தொண்டைநாடு	காஞ்சிபுரம்	அடியவர்	சித்திரை - சுவாதி
19. சண்டேசுரர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருச்சேய்ஞலூர்	சிவலிங்கம்	தை - உத்திரம்

4. திருநின்ற சருக்கம்

20. திருநாவுக்கரசர்	வேளாளர்	நடுநாடு	திருவாமூர்	குரு	சித்திரை - சதயம்
21. குலச்சிறையார்	அறியஇயன்றிலது	பாண்டியநாடு	மணமேற்குடி	குரு	ஆவணி-அனுடம்
22. பெருமிழலைக்குறும்பர் குறும்பர்			பெருமிழலை	குரு	ஆடி - சித்திரை
23. காரைக்காலம்மையார்	வணிகர்	சோழநாடு	காரைக்கால்	அடியவர்	பங்குனி-சுவாதி

24. அப்பூதியடிகள்	அந்தணர்	சோழநாடு	திங்களுர்	குரு	தை - சதயம்
25. திருநீலநக்கர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சாத்தமங்கை	சிவலிங்கம்	வைகாசி - மூலம்
26. நமிநந்தியடிகள்	அந்தணர்	சோழநாடு	ஏம்பேறுர்	சிவலிங்கம்	வைகாசி - பூசம்

5. வம்பறா வரிகுண்டுச் சருக்கம்

27. திருஞானசம்பந்தர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சீகாழி	குரு	வைகாசி - மூலம்
28. ஏயர்கோன்கலிக்காமர் வேளாளர்		சோழநாடு	பெருமங்கலம்	சிவலிங்கம்	ஆனி - இரேவதி
29. திருமூலர்	இடையர்	சோழநாடு	சாத்தனூர்	குரு	ஐப்பசி - அசுவினி
30. தண்டியடிகள்	அறியஇயன்றிலது	சோழநாடு	திருவாரூர்	சிவலிங்கம்	பங்குனி - சதயம்
31. மூர்க்கர்	வேளாளர்	தொண்டைநாடு	திருவேற்காடு	அடியவர்	கார்த்திகை - மூலம்
32. சோமாசிமாறர்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருஅம்பர்	குரு	வைகாசி - ஆயிலியம்

6. வார்கொண்டவன முலையாள் சருக்கம்

33. சாக்கியர்	வேளாளர்	சோழநாடு	சங்கமங்கை	சிவலிங்கம்	மார்கழி - பூராடம்
34. சிறப்புலியார்	அந்தணர்	சோழநாடு	திருஆக்கவர்	சிவலிங்கம்	கார்த்திகை - பூராடம்
35. சிறுத்தொண்டர்	மாமாத்திரர்	சோழநாடு	செங்காட்டங்குடி	அடியவர்	சித்திரை - பரணி
36. கழறிற்றறிவார்	அரசர்	மலைநாடு	கொடுங்கோளூர்	சிவலிங்கம்	ஆடி - சுவாதி
37. கணநாதர்	அந்தணர்	சோழநாடு	சீகாழி	குரு	பங்குனி - திருவாதிரை

38. கூற்றவர் அரசர் பாண்டியநாடு களந்தை குரு ஆடி - திருவாதிரை

7. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் சருக்கம்

39. புகழ்ச்சோழர் அரசர் சோழநாடு உறையூர் அடியவர் ஆடி - கார்த்திகை
 40. நரசிங்கமுனையரையர் அரசர் நடுநாடு திருநாவலூர் அடியவர் புரட்டாசி - சதயம்
 41. அதிபத்தர் நுளையர் சோழநாடு நாகப்பட்டினம் சிவலிங்கம் ஆவணி - ஆயில்யம்
 42. கலிக்கம்பர் வணிகர் நடுநாடு பெண்ணாகடம் அடியவர் தை - இரேவதி
 43. கலியர் செக்கார் தொண்டைநாடு திருவொற்றியூர் சிவலிங்கம் ஆடி - கேட்டை
 44. சத்தியார் வேளாளர் சோழநாடு வரிஞ்சையூர் அடியவர் ஜப்பசி - பூசம்
 45. ஐயடிகள் காடவர்கோன் அரசர் தொண்டைநாடு காஞ்சிபுரம் சிவலிங்கம் ஜப்பசி - மூலம்

8. கறைக்கண்டன் சருக்கம்

46. கணம்புல்லார் அறியஇயன்றிலது சோழநாடு இருக்குவேளூர் சிவலிங்கம் கார்த்.-கார்த்திகை
 47. காரியார் அறியஇயன்றிலது சோழநாடு திருக்கடவுர் சிவலிங்கம் மாசி - பூரடம்
 48. நின்றசீர்நெடுமாறர் அரசர் பாண்டியநாடு மதுரை குரு ஜப்பசி - பரணி
 49. வாயிலார் வேளாளர் தொண்டைநாடு மயிலாப்பூர் சிவலிங்கம் மார்கழி - இரேவதி
 50. முனையடுவார் வேளாளர் சோழநாடு திருநீர் அடியவர் பங்குனி - பூசம்

9. கடல்கூழ்ந்த சருக்கம்

51. கழற்சிங்கர்	அரசர்	தொண்டைநாடு	காஞ்சிபுரம்	சிவலிங்கம்	வைகாசி - பரணி
52. இடங்கழியார்	அரசர்	கோணாடு	கொடும்பாளூர்	அடியவர்	ஐப்பசி - கார்த்திகை
53. செருத்துணையார்	வேளாளர்	சோழநாடு	தஞ்சாவூர்	சிவலிங்கம்	ஆவணி - பூசம்
54. புகழ்த்துணையார்	ஆதிசைவர்	சோழநாடு	செருவிலிபுத்தூர்	சிவலிங்கம்	ஆவணி - ஆயிலியம்
55. கோட்புலியார்	வேளாளர்	சோழநாடு	நாட்டியத்தான்குடி	சிவலிங்கம்	ஆடி - கேட்டை

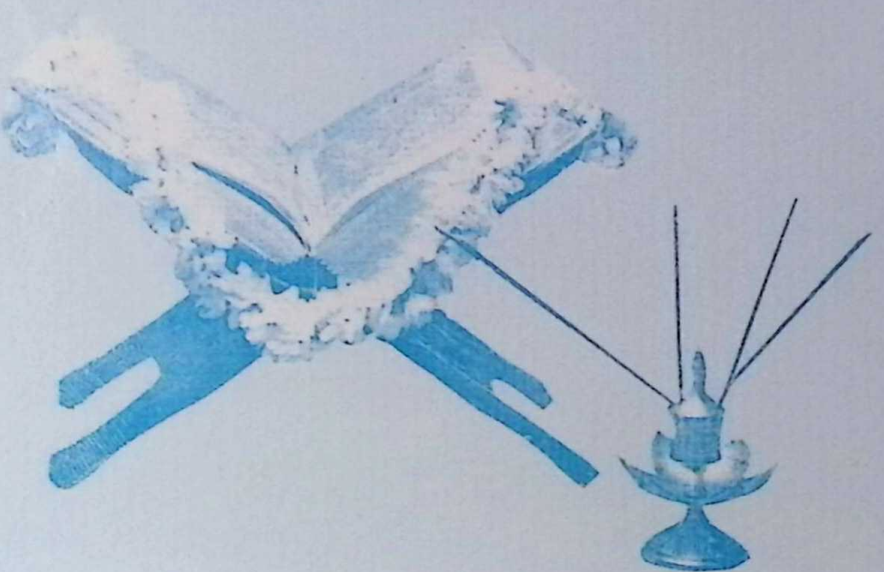
10. மன்னியசீர்ச்சருக்கம்

56. பூசலார்	அந்தணர்	தொண்டைநாடு	திருநின்றவூர்	சிவலிங்கம்	ஐப்பசி - அனுபம்
57. மங்கையர்க்கரசியார்	அரசர்	பாண்டியநாடு	மதுரை	குரு	சித்திரை - உரோகிணி
58. நேசர்	சாலியர்	குடநாடு	காம்பீலி	அடியவர்	பங்குனி - உரோகிணி
59. கோச்செங்கடசோழர்	அரசர்	சோழநாடு	தில்லை	சிவலிங்கம்	மாசி - சதயம்
60. திருநிலகண்டயாழ்ப்பாணர்	பாணர்	நடுநாடு	எருக்கத்தம்புலியூர்	குரு	வைகாசி - மூலம்
61. சடையனார்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	சிவலிங்கம்	மார்கழி - திருவாதிரை
62. இசைஞானியார்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	சிவலிங்கம்	சித்திரை - சித்திரை
63. சுந்தரர்	ஆதிசைவர்	நடுநாடு	திருநாவலூர்	குரு	ஆடி - சுவாதி

பெரியபுராணம் எனப்படும்
திருத்தொண்டர் புராணம் அருளிச்செய்த

சேக்கிழார் நாயனார்

உ

சிவமயம்

சேக்கிழார் நாயனார் வரலாறு

தருமை ஆதீனப் புலவர்,

வித்துவான் வி. சா. குருசாமிதேசிகர் எம். ஏ.

அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தருமபுரம்.

தில்லைவாழ் அந்தணரே முதலாகச் சீர்படைத்த
தொல்லையதாம் திருத்தொண்டத் தொகையடியார் பதம்போற்றி
ஒல்லையவர் புராணகதை உலகறிய விரித்துரைத்த
செல்வம்மலி குன்றத்துார்ச் சேக்கிழார் அடிபோற்றி.

-சேக்கிழார் புராணம், பாயிரம், 7

சேர, சோழ, பாண்டிய மண்டலங்களோடு கொங்கு மண்டலம், தொண்டை மண்டலம் ஆகியவற்றுடன் ஐந்து மண்டலங்களாகப் பண்டைத் தமிழகம் விளங்கிற்று. இதனைத் திருமூலர் 'தண்டமிழ் மண்டலம் ஐந்து' (தி.10 பா.1624) எனக் கூறியருள்கின்றார். மண்டலம் = நாடு எனவும் வழங்கப்பெறும்.

தொண்டை மண்டலம்:

இது தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் வட பகுதி தொடங்கி, சித்தூர் மாவட்டம் வரை விரிந்து பரந்து விளங்கியது. சோழமன்னர் ஆட்சியில் சயங்கொண்ட சோழமண்டலம் என வழங்கப்பெற்றது. பாலாறு பாய்ந்து வளம்பெருக்கும் இந்நாடு சோழமன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் இருபத்துநான்கு கோட்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. சோழமன்னன் கரிகாற்பெருவளத்தான் தொண்டை மண்டலத்தை வளப்படுத்த நாற்பத்தெண்ணாயிரம் வேளாளர் குடும்பங்களை இந்நாட்டில் குடியேற்றினான். ஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் அருளிய முப்பத்திரண்டு தேவாரத் திருத்தலங்கள் இம்மண்டலத்தில் உள்ளன. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணத்தில் தொண்டை நாட்டுத் திருத்தலங்கள் பலவற்றையும் சேக்கிழார் குறித்தருள்கின்றார். காஞ்சிபுரம், திருவாலங்காடு, திருக்காளத்தி, திருவொற்றியூர், மயிலாப்பூர், திருக்கழுக்குன்றம் முதலிய புகழ்மிக்க தலங்கள் தொண்டை நாட்டிலுள்ளன.

காமாட்சியம்மை:

இமவான் மகளாகிய பார்வதிதேவி தொண்டை நாட்டில், காஞ்சி மாநகரில், கம்பையாற்றில் மணலால் சிவலிங்கம் அமைத்துப் பூசித்தார். பெருமான் அவரோடு திருவிளையாடல் புரியத் திருவுளங்கொண்டு கம்பை ஆற்றில் வெள்ளம் கரைபுரண்டுவருமாறு செய்தருளினார். அம்பிகை அதனைக் கண்டு சிவலிங்கம் கரைந்து சிதையாமலிருத்தற்பொருட்டு அச்சிவலிங்கத்தைத் தம் இருகைகளாலும் மார்போடு தழுவினார். பெருமான் மனங் குழைந்தவராய் அம்மையின் தனத் தழும்பும் கைவளைத் தழும்பும் தன்மீது தோன்ற வெளிப்பட்டு அருள் புரிந்ததோடு அம்பிகையிடம் இரு நாழி நெல்லளித்து, அதனைக் கொண்டு அனைத்து அறங்களையும் செய்து கொண்டு இத்தலத்தில் இருக்க எனக் கூறி மறைந்தார். அம்பிகை அந்நெல்லை அந்நாட்டு வேளாளர்களிடம் அளித்து, விளைத்துப் பல்வகை அறங்களையும் பாங்குறச் செய்து வந்தாள் எனக் காஞ்சிப் புராணம் கூறுகிறது.

சேக்கிழார் நாயனார் புராணத்திலும் உமாபதி சிவாசாரியார் இவ்வரலாற்றைக் குறித்தருள்கிறார்.

வேளாளரின் வாய்மை:

தொண்டை மண்டல வேளாண் குடியினர் ஏரால் எண்டிசையிலும் புகழ்வளர்த்ததோடு வாய்மையிலும் வழுவாது வாழ்ந்து வந்தனர். இதனைத் திருவாலங்காட்டுப் பழையனூர் நீலி வரலாறு இனிதுணர்த்தும்.

முற்பிறப்பில் தன் மனைவியை வஞ்சித்துக் கொன்ற அந்தணன் ஒருவன், இப்பிறப்பில் வணிகனாய்த் தோன்றி, செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்து வந்தான். இறந்த அவன் மனைவி தன்னைக் கொன்ற கணவனை வஞ்சித்துக் கொல்லும் நோக்கோடு பேயாய் அவனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தாள். வணிகன் பழையனூரை அடைந்தபோது, அப்பேய், அழகிய பெண் உருவத்தோடு அவன் முன் தோன்றி, அவன் மனைவியாய் அவனோடு உடனுறைய முற்பட்டது. வணிகன் ஐயுற்று அவளை ஏற்க மறுத்தான். அப்பெண் அவ்வுர் வேளாண் அவையினரைக் கூட்டி முறையிட்டாள். வேளாளர், வணிகனைச் சமாதானப்படுத்தி, அவளால் ஏதேனும் தீங்கு நேரின் நாங்கள் அனைவரும் தீப்பாய்ந்து உயிர் துறப்போம் என வணிகனைத் தெருட்டி உடனுறையச் செய்தனர். அன்றிரவு பேய்ப்பெண் வணிகனைக் கொன்று மறைந்தாள். மறுநாள் காலை வணிகன் பேய்ப்

பெண்ணால் இறந்த செய்தி அறிந்து, தாங்கள் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றும் வகையில் அனைவரும் தீப்பாய்ந்து உயிர் துறந்தனர்.

தொண்டை நாட்டு வேளாண்குடியினர், வாய்மையில் வழுவாதவர் என்பதற்கு இவ்வரலாறு சேக்கிழார் புராணத்தில் குறிப்பிடப் படுகின்றது.

சேக்கிழாரின் தோற்றம்:

வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்துப் - பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து தெண்ணீர் வயல்தொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து. - ஓளவையார், தனி. பா. தீர.

தொண்டைநன்னாடு அருளாளர்களையும் அறிஞர்கள் பலரையும் தமிழுலகத்திற்குத் தந்த பெருமையுடையது. சேக்கிழாரைத் தந்த சிறப்புடையது. தொண்டைவள நாட்டில் விளங்கிய இருபத்து நான்கு கோட்டங்களுள் ஒன்றான புலியூர்க் கோட்டத்தில் குன்றைவள நாட்டின் தலைநகராக விளங்கியது குன்றத்தூர். இவ்வூர் சென்னையைச் சார்ந்த போளூருக்கு அருகிலுள்ளது. பல்லாவரத்திலிருந்தும் குன்றத்தூர் செல்லலாம். 'செல்வம்மலி குன்றத்தூர்' என்பதற்கேற்ப நீர்வளம், நிலவளம் பொருந்தியதாய்த் திகழ்கிறது.

குன்றத்தூரில், சோழ மன்னன் கரிகாலனால் குடியேற்றப்பட்ட கூடல்கிழான், புரிசைகிழான் போன்ற வேளாளர் குடும்பங்களில் சேக்கிழார் குடியும் ஒன்றாகும். சோழமன்னர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்ட இக்குடியில், அருண்மொழித்தேவரும் அவரது தம்பியார் பாலறாவாயரும் தோன்றினார்கள். பெற்றோர் தம்பிள்ளைகட்கு இராஜசோழனின் இளமைப் பெயராகிய அருண்மொழித்தேவர் என்ற பெயரையும், ஞானசம்பந்தரின் திருப்பெயராகிய பாலறாவாயர் என்ற பெயரையும் வைத்துள்ளமை அவர்கட்கு இராஜராஜன் மீதும் ஞானசம்பந்தர் மீதும் கொண்டிருந்த பத்திமையை வெளிப்படுத்தும்.

சேக்கிழாருக்கு அவர்தம் பெற்றோர் வைத்த பெயர் அருண்மொழித்தேவர் என்பதாகும். பிறந்த குடிக்குப் பெருமை சேர்த்த காரணத்தால் அவர் சேக்கிழார் எனவே வழங்கப்பெற்றார்.

சேக்கிழாரின் தந்தையின் பெயர் வெள்ளியங்கிரி முதலியார் என்பதும் தாயாரின் பெயர் அழகாம்பிகை என்பதும் கர்ண பரம்பரைச் செய்தியாகும் என்பதும், சேக்கிழார் என்ற பெயர் சேவூர்க்கிழார் என்பதன் மரூஉவாகும் என்பதும் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்தின் பதிப்பில் (1950) காணப்படும் குறிப்பாகும்.

திருமழபாடியிலுள்ள இரண்டாம் இராஜராஜ சோழனின் கி. பி. 1162 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டொன்றில் 'ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலத்துக் குன்றத்தூர் நாட்டுக் குன்றத்தூர்ச் சேக்கிழான் மாதேவடிகள் ராமதேவனான உத்தமசோழப்பல்லவராயன்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் அருண்மொழித்தேவர் என்ற பெயரோடு சேக்கிழாருக்கு இராமதேவர் என்பதும் பிள்ளைத் திருப்பெயராக வழங்கியுள்ளது எனக் கருதப்படுகின்றது.

அமைச்சுரிமை ஏற்றல்:

அருண்மொழித்தேவரும் பாலறாவாயரும் இளமையில் கல்வி நலம் பெற்றுச் சிறந்தனர். பக்தி உணர்வுடன் நல்லொழுக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கினர். அக்காலத்தில் ஆட்சி புரிந்த சோழமன்னன், அருண்மொழித்தேவரின் சிறப்பியல்புகளால் கவரப்பெற்று அவரைத் தன் அமைச்சர்களின் தலைமை அமைச்சராக நியமித்து, 'உத்தம சோழப்பல்லவன்' என்ற பட்டம் வழங்கி ஆட்சி உரிமைகள் பலவற்றையும் அவருக்கு அளித்தான்.

அமைச்சுரிமை ஏற்ற அருண்மொழித்தேவர் சோழநாட்டில் கும்பகோணத்துக்கு அருகில் தங்கி, அங்கு விளங்கும் திருநாகேச் சரத்து இறைவனிடம் பேரன்புகொண்டவராய் நாடோறும் 'மாநாகம் அருச்சித்த மலர்க்கமலத் தாள்வணங்கி' வழிபட்டு வந்தார். நாகேச்சரத்து இறைவர்பால் வைத்த பேரன்பினால் சோழநாட்டுத் திருநாகேச்சரம் திருக்கோயிலைப் போலவே தம்முடைய ஊராகிய குன்றத்தூரிலும் திருநாகேச்சரம் என்ற பெயரால் ஒரு திருக்கோயில் கட்டுவித்து அங்கு நாள் வழிபாடும் சிறப்பு வழிபாடும் இனிதே நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்தார்.

அரசர்க்கு அறவுரை:

அந்நாளில் சைவம் சார்ந்த அன்பர்கள் பலரும் தங்கள் சமய மெய்நூல்களைப் பயிலாது சமணர்கள் புனைந்துரைத்ததும் சிற்றின்பச் சுவை மிகுந்ததும் ஆகிய சீவகசிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென நம்பி, அக்காவியச் சுவையில் ஈடுபட்டு, தம் சமயப்பெரியோர்களின் வரலாறுகளை அறியாது, பொழுது கழித்து வந்தனர். சோழமன்னனும் சிந்தாமணிக் கதையைச் சுவைபடக் கேட்டு, மனமகிழ்ந்து பாராட்டிக் களிப்பூற்று வந்தான்.

அது கண்ட அருண்மொழித்தேவராம் சேக்கிழார், அரசனை நோக்கி 'வேந்தர் பெருமானே, தாங்கள் சைவமெய்ச் சமயத்தைச் சார்ந்தவராயிருந்தும் இம்மை, மறுமை, வீடு என்னும் மும்மை நலங்

களையும் தரும் சிவனடியார்களின் மெய்மை வரலாறுகளைக் கேளாது சமணர்கள் புனைந்துரைத்த பொய்க்கதையாகிய சிந்தாமணிக் கதையை மெய்யெனக் கருதிக் கேட்டல் தகுதியுடையதன்று என இடித்துரை கூறினார்.

அமைச்சரின் அறிவுரையைக் கேட்ட மன்னன், 'நீவிர் கூறும் சிவகதை யாது? அதனை விளங்க உரைப்பீராக' எனக் கேட்டான்.

சேக்கிழார் அரசனை நோக்கி, 'திருவாளுரில் விளங்கும் தியாகேசப் பெருமான் தம்முடைய அடியார்களின் பெருமைகளை விரித்துரைத்துப் போற்றுக எனக் கூறி, 'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' எனத் தாமே அடியெடுத்துக் கொடுக்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் திருப் பதிகத்தால் சிவனடியார்களின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்துப் போற்றி னார். அத் திருத்தொண்டத் தொகைக்குத் திருநாரையூரில் விளங்கும் பொல்லாப் பிள்ளையார் அருள்பெற்று அவர் உணர்த்திய வகையில் அத்திருத்தொண்டத் தொகையில் குறிப்பால் உணர்த்திய வரலாறு களைச் சிறிது விரித்து நம்பியாண்டார் நம்பிகள் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்றதொரு நூலை அருளிச் செய்துள்ளார்.

இவ்வரலாறுகளைக் கேட்ட இராஜராஜமன்னன், சிவாலய தேவர் முதலாகவுள்ள அனைவரும் கேட்டு மகிழ்ந்து இவைகளே மெய்நூல்கள் எனப் பாராட்டியுள்ளார்கள்' எனக் கூறினார்.

அதனைக் கேட்ட சோழமன்னன், திருத்தொண்டத் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி வாயிலாகச் சேக்கிழார் கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்து திருத்தொண்டர் வரலாறுகளைத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் அமைத்து ஒரு விரிநூல் செய்து தருமாறு சேக்கிழாரைக் கேட்டுக் கொண்டான்.

திருத்தொண்டர் புராணம் அருளல்:

மன்னன் வேண்டுகோளை ஏற்ற சேக்கிழார், நடராசப் பெரு மான் அருள்துணையோடு அதனை நிறைவேற்ற முற்பட்டு தில்லை யம்பதியை அடைந்து. சிவகங்கையில் நீராடி, அம்பலவாணரைத் தொழுது, சிவபெருமான்பால் அன்புமிக்க அடியவர் வரலாறுகளை விரித்துரைக்க அடியெடுத்துக் கொடுத்தருளுமாறு நடராசப் பெரு மானை வேண்டி நின்றார். அந்நிலையில் அங்குள்ளார் யாவரும் கேட்க, 'உலகெலாம்' என்றொரு வானொலி எழுந்தது. சேக்கிழார் நடராசப் பெருமானின் தடங்கருணையை வியந்து நின்றார். தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் நடராசப் பெருமானின் பிரசாதமாகத் திருநீறு, திருமாலை, பரிவட்டம் அளித்தனர்.

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரையும் சேக்கிழார் வணங்கிப் போற்றி, ஆயிரங்கால் மண்டபத்தை அடைந்து, ஆங்கே அமர்ந்து, தில்லைப் பெருமான் அருளிய 'உலகெலாம்' என்ற சொல்லையே முதன் மொழியாகக் கொண்டு திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் தெய்வத் தமிழ்ப் பெருங்காவியத்தைப் பாடத் தொடங்கினார். இறைவன் அருளிய அவ்வருள்வாக்கு நூலின் முதலிலும் இடையிலும் முடிவிலும் அமையுமாறு அப்புராணத்தை இலக்கியச் சுவையும் பக்திச் சுவையும் இனிதே அமையப் பாடி முடித்தார்.

அநபாயனின் ஆர்வம்:

புராணம் எந்த அளவில் பாடப்பெற்றுள்ளது என்பதை அடிக்கடி விசாரித்து அறிந்துவந்து சோழமன்னன் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடி முடிக்கப்பட்ட செய்தியை அறிந்து, மிக்க மனமகிழ் வெய்தி தில்லைப்பதியை அடைந்தான். சேக்கிழாரும் தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் எதிர் கொண்டழைத்தனர். மன்னன் தில்லையம்பலவனையும், சிவவேடப் பொலிவுடன் விளங்கிய சேக்கிழாரையும் வணங்கி வலம்வந்து, தில்லையம்பல முன்றிலில் நின்றான். அந்நிலையில் 'வளவனே! நாமே உலகெலாம் என அடியெடுத்துக்கொடுக்க, அன்பன் சேக்கிழான் அடியவர் திறத்தை விரித்து நூலாகச் செய்துள்ளான். அதனை நீ கேட்பாயாக' என்றொரு அசரீரி வானிடை எழுந்தது.

அதனைக் கேட்ட மன்னன் மனம் மிக மகிழ்ந்து திருத்தொண்டர் புராணத்தைத் தில்லையம்பல முன்றிலில் அரங்கேற்றுவிக்க விரும்பினான். புராணத்தைக் கேட்க வருமாறு சிவனடியார்கள் பலருக்கும் திருமுகம் அனுப்பினான். திருமுறைகளில் வல்லோரும் வேத சிவாக மங்களைக் கற்றுணர்ந்தோரும், அமைச்சர்களும், தானைத் தலைவர்களும், குறுநில மன்னர்களும், சைவக் குருமார்களும், சைவமடத் தலைவர்களும், இலக்கண இலக்கியங்களில் வல்ல புலவர்களும் அழைப்பினை ஏற்று தில்லையம்பலத்தை அடைந்தார்கள்.

திருவாதிரைத் திருநாள்:

நடராசப்பெருமானுக்கு உகந்ததும், திருஞானசம்பந்தர் திருவவதாரம் செய்ததும், அவருக்கு உமையம்மை ஞானப்பால் அளித்ததும் ஆகிய பெருமைகளை உடையது திருவாதிரை. இது கருதியே சேக்கிழார் பெருமான் தில்லையில் சித்திரைத் திருவாதிரையில் தொடங்கிச் சித்திரைத் திருவாதிரையிலேயே திருத்தொண்டர் புராணத்தை முற்றுவித்தார்.

ஆதலின் திருக்கயிலையில் தொடங்கி, திருக்கயிலையில் நிறைவெய்துமாறு, திருத்தொண்டத் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி ஆகியவற்றைத் தொகை, வகை நூல்களாகக் கொண்டு பதின்மூன்று சருக்கங்களோடு 4286 பாடல்களாக அமைக்கப்பெற்ற திருத்தொண்டர் புராண விரிவுரையும் சித்திரைத் திருவாதிரையிலேயே தொடங்கப் பெற்றுச் சித்திரைத் திருவாதிரையிலேயே முற்றுவிக்கப்பட்டது. இருந்து கேட்ட மன்னரும் மக்களும் இன்பக்கடலில் திளைத்தனர். பெரியபுராணம் தில்லையில் அரங்கேற்றிய நாள் 20. 4. 1140 என்பர் ஆய்வறிஞர் குடந்தை நா. சேதுராமன்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் சிவனெனவே கருதிச் சிவமூலமந்திரத்தால் அருச்சனை செய்து இறைஞ்சினார்கள்.

தொண்டர் சீர்பரவுவார்:

சோழமன்னன், திருத்தொண்டர் புராணத்தையும் சேக்கிழாரையும் யானை மீது ஏற்றி, தானும் அவர்பின் அமர்ந்து, தன் இருகைகளாலும் வெண் சாமரைக் கவரி வீசிக்கொண்டே, திருவீதியை வலம் வரச் செய்தான். யானை, திருவீதி வலம் வந்து கனகசபையின் முன்னே நின்றது. அடியவர் பலரும் கூழ்ந்து நின்று போற்றினர். சேக்கிழார் யானையிலிருந்து கீழே இறங்கி, திருத்தொண்டர் புராணத் திருமுறையைக் கனகசபையின் முன்னே வைத்தார். மன்னர்பிரான் சேக்கிழாருக்குத் தொண்டர்சீர் பரவுவார் எனத் திருப்பெயர் சூட்டி இறைஞ்சிப் போற்றினான். அன்பர்களும் தொண்டர்சீர் பரவுவாரைத் தொழுது போற்றினர். அநபாய சோழன் திருத்தொண்டர் புராணத்தைச் செப்பேட்டில் எழுதச் செய்து முன்னுள்ள பதினொரு திருமுறைகளோடு சேர்த்து இந்நூலைப் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக்கிச் சிறப்பித்தான்.

பாலறாவாயர்:

சேக்கிழாரைப் பணி கொள்ள விரும்பாத அநபாய சோழன் அங்கிருந்தவர்களை நோக்கி, சேக்கிழாரின் தம்பியார் பாலறாவாயர் எங்குள்ளார் என வினவினான். அங்கிருந்தவர்கள் பாலறாவாயர் குன்றத்தூரில் திருக்குளம் அமைத்து, திருநாகேச்சுரம் திருக்கோயில் வழிபாடுகளைச் செய்துகொண்டு, குன்றத்தூரில் இருக்கிறார் எனக் கூறினர். அரசன் பாலறாவாயரை அழைத்து வரச்செய்து அவருக்குத் தொண்டைமான் என்ற பட்டப்பெயர் சூட்டி, தன் அமைச்சராக நியமித்துக்கொண்டான்.

அமைச்சர் பதவிபெற்ற பாலறாவாயர், தொண்டை மண்டலத் தில் அரசாணையைச் செயற்படுத்திக்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

தொண்டை நாட்டில் பெரும்பஞ்சம் ஒன்று வந்தபோது உளங்கலங் காமல் அங்குள்ள மக்களுக்கெல்லாம் உணவளித்துப் பசிப்பிணி தீர்த்த அருஞ்செயலால் 'தொண்டை மண்டலம் நின்று காத்த பெருமான்' என எல்லோராலும் போற்றப்படும் சிறப்பை எய்தினார்.

முத்திப் பேறு:

தொண்டர்சீர் பரவுவாராகிய சேக்கிழார் பெருமான் தில்லை நகரிலேயே தங்கியிருந்து, திருத்தொண்டர் பெருமைகளை உணர்ந்து போற்றியவராய்ச் சிவனடியார்களோடு கூடித் தவநிலையிலமர்ந்து வைகாசிப் பூச நாளில் தில்லைப்பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்து முத்தி பெற்றார்.

காலம்:

இரண்டாங் குலோத்துங்கன் (கி. பி. 1133 -1150) வேண்டு கோட்படி சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தைப் பாடி அரங்கேற்றியபின், அம் மன்னன் மகன் இரண்டாம் இராஜராஜன் (கி. பி. 1146-1173) சேக்கிழார் துணையோடு தஞ்சைப் பெரியகோயிலமைப்பில், தான் தாராசுரத்தில் கட்டிய பெரியகோயிலில், நாயன்மார்களின் வரலாற்று முறை புடைப்புச் சிற்பங்களை அமைத்தான். மூன்றாங் குலோத்துங்க சோழன் (கி. பி. 1178-1218) ஆட்சிக் கால முற்பகுதியில் தில்லையில் சேக்கிழார் முத்திப் பேறெய்தினார்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாகிய பன்னிரு திரு முறை வரலாற்றில் பேராசிரியர் திரு. க. வெள்ளைவாரணனார் சேக்கிழார் காலம் பற்றிய ஆய்வாளர் பலர் கருத்துக்களையும் தொகுத்து ஆய்வுசெய்து சேக்கிழார் நாயனார் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனது ஆட்சியின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர் என முடிவுசெய்துரைக்கின்றார்.

பொதுவாக, சேக்கிழார் நாயனார் காலம் கி. பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு எனக்கொள்ளலாம்.

அண்ட வாணர்தொழு தில்லை யம்பலவர்

அடியெடுத்த துலகெ லாமெனத்

தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கி ழான்வரிசை

துன்று குன்றைநக ராதிபன்

தண்ட காதிபதி திருநெறித் தலைமை

தங்கு செங்கைமுகில் பைங்கழல்

புண்டரீக மலர் தெண்ட னிட்டுவினை

போக்கு வார்பிறவி நீக்குவார்.

-சேக்கிழார் புராணம், 103

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார் நாயனார்

அருளிய

திருத்தொண்டர் புராணம்

முதற் காண்டம்

பாயிரம்

கூத்தபெருமான் வணக்கம்

1. உலகெ லாம்உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

1. பொழிப்புரை : எவ்வுயிர்களானும் தம்மறிவால் உணர்தற்கும் ஓதுதற்கும் அரியவனாயும், அங்ஙனம் அரியவனாயினும் தன்னை அடைந்து உய்ய வேண்டும் எனும் பெருங்கருணையினால் பிறைச் சந்திரன் உலாவுதற்கும், கங்கையைத் தாங்குதற்கும் இடனாயுள்ள திருச்சடையை உடையனாயும், அளவிறந்த ஒளியுரு உடையனாயும், தில்லைச் சிற்றம்பலத்தே திருக்கூத்து ஆடுகின்ற வனாயும் உள்ள கூத்தப் பெருமானின், அன்பர்கள் உள்ளத்தில் என்றும் மலர்ந்து நிற்கின்ற சிலம்பணிந்த திருவடிகளை வாழ்த்தி வணக்கம் செய்வாம்.

குறிப்புரை : உலகு என்பது ஈண்டு உயிர்களைக்குறித்தது; இடவாகு பெயர். உணர்தல் - மனத்தின் தொழில். ஓதல் - வாயின் தொழில். இவ்விரண்டானும் அறிதற்கரியன் எனவே மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோன் ஆதல் விளங்குகின்றது. நிலைவ அணிந்தது தனி உயிர் காக்கும் தகைமையையும், கங்கையைத் தரித்தது பல்லுயிர் களையும் காக்கும் பண்பையும் விளக்குகின்றன. அலகில் சோதி - அளவிறந்த ஒளியுரு. மலர் சிலம்படி - மலர்ந்த சிலம்படி, மலர்கின்ற சிலம்படி, மலரும் சிலம்படி என விரியும்: வினைத்தொகை. அன்பால் நினைவார்தம் உள்ளக் கமலத்தின் கண்ணே அவர் நினைந்த வடிவோடு

திருக்கூத்தின் இயல்பு

2. ஊன டைந்த உடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த உறுதியைச் சாருமால்,
தேன டைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாந டம்செய் வரதர்பொற் றாள் தொழ.
3. எடுக்கும் மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திடத்

விரைந்து சேரும் இயல்பு தோன்ற இவ்வாறு கூறினார். அரியவனாயும், வேணியனாயும், சோதியனாயும் உள்ள அம்பலத்தாடுவானின் மலர் சிலம்படியை வாழ்த்தி வணங்குவாம் எனக் கூட்டி உரைக்க. சிவ ஞானத்தால் உணர்ந்தும் எடுத்தோதுதற்கரியவர் என உரை காண்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (பெரியபு.-உரை). 'உணர்ந்தார்க்கு உணர்வரியோன்' எனவரும் திருக்கோவையாரின் தொடருக்கு, 'ஒருகால் தன்னை உணர்ந்தவர்கட்குப் பின் உணர்தற்குக் கருவியாகிய சித்த விருத்தியும் ஒடுங்குதலால் மீட்டும் உணர்வரி யோன்' என முதற்கண் உரைத்துப், பின்னர்த் 'தவத்தானும், தியானத் தானும் எல்லாப் பொருள்களையும் உணர்ந்தவர்க்கும் உணர்வரி யோன் எனினும் அமையும்' என்றும் உரைத்தார் பேராசிரியர் (திருக்கோவையார் உரை). நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொண்டவன் என்பது விளங்க நின்றது.

2. பொழிப்புரை : தேன் நிரம்பிய மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருத்தில்லையுள் ஆனந்தக் கூத்தினை இடையறாது இயற்றி வருகின்ற கூத்தப் பெருமானின் அழகிய திருவடிகளைத் தொழ, தசை பொருந்திய உடம்பினை உடைய மானிடப் பிறவியே, தான் பெறுதற் குரிய உறுதிப் பொருளாய வீடுபேற்றினை அடையும்.

குறிப்புரை : கூத்தப் பெருமானின் தாள் தொழ, மானிடப் பிறவி வீடு பேறடையும் என்பது கருத்து. தில்லையைத் தரிசிக்க முத்தி எனக் கூறு வதும் காண்க. ஊன் - தசை. உறுதி - வீடுபேறு. மாநடம் - ஆனந்தக் கூத்து. உயிர்க்குற்ற மும்மலக் கட்டையும் அறுத்து, அவ்வுயிரைத் தன் அருள்வெள்ளத்தில் அழுத்தி, அதனின்றும் மீளாதவாறு இன்புறச் செய்வது இத்திருக்கூத்தின் இயல்பாம்.

3. பொழிப்புரை : பிறவிக் கடலினின்றும் உயிர்களை எடுத்து உய்யக் கொள்ளும் இத்திருத்தொண்டர் புராணம், இனிய தமிழ்ப்

தடக்கை ஐந்துடைத் தாழ்செவி நீள் முடிக்
கடக்க ளிற்றைக் கருத்துள் இருத்துவாம்.

திருக்கூட்ட வாழ்த்து
வேறு

4. மதிவளர் சடைமுடி மன்று ளாரைமுன்
துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொல்மலர்ப்
பொதிநலன் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

பாடல்களாக நிறைவுற்று, இந்நிலவுலகில் மேதக்க அருளை வழங்கிட, ஐந்து திருக் கைகளையும், தாழ்ந்த செவிகளையும், நீண்ட முடியினையும் உடைய மதம்பொருந்திய யானைமுகக் கடவுளை மனத்தில் இருத்தி வணங்குவாம்.

குறிப்புரை : எடுக்கும் மாக்கதை - பிறவிக் கடலினின்றும் எடுக்கும் இப்பெருங்கதை. 'என்னை இப்பவத்தில் சேரா வகையெடுத்து' (சித்தி. -பாயிரம் 3) என வருவதும் காண்க. இனி எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற இம்மாக்கதை எனினும் அமையும். மாக்கதை - பெரியபுராணம். இப்பெயருடன் இந்நூல் வழங்குதற்கு இத்தொடரே காரணமாகும். நடக்கும் - நடத்தற் பொருட்டு: அஃதாவது நிறைவேறுதற் பொருட்டு. மூத்த பிள்ளையார் திருக்கரங்கள் ஐந்தனுள், ஒன்று மோதகம் ஏந்தி நிற்கும். ஒன்று இரத்தினக் கலசம் ஏந்தி நிற்கும். இது தம் தாய் தந்தையர்க்குக் காட்டும் உபசாரத்திற்கு ஆகும். நிறை குடம் காட்டி வரவேற்கும் வழக்கை நினைக. மற்றொன்று கயாசுரனை அழித்தற்குத் தம் கொம்பினை ஒடித்து நிற்கும். ஏனைய இரண்டனுள் ஒன்று கயிற்றையும், மற்றொன்று தோட்டியையும் கொண்டு நிற்கும். உயிர்கட்குற்ற தீங்கை நீக்குதற்கு இவ்விரு கைகளும் உதவுகின்றன. கடம் - மதநீர். யானை என்னும் பொதுமை பற்றி இவ்வாறு கூறப்பட்டது.

4.பொழிப்புரை : இளம்பிறை வளர்தற்கு இடனாய திருச்சடையை உடைய கூத்தப்பிரானை எண்ணியும், வாழ்த்தியும், வழிபட்டும் உய்ந்த நாயன்மார்களின் தூய, சொல்மலர்களால் ஆகிய இவ்வரலாற்றில், பொதிந்து கிடக்கும் சொற்பொருள்களின் சுவை நலன்களை நுகர்ந்துகொண்டிருக்கும் புனிதமான, திருத்தொண்டர்கள் வதிந்தருளும் இப்பேரவை, இறைவனின் ஆணைவழி நின்று இவ்வுலகில் விளக்கமும் வெற்றியும் தந்து வளர்வதாகுக.

அவையடக்கம்

வேறு

5. அளவி லாத பெருமைய ராகிய
அளவி லாஅடி யார்புகழ் கூறுகேன்
அளவு கூட உரைப்பரி தாயினும்
அளவில் ஆசை துரப்ப அறைகுவேன்.

குறிப்புரை : முன் துதி செய்யும் நாயன்மார் - முன்னியும் (எண்ணியும்), வணங்கியும் வாழ்ந்த அடியவர்கள். முன் - முன்னதாக எனப் பொருள் கொண்டு, அடியவர்கள் தம் செயல்கட்கு எல்லாம் முன்னதாக இறை வழிபாட்டை ஆற்றும் பெற்றியர் எனினும் அமையும். முன் - வழிபடுதலில் தாம் எல்லோர்க்கும் முன்னதாக எனப் பொருள் கொள்வதும் அமையும். 'நம்மில் பின்பல்லது எடுக்க ஒட்டோம்' என வரும் திருவாசகமும் (தி.8 திருப்பொற். பா.5) காண்க. பொதி நலன் - சொற்பொருள்களின் சுவை நலன். ஏனைய நூல்களிலன்றி இந்நூலினிடத்தேயே, பொதிந்து நிற்கும் பத்திச் சுவை எனினும் அமையும். அன்றி இச்சொற்பொருள்களின் இடனாகவும், இவற்றிற்கு மேலாகவும் பொதிந்து நிற்கும் இறையின்பம் எனினும் அமையும். நாயன்மார் தூய சொல் மலர் - நாயன்மார்களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருமுறைகள். நாயன்மார்களைப் பற்றிய திருமுறை என இரு வகையானும் பொருள்கொள நின்றது. இவ்வாற்றான் பன்னிரு திருமுறைகளும் அடங்குவவாயின. நுகர்தரு - நுகர்ந்தும், நுகர்ந்துகொண்டும், இனி நுகரவும் இருக்கின்ற: வினைத் தொகை விதிமுறை. இறைவனின் ஆணைவழி. பேரவை - இத்தகைய புனிதர்கள் இருக்கும் பேரவையே பேரவையாம். அன்றி வெறும் எண்ணிக்கையால் மட்டும் பெருகி நிற்கும் பேரவை, பேரவையாகாது என்பதாம். அது, பேருக்கு அவையாம்.

5.பொழிப்புரை : யாவராலும் அளத்தற்கரிய தகவும், தொண்டும் உடையராகிய எண்ணிறந்த அடியவர்களின் திருத்தொண்டினைக் கூறுதற்கு ஒருப்பட்ட யான், அதனை அளவிட்டுச் சொல்லும் ஆற்றலுடையேன் அல்லேனாயினும், அடியவனின் அளவுபடாத ஆசை உந்த, ஒருவாறு கூறத் தொடங்கினேன்.

குறிப்புரை : அளவு கூட - வரையறைப்படுத்திக் கூற. 'காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையினை ஆசை பற்றி அறை யலுற்றேன்' (கம்ப. -சிறப்புப்பாயிரம் 4) என்பர் கம்பரும்.

6. தெரிவ ரும்பெரு மைத்திருத் தொண்டர் தம்
பொருவ ருஞ்சீர் புகலலுற் றேன்முற்றப்
பெருகு தெண்கடல் ஊற்றுண் பெருநசை
ஒருசு ணங்கனை ஒக்கும் தகைமையேன்.

6.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த கடலருகே பெருகிவரும் ஊற்று நீரை முழுமையாக உண்டுவிடுவேன் எனும் பெருவிருப்புடைய ஒரு நாயை ஒத்த தன்மையுடைய யான், உயிர்களால் முழுமையாக அறிதற்கரிய பெருமை வாய்ந்த திருத்தொண்டர்களின் ஒப்பற்ற சிறப்புக்களை எடுத்துச் சொல்ல முற்படுகின்றேன்.

குறிப்புரை : தகைமையேன் புகலலுற்றேன் எனக் கூட்டுக. கடலருகே உளதாய ஊற்று நீராதலின் அந்நீர்ப் பெருக்கு என்றும் வற்றாது என்பது விளங்கும். அவ்வாறு பெருகிவரும் அந்நீரை முழுமையாகப் பருகுதற்கு நினைவும் ஒரு நாயை ஒத்தவன் என்பதால், தொண்டர்தம் பெருமையும், ஆசிரியரின் எளிவந்த தன்மையும் ஒருங்கு அறிதற்கு ஏதுவாகின்றது. நாய் நக்கிக் குடிக்கும் இயல்பினது. ஆதலின் பெருகி வரும் நீரை முழுமையாகக் குடிக்க இயலாததோடு, குடிக்கும் நீரும் சிறிது சிறிதாகவே அமையும். அதுபோலத் திருத்தொண்டர்தம் பெருமை நினைய நினையப் பெருகிவரும் இயல்பினது. அதனை நான் முழுமையாகச் சொல்ல இயலாததோடு சொல்லுவதும் மிகச் சிறிதாகவே அமையும் என்பது கருத்து. அடியவர் திறம் ஆருயிர்களால் முற்ற அறிய இயலாது என்பதை நம்பியாரூரர்,

“இன்னவா நின்ன பண்பென் றேத்துகேன் அதற்கி யானார்
பன்னுபா மாலை பாடும் பரிசெனக் கருள்செய் என்ன”

-தி. 12 சரு.1-5 பா.198

எனப் பின் கூறுமாற்றானும் அறியலாம்.

ஓசை பெற்றுயர் பாற்கடல் உற்றுஒரு
பூசை முற்றவும் நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி அறையலுற் றேன்மற்றிக்
காசில் கொற்றத்து இராமன் கதைஅரோ.

-கம்பரா.சிறப்புப்பாயிரம் 4

எனவரும் கம்பர் திருவாக்கும் ஒப்பிட்டு உணர்தற்குரியதாம். நக்கிக் குடிக்கும் இயல்பினதாய நாயினைச் சேக்கிழார் கூற, அவ்வியல்பின தாய பூனையைக் கம்பர் கூறுகின்றார். கம்பர் கடலைக் கூற, சேக்கிழார் அதன்அருகே இருக்கும் ஊற்றைக் கூறியிருப்பது, தாம் எடுத்துக் கூறும் வரலாற்றருமையை மேலும் மிகுவிப்பதாகும்.

7. செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினால்
அப்பொ ருட்குரை யாவருங் கொள்வரால்
இப்பொ ருட்கென் னுரைசிறி தாயினும்
மெய்ப்பொ ருட்குரி யார்கொள்வர் மேன்மையால்.

காலமும் களனும்

8. மேய இவ்வுரை கொண்டு விரும்புமாம்
சேய வன்திருப் பேரம் பலஞ்செய்ய
தூய பொன்னணி சோழன்நீ டுழிபார்
ஆய சீர்அந் பாயன் அரசவை.

7.பொழிப்புரை : ஒருவரால் கூறப்படுகின்ற பொருட் சிறப்பால், அப் பொருளைக் கூறுதற்குரிய சொற்கள் சிறப்பிலவாயினும் அதுபற்றி இகழாது, யாவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். அதுபோல, ஈண்டுக் கூறப் பெறும் அடியவர்தம் வரலாற்றினைக் கூறுதற்குரிய என் சொற்கள் தகுதியுடையன வல்லவாயினும், உண்மை காணும் அறிஞர்கள் இச் சொற்களால் கூறப்பெறும் பொருளை நோக்க, மேன்மையாகவே கருதுவர்.

குறிப்புரை : மெய்ப்பொருட்கு உரியார் - உண்மை காணும் விருப்புடையார். 'எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு' (குறள் 423) என்பதால், அவர் பொருளை நோக்குவரன்றி, அதனைக் கூறுவார்தம் சொல் வகைமையை நோக்கார் என்பதாம். இனி மெய்ப்பொருள் - இறைவன் எனக் கொண்டு, அவனுக்கு அடியராயினார், தம்மையும் அடியராகக் கொள்வராதலின் அவர் தம்மை இகழார் என்பதுமாம். 'தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார் எம்மை உடைமை எமை இகழார்' (சிவஞான. அவையடக்கம்) என்னும் ஞானநூலும்.

8.பொழிப்புரை: செந்நிறத்தவனாய் கூத்தப் பெருமானின் திருப் பேரம்பலத்தை, சிவந்த நிறமுடையதும் தூயதுமான பொன்னால் வேய்ந்து அழகு செய்தவனும், இவ்வுலகில் ஊழியளவும் பரவிய நிலைத்த புகழுடையவனுமான அநபாயனின் அரசவை, பொருந்திய இவ்வுரையை ஏற்று மகிழும்.

குறிப்புரை : சோழன் - இரண்டாம் குலோத்துங்கன். இவனிடத்து முதல் அமைச்சராகப் பணிபுரிந்தவர் சேக்கிழார். இவன் திருப்பேரம் பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தமை கல்வெட்டுகளாலும்

9. அருளின் நீர்மைத் திருத்தொண் டறிவருந்
தெருளின் நீரிது செப்புதற் காமெனின்
வெருளின் மெய்ம்மொழி வானிழல் கூறிய
பொருளின் ஆகும் எனப்புகல் வாமன்றே.

நூற்பெயர்

வேறு

10. இங்கிதன் நாமங் கூறின் இவ்வுல கத்து முன்னாள்
தங்கிருள் இரண்டில் மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற

அறியப்படும் உண்மையாகும். இப்பேரரசனின் பாட்டனான முதற் சிற்றம்பலத்திற்குப் பொன் வேய்ந்தவனாவன். அநபாயனின் தகவும் தொண்டும், தம்நன்றியுணர்வும் தோன்ற, இந்நூற்கண் இப்பேரரசனைப் பதினோரிடங்களில் போற்றி மகிழ்கின்றார் ஆசிரியர்.

9.பொழிப்புரை : பேரருட்தன்மைவாய்ந்த திருத்தொண்டர்களின் பெருமையை முழுமையாகத் தெளிதற்கு மெய்யுணர்வில்லாத நீர், இவர் பெருமையை எங்ஙனம் கூறமுடியும்? எனில், மயக்கமற்ற மெய்ம் மொழியாலே வானின் இடமாக அருளிய கூத்தப் பெருமானின் அரு ளால் அதனைக் கூறுதற்கு இயலும் எனத் துணிந்து கூறுவாம்.

குறிப்புரை : மெய்ம்மொழி வான்நிழல் - வானினின்றும் ஒலி வடிவாகத் தோன்றிய மெய்மொழி. கூத்தப் பெருமான் அடியெடுத்துக் கொடுத்த 'உலகெலாம்' எனும் தொடரை இது குறிக்கும். எனவே என்னறிவால் கூறுதற்குத் தகுதியுடையேன் அல்லேன் ஆயினும், இறைவன் அடி எடுத்துக்கொடுத்த அருட்கொடையால் கூறமுடியும் என்பது கருத்து. நிழல் - வானொலி (அசரீரி). வெருளில்மெய் மொழிவான் - குற்றம் தீர்ந்த மறைகளை அருளுபவன்: இறைவன் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். இனி நிழல் என்பதற்கு இறைவனின் வேற்று வடிவாகிய நம்பியாரூரர் எனப் பொருள்கொண்டு, அவர் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையின் (தி.7 ப. 39) துணை கொண்டு கூறுவேன் எனக் கூறுவாரும் உளர்.

10.பொழிப்புரை : இவ்விடத்து இவ்வரிய பனுவலின் பெயரைக் கூறுமிடத்து, இவ்வுலகில் தோற்றமில் காலந்தொட்டு இருந்துவரும் புறவிருள் அகவிருள்களில், புறவிருளைப் போக்குகின்ற

பொங்கிய இருளை ஏனைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற
செங்கதி ரவன்போல் நீக்குந் திருத்தொண்டர் புராணம்
என்பாம்.10

கதிரவனைப் போல, மாக்களின் உயிரிடத்துப் பொருந்தி நிற்கும் அக இருளாகிய ஆணவத்தைப் போக்குகின்ற திருத்தொண்டர் புராணம் என்று சொல்வாம்.

குறிப்புரை : முன்னாள் - தோற்றமில் காலம் (அநாதிக் காலம்). உயிரிடத்துப் பொருந்தியிருக்கும் இருள் ஆணவமாகும். தாழ்வெனும் தன் மையோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும் செந்நெறியில் நின்று ஒழுகும் அடியவர் பெருமக்களின் வரலாறுகளும், அப்பெருமக்களின் வாய் மொழிகளுமே இவ்விருளைப் போக்க வல்லன. ஆதலின் ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுவாராயினர்.

பாயிரம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று,

**அப்பர் - சம்பந்தருக்கு
முன்வாழ்ந்த நாயன்மார்
(கி.பி. 300- 600)**

1. கோச்செங்கட்சோழர்	10. கணம்புல்லர்
2. புகழ்ச்சோழர்	11. அரிவாட்டாயர்
3. சண்டேசுவரர்	12. நமிநந்தியடிகள்
4. கண்ணப்பர்	13. தண்டியடிகள்
5. காரைக்காலம்மையார்	14. சாக்கியநாயனார்
6. திருமூலர்	15. எறிபத்தர்
7. மூர்த்தி நாயனார்	16. அமர்நீதிநாயனார்
8. கூற்றுவ நாயனார்	17. புகழ்த்துணைநாயனார்
9. ஐயடிகள் காடவர்கோன்	

முதற்காண்டம் - 1. திருமலைச்சருக்கம்

1. திருமலைச்சிறப்பு

திருமலையின் தோற்றம்

11. பொன்னின் வெண்திரு நீறு புனைந்தெனப்
பன்னும் நீள்பனி மால்வரைப் பாலது
தன்னை யார்க்கும் அறிவரி யான்என்றும்
மன்னி வாழ்கயி லைத்திரு மாமலை. 1
12. அண்ணல் வீற்றிருக் கப்பெற்ற தாதலின்
நண்ணு மூன்றுல குந்நான் மறைகளும்

1.பொழிப்புரை : பொன்னிடத்து வெண்மையான திருநீற்றை அணிந்தாற்போல, அருளாளர்களால் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் பனி கழ்ந்த நீண்ட இமய மலையின் பகுதியில் உள்ளதும், அன்பரன்றிப் பிறர் எவரும் அறிதற்கரிய சிவபெருமான் எந்நாளும் நிலைபெற்று வீற்றிருந்தருளும் பெருமை பொருந்தியதுமானது திருக்கயிலாயமலையாகும்.

குறிப்புரை : இமயமலை பொன்மயமானது. அதன் உச்சியிலுள்ளது திருக்கயிலாயமலையாகும். இது எஞ்ஞான்றும் பனிபடர்ப் பெற்றிருத்தலின் வெண்மையாக இருக்கும். அப்பொன்மையும், வெண்மையும் தோன்றப் 'பொன்னின் வெண் திருநீறு புனைந்தென' என்று கூறினார். புனைந்தென - புனைந்தாற் போல; ஈண்டு வந்த, என என்ற எச்சம், உவமப் பொருளில் வந்தது. இறைவன் வீற்றிருக்கப் பெற்ற சிறப்பினாலும், ஊழிதோறுழி உயர்தற்குரிய பெருமையினாலும், அருளாளர்கள் பலரும் இம்மலையைப் போற்றி வருவாராயினர். ஆதலின் "பன்னுநீள்பனி மால்வரை" என்றனர். பன்னுதல் - பாராட்டிக் கூறுதல், 'பன்னி ஆதரித்து ஏத்தியும் பாடியும்' (தி.2 ப.106 பா.1) என்ற விடத்தும் இப்பொருள்படுதல் காணலாம். 'கனவினும் தேவர்க்கு அரியோய் போற்றி நனவினும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி' (தி.8 போற்றி. 43) என்பன போல் வரும் திருவாக்குகள் உண்மையின், 'யார்க்கும்' என்றவிடத்து அன்பர் அல்லாத யார்க்கும் எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டது. திரு - முழுமுதற் பொருளாய திரு. மா - சலியாமையும் அளக்கலாகா அளவுடைமையும் பற்றி வந்த பெருமை. இவ்விரு சிறப்புகளையும் என்றும் உடைமையின் 'திருமாமலை' என்றார்.

எண்ணில் மாதவஞ் செய்யவந் தெய்திய

புண்ணி யந்திரண் டுள்ளது போல்வது. 2

13. நிலவும் எண்ணில் தலங்களும் நீடொளி

இலகு தண்தளி ராக எழுந்ததோர்

உலகம் என்னும் ஒளிமணி வல்லிமேல்

மலரும் வெண்மலர் போல்வதம் மால்வரை. 3

ஒலிகள்

14. மேன்மை நான்மறை நாதமும் விஞ்சையர்

கான வீணையின் ஓசையும் காரெதிர்

தான மாக்கள் முழக்கமும் தாவில்சீர்

வான துந்துபி யார்ப்பும் மருங்கெலாம். 4

2. பொழிப்புரை : யாவார்க்கும் மேலான சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பேறு பெற்ற திருமலையாதலால், அது பொருந்திய மேல், கீழ், நடு ஆகிய மூவுலகங்களும், நான்மறைகளும் அளவில் தவம் செய, அத்தவத்தின் பயனாக வந்து சேர்ந்த புண்ணியங்களின் திரண்ட உருவென அமைந்துள்ளதாம்.

குறிப்புரை : புண்ணியத்தின் நிறம் வெண்மை என்பார். அதன் பயனாக அடைதற்குரியவன் சிவபெருமான் ஆதலின், அவன் வீற்றிருக்கப் பெற்ற மலையும் புண்ணியத்தின் திரட்சியாய் வெண்மையாய் அமைந்துள்ளது என்றார். உலகியல் வழிநின்றார்க்குக் கற்களின் திரட்சியாகத் தோன்றும் மலை, அருளியல் வழிநின்றார்க்குப் புண்ணியத்தின் திரட்சியாய்க் காண நின்றது. மூன்று உலகு - மேல் கீழ் நடுவாகிய மூவுலகு.

3. பொழிப்புரை : நிலை பெற்று விளங்குகின்ற எண்ணற்ற சிவப்பதிகளும் மிகு ஒளி பெற்று விளங்கும் தளிராக, எழுகின்ற உலகம் என்பதொரு ஒளி பொருந்திய அழகிய கொடியின் மேல், மலர்கின்ற வெள்ளிய பூவை ஒத்தது, அத்திருக்கயிலாயமலை என்பதாம்.

குறிப்புரை : உலகைக் கொடியாகவும், அதன்கண் விளங்கும் சிவப் பதிகளைத் தளிராகவும், அதன்மீது எழில் பெற நிற்கும் திருக்கயிலையை மலராகவும் உருவகிக்கின்றார் ஆசிரியர். இதனால் சிவப்பதிகளுள் தலையாயதாக விளங்குவது திருக்கயிலைமலை என்பது விளங்கும்.

4. பொழிப்புரை : மேதக்க நான்மறைகளின் ஓசையும்,

15. பனிவி சும்பி லமரர் பணிந்துகூழ்
அனித கோடி அணிமுடி மாலையும்
புனித கற்பகப் பொன்னரி மாலையும்
முனிவர் அஞ்சலி மாலையும் முன்னெலாம். 5
16. நீடு தேவர் நிலைகளும் வேண்டிடின்
நாடும் ஐம்பெரும் பூதமும் நாட்டுவ
கோடி கோடி குறட்சிறு பூதங்கள்
பாடி ஆடும் பரப்பது பாங்கெலாம். 6

வித்தியாதரர்களின் இனிய இசை மீதூர்ந்த வீணையின் ஓசையும், மேகத்தோடு மாறு கொண்டு ஒலித்தும், மதநீர் பொழிந்தும், செருக்கி நிற்கும் யானைகளின் ஓசையும், குற்றமற்றனவும், அளவிறந்த சிறப்பினை உடையனவுமான ஐவகைத் தேவ இசைக் கருவிகளின் ஓசையும் ஆகிய இப்பேரோசைகள் திருக்கயிலைமலையின் பக்கம் எல்லாம் எதிர்ந்து ஒலிக்கின்றன.

குறிப்புரை : தானமாக்கள் - மதம் பொருந்திய யானைகள்.

5.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த வான் உலகின்கண் வாழும் தேவர்கள் வணங்கிச் சூழ்ந்து நிற்ப அவர்களின் அளவிறந்த அழகிய முடி வரிசையும், அத்தேவர்கள் தம் முடிமேல் விளங்கும் தூய கற்பக மலர்களினால் தொடுக்கப் பெற்ற பொன்னிழைகளினால் ஆய மலைகளும், முனிவர்கள் கைதொழுதப் பரவ அவர்களின் குவித்த கைகளின் வரிசையும் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் இறைவனின் திரு முன்னிலையில் விளங்கி நிற்கின்றன. எனவே இறைவனின் திருமுன்பு தேவரும் முனிவரும் வணங்கி நிற்பர் என்பது பெற்றாம்.

குறிப்புரை : அனிதம் - அளவற்ற. மாலையென வருவனவற்றுள் பொன்னரி மலை என்பது கற்பகப் பூ மாலையாம். ஏனைய இரண்டும் வரிசையெனும் பொருளன.

6.பொழிப்புரை : தேவர்களின் நீடிய பதவிகளையும், ஐம்பொறிகளானும் நாடுதற்குரிய ஐம்பெரும் பூதங்களையும், தாம் விரும்பின் தம் வயத்தவாக நிலை நிறுத்த வல்லனவாயுள்ள குறுகிய வடிவினையுடைய சிறிய சிவபூத கணங்கள் எண்ணிறந்தனவாய்ப்

17. நாய கன்கழல் சேவிக்க நான்முகன்
மேய காலம் அலாமையின் மீண்டவன்
தூய மால்வரைச் சோதியின் மூழ்கியொன்
றாய அன்னமும் காணா தயர்க்குமால்.

7

பாடியும், ஆடியும் திருக்கயிலைமலையின்கண் உள்ள பரந்த இடங்களில் எல்லாம் மகிழ்ந்து நிற்கும்.

குறிப்புரை : தேவர் நீடு நிலை என மாற்றுக. நீடு நிலை - உயர்ந்த தலைமைப் பதவிகள். நாடும் - ஐம்பொறிகளால் விரும்பப்படும். ஐம்புலன்களும் துய்த்தற்கு இடனாய இவ்வைம்பெரும் பூதங்களின் கூட்டாக இவ்வுலகு விளங்குதலின் இங்ஙனம் கூறினார். 'நிலம், நீர், தீ, வளி, விசும்போடு ஐந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம்' (தொல். மரபியல், 90) என்னும் தொல்காப்பியமும்.

நாட்டுதல் - பூதகணங்கள் தம் இச்சைவழி ஆட்படுத்திக் கொள்ளுதல். இப்பூதங்கள் சிவகணங்கள் எனப்படும். இவை இறைவன் அருள்வழியன்றிச் செயற்படாவாதலின் அவ்வருள்வழி நிற்கும் செயற்பாட்டின் வல்லமை கூறினார் ஆயிற்று. நாவரசரின் திருத்தோளில் இடபமும், சூலமும் பொறித்தனவும், ஞானசம்பந்தருக்கு உலவாக்கிழியினை வழங்கியதும். சுந்தரரிடம் இருந்த பண்டாரங்களைக் கவர்ந்தனவும் இச்சிவகணங்களேயாம் என்பது அறியத்தக்கது. கோடிகோடி - கோடி கோடியாக விளங்கும் பூதங்கள். எண்ணிறந்தமை காட்ட இவ்வாறு கூறினார். குறள்சிறு - மிகச் சிறிய உடல் அளவிற்கேற்பக் கைகளும் கால்களும் அமைய விளங்கலின் இங்ஙனம் கூறினார்.

7.பொழிப்புரை : தம் தலைவனாய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்க வந்த நான்முகன், தான் சென்ற காலம் அதற்கு ஏலாததாய் அமைய, மீளத் திரும்பியவன், அத்தூய வெள்ளிமலையின் பேரொளியில் மறைந்து, வேறு காணப்படாத தன் ஊர்தியாகிய அன்னப் பறவையைக் காணாது வருந்துவானாயினன் என்பதாம்.

குறிப்புரை : இறைவனை வணங்கற்கு அவரவர்க்கும் உரிய காலம் வரையறுக்கப் பெற்றிருந்தமை, இதனால் அறியலாம். இது போன்றே வணங்கும் அடியவர்களுள் ஒருசாரார் பிறிதொரு சாரார்க்கு இடையூறு இன்றித் தமக்குள் இடவரையறைப்படுத்திக் கொண்டு வணங்கியமை 'இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்' எனத்

கருடனின் கலுழ்ச்சி

வேறு

18. காதில்வெண் குழையோன் கழல்தொழ நெடியோன்
காலம்பார்த் திருந்ததும் அறியான்
சோதிவெண் கயிலைத் தாழ்வரை முழையில்
துதிக்கையோன் ஊர்தியைக் கண்டு
மீதெழு பண்டைச் செழுஞ்சுடர் இன்று
வெண்சுட ரானதென் றதன் கீழ்
ஆதி ஏ னமதாய் இடக்கலுற் றானென்
றதனைவந் தணைதருங் கலுழன். 8

தொடங்கும் திருவாசகத்தால் (தி.8 திருப்பள்ளி.4) அறியலாம். இவையன்றி வழபாட்டிற்கெனச் செல்லும் அடியவர்களும் ஒருவர் பின் ஒருவராக இருந்து முறையாக வழிபாடு ஆற்றியமை 'போதொடு நீர் சுமந்தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்' (தி.4 ப.3 பா.1) என வரும் திருமுறைத் தொடரால் அறியலாம்.

வெள்ளிமலை வெண்மையானது. அன்னமும் வெண்மையானது. எனினும் அவ்வன்னத்தின் வெண்மையினும் அவ்வெள்ளி மலையின் வெண்மை மிகப் பெரியதாக விளங்கி நின்றலின், அவ்வன்னம் அவ்வெண்மையினின்றும் வேறுபடக் காண இயலாததாயிற்று. 'வெயிலிடைத் தந்த விளக்கென ஒளியிலா மெய்யாள்' (கம்பரா. சுந். காட்சிப் பட. 4) என்பதும் நினைவு கூர நின்றது.

'வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி விளங்காது

வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல'

எனவரும் சிவஞானபோதமும் (சூ.5 அதி.2 உதா.2) ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கது.

8.பொழிப்புரை : திருச்செவியில் வெண் சங்கினால் ஆய குழையை அணிந்த இறைவனின் திருவடிகளைத் தொழுதற்கு நெடியவனாகிய திருமால், காலம் பார்த்திருத்தலை அறியாதவனாகிய கருடன், வெண்மையான கயிலையின் சாரலில் உள்ளதொரு குகையில் இருந்த மூத்தபிள்ளையாரின் ஊர்தியாகிய மூஞ்சூறு இருத்தலைப் பார்த்து, முன் பொரு காலத்து மேல் எழுந்த செழுஞ்சுடர்ப் பிழம்பானது இன்று வெண்சுடர்ப் பிழம்பாய் நிற்கின்றது என்று எண்ணிய எண்ணத்தால், அதனைப் பண்டு ஒரு பன்றியாய் நிலத்தைத் தோண்டிக்

19. அரம்பைய ராடல் முழவுடன் மருங்கின்
 அருவிகள் எதிரெதிர் முழங்க
 வரம்பெறு காதல் மனத்துடன் தெய்வ
 மதுமல ரிருகையும் ஏந்தி
 நிரந்தரம் மிடைந்த விமானசோ பான
 நீடுயர் வழியினால் ஏறிப்
 புரந்தரன் முதலாங் கடவுளர் போற்றப்
 பொலிவதத் திருமலைப் புறம்பு.

9

காண முயன்ற திருமால், இன்றும் அவ்வாறு காண இவ்வடிவில் முயன்றான் என்று கருதி அம்முகுகுறிடத்து வந்து சேரும்.

குறிப்புரை : இது வெள்ளிப் பாடல் என்பர். எனினும் பதிப்புகள் அனைத்திலும் இப்பாடல் இடம் பெற்றிருப்பதால் இதற்கும் உரை எழுதப் பெற்றது. காதில் வெண் குழையோன் - தோடுடைய செவியன். தன் தலைவனான பெருமானை வழிபடுதற்குக் காலம் பார்த்துத் திருமால் இருத்தலை அறியாத கருடன், அவன் தான் இன்று மீண்டும் இவ் வெண்பிழம்பைக் காண முயன்று பன்றி வடிவெடுத்துக் காண முயல்கின்றனனோ எனக் கருதினன் என்பதாம்.

குறிப்புரை : மூஞ்சுறு பன்றிக்கு ஒருபுடை ஒப்புமையாய் இருத்தலின் அதனை இவ்வாறு கருதினன் கருடன். இதனை அணியிலக்கண நூலார் திரிபுதிசயம் என்பர். கலுழன் - கருடன்.

9.பொழிப்புரை : இந்திரன் முதலிய இறையவர் பலரும் போற்ற விளங்கும் பொற்புடைய அத்திருமலைச் சாரலில், வரம் பெறும் வேட்கை பொருந்திய மனத்துடன் கூடிய தெய்வ மகளிர், கற்பகத் தருவின் தேன் பொருந்திய மலர்களை இரு கைகளிலும் ஏந்தி, இடையீடின்றி நெருங்கிய விமானங்களுடன் கூடிய படிவழி ஏறி வந்து வணங்க, அம்மகளிரின் ஆடலுக்கு ஏற்ப ஒலித்து நிற்கும் மத்தள ஓசையுடன், அம்மலையருகில் உள்ள அருவிகளும் ஒன்றோடொன்று மாறு பட்டு ஒலித்து நிற்கும்.

குறிப்புரை : நிரந்தரம் - இடையீடின்றி எப்போதும். சோபானம் - படிநிலை. புரந்தரன் - இந்திரன். தெய்வ மகளிரும் இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் போற்றப் பொலிவது அத்திருமலை என்பது கருத்து.

நந்தியெம்பெருமான்

20. வேதநான் முகன்மால் புரந்தரன் முதலாம்
 விண்ணவர் எண்ணிலார் மற்றும்
 காதலால் மிடைந்த முதற்பெருந் தடையாம்
 கதிர்மணிக் கோபுரத் துள்ளான்
 பூதவே தாளப் பெருங்கண நாதர்
 போற்றிடப் பொதுவில்நின் றாடும்
 நாதனார் ஆதி தேவனார் கோயில்
 நாயகன் நந்தியெம் பெருமான். 10

10.பொழிப்புரை : நான்மறைகளில் வல்ல நான்முகன், திருமால், இந்திரன் முதலாக உள்ள எண்ணற்ற விண்ணவர்களும், மற்றும் பெருமானிடத்துப் பத்திமை பூண்ட முனிவர் முதலாயினாரும், இறைவனை வணங்குதற் பொருட்டு நிரல்படச் செல்லாது நெருங்கிச் சேரின், அவர்களை நிரல்பட நிறுத்தி ஆற்றுப்படுத்தும் முதல் பெருந் தடையாக விளங்கும் ஒளி பொருந்திய மணிகளால் ஆய திருக்கோபுரத்தின் திரு வாயிலின்கண் உள்ளவரும், சிவபூதங்களும், பத்திமை பூண்ட வேதாளங்களும் முதலாய் பெருங்கணநாதர்கள் போற்றி மகிழ்ந்திடத் திருக்கோவிலில் நிலையாக நின்று ஆடியருளுகின்ற தலைவனாரும், தோற்றமில் காலத்தேயே நிலை பெற்று இருந்தருள்பவரும், சிவபெருமானின் திருக்கோவிலின் காவல் தலைவராக இருந்தருளும் நந்தியெம் பெருமான் ஆவர்.

குறிப்புரை : முதல் பெருந் தடை - முதல் தடை + பெருந் தடை எனக் கூட்டுக. முதல் தடை - தடுத்தலில் முதன்மையாக நிற்கும் தடை. பெருந் தடை - இவரை மீறிச் செல்ல முடியாத தடை. இவ்வாறு தடை செய்பவர் நந்தியெம்பெருமான் ஆவர். இறை வழிபாடு ஆற்றுவாரைத் தடுத்து நிறுத்தல் மறச்செயலாகும். ஆனால் ஒருவர் ஒருவரின் முந்தச் சென்று வழிபட முயலின் மன அமைதியும் இராது; உடல் நெருக்கத்தால் மொழி மெய்களால் ஆய வழிபாடாற்றலும் செவ்வனே நிறைவேறாது. அந்நிலையை நீக்கவே அன்னோரைத் தடுத்து நிறுத்துதலின் இது அறனாயிற்று. வேதாளம் - பெரும் பேய். அவை அத்தன்மையினின்றும் நீங்கிச் சிவவழிபாடு செய்யும் பெற்றியால் ஏனைய சிவ கணங்களோடு ஒருங்கு வைத்து எண்ணும் பெற்றியவாயின. கோயில் நாயகன் - திருக்கோயிலைக் காத்தலில் தலைமை பூண்டு நிற்பவன்.

21. நெற்றியிற் கண்ணர் நாற்பெருந் தோளர்
 நீறணி மேனியர் அனேகர்
 பெற்றமேல் கொண்ட தம்பிரான் அடியார்
 பிஞ்ஞகன் தன்னருள் பெறுவார்
 மற்றவர்க் கெல்லாந் தலைமையாம் பணியும்
 மலர்க்கையில் சுரிகையும் பிரம்பும்
 கற்றைவார் சடையான் அருளிணாற் பெற்றான்
 காப்பதக் கயிலைமால் வரைதான். 11

11. பொழிப்புரை : நெற்றியில் கண்களையுடையராய்ப் பருத்த நான்கு தோள்களையுடையராய்த் திருநீற்றினை அணிந்த திருவடிவுடையராய் உள்ளார்க்கும், விடை மீது இவர்ந்து வரும் பெருமானுக்கு அடியவராய் உள்ளார்க்கும், அழகிய தலைக்கோலம் உடையனாய் சிவபெருமானின் திருவருள் உடையார்க்கும், மற்றும் ஆண்டு இருப்பார் அனைவர்க்கும் தலைவராய், இறைவற்குப் பணி விடை செய்யும் பேற்றையும், மலரணைய திருக்கைகளில் உடைவாளும் பிரம்பும் கொண்டு அடியவரை ஆற்றுப்படுத்தும் பொறுப்பையும், தொகுதியாகக் கட்டிய நீண்ட சடையினையுடைய சிவபெருமானின் திருவருள் கருணையால் பெற்றவர் திருநந்திதேவர் ஆவர். அவர்தம் காவலைப் பெற்றிருப்பது இத்திருக்கயிலை மலையாகும்.

குறிப்புரை : சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கும் சங்கரனை அடையும் நன்மார்க்கம் ஆகும்.

அவற்றுள் இங்குக் குறிக்கப் பெறுவோர் மூவர். நெற்றியில் கண்ணும் நாற்பெருந் தோளும் நீறணி மேனியும் உடையவர், யோக நெறியில் நின்று அத்தகுதிக்குரிய சாஸுபத்தைப் பெற்றவர்.

சாஸுபமாவது இறைவன் திருவுருவத்தைப் பெறுதலாம். ஆதலின், பெருமானுக்குரிய விடிவும் வண்ணமும் இவர்க்கும் உளவாயின.

தம்பிரான் அடியார் என்பார் கிரியை நெறியில் நிற்பவராவர். அருள் பெறுவார் என்பார் சரியை நெறியில் நிற்பவராவர்.

சுரிகை - உடைவாள். தலைமையும் சுரிகையும் பிரம்பும் பெருமானின் அருளால் பெற்ற நந்தியெம்பெருமான் காப்பது திருக்கயிலை மலையாம்.

திருமனத்து ஓங்கும் திருக்கயிலாயம்
 22. கையின்மான் மழுவர் கங்கைகூழ் சடையில்
 கதிரிளம் பிறைநறுங் கண்ணி
 ஐயர்வீற் றிருக்குந் தன்மையி னாலும்
 அளப்பரும் பெருமையி னாலும்
 மெய்யொளி தழைக்குந் தூய்மையி னாலும்
 வென்றிவெண் குடைஅந் பாயன்
 செய்யகோல் அபயன் திருமனத் தோங்குந்
 திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு.

12

12. பொழிப்புரை : தம் இடக் கையில் மானும், வலக் கையில் மழுவும் உடையவரும், கங்கை கூழ்ந்து நிற்கும் திருச்சடையை உடையவரும், அதன்கண் ஒளி பொருந்திய இளம் பிறையையும் நறுமணம் மிக்க கொன்றையையும் அணிந்திருப்பவருமான மிகப் பெரியவராய் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் தன்மையினாலும், அளவிடற்கரிய பெருமையினாலும், தன்பால் வெண்மையான ஒளிமிக்கு இருக்கும் தூய்மையினாலும், வெற்றி பொருந்திய வெண்கொற்றக் குடையையுடையவரும், செவ்விய செங்கோலையுடையவருமான அந்பாயரின் திருஉள்ளத்தில் ஓங்கி நிற்கும் சிறப்பினை உடையது திருக் கயிலாயம் என்னும் நீண்ட பெரிய மலையாகும்.

குறிப்புரை : ஐயர் - பெரியோர். மெய் - திருக்கயிலாயமாம் மெய். ஒளிதழைக்கும் - 'பொன்னின் வெண் திருநீறு புனைந்தென' எனத் தொடங்குதற்கண் கூறியவாறு, தழைத்து நிற்கும் வெண்மையான ஒளி. மெய் - திருநீறு எனப் பொருள் கொண்டு அதன் ஒளி தழைக்கும் எனினும் ஆம். திருநீறு மெய்யாதல் 'சத்தியமாவது நீறு' (தி.2 ப.66 பா. 3) என்பதாலும் அறியப்படும். மெய் ஒளி - மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தார் தம் ஒளி; 'ஐந்தும் ஆறு அடக்கியுள்ளார் அரும்பெருஞ் சோதியாலும்' (தி.12. பு.10 பா.131) என வருதலின் அத்தகைய ஒளி எனலும் ஆம்.

அந்பாயர் - அபாயம் (தீங்கு) இல்லாமல் செய்பவர். ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்து அறங் காத்தலின் அந்பாயர் ஆயினர். 'கோவினுக்கு அருங்கலம் கோட்டம் இல்லது' (தி.4 ப.11 பா.12) எனவரும் அப்பரடிகள் திருவாக்கும் காண்க. கோட்டம் - தம்கண்ணும் தம்மால் காக்கப்படும் உயிர்களிடத்தும் உள்ள கோட்டம். திருமனம் - செம்மையாகிய திருவினை உடைய மனம்: 'திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட' (தி.7 ப.39 பா.4) என வருவதும் காண்க'.

உபமன்னிய முனிவரின் காட்சியும் கருத்தும்

வேறு

23. அன்ன தன்திருத் தாழ்வரை யின்னிடத்து
இன்ன தன்மையன் என்றறி யாச்சிவன்
தன்னை யேயுணர்ந் தார்வம் தழைக்கின்றான்
உன்ன ருஞ்சீர் உபமன் னியமுனி. 13
24. யாத வன்துவ ரைக்கிறை யாகிய
மாத வன்முடி மேலடி வைத்தவன்
பூத நாதன் பொருவருந் தொண்டினுக்கு
ஆதி யந்தம் இலாமை யடைந்தவன். 14

13.பொழிப்புரை : இதுகாறும் கூறிய அத்தன்மைகளை உடைய திருக்கயிலையின் அடிவாரத்தே, இவ்வாறாய தன்மையுடையர் என யாவரானும் அறியப்படாதவராகிய சிவபெருமாளையே மனத்தகத்து எண்ணியும், இடையறாப் பேரன்பால் இயைந்து அநுபவித்துக் கொண்டும் இருப்பவர், நினைத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய உபமன் னிய முனிவர் என்பவராவர்.

குறிப்புரை : 'அவனருளே கண்ணாகக் காணின் அல்லால் இப்படியன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்டொணாதே' (தி.6 ப.97 பா.10) என்பர் அப்பரடிகள். 'இன்ன தன்மையன் என்றறி வொண்ணா எம்மானை' (தி.7 ப.59 பா.1) என்பர் சுந்தரர். சிவன் தன்மையே - ஏகாரம் பிரிநிலை; தேற்றமும் ஆம். ஆர்வம் - ஆசை. இது அன்பின் வழியதாதலின் இடையறாப் பேரன்பு என உரை கொள்ளப் பெற்றது.

14.பொழிப்புரை : அவ்வுபமன்னிய முனிவர், யது மரபில் பிறந்தவனும், துவாரகைக்கு அரசனுமாகிய கண்ணனின் முடிமேல் தம் திருவடிகளைச் சூட்டியவர். உயிர்கட்குத் தலைவராய் உள்ள சிவபெருமானிடத்துத் தாம் கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்ற திருத்தொண்டிற்கு முதலும் முடிவும் இல்லாத தன்மையும் பெற்றவர்.

குறிப்புரை : யாதவன் - யது என்ற அரசன்வழி வந்த சூரிய குலத்து அரச மரபினன். கண்ணன் இம்மரபில் வந்தவன் ஆதலால் 'யாதவன்' என அழைக்கப்பெற்றான். இம்மரபில் தோன்றிய கண்ணன் இடைச் சேரியில் வளர்ந்து வந்த தொடர்பு பற்றி, இடையர்களும் யாதவர் ஆயினர்.

25. அத்தர் தந்த அருட்பாற் கடலுண்டு
 சித்தம் ஆர்ந்து தெவிட்டி வளர்ந்தவன்
 பத்த ராய முனிவர்பல் லாயிரர்
 சுத்த யோகிகள் சூழ இருந்துழி.

15

முடிமேல் அடிவைத்த வரலாறு: சிவதீக்கை பெறாத கண்ணன், யமுனை ஆற்றங்கரையில் சிவ வழிபாடு ஆற்றிக் கொண்டிருந்தான். வழிபட்டபின், அம்மலர்களை யமுனை ஆற்றில் இட்டான். அவ்வாற்றின்வழி வந்த மலர்களை உபமன்னியு முனிவர் எடுத்துச் சிவவழிபாடு செய்தனர். அவை கண்ணனால் வழிபாடாற்றப் பெற்ற மலர்கள் (நிருமாலியம்) என்று ஆங்குள்ளார் முனிவரிடத்தில் கூறிய பொழுது, 'கண்ணன் சிவதீக்கையின்றிவழிபட்டனன், ஆதலின் அவன் இட்ட மலர்கள் நிருமாலியம் ஆகா. எனவே அவற்றை மீண்டும் எடுத்து வழிபடுதலில் வழுவில்லை' என்றனர். அதுகேட்ட கண்ணன் தீக்கையின்றித் தான் இதுகாறும் செய்து வந்த சிவபூசைக்கு வருந்தி, அம்முனிவரை அடைந்து முறையாகச் சிவதீக்கை பெற்றனன் என்பது வரலாறு. அவ்வரலாற்றை உளங் கொண்டே 'முடிமேல் அடி வைத்தவன்' என்றார்.

15.பொழிப்புரை : உயிர்கட்கு எல்லாம் தந்தையாக இருந்தருளும் இறைவன் வழங்கிய திருப்பாற்கடலை உண்டு, மனநிறைவு பெற்று, அவ்வுணவு தெவிட்டிட வளர்ந்தவராகிய உபமன்னியு முனிவர், இறைவர்க்குப் பத்தராய முனிவர் பலரும் தூய சிவயோகியரும் சூழ அங்கிருந்த பொழுது...

குறிப்புரை : அத்தர் - தந்தை: 'எனக்கு அன்னையும் அத்தனும் அல்லனோ பெரும!' என்பதும் காண்க. உபமன்னியு முனிவர் தம் குழந்தைப் பருவத்தே பால்வேண்டி அழ, வசிட்டரும் குழந்தையைச் சிவபெருமான் திருமுன்னிலையில் இட்டு வணங்கித் தம் குறையைக் கூறினார். இறைவனும் இரங்கி, அவர் உண்ணத் திருப்பாற்கடலை வழங்கியருளினன் என்பது வரலாறு. "பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்த பிரான்" (தி.9 திருப்பல்.9) என்னும் திருப்பல்லாண்டும். சுத்த யோகிகள் - சுத்த அவத்யையில் நின்ற யோகிகள் என்பர் சிவக்கவிமணியவர்கள் (பெ.பு.உரை). அவா வறுத்தல் முதலிய தூய குணங்களையுடைய சிவயோகியர் என்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (பெ.பு.உரை). உண்டு என்பது பொது வினையாதலின் 'கடல் உண்டு' என்றார்.

218 செக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம் (பன்னிரண்டாம்
1. திருமலைச் சருக்கம்)

26. அங்கண் ஓரொளி ஆயிர ஞாயிறு
பொங்கு பேரொளி போன்றுமுன் தோன்றிடத்
துங்க மாதவர் சூழ்ந்திருந் தாரெலாம்
இங்கி தென்கொல் அதிசயம் என்றலும். 16
27. அந்தி வான்மதி சூடிய அண்ணல்தாள்
சிந்தி யாவுணர்ந் தம்முனி தென்திசை
வந்த நாவலர் கோன்புகழ் வன்றொண்டன்
எந்தை யார்அரு ளால்அணை வான்என. 17
28. கைகள் கூப்பித் தொழுதெழுந் தத்திசை
மெய்யில் ஆனந்த வாரி விரவிடச்

16.பொழிப்புரை :அவ்விடத்தே ஒரு பேரொளியானது ஆயிரம் கதிரவர்கள் ஒருங்கு தோன்றி நிற்கும் பேரொளி போன்று, அவ்வுபமன்னியு முனிவர் முன்பு தோன்ற, தூய தவமுனிவர்களாய் ஆண்டுச் சூழ்ந்திருந்தார் அனைவரும், இவ்விடத்து இது தோன்றுவது என்ன அதிசயம்? என்று வினவவும்.

குறிப்புரை :துங்கம் - தூய்மை: பெருமையுமாம். ஆயிரம் ஞாயிறு - எண்ணிறந்த ஞாயிறு.

17.பொழிப்புரை :மாலைப் பொழுதில் வானில் தோன்றும் இளமதியைச் சூடிய பெருமானின் திருவடிகளை இரவு பகலாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் திறத்தால், உண்மை நிகழ்வை உணர்ந்து, நம்தென்திசையில் தோன்றியருளிய நாவலூராளி என, முனிவராலும் போற்றப் பெறும் வன்தொண்டர், எம்பெருமானின் திருவருளால் இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுகின்றார் என்று கூற.

குறிப்புரை :அந்தி - மாலை. 'குடதிசை மதியது சூடு சென்னி' (தி.1 ப.111 பா.6) என்னும் திருமுறையும். சிந்தியா உணர்ந்து - இறைவனை இடையறாது சிந்தித்திருப்பதால் உணர்ந்து. 'நெறிநீர்மையார் நீள்வானவர் நினையுந்நினை வாகி, அறிநீர்மையி லெய்தும்மவர்க் கறியும்மறி வருளிக் குறிநீர்மையார்' (தி.1 ப.17 பா.6) எனத் திருஞான சம்பந்தர் அருளுவதும் நினைவு கூர்தற்குரியதாம்.

18.பொழிப்புரை :இவ்வாறு தாம் உணர்ந்த வகையில் கைகளைக் குவித்துத் தொழுது கொண்டே, அவ்வொளி செல்லும் திசை

செய்ய நீள்சடை மாமுனி செல்வுழி

ஐயம் நீங்க வினவுவோ ரந்தணர்.

18

29. சம்பு வின்அடித் தாமரைப் போதலால்
எம்பி ரான்இறைஞ் சாயிஃ தென்னெனத்
தம்பி ரானைத்தன் னுள்ளந் தழீஇயவன்
நம்பி யானூரன் நாம்தொழுந் தன்மையான். 19

30. என்று கூற இறைஞ்சி இயம்புவார்
வென்ற பேரொளி யார்செய் விழுத்தவம்
நன்று கேட்க விரும்பு நசையினோம்
இன்றை மக்குரை செய்தருள் என்றலும். 20

நோக்கித் தம் உடல் முழுதும் ஆனந்த வெள்ளம் பெருக, சிவந்த நீண்ட சடையை உடைய முனிவர் செல்கின்ற பொழுது, ஆண்டுள்ள மாதவர்கள் தம் ஐயம் நீங்க ஒரு வினாவை அவரிடம் வினவுவாராயினர்.

குறிப்புரை : ஆனந்த வாரி - ஆனந்த வெள்ளம்.

19.பொழிப்புரை : சிவபெருமானின் திருவடித் தாமரை மலர்களையன்றி, 'எம்பெருமானே! நீவிர் யாரையும் வணங்க மாட்டீர்! அவ்வாறு இருக்க, இவரை வணங்கியது என்னோ?' என்று கேட்க, அவரும், 'யாவர்க்கும் முழுமுதற் கடவுளாய சிவபெருமானைத் தம் உள்ளத்தே வைத்து எண்ணிக் கொண்டிருப்பவராய நம்பியானூரர், நம் மால் தொழப்படும் தன்மையர்' என்று கூற.

குறிப்புரை : சம்பு - இறைவன்.

20.பொழிப்புரை : உபமன்னிய முனிவர் தாம் வணங்கியதற்கான காரணம் இஃது என்று கூற, அம்முனிவர்களும் வணங்கிக் கூறுவார், 'நம்பியானூரர் செய்த தவத்தை அறிய நாங்கள் விரும்புகின்றோம், எமக்கு அதனை அருளிச்செய்ய வேண்டும்' என்று வேண்டி.

குறிப்புரை : வென்றபேரொளியார் - தம் தவமிகுதியால் ஐம்பொறிகளையும் வென்ற பேரொளிப் பிழம்பாயவர்; நம்பியானூரர்.

220	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம் 1. திருமலைச் சருக்கம்	(புன்னிரண்டாம்)
31.	உள்ள வண்ணம் முனிவன் உரைசெய்வான் வெள்ள நீர்ச்சடை மெய்ப்பொரு ளாகிய வள்ளல் சாத்தும் மதுமலர் மாலையும் அள்ளும் நீறும் எடுத்தணை வானுளன்.	21
32.	அன்ன வன்பெயர் ஆலால சுந்தரன் முன்னம் ஆங்கொரு நாள்முதல் வந்தனக்கு இன்ன வாமெனு நாள்மலர் கொய்திடத் துன்னி னான்நந் தனவனச் சூழலில்.	22
33.	அங்கு முன்னெமை ஆளுடை நாயகி கொங்கு சேர்குழற் காமலர் கொய்திடத் திங்கள் வாள்முகச் சேடியர் எய்தினார் பொங்கு கின்ற கவினுடைப் புவைமார்.	23

21.பொழிப்புரை : உபமன்னிய முனிவரும் அவர்கள் கேட்ட வரலாற்றை உள்ளவாறு அருளிச் செய்வாராய், பெருக்குடைய கங்கை நீரைத் தாங்கிய சடையை உடைய மெய்ப்பொருளாய் சிவபெருமான், தம் திருவுடம்பில் அணிதற்குரிய, தேன் பொருந்திய மலர்களால் தொடுத்த திருமாலையையும், அணிதற்குரிய திருவிரலால் அள்ளுகின்ற திருவெண்ணீற்றினையும் எடுத்துக் கொடுக்கும் திருத்தொண்டர் ஒருவர் இருந்து வந்தார்.

குறிப்புரை : மதுமலர் - தேன் பொருந்திய மலர்.

22.பொழிப்புரை : அத்திருத்தொண்டரின் பெயர் ஆலாலசுந்தரர் என்பதாம். அவர் முன்பொருநாள், திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு, இன்ன மலர்கள் உரியனவாம் எனக் கருதி, அம் மலர்களைக் கொய்தற்கெனத் திருநந்தனவனச் சோலைக்குச் சென்றருளினார்.

குறிப்புரை : நாள் மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்.

23.பொழிப்புரை : அத்திருநந்தன வனத்தில் ஆலாலசுந்தரர் வருதற்கு முன்னமேயே, உயிர்களை எல்லாம் ஆட்கொண்டு அருளுகின்ற தலைவியாம் உமையம்மையாரது, மணம் வீசுகின்ற கூந்தலுக்கு ஏற்கும் மலர்களைக் கொணர்தற்காக, முழுமதியென விளங்கும் ஒளி பொருந்திய முகத்தினையுடைய தோழியர் இருவர்

34. அந்த மில்சீர் அனிந்திதை ஆய்குழல்
கந்த மாலைக் கமலினி என்பவர்
கொந்து கொண்ட திருமலர் கொய்வுழி
வந்து வானவர் ஈசர் அருளென. 24
35. மாத வம்செய்த தென்றிசை வாழ்ந்திடத்
தீதி லாத்திருத் தொண்டத் தொகைதரப்
போது வாரவர் மேல்மனம் போக்கிடக்
காதல் மாதருங் காட்சியிற் கண்ணினார். 25

சென்றிருந்தனர். அவர்கள், பொங்கி மிகும் அழகினையுடைய நன்மகளிராவர்.

குறிப்புரை : கொங்கு - மணம்: இயற்கை மணம்.

24.பொழிப்புரை : அத் தோழியர், அளவிறந்த சிறப் பினையுடைய அனிந்திதை என்பாரும், நுணுகிச் செறிந்த கூந்தலையும் நறுமணம் மிக்க மாலையையும் உடைய கமலினியாரும் ஆவர். கொத்தாகப் பூத்த அழகிய மலர்களை அவர்கள் கொய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, தேவதேவனாம் சிவபெருமானின் திருவருள் என வந்து.

குறிப்புரை : ஆய்குழல் - நுணுகிய குழல். கந்தம் - நறுமணம். கொந்து- பூங் கொத்து.

25.பொழிப்புரை : பெருந்தவம் செய்த தென்னகம் வாழ்வடையவும், உயிர்கட்கு உற்ற தீங்குகள் இல்லையாகச் செய்யும் திருத்தொண்டத் தொகையை உலகிற்கு வழங்கவும் வருபவர், அவ்விரு தோழியர் மேலும் தம் மனத்தைச் செலுத்த, காதலுற்ற அவ்விரு பெண்களும் தமது கட்பொறியினால் பொருந்த நோக்கினர்.

குறிப்புரை : தென்னகம் மாதவம் செய்திருக்குமாறு - அடுத்து வரும் 31 முதல் 36 வரையுள்ள பாடல்களில் விவரிக்கப்படுகிறது. தீதிலாத் திருத்தொண்டத் தொகை - உயிர்க்குற்ற தீங்கினை இல்லையாகச் செய்யும் திருத்தொண்டத் தொகை. ஈண்டுத் தீங்கு என்பது யான் எனது எனும் செருக்கினால் வரும் பிறவிப் பிணியாகும். காட்சியில் கண்ணினார் - தம் கட்பொறியினால் தம் கருத்தமைவைத் தெரிவித் தார்கள். 'கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின் வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனுமில்' (குறள், 1110) என்பர் திருவள்ளுவனாரும்.

36. முன்னம் ஆங்கவன் மொய்ம்முக்கை நாண்மலர்
என்னை யாட்கொண்ட ஈசனுக் கேய்வன
பன்ம லர்கொய்து செல்லப் பனிமலர்
அன்னம் அன்னவ ருங்கொண் டகன்றபின். 26
37. ஆதி மூர்த்தி அவன்திறம் நோக்கியே
மாதர் மேல்மனம் வைத்தனை தென்புவி
மீது தோன்றிஅம் மெல்லிய லாருடன்
காதல் இன்பம் கலந்தனை வாயென. 27

அனிந்திதை, கமலினியார் ஆகிய இரு பெண்கள் மீது சுந்தரரும், அப்பெண்கள் சுந்தரர் மீதும் கருத்தொருமித்த பார்வையைச் செலுத்தியதே, பின் அவர்கள் மையல் மானுடமாய்ப் பிறத்தற்கு ஏதுவாயிற்று. 'கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர் மன்னும் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று' (குறள், 1146) எனவரும் குறட்பாவும் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கதாம்.

26.பொழிப்புரை : அவ்வாறு கண்ட மகளிர், அத்திருநந்தனவனத்தை விட்டுச் செல்லும் முன்னமேயே, வண்டுகள் மொய்த்தற்குரிய புதிய மலர்களை எல்லாம், 'இவையே என்னை ஆட்கொண்டருளும் இறைவற்குப் பொருந்துவன' எனக் கருதி அவ்வாறு பறித்த மலர்கள் பலவற்றையும் ஆலாலசுந்தரர் கொண்டு செல்ல, குளிர்ந்த மலர்களைக் கொய்த அன்னத்தை ஒத்த அத்தோழியரும் திருநந்தனவனத்தை விடுத்துச் சென்றனர்.

குறிப்புரை : மலர் பறித்தற்கு வந்த அச்சேடியருக்குப் பின் வந்த சுந்தரர், தாம் மலர் கொய்து கொண்டு அவர்களுக்கு முன்னே சென்றனர் என்பதாம். மொய்ம் முக்கை - வண்டுகள் மொய்த்தற்குரிய அரும்புகள்.

27.பொழிப்புரை : யாவர்க்கும் மூலகாரணமாய் நிற்கும் மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான், மலர் கொய்து கொண்டு தம்பால் வந்து நிற்கும் சுந்தரரைப் பார்த்து, 'நீ அத்தோழியரின் மீது மனம் வைத்தாய்; ஆதலின் தென்னகத்தில் தோன்றி, அம்மகளிரிடத்து இன்பம் துய்த்து, மீண்டும் இங்கு வருவாயாக' என்று அருள.

குறிப்புரை : ஆதி மூர்த்தி - யாவர்க்கும் மூல காரணமாய் நிற்கும் மூர்த்தி. வாழ்முதலாகிய சிவபெருமான், 'வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய்' (தி.6 ப.23 பா.1) என்பதற்கேற்ப,

38. கைக ளஞ்சலி கூப்பிக் கலங்கினான்
செய்ய சேவடி நீங்குஞ் சிறுமையேன்
மையல் மானுட மாய்மயங் கும்வழி
ஐய னேதடுத் தாண்டருள் செய்என. 28
39. அங்க ணாளன் அதற்கருள் செய்தபின்
நங்கை மாருடன் நம்பிமற் றத்திசை
தங்கு தோற்றத்தில் இன்புற்றுச் சாருமென்று
அங்க வன்செயல் எல்லாம் அறைந்தனன். 29

‘மகளிர்மீது மனம் கொண்ட சுந்தரரை, அம்மகளிரைக் கலந்து இன்புற்றுப் பின் இக்கயி லையை அணைவாய்’ என்றனர்.

28.பொழிப்புரை : கைகளைத் தலைமேல் வைத்துக் குவித்து வணங்கி, மனம் கலங்கியவராகிய சுந்தரர், “ஐயனே! நும் செவ்வியவாயவும், சிறந்தனவுமான திருவடிகளைப் பிரிந்து நீங்கும் சிறுமையுடையனாகிய அடியேன், மயக்கம் பொருந்திய மானுடப் பிறப்பில் பிறந்து மயங்கும் பொழுது, பெருமானாராகிய நீர் வந்து அம்மயக்கத்தினின்றும் தடுத்து, அடியேனை ஆட்கொண்டருள் வேண்டும்” என்று விண்ணப்பம் செய்ய.

குறிப்புரை : செய்ய சேவடி - கோட்டம் இல்லனவும் சிவந்தனவுமாய் திருவடிகள். வேண்டுதலும் வேண்டாமையும் இல்லாதவனாதலின் அவன் சேவடி கோட்டம் இல்லாதன ஆயின. நிறத்தால் சிவந்திருத்தலின், சேவடியாயின. மையல் மானுடம் - செய்வதும் தவிர்வதும் அறியாது மயங்கி நிற்கும் மானுடம்.

‘மயங்கி, வலைப்பட்டார் மற்றையவர்’ (குறள், 348), ‘மால் கொடுத்து ஆவி வைத்தார்’ (தி.4 ப.33 பா.4), ‘மறக்குமாறு இலாத என்னை மையல் செய்து இம் மண்ணின் மேல், பிறக்குமாறு காட்டினாய்’ (தி.2 ப.98 பா.5) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க.

29.பொழிப்புரை : பெருங்கருணையோனாகிய இறைவனும், அவர் கேட்டுக் கொண்ட விண்ணப்பத்திற்கு அருள் செய்தபின், அனிந்திதை, கமலினி என்னும் அவ்விரு பெண்களுடன், ஆலாலசுந்தரர் தென் திசைக்கண் வாழ்தற்குரிய மானுடப் பிறவியில் தோன்றி, அப்பெண்களுடன் இன்புற்று, மீண்டும் இங்கு வருகின்றார் என்று அவருடைய செய்திகளையெல்லாம் முழுமையாக உபமன்னியு முனிவர் கூறினார்.

40. அந்த ணாளரும் ஆங்கது கேட்டவர்
பந்த மானுட்ப் பாற்படு தென்றிசை
இந்த வான்றிசை எட்டினும் மேற்பட
வந்த புண்ணியம் யாதென மாதவன். 30
41. பொருவ ருந்தவத் தான்புலிக் காலனாம்
அருமு னியெந்தை அர்ச்சித்து முள்ளது
பெருமை சேர்பெரும் பற்றப் புலியூரென்று
ஒருமை யாளர்வைப் பாம்பதி ஓங்குமால். 31

குறிப்புரை : அம்+கண் = அங்கண் - அழகிய கண்.
'கண்ணிற்கு அணிகலன் கண்ணோட்டமாதலின்' (குறள், 575)
பெருமை நுணை யாளனாகிய இறைவன் என உரை கூறப்பெற்றது.
நம்பி - ஆடவருட் சிறந்தார்க்கு உரிய பெயர். நம்பியாளுரார், ஆளுடைய
நம்பி என அவரை அழைத்தலும் காணலாம். இவர் அருளிய நம்பி
எனவரும் பதிகத்தில் சிவபெருமானை நம்பி என்றே குறிப்பதும் நினைவு
கூர்தற்குரியது.

இப்பதினைந்து பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

30.பொழிப்புரை : உபமன்னிய முனிவருடன் இருந்தருளிய
முனிவர்களும் அவர் கூறியதைக் கேட்டு, 'உலகப் பிணிப்புடைய
மானுடர்கள் பிறந்தும் இறந்தும் வருதற்கு இடமாகிய எண்திசையிலும்,
இத்தென்திசை மேலாக, அவர் போந்ததற்குரிய புண்ணியம் யாது' என
வினவ, அவ்வுபமன்னிய முனிவரும் கூறியருளுகின்றார்.

குறிப்புரை : அந்தணாளர் - எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை
பூண்டு ஒழுகுவோர்.

31.பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற தவத்தையுடைய புலிக்காலர்
(வியாக்கிர பாதர்) எனும் என் தந்தையாரால் வழிபடப் பெற்றதும்,
பெருமை மிகுந்த பெரும்பற்றப் புலியூர் என்று அழைத்தற்குரியதும்,
பெருமைகள் பலவும் வந்தடைதற்குரியதுமான தில்லைப்பதி, ஒருநெறிய
மனம் வைத்து உணர்வோர்க்குச் சேமவைப்பாக இருப்பதாம்.

42. அத்தி ருப்பதி யில்நமை ஆளுடை
மெய்த்த வக்கொடி காண விருப்புடன்
நித்தன் நீடிய அம்பலத் தாடும்மற்று
இத்தி றம்பெற லாந்திசை எத்திசை. 32
43. பூதம் யாவையின் உள்ளலர் போதென
வேத மூலம் வெளிப்படு மேதினிக்
காதல் மாங்கை இதய கமலமாம்
மாதொர் பாகனார் ஆருர் மலர்ந்ததால். 33

குறிப்புரை : வியாக்கிரம் - புலி; பாதர் - காலினையுடையவர். இவர் மத்தியந்தன முனிவரின் மகனார் ஆவர். சிவவழிபாட்டைத் தவறாது செய்த இவருக்குச் சிவபெருமான் நேரில் தோன்ற, அவரிடம் சிவ வழிபாட்டிற்குப் பழுதற்ற மலர் எடுக்க நகங்களில் கண்களும், மலர் பறித்தற்கென மரங்களில் ஏறுங்கால் வழுக்காமல் இருப்பதற்கெனப் புலிக்காலும் கையும் பெற்றவர். இவர் திருமகனார் உபமன்னிய முனிவராவார். பெரும்பற்றப் புலியூர் - பெரும்பற்றை உடைய புலியூர். அஃதாவது எல்லாப் பற்றும் அற்றாரது உள்ளத்துப் பற்றுடையதாய்ப் பற்றப்படுவது. ஒருமையாளர் - ஒருநெறிய மனம் வைத்தவர்.

32.பொழிப்புரை : அத்தகைய திருப்பதியின்கண் நம்மை ஆளாக உடைய அன்னையார் எஞ்ஞான்றும் விருப்போடு காணுமாறு என்றும் அழியாதவராய் நிலைபெற்றுள்ள பெருமான், திருச்சிற்றம்பலத் தின்கண் ஆடுகின்றார். இவ்வாறான மேன்மையை இத்திசையன்றி வேறு எத்திசை பெறும்?

குறிப்புரை : மெய்த்தவக் கொடி - மெய்ம்மையான தவத்திற்குரிய கொடி; உமையம்மையார். நித்தன் - என்றும் அழியாது வீற்றிருப்பவன். இவ்விரு பாடல்களும் குளகம்.

33.பொழிப்புரை : எவ்வுயிர்களிடத்தும் உள்ளிருந்து மலரும் இதயத் தாமரையின்கண், இறைவன் எழுந்தருளியிருப்பது போல, உலகமாகிய மங்கையின் இதயத் தாமரையாக விளங்கும் திருவாரூரின்கண் உமையொரு கூறனாகிய தியாகேசப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார். இத்திருப்பதி தென்திசையிலிருந்து அணி செய்து வருகிறது.

குறிப்புரை : பூதம் - உயிர்கள். வேதமுதல்வன் - இறைவன். உயிர்களிடத்து இலங்கும் இதயத் தாமரையின்கண் இறைவன்

44. எம்பி ராட்டிஇவ் வேழுல கீன்றவள்
தம்பி ரானைத் தனித்தவத் தால்எய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்று
உம்பர் போற்றும் பதியும் உடையது. 34
45. நங்கள் நாதனாம் நந்தி தவஞ்செய்து
பொங்கு நீடருள் எய்திய பொற்பது
கங்கை வேணி மலரக் கனல்மலர்
செங்கை யாளர்ஐ யாறுந் திகழ்வது. 35

வீற்றிருந்தருளுவது போல, உலகின் இதயத் தாமரையாக விளங்கும் திருவாருரின் கண்ணும் இறைவன் வீற்றிருந்தருளுகின்றான் என்பது கருத்து. நிலவுலகைப் பெண்ணாக உருவகித்தல் இயல்பு. நிலமகள் என்ற வழக்கும் காண்க. 'நிலம்புலந்து இல்லாளின் ஊடிவிடும்' (குறள், 1039) என வரும் திருவள்ளுவர் திருவாக்கும் காண்க.

34.பொழிப்புரை : எம் தலைவியும் இவ்வேழுலகங்களையும் பெற்றெடுத்த தாயும் ஆகிய உமையம்மையார் தம் தலைவராகிய திருஏகம்பப் பெருமானாரை ஒப்பற்ற தவப்பயனால் கம்பையாற்றின் கரையில் சென்று வழிபட்டுப் போற்றும் காஞ்சிபுரம் விளங்குகிறது. தேவர்களும் வந்து வணங்கும் இத்திருப்பதியும் தென்திசையில் உள்ளதாம்.

குறிப்புரை : கம்பை - ஓர் ஆறு. காஞ்சியில் நிலத்தின் கீழ் ஓடுகிறது என்பர்.

35.பொழிப்புரை : நமக்கெல்லாம் குருநாதனாகிய நந்தியெம் பெருமான் தவம் செய்து, வளர்ந்து, நீடிய பேரருள் பெற்ற பொலி வினையுடையதாய், திருச்சடையிலே கங்கை மலரவும், சிவந்த கையில் கனல் மலரவும் கொண்ட இறைவனுடைய திருவையாறும் இத் தென்திசையிலேயே விளங்குவதாம்.

குறிப்புரை : மலர்தல் - விரிந்து விளங்குதல். நீர் மிகின் தீ அவியும்; தீ மிகின் நீர் சுருங்கும். ஆனால் ஈண்டோ, இரண்டும் மலர்ந்து விளங்குவது திருவருள் திறத்தாலேயாம்.

கங்கை, அனல் ஆகிய இரண்டையும் ஒருங்கு வைத்திருப்பது ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களும் அவர்க்கு உளவாதல் பற்றியாம்.

46. தேசம் எல்லாம் விளக்கிய தென்திசை
ஈசர் தோணி புரத்துடன் ளங்கணும்
பூசனைக்குப் பொருந்தும் இடம்பல
பேசில் அத்திசை ஒவ்வா பிறதிசை. 36

- திருத்தொண்டர் புராணம் இயம்பியவாறு
47. என்று மாமுனி வன்றொண்டர் செய்கையை
அன்று சொன்ன படியால் அடியவர்
துன்று சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
இன்றெ னாதர வாலிங் கியம்புகேன். 37

48. மற்றி தற்குப் பதிகம்வன் றொண்டர்தாம்
புற்றி டத்தெம் புராணர் அருளினால்

36.பொழிப்புரை :இனையபல தேயங்களையும் தன் தெய்வத் தன்மையால் விளங்கச் செய்திருக்கும் தெற்குத் திசையின்கண், அடியவர் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்றருளுதற்கென இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்கள் மேற்கூறியனவேயன்றித் திருத் தோணிபுரத்துடன் மற்று எவ்விடத்தும் விளங்க நிற்கும் திருப்பதிகளும் பல உள்ளன. அதனால் தென்திசையின் புகழைச் சொல்லுமிடத்துப் பிற திசைகள் இத்திசையோடு ஒவ்வாவாம்.

குறிப்புரை :தோணிபுரம் - சீகாழி. பேசில் - அதன் புகழைப் பேசின்.

37.பொழிப்புரை :இவ்வாறு அவ்வுபமன்னிய முனிவர் நம்பியாரூரர் வரலாற்றை, அந்நாளில் திருக்கயிலையின்கண் அருளியவாறு, அடியவர்களின் பெருமை மிக்க வரலாற்றைச் சுருங்கக் கூறும் திருத்தொண்டத் தொகையின் விரியாகிய இந்நூலை, என் விருப்பம் காரணமாக இது பொழுது சொல்லத் தொடங்குகிறேன்.

குறிப்புரை :திருத்தொண்டர் வரலாறு (செய்கை) என்னும் விரியை இயம்புவேன் எனக் கூட்டுக. அன்று - பண்டறிசுட்டு. சீர்துன்று திருத் தொண்டத் தொகை என மாறுக. 'அளவில் ஆசை துரப்ப அறைகு வேன்' என்றார் முன்னும்.

38. பொழிப்புரை: இங்கு உரைக்கப் பெறும் இவ்விரி நூலுக்குப் பதிகம் அவ் வன்தொண்டர் திருவாரூரில் புற்றிடம் கொண்ட

சொற்ற மெய்த்திருத் தொண்டத் தொகையெனப்

பெற்ற நற்பதி கம்தொழப் பெற்றதாம்.

38

49. அந்த மெய்ப்பதி கத்தடி யார்களை

நந்தம் நாதனாம் நம்பியாண் டார்நம்பி

புந்தி யாரப் புகன்ற வகையினால்

வந்த வாறு வழாமல் இயம்புவாம்.

39

சிவபெருமானின் திருவருளினால் அருளிச் செய்த மெய்ம்மை பொருந்திய திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் திருப்பெயர் பெற்ற நல்ல திருப்பதிகமேயாம். அதனைத் தொழுது வரலாற்றை விரித் துரைக்கின்றேன் என்பதாம்.

குறிப்புரை :பதிகம் என்பது பல்வகைப் பொருளையும் தொகுதி யாகச் சொல்லுவதாகும். இந்நூற்கண் எடுத்துரைக்கப்படுதற்கு ஏது வாக, அடியவர்கள் அனைவரையும், தொகுத்துச் சொன்னது திருத் தொண்டத் தொகையாதலின் அதனைப் பதிகம் என்றார்.

தொழப் பெற்றது - தொழுது மேற்கோளாக எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது. எனவே அப்பதிகமே இதற்கு மூலமாகும் என்பது கருத்து.

39.பொழிப்புரை :அத்தகைய மெய்ம்மை சான்ற திருப்பதிகத்தில் வழிபடப்பெற்ற அடியார்களை, நம் தலைவனாகிய நம்பியாண்டார் நம்பிகள், நம் உளங்கூர அருளிய வகையினால், அத்திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் எடுத்துரைக்கப் பெற்ற முறையினின்றும் பிறழாமல் இந்நூற்கண் சொல்லுவாம்.

குறிப்புரை :நம்பியாண்டார் நம்பிகள் - இவர் திருநாரையூரில் ஆதி சைவர் மரபில் தோன்றியவர். தம் இளமைக் காலத்தேயே பொள்ளாப் பிள்ளையாரின் அருள் பெற்றவர். அப்பெருமானின் அருள்வழி நின்ற இவர், திருமுறைகளைக் காண்டற்குப் பேருதவி புரிந்தவர். இவர் அருளிய நூல்கள் பத்தும், பதினொன்றாம் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியாகும். அந்நூலை வகை நூலாகக் கொண்டு இந்நூல் இயம்பப்பெறுகிறது. எனவே திருத்தொண்டத்தொகை தொகையாய், இவ்வந்தாதி வகையாய், இத்திருத்தொண்டர் புராணம் விரியாய் அமைந்தமை புலனாகின்றது. இவ்வாறு தொகை, வகை, விரியாய் எழுந்த அமைப்பு இம்முப்பெரு நூல்களுக்கே ஆயது. இது திருவருட் பெருங்கருணை யினால் ஆயதாம்.

50. உலகம் உய்யவும் சைவம்நின் றோங்கவும்
அலகில் சீர்நம்பி ஆருரர் பாடிய
நிலவு தொண்டர்தங் கூட்ட நிறைந்துறை
குலவு தண்புனல் நாட்டணி கூறுவாம். 40

குறிப்புரை : புந்தியார - நம்பிகளின் உளமகிழ என்றலும்
ஆம்.

40.பொழிப்புரை :உலகில் வாழும் அனைத்து உயிர்களும்
உறுதி பெறவும், சைவ சமயச் செந்நெறி என்றும் நிலை பெற்று
நிலவவும், அளவற்ற சிறப்புகளை உடைய நம்பியாரூரர் அருளிய திருத்
தொண்டத் தொகையில் விளங்கும் அடியவர் திருக்கூட்டம் நிறைந்து
வாழ்ந்தருளிய குளிர்ச்சி பொருந்திய சோழநாட்டின் சிறப்பை இனிக்
கூறுவாம்.

குறிப்புரை :நிலவு தொண்டர் - என்றும் நிலைபெற்ற
தொண்டர்.

திருமலைச் சிறப்பு - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

அப்பர் - சம்பந்தர் காலத்து நாயன்மார்
(கி.பி. 600- 660)

1. திருநாவுக்கரசர்
2. திருஞானசம்பந்தர்
3. சிறுத்தொண்டர்
4. குங்குலியக்கலயர்
5. முருக நாயனார்
6. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்
7. திருநீலநக்கர்
8. அப்பூதியடிகள்
9. நின்றசீர்நெடுமாறர்
10. மங்கையர்க்கரசியார்
11. குலச்சிறையார்

-மா. இராசமாணிக்கனார், பெரியபுராண ஆராய்ச்சி

2. திருநாட்டுச் சிறப்பு

சோழநாடு

51. பாட்டியல் தமிழுரை பயின்ற எல்லையுட்
கோட்டுயர் பனிவரைக் குன்றின் உச்சியில்
கூட்டிய வளர்புலிச் சோழர் காவிரி
நாட்டியல் பதனையான் நவில வுற்றனன். 1

காவிரிச் சிறப்பு

52. ஆதிமா தவமுனி அகத்தி யன்தரு
பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி
மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பில் தாழ்ந்ததோர்
ஓதநீர் நித்திலத் தாமம் ஒக்குமால். 2

1.பொழிப்புரை : வழக்கும் செய்யுளும் ஆகியஇயல்பினை யுடைய தமிழ் வழங்கும் எல்லையின் கண், மலைகளில் உயர்ந்த இமய மலையின் உச்சியின்கண் கட்டப்பட்ட நீண்ட புலிக்கொடியை உடைய சோழ மரபினரின் காவிரி பாயும் புனல் நாட்டின் வளத்தை யான் இங்குச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : பாட்டு - செய்யுள். உரை - வழக்கு. எனவே வழக்கும் செய்யுளுமாம் இயல்பினையுடையது தமிழ் என்பதாயிற்று. இனி, பாடு - பெருமை எனக் கொண்டு, பெருமை பொருந்திய இயற் றமிழுக்குப் பொருளாகவுள்ள எல்லை எனினும் ஆம். கோடு - மலை. பனிவரைக் குன்று - குளிர்ந்த மலையாகிய குன்று: இமயமலை. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. புலி: ஈண்டு ஆகு பெயராய், அதனையுடைய கொடியை உணர்த்திற்று. புலிக்கொடி சோழர்க் குரியது. கரிகாற் பெருவளத்தான் இமய மலைமேல் புலிக்கொடி பொறித்தவரலாற்றை ஆசிரியர் பின்னும் கூறுவர். இயல்பு - வளம்.

2.பொழிப்புரை : தலைமை பெற்ற அருந்தவ முனிவராகிய அகத்திய முனிவரால் கொண்டுவரப்பெற்ற, தூய்மையான நீரையுடைய கமண் டலத்தினின்றும் சொரிந்த காவிரி, அழகிய நிலமகளின் பொன்னிறம் பொருந்திய திருமார்பில் தாழ்ந்து விளங்கும் பெருக்குடைய கடல் நீரில் தோன்றிய முத்து மாலையை ஒத்து இருக்கும்.

53. சையமால் வரைபயில் தலைமை சான்றது
செய்யபு மகட்குநற் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாடொறும்
உய்யவே சுரந்தளித் தூட்டு நீரது.

3

குறிப்புரை : ஆதி மாதவ முனி - முனிவர்களில் முதன்மையானவராயும் பெருந்தவமுடையவராயும் விளங்கும் முனிவர் அகத்தியர் ஆவர். இறைவனின் திருமணத்தின் பொழுது கூடிய மக்கட்பெருக்கத்தால் வடக்குத் தாழ், தெற்கு உயர், இறையருளால் அதனைச் சமப் படுத்தியவர் இவர். இறைவனால் முதன்முதல் தமிழ் அறிவுறுத்தப் பெற்றவரும் இவரேயாவர்.

பூதநீர் - தூய்மையாய் நீர். ஐம்பெரும் பூதங்களுள் ஒன்றாய் நீர் என்றும் அமையும். சூரபதுமன் முதலாய் அசுரர்களுக்கு அஞ்சிய இந்திரன், சீகாழியை அடைந்து அங்கே நந்தனவனம் அமைத்து இறைவழிபாடு ஆற்றி வருங்கால், மழையின்மையால், நந்தனவனம் வாட, அதுகண்டு வாடிய இந்திரன், மூத்த பிள்ளையாரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள, அவரும் கொங்கு நாட்டில் சென்று கொண்டிருந்த அகத்தியரின் கமண்டல நீரைக் காக வடிவு கொண்டு கவிழ்க்க, அதனின்றும் விரிந்து பெருகிய ஆறே காவிரியாம் என்பர். இதனை உளம் கொண்டே 'பூதநீர்க் கமண்டலம் பொழிந்த காவிரி' என்றார் ஆசிரியர். 'அமரமுனிவன் அகத்தியன் தனாது கரகங் கவிழ்த்த காவிரிப் பாவை' (மணிமேகலை, பதிகம் வரி 11,12) என்னும் மணிமேகலையும், தமிழகத்தில் கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பே மூத்த பிள்ளையார் வழிபாடு வந்தது என்பார் கூற்றுப் பொருந் தாமையை இதனால் அறியலாம். மாதர் - காதல் எனக் கொண்டு அனைவராலும் விரும்பப்படும் நில மடந்தை எனினும் அமையும். 'மாதர் காதல்' என்னும் தொல்காப்பியம் (தொல். உரி. 30), ஓதநீர் - பெருக்குடைய நீர்: கடல். 'விரிநீர் வியனுலகு' (குறள், 13) என்னும் திருக்குறளும். குடதிசையினின்றும் பெருகி வரும் காவிரி. நிலமகளின் மார்பில் விளங்கும் மாலையை ஒத்திருக்கும் என்பது கருத்தாம். ஆல் - அசை.

3.பொழிப்புரை : (இக்காவிரி) சையம் என்னும் பெருமை பொருந்திய மலையிடத்துத் தோன்றிய முதன்மை பெற்றது, செவ்விதாய் நிலமகளுக்குச் சிறந்த செவிலிபோல்வது, உலகின்கண் உள்ள பல்வேறு உயிர்களையும் வளர்த்து அவை உய்யுமாறு குளிர்ந்த நீரைச் சொரிந்து உண்பிக்கும் தன்மை பெற்றது.

54. மாலின்உந் திச்சுழி மலர்தன் மேல்வருஞ்
சால்பினால் பல்லுயிர் தருதன் மாண்பினால்
கோலநற் குண்டிகை தாங்குங் கொள்கையாற்
போலும்நான் முகனையும் பொன்னி மாநதி. 4

குறிப்புரை : சையம் - மேற்குத் தொடர்ச்சி மலை: இது காவிரி தோன்றுதற்கு நிலைக்களனாக விளங்குவது. சையம் என்னும் பெயருடையது. குடகு நாட்டில் உள்ளது. செவிலி - வளர்ப்புத் தாய். 'மகவாய் வளர்க்கும் தாயாகி' (சிலப்.கானல்வரி 27) என்பர் இளங்கோவடிகளும்.

சுரத்தல் - ஊற்றுப் பெருக்காகக் காத்தல். 'ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும்' (நல்வழி, 9) என்பதும் காண்க. உண்டல் - பல வளங்களையும் தந்துதவதலோடு தானும் உணவாய் அமைந்திருப்பது.

4.பொழிப்புரை : மிகப் பெருகிய நீர்ச் சுழியையும், மலர்களையும் தன்னிடத்தே தாங்கி வருகின்ற பெருமையினாலும், பல்லுயிர்களையும் வளர்த்து வரும் அரிய குணங்களானும், அழகிய கமண்டலம் தன்னைத் தாங்கும் சிறப்பினாலும் காவிரி, நான்முகனின் செயலொடு ஒத்து இருக்கின்றது.

குறிப்புரை : இப்பாட்டின்கண் அமைந்த சொற்றொடர்கள் பலவும், இரு பொருள் பெற்றியவாய் அமைந்திருத்தலின், இது சிலேடை அணியாம். காவிரிக்கும், நான்முகனுக்குமாகப் பொருள் கொள்ளப் படுவது. அப்பொருள்: திருமாலின் உந்திச் சுழியினின்றும் தோன்றிய பெருமையினாலும், பல்லுயிர்களையும் தோற்றுவிக்கும் பண்பினாலும், அழகிய கமண்டலத்தைத் தாங்கி நிற்கும் தகைமையானும் காவிரியை ஒத்து நிற்கின்றான் நான்முகன் என்பதாம்.

இவ்விரு பொருண்மைக்கும் அமைய உரை கொள்ளுமாறு: காவிரிக்கு ஆங்கால்: மால் - பெரிய. உந்திச்சுழி - பெருகி வரும் நீர்ச் சுழி: மலர்தல் - தாங்கிவருதல்: பல்லுயிர் தருதல் - பல உயிர்களுக்கும் உணவு வழங்கல். குண்டிகை தாங்கல். காவிரியாய்ப் பெருகுதற்கு முன் அகத்தியரின் கமண்டலத்தில் இருத்தல்.

நான்முகனுக்கு ஆங்கால்: மால் - திருமால். உந்திச்சுழி - கொப்புழிச்சுழி. மலர்தல் - தோன்றல். பல்லுயிர் தருதல் - பல உயிர்களையும் தோற்றுவித்தல். குண்டிகை தாங்கல் - தன் கையில் கமண்டலத்தைக் கொண்டிருத்தல்.

55. திங்கள்கு டியமுடிச் சிகரத் துச்சியில்
பொங்குவெண் டலைநுரை பொருது போதலால்
எங்கள்நா யகன்முடி மிசைநின் றேயிழி
கங்கையாம் பொன்னியாம் கன்னி நீத்தமே. 5

56. வண்ணநீள் வரைதர வந்த மேன்மையால்
எண்ணில்பே ரறாங்களும் வளர்க்கும் ஈகையால்
அண்ணல்பா கத்தையா ளுடைய நாயகி
உண்ணெகிழ் கருணையின் ஒழுக்கம் போன்றது. 6

5.பொழிப்புரை :நிலவு தவழ்கின்ற உயர்ந்த முடிகளையுடைய சைய மலையின் உச்சியிலிருந்து பெருகி வருதலானும், வெள்ளிய தலை போலும் நுரைகளை வீசிக் கொண்டு போதலினாலும், பொன்னி எனப் பெயர் பெறும் கன்னியாம் காவிரி, எமது முதல்வராகிய சிவபெருமானின் திருமுடியினின்றும் இந்நிலவுலகத்திற்கு இழிந்து வந்த கங்கையை ஒத்துள்ளது.

இப்பாடல், காவிரிக்கும் கங்கைக்கும் ஏற்பப் பொருள் கொள்ளக் கிடப்பது. மேற்கூறிய பொருள் காவிரிக்கென அமைந்தது.

இனிக் கங்கைக்கு ஏற்ப அமையுமாறு: நிலவணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானின் திருச்சடையினின்றும் இழிந்து வருவதாலும், அப்பெருமானின் திருமுடியில் விளங்கும் வெண்மையான தலைமாலையில் நுரைகளை வீசிக்கொண்டு வருவதாலும் கங்கையா னது காவிரியை ஒத்துள்ளது.

குறிப்புரை :காவிரிக்கு ஆங்கால்: சிகரத்து உச்சி - சைய மலையின் உச்சி. வெண்தலை நுரை - வெள்ளிய தலை போன்ற நுரை.

கங்கைக்கு ஆங்கால்: சிகரத்து உச்சி - உயர்ந்து விளங்கும் திருச்சடையாகிய உச்சி. வெண்தலை நுரை - சிறந்த மால் அயன் முதலியவர்களின் தலை.

6.பொழிப்புரை :காவிரி, அழகு பொருந்திய நீண்ட சைய மலையிடத் தினின்றும் தோன்றிய பெருமையினாலும், எண்ணிறந்த பேரறங்களை ஆற்றுதற்கு இடனாக நீரை வழங்கிவரும் கொடைத் தன்மையினாலும், இறைவனின் இடமருங்கைத் தன் ஒரு கூறாகக் கொண்டிருக்கும் உமை அம்மையாரின் திருவுள்ளத்தினின்றும் கனிந்து வரும் கருணைப் பெருக்கை ஒத்தது.

வேறு

57. வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டுச்

செம்பொன் வார்கரை எண்ணில் சிவாலயத்து

இப்பாடலும் மேலையது போலச் சிலேடையாம். காவிரிக்கும் உமையம்மையாருக்கும் ஆகப் பொருள் கொள்ளக் கிடப்பது. மேற் கூறிய பொருள் காவிரிக்கென அமைந்தது.

இனி, உமையம்மைக்கு ஏற்ப அமையுமாறு: அழகு பொருந்திய இமயமலைத் தலைவனாகிய இமவானிடத்தினின்றும் தோன்றிய மேன்மையானும், காஞ்சியிலிருந்து எண்ணற்ற அறங்களை வளர்த்து வருதலாலும் உமையம்மை, காவிரிக்கு ஒப்பாதல் விளங்கும்.

குறிப்புரை :காவிரிக்கு ஆங்கால்: வண்ண நீள் வரை - சைய மலை. எண்ணில் பேரறங்கள் - எண்ணற்ற பேரறங்கள். தானமும் தவமும் வளர்தற்கு ஏது நீராதலின், எண்ணில் பேரறங்களும் வளர்ப்பதாயிற்று.

அம்மைக்கு ஆங்கால்: வண்ணநீள் வரை - இமயமலை. இதனை ஆண்ட அரசன் இமவான் ஆவன். இவனுக்குத் திருமகளாக ஒரு காலத்து அம்மை தோன்றியருளினாள். எண்ணில் பேரறங்கள்- காஞ்சிபுரத்தில் அம்மை தம் துணைவன்பால் பெற்ற இருநாழி நெற் கொண்டு உலகில் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் செய்தனள்.

தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பா லாண்டுவரை
எல்லை யிருநாழி நெற்கொண்டோர் - மெல்லியலாள்
ஓங்குலகில் வாழு முயிரனைத்து மூட்டுமால்
ஏங்கொலிநீர்க் காஞ்சி யிடை - தண்டியலங்காரம் மேற்கோள்

எனவரும் பாடலும் காண்க. அன்னையின் கருணை அனைத்து உயிர்கட்கும் இடையீடன்றிப் பெருகி வரும் மாண்புடைய தாகும். ஆதலின் இடையீடன்றிப் பெருகிவரும் காவிரிக்கு அஃது உவமையாயிற்று.

‘முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்’

-தி.8 திருவெம்பாவை 9

எனவரும் திருவாக்கும் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கதாம்.

7.பொழிப்புரை :மணம் கமழ்கின்ற மலர்களினாலும், நீரினாலும் வழிபாடு செய்து, சிவந்த பொன்மயமான மணல் நிறைந்த காவிரிக் கரையின் இருமருங்கிலுமுள்ள எண்ணற்ற திருக் கோவில்களில் எழுந் தருளியிருக்கும் எம் தலைவனை வணங்கி

எம்பி ராணை இறைஞ்சலின் ஈரம்பொன்னி
உம்பர் நாயகர்க் கன்பரும் ஒக்குமால்.

7

58. வாச நீர்குடை மங்கையர் கொங்கையில்
பூச குங்கும மும்புனை சாந்தமும்
வீச தெண்டிரை மீதிழித் தோடுநீர்
தேசு டைத்தெனி னும்தெளி வில்லதே.

8

வருதலினால், குளிர்ந்த காவிரி, தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாய்
சிவபெருமானின் அடியவரையும் ஒத்து விளங்கும்.

குறிப்புரை : இறைவற்கு உற்ற பல் பொருள்களையும்
கொண்டு அடியவர்கள் வழிபடினும், "புண்ணியம் செய்வார்க்குப்
பூஉண்டு நீருண்டு" (தி.10 பா.1804) என்பதால் இவ்விரண்டுமே
அடிப்படை யும் முதன்மையும் கொண்டு விளங்குவனவாயின. ஆதலின்
அடியவரோடு காவிரி ஒத்ததாயிற்று. வம்பு - நறுமணம்,
அன்றலர்ந்தமையால், நறுமணம் கமழும் மலர். ஆல் - அசைநிலை.

காவிரிக்கும் அன்பர்களுக்கும் செயல் வகையால் ஒப்புமை
கூறலின், இதுவும் சிலேடை யணியமைந்ததாகும். இத்திருப்பாடற்கண்
உள்ள சொற்கள் இவ்விரு பொருட்கும் அமையும் பொழுதும், சொற்
கிடக்கை முறையும், பொருள் முறையும் மாறாது அமைந்துள்ளமை
போற்றற்குரியதாகும். காவிரி தன் இரு மருங்கிலும் உள்ள
சோலைகளில் மலர்கள் நிரம்பப் பெற்று இருத்தலின், தன்பால் உள்ள
நீரும் பூவும் கொண்டு வழிபட்டது என்றார். இருகரைகளில் உள்ள
சிவாலயங்களைக் காவிரி தீண்டிச் செல்லுதலின் வணங்கி வழிபட்ட
தாகின்றது.

8.பொழிப்புரை : நறுமணம் பொருந்திய தண்ணிய நீரில்
ஆடும் மகளிர், தம்முடைய மார்பகத்துப் பூசிய குங்குமக் குழம்பையும்,
சந்தனக் குழம்பையும், வீசுகின்ற தெள்ளிய அலைகளினால் கரைத்துச்
செல்லுகின்ற அவ்வாறானது, மிக்க வெண்ணிறம் உடைத்தெனினும்
தெளிவின்றி இருந்ததாம்.

குறிப்புரை : இயல்பில் ஆறு தெளிவுடைத்தெனினும்,
பெண்களின் மார்பகத் திருந்த குங்குமத்தாலும் சந்தனத்தாலும்
தெளிவின்றி இருந்தது என்பது கருத்து. தேசு - ஒளி. ஏ - அசை நிலை.

59. மாவி ரைத்தெழுந் தார்ப்ப வரைதரு
பூவி ரித்த புதுமதுப் பொங்கிட
வாவி யிற்பொலி நாடு வளந்தரக்
காவி ரிப்புனல் கால்பரந் தோங்குமால். 9

வயல் வளம்

60. ஒண்து றைத்தலை மாமத கூடுபோய்
மண்டு நீர்வய லுட்புக வந்தெதிர்
கொண்ட மள்ளர் குரைத்தகை ஓசைபோய்
அண்டர் வானத்தின் அப்புறஞ் சாருமால். 10

61. மாதர் நாறு பறிப்பவர் மாட்சியும்
சீத நீர்முடி சேர்ப்பவர் செய்கையும்

9.பொழிப்புரை : வண்டுகள் ஆர்த்து எழுந்து ஒலிக்கவும், மலையிடத்து மரம் தரும் மலர்களிலிருந்து வரும் புதிய தேன் பொங்கித் ததும்பவும், ஆங்காங்குள்ள குளங்களினால் சீரிய வளத்தைக் கொடுக்கவும் காவிரிப் பேராறு பல கால்களாகப் பரந்து செல்லும்.

குறிப்புரை :மா-என்பது பல பொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல்லேனும் 'இரைத்து' என்பதால் வண்டுகளைக் குறித்தது; இதனைத் தொல்காப்பியர் 'வினை வேறுபடுஉம் பல பொருளொரு சொல்' (தொல். கிளவி, 52) என்பர். கால் பரந்து - கால்வாய்களில் பரந்து. ஆல் - அசை.

10.பொழிப்புரை : (மேற்கூறியவாறு பல கால்வாய்களின் வழிவந்த நீர் வலிய கரையின்கண் உள்ள பெரிய மதகின் வழிச் சென்று, மிகுந்து எழுந்த நீர் வயல்களிடத்துச் செல்லுதலும், அந்நீரை எதிர்கொண்ட உழவர்கள், தம் மகிழ்ச்சியால் கை தட்டிய ஓசையானது, தேவர்கள் வாழ்கின்ற விண்ணுலகத்திற்கும் அப்பாற் செல்லும்.

குறிப்புரை :ஒண்துறை - ஒள்ளிய கரையமைந்த துறை; ஈண்டு ஒண்மை வன்மையைக் குறித்தது. துறைத்தலை - துறையிடத்து; ஏழனுருபு. அண்டர் வானம் - தேவர்கள் வாழ்கின்ற விண்ணுலகம். குரைத்த - ஒலித்த. ஆல் - அசை.

11.பொழிப்புரை :அழகிய நாற்றைப் பறிக்கின்ற உழுத்தியர்களின் சிறப்பும், குளிர்ந்த நீரிடத்து நாற்று முடிகளைச்

ஓதை யார்செய் உழுநர் ஒழுக்கமும்
காதல் செய்வதோர் காட்சி மலிந்தவே. 11

62. உழுத சால்மிக வூறித் தெளிந்தசே
றிழுது செய்யினுள் இந்திரத் தெய்வதந்
தொழுது நாறு நடுவார் தொகுதியே
பழுதில் காவிரி நாட்டின் பரப்பெலாம். 12

உழவர் உழுத்தியர்

வேறு

63. மண்டுபுனல் பரந்தவயல்
வளர்முதலின் சுருள்விரியக்

சேர்க்கின்றவர்களது செய்கையும், ஒளி பொருந்திய வயலை உழுகின்ற உழவர்களது ஒழுக்கமும், கண்டார்க்கு மிகு விருப்பை வழங்கும் காட்சியாய்ச் சிறந்து விளங்கின.

குறிப்புரை : மாதர் நாறு - கண்டார்க்கு விருப்பத்தைத் தரும் நாற்று. 'மாதர் காதல்' (தொல். உரி. 30) என்னும் தொல்காப்பியமும். ஓதையார் - ஒலி நிரம்பிய.

12.பொழிப்புரை : ஏரால் உழப்பெற்ற பின், நீர் பெருகச் செய்து, தெளிந்த சேற்றை மீளவும் குழம்பாகப் பண்படுத்தப்பட்ட வயலின் உள்ளே, இந்திரனைத் தொழுது, நாற்று நடுபவர்களின் கூட்டமே, குற்ற மற்ற காவிரி பாயும் நாடு எங்கும் உள்ளது.

குறிப்புரை : காவிரி நாட்டின் பரப்பெல்லாம் நாற்று நடுவார் கூட்டமே மிக் கு இருக்கின்றது என்பது கருத்து. சால் உழுதென மாறுக. இழுது செய்தல் - சேற்றைக் குழம்பாகச் செய்தல். இது நாற்று நடுதற்குரிய பதமாம். 'கழனிபடு நடவை' (மீனாட்சி காப்பு, 1) எனக் குமரகுருபரர் குறித்தருள்வதும் காண்க. மருத நிலமாதலின் அதற்குத் தலைவனாய் இந்திரனை வணங்கினர். 'வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்' (தொல். அகத். 5) என்னும் தொல்காப்பியமும். பழுதுஇல் காவிரி - தான் வருதலிலும், மக்கட்கு நீர் தருதலிலும் தவறாத காவிரி. உடல் உறுதியைக் குலைக்கும் பசியையும், உயிர் உறுதியைக் குலைக்கும் பாவத்தையும் நீக்கும் காவிரி எனலும் ஆம்.

13.பொழிப்புரை : மிகுந்த நீர் பரந்த வயல்களில் வளர்கின்ற நெற் பயிர்களின் சுருள்கள் விரியும் நிலையைக் கண்டு, உழவர்கள்

கண்டுழவர் பதங்காட்டக்

களைகளையுங் கடைசியர்கள்

தண்டரளஞ் சொரிபணிலம்

இடறியிடை தளர்ந்தசைவார்

வண்டலையும் குழலசைய

மடநடையின் வரம்பணைவார்.

13

64. செங்குவளை பறித்தணிவார்

கருங்குழல்மேல் சிறைவண்டை

அங்கைமலர் களைக்கொடுகைத்

தயல்வண்டும் வரவழைப்பார்

திங்கணுதல் வெயர்வரும்பச்

சிறுமுறுவல் தளவரும்பப்

பொங்குமலர்க் கமலத்தின்

புதுமதுவாய் மடுத்தயர்வார்.

14

களையை எடுக்கும் பருவம் ஈது என்று காட்ட, அக்களைகளைப் பறிக்கின்ற உழுத்தியர்கள், குளிர்ந்த முத்துக்களைச் சொரிகின்ற சங்குகள் தம் காலில் இடற, அதனால் இடை தளர்ந்து வருந்துவாராய், வண்டுகள் தேன் விருப்பால் சுற்றுகின்ற தங்கள் கூந்தல் அவிழ்ந்து அசையுமாறு மெதுவான நடைகொண்டு அவ்வயல் வரம்பினிடத்துச் செல்வாராயினர்.

குறிப்புரை : மண்டுபுனல் - மிகு புனல்; புதுப்புனல் என்பது காட்டிய வாறு. வளர்முதல் - வளர்ந்துவரும் நாற்று. பதம் - களை எடுக்கும் பதம். இடை தளரவும், குழல் அசையவும், மட நடை கொள்ளவும் காலில் சங்குகள் இடறின. எனவே அந்நிகழ்ச்சிக்கு எல்லாம் இது காரணமாயிற்று என்பது விளங்கும். பணிலம் - சங்கு.

14. பொழிப்புரை : (களை எடுக்கும் உழுத்தியர்களில் சிலர்) தம் கரிய கூந்தலினிடத்துச் சிவந்த குவளை மலர்களைப் பறித்துச் சூடிக் கொள்வார்கள். (சிலர்) தம் கரிய கூந்தலின்மேல் விழுகின்ற சிறகினை யுடைய வண்டுகளை, அழகிய கைகளாகிய தாமரை மலர்களைக் கொண்டு ஓட்ட, அவை அவ்விடத்தினின்றும் போகாததோடு அருகில் இருக்கும் வண்டுகளையும் உடன் வருமாறு செய்துகொள்வர். (சிலர்) பிறை போன்ற தம் நெற்றியில் வியர்வை அரும்பவும், சிறுநகை

65. கரும்பல்ல நெல்லென்னக்

கமுகல்ல கரும்பென்னச்

சுரும்பல்லி குடைநீலத்

துகளல்ல பகலெல்லாம்

அரும்பல்ல முலையென்ன

அமுதல்ல மொழியென்ன

வரும்பல்லா யிரங்கடைசி

மடந்தையர்கள் வயலெல்லாம்.

15

செய்யும் முல்லையரும்புகள் மலரவும் பொலிவு மிக்க தாமரை மலரிடத்திலுள்ள புதிய தேனை உண்டு அதனால் மயங்குவார்கள்.

குறிப்புரை : கருங்குழல் மேல் செங்குவளை பறித்தணிவார் என மாறுக. வண்டுகளை ஓட்டும் கைகள், தாமரை மலர்களை ஒத்து இருத்தலின், முன்னரே மொய்த்து நிற்கும் வண்டுகளுடன் அருகில் இருக்கும் வண்டுகளும் சூழ்வன வாயின. ஆதலின் 'அயல் வண்டும் வர வழைப்பார்' என்றார். உகைத்து - ஓட்டி. சிறுமுறுவல் - புன்னகை: பல்லின் நுனி தெரியாது கொள்ளும் உவகை. 'முன்றுணை தோன் றாமை முறுவல் கொண்டு அடக்கி' என்னும் கலியும் (நெய்தல், 25). தளவு - முல்லை.

15.பொழிப்புரை : பகல் முழுதும் அவ்வயலிடத்தைக் காண்பார்க்கு, இவை கரும்புகள் அல்ல நெற்பயிர்கள் என்று சொல்லவும், இவை பாக்குமரங்கள் அல்ல கரும்புகள் என்று சொல்லவும், இவை வண்டுகள் அல்ல, அவ்வண்டுகள் நீல மலர்களின் அக இதழைக் குடைந்த கரிய பொடி என்று சொல்லவும், பெண்களின் மார்பினுள்ள மலர்களைக் கண்டு இவை அரும்புகள் அல்ல, அப்பெண்களின் மார்பகம் என்று சொல்லவும், அவர்கள் பேசும் மொழியினைக் கண்டு அவை அமுதம் அல்ல, அவர்கள் பேசும் சொற்கள் என்று சொல்லவும், வருகின்ற பல்லாயிரம் உழுத்தியர்கள் தம்பணியைச் செய்து வருவார்கள்.

குறிப்புரை : நெல்லினும் கரும்பு உயரமானது. கரும்பினும் கமுகு உயரமானது. எனினும் நெல் கரும்பாகவும் கரும்பு கமுகாகவும் காட்சியளித்தது, அவற்றின் உயர்வையும் செழுமையையும் காட்டுகின்றன.

அல்லியின் அகஇதழினின்றும் வீழ்ந்த நீலத்துகள் பகல் அல்ல இரவு எனக்காட்டுகின்றன.

66. கயல்பாய்ப்பைந் தடநந்தூன்

கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி

வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள

மலர்வேரி உலைப்பெய்தங்

கயலாமை அடுப்பேற்றி

அரக்காம்பல் நெருப்பூதும்

வயல்மாதர் சிறுமகளிர்

விளையாட்டு வரம்பெல்லாம்.

16

நாட்டுச்சிறப்பு

67. காடெல்லாங் கழைக்கரும்பு

காவெல்லாங் குழைக்கரும்பு

மாடெல்லாங் கருங்குவளை

வயலெல்லாம் நெருங்குவளை

16.பொழிப்புரை :கெண்டை மீன்கள் பாய்ந்து விளையாடுகின்ற பசிய குளங்களில், தோன்றிய தசை நீங்கிய நத்தையின் ஓடுகளைப், பெரிய கரிய பானைகளாகவும், அகன்ற வாயையுடைய வெண்சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்களை அரிசியாகவும், மலரிடத்துளதாய தேனை அப் பானையில் வார்க்கும் நீராகவும் இட்டு, அவ்விடத்து அருகில் காணப்படும் ஆமை ஓடாகிய அடுப்பில் ஏற்றி, செங்குமுதங்களாய நெருப்பை அதன்கீழ் வைத்து ஊதுகின்ற உழுத்தியர்தம் பெண் குழந்தைகளின் விளையாட்டு, அவ்வரம்பிடங்களில் எல்லாம் நிறைந்து காணும்.

குறிப்புரை :ஊன் கழிந்த நந்து என மாறுக. நத்தையின் ஓடு குழியாகவும் கரியதாகவும் இருத்தலின் அது கரிய பானையாக அமைக்கப்பட்டது. ஆமை ஓடுகள் வன்மையுடையவாதலின் அடுப் பாகப் பயன்படுத்தப் பெற்றன. வியல் வாய் - இடம் அகன்ற வாய். “வியலென் கிளவி அகலப் பொருட்டே” (தொல். உரி.66) என்னும் தொல்காப்பியம்.

17.பொழிப்புரை :அம்மருத நிலத்தின்கண் உள்ள காடுகளில் எல்லாம் கழைக் கரும்புகள் உள்ளன. சோலைகள் எங்கும் தளிரொடு கூடிய அரும்புகள் உள்ளன. பக்கங்கள் எங்கும் கரிய குவளை மலர்கள் உள்ளன; வயல்களில் எல்லாம் நெருங்கிய சங்குகள் உள்ளன. குளக் கரைகள் எங்கும் இளஅன்னங்கள் உள்ளன. குளங்கள் எல்லாம் கடலை

கோடெல்லாம் மடஅன்னம்

குளமெல்லாங் கடலன்ன

நாடெல்லாம் நீர்நாடு

தனையொவ்வா நலமெல்லாம்.

17

வேறு

68. ஆலை பாய்ப்பவர் ஆர்ப்புறும் ஓலமும்
 சோலை வாய்வண் டிரைத்தெழு சும்மையும்
 ஞாலம் ஓங்கிய நான்மறை ஓதையும்
 வேலை ஓசையின் மிக்கு விரவுமால்.

18

ஒத்துள்ளன. இனைய பல நலங்களை எல்லாம் ஒருங்கு காணின்
 இப்புனல் நாட்டை ஏனைய நாடுகள் ஒவ்வாதுள்ளன.

குறிப்புரை : எல்லாம் என வருவன எஞ்சாமைப் பொருட்டாம்.
 கழைக் கரும்பு - கழையாகிய கரும்பு: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்
 தொகை. குழைக் கரும்பு, கருங்குவளை, நெருங்குவளை என இச்
 சொற்களை இணைத்தும் பிரித்தும் பொருள் காண்க. குழைக்கு அரும்பு
 - இளந்தளிர்ரோடு கூடிய அரும்பு. நான்கனுருபு, மூன்றனுருபின்
 பொருள்பட நின்றது; உருபு மயக்கம்.

குழைக்கும் அரும்பு எனக் கொண்டு முகிழ்க்கும் அரும்பு என
 உரைப்பினும் அமையும். கருங்குவளை என இணைக்க. நெருங்கு
 வளை எனப் பிரிக்க. கோடு - கரை: குளக்கரை

18.பொழிப்புரை : ஆலைகளிடத்துக் கரும்புகளைச்
 செலுத்துபவர்கள் ஒலிக்கும் ஒலியும், சோலைகளில் வண்டுகள் முழங்க
 எழும் ஒலியும், நிலவுலகில் உயரிய நான்மறைகளை ஒலிப்பவர்தம்
 ஒலியும் ஒருங்கு சேர்ந்து, கடல் ஒலியினும் பெரிதாக
 முழங்குவனவாயின.

குறிப்புரை : பாய்ப்பவர் - பாய்ச்சுபவர். அதாவது கரும்பினைச்
 செலுத்துபவர். அச்சொல் ஈண்டுத் தன்வினையாய்ப் பாய்ப்பவர் என
 நின்றது. வேலை - கடல். கடல் ஒலியினும் இம் மூவகை ஒலிகளும் மிக்கு
 ஒலிக்கின்றன என்பது கருத்து.

ஓலம், சும்மை, ஓதை, ஓசை என்பன ஒலியைக் குறித்து நிற்பன.
 இவை ஒருபொருள் குறித்த பல சொற்களாம். ஆல் - அசை.

69. அன்னம் ஆடும் அகன்றுறைப் பொய்கையில்
துன்னும் மேதி படியத் துதைந்தெழும்
கன்னி வாளை கமுகின்மேற் பாய்வன
மன்னு வான்மிசை வானவில் போலுமால் 19

70. காவி னிற்பயி லுங்களி வண்டினம்
வாவி யிற்படிந் துண்ணும் மலர்மது
மேவி அத்தடம் மீதெழப் பாய்கயல்
தாவி அப்பொழி லிற்கனி சாடுமால். 20

19.பொழிப்புரை : அன்னங்கள் விளையாடும் அகன்ற கரைகளை யுடைய குளங்களில், அந்நிலத்து வாழும் எருமைகள் படிந்து மூழ்க, அக்குளங்களினின்றும் நெருங்கி மேல் எழுகின்ற இளமீன்கள், கமுக மரத்தின்மேல் பாய்கின்ற தோற்றம், யாண்டும் பொருந்தி நிற்கும் வானத்தின்கண் நிலைபெறும் இந்திர வில்லை ஒக்கும்.

குறிப்புரை : கோடெல்லாம் மட அன்னம் என முன்னர்க் கூறியதற் கேற்ப, ஈண்டும், “அன்னம் ஆடும் அகன்றுறை” என்றார். கன்னி வாளை - இள மீன்கள். இவ்வாறு கூறுவது சமாதீ அணியின் பாற்படும். நீரில் மூழ்கி எழும் எருமைக்குப் பயந்த மீன்கள் அச்சத்தால் துள்ளி எழுவனவாயின. அவ் எழுச்சி அருகில் இருக்கும் பாக்கு மரம் வரை சென்று விழும்; அத்தோற்றம் வான வில்லை ஒத்தது. ஆல்: அசை நிலை.

20.பொழிப்புரை : சோலையில் பயில்கின்ற வண்டின் கூட்டம் அடுத்த துள்ள குளங்களில் உள்ள நீர்ப்பூக்களில் படிந்து, அவற்றின் கண்ணுள்ள தேனை உண்ணும். அக்குளங்களில் வாழும் கயல்மீன்கள் மேல் எழுந்து பாய்ந்து, அதன் அருகில் உள்ள சோலைகளின் பழங்களை உதிர்த்துச் சிதைக்கும்.

குறிப்புரை : வண்டுகள் தமக்கெனச் சோலை இருந்தும், ஆண்டுள்ள மலர்களில் இருந்து தேனுண்ணாமல், அருகில் இருக்கும் நீர்ப் பூக்களில் உள்ள தேனை நுகர முற்பட்டன. அது கண்ட மீனினங்களும் தமக்குரிய குளத்தில் பாய்வதை விடுத்து, அருகிலுள்ள சோலைகளில் பாய்ந்து ஆண்டுள்ள மரங்களின் பழங்களைச் சிதைப்பன வாயின. தத்தம் இடங்களில் துய்த்தற்குரிய பொருளும்,

நெல் வளம்

வேறு

71. சாலிநீள் வயலின் ஓங்கித்
 தந்நிகர் இன்றி மிக்கு
 வாலிதாம் வெண்மை உண்மைக்
 கருவினாம் வளத்த வாகிச்
 சூல்முதிர் பசலை கொண்டு
 சுருள்விரித் தரனுக் கன்பர்
 ஆலின சிந்தை போல
 அலர்ந்தன கதிர்க ளெல்லாம்.

21

சூழலும் இருந்தும், அடுத்துள்ள பொருளை விரும்புதலும், அப்பொருளைத் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமல் கெடுத்தலும் பேதைமையாம். மீன், மேல் தாவிப் பழங்களை உதிர்ப்பதால் அதற்கும் நுகர்வோர்க்கும் பயன் இலவாதல் காண்க. ஆற்றிவுடைய மனித இனமேனும் இத்தகைய தீங்குகளைச் செய்யாதிருக்க வேண்டும் என்பது ஆசிரியர் திருவுள்ளமாகும். ஆல் - அசை.

21.பொழிப்புரை : நெற்பயிர்கள் நீண்ட வயலினிடத்து வளர்ந்து, தமக்குப் பிறவிடங்களில் உள்ள நெற்பயிர்கள் எவையும் ஒப்பாகாத வாறு உயர்ந்து, தூய்மை பொருந்திய வெண்மையையும், உள்ளீடு உடையதாய், உண்மைக் கருவையும் கொண்டு நிற்கும் வளத்தவாகி, அவ் வெண்கரு முதிர்ந்தலால் பொன்னிறமுடையதாகி, இதுகாறும் சுருண்டு கிடந்த நிலையினின்றும் விரிந்து, சிவபெருமானிடத்து அன்புடைய அடியவர்களின் இதயம் போலக் கதிர்கள் எல்லாம் மலர்ந்தன.

குறிப்புரை : நெற்பயிர் தோன்றுங்கால் வெண்மையும், நெல் கருக் கொண்ட நிலையில் பொன்னிறம் உடையதாயும்.

இருக்கும். கருக் கொண்ட சுருள் விரிய விரிய, நெற்கதிர் விரியும். அவ்வாறு விரிந்த கதிர், அடியவர்தம் சிந்தை அலர்ந்திருப்பது போல அலரும் எனக் கதிர் வளர்ச்சியின் உண்மையைப் பட்டாங்கு கூறிய திறன் போற்றுதற் குரியதாகும். ஓங்குதல், மிகுதல், கருவளமாதல், பயலை கொள்ளுதல், சுருள் விரிதல், கதிர் அலர்தல் ஆகிய செயல்கள் அனைத்தும் நெற் பயிர்க்கும், அடியவர்க்கும் பொருந்துவனவாய் உள்ளன.

நெற்பயிர்

அடியவர்

1. ஓங்குதல் - செழித்து வளர்தல்

1. சிந்தை மேலோங்கி நின்றல்

2. மிகுதல் - ஒப்புமையின்றி
வளர்தல்.2. பெருமையால் தம்மை
ஒப்பவராகி அடிமைத்திறத்
தினால் வளர்ந்திருத்தல்.3. கருவளம் ஆதல் - நெற்கரு
வளர்தற்குரிய பால் பிடித்தல்.3. சிவசத்தி பதிதற்குரிய
நீர்மை பெறல்.

இக்கரு, வாலிதாம், வெண்மை, உண்மைக்கரு என மூன்று அடை,
மொழிகளுடன் கூட்டிச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில்,
அ. வாலிதாதல் -
தூய்மையதாதல்

அ. புறத்தூய்மையைநீரானும்,
அகத்தூய்மையை
வாய்மையானும்
பெற்றிருத்தல்.

ஆ. வெண்மை - வெண்மை
உடையதாதல்ஆ. பூசுநீறுபோல் உள்ளும்
புனிதராய் இருத்தல்.இ. உண்மை - பதரின்றி
உள்ளீடு உடைத்தாதல்.இ. உலகியல் உணர்வின்றி
மாதோர் பாகர் மலர்த்தாள்
அகத்துட் கொண்டு
மறப்பிலா திருத்தல்.4. பயலை கொள்ளுதல் -
பொன்னிறம் கொள்ளுதல்.

4. மனம், மொழி, மெய்
ஆகியமூன்றும்
இறைவனிடத்தேயே
ஆற்றுப்படுத்தப்பெற்றிருப்ப
தால் உடல் வேறுபடல்.
'பெயர்த்தும் அவனுக்கே
பிச்சி ஆனாள்' (தி.6 ப.25
பா.7)
'நின் கோயில் வாயிலில்
பிச்சனாக் கினாய்' (தி.8
திருச்சத.96) எனவரும்
திருவாக்குகளும் காண்க.

5. சுருள் விரிதல் - கதிர் முதிர்ச்
சுருண்டு இருந்த நெற்பயிர்
விரிதல்.5. தம்மளவில் கொண்டிருந்த
அன்பு, ஏனைய
உயிர்களிடத்தும் விரிதல்.
பல்லுயிர் அனைத்தையும்

72. பத்தியின் பால ராகிப்

பரமனுக் காளா மன்பர்

தத்தமிற் கூடி னார்கள்

தலையினால் வணங்கு மாபோல்

மொய்த்தநீள் பத்தி யின்பால்

முதிர்ந்தலை வணங்கி மற்றை

வித்தகர் தன்மை போல

விளைந்தன சாலி யெல்லாம்.

22

ஒக்கப் பார்க்கும் நின்
செல்வத் தொண்டர்.
(பட்டினத்துப் பிள்ளையார்
திருவிடைமருதூர்
மும்மணிக்கோவை 7-54, 55)
என வரும் திருவாக்கும் காண்க

6. கதிர் அலர்தல்

6. சிவபோகம் முதிர்ந்து
விளங்குதல். வாலிதாம் -
தூய்மையாம். பயலை - பசலை.
ஆலின - அலர்ந்தன,
அஃதாவது விரிந்தன.

22.பொழிப்புரை :பத்தி வயப்பட்டு இறைவனுக்கு அடிமை
பூண்டு ஒழுகும் அடியவர்கள், தம்முள்தாம் கூடுகின்றபொழுது தலை
தாழ்த்தி வணங்குதல் போல, செறிந்து நீண்ட வரிசையொடு பால்
முதிர்ந்து விளங்கும் கதிர்கள், தலை வணங்கியனவாய், அவ்வடியார்
களுக்குச் சிவபோகம் முதிர்வதுபோல அப்பயிர்களும் நெல் முதிர்ந்து
பயன் விளைய நின்றன.

குறிப்புரை :அடியவர்கள் தமக்குள் ஒருவரை ஒருவர்
காணுங்கால் வணங்கி மகிழ்வர். அதுபோல நெற்பயிர்களும்
தத்தமக்குள் வளைந்து நின்று அசைந்து நிற்கும்.

அடியவர்கள் தத்தமக்குள் வணங்குமாற்றைத் திருஞானசம்
பந்தர் (தி.12 பு.28 பா.271), திருநாவுக்கரசர் (தி.12 பு.21 பா.182), சுந்தரர்
(தி.12 சரு.1-5 பா.123) ஆகியோர்தம் வரலாறுகளிலும் பிற
இடங்களிலும் காணலாம். 'மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும் ஆலயம்
தானும் அரன் எனத் தொழுமே' (சிவஞானபோதம் நூற்பா.12) என்னும்
மெய்ந்நூலும்.

73. அரிதரு செந்நெற் சூட்டின்
 அடுக்கிய அடுக்கல் சேர்ப்பார்
 பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன்
 படர்நெடுங் குன்று செய்வார்
 சுரிவளை சொரிந்த முத்தின்
 சுடர்ப்பெரும் பொருப்பு யர்ப்பார்
 விரிமலர்க் கற்றை வேரி
 பொழிந்திழி வெற்பு வைப்பார்.

23

74. சாலியின் கற்றை துற்ற
 தடவரை முகடு சாய்த்துக்
 காலிரும் பகடு போக்குங்
 கரும்பெரும் பாண்டில் ஈட்டம்

மொய்த்து - கதீர்களில் இடனின்றி நெல்மணிகள் செறிந்து.

பத்தி - வரிசை .

சொல்லரும் சூற்பசும் பாம்பின் தோற்றம்போல்
 மெல்லவே கருவிருந்து ஈன்று மேலலார்
 செல்வமே போல்தலை நிறுவித் தேர்ந்தநூல்
 கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சிக் காய்த்தவே.

(சீவகசிந்தாமணி பா.53) எனச் சிந்தாமணி ஆசிரியர் உலகியல் நலம் கொள உவமித்திருப்பதும், ஆசிரியர் சேக்கிழார் அருளியல் நலம் கொள உவமித்திருப்பதும் கண்டு ஒப்பிட்டு மகிழலாம்.

23.பொழிப்புரை : உழவர்களுள் சிலர், அரியப்பட்ட செந்நெல் கதிரோடு கூடிய நெற்றாள்களின் குவியல்களை மலைபோலக் குவிப்பர். சிலர், தாம் விருப்போடு பிடித்த பல்வேறு வகையான மீன் களையும் பரந்த பெரிய மலைபோலக் குவிப்பர். சிலர், வளைந்த சங்குகள் ஈன்ற ஒளி பொருந்திய முத்துக் குவியலாகிய பெருமலை களை, மேலும் உயரச் செய்வர். சிலர், நெற்பயிரோடு வளர்ந்த விரிந்த மலர்த் தொகுதிகளினாலாய பொருப்பிலிருந்து வரும் தேனருவி களைப் பெருகச் செய்வர்.

குறிப்புரை : செந்நெற் சூடு - செந்நெல் கதிரோடு கூடிய நெற்றாள்களின் குவியல். செந்நெல் அரிகளைத் தரையில் ஓங்கி

ஆலிய முகிலின் கூட்டம்

அருவரைச் சிமயச் சாரல்

மேல்வலங் கொண்டு சூழங்

காட்சியின் மிக்க தன்றே.

24

75. வைதெரிந் தகற்றி யாற்றி

மழைப்பெயல் மானத் தூற்றிச்

செய்யபொற் குன்றும் வேறு

நவமணிச் சிலம்பும் என்னக்

கைவினை மள்ளர் வானங்

கரக்கவாக் கியநெற் குன்றால்

மொய்வரை உலகம் போலும்

முளரிநீர் மருத வைப்பு.

25

அடிக்கும் பொழுது முதிர்ந்த நெல்மணிகள் உதிர்ந்துவிடும். முதிராத பசிய நிலையிலுள்ள நெல், வைக்காலை விட்டுப் பிரியாது இருக்கும். அத்தகைய தாள் குவியலையே சூடு என அழைப்பர். தடிந்த - பிடித்த. சூரி வளை - வளைந்த சங்குகள். மலர்க்கற்றை - மலர்த்தொகுதி. வேரி - தேன்.

24.பொழிப்புரை : நெற்கதிரையுடைய வைக்கோல் குவியல்கள் பலவும், பொருந்த நீண்ட மலையெனக் காட்சிதரும். அம்மலை முகட்டைச் சிறிது சரிக்க, அதனை மிதித்து வரும் வலிய கால்களையுடைய எருமைக்கடாக்களுடன் இணைந்து நடக்கும் கரிய பெரிய எருமைகளின் தொகுதி, நீர் மிகுந்த மேகங்களின் கூட்டம் அரிய மலையினது உச்சியில் வலமாகச் சூழ்கின்ற காட்சியினும் சிறந்திருந்தது.

குறிப்புரை : சாலி - நெற்பயிர். துற்று - மேன்மேல் பொருந்த. தடவரை முகடு - நீண்ட மலை உச்சி. பாண்டில் - எருமை. ஆலிய முகில் - நீர்நிறைந்தமேகம். வைக்கோற் போர் மலையென இருந்தது; அதனைச் சரித்து அதன்மீது சுற்றிவரும் எருமைக் கூட்டம் மேகம் போல் இருந்தது.

25.பொழிப்புரை : மேற்கூறியவாறு தாளடி செய்தவுடன் அவ் வைக்கோல்களின் தூசு போக முறத்தால் வீசி, அந்நெற்கண் உள்ள பதர் போகுமாறு அதனை மழை போலத் தூற்றி, சிவந்த பொன்மலையும், அதற்கு வேறான நவமணிகளால் ஆய ஒன்பது மலைகளும் போலக்

76. அரசுகொள் கடன்கள் ஆற்றி

மிகுதிகொண் டறங்கள் பேணிப்

பரவருங் கடவுட் போற்றிக்

குரவரும் விருந்தும் பண்பின்

விரவிய கிளையுந் தாங்கி

விளங்கிய குடிகள் ஓங்கி

வரைபுரை மாடம் நீடி

மலர்ந்துள பதிகள் எங்கும்.

26

கைத் தொழில் வல்ல உழவர்கள் விண்ணுலகம் மறையுமாறு உயர்த்திய நெல் மலைகளால், நெருங்கிய மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத்தை ஒத்திருந்தது, தாமரை மலர்களை உடையதாய் மருதநிலம்.

குறிப்புரை : செந்நெல் குன்று பொற்குன்றை ஒத்தது. ஏனைய வெண்நெல், கரு நெல்களையுடைய மலைகள், நவமணிச் சிலம்புகளை ஒத்தன.

வை - வைக்கோல். இவ்வாற்றான் குறிஞ்சி என மருதம் காட்சியளித்தது.

26.பொழிப்புரை : அவ்வாறு தொகுத்த நெற்குவியல்களுள் அரசர்க்குரிய ஆறில் ஒரு பங்கை அரசிறையாகக் கொடுத்து, எஞ்சிய ஐந்து பங்குகளில், தாம் செய்தற்குரிய அறங்களைச் செய்தும், வணங்குதற்குரிய இறை வழிபாட்டைச் செய்தும். குரவர்க்கும் விருந்தினர்க்கும், நற்குணம் அமைந்த சுற்றத்தார்க்கும் கொடுத்தும், இவ்வாற்றான் புகழ் விளங்கிய குடிகள் மிக்கு, மலை போலும் உயர்ந்த மாளிகைகள் விளங்க இருந்தன அந்நாடுகள் எல்லாம்.

குறிப்புரை : அரசு கொள் கடன் எனவே அக்கால மரபுப்படி ஆறில் ஒன்று செலுத்துதல் அறனாயிற்று. வறியோர்க்கு ஈதல் முதலாய் பல்வேறு ஈகை வினைத் துறைகளும் தம்மைப் பேணுதலும் அடங்க 'அறங்கள் பேணி' என்றார். எல்லா அறங்களும் தான் உளனாய் நின்றே செய்ய வேண்டுதலின், தன்னை ஒம்பலும் அறனாம். பரவரும் கடவுள் - பரவுதற்கு அமைந்த கடவுள். 'காண்பவன் சிவனேயானால், அவனடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பு அறம்' (சித்தி.2 சூத்.27) என்பர். ஆதலின் அக்கடவுள் தாமும் சிவபரம் பொருளேயாம். 'விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா ஆக்கம் பலவும் தரும்' (குறள், 522) என்னும்

பொழிலும் பொலிவும்

77. கரும்படு களமர் ஆலைக்

கமழ்நறும் புகையோ மாதர்

சுரும்பெழ அகிலால் இட்ட

தூபமோ யூப வேள்விப்

பெரும்பெயர்ச் சாலை தோறும்

பிறங்கிய புகையோ வானின்

வரும்கரு முகிலோ சூழ்வ

மாடமும் காவு மெங்கும்.

27

திருக்குறள். ஆதலின் அன்பும் அரிய பல குணங்களும் வாய்ந்த சுற்றமே சுற்றம் ஆதலின் 'பண்பின் விரவிய கிளையும்' என்றார். தென்புலத்தார் - அயனால் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட் சாதி; அவர்க்கு இடம் தென்புலமாதலின் தென்புலத்தார் என்றார் என விளக்கம் காண்பர் பரிமேலழகர் (குறள், 43 உரை). எனினும் தமக்கு முன்பு வாழ்ந்து மறைந்த தம்முன்னோர்களையே அத்தொடர் குறிக்கும். இவ்வகையில், ஆசிரியர் சேக்கிழார் தம்மொடு வாழ்ந்து வரும் குரவரன்றித் தமக்கு முன் வாழ்ந்து மறைந்த குரவர்களை நினைவு கூர்ந்து வழிபடுதலும் அமையக் 'குரவர்' என்றார் எனலாம்.

விருந்து - புதிது. ஈண்டு, அது புதியராய் வந்தார் மேல் நின்றது. முன்னரே அறிமுகமாகி வருபவர்களும், அறிமுகம் இன்றி வருப வர்களும் ஆக இருவரும் விருந்தினர் ஆவர் என விளக்கம் காண்பர் பரிமேலழகர். எனவே 'குரவர்' என்பதால் தென்புலத்தாரையும், 'பரவரும் கடவுள்' என்பதால் தெய்வத்தையும், 'விருந்து' என்பதால் விருந்தினரையும், "பண்பின் விரவிய கிளையும்" என்பதால் ஒக்கலையும் குறித்தாராயிற்று. துறந்தார், துவ்வாதவர், இறந்தார் ஆகிய மூவருக்கும் ஈதலையும், தம்மைப் பேணலையும் 'அறங்கள் பேணி' எனும் தொடரால் குறித்தார். இனி, நாடு எனும் அதிகாரத்தில் 'இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்தல்' (குறள், 733) வேண்டுமெனக் குறித்ததை 'அரசுகொள் கடன்களாற்றி' எனும் தொடரால் குறித்தார். இவ்வாற்றான் 'தென்புலத்தார் தெய்வம்' (குறள், 43) எனத் தொடங்கும் திருக்குறளையும், "துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கும்" (குறள், 42) எனத் தொடங்கும் திருக்குறளையும், "பொறை ஒருங்கு" (குறள், 733) எனத் தொடங்கும் திருக்குறளையும் ஒருங்கு தழுவி யாத்திருக்கும் இச்செய்யுளின் அருமை அறிந்து இன்புறற்குரியதாம்.

27.பொழிப்புரை : கரும்பஞ் சாற்றைக் காய்ச்சுகின்ற உழவர்களின் ஆலை இருக்குமிடத்தில் தோன்றிய மணமிகு புகையோ?

78. நாளிகே ரஞ்செ ருந்தி

நறுமலர் நரந்தம் எங்கும்

கோளிகா லந்த மாலங்

குளிர்மலர்க் குரவம் எங்கும்

தாளிரும் போந்து சந்து

தண்மலர் நாகம் எங்கும்

நீளிலை வஞ்சி காஞ்சி

நிறைமலர்க் கோங்கம் எங்கும்.

28

மகளிர் தம் கூந்தற்கு வண்டுகள் எழுமாறு அகில் துண்டுகளால் ஊட்டிய அரும் புகையோ? வேள்வித் தூணை நிலை பெறுத்திச் செய்யும் வேள்விச் சாலைகளினின்றும் எழும் புகையோ? விண்ணகத்து இயங்கும் கருமேகமோ? என இன்னதென்று அறிய இயலாதவாறு நிலவும் புகைகள், அங்குள்ள மாடங்களிலும் சோலைகளிலும் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றன.

குறிப்புரை :மாடமும் காவும் சூழ்வன, புகையோ தூபமோ முகிலோ என இயையும். ஓகாரங்கள், ஐயப் பொருளன. கரும்பு: அதன் சாற்றைக் குறித்தலின் ஆகுபெயராம். ஆலை: அஃது இருக்குமிடத் தைக் குறித்தலின் ஆகுபெயராம். எனவே இந்நாட்டில் தோன்றும் புகை இவ்வகையில் தோன்றிய புகைகளுள் ஒன்றாக இருக்கு மேயன்றி வேறு பிற தீய வகையான் எழுந்த புகையாக இராது என்பது கருத்தாம். ஐயப்பொருளாகச் சூழும் இந்நான்கனுள் முன்னைய இரண்டும் முறையே பொருளும் இன்பமும் ஆம் மூன்றாவது அறம் குறித்ததாம். நான்காவதாய் மேகம், ஈண்டுக் கூறிய மூன்றற்கும், வீடுபேற்றிற்கும் ஏதுவாவதாம். இவ்வகையில் இணைத்துக் காணுமாறு அருளிய திறம் போற்றற்குரியதாம். யுபம் - வேள்வித்தூண்.

28.பொழிப்புரை :தென்னை மரங்களும், செருந்தி மரங்களும், நறுமணம் வாய்ந்த மலர்களை உடைய நாரத்தை மரங்களும் எவ் விடங்களிலும் உள்ளன. அரச மரங்களும் கடம்ப மரங்களும், பச்சிலை மரங்களும், குளிர்ந்த மலர்களையுடைய குரா மரங்களும் எவ்விடங்களிலும் உள்ளன. பருத்த அடிப்பாகத்தை உடைய பனை மரங்களும், சந்தன மரங்களும், குளிர்ந்த மலர்களையுடைய குங்கும மரங்களும் எவ்விடங்களிலும் உள்ளன. நீண்ட இலைகளையுடைய வஞ்சி மரங்களும், காஞ்சி மரங்களும், நிறைந்த மலர்களையுடைய கோங்க மரங்களும் எவ்விடங்களிலும் உள்ளன.

79. சூதபா டலங்கள் எங்குஞ்

சூழ்வழை ஞாழல் எங்குஞ்

சாதிமா லதிகள் எங்குந்

தண்டளிர் நறவம் எங்கும்

மாதவி சரளம் எங்கும்

வகுளசண் பகங்கள் எங்கும்

போதவிழ் கைதை எங்கும்

புகபுன் னாகம் எங்கும்.

29

குறிப்புரை :நாளி கேரம் - தென்னை. நரந்தம் - நாரத்தை. கோளி - அரசு. சாலம் - கடம்பு. மராமரம் என்பாரும் புவாது காய்க்கும் மரம் என்பாரும் உளர்.

தமாலம் - பச்சிலை மரம். போந்து-பனை: 'போந்தை வேம்பே ஆர் என வளுஉம்' (தொல். புறத்.5) என்னும் தொல்காப்பியம். சந்து - சந்தனமரம். நாகம் - குங்கும மரம். குரா, குரவு எனக் குறுகி அம்முப் பெற்றது.

29.பொழிப்புரை :மாமரங்களும், பாதிரி மரங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. சூழ்ந்த சுரபுன்னை மரங்களும், ஞாழல் மரங்களும், சிறு சண்பகங்களும், மல்லிகைகளும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. குளிர்ந்த தளிரையுடைய அனிச்ச மரங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. குருக்கத்திக் கொடிகளும் சரள மரங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. மகிழ் மரங்களும் சண்பக மரங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. பூவிரிந்த தாழை மரங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. கமுக மரங்களும் புன்னை மரங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன.

குறிப்புரை : சூதம் - மா. பாடலம் - பாதிரி மரம். வழை - சுரபுன்னை. சாதி - சண்பகப்பூ; சாதிப்பூ என்பாரும் உளர்.

மாலதி - மல்லிகை; முல்லையும் ஆம். நறவம் - அனிச்சம். மாதவி - குருக்கத்தி. சரளம் - சரளமரம்; நீண்ட இலைகளையுடைய ஒருவகைத் தேவதாரு என விளக்குவர் சிவக்கவிமணி (பெரிய.பு. உரை) அவர்கள்.

வகுளம் - மகிழ் மரம். கைதை - தாழை மரம்.புகம் - பாக்குமரம். புன்னாகம் - புன்னைமரம்.

80. மங்கல வினைகள் எங்கும்

மணஞ்செய்கம் பலைகள் எங்கும்

பங்கய வதனம் எங்கும்

பண்களின் மழலை எங்கும்

பொங்கொளிக் கலன்கள் எங்கும்

புதுமலர்ப் பந்தர் எங்குஞ்

செங்கயல் பழனம் எங்குந்

திருமகள் உறையுள் எங்கும்.

30

81. மேகமுங் களிறு மெங்கும்

வேதமுங் கிடையு மெங்கும்

யாகமுஞ் சபங்கு மெங்கும்

இன்பமும் மகிழ்வு மெங்கும்

30.பொழிப்புரை : மங்கல வினைகள் பலவும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. மணம் செய்தலினால் உண்டாகின்ற ஒலிகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. மகளிரின் தாமரை அனைய முகங்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. அவர்தம் பண்ணோடு இயைந்த இன்சொற்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. பேரொளி வீசுகின்ற அணிகலன்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. புதிய மலர்களால் பொலிந்து நிற்கும் பந்தல்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. சிவந்த கெண்டை மீன்கள் உலாவும் வயல்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. திருமகள் வதிந்து நிற்கும் இடங்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன.

குறிப்புரை : மங்கல வினைகள் - பிறந்த நாள் வயின் நிகழும் பெரு மங்கலங்கள், காப்பிடுதல், மயிர் நீக்கும் மங்கலம், ஏழுறு கடவுளை ஏத்துதற்கான மங்கலங்கள் போல்வன. இவற்றோடு மணம் செய்கம்பலை ஒலியும் பேரொலியும் உடையவாய் இருத்தலின், இதனை வேறுபட ஒதினார். முகனமர்ந்து நல்விருந்து ஓம்புதல், போலும் நற்செயல்கள் பலவும் நிகழ்தற்குரிய இடனாகவிளங்குதலின் திருமகள் பிரிவின்றி உறைவாளாயினள். 'நிலத்து இருப்பு உள்ளும் மாவும்' என்பர் பின்னும். திருமகள் உறையுள் - தாமரை என்பாரும் உளர். ஒருநாட்டின் மேம்பாட்டை விளக்குதற்கு இது போதிய தன்மையின் இப்பொருள் அத்துணைச் சிறப்பின்று.

31.பொழிப்புரை : மேகக் கூட்டங்களும், யானைகளும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. மறை ஒலியும், அதனை ஓதும் குழாங்களின்

யோகமுந் தவமு மெங்கும்

ஊசலு மறுகு மெங்கும்

போகமும் பொலிவு மெங்கும்

புண்ணிய முனிவ ரெங்கும்.

31

82. பண்டரு விபஞ்சி எங்கும்

பாதசெம் பஞ்சி எங்கும்

வண்டறை குழல்கள் எங்கும்

வளரிசைக் குழல்கள் எங்கும்

தொண்டர்த மிருக்கை எங்கும்

சொல்லுவ திருக்கை யெங்கும்

தண்டலை பலவும் எங்கும்

தாதகி பலவு மெங்கும்.

32

ஒலியும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. வேள்விகளும் அவற்றிற்கு உறுப்பாய் பிற செயற்பாடுகளும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. அறவுணர் வினாலும், திருவருள் தோய்வினாலும் வரும் இன்பமும், உலகியல் அளவிலான மகிழ்வும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. இயமம், நியமம் முதலிய எண்வகை யோகங்களும் அவற்றிற்கு உறுப்பாய் விரதம் முதலிய தவங்களும், எவ்விடத்தும் உள்ளன. ஊசல் ஆடுதலும் அவற்றையுடைய வீதிகளும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. இன்பம் துய்த்தலும் அதனால் விளையும் பொலிவுநலங்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. புண்ணியம் செய்யும் முனிவர்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளனர்.

குறிப்புரை :கிடை - மறை ஒலிக்கும் மாணவர் குழாம். போகம் - இன்பம்: ஈண்டு ஐம்பொறிகளால் நுகரப்படும் இன்பம் குறித்து நின்றது.

32.பொழிப்புரை :நால்வகை நிலத்தினும் இசைத்தற்குரிய பண்களைப் பாடுதற்குரிய வீணைகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. மகளிர்தம் கால்களில் பூசப்பெற்ற செம்பஞ்சுகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. அம்மகளிரின் கூந்தல்களில் எவ்விடத்தும் வண்டுகள் ஒலித்தல் உள்ளது. இசை வளர்த்தற்குரிய குழல்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. அடியவர்களின் திருமடங்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. மறை ஒலிப்பதும் எங்கும் உள்ளது. சோலைகள் பலவும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. ஆத்தி மரமும் பலாமரமும் எவ்விடத்தும் உள்ளன.

83. மாடுபோ தகங்கள் எங்கும்
 வண்டுபோ தகங்கள் எங்கும்
 பாடும் மனைகள் எங்கும்
 பயிலும் மனைகள் எங்கும்
 நீடுகே தனங்கள் எங்கும்
 நிதிநீகே தனங்கள் எங்குந்
 தோடுகூழ் மாலை எங்குந்
 துணைவர்கூழ் மாலை எங்கும்.

33

மனையறம்

84. வீதிகள் விழுவின் ஆர்ப்பும்
 விரும்பினர் விருந்தின் ஆர்ப்பும்

குறிப்புரை : விபஞ்சி - வீணை: யாழ் வகைகளுள் ஒன்று என்றலும் ஒன்று. தண்டலை - சோலை. தாதகி - ஆத்திமரம் முதலியன. குழல்கள் என வருவனவற்றுள் முன்னையது கூந்தலைக் குறிக்கும்; பின்னையது இசைக் கருவிகளுள் ஒன்றாய் குழல்களைக் குறிக்கும். இருக்கை என வருவனவற்றுள் முன்னையது இடத்தையும், பின்னையது மறைகளையும் குறிக்கும்.

33. பொழிப்புரை : பக்கங்கள் எங்கும் யானைக்கன்றுகள் உள்ளன. மலரிடங்கள் எங்கும் வண்டுகள் உள்ளன. வீடுகள் எங்கும் பாடுவார் பாடுகின்ற இசைகள் மிக்குள்ளன. மகளிர் ஆடும் அம்மனைகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. நீண்ட கொடியாடைகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. பொருளைப் பொதிந்து வைத்திருக்கின்ற கருவுலங்கள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. இதழ் சூழ்ந்த மலர்மாலைகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன. சூழ்ந்து நிற்கும் ஆடவர் வரிசைகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன.

குறிப்புரை : மாடு - பக்கம். போதகங்கள் என வருவனவற்றுள் முன்னையது ஒரு சொல்லாய், யானை எனப் பொருள்படும்: (போதகம் - யானை); பின்னையது போது அகங்கள் எனப் பிரிக்கப்பட்டு மலர்களிடத்து எனப்பொருள்படும். அம்மனை என வருவனவற்றுள் முன்னையது வீடுகளையும் (அம்மனை - அழகியமனை), பின்னையது விளையாட்டு வகைகளுள் ஒன்றான அம்மானையையும் குறிக்கும். கேதனம் - கொடி. நிகேதனம் - பொருள் வைப்பு: கருவுலம். மாலையென வருவனவற்றுள் முன்னையது மலர் மாலையையும், பின்னையது வரிசை என்ற பொருளையும் குறிக்கும்.

சாதிகள் நெறியில் தப்பா

தனயரும் மனையில் தப்பா

நீதிய புள்ளும் மாவும்

நிலத்திருப் புள்ளு மாவும்

ஓதிய எழுத்தாம் அஞ்சும்

உறுபிணி வரத்தாம் அஞ்சும்.

34

34.பொழிப்புரை : வீதிகளில் அவ்வப்பொழுதும் எடுக்கும் திருவிழாக்களால் இனிய முழக்கங்கள் எழும். வீடுகளில் தம்மை விரும்பி வருவோர்களுக்குச் செய்யும் விருந்தின் முழக்கங்கள் எழும். அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர் எனும் நால்வகை இனத்தவர்களும் தத்தமக்குரிய ஒழுக்க நெறியில் தவறாது இருப்பர். அவ்வவ் வீடுகளில் உள்ள சிறுவர்களும் தத்தம் மனைகளில் தவறாது வதிவர். பறவைகளும், விலங்குகளும் பகையின்றித் தத்தமக்குரிய நெறியில் வாழும். திருமகளும் அந்நாட்டகத்து உறைதலையே விரும்புவாள். அந்நாட்டு மக்களால் ஓதப்படுவன திருவைந்தெழுத்தேயாம். அதனால் பிணி எவையும் அந்நாட்டில் வர அஞ்சும்.

குறிப்புரை : விழவு: மக்கள் இறைவர்க்கெனவும் தமக்கெனவும் எடுக்கும் விழாக்கள்.

வீதிகடோறும் வெண்கொடியோடு விதானங்கள்
சோதிகள்விட்டுச் சுடர்மாமணிக ளொளிதோன்றச்
சாதிகளாய பவளமுழுத்துத் தாமங்கள்

ஆதியாளு ராதிரைநாளா லதுவண்ணம். (தி.4 ப.21 பா.3)

எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

சாதிகள் - அந்தணர் முதலிய நால்வகை இனத்தவர்கள். இவ் வினத்தவர்கள் சங்ககாலத்திற்கு முன்னிருந்தே வாழ்ந்து வந்தவராவர். “அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும், ஐவகை மரபின் அரசர் பக் கமும், இரு மூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்”, (தொல். புறத்.20) என வரும் தொல்காப்பியமும், “வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்” (புறநா.183) எனவரும் புறநானூறும் காண்க.

ஒரு நாட்டிற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன இறைவழி பாடும், பாதுகாப்பும், பண்டமாற்றமுமாம். அப்பொருள்களில் இன்றி யமையாததாய உழவும் ஆம். இந்நால்வகைப் பொறுப்புகளையும் மேற்கூறிய நால்வகையினரும் முறையே எடுத்துக் கொண்டு அவற் றைச் செவ்விதாக நடத்திவந்தனர். அவ்வகையிலேயே ‘சாதிகள் நெறியில் தப்பா’ என்றார்.

காலப்போக்கில் இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட பொறுப்புகளை வைத்து, மேல் - கீழ் எனும் அமைப்பு உளவாயிற்று. இந்நிலையும் சங்ககாலத்தேயே வந்து விட்டமை 'வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும், கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின் - மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே' (புறம். 183) எனவரும் புறநானூற்றுப் பாட்டானும், "மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர், கீழிருந்தும் கீழல்லார் கீழல்லவர்" (குறள் 973) எனவரும் திருக்குறளானும் அறியலாம்.

இதனால் வளர்ந்த சாதிப்பிணக்குகள் பலவாம். அவற்றால் ஏற் பட்ட அழிவுகளும் பலவாம். ஆனால் தொடக்க காலத்தில் அவ்வவ் வோர், அவ்வப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டவாறு தவறாது செய்து வந்தனர். அச்செயற்பாடு நாட்டிற்கு நன்மையையே தந்தது. அதுகொண்டே அமைச்சர் பெருமகளாராகிய சேக்கிழாரும் இதனைக் குறித்தனர்.

தனயர் - அவ்வவ் வீடுகளிலும் வளர்ந்து வரும் நன்மக்கள். பெற்றோர் பொறுப்பில் வாழ்ந்தும், வளர்ந்தும் வரும் இவர்கள், தத்தம் பெற்றோர்தம் ஆணைவழி நின்று இறைவழிபாடு, பெற்றோர் வழி பாடு, கல்வி, நாகரிகம், பண்பாடு, வாழ்வியல் பற்றிய வளர்ச்சிகளைப் பெற்றுகூரியவராவர். ஆதலின் இவர்கள், இன்றியமையாத காரணங் களுக்கே மனையை விடுத்து வெளிச்சென்று வருதற்கூரியவர்களாவர். இவ் வகையான வளர்ச்சியே அவர்தம் உடலும் உணர்வும் நெறிப்பட வளர்தற்கு ஏதுவாகும். ஆதலின் "தனயரும் மனையில் தப்பார்" என்றார்.

அப்பூதியடிகளார், தம்மனைக்கு வந்த நாவரசரை விருந்து ஓம்புதற்கென வாழையிலை கொணரத் தம் மகன் மூத்த திருநாவுக் கரசரை ஏவலும், அம் மைந்தனும், "நல்ல தாய் தந்தை ஏவ நான் இது செய்யப் பெற்றேன்" (தி.12 பு.25 பா.24) என மகிழ்ந்து அப்பணியை மகிழ்வுடன் ஏற்றதும் நினைவு கொளற்கூரியன. எனவே மகளிர்க்கு இல்லிகவாப் பருவம் எனக் குறித்தது போன்று, மைந்தற்கும் இல்லிக வாப் பண்பு வேண்டுதல் இன்றியமையாததேயாகும்.

இவ்வாறு குரவர்தம் வழி நில்லாமையால்தான், பெற்ற துன்பத்திற்கு வருந்தி "இருமுதுகுரவர் ஏவலும் பிழைத்தேன்" (சிலப். கொலைக். வரி 67) எனக் கோவலனும் வருந்தினன், மாதவியின் தொடர்பு ஏற்படுமுன், அவன் குரவர் வழியில் நின்றமைக்கு, 'குரவர் பணியன்றியும்' (சிலப். புறஞ். வரி 89) எனக் கூறும் மாதவியின் கூற்றுச் சான்றாதலையும் ஈண்டு நினைவு கொளற்கூரிய தாம். அப்பரடிகளும் தம் தமக்கையார் வழிநில்லாமையால்,

"காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்

கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி

நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட

நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்;"

(தி.4 ப.1 பா.5)

என வருந்தியமையும் உளங்கொளற்குரியதாம்.

அங்ஙனமாயின், பெற்றோர் நெறியினின்றும் வழுவி இல்லிகத் தல் பெண்களுக்குப் பொருந்துமோ எனில் அதுவும் பொருந்தாது. அங்ஙனமாக அவரையும் ஈண்டு ஆசிரியர் கூறாதது என்னை எனில்,

‘முலை முகம் செய்தன முள்ளெயிறு இலங்கின,

தலைமுடி சான்ற தண்டழை உடையை,

அலமரல் ஆயமோடு யாங்கணும் படாஅல்,

மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய,

காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை,

பேதை அல்லை மேதையங் குறுமகள்’ - அகநானூறு, 7

எனக் கூறுமாற்றான் பண்டுதொட்டே மகளிர்க்குரிய இந்நெறி போற்றப்பெற்று வருதலானும், ஆசிரியர் சேக்கிழாரும் இதனை ‘இல்லிகவாப் பருவம்’ எனப் பின் குறித்தலானும் அந்நெறியை ஈண்டுக் கூறாராயினார்.

ஒரு நாட்டின் நீதியமைவு மக்களிடத்து மட்டுமன்றி ஏனைய பறவைகள், விலங்குகள் வரையிலும் கூட நிலவுமாறு அமைய வேண்டும். அவ்வாறு அவ்வுயிர்களளவிலும் நிலவ வேண்டுமானால் மக்களிடத்தும், அவர்களைக் காக்கும் மன்னரிடத்தும் எத்துணை யளவு நீதியும் நேர்மையும் அமைதல் வேண்டும் என்பது உய்த்துணரத் தக்கதாம்.

‘கோள்வல் உளியமும் கொடும்புற் றகழா;

வாள்வரி வேங்கையும் மான்கணம் மறவா;

அரவும் சூரும் இரைதேர் முதலையும்

உருமும் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா;

செங்கோற் றென்னவர் காக்கும் நாடென

எங்கணும் போகிய இசையோ பெரிதே.” - சிலப். புறஞ்சேரி. 5-10

என்னும் சிலப்பதிகாரமும். இதனை உளங்கொண்டே ‘நீதிய புள்ளு மாவும்’ என்றார். ஈண்டுக் குறித்த மா விலங்காகும்.

இத்தகைய அருள்மனமும் அறமனமும் தவழ்ந்து நிற்கும் நாட்டில் திருமகள் அகலாது உறைவள். ஆதலின் ‘நிலத்து இருப்பு உள்ளும் மாவும்’ என்றார். ஈண்டு மா என்பது திருமகளைக் குறிக்கும். அவள் இடம் பெயர்ந்து உறைபவள். ஆயினும் இத்தகைய நிலத் தகத்தெனில் இடம் பெயராது உறைவள்.

ஆட்சிச்சிறப்பு

85. நற்றமிழ் வரைப்பின் ஓங்கு
 நாம்புகழ் திருநா டென்றும்
 பொற்றடந் தோளால் வையம்
 பொதுக்கடிந் தினிது காக்குங்
 கொற்றவன் அநபா யன்பொற்
 குடைநிழற் குளிர்வ தென்றால்
 மற்றதன் பெருமை நம்மால்
 வரம்புற விளம்ப லாமோ.

35

அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகனமர்ந்து
 நல்லிருந்து ஓம்புவான் இல். - குறள், 84
 பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்
 தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு. - குறள், 482
 அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
 திறன்அறிந் தாங்கே திரு. - குறள், 179

எனவரும் திருக்குறள்களும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியன.

திருவைந்தெழுத்தே ஆதி மந்திரமாகும். அரியதமிழ் மந்திரமும் ஆகும். இதனை நாளும் ஓதிவருவார், நோக்கும் திக்கிலும் மற்ற எவ்வித மந்திர விதிகளும் வாரா என்பர். இத்தகைய அரிய மந்திரத்தை இந்நாட்டில் உள்ள அனைவரும் இடையறாது ஓதி வருதலின் எப்பிணிகளும் வர அஞ்சும் என்றார். 'தனயரும் மனையில் தப்பா' எனவரும் தொடருக்கு அவ்வவ் வீடுகள் தோறும் மகப்பேறு தப்பாது இருக்கும் என உரைகண்டு அதற்கு மேற்கோளாக,

மாங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

-

குறள், 60

என்னும் குறளை எடுத்துக்காட்டுவர் சிவக்கவிமணி அவர்கள் (பெரிய. பு. உரை). அதனினும் தனையர் என்பதற்கு ஆண்மக்கள் எனப் பொருள்கொண்டு அம்மக்கள் தாமும் தத்தம் பெற்றோரின் ஆணைவழி நின்று மனையில் தப்பார் எனப் பொருள்கோடல் சிறக்கும். இன்னும் அவர், 'நிலத்து இருப்பு உள்ளும் ஆவும்' எனப் பிரித்துக் காமதேனுவும் இந் நாட்டின்கண் இருத்தலை நினைவும் எனப்பொருள் கொள்வர். திருமகளே உறைவள் என்பதிலும் இவ்வுரை சிறத்தல் இல்லாமை காண்க.

35.பொழிப்புரை : செந்தமிழ் நாட்டின்கண் விளங்கும் பிறநாடுகளினும் நம்மால் புகழப்பெற்ற சோழநாடானது எந்நாளும்

திருமுறை-1)

சரு.1-2 திருநாட்டுச் சிறப்பு

259

அழகும் அகலமும் உடைய தோளினால் இந்நிலவுலகைப் பிற அரசர்கட்கு உரித்தாகும் பொதுமையினின்றும் நீக்கி, இனிதாகக் காக்கின்ற பேரரசனாகிய அநபாயனின் அழகிய வெண்கொற்றக் குடையின் நிழலால் அப்பெருமகனின் தண்ணளி பெறுவதெனில், அச்சோழநாட்டின் மாண்பினை நம்மால் அளவுபடுத்திக் கூறல் அமையுமோ? அமையாது என்பதாம்.

குறிப்புரை :தோள் வலிமையால் காப்பதனைத் தோளில் வைத்துக் காப்பது என்றதும், அரசன் தண்ணளியால் வாழும் உலகை அவன்தன் குடைநிழலில் வாழும் உலகு என்றலும் ஏற்றுரையாம்.

“கண்பொர விளங்கும் நின் விண்பொரு

வியன்குடை வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ?

அன்றே, வருந்திய குடி மறைப்பதுவே கூர்வேல் வளவ!”

-புறநா. 35

எனவரும் புறப்பாட்டும் காண்க. தாம் காக்கும் உலகு பிறர்க்கும் பொதுவாதலை விலக்கித் தமக்கே உரித்தாகக் கொண்டு ஆளுதல் தலையாய அரசற்குரிய பெற்றிமையாம்.

‘போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொல் பொறாஅது’ -புறநா. 35

என்னும் புறப்பாட்டும்

திருநாட்டுச் சிறப்பு - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

**அப்பர் - சம்பந்தர் காலத்திற்கும் சுந்தரர் காலத்திற்கும்
இடைப்பட்ட நாயனமார்கள் (கி.பி. 660- 840)**

1. பூசலார் நாயனார்	12. இளையான்குடிமார நாயனார்
2. காரி நாயனார்	13. மெய்ப்பெருள் நாயனார்
3. அதிபத்த நாயனார்	14. திருநாளைப்போவார் நாயனார்
4. கலிக்கம்ப நாயனார்	15. ஏனாதிநாத நாயனார்
5. காலிய நாயனார்	16. ஆனாய நாயனார்
6. சத்தி நாயனார்	17. உருத்திரபசுபதி நாயனார்
7. வாயிலார் நாயனார்	18. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார்
8. முனையடுவார் நாயனார்	19. மூர்க்க நாயனார்
9. இடங்கழி நாயனார்	20. சிறப்புலி நாயனார்
10. இயற்பகை நாயனார்	21. கணநாத நாயனார்
11. நேச நாயனார்	22. திருநீலகண்ட நாயனார்

-மா. இராசமாணிக்கனார், பெரியபுராண ஆராய்ச்சி

3. திருநகரச் சிறப்பு

நகர் வளம்

86. சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையின் மிக்கது
மன்னு மாமல ராள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாளுர்த் திருநகர். 1
87. வேத ஓசையும் வீணையின் ஓசையும்
சோதி வானவர் தோத்திர ஓசையும்
மாதர் ஆடல் மணிமுழ வோசையும்
கீத வோசையு மாய்க்கிளர் வற்றவே. 2

1.பொழிப்புரை : இதுகாறும் கூறிய சோழவள நாட்டின்கண், பழமையால் சிறந்ததும், நிலைபெற்ற திருமகளால் வழிபடப் பெற்றதும், வன்னிஇலையும், கங்கையாறும், இளம் பிறையும் பொருந்திய சிவந்த சடைமுடியோடு கூடிய திருமுடியையுடைய தியாகேசப் பெருமான் வீற்றிருந்து அருளுவதும் ஆய பெருமை பெற்றது திருவாளுர் என்னும் திரு நகரமாகும்.

குறிப்புரை : 'ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற நாளோ, ஒருருவே மூவுருவ மான நாளோ திருவாளுர் கோயிலாக்கொண்ட நாளே' (தி.6 ப.34 பா.1) எனவரும் திருவாக்கால் திருவாளுரின் தொன்மை விளங்கும். திருமால் தம் மகப்பேற்றிற்காகத் திருவாளுர்ப் பெருமானை வேண்ட, அவனும் அருளினன். தம் கணவரை வணங்கிய திருமால், தம்மை வணங்காமைபற்றிச் சினங்கொண்ட உமையம்மையார், 'உமக்குப் பிறக்கும் மகன் எம் கணவரின் நெற்றிக்கண்ணால் சாம்பராகுக!' என்று ஆணை பிறப் பிக்க, வருந்திய மாலும், திருமகளும் அவ்வாணை நீங்க வேண்ட அம்மையப்பராக விளங்கும் இறைவன் 'நும் மகன் இறந்தாலும் உம்மளவில் உயிர் வாழ் பவனாய் இருப்பன்' என வரம் ஈந்தனர். அந் நிகழ்வின் பின் திருமகள் திருவாளுருக்கு வந்து வழிபட்டனள். இது பற்றியே 'மன்னும் மாமல ராள் வழிபட்டது' என்றார். இதற்கேற்ப ஊர்ப்பெயர் (திரு+ஆர்+ஊர்= திருமகள் இருந்து வழிபட்ட ஊர்) அமைந்திருப்பதும், அங்குள்ள குளம் கமலாலயம் எனப் பெயர் பெற்றிருப்பதும் காணலாம். வன்னி - வன்னியிலை. அடியவர் வழிபட்டு இட்ட இலை இது.

2.பொழிப்புரை : இத்திருநகரில், நான்மறைகளின் ஓசையும்,

88. பல்லி யங்கள் பரந்த ஒலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யானை ஒலியுடன் மாவொலி
எல்லை இன்றி யெழுந்துள எங்கணும். 3
89. மாட மாளிகை சூளிகை மண்டபம்
கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிகள்
நீடு சாளர நீடரங் கெங்கணும்
ஆடன் மாத ரணிசிலம் பார்ப்பன. 4

வீணையின் ஓசையும், ஒளிபொருந்திய தேவர்கள் செய்யும் வழிபாட்டு ஓசையும், நாடகப் பெண்களின் கூத்திற்கு இசைந்த அழகிய மத்தள ஓசையும், அம்மகளிரின் பாட்டு ஓசையும் ஒன்றாக ஒலித்து நிற்கும்.

குறிப்புரை :சோதி - ஒளி. இத்தகைய ஓசைகளால், அந்நகரில் எழுச்சியும் பொலிவும் மிக்கனவாய் உள்ளன.

கீதம் - இசை தழுவிய தமிழ்ப் பாட்டு. கிளர் உற்றது - எழுச்சியுடன் விளங்குவது.

3.பொழிப்புரை : பல்வகை இசைக் கருவிகளின் ஒலியோடு, செல்வம் நிறைந்த திருவீதிகளில் அழகிய தேர்களின் ஒலியும், வளப்பம்மிக்க யானை ஒலியும், குதிரை ஒலியும் அளவின்றி அந்நகர் எங்கும் எழுந்துள்ளன.

குறிப்புரை :கொட்டுவன, ஊதுவன, இயக்குவன, தட்டுவன ஆகிய நால்வகை இயங்களும்கூடங்கப் 'பல்லியம்' என்றார்.

4.பொழிப்புரை :மேல்மாடங்களையுடைய மாளிகைகளும், செய் குன்றுகளும், மண்டபங்களும், கூடங்களையுடைய வீடுகளும், கோபுர வாயில்களும், திண்ணைகளும், நீண்ட பலகணிகளையுடைய பேரவைகளும் ஆகிய அனைத்திடங்களிலும் நாட்டியம் ஆடுகின்ற மகளிரின் அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கும்.

குறிப்புரை : சூளிகை - செய்குன்றுகள். தெற்றிகள் - திண்ணைகள். சாளரம் - பலகணி: காற்று உட்புகுந்து வீசுதற்கு ஏதுவாகப் பல கண்களையுடையனவாய் அமைக்கப்பட்ட இடம். இவ்விடங்கள் அனைத்தும் மகளிர்தம் ஆடற்கென அமைந்தவையாம்.

90. அங்கு ரைக்கென் னளவப் பதியிலார்
தங்கள் மாளிகை யின்னொன்று சம்புவின்
பங்கி னாள்திருச் சேடி பரவையாம்
மங்கை யாரவ தாரஞ்செய் மாளிகை. 5
91. படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபார்
இடந்த ஏனமும் அன்னமும் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் தொண்டர்க்குத் தூதுபோய்
நடந்த செந்தா மரையடி நானுமால். 6

5.பொழிப்புரை : அத்திருவாருளின் பெருமையை அளவிட்டு எவ்வாறு யான் கூறுவேன்? அந்நகரத்தில் தமக்கெனக் கணவர் இல்லாத உருத்திர கணிகையர்களின் மாளிகைகளில் ஒன்று, சிவபிரான் இடமருங்கில் வீற்றிருந்தருளும் உமையம்மையாரின் தோழியர்களின் ஒருத்தியாகிய கமலினி என்னும் பரவையார் தோன்றியருளிய திருமாளிகையாக அமைந்திருக்குமாயின்.

குறிப்புரை : உமையம்மையாரின் தோழியர்களில், ஒருவர்தம் பெருமாளிகையே அமைந்திருக்குமாயின், அந்நகரில் உள்ளாரின் வளத்தை யான் எங்ஙனம் மதிப்பிட்டுக் கூறுவேன் என ஆசிரியர் வியக்கின்றார். சம்பு - சிவபெருமான். கயிலையில் வாழ்ந்த கமலினியார் என்பார் இறைவன் ஆணையின் வண்ணம் திருவாருளில் பரவையார் எனும் பெயரில் தோன்றி வாழ்ந்து வருவாராயினர். அவர்தம் மாளிகைச் சிறப்பை எடுத்து விதந்தது, இறைவனே அம்மாளிகைக்குத் தூதுவனாய் இருமுறை எழுந்தருளியமையும், கயிலையில் உமையம்மையாருக்குத் திருப்பணி செய்துவந்த சிறப்புடையமையும், ஆரூரரை மணந்தமையும், சேர வேந்தரை அவர்தம் அரசியல் சுற்றத்தாரோடு ஏற்று மகிழ்ந்தமையும் ஆகிய காரணங்களால் ஆம்.

6.பொழிப்புரை : யாண்டும் பரவிய பேரொளியையுடைய பல மணிகளால் ஒப்பனை செய்யப் பெற்ற அம்மாளிகையமைந்த வீதியானது, நிலத்தைக் கீண்டு சென்ற திருமாலாகிய பன்றியும், மேல் பரந்து சென்ற அன்னமாகிய அயனும் அடியையும், முடியையும் தேடியும் காண இயலாத பெருமான், தம்மைத் தொடர்ந்து அடிமைத்திறம் பூண்டு ஒழுகிவரும் நம்பியாருருக்காகத் தூது சென்ற செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடி மணம் கமழ்ந்து நிற்கும்.

குறிப்புரை : மாலும் அயனும் காண இயலாத பெருமான்,

92. செங்கண் மாதர் தெருவில் தெளித்தசெங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை அவர்குழல்
பொங்கு கோதையின் பூந்துகள் வீழ்ந்துடன்
அங்கண் மேவி யளறு புலர்த்துமால். 7
93. உள்ளம் ஆர்உரு காதவர் ஊர்விடை
வள்ள லார்திரு வாஞர் மருங்கெலாந்
தெள்ளும் ஓசைத் திருப்பதி காங்கல்பைங்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள். 8

நம்பியாஞரருக்குத் தூது சென்றது, அப்பெருமானின் அருமையின் எளிய அழகைக் காட்டுகிறது. இருமுறை தூது சென்றதால் 'போய் நடந்து' என்றார். இதனால் அப்பெருமானின் திருவடி மணம் கமழ்வது திருவாஞர் மண்ணாகும்; திருமுடிமணம் கமழ்வது மதுரை மண்ணாகும். 'கலிமதுரை மண்சுமந்து' (தி.8 ப.8 பா.8) என வரும் திருவாக்கை நினைவு கூர்க. தொடர்ந்து கொண்ட வன்றொண்டர் - இறைவனையே பெரும்பற்றாகக் கொண்டு அடிமைத்திறம் பேணி வரும் நம்பியாஞரார். 'அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே' (தி.7 ப.1 பா.1) 'மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே ... ஆளாய் இருக்கும் அடியார்' (தி.7ப.95பா.1) என்பனவாகிய திருவாக்குகளைக் காண்க. தொடர்ந்து கொண்ட - தாமே வலியத் தொடர்ந்து சென்று ஆட்கொண்ட என இறைவற்கேற்றி உரைப்பர் சிவக்கவி மணியார் (பெரிய. பு. உரை).

7.பொழிப்புரை :சிவந்த கண்களையுடைய பெண்டிர் வீதியில் தெளித்த சிவந்த குங்குமக் குழம்பை, அப்பெண்டிரின் கூந்தலில் முடிக்கப்பட்ட பூமலைகளிலிருந்து வீழ்ந்த பூந்தாதுகள், பொருந்தி அச்சேற்றை உலரச் செய்யும்.

குறிப்புரை :தெருவில் தெளித்த குங்குமக் குழம்பு, பெண்கள் முடி மீதுள்ள மாலையிலிருந்து மகரந்தப்பொடிகள் வீழ்வதால் உலர்கின்றது. பூந்துகள் - அழகிய மகரந்தப் பொடி. அளறு - சேறு. 'சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி, யாறு போலப் பரந்தொழுகி, ஏறுபொரச் சேறாகித் தேரோடத் துகள் கெழுமி, நீறாடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவத்து' (பட்டினப்பாலை - 44-49) என வரும் பாடல் பகுதியும் ஈண்டு நினைவுகூர்தற்குரியதாம். ஆல் அசை.

8.பொழிப்புரை :ஆனேற்றை ஊர்தியாக் கொண்டருளும் தியாகேசப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவாஞரின் பக்கங்கள்

94. விளக்கம் மிக்க கலன்கள் விரவலால்
துளக்கில் பேரொலி யால்துன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொ டும்பல வாறு மடுத்தலால்
அளக்கர் போன்றன ஆவண வீதிகள்.

9

எல்லாம், இனிய ஓசையையுடைய திருமுறைத் திருப்பதிகங்களைப் பசுமையாக கிளிப் பிள்ளைகள் பாடிக்கொண்டிருக்கும், நாகணவாய்ப் பறவைகள் அதனைக் கேட்டு நிற்கும். இவ்வாறு பறவையினங்களும் திருமுறை களைப் பாடியும் கேட்டும் மகிழுமாயின், அப்பெருநகரில் திருப் பதிகங்களை ஓதியும் கேட்டும் உள் உருகாதவர் யாவருளர்- ஒருவரும் இலர் என்பதாம்.

குறிப்புரை : விடையுரும் வள்ளலார் திருப்பதிகங்களைப் பாடுவன கிளிகள், கேட்டு மகிழ்வன பூவைகள் எனில் அத்திருப்பதிகங்களுக்கு உள்ளம் உருகாதவர் யார்? எனக் கூட்டிப் பொருள் காண்க. ஊர்விடை என்பதனை விடைஊர் என மாறுக. வேண்டுவார் வேண்டுவன வற்றையெல்லாம் விரும்பி வழங்கலின் 'வள்ளலார்' என்றார். தெள்ளும்ஓசை - தெளிந்த ஓசை; வினைகளை அகழ்ந்து எறியும் ஓசை என்றலும் ஒன்று. பூவைகள் - நாகணவாய்ப் பறவைகள்.

9.பொழிப்புரை : (இப்பாடல் ஆவண வீதிகளுக்கும் அலைகடற்கும் சிலேடையாய் அமைந்ததாம்) ஒளிமிக்க அணிகலன்கள் நிறைந்துள்ள கடை வீதிகளில்; விளக்குஒளி மிக்க மரக்கலங்கள் நிறைந்துள்ளன கடலில். கொண்டும் கொடுத்தும் வாங்குவோரும் விற்போரும் பேசும் ஒலிகள் நிறைந்துள்ளன கடை வீதிகளில்; அலைகளின் மிகுதி யால் பேரொலி மிக்குள்ளது கடலில். பல்வேறு வகையான பண்டங்கள் (பொருள்கள்) நிறைந்துள்ளன கடை வீதிகளில்; மலைபடு பொருள் களும், மண்படு பொருள்களுமாக ஆறுகள் அடித்துக் கொண்டு சேர்த்துள்ளன கடலில். இவ்வகையால் அங்குள்ள கடைவீதிகள் அலைகடல் போல்வனவாய் உள்ளன.

குறிப்புரை : ஆவணவீதிகளுக்கு ஆங்கால்; கலன்கள் - அணிகலன் கள், பேரொலி - வாணிகம் செய்வோர் கொண்டும் கொடுத்தும் பேசுவதால் வரும் பேரொலி, துன்னு பண்டங்கள் - நெருங்க வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல்வேறு பொருள்கள், பலவாறு மடுத்தலால் - பல்வேறு இடங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டும் பலவகைகளில் அடுக்கப்பட்டும் இருத்தல். கடலுக் காங்கால்: கலங்கள் - மரக்கலங்கள், பேரொலி - அலைகளால் ஏற்படும் ஒலி, துன்னு பண்டங்கள் - மலைபடு பொருள்களும், மண்படு பொருள்களுமாக

95. ஆர ணாங்களே அல்ல மறுகிடை
வார ணாங்களும் மாறி முழங்குமால்
சீர ணாங்கிய தேவர்க ளேயலால்
தோர ணாங்களில் தாமமுஞ் சூழுமால். 10
96. தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த இன்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வே றிடத்ததத் தொல்நகர். 11

ஆறுகளின்வழி அடித்துக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் பொருள்கள், பல ஆறு மடுத்தலால் - பல ஆறுகளும் வந்து கலத்தலால்.

10.பொழிப்புரை :இத்திருநகர்த் திருவீதிகளில் நான்மறைகளின் ஒலிகளேயன்றி யானைகளின் ஒலிகளும் அவற்றொடு மாறுபட்டு ஒலிக்கும்; சீர்மைமிக்க தேவர்களேயன்றி அவ்வவ்விடத்தும் கட்டப் பட்டிருக்கும் தோரணங்களின் மாலைகளும் வானத்தில் சூழ்ந்திருக்கும்.

குறிப்புரை :ஆரணம் - மறை. வாரணம் - யானை. நான்மறைகளை உச்ச சுரமாகிய நிஷாத சுரத்தில் ஒதுங்கால், அவ்வோசை, யானையின் பிளிற்றோசை போன்றிருக்கும் ஆதலின் இவ்வாறு கூறினார். தேவர்கள் நிலம் தீண்டா வகையினர். ஆதலின் அவர் வானத்திலேயே இயங்குவர். அவரைப் போன்றே தோரணங்களில் கட்டிய மாலைகளும் வானத்திலேயே அசைந்து நிற்கும். ஆதலின் தேவர்களேயன்றி மாலைகளும் விண்ணில் சூழும் என்றார். ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. ஏகாரம் இரண்டும் இசை நிறை. உம்மை இரண்டும் இறந்தது தமிழிய எச்சங்கள்.

11.பொழிப்புரை :தாழ்ந்த சடையை உடைய சைவர்களும், பெருந்தவத்தரும், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்த முனிவர்களும், மறை வல்லுநர்களும், தாம் விரும்பிய இன்பத் துறையில் நின்று வாழ்ந்துவரும் இல்லறத்தவர்களும் இப்பழமையான நகரைச் சூழ்ந்த பல்வேறு இடங்களிலும் வதிந்துவரும் பெருமையுடையது .

குறிப்புரை :ஈண்டுத் தாழ்ந்த வேணியர், சைவர் எனக் குறிக்கப் படுவோர் சைவத்தின் உட்சமயத்தவர்களாகிய காபாலிகர், பாசுபதர் போன்றவர்களே. வேணி - சடை. சைவர் - சிவபரம்பொருளையே தமக்குரிய தெய்வமாக வழிபட்டு வருபவர். தபோதனர் - தவத்தையே தமக்குரிய செல்வமாகக் கொண்டு வாழ்பவர். ஈண்டுத் தவம் என்றது

97. நிலம கட்கழ கார்திரு நீள்நுதல்
திலகம் ஒப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்குவண் தாமரை போல்மலர்ந்து
அலகில் சீர்த்திரு வாளுர் விளங்குமால். 12

வேந்தன் மரபு

98. அன்ன தொல்நக ருக்கர சாயினான்
துன்னு செங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினான்
மன்னு சீர்அந பாயன் வழிமுதல்
மின்னும் மாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே 13

சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய மூன்றுமாம். 'தவத்தினில் உணர்த்த' எனவரும் சிவஞானபோதத்தால் (கூ.8) இவ்வுண்மை அறியப்படும். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்திருத்தலே, அச்சிந்தை வாழ்தற்கும் வளர்தற்கும் உரிய பயனாம். ஆதலின் 'வாழ்ந்த சிந்தை' என்றார். வீழ்ந்த - விரும்பிய. இன்பத்துறை - இல்லறம். இல்லறம் பலராலும் விரும்பி ஏற்கப்படுவது ஒன்றாம். ஆதலின் விரும்புதற்குரிய இல்லறம் என்றார். 'இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று' (கொன்றைவேந்.3), 'அறனெனப்பட்டதே இவ்வாழ்க்கை' (குறள் 49), 'அறத்தாற்றின் இவ்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற் போலும் பெறுவது எவன்' (குறள், 46) எனவரும் திருவாக்குகளைக் காண்க.

12.பொழிப்புரை :சோழர்கள் வீற்றிருக்கும் சிறப்புடையதும், அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய திருவாளுர் என்னும் பெயருடையது மான இத்திருநகர், நிலமகட்கு அழகு நிறைந்த நீண்ட நெற்றியில் இட்ட திலகத்தை ஒப்பது, திருமகளுக்கு உறையுளாக விளங்கும் செந்தாமரை போன்ற அழகும், பொலிவும் தழைய நிற்பது.

குறிப்புரை :நிலமகளின் திலகத்திற்கு ஒப்பச் சோழநாடும், திருமகளின் உறையுளான தாமரைக்கு ஒப்பத் திருவாளுரும் சிறந்து விளங்கும் என உரைகாண்பர் தவத்திரு ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (பெரிய.பு. உரை).

13.பொழிப்புரை :மேற்கூறிய அத்தன்மைகள் பலவும் பொருந்தியதும் பழமையானதுமான திருவாளுருக்கு அரசனாக இருந்தவன், செறிந்த செம்மைநிறம் வாய்ந்த ஒளிக் கதிர்களையுடைய கதிர்வன் மரபில் தோன்றியவனும், நிலைபெற்ற புகழுக்கு நிலைக்களனாய அநபாய சோழனின் குலமுதல்வனாய் உள்ளவனும், ஒளி விளங்கும் சிறந்த மணிகளாலாய அணிகலன்களை அணிந்தவனுமாய மனு வேந்தனாம்.

99. மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்கெலாங்
கண்ணும் ஆவியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளார்மகிழ் வெய்திட வேள்விகள்
எண்ணி லாதன மாண இயற்றினான்.

14

குறிப்புரை : துன்னு - நெருங்கிய; செறிந்த. மன்னுசீர் - நிலைபெற்ற சிறப்பு. பூண் - அணிகலன்கள். ஏ - அசை. வெங்கதிரோன் என்பதும் பாடம்.

14.பொழிப்புரை : இவ்வேந்தன் இந்நிலவுலகில் வாழ்கின்ற நிலை பெற்ற உயிர்கட்கு எல்லாம் கண்ணெனவும் உயிரெனவும் காத்துவரும் பெரிய காவலையுடையவன். விண்ணவரும் மனம் மகிழுமாறு எண்ணிலாத பல வேள்விகளை நெறிப்பட இயற்றியவனாவான்.

குறிப்புரை : மன்னுயிர் - நிலைபெற்ற உயிர். உயிர் தெளிவு பெறக் கண்ணும், உடல் இயக்கம் பெற உயிரும் இன்றியமையாதனவாம். 'கண்ணிற்சிறந்த உறுப்பில்லையாவதும் காட்டியதே' (தஞ்சை. கோவை, 4) 'உடம்பொடு உயிரிடை யன்ன' (குறள் 1122) எனக் கூறப்படுமாற்றான் இவற்றின் இன்றியமையாமை அறியலாம். இவற்றான் நிலையியற் பொருள், இயங்கியற் பொருள் (தாவர சங்கமங்கள்) ஆகிய இருதிறத் துயிர்களுக்கும் இன்றியமையாதவன் காவலன் (அரசன்) என்பது பெறுதும். 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர் தலையுலகம்' (புறம் 186) என்றும், 'உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்புமாயினான்' (கம்பரா. பால. அர. 10) என்றும், அரசனை உயிராகவும் உயிர்களை உடம்பாகவும் கூறுவனவெல்லாம் அவ்விரண்டும் ஒன்றற் கொன்று இன்றியமை யாமையுடைமை கருதியேயாம்.

இனி உடற்கு உயிரும், கண்ணும் அகக்காவலும் புறக்காவலு மாதல் போல, உயிர்கட்கு அரசனும் அவ்விருகாவலுமாதல் பற்றிக் கூறினார் என்றலும் ஒன்று. வேள்வி நற்பயன் வீழ்புனலாகும். அவ் வீழ்புனலால் நாடு தழைக்கும். ஆதலின் 'வேள்விகள் எண்ணி லாதன மாண இயற்றினான்' என்றார். 'கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே செற்றார்' (தி.1 ப.80 பா.1) 'அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி' (தி.4 ப.12 பா.10) என்னும் தொடக்கத்தனவாய் திருவாக்குகளும் காண்க.

100. கொற்ற வாழி குவலயஞ் சூழ்ந்திடச்

சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்

செற்றம் நீக்கிய செம்மையின் மெய்ம்மனுப்

பெற்ற நீதியுந் தன்பெயர் ஆக்கினான்.

15

15.பொழிப்புரை : (அவ்வரசன்) வெற்றியினை யுடைய தன் ஆணையென்னும் உருள் (சக்கரம்) நிலவுலகம் முழுதும் சுற்றவும், தன் ஆணைவழி நிற்கும் மன்னர்களின் இறைப்பொருள் (கப்பம்) தன் அரண்மனை வாயிலில் சூழ்ந்து நிற்கவும், பகைமையைக் கெடுத்த செப்பமான குணநலன்களையுடையனாய் மெய்ம்மையையே வடிவாகவுமுடைய மனுவென்னும் அரசனால் ஆக்கப்பட்ட மனுநீதி என்பதையே தன்இயற் பெயராகக் கொண்டவன்.

குறிப்புரை : 'உறங்குமாயினும் மன்னவன் தன்னொளி, கறங்கு தெண்திறை வையகம் காக்குமால்' (சிந்தா. நாமகள் 219) என்பர் திருத்தக்கதேவர், எனவே அரசனின் ஆணை அவன் உறங்கும் பொழுதும் காக்க வல்லது. அவன் இருக்குமிடத்தன்றி அவன் ஆணை செல்லும் வையகம் முழுதும் காக்க வல்லது. அதுபற்றியே 'கொற்றவாழி குவலயம் சூழ்ந்திட' என்றார். சுற்று மன்னர் - சூழ்ந்துள்ள மன்னர். அவர் தன் ஆணையால் சூழப்பட்டாரும், தன்னை நட்புக்கொள்ள வேண்டி அன்புவழிச் சூழப்பட்டாரும் என இருவகையர். இவருள் முன்னவர் திறை செலுத்தற்கு உரியவராவர். அன்னோர் பலராக இருத்தலின் ஒரு சிறுகால எல்லைக்குள் திறை செலுத்திவிட்டுச் சென்றுவிட இயலாது. ஆதலின் அவர் வாயிற் கடையில் காத்திருக்க வேண்டியவராயினர். ஆதலின் 'திறைகடை சூழ்ந்திட' என்றார். 'வேந்தர் வைகும் முற்றத்தான்' (கம்பரா. அயோத். குகப்., 65) என்பர் கம்பரும். முற்றத்தில் வைகுதலின் அன்னோர் திறை செலுத்துபவராயினர். செற்றம் - நெடுங்காலமாகக் கொண்டிருக்கும் பகைமை. மனித இனம் பல்வேறு உணர்வுடையனவாதலின் அதற்கும் அதனை ஆளும் அரசர்கட்கும் ஓரொருகால் கருத்து மாறுபாடு ஏற்படுதலும் இயற்கையே. ஆனால் அம்மாறுபாடுதானும் நெடுங்காலம் நிகழ்வதும், ஒருவரையொருவர் அழிக்க முற்படுவதும் ஆக அமைதல் தவறாகும். ஆதலின் 'செற்றம் நீக்கிய' என்றார். மெய்ம்மனு - மெய்ம்மையையே வடிவாகவுடைய மனு. அம்மன்னனால் செய்யப் பட்ட நூலும் அவன் பெயரே பெற்றது. அப்பெயரையே தன் பெயராகவுடையவன் என்பார். 'பெற்ற நீதியும் தன் பெயராக்கினான்' என்றார். மன்+உ+மனு; நினைக்கத்தக்கவன். அஃதாவது உலகநன்மைக்கென எதனை நினைக்கவேண்டுமோ, அதனையே நினைக்கத்தக்கவன். இவன் கதிரவனின் மகன். உம்மை-சிறப்பும்மை. சில பதிப்புகளில் இப்பாடல், வரும் பாடலை அடுத்துள்ளது

101. பொங்கு மாமறைப் புற்றிடங் கொண்டவர்
எங்கும் ஆகி இருந்தவர் பூசனைக்கு
அங்கண் வேண்டும் நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
துங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால். 16

16.பொழிப்புரை : தத்தம் கருத்திற்கு இயையப்பொருள் விரித்தற்கு இடனாக விளங்கும் சீரிய நான்மறைகளின் வடிவாக நிற்கும் புற்றை இடனாகக் கொண்டிருப்பவரும், யாண்டும் நீக்கமற நிற்பவருமான புற்றிடம் கொண்டாருக்கு (வன்மீகநாதருக்கு) சீரிய ஆகமங்கள் வகுத்துக்கூறிய முறைமை வழுவாமல் வழிபாடாற்றுதற் கென அவ் விடத்து வேண்டும் பொருள்களை அறக்கட்டளையாக அமைத்தவன்.

குறிப்புரை : பூசனைக்கு முறைமையால் ஆராய்ந்துளான் எனக் கூட்டுக. மறைப் பொருள் அறிதற்கரிதாக இருத்தல் போலப் புற்றும் அவ்விடத்து எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானை அறிதற்கரி தாய் மறைந்திருத்தலின் 'மறைவடிவாம் புற்று' என்றார். நிபந்தம் - அறக்கட்டளை. துங்க ஆகமம் - சீரிய ஆகமங்கள். இறைவற்கு ஆற்றும் வழிபாடு இருவகைப்படும். ஒன்று நாள் வழிபாடு, மற்றொன்று சிறப்பு வழிபாடு. இவற்றுள் முன்னையது நாளும் நிகழ்த்தப் படுவது. பின்னையது சிவராத்திரி, தைப்பூசம் முதலாய் சிறப்பு நாள்களிலும், விழாக்காலங்களிலும் நிகழ்த்தப்படுவது. இவ்விருவகை வழிபாட்டையும் 'சிறப்பொடு பூசனை' (குறள் 18) எனத் தீருவள்ளுவரும் குறிப்பர். இவ்வழிபாடுகள் காமிகம் முதலாய் ஆகமங்களில் கூறியவாறு நடத்துதற்கு அறக்கட்டளை வைத்தவன் மனு வேந்தன் ஆவன்.

ஆற்றரு நோய்மிக் கவனி மழையின்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில் களானவை
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே. -தி.10 பா.509

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடிந்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளம்குன்றும்
கன்னம் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே. -தி.10 பா.510

எனவரும் திருமந்திரங்களால் இவ்வழிபாடுகள் இன்றியமையாது நிகழவேண்டும் என்பதும், இவற்றை அரசன் அறநெறி வழுவாது போற்றிக்காத்தல் வேண்டும் என்பதும் விளங்கும்.

102. அறம்பொரு எளின்ப மான

அறநெறி வழாமற் புல்லி

மறங்கடிந் தரசர் போற்ற

வையகங் காக்கும் நாளில்

சிறந்தநல் தவத்தால் தேவி

திருமணி வயிற்றில் மைந்தன்

பிறந்தனன் உலகம் போற்றப்

பேரிக் குருளை அன்னான்.

17

“ஆளு மன்னனை வாழ்த்தியது அர்ச்சனை
மூளும் மற்றிவை காக்கும் முறைமையால்”.

(தி.12 பு.28 பா.822) எனவரும் சேக்கிழார் திருவாக்கும் காண்க.

17. பொழிப்புரை : இத்தகைய புண்ணியப் பேறுடைய மனு
வேந்தன், அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியவற்றை அறநெறி பிறழாமல்
மேற்கொண்டு, இவற்றிற்கு மாறாய தீச்செயல்களைத் தன்னிடத்தும்
ஏனைய மன்னுயிர்களிடத்தும் வாராதவாறு நீக்கியும், தன்னை யொத்த
அரசர் பலரும் போற்றுமாறு இவ்வுலகைக் காத்தும்வரும் நாளில், அவன்
இதுகாறும் ஆற்றிவந்த சீரிய நல்ல தவத்தால், அவனின் தேவி
திருவயிற்றில், இளம் சிங்கத்தை ஒப்பான ஓர் ஆண் மகன், உலகம்
போற்றப் பிறந்தனன்.

குறிப்புரை : ‘அறம் பொருள்இன்பமான அறநெறி வழாமற்
புல்லி’ என்பது ‘அறன் இழுக்காது’ (குறள் 384) எனவரும் திருக்குறள்
தொடரின் விளக்கமாகும். ‘மறங்கடிந்து’ என்பது ‘அல்லவை நீக்கி’
எனவரும் தொடரின் விளக்கமாகும். ‘அரசர் போற்ற வையகம் காக்கும்
நாளில்’ என்பது ‘மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு’ எனவரும்
தொடரின் விளக்கமாகும். இவ்வாற்றான் ‘அறன் இழுக்காது அல்லவை
நீக்கி மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு’ (குறள் 384) எனவரும்
திருக்குறளின் விளக்கமாக இப்பாடலின் முன்னிரண்டடிகளும்
விளங்குகின்றன.

வீடு என்பது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்
தாகலானும், ‘பரனை நினைந்து இம் மூன்றும் விட்டதே பேரின்பவீடு’
(தனிப்பாடல்-ஒளவை.) எனப்படுதலானும், அவ்வீடுபேறுதானும்
அவரவரும் தத்தம் பக்குவத்திற்கேற்பத் திருவருள்வழிப் பெறத்தக்க
தாதலானும், ‘அறம் பொருள் இன்பமான அறநெறி’ என இம்மூன்றை

103. தவமுயன் றரிதில் பெற்ற

தனிஇளங் குமரன் நாளுஞ்

சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக்

கலைபல திருந்த ஓதிக்

கவனவாம் புரவி யானை

தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்

பவமுயன் றதுவும் பேறே

எனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

18

யுமே கூறினார். சிறந்த நற்றவம் - புற்றிடம் கொண்டார்க்கு நாள் வழிபாடும், சிறப்பு வழிபாடும் என்றென்றும் நிகழுமாறு அறக்கட்டளை களை வைத்தும், நாளும் அவற்றைப் பேணிக்காத்தும் வந்த தவம், இவ்வருமை மகவைப்பெறக் காரணமாயிற்று. இத்தேவியின் பெயர் இரத்தினமாலை என்றும், மைந்தனின் பெயர் வீதிவிடங்கன் என்றும் கூறுவர். இவன்பெயர் பிரியவிருத்தன் எனத் திருவாளுர்க் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது. உலகம் போற்ற - உலகம் இவனைப் பாராட்ட. இவன் உலகத்தைக் காப்பாற்ற என்றலும் ஆம்

18.பொழிப்புரை : சிவபரம்பொருளை முன்னிட்டுச் செய்யும் வழிபாடாகிய தவத்தைச் செய்து, அருமையாகப் பெற்ற மிக இளைஞ னாகிய அம்மகன், நாள்தோறும் முயன்று சிவத்தை அடைதற்குக் காரணமாய் தெய்வக் கலைகள் பலவற்றையும் தம் மனம் திருந்த ஓதியும், விரைவோடு பாய்கின்ற குதிரை ஏற்றமும், யானை ஏற்றமும், தேர் இயக்கலும், படைக்கலப் பயிற்சியும் பெற்று, வேண்டத் தகாத மானுடப் பிறவியும் இவனளவில் ஒரு பெரும் பேறேயாயிற்று என யாவரும் சொல்லும்படியான நற்குணங்களால் மேம்பட்டு விளங்கினான்.

குறிப்புரை : கற்றதனாலாய பயன், வாலறிவன் நற்றாள் தொழுதல் (குறள் 2) என்றும், 'அலகின் கலையின் பொருட்கெல்லை ஆடும் கழலே' (தி.12 பு.20 பா.15) என்றும், அருளாளர் கூறுமாற்றான், கலையறிவின் பயன் வாழ்வாங்கு வாழ்தற்கு மட்டுமின்றி அதன் பயனாய் திருவருளை அடைதலுமாம் என்பது விளங்கும். ஆதலின் அத்தகைய கலையறிவைக் கற்றனன் என்பார். 'சிவம் முயன்று அடையும் தெய்வக்கலை பல ஓதி' என்றார். அவ்வாறு ஓதுதலும், உணர்தலும், பிறர்க்கு உரைத்தலும் எல்லாம், மன அடக்கம் பெற்றுச் சிறத்தற்கேயாம் என்பார். 'திருந்தஓதி' என்றார்; தான் திருந்தாது பிறரைத் திருத்த

வாழும் நாளில் ஒருநாள்

104. அளவில்தொல் கலைகள் முற்றி

அரும்பெறல் தந்தை மிக்க

உளமகிழ் காதல் சுவர

ஓங்கிய குணத்தால் நீடி

இளவர சென்னுந் தன்மை

எய்துதற் கணிய னாகி

வளரிளம் பரிதி போன்று

வாழுநாள் ஒருநாள் மைந்தன்.

19

முற்படிந் அவனினும் அறிவிலி எவரும் இலர். 'ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையிற் பேதையார்இல்' (குறள் 834), 'மனம் அடங்கக் கல்லார்க்கு வாய்ஏன் பராபரமே' (தாயு. பராபரக்.169) எனவரும் திருவாக்குகளைக் காண்க.

மன்னவன் மகனாக விளங்கலின், அவ்வாட்சிக்குரிய யானை, குதிரை, தேர்ப்படைகளைச் செலுத்துதற்கு ஏற்ற பயிற்சியையும், படைக்கலப் பயிற்சியையும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டான். அறிவுக்கல்வி, தொழிற்கல்வி, ஆன்மீகக்கல்வி ஆகிய மூவகைக் கல்வியும் வேண்டுமென்பது இதனால் பெற்றாம். தொல்காப்பியரும், 'வாயினும், கையினும் வகுத்த பக்கமோடு ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும்' (தொல். அகத்.4) என்பதால் இம்மூவகைக்கல்வியும் வேண்டும் எனக் குறிப்பர். இக்கல்வி முறையே இன்றும் பின்பற்றப்பட வேண்டும். ஆளுநர்க்கும், ஆளப்படும் மக்கட்கும் இத்தகைய ஞானத்தைத் திருவருள் வழங்கியருளுமாக.

'பிறவாமை பெறுதலே பெரும் பேறெனினும் இம்மகனளவில் அவன் பிறந்ததே பெரும்பேறாயிற்று' என்பார், 'பவம் முயன்றதுவும் பேறே எனவரும் பண்பின் மிக்கான்' என்றார். 'திருநடம் கும்பிடப் பெற்று மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பமாம்' (தி.12 சரு.1-5 பா.107) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

19.பொழிப்புரை : எண்ணிறந்த பழைய கலைகள் அனைத்தையும் முழுமையாக நன்கு கற்றவனாய்ப், பெறுதற்கரிய தந்தையாரது மேம் பட்ட மனம் மகிழ்தற்குக் காரணமான உயர்ந்த நற்குணங்கள் பலவும் நிறைந்தவனாய், இளவரசு என்று சொல்லுதற்குரிய பருவத்தை அடைந்தவனாய், வளர்கின்ற இளங் கதிரவனையொத்து வாழ்கின்ற நாள்களில், ஒருநாள் அம் மைந்தனானவன்.

105. திங்கள்வெண் கவிகை மன்னன்
 திருவளர் கோயில் நின்று
 மங்குல்தோய் மாட வீதி
 மன்னிளங் குமரர் சூழக்
 கொங்கலர் மாலை தாழ்ந்த
 குங்குமங் குலவு தோளான்
 பொங்கிய தானை சூழத்
 தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான். 20

106. பரசுவந் தியர்முன் சூதர்
 மாகதர் ஒருபால் பாங்கர்

குறிப்புரை : ஓதல், உணர்தல், உணர்த்தல், தானடங்கல், இவற்றின் பயனாய இறைவழிபாடு, தாய்தந்தையர் முதலியோர்க்குச் செய்யும் வழிபாடு, ஆகிய அனைத்தும் நிரம்பப் பெற்றமை தோன்ற 'அளவில் தொல் கலைகள் முற்றி' என்றார்.

20.பொழிப்புரை : திங்களைப் போலும் வெள்ளிய குடையை யுடைய மனுநீதிச் சோழனின் பொலிவு மிக்க அரண்மனையினின்றும் புறப்பட்டு, மேகம் சூழ்ந்த உயர்ந்த மாடங்களையுடைய வீதியின்கண் அரசிளங்குமரர்கள் தன்னைச் சூழ, நறுமணம்மிக்க மலர்மாலைகள் தன் மார்பில் தவமுமாறு அணிந்து, குங்குமக் குழம்பு தோய்ந்த தோள்களை உடைய அம்மன்னன் மகன், மிகுந்த சேனைகள் தன்னைச் சூழ்ந்து வரத் தேரின்மீது ஏறிச் சிறந்த தோற்றப் பொலிவுடன் வந்தான்.

குறிப்புரை : திங்களை வடிவானன்றிப் பண்பாலும் குடை ஒத்திருத்தல் பற்றித் 'திங்கள் வெண் கவிகை' என்றார். 'திங்கள் மாலை வெண்குடையான்' என்னும் சிலம்பும் (சிலப்ப. புகார். கானல்வரி, 2). திருவளர் கோவில் - நாளும் திருவும் பொலிவும் வளர்ந்து வரும் அரண்மனை. கொங்கு - நறுமணம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

21.பொழிப்புரை : தனது புகழைப் பரவிக் கொண்டு வரும் வந்தியர்கள் முன் செல்லவும், சூதர்கள் மாகதர்கள் ஆகியவர்கள் ஒரு மருங்கும், நறுமணம்மிக்க மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய மகளிர், தாம் அணிந்த வெள்வளைகள் சிந்துமாறு பிறிதொரு

விரைநறுங் குழலார் சிந்தும்

வெள்வளை ஒருபால் மிக்க

முரசொடு சங்கம் ஆர்ப்ப

முழங்கொலி ஒருபால் வென்றி

அரசிளங் குமரன் போதும்

அணிமணி மாட வீதி.

21

107. தனிப்பெருந் தருமம் தானோர்

தயாவின்றித் தானை மன்னன்

பனிப்பில்சிந் தையினில் உண்மைப்

பான்மைசோ தித்தால் என்ன

மனித்தர் தன் வரவு காணா

வண்ணமோர் வண்ணம் நல்ஆன்

புனிற்றிளங் கன்று துள்ளிப்

போந்ததம் மறுகி னூடே.

22

மருங்குமாக வரவும், முரசும் சங்கமும் முழக்கி ஒலிப்பவர் வேறு ஒருமருங்கு வரவும், வெற்றிபொருந்திய அரசனின் திருமகன், அழகிய மணிகள் நிறைந்த மாடங்களின் வீதியில் உலா வந்தனன்.

குறிப்புரை : பரசுதல் - புகழ்பட வரும் சொற்களைப் பாடிவருதல். இவ்வாறு வருபவர் வந்தியர் எனப்படுவர். வந்தியர் - வழிபட்டு வருபவர். சூதர் - அவ்வப் பொழுது அரசன் செய்துவரும் செயல்களைப் போற்றிக் கட்டியங் கூறிவருவோர். அரசனைத் துயில் எழுப்புங் காலத்தும் பிறாண்டும்கூட இவர் பாடிவருவார். இவர்கள் நின்று ஏத்துவோர் ஆவர். மாகதர் - இருந்து ஏத்துவோர்; அரசனின் வீரச் செயல்களை இருந்தவாறு (அமர்ந்தவாறு) பாடுவோர். மகளிர் புகழ்ந்து வெள்வளை சிந்துதல் பிரிவு வெப்பத்தாலாம். இவர்கள் ஆடல் மகளிர் ஆவர்.

22.பொழிப்புரை : ஒப்புயர்வற்ற பெரிய அறக்கடவுள், எள்ளளவும் தண்ணளியின்றி, நால்வகைச் சேனைகளையும் உடைய மனுநீதிச் சோழனின் சலிப்பற்ற திண்ணிய மனத்திலுள்ள உண்மைத் தன்மையைச் சோதிக்க வந்தாற்போல, மனித இனத்தவர் எவரும் தன் வரவை அறியாதவாறு, ஒப்பற்ற அழகினதாய நல்ல பசுவினுடைய ஈன்ற

108. அம்புனிற் றாவின் கன்றோர்

அபாயத்தின் ஊடு போகிச்

செம்பொனின் தேர்க்கால் மீது

விசையினாற் செல்லப் பட்டங்

கும்பரி னடையக் கண்டங்

குருகுதா யலமந் தோடி

வெம்பிடும் அலறும் சோரும்

மெய்ந்நடுக் குற்று வீழும்.

23

ணிமையுடையதொரு இளங்கன்று ஒன்று அவ்வீதியினிடத்தே துள்ளிச் சென்றது.

குறிப்புரை : அழியாமையும் தலைமையும் பற்றித் 'தனிப்பெருந் தருமம்' என்றார். மற்றது, 'பொன்றுங்கால் பொன்றாத்துணை' (குறள், 36) 'அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை' (குறள், 32) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க. மனுநீதிச் சோழனுக்கு அறநெறியில் இருக்கும் திண்மையை உலகிற்கு உணர்த்தக் கருதி இந்நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்ததேயன்றி, வேறல்ல என்பார்.

'பனிப்பில் சிந்தையின் உண்மைப் பான்மை சோதித்தால் என்ன' என்றார். பனிப்பில் சிந்தை - ஒன்றாலும் நிலை குலையாத சிந்தை. புனிற்று - ஈன்ற அணிமையுடைய கன்று: இளங் கன்று. 'புனிற்றென்கிளவி ஈன்றணிமைப் பொருட்டே' (தொல். உரி.77) என்னும் தொல்காப்பியமும். தான் - அசை.

23.பொழிப்புரை : அழகிய அப்பசுவின் இளங்கன்றானது தீங்கு விளைதற்கு உரியதொரு வழியில், வீதியின் இடையே ஓடிச், சிவந்த பொன்னால் ஆய தேர்க்காலின் இடையே புகுதப்பெற்று, விண்ணிலுக்கு அடைந்ததாக, அதுகண்டு அவ்விடத்தில் மனமுருகித் துன்புறுகின்ற தாய்ப் பசுவானது ஓடி, தன் கன்றினை இழந்த பெருந்துயரால் அழுது அலறிச் சோர்வடைந்து நடுங்கி வீழ்ந்தது.

குறிப்புரை : உம்பர் - தேவர்; அமுதுண்டமையால் ஒருகால எல்லைவரை அழியாதிருப்பவர்.

இதுபொழுது தேர்க்காலின் வழி அக்கன்று இறந்ததெனினும், திருவருளால் பின்னும் உயிர்பெற்று வாழ இருக்கும் சிறப்பு நோக்கி 'உம்பரின் அடைந்தது' என்றார்.

109. மற்றது கண்டு மைந்தன்
வந்ததிங் கபாயம் என்று
சொற்றடு மாறி நெஞ்சில்
துயருழந் தறிவ ழிந்து
பெற்றமுங் கன்றும் இன்றென்
உணர்வெனும் பெருமை மாளச்
செற்றஎன் செய்கேன் என்று
தேரினின் றிழிந்து வீழ்ந்தான் 24
110. அலறுபேர் ஆவை நோக்கி
ஆருயிர் பதைத்துச் சோரும்
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி
நெடிதுயிர்த் திரங்கி நிற்கும்
மலர்தலை உலகங் காக்கும்
மனுவெனும் எங்கோ மானுக்கு
உலகில்இப் பழிவந் தெய்தப்
பிறந்தவா வொருவ னென்பான். 25

24.பொழிப்புரை :இப்பசுவின் துயரைக்கண்ட அம்மனுவின் மைந்தன், இவ்விடத்து ஒரு பெருந்தீங்கு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று உரை தடுமாறி, தன் மனத்தில் பெருந்துயர் உற்று, அறிவு சோர்ந்து, இப்பசுவும் கன்றும் இன்றைக்கு என்னுடைய உணர்வாகிய பெருமை கெடும்படிச் செய்தன. இதற்கு என் செய்வேன்? என்று தேரினின்றும் இறங்கி நிலத்தில் விழுந்தான்.

குறிப்புரை :சிவம் முயன்று அடையும் தெய்வக்கலைகள் பலவற்றையும் தன் மனம் திருந்த ஓதிய தன்மையால் 'பிறிதின் நோய் தன்னோய் போல்' (குறள், 315) போற்றும் பெற்றிமை வாய்க்க லாயிற்று. இவ்வியைபு தோன்ற உணர்வையும், பெருமையையும் வேறாகக் கூறாது 'உணர்வெனும் பெருமை' என்றார்.

25.பொழிப்புரை :விழுந்தவன் எழுந்துநின்று அழுகின்ற பெருமை பொருந்திய பசுவைக் காண்பான், அஃது உயிர் பதைபதைத்து நிற்பதைக் கண்டு, தன் அரிய உயிர் பதைபதைத்துச் சோர்வான். நிலத்தின் மேல் இறந்து கிடக்கும் கன்றைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டு

111. வந்தஇப் பழியை மாற்றும்

வகையினை மறைநூல் வாய்மை
அந்தணர் விதித்த ஆற்றால்
ஆற்றுவ தறமே யாகில்
எந்தை தறியா முன்னம்
இயற்றுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந் தீர்ப்பான்
திருமறை யவர்முன் சென்றான். 26

பசுவின் முறையீடு

112. தன்னுயிர்க் கன்று வீயத்

தளர்ந்தஆத் தரியா தாகி

அழுது நிற்பான். இடம் அகன்ற இந்நிலவுலகில் காவல் செய்கின்ற மனு என்னும் பெயருடைய என் அரசுக்கு இவ்வுலகிடத்து இவ்வாறான பழிமொழி வர யான் ஒருவன் பிறந்தேனே என ஏங்குவான்.

குறிப்புரை :என் தந்தை என்னாது 'எங்கோமான்' என்றது, அறங் காத்துவரும் அப்பேரரசனுக்கு மகனாயிருந்தும் அதற்குரிய தகுதியின்மை பற்றியாம்.

26.பொழிப்புரை :அறியாது செய்த இப்பழியை நீக்குதற்குரிய தீர்வை, மறைகளின் மெய்ம்மை உணர்ந்த மறையவர்கள் நியமித்த அறநூல் வழியால் நீக்கிக் கொள்வதே அறமானால், எனது தந்தையாகிய மனுநீதிச்சோழர் இச்செய்தியை அறிவதற்கு முன்னமேயே அதனைச் செய்வேன் என்று அம்மன்னவன் மகன், தன் மனத்தகத்துள்ள பெரும் துயரை நீக்கிக் கொள்வானாய்ச் சிறந்த மறையவர்களிடத்துச் சென்றான்.

குறிப்புரை :செய்த பழி என்னாது 'வந்த இப் பழி' என்றான், அது தன் அறிவின் வழி அன்றி அறியாது வந்தமை தெளிய. பாவத்தை அறிந்து செய்யினும் அறியாது செய்யினும் அதன் பயன்வருதல் ஒருதலை. பாண்டுவும், தசரதனும் தாம் அறியாமல் செய்த தீங்கிற்கும் அவ்வவற்றின் பயனை அநுபவித்தார்கள் என்பது அவரவர் தம் வரலாற்றில் கண்டதொன்றாம்.

முன்றெருப் புயிர்த்து விம்மி

முகத்தினில் கண்ணீர் வார

மன்னுயிர் காக்குஞ் செங்கோல்

மனுவின்பொற் கோயில் வாயில்

பொன்னணி மணியைச் சென்று

கோட்டினால் புடைத்த தன்றே.

24

அரசன் கேட்டல்

113. பழிப்பறை முழக்கோ ஆர்க்கும்

பாவத்தின் ஒலியோ வேந்தன்

வழித்திரு மைந்தன் ஆவி

கொளவரும் மறலி ஊர்திக்

கழுத்தணி மணியின் ஆர்ப்போ

என்னத்தன் கடைமுன் கேளாத்

தெழித்தெழும் ஓசை மன்னன்

செவிப்புலம் புக்க போது.

28

27.பொழிப்புரை : தன் உயிரனைய கன்றானது இறக்க, அதனால் வருந்திய அப்பசுவானது, அப்பெருந்துயரைப் பொறுக்க இயலாததாய், தன்முன் நெருப்பு எழும்படியாகப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது, தன் முகத்திலிருந்து கண்ணீர் சிந்த, நிலைபெற்ற உயிர்களைக் காக்கும் செங்கோலினை உடைய மனுவேந்தனின் அழகிய அரண்மனை வாயிற்குச் சென்று, அங்குக் கட்டப்பட்டு நிற்கும் பொன்னால் அழகு செய்யப்பட்ட அழகிய ஆராய்ச்சி மணியைத் தன்னுடைய கொம்பினால் அடித்தது.

குறிப்புரை : 'மன்னுயிர் காக்கும் செங்கோல்' என்றது, அவ்வயிர்களில் தன் கன்றும் ஒன்றாக இருக்க அதனைக் காவாது அமைந்த குறிப்பினை வெளிப்படுத்துவதாம். கோடு - கொம்பு. அன்று, ஏ என்பன அசைநிலைகள்.

28.பொழிப்புரை : இவ்வாறு முழக்கிய ஆராய்ச்சிமணியின் ஒலி பழிவருதலை அறிவிக்கும் ஒரு பறையினது ஒலியோ, அல்லது உயிரைப் பிணித்து நிற்கும் பாவமே ஒரு வடிவெடுத்து வந்தாற் போல்வதொரு ஒலியோ, அல்லது மனுவேந்தன் வழிவந்த அத்திரு

114. ஆங்கது கேட்ட வேந்தன்
 அரியணை இழிந்து போந்து
 பூங்கொடி வாயில் நண்ணக்
 காவல ரெதிரே போற்றி
 ஈங்கிதோர் பசுவந் தெய்தி
 இறைவநின் கொற்ற வாயில்
 தூங்கிய மணியைக் கோட்டால்
 துளக்கிய தென்று சொன்னார். 29

மைந்தனின் உயிரைக்கொள்ள வருகின்ற இயமனின் ஊர்தியான எருமைக் கடாவின் கழுத்தில் கட்டிய மணியின் ஒலியோ எனக் கேட்டார் ஐயுற்றுக் கூறுமாறு, தன் தலைவாயிலில் இதுவரை கேளாத இவ்வாராய்ச்சி மணியின் ஓசையானது மனுவேந்தனின் காதிடத்துப் புக்கது.

குறிப்புரை : ஆனிளங்கன்று இறக்க நேர்ந்தது, அவ்வரசனின் மகனுக்குப் பழியும் பாவமும் ஆதலின் 'பழிப்பறை முழக்கோ' அல்லது 'பாவத்தின் ஒலியோ' என்றார். இப்பழியும் பாவமும் அவனுக்கு நேர்ந்தது மட்டுமன்று; உயிரிழப்பும் அவனுக்கு நேரவுள்ளது என்பது தோன்ற 'மறலி ஊர்திக் கழுத்தணி மணியின் ஆர்ப்போ' என்றார். கடைமுன் என்பதை முன்கடை என மாறுக. அது தலை வாயில் என்னும் பொருள்பட நின்றது. கேளா மன்னன் என இயைக்க; இதுவரை இவ்வாறாய ஆராய்ச்சிமணியின் ஒலியைக் கேட்டறியாத அரசன். 'மறைநா ஓசை கேட்டல் அல்லது மணிநா ஓசை கேட்டதும் இலனே' (சிலப். மதுரை. கட்டு. 31-32) என்னும் சிலப்பதிகாரமும். இப்பாடற்கண் வந்த ஓகாரங்கள் ஐயப் பொருளன.

29.பொழிப்புரை : அவ்வாலியைக் கேட்ட மனுவேந்தனும், தன் அரியணையினின்றும் இறங்கிச் சென்று, பொலிவுமிக்க கொடிகள் கட்டப்பெற்ற அரண்மனை வாயிலை அபைய, அங்கிருந்த வாயிற் காவலர்கள் அவ்வரசன் எதிர் வணங்கி, 'அரசே! இவ்விடத்து வந்த தொரு பசு, நின் வெற்றி பொருந்திய தலைவாயிலில் தொங்கவிடப் பட்டிருக்கும் ஆராய்ச்சி மணியைத் தன் கொம்பின் நுனியால் அசைத்தது' என்று கூறினார்கள்.

குறிப்புரை : பூங்கொடி - அழகிய கொடி. தூங்கிய மணி - தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் மணி; இதுவரை யாரும் இம்மணியை அடிக்க நேராமையின் செயற்பாடின்றி இருந்த மணி எனக் கோடலுமாம்.

115. மன்னவ னதனைக் கேளா

வருந்திய பசுவை நோக்கி

என்னிதற் குற்ற தென்பான்

அமைச்சரை இகழ்ந்து நோக்க

முன்னுற நிகழ்ந்த எல்லாம்

அறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்

தொன்னெறி யமைச்சன் மன்னன்

தாளிணை தொழுது சொல்வான்.

30

30.பொழிப்புரை : அரசன் வாயிற்காவலர் கூறியதைக் கேட்டு, வருந்தி நிற்கும் அப்பசுவைப் பார்த்து, இதற்கு நேர்ந்த தீங்கு என்ன? என அமைச்சரை இகழ்ந்து பார்க்க, இதற்குமுன் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் அறிந்தவனாகிய அறநூல்களில் துறை போய பேரறிவும், தொன்றுதொட்டுவரும் நீதி வழுவா நெறிமுறையும் உடைய ஓர் அமைச்சனானவன் அவ்வேந்தனின் திருவடிகளை வணங்கிச் சொல்வான் ஆயினன்.

குறிப்புரை : இவ்வமைச்சனின் பெயர், இங்கணாட்டுப் பாலையூருடை யான் உபயகுலாமலன் எனத் திருவாழூர்க் கல்வெட்டுக் கூறும். (இங்கநாடு - நாகப்பட்டினம் வட்டத்தில் உள்ள பிரிவு) பசுவினால் இம்மணி அடிக்கப்பட்டது என வாயில்காவலர் கூறினும், அதற்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதை அமைச்சரையே வினவினன். காரணம் அங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை அவனினும் அமைச்சர்கள் விசாரித்து முன்னரே முழுமையாக அறிந்திருப்பர் என்பதுபற்றியாம். அமைச்சரை நோக்க என்னாது, 'இகழ்ந்து நோக்க' என்றார். பசு துயருறவும், அதனால் இவ்வாராய்ச்சி மணியை அடிக்க நேர்ந்ததும் அறநெறியைச் செயற்படுத்தத் தவறிவிட்ட இழிவு நோக்கியாம். ஆராய்ச்சிமணி அடித்தபொழுதே அமைச்சர் வந்துற்றதும், அத்திறனெல்லாம் ஒருங்கு அறிந்திருந்ததும் அவ்வமைச்சரின் அறநெறி வழாமையைப் புலப்படுத்துகின்றது. எனினும் இத்தகையதொரு நிகழ்ச்சி தம்நாட்டில் நடந்துவிட்டதே தவறு எனக்கருதினன் அரசன். ஆதலின் 'இகழ்ந்து நோக்க' என்றார். நூலறிவையும், வழிவழியாகப் போற்றப் பெற்று வரும் அறநெறிச் செயலையும் ஒருங்கு பெற்றவன் அவ்வமைச்சன் என்பார் 'முதிர்ந்த கேள்வித் தொன்னெறி அமைச்சன்' என்றார்.

116. வளவநின் புதல்வன் ஆங்கோர்

மணிநெடுந் தேர்மே லேறி

அளவில்தேர்த் தானை சூழ

அரசலாந் தெருவிற் போங்கால்

இளையஆன் கன்று தேர்க்கால்

இடைப்புகுந் திறந்த தாகத்

தளர்வுறும் இத்தாய் வந்து

விளைத்ததித் தன்மை என்றான்.

31

31.பொழிப்புரை : மனுவேந்தனே! நின்மகன் அம்மாட வீதியினிடத்து மணிகள் கட்டிய நெடியதொரு தேரின்மேல் ஏறி, அளவற்ற தேர்களும், சேனைகளும் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, அரசர்கள் உலாப்போதரும் அரச வீதியில் புகும்பொழுது, ஒரு பசுவின் இளங்கன்று ஒன்று அத்தேர் உருளையின் இடையே புகுந்து இறந்ததாக, அதனால் தளர்வுற்ற இத்தாய்ப் பசுவானது இவ்விடத்து வந்து இம்மணியை அசைத்தது என்றான்.

குறிப்புரை : அமைச்சர் கூறிய இவ்விடை அஃகி அகன்ற அறிவு நலம் உடையது. வளவன் என்பது சோழரைக் குறிக்கும் பெயர்களில் ஒன்றாகும். அது ஈண்டு மனுவேந்தனே! என விளிக்க நின்றது எனினும், அச்சொல் அறம் தளர்ந்ததோ என அஞ்சும் மனு வேந்தனுக்கு விடையாக அமையாதவாறு ஆகிவிடும். ஆதலின் 'நின்னாடு நிலவளத்தானன்றி அற வளத்தானும் குறைவுடையதன்று' என்பாராய் 'வளவ' என்றார்.

அறம் துஞ்சும் செங்கோலுடைய நின்மகன் ஆதலின் அவனும் அவ்வறத்தினின்றும் மாறுபடான் என்பார் 'நின்புதல்வ' என்றார். அவன் இவர்ந்து சென்ற அத்தேர்தானும் மணி கட்டப் பெற்றதும், மிக உயரமானதுமாகும். ஆதலின் அம்மணியோசை கேட்டு அக்கன்று விலகி இருக்கலாம், அல்லது அத்தேரின் பெருவடிவு நோக்கியேனும் விலகியிருக்கலாம் என்பார், 'மணிநெடுந் தேரில் ஏறி' என்றார். ஓடிவந்து புகும் இளங்கன்றின் வருகை, அவ்வரசிளங் குமரர்கன்றி அவனுடன் வரும் அத் தானைத்தலைவர் உள்ளிட்ட பிறர்க்கும் தெரிந்திலது: எனவே 'அதனைப் பாராதது அவன் குற்றமட்டுமன்று' என்பார், 'அளவில் தேர்த்தானை சூழ' என்றார். அத்தேர் சென்ற வழி அரசர்க்குரிய பெருவீதியே அன்றி ஏனையோரும் இயங்குதற்குரிய பொது வீதியின்று என்பார் 'அரசலாம் தெருவில்' என்றார். அத்தேர் சென்றதும்

117. அவ்வரை கேட்ட வேந்தன்

ஆவறு துயர மெய்தி

வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல்

வேதனை யகத்து மிக்கிங்கு

இவ்வினை விளைந்த வாறென்

றிடருறு மிரங்கு மேங்குஞ்

செவ்விதென் செங்கோ லென்னுந்

தெருமருந் தெளியுந் தேறான்.

32

மிகுவேகத்ததும் இல்லை; மென்மையாகவே சென்றது என்பார், ஓடியது என்னாது 'போங்கால்' என்றார்.

இவ்வாறு பிறபிற சூழல்களில் தவறு இல்லை எனவே அக்கன்றுதான் தவறு செய்துவிட்டதோ எனின், அதுவும் அன்று; சென்ற கன்று இளங்கன்று ஆதலின் அது பயமறியாது என்பார் 'இளங் கன்று' என்றார். அக்கன்று புகுந்ததும் தேரின் முன் உருளையிலாயின் அரசிளங்குமரனும் அறிந்திருப்பன், பிறரும் அறிந்திருப்பர், அவ்வாறின்றி நடுவே புகுந்தது என்பார் 'இடைபுகுந்து' என்றார். இறந்தது என்னாது இறந்ததாக என்றார், அச்செய்திதானும் மேலும் உறுதி செய்தற்குரியதாதல் பற்றி. தளர்வுறும் இத்தாய் வந்து மணி அடித்தது என்னாது, 'விளைத்தது' என்றார், அவ்வாறு மணியடித்தது என்பதை வாயால் கூறவும் அஞ்சி. இவ்வாறு சொல்லுக்குச் சொல் அழகு தோன்றி நிற்கும் இப்பாடல் மிகச் சிறந்ததொரு பாடலாகும்.

32.பொழிப்புரை : அவ்வமைச்சரின் சொல்லைக் கேட்ட அரசன் அத்தாய்ப்பசு அடைந்த துன்பத்தைத் தானும் அடைந்து, கொடிய பாம்பின் விடம் தலைக்கு ஏறியதுபோல, மனத்துயரம் மிகுதியாக, இப்பழி இவ்வாறு விளைந்துவிட்டது ஏன்? என்று வருந்துவான், இரங்கி ஏங்குவான், என் செங்கோல் நன்கு இருந்தது என்பான், இப்பழிச் செயலுக்குத் தீர்வு என் செய்வன் எனத் தெளிந்து தேறாதவனாய் மனம் வருந்தினான்.

குறிப்புரை : 'ஆ உறு துயரம் எய்தி' என்பது அவ்வரசன் பட்ட ஆழ்ந்த துன்பத்தை விளக்கி நிற்கின்றது. தெருமரும் - சூழலும்: மனம் கவலும். 'அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி' (தொல். உரி. 13) என்னும் தொல்காப்பியமும். செங்கோல் - அரசனின் செம்மை நலத்தைக் கோலின்மீது ஏற்றிக்கூறும் ஏற்றுரை.

118. மன்னுயிர் புரந்து வையம்

பொதுக்கடிந் தறத்தில் நீடும்
என்னெறி நன்றா லென்னும்
என்செய்தால் தீரு மென்னுந்
தன்னிளங் கன்று காணாத்
தாய்முகங் கண்டு சோரும்
அந்நிலை யரச னுற்ற
துயரமோர் அளவிற் றன்றால்.

33

அமைச்சரின் மறுமொழி
வேறு

119. மந்திரிகள் அதுகண்டு

மன்னவனை அடிவணங்கிச்
சிந்தைதளர்ந் தருளுவது
மற்றிதற்குத் தீர்வன்றால்

33.பொழிப்புரை :நிலைபெற்ற இவ்வுயிரினங்களைக் காத்து, நிலவுலகத்தைப் பகைவர்க்கும் பொதுவாம் என்னும் தன்மையினின்றும் நீக்கி, அறவழியில் ஒழுகுகின்ற என் ஆட்சியானது நன்கு இருந்தது என்று கூறுவான். இப்பாவம் என்ன கழிவு (தீர்வு) செய்தால் நீங்கும் என்பான். தன் இளமைமிக்க கன்றைக் காணாது வருந்தும் தாய்ப் பசுவின் முகத்தைப் பார்த்துச் சோர்வடைவான். இவ்விடத்து அவ்வரசன் அடைந்த துன்பமானது ஓர் அளவினது அன்று; மிகப் பெரிய தாய் இருந்தது.

குறிப்புரை : வையம் பொதுக் கடிதல் - இந்நிலவுலகம் யாவர்க்கும் பொது என்னும் தன்மையிலிருந்து நீக்குதல்: அஃதாவது, தனக்கே உரித் தாக்குவது. ஆல் - அசைநிலை.

34.பொழிப்புரை : இவ்வாறெல்லாம், அரசன் அடைந்த துயரத்தைக் கண்ட அமைச்சர்கள் பார்த்து. அம்மன்னவன் திருவடிகளை வணங்கி, இவ்விளைவிற்குத் தாங்கள் மனம் தளர்வது தீர்வாகாது; கொத்தாக அலர்ந்த பூமாலை உடைய நும்மைந்தனை, இதற்குமுன் பசுக்கொலை செய்த பாவிக்குத் தீர்வாக மறை உணர்ந்தோரால் விதிக்கப்பட்ட ஆணைவழித் தீர்வு செய்வதே நீதியாகும் என்று கூறினர்.

கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன்

கோவதைசெய் தார்க்குமறை

அந்தணர்கள் விதித்தமுறை

வழிநிறுத்தல் அறமென்றார்.

34

அரசனின் மறுமாற்றம்

120. வழக்கென்று நீர்மொழிந்தால்

மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்

குழக்கன்றை இழந்தலறுங்

கோவுறுநோய் மருந்தாமோ

இழக்கின்றேன் மைந்தனைஎன்

றெல்லீருஞ் சொல்லியஇச்

சழக்கின்று நானியைந்தால்

தருமந்தான் சலியாதோ.

35

குறிப்புரை : பசுக்கொலை செய்தார்க்கு, அப்பாவத்திற்குக் கழிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் முறையாவது: பசுக்கொலை செய்தானை மொட்டை அடித்து, ஆவின் சிறுநீரில் முழுகச் செய்து, அவன் கொன்ற பசுவின் தோலைப் போர்த்து, ஆறு திங்கள் அளவும் உப்பில்லாத உணவை ஒரு பொழுது மட்டுமே உண்ணச்செய்து, பசுக்கட்கு நோயாலும், பசியாலும், பிற உயிர்களாலும் நேரும் துன்பம் வாராது பாதுகாத்து வரும் பணியில் ஈடுபடச் செய்வதாகும் என்பர். மற்று, ஆல் என்பன அசைநிலைகள்.

35.பொழிப்புரை: பசுக்கொலை செய்தார்க்கு, மறைவழிக் காணும் தீர்வு செய்துகொள்ளுதல்தான் உலக வழக்கென்று நீவிர் கூறினால், அத்தீர்வு தானும் தன் இளங்கன்றினை இழந்து மனம் வருந்தி அலமருகின்ற இப்பசுவின் நோய்க்கு மருந்தாகுமோ? ஆகாது. அதனால் என் மகனை யான் இழக்கின்றேன் என்று நீவிரெல்லாம் கூறிய இப்பொய் மொழிக்கு, இன்றுநான் உடன்படுவேனானால் அறக்கடவுள் தான் சலிப்படையாதோ? அடையும்.

குறிப்புரை : ஒருவர்க்குரிய பொருளை மற்றொருவர் வஞ்சித்தோ, வன்முறையிலோ எடுத்துக்கொள்வாராயின் அப் பொருளை மீட்டுக் கொடுப்பது அறம். பறிக்கப்பட்ட பொருள் மீண்டும் தருதற்கு உரிய தன்றாயின், அப்பொருளை இழத்தற்குக் காரணமான

121. மாநிலங்கா வலனாவான்

மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையுறு

தன்னால்தன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தால்

கள்வரால் உயிர்கள்தம்மால்
ஆனபயம் ஐந்துந்தீர்த்

தறங்காப்பா னல்லனோ.

36

அவனை அழித்தலே முறை. இன்றளவும்கூட இதுவே நியதியாக உள்ளது. இவ்வகையில் பசு இழந்த பொருள் அதன் கன்றாகும். அக்கன்றை மீட்டும் கொடுக்க இயலாத நிலையில் அப்பசு அடையும் துன்பத்தை யான் அடைதலே அறம் என்கின்றான் அவ்வருமந்த அரசன். எனவேதான் 'என் மைந்தனை இழக்கின்றேன்' என்று நீங்கள் இவ்வகையில் தீர்வு கூறினீர்கள் என்று கூறினான். இழப்பேன் என்னாது இழக்கின்றேன் என்றான், துணிவும் தெளிவும் பற்றி. மற்று, தான் என்பன அசை நிலைகள். ஓகாரம் இரண்டும் எதிர்மறைப் பொருளன.

36.பொழிப்புரை : பெரிய நிலவுலகத்திற்கு அரசனாவான், நிலை பெற்ற உயிர்களைக் காக்குங் காலத்து, அவ்வுயிர்களுக்குத் தன் காரணமாயும், தன் கீழ்ப் பணிபுரியும் அமைச்சர் முதலானோரின் காரணமாயும், குற்றத்தை விளைவிக்கும் பகைவர்கள் காரணமாயும், கள்வர் காரணமாயும், பிற உயிர்கள் காரணமாயும் வருகின்ற துன்பங்களால் வரும் ஐந்து அச்சங்களையும் நீக்கி அறத்தை வழுவாமல் காப்பவன் அல்லனோ?

குறிப்புரை : பிறவற்றால் வரும் இடையூறுகளைக் காப்பதற்கு உரியவன், தானே தவறு செய்வானாயின் அதனைத் தடுப்பார் எவரும் இல்லை. ஆதலால் அவ்வரசன் தன்னால் வரும் இடையூற்றை முதற்கண் கூறினான். அன்றியும் அரசனே தவறு செய்யின் ஏனையோர்க்கு அது முன்னோடியாக அமைந்துவிடுதல் பற்றியும் அவன் தன் குற்றம் நேராமையை முற்கூறினான். தன் பரிசனம் - தன்கீழ்ப் பணிசெய்து வாழும் அமைச்சர் உள்ளிட்ட அனைத்து ஊழியர்களும் ஆவர். அரசனுக்குச் சுற்றமாய் கேளிரும் இதன்கண் அடங்குவர்.

ஊனமிகு பகைத்திறம் - குற்றத்தை விளைவிக்கும் பகைவரால், கள்வரால் உயிர்கள் தம்மால் என்றது, வலிமையுடையன வலிமை அற்றனவற்றைத் துன்புறுத்தலும், அழித்தலும் ஆகும்.

122. என்மகன்செய் பாதகத்துக்

கிருந்தவங்கள் செயஇசைந்தே

அன்னியனோர் உயிர்கொன்றால்

அவனைக்கொல் வேனானால்

தொன்மனுநூற் றொடைமனுவால்

துடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை

மன்னுலகில் பெறமொழிந்தீர்

மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.

37

37.பொழிப்புரை : என்னுடைய மகன் செய்த பசுக்கொலையாகிய இப்பாவத்திற்கு அதற்கு உரிய தீர்வாக அவனைக் கொலை செய்யாது, பிறபிற தீர்வுகளைச் செய்து, இதுபோன்றதொரு பாவச்செயலை வேறொருவன் செய்ய அவன் உயிரைக் கொலை செய்வேன் ஆயின், தொன்று தொட்டு வந்த மனுநூலில் விதித்த ஒழுக்கமானது, இம்மனுச் சோழனால் கெடுக்கப்பட்டது என்னும் சொல், நிலைபெற்ற இவ்வுலகத்தில் வழங்குமாறு கூறினீர். இவ்வாறு பிறழக் கூறுதல் அமைச்சர்களுக்கு வழக்கம் என்று கூறினான்.

குறிப்புரை : தொடை - விதி. இவ்வொழுக்க நெறி தன்னால் கெட்டது எனும் பழி வரக்கூடாது. எனவே, பழமையாக இருந்த மனு நூலில், குற்றம் செய்தவன் எவனாயினும் அவன் செய்த குற்றத்திற்கேற்ப ஒறுப்பு வழங்கப்பெறுதல், அனைவர்க்கும் ஒரு படித்தாகவே இருந்து வந்தது என்று தெரியவருகிறது. ஆனால் 'உள்ளுவரோ மனுவாதி ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதி' (முனோன்மணியம், பாயிரம், 11) என இக்காலத்துக் கூறப்படுமாற்றான். மனு நெறியில் ஒரு குலத்திற்கு ஒருநீதி இருந்தமை புலனாகின்றது. இம்முரண்பாடு எண்ணற்குரிய தாம். இதனால் இப்பொழுதுள்ள மனு நூல் முன்னையதாய் மனு நூலுடன் வேறுபட்டதோ, என ஐயுறற்கு இடனாகின்றது. (மேலும் எண்ணுக). மந்திரிகள் வழக்கெனவே, அவர்கள் ஒருபாற்கோடுதலை வழக்கமாகக் கொண்டவர்கள் எனப் பொதுப்படக் கூறிவிடுதல் தவறுடைத்தாம். இதுவரை எக்குற்றமும் செய்யாதவனா தலானும், அவன் செய்ததெனக் கருதப்படும் குற்றமும் அவன் அறிவிற்கு அப்பாற் பட்டதாய் நிகழ்ந்திருத்தலானும், வழிவழியாகப் பின்பற்றி வந்துள்ள இத்தீர்வைக் கூறினரேயன்றி, ஒருகுலத்துக்கு ஒரு நீதி எனும் முறையில் கூறினார் அல்லர் என்பதும் அறியத்தக்கதாம். அங்ஙனமாகவும், மனுவேந்தன் இவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம், அறவுணர்வில் அவனுக்கிருந்த

123. என்றரசன் இகழ்ந்துரைப்ப

எதிர்நின்ற மதியமைச்சர்

நின்றநெறி உலகின்கண்

இதுபோல்முன் நிகழ்ந்ததால்

பொன்றுவித்தன் மரபன்று

மறைமொழிந்த அறம்புரிதல்

தொன்றுதொடு நெறியன்றோ

தொல்நிலங்கா வலன்றார்.

38

124. அவ்வண்ணந் தொழுதுரைத்த

அமைச்சர்களை முகம்நோக்கி

மெய்வண்ணந் தெரிந்துணர்ந்த

மனுவென்னும் விறல்வேந்தன்

மீதுர்ந்த உணர்வையும், எந்நிலையிலும் ஒருபால் கோடிய நிலையில் எத்தகைய தீர்வும் அமைந்துவிடக்கூடாது எனக்கருதும் அறநெஞ்சமும் கொண்டிருந்தமையாலேயாம்.

38.பொழிப்புரை : இவ்வாறு மனுவேந்தன் அவ்வமைச்சர் களை இகழ்ந்து கூற, அவ்வரசன் முன்பு நின்ற அறிவு சான்ற அமைச்சர் களும், பழமையாகிய இந்நிலவுலகத்தைக் காத்துவருகின்ற மன்ன வனே! நிலைபெற்ற அறநூல் வகுத்த வழியில் ஒழுகுகின்ற இந்நிலவுல கத்தில் இதுபோலப் பசுக்கொலைகள் முன்பு நிகழ்ந்திருத்தலால் இது பொழுது அம்மகனை இதன் காரணமாக இறக்கச் செய்தல் முறைமை யன்று. மறைகள் வகுத்த அறநெறியில் ஒழுகதல் இதுவரை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்கமன்றோ என்றனர்.

குறிப்புரை : வழிவழியாக இந்நிலத்தைக் காத்துவரும் அரசமரபில் தோன்றிய தங்கட்கு, வழிவழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்று வரும் அறநெறியை ஏற்றலும் தகுவதே யாகும் என்றனர்.

38.பொழிப்புரை : இவ்வாறு வணங்கிக்கூறிய அமைச்சர்களுடைய முகத்தைப் பார்த்து, அறவுண்மையை மிகத் தெளிவாக ஆய்ந்தறிந்த மனுவென்னும் பெயருடைய வெற்றி பொருந்திய சோழப் பேரரசன், 'இவ்வாறு நீவீர் கூறியது மிகக் குற்றமுடையதாகும்' என்று நெருப்பிடத்துத் தோய்ந்த செந்நிறத்தை யுடைய தாமரை மலர்போல் முகம் வாடிச் சினந்து சொல்வான்.

இவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தீர்

என்றெரியி னிடைத்தோய்ந்த

செவ்வண்ணக் கமலம்போல்

முகம்புலர்ந்து செயிர்த்துரைப்பான். 39

அரசனின் மறுமொழி

125. அவ்வுரையில் வருநெறிகள்

அவைநிற்க அறநெறியின்

செவ்வியவுண் மைத்திறநீர்

சிந்தைசெயா துரைக்கின்றீர்

எவ்வுலகில் எப்பெற்றம்

இப்பெற்றித் தாமிடரால்

வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி

யெறிந்துவிழுந் ததுவிளம்பீர்.

40

குறிப்புரை : மிக துன்பத்திற்கு எரியிடைத் தோய்ந்த மலரைக் காட்டுதல், 'இணர் எரி தோய்வன்ன இன்னாசெயினும் புணரின் வெகுளாமை நன்று' (குறள், 308) எனவரும் திருக்குறளானும் அறிக. 'மெய்த்திருப்பதம் மேவென்ற போதீனும், இத்திருத் துறந்து ஏகென்ற போதீனும், சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் முகத்தைப்பெற்றமை இராமன்பால் காண' (கம்பரா. சுந்தர. காட்சி. 20) இங்கு மறுதலையா யுள்ளதே எனின், அற்றன்று, அங்குத் தன்வயத்த தாய துன்பத்தைப் பெற்றநிலை; இங்குப் பிறவுயிர்வயத்ததாய துன்பத்தை ஏற்றநிலை எனும் வேற்றுமையுணர்தல் தக்கதாம். அன்றியும் இவன் அரசனாதலின் குற்றம் கடியும்பொறுப்புண்மையும் அறியத்தக்கதாம். மெய்வண்ணம் தெரிந்துணர்ந்த - அறநெறிகளை அளவைகளாலும் பொருந்துமாற்றானும் ஆராய்ந்துணர்ந்த.

40. பொழிப்புரை : 'அமைச்சர்களே! நீவிர் கூறும் அம்மனு உரைகளின்படி வரும் நெறிகள் ஒருபுறம் நிற்க, அவ் அறநெறியின் சிறப்பான உண்மைத் தன்மையை நீவிர் கருதாமல் கூறுகின்றீர்! எந்த நாட்டில் எந்தப் பசு, தன் கன்றை இழுந்த காரணத்தால் வரும் துன்பத் தைப் பெருமூச்சு விட்டு அழுது ஆராய்ச்சிமணியை அடித்து விழுந்தது? கூறுங்கள்.'

குறிப்புரை : அவை நிற்க என்றது, அவை கிடக்கட்டும் எனும்

126. போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா

லயன்முதலோர் புகழ்ந்திறைஞ்ச

வீற்றிருந்த பெருமானார்

மேவியுறை திருவாரூர்த்

தோற்றமுடை உயிர்கொன்றான்

ஆதலினால் துணிபொருள்தான்

ஆற்றவுமற் றவற்கொல்லும்

அதுவேயா மெனநினைமின்.

41

இகழ்ச்சிக் குறிப்புத் தோன்ற நின்றது. பசுக் கொலை இவ்வாறு நிகழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் அது ஒரு சாதாரண மக்களுள் ஒருவனாக இருந்து செய்திருக்கலாம். இங்கு அப்படி அன்று. அறங்காத்தலின் திறம்பாத ஓர் அரசனின் மகன் இதனைச் செய்துள்ளான். அவ்வாறு செய்த துன்பத்திற்கு இலக்காகிய அக்கன்றின் தாய்ப் பசுவோ அதற்கென அமுது துயர் உற்றதோடு ஆராய்ச்சி மணியையும் அடித்துள்ளது. எனவே இக்கொடும் செயலுக்கு உள்ளான கன்றின் தாயும் தனித்தன்மை உடையதாய் விளங்குகின்றது. இவ்வகையில் இதுவரை போற்றி வந்த பொதுவான தீர்வு (பிராயச்சித்தம்) இதற்கும் ஆகாது எனக்கருதினன்.

41.பொழிப்புரை :இந்திரன், மால், அயன் முதலிய தேவர்கள் எல்லாம் வணங்கவும், வாழ்த்தவும் வீற்றிருந்தருளுகின்ற வீதி விடங்கப் பெருமானார் மிகவும் விரும்பி உறைகின்ற திருவாரூரில் தோன்றுதற்கு வாய்ந்த பெரும் புண்ணியமுடைய உயிர் ஒன்றைக் கொன்றான் ஆதலின், அதற்குக் கழிவாக, மிக உறுதியோடு செயத்தக்க செயல் அவனைக் கொல்வதே ஆம் என்று நினையுங்கள்.

குறிப்புரை :‘அயிரா வணமேறா தானே நேறி, அமரர்நா டாளாதே ஆளு ராண்ட அயிரா வணமேயென் னம்மா னே’ (தி.6 ப.25 பா.1) ஆதலின், அவன் விரும்பி உறையும் பதியாதல் விளங்கும்.

தோற்றம் உடை - தோன்றுதற்கு உரிய எனப் பொது வகையால் உரை கூறினும், திருவாரூரில் தோன்றுதற்குத் தகுதி உடைய உயிர் என்பது கருத்தாம்.

‘ஆரூர்ப் பிறத்தல் நேர்படின் அல்லது செயற்கையின் எய்தும் இயற்கைத் தன்றே’ (குமரகுருபரர். சிதம். மும்.2) என வரும் திருவாக்கான் இவ்வுண்மை அறியப்படும். ஆற்றவும் - மிகவும்.

127. எனமொழிந்து மற்றிதனுக்

கினியிதுவே செயல்இவ்வான்

மனமழியுந் துயரகற்ற

மாட்டாதேன் வருந்துமிது

தனதுறுபே ரிடர்யானுந்

தாங்குவதே கருமமென

அனகன்அரும் பொருள்துணிந்தான்

அமைச்சருமஞ் சினரகன்றார்.

42

அரசன் ஆணையை நிறைவேற்ற இயலாத அமைச்சரின் செயல்
128. மன்னவந்தன் மைந்தனையங்

கழைத்தொருமந் திரிதன்னை

முன்னிவனை அவ்வீதி

முரண்தேர்க்கா லூர்கவென

அன்னவனும் அதுசெய்யா

தகன்றுதன்ஆ ருயிர்துறப்பத்

தன்னுடைய குலமகனைத்

தான்கொண்டு மறுகணைந்தான்.

43

42.பொழிப்புரை :என்று மேற்கூறியவாறு கூறி, இனி இத்தீச் செயற்குச் செய்யக்கடவதாகிய செயல் இதுவேயாம் என்று கருதியவன், இப்பசுவின் மனம் வருந்துதற்கு ஏதுவான துன்பத்தை நீக்க மாட்டாதவனாகிய யான், வருந்திக் கொண்டிருக்கும் இப்பசுவினது மிகப் பெரும் துயரத்தை அடைவதே தக்கதாம் என்று கூறி, அம்மனு வேந்தனும் அச்செயற்கு உறுதி பூண்டனன். அதுகண்ட அமைச்சர் களும் அஞ்சி அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கினர்.

குறிப்புரை :யானும் - இத்தீச்செயல் செய்த மகனின் தந்தையாகிய யானும் என்பதுபட நின்றது. உம்மை இழிவு சிறப்பு. 'அமைச்சரும்' எனவரும் இடத்துள்ள உம்மை, அவ்விடத்திருந்த பிற்பிற அலுவலர்கள் மட்டுமன்றி அமைச்சரும் என்பது பட நின்றலின் உம்மை இறந்தது தழீஇயதாம். இம் மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

43.பொழிப்புரை : இவ்வாறு மன உறுதி செய்துகொண்ட அம்மனு வேந்தனும், தன் மகனை அவ்விடத்து வரவழைத்து, ஓர் அமைச்சனை நோக்கி, 'விரைவாக இம்மகனை அவ்வீதியின்கண் வலிய

129. ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக்

குள்ளான்என் பதும்உணரான்

தருமம்தன் வழிச்செல்கை

கடனென்று தன்மைந்தன்

மருமம்தன் தேராழி

உறவூர்ந்தான் மனுவேந்தன்

அருமந்த அரசாட்சி

அரிதோமற் றெளிதோதான்.

44

தேர்க் காலில் இட்டுச் செலுத்துக்' என்று கூற, அவ்வமைச்சன் தானும் அச் செயலைச் செய்யாது அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கித் தன் உயிரைவிட, (அது கேட்ட) அரசன் தன் அரசிளங்குமரனைத் தானே அழைத்துக் கொண்டு அவ்விதியிடத்துச் சென்றான்.

குறிப்புரை : முன் - விரைவு கருதியமுன். முரண் - வலிமை: மாறுபாடு. முன் பாடலில் அமைச்சரும் அகன்றார் எனக் கூறியதையும், இப் பாடலில் ஓர் அமைச்சரை நோக்கித் தேர்க்காலில் இம்மகனை ஊர்க் எனக் கூறியதையும் நோக்க. அமைச்சர்கள் அரசன் கருத்திற்கு உடன்படாமை தோன்றச் சிறிது அகன்றிருப்பினும், அரசனின் ஆணையின்றி அகன்று போதல் மரபன்று எனக் கருதியவாறு பெரிதும் அகன்று போகாது, அவ்வரசன் கண்பட நின்றிருந்தனர் என்பது தெரிய வருகிறது.

44.பொழிப்புரை : தன் குலத்தில் அரசரிமை பெற்று ஆட்சி நடத்துதற்கு ஒரு மகன் தான் உளன் என்பதையும் மனத்தில் கொள்ளாமல், அறத்தின்வழி நடத்தலே தனக்குரிய முறைமை என்று கருதித், தன் மகனது மார்பைத் தன் தேர்க்காலானது பொருந்த நடத்தினான் அம்மனுவேந்தன். இதனால் அரிய மருந்தனைய அரசாட்சியை நடத்துதல் அரியதோ? அல்லது எளியதோ? என்பது எண்ணற்குரியதாம்.

குறிப்புரை : தனக்கேயன்றித் தன் குலத்திற்கும், இவனன்றிப் பிறன் ஒருவன் இலன் என்பார், 'ஒரு மைந்தன்' என்றார். ஒப்பற்ற மைந்தன் எனினும் ஆம். மருமம் - மார்பு. அதன்மீது தேர்க்கால் ஊர என்றது, மங்கல வழக்காகக் கூறியதாம். இறந்துபட என்பது பொருள். அருமருந்தனைய என்பது அருமந்த என்றாயிற்று. இஃது அமிழ்தத்தைக் குறிக்கும். அமிழ்தம் இனியதும், சாதல் நீங்கக் காப்பதுமாகும். அது போன்றே அரசும் தன்கீழ் வாழ்வார்க்கு இனிமையும், எவ்வாற்றானும் சாதல் இன்றிக் காப்பதும் ஆக இருக்க

இறைவனின் காட்சியும் இறந்த உயிர்களின் மாட்சியும்

130. தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன்

செயல்கண்டு தரியாது

மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார்

வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்

அண்ணலவன் கண்ணெதிரே

அணிவீதி மழவிடைமேல்

விண்ணவர்கள் தொழநின்றான்

வீதிவிபங் கப்பெருமான்.

45

131. சடைமருங்கில் இளம்பிறையுந்

தனிவிழிக்குந் திருநுதலும்

வேண்டும் என்பார். 'அருமந்த அரசாட்சி' என்றார். இத்தகைய ஆட்சியை மேற்கொண்டு செலுத்துதல் அரிதோ, அன்றி எளிதோ என வரும் வினா, அஃது அரிதன்றி எளிதன்று என்பது போதர நின்றது. 'மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும், இயற்கை அல்லன செயற்கையில் தோன்றினும், காவலர்ப் பழிக்கும் இக் கண்ணகல் ஞாலம்' (புறநா.35) என்றும், 'மழைவளம் கரப்பின் வான்பேர் அச்சம், பிழை உயிர் எய்தின் பெரும்பேர் அச்சம், குடிபுரவுண்டும் கொடுங்கோல் அஞ்சி, மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல் துன்பம் அல்லது தொழுதகவில்' (சிலப்ப. வஞ்சி. காட்சிக். 100-104) என்றும் பண்டைய நூல்கள் பகருவனவும் ஈண்டறியத் தக்கனவாம்.

45.பொழிப்புரை : உயிர்கள் மாட்டு வைத்த கருணையாகிய வெண்கொற்றக் கொடையினை உடைய அரசனின் செய்கையைக் கண்டு, ஆற்றாதவர்களாய் நிலவுலகில் உள்ள மனிதர்கள் கண்ணீரைப் பொழிந்தார்கள். வியந்த தேவர்கள் பூமழையைச் சொரிந்தார்கள். அந் நிலையில் அறத்தின் மேம்பட்ட அவ்வரசனின் கண்ணெதிரே அழகிய திருவீதியின்கண், இளைய மழவிடையின்மீது விண்ணவர்களும் தொழுமாறு தியாகேசர் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

குறிப்புரை : அளி - கருணை. 'குளிர்வெண்குடை போன்று இவ்வங்கண் உலகளித் தலான்' (சிலப்ப. மங்கல.1) எனவரும் சிலப்பதிகாரமும் காண்க.

46.பொழிப்புரை : திருச்சடையின்கண் விளங்கும் மூன்றாம்

இடமருங்கில் உமையாளும்
 எம்மருங்கும் பூதகணம்
 புடைநெருங்கும் பெருமையும்முன்
 கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
 விடைமருவும் பெருமானும்
 விறல்வேந்தற் கருள்கொடுத்தான். 46

132. அந்நிலையே உயிர்பிரிந்த
 ஆன்கன்றும் அவ்வரசன்
 மன்னுரிமைத் தனிக்கன்றும்
 மந்திரியும் உடனெழுவும்
 இன்னபரி சானானென்
 றறிந்திலன்வேந் தனும்யார்க்கும்
 முன்னவனே முன்னின்றால்
 முடியாத பொருளுளதோ. 47

பிறையினையும், தனித்து விழிக்கும் கண்ணையுடைய திருநெற்றி யினையும், இடப்பக்கத்தில் உமையம்மையையும், எவ்விடத்தும் நெருங்கி யிருக்கும் பூதகணங்களையுமுடைய பெருமையையும் கொண்டு, தம் முன்பு தோன்றக்கண்டு, மனுவேந்தன் வழிபட்டு நிற்க, ஆனேற்றில் எழுந்தருளி வந்த அப்பெருமானும் வெற்றி பொருந்திய அச்சோழர் பெருமகனாருக்குக் கருணை வழங்கினான்.

குறிப்புரை : தனிவிழி - நெற்றியில் தனித்து நிற்கும் கண்விழி. நெற்றிக்குக் கீழ் இருப்பன இணை விழிகள்; இது தனி விழியாம். உமையம்மையார் ஒருகாலத்தில் இறைவனின் இருகண்களையும் மூட, அது பொழுது உலகிற்கு ஒளிதர இந்நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தனர் என்பர். அவ்வகையிலும் இது தனிவிழியாயிற்று. புடை - பக்கம்.

47.பொழிப்புரை : அக்காட்சியை அப்பெருவேந்தன் கண்டு கொண்டிருக்கும்பொழுதே, உயிர் நீங்கிக் கிடந்த பசங்களும், அம் மனுவேந்தனின் அரசுரிமைக் குரிய ஒப்பற்ற இளங்கன்றாய் திருமகனும், அம்மகன் காரணமாகத் தன் உயிரை நீத்த அமைச்சரும் ஒருங்கே எழுதலும், அதைக்கண்ட மனுவேந்தன் பெருமகிழ்வால் இன்ன தன்மையன் ஆனான் என்று கூற அறியேன். இவ்வியத்தகு செயல்களை எல்லாம் காணும்பொழுது, எவ்வுயிர்க்கும் முதல்வனாகிய

133. அடிபணிந்த திருமகனை
 ஆகமுற எடுத்தணைத்து
 நெடிதுமகிழ்ந் தருந்துயரம்
 நீங்கினான் நிலவேந்தன்
 மடிசுரந்து பொழிதீம்பால்
 வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
 படிநனைய வரும்பசுவும்
 பருவரல்நீங் கியதன்றே.

48

சிவபெருமானே முன்னின்று அருளின் முடியாத பொருள்களும் உளவோ? இல என்பது தெரிகிறது.

குறிப்புரை : இறந்த உடல் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுதல் என்பது உலகியலில் இயலாததே ஆகும். அதிலும் ஆன் கன்று, அமைச்சர், அரசிளங்குமரன் ஆகிய மூன்று உயிர்களும் மீளத்தோன்றுமாறு நிகழ்தல் யாண்டும் காண்டற்கின்று.

அங்ஙனம் ஆகவும் இம் மூவுயிர்களும் மீளத் தத்தம் உடற்கண் புகுந்து எழுதல் திருவருட் செயலாலேயே ஆகும். ஆதலால்தான் 'யார்க்கும் முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருள் உளதோ' என்றார்.

ஓகாரம் - எதிர் மறைக்கண் வந்தது. அரசிளங்குமரனைக் கன்று என்றது உயர்வின் கண் வந்த திணை வழுவமைதியாம்.

48. பொழிப்புரை : தன்னுடைய திருவடிகளில் வணங்கிய அரசிளங்குமரனைத் தன் மார்புற எடுத்துத் தழுவி, மிக மகிழ்ந்து, தனக்குள் இருந்த பெருந்துயரினின்றும் நீங்கினான் இந்நிலவுலகை ஆளும் மனுவேந்தன். கன்றிழந்த காரணத்தால் அங்கு வந்து, துயரத்தினின்றும் நீங்கிய அத்தாய்ப் பசுவின் மடியிலிருந்து சுரந்து வரும் இனிய பாலை, உயிர் பெற்று எழுந்த பசுங்களும் மகிழ்ச்சியால் உண்ண, அதனால் தரையும் நனைந்தது.

குறிப்புரை : அடிபணிந்த திருமகனை என்றது அவ்வரசிளங்குமரனின் பண்பையும் பத்திமையையும் காட்டுகின்றது. படி - நிலம். பருவரல் - துன்பம்.

அன்று, ஏ என்பன அசை நிலைகள். அன்றே - அப்பொழுதே என உரை காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை) .

134. பொன்தயங்கு மதிலாசூர்ப்

பூங்கோயில் அமர்ந்தபிரான்
 வென்றிமனு வேந்தனுக்கு
 வீதியிலே அருள்கொடுத்துச்
 சென்றருளும் பெருங்கருணைத்
 திறங்கண்டு தன்னடியார்க்கு
 என்றும்எளி வரும்பெருமை
 ஏழுலகும் எடுத்தேத்தும்.

49

135. இனையவகை அறநெறியில்

எண்ணிறந்தோர்க் கருள்புரிந்து
 முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப்
 பெற்றுடைய மூதூர்மேல்
 புனையுமுரை நம்மளவில்
 புகலலாந் தகைமையதோ
 அனையதனுக் ககமலராம்
 அறவணார் பூங்கோயில்.

50

49.பொழிப்புரை :பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற மதில் சூழ்ந்த திருவாசூரில், பூங்கோயிலின் இடனாக வீற்றிருந்தருளுகின்ற தியாகேசர், வெற்றியினையுடைய மனுவேந்தனுக்கு அவ்வீதியின் கண்ணே காட்சி கொடுத்து மறைந்தருளும் பெருங்கருணைத் திறம் கண்டு, தம் அடியவர்களுக்கு எந்நாளும் எளிவந்து அருளும் கருணையின் பெருமையை ஏழுலகங்களும் எடுத்துக்கூறி வணங்கும்.

குறிப்புரை :எந்த வீதியில் ஆனிளம் கன்றும், அரசிளம் கன்றும், அமைச்சர் ஒருவரும் இறக்க நேர்ந்ததோ, அவ்வீதியிலேயே அவரவர்களும் குற்றம் நீங்க உயிர் பெறவும், இறைவனின் காட்சி பெறவும் நேர்ந்தன. ஆதலின் அப்பெருமானின் எளிவந்த கருணை புலப்படுவதாயிற்று. 'என்றும்', 'ஏழுலகமும்' எனவரும் இடங்களில் வரும் உம்மை முற்றும்மையாம்.

50.பொழிப்புரை :இவ்வாறு வரும் அறவழியில் ஒழுகும் எண்ணற்ற அடியார்களுக்கு அருள் வழங்கித் தியாகேசர் மகிழ்ந்து வீற்றிருந்தருளும் திருவாசூரை, ஒப்புனை செய்து கூறும் சிறப்பு நம்மால் எடுத்துக்கூற அடங்கும் அளவினதோ? அன்று.

அத்திருநகரத்திற்கு இதய மலராக விளங்குவது அப்பெருமானாரின் பூங்கோயில் ஆகும்.

குறிப்புரை : திருவாருரின் பெருமை நம்மளவில் பாராட்டுதற் குரியதோ? என்றது, அதன் பெருமை தம்மளவிற்கும் மேம்பட்டது என்பது கருதியாம். அத்தகைய திருவாருரின் இதயமலராக விளங்குவது இறைவனின் பூங்கோயிலாம் என நிறைவு செய்கிறார்.

திருநகரச் சிறப்பு - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

சுந்தரர் காலத்து நாயன்மார்கள் (கி.பி. 840-865)

1. சுந்தரர்	2. சடையர்
3. இசைஞானியார்	4. நரசிங்கமுனையரையர்
5. விறன்மிண்டநாயனார்	6. கோட்புலியார்
7. ஏயர்கோன்கலிக்காமர்	8. மானக்கஞ்சாறர்
9. பெருமிழலைக்குறும்பர்	10. சோமாசிமாறர்
11. சேரமான்பெருமான்	12. கழற்சிங்கர்
13. செருத்துணையார்	

கால வரம்பைக் கடந்த தொகையடியார்

1. தில்லைவாழந்தணர்	2. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்
3. பத்தராய்ப்பணிவார்	4. பரமனையே பாடுவார்
5. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்	6. திருவாருர்ப்பிறந்தார்
7. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்	8. முழுநீறு பூசிய முனிவர்
9. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்.	

-மா. இராசமாணிக்கனார், பெரியபுராண ஆராய்ச்சி

கன்றை உதை காலி கறக்குமோ ?

ஈசன் பசுவாகி யேமனொரு கன்றாகி

வீசுபுகழ் ஆளுர் வீதிவந்தார் அம்மானை ;

வீசுபுகழ் ஆளுர் வீதிவந்தா ராமாயின்

காசளவு பாலும் கறக்குமோ அம்மானை ;

கன்றையுதை காலி கறக்குமோ அம்மானை, -தனிப்பாடல்

சிலப்பதிகாரம்

வாயில் கடைமணி நடுநா நடுங்க

ஆவின் கடைமணி உகுநீர் நெஞ்சு சுடத், தான்தன்

அரும்பெறல் புதல்வனை ஆழியின் மடிந்தோன்.

-சிலப்ப. மதுரைக். வழக்குரை 53 - 55

4.திருக்கூட்டச் சிறப்பு

தேவாசிரிய மண்டபம்

136. பூத நாயகர் புற்றிடங் கொண்டவர்
ஆதி தேவர் அமர்ந்தபூங் கோயிலிற்
சோதி மாமணி நீள்கடர் முன்றில்கூழ்
மூதெ யிற்றிரு வாயின்முன் னாயது. 1

137. பூவார் திசைமுகன் இந்திரன் பூமிசை
மாவாழ் அகலத்து மால்முத லானவர்
ஓவா தெவரும் நிறைந்துறைந் துள்ளது
தேவா சிரிய னெனுந்திருக் காவணம். 2

1.பொழிப்புரை : பூதகணங்களுக்கு முதல்வரும், புற்றிடம் கொண்ட வரும், எவ்வுயிர்க்கும் தலைவர் ஆயவரும் ஆன சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பூங்கோயிலில், ஒளிபொருந்திய மாணிக்கங்களின் பேரொளி நிறைந்த திருமுற்றத்தைச் சூழ்ந்த பழமையான மதில்களையுடைய திருவாயிலின் முன்னாகத் தேவாசிரியன் மண்டபம் உள்ளது.

குறிப்புரை : முன்னாக உள்ளது யாதெனில், அது திருக்காவணமாம் என அடுத்த பாடலோடு நிறைவு பெறுதலின் இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின். மதில் சூழ்ந்த திருவாயிலைக் கடந்து செல்லுங்கால் முதற்கண் காணத்தக்கதாக முன்னிற்பது இம்மண்டபமாகும். இதன்கண் வீற்றிருக்கும் அடியவர் பெருமை இப்பகுதியில் பேசப்படுகின்றது. புற்றிடம் கொண்டவர் - புற்றை இடமாகக் கொண்டு விளங்குபவர் . பூங்கோயில் - திருமகள்வழிபட்ட கோயில். பூதம் - பூதகணங்கள்: உயிர்க் கூட்டம் எனினும் அமையும்; 'பூதபரம்பரை பொலிய' (தி.12 பு.28 பா.1) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. சோதிமாமணி - ஒளி பொருந்திய மாணிக்கங்கள். நீள்கடர் - பேர் ஒளி.

2.பொழிப்புரை : தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற அயனும், இந்திரனும், தாமரைமலரில் உறையும் திருமகளைத் தன் மார்பகத்தே கொண்டிருக்கும் திருமால் முதலான தேவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் நீங்காது நிறைந்து உறைவது தேவாசிரியன் என்னும் திருப்பெயருடைய திருமண்டபம் ஆகும்.

அதன் சிறப்பு

138. அரந்தை தீர்க்கும் அடியவர் மேனிமேல்
நிரந்த நீற்றொளி யால்நிறை தூய்மையால்
புரந்த வஞ்செழுத் தோசை பொலிதலால்
பரந்த வாயிரம் பாற்கடல் போல்வது.

3

குறிப்புரை : அயனும், திருமகளும் வீற்றிருக்குமிடம் தாமரை என்பர். ஆதலின் 'பூவார் திசைமுகன்' என்றும், 'பூமிசை மா' என்றும் கூறினார். பூவெனப் பொதுப்படக் கூறினும் அது தாமரையையே குறிக்கும். என்னை? 'பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே' நூல்வர் நான்மணி, 40) என்பவாகலின். திருமகள் தாமரையை இடனாகக் கொண்டிருப்பினும், திருமலைப் பிரியாதிருத்தற் பொருட்டு அவரின் மார்பகத்தேயே வீற்றிருப்பாள் என்பர்; 'அகல கில்லேன் இறையும் என்று அலர் மேல் மங்கை உறைமாற்பா' என வருவதும் காண்க. தேவர்கள் திருவாரூர்ப் பெருமானை வணங்குதற் பொருட்டு மிகவும் விரும்பி வந்து நிற்குமிடம் தேவாசிரிய மண்டபம் ஆகும். இதுபோன்றே அடியவர்களும் இறைவனை வணங்கி இன்பம் ஆர்ந்து (தேனித்து) நிற்குமிடம் தேவாசிரிய மண்டபம் ஆகும். தேவர்களுக்கு, இவ்வடியவர்கள் ஆசிரியத் தன்மை பூண்டு வழிகாட்டுவர்.

'..... வாய்தல் பற்றித்

துன்றிநின் றார்தொல்லை வானவ ரீட்டம் பணியறிவான்

வந்துநின் றாரய னுந்திரு மாலும்' -தி.4 ப.99 பா.10

எனவரும் ஆளுடை அரசரின் திருவாக்கும் காண்க. திருக்காவணம் - மண்டபம்.

3.பொழிப்புரை : அத்தேவாசிரிய மண்டபம், உயிர்க்குற்ற துன்பத்தை நீக்கும் அடியவர்களின் திருமேனியில் ஒழுங்குபெற அணிந்த திரு நீற்றின் ஒளியாலும், நிறைந்த தூய்மையாலும், தன்னை எண்ணுபவர்களைக் காப்பாற்றுதற்குரிய திருவைந்தெழுத்தின் ஒலியானது மீதூர்ந்து தோன்றுதலினாலும் பெரும் பரப்பினையுடைய ஆயிரம் பாற்கடலை ஒப்பது.

குறிப்புரை : அரந்தை - துன்பம்: பிறவித்துன்பம். மந்திரம் தன்னை எண்ணுவாரைக் காப்பது என்னும் பொருளது: அது திருவைந்தெழுத்தாம். ஆதி மந்திரமாகிய இத்திருவைந்தெழுத்து இவ்வகையில் தலைமையும் சிறப்பும் உடைமைபற்றிப் 'புரந்த அஞ்செழுத்து' என்றார். திருக்காவணம் வெண்மையான ஒளியாலும், தூய்மையாலும், ஒளியாலும் பாற்கடலை ஒத்தது என்றார். அடியவர்

139. அகில காரணர் தாள்பணி வார்கள்தாம்

அகில லோகமும் ஆளற் குரியரென்று

அகில லோகத்து ளார்க ளடைதலின்

அகில லோகமும் போல்வ ததனிடை.

4

அடியவர்களின் சிறப்பு

140. அத்தர் வேண்டிமுன் ஆண்டவர் அன்பினால்

மெய்த்த றைத்து விதிப்ப்புறு சிந்தையார்

கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினார்

இத்தி றத்தவ ரன்றியும் எண்ணிலார்.

5

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாற்கடலை ஒத்திருத்தலின் 'ஆயிரம் பாற் கடல் போல்வது' என்றார். ஆயிரம் என்பது எண்ணின் மிகுதி குறித்து நின்றது.

4.பொழிப்புரை :மேல், கீழ், நடு எனும் மூவுலகிற்கும் தலைவனான தியாகேசப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தொழுகின்றவர்கள் தாம், எல்லா உலகங்களையும் ஆளுதற்குரியவராவர் என்று, அனைத்துலகிலும் வாழும் முனிவர் முதலிய யாவரும் அங்கு வந்து வாழ்தலால், அம்மண்டபத்தின் பரப்பு அனைத்துலகங்களும் ஒருங்கிருந்ததை ஒத்ததாம்.

குறிப்புரை :அதன் இடை - அம்மண்டபத்தின் பரப்பிடம்; இப் பாடல் சொற்பொருட் பின்வருநிலை அணியதாம்.

5.பொழிப்புரை :உலகுயிர்க்கெலாம் தந்தையாக விளங்கும் சிவபெருமானால், முன்னமேயே விரும்பி ஆட்கொள்ளப் பெற்ற அவ்வடியவர், பெருமானை இடையறாது நினைதலால் உரோமம் சிலிர்க்கவும், உடல் விதிர்விதிர்க்கவும் ஆன சிந்தையை உடைய வர்கள். அவர்கள் தத்தம் திருக்கைகளால் திருத்தொண்டு செய்தலைக் கடனாகக் கொண்டவர்கள். இவ்வாறாய அன்புடையவர்களன்றித் தத்தம் அநுபவத்திற்கேற்ப அன்புகாட்டி ஒழுகும் அடியவர்களும் எண்ணிலாதவர்களாய் உள்ளனர்.

குறிப்புரை :அத்தர் - தந்தையார். மெய் தழைத்து என்பதன்றி, மெய்த்து அழைத்து எனப்பிரித்துப்பொருள் விரிப்பர் ஆறுமுகத் தம்பி ரான் சுவாமிகள். அன்பினால் மெய்த்து அழைத்தலாவது:- ஆன்கன்று தாயை நாடி அழைத்தல் போல, அன்போடு திருநாமங்களைக் கூறி அழைத்தலாம் என்பது அவர்தம் உரையாகும். விதிப்ப்புறுதலாவது -

141. மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூசு நீறுபோ லுள்ளும் புனிதர்கள்
தேசி னால்எத் திசையும் விளக்கினார்
பேச வொண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார். 6
142. பூத மைந்தும் நிலையிற் கலங்கினும்
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்

அவ்வாறு அழைக்குங்கால் உரோமம் முகிழ்த்து உடம்பு சிறிது அசைதல். இவ்விரண்டும் வாக்கினிடத்தும் மெய்யினிடத்தும் உள்ளனவேனும் சிந்தைவழியவாய் நின்றலில் 'சிந்தையார்' என்றார். கைத்திருத்தொண்டு - திருவிளக்கு, திருப்பள்ளித்தாமம் அமைத்தல் முதலியன. கைத்தொண்டு செய்தல் கற்புடையாளுக்குக் கணவன் மாட்டுச் செய்பணியேயன்றிப் பிறிதொன்றும் பொருளாகாமை போலத், தம்மையாண்ட முதல்வன் மாட்டு அன்புடையார், அவனுக்கே தொண்டுசெய்தல் அல்லது வேறறியார் என்பது தோன்றக் 'கடப்பாட்டினார்' என்றார். செபம், தவம், தியானம், விரதம் முதலிய சீலங்களிலும், தியான யோகம் முதலிய நெறிகளினும் நிற்போரும் அடங்க 'எண்ணிலார்' என்றார்.

6.பொழிப்புரை :இவ்வாறாய அடியவர்கள், குற்றமில்லாத உருத்திராக்கம் அணிந்து, விளங்குகின்ற தம் திருமேனியிடத்துப் பூசுகின்ற வெள்ளிய திருநீறுபோல, உள்ளத்தாலும் தூய்மை உடையவர்கள். தமது ஞானப் பேரொளியால் எத்திசைகளையும் விளக்குகின்றவர்கள். நம்மனோரால் இவ்வியல்பினர் என எடுத்து ஒதுதற்கரிய பெருமை பெற்றவர்கள்:

குறிப்புரை :மந்திரம், தன்னை நினைத்தாரைக் காப்பதுபோல, உருத்திராக்கமும் தன்னை அணிந்தாரைக் காக்கும் தகையது. தீய பண்புகளும், தீய செயல்களும் தோன்றாதவாறு காத்தல் பற்றி 'மாசிலாத மணி' என்றார். மணி - உருத்திராக்க மணி. தேசு - ஒளி: தவத்தாலும் அதனால் பெற்ற ஞானத்தாலும் பெற்ற ஒளி. 'ஐந்தும் ஆறு அடக்கி உள்ளார் அரும்பெரும் சோதியாலும்' என்பர் பின்னும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

7.பொழிப்புரை :இவ்வடியவர்கள், ஐம்பெரும் பூதங்களும் தத்தம் நிலையினின்றும் கலங்கியபோதும், தாம் கலங்காது, உமையம் மையை ஒரு பால் உடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை மறத்தல்

ஓது காத லுறைப்பி னெறிநின்றார்

கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

7

இல்லாதவர். சிறப்பாகக் கூறுதற்குரிய பத்திமை நெறியில் அழுந்தி நிற்பவர்கள். குற்றமற்ற குணங்களால் பெரிய மலையை ஒத்தவர்கள்.

குறிப்புரை :பூதம் ஐந்தாவன நிலம், நீர், தீ, வளி, வெளி என்பன. இவை நிலை கலங்குதலாவது தத்தம் தன்மையில் குன்றியும், திரிந்தும் நிற்பதாம். 'வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல் நீர் மண்கெடினுந் தான் கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையன்'(தி.8 ப.11 பா.18) இறைவன். அப் பெருமானைச் சார்ந்து நின்றார்க்கும் அவ்வியல்பு வரப் பெறுதலின் 'பூதம் ஐந்தும் நிலையில் கலங்கினும் மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்' என்றார். இத்தகைய மாண்பு இவர்க்கு உளவாதலை,

வானம் துளங்கிலென் மண்கம்ப மாகிலென் மால்வரையும்
தானந் துளங்கித் தலைதடு மாறிலென் தண்கடலும்
மீனம் படிவென் விரிசுடர் வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்
டுனமொன் றில்லா வொருவனுக் காட்பட்ட வுத்தமார்க்கே.

(தி.4 ப.112 பா.8)

மண்பா தலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற்றேழ் உலகும்
விண்பால் திசைகெட்டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல் நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோம் திருப்பா திரிப்பிலியூர்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.

(தி.4 ப.94 பா.9)

கன்னெடுங் கானம் வெதும்பிக் கருங்கடல் நீர்சுருங்கிப்
பன்னெடுங் காலம் மழைதான் மறுக்கினும் பஞ்சம்உண்டு என்று
என்னொடுஞ் சூளறும் அஞ்சல் நெஞ் சேஇமை யாதமுக்கட்
பொன்னெடுங் குன்றமொன்றுண்டு கண்டிரிப் புகலிடத்தே.

(தி.4 ப.113 பா.10)

ஐம்பெருமா பூதங்காள் ஒருவீர் வேண்டிற்

ஹொருவீர்வேண் டர்சண்டிவ் வவனி யெல்லாம்

உம்பரமே உம்வசமே யாக்க வல்லீர்க்கு

இல்லையே நுகர்போகம், யானேல் வானோர்

உம்பருமா யுழியுமா யுலகே ழாகி

ஒள்ளாநர் நள்ளமிர்தாம் வள்ளல் வானோர்

143. கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினார்
 ஓடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
 கூடும் அன்பினில் கும்பிட லேயன்றி
 வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

8

தம்பெருமா னாய்நின்ற அரனைக் காண்பேன்
 தடைப்படுவே னாக்கருதித் தருக்கேன் மின்னே.

(தி.6 ப.27 பா.2)

எனவரும் அப்பரடிகள் திருவாக்குகளாலும் காண்க. சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் 'குணப்பெருங் குன்றனார்' என்றார். 'குணமென்னும் குன்றேறி நின்றார்' (குறள். 29) எனவரும் திருக்குறளும் காண்க.

8.பொழிப்புரை : இவ்வடியவர் பெருமக்கள், தமக்குளவாய பொருள் ஒன்றை இழத்தலால் வரும் கேடும், வளர்தலால் வரும் ஆக்கமும் இல்லாமை ஆகிய செல்வத்தை உடையவர்கள். ஓட்டையும் சிவந்த பொன்னையும் ஒப்ப நோக்கும் இயல்புடையவர்கள். தம்மிடத்துத் தோன்றுகின்ற அன்பு காரணமாய்ச் சிவபெருமானை வணங்குதலே யன்றி, வீடுபேற்றையும் விரும்பாத பத்திமைச் செல்வத்தை உடையவர்கள்.

குறிப்புரை : யாதொரு பொருளினும் பற்றிருப்பின், அப்பொருளைப் பெறுதலிலும் வளர்த்தலிலும் அவா எழும். நினைத்தவாறு வளரின் மகிழ்ச்சி விளையும்; மாறாய வழித் துன்பம் விளையும். இவ்வடியவர்க்கு யாதொரு பொருளினும் பற்றின்மையால் அதன் வழிவரும் கேடும் ஆக்கமும் இலராயினார். இவ்வுள்ள அமைதியே பெரும் செல்வமாகும். 'வேண்டாமை அன்ன விழுச் செல்வம் ஈண்டில்லை யாண்டும் அஃது ஒப்பதில்' (குறள். 363) எனத் திருவள்ளுவனார் கூறுவதும் ஈண்டு எண்ணத் தக்கதாம். 'பொருளுடைமையும் பொருள் கொணர்ந்து துய்த்தலுமின்றி எஞ்ஞான்றும் திருத்தகவிற்காயதோர் உள்ளநிகழ்ச்சி' எனப் பேராசிரியர் குறிப்பதும் இதுவாம். இவ்வுள்ள அமைதியினாலேயே ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்க நோக்கும் கருத்தும் உளதாகிறது.

செம்பொன்னும் நவமணியும் சேண்விளங்க ஆங்கெவையும்
 உம்பர்பிரான் திருமுன்றில் உருள்பருக்கை யுடனொக்க
 எம்பெருமான் வாகீசர் உழுவாரத் தினில்ஏந்தி
 வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவியினில் புகவெறிந்தார்.

(தி.12 பு.21 பா.417)

144. ஆரங் கண்டிகை ஆடையுங் கந்தையே

பார மீசன் பணியல தொன்றிலார்

ஈர அன்பினர் யாதுங் குறைவிலார்

வீர மென்னால் விளம்புந் தகையதோ.

9

‘புல்லோடும் கல்லோடும் பொன்னோடும் மணியோடும்
சொல்லோடும் வேறுபா டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த
நல்லோர்.....’

(தி.12 பு.21 பா.418)

எனவரும் நாவரசர் வரலாற்று நிகழ்வும் எண்ணத்தக்கதாம். இறை வழிபாடாற்றும் பொழுதும் வழிபடுதல் குறிப்பு ஒன்றன்றி, வேறு பிற நினைவுகள், விருப்பு, வெறுப்புக்கள் எவையும் இல என்பார், ‘வீடும் வேண்டா விறலில் விளங்கினார்’ என்றார். ‘வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே’ (தி.8 ப.33 பா.6) என வரும் திருவாக்கும் காண்க. விறல் - வெற்றி; பத்திமை மேம்பாட்டால் வரும் வெற்றி. இது அவர்க்கு வாய்த்த பத்திமைச் செல்வமாகும்.

9.பொழிப்புரை :அவர்கள் அணியும் மாலை உருத்திராக்க வடமேயாம். ஆடையாக உடுப்பது கந்தையேயாம். தாம் செய்யத் தகும் கடமையாகத் தாங்கி நிற்பதும் இறைவற்குரிய திருத்தொண்டன்றிப் பிறிதொரு கடமை இல்லாமையேயாம். இவர்கள் எவ்வுயிர்களிடத்தும் அன்புடையவர்கள். ஒன்றாலும் குறைவிலர். அத்தன்மையரான அடியவரின் வீரம் என்னால் முற்ற எடுத்துரைக்கும் தகைமை உடையதோ? அன்று என்பதாம்.

குறிப்புரை :அணி என்பது இக்காலத்து ஒருவரால் அணியப்படும் அணிகலன்களைக் குறிக்கின்றன. இவை தன்னிடத்தினின்றும் ஒரு கால எல்லையில் நீங்கற்குரியன. இடையில் பிறரால் கவர்தற்குரியன. ஆனால் திருவள்ளுவர், நாவரசர் போன்ற அருளாளர்களோ, அவரவர்களுடன் கொள்ளத்தக்க சீரிய பண்புகளையே அணிகளாகக் கருதினர். அவ்வகையிலேயே இவ்வடியவர்கள் வாழ்வும் அமைந்துள்ளது. “பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அணியல்ல மற்றுப் பிற’ (குறள், 95) ‘அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு’ (குறள், 1014) எனவரும் திருக்குறள் திருவாக்குகளையும் காண்க.

பாரம் - மேற்கொண்டிருக்கும் கடமை. ‘தொண்டலாற்றுணைய மில்லை’ (தி.4 ப.40 பா.4) ‘கைவினை செய்தம் பிரான்கழல் போற்றுதும் நாமடியோம்’ (தி.1 ப.116 பா.1) எனவரும் திருமுறைத்

145. வேண்டு மாறு விருப்பும் வேடத்தர்

தாண்ட வப்பெரு மான்தனித் தொண்டர்கள்

நீண்ட தொல்புக ழார்தந் நிலைமையை

ஈண்டு வாழ்த்துகேன் என்னறிந் தேத்துகேன். 10

திருவாக்குகளும் காண்க. ஈரம் - அன்பு. 'இன்சொல்லால் ஈரம் அளைஇ' (குறள், 91) என்னும் திருக்குறளும். இறைப்பற்றும் இறைத்தொண்டும் அன்றி வேறு எவற்றிலும் கருத்தில்லாமையால் அவையே அவர்க்கு அனைத்தையும் வழங்கிவிடுகின்றன. ஆதலால் 'யாதும் குறைவிலர்' என்றார். 'உன்னைக் குறுகினேற் கினியென்ன குறையே?' (தி.8 ப.22 பா.4), 'என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்?' (தி.8 ப.7 பா.9) எனவரும் மணிமொழிகளும் காண்க. வீரம் - இறை அன்பாலும் இறைத்தொண்டாலும் வரும் வீரம். இவ்வீரமே 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்' (தி.6 ப.98 பா.1) என முழங்கக் காரணமாயிற்று.

10.பொழிப்புரை : மேற்கூறிய திருவேடமே அன்றித் தாம் வேண்டுமாறு விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் பல்வேறு படிவங்களையுமுடையர். தியாகராசப் பெருமானின் ஒப்பற்ற தொண்டர்களாகிய நீட்டித்த பழமையான புகழ் உடையார்கள் தன்மையை இவ்விடத்துப் போற்றுகின்ற யான், அவர்கட்குரிய முழுமையான பெருமைகளை எவ்வகையில் அறிந்து வாழ்த்துவேன்? முற்றவும் அறிந்து வாழ்த்தகில்லேன் என்பதாம்.

குறிப்புரை : அடியவர்கள் மேற்கூறியவாறு கொள்ளும் கோலத்தராயன்றிப் பிறவாறும் வேடம் கொண்டிருப்பர். எனினும் அவர்கள் எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும் மன்னிய சீர்ச்சங்கரன் தாள் மறவாமையைக் கடப்பாடாகக் கொண்டிருப்பர். திருமூலர், சாக்கியர் முதலிய அடியவர்களின் வரலாறுகளை நினைவு கூர்க. அவர் புகழ் ஒருகால எல்லையிலோ சொல் அளவிலோ கூறத் தக்கதன்று. விரிக்கில் பெருகும்; சுருக்கில் எஞ்சும். ஆதலின், அதனை 'நீண்ட தொல் புகழ்' என்றார். வாழ்த்துகேன் - வாழ்த்துகின்றவனாகிய யான், அச்சொல் என்னறிந்து ஏத்துகேன் என்பதனோடு இயைந்து பொருள்கொள நின்றது. வேண்டுமாறு விருப்பும் வேடத்தர் என்பதை இறைவற்கு உரித்தாக்குவாரும் உளர். 'பலபல வேடமாகும் பரனாரி பாகன்' என்றல் தொடக்கத்தனவாய் திருவாக்குகளைக் காண்க.

146. இந்த மாதவர் கூட்டத்தை யெம்பிரான்
அந்த மில்புகழ் ஆலால சுந்தரன்
சுந்த ரத்திருத் தொண்டத் தொகைத்தமிழ்
வந்து பாடிய வண்ணம் உரைசெய்வாம்.

11

11.பொழிப்புரை : இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த அடியவர்களின் திருக்கூட்டத்தை, எம் தலைவரும் அளவற்ற புகழுடையவரும் ஆன ஆலாலசுந்தரர், திருக்கயிலையினின்றும் இம்மண்ணிலகிற்கு வந்து அழகிய திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் தமிழ்ப் பதிகத்தில் வைத்துப் பாடிய வகைமையை இனிச் சொல்லுவாம்.

குறிப்புரை :வந்து - 'ஆரூரில் வருக நம்பால்' எனப் பெருமானார் அழைக்கத் திருவாரூருக்கு வந்து எனக் கோடலும் ஒன்று என்பர் சிவக் கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை). திருத்தொண்டத்தொகை அருளிய இடம் ஆரூர் ஆதலின் அவ்வாறு கொள்ளுதலும் ஏற்புடைத்தேயாம். இத்திருத் தொண்டத்தொகையைச் சுந்தரத் தமிழ் எனச் சேக்கிழார் குறித்தமையின், அந்த வகைமையில் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணமும் தனித்தமிழேயாம். பக்த விலாசம் என்னும் வடமொழி நூலின் மொழிபெயர்ப்பல்ல என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உரை).

திருக்கூட்டச் சிறப்பு - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

பொன்னி வடகரை சேர்நாரை யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்ன னறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னவத் தொண்டத் தொகைவகை பல்குமந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணைதுணையே
- நம்பியாண்டார் நம்பி

5. தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்

திருமுனைப்பாடி நாடு

147. கங்கையும் மதியும் பாம்புங்

கடுக்கையு முடிமேல் வைத்த

அங்கணர் ஓலை காட்டி

ஆண்டவர் தமக்கு நாடு

மாங்கையர் வதன சீத

மதியிரு மருங்கு மோடிச்

செங்கயல் குழைகள் நாடுந்

திருமுனைப் பாடி நாடு.

1

திருநாவலூர்

148. பெருகிய நலத்தால் மிக்க

பெருந்திரு நாடு தன்னில்

அருமறைச் சைவ மோங்க

அருளினால் அவத ரித்த

1.பொழிப்புரை :கங்கையையும், பிறையையும், பாம்பையும், கொன்றை மாலையையும், திருமுடியின்மேல் வைத்த சிவபெருமான், ஆவண ஓலையைக் காட்டி அடிமை கொண்ட நம்பியாளுரரின் நாடு, மகளிருடைய முகமாகிய குளிர்ந்த நிறைமதியின் இருபக்கத்தும் அவர் கண்களாகிய கயல் மீன்கள் தாவி அவர் காதுகளை அடையும் திருமுனைப்பாடி நாடாம்.

குறிப்புரை :மகளிரின் கண்கள் அவர்கள் காதுவரை ஓடி மீளும் என்றல் இலக்கிய மரபாம். “காதளவும் நீண்டுலவும் கண்” (தண்டி.மேற்) ‘காதளவா வெங்கடுவளவா ஒளிர் காவியந்தண் போதளவா விழி’ (தஞ்சை. கோவை, 46) எனவரும் இலக்கிய வழக்கும் காண்க. கடுக்கை - கொன்றை. வதனமதி - முகமாகிய மதி. திரு முனைப் பாடி நாடு - இது கடலூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பகுதியாகும். முனைய தரையர், முனையரையர், முனையர் எனவரும் மரபினர் ஆண்ட பகுதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. அந்நாட்டில் ஆரூர் காலத்தில் வாழ்ந்த அரசர் நரசிங்கமுனையரையர் (கி.பி.840-865) ஆவர்.

2.பொழிப்புரை :நிறைந்த பல வளங்களால் மேம்பட்ட பெருமை மிகுந்த அத்திருமுனைப்பாடி நாட்டில், அரிய மறைகளின்

மருவிய தவத்தான் மிக்க

வளம்பதி வாய்மை குன்றாத்

திருமறை யவர்கள் நீடுந்

திருநாவ லூரா மன்றே.

2

நம்பியாருரின் தோற்றம்

149. மாதொரு பாக னார்க்கு

வழிவழி யடிமை செய்யும்

வேதியர் குலத்துள் தோன்றி

மேம்படு சடைய னாருக்கு

ஏதமில் கற்பின் வாழ்க்கை

மனையிசை ஞானி யார்பால்

தீதகன் றுலகம் உய்யத்

திருவவ தாரஞ் செய்தார்.

3

பிழிவாக விளங்கும் சைவநெறி மேன்மேலும் செழிக்க, சிவ பெருமானின் திருவருளினால் நம்பியாருர் தோன்றுதற்கு இடனாக விளங்கும் மேதக்க தவம் நிறைந்ததும், மேம்பட்ட நலங்களை உடையதும் ஆகிய திருப்பதி, மெய்ந்நெறியினின்றும் வழுவாத மறையவர்கள் மிக்கிருக்கும் திருநாவலூர் என்னும் திருப்பதியாகும்.

குறிப்புரை : ஒரு நாட்டின் வளம் அங்குள்ள நிலத்தானும், நீரானும் மட்டும் அமைவதன்று; அங்குள்ள பெருமக்களாலும் அமைவதாகும். 'எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே' (புறநா. 187), 'ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் பலர் யான் வாழுமூரே' (புறநா. 191) என்றற் றொடக்கத்தனவாய கூற்றுக்களையும் காண்க. இவ்வகையில் திருமுறை ஆசிரியராகிய இவரும், நாவரசரும் தோன்றியதும், சந்தான ஆசிரியர்களில் மெய்கண்டார், அருணந்தி சிவாசாரியார் ஆகிய இருவரும் தோன்றியதும் ஆன பெருமை இந்நாட்டிற்கு உண்டு. நாவலூரார் தோன்றவும், மறை வல்லுநர்கள் வாழவும் இடனாக விளங்குவது திருநாவலூர் என இப்பாடல் இருவகையானும் சிறப்பித் துள்ளமை அறியத்தக்கதாம். அருமறைச் சைவம் - அரிய மறைகளின் முடிபாக விளங்கும் சைவம்; 'வேதப் பயனாம் சைவமும்' (தி.12 பு.20 பா.9) எனப் பின்னர் வருதலும் காண்க. அன்று, ஏ என்பன அசை நிலைகள்.

3.பொழிப்புரை : உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமானுக்கு வழிவழியாக அகத்தடிமை செய்து ஒழுகும் ஆதி

150. தம்பிரா னருளி னாலே

தவத்தினால் மிக்கோர் போற்றும்

நம்பியா ஞர ரென்றே

நாமமுஞ் சாற்றி மிக்க

ஐம்படைச் சதங்கை சாத்தி

அணிமணிச் சுட்டி சாத்திச்

செம்பொன்நாண் அரையில் மின்னத்

தெருவில்தோர் உருட்டு நாளில்.

4

சைவர் குலத்தில் தோன்றிய மேம்பட்ட சடையனாருக்குக், குற்றமற்ற கற்பினை உடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாராகிய இசைஞானியா ரிடத்து, உலகிலுள்ள உயிர்கள் யாவும் தீநெறியினின்றும் நீங்கி நன்னெறி அடைய ஒரு பெருமகனார் தோன்றியருளினார்.

குறிப்புரை : தாய் தந்தை ஆகிய இருவர்தம் மரபில் வந்த முன்னோர்களும் இறைவற்கு அடிமை செய்து வந்தவர்கள் ஆதலின் வழியடிமை என்னாது 'வழிவழியடிமை' என்றார். 'இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி' (தி.11 திருமுரு. வரி.178) என நக்கீரர் சிறப்பிப்பதும் காண்க. 'மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்' (தி.9 ப.29 பா. 1) என்னும் திருப்பல்லாண்டும். இறைவனை அகத்தும் புறத்தும் வைத்து வழிபடும் உரிமையும் தகுதியும் உடையவர்கள் ஆதிசைவ மரபினர் ஆவர். திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரை நாள் வழிபாட்டிலும், சிறப்பு வழிபாட்டிலும், தீண்டி வழிபடும்பேறும் இவர்கட்குண்டு. அம்மரபில் தோன்றியவர் சடையனார் என்பார் 'மேம்படு சடையனார்' என்றார். ஏதம் இல் கற்பு - குற்றம் தீர்ந்த கற்பு; அறக்கற்பு. 'மறுவில் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்' (தி.11 திருமுரு. வரி 6) எனவரும் நக்கீரர் கூற்றும் காண்க. கமலாபுரத்தில் (திருவாரூரில்) சிவகோதம கோத்திரத்தில் ஞான சிவாசாரியார் குடும்பத்தில் தோன்றியவர் இவர் என்பது கல்வெட்டுக்களால் அறியப் படுவ தொன்றாம். (73 of 95. S.I.I. Vol.&Vol 11.p.153)

4.பொழிப்புரை : இவ்வாறு சிவபெருமான் திருவருளினாலே தோன்றிய அவருக்கு, தவத்தின் நிலையில் மேம்பட்டோரும் போற்றத் தக்க நம்பியாஞரர் எனும் பெயரிட்டு, மேதக்க ஐம்படையையும், சதங்கை யையும் முறையே மார்பிலும், காலிலும் அணிவித்து அழகிய இரத்தினச் சுட்டியை நெற்றியில் தாழுமாறு தலையில் சூட்டி, சிவந்த பொண்ணாலாய் அரை ஞானை இடுப்பில் விளங்க அணிவித்து, திகழும் அவர், வீதியில்

151. நரசிங்க முனையர் என்னும்

நாடுவாழ் அரசர் கண்டு

பரவருங் காதல் கூர

பயந்தவர் தம்பாற் சென்று

விரவிய நண்பி னாலே

வேண்டினர் பெற்றுத் தங்கள்

அரசிளங் குமரற் கேற்ப

அன்பினால் மகன்மை கொண்டார் 5

சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும் நாள்களில் (ஒருநாள்).

குறிப்புரை :ஜம்படை - திருமாலின் கரங்களில் விளங்கும் ஐந்து படைகளாய் சங்கு, உருள் (சக்கரம்), வாள், கதை, கத்தி ஆகிய ஐந்தின் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட அணி. இவற்றை மார்பில் கோத்து அணிவது மரபு. சதங்கை - இடையிலும் காலிலும் அணிவது. ஜம்படைச் சதங்கை - உம்மைத் தொகை.

5.பொழிப்புரை :அந்நாட்டு அரசராய் நரசிங்க முனையர் என்பார், அந்நம்பியாளுரைப் பார்த்துச் சொலற்கரிய ஆசை மிகுதியால், அவர் தந்தையாராகிய சடையனாரிடத்துச் சென்று, அவருக்கும் தமக்கும் இருக்கும் நட்பு மிகுதியால், அந்நம்பியாளுரை வேண்டிப் பெற்றுக் கொண்டு, தம்மரபில் பிறந்த இளவரசருக்குச் செய்யும் சிறப்புக்களை யெல்லாம் செய்து, அன்போடு தம் மகனாராக வளர்த்து வந்தார்.

குறிப்புரை :நரசிங்க முனையர்: இம்மரபினர் சிற்றரசர் களாகவும், சோழப் பேரரசின் அமைச்சர்களாகவும் விளங்கியவர்கள். 'பலர் முடிமேல் - ஆர்க்குங் கழற் காலனகன் றனதவையுட் பார்க்குமதி மந்திர பாலகரிற் போர்க்குத் தொடுக்குங் கமழ் தும்பை தூசினொடுஞ் சூடிக் கொடுத்த புகழ்முனையர் கோனும்' (விக்க. உலா வரி, 140-142) என வரும் விக்ரம சோழனுலாவால் இம் மரபினர் அமைச்சராய் இருந்தமை அறியலாம். இவர் பல்லவ மன்னனாகிய கழற்சிங்கர் காலத்தில் வாழ்ந்த சிற்றரசர் ஆவர். பரவ அரும் - சொல்லுதற்கரிய. பயந்தவர் - பெற்றோர். விரவிய நண்பு - மனம் கலந்த அன்பு. நரசிங்க முனையருக்கும் சடையனாருக்கும் இருந்த நட்புரிமை இதனால் தெரிகிறது. வேண்டினர் பெற்று - நரசிங்கமுனையரின் வேண்டு கோட்கு இணங்கச் சடையனாரால் கொடுக்கப் பெற்று. மகன்மை - மகனாகக் கொள்ளும் உரிமை.

திருமணப் பருவம்

152. பெருமைசா லரசர் காதற்

பிள்ளையாய்ப் பின்னுந் தங்கள்

வருமுறை மரபின் வைகி

வளர்ந்துமங் கலஞ்செய் கோலத்

தருமறை முந்நூல் சாத்தி

யளவில்தொல் கலைகள் ஆய்ந்து

திருமலி சிறப்பின் ஓங்கிச்

சீர்மணப் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

6

153. தந்தையார் சடைய னார்தம்

தனித்திரு மகற்குச் சைவ

இக்காலத்தில் இதனைச் சுவிகாரம், தத்து எடுத்தல் என்றெல் லாம் கூறுப. இவற்றிற்கு எல்லாம் மேலாகத் தெளிவும், இனிமையும் தோன்ற இச்சொல்லாட்சி அமைந்துள்ளது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

6.பொழிப்புரை : பெருமை மிகுந்த அந்நரசிங்க முனையரின் பேரன்புக்குரிய திருமகனாராய் வாழ்ந்து வருவதோடு, அதன் பின்னும் தம்முடைய ஆதிசைவ மரபில் கொண்டு ஒழுகத் தகும் ஒழுக்கங்களையும் கொண்டு வளர்ந்து, முந்நூல் அணியும் காலம் வர, அதனையும் அம்மரபு வழி நின்று ஏற்று, எண்ணிறந்த மறை முதலாய நூல்களையும் கற்றுத் தெளிந்து, செல்வம் தழைய நிற்கும் சிறப்பைப் பெற்றுச் சிறப்புமிக்க திருமணப் பருவத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : அரசர் மரபில் வளர்ந்தும், ஆதி சைவ நெறியை விடாது பின்பற்றி வளரவும், வளர்க்கப்பட்டதும் ஆய அருமை எண்ணற் குரியதாம். முந்நூல் அணிதலை உபநயனம் என்பர். உபநயனம் - மேலும் பெறும்கண். முன்னரே உள்ள இருகண்களுடன், புருவ நடுவில் இறைவனை இடையறாது எண்ணுவதால் திறக்கப்படும் கண் இதுவாகும். காயத்திரி மந்திரத்தையருளி இம்முந்நூலையும் அணிவர்.

காயத்திரி - வினைவிளைவையறுத்து மேலும் பிறப்பில்லா தாக்குவது. இம் மந்திரத்தால் குறிக்கப் பெறுபவர் சிவபெரு மானேயாவர்.

7.பொழிப்புரை : தந்தையாராகிய சடையனார் தம் ஒப்பற்ற திருமகனாருக்கு, ஆதிசைவ குலத்தில், தம் அரும்பெரும் மரபிற்கு ஏற்ப வழிவழியாக வாழ்ந்து வரும் சிறப்புடைய புத்தூரில் வாழும் சடங்கவி

அந்தணர் குலத்துள் தங்கள்
 அரும்பெரும் மரபுக் கேற்ப
 வந்ததொல் சிறப்பில் புத்தூர்ச்
 சடங்கவி மறையோன் தன்பால்
 செந்திரு வணைய கன்னி
 மணத்திறஞ் செப்பி விட்டார். 7

154. குலமுத லறிவின் மிக்கார்
 கோத்திர முறையுந் தேர்ந்தார்
 நலமிகு முதியோர் சொல்லச்
 சடங்கவி நன்மை யேற்று
 மலர்தரு முகத்த னாகி
 மணம்புரி செயலின் வாய்மை
 பலவுடன் பேசி ஒத்த
 பண்பினால் அன்பு தேர்ந்தான். 8

சிவாசாரியாரிடத்துச் சிவந்த திருமகளை ஒப்பத் தோன்றியிருக்கும் மகளாரைத் திருமணம் செய்தற்குத் தக்கோர் வாயிலாகக் கேட்டு அனுப்பினார்.

குறிப்புரை : சடங்கவி எனப் பாடலில் இருப்பினும், சடங்கவியார் எனக் கோடலே நம் மரபுக்குப் பொருந்துவதாகும். அதற்கு ஏற்பவே, பின்னும் முகத்தர், இசைந்தார் எனக் கொள்ளப்பெற்றன. சிவக்கவிமணியாரும் (பெரிய. பு. உரை) இங்ஙனமே பொருள் உரைத்துள்ளார்.

8.பொழிப்புரை : தம் குலத்திற்குரியோரை வழிவழியாக அறிந்து வரும் மரபினையுடைய அறிவு மிக்கோரும், கோத்திரங்களின் வரலாற்றை நன்கு உணர்ந்தவருமாகிய நலம் பொருந்திய தம் சுற்றத்தாருள் முதிய பெரியவர்கள் சொல்ல, சடங்கவியாரும் அவ்வுறவு தமக்கு நன்மை உடையது என ஏற்று, மகிழ்ச்சி பொருந்திய முகத்தராகி, திருமணம் செய்தற்குரிய முறைமைகள் பலவற்றையும் ஒருங்கு பேசி முடித்து, தம் மகட்கும் வரும் மணவாளருக்கும் உரிய ஒத்த பண்புகள் உளவாதலைக் கண்டு தம் மகளைக் கொடுக்க இசைந்தார்.

155. மற்றவன் இசைந்த வார்த்தை

கேட்டவர் வள்ளல் தன்னைப்

பெற்றவர் தம்பால் சென்று

சொன்னபின் பெருகு சிந்தை

குறிப்புரை : குலம் - ஒழுக்கத்தால் சிறந்துவரும் இயல்புடைமை. 'ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை' (குறள், 133), 'குலஞ் சுடும் கொள்கை பிழைப்பின்' (குறள், 1019) எனவரும் திருக்குறட் பாக்களையும் காண்க. 'கோத்திரம் - இதனுள் வரும் சில பிரிவு. ஆதிசைவருக்குரிய கோத்திரங்கள் ஐவகைப்படும் என்பர். அவை: கௌசிகர், காசிபர், பரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் ஐந்து இருடிகளின் பெயர்களால் வரும் கோத்திரங்களாம். இக்கோத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றின் வழித்தோன்றிய கிளைக் கோத்திரங்களும் உள என்பர். ஒரே கோத்திரத்தில் மகட்கோடல் தகாது என்பர். ஒத்த பண்பு - தலைமகனுக்கும் தலைமகளுக்கும் உரிய ஒத்த பண்பு. 'பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு, உருவு நிறுத்த காம வாயில், நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென, முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே' (தொல்.மெய்.25), என்னும் தொல்காப்பியமும்.

பிறப்பு - 'குடிப்பிறப்பு. குடிமை - அதற்குத்தக்க ஒழுக்கமுடைமை. ஆண்மை - ஆளும் தன்மை: பெண்டிரும் ஆடவரும் தத்தமக்குரிய பண்பை என்றும் இழக்காது ஆளும் தன்மை: தம் குடியை ஆளும் ஆற்றல். ஆண்டு - பெண்மை பிறத்தற்கு ஏதுவாய பன்னிரண்டும், ஆண்மை பிறத்தற் கேதுவாய பதினாறாண்டுமாக அமைதல். உரு - பிறழ்ச்சியின்றியமைந்த வடிவு. நிறுத்த காம வாயில் - பெண்மை வடிவும் ஆண்மை வடிவும் அங்ஙனம் பிறழ்ச்சியின்றி அமைந்த வழி அவற்று மேல் நிகழும் இன்பத்திற்கு வாயிலாகிய அன்பு. நிறை - மறை பிறரறியாமை நெஞ்சினை நிறுத்துதல். அருள் - எவ்வுயிர்க்கும் இடுக்கண் செய்யாத அருள் உடைமை. உணர்வு - உலகியலால் செய்யத் தக்கதும் தவிரத் தக்கதுமாயவற்றை அறிதல். திரு - பொருளுடைமையும் பொருள் கொணர்ந்து துய்த்தலுமின்றி எஞ்ஞான்றும் திருத்தகவிறறாயதோர் உள்ள நிகழ்ச்சி (தொல். மெய். 25) எனவரும் பேராசிரியர் உரையும் இங்கே கருதத் தக்கதாம். மணம்புரி செயலின் வாய்மை - திருமணத்திற்குரிய நாள், இடம், மணநாளுக்கு முன்னும் பின்னும் செய்து கொள்ளும் செயல் வகைகள், சிறப்பு வகைகள் முதலியன.

9.பொழிப்புரை : சடங்கவியார், தம் மகளைக் கொடுக்க இசைந்து கூறிய சொற்களைக் கேட்டவர்கள், நம்பியாளுரைப் பெற்ற

உற்றதோர் மகிழ்ச்சி யெய்தி
மணவினை உவந்து சாற்றிக்
கொற்றவர் திருவுக் கேற்பக்
குறித்துநாள் ஓலை விட்டார்.

9

156. மங்கலம் பொலியச் செய்த
மணவினை ஓலை ஏந்தி
அங்கயற் கண்ணி னாரும்
ஆடவர் பலரும் ஈண்டிக்
கொங்கலர்ச் சோலை மூதூர்
குறுகிணா ரெதிரே வந்து
பங்கய வதனி மாறும்
மைந்தரும் பணிந்து கொண்டார்.

10

தந்தையாராகிய சடையனாரிடத்தில் சென்று கூறிய பின்பு, எஞ்ஞான்றுமே மகிழ்ச்சி மீக்கூர இருக்கும் மனத்தின்கண், மேலும் ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியைப் பெற்று, அத்திருமணச் செயலை மகிழ்வோடு சுற்றத்தாரிடம் கூறித், தம் மகனார் அரசிளம் செல்வராக வளர்தற்கு ஏற்பத் திருமணச் செய்கையை உறுதி செய்து, அதற்குரிய திருமண ஓலையையும் அனுப்பினார்.

குறிப்புரை : வள்ளல் - நம்பியாரூரர்; இறைவன்பால் தாம் பெற்ற பேரருள் திறத்தை வழிவழியாகப் பின்னுள்ளோரும் தம் திரு வாக்கின்வழிப் பெற அருளிய வள்ளன்மை கண்டு 'வள்ளல்' என்றார். பெருகு சிந்தை - மகிழ்ச்சியால் என்றும் வளர்ந்து வரும் சிந்தை. கொற்றவர் திருவுக்கேற்ப - நரசிங்க முனையரிடத்து வளர்ந்ததற் கேற்ற செல்வப் பெருக்கு. எனவே திருமணம் அரசியல் திருவிற்கு ஏற்ப நடத்த மனம் கொண்டனர் என்பது கருத்து.

10.பொழிப்புரை : மங்கலம் பெருகுமாறு எழுதிய அம்மண வோலையை எடுத்துக் கொண்டு, அழகிய கயல் போலும் கண்களை உடைய மகளிரும், ஆடவர் பலருமாக ஒருங்கு கூடி, நறுமணம் உடையதாகிய மலர்களை உடைய சோலை கழ்ந்த புத்தூருக்குச் சென்றார்கள். அவர்களை எதிர்கொண்டு வந்த சடங்கவியாரின் உறவினர்களாய் தாமரை போலும் முகத்தை உடைய பெண்களும் ஆட வர்களும் அம்மணவோலையை வணங்கி வாங்கிக் கொண்டார்கள்.

குறிப்புரை : மங்கல ஒலிகள் முழங்க மணவோலையைப் பொற்கலத்தில் வைத்துப் பூம்பட்டால் மூடி, மஞ்சள் பூசி எடுத்துச்

மங்கல வினைகள்

157. மகிழ்ச்சியால் மணமீக் கூறி

மங்கல வினைக ளெல்லாம்

புகழ்ச்சியாற் பொலிந்து தோன்றப்

போற்றிய தொழில ராகி

இகழ்ச்சியொன் றானும் இன்றி

ஏந்துபு மாலைப் பந்தர்

நிகழ்ச்சியின் மைந்தர் ஈண்டி

நீள்முளை சாத்தி னார்கள்.

11

158. மணவினைக் கமைந்த செய்கை

மாதிரைப் பயந்தார் செய்யத்

துணர்மலர்க் கோதைத் தாமச்

சுரும்பணை தோளி னானைப்

செல்லுதல் மரபாதலின் 'மங்கலம் பொலியச் செய்த மணவினை ஓலை' என்றார். கொங்கு - நறுமணம்.

11. பொழிப்புரை : மகிழ்ச்சியோடு அத்திருமணத்தை யாவரும் அறிய எடுத்துக்கூறி, அதன் தொடர்பாகச் செய்தத்கும் மங்கலத் தொழில்களெல்லாம் புகழ் பொருந்தப் பொலிந்து விளங்க, அதனை விருப்புற்றுச் செய்யும் செயற்பாடு உடையவர்களாய், ஒன்றாலும் குறைவின்றித் தொங்கவிடப்பட்ட பூமலைகளையுடைய பந்தலினிடத்து மனக்கிளர்ச்சியோடு மறையவர்கள் அனைவரும் ஒருங்கு கூடி முளையிட்டுத் தொடங்கி வைத்தார்கள்.

குறிப்புரை : முளை விளைத்தலாவது, பின் நிகழ்விருக்கும் மங்கலச் செயல்களுக்கெல்லாம் தொடக்கமாகச் சந்திரனைத் தலைமையாக வைத்த கும்பத்தின் அருகில், பாலிற் கலந்த ஒன்பான் தானியங்களை, மந்திரங்களோடு புற்றுமண்ணிட்டு வைத்திருக்கும் கலங்களில் பெய்து, அவற்றை வளருமாறு செய்தலாம். இம்முளைகளின் வளர்ச்சி, மணமக்களுக்குப் பின்வரும் நலங்களுக்கு அறிகுறியாகக் கருதப் பெறும். இது மணநாளுக்கு முன் ஏழாம் நாளில் செய்யப்படுவதாகும்.

12. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அத்திருமணச் செயலுக்கு அமைந்த செயல்களை மணமகளைப் பயந்த சடங்கவியாரும், அவர்தம் உறவினரும் செய்ய, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கொத்தாக மலர்ந்த

புணர்மணத் திருநாள் முன்னாட்

பொருந்திய விதியி னாலே

பணைமுர சியம்ப வாழ்த்திப்

பைம்பொன்நாண் காப்புச் சேர்த்தார். 12

159. மாமறை விதிவ ழாமல்

மணத்துறைக் கடன்க ளாற்றித்

தூமறை மூதூர்க் கங்குல்

மங்கலந் துவன்றி ஆர்ப்பத்

தேமரு தொடையல் மார்பன்

திருமணக் கோலங் காணக்

காமுறு மனத்தான் போலக்

கதிரவ னுதயஞ் செய்தான்.

13

மலர்களால் கட்டப்பட்ட கோதையாகிய மாலையை அணிந்த தோள்களை உடைய நம்பியாளுரை, மணமக்கள் இருவரும் தம் மனம் கலத்தற்குரிய மணவிழாவிற்கு முன்னாளில், அறநூல் வகுத்திருக்கும் நியதியின் வண்ணம், பருத்த முரசுகள் ஒலிக்குமாறு வாழ்த்துதல் செய்து, பசிய பொன்னாலாகிய நாணை அவரைக் காக்குமாறு கையில் கட்டினார்கள்.

குறிப்புரை : புணர்மணம் - மணமக்கள் இருவரும் தம் மனம் கலத்தற்கு ஏதுவாகிய திருமணம். திருமணத்திற்கு முதல்நாளில் மணமக்கள் இருவர்க்கும் எத்தகைய தீங்கும் அணுகாதவாறு காத்தற்குத் தனித்தனியாக அவரவர் வீட்டிலும் காப்பு நாணை அணிவர். மணமகனுக்கு வலக் கையிலும், மணமகளுக்கு இடக் கையிலும் காப்பு நாண் கட்டல் மரபு.

13.பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய மறை நெறிக்கு மாறாகாமல் திருமணத்திற்குரிய செயற்பாடுகளை எல்லாம் முழுமையாகச் செய்து, தூய மறை ஒலிக்கும் பழமையினை உடைய அத்திருநாவலூரில், முதல் நாள் இரவில், மங்கலம் நிறைந்த இயங்கள் ஒலிக்க, மறுநாட்காலை, தேன் பொருந்திய மாலையை அணிந்த மார்பினராய நம்பியாளுரின் திருமணக் கோலத்தைக் காண்டற்குப் பெருவிருப்புடைய மனம் உடையவன் போலக் கதிரவனும் தோன்றினன்.

குறிப்புரை : தேமரு தொடையல் - தேன் மருவிய மாலை.

மணக் கோலம்

160. காலைசெய் வினைகள் முற்றிக்
கணிதநூற் புலவர் சொன்ன
வேலைவந் தணையு முன்னர்
விதிமணக் கோலங் கொள்வான்
நூலசைந் திலங்கு மார்பின்
நுணங்கிய கேள்வி மேலோன்
மாலையுந் தாரும் பொங்க
மஞ்சனச் சாலை புக்கான். 14
161. வாசநெய் யூட்டி மிக்க
மலர்விரை யடுத்த தூநீர்ப்
பாசனத் தமைந்த பாங்கர்ப்
பருமணிப் பைம்பொன் திண்கால்
ஆசனத் தணிநீ ராட்டி
அரிசனஞ் சாத்தி யன்பால்
ஈசனுக் கினியான் மேனி
எழில்பெற விளக்கி னார்கள். 15

14.பொழிப்புரை : திருமண நாளன்று வைகறைப் போதில் செய்ததகும் நாள் கடன்களை முடித்துச், சோதிடம் வல்லார் வரையறுத்த திருமணம் செய்தற்குரிய நேரம் வரும் முன்னே, மணக்கோலம் கொள்ளுதற்குரிய நெறியில், நூலணிந்த மார்பினரும், நுணங்கிய கேள்வியில் மிக்கு உயர்ந்தவருமாகிய நம்பியாரூரர், மணிமாலையும் மலர் மாலையும் விளங்க, நீராடுதற்குரிய இடத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : நாள் கடன்களாவன: அநுட்டானமும் சிவ வழிபாடுமாகும். இவை என்றும் செய்யத்தக்கனவாதலின் இவற்றை வைகறையில் செய்தார். இனித் திருமண நாளாதலின் அதற்குரிய சிறப்பு ஒழுக்கங்களை மேற்கொள்வார் மீண்டும் நீராடப் புகுந்தார்.

15.பொழிப்புரை : மணம் கமழ்கின்ற நெய்ப்புகை ஊட்டப் பெற்றதும், உயர்ந்த மலர்களின் மணம் விரவியதுமான தூய நீரை உடைய கலத்தின் அருகில், வைத்த பருத்த முழு மணிகளை அழுத்திய பசிய பொன்னாலாகிய வலிய கால்களை உடைய இருக்கைமீது இருத்தி, அழகிய நீரால் திருமுழுக்காட்டி, கத்தூரி மஞ்சள் விரவிய நறுமணப்

162. அகில்விரைத் தூப மேய்ந்த

அணிகொள்பட் டாடை சாத்தி

முகில்நுழை மதியம் போலக்

கைவலான் முன்கை கழ்ந்த

துகில்கொடு குஞ்சி ஈரம்

புலர்த்தித்தன் தூய செங்கை

உகிர்நுதி முறையில் போக்கி

ஒளிர்நறுஞ் சிகழி ஆர்த்தான்.

16

163. தூநறும் பசுங்கர்ப் பூரச்

சுண்ணத்தால் வண்ணப் போதில்

ஆனதண் பனிநீர் கூட்டி

யமைத்தசந் தனச்சே நாட்டி

பொடியைப் பூசிச், சிவபெருமானுக்கு அன்பு செய்தலில் இயராக விளங்கும் நம்பியாளுரார் திருமேனியை, அவர்தம் சுற்றத்தார்கள் மேலும் அழகுபெறச் செய்தார்கள்.

குறிப்புரை : நெய் - அதன் புகையைக் குறித்தமையின் ஆகு பெயராம். அரிசனம் - கத்தூரி மஞ்சள் கலந்த நறுமணத் தூள். நீர்ப் பாசனம் - நீரை உடைய கலம் (பாத்திரம்). நீர்க்கு வாசனை ஊட்டும் மலர்கள் பாதிரி, சண்பகம் முதலியனவாம் என்பர்.

16.பொழிப்புரை : அகிலின் நறுமணமுடைய புகையை ஊட்டிய அழகிய பட்டாடையை உடுத்தி, மேகத்தினிடத்து நுழைகின்ற சந்திரனைப் போல, அழகுபடுத்தும் ஒப்பனைத் தொழிலில் வல்லவன் தன் முன்கையினிடத்துச் சுற்றிய ஆடையால் குடுமியின் ஈரத்தை உலரச் செய்து, தன் தூய்மையான சிவந்த கையிடத்து உள்ள நக நுனிகளால், அத்தலைமையிரின் பிணிப்பை விலக்கி, விளங்குகின்ற நறுமணத்தை உடைய குடுமியை முடித்துக் கட்டினான்.

குறிப்புரை : ஈரம் புலர்த்திச் சிக்கறுத்துச் சிகழி (குடுமியை) முடித்துக் கட்டினான். குடுமியின் கருமையும் அதனைப் புலர்த்தும் ஆடையின் வெண்மையும் தோன்ற 'முகில் நுழை மதியம் போல' என்றார். கைவலான் - உடலை அழகுபடுத்துவதில் வல்லமை உடைய ஒப்பனைத் தொழிலாளன். உகிர் - நகம்: சிகழி - குடுமி.

17.பொழிப்புரை : அவ்வழகுபடுத்தும் தொழில் வல்லாளனால் தூய நறுமணம் உடைய பச்சைக் கற்பூரத்தின் பொடியோடு, அழகிய

மான்மதச் சாந்து தோய்ந்த

மங்கலக் கலவை சாத்திப்

பான்மறை முந்நூல் மின்னப்

பவித்திரஞ் சிறந்த கையான்.

17

164. தூமலர்ப் பிணையல் மாலை

துணரிணர்க் கண்ணி கோதை

தாமமென் றிணைய வேறு

தகுதியால் அமையச் சாத்தி

மாமணி யணிந்த தூய

வளரொளி இருள்கால் சீக்கும்

நாமநீள் கலன்கள் சாத்தி

நன்மணக் கோலங் கொண்டான்.

18

பல்வேறு மலர்களில் உண்டான குளிர்ந்த பனி நீரைச் சேர்த்துக் கூட்டிய சந்தனக் குழம்பால் ஆட்டப்பட்டு, கத்தூரிக் குழம்பு சேர்த்த மங்கலமான கலவைச் சாந்தும் சாத்தப் பெற்று, முறைப்படி அமைக்கப் பெற்ற முந்நூல் மார்பினில் விளங்க, தருப்பையினாலாகிய மோதிரம் விளங்க நம்பியாரூரர்.

குறிப்புரை : சுண்ணம் - பொடி. பால்முறை முந்நூல் - மறை நூல்களில் கூறிய முறையில் அமைக்கப்பட்ட முந்நூல். 'ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரிநுண்ணாண்'(தி.11 திருமுரு. திருவேரகம், 7) எனக் கூறுதற்கு ஏற்ப, மந்திர விதி கொண்டு அமைக்கப்பட்ட முந்நூல் மார்பினில் விளங்கியது. பவித்திரம் - மோதிரம்.

18. பொழிப்புரை : தூய மலர்களால் தொகுக்கப்பெற்ற பிணையல் மாலையையும், செறிந்த பூங்கொத்துக்களாலாய கொண்டை மாலையையும், கோதையையும், பத்தி மாலையையும், இணையபல வேறுபாடுகளையுடைய மலைகளையும், மாணிக்கங்கள் அழுத்திய தூய ஒளியால் இருளை ஓட்டும் புகழ்பெற்ற வேறுபிற அணிகலன்களையும் அணியத் தக்க இடங்களில் அணிவிப்ப அணிந்து, அழகிய திருமணக் கோலத்தைக் கொண்டான்.

குறிப்புரை : பிணையல் மாலை - மலர்களின் தாள் இரண்டையும் ஒருங்கு சேர்த்துக் கட்டப்பெற்ற மாலை. கண்ணி - தலையில் அணியும் மாலை. கோதை - நீளமாகக் கட்டும் மாலை.

165. மன்னவர் திருவுந் தங்கள்

வைதிகத் திருவும் பொங்க

நன்னகர் விழவு கொள்ள

நம்பியா ஞரர் நாதன்

தன்னடி மனத்துள் கொண்டு

தகுந்திரு நீறு சாத்திப்

பொன்னணி மணியார் யோகப்

புரவிமேற் கொண்டு போந்தார்.

19

தாமம் - பல்வேறு மலர்களைப் பத்திபத்தியாக வைத்துக் கட்டும் மாலை. இண்டை மாலை - வட்ட வடிவாய் இறுகக் கட்டியதாய்த் தலை மீது அணியத்தக்க மாலை. கண்ணி என்பது தலை மயிரை முடித்துக் கட்டியிருக்கும் கொண்டை யைச் சுற்றி அணியும் மாலையாகும்.

தாமம் என்பது தோளில் அணிவதாகும். பிணையல், மாலை என்பன மார்பில் அணியத் தக்கவையாம். இவற்றின் விரிவை முருக நாயனார் புராணத்துட் (தி.12 பு.16) காண்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

19.பொழிப்புரை : அரசர்க்குரிய செல்வமும், மறைவழிப்பட்ட ஆதி சைவர்க்குரிய சீலமும் பொருந்த, நன்மை மிக்க திருநாவலூர் இத் திருமணத்திற்குரிய விழாவைக் கொள்ள, நம்பியாஞரர் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை மனத்தில் எண்ணிய வண்ணம் மேன்மை பொருந்திய திருநீற்றைத் திருமேனியில் அணிந்து, பொன்னாலும் முத்து முதலிய மணிகளினாலும் அழகு செய்யப்பட்டிருக்கும் நல்லிலக்கணம் அமைந்த குதிரையின்மீது எழுந்தருளிச் சென்றார்.

குறிப்புரை : மன்னவர்திரு - அரசர்க்குரிய வெண்கொற்றக் குடை, முரசு, யானை முதலாயின. வைதிகத் திரு - ஆதிசைவர்க்குரிய அணிகள், ஆடைகள், திருநீறு, உருத்திராக்கம் முதலாயின. யோகப் புரவி - கூடுதலையுடைய குதிரை; அஃதாவது நற்சுழி முதலிய நல்லிலக்கணங்கள் பலவும் கூடிய குதிரை. யோக நிலையை வாசி, புரவி என்றெல்லாம் கூறுவர். இவ்வகையில் யோக நிலையை விளக்க வந்த சுந்தரர் இவர்ந்தருளிய குதிரையும் யோகப்புரவியாயிற்று என்றலும் ஒன்று.

166. இயம்பல துவைப்ப எங்கும்

ஏத்தொலி எடுப்ப மாதர்

நயந்துபல் லாண்டு போற்ற

நான்மறை ஒலியின் ஓங்க

வியந்துபார் விரும்ப வந்து

விரவினர்க் கின்பஞ் செய்தே

உயர்ந்தவா கனயா னங்கள்

மிசைக்கொண்டார் உழைய ரானார். 20

167. மங்கல கீத நாத

மறையவர் குழாங்க ளோடு

தொங்கலும் விரையுஞ் சூழ்ந்த

மைந்தருந் துவன்றிச் சூதும்

பங்கய முகையுஞ் சாய்த்துப்

பணைத்தெழுந் தணியின் மிக்க

குங்கும முலையி னாரும்

பரந்தெழு கொள்கைத் தாகி.

21

20.பொழிப்புரை : இயங்கள் பலவும் ஒலிக்கவும், சூழ நிற்போர் யாவரும் இறைவனை வழிபடுதற்குரிய பாடல்களை ஒலிக்கவும், உடன்வரும் பெண்கள் பல்லாண்டு கூறவும், நான்கு மறைகளும் இசையோடு ஒலிக்கப்படவும், இத்தகைய அரிய திருமணத்தை வியந்து பாராட்டி வருபவர்களுக்கு அவரவரும் விரும்புமாறு இன்சொல்லும், நன்றாற்றலும் செய்து எதிர்கொள்ளவுமாக, உடன் வந்து கொண்டிருக்கும் சான்றோர்கள், யானை, குதிரை, சிவிகை முதலிய ஊர்திகளில் ஏறிக் கொண்டார்கள்.

குறிப்புரை : துவைப்ப - முடிக்க: ஒலிக்க. துவைப்ப, எடுப்ப, போற்ற, ஒல்க, விரும்ப, இன்பம் செய்ய, உடன் வந்தவர்கள் ஏறினார் என முடிக்க. உயர்ந்த வாகனங்கள் யானை, தேர், குதிரை ஆகியன. யானம் - சிவிகை. இயம் - பலவகை ஒலிக்கருவிகள்.

21.பொழிப்புரை : இசையாலும் பொருளாலும் மங்கலமுடைய தமிழ்ப் பாடல்களையும் இவ்வாறாய நான்மறைப் பகுதிகளையும் பாடுகின்ற மறையவர்களின் தொகுதியோடு, மலர்மாலைகளையும் நறுமணக் கலவைகளையும் அணிந்து

168. அருங்கடி எழுந்த போழ்தின்

ஆர்த்தவெள் வளைக ளாலும்

இருங்குழை மகரத் தாலும்

இலங்கொளி மணிக ளாலும்

நெருங்கிய பீலிச் சோலை

நீலநீர்த் தரங்கத் தாலும்

கருங்கடல் கிளர்ந்த தென்னக்

காட்சியிற் பொலிந்த தன்றே.

22

169. நெருங்குதூ ரியங்கள் ஏங்க

நிரைத்தசா மரைகள் ஓங்கப்

பெருங்குடை மிடைந்து செல்லப்

பிணங்குபூங் கொடிக ளாட

கொண்ட ஆடவர்களும், நெருக்கத்தால் சூதாடு கருவியையும் தாமரை அரும்பையும் தோற்கச் செய்து அடி பெருத்து எழுந்து அழகு மிகுந்த குங்குமக் குழம்பு பூசிய மார்பகத்தை உடைய மகளிரும் உடன் வருகின்ற சிறப்பை உடைத்தாய்.

குறிப்புரை : தொங்கல் - மலர்மாலைகள். விரை- நறுமணமிக்க கலவைச் சாந்து. துவன்றி - நெருங்கி.

22.பொழிப்புரை : இவ்வாறு எழுந்த மகளிரின் அரிய திருமண எழுச்சி, முழங்குகின்ற வெண்மையான வளையல்களாலும், பெரிய மகரவடிவினவாகிய காதணிகளினாலும், விளங்குகின்ற ஒளியினை உடைய அணிகலன்களில் பொருந்திய முத்து முதலிய மணிகளாலும், நெருக்கமாகக் கைகளில் ஏந்தி நிற்கும் மயிற்பீலிக் குஞ்சங்களின் நீலநிறத்தை உடைய பெருக்கத்தாலும் கரிய கடல் பெருகி வருவது போன்ற தோற்றத்தை யொத்துப் பொலிவடைந்தது.

குறிப்புரை : கடி - திருமணம். பீலிச்சோலை - மயில் இறகின் தொகுதிகளாகிய சோலை. கடலில் காணப்பெறும் சங்கு, மீன், மணிகள், அலைகள் ஆகியன, பெண்களின் கைவளை, காதணி, அணிகலன், கைகளில் ஏந்திச் செல்லும் பீலி ஆகியவற்றோடு ஒப்புமையுடைத் தாதல் காண்க. அன்று, ஏ, என்பன அசைநிலைகள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

23.பொழிப்புரை : நெருங்கிய பேரிகை முதலிய இயங்கள்

அருங்கடி மணம்வந்த தெய்த

அன்றுதொட்டு என்றும் அன்பில்

வருங்குல மறையோர் புத்தூர்

மணம்வந்த புத்தூ ராமால்.

23

170. நிறைகுடந் தூபம் தீபம்

நெருங்குபா லிகைக ளேந்தி

நறைமல ரறுகு சுண்ணம்

நறும்பொரி பலவும் வீசி

உறைமலி கலவைச் சாந்தின்

உறுபுனல் தெளித்து வீதி

மறையவர் மடவார் வள்ளல்

மணமெதிர் கொள்ள வந்தார்.

24

ஒலிக்கவும், நிரல்பட வீசப்பெறும் சாமரங்கள் இயங்கவும், பெரிய குடைகள் நெருங்கிச் செல்லவும், விளங்குகின்ற அழகிய கொடிகள் அசையவும், அரிய சிறப்பு மிக்க திருமணம் அவ்வூரில் நிகழ இருந்த காரணத்தால், அன்று முதல் எந்நாளும் அன்புமிக்க ஆதிசைவ மறையவர்களின் புத்தூரானது 'மணம்வந்த புத்தூர்' எனப் பெயர் பெற்றது.

குறிப்புரை : தூரியங்கள் - பேரிகை முதலிய இயங்கள். அருங்கடி மணம் - அரிய சிறப்பினை உடைய மணம். இதுகாறும் நிகழ்ந்திராத புதுமையை உடைய மணம் எனலுமாம். ஆல் - அசை.

24.பொழிப்புரை : நிறைகுடங்களையும், நிறை மணங்களையும், ஒளி விளக்குகளையும், நெருங்கிய முளைப் பாலிகைகளையும் கையில் ஏந்திக் கொண்டு, நறுமணம் கமழ்கின்ற மலர்களும், அறுகும், நறுமணப் பொடியும், சிறந்த பொரியும் ஆகிய பல பொருள்களையும் வீசி, நீரொடு கலக்கப்பட்ட கலவைச் சாந்தினின்றும் தெளிந்த நீரை வருவார்மீது தெளித்து, அங்குள்ள மறையவர்களும் மடவார்களும் நம்பியாநுரரின் திருமண வருகையை எதிர்கொள்ள வந்தனர்.

குறிப்புரை : பெரியவர்கள் வரும்பொழுது பிற நறுமணப் பொருள்களோடு அறுகும் தெளிப்பர். உறை - நீர்த்துளி. மறையவர் மடவார் என்பதை உம்மைத் தொகையாகக் கொள்ளாது, ஆதிசைவக் குலப் பெண்கள் என்ற அளவிலேயே கொள்வர் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் (பெ.உறை).

171. கண்களெண் ணிலாத வேண்டுங்

காளையைக் காண என்பார்

பெண்களி லுயர நோற்றாள்

சடங்கவி பேதை என்பார்

மண்களி கூர வந்த

மணங்கண்டு வாழ்ந்தோம் என்பார்

பண்களில் நிறைந்த கீதம்

பாடுவார் ஆடு வார்கள்.

25

172. ஆண்டகை யருளின் நோக்கின்

வெள்ளத்துள் அலைந்தோம் என்பார்

தாண்டிய பரியும் நம்பால்

தகுதியில் நடந்த தென்பார்

25.பொழிப்புரை : மணம் எதிர்கொள்ள வந்த மகளிருள் சிலர், இம்மணமகனைப் பார்க்க எண்ணிறந்த கண்கள் வேண்டும் என்பர். சிலர், இம்மணமகனைப் பெறுதற்கு ஏனைய மகளிரினும் இச்சடங்கவியார் மகளார் மிகுதியான தவம் செய்தவள் என்பார். சிலர், இம்மண்ணுலகத்தார் உள்ளம் மகிழ்வடையுமாறு இம்மணக்கோலத்தைக் கண்டு யாம் பெரும்பேறு பெற்றோம் என்பார். சிலர், இசை நிரம்பிய அரிய பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு மிகுமகிழ்வால் கூத்தாடுவர்.

குறிப்புரை : மண்களி கூரவந்த மணம் எனவே, இம்மணம் இம்மண மக்களுக்கு மகிழ்ச்சிதர வந்ததன்று என்னும் குறிப்பும் புலப்படுகின்றது. 'மாநகர்க்கு ஈந்தார் மணம்' (சிலப்ப. மங்கல. 44) என்புழிப் போல. 'நம்பியைக் காண நங்கைக்கு ஆயிரம் நயனம் வேண்டும், கொம்பினைக் காணும்தோறும் குரிசிற்கும் அன்னதேயாம்' (கம்பர். பால. கார்.792) என்பார் கம்பர். ஈண்டு அதுபோலச் சடங்கவியார் மகளாரைச் சிறப்பியாது, 'பெண்களில் உயர நோற்றாள்' என்ற அளவிலேயே சிறப்பித்ததற்குக் காரணம், ஈண்டு மண நிகழ்ச்சி நிறைவு பெறாமையாகும்.

26.பொழிப்புரை : சிலர், இம்மணமகனாரின் கண்களினின்றும் தோன்றும் கருணை நோக்கு என்னும் வெள்ளத்துள் அலைவுட்பட்டோம் என்பார்கள். சிலர், இவர் ஊர்ந்து வருவதும், தாவிச்செல்லுவதுமான குதிரையும் நம்எண்ணத்திற்கேற்ப நம்மிடத்து

பூண்டயங் கிவனே காணும்

புண்ணிய மூர்த்தி யென்பார்

ஈண்டிய மடவார் கூட்டம்

இன்னன இசைப்பச் சென்றார்.

26

173. வருமணக் கோலத் தெங்கள்

வள்ளலார் தெள்ளும் வாசத்

திருமணப் பந்தர் முன்பு

சென்றுவெண் சங்க மொங்கும்

பெருமழைக் குலத்தி னார்ப்பப்

பரிமிசை இழிந்து பேணும்

ஒருமணத் திறத்தி னங்கு

நிகழ்ந்தது மொழிவேன் உய்ந்தேன். 27

மெல்ல வருகின்றது என்பார்கள். சிலர், அணிநலம் சான்ற இவ்வாண்டகை, புண்ணியமே ஒருருவாய்த் திரண்ட உருவினை உடையன் என்பார்கள். மணவெழுச்சியை எதிர்கொள்ளுதற்கென வந்த மகளிர் கூட்டம் இவ்வாறெல்லாம் சொல்ல, நம்பியாளுரர் எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை : தாண்டிய பரி - தாவிச் செல்லும் குதிரை. 'கண்ணார்க் காண எம் சாலேகம் சார நட' (முத்தொள்.பாண்டி.20) என முத்தொள்ளாயிரத்து வரும் பெண்கள் வேண்டிக் கொள்வதையும் காணலாம். இக்குதிரை அவர்கள் வேண்டிக் கொள்ளாமலேயே அவர்கள் பக்கம் சாரச் செல்வது, அவர்களிடத்துக் கொண்ட மீதுர்ந்த கருணையினால் போலும்! பூண் - அணிகலன். 'காணும்' என்பது அசைநிலை.

27.பொழிப்புரை : இவ்வாறு வருகின்ற மணக்கோலத்தை உடைய எங்கள் நம்பியாளுரர், தெள்ளிதாகிய நறுமணம் கமழும் திருமணப் பந்தலினிடத்து எழுந்தருளி, வெண்மையான சங்குகள் எவ்விடத்தும் பெரிய மேகக் கூட்டங்களினின்றும் எழும் ஒலியென முழங்க, குதிரையினின்றும் இறங்கி, தாம் விரும்பிச் செய்தற்குரிய திருமணச் செயலில், அவ்விடத்து நிகழ்ந்ததொரு செய்தியைச் சொல்லுதற் குரியேனாய நிலையில் யான் பேறு பெற்றுள்ளேன்.

குறிப்புரை : மொழிவேன் உய்ந்தேன் - சொல்லுகின்ற அதனால் உய்ந்தேன்; உய்தல் - பிழைத்தல்: ஈண்டுச் சொல்லுதற்குரிய

தடுத்தாட் கொள்ள இறைவர் வருதல்

வேறு

174. ஆலுமறை சூழ்கயிலை யின்கணருள் செய்த
சாலுமொழி யால்வழி தடுத்தடிமை கொள்வான்
மேலுற வெழுந்துமிகு கீழுற அகழ்ந்து
மாலும்அய னுக்குமரி யாரொருவர் வந்தார். 28

திருமேனியழகு

175. கண்ணிடை கரந்தகதிர் வெண்பட மெனச்சூழ்
புண்ணிய நுதற்புனித நீறுபொலி வெய்தத்
தண்மதி முதிர்ந்துகதிர் சாய்வதென மீதே
வெண்ணரை முடித்தது விழுந்திடை சழங்க. 29

பேற்றைப் பெறுதற்குரியராதல். மொழிவது எதிர்காலமாக, உய்தலை இறந்த காலமாகக் கூறியது அவ்வுய்தி கிடைத்தல் ஒருதலையாதல் பற்றியாம்.

28.பொழிப்புரை : மறை முழக்கம் சூழ்ந்து நிற்கும் திருக்கயிலாய மலையில், அருளிச் செய்த மேதக்க திருவாக்கின்படி, அந்நம்பி யாளுரை மணம் செய்யாது தடுத்து, வழி அடிமை கொள்ளும் பொருட்டு, அன்னவடிவாய் மேற்கொண்டு எழுந்தும், பன்றி வடிவாய்க் கீழ்ப் புகுந்து தோண்டியும் பெருமானைக் காணாது மயங்கி நிற்கும் மால் அயன் ஆகிய இருவருக்கும் அரியராய் இருந்த சிவ பெருமான், அங்கு ஒரு திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி வந்தார்.

குறிப்புரை : தடுத்து - திருமணம் செய்து கொள்ளாதலின் வாயிலாக ஏற்படும் பிறவிச் சூழலைத் தடுத்து. 'மையல் மானுட மாய்மயங் கும்வழி ஐய னேதடுத்தாண்டருள் செய்' (தி.12 சரு.1-1 பா.28) எனக் கயிலையில் வேண்டிக் கொண்டதற்கு இணங்க இதுபொழுது தடுத்தாட் கொள்ள இறைவன் வருவாராயினர். அத்திறத்தை, நம்பியாளுரர் மானுடராய்ப் பிறந்து மறப்பினும், இறைவன் மறவாது வந்தமை அவன் கருணைத் திறத்தைக் காட்டுகிறது. 'நம்மை மறந்தாரை நாம் மறக்க மாட்டேமால்' (சிலப்ப. கானல்.32) என உலகியல்வழி வரும் அன்பே இத்திறத்தில் தலைப்படுமானால், அருளாளராய் இறைவற்கு உளதாகும் அருள் அதனினும் பிற்படுமோ? படாது முற்படும்.

29.பொழிப்புரை : நெற்றிக் கண்ணிடத்து மறைத்து நிற்கும் வெள்ளாடை போலப் புண்ணிய வடிவாய் தூய திருநீறானது நெற்றியில்

326 சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
1. திருமலைச் சருக்கம் (பன்னிரண்டாம்)

176. காதிலணி கண்டிகை வடிந்தகுழை தாழச்
சோதிமணி மார்பினசை நூலினொடு தோளின்
மீதுபுனை யுத்தரிய வெண்டுகில் நுடங்க
ஆதப மறைக்குடை அணிக்கரம் விளங்க. 30
177. பண்டிசரி கோவண உடைப்பழமை சுவரக்
கொண்டதொர் சழங்கலுடை யார்ந்தழகு கொள்ள
வெண்டுகி லுடன்குசை முடிந்துவிடு வேணுத்
தண்டொருகை கொண்டுமூல் தள்ளுநடைகொள்ள.31

பொருந்தி விளங்கவும், திருச்சடையிடத்து வாழும் இளம்பிறையானது முதிர்ந்து அதனால் அதன் ஒளி கீழே செல்லுதல் போலத் தலையின் உச்சியிடத்து ஒருங்கு சேர்த்து முடித்த தலையின் வெண்மயிரானது இடையிடையே விழுந்து அசையவும்,

குறிப்புரை : கண்ணிடை - நெற்றிக் கண்ணிடத்து. வெண்படம் - வெண்மையான ஆடை. இது திருநீற்றிற்கு உவமை ஆயிற்று. மதி முதிர்ந்து சாய்வது எனச் சடையினிடத்துள்ள நரைத்த மயிர்கள் தலையிடத்து ஆங்காங்கே விரிந்து அசைந்தன. வெண்மையான நரைக்கு முதிர்ந்த பிறை ஒளியை உவமித்தது அதன் வெண்மை கருதியாம். சழங்க - அசைய.

30. பொழிப்புரை : காதில் அழகுபெற அணியப் பெற்ற உருத்திராக்கத்தாலாய குண்டலமானது தாழ்ந்து அசையவும், ஒளி பொருந்திய உருத்திராக்க மாலை அணிந்த திருமார்பில் பூண நூலொடு திருத்தோளின்மேல் அணிந்திருக்கும் மேலாடையாகிய வெள்ளிய ஆடை அசையவும், வெயிலை மறைக்கின்ற குடையானது அழகிய திருக்கையில் விளங்கவும்,

குறிப்புரை : சோதிமணி - ஒளி பொருந்திய உருத்திராக்க மணி. நூல் - பூணு நூல். உத்தரியம் - மேலாடை, ஆதவன் - கதிரவன். ஆதபம் - ஈண்டு அவனிமமாகத் தோன்றும் வெயிலைக் குறித்தது.

31. பொழிப்புரை : வயிற்றின்கீழ் சரிய உடுத்த கோவணமாகிய உடை, அதன் பழமையை வெளிப்படுத்தவும், அதன்மீது விளங்கும் அசைய நிற்பதொரு உடையானது அழகிய இடுப்பின்கண் பொருந்தி அழகு செய்யவும், வெண்மையான ஆடையோடு தருப்பையைச் சேர முடித்து விளங்கும் மூங்கில் தண்டத்தை, ஒரு திருக்கையில் கொண்டு, திருவடிகள் தளர் நடை கொள்ளவும்,

178. மொய்த்துவளர் பேரழகு மூத்தவடி வேயோ
அத்தகைய மூப்பெனு மதன்படிவ மேயோ
மெய்த்தநெறி வைதிகம் விளைத்தமுத லேயோ
இத்தகைய வேடமென ஐயமுற வெய்தி. 32

மணப் பந்தரிடை வருதல்

179. வந்துதிரு மாமறை மணத்தொழில் தொடங்கும்
பந்தரிடை நம்பியெதிர் பன்னுசபை முன்னின்று
இந்தமொழி கேண்மினெதிர் யாவர்களும் என்றான்
முந்தைமறை யாயிர மொழிந்த திருவாயான். 33

குறிப்புரை : பண்டி - வயிறு, கோவணம் - அதன் பழமையை விளக்க என்பது, அது பல்காலும் உடுத்தப்பட்டதொன்று என்பது விளங்க வாம். இனி மறையே அக்கோவணமாதல் பற்றிக் கோவண உடை 'பழமை கூர' என்றார் என்றலுமாம். 'மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத் தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ' (தி.8 ப.12 பா.2) எனவரும் திருவாசகமும் காண்க. கொண்டதோர் - இடுப்பில் கொண்டதோர். சழங்கல் உடை - அசைந்து விளங்கும் உடை. குசை - தருப்பை.

32. பொழிப்புரை : செறிந்து வளர்கின்ற பேரழகானது இளமையினின்றும் முதிர்ந்து ஒரு வடிவு கொண்டதோ, அவ்வழகு மிளிரும் மூப்பு என்பது ஒரு வடிவுகொள்ள அவ்வடிவாக விளங்குகின்றதோ, மெய்நெறிகளைத் தன்னகத்துக்கொண்ட வைதிகம் என்பது விளைத் ததொரு முதன்மையோ? இத்தன்மையுடைய தொரு திருவருவம் இருந்தவாறு என்? எனக் கண்டார் ஐயம்கொள்ளுமாறு எழுந்தருள்.

குறிப்புரை : பேரழகு உடையாரும் மூப்புவர அழகு குன்றுவர். ஆனால் இம்முதியவரிடத்தே அழகு பொலிந்து இருப்பதால், அழகென்பதே முதிர்ந்தொரு வடிவம்கொண்டதோ என ஐயுற்றனர். இவர்தம் முதுமை மூப்பிற்குரிய அனைத்துக் குணங்களையும் கொண்டிருத்தலின் அம்மூப்பே ஒரு வடிவெடுத்து வந்ததோ என்று ஐயுற்றனர். வைதிகம் - வேதத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட நெறி. இவர் வேடம் வேதநெறியில் வளர்ந்த பெருமக்களின் வடிவைக் கொண்டிருத்தலின் அந்நெறியே ஒரு வடிவெடுத்து வந்ததோ என்று ஐயுற்றனர். இவ்வாறெல்லாம் கண்டார் ஐயுற அவர் எழுந்தருளினர். மொய்த்து - செறிந்து, மெய்த்த நெறி - மெய்நெறி.

33. பொழிப்புரை : அழகிய மறைவழித் திருமணம் செய்யத் தொடங்கும் மணப்பந்தலினிடத்து, இவ்வாறு எழுந்தருளி வந்தவராய

அடிமை என்றல்

180. என்றுரைசெ யந்தணனை எண்ணில்மறை யோரும்
மன்றல்வினை மங்கல மடங்கலனை யானும்
நன்றுமது நல்வரவு நாங்கள்தவ மென்றே
நின்றதிவண் நீர்மொழிமின் நீர்மொழிவ தென்றார். 34
181. பிஞ்ஞுகனும் நாவலர் பெருந்தகையை நோக்கி
என்னிடையும் நின்னிடையும் நின்றஇசை வால்யான்
முன்னுடைய தோர்பெரு வழக்கினை முடித்தே
நின்னுடைய வேள்வியினை நீமுயல்தி என்றான். 35

மிகப்பழங்காலத்தேயே எண்ணற்ற மறைகளை அருளிச்செய்த அழகிய திருவாயினையுடைய சிவபெருமான், நம்பியாரூரர்க்கு முன், புகழ்த்தக்க அவையினரின் எதிர்நின்று, 'எனக்கு எதிரில் அமர்ந்திருக்கும் இவ்வவையத்தில் உள்ளார் யாவரும் யான் கூறும் இச்சொல்லைக் கேளுங்கள்' என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : பன்னுசபை - புகழ்த்தக்க அவை. 'மறை ஆயிரம்' என்றது எண்ணிக்கை குறித்தன்று; பலவாகிய மறை எனப் பொருள்பட நின்றது. இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

34. பொழிப்புரை : இவ்வாறு கூறிவரும் மறையவரை, ஆண்டிருந்த எண்ணற்ற மறையவர்களும், திருமணத்திற்குரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கும் மணக்கோலம் கொண்ட சிங்கம் போன்ற ஆற்றலை உடைய நம்பியாரூரரும் 'நும் வரவு எங்கட்கு மிக நன்மை பயப்பது; இது நாங்கள் செய்த தவமேயாகும்' என்று கூறி, 'இவ்விடத்து நீர் சொல்ல வந்ததைச் சொல்லுங்கள்' என்றனர்.

குறிப்புரை : மடங்கல் - சிங்கம்

35. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அவையத்தார் கூற, சிவபெருமானாகிய மறையவரும், நம்பியாரூரரைப் பார்த்து, 'என்னிடத்தும் உன்னிடத்தும் முன்னமேயே அமைந்ததொரு இசைவு இருப்பதால், முற்பட அமைந்ததொரு பெருவழக்கினை முடிவு செய்தபின், உன்னுடைய மணத்தை நீ நடத்த முயலுக' என்றார்.

குறிப்புரை : பிஞ்ஞுகன் - தலைக்கோலம் கொண்ட சிவபெருமான். திருக்கயிலையில் தமக்கும் நம்பியாரூரர்க்கும் உரிய ஆண்டான் அடிமைத்திறமும், அதன்வழி நிகழ்ந்த பேச்சும், அவ்விருவரும் அறிவ தல்லது பிறர் அறியார் ஆதலின் 'என்னிடையும்,

182. நெற்றிவிழி யான்மொழிய நின்றநிக ரில்லான்
உற்றதொர் வழக்கெனிடே நீயுடைய துண்டேல்
மற்றது முடித்தலதி யான்வதுவை செய்யேன்
முற்றவிது சொல்லுகென வெல்லைமுடி வில்லான். 36
183. ஆவதிது கேண்மின்மறை யோர்என்அடி யான்இந்
நாவல்நக ஞரனிது நான்மொழிவ தென்றான்
தேவரையும் மாலயன் முதற்றிருவின் மிக்கோர்
யாவரையும் வேறடிமை யாவுடைய எம்மான். 37

நின்னிடையும் நின்ற இசைவால்' என்றார். நின்ற-நிலைபெற்ற; அத்திறந்தானும் என்றும் நிலைபெற்றதாகலின், 'நின்ற இசைவு' என்றார். முன்னுடையதோர்- முற்காலத்திருந்தே வழிவழியாக ஏற்றுக் கொண்டதொரு செயல். முன், இசைவு எனக்கூறியவர், பின் வழக்கு என்றார், அதனை அவர் ஏற்றுக் கொள்ளாமை பற்றி. வேள்வியினைச் செய்க என்னாது 'செய்ய முயல்க' என்றார், இனி அவ்வினைதானும் நிறைவு பெறாது என்பது தோன்ற.

36.பொழிப்புரை : நெற்றிக் கண்ணை உடைய சிவபெருமானாகிய மறையவர் இவ்வாறு அருளிச் செய்ய, அங்கு நின்ற ஒப்புமை கூறுதற்கு இயலாத நம்பியாரூரர் தாமும், நம் இருவருக்கும் உரியதொரு வழக்கு நின்னிடத்து இருக்குமானால், அவ்வழக்கை முடித்தன்றி யான் மணம் செய்து கொள்ளேன்; நீர் முழுமையாக இவ்வழக்கைச் சொல்வீராக! என்று கூற, தன்பெருமையைத் தானும் அறியாதவனாகிய அப் பெருமானாய் மறையவரும்,

குறிப்புரை : எனக்கும் உனக்கும் உரிய வழக்கொன்று இருத் தற்கில்லை என்பார் 'நீ உடையது உண்டேல்' என்றார். எனவே, வந்தவர் பெருமான் என்பதும், தாமும் திருக்கயிலையிலிருந்து வந்தவர் என்பதும் அறியாராயினார் என்பது விளங்குகின்றது. எல்லை முடிவில்லான் - தன் பெருமையை வரையறுத்துக் கூறுதற்கும் முற்ற மொழிதற்கும் இயலாதவன். மற்று - அசை. சொல்லுக என என்பது, சொல்லுகென நின்றது.

37. பொழிப்புரை : இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும், மால் அயன் முதலிய தகுதிச் செல்வம் பெற்ற பிறர் எவரையும் தனித்தனியாக அடிமை கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானாகிய மறையவரும், 'மறையவர்களே! நான் சொல்லத்தக்க இதனைக் கேளுங்கள், என்னுடைய

நம்பியாளுரரும் பிறரும் எள்ளல்

வேறு

184. என்றான் இறையோன் அதுகேட்டவ ரெம்ம ருங்கும்
நின்றார் இருந்தார் இவனென்னினைந் தான்கொ லென்று
சென்றார் வெகுண்டார் சிரித்தார் திருநாவ லூரான்
நன்றால் மறையோன் மொழியென் றெதிர்நோக்கி நக்கான்.

மறையவர் கூற்று

185. நக்கான் முகநோக்கி நடுங்கி நுடங்கி யார்க்கும்
மிக்கான் மிசையுத்தரி யத்துகில் தாங்கி மேற்சென்று
அக்கா லமுன்தந்தை தன்தந்தையா ளோலை யீதால்
இக்கா ரியத்தை நீயின்று சிரித்ததென் ஏடவென்ன. 39

அடிமையாவன் 'இத்திருநாவலூரன்', இதுவே நான் சொல்ல வந்தது' என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : திருவின் மிக்கார் - மால், அயன் என்னும் தகுதியாகிய செல்வத்தைப் பெற்றவர்கள். வேறு அடிமையாக உடையான் - புண்ணியம் நிறைந்த ஏனைய உயிர்களன்றி இத்தகைய மால் அயன் முதலோரையும் சிறந்த அடியாராகக் கொண்டுள்ளவன் எனும் பொருள் தோன்ற நின்றது என்றலுமாம். வேறு - சிறப்பு. இவ்விரு பாடலும் ஒருமுடிபின்.

38. பொழிப்புரை : மறையவராக வந்த இறைவன் இவ்வாறு கூற, அதனைக் கேட்டவர்களாய் எவ்விடத்திலும் நின்றவர்களும் இருந்த வர்களுமாகிய யாவரும், இம்மறையவர் நினைந்தது தான் எவ் வகையது? என, அம்மறையவர் அருகே சென்றார்கள், சினந்தார்கள், சிரித்தார்கள். நம்பியாளுரரும் இம்மறையவர்களால் மிக நன்றாக இருந்தது என்று அவர் எதிர்நோக்கிச் சிரித்தார்.

குறிப்புரை : இம்மணம் தடைப்பட்டு விடுமோ என நினைந்து அவையத்தார் வெகுண்டனர். மறையவர் கூறும் வழக்கு இவ்வுலகில் இல்லா வழக்காக இருத்தலின் சிரித்தனர் நம்பியாளுரர். இச்சிரிப்புத் தானும் வெகுளியோடு கூடிய எள்ளல் சிரிப்பாக அமைந்தது.

39. பொழிப்புரை : தம்மை இகழ்தல் குறிப்புடன் சிரித்த நம்பி யாளுரரின் முகத்தைப் பார்த்து, உடல் நடுக்குற்றுப் பெருந்துயரால் வருந்தி, யாவர்க்கும் மேலாய இறைவன், நமுவிய மேலாடையை

இருவரின் சொல் வழக்கு

வேறு

186. மாசிலா மரபில் வந்த

வள்ளல்வே தியனை நோக்கி

நேசமுன் கிடந்த சிந்தை

நெகிழ்ச்சியாற் சிரிப்பு நீங்கி

ஆசிலந் தணர்கள் வேறோர்

அந்தணர்க் கடிமை யாதல்

பேசஇன் றுன்னைக் கேட்டோம்

பித்தனோ மறையோன் என்றார்.

40

விழாமல் கையால் தாங்கிக் கொண்டு, அவர் அருகில் சென்று அந்நாளில், உன்னுடைய பாட்டன் எனக்கு எழுதிக் கொடுத்த அடிமைச் சீட்டு இதுவாகும். அங்ஙனம் இருக்க, 'ஏட! நீ இன்றைக்கு இகழ்ந்து சிரித்தது எவ்வாறு பொருந்தும்' என்று சொல்ல.

குறிப்புரை : உத்தரியத் துகில்-மேலாடை. நடுங்கல், நுடங்கல், மேல் ஆடை நழுவல் ஆகிய இவை வெகுளிக்கண் வரும் மெய்ப்பாடுகளாம். ஏட-அடிமையை அழைக்கும் முறைமையில் வருவதொரு சொல்லாம்.

40. பொழிப்புரை : குற்றமற்ற ஆதி சைவ மரபில் தோன்றிய நம்பியாரூரர், சிவபெருமானாகிய மறையவரைப் பார்த்து, அவரிடத்து முன்பிருந்த அன்பின் நெகிழ்ச்சியால், சிரித்தலை விடுத்துக், குற்றமற்ற ஆதி சைவர்கள் வேறொரு ஆதிசைவர்க்கு அடிமையாதலைச் சொல்ல, இற்றை நாளில் உன்னிடத்தில் கேட்டோம் ஆதலின் மறையவனே! நீ பித்தனோ என்றார்.

குறிப்புரை : முன்கிடந்த சிந்தை நிகழ்ச்சி - முன்னமேயே இருந்த உள்ள நெகிழ்ச்சி. சிரிப்பு நீங்கற்கு அவ்வொரு மாறுகொண்டு பேசும் பேச்சே காரணமாக இருப்பினும், முன் இருந்த அன்பின் நெகிழ்ச்சியும் சிறிது அரும்பியது என்பார், இங்ஙனம் கூறினார். பேச இன்று உன்னைக் கேட்டோம் என்பது, அம்மறையவரை நோக்கிக் கூறியதாகும். 'பித்தனோ மறையோன்' என்றது அவையத்தாரை நோக்கிக் கூறியதாகும். இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

187. பித்தனு மாகப் பின்னும்

பேயனு மாக நீயின்று

எத்தனை தீங்கு சொன்னாய்

யாதுமற் றவற்றால் நானேன்

அத்தனைக் கென்னை யொன்றும்

அறிந்திலை யாகில் நின்று

வித்தகம் பேச வேண்டாம்

பணிசெய வேண்டு மென்றார்.

41

188. கண்டதோர் வடிவா லுள்ளங்

காதல்செய் துருகா நிற்குங்

கொண்டதோர் பித்த வார்த்தை

கோபமு முடனே யாக்கும்

உண்டொராள் ஓலை யென்னும்

அதனுண்மை யறிவே னென்று

தொண்டனா ரோலை காட்டு

கென்றனர் துணைவ னாரை.

42

41. பொழிப்புரை : இவ்வாறாக நம்பியாளுரார் கூறக் கேட்ட மறையவர், 'நான் பித்தன் ஆனாலும் ஆகுக! பின் பேயன் ஆனாலும் ஆகுக! நீ இப்பொழுது எத்துணைக் குற்றமாய சொற்களைச் சொல்வாயாயினும் அச்சொற்களால் நான் எத்துணையும் நாணமாட்டேன். அவ்வளவிற்கு என்னை ஒருவகையாலும் நீ இன்னவன் என்று அறியவில்லை. ஆயினும் நீ என்முன் நின்று உன் திறமையைப் (சதுரப்பாட்டை) பேசவேண்டாம். எனக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்' என்றார்.

குறிப்புரை : எனக்கும் உனக்கும் உள்ள தொடர்பையும், நின் வேண்டு கோளாலேயே யான் வர நேர்ந்தது என்பதையும் நீ அறிந்திலை என்பார், 'அத்தனைக்கு என்னை ஒன்றும் அறிந்திலை' என்றார். வித்தகம் - சதுரப்பாடு (சாமர்த்தியம்) மற்று - அசைநிலை.

42. பொழிப்புரை : 'என்னால் காணப்பட்ட ஒப்பற்ற இம்மறையவரது திருவடிவால் என் மனம் இவரிடத்து அன்பு வைத்து உருகும். மாறாக, இவருக்கு நான் அடிமை என்று கொண்ட ஒரு பைத்தியச் சொல் சினத்தையும் உடனே விளைவிக்கும். எனினும்

189. ஓலைகாட் டென்று நம்பி

யுரைக்கநீ யோலை காணற்

பாலையோ அவைமுன் காட்டப்

பணிசெயற் பாலையென்ற

வேலையில் நாவ லூரர்

வெகுண்டுமேல் விரைந்து சென்று

மாலயன் தொடரா தானை

வலிந்துபின் தொடர வுற்றார்.

43

190. ஆவணம் பறிக்கச் சென்ற

அளவினில் அந்த ணாளன்

காவணத் திடையே யோடக்

கடிதுபின் தொடர்ந்து நம்பி

இவ்வுவத்தலும் காய்தலுமின்றி, அடிமை ஓலை ஒன்று உண்டு என்று சொல்லும் அச்சொல்லின் உண்மையை அறிவேன்' என்று, தம் துணைவனாரான சிவபெருமானாகிய மறையவரை நோக்கி, நம்பியாளுரர் அடிமை ஓலையைக் காட்டுக என்று கூறினார்.

குறிப்புரை : துணைவனார் - எவ்வுயிர்க்கும் துணையாக நின்று அருளுபவர்; இவர் அளவில், சிறந்த தோழராகவே இருப்பவர்.

43. பொழிப்புரை : நம்பியாளுரர் 'அடிமை ஓலையைக் காட்டுக' என்று சொல்ல, அம்மறையவர் நீ அவ்வுடிமை ஓலையைப் பார்த்து உணரத் தகுதி உடையையோ? (அல்லை). இவ்வவை முன் அதனை யாவரும் அறியக் காட்டியபின் அடிமை செய்தற்கே உரியை என்று கூறிய அளவில், நம்பியாளுரர் சினந்து மேல் விரைவாய்ச் சென்று, மாலும் அயனும் அறிய ஒண்ணாத சிவபெருமானை வன்மை செய்து, அவர் ஓடிய அளவில் தாமும் பின்தொடர்ந்து சென்றார்.

குறிப்புரை : இவ்வோலையில் உள்ள செய்தி மெய்ம்மையுடையது ஆதலின் அவையத்தார் ஐயமின்றி ஏற்பர்; அவர் தீர்ப்பின்வழி நீயும் அடிமை செய்வாய் என்பார் 'அவைமுன்காட்டப் பணி செயற்பாலை' என்றார். மால் அயன் காண இயலாத பெருமான் இவரளவில் எளிவந்து நின்றனர் என்பது குறிப்பு.

44. பொழிப்புரை : நம்பியாளுரர் தம்மை அடிமையெனக் குறித்திருக்கும் ஓலையைப் பறிக்கச் சென்றபொழுது, சிவபெருமானாகிய

பூவணத் தவரை உற்றார்

அவரலால் புரங்கள் செற்ற

ஏவணச் சிலையி னாரை

யார்தொடர்ந் தெட்ட வல்லார்.

44

191. மறைகளா யினமுன் போற்றி

மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற

இறைவனைத் தொடர்ந்து பற்றி

யெழுதுமா ளோலை வாங்கி

அறைகழ லண்ணல் ஆளாய்

அந்தணர் செய்த லென்ன

முறையெனக் கீறி யிட்டார்

முறையிட்டான் முடிவி லாதான்.

45

மறையவரும் அம்மணப் பந்தலின் ஊடே ஓட, விரைவாக நம்பி யாளுரரும் தொடர்ந்து அவர்பின் ஓடி, செந்தாமரை அனைய திருமேனியுடையராய சிவபெருமானாகிய அம்மறையவரைத் தலைப் பட்டார். அந்நம்பியாளுரர் அல்லாமல் முப்புரங்களையும் ஓரம்பினால் அழித்த சிவபெருமானை யார் தொடர்ந்து தலைப்பட வல்லவர்கள்? ஒருவருமாகார் என்பதாம்.

குறிப்புரை : காவணம் - திருமணப் பந்தல். 'பூ எனப்படுவது பொறிவாழ்ப்புவே' (நால்வர் நான்மணி, 40) ஆதலின், ஈண்டு அது செந்தாமரையைக் குறித்தது. 'செந் தாமரைக்கா டனைய மேனி' (தி.8 ப.5 பா.26) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. இங்ஙனமன்றிப் பூவணம் என்பதை இடப் பெயராகக் கோடற்கு யாதும் இயைபின்று. ஏவணச்சிலை - அம்போடு கூடிய வில்.

45. பொழிப்புரை : மறைகளானவை முற்பட வணங்கிப் பின் திருவடிகளைத் தொடர்ந்து பற்றி நிற்கின்ற சிவபெருமானைத் தொடர்ந்து பிடித்துக் கொண்டு, எழுதப் பெற்றிருக்கும் அடிமை ஓலையை வாங்கி, ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலினை உடைய நம்பியாளுரர், 'மறையவர்கள் அடிமையாய்ப் பிறரிடம் பணி செய்தல் எந்த நூலினும் கூறப்படும் முறைமையுடையதன்று' எனக் கிழித்தார். ஈறில்லாத சிவபெருமானும் 'இது முறையோ' என்று முறையிட்டு அருளினார்.

ஊரவர் வினவலும் மறையவர் கூற்றும்

192. அருமறை முறையிட டின்னும்

அறிவதற் கரியான் பற்றி

ஒருமுறை முறையோ என்ன

உழைநின்றார் விலக்கி இந்தப்

பெருமுறை உலகில் இல்லா

நெறிகொண்டு பிணங்கு கின்ற

திருமறை முனிவ ரேநீர்

எங்குளீர் செப்பு மென்றார்.

46

193. என்றலும் நின்ற ஐயர்

இங்குளேன் இருப்புஞ் சேயது

அன்றிந்த வெண்ணெய் நல்லூர்

அதுநிற்க அறத்தா றின்றி

வன்றிறல் செய்தென் கையில்

ஆவணம் வலிய வாங்கி

நின்றிவன் கிழித்துத் தானே

நிரப்பினா னடிமை யென்றான்.

47

குறிப்புரை : மறைகள் பொதுவாக இறைவனைப் பற்றிப் பேசுவன. அவற்றின் ஒரு பகுதியாயுள்ள மந்திரங்கள் இறைவனைப் போற்றுவன. ஆதலின் 'மறைகளாயின முன்போற்றி மலர்ப்பதம் பற்றி நின்ற இறைவன்' என்றார். அறைகழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல்

46. பொழிப்புரை : அரிய மறைகளும் முறையிட்ட இதுவரையும் இவ்வியல்பினர் என்று அறிதற்கு அரியவராகிய சிவபெருமான், நம்பியாளுரைத் தம் திருக்கரத்தால் பற்றிக் கொண்டு, ஒருமுறை 'இது முறையோ' என்று கூற, அருகில் நின்றவர்கள் இருவரையும் விலக்கி, இவ்வுலகில் இல்லா வழக்காகிய ஒரு பெருவழக்கைக் கொண்டு அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று, 'மாறு கொள்ளும் மேன்மை மிக்க மறை முனிவரே! நீர் தாம் எங்குள்ளீர்?' சொல்லும் எனக் கேட்டனர்.

குறிப்புரை : அருமறை முறையிடலாவது, இறைவன் இப்படியன் இவ்வண்ணத்தன் என அறியாமையின், தாம் அறிந்தவாறே போற்றி நிற்பதாகும். பிணங்குதல் - மாறு கொள்ளுதல்.

47. பொழிப்புரை : இவ்வாறு விலக்கிய மறையவர்கள் வினவ,

194. குழைமறை காதி னானைக்

கோதிலா ஞரர் நோக்கிப்

பழையமன் றாடி போலு

மிவனென்று பண்பின் மிக்க

விழைவுறு மனமும் பொங்க

வெண்ணெய்நல் லூரா யேலுன்

பிழைநெறி வழக்கை யாங்கே

பேசநீ போதா யென்றார்.

48

அதைக் கேட்டு நின்ற மறையவர், 'இவ்விடத்தில் உள்ளேன், என் இருக்கையும் மிகத் தொலைவன்று; இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரேயாம். அது கிடக்க, அறநெறிக்குப் புறம்பாக வன்முறை செய்து என் கையிலிருந்த அடிமைச் சீட்டை வலியப்பறித்த இந்நாவலூரன் கிழித்தமையால், அவன்தானே எனக்கு அடிமை என்பதை மெய்ப்பித்து விட்டான்' என்று அருளினார்.

குறிப்புரை : அவையத்தார் 'எங்குளீர்' என்று கேட்க, அதற்கு இங்கு உள்ளேன் என்று கூறியது, நகையும் சினமும் குறித்த விடையாம். தம் இருப்பைக் கேட்டவர்கள், தொடர்ந்து நலமும் உறவும் கேட்டுதாம் வந்த செயலை மடைமாற்றிவிடுவர் எனக் கருதிய பெருமான், 'அது நிற்க' என்றார். அத்தகைய புறக் கேள்விகளை மேலும் கேட்க இயலாது செய்தது எண்ணற்குரியதாம். அன்றியும் தாம் வந்த செயற்கண் அவர் கருத்தை நிறுத்துதற்கு உரிய இடனும் ஆயிற்று. தன் கையில் இருந்த ஆவணத்தைக் கிழித்தமையாலேயே அவன்தன் அடிமையை மெய்ப் பித்துக் கொண்டான் என்பது வழக்கில் நிற்கும் உண்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாம். இந்த ஆவணம் இருப்பின் தான் அடிமையாதல் உண்மையாகிவிடும்; அதனைக் கிழித்துவிடின் அது பொய்த்துவிடும் எனக் கருதியிருக்கின்றான். ஆனால் அவன் தரப்பில் செய்த இவ்வண்மையே, அவனுக்கு மென்மையாயிற்று என்று கூறுவது நுட்பமும் தீட்பும் உடையதாம்.

48. பொழிப்புரை : கந்தருவராக இருந்து மறைந்த குழை களைஅணிந்த காதினை உடைய சிவபெருமானைக், குற்றமற்ற நம்பி யாஞரர் பார்த்து, பழைமையான அறம் கூறும் அவையத்தின்கண், இவர் பன்முறையும் வழக்காடி இருப்பர் போலும்! என்று மனத்துட் கொண்டு, 'பண்புமிக்க அன்புறு மனமும் பொலிவும் பெறத் திரு வெண்ணெய்நல்லூரில் நீர் இருப்பவரானால் உம்முடைய குற்ற முடைய வழக்கை அங்கேயே பேசுதற்கு வாரும்' என்றார்.

195. வேதிய னதனைக் கேட்டு

வெண்ணெய்நல் லூரி லேநீ

போதினும் நன்று மற்றப்

புனிதநான் மறையோர் முன்னர்

ஆதியின் மூல வோலை

காட்டிநீ யடிமை யாதல்

சாதிப்ப னென்று முன்னே

தண்டுமுன் தாங்கிச் சென்றான்.

49

குறிப்புரை : கந்தருவர் இருவர், தம் இசையை இறைவர் எப்போதும் கேட்குமாறு வரம் பெற்றுக் குழையாக அமைந்தனர் என்பர். ஆதலின் 'குழை மறை' என்றார். மறை குழை என மாற்றுக. பழைய மன்றாடி போலும் - அறங் கூறவையில் வழக்கிடுதலில் பல்காலும் மிக்க பட்டறிவு உடையவர் (அநுபவம் உடையவர்) போலும்! இனி அத்தொடர் பழைய தில்லை மன்றுள் ஆடுகின்றவர் போலும் எனும் பொருள்படவும் அமைந்துள்ளமை அறியத்தக்கது.

பிழைநெறி வழக்கு - குற்றமுடைய நெறியினதாய் வழக்கு. இப்பொருளொடு, 'யான் இப்பிறனியினின்றும் பிழைத்தற்குரிய நெறியை உடைய வழக்கு' எனும் பொருள்படவும் நிற்கின்றது. பிறபிற ஊர்களில் பிழைபடப் பேசினும் தம்மூரில் தாம் பிழைபடப் பேசார் எனக் கருதி, 'வெண்ணெய் நல்லூராயேல் அங்கே பேசுவோம்' என்றார். வெண்ணெய் நல்லூராயேல் என்றது, அஃது அவர்தம் ஊராதலிலும் தமக்கு நம்பிக்கையின்மை தோன்ற நின்றது.

49. பொழிப்புரை : சிவபெருமானாகிய மறையவர், அவர் கூறியதைக் கேட்டு, திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே நீ செல்லினும் நல்லதே. அவ்வுரில் இருக்கின்ற தூய்மையான நான்மறைகளையும் ஒதி உணர்ந்த மறையவர் முன்னிலையில், நின் முன்னோர் எழுதித் தந்துள்ள மூல ஆவணத்தைக் காட்டி, நீ எனக்கு அடிமை என்பதை உறுதிப்படுத்துவன் என்று சொல்லி, அவருக்கு முன்னாகத் தம்முடைய தண்டத்தை முன்னே ஊன்றிக் கொண்டு, திருவெண்ணெய் நல்லூருக்கு எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை : மூல ஓலையைக் காட்டி உறுதிப்படுத்துவன் எனவே, நீ கிழித்தது படியோலை என்பதும், அதனைக் கிழித்ததால் நினக்கு வெற்றியாகும் எனக் கருதற்கு என்பதும் கூறினாராயிற்று.

196. செல்லுநான் மறையோன் தன்பின்
 திரிமுகக் காந்தஞ் சேர்ந்த
 வல்லிரும் பணையு மாபோல்
 வள்ளலுங் கடிது சென்றான்
 எல்லையில் சுற்றத் தாரு
 மிதுவென்னா மென்று செல்ல
 நல்லவந் தணர்கள் வாழும்
 வெண்ணெய்நல் லூரை நண்ணி. 50

இறைவரின் முறைப்பாடு

197. வேதபா ரகரின் மிக்கார்
 விளங்குபே ரவைமுன் சென்று
 நாதனாம் மறையோன் சொல்லும்
 நாவலூர் ஆளு ரன்றான்
 காதலென் அடியான் என்னக்
 காட்டிய வோலை கீறி
 மூதறி வீர்முன் போந்தா
 னிதுமற்றென் முறைப்பா டென்றான். 51

50. பொழிப்புரை : திருவெண்ணெய் நல்லூரை நோக்கிச் செல்கின்ற சிவபெருமானாகிய மறையவரின் பின்பு, தன்முன் வைக்கப்பெற்ற பொருளை வேறுபடுத்தும் முகத்தை உடைய காந்தத்தின் முன் இரும்பு பற்றுவதுபோல, நம்பியாளுரரும் அவர்பின் விரைந்து சென்றார். எண்ணிறந்த சுற்றத்தாரும் இவ்வழக்கு என்னாகுமோ? எனும் நினைவுடன் பின் தொடர்ந்து செல்ல, நல்ல மறையவர்கள் வாழுகின்ற திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்து...

குறிப்புரை : காந்தத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட இரும்பு அதன் ஆற்றலால் ஈர்த்துக் கொள்ளப்படுவதுபோல, முன் செல்லும் மறையவரின் திருவருள் ஆற்றலால் நம்பியாளுரர் ஈர்க்கப்பட்டுப் பின் சென்றார் என்பது கருத்து.

51. பொழிப்புரை : மறையவர்களுள் மிகச் சிறந்தவர்கள் விளங்குகின்ற பேரவையின் முன்னே சென்று, சிவபெருமானாகிய மறையவர் சொல்லுவார், 'திருநாவலூரின் கண் வாழும் இந்நம்பி யாளுரன் விரும் புதற்குரிய என் அடிவன் என்று யான் காட்டிய அடிமை

198. அந்தண ரவையின் மிக்கார்

மறையவ ரடிமை யாதல்

இந்தமா நிலத்தி லில்லை

யென்சொன்னாய் ஐயா வென்றார்

வந்தவா றிசைவே யன்றோ

வழக்கிவன் கிழித்த வோலை

தந்தைதன் தந்தை நேர்ந்த

தென்றனன் தனியாய் நின்றான்.

52

அவையத்தார் வினாவும் ஆரூரின் மறுமொழியும்

199. இசைவினா லெழுது மோலை

காட்டினா னாகி லின்று

விசையினால் வலிய வாங்கிக்

கிழிப்பது வெற்றி யாமோ

ஓலையைக் கிழித்து, முதிய அறிவினையுடைய மறையவர்களே! உங்களிடத்து வந்தான். இது என்னுடைய முறைப்பாடு' என்று அருளினார்.

குறிப்புரை : வேதபாரகர் - மறைவல்லுநர். அவர்களால் தேர்ந் தெடுக்கப் பெற்றவர் ஆதலின் 'அவரின் மிக்கார்' என்றார். முறைப்பாடு - முறையிடும் பொருள். மற்று - அசைநிலை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

52. பொழிப்புரை : அவ்வவையில் அறிவில் மிக்கிருப்பவர்களாகிய மறையவர்கள், ஒரு மறையவருக்கு, மற்றொரு மறையவர் அடிமை யாதல் இவ்வுலகத்தில் வழக்கமில்லை. அங்ஙனம் இருக்க, ஐயா! நீர் என்ன பொருந்தா வழக்கைச் சொல்லுகின்றீர்கள் என்றார்கள். யான் கொண்டு வந்த வழக்கு, எழுதிக்கொடுத்த இசையையுடைய தன்றோ? இவன் கிழித்த அடிமை ஓலை இவன் தந்தைக்குத் தந்தையாகிய பாட்டன் எனக்கு எழுதிக் கொடுத்ததாகும் என்று தனித்து நிற்கும் சிவபெருமானாகிய மறையவர் சொன்னார்.

குறிப்புரை : அவையினர் அனைவரும் நம்பியாரூரர் பக்கமே வலியுடையது எனக் கருதுதலின் இவர் பக்கம் யாரும் இல்லை என்பார் 'தனியாய் நின்றான்' என்றார். இனி, 'தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன்' (தி.8 ப.12 பா.3) என்பதற்கேற்பத் 'தனியாய் நின்றான்' என்றலும் ஒன்று.

தசையெலா மொடுங்க மூத்தான்

வழக்கினைச் சாரச் சொன்னான்

அசைவில் ஆ ரூரர் எண்ணம்

என்னென்றார் அவையின் மிக்கார். 53

200. அனைத்துநூல் உணர்ந்தீர் ஆதி

சைவனென் றறிவீர் என்னைத்

தனக்குவே றடிமை யென்றிவ்

வந்தணன் சாதித் தானேல்

மனத்தினா லுணர்தற் கெட்டா

மாயையென் சொல்லு கேன்யான்

எனக்கிது தெளிய வொண்ணா

தென்றனன் எண்ணம் மிக்கான். 54

53. பொழிப்புரை : அவ்வவையில் உள்ள பெரியோர்கள், காண்பதற்கு உடன்பட்டு எழுதிய ஓலையை இம்மறையவர் காட்டினாரானால், அதனை இன்று விரைந்து வலிய வாங்கிக் கிழித்தல் உமக்கு வெற்றியாகுமோ? உடம்பிலுள்ள தசைகளெல்லாம் வற்றுமாறு மூப்படைந்த இம்மறையவர், தம் வழக்கு இதுவென யாவர்க்கும் பொருந்துமாறு சொல்லியுள்ளார். (வெற்றி காண்டலில்) தளர்ச்சியின்றி இருக்கும் நம்பியாரூரே! இதற்கு நும் கருத்து யாது? என்று வினவினார்கள்.

குறிப்புரை : இசைவினால் - நீர் காண்பதற்கு உடன்பட்டு. இனி இதனை எழுதும் ஓலை என்பதற்கு அடையாக்கி, மனம் இசைந்து எழுதப்பட்ட ஓலை என்று உரைத்தலும் ஒன்று. விசையினால் - விரைவாக. தம் கருத்தே வலியுடையது என்பதில் தளர்ச்சியின்றி இருத்தலைக் கண்ட அவையத்தார் 'அசைவில் ஆரூரர்' என்றார்.

54. பொழிப்புரை : இவ்வாறு கேட்ட அவையத்தாருக்கு ஆராய்ந்த அறிவில்வல்ல நம்பியாரூரர் 'மறை முதலிய அனைத்து நூல்களையும் உணர்ந்தவர்களே! என்னை ஆதி சைவன் என்று நீவீர் அறிவீர்! இம்மறையவர், உலக வழக்கிற்கு வேறாக என்னைத் தம் அடியன் என்று உறுதிப்படச் சொல்வாரேயானால், அச்செய்தி மனத்தினால் அறியப்படாத தோர் மாயையாய் இருக்கின்றது. இதற்கு யான் என்ன கூறுவேன்? எனக்கு இவ்வழக்கு ஒருவகையில் உறுதிப்படுத்த இயலாததாய் இருக்கின்றது' என்று சொன்னார்.

குறிப்புரை : எண்ணம் - கும்புச்சி; அஃதாவது ஆராய்ந்த அறிவு.

அவையத்தார் வழக்கை மெய்ப்பிக்க வேண்டல்

201. அவ்வுரை யவையின் முன்பு
நம்பியா ஞரார் சொல்லச்
செவ்விய மறையோர் நின்ற
திருமறை முனியை நோக்கி
இவ்வுல கின்கண் நீயின்
றிவரையுன் னடிமை யென்ற
வெவ்வுரை யெம்முன் பேற்ற
வேண்டுமென் றுரைத்து மீண்டும். 55

தீர்ப்பு வழங்கல்

202. ஆட்சியில் ஆவ ணத்தில்
அன்றிமற் றயலார் தங்கள்
காட்சியில் மூன்றி லொன்று
காட்டுவா யென்ன முன்னே
மூட்சியிற் கிழித்த வோலை
படியோலை மூல வோலை
மாட்சியிற் காட்ட வைத்தேன்
என்றனன் மாயை வல்லான். 56

55. பொழிப்புரை : அவ்வாறாய கருத்தினை, அவ்வவையார் முன்பு, நம்பியாஞரர் எடுத்துக்கூற, நடுவுநிலைமை உடைய அவ்வவையத்தார், அங்கு நிற்கின்ற சிவபெருமானாகிய மறையவரைப் பார்த்து, 'இவ்வுலகில் இற்றைப் போதில் நீர் இந்நம்பியாஞரரை உம்முடைய அடியான் என்று சொன்ன கடுஞ்சொல்லை எங்கள் முன் உறுதிப் படுத்த வேண்டும்' என்று கூறியவர், பின்னும் கூறுவார்.

குறிப்புரை : ஓர் அந்தணர் மற்றொரு அந்தணருக்கு அடிமையாதல் இதுவரை இல்லாததும் கேளாததுமாய் இருத்தலின் அதனை 'வெவ்வுரை' என்றார்.

56. பொழிப்புரை : ஆட்சி, ஆவணம், அயலார் கூறும் சான்று ஆகிய இம்மூன்றில் ஒரு சான்றை இந்நம்பியாஞரர் உமக்கு அடிமை என்பதற்குக் காட்டும் என்று அம்மறையவரிடம் கூற, மாயையில் வல்ல அச்சிவபெருமானாகிய மறையவர், முன்பு இவன் தன் சினத்தால் கிழித்த ஓலையானது என்னிடத்தில் இருக்கும் மூல ஓலையின்

படியோலையாகும். (நகல்); ஆதலின் என்னிடம் உள்ள மூல ஓலையை மாண்புமிக்க இப்பேரவையின்முன் காட்டுதற்கென வைத்துள்ளேன் என்றார்.

குறிப்புரை : ஒரு வழக்கைச் சொல்வதற்கு மூன்று சான்றுகள் வேண்டும்.

1. ஆட்சி. அஃதாவது தான் இதுகாறும் ஆண்டு வந்திருக்கும் உரிமை. இதனை இக்காலத்தார் 'அநுபோக பாத்தியம்' என்பர்.

2. ஆவணம் - தனக்குரியதென்று அவ்வுடைமைக்கு உரிய முன்னோர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கும் ஓலை. இக்காலத்தார் இதனை 'மூல சாசனம்' என்பர்.

3. அயலவர் சான்று - தனக்குரிய உடைமையாக ஆண்டுவந்த ஒன்றைத் தம் கண்ணால் பார்த்து அதனைப் பிறர்க்கும் தெளிவித்தற் குரியார்தம் கூற்று. இதனை இக்காலத்தார் 'சாட்சி' என்பர்.

இவையே இன்றும் வழக்கில் வல்லுவதற்குரிய சான்றுகளாக இருந்து வருகின்றன என்பதும் அறியத்தக்கதாம். காட்சி - கண்ணால் கண்டது. இதனைப் பிறர்க்கும் தெளிவிப்பார் சான்றாவார். இம்மூன்றனுள் ஒன்றைக் காட்டினும் அமையும் என்றனர் அவையத் தார். இவ்வழக்கில் காட்டுதற்குரியதாக இருப்பது 'ஆவணம்' ஒன்றேயாம். ஆதலின் அம்மூல ஓலையைக் காட்டுகிறேன் என்றார். சுந்தரர் அடிமையாயுள்ளதற்கு ஏனைய இரு சான்றுகளும் உளவேனும் அவையோர், அவற்றைக் காட்டக் காணும் தகையராவரல்லர். சுந்தரர் அடிமை செய்து வந்தது திருக்கயிலையில் ஆகும். அதனை ஆண்டுள்ளார் பலரும் அறிவர். ஆயினும் அச்சுந்தரரே நாவலுரராய்த் தோன்றினார் என்பதை அவர்களுள் சிலரே தமக்குரிய ஞானத்தால் அறிவர். அவர்களும் ஈண்டு வரவோ, அச்சான்றுகளைக் கூற இவர்கள் ஏற்கவோ இயலாததாகும். இனி இறைவற்கு என்றும் அடிமையாய் இருப்பதும் வாய்மையே. எனினும் அதனையும் உலகியல் வழி உணர்த்த இயலாது. அன்றியும் எவ்வுயிர்களும் என்றென்றும் அப்பெருமானின் அடிமையேயாம். 'என்றுநீ அன்று நான் உன்னடிமை அல்லவோ' (தாயுமான. சுவாமி. 7) என்ற திருவாக்கால் இந்த உண்மை பெறப்படும். இவற்றிற்கும் மேலாக வழக்காடுவோர் மறையவர் வேடத்தில் வந்திருப்பதாலும், அவையத்தாரும் உலகியல் வயப்பட்டவராதலாலும் ஆவணம் ஒன்றுமே காட்டவும், அதன்வழி அவர்கள் தெளியவும் வாய்ப்பாயிற்று. மூட்சி - சினம். மாயை - யாவரையும் தன்வயப்படுத்துதல். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரே முடிபின்.

203. வல்லையேற் காட்டிங் கென்ன

மறையவன் வலிசெய் யாமற்

சொல்லநீர் வல்லீ ராகில்

காட்டுவே னென்று சொல்லச்

செல்வநான் மறையோர் நாங்கள்

தீங்குற வொட்டோ மென்றார்

அல்லல்தீர்த் தாள நின்றார்

ஆவணங் கொண்டு சென்றார்.

57

204. இருள்மறை மிடற்றோன் கையி

லோலைகண் டவையோ ரேவ

அருள்பெறு கரணத் தானும்

ஆவணந் தொழுது வாங்கிச்

சுருள்பெறு மடியை நீக்கி

விரித்ததன் தொன்மை நோக்கித்

தெருள்பெறு சபையோர் கேட்ப

வாசகஞ் செப்பு கின்றான்.

58

57. பொழிப்புரை : நீர் கூறியவாறு மூல ஓலையைக் காட்ட இயலுமேல் காட்டுக! என அவையத்தார் கூற, இந்நம்பியாசுரன் இம்மூல ஓலையைப் பறித்துக் கிழிக்காமல் இருக்குமாறு நீங்கள் சொல்ல வல்லவர்களானால் அதனைக் காட்டுகின்றேன் என்று கூற, அதற்குரிய தகுதி வாய்ந்த அவ்வவையத்தாரும் அம்மூல ஓலைக்குத் தீங்கு வாராமல் காப்போம் என்று உறுதி கூறினர். நம்பியாசுரரின் பிறவித் துன்பத்தை நீக்கி ஆளுதற்கு வந்த அம்மறையவரும் ஆவண மூல ஓலையை அவையத்தார்முன் காட்டி அருளினார்.

குறிப்புரை : மறையவரிடத்திருந்த ஓலை நம்பியாசுரரால் கிழிக்கப் பட்டபின், அதற்குரிய மூல ஓலை ஒன்று உளதென்பதும், அஃது அவர் கையகத்துளது என்பதும் அவையத்தார் அறிந்திலராதலின் 'வல்லையேல் காட்டு இங்கு' என்றனர். இத்துணை அளவு எளிவந்தும், மூல ஓலை, படியோலைகளையும் கொண்டு வழக்காடியும் வருதற்குக் காரணம், நம்பியாசுரரைப் பிறவித் துன்பத்தினின்றும் நீக்கித் தடுத்தாட்கொள்ளவேயாம் என்பார் 'அல்லல் தீர்த்து ஆள நின்றார்' என்றார். அல்லல் - துன்பம்; ஈண்டுப் பிறவித் துன்பத்தின் மேற்று.

58. பொழிப்புரை : தம் கழுத்திலுள்ள கருமையான நிறத்தை

205. அருமறை நாவல் ஆதி

சைவனா ஈரூன் செய்கை
 பெருமுனி வெண்ணெய் நல்லூர்ப்
 பித்தனுக் கியானும் என்பால்
 வருமுறை மரபு ளோரும்
 வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை
 இருமையா லெழுதி நேர்ந்தேன்
 இதற்கிவை யென்னெ முத்து.

59

306. வாசகங் கேட்ட பின்னர்

மற்றுமே லெழுத்திட டார்கள்

மறைத்து வந்தவனாகிய சிவபெருமான் தந்த ஓலையைக் கண்ட அவையத்தார், அதனை யாவரும் அறியப் படிக்குமாறு கணக்கனிடம் கூற, அவர்தம் அனுமதியைப் பெற்ற கணக்கனும் அவ்வோலையைத் தொழுது வாங்கிச், சுருளாயிருக்கின்ற மடிப்பை நீக்கி விரித்து, அதன் பழமையைப் பார்த்து, அறநூல் உணர்வில் தெளிவு பெற்றிருக்கும் அவ்வவையத்தார் கேட்குமாறு அவ்வோலையில் இருந்த செய்தியை வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

குறிப்புரை : மூல ஓலைமிகப் பழமை உடையதாதலின் அதன் மடிப்பை நீக்கும்பொழுதும் விரித்துப் படிக்கும்பொழுதும் எத்தகைய ஊறு பாடும் விளையாதவாறு செயற்படத் தொடங்கினான் என்பார், 'அதன் தொன்மை நோக்கி' என்றார். அன்றி அம்மூல ஆவணம் உண்மையிலேயே பழமையானதா? அன்றிப் புதிதா? என்பதைக் காண 'அதன் தொன்மை நோக்கி' என்றார் என்றலுமாம்.

59. பொழிப்புரை : 'அறிதற்கரிய மறைகளை உணர்ந்த திருநாவலூரிலிருக்கும் ஆதி சைவனாகிய ஆரூன் எழுதிக் கொடுத்த உடன்பாடு; பெருமுனிவராய் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழும் பித்தன் என்னும் மறையவருக்கு 'யானும்' என் வழிவழி வரும் மரபினரும் வழிவழியாக அடிமை செய்தற்கு இந்த ஆவணத்தை உள்ளும் புறம்பும் ஒத்து எழுதிக் கொடுத்தேன் இப்படிக்கு இவை என் கையெழுத்தாம்.'

குறிப்புரை : செய்கை - உடன்பாடு; உடன்பட்டு எழுதிக் கொடுக்கும் ஆவணம். இருமை - உள்ளும் புறம்பும் ஆகிய இருமை.

60. பொழிப்புரை : இவ்வாறு எழுதிய உடன்பாட்டைக் கேட்ட

ஆசிலா வெழுத்தை நோக்கி

யவையொக்கு மென்ற பின்னர்

மாசிலா மறையோர் ஐயா

மற்றுங்கள் பேர னார்தந்

தேசடை எழுத்தே யாகில்

தெளியப்பார்த் தறிமின் என்றார்.

60

207. அந்தணர் கூற வின்னு

மாளோலை யிவனே காண்பான்

தந்தைதன் தந்தை தான்வே

றெழுதுகைச் சாத்துண் டாகில்

இந்தவா வணத்தி னோடு

மெழுத்துநீ ரொப்பு நோக்கி

வந்தது மொழிமின் என்றான்

வலியஆட் கொள்ளும் வள்ளல்.

61

பின்பு, அவ்வுடன்படிக்கையில் சான்றாகக் கையெழுத்திட்டிருப்பவர்களின் குற்றமில்லாத கையெழுத்தைப் பார்த்து, அவையனைத்தும் முறையாக அமைந்துள்ளன என்று கூறிப், பின்பு நீதியில் திறம்புதலில்லா அவ்வவையத்தார், 'நம்பியாளுரே! உம்முடைய பாட்டனாரின் உண்மையான கையெழுத்தாய் இருக்குமாயின் அதனை நன்றாகப் பார்த்துணர்வீர்!' என்றார்கள்

குறிப்புரை : உங்கள் பேரனார் - உங்கள் பெயரையுடைய பாட்டனார். இப்பெயர் மகன் அல்லது மகள் வயிற்றில் பிறந்தவர்களையே இக்காலத்துக் குறித்தற்குரியதாயுள்ளது. மேல் எழுத்து இட்டார்கள் - உடன்படிக்கையின்மீது சான்றாகக் கையொப்பமிட்டவர்கள். எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட உடன்பாடு மரபு நிலைதிரியா மாட்சிமை உடையதாக உள்ளதா? என்பதைப் பொதுவகையான் பார்த்த அவையத்தார், அது உரிய முறையில் இருப்பது கண்டு 'அவையொக்கும்' என்றனர். இனிச் சிறப்பு வகையான் உடன் படிக்கையில் கையெழுத்திட்டவரின் கையெழுத்துப் பாட்டனார் கையெழுத்தா என்பதை உற்று நோக்கிப் பார்க்குமாறு அதனை நம்பியாளுரார் கையில் கொடுக்க நினைந்தார்கள்.மற்று என வருவனவற்றுள் முன்னையது பிறிது என்னும் பொருள்பட நின்றது, பின்னையது அசைநிலையாம்.

61. பொழிப்புரை : அவ்வவையில் உள்ள மறையவர்கள்

208. திரண்டமா மறையோர் தாமுந்

திருநாவ லூரர் கோமுன்

மருண்டது தெளிய மற்ற

மறையவ னெழுத்தால் ஓலை

அரண்டரு காப்பில் வேறொன்

றழைத்துடன் ஒப்பு நோக்கி

இரண்டுமொத் திருந்த தென்னே

யினிச்செயல் இல்லை யென்றார்.

62

இவ்வாறு சொல்ல, அடியவர்களை வலிய வந்து ஆட்கொள்ளும் கருணைப் பெருக்குடைய சிவபெருமானாகிய மறையவர், இன்னமும் அடிமை ஓலையை, இந்நம்பியாளுரனோ காண வல்லவன்? இவன் பாட்டன் இதுவன்றி வேறாக எழுதியிருக்கும் கைச்சாத்துகள் இருக்குமாயின் இவ்வாவண ஓலையின்கண் இருக்கும் எழுத்துக்களோடு ஒத்து நோக்கி ஒக்கும் அல்லது ஒவ்வாது என்று உங்கள் மனத்தில் தோன்றும் தீர்ப்பைச் சொல்லுங்கள் என்றார்.

குறிப்புரை : 'இன்னும்' என்னும் உம்மை, முன் ஆவணம் கிழித்தமையை நினைவு கூர நின்றது; இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. முன் வன்மை பேசி ஓலையைக் கிழித்தவன் ஆதலானும், வேறாகவுள்ள பாட்டன் கையெழுத்தோடு இவ்வோலையில் இருக்கும் கையெழுத்தை ஒப்புநோக்குதற்குரிய வயதும் திறனும் இல்லாதவன் ஆதலானும் 'இவனே காண்பான்' என்றார். பேச்சிலும் வழக்காடுதலிலும் வன்மை உடையவன் போலத் தோன்றினும், உண்மையில் அடியவர்களை வலியத் தடுத்தாட்கொள்ளும் பெருங்கருணை உடையவன் என்பார் 'வலிய ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்' என்றார். கைச்சாத்து - கையெழுத்து.

62. பொழிப்புரை : திரண்டிருக்கும் பெருமையுடைய மறையோர்களாகிய அவ்வவையோர் தாமும், நம்பியாளுரர் முன்பு ஐயம் தெளியுமாறு, அப்பாட்டனுடைய கையெழுத்தாக ஊர் அவையில் பாதுகாவலாக வைத்திருக்கும் கையெழுத்தொன்றை எடுக்கச் செய்து, அவ் வோலையிலுள்ள கையெழுத்துடன் எழுத்து வடிவங்களை ஒத்துப் பார்த்து, இரண்டும் ஒத்துள்ளமை கண்டு, ஈதென்ன வியப்பு என நினைந்து இனி வேறு செயலில்லை என்றனர்.

குறிப்புரை : ஓலை கொண்டு வழக்கிடும் மறையவர் 'இவனே காண்பான்' எனக் கூறிக் காண்டற்குரியன் அல்லன் என்றதும், நம்பியா ளுருக்கு அச்சமும் ஐயமும் ஏற்பட்டன. அவ்வச்சத்தோடு கூடிய ஐயமே 'மருட்சி' எனப்பட்டது. அரண் தருகாப்பு - பாதுகாப்புடன் வைத்திருக்கும்

ஆரூரர் ஏற்றல்

209. நான்மறை முனிவ னார்க்கு
 நம்பியா ரூரர் தோற்றீர்
 பான்மையி னேவல் செய்தல்
 கடனென்று பண்பின் மிக்க
 மேன்மையோர் விளம்ப நம்பி
 விதிமுறை யிதுவே யாகில்
 யானிதற் கிசையே னென்ன
 இசையுமோ வென்று நின்றார்.

63

திருவருள்துறை சேறல்

210. திருமிகு மறையோர் நின்ற
 செழுமறை முனியை நோக்கி
 அருமுனி நீமுன் காட்டும்
 ஆவணம் அதனில் எங்கள்
 பெருமைசேர் பதியே யாகப்
 பேசிய துமக்கிவ் வூரில்
 வருமுறை மனையு நீடு
 வாழ்க்கையுங் காட்டு கென்றார்.

64

இருப்பு. ஊராட்சி மன்றங்கள் பலவும் தத்தம் எல்லையில் உள்ளாரின் கையெழுத்தைப் பெற்றுப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தமை இதனால் அறியப்படுகிறது. ஆட்சி முறையின் அமைவு பண்டைக் காலத்தில் எத்துணைச் சீரியதாயிருந்தது என்பது அறியத்தக்கது.

63. பொழிப்புரை : 'நான்கு மறைகளையும் உணர்ந்த இம் மறையவர்க்கு நம்பியாரூரே! நீர் தோற்றீர்! ஆதலின் அவர் கூறியவாறு அவருக்குப் பணி செய்வதே உமக்குக் கடன்' என்று நற்குணங்கள் நிறைந்த மேதக்க அவ்வவையோர் கூற, நம்பியாரூரரும் 'அவையத் தாரின் ஆணை இதுவாயின் யான் இதற்கு உடன்படேன் என மறுத்தற்கு ஒல்லுமோ?' என்று கூறி நின்றார்.

குறிப்புரை : பான்மையின் - அம்மறையவர் கருத்தின்படி.

64. பொழிப்புரை : மேதக்க அம்மறையவர்கள் அங்கு நிற்கும் சிவ பெருமானாகிய மறையவரைப் பார்த்து, 'அரிய மறை

211. பொருவரும் வழக்கால் வென்ற
 புண்ணிய முனிவ ரென்னை
 ஒருவரும் அறியீ ராகில்
 போதுமென் றுரைத்துச் சூழ்ந்த
 பெருமறை யவர்கு ழாமும்
 நம்பியும் பின்பு செல்லத்
 திருவருட் டுறையே புக்கார்
 கண்டிலர் திகைத்து நின்றார்.

65

இறைவரின் அருளும் ஆரூரின் நெகிழ்வும்

212. எம்பிரான் கோயில் நண்ண
 இலங்குநூன் மார்பர் எங்கள்

முனிவரே! நீர் முன் காட்டிய ஆவணவோலையில் உம்முடைய ஊர் எங்கள் திரு வெண்ணையநல்லூர் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி உமக்கு இவ்வுரில் வழிவழியாக ஆண்டுவரும் மனையையும், நீர் வாழ்ந்து வரும் நிலையான வாழ்க்கை வசதிகளையும் காட்டும்' என்றனர்.

குறிப்புரை : நீடுவாழ்க்கை - தொடர்ந்து துய்த்து வரும் வாழ்க்கைச் செல்வங்கள்.

65. பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற பெருவழக்கினால் வெற்றிகொண்ட புண்ணியத்தின் வடிவென நிற்கும் சிவபெருமானாகிய மறையவர், 'இத்துணை முதியவராக இருந்தும் ஒருவரும் என் மனையையும் வாழ்க்கையையும் அறியீராயின் அவற்றை நான் காட்டுகின்றேன்' என அவர்களை அழைக்க, ஆண்டுச் சூழ்ந்துள்ள பெருமைமிக்க அவையத்தாரும் நம்பியாரூரரும் பின்வர, அவ்வுரிலுள்ள 'திருவருட்டுறை' என்னும் திருக்கோயிலில் புகுந்தார். அதன்பின்பு அவரை அவர்கள் காணாமல் திகைத்து நின்றனர்.

குறிப்புரை : பொருவரும் - ஒப்பற்ற. திருவருட்டுறை - திரு வெண்ணைய நல்லூரிலுள்ள திருக்கோயிலின் பெயராகும். இடர்க் கடலினின்றும் ஏறற்கு அமைந்த அருள்துறை; 'தனியனேன் பெரும் பிறவிப் பௌவத்து....மல்லற் கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய்' (தி.8 ப.5 பா.27) எனவரும் திருவாசகத் திருவாக்கினையும் காண்க.

66. பொழிப்புரை : எம் சிவபெருமான் ஆகிய மறையவர், திருக்கோயிலுக்குட் சென்று மறைந்தருள, நம்மை அடிமை என்று உறுதிப்படுத்திய விளங்குகின்ற பூணூலணிந்த மார்பினை உடைய

நம்பர்தங் கோயில் புக்க

தென்காலோ வென்று நம்பி

தம்பெரு விருப்பி னோடு

தனித்தொடர்ந் தழைப்ப மாதோ

டும்பரின் விடைமேல் தோன்றி

அவர்தமக் குணர்த்த லுற்றார்.

66

213. முன்புநீ நமக்குத் தொண்டன்

முன்னிய வேட்கை கூரப்

பின்புநம் ஏவ லாலே

பிறந்தனை மண்ணின் மீது

துன்புறு வாழ்க்கை நின்னைத்

தொடர்வறத் தொடர்ந்து வந்து

நன்புல மறையோர் முன்னர்

நாம்தடுத்த தாண்டோம் என்றார்.

67

மறையவர், எம்பிரானார் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலுக்குட் புகுந்தது என்னோ? என்று கருதிய நம்பியாரூரர், தம்மிடத்துத் தோன்றிய பெருவிருப்போடும் உடன் வந்த மறையவர்களினின்றும் பிரிந்து தனியே சென்று அழைக்கச், சிவபெருமான் உமையம்மையாரோடு ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளி, அந்நம்பியாரூரர்க்கு அருளிச் செய்வாராய்.

குறிப்புரை : நம்பியாரூரரோடு அவையத்தாரும் உடன் வந்திருப்பினும், மறையவர் கோயிலுட் சென்று மறைந்தது கண்டு, அவர்கள் வியந்ததல்லது அப்பெருமானைத் தொடர்ந்திலர். காரணம் தம்மள வில் உள்ள கடமை நிறைவு பெற்றுவிட்டதாலும், இறைவனாகக் கண்டு மகிழும் புண்ணியம் அவருக்கு இன்மையானுமாம். நம்பியா ரூரருக்கோ அடிமை செய்து வாழும் கடப்பாடு இருத்தலின் அவர் மட்டுமே தொடர்ந்தார்.

67. பொழிப்புரை : முற்பிறப்பில் நீ நமக்கு அடியனாய் இருந்தாய். மாதரைக் கருதிய விருப்பு மிகுதியால் பின் நம்முடைய ஆணையால் இந்நிலவுலகில் தோன்றினாய். அதனால் துன்பத்தை விளைவிக்கும் இவ்வாழ்க்கையானது உன்னைத் தொடராமல் நாமே வலியத் தொடர்ந்து வந்து நல்லுணர்வினை உடைய மறையவர்களுக்கு முன்னே தடுத்தாட்கொண்டோம் என்றார்.

214. என்றெழு மோசை கேளா
 ஈன்றஆன் கனைப்புக் கேட்ட
 கன்றுபோல் கதறி நம்பி
 கரசர ணாதி யங்கந்
 துன்றிய புளக மாகத்
 தொழுதகை தலைமே லாக
 மன்றுளிர் செயலோ வந்து
 வலியஆட் கொண்ட தென்றார். 68
215. எண்ணிய வோசை யைந்தும்
 விசும்பிடை நிறைய வெங்கும்
 விண்ணவர் பொழிபு மாரி
 மேதினி நிறைந்து விம்ம
 மண்ணவர் மகிழ்ச்சி பொங்க
 மறைகளும் முழங்கி ஆர்ப்ப
 அண்ணலை ஓலை காட்டி
 யாண்டவ ருளிச் செய்வார். 69

குறிப்புரை : முன்னிய - கருதிய; மாதராரைக் கருதிய. 'வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலம் கல்வியென்னும் பித்த உலகிற்' (தி.8 ப.10 பா.6) தலைப்படுதற்கு ஏதுவாதலின், அவ்வாழ்க்கையைத் 'துன்புறு வாழ்க்கை' என்றார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

68. பொழிப்புரை : இவ்வாறு, சிவபெருமான் அருளிச் செய்த திருவாக்கைக் கேட்ட நம்பியாரூரர், ஈன்ற பசுவின் கனைப்பினைக் கேட்ட கன்றைப் போல அலறி, கைகால் முதலிய உறுப்புக்களில் நெருங்கி எழுந்த மயிர்க்கூச்செறிதல் உண்டாக, தொழுத கை தலைமீது ஏற, திருமன்றுள் ஆடல் செய்தருளும் பெருமானே! உம்முடைய செய்கையோ இவ்வாறு வலிய வந்து தடுத்தாட்கொண்டது என்று விண்ணப் பம் செய்தார்.

குறிப்புரை : ஈன்ற ஆன் - கன்றை ஈன்ற பசு. கரசரணம் - கைகால். புளகம் - மயிர்க் கூச்செறிதல். அன்பாலும் அச்சத்தானும் வந்த மெய்ப்பாடுகள் இவை.

69. பொழிப்புரை : எண்ணப்பட்ட ஐந்து இயங்களின்

216. மற்றுநீ வன்மை பேசி

வன்றொண்டன் என்னும் நாமம்

பெற்றனை நமக்கு மன்பிற்

பெருகிய சிறப்பின் மிக்க

அற்சனை பாட்டே யாகும்

ஆதலான் மண்மேல் நம்மைச்

சொற்றமிழ் பாடு கென்றார்

தூமறை பாடும் வாயார்.

70

ஓசையும் விண்ணில் நிறையவும், எவ்விடத்தும் தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர் மழையானது இந்நிலவுலகில் நிறைந்து மேற்படவும், மண்ணுலகத்தவர் மகிழ்ச்சியடையவும், மறைகள் பெருமுழக்கிடவும் நம்பியாருரை ஆவண ஓலை காட்டித் தடுத்தாட்கொண்ட சிவபெருமான் இவ்வாறு அருளிச் செய்வாராயினார்.

70. பொழிப்புரை : தூய்மையான மறைகளைப் பண்டு அருளிச் செய்த சிவபெருமான், மேலும் நீ என்னுடன் வன்மையான சொற்களைச் சொல்லி வழக்கிட்டமையால், 'வன்றொண்டன்' என்னும் பெயரைப் பெற்றாய். நமக்கும் அன்பினால் செய்யும் திருமுழுக்காட்டுத் திருமாலை அணிவித்தல், திருவிளக்கிடுதல் முதலாய் வழிபாடுகளினும் மேலான வழிபாடாவது போற்றியுரைக்கும் புகழுரைகளே யாகும். ஆதலின் இந்நிலவுலகில் நம்மைத் தமிழ்ச் சொற்களால் ஆகிய பாடல்களைப் பாடுக! என்றருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : அற்சனை - போற்றியுரைகள்; 'இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தி' (தி.11 திருமுரு. வரி.286), 'பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார்' (குறள், 5) என்றல் தொடக்கத்தனவும் காண்க. 'தூய மறைகளைப் பாடும் வாயார், 'சொற்றமிழ் பாடுக' என்றதன் அருமையும் காண்க.

'ஆத னத்திடை வைத்த ருச்சனை செய்தபின்' (தி.12 பு.4 பா.4), 'வந்தஅர்ச் சனைவழி பாடு மன்னவாம்' (தி.12 பு.28 பா.821), 'அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம்அறிவொ டர்ச்சித்தல்' (சிவஞா. சித்தி. சுப., 2-23), எனவரும் இடங்களிலெல்லாம் இடையின ரகரம் இட்டே அருச்சனை என்னும் சொல் அமைந்துள்ளது.

ஈண்டு வல்லின நகரமாகி 'அற்சனை' என வந்தது எதுகை நோக்கிலாம்.

217. தேடிய அயனு மாலுந்

தெளிவுறா தைந்தெ முத்தும்

பாடிய பொருளா யுள்ளான்

பாடுவாய் நம்மை யென்ன

நாடிய மனத்த ராகி

நம்பியா ஞரார் மன்றுள்

ஆடிய செய்ய தானை

யஞ்சலி கூப்பி நின்று.

71

218. வேதிய னாகி யென்னை

வழக்கினால் வெல்ல வந்த

ஊதிய மறியா தேனாக்

குணர்வுதந் துய்யக் கொண்ட

கோதிலா அமுதே இன்றுன்

குணப்பெருங் கடலை நாயேன்

யாதனை யறிந்தென் சொல்லிப்

பாடுகேன் எனமொழிந்தார்.

72

71. பொழிப்புரை : பண்டொருகால் பெருமானின் முடியையும் அடியையும் தேடிய அயனும் மாலும் காணாமல் வருந்திய நிலையில், திருவைந்தெழுத்தைத் துதித்து, வாழ்த்த, அவ்வளவில் அவர்க்குக் காட்சி கொடுத்தருளிய சிவபெருமான், நம்மைப் பாடுவாய் என்று அருளிச் செய்ய, சிவபெருமானின் திருவருளைச் சிந்தித்து நிற்கும் கருத்துடையராய நம்பியாஞரரும், திருமன்றுள் ஆடியருளும் சிவந்த திருவடிகளைக் கைகுவித்து வணங்கி நின்று.

குறிப்புரை : பெருமானின் அடிமுடியைக் காண இயலாத அயனும், மாலும், திருவைந்தெழுத்தை எண்ணிய அளவில் பெருமான் வெளிப் பட்டருளப் போற்றி மகிழ்ந்தனர்.

தொழுவார்க்கே அருளுவது சிவபெருமான் எனத்தொழார்

வழுவான மனத்தாலே மாலாய மாலயனும்

இழிவாகுங் கருவிலங்கும் பறவையுமாய் எய்தாமை

விழுவார்கள் அஞ்செழுத்தும் துதித்துய்ந்த படிவிரித்தார்.

எனச் சேக்கிழார் பின்னும் (தி.12 ப.28 பா.78) விளக்குமாற்றானும் இவ்வுண்மை அறியலாம்.

72. பொழிப்புரை : மறையவனாய் அடியேனை வழக்கிட்டு

219. அன்பனை யருளின் நோக்கி

அங்கணர் அருளிச் செய்வார்

முன்பெனைப் பித்த னென்றே

மொழிந்தனை யாத லாலே

என்பெயர் பித்த னென்றே

பாடுவா யென்றார் நின்ற

வன்பெருந் தொண்டர் ஆண்ட

வள்ளலைப் பாட லுற்றார்.

73

வெல்ல வந்த ஊதியத்தை அறியாத அடியேனுக்கு, முன்னைய உணர்வைக் கொடுத்து, உலக வாழ்வின்னிறும் விலகுமாறு தடுத்தாட்கொண்ட குற்ற மற்ற அமுதாக விளங்குபவனே! இன்று உம் மேலான குணநலன்களாம் பெருங்கடலில், நாயை ஒத்த சிறுமைக்குணம் உடையவனாகிய யான், எவ்வளவில் முகந்து எக்குணத்தை அறிந்து எவ்வண்ணம் பாடுகேன்? என்று விண்ணப்பம் செய்தார்.

குறிப்புரை : என்னை - ஒன்றற்கும் உரியனல்லாத என்னை என இழிவு தோன்ற நின்றது. ஊதியம் - இலாபம்: 'முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை' (குறள், 449) எனவருவதும் காண்க.

எண்ணிறந்த குணங்கள் உடைமையின் 'குணப்பெருங்கடல்' என்றார். அக்குணங்களுள் யாதொன்றனையும் அறியாதேனும், அதனை எடுத்துக் கூறிப் போற்றத் தகுதியில்லாதேனும் ஆகியேன் என்பார். 'யாதினை அறிந்து என்சொல்லிப் பாடுகேன்' என்றார்.

இவ்விருபாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

73. பொழிப்புரை : இவ்வாறு வேண்டிய அடியவராகிய நம்பி யாளுரைக் கருணையோடும் பார்த்து, அழகிய பேரருட் பெருங் கருணையை உடைய சிவபெருமான் அருளிச் செய்வார் 'முன்னே என்னைப் பித்தன் என்றே கூறினாய், அதனால் இப்பொழுதும் என் பெயரைப் பித்தன் என்றே வைத்துப் பாடுக!' என்று அருளினார். அதனைக் கேட்டு நின்ற பெருமைமிக்க தொண்டராகிய நம்பி யாளுரரும், தம்மைத் தடுத்தாட்கொண்ட கருணை வள்ளலாகிய பெருமானைப் பாடத் தொடங்கினார்.

குறிப்புரை : அங்கணர் - அழகிய கருணைப் பெருக்குடையவர் .

220. கொத்தார்மலர்க் குழலாளொரு

கூறாயடி யவர்பான்

மெய்த்தாயினு மினியானையவ்

வியனாவலர் பெருமான்

பித்தாபிறை சூடியெனப்

பெரிதாந்திருப் பதிகம்

இத்தாரணி முதலாமுல

கெல்லாமுய வெடுத்தார்.

74

74. பொழிப்புரை : கொத்தாக மலர்ந்த மலர்களை அணிந்த கூந்தலை உடைய உமையம்மையாரை ஒரு மருங்கில் கொண்டவரும், அடியவரிடத்து மெய்யன்புடைய தாயினும் இனியவருமான சிவபெருமானை, இடமகன்ற திருநாவலூரில் உள்ளார்க்குத் தலைமை பெற்று விளங்குபவராகிய அந்நம்பியாரூரர், 'பித்தா பிறைசூடி' என்னும் முதற்குறிப்புடைய பெருமை பொருந்திய திருப்பதிகத்தை, இந்நிலவுலகம் முதலாக எவ்வுலகத்தில் உள்ளாரும் உயரிய பேறான வீட்டின்பத் தைப் பெறும் பொருட்டுப் பாடத் தொடங்கினார்.

குறிப்புரை : மெய்த்தாய் - உண்மையான அன்புடைய தாய்; பால்நினைந்து ஊட்டும் தாய். தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை என்பர். அது தாயைப் பெரிதும் வணங்கிப் போற்றி வாழ வேண்டும் என்னும் குறிப்பினது, ஆயினும் இறைவனை நோக்க அத்தாயன்பு தானும் குறைவுடையதேயாம். தாய் ஒரு கால எல்லையில் மட்டுமே உதவுபவள் அதிலும் பெரிதும் உடம்பையே பேணி வளர்த்தற் குரியவள். அவ்வாறு வளர்த்தற்கும் தக்க சூழல் வாய்த்துழியே செய்தற்குரியவள். ஆனால் இறைவனோ எஞ்ஞான்றும், அவ்வப் போதும் பெறும் உடலோடு உயிரையும் காத்து வருபவன். அவன் யாவர்க்கும் மேலாம் சீர் உடையவன் ஆதலின் அவனுக்கு இடம், காலம், ஏற்ற சூழல் போன்ற எச்சுழலும் வேண்டுவதன்று. ஆதலின் 'மெய்த் தாயினும் இனியான்' என்றார். 'மெய்த்தாய்' என்பது உடல் பற்றிய தாய் எனப்பொருள் படுமாறும் காண்க. 'பித்தா பிறைசூடி' (தி.7 ப.1) எனத் தொடங்கும் இப்பதிகமே சுந்தரர் திருவாயினின்றும் மலர்ந்த முதல் திருப்பதிகம் ஆகும். சுந்தரர் இறைவனைப் 'பித்தன்' எனக் கூறியது வன்மையானதும் குற்றமானதுமாகிய மொழியாகும். இதனையே முதலாக வைத்துப்பாடுகின்றருளியது இறைவனின் பெருங்கருணையாகும்.

221. முறையால்வரு மருதத்துடன்

மொழியிந்தள முதலிற்

குறையாநிலை மும்மைப்படி

கூடுங்கிழ மையினால்

நிறைபாணியி லிசைகோள்புணர்

நீடும்புகல் வகையால்

இறையான்மகி ழிசைபாடின

எனல்லாநிக ரில்லான்.

75

‘அற்றம் மறைக்கும் பெருமை’ (குறள் 980) என்பர் திருவள்ளுவர். அப்பெருமையறிய நின்ற பதிகம் இதுவாதலின், ‘பெரிதாம் திருப்பதிகம்’ என்றார். பொருளானும் பயனானும் பெரிதாகிய பதிகம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை).

75. பொழிப்புரை : எவ்வகையினாலும் தமக்குப் பிறர் ஒப்பில்லாத வன்தொண்டர், முறைமையாக வரும் மருதப் பண்ணுடன் கூடிய முதலில் எடுத்துப் பாடுகின்ற ‘இந்தளம்’ என்னும் பண்ணை உடைய அத்திருப்பதிகத்தை, எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல் எனவரும் இசை வேறுபாடு குறையாமல் பொருந்தும் முறைமையினாலும், நிறைந்த தாளத்தில் இசையின்பகுதி மிகவும் புணர்ந்து அமையும் வகைமையாலும் சிவபெருமான் மகிழுமாறு இசையோடு பாடினர்.

குறிப்புரை : மருதம் - இது குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், செவ்வழி எனும் நான்கு பெரும் பிரிவுகளுள் ஒன்று. இதன் உட்பிரிவாக விளங்கும் இந்தளம், பகற்பொழுதில் பாடப் பெறும் பத்துப் பண்களுள் ஒன்றாம். மும்மைப்படி - வலிவு, மெலிவு, சமநிலை ஆகிய இசைக் கூறுபாடு. பகற்பொழுதாவது காலை பத்து முதல் பிற்பகல் 2 மணி வரையிலான பொழுதாம். மணம் வந்த புத்தூரில் திருமணம் செய்வதற்கென எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி, திருநாண்பூட்டும் நேரத்தில் நிறுத்தப் பெற்றது. அதுபற்றி அருகிருந்தோர் வழக்கினை விசாரிக்கவும், பின் திருவெண்ணைய்நல்லூருக்கு வந்து விசாரணை நிறைவு பெற்று முடிவு பெறவும், பின்னர்த் திருக்கோயிலில் சென்று இறைவர் மறைய அப் பெருமானின் அருள்வழி நின்று ஆரூரர் பாடவும் நேர்ந்தது. இவற்றையெல்லாம் ஆழமாக எண்ண இத்திருமணம் காலை 6-00 முதல் 7-30 மணி வரையிலான கால அமைப்பில் அமைக்கப்பட்டது என்று அறியலாம். ‘திருமணக் கோலம் காணக் காழுறு மனத்தான் போலக்கதிரவன் உதயம் செய்தான்’ என ஆசிரியர் முன்னர் அருளுமாறும் காண்க எனவே இப்பதிகம் ஏறத்தாழ முற்பகல் 11 மணியிலிருந்து 12 மணிக்குள்

222. சொல்லார்தமிழிசைபாடிய

தொண்டன்தனை இன்னும்
பல்லாறுல கினில்நம்புகழ்
பாடென்றுறு பரிவின்
நல்லார்வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ஓறைமேவிய நம்பன்
எல்லாவுல குய்யப்புரம்
எய்தானருள் செய்தான்.

76

மணமகளாரின் வேறு

223. அயலோர்தவ முயல்வார்பிற

ரன்றேமணம் அழியும்

பாடப்பெற்றது என அறியலாம். திருவெண்ணெய் நல்லூர்க் கல்வெட்டில் இறைவன் பெயர் தடுத்தாட்கொண்டதேவர், தடுத்தாட்கொண்ட நாயனார் எனக்காணப்படுவதும், வழக்கு வென்ற திருவம்பலம் என்ற பெயரில் மண்டபம் ஒன்று இருத்தலும், பிச்சன் என்று பாடச் சொன்னான் என்றொரு தொடர் கல்வெட்டில் காணப்படுவதும் இந்நிகழ்ச்சிக்கு அரணாகின்றன.

76. பொழிப்புரை : இவ்வாறு தம்மைச் சொற்கள் நிறைந்த தமிழ்ப் பதிகத்தை இசையோடு பாடியருளிய வன்தொண்டரை, இனியும் பலவகைகளால் இந்நிலவுலகத்தின்கண் இருந்து நம் புகழைப் பாடுவாயாக! என்று மீதூர்ந்த கருணையினால் எவ்வுலகும் உய்யுமாறு முப் புரங்களை எரித்தவரும் மெய்யன்பர்கள் வாழும் திருவெண்ணெய் நல்லூர்த் திருவருட்துறையில் எழுந்தருளியிருப்பவருமான சிவ பெருமான் ஆணையிட்டு அருளினர்.

குறிப்புரை : 'பலசொல்லால் பொருட்கிடனாக உணர்வினில் வல்லோர் அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்' (நன்னூல். பெய.11) என்பவாகலின், ஆரூரர் பதிகமும் 'சொல்லார் தமிழாயிற்று'. சொல்லார் தமிழ் - பல்வகையான இனிய அரியதமிழ்ச்சொற்களால் அமைந்த திருப்பதிகம். அவ்வாறமைந்த பதிகம்தாமும் சொல்வகையானும், பொருள் வகையாலும், யாப்பு வகையானும் பல திறப்படுமாதலின் 'பல்லாறு உலகினில் நம் புகழ்பாடு' என்றார்.

77. பொழிப்புரை : தம் கணவரிடத்து இடையில் மணமுறிவு நேரினும், அவருக்குப் பெரும் பிரிவு (இறப்பு) நேரினும், அவர்தம்

செயலால்நிகழ் புத்தூர்வரு

சிவவேதியன் மகளும்

உயர்நாவலர் தனிநாதனை

யொழியாதுணர் வழியிற்

பெயராதுயர் சிவலோகமும்

எளிதாம்வகை பெற்றாள்.

77

மனைவியார் மேற்கொள்ளும் நெறிகள் பலவாம். அவ்வாறின்றி விளங்குகின்ற புத்தூரில் வாழும் சடங்கவியாரின் திருமகளாரோ, மணம் நேர்ந்த அந்நாளிலேயே அம்மணம் அழிந்த காரணத்தால், ஒப்பற்ற நாவலர் பெருமானாகிய நம்பியாரூரரைத் தம் மனத்தகத்து என்றும் நீங்காது சிந்தித்துவரும் கடப்பாட்டால், உயர்வாகிய சிவலோகத்தையும் எளிதாகப் பெற்றார்.

குறிப்புரை : மண உறுதி செய்யப்பட்டு, உரிய மணமகனார் இறக்க, அம்மணம் தடைப்பட்டமை திலகவதியார் வரலாற்றில் காண்பதொன்றாம். மணமகனோடு இருந்துதிருநாண் பூட்டப்பட இருந்த நிலையில் மணம் நேராதது இவ்வரலாற்றில் காண்பதொன்றாம். இந்நிலையில் இவ்விரு பெருமாட்டியாரும் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட முறைமை மிகச் சீரியதாகும். திலகவதியார் கணவராக வர இருந்தவரே இறந்தமையால் உடன் உயிர் துறக்க நினைய, தம்பியார் வேண்டுமோளால் வாழ்ந்து அவர் திருந்தவும், உயிர்க்குயிராய் நாதனை அடையவும் இம்பர் மனைத் தவம் செய்தார். இப்பெரு மாட்டியாரோ மணம் முறியினும் கணவராக இருந்த நாவலர் சொற்றமிழ் பாடி இந்நிலவுலகில் வாழ்ந்திருந்தமையின், அப் பெருமகனாரையே மனத்தகத்து எண்ணி வீடுபேறு அடைகின்றார். காரணம், தமக்கென உறுதி செய்யப்பட்ட கணவனார் இறந்தே விடுவதால் இனி உனக்கு 'அடுத்த தாதை நாம்' என அருளுமாப்போல, உடல்தலைவன் நீங்க, உயிர்த் தலைவனை (இறைவனை) எண்ணி வழிபடுவாராயினர் திலகவதியார். இவ்வம்மையாரோ மணமுறிவு நிகழினும் தமக்கென உறுதி செய்யப்பட்ட கணவனார் மேலும் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வருவதால், அப்பெருமகனாரையே நினைந்து வாழ்ந்து வீடுபேறு அடைவாராயினர். அயலோர் தவமாவது,

“காதலர் இறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
உளதுலைக் குருகின் உயிர்த்தகத் தடங்காது
இன்னுயிர் ஈவர் ஈயா ராயின்
நன்னீர்ப் பொய்கையின் நளியெரி புகுவர்,
நளியெரி புகாஅ ராயின் அன்பரோடு

ஆளுரரின் செலவு

வேறு

224. நாவலர்கோன் ஆளுரன்

தனைவெண்ணெய் நல்லூரின்

மேவுமருட் டுறையமர்ந்த

வேதியராட் கொண்டதற்பின்

பூவலருந் தடம்பொய்கைத்

திருநாவ லூர்புகுந்து

தேவர்பிரான் தனைப்பணிந்து

திருப்பதிகம் பாடினார்.

78

225. சிவனுறையுந் திருத்துறையுர்

சென்றணைந்து தீவினையால்

அவநெறியிற் செல்லாமே

தடுத்தாண்டாய் அடியேற்குத்

தவநெறிதந் தருளென்று

தம்பிரான் முன்னின்று

பவநெறிக்கு விலக்காகுந்

திருப்பதிகம் பாடினார்.

79

உடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்

பத்தினிப் பெண்டிர்"

-மணிமேகலை , 2 , 42 - 48

என்பதாகும்.

78. பொழிப்புரை : திருநாவலூரராகிய நம்பியாளுரர், தம்மைத் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் உள்ள திருவருட்டுறையுள் வீற்றிருந்தருளும் மறையவராகிவந்த இறைவன் தடுத்தாட் கொண்டதன்பின், மலர்கள் பலவும் மலர்ந்து விளங்குதற்கு இடனாய் பொய்கைகளை உடைய திருநாவலூருக்குச் சென்று, அங்கு வீற்றிருந்தருளும் இறைவனைப் பணிந்து திருப்பதிகம் பாடுவாராயினர்.

குறிப்புரை : இது போது அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

79. பொழிப்புரை : திருநாவலூரிலிருந்து சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருத்துறையுரை அணைந்து, தம் இறைவன் திருமுன்னிலையில் நின்று, என் தீவினைப்பயனால் உலகியல்

226. புலனொன்றும் படிதவத்திற்

புரிந்தநெறி கொடுத்தருள

அலர்கொண்ட நறுஞ்சோலைத்

திருத்துறையூர் அமர்ந்தருளும்

நிலவந்தண் புனலுமொளிர்

நீள்சடையோன் திருப்பாத

மலர்கொண்டு போற்றிசைத்து

வந்தித்தார் வன்றொண்டர்.

80

உணர்வில் செல்லாதவாறு தடுத்து ஆளாகக் கொண்டருளினாய். அடியேற்கு யான் உய்தற்குரிய தவநெறியைத் தந்தருள வேண்டும் எனும் குறிப்பினையுடையதாய பிறவிப் பிணிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை : இத்திருப்பதியில் பாடிய பதிகம் 'மலையார் அருவி' (தி.7 ப.13) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் பாடல்கள் தோறும் தவநெறி வேண்டும் எனும் குறிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. பதினோராவது பாடலில், 'பொய்யாத் தமிழ் ஊரன் உரைத்தன வல்லார், மெய்யே பெறுவார்கள் தவநெறிதானே' (தி.7 ப.13) என ஓதுமாற்றான் இப்பதிகத்தை ஓதுவார்க்கும் தவநெறி கிட்டுமெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

80. பொழிப்புரை : ஆரூரர் வேண்டியவாறே, ஐம்பொறிகளும் தம் வயப்பட்டு நிற்கும் தவநெறியை இறைவன் கொடுத்தருள, அதனை மேற்கொண்ட ஆரூரர், மலர்கள் நிறைந்த மணம் மிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த திருத்துறையூரில் வீற்றிருந்தருளும் பிறையும், சடையும் இருத்தற்கிடனாய நீண்ட சடையினையுடைய பெருமானின் திருவடி மலர்களை மனத்திற் கொண்டு அழகிய மலர்களால் வழிபாடு செய்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை : பொறிகள் தத்தம் வழியில் செல்லாது ஒருவழிப்பட்டு நிற்க, இறைவனை அகத்தே உணர்ந்தும், புறத்தே வழிபட்டும் நிற்கும் அநுபவமே இப்பாடற்கண் குறிக்கும் தவமாகும். 'தவத்தினில் உணர்த்த' என்னும் சிவஞானபோதமும் (சூத்.8). இத்தவத்தாலேயே இவர் திருக்கோயிலில் மலர் கொண்டு வழிபட்டார், இவ்வுரிமை அக்காலத்து வழிபடுவார் அனைவர்க்கும் இருந்தமை, 'போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்' (தி.4 ப.3 பா.1) எனவரும் அப்பரடிகளின் திருவாக்கால் அறியப்படும். 'இவ்வாற்றான் நம்பிகள் ஆன்மார்த்த பரார்த்தங்களாகிய இருவகைப் பூசைக்குமுரிய

227. திருத்துறையூர் தனைப்பணிந்து

சிவபெருமான் அமர்ந்தருளும்

பொருத்தமா மிடம்பலவும்

புக்கிறைஞ்சிப் பொற்புலியூர்

நிருத்தனார் திருக்கூத்துத்

தொழுவதற்கு நினைவுற்று

வருத்தமிகு காதலினால்

வழிக்கொள்வான் மனங்கொண்டார். 81

228. மலைவளர்சந் தகில்பீலி

மலர்பரப்பி மணிகொழிக்கும்

அலைதருதண் புனற்பெண்ணை

யாறுகடந் தேறியபின்

இலகுபசும் புரவிநெடுந்

தேர்இரவி மேல்கடலிற்

செலவணையும் பொழுதணையத்

திருவதிகைப் புறத்தணைந்தார். 82

ஆதி சைவராதலும் உணர்க' எனச் சிவக்கவிமணியார் விளக்கம் தருவர் (பெரிய.பு. உரை).

81. பொழிப்புரை : திருத்துறையூரை வணங்கி மகிழ்ந்த ஆரூரர், அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுச் சிவபெருமானை வழிபடுதற்கு ஏற்ற திருப்பதிகள் பலவற்றையும் சென்று வணங்கி, அழகிய தில்லைப் பதியின்கண் ஆடும் கூத்தப் பெருமானைத் தொழ நினைந்து அதற்குரிய முயற்சியும், பேரன்பும் மீதூர்ந்தவாறு வழிச் செல்ல மனம் கொண்டார்.

குறிப்புரை : வருத்தம் - முயற்சி; 'மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென் மையொடு' (தொல். மெய்ப். 6) எனவரும் பகுதிக்குப் பேராசிரியர் கூறும் உரையும் காண்க. திருத்துறையூரிலிருந்து தில்லைக்குச் செல்லும் வழியில் சிவபெருமானை வழிபடுதற்கு ஏற்ற திருப்பதிகளாகவுள்ள திருவதிகை, திருமாணிகுழி முதலாயினவாம். அவற்றை மேல்வரும் 228 மற்றும் 236 ஆகிய பாடல்களிற் சேக்கிழாரும் குறித்தருள்வர்.

82. பொழிப்புரை : மலையின்கண் தோன்றிய சந்தன

திருவதிகை - சித்தவட மடம் சேறல்

226. உடையவர சுலகேத்து

முழுவாரப் படையாளி

விடையவர்க்குக் கைத்தொண்டு

விரும்புபெரும் பதியைமிதித்

தடையுமதற் கஞ்சுவனென்

றந்நகரிற் புகுதாதே

மடைவளர்தண் புறம்பணையிற்

சித்தவட மடம்புகுந்தார்.

83

மரங்களும், அகில் மரங்களும், மயிற்பீலிகளும், மலர்களும் ஆகிய இவைகளைத் தன்மீது பரவச் செய்து, முத்துக்களைக் கரையில் தந்து நிற்கும் அலைகளை உடைத்தாகிய குளிர்ந்த நீரையுடைய பெண்ணை ஆற்றினைக் கடந்து, கரையேறிய பின்பு, விளங்குகின்ற பசிய நிறம் பொருந்திய குதிரை பூட்டிய நீண்ட தேரினையுடைய கதிரவன் மேல்திசைக் கடலில் சென்று அணைதற்குரிய மாலைக்காலம் வர, திருவதிகையின் புறத்து வந்தருளினார்.

குறிப்புரை : கதிரவன் இவர்ந்து செல்லும் தேரை ஏழு குதிரைகள் இழுத்துச் செல்லும் என்பர். அவ்வேழு குதிரைகளும் செந்நீலம், கருநீலம், நீலம், பச்சை, மஞ்சள், பொன்சிவப்பு, சிவப்பு ஆகிய ஏழு நிறங்களையுடையன என்று கூறுவர். இவற்றுள் இங்குப் பச்சை நிறத்தைக் குறிக்கவே, ஏனைய ஆறும் அதன்கண் அடங்க ஏழு நிறமும் குறித்தார் என்பர் சிவக்கவிமணி அவர்கள் (பெரிய.பு. உரை).

83. பொழிப்புரை : ஆளுடைய அரசு என உலகவர் போற்றுகின்ற உழுவாரப் படையினையுடைய திருநாவுக்கரசர், இறைவனுக்குக் கைத் தொண்டுகளை விரும்பிச் செய்த பெரும் திருப்பதியாகிய இத்திருவதிகையினுள், காலால் நடந்து செல்வதற்கு நான் அஞ்சுகின்றேன் எனும் நினைவுடையராய், அந்நகரினுள் புகாமல் அதன் புறத்தேயுள்ள சித்தவட மடத்திற்குச் செல்வாராயினர்.

குறிப்புரை : ஆளுடைய அரசு - இறைவற்கு அடிமைத் திறம் பேணிவரும் அரசு. உழுவாரம் கொண்டு யாண்டும் பணிசெய்து வந்தமைபற்றி நாவரசர் உழுவாரப் படையாளி எனவும் அழைக்கப் பெற்றார். சித்தவட மடம் - இது திருவதிகைக்கு வட மேற்கில் உள்ள பழமையானதொரு மடம்.

230. வரிவளர்ப்புஞ் சோலைகூழ்

மடத்தின்கண் வன்றொண்டர்

விரிதிரைநீர்க் கெடிலவட

வீரட்டா னத்திறைதாள்

புரிவுடைய மனத்தினராய்ப்

புடையங்கு மிடைகின்ற

பரிசனமுந் துயில்கொள்ளப்

பள்ளியமர்ந் தருளினார்.

84

திருவடி சூட்டல்

231. அதுகண்டு வீரட்டத்

தமர்ந்தருளும் அங்கணரும்

முதுவடிவின் மறையவராய்

முன்னொருவ ரறியாமே

பொதுமடத்தி னுட்புகுந்து

பூந்தாரான் திருமுடிமேற்

பதுமமலர்த் தாள்வைத்துப்

பள்ளிகொள்வார் போல்பயின்றார்.

85

84. பொழிப்புரை : வரிப் பாடல்களை இனிது ஒலிக்கும் வண்டுகளின் கூட்டம் மிக்க சோலைகள் சூழ்ந்த அத்திருமடத்தில், ஆரூரர் விரிந்த அலைகளையுடைய நீர்மிக்க கெடில நதிக்கு வடக்கே இருக்கும் திருவீரட்டானத்தில் வதிந்தருளும் இறைவனின் திருவடிகளை இடையறாது உளங்கொண்ட பண்பினராய், தம்மைச் சூழப் பொருந்திய, அடியவர்கள் துயிலத் தாமும் துயின்றார்.

குறிப்புரை : வரி - வரிப்பாட்டு: ஈண்டு இதனை ஒலிக்கும் வண்டுகளைக் குறிக்கும்.

85. பொழிப்புரை : ஆரூரர் அவ்வாறு துயில் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட இறைவனும், முதிய வடிவு கொண்ட மறையவராய், முன்பு ஒருவரும் அறியாதபடி அப்பொது மடத்தின் உள்ளே புகுந்து, ஆரூரரின் திருமுடியின் மேலே தம் தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை வைத்துத், தாமும் துயில்கொள்வாரைப் போன்று இருந்தார்.

குறிப்புரை : பொதுமடம் - அன்பராயினார் அனைவரும் தங்குதற் குரிய திருமடம். பூந்தாரான் - மலர்களாலாய மாலையை

232. அந்நிலைஆ ஞரனுணர்ந்

தருமறையோ யுன்னடியென்
சென்னியில்வைத் தனையென்னத்
திசையறியா வகைசெய்தது
என்னுடைய மூப்புக்காண்
என்றருள அதற்கிசைந்து
தன்முடியப் பால்வைத்தே
துயிலமர்ந்தான் தமிழ்நாதன்.

86

233. அங்குமவன் திருமுடிமேல்

மீண்டுமவர் தாளநீட்டச்
செங்கயல்பாய் தடம்புடைசூழ்
திருநாவ லூராளி
இங்கென்னைப் பலகாலும்
மிதித்தனைநீ யாரென்னக்
கங்கைசடைக் கரந்தபிரா
னறிந்திலையோ எனக்கரந்தான்.

87

உடையவன்: நம்பியாளுரர். மலர்கள் எனப் பொதுப்படக் கூறினும் ஈண்டுத் தாமரையைக் குறிக்கும்; 'அல்லியந் தாமரைத்தார் ஆளுரன்' என ஆளுரர் தம்மைக் குறித்தலின் என்க. பதுமமலர் - தாமரை மலர்.

86. பொழிப்புரை : அவ்வாறு தம்முடிமேல் அடிவைத்திருப்பதை அறிந்த ஆளுரர், அரிய மறைகளை உணர்ந்த பெரியர்! உம் அடிகளை என்முடிமேல் வைத்தது ஏன்? என வினவ, அதற்கு அவரும், என்னுடைய மூப்பு என்னைத் தெரியாமல் செய்துவிட்டது என்று கூற, தமிழ்த் தலைவராய் ஆளுரரும், அதனை ஏற்றுக் கொண்டு, தம் முடியைப் பிறிதோரிடத்திலே வைத்துத் துயில் கொள்வாராயினர்.

குறிப்புரை : தம் அடியை முடிமேல் வைத்தது முதுமையாலேயாம் என. ஆளுரர் அவரைக் கடியாது, வேற்றிடத்தில் தம் முடி வைத்துத் துயில் கொள்ள நினைந்தது அவர்தம் அரிய பண்பாட்டைக் காட்டுகிறது. இக்கால இளைஞர் உலகம் இதனை எண்ணுமாக.

87. பொழிப்புரை : அவ்வாறு துயில்கொண்ட பிறிதோரிடத்தும், முதியவர் எனக் கூறிய அவர்தம் திருவடிகளை அவர் முடிமேல் மீண்டும் நீட்டவே, செழுமையவாகிய மீன்கள் பாய்ந்து

234. செம்மாந்திங் கியானறியா

தென்செய்தே னெனத்தெளிந்து

தம்மாணை யறியாத

சாதியா ருளரே யென்று

அம்மாணைத் திருவதிகை

வீரட்டா னத்தமர்ந்த

கைம்மாவி னுரியாணைக்

கழல்பணிந்து பாடினார்.

88

விளையாடுகின்ற பொய்கைகள் சூழ்ந்த திருநாவலூரில் தோன்றிய ஆரூரர், இவ்விடத்தே என்னைப் பலகாலும் மிதித்தாய், நீ யார் என்று வினவ, கங்கையைத் தம் திருச்சடையின்கண் ஒருமருங்கே மறைத்து நிற்கச் செய்த பெருமானாகிய மறையவரும், 'என்னை நீ அறியாயோ' எனக் கூறி மறைந்தனர்.

குறிப்புரை : இருமுறை மிதித்தவரைப் பலகாலும் மிதித்தனை எனக் கூறியது, ஒன்றல்லன வெல்லாம் பல என்னும் தமிழ் வழக்குப் பற்றியாம். இறைவனின் கருணையை ஆரூரர் அறியாமை கண்டு 'அறிந்திலையோ' என ஈண்டுக் கூறியதையும், முன்னர் இறைவன் தடுத்தாட்கொள்ள வந்தபோது 'திருமறை முனிவரே நீர் எங்குளீர்' என அவையத்தார் கேட்க, 'என்னை ஒருவரும் அறியீராகில் போதும்' எனக் கூறியதையும் ஒப்பிட்டுக் காண, உயிர் உணர்த்த உணரும் பான்மையதாதலை அறியலாம்.

88. பொழிப்புரை : இவ்விடத்து இறுமாப்படைந்து யான் அறியாமல் என்ன செயலைச் செய்துவிட்டேன்! எனக் கலங்கித், தெளிவடைந்து, தந்தையாராயும், திருவதிகை வீரட்டானத்து எழுந்தருளி இருப்பவராயும், யானைத் தோலைப் போர்வையாகக் கொண்டவராயும் உள்ள பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கித் 'தம்மாணை யறியாத சாதியாருளரே' (தி.7 ப.38 பா.1) எனும் முதற்குறிப்புடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை : இவ்வாறு தொடங்கியருளிய பதிகத்தில் பத்தாவது பாடலில் 'வன்றொண்டன் ஆரூரன் மதியாது சொன்ன அன்பனை' (தி.7 ப.38 பா.10) எனவரும் குறிப்பே, 'செம்மாந்து இங்கு யான் அறியாது என் செய்தேன்?' எனச் சேக்கிழார் அருளுதற்குக் காரணமாயிற்று. செம்மாந்து - இறுமாந்து. தனக்குரிய தலைவனைக் கூட அறியாதிருந்த அறியாமை, செருக்கினால் ஆயது என்பார் 'செம்மாந்து' என்றார்.

திருக்கெடிலம் திளைத் தாடல்

235. பொன்றிரளும் மணித்திரளும்

பொருகரிவெண் கோடுகளும்

மின்றிரண்ட வெண்முத்தும்

விரைமலரும் நறுங்குறடும்

வன்றிரைக ளாற்கொணர்ந்து

திருவதிகை வழிபடலால்

தென்திசையில் கங்கையெனுந்

திருக்கெடிலம் திளைத்தாடி.

89

‘சிம்மாந்து சிம்புளித்துச்’ (தி.7 ப.30. பா.1) என்பது தலை நிமிர்ந்து கண்களைச் சிறிது மூடி எனப் பொருள்படும்.

‘சீரூர்ப்பாட லாட லறாத செம்மாப் பார்ந்து’ என்பது பெருமானின், சீர்மை மிகுந்த பாடல்களும் அவ்வுள்ளுணர்வால் தம்மை அறியாது ஆடும் ஆடல்களும் நீங்காத பெருமிதத்துடன் கூடி’ எனப் பொருள்படும். எனவே ஈண்டு வரும் இறுமாப்பு எனப் பொருள் படும் ‘செம்மாந்து’ என்பதற்கு, அவை மேற்கோளாகா. அங்ஙனமாகவும் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உறை) அவற்றை ஈண்டு மேற்கோளாகக் காட்டி விளக்கியிருப்பது இயைபுடைத்தன்றாம். இறுமாப்பு என்பதும், பெருமிதம் என்பதும் வேறுவேறாய் நிலையவாம். ஒரோவழிப் பெருமிதம் எனும் பொருளில் இறுமாப்பு எனும் சொல் வருதலும் உண்டு. ‘இறுமாந்திருப்பன்கொலோ’ (தி.4 ப.9 பா.11) என்புழி அப்பொருளில் வருதல் காண்க. கைம்மா - துதிக்கையையுடைய யானை..

89. பொழிப்புரை : பொற்பொடிகளின் தொகுதியையும், மணிகளின் தொகுதியையும், போர் செய்தற்குரிய யானைகளின் வெண்மையான தந்தங்களையும், ஒளி மிகுந்த வெண்மையான முத்துக்களையும், நறுமணம் உடைய மலர்களையும், சந்தனக் கட்டைகளையும் வலிய அலை என்னும் கைகளால் கொண்டு வந்து திருவதிகை என்னும் திருப்பதியை வழிபாடு செய்தலால், தென்திசையில் கங்கை என்று அறிஞர்கள் கூறும் திருக்கெடிலப் பேராற்றில் படிந்து முழுகி.

குறிப்புரை : மின் - ஒளி. குறடு - சந்தனக் கட்டைகள். நாட்டுச் சிறப்பில் காவிரியை அடியவராகக் காட்டியது போல (தி.12 சரு.1-2 பா.7), ஈண்டும் கெடிலப் பேராற்றைக் கங்கையொடு ஒப்பிட்டு அடியவராகக் காட்டுகின்றார். ‘தென்றிசைக் கங்கைய தெனப்படுங் கெடில வாணரே’

236. அங்கணரை அடிபோற்றி

அங்ககன்று மற்றந்தப்

பொங்குநதித் தென்கரைபோய்ப்

போர்வலித்தோள் மாவலிதன்

மங்கலவேள் வியிற்பண்டு

வாமனனாய் மண்ணிரந்த

செங்கணவன் வழிபட்ட

திருமாணி குழியணைந்தார்.

90

237. பரம்பொருளைப் பணிந்துதான்

பரவிப்போய்ப் பணிந்தவர்க்கு

வரந்தருவான் தினைநகரை

வணங்கினர்வண் டமிழ்பாடி

(தி.4 ப.10 பா.6) என வரும் அப்பரடிகள் திருவாக்கினை நினைவு கூர்ந்தவாறு ஆசிரியர் அருளுவது எண்ணத்தக்கது.

90. பொழிப்புரை : அழகிய திருக்கண்களையுடைய பெருமான் திருவடிகளை வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிப் பொங்குகின்ற நீரையுடைய அப்பேராற்றின் தென்கரை வழியே சென்று, போர் செய்தலில் வலிமை உடைய தோளையுடைய மாவலி என்னும் பேரரசனின் மங்கலமான வேள்வியில் முன்னாளில் மிகக் குறுகிய வடிவாய்ச் சென்று, மூவுடி மண் இரந்த திருமால் வழிபாடு செய்த திருமாணிகுழி என்னும் திருப்பதியை அடைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : அங்கணரை அடிபோற்றி என்பதால் இவ்விடத்துப் பதிகம் பாடியிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. எனினும் இப்பதிகம் கிடைத்திலது. மாவலி - இவனோர் அரசன். திருமால் இவனை அழிக்கவே மூன்றடி மண் கேட்க, ஈரடியால் மூவுலகும் அளந்து எஞ்சிய ஓரடிக்கு அம்மன்னவன் தலையையே தாம் பெறுவதற்குரிய இடனாகக் கொண்டார் என்பது வரலாறு. இப்பாவம் நீங்கத் திருமால் வழிபட்ட பதி இதுவாகும். வாமனன் - திருமால் மிகக் குறுகிய வடிவு கொண்டு எடுத்த திருவுருவம். மாணி - பிரமச்சாரி; இவ்வடிவில் வந்தவர் திருமால்.

91. பொழிப்புரை : திருமாணிகுழியில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவனை வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் சென்று அடியவர்க்கு வேண்டும் வரங்களைத் தந்தருளும் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்

நரம்புடையாழ் ஒலிமுழுவின்

நாதவொலி வேதவொலி

அரம்பையர்தங் கீதவொலி

அறாத்தில்லை மருங்கணைந்தார். 91

தில்லைச் செலவும் எல்லையில் மகிழ்வும்

வேறு

238. தேம லங்கலணி மாமணி மார்பில்

செம்ம லங்கயல்கள் செங்கம லத்தண்

பூம லங்கவெதிர் பாய்வன மாடே

புள்ள லம்புதிரை வெள்வளை வாவித்

தாம லங்குகள் தடம்பணை சூழந்

தன்ம ருங்குதொழு வார்கள்தம் மும்மை

மாம லங்களற வீடருள் தில்லை

மல்ல லம்பதியி னெல்லை வணங்கி. 92

திருத்தினை நகரை வணங்கி, வளமான திருப்பதிகத்தைப் பாடி, நரம்பு களையுடைய யாழோசையும், முழுவோசையும், நான்மறையோசையும், தெய்வமகளிரின் இன்னிசைப் பாடல் ஓசையும் ஆகிய இவைகள் எக்காலமும் நீங்காதிருக்கும் தில்லையின் அருகே அடைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : திருத்தினை நகரில் பாடிய பதிகம் 'நீறு தாங்கிய' (தி.7 ப.64) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமாகும். இப்பதிகப் பாடல்தொறும் 'திருத்தினை நகருட் சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றடை மனனே' என வருவதால், இத்திருப்பதியைச் சென்று அடையுமுன் பாடப்பட்டதெனத் தெரிகிறது. இது பற்றியே சேக்கிழாரும் தினை நகரை வணங்கினர் எனக் கூறி, பின் 'வண்டமிழ் பாடி' எனக் குறித்தருளுகின்றார். நெஞ் சறிவுறுத்தலாக அருளப் பெற்றிருக்கும் இப்பதிகம், பன்முறையும் படித்து இன்புறுதற்குரியதாம்.

92. பொழிப்புரை : தேன் பொருந்திய புதிய தாமரை மலராலாய் மாலையையும், அணிகலனாகிய சிறந்த மணி மாலையையும் அணிந்த மார்பினையுடைய ஆரூர், அருகில் பறவைகள் ஒலிக்கும் அலையோடு கூடிய வெண்மையான சங்குகளை உடைத்தாகிய குளத்திடுத்துள்ள குளிர்ந்த செந்தாமரை மலர்கள் அசையுமாறு அழகிய கயல் மீன்கள் பாய்தற்கு ஏதுவாக, மலங்கு மீன்கள் அகன்ற வயல்களில் சூழ்கின்ற அத்தில்லையின் பக்கத்தே வழிபடுவோருடைய மும்மலங்களும் கெட வீடுபெற்றை வழங்கியருளும் வளமும் அழகும் தவமும் திருஎல்லையை வணங்கி.

239. நாக சூதவகு ளஞ்சர ளஞ்சூழ்

நாளி கேரமில் வங்க நரந்தம்

பூக ஞாழல்குளிர் வாழை மதுகம்

பொதுளும் வஞ்சிபல வெங்கு நெருங்கி

மேக சாலமலி சோலைக ளாகி

மீது கோகில மிடைந்து மிழற்றப்

போக பூமியினு மிக்கு விளங்கும்

பூம்பு றம்பணை கடந்து புகுந்தார்.

93

குறிப்புரை : தேம் அலங்கல் - தேனையுடைய மலர்மாலை; தாமரை மாலை. செம்மல் - நம்பியாளுரர். பறவைகளை உடையதும், நீர்ப்பெருக்கால் அலைகளொடு கூடியதும், வெண்மையான சங்குகளை உடையதுமான குளம். இக்குளத்தில் உள்ள தாமரை மலர்கள் அசையுமாறு மீன்கள் பாய்கின்றன. அதன் அயலிலிருக்கும் வயல்களில் 'மலங்கு' என்னும் ஒருவகையான மீன்கள் சூழ உள்ளன. இவ்வாறாய் திருப்பதியே தில்லையாம். இத்தகைய திருப்பதியின் கண் உள்ள பெருமானை வழிபடுவார்க்கு இறைவன் மும்மலங்களும் கெட வீடு அருளுவன் என்கின்றார் சேக்கிழார். இதனால் நீர்வளம், நிலவளம் ஆகிய உலகியல் நலன்களும், பாச நீக்கமும் சிவப்பேறும் பெறுதற்குரிய அருளியல் நலன்களும் குறித்தாராயிற்று.

93. பொழிப்புரை : புன்னை மரமும், மாமரமும், மகிழ்மரமும், சரள மரமும், சூழ்ந்திருக்கின்ற தென்னை மரமும், இலவங்க மரமும், நாரத்த மரமும், பாக்கு (சுமகு) மரமும், குங்கும மரமும், குளிர்ந்த வாழை மரமும், இலுப்பை மரமும், நெருங்கிய வஞ்சி மரமும் ஆகிய பல மரங்களும் எவ்விடத்தும் நெருக்கம் உடையவாய், மேகத் தொகுதி களைத் தாங்கி நிற்கும் சோலைகளை உடைத்தாய், குயில்கள் நெருங்கிக் கூவ, போக பூமியினும் சிறந்து விளங்கும் பொலிவினை உடைத்தாகிய மருத நிலத்தைக் கடந்து, தில்லையின் திருஎல்லையுள் சென்றருளினார்.

குறிப்புரை : நாகம் - புன்னை. சூதம் - மா. வகுளம் - மகிழ்மரம். நாளிகேரம் - தென்னை. நரந்தம் - நாரத்தை. போக பூமி - இன்பச்சிறப் பொன்றே உள்ள உலகு. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

240. வன்னி கொன்றைவழை சண்பகம் ஆரம்

மலர்ப்ப லாசொடு செருந்திமந் தாராங்

கன்னி காரங்குர வங்கமழ் புன்னை

கற்பு பாடலம் கூவிள மோங்கித்

துன்னு சாதிமரு மாலதி மௌவல்

துதைந்த நந்திகர வீர மிடைந்த

பன்ம லர்ப்புனித நந்தனவ னங்கள்

பணிந்து சென்றனன் மணங்கமழ் தாரான்.94

241. இடம ருங்குதனி நாயகி காண

ஏழ்பெ ரும்புவன முய்ய வெடுத்து

நடந வின்றருள் சிலம்பொலி போற்றும்

நான்ம றைப்பதியை நாளும் வணங்கக்

கடல்வ லங்கொள்வது போற்புடை சூழாங்

காட்சி மேவிமிகு சேட்செல வோங்குந்

தடம ருங்குவளர் மஞ்சிவர் இஞ்சித்

தண்கி டங்கையெதிர் கண்டும கிழ்ந்தார். 95

94. பொழிப்புரை : வன்னி மரமும், கொன்றை மரமும், சுரபுன்னை மரமும், சண்பக மரமும், சந்தன மரமும், பூக்களை உடைய பலாசு மரத்தொடு, செருந்தி மரமும், மந்தார மரமும், கோங்கு மரமும், குரா மரமும், மணம் கமழ்கின்ற புன்னை மரமும், கற்பக மரமும், பாதிரி மரமும், வில்வ மரமும் ஆகிய இவைகளால் நிரம்பப் பெற்றும், நெருங்கிய சிறுசண்பகமும், நறுமணமுடைய முல்லையும், மல்லிகையும் ஆகிய மலர்கள் நிரம்பப்பெற்றும், இதழ்கள் நெருங்கிய நந்தியாவர்த்தம், அலரி ஆகிய கொடிகளும், செடிகளும் செறியப் பெற்றும் உளவாய நெருங்கிய பல மலர்களையுடைய தூய திருநந்தனவனங்களை, மணம் கமழ்கின்ற மாலையையுடைய ஆரூரர் வணங்கிச் சென்றார்.

குறிப்புரை : வழை - சுரபுன்னை. ஆரம் - சந்தனமரம். கன்னிகாரம் - கோங்குமரம். கற்பு - கற்பகம் (பாரி சாதம்). பாடலம் - பாதிரி. கூவிளம் - வில்வம். மௌவல் - மல்லிகை. கரவீரம் - அலரி.

95. பொழிப்புரை : இடப்பக்கத்தில் நின்று உமையம்மையார் காணவும், பெருமையுடைய ஏழுலகத்தாரும் உய்யவும், தூக்கிய திருவடி

242. மன்று ளாடுமது வின்னசை யாலே

மறைச்சு ரும்பறை புறத்தின் மருங்கே

குன்று போலுமணி மாமதில் சூழங்

குண்ட கழக்கமல வண்டலர் கைதைத்

துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித்

தூய நீறுபுனை தொண்டர்க ளென்னச்

சென்று சென்றுமுரல் கின்றன கண்டு

சிந்தை அன்பொடு திளைத்தெதிர் சென்றார்.96

கொண்டு ஆடியருளுகின்ற அத்திருவடியின் சிலம்போசையைப் போற்றி மகிழும் நான்மறைகளும் வாழ்கின்ற அத்திருத்தில்லையை, நாள்தோறும் வணங்குதற்காகக் கடல் வலங்கொண்டிருப்பது போல, அந்நகரைச் சூழ்ந்திருக்கும் தோற்ற முடையதாய், நெடுந் தொலைவு உயர்ந்தும் அகன்றும் மேல் இவர்ந்தும் நிற்கும் மேகங்கள் சூழ்ந்து நிற்கும் மதிலைச் சூழ்ந்திருக்கும் குளிர்ந்த அகழியை ஆரூரர் எதிர்கண்டு மகிழ்ந்தார்.

குறிப்புரை : தில்லைப் பதியைச் சூழவிருக்கும் அகழி, அந்நகரைக் கடல் வலங்கொண்டாற் போல் அமைந்திருந்தது. எனவே அகழியின் ஆழமும், நீர்ப்பரப்பும், குறித்தவாறாயிற்று. வலங்கொண்டது போல் எனும் தற்குறிப்பேற்றத்தால் அங்குள்ள பத்திமைப்பான்மையையும் குறித்தாராயிற்று.

96. பொழிப்புரை : பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம் செய்தருளும் திருவடியாகிய தாமரை மலரின்கண் உள்ள இன்பத்தேனைத் தாம் உண்ண வேண்டும் எனும் ஆசையால் மறைகளாகிய வண்டுகள் முழங்குகின்ற சூழலையுடைய அத்தில்லையின் மருங்கே உள்ள மலைபோல் உயர்ந்த அழகிய பெருமையினையுடைய மதிலைச் சூழ்ந்த ஆழமான அகழியிலிருக்கும் தாமரை மலர்களில், வண்டுகளானவை அதனருகில் அலர்ந்து நிற்கும் தாழும் பூவினிடத்திருக்கும் மகரந்தப் பொடியில் தோய்ந்து, சிறந்த திருநீற்றை அணிந்த உடம்பினை உடையவாய்த் தூய திருநீற்றை அணிந்துநிற்கும் அடியவர்கள் என்று சொல்லுமாறு அவ்விடத்துச் சென்றுசென்று ஒலிப்பதைக் கண்டு, மனத்தில் எழுந்த அன்போடு பத்தியிலும் மூழ்கி எதிராகச் சென்றார் ஆரூரர்.

குறிப்புரை : தாழம்பூவின் மகரந்தப் பொடியில் துதைந்த வண்டுகள், அகழியிலிருக்கும் தாமரைகளில் சென்றுசென்று ஒலிப்பது,

243. பார்வி ளங்கவளர் நான்மறை நாதம்

பயின்ற பயிற்மிக வெண்கொடி யாடும்

சீர்வி ளங்குமணி நாவொலி யாலும்

திசைக ணான்கெதிர் புலப்பட லாலும்

தார்வி ளங்குவரை மார்பின் அயன்பொற்

சதுர்மு கங்களை வாயின தில்லை

உள்வி ளங்குதிரு வாயில்கள் நான்கின்

உத்த ரத்திசை வாயின்மு னெய்தி. 97

திருநீறு அணிந்த தொண்டர்கள் பெருமானிடத்துச் சென்று போற்றி மகிழ்வதைப் போன்றிருந்தது. ஆருரர் இக்காட்சியைக் கண்டு மகிழ்ந்தார். மன்றுளாடும் மது - பொன்னம்பலத்தில் ஆடியருளுகின்ற கூத்தப்பிரான். இப்பெருமானைப் போற்றி மகிழும் வண்டுகள் மறைகளாகிய வண்டுகளாம். இவ்வண்டுகளைப் போன்றே, அகழியில் செந்தாமரை மலர்களில் மொய்த்து நிற்கும் வண்டுகளும் காட்சியளிக்கின்றன.

97. பொழிப்புரை : உலகத்தார் அறநெறி வழுவாமல் இருத்தற்கு ஏதுவாக வளர்கின்ற நான்மறைகளின் ஒலி அங்குள்ளார் பலரும் ஒதுவதால் மிக்கு இருக்கவும், வெண்மையான கொடிகள் அசையவும், சிறப்புமிக்க நல்ல மணிகளின் ஒலி எழவும், அவ்வொலி நான்கு திசைகளிலும் வெளிப்பட்டு வரவும், மாலைகளை அணிந்த மலை போலும் மார்பினையுடைய நான்முகனின் அழகிய நான்கு முகங்கள் போன்றிருக்கும் நான்கு வாயில்களையுடைய தில்லைப்பதியின்கண் வடக்குவாயிலின் திருமுன்பு அடைந்து.

குறிப்புரை : இப்பாடலில் வரும் முதல் மூன்று அடிகளும் நான் முகனுக்கும், தில்லைப்பதிக்கும் பொதுப்பட அமைந்துள்ளன. நான் முகனுக்கு ஆகும்பொழுது நான்மறை பயின்ற நானினை உடைய வனும், அந்நானின்கண் கலைமகள் இருத்தலின் இடையறாது வரும் நா ஒலி உடையவனும், நான்கு முகங்களை உடையவனும் ஆனவன் எனப் பொருள்படும். தில்லையம்பதிக்கு ஆகும் பொழுது நான்மறைகளும் இடையறாது பயிலப்பட்டு வருவதும், கட்டப்பட்ட வெண் கொடிகள் பலவும் அசைந்து விளங்குவதும், மணிகளின் ஒலி ஆங்காங்கு கேட்கப் பெறுவதும், நான்கு வாயில்களை உடையதுமான 'தில்லை' எனப் பொருள்படும். வெண்கொடி - நான்முகனுக்கு ஆகும்பொழுது கலைமகளைக் குறிக்கும். தில்லைக்கு ஆகும்பொழுது வீதிகளில் கட்டப்

திருவீதி புகுதல்

244. அன்பின் வந்தெதிர் கொண்டசீ ரடியார்

அவர்க ளோநம்பி யாளுரர் தாமோ

முன்பி றைஞ்சினர் யாவரென் றறியா

முறைமை யாலெதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து

பின்பு கும்பிடும் விருப்பி னிறைந்து

பெருகு நாவனக ரார்பெரு மானும்

பொன்பி றங்குமணி மாளிகை நீடும்

பொருவி றந்ததிரு வீதி புகுந்தார்.

98

பெற்றிருக்கும் கொடிகளைக் குறிக்கும். சதுர்முகங்கள் - நான்முகனைக் குறிக்கும்பொழுது நான்கு முகங்களைக் குறிக்கும். தில்லையைக் குறிக்கும் பொழுது நான்கு திசைகளிலும் உள்ள திருவாயிலைக் குறிக்கும். உத்தரத்திசை - வடக்குத் திக்கு.

அவ்வவ் ஊர்களின் பொலிவையும் மகிழ்வையும் காட்டி நிற்பன கொடிகளாம். 'வீதிகடோறும் வெண்கொடியோடு விதானங் கள்' (தி.4 ப.21 பா.3) 'விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும் அருப்போடு மலர்பறித்திட்டுண்ணா வூரும் அவை யெல்லாம் ஊரல்ல' (தி.6 ப.95 பா.5) எனவரும் அப்பரடிகளின் திருவாக்குகளும் காண்க.

98. பொழிப்புரை : அன்பு மீதூர விரும்பி வந்து எதிர்கொண்ட சிறந்த அடியவர்களோ அல்லது நம்பியாளுரரோ இவர்களுள் முற்பட வணங்கியவர்கள் இன்னார் என்று அறிய இயலாத முறைமையில், எதிரெதிர் வணங்கி மகிழ்ந்து, பின் கூத்தப்பெருமானை வழிபட இருக்கும் பேரவாவால் தமது உள்ளம் நிறைந்து அவ்வன்புப் பெருக்கெடுக்கும் நம்பியாளுரரும், பொன்மயமாய் நிற்கும் அழகிய திருமாளிகைகள் மிக்கு இருக்கும் ஒப்பற்ற அத்தில்லைத் திருவீதியில் சென்றருளினார்.

குறிப்புரை : நம்பியாளுரரும் அவரை எதிர்கொண்டு வந்த அடியவர்களும் யார் முற்பட வணங்கினர் என அறிய இயலாதவாறு ஒருவரையொருவர் முந்த வணங்கியுள்ளமை அறியலாம்.

பின்பு கும்பிடும் - அடியவர் வணக்கத்திற்குப் பின்பு பெருமாளைக் கும்பிடவிருக்கும். ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளான.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

245. அங்கண் மாமறை முழங்கும் மருங்கே

ஆட ரம்பையர் அரங்கு முழங்கும்
மங்குல் வானின்மிசை ஐந்தும் முழங்கும்
வாச மாலைகளின் வண்டு முழங்கும்
பொங்கும் அன்பருவி கண்பொழி தொண்டர்
போற்றி சைக்குமொலி எங்கும் முழங்கும்
திங்கள் தங்குசடை கங்கை முழங்கும்
தேவ தேவர்புரி யுந்திரு வீதி. 99

246. போக நீடுநிதி மன்னவன் மன்னும்

புரங்க ளொப்பன வரம்பில வோங்கி
மாக முன்பருகு கின்றன போலும்
மாளி கைக்குல மிடைந்த புதாகை
யோக சிந்தைமறை போர்கள் வளர்க்கும்
ஓம தூமமுயர் வானி லடுப்ப
மேக பந்திகளின் மீதிடை எங்கும்
மின்னு டங்குவன வென்ன விளங்கும். 100

99. பொழிப்புரை : இளம்பிறை வாழும் திருச்சடையில் விளங்குகின்ற கங்கையை வைத்திருக்கும் தேவர்க்கும் தேவனாய் கூத்தப் பிரான், விரும்பும் அத்திருவீதியினிடத்துச் சிறந்த நான்மறைகளும் முழங்கும், அவ்வீதியின் அருகில் அரம்பையர் நடனம் செய்கின்ற கூத்து இயலும். மேகம் தவழும் வானின்கண் ஐந்து தேவ ஒலிகளும் ஒலிக்கும். நறுமணம் கமழ்கின்ற மாலைகளில் வண்டுகள் ஒலிக்கும். மிகுகின்ற இன்பக் கண்ணீரைக் கண்களினின்றும் பொழிகின்ற அடியவர்களின் திருவாயில் போற்றி உரைகள் எங்கும் ஒலிக்கும்.

குறிப்புரை : தில்லைத் திருவீதிகளில் கேட்கும் மங்கல ஒலிகள் இவையெனவே, ஏனைய அவ ஒலிகளும், அமங்கல ஒலிகளும் அங்குக் கேட்கப்படா என்பது பெற்றாம்.

100. பொழிப்புரை : இன்பம் துய்த்தற்கு ஏதுவான பொருள்களால் நிரம்பப் பெற்று அவற்றை இடையீடின்றித் துய்த்தும் வரும் குபேரன் வாழும் அரண்மனையை ஒத்த தில்லைத் திருமானிகைகள், எண்ணிறந்தனவாய் உயர்ந்து மேகமண்டலத்தினைத் தம்முள் அடக்குவன போல உயர்ந்து விளங்க, அவற்றில் கட்டப் பெற்றிருக்கும்

247. ஆடு தோகைபுடை நாசிகள் தோறும்

அரணி தந்தசுட ராகுதி தோறும்

மாடு தாமமணி வாயில்கள் தோறும்

மங்க லக்கலசம் வேதிகை தோறுஞ்

சேடு கொண்டவொளி தேர்நிறை தோறுஞ்

செந்நெ லன்னமலை சாலைகள் தோறும்

நீடு தண்புனல்கள் பந்தர்கள் தோறும்

நிறைந்த தேவர்கணம் நீளிகை தோறும். 101

நெருங்கிய கொடிகளில் அமைந்த ஆடைகள், இறைவனை மனத்தகத்து எண்ணி ஒருமையுற்று நிற்கும் மறையவர்கள் வளர்க்கும் வேள்வியில் எழும் ஓம்புகை விண்ணை அடைய, அதனால், நிரல்பட அமைந்த மேகங்களிடத்து இடையிடையே மின்னல் தோன்றி மறைவனபோல ஒளி விட்டு அசைந்து நிற்கும்.

குறிப்புரை : தில்லைப் பதியில் விளங்கும் மாளிகைகளிடத்து உயர்ந்து விளங்கும் கொடிகள், ஓம்புகையால் எழுந்த மேகக் கூட்டங்களில், இடையிடையே தோன்றி மறையும் மின்னல் போல ஒளிவிட்டு நிற்கின்றன என்பதாம். தில்லையின்கண் உள்ள மாளிகைகள் வளத்தால் குபேரனின் அரண்மனையை ஒத்தும், நெடிய உயரத் தால் மேகக் கூட்டங்களைத் தம்முள் அடக்குவனவாக அமைந்தும் விளங்குகின்றன. அங்குக் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொடிகள் மறையவர் கள் வளர்க்கும் வேள்விக் கண் எழுந்த புகையாகிய மேகக் கூட்டங் களின் மின்னல் என ஒளிவிட்டு நிற்கும் என்பது ஆசிரியர் கருத்தாம். நிதி மன்னவன் - குபேரன். புரங்கள் - அரண்மனைகள். பருகுதல் - தம்முள் அடக்குதல். பதாகை - கொடிகள். யோக சிந்தை - திருவருளோடு ஒன்றிய சிந்தை. மேகபந்திகள் - மேகக் கூட்டங்கள்.

101. பொழிப்புரை : ஆடுகின்ற மயில்கள், திருக்கோபுர நிலைகளில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் முகங்கள்தோறும் உள்ளன. தீக்கடைக் கோலினால் உருவாக்கப்பட்ட நெருப்புகள், வேள்விச் சாலைகள் தோறும் உள்ளன. அழகிய மாலைகள், மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட வாயில்கள் தோறும் இருமருங்குமாக அணிவிக்கப்பட்டுள்ளன. மங்கலம் பொருந்திய நிறைகுடங்கள், திண்ணைகள் தோறும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. பெருமை பொருந்திய ஒளிகள், தேர்வரிசை தோறும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன. செந்நெல் அரிசியாலாய சோற்றுமாலைகள், உணவு வழங்கும் இடம் தோறும் அமைந்துள்ளன. குளிர்ச்சிமிக்க நீர்வகைகள்

248. எண்ணில் பேருல கனைத்தினு முள்ள

எல்லை யில்லமுகு சொல்லிய வெல்லாம்

மண்ணில் இப்பகுதியில் வந்தன வென்ன

மாங்க லம்பொலி வளத்தன வாசிப்

புண்ணி யப்புனித வன்பர்கள் முன்பு

புகழ்ந்து பாடல்புரி பொற்பின் விளங்கும்

அண்ண லாடுதிரு வம்பலஞ் சூழ்ந்த

அம்பொன் வீதியினை நம்பி வணங்கி. 102

249. மால யன்சத மகன்பெருந் தேவர்

மற்று முள்ளவர்கள் முற்றும் நெருங்கிச்

சீல மாமுனிவர் சென்றுபின் துன்னித்

திருப்பி ரம்பினடி கொண்டு திளைத்துக்

தண்ணீர்ப் பந்தர் தோறும் வைக்கப்பட்டுள்ளன, நெருங்கிய தேவகணங்கள் நீண்ட வீதிகள் தோறும் வதிந்துள்ளன.

குறிப்புரை: நாசிகோபுர நிலைகளின்மேல் வைக்கப் பெற்றுள்ள முகங்கள். அரணி-தீக்கடைக் கோல். நீர்கள்-குளிர்ந்த நீர் வகைகள் பானக நீர், நீர் மோர் முதலியன. இவ்வாற்றான் தில்லையம்பதி அழகிய திருக்கோயில்களையும் அறம் மிக்க உணவுச் சாலைகளையும், நீர் மிக்க தண்ணீர்ப் பந்தர்களையும், சிவச்சார்புமிக்க சிவவேள்வி களையும் உடையது எனத் தெரிய வருகின்றது.

102. பொழிப்புரை : எண்ணற்கரிய உலகங்கள் யாவற்றிலும் உள்ள எல்லையற்ற சிறப்பினவாகக் கூறப்படும் பொருள்களெல்லாம், நிலவுலகத்திலுள்ள இத்திருத்தலையில் ஒருங்கு வந்துள்ளன எனக் கூறுமாறு, மாங்கலப் பொருள்கள் பலவற்றாலும் பொலிவு பெற்ற வளங்களை உடையவாய்ப், பெரும் புண்ணியமும், தூய்மையும் உடைய அடியவர்கள் முன்னின்று வணங்கி மகிழ்த்தக்க சிறப்பினால், விளங்கி ஒளிரும் இறைவன் ஆனந்தக் கூத்துச் செய்தருளும், திருஅம்பலத்தைச் சூழ்ந்த அழகிய பொன்மயமான தேர்கள் ஓடும் திருவீதியை வணங்கிய ஆருரர்.

குறிப்புரை: அழகு எத்தனை உண்டு புவிமீதே அவையாவும் படைத்த திருத்தலையென அருளுகின்றார் சேக்கிழார்.

103. பொழிப்புரை : திருமால், நான்முகன், இந்திரன் முதலிய பெரிய தேவர்களும் அவரல்லாத பிறரும் முழுதும்

காலம் நேர்படுதல் பார்த்தயல் நிற்பக்

காத லன்பர்கண் நாதர் புகும்பொற்

கோல நீடுதிரு வாயி லிறைஞ்சிக்

குவித்த சொங்கைதலை மேற்கொடு புக்கார். 103

திருவாயிலை அடைதல்

வேறு

250. பெருமதில் சிறந்த செம்பொன்மா ளிகைமின்

பிறங்குபே ரம்பல மேரு

வருமுறை வலங்கொண் டிறைஞ்சிய பின்னர்

வணங்கிய மகிழ்வொடும் புகுந்தார்.

நெருங்கவும், தூய தவ ஒழுக்கத்தையுடைய பெரிய முனிவர்கள் நெருங்கவும், அவர்களை ஒருவர்பின் ஒருவராக வருமாறு நந்திதேவர் தம் கைப்பிரம்பு கொண்டு நெறிப்படுத்த அப்பிரம்படிபடுவதால் மகிழ்ந்த அவ்வடியவர்கள், தாம் வழிபடுதற்குரிய காலம் பார்த்து அருகில் நிற்ப, மீதூர்ந்த அன்பினை உடைய அடியவர்களும் கணநாதர்களும் தடையின்றிச் செல்லும் அழகுமிக்க ஒப்பனைகளால் நிறைந்து நிற்கும் திருக்கோபுரவாயிலை நெருங்கி, கூப்பிய திருக்கரங்களைத் தம் தலைமேல் கொண்டு புகுந்தருளினர்.

குறிப்புரை: சதமகன் - நூறு வேள்விகளைச் செய்து அவற்றால் தலைமை பெற்றவன் இந்திரன் ஆதலின் அப்பெயர் பெற்றான். இறைவனை வழிபடுதற்கெனச் சென்ற தேவர்களும் முனிவர்களும் நிரல்படச் செல்லாமையால் நந்தி தேவரின் பிரம்படிபட நேர்ந்தனராயினும் அதுவும் பின் வழிபாடு செய்தற்குத் துணையாய் நின்றலின் திளைத்து என்றார். திளைத்து-மகிழ்ந்து. கோவே ...கூவிப்பணி கொள்ளாது தொறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே (தி. 8. ப. 33 பா. 2) எனவரும் மணிமொழியும் காண்க. இவர்கள் இவ்வாறு நிற்கவும், அடியவர்களும் கணநாதர்களும் தடையின்றிப் புகுதற்குக் காரணம், அவர்களின் அன்பும் தொண்டும் மேம்பட்ட சிறப்பும் கருதியேயாம். நம்பி வணங்கிப் புகுந்தனர் என முடிக்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

104. பொழிப்புரை : உயர்ந்த மதில்களால் சிறந்த சிவந்த பொன்னாலாகிய பொன்னம்பலத்தையும், ஒளி பொருந்திய பேரம் பலமாகிய மேருவையும் முறையாக வலம் செய்து வணங்கிய பின்பு, உட்சென்று வணங்குதற்குரிய மகிழ்ச்சியோடும், அருமறைகளின் முதல், இடை, இறுதி ஆகிய மூவிடங்களிலும், அடியவர்களின் உளத்

அருமறை முதலில் நடுவினில் கடையில்
அன்பர்தஞ் சிந்தையில் அலர்ந்த
திருவள ரொளிகூழ் திருச்சிற்றம் பலமுன்
திருவணுக் கன்திரு வாயில்.

104

தாமரையிலும் வெளிப்பட்டு நிற்கும் அழகு வளரும் ஒளி சூழ்ந்த
திருச்சிற்றம்பலத்தின் முன்னுள்ள திரு அணுக்கன் என்னும் திருவாயிலின்
கண் புகுந்தார்.

குறிப்புரை: பேரம்பல மேரு - பேரம்பலமாகிய மேரு.
சலியாமையும், பெருமையும் பற்றிப் பேரம்பலத்தை மேருமலையாகக்
கூறினார். இலங்கை இடைகலையாகவும், இமயம் பிங்கலையாகவும்
விளங்க இது சுழுமுனையாக விளங்கும் என்று கூறுவர்.

இடைபிங் கலைஇம வானோ டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுமுனை
கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம்
படர் வொன்றி என்னும் பரமாம் பரமே.

(தி.10 பா.271)

மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூரு இவ்வானின் இலங்கை குறியுறுஞ்
சாறுந் திலைவனந் தண்மா மலயத்தூடு
ஏறுஞ் சுழுமுனை இவைசிவ பூமியே.

(தி.10 பா.2704)

பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கணம்
ஓதும் இடைபிங் கலையொண் சுழுமுனையாம்
பாதி மதியோன் பயில்திரு அம்பலம்
ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையின் ஈறே.

(தி.10 பா.2705)

எனவரும் திருமந்திரப் பாடல்களாலும் காண்க.

சிற்றம்பலம் - கூத்து இயற்றும் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்
மன்றம். பேரம்பலம் - சோமாஸ்கந்தர் முதலிய விழாக் கொள்ளும்
மூர்த்திகள் எழுந்தருளி இருக்கும் இடம். திருச்சிற்றம்பலம், ஓம் எனும்
பிரணவ வடிவாய் விளங்குவதாகும். ஓம் என்பது அ, உ, ம், ஆகிய மூன்று
எழுத்துகளும் சேர்ந்த நிலையாகும். பிரிந்த நிலையில் நிற்கும் முதல்
எழுத்தாகிய அகாரம் இருக்கு வேதத்தின் முதலினும் (அக்நி, மீளே) உகாரம்
யசுர் வேதத்தின் நடுவிலும் (யோநிஸ் சமுத்திரோ பிந்து), மகாரம்
சாமவேதத்தின் முடிவிலும் (சுமாநம், வரம்) விளங்குவதென்று கூறுவர்.

251. வையகம் பொலிய மறைச்சிலம் பார்ப்ப

மன்றுளே மாலயன் தேட

ஐயர்தாம் வெளியே யாடுகின் றாரை

அஞ்சலி மலர்த்திமுன் குவித்த

கைகளோ திளைத்த கண்களோ அந்தக்

கரணமோ கலந்தவன் புந்தச்

செய்தவம் பெரியோன் சென்றுதாழ்ந் தெழுந்தான்

திருக்களிற் றுப்படி மருங்கு.

105

திரு அணுக்கள் திருவாயில் - கூத்தப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் மன்றின் முதல் வாயிலாக உள்ளது இது. உள்ளிருந்து கணக்கிடும்போது இது முதல் வாயிலாக விளங்கும். ஆதலின் இதனை இப்பெயரால் அழைப்பர். இனி இறைவனுக்கு அருகிருந்து வழிபாடு செய்ததும் தொண்டர்களே உட்புகுதற்குரிய இடமாதலின் அணுக்கன் திருவாயில் எனப்பெயர் பெற்றது என்றலும் ஒன்று. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

105. பொழிப்புரை : மாலும் அயனும் முன்னாளில் தேடவும், அவர்களுக்கும் எட்டாதிருந்த இறைவன், இம்மண்ணுலகத்தவர் மகிழவும், மறைகளாகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கவும், வெளிப்பட நின்று பொன்னம்பலத்தின்கண் ஆனந்தக் கூத்து இயற்றி அருள்பவராகிய பெருமானை, 'தம் திருமார்பில் குவித்த கைகள் தாமோ?', திருவடியை வணங்கித் திளைத்த கண்கள் தாமோ? மனம் புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் அகக் கருவிகள் தாமோ? இவற்றுள் எவ்வுறுப்புகளிடத்து, இறைவனிடத்துக் கலந்த அன்பு செலுத்தியதோ அறியோம்; ஆனால் அவையனைத்துமே ஒன்றி நிற்க, முற்செய்தவத்தால் பெரியராகிய நம்பியாரூரர் திருக்களிற்றுப்படியின் அருகில் சென்று வணங்கி எழுந்தார்.

குறிப்புரை : இறைவன் சிலம்பு ஒலிக்க யாவரும் அறிய வெளியில் நின்று ஆடவும், மால் அயன் அப்பெருமானைக் காணாது தேடியது என்னோ? என்ற நயமும் காண்க. அஞ்சலி மலர்த்தி முன் குவித்த கைகள் - தாம் செய்யும் வணக்கம் வெளிப்பட மார்பின் முன் குவித்த கைகள். இறைவழிபாடு செய்ய வேண்டும் எனும் அன்பு உந்த மனம் முதலாய அகக்கருவிகள் முற்படச் செயல்புரியும். அச்செயற்பாட்டினால் கண்கள் காணும். அக்காட்சியால் கைகள் குவியும். இதுவே

252. ஐந்துபே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
 அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
 சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றும்
 திருந்துசாத் துவிசமே யாக
 இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமா னந்த
 வெல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார். 106

முறைமை. இத்தகைய அன்பு உந்துதலை அகக் கருவிகள் மட்டுமோ முன்பு பெற்றன. அன்றிக் கண்கள் மட்டுமோ முன்பு பெற்றன. அன்றிக் கைகள் மட்டுமோ முன்பு பெற்றன என அறிய இயலாதவாறு அத்தகைய கலந்த அன்பு அவ்வனைத்துறுப்புக்களிலும் உந்த ஆரூரர் வணங்கி மகிழ்ந்து எழுந்தார் என்பது கருத்து. திருக்களிற்றுப்படி - யானையின் துதிக்கை வடிவினதாகிய தீரட்சிகள் இருபுறமும் அமையவிளங்கும் படிகள். இவ்வைந்து படிகளையும் பஞ்சாட்சரப் படிகள் எனவும் அழைப்பர். இப்பெயரமைந்த திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் ஞானநூல் ஒன்று இருத்தலும் ஈண்டு நினைவுகூரத்தக்கது.

106. பொழிப்புரை : ஐந்தாகப் பெயரும் புலன் உணர்வு ஐந்தையும் கண்களே தமதாக்கிக் கொள்ள, அளத்தற்கரிய மனம் முதலிய நான்கு கருவிகளின் செயல்களெல்லாம் சித்தம் ஒன்றின் செயலேயாக, உயிர்க்குற்ற முக்குணங்களின் செயல்களெல்லாம் சாத்துவிகம் என்ற ஒன்றையாகி நிற்க, பிறை தவமும் சடையினையுடைய கூத்தப்பிரான் செய்தருளுகின்ற அளவில்லாத இன்பத்தை விளைவிக்கும் ஒப்பற்ற திருக்கூத்தால் தம்மிடத்தெழுந்த மிகப்பெரிய இன்ப வெள்ளத்தில் முழுகி, நீங்காத பெருமகிழ்ச்சியால் உள்ளமும், உடலும் ஒருங்கு மலர்ந்தார்.

குறிப்புரை : மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஐம்பொறி களும் சுவை, ஒளி, ஊறு ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐம்புல உணர்வுடையன. அவற்றுள் பெருமானைக் காண்டற்கு அமைந்த கண்கள் இரண்டுமே காண, ஏனைய பொறிகள் தத்தம் செயலிழந்து நின்றன என்பார், 'ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ள' என்றார். பேரறிவு - பொறிகள் ஐந்தும் தத்தம் புலன்களில் பெயர்ந்து பெயர்ந்து நிற்கும் அறிவு. ஒன்று செயற்படுகின்ற பொழுது மற்றவை செயற்படாத

253. தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்

திருநடங் கும்பிடப் பெற்று

மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு

வாலிதாம் இன்பமாம் என்று

கண்ணிலா னந்த அருவிநீர் சொரியக்

கைம்மல ருச்சிமேற் குவித்துப்

பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்

பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

107

நிலையில் இருத்தலே அமைவுடையது. மாறாக ஒன்றுக்கு மேற்பட்டன செயற்படின் எந்த ஒன்றிலும் உயிர் முழுமையாகப் படிந்து நிற்கும் நிலையில்லா தொழியும். மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய நான்கு அகக்கருவிகள், ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டுக்குரியன. மனம் - நினைக்கும். சித்தம் - சிந்திக்கும். புத்தி - உறுதி செய்யும். அகங்காரம் - செயற்படும். இவ்வகையில் சித்தம் ஒன்றே பெருமானைச் சிந்தித்து நிற்கும் என்பார், 'அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையேயாக' என்றார். சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் ஆகிய மூன்றும் முக்குணங்களாம். சாத்துவிகம் - எதனையும் அமைதியாகவும், மகிழ்வோடும் ஏற்பது. இராசதம் - இந்நிலைக்கு முற்றிலும் மாறாய்க் கடிந்து கொள்வது. தாமதம் - எவ்வுணர்விலும் கருத்தின்றிச் சோம்பியிருப்பது. இவ்வகையில் இம்முக்குணங்களும் பெருமானை வழிபடுங்கால் சாத்துவிக குணமேயாக அமைந்திருந்தன என்பார், 'குணம் ஒரு மூன்றும் திருந்து சாத்துவிகமே ஆக' என்றார். முக்குணங்களுள் ஈதொன்றே உயிர் திருந்தி வாழ்தற்கு ஏது வாதலின் 'திருந்து சாத்துவிகம்' என்றார். இந்து - இளம் பிறை.

செந்திற் பெருமானின் திருவருள் பெற்ற குமரகுருபரர், குருவருள் பெறத் தருமபுர ஆதீனம் நான்காவது குருமூர்த்திகளாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ மாசிலாமணி தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களின் திருமுன்பு அடைய, அவர் இப் பாடலைச் சுட்டி, இதன் அநுபவப் பொருளைக் கூறுக என, அவ்வளவில் அடிகள் வாக்குத் தடைப்பட்டார் என்பதும், திருவருள் முன் உணர்த்திய வகையால், அக்குரு மூர்த்திகளையே தமக்கு ஞானாசிரியராகக் கொண்டார் என்பதும் வரலாறு ஆகும்.

இம்மரபே இன்றும் தருமையும் பனசையும் (திருப்பனந்தாள்) குருபீடமாகவும் சீடர் பீடமாகவும் விளங்கக் காரணமாயிற்று

107. பொழிப்புரை : வெண்மையான இளம்பிறை விளங்கும்

254. தடுத்துமுன் ஆண்ட தொண்டனார் முன்பு

தனிப்பெருந் தாண்டவம் புரிய

எடுத்தசே வடியா ரருளினால் தரளம்

எறிபுனல் மறிதிரைப் பொன்னி

மடுத்தநீள் வண்ணப் பண்ணையா ளூரில்

வருகநம் பாலென வானில்

அடுத்தபோ தினில்வந் தெழுந்ததோர் நாதம்

கேட்டலும் அதுவுணர்ந் தெழுந்தார். 108

திருச் சடையை உடையாய்! உன்னுடைய ஆனந்தத் திருக்கூத்தை வழி பாடாற்றப் பெற்று, இந்நிலவுலகத்தில் வந்த மானிடப் பிறவியே எனக்கு மேலான இன்பம் என்று, கண்களினின்றும் இன்பக் கண்ணீர் சொரிய, கைகளாகிய மலர்களைத் தலைமிசை வைத்துக் குவித்து, இசையோடு கூடிய அறிதற்கரிய திருப்பதிகத்தை இசைத்தார். போற்றினார், வணங்கினார்.

குறிப்புரை : தெள் + நிலா = தெண்ணிலா. ஈண்டுத் தெளிவு வெண்மையின் மேற்று. மாமன் இட்ட சாபம், இறைவனை அடைந்தால் தான் நீங்கும் எனத் தெளிதலின் 'தெள்நிலா' என்றார் என உரைப்பர் சிவக்கவிமணியார்(பெரிய.பு.உரை). வாலிதாம் இன்பம் - தூய இன்பம். மேலான இன்பம் என்று உரைப்பர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (பெரிய.பு.உரை). வாலிதாம் இன்பமாம் எனவரும் தொடர்கள் இதுபொழுது பாடிய பதிகத்தின் உட்குறிப்பாக அல்லது மகுடமாக (நிறைவுச் சொல்லாக) இருக்க வேண்டுமெனக் கருதுவர் சிவக்கவிமணியார்(பெரிய.பு.உரை). இவ்வரிய பதிகம் இதுபொழுது கிடைத்திலது.

108. பொழிப்புரை: இறைவனால் முன்பு தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்ற நம்பிகள், முன்பு ஒப்பற்ற பெருங்கூத்தினை இயற்றுகற்கு எடுத்த திருவடிகளை உடைய கூத்தப்பிரானின் திருவருளால், அலைகளால் முகந்து முத்துக்களை வீசும் நிறைந்த நீர்ப் பெருக்கினையுடைய காவிரி பாய்கின்ற அழகிய வயல்கள் சூழ்ந்த திருவாரூரில் 'நம்மிடத்து நீ வருவாயாக' என விண்ணினின்றும் ஓர் ஒலி எழு, அவ்வானொலியைக் கேட்டலும் திருவாரூருக்குச் செல்ல எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை : பொன்னி மடுத்த - காவிரியின் நீரானது பாய்கின்ற. வண்ணப் பண்ணை - அழகிய வயல்கள். வந்து எழுந்ததோர் நாதம் - வானொலி.

255. ஆடுகின் றவர்பே ரருளினால் நிகழ்ந்த
அப்பணி சென்னிமேற் கொண்டு
கூடுதங் கரங்கள் அஞ்சலி கொண்டு
தொழுந்தொறும் புறவிடை கொண்டு
மாடுபே ரொளியின் வளருமம் பலத்தை
வலங்கொண்டு வணங்கினர் போந்து
நீடுவான் பணிய வுயர்ந்தபொன் வரைபோல்
நிலையெழு கோபுரங் கடந்து. 109
256. நின்றுகோ புரத்தை நிலமுறப் பணிந்து
நெடுந்திரு வீதியை வணங்கி
மன்றலார் செல்வ மறுகினூ டேகி
மன்னிய திருப்பதி யதனில்
தென்றிரு வாயில் கடந்துமுன் போந்து
சேட்படுந் திருவெல்லை யிறைஞ்சிக்
கொன்றைவார் சடையா னருளையே நினைவார்
கொள்ளிடத் திருநதி கடந்தார். 110

109. பொழிப்புரை : கூத்தப் பெருமானின் பேரருளால் நிகழ்ந்த அப்பணிமொழியைத் தலைமேல் தாங்கி, தலைமேல் குவித்து நிற்கும் திருக்கைகளைக் கொண்டு வணங்கி, மேலும் மேலும் வணங்குந் தொறும் தாம் புறத்தே போதற்குரிய அனுமதியை வேண்டிக்கொள் பவராய், மிகப் பெருகும் பேரொளியால் வளர்ந்து வரும் அம்பலத்தை வலங்கொண்டு, இறைவன் திருமுன்னிலையில் வணங்கி, மகிழ்ந்து, நீடிய வானமும் குன்றியதென வளர்ந்து விளங்கும் பொன்மலை என மிளிரும் ஏழு கோபுரங்களையும் கடந்து சென்று.

110. பொழிப்புரை : திருக்கோபுரவாயிற்கு வெளியேநின்று, நிலமுறப் பணிந்து வணங்கி, அதனையடுத்த தேரோடும் திருவீதியையும் வணங்கி, நறுமணம் கமழ்கின்ற நிறைந்த செல்வத்தை உடைய ஆவண வீதிவழியே சென்று, நிலைபெற்ற அத்திருப்பதியின் தெற்கு வாயிலைக் கடந்து, முன்னே எழுந்தருளித் தொலைவில் இருக்கும் அத்திரு எல்லையை வணங்கிக், கொன்றை மலர்களால் ஆய மாலையை முடித்த நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளையே சிந்தித்து ஒழுகும் நம்பியாரூரர், கொள்ளிடம் என்னும் பேராற்றைக் கடந்து சென்றருளினார்.

கழுமலக் காட்சி

வேறு

257. புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப்

புரிமுந்நூல் அணிமார்பர்

அறம்பயந்தாள் திருமுலைப்பால்

அமுதுண்டு வளர்ந்தவர்தாம்

பிறந்தருளும் பெரும்பேறு

பெற்றதென முற்றுலகிற்

சிறந்தபுகழ்க் கழுமலமாந்

திருப்பதியைச் சென்றணைந்தார்.

111

குறிப்புரை : கொள்ளிடம் - மரக்கலன்களைக் கொள்ளுகின்ற இடம். சோழ மன்னர்கள் கடலிலிருந்து தம் நாட்டிற்கு மரக்கலன்கள் வருவதற்காக அகலமும், ஆழமும் பெற அமைத்த இடம் இதுவாம். இதனைக் கல்வெட்டுக்களில் 'கலன் கொள்ளிடம்' எனக் குறிக்கு மாற்றான் அறியலாம். வருகின்ற கலன்களும் இல்லையாக, இத் தொடரில் வரும் முதற் சொல்லாகிய 'கலம்' என்பதும் இல்லையாயிற்றுப் போலும் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). கொள்ளிடம் - காவிரியில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படும் பொழுது, அம்மிகுநீரைக் கொள்ளவும், அதன் வழிக் காவிரியின் வடபுலத்துள்ள நிலங்களில் பயன்கொள்ளவும் சோழப் பெருமக்களால் வெட்டப் பெற்ற ஆறே இது எனவும் கூறுவர். எனவே நிலத்தானும் நீரானும் பயன்கொள்ளக் கருதி இவ்வாறு வெட்டப்பட்டது என அறியலாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

111. பொழிப்புரை : தம்மைச் சூழ்ந்துவரும் அடியவர்கள் போற்றி உரைக்க, மூன்று முறுக்குகளையுடைய பூணூலை அணிந்த மார்பினையுடைய நம்பியாரூரர், அறம் வளர்க்கும் தாயாகிய உமையம்மையார் திருமுலைப்பாலுடன் ஞான அமுதைக் குழைத்து ஊட்ட உண்டு வளர்ந்த ஆளுடைய பிள்ளையார் பிறந்து அருளுதற்கு ஏதுவான பெரியபேற்றைப் பெற்றது என்று உலகிலுள்ளார் யாவரும் போற்றி மகிழும் புகழால், சிறந்த சீகாழி என்னும் திருப்பதியை அடைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : புறந்தருவார் - தம்மைச் சூழ்ந்து வரும் அடியவர்கள். தாம் - அசைநிலை.

258. பிள்ளையார் திருவவதா

ரஞ்செய்த பெரும்புகலி

உள்ளுநான் மிதியேனென்

றாரெல்லைப் புறம்வணங்கி

வள்ளலார் வலமாக

வரும்பொழுதின் மங்கையிடங்

கொள்ளுமால் விடையானும்

எதிர்காட்சி கொடுத்தருள.

112

259. மண்டியபே ரன்பினால்

வன்றொண்டர் நின்றிறைஞ்சித்

தெண்டிரைவே லையின்மிதந்த

திருத்தோணி புரத்தாரைக்

கண்டுகொண்டேன் கயிலையினில்

வீற்றிருந்த படியென்று

பண்டருமின் னிசையின்ற

திருப்பதிகம் பாடினார்.

113

112. பொழிப்புரை : ஆளுடைய பிள்ளையார் தோன்றுதற்கு இடனான பெருமை பொருந்திய சீகாழி என்னும் திருப்பதியின் எல்லை யையும் நான் மிதிக்க மாட்டேன் என்று அத்திருப்பதியின் புற எல்லை யைச் சூழ்ந்து வணங்கிய ஆரூரர், அப்பதியை வலமாக வருமிடத்து, உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் வைத்திருப்பவரும் மிகப் பெரிய ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடையவருமான தோணியப்பர் அவர் எதிராக எழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தருள,

குறிப்புரை : ஞானசம்பந்தர் தோன்றிய சிறப்புடையதாதலின் சீகாழிப் பதியினகத்து நடந்து செல்லுதலும் தவறென்று கருதிய ஆரூரர், அப்பதியின் புறமாக வலம் வந்தார். ஆரூரருக்கு ஆளுடைய பிள்ளையார் மீதிருந்த அளவற்ற பத்திமை இதனால் விளங்கும்.

113. பொழிப்புரை : இவ்வாறு எளிவந்தருளிய இறைவனின் திருக்காட்சியை நிறைந்த பேரன்போடு வணங்கி நின்ற நம்பியாரூரர், தெளிந்த அலைகளையுடைய கடலில் ஒருகாலத்து மிதந்த திருத் தோணிபுரத்தின்கண் வீற்றிருக்கும் பெருமானைத் 'திருக்கயிலையின் கண் இருந்தருளிய திருக்கோலமாக இங்குக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்' என்று

260. இருக்கோல மிடும்பெருமான்

எதிர்நின்றும் எழுந்தருள

வெருக்கோளுற் றதுநீங்க

ஆரூர்மேற் செலவிரும்பிப்

பண் அமைந்த இனிய இசையோடு கூடிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை : மண்டிய - நிறைந்த. கடல் பொங்கி எழுந்த பேரூழிக் காலத்தில், இறைவன் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் ஆடையாக உடுத்துப் பிரணவத் தோணியில் அம்மையப்பராக எழுந்தருளி வரும்போது, ஊழியிலும் அழியாத இத்திருப்பதியைக் கண்டு இதுவே மூலம் என்றெண்ணித் தங்கினர் என்ப. இதனை உட்கொண்டே 'வேலையில் மிதந்த திருத்தோணிபுரம்' என்றார். இறைவன் உரோமச முனிவருக்காகத் திருக்கயிலைச் சிகரமொன்றைத் தென்திசையில், தோற்றுவித்துத் தானும், அம்மையுமாக இருந்து காட்சி வழங்கினன் என்பதொரு வரலாறும் உண்டு. இதுவே மலைக்கோயில் எனும் பெயரில் இன்று அமைந்திருப்பதாகும்.

சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்த்தெனை வகுத்துத்
தன்னருள் தந்தஎம் தலைவனை மலையின்
மாதிரை மதித்தங்கொர் பால்கொண்ட மணியை
வருபுனல் சடையிடை வைத்தஎம் மாணை
ஏதிலென் மனத்துக்கோர் இரும்புண்ட நீரை
எண்வகை ஒருவனை எங்கள்பி ரானைக்
காதில்வெண் குழையனைக் கடல்கொள மிதந்த
கழுமல வளநகர்க் கண்டுகொண் டேனே.

(தி.7 ப.58 பா.1)

எனத் தொடங்கும் தக்கேசிப் பண்ணமைந்த திருப்பதிகமே இது பொழுது பாடியதாகும். இப்பதிகத்தில் பாடல்தொறும் வரும் கருத்தைத் திருவுளங் கொண்டே 'திருத்தோணி புரத்தாரைக் கண்டு கொண்டேன் கயிலையினில் வீற்றிருந்த படியென்று பண்டருமின்னிசைபயின்ற திருப்பதிகம் பாடினார்' என்றருளினார் சேக்கிழார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

114. பொழிப்புரை : நான்மறைகளும் தம் எல்லையில் அறிய இயலாமையின் முறையிட்டு அழைக்கின்ற தோணியப்பர், ஆரூர் தம் திருக்காட்சியினின்றும் மறைந்தருள, அதனால் அச்சமும், விரைவும்

பெருக்கோதஞ் சூழ்புறவப்

பெரும்பதியை வணங்கிப்போய்த்

திருக்கோலக் காவணங்கிச்

செந்தமிழ்மா லைகள்பாடி.

114

261. தேனார்க்கு மலர்ச்சோலைத்

திருப்புன்சூர் நம்பர்பால்

ஆனாப்பே ரன்புமிக

அடிபணிந்து தமிழ்பாடி

மானார்க்குங் கரதலத்தார்

மகிழ்ந்தஇடம் பலவணங்கிக்

கானார்க்கு மலர்த்தடஞ்சூழ்

காவிரியின் கரையணைந்தார்.

115

மீதூர, பின் அந்நிலை நீங்க, திருவாரூரை அடைய விரும்பி, வெள்ளப் பெருக்கினையுடைய கடல்கூழ்ந்த சீகாழி என்னும் திருப்பதியை வணங்கிச் சென்று, திருக்கோலக்கா என்னும் திருப்பதியை அடைந்து செந்தமிழ் மாலைகள் பல பாடியருளி.

குறிப்புரை : இருக்கு - நான்மறைகள்; சாதி ஒருமை. இவை இறைவனைத் தம்மால் முழுமையாக அறிய இயலாமையின் இயன்ற வரையில் அழைத்து மகிழ்கின்றன என்பார் 'இருக்கு ஓலமிடும் பெருமான்' என்றார். 'வேதங்கள் ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே'(தி.8 ப.1 வரி.34-35) என்னும் திருவாசகமும், வெருக்கோள் - அச்சமும் விரைவும் தவழ நிற்பதொரு மெய்ப்பாடு. இறைவனின் காட்சி மறைந்ததும் எழுந்த இம்மெய்ப்பாடு, ஒரு சிறு கால எல்லையிலிருந்து நீங்கத், திருவாரூர் செல்ல வேண்டும் என்னும் நினைவு ஆரூரருக்குத் தோன்றியது. அவ்விருப்பின்வழிச் செல்லும் ஆரூர், முதற்கண் திருக்கோலக்காவை அடைந்தார். இங்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பதிகங்களை அருளியுள்ளமை, 'செந்தமிழ் மாலைகள் பாடி' என வரும் திருவாக்கால் அறிய இயலுகின்றது. எனினும் இத்திருப்பதி கங்கள் எவையும் இதுபொழுது கிடைத்தில. இதுபொழுது கிடைத்திருக் கும் 'புற்றில்வாழ்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பின்பொருமுறை வந்தபொழுது பாடியதாகும். (தி.12 பு.29 பா.154 காண்க). புறவம் - சீகாழிக்குரிய பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களில் ஒன்று.

115. பொழிப்புரை : வண்டுகள் ஒலிக்கும் மலர்களையுடைய சோலைக்கூழ்ந்ததிருப்புன்சூர்என்னும்திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும்

262. வம்புலா மலரலைய

மணிகொழித்து வந்திழியும்
 பைம்பொன்வார் கரைப்பொன்னிப்
 பயில்தீர்த்தம் படிந்தாடித்
 தம்பிரான் மயிலாடு
 துறைவணங்கித் தாவில்சீர்
 அம்பர்மா காளத்தின்

அமர்ந்தபிரான் அடிபணிந்தார்.

116

இறைவனிடத்து அமையாத பேரன்பு மேலும் மேலும் மீதூர, அப்பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகம் பாடி, மான் கன்றைத் தாங்கும் திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருநீடுர் முதலிய பல திருப்பதிகளையும் வணங்கி, நறுமணம் மிக்க மலர்களையுடைய குளங்கள் சூழ்ந்த காவிரியின் கரையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : தேன் - வண்டு. ஆனா - அமையாத. கான் ஆர்க்கும் - நறுமணம் மிக்கிருக்கும். இடம்பல - திருப்புண்குருக்கும், காவிரிக் கரைக்கும் இடையிலுள்ள திருக்கஞ்சனூர், திருநீடுர் முதலாயினவாகலாம் எனச் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை) கருதுவார்கள். 'திருப்புண்கூர் நம்பர்ப்பால்..... தமிழ் பாடி' எனவரும் குறிப்பிற்கேற்ப இதுபொழுது பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. இதுபொழுதுள்ள 'அந்தணாளன்' எனத் தொடங்கும் பதிகம் பிறிதோரமையத்துப் பாடியதாகும்.

இருவரும் எழுந்து புல்லி இடைவிடா நண்பி னாலே
 பொருவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத் திருப்புண்கூர்ப் புனிதர் பாதம்
 மருவினர் போற்றி நின்று வன்றொண்டர் தம்பி ரானார்
 அருளினை நினைந்தே அந்த ணாளனென் றென்றெடுத்துப் பாடி
 எனப்பின் (தி.12 பு.29 பா.406) வருவதால் இவ்வுண்மை அறியலாம்.
 இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

116. பொழிப்புரை : நறுமணம் கமழும் பூக்கள், அலைவழி அலைந்து நிற்ப, முத்து முதலிய மணிகளைக் கரையில் கொண்டு வந்து கொழித்துப், பாய்கின்ற பசிய பசும்பொன்னாலாகிய நீண்ட கொடிகளை யுடைய கரையினையுடைய காவிரியில் நீராடி, இறைவன் வீற்றிருந்தருளும் திருமயிலாடுதுறையை வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி, திருஅம்பர்மாகாளத்தில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவனைப் பணிந்தார்.

263. மின்னார்செஞ் சடையண்ணல்

விரும்புதிருப் புகலூரை

முன்னாகப் பணிந்தேத்தி

முதல்வன்தன் அருள்நினைந்து

பொன்னாரும் உத்தரியம்

புரிமுந்நூ லணிமாப்பர்

தென்னாவ லூராளி

திருவாளுர் சென்றணைந்தார்.

117

அடியாரை எதிர்கொள்ள அருளல்

264. தேராரும் நெடுவீதித்

திருவாளுர் வாழ்வார்க்கு

ஆராத காதலின்நம்

ஆளுரன் நாமழைக்க

குறிப்புரை : வம்பு - நறுமணம். அலைகளால் மலர்கள் இங்கு மங்குமாக அலைக்கப்படுதலின் 'மலர் அலைய' என்றார். தீர்த்தம் - புனிதநீர். இவ்விரு திருப்பதிகளிலும் ஆளுர் அருளிய பதிகங்கள் கிடைத்தல்.

117, பொழிப்புரை : மின்னலை ஒத்த சிவந்த சடைமுடியை உடைய சிவபெருமான் விரும்பி அருளும் திருப்புகலூரை முதற்கண் வணங்கி வழிபட்டு, அப்பெருமானின் திருவருளை நினைந்து, பொன்னிழையாலாய் மேலாடையையும், முப்புரி நூலையும் கொண்ட மார்பினை உடையவரும், அழகிய திருநாவலூரின் தலைவருமாகிய நம்பியாளுரர் திருவாளுரின் எல்லையை அடைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : 'மின் வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் வீழ்சடை' (தி.11 பொன்வண். 1) என்பர் சேரர் பெருமான். ஆதலின் ஈண்டும், 'மிக்கார் செஞ்சடை அண்ணல்' என்றார். உத்தரியம் - மேலாடை.

118. பொழிப்புரை : தேர் ஓடுவதால் அழகு நிறைந்த நீண்ட வீதிகளை யுடைய திருவாளுரின் கண் வாழும் அடியவர்களுக்கு, 'என்றும் தணியாத பத்திமையினால் நம்முடைய நம்பியாளுரன் நாம் அழைத் தமையால் இங்கு வருகின்றான். அவனை மகிழ்ச்சியோடு எதிர் கொள்வீர்களாக!' என்று கங்கையின் பெருக்கெடுக்கும் சடை முடி

வாராநின் றானவனை

மகிழ்ந்தெதிர்கொள் வீரென்று

நீராருஞ் சடைமுடிமேல்

நிலவணிந்தார் அருள்செய்தார். 118

265. தம்பிரா னருள்செய்யத்

திருத்தொண்ட ரதுசாற்றி

எம்பிரா னார்அருள்தான்

இருந்தபரி சிதுவானால்

நம்பிரா னாராவார்

அவரன்றே யெனுநலத்தால்

உம்பர்நா டிழிந்ததென

எதிர்கொள்ள வுடனெழுந்தார். 119

எதிர்கொள்ளும் பாங்கு

266. மாளிகைகள் மண்டபங்கள்

மருங்குபெருங் கொடிநெருங்கத்

தாளின்நெடும் தோரணமுந்

தழைக்கமுகுங் குழைத்தொடையும்

யின்கண் இளம்பிறையை அணிந்த இறைவன் கனவில் பணித்
தருளினார்.

குறிப்புரை : நீர் - கங்கை. நிலவு - பிறை.

119. பொழிப்புரை : ஆரூர்ப் பெருமான் இவ்வாறு அருளிச்
செய்ய, அங்கிருந்த திருத்தொண்டர்கள் அவ்வாணையை
அனைவரிடத்தும் கூற, 'எம் தலைவனாகிய பெருமானின் திருவருள்
இருந்தமை இவ்வாறாயின் நம் தலைவராவார் அந்நம்பியாரூரரே'
என்று கருதும் அன்போடு, தேவருலகமே இந்நிலவுலகின்கண்
வந்ததென்று சொல்லுமாறு, அவரை எதிர்கொள்ள யாவரும் ஒருங்கு கூடி
அதற்குரிய முறையில் ஆயத்தமாயினர்.

குறிப்புரை : பரிசு - தன்மை. உம்பர்நாடு - தேவருலகம்.

120. பொழிப்புரை : மாளிகைகளிலும், மண்டபங்களிலும் பெரிய
கொடிகள் நெருங்குமாறு அமைத்து, அவற்றின் அடிப்பக்கத்தில் நீண்ட
தோரணங்களையும், தழைத்த பாக்கு மரங்களையும், மாவிலை முதலிய

நீளிலைய கதலிகளும்

நிறைந்தபசும் பொற்றசும்பும்

ஒளிநெடு மணிவிளக்கு

முயர்வாயில் தொறும்நிறைத்தார்.

120

267. சோதிமணி வேதிகைகள்

தூநறுஞ்சாந் தணிநீவிக்

கோதில்பொரி பொற்கண்ணங்

குளிர்ந்தரள மணிபரப்பித்

தாதவிழ்பூந் தொடைமாலைத்

தண்பந்தர் களுஞ்சமைத்து

வீதிகள்நுண் துகள்அடங்க

விரைப்பனிநீர் மிகத்தெளித்தார்.

121

தழைகளால் கட்டிய தோரணங்களையும், நீண்ட இலைகளையுடைய வாழை மரங்களையும், நீர் நிறைந்த பசும் பொன்னாலாகிய நிறைகுடங்களையும், ஒளி பொருந்திய நெடிய அழகிய இரத்தின விளக்குகளையும், உயர்ந்த வாயில்கள்தோறும் நிரம்ப வைத்தார்கள்.

குறிப்புரை : தாளின் - அடிப்பக்கத்தில். தழைக் கமுகு - காய்க்குப் பயன்படாதனவாய் இலைகளடர்ந்த பாக்கு மரங்கள். கதலி - வாழை. பொன் தசம்பு - பொற்குடங்கள்.

121. பொழிப்புரை : ஒளிபடைத்த மணிகள் பதித்த திண்ணைகளில் தூய நறுமணம் மிக்க சந்தனக் குழம்பை அழகாக மெழுகி, அதன்மீது குற்றமற்ற பொரியும், பொன்பொடிகளும், குளிர்ந்த முத்துக்களும், அழகிய மணிகளும் ஆகியவற்றைப் பரப்பி, மகரந்தப் பொடியைச் சொரிந்து நிற்கும் அலர்ந்த மலர்களைக் கொண்டு அமைத்த மாலைகளைக் குளிர்ந்த பூம்பந்தல்களில் தொங்கச் செய்து, தெருக்களில் நுண்ணிய துகள்கள் அடங்குமாறு நறுமணம் மிக்க பனிநீரைச் செறிவாகத் தெளித்தார்கள்.

குறிப்புரை : பொற்கண்ணம் - மஞ்சள், அரிதாரம் முதலிய மணப் பொருள்கள் பலவற்றையும் உரலில் இட்டு இடித்த நறுமணப்பொடி. இப்பொடியாலும் இறைவனைத் திருமுழுக்காற்றுவர். இதனை, மகளிர் பலரும் குழுமி இடிப்பர் - 'பலர்தொகுடி இடித்ததாதுகு சுண்ணத்தர்' - என மதுரைக் காஞ்சி, 399 கூறும். திருவாசகத்தில் வரும்

268. மங்கல கீதம்பாட

மழைநிகர்தூ ரியமுழங்கச்
 சொங்கயற்கண் முற்றிழையார்
 தெற்றிதொறும் நடம்பயில
 நங்கள்பிரான் திருவாசூர்
 நகர்வாழ்வார் நம்பியைமுன்
 பொங்கெயில்நீள் திருவாயில்

புறமுறவந் தெதிர்கொண்டார்.

122

எம்மையும் ஆள்வரோ என வினவல்
 வேறு

269. வந்தெதிர் கொண்டு வணங்கு வார்முன்

வன்றொண்டர் அஞ்சலி கூப்பி வந்து
 சிந்தை களிப்புற வீதி யூடு
 செல்வார் திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி
 எந்தை யிருப்பதும் ஆளு ரவர்
 எம்மையு மாள்வரோ கேளீர் என்னும்
 சந்த விசைப்பதி கங்கள் பாடித்

தம்பெரு மான்திரு வாயில் சார்ந்தார்.

123

திருப்பொற் சுண்ணமும் இவ் வகையில் அமைந்ததாம்.

122. பொழிப்புரை : மங்கலம் பொருந்திய இசைப்பாடல்கள் பாடவும், மேக முழக்கை ஒத்த பேரிகை முதலிய இயங்கள் முழங்கவும், சிவந்த கயல்மீன் போலும் கண்களையுடைய செய்தொழில் முற்றிய அணிகளை அணிந்த மகளிர்கள் நடனம் செய்தற்குரிய மேடைகள் தோறும் நடனம் செய்யவும், நம் தலைவனாகிய பெருமான் எழுந் தருளியிருக்கும் திருவாசூரில் வாழும் அடியவர்கள் நம்பியாசூரரை முற்பட்டு விளங்கும் நகர்ப்புறத்துள்ள நீண்ட மதிலின் வாயில் புறத்தே வந்து எதிர் கொண்டார்கள்.

குறிப்புரை : மழை நிகர் தூரியம் - மேக முழக்கை ஒத்த பேரிகை. முற்றிழை - செய்தொழில் முற்றிய அணிகள். தெற்றி - திண்ணை.

123. பொழிப்புரை : தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கும் அடியவர்களுக்கு முன், நம்பியாசூரரும் கரங்குவித்து வணங்கி, அவர் எதிர் வந்து மனமகிழ்வோடு திருவீதியினிடத்துச்செல்லுகின்றவர், அவ்

270. வானுற நீள்திரு வாயில் நோக்கி

மண்ணுற ஐந்துறுப் பால் வணங்கித்

தேனுறை கற்பக வாச மாலைத்

தேவா சிரியன் தொழுதி றைஞ்சி

வடியவர்களைப் பார்த்து, 'எந்தை இருப்பதும் ஆளுர் அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்' (தி.7 ப.73 பா.7) என்னும் வினாவுரை யாக அமைந்த சந்தம் நிறைந்த இசையோடு கூடிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளி, தம் முதல்வராகிய புற்றிடங்கொண்டார் திருக்கோயிலின் திருவாயிலை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது பாடியருளிய பதிகம் 'கரையும் கடலும்' எனத் தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த (தி.7 ப.73) பதிகமாகும். இப்பதிகப் பாடல்தொறும் இறைவனைப் பல பெயர்களால் குறித்து, 'அவர் இருப்பதும் ஆளுர், அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்' எனும் நிறைவுடையதாகப் பாடியுள்ளார். இப்பதிகத்தின் பதினோராவது பாடல், (தி.7 ப.73 பா.1),

எந்தை இருப்பதும் ஆளுர் அவர் எம்மையும் ஆள்வரோ என்று
சிந்தை செயுந்திறம் வல்லான் திருமரு வந்திரள் தோளன்

மந்த முழுவம் இயம்பும் வளவயல் நாவல் ஆ ரூரன்

சந்தம் இசையொடும் வல்லார் தாம்புகழ் எய்துவர் தாமே.

என்பதாகும். இத்திருப்பாடலின் முதல் அடியையே சேக்கிழார் எடுத்து மொழிந்துள்ளார். இப்பாடலின் நான்காவது அடியில் 'சந்தம் இசையொடு வல்லார்' எனவரும் தொடரே 'சந்த இசைப் பதிகங்கள் பாடி' என ஆசிரியர் அருளுவதற்கும் காரணமாயிற்று. இவ்வாறே, 'திரு வாளுரான் வருந்தும் போதெனை வாடலெ னுங்கொலோ?' (தி.3 ப.45 பா.5) என ஞானசம்பந்தரும், 'நமக் குண்டுகொலோ... தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே' (தி.4 ப.101 பா.1) என அப்பர் அடிகளும் இத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளியபொழுது வினாவுரைப் பதிகம் பாடியிருப்பதும் நினைவு கூரத்தக்கதாகும்.

124. பொழிப்புரை : விண்ணளவும் உயர்ந்து நீண்டிருக்கும் திரு வாயிலை வணங்கி, நிலத்தில் ஐயுறுப்புக்களும் பொருந்த வீழ்ந்து எழுந்து, தேன் தங்குகின்ற கற்பக மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற நறு மண மாலைகள் கட்டப் பெற்றிருக்கும் , தேவாசிரிய மண்டபத்தை வணங்கித், தொழுது, உடலையும், உயிரையும் உருகச் செய்யும்

ஊனு முயிரும் உருக்கு மன்பால்

உச்சி குவித்த செங்கைக ளோடும்

தூநறுங் கொன்றை யான்மூலட் பானம்

கூழ்திரு மாளிகை வாயில் புக்கார்

124

வேறு

271. புற்றிபங் கொண்ட புராதனைப

பூங்கோயின் மேய பிரானை யார்க்கும்

பற்றிட மாய பரம்பொருளைப்

பார்ப்பதி பாகனைப் பங்க யத்தாள்

அர்ச்சனை செய்ய அருள்புரிந்த

அண்ணலை மண்மிசை வீழ்ந்தி றைஞ்சி

நற்றமிழ் நாவலர் கோன்உடம்பால்

நன்மையின் தன்மையை மெய்ம்மை பெற்றார்.125

அன்பால், தலைமேல் குவித்த கைகளுடன் தூய நறுமணம் கமழும் கொன்றை மாலையணிந்த பெருமானின் பூங்கோயிலைச் சூழ்ந்த திருமாளிகையின் வாயிலை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : ஐந்து உறுப்புக்களாவன: தலையும், கைகள் இரண்டும், கால்கள் இரண்டுமாம். இவை நிலத்தில் பொருந்த வணங்குதலைப் 'பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்' என்பர். திருமூலப்பானம் - புற்றிபங் கொண்டார் எழுந்தருளியிருக்கும் கருவறை. பொன்னம்பலத்தின் வடபால் திருமூலநாதர், திருமூலட்டானம் இருத்தல்போல, இங்கும் தியாகேசர் எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திற்கு வேறாக இத்திருமூலட்டானம் அமைந்துள்ளது. திருமாளிகை - மண்டபம்.

125. பொழிப்புரை : புற்றை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பழம்பொருளாய் இருப்பவனைப், பூங்கோயிலின்கண் எழுந்த ருளியிருப்பவனை, யாவர்க்கும் பற்றுதற்கு இடனாக விளங்கும் மேலாய பொருளை, உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் உடையவனைத், தாமரை மலரில் வாழும் திருமகள் வழிபட அவளுக்கு அருள்செய்த முதல்வனை, எண்வகை உறுப்புக்களும் நிலமுற விழுந்து வணங்கி, நற்றமிழ்ப் புலமை வாய்ந்த நம்பியாரூரர், தம் உடம்பு எடுத்ததனாலாய பயனின் விளைவை மெய்ம்மையாகப் பெற்றார்.

குறிப்புரை : பங்கயத்தாள் - திருமகள், 'மன்னு மாமலராள் வழி பட்டது' என முன்னரும் குறிக்கப் பெற்றமை காண்க. இனி இச்

272. அன்பு பெருக உருகியுள்ளம்

அலையஅட் பாங்கபஞ் சாங்க மாக
முன்பு முறைமையி னால்வணங்கி

முடிவிலாக் காதல் முதிர் வோங்கி
நன்புல னாகிய ஐந்தும்ஒன்றி

நாயகன் சேவடி எய்தப் பெற்ற
இன்பவெள் ளத்திடை மூழ்கிநின்றே

இன்னிசை வண்டமிழ் மாலை பாட.

126

சொற்குத் தாமரையனைய இறைவனின் திருவடிகள் எனப் பொருள் கொண்டு இத்திருவடி மலர்களை வழிபாடு செய்யும் பெரும் பேற்றை அருளியவனை எனப்பொருள் விரிப்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உறை). இவ்வாறு கூறின் நம்பியாரூரர் தமக்குக் கிடைத்த பேற்றைக் கூறியதாக அமையும்.

126. பொழிப்புரை : அன்பானது தம் உள்ளத்தே பெருக்கெடுக்க, அதனால் மனம் கசிந்துருகி அவ்வன்பு வழித்தாய்ச் செயற்பட்டு நிற்க, எண்வகை உறுப்புக்களும் ஐவகை உறுப்புக்களும் பொருந்த முறை முறையாக வணங்கி, அளவற்ற பெருவிருப்பு மேற்பட அதனால் உயர்வடைந்து, அதனால் பெற்ற நல்லுணர்வாகிய ஐம்புலன்களும் ஒரு வழியவாகப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தாம் அடைந்ததனால் உண்டாகிய பேரின்ப வெள்ளத்தில் முழுகி நின்று, இனிய இசையோடு கூடிய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருள,

குறிப்புரை : எண்வகை உறுப்புக்கள் - தலை, கைகள் இரண்டு, காதுகள் இரண்டு, நெற்றி ஒன்று, கால்கள் இரண்டு. இவ்வுறுப்புக்கள் நிலமுற வணங்குதலை அட்டாங்க நமஸ்காரம் என்பார். ஐந்து உறுப்புக்களால் வணங்குதலை முன் 270ஆவது பாடலிலும் உரைத்தார். இவ்வாறாய எண்வகை உறுப்புக்களைக் கொண்டு மும்முறையும், முற்கூறிய ஐவகை உறுப்புக்களையும் கொண்டு மும்முறை வணங்கல் முறையாம். 'கண்டுகேட்டு உண்டுகிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும் ஒண்டொடி கண்ணே உள்' (குறள், 1101) என்பர் திருவள்ளுவர். இது சிற்றின்ப நுகர்வாம். இவ்வாறே இவ்வைம்புலனும் ஒன்றித்து அநுபவிக்கும் நிலை இறைவன் மாட்டும் உளதாம். இதனைப் பேரின்பம் என்பர். இவ்வநுபவமே இங்குப் பேசப்படுவதாகும். 'ஐம் புலன்கள் ஆர வந்தனை ஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை மாலமுதப் பெருங்கடலை' (தி.8 ப.5 பா.26) என்னும் திருவாசகமும். இதுபொழுது பாடிய பதிகம் கிடைத்திலது. ஏகாரம் அசைநிலை.

273. வாழிய மாமறைப் புற்றிடங்கொள்
மன்னவ னாரரு ளாலோர் வாக்குத்
தோழமை யாக வுனக்குநம்மைத்
தந்தனம் நாமுன்பு தொண்டு கொண்ட
வேள்வியி லன்றுநீ கொண்டகோலம்
என்றும் புனைந்துநின் வேட்கை தீர
வாழிமண் மேல்விளை யாடுவாயென்
றாருரர் கேட்க எழுந்த தன்றே. 127
274. கேட்க விரும்பிவன் றொண்டரென்றும்
கேடிலா தானை யிறைஞ்சி நின்றே
ஆட்கொள வந்த மறையவனே
ஆரு ரமர்ந்த அருமணி யே
வாட்கயல் கொண்டகண் மங்கைபங்கா
மற்றுன் பெரிய கருணை யன்றே
நாட்கம லப்பதந் தந்ததின்று
நாயினே னைப்பொரு ளாக என்றார். 128

127. பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய பிரணவ வடிவான புற்றை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனின் திருவரு ளால், ஓர் வானொலியாக வந்த வாக்கானது, 'நம்மை உனக்குத் தோழ னாகத் தந்தனம், நாம் முன்பு உன்னைத் திருநாவலூரில் தடுத்தாட் கொண்ட திருமணத்தில் நீ அன்று கொண்டிருந்த மணக்கோலத்தை எந்நாளும் கொண்டு, உன் விருப்பம் நீங்கும் வரை, கடல்கூழ் நிலவுல கத்து விளையாடுவாயாக' என நம்பியாரூரர் கேட்குமாறு எழுந்தது.

குறிப்புரை : தோழமையாகக் கொடுத்தனம் என்னாது, தந்தனம் என்றார், அச்சொல்லும் தோழமை தோன்றவாம். 'ஈ, தா, கொடு ஆகிய மூன்று சொற்களில் 'தா' என்னும் சொல் தன்னிடத்து ஒத்தவனாக இருப்பவனிடத்துக் கூறும் கூற்றாகும். இதனைத் 'தா வென் கிளவி ஒப்போன் கூற்றே' (தொல். எச்ச. 50) எனவரும் தொல்காப்பியத்தால் அறியலாம். ஆழி - கடல். வாழிய, அன்று, ஏ என்பன அசை நிலைகள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

128. பொழிப்புரை : அவ்வானொலியைக் கேட்ட அளவில்,

275. என்று பலமுறை யால்வணங்கி
 எய்திய உள்ளக் களிப்பி னோடும்
 வென்றி யடல்விடை போல்நடந்து
 வீதி விடங்கப் பெருமான் முன்பு
 சென்று தொழுது துதித்துவாழ்ந்து
 திருமா ளிகைவலஞ் செய்து போந்தார்
 அன்று முதலடி யார்களெல்லாம்
 தம்பிரான் தோழ ரென்றே யறைந்தார். 129

276. மைவளர் கண்ட ரருளிணாலே
 வண்டமிழ் நாவலர் தம்பெ ருமான்
 சைவ விடங்கின் அணிபுனைந்து
 சாந்தமும் மாலையுந் தாரு மாகி

நம்பியாரூரர் பெருவிருப்புற்று, எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லாத சிவ பெருமானை வணங்கி நின்று, 'என்னை அடிமை கொள்ள எழுந்தருளிய மறையவனே! திருவாரூரில் வீற்றிருந்தருளும் அரிய மாணிக்கமே! ஒளி பொருந்திய கயல் மீன் போலும் கண்களை உடைய உமை யம்மையை ஒரு கூற்றில் உடையவனே! உன்னுடைய பெருங் கருணையே, நாய்க்கு ஒப்பான அடியேனை இன்றைக்குப் பொருளாக மதித்து அன்றலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைப் புகுமிட மாகக் கொடுத்தது' என்று விண்ணப்பம் செய்தார்.

குறிப்புரை : வாள் - ஒளி. நாட்கமலம் - அன்றலர்ந்த தாமரை. அன்று, மற்று என்பன அசைநிலைகளாம். ஏகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையது தேற்றமாம்.

129. பொழிப்புரை : இவ்வாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்ட ஆரூரர் பன்முறையும் வணங்கித் தம் உள்ளத்து நிகழ்ந்த மகிழ்வுடன் பெரு வெற்றியினையுடைய வலிய ஆனேற்றைப் போல் நடந்து, தியாகப் பெருமானின் திருமுன்பு சென்று வணங்கி வழிபட்டு அப்பேற்றால் வாழ்வடைந்து, திருக்கோவிலைச் சூழ்ந்த திருமாளிகையை வலம் வந்து புறப்பட்டார். அன்று முதல் திருக்கூட்டத்து அடியவர்களெல்லாம் தம்பிரான் தோழரென்று அழைத்து வரலானார்கள்.

குறிப்புரை : வீதிவிடங்கன் - தியாகேசர்.

130. பொழிப்புரை : கரிய கழுத்தையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளால் வளம் நிரம்பிய தமிழ் வல்லவரான ஆரூரர், சைவசமயத்

மெய்வளர் கோலமெல் லாம்பொலிய

மிக்க விழுத்தவ வேந்த ரென்னத்

தெய்வ மணிப்புற்று ளாரைப் பாடித்

திளைத்து மகிழ்வொடுஞ் செல்லாநின்றார். 130

பரவையாரின் (கமலினி) தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
வேறு

277. இதற்குமுன் எல்லை யில்லாத்

திருநகர் இதனுள் வந்து

முதற்பெருங் கயிலை யாதி

முதல்வந்தம் பங்கி ணாட்குப்

பொதுக்கடிந் துரிமை செய்யும்

பூங்குழற் சேடி மாரிற்

கதிர்த்தபு ணேந்து கொங்கைக்

கமலினி அவத ரித்தாள்.

131

தைச் சார்ந்தோர்க்குரிய திருநீறு, உருத்திராக்கம், மகரக்குழை, பூணூல் ஆகிய திருவேடங்களைப் பூண்டு, சந்தனமும் முத்து மாலையும் மலர் மாலையும் அணிந்தவராய்த், தம் திருமேனியின்கண் மிகச் சிறந்த திருக் கோலமெல்லாம் பொலிந்திருக்கும் மேன்மை மிகுந்த சிறந்த தவவேந்தர் என யாவரும் சொல்லுமாறு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அழகிய புற்றிடங்கொண்டாரைப் பதிகங்கள் பாடி, அப்பேற்றால் உண்டாகிய இன்ப வெள்ளத்துள் மூழ்கி மகிழ்ச்சியோடு நாள்தொறும் வணங்கி வருவாராயினர்.

குறிப்புரை : சைவவிடங்கு - சைவசமயம் சார்ந்த தோற்றப் பொலிவு. விடங்கு - அழகு. 'சுந்தர வேடங்களால்' என இவர்தாமே அருளுவதும் காண்க. இது பொழுது பாடிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

131. பொழிப்புரை : நம்பியாரூரர் திருவாரூருக்கு எழுந்தருளுதற்கு முன்னே எல்லையில்லாத சிறப்பினையுடைய இத்திருவாரூரிடத்து வந்து, தலைமையும், பெருமையும் உடைய திருக்கயிலையின்கண் வீற்றிருந்தருளும், உயிர்களின் வாழ்முதலாக விளங்கும் சிவபெருமானின் ஒரு கூற்றை இடனாக உடைய உமையம்மையாருக்குச் சிறப்பான உரிமைத் தொண்டு செய்துவரும்,

278. கதிர்மணி பிறந்த தென்ன

உருத்திர கணிகை மாராம்

பதியிலார் குலத்தில் தோன்றிப்

பரவையா ரென்னு நாமம்

விதியுளி விளக்கத் தாலே

மேதகு சான்றோ ரான்ற

மதியணி புனிதன் நன்னாள்

மங்கல அணியால் சாத்தி.

132

மலர்களை முடித்த கூந்தலையுடைய கமலினி, அநிந்திதை எனும் இரு பணிப்பெண்களுள், ஒளி பொருந்திய அணிகளைத் தாங்கிய மார்கங்களையுடைய கமலினி என்னும் பணிப்பெண் தோன்றினாள்.

குறிப்புரை : திருவாரூரின் பெருமை பன்னிரு திருமுறைகளானும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. 'திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்' (தி.7 ப.39 பா10) எனவரும் திருத்தொண்டத் தொகைக் கூற்றொன்றே அதன் பெருமைக்குப் போதியதாகும். ஆதலின் 'எல்லையில்லாத் திருநகர்' என்றார். பொதுக் கடிந்துரிமை செய்யும் என்றது உமையம்மையாருக்குப் பணி செய்தல் தமக்கும், பிறர்க்கும் பொதுவாய் உரியது என்பதை நீக்கித், தமக்கே சிறப்பாய் உரியதாகக்கிக் கொண்டு பணி செய்வது. கதிர்த்த - ஒளி பொருந்திய. கமலினியாரும் அநிந்திதையாரும் திருக்கயிலையிலிருந்து இம்மண்ணுலகில் தோன்றுதற்குரிய காரணத்தை, திருமலைச் சருக்கம் 22 முதல் 27 வரையுள்ள பாடல்களில் காண்க.

132. பொழிப்புரை : இவ்வாறு தோன்றிய அவர், சிப்பியிடத்து ஒளி பொருந்திய முத்துப் பிறந்தாற்போல், இறைவற்குப் பணிசெய்யும் பதியிலார் குலத்தில் தோன்றி, நூல்களில் கூறியவாறு, மேன்மை பொருந்திய சான்றோர்களால், சிறந்த இளம்பிறையை அணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய திருவாதிரை நன்னாளில் மங்கலம் பொருந்தப் பரவையார் என்னும் திருப்பெயரிடப்பட்டு.

குறிப்புரை : கதிர் - ஒளி. பரத்தையர் - இற்பரத்தையர், சேரிப் பரத்தையர் என இருவகையர். இவர்களுள் முன்னவர் ஒருவன் தனக்கே உரிமைபூண்டு ஒழுகும் பான்மையர். பின்னையவர் பொருள் கொண்டு இன்பம்தரும் இயல்பினர். இவரைத் திருவள்ளுவர் 'பொருட்பெண்டிர்' (குறள், 914) என்றழைப்பார். இங்குக் கூறப்படும் உருத்திர கணிகையர் என்பவர் முன்னைய வகையைச் சார்ந்தவர். இவர், பரத்தையர் குலத்தில்

279. பரவினர் காப்புப் போற்றிப்

பயில்பெருஞ் சுற்றந் திங்கள்

விரவிய பருவந் தோறும்

விழாவணி யெடுப்ப மிக்கோர்

வரமலர் மங்கை யிங்கு

வந்தன ளென்று சிந்தை

தரவரு மகிழ்ச்சி பொங்கத்

தளர்நடைப் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

133

280. மானிளம் பிணையோ தெய்வ

வளரிள முகையோ வாசத்

தேனிளம் பதமோ வேலைத்

திரையிளம் பவள வல்லிக்

தோன்றினும், ஒருவன் தனக்கே உரிமை பூண்டு வாழும் தகையர். இறைவற்குரிய வழிபாட்டுக் காலங்களில் நடனம் செய்துவருபவர். காலப்போக்கில் பின்னையவர் இப்பணியைச் செய்யும் நிலை நேர்ந்தது. ஆதலால் திருக்கோயில்களில் இவர்கள் பணி நிறுத்தப்பட நேர்ந்தது.

133. பொழிப்புரை : தமக்கு இனமான சுற்றத்தார்கள் தெய்வங்களை வழிபட்டவர்களாய், அப்பெருமானின் காப்பை வேண்டி அவ்வத் திங்களிலும் செய்யத் தக்க விழா அணிகளைச் செய்ய, சான்றோர்கள் மேன்மையான திருமகள் இவ்விடத்துத் தோன்றினாள் என்று தங்கள் உள்ளத்தின்கண் தோன்றிவரும் மகிழ்ச்சி மேம்படத் தளர்நடைப் பருவத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : குழந்தை பிறந்தபின், செங்கீரை, சப்பாணி முதலான பருவத்ததாய் திங்களில், அக்குழந்தைக்கு நலமும் வளமும் வளர, இறைவழிபாடாற்றி வருவர். அது பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப் பெறும். அதனையே 'திங்கள் விரவிய பருவந்தோறும் விழா அணி எடுப்ப' என்றார். வர மலர் மங்கை - இப்பதியின்கண் முன்னர்த் தவம் செய்து வரம்பெற்ற திருமகள்.

134.பொழிப்புரை : இளமை தவமும் ஒரு பெண்மானோ, தெய்வத் தன்மையுடைய கற்பகத் தருவில், வளரும் பருவத்தையுடைய இள அரும்போ, நறுமணம் பொருந்திய கற்பக மலரிலிருந்து ஒழுகும் தேனினை ஓர் இளம் பதமோ, அலை வீசுகின்ற கடலில் தோன்றிய

காணிளங் கொடியோ திங்கட்

கதிரிளங் கொழுந்தோ காமன்

தானிளம் பருவங் கற்குந்

தனியிளந் தனுவோ வென்ன.

134

281 நாடுமின் பொற்பு வாய்ப்பு

நாளுநாள் வளர்ந்து பொங்க

ஆடுமென் கழங்கும் பந்தும்

அம்மனை ஊச லின்ன

பாடுமின் னிசையுந் தங்கள்

பனிமலை வல்லி பாதங்

கூடுமன் புருகப் பாடுங்

கொள்கையோர் குறிப்புத் தோன்ற.

135

இளமையான பவளக்கொடிகளுள் ஓர் இளங்கொடியோ, ஒளி பொருந்திய சந்திரனிடத்துத் தோன்றும் ஓர் இளங்கலையோ, மன்மதன் தன் இளம்பருவத்தில் கற்றற்குரிய ஒப்பற்ற இளமையானதொரு கருப்பு வில்லோ எனக் கண்டார் கூற.

குறிப்புரை : கான் - அழகு. ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளன. தான் - அசைநிலை.

135. பொழிப்புரை : எல்லோராலும் கருதத்தக்க இனிய அழகினது சிறப்பு நாள்தோறும் வளர்ந்து பொலிவடைய, எடுத்து ஆடுகின்ற மென்மையான கழற்காயும், பந்தும், அம்மனையும், ஊசலாட்டும் ஆகிய இவற்றைப் பாடுங்கால் எழும் இனிய ஓசையில், தம் தலைவியாராகிய பார்வதியாரின் திருவடிகளைக் கூடுதற்குக் காரணமான அன்போடு, மனம் உருகப் பாடுகின்ற கொள்கையாகிய ஒரு குறிப்பும், அவரிடத்துத் தோன்றவும்.

குறிப்புரை : விளையாட்டு வகையால் பாடுகின்ற பாடல்களில் ஓரொருகால் உமையம்மையாரைக் கூடவேண்டும் என்னும் குறிப்பும் தோன்றியது என்பார், 'பனிமலை வல்லிபாதம்..... குறிப்புத் தோன்ற' என்றார். கழங்கு, பந்து, அம்மனை, ஊசல் என விளையாடும் விளையாட்டுக்களில், தெய்வ மணங்கமழும் திருப்பாடல்களைப் பாடி ஆடுதல் வழக்காதலைத் திருவாசகத்தாலும் அறியலாம் (தி.8 ப.11, ப.16 முதலியன).

282 பிள்ளைமைப் பருவ மீதாம்

பேதைமைப் பருவ நீங்கி

அள்ளுதற் கமைந்த பொற்பால்

அநங்கன்மெய்த் தனங்க ளீட்டங்

கொள்ளமிக் குயர்வ போன்ற

கொங்கைகோங் கரும்பை வீழ்ப்ப

உள்ளமெய்த் தன்மை முன்னை

உண்மையுந் தோன்ற வுய்ப்பார்.

136

பூங்கோயிலில் ஒருநாள்

283. பாங்கியர் மருங்கு சூழப்

படரொளி மறுகு சூழத்

தேங்கமழ் குழலின் வாசந்

திசையெலாஞ் சென்று சூழ

ஓங்குபூங் கோயி லுள்ளார்

ஒருவரை யன்பி னோடும்

பூங்கழல் வணங்க வென்றும்

போதுவார் ஒருநாட் போந்தார்.

137

136. பொழிப்புரை : குழனிப்பருவமாகிய ஐந்து வயதிற்கு மேலான பேதைப் பருவத்தினின்றும் நீங்கி, அள்ளிக்கொள்வதற்கமைந்த அழகினால் மன்மதன் தேடிய மெய்ம்மையான பொருள் குவியல் மேன்மேலும் உயர்வது போன்று, கோங்கு அரும்புகளையும் தோற்கச் செய்த கொங்கைகள் வளரவும், மனத்தின் உண்மை இயல்பானது, முன்தாம் திருக்கயிலையில் உமையம்மையாருக்குப் பணிப்பெண்ணாக இருந்த குறிப்பை ஓரொருகால் தோற்றுவிக்கவும் வாழ்ந்தார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின். இப்பாடலில் முதல் மூன்று அடிகளும் உடல் வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றன. நான்காவது அடி உள்ள வளர்ச்சியைக் குறிக்கின்றது.

137. பொழிப்புரை : தம் தோழியர்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து வரவும், தம் உடலில் படர்ந்து இருக்கும் ஒளியானது தெருவில் சூழவும், தேன் கமழும் கூந்தலின் நறுமணமானது திசைகளெல்லாம் சென்று சூழவும், உயர்ந்த பூங்கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் ஒப்பற்ற பெருமானை அன்புமீதூர, பொலிவினையுடைய திருவடிகளை வணங்க

284. அணிசிலம் படிகள் பார்வென்

றடிப்படுத் தனமென் றார்ப்ப

மணிகிளர் காஞ்சி யல்குல்

வரியர வுலகை வென்ற

துணிவுகொண் டார்ப்ப மஞ்ச

சுரிசுழற் கழிய விண்ணும்

பணியுமென் றினவண் டார்ப்பப்

பரவையார் போதும் போதில்.

138

ஆரூர் காண்டல்

285 புற்றிடம் விரும்பி னாரைப்

போற்றினர் தொழுது செல்வார்

சுற்றிய பரிச னங்கள்

சூழஆ ளுடைய நம்பி

நாள் தோறும் செல்கின்றவராகிய பரவையார், ஒருநாள் அப் பூங்கோயிலுக்குச் சென்றார்.

குறிப்புரை : பேரொளி - உடம்பில் பரந்திருக்கும் ஒளி. கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உளதாதல், 'கொங்கு தேர் வாழ்க்கை' (குறுந்.1) எனத் தொடங்கும் சங்கப்பாடலிலும் காண்பதொன்றாம்.

138. பொழிப்புரை : கால்களில் அணிந்த சிலம்புகள், 'இந்நிலவுலகின் மாதர்களை யாம் வென்றோம்' என்று ஒலிக்கவும், முத்து முதலிய மணிகளால் கோக்கப்பெற்ற காஞ்சி என்னும் அணி, 'பாம்பு உலகாய கீழுலகத்தை அல்குல் வென்றது' எனும் உறுதிப்பாட்டால் ஒலிக்கவும், சுருண்ட கூந்தற்கு மேகமானது தோற்ற காரணத்தால் 'விண்ணுலகத்தவரும் இவரை வணங்குவார்கள்' என வண்டுகள் ஒலிக்கவும், பரவையார் தெருவில் செல்லும் பொழுதில்.

குறிப்புரை : வரி அரவு உலகு - கோடுகளை உடைய பாம்பு உலகம்; கீழுலகம்.

139. பொழிப்புரை : தம்முடன் வரும் அடியவர் பலரும் சூழ, புற்றை இடமாகக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானை வழிபட்டு வணங்கிச் செல்பவராகிய ஆளுடைய நம்பிகள், முன்னைய ஊழ் கூட்ட, மகிழ்ச்சியைத் தன்னுள் அடக்கி நிற்கும் விளங்குகின்ற சிவந்த

நற்பெரும் பான்மை கூட்ட

நகைபொதிந் திலங்கு செவ்வாய்

விற்புரை நுதலின் வேற்கண்

விளங்கிழை யவரைக் கண்டார்.

139

ஐயமும் நயப்பும்

வேறு

286. கற்பகத்தின் பூம்கொம்போ

காமன்தன் பெருவாழ்வோ

பொற்புடைய புண்ணியத்தின்

புண்ணியமோ புயல்சுமந்து

விற்குவளை பவளமலர்

மதிபூத்த விரைக்கொடியோ

அற்புதமோ சிவனருளோ

அறியேனென் றதிசயித்தார்.

140

வாயையும், வில்போன்ற புருவங்களையும், வேல் போன்ற கண் களையும் உடைய விளங்கிய அணிகலன்களையணிந்த பரவையாரைக் கண்டார்.

குறிப்புரை : நற்பெரும் பான்மை - நன்மையும் பெருமையும் பெறத் தக்க ஊழ்வினை. பண்டை விதி கடைக்கூட்டப் பரவையாருங் கண்டார்' (தி.12 சரு.1-5 பா.288) 'மின்போன் மறையும் சங்கிலியார் தம்மை விதியாற் கண்ணுற்றார்.' (தி.12 பு.29 பா.266) எனப் பின்னும் ஊழ்வினை கூட்டக் காண்பதைச் சிறப்பிப்பர். 'ஒன்றே வேறே என்றிருபால்வயின், ஒன்றி உயர்ந்த பாவது ஆணையின் ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப' (தொல்.களவியல் 2) என்னும் தொல்காப்பியமும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

140.பொழிப்புரை : இவ்விடத்து யான் காணும் இப்பொருள் கற்பக மரத்தின் பொலிவினையுடைய கொம்போ? மன்மதன்தன் பெருவாழ்வாகக்கொண்ட இரதி தேவியோ? உயர்வுமிக்க புண்ணியத்தின் பயனாய் விளைந்ததொரு புண்ணியமோ? மேகத்தைச் சுமந்து, வில், குவளை, பவளம், பிறபிற பூக்கள், சந்திரன் ஆகிய அனைத்தையும் தன்னிடத்தே கொண்டதொரு கொடியோ? இவற்றுள் யாதானும் ஒன்றோ, அல்லது வேறொன்றோ? என அறிய ஒண்ணாத அற்புதத்தின் திரண்ட வடிவோ? அல்லது சிவனருளால் வந்ததொரு திரு

287 ஓவியநான் முகனெழுத

வொண்ணாமை யுள்ளத்தால்

மேவியதன் வருத்தமுற

விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ

மூவுலகின் பயனாகி

முன்னின்ற தெனநினைந்து

நாவலர்கா வலர்நின்றார்

நடுநின்றார் படைமதனார்.

141

வடிவோ? இவற்றுள் எந்த ஒன்றாகவும் உறுதிப்படுத்த அறியேன் என்று அதிசயித்தார்.

குறிப்புரை : முன் பாடலில் காட்சி நிகழ்ந்ததை அடுத்து, இப்பாடலில் ஐயம் நிகழ்வதாகக் காட்டுகின்றார். இது அகப்பொருள் இலக்கண மரபாகும். திருக்குறளில் காண்டலின்றி ஐயம் நிகழாதாதலின் ஐயமே முற்படக் கூறினார். அது அவர் செய்த புதுமைப் பொலிவாகும். திருக்கயிலையிலிருந்து வந்த பெண்ணாதலின் அத்தெய்வத் தோற்றமே காணக் 'கற்பத்தின் பூங்கொம்போ' என்றார். கற்பு + அகத்து + இன்பு + கொம்பு எனப் பிரித்துக் கற்பினை அகத்தே கொண்ட இனிய பூ மலர்தற்கு இடமாகிய கொம்பு எனப் பொருள் காண்டலும் ஒன்று என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உறை). காமன்தன் பெரு வாழ்வு - பெருவாழ்வு பெறுவதற்கு இலக்காகக் கொண்ட மன்மதனின் வெற்றிக்கொடியோ? எனப்பொருள் கொண்டு, 'உருவளர் காமன்றன் வென்றிக் கொடி' (தி.8 திருக்கோவை 1) எனவரும் திருக்கோவையா ரையும் நினைவு கூர்வர் சிவக்கவிமணியார். புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ என்றது புண்ணியத்தின் விளைவோ எனப் பொருள்பட நின்றது. வில் - புருவத்திற்கும் குவளை - கண்ணிற்கும், பவளம் - வாய் இதழிற்கும், கோங்குமலர் - மாற்பகத்திற்கும் (முலை), மதி - நெற்றிக்கும் உவமையாதல் வழக்கு. ஆதலின் இவ்வனைத்துப் பொருள்களையும் கொண்ட தொரு நறுமணக்கொடியோ! என்றார். 'திருவளர் தாமரை சீர்வளர் காவிக ளீசர்தில்லைக் குருவளர் பூங்குமிழ் கோங்குபைங் காந்தள்கொண் டோங்குதெய்வ மருவளர் மாலையொர் வல்லியி னொல்கி' (தி.8 திருக்கோவை 1) எனவரும் திருக்கோவையாரில் பலமலர்களும் ஒருங்குடைய கொடியோ என்றார். ஈண்டு மலர்களோடு பிறவற்றையும். (வில் - பிறைச்சந்திரன்) கூட்டி அவற்றை யுடைய விரைக் கொடியோ? என்றார். ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளான.

141.பொழிப்புரை : மூவுலகில் உள்ளவரும் கண்டு களிப்படைதற்குக் காரணமாய் என் முன் இங்கு நிற்கின்றது, நான்முகன்

288 தண்டரள மணித்தோடும்

தகைத்தோடும் கடைபிறழும்

கெண்டைநெடுங் கண்வியப்பக்

கிளரொளிப்பு னுரவோனை

இத்தகையதான ஒரு பெண்கொடியைத் தன் கைகளால் எழுத இயலாமையின், தான் அடைந்த வருத்த மிகுதியினால் தன் உள்ளத்தால் நிறைவுகொள்ள மாறு படைத்ததொரு இரத்தின் விளக்கோ? என வியந்து நம்பியாளுநர் நின்றருளினார். பரவையாரும், நம்பியாளுநரும் தமக்குள் ஒருவரை யொருவர் மனங் கொள்ளுதற்கு ஏதுவாக, ஐவகை அம்புகளையுடைய மன்மதனாரும் இடைநின்றார்.

குறிப்புரை : உயிர்கட்குற்ற வினைப்பயன் ஏதுவாக எத்தனையோ வகையான உடம்புகளைப் படைத்துக் கொடுக்கும் நான்முகனும், இவ்வடிவைத் தன் கையில் எழுதிப் பார்க்க இயலாதவாறு உள்ளத்தளவிலேயே உருவெழுதிக் காண்பதொரு மணிவிளக்காய் நின்றதெனவே, அவ்வடிவின் அருமையும், பெருமையும் சொல்லத்தகாத நிலைய வாயின. இது 'கைபுனைந்து இயற்றாக்கவின்பெரு வனப்பு' (தி.11 திருமுரு.17) என்பதாயிற்று. 'வேதா தன் கைமலரால் அன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான் மொய்ம்மலர்ப் பூங்கோதை முகம்' எனும் தண்டியலங்கார எடுத்துக் காட்டுச் செய்யுளும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியதாம். மூவுலகின் பயனாகி - மூவுலகில் உள்ளவர்களும் கண்டுகளித்தற்குரிய வடிவாகி. நாவலர் காவலர் - திருநாவலூரில் தோன்றிய காவலர். 'நாதனுக் கூர்நமக் கூர்..... நாவலார்' (தி.7 ப.17 பா.1) என்பது ஆரூரின் திருவாக்காதலின், நாவலர் என்பது நாவலூரில் தோன்றியவர் என்பதுபட நின்றது. காவலர் - நரசிங்க முனையரையர் மகன்மை கொள்ள வளர்ந்தவராதலின், இவரும் அந்நிலையினராவர். இனிப் பொதுவகையானன்றிச் சிறப்பு வகையானும் புலவர் பெருமக்களைத் திருவருள் தீட்பம்கொண்டு வாழ ஆற்றுப் படுத்தி அருளியமைபற்றி நாவன்மையுடைய புலவர்கட்கு இவர் காவலர் ஆவர் என்றலும் ஒன்று. கரும்பு வில்லும் மலர் அம்பும் கொண்டு ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலார்க்கும் காதல் உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் கடப்பாடுடைமைபற்றி 'நடுநின்றார் படைமதனார்' என்றார். இவ்வுண்மை இனிவரும் வரலாற்றானும் அறியப்படும். ஓகாரம் ஐயப்பொருளது.

142.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த முத்துக்களினாலும்,

அண்டர்பிரான் திருவருளால்

அயலறியா மனம்விரும்பப்

பண்டைவிதி கடைசுட்டப்

பரவையா ருங்கண்டார்.

142

நோக்கெதிர் ஒத்தல்

289 கண்கொள்ளாக் கவின்பொழிந்த

திருமேனி கதிர்விளிப்ப

விண்கொள்ளப் பேரொளியா

னெதிர்நோக்கு மெல்லியலுக்கு

எண்கொள்ளாக் காதலின்புன்

பெய்தாத தொருவேட்கை

மண்கொள்ளா நாண்மடம்அச்

சம்பயிர்ப்பை வலிந்தெழுவும்.

143

மணிகளினாலும் அமைந்த காதணிகளையும் தாண்டிச் செல்கின்ற நெருங்கிப் பிறழுகின்ற நீண்டகண்கள் வியக்குமாறு, விளங்குகின்ற ஒளி பொருந்திய அணிகலன்களை அணிந்த நம்பியாளுரைத், தேவர்க்கும் தேவராகிய புற்றிடம்கொண்டாரின் திருவருளால், திருவருள் சார்பன்றி, உலகியல் சார்பினை அறிந்திராத அவர்தம் மனம் விரும்புமாறு, முன் திருக்கயிலாயத்தில் நேர்ந்த ஊழின் வலியும் கூட்டுவிக்கப் பரவையா ரும் கண்டார்.

குறிப்புரை : கந்தருவர் ஒழுக்கமாம் களவுப் புணர்ச்சியைத் தாமும் விரும்பி, முன்னமைந்த ஊழும் இயைய, பரவையாரும் அவரைப் பார்த்தார். உரவோன் - நம்பியாளுரை. அயலறியா மணம் எனப்பாடங் கொண்டு, பிறர் அறியாத காதல் மணம் எனப் பொருள் கோடலும் நன்று. கடைக்கூட்ட - முடித்துவைக்க.

143.பொழிப்புரை : காட்சிக்கு அடங்காத அழகினைப் பொழியும் திரு உடம்பானது ஒளியைப் பரப்ப, அதனால் விண்ணிடமும் அதனைப் பொறாதென்று சொல்லுமாறு பரவிய பேரொளியையுடைய நம்பியாளுரை எதிரே பார்க்கும் மெல்லிய நடையினையுடைய பரவையாருக்கு, அளவற்ற அன்புப் பெருக்கால் முன்பு ஒரு காலத்தும் வாராத தொரு பெருவிருப்பானது, இந்நிலவுலகமும் ஏற்க இயலாதவாறு நிரம்ப, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு எனும் நான்கு குணங்களையும் கீழ்ப்படுத்தித் தோன்றவும்.

290. முன்னேவந் தெதிர்ந்தோன்றும்
 முருகனோ பெருகொளியால்
 தன்னேரில் மாறனோ
 தார்மார்பின் விஞ்சையனோ
 மின்னேர்செஞ் சடையண்ணல்
 மெய்யருள்பெற் றுடையவனோ
 என்னையென் மனந்திரித்த
 இவன்யாரோ வெனநினைந்தார். 144

குறிப்புரை : நாணம் - ஈன்றோள் மாட்டும் எதிர்முகம் நோக்காது அமையும் கூச்சம். மடம் - அறிவிக்க அறிதலும், அறிந்ததை மறவாமையும். பயிர்ப்பு - முன்பின் காணாத பொருள்களைக் காண்டலால் வரும் அருவருப்பு. உயிர்க் குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற, ஏனைய அடங்கி நிற்கும். இங்கு நம்பியாரூரரிடத்து வைத்த காதலுணர்வு மீதார்ந்தமையால் இவ்வருங்குணங்கள் அடங்கி நிற்பவாயின. புனல் ஓடும் வழி, புல் சாய்ந்து புறங்கிடப்பது போலக் காதல் மீதார்ந்த வழி, இவை ஒரு பால் அடங்கி நிற்பதன்றி இவை என்றும் அழியா என்பதும் அறியத் தக்கதாம்.

144.பொழிப்புரை : எனக்கு முற்பட வந்து என் எதிரில் தோன்றுகின்ற முருகப்பெருமானோ? பேரொளியால் தனக்கு ஒப்பில்லாத மன்மதனோ? மாலை யை யணிந்த மார்பினையுடைய வித்தியாதரனோ? மின்னலையொத்த சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானின் மெய்ம்மையான திருவருளைப் பெற்றவனோ? என்ன வியப்பு? என் மனத்தைத் தன் வயப்படுத்தி நிற்கும் இப்பெருமகன் யாரோ அறியேன் என்று நினைந்தார்.

குறிப்புரை : முன் ஆரூரர் இவரைக்கண்டதும் இவர் யாரோ என ஐய முற்றுக்கூறியதுபோல, இவரும் ஆரூரரைக் கண்டதும் ஐயுற்று இவர் யாரோ என வியக்கின்றார்.

“உயர்மொழிக் கிளவி உறமுங் கிளவி

ஐயக் கிளவி ஆடுஉவிற் குரித்தே”. - தொல்காப். பொருள், 42 எனவரும் தொல்காப்பியத்தால் தலைமகனை ஐயுற்றுக் கூறல் தலை மகட்கு இல்லை எனத் தெரிகிறது. தலைமகள் ஐயப்படின தெய்வமோ என்று ஐயுறல் வேண்டும், அவ்வாறு ஐயுறின் அச்சம் வரும். அதனால்

291. அண்ணலவன் தன்மருங்கே

அளவிறந்த காதலினால்

உண்ணிறையுங் குணநான்கும்

ஒருபுடைசாய்ந் தனவெனினும்

வண்ணமலர்க் கருங்கூந்தல்

மடக்கொடியை வலிதாக்கிக்

கண்ணுதலைத் தொழுமன்பே

கைக்கொண்டு செலவுப்ப.

145

காம நிகழ்ச்சியுண்டாகாதெனக் காரணம் கூறுவர் இளம்பூரணார். ஆனால் இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர், தலைமகளும் ஐயப் படுவர் எனக் கூறுவர் (இ.க.நூற்பா. 3 உறை). எனவே தொல்காப்பியர் காலத்தே மகளிர் ஐயறுதல் இல்லையாகக் காலப்போக்கில் அவர்களும் ஐயறுதற்கு ஏதுவாயிற்று என அறியலாம். இந்நிலையிலேயே ஆரூரரைக் கண்டு பரவையார் ஐயுற்றார். அற்றேல்,

வணங்கு நோன்சிலை வார்கணைக் காமனோ

மணங்கொள் பூமிசை மைவரை மைந்தனோ

நிணந்தெ னெஞ்ச நிறை கொண்ட கள்வனை

யணங்கு காளறி யேனுரை யீர்களே. - சீவக. சிந். பதுமை. 146

எனப் பதுமையார் ஐயுற்றது என்னாமோ எனில் அது, காட்சி விதுப்பால் ஐயுற்றதன்று. சீவகன் என்று அறிந்தபின் அவன் அழகுகண்டு வியந்ததாகும். பரவையார் இப்பாடலில் ஐயுற்றுக் கூறும் கூற்றோடு ஆரூரர் ஐயுற்றுக் கூறும் கூற்றும் ஒப்பிட்டுக் காண்டற்குரியதாம். ஆண்டு அவர் கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ? என்றார். இங்கு இவர் அக்கற்பகத்தின் பூங்கொம்பாம் தெய்வயானையை மணந்த முருகனோ? என்றார். ஆண்டு அவர் - காமன் தன் பெருவாழ்வோ? என்றார். இங்கு இவர் அத்தேவியை மணந்த மாரனோ? என்றார். ஆண்டு அவர் பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ? என்றார். இங்கு இவர் அப்புண்ணியத்தின் பயனான மின்னேர் செஞ்சடை அண்ணல் மெய்யருள் பெற்று உடையவனோ? என்றார். இவ்வாறு ஐயுற்ற திறன்களாலும் இவ்விருவர்தம் உளம் ஒத்த பாங்கு தெரியவருகிறது. இவ்வாறெல்லாம் ஐயறுதற்குரிய பெருமையுடையான், தோன்றிய அளவில் மறைந்தமைபற்றி இவன் யாரோ? என்றார். ஓகாரங்கள் ஐயப் பொருளன.

145.பொழிப்புரை : தலைமைசான்ற நம்பியாரூரரிடத்து ஏற்பட்ட அளவிறந்த காதல் வேட்கையால், தம் உள் நிறைந்த நாணம்,

292 பாங்கோடிச் சிலைவளைத்துப்

படையனங்கன் விடுபாணம்

தாங்கோலி யெம்மருங்கும்

தடைசெய்ய மடவரலும்

தேங்கோதை மலர்க்குழல்மேல்

சிறைவண்டு கலந்தார்ப்பப்

பூங்கோயி லமர்ந்தபிரான்

பொற்கோயில் போய்ப்புகுந்தாள்.

146

ஆரூரர் பெயரும் பிறவும் அறிதல்

293. வன்றொண்ட ரதுகண்டுஎன்

மணங்கொண்ட மயிலியலின்

மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு ஆகிய நான்கு குணங்களும் ஒருமருங்கு விலகின வாயினும், அழகிய மலர்கள் நிறைந்த கரிய கூந்தலையுடைய இளங்கொடிபோல்வானைத் தேற்றி, சிவபெருமானைத் தொழுதற்குரிய அன்பே திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுமாறு செலுத்த,

குறிப்புரை : ஆரூரர்மீது உற்ற காதலால் அச்சம் முதலாகிய நான்கு குணங்களும் நிறை அழியினும், இறைவன்பால் கொண்ட அன்பு அழியாது மீதூர்ந்திருந்தது என்பார். 'கண்ணுதலைத் தொழும் அன்பே கைக்கொண்டு செலவுப்ப' என்றார். கைக்கொண்டு செலவு உய்ப்ப - (வலியுழந்தவர்களைக்) கைப்பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு செல்வது போல, இறைவன் மீது கொண்டிருந்த அன்பும் இவரைக் கைப்பிடித்து அழைத்துச் செல்வது போல அழைத்துச் சென்றதாம்.

146.பொழிப்புரை : பக்கத்தில் ஓடிக் கருப்புநிலை வளைத்து, தென்றல் முதலிய நால்வகைச் சேனைகளையுடைய மன்மதன் விடும் மலர் அம்புகள், வளைந்து நான்கு புறத்திலும் தடை செய்யவும், பரவையாரும் நறுமணமுடைய மலர்மாலையை அணிந்த கூந்தலிடத்துச் சிறகினையுடைய வண்டுகள் தம்முள் கலந்து ஒலிக்க, பூங்கோயிலின்கண் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானின் அழகிய திருக்கோயிலுக்குள் சென்றார்.

குறிப்புரை : தாம்- அசைநிலை. தாம் கோலி - தமக்குள் வளைத்துக் கொண்டு. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

147. பொழிப்புரை : பரவையார் கோயிலுள் புகுந்தமையைக்

இன்றொண்டைச் செங்கனிவாய்

இளங்கொடிதான் யாரென்ன

அன்றங்கு முன்நின்றார்

அவர்நங்கை பரவையார்

சென்றும்பர் தரத்தார்க்குஞ்

சேர்வரியார் எனச்செப்ப.

147

பெயர் நயப்பு

294. பேர்பரவை பெண்மையினில்

பெரும்பரவை விரும்பல்குல்

ஆர்பரவை யணிதிகழும்

மணிமுறுவல் அரும்பரவை

சீர்பரவை யாயினாள்

திருவுருவின் மென்சாயல்

ஏர்பரவை யிடைப்பட்ட

என்னாசை யெழுபரவை.

148

கண்ட ஆரூரர், என் மனத்தைத் தன் வயப்படுத்தி, சென்ற மயில்போலும் சாயலையும், கொவ்வைக் கனி போலும் சிவந்த வாயினையும் உடைய இளங்கொடிபோலும் இப்பெண் யாரென்று வினவ, அது பொழுது அவ்விடத்திருந்தவர்கள், இவர்பெண்களில் சிறந்த பரவையார் எனும் பெயரினர், தேவர்களும் நெருங்கிச் சேர்தற்கு அரியவர் என்று கூற.

குறிப்புரை : தொண்டை - கொவ்வை. இதன் பழம் சிவந்திருத்தல் பற்றி இதனைப் பெண்களின் வாய் இதழுக்கு உவமையாகக் கூறுவர்.

148.பொழிப்புரை : இவள் பெயர் பரவை என்று சொல்லப்படுவது. அவளுடைய பெண்தன்மையைக் குறிக்கொண்டு கூறின், பெரிய தேவர் கூட்டமும் விரும்புகின்ற திலோத்தமை முதலிய அரம்பையர்களும் வணங்கத் தகுந்த தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தது. அழகு பொலிகின்ற முத்துக்களையொத்த பற்கள் முல்லை அரும்புகளை ஒப்பன, திருமகளும் விரும்பும் அழகினை உடையவளது திருவுருவத்தின் இனிய மென்மையான அழகில் தோன்றும் என்னுடைய ஆசை ஏழு கடலையும் ஒத்துள்ளது.

குறிப்புரை : இப்பாடலில் பரவை என்னும் சொல் ஏழு இடங்களில் வந்துள்ளது. பரவை என்பது கடல் எனப் பொருள்படுவது. இது கொண்டு திருச்சிராப்பள்ளி மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை 'முறையின் ஒரு சிறு தூக்கின் எழுபரவையும் புக முடித்து உற நிறுத்தான், இவன் மொழி எங்கள் தம்பிரான் வல்லபம் உணர்ந்திலை கொல்' (சேக்கிழார் பிள். தமிழ், அம்புலி, 6) எனப் பாராட்டி மகிழ்ந்திருப்பதும் அறியத்தக்கதாம்.

இனி இப் பாட்டினிறுதியில் வரும் எழுபரவை என்பது ஏழு கடல்களைக் குறிப்பதும் அறிந்து இன்புறத்தக்கதாம். இவ்வாறெல்லாம் எண்ணி மகிழ்தற்குரியது எனினும், இச்சொல்வரும் ஏழு இடங்களில், பின்னிரண்டிடங்களில் மட்டுமே கடலைக் குறிப்பனவாக உள்ளன. ஏனைய இடங்களில் வெவ்வேறான நிலையில், சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டுப் பொருள்களும் வேறுபட நிற்கின்றன.

'பேர் பரவை' என வருமிடத்து, அது அப்பெருமாட்டியின் பெயரைக் குறித்து நிற்கின்றது, பெரும் பரவை என்பது. பெரு + உம்பர் + அவை எனப் பிரிக்கப் பெற்றுப் பெரிய தேவர் கூட்டம் எனும் பொருள்பட நிற்கின்றது. விரும்பு அல்குலார் பரவை என வருமிடத்து விரும்பு + அல்குலார் + பரவு + ஐ எனப் பிரிக்கப்பட்டு, தேவர்களும் விரும்புகின்ற திலோத்தமை முதலிய அரம்பையர்களும், வணங்கத் தகுந்த தெய்வத் தன்மை வாய்ந்தவள் எனும் பொருள்பட நிற்கின்றது ஐ - இறை; தெய்வத் தன்மை.

இனி, விரும்பு + அல்குல் + ஆர்பு + அரவு + ஐ எனப் பிரித்து விரும்பத் தகுந்த அல்குலின் நிறைவானது, பாம்பரசின் (ஆதி சேடன்) படத்தின் அழகையொக்கும் எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று என்பர் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள், (பெரிய.பு.உறை) 'மணிகிளர் காஞ்சி யல்குல் வரியரவுலகை வென்ற துணிவுகொண்டார்ப்ப' (பா.284) என முன்னர்க் கூறப்பட்டதும் காணலாம். அணிதிகழும் மணிமுறுவல் அரும்பரவை என்பது மணி முறுவல் அரும்பர் அவை எனப்பிரிக்கப்பட்டு, முத்துக்களையொத்த முறுவலானது முல்லை அரும்புகளை ஒத்தது எனப் பொருள்பட நின்றது. அரும்பர் - முல்லை அரும்புகள்; சுரும்பு - சுரும்பர் என நின்றாற் போல, அரும்பு அரும்பர் என நின்றது. சீர் பரவை ஆயினார் (என்பது) சீர் + பரவு + ஐ எனப் பிரிக்கப்பட்டுத் திருமகளும் விரும்பும் அழகினை உடையாள் என நின்றது. ஐ - அழகு. மென்சாயல் ஏர் பரவை என்பது, மென்மையான அழகு பொருந்திய கடலினிடத்து எனும் பொருள்பட நின்றது. எழுபரவை என்பது ஏழுகடல் எனும் பொருள்பட நின்றது.

295. என்றிணைய பலவுநினைந்

தெம்பெருமான் அருள்வகையான்
முன்றொடர்ந்து வருங்காதல்

முறைமையினால் தொடக்குண்டு
நன்றெனையாட் கொண்டவர்பால்

நண்ணுவனென் றுள்மகிழ்ந்து
சென்றுடைய நம்பியும்போய்த்

தேவர்பிரான் கோயில்புக.

149

ஆரூரர் பரவையாரை மணக்க வேண்டல்

296. பரவையார் வலங்கொண்டு

பணிந்தேத்தி முன்னரே
புரவலனார் கோயிலினின்

ஹொருமருங்கு புறப்பட்டார்
விரவுபெருங் காதலினால்

மெல்லியலார் தமைவேண்டி
அரவின்ஆ ரம்புனைந்தார்

அடிபணிந்தார் ஆரூரர்.

150

149.பொழிப்புரை : இவ்வாறாகப் பலபட நினைந்து எம் தலைவனாகிய புற்றிடங் கொண்டாரது திருவருட்பெருக்கால், முற்பிறவியிலிருந்து தம்மைத் தொடர்ந்து வருகின்ற விருப்பின் தகைமையால் கட்டுண்டு, பெரிதும் விரும்பி என்னை அடிமைகொண்ட பெருமானை அடைவேன் என்று, தமது உள்ள மகிழ்ச்சியால் சென்று, ஆளுடைய நம்பிகளும் புற்றிடங் கொண்டாரின் திருக்கோயிலுள் செல்ல

குறிப்புரை : பரவையாரிடத்துத் தோன்றிய காதல் திருக்கயிலையிலேயே தொடங்கப் பெற்ற தாதலின் 'முன் தொடர்ந்து வரும் காதல்' என்றார்.

மடவரலும் (பரவையார்) பொற்கோயில் போய்ப் புகுந்தாள் எனக்கூறியதை அகப்படுத்துமாறு, இங்கு 'நம்பியும் போய்த் தேவர் பிரான் கோயில் புக' என்றமையின், உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

150.பொழிப்புரை : அது பொழுது பரவையார் திருக்கோயிலை வலம்வந்து புற்றிடங் கொண்டாரை வணங்கிப் போற்றி,

297. அவ்வாறு பணிந்தேத்தி

யணியாருர் மணிப்புற்றின்

மைவாழுந் திருமிடற்று

வானவர்பால் நின்றும்போந்து

எவ்வாறு சென்றாள்என்

இன்னுயிராம் அன்னமெனச்

செவ்வாய்வெண் நகைக்கொடியைத்

தேடுவா ராயினார்.

151

தம் வழிபாட்டை நிறைவு செய்துகொண்டு, ஆரூரர் திருக்கோயிலினுள் புகும் முன்பே பெருமானின் திருக்கோயிலிலிருந்து வேறொரு வழியாக வெளிச் சென்றார். (இந்நிலையில்) நம்பியாருரரும், பெருமானிடத்துக் கொண்ட பெருவிருப்பால், பரவையாரைத் தமக்குத் தருமாறு பாம்பினை அணியாகக் கொண்ட புற்றிடங்கொண்டார் திருவடிகளை வணங்கினார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

எனவே பரவையார் வழிபாடு செய்து வெளிப்போந்த பின்னரே, நம்பியாருரர் உட்சென்று அவரைத் தருமாறு வேண்டினார் என்பது புலப்படுகின்றது. விரவு பெருங்காதலினால் - பெருமான் மீது வைத்த அளவிறந்த பற்றால். பெருமான் தம்மை விரும்பித் தடுத்தாட்கொண்டமையாலும், அவ்வாறு ஆட்கொள்ளப்பட்டபின் மீளா அடிமை கொண்டு ஆரூரரும் அப்பெருமானிடத்து அன்பு செலுத்தி வருதலாலும், அக்கயிலை நிகழ்ச்சி வழியே பரவையாரை விரும்பவும் காணவும் நேர்ந்தமையாலும் இத் தொடருக்கு இவ்வாறு பொருள் கொள்ளல் ஏற்புடைத்தாயிற்று. இவ்வாறன்றி, பரவையார் மீதுற்ற பெருங்காதலால் என உரை கொள்ளின், அது ஆரூரர் அடிமைத் திறத்திற்கு அத்துணைப் பெருமை தராததாய் அமையும்.

151.பொழிப்புரை : அவ்வகையில் பரவையாரைத் தருமாறு வேண்டி வணங்கி வழிபட்டுத், திருவாரூரின்கண் உள்ள அழகிய புற்றை இட மாகக் கொண்ட நீல நிறம் பொருந்திய திருக்கழுத்தினையுடைய சிவ பெருமானிடத்தினின்றும் நீங்கி, எவ்வழியாகச் சென்றாள் என் உயிர் போன்ற அன்னமாகிய பரவை என்று சிவந்த வாயினையும், வெண் மையான பற்களையும் உடைய பரவையாரைத் தேடுவாராயினார்.

குறிப்புரை : மை - கருமை: அந்நிறத்தையுடைய நஞ்சைக் குறித்தது.

298. பாச மாம்வினைப் பற்றறுப் பான்மிகும்
ஆசை மேலுமொ ராசை யளிப்பதோர்
தேசின் மன்னியென் சிந்தை மயக்கிய
ஈச னாரரு ளெந்நெறிச் சென்றதே. 152
299. உம்பர் நாயகர் தங்கழல் அல்லது
நம்பு மாறறி யேனை நடுக்குற
வம்பு மால்செய்து வல்லியின் ஒல்கியின்று
எம்பி ரானரு ளெந்நெறிச் சென்றதே. 153

152.பொழிப்புரை : உயிரைப் பிணித்து நிற்கும் வினைத்தொடர்பை அறுத்தற்காகச் சிவபெருமானிடத்துக் கொள்ளும் மிக்க ஆசையின் மேலும் ஓர் ஆசையைக் கொடுக்கும் ஒப்பற்ற ஒளியாக விளங்கி, என் மனத்தை மயங்கச் செய்த சிவபெருமானின் திருவருளானது (பரவையார்) எவ்வழியாகச் சென்றது?

குறிப்புரை : பாசம் - கட்டு. உயிர்கள் தாம் கொள்ளும் பற்றின் காரணமாகவே இக்கட்டு நேர்கிறது. இதனை அறுத்தற்கு உரியான் இறைவனே யாவன். 'பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே' (தி.8 ப.1 வரி.64) என்னும் திருவாசகமும். 'பற்று' 'கட்டாதல்' 'ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்டு மா காலே'(புறநா. 193), 'மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்' (குறள்,348) என்பனவாய் சங்க இலக்கியத்தாலும் திருக்குறளாலும் உணரலாம். இறைவன் மீது கொண்ட ஆசையுடன் மேலும் ஒருவர் (பரவையார்) தன்மீது ஆசை கொள்ளுமாறு செய்யும் ஈசன் அருள் எவ்வழிச் சென்றது? என வியந்து கூறுகிறார். அற்புதமோ, சிவனருளோ என முன்னர் ஐயுற்றதற்கு இணங்க, இங்குப் பரவையாரை 'ஈசன் அருள்' எனக் குறித்தார். பற்று அறுப்பான் - பற்றினை அறுக்கும் பொருட்டு.

153.பொழிப்புரை : தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானின் வீரக்கழலை அணிந்த திருவடிகளையன்றி வேறொன்றையும் ஒரு பொருளெனக் கருதிவிரும்பாத என்னை, வருந்துதற்கு ஏதுவாய் நிலையில்லாத விருப்பத்தைத் தந்து, ஒரு கற்பகக் கொடிபோல் அசைந்து இற்றைக்கு எம் பெருமானின் திருவருளானது (பரவையார்) எவ்வழியாகச் சென்றது?

300. பந்தம் வீடு தரும்பர மன்கழல்
 சிந்தை யார்வுற உன்னுமென் சிந்தையை
 வந்து மால்செய்து மாணென வேவிழித்து
 எந்தை யார்அருள் எந்நெறிச் சென்றதே. 154
301. என்று சாலவு மாற்றல ரென்னுயிர்
 நின்ற தொங்கென நித்திலப் பூண்முலை
 மன்றல் வார்குழல் வஞ்சியைத் தேடுவான்
 சென்று தேவா சிரியனைச் சேர்ந்தபின். 155
- 302 காவி நேர்வருங் கண்ணியை நண்ணுவான்
 யாவ ரோடு முரையியம் பாதிருந்து
 ஆவி நல்கவர் ஆருரை யாண்டவர்
 பூவின் மங்கையைத் தந்தெனும் போழ்தினில். 156

குறிப்புரை : நம்புமாறு - விரும்புமாறு. நம்பு - விருப்பம். வம்பு - நிலையின்மை.

154.பொழிப்புரை : உடம்போடு உயிரைக் கூட்டி வாழ்விக்கும் கட்டையும், அவற்றின் நீக்கமாகிய வீட்டையும் கொடுக்கும் சிவ பெருமானின் திருவடிகளை உளங்குளிர எண்ணி மகிழும் என் சிந்தையை வந்து மயக்கி, மாணென விழித்து, என் விருப்பை மிகுவித்த எம் சிவபெருமானின் திருவருள் (பரவையாரி) எவ்வழிச் சென்றது?

குறிப்புரை : இரு வினையானும் போக்குவரவு புரியுமாறு உயிர்க்கு உடம்பு கொடுத்து, அதன்வழி வினை நீக்கம்பெறச்செய்வது பந்தமாகும்.

155.பொழிப்புரை : இவ்வாறெல்லாம் கூறி, மிகவும் ஐம்புல இன்பத்திற்கு ஆற்றாதவராய், என்னுடைய உயிரானது எங்கு நிற்கின்றது? என்று, முத்துமாலையை அணிந்த மார்பையும் நறுமணம் கமழும் நீண்ட கூந்தலையும் உடைய அப்பரவையாரைத் தேடுவாராய்த், திருக்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுத், தேவாசிரிய மண்டபத்தை அடைந்த பொழுது.

குறிப்புரை : தேடுவான் - தேடும்பொருட்டு.

156.பொழிப்புரை : கருங்குவளை மலரை யொத்த கண்களையுடைய பரவையாரைச் சேரும்பொருட்டு, யாவரிடத்தும்

303. நாட்டு நல்லிசை நாவலூ ரன்சிந்தை
வேட்ட மின்னிடை இன்னமு தத்தினைக்
காட்டு வன்கட லைக்கடைந் தென்பபோற்
பூட்டு மேழ்பரித் தேரோன் கடல்புக. 157
- 304 எய்து மென்பெடை யோடிரை தேர்ந்துண்டு
பொய்கை யிற்பகல் போக்கிய புள்ளினம்
வைகு சேக்கைகண் மேற்செல வந்தது
பையுள் மாலை தமிழோர் பணிப்புற. 158

உரையாடாதிருந்து, திருவாசூரில் அரசு வீற்றிருக்கும் பெருமான், திருமகளையொத்த பரவையாரைக் கொடுத்து, அதன் வாயிலாக என் உயிரையும் கொடுப்பர் எனக் கருதியிருக்கும் அமையத்தில்,

குறிப்புரை : காவி - கருங்குவளை.

157.பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற நற்புகழையுடைய நம்பியாசூரர் தம் உள்ளத்து விரும்பிய மின்போலும் இடையினையுடைய இனிய அமுதாகிய பரவையாரை, இப்பொழுது கடலைக்கடந்து சென்று நாளை வந்து காட்டுவன் என்று கூறுவது போல, பூட்டிய ஏழு குதிரைகளை உடைத்தாகிய தேரையுடைய கதிரவன் கடலில் மறைய,

குறிப்புரை : ஏழ்பரித்தேரோன் - கதிரவன்; இவன் ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரில் செல்வன் என்றும், அவ் ஏழு குதிரைகளும் ஏழு நிறங்களை உடையன என்றும் கூறுவர். இனி ஏழு நிறமுடைய 'சப்தா' எனும் குதிரை பூட்டப்பெற்ற தேரையுடையவன் என்று கூறுவாரும் உளர். நீலம் முதல் சிவப்பு ஈறாக உள்ள ஏழு நிறங்களின் திரட்சியே கதிரவனின் கதிராகும் என்றும், இதனையே ஏழு குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரில் செல்வதாகக் கருதுவர் என்றும் கூறுவர் சிவக்கவி மணியார் (பெரிய.பு.உரை).

158.பொழிப்புரை : பிரியாது உறையும் மென்மையான பெடை யொடு பகற்காலத்தே பொய்கைக் கண் சென்று, நல்ல இரைகளை ஆராய்ந்து உண்ட பறவைக்கூட்டங்கள், தாம் வாழும் கூடுகளில் சென்று அடையவும், தனித்திருக்கும் தலைவரும், தலைவியரும் பிரிவாற்றாது வருந்தவும் துன்பத்தைத் தரும் மாலைக் காலம் வந்தது.

குறிப்புரை : எய்தும் - ஆண் பறவையோடு பிரியாது பொருந்தும். பையுள் - துன்பம். இவைநான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

305. பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையர் உள்ளமும்
வஞ்ச மாக்கள்தம் வல்வினை யும்அரன்
அஞ்செ முத்து முணரா அறிவிலோர்
நெஞ்ச மென்ன இருண்டது நீண்டவான். 159
306. மறுவில் சிந்தைவன் றொண்டர் வருந்தினால்
இறும் ருங்குலார்க் கியார்பிழைப் பாரென்று
நறும் லர்க்கங்குல் நங்கைமுன் கொண்டபுன்
முறுவ லென்ன முகிழ்த்தது வெண்ணிலா. 160

159.பொழிப்புரை : செம்பஞ்சினும் மெல்லிய அடியினையுடைய பெண்களின் மனமும், வஞ்சனை உடையாரது கொடிய தீவினையும், சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தை உணராத அறிவற்றார்தம் மனமும் போல நீண்ட விண்வெளியானது இருளடைந்தது.

குறிப்புரை : 'பேதைமை என்பது மாதர்க் கணிகலம்' என்பதாலும், மகளிர்க்கு உளவாகும் அச்சம் முதலிய நான்கு குணங்களுள் மடமை என்பதும் ஒன்றாதலானும் மாதர் உள்ளம் இருண்டது எனக் கூறினார். இப்பாவையர் குலமகளிரும் அடங்கப் பரத்தையரே குறிக்கும் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய. பு. உறை). திருமணம் ஆகும்வரை, பெற்றோர் அரவணைப்பிலும், திருமணம் ஆனபின் கொண்டான் குறிப்பிலும் நின்றலின், நீண்டநெடிய அநுபவம் அவருக்கு அக்காலத்தே வாயாதிருந்தது. அதுபற்றியே பாவையர் எனப்பொதுப்படக் கூறினர் என்றலும் எண்ணத் தகுவதாகும். வஞ்சனையுடையார் உண்மை உணர இயலாமையின் அவர் உள்ளமும் 'அரன் அஞ்செமுத்து முணரா அறிவிலோர்' ஆதலின், அவர்தம் உள்ளமும் இருண்டது என்றார். அஞ்செமுத்தும் எனவரும் உம்மை முற்றும்மை. ஏனைய எண்ணும்மைகளாம்.

160.பொழிப்புரை : குற்றமற்ற சிந்தையையுடைய நம்பியாளுரே வருத்தமுற்றால், மார்பகத்தின் பளுவால் அசைகின்ற சிறிய இடையையுடைய பெண்களின் ஆசையினின்றும் யார்பிழைக்க முடியும்? என்று நறுமணம் கமழும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய இரவாகிய பெண்ணானவள், முற்படச் செய்த புன்சிரிப்புப் போல வெண்ணிலா தோன்றுவதாயிற்று.

குறிப்புரை : இறும் - பளுவால் வளையும்.

307. அரந்தை செய்வார்க் கழுங்கித்தம் ஆருயிர்
வரன்கை தீண்ட மலர்குல மாதர்போல்
பரந்த வெம்பகற் கொல்கிப் பனிமதிக்
கரங்கள் தீண்ட அலர்ந்த கயிரவம். 161

நிலவு வெளிபடுதல்

308. தோற்று மன்னுயிர் கட்கெலாந் தூய்மையே
சாற்று மின்பமுந் தண்மையுந் தந்துபோய்
ஆற்ற அண்டமெ லாம்பரந் தண்ணல்வெண்
நீற்றின் பேரொளி போன்றது நீள்நிலா. 162

309. வானி புள்ளொலி மாறிய மாலையில்
நாவ லூரரும் நங்கை பரவையாம்
பாவை தந்த படர்பெருங் காதலும்
ஆவி சூழ்ந்த தனிமையு மாயினார் . 163

161.பொழிப்புரை : துன்பம் செய்யும் இழிந்தாரின் கை தீண்ட வருந்தியும், தம் உயிர்க்காதலர் தம்மைத் தீண்ட உடலும் உள்ளமும் மலர்ச்சி அடைந்தும் வாழும் குலப் பெண்டிர் போல, பரந்த வெம்மை பொருந்திய கதிரவனின் ஒளியாகிய கைகள் படும்போது வாடிக் குவிந்தும் குளிர்ந்த சந்திரனுடைய ஒளிக் கதிராகிய கைகள் தம்மைத் தீண்டியபோது ஆம்பல்கள் மலர்ந்தும் இருந்தன.

குறிப்புரை : அரந்தை - துன்பம். வரன் - கணவன். கயிரவம் - ஆம்பல்.

162.பொழிப்புரை : இந்நிலவுலகில் பிறக்கும் நிலை பெற்ற உயிர்கட்கெல்லாம் தூய்மையையும், போற்றத்தகும் இன்பத்தையும், குளிர்ச்சியையும் கொடுத்தலன்றி, செல்கின்ற மிகப்பெரிய அண்டங்களிலும். சென்று நிலவுகின்ற சிவபெருமானின் திருநீற்றினது வெண்மையான பேரொளி போன்றுநீண்டு ஒளிவிடும் நிலவு விளங்கியது.

குறிப்புரை : நிலவு, இவ்வுலகில் தோன்றியிருக்கும் உயிர்கட்கெல்லாம் தூய்மையும், இன்பமும், தண்ணளியும், கொடுப்பதோடு எல்லா அண்டங்களிலும் ஒளிவிட்டு விளங்குவதும் ஆகும். தோற்றும்-உடலொடு பிறக்கும். ஆற்ற அண்டம் - மிகப்பெரிய அண்டங்கள்.

163.பொழிப்புரை : குளங்களில் இரைதேடும் பறவைகளின் ஒலி நீங்கிய மாலைக்காலத்தில், நம்பியாடூரரும், பெண்களில் சிறந்த

310. தந்தி ருக்கண் எரிதழு விற்பட்டு
வெந்த காமன் வெளியே உருச்செய்து
வந்தென் முன்னின்று வாளி தொடுப்பதே
எந்தை யார்அருள் இவ்வண்ண மோவென்பார்.164

நிலவொடு புலத்தல்

311. ஆர்த்தி கண்டும்என் மேல்நின்று அழற்கதிர்
தூர்ப்ப தேயெனைத் தொண்டுகொண் டாண்டவர்
நீர்த்த ரங்கநெடுங் கங்கை நீள்முடிச்
சாத்தும் வெண்மதி போன்றிலை தண்மதி. 165

கடலொடு புலத்தல்

312. அடுத்து மேன்மேல் அலைத்தெழு மாழியே
தடுத்து முன்னெனை யாண்டவர் தாமுணக்

பரவையார் கொடுத்த மிகப்பெரிய வேட்கையும், தம் உயிரை நீங்காது நிற்கும் தனிமையும் உடையராயினார்.

164. பொழிப்புரை : 'சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய தீயில்பட்டு இறந்த மன்மதன் இதுபொழுது உருவெடுத்து வெளிப்போந்து என் எதிர்நின்று அம்பைத் தொடுப்பதோ? எம்பெருமானது திருவருளும் இத்தகையதோ?' என்பார்.

குறிப்புரை : எரிதழல் - எரிகின்ற நெருப்பு. உருச்செய்து - உருவெடுத்து. வாளி - அம்பு.

165.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த சந்திரனே! யான் பரவையாரால் படும் துன்பத்தைக் கண்டபின்னும், என்னிடத்து நெருப்பை வீசும் ஒளிக் கதிர்களைத் தூவுவதோ? என்னை அடிமை கொண்டு ஆண்ட சிவ பெருமானின் வெள்ளப் பெருக்கையுடைய அலைவீசுகின்ற கங்கைப் பேராற்றையுடைய நீண்ட சடைமுடியில் அணிந்திருக்கின்ற வெண் மதியைப்போல் அமைந்தாய் அல்லையோ! என்பார்.

குறிப்புரை : ஆர்த்தி - துன்பம். நின்னளவானும் நீ இருக்கும் இடத்தானும், தண்மையையே வழங்கவேண்டிய நீ, வெம்மையை வழங்குகின்றாயே என அலமருகின்றார்.

166.பொழிப்புரை :இடைவிடாது ஒன்றன்மேல் ஒன்றாய்

கடுத்த நஞ்சுண் தரங்கக் கராங்களால்

எடுத்து நீட்டுநீ யென்னைஇன் றென்செயாய். 166

தென்றலொடு புலத்தல்

313. பிறந்த தெங்கள் பிரான்மல யத்திடைச்
சிறந்த ணைந்தது தெய்வநீர் நாட்டினில்
புறம்ப ணைத்தடம் பொங்கழல் வீசிட
மறம்ப யின்றதெங் கோதமிழ் மாருதம். 167

314. இன்ன தன்மைய பின்னும் இயம்புவான்
மன்னு காதல ணாகிய வள்ளல்பால்
தன்ன ரும்பெறல் நெஞ்சு தயங்கப்போம்
அன்னம் அன்னவள் செய்கை அறைகுவாம். 168

அடுக்கி எழும் அலைகளையுடைய கடலே! என்னை முன்
தடுத்தாட்கொண்ட இறைவனே, உண்ணுமாறு கொடிய நஞ்சை உன்
அலைகளாகிய கைகளால் எடுத்துக் கொடுத்த நீ, எனக்கு இன்று யாது
செய்யாய்? எக்கொடுமையும் செய்வாய் என்பார்.

குறிப்புரை :கடுத்த - கொடிய.

167.பொழிப்புரை : தமிழ்த் தென்றலே! நீ பிறந்தது எங்கள்
பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பொதிய மலையிலாம்.
அவ்விடத்தினின்றும் சிறப்பாக வந்தடைந்ததும் தெய்வத் தன்மை
வாய்ந்த தென்தமிழ் நாட்டின் கண் உள்ள அழகிய நீர்நிலைகளின்
வழியேயாம். அங்ஙனமாகவும், நீ வெம்மையாகிய காற்றைக் கொடுக்கப்
பழகியது எங்ஙனம்? என்பார்.

குறிப்புரை : ஒருவருக்கு அமையும் குணங்கள், ஒன்று
பிறப்பின் வழி வரும். இன்றேல் அவர் பழகிய சிறப்பின் வழி வரும்.
அந்நிலையில் பிறப்பின்வழித் திருவருள் தந்த அருட்டன்மை வாய்ந்த
குளிர்ச்சியையும், பழகிய சிறப்பின்வழி நறுமணங்கமழும் நீர்தர வந்த
குளிர்ச்சியையும் பெற்றிருக்கும் நீ, வெம்மை தருவது எங்ஙனம்? என
வினவுகின்றார். புறம் பணைத்தடம் - தென்தமிழ் நாட்டில் அழகிய மருத
நிலங்களிலுள்ள குளம். மறம் - ஈண்டு வெப்ப மிகுதியைக் குறித்தது.

168.பொழிப்புரை : இதுகாறும் கூறிய மன்மதன், மதி, கடல்,
காற்று ஆகியவற்றோடு அன்றி, மேலும் குயில், கிளி, போன்றவற்றையும்,

பரவையாரின் ஆற்றாமை

வேறு

315. கனங்கொண்ட மணிகண்டர் கழல்வணங்கிக்

கணவனைமுன் பெறுவாள் போல

இனங்கொண்ட சேடியர்கள் புடைசூழ

எய்து பெருங் காதலோடும்

தனங்கொண்டு தளர்மருங்குற் பரவையும்வன்

றொண்டர்பால் தனித்துச் சென்ற

மனங்கொண்டு வரும்பெரிய மயல்கொண்டு

தன்மணிமா ளிகையைச் சார்ந்தாள். 169

வெறுத்துக் கூறுபவராகிய நிலை பெற்ற காதலை உடையவராகிய நம்பியாளுரரிடத்து, தனது பெற்றகரிய மனம் சென்று மீளாதிருப்ப, அன்னம் போன்ற நடையினையுடைய பரவையாரது செய்கையை இனிச் சொல்லுவாம்.

குறிப்புரை : காம மீதூர்வினால் வருந்துபவர்கள் உறுப்புடையது போல், உணர்வுடையதுபோல், மறுத்துரைப்பதுபோல் நெஞ்சொடு புணர்த்தும், சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச் செய்யா மரபில் தொழிற்படுத்தி அடக்கியும் தொல். பொருளியல், 2) கூறல் மரபேயாம். அவ்வகையில் மன்மதன் உருவற்றவன் ஆதலின் பேசான். மதி, கடல், காற்று ஆகியவை உணர்வற்றனவாதலின் அவையும் பேசா, ஆயினும் அவை, பேசுவன போலவும், உணர்வுடையன போலவும் கூறினார். இங்குக் கூறப் பட்டனவன்றி இவ்வாறு கூறுதற்கேற்ற குயில், கிளி, முதலாய பிற பொருள்களும் உளவாதலின் 'இன்ன தன்மைய' என்றார். நெஞ்சு தயங்க - ஆரூரர்பால் சென்ற நெஞ்சு அவ்விடத்தே தயங்கி நிற்ப; மீளாது நிற்ப என்றவாறு.

169.பொழிப்புரை : மேகத்தின் நிறத்தைக் கொண்ட நீலமணி போலும் கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கித் தாம் விரும்பும் கணவனாராகிய நம்பியாளுரை இனிப் பெறுவார் போல, இனமாகிய தோழியர்கள் சூழ்ந்துவர, மார்பகங்களால் தளர்வடைந்த இடையினையுடைய பரவையாரும், பொருந்திய பெருவிருப்பொடும் ஆரூரரிடத்துத் தனித்துச் சென்ற மனத்தை மீளவும் வலிந்து கொண்டு, விருப்பின்வழிவந்த மயக்கத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு, தமது அழகிய திருமாளிகையைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : கனம் - மேகம். இனிக்கனங்கொண்ட மணி என

- 316 சீறடிமேல் நூபுரங்கள் அறிந்தனபோல்
 சிறிதளவே யொலிப்ப முன்னர்
 வேறொருவ ருடன் பேசாள் மெல்லவடி
 யொதுங்கிமா ளிகையின் மேலால்
 ஏறிமர கதத்தூணத் திலங்குமணி
 வேதிகையில் நலங்கொள் பொற்கால்
 மாறின்மலர்ச் சேக்கைமிசை மணிநிலா
 முன்றின்மருங் கிருந்தாள் வந்து. 170
- 317 அவ்வளவில் அருகிருந்த சேடிதனை
 முகநோக்கி ஆரூர் ஆண்ட
 மைவிரவு கண்டரைநாம் வணங்கப்போம்
 மறுகெதிர்வந் தவரா ரென்ன
 இவ்வுலகி லந்தணரா யிருவர்தே
 டொருவர்தா மெதிர்நின் றாண்ட
 சைவமுதல் திருத்தொண்டர் தம்பிரான்
 தோழனார் நம்பி யென்றாள். 171

மணிக்கு அடையாக்கித் திரண்டமணி என்றலும் ஒன்று. மணி மாளிகை - மணிகளால் இழைக்கப்பெற்ற மாளிகை: அழகிய மாளிகையும் ஆம்.

170.பொழிப்புரை : தம் மாளிகையை அடைந்த பரவையார், தம் சிறிய அடிகளில் அணிந்த சிலம்புகள், அவர் தம் உள்ளத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொண்டாற் போல், அதற்குத் தக்கவாறு மென்மையாக ஒலிக்க, தம் முன்னர் நிற்கும் எவருடனும் பேசாதவராய், மென்மையாக அடிமேல் அடிவைத்துச் சென்று மாளிகையின் மேல் ஏறிப் போய், நிலவின் பயன் கொள்ளும் அவ்விடத்து, மரகதத்தால் ஆய தூண்களுடன் விளங்கும் அழகிய திண்ணை மீதுள்ள ஒப்பற்ற மலர்களால் ஆய படுக்கையில் அமர்ந்து இருந்தார்.

குறிப்புரை : நூபுரம் - சிலம்பு, வேதிகை - திண்ணை. மலர்ச்சேக்கை மலர்களால் ஆய படுக்கை. நிலாமுன்றில் - நிலவின் பயன்கொள்ளும் இடம். இது மேற்பகுதி (சூரை) இன்றி விளங்கும்.

171.பொழிப்புரை : அது பொழுது தம் அருகில் இருந்த தோழியைப் பார்த்துத் திருவாளுரை ஆண்டு வரும் கருமை பொருந்திய

318 என்றவுரை கேட்டலுமே எம்பிரான்

தமரேயோ வென்னா முன்னம்

வன்றொண்டர் பால்வைத்த மனக்காதல்

அளவின்றி வளர்ந்து பொங்க

நின்றநிறை நாண்முதலாங் குணங்களுடன்

நீங்கவுயி ரொன்றுந் தாங்கி

மின்றயாங்கு நுண்ணிடையாள் வெவ்வுயிர்த்து

மெல்லணைமேல் வீழ்ந்த போது.

172

கழுத் தினையுடைய தியாகராசப் பெருமானை நாம் வணங்கச் சென்ற பொழுது, நம் எதிரில் வந்தார் யாவர்? எனப் பரவையார் கேட்க, அவன், இவ்வுலகில் மாலும் அயனும் காண இயலாத அழகிய அருளுடையராய் இறைவர், அந்தணர் வடிவு கொண்டு பகைமைகொண்டவர் போலக் காட்டி, வழக்கிட்டு ஆட்கொள்ளப் பெற்றவரும், சைவத் திறத்தில் நின்றொழுகும் முதல் திருத்தொண்டருமான தம்பிரான் தோழராய் ஆளுடைய நம்பிகள் ஆவர் என்று கூறினார்.

குறிப்புரை : சேடி - தோழி. எதிர் நின்று - பகைமை கொண் டவர்போல் நின்று. இறைவன், ஆளுடைய நம்பிகளைத் தம் அடியவன் என்று கூறிய அளவில், அஃது அவருக்குப் பகைமையாகத் தோன்றியது. எனினும் அஃதே அவருக்குப் பின் பெரும் பேறாயிற்று. ஆதலின் 'எதிர் நின்று' என்றார். சைவப் பெருநெறிக்கு அடித்தளமாக விளங்கும் வழிபாட்டுநெறிகள் மூன்றாம். அவை குருவழிபாடு, சிவலிங்க வழிபாடு, அடியவர்வழிபாடு என்பனவாம். இவற்றுள் அடியவர் வழிபாட்டிற்கு அடித்தளமாய் நின்று விளங்கும் திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிய பெருமை ஆளுடைய நம்பிகளுக்கு உரியதாதலின் அவரைச் 'சைவமுதல் திருத்தொண்டர்' என்றார்.

172.பொழிப்புரை : என்று தோழிகூறிய சொற்களைக் கேட்டதும் பரவையார், எம் இறைவராகிய தியாகேசருடைய தோழரோ என்று கூறி, அச் சொற்கள் வாயிலிருந்து வெளிப்படுதற்கு முன், வன்றொண்டரிடத்து மனத்தகத்துக் கொண்ட காதல் உணர்வு கரை கடந்து மேல் எழுந்ததால், முன்பு தம்மிடத்து இயல்பாகவே நிலைபெற்று நின்ற நிறை, நாண் முதலிய குணங்களும் ஒரு சேர நீங்க, உயிர் ஒன்றை மட்டும் தாங்கிய வண்ணம், மின்னலைப் போல அசைகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய அவர், பெருமூச்செறிந்து மென்மையான மலர்ப் படுக்கையில் வீழ்ந்தார். அப்பொழுது.

319 ஆரநறுஞ் சேறாட்டி அரும்பணிநீர்
 நறுந்திவலை யருகு வீசி
 ஈரவிளந் தளிர்க்குளிரி படுத்துமட
 வார்செய்த விவையு மெல்லாம்
 பேரழலில் நெய்சொரிந்தால் ஒத்தனமற்
 றதன்மீது சமிதை யென்ன
 மாரனுந்தன் பெருஞ்சிலையின் வலிகாட்டி
 மலர்வாளி சொரிந்தான் வந்து.

173

320 மலரமளித் துயிலாற்றாள் வருந்தென்றல்
 மருங்காற்றாள் மங்குல் வானில்

குறிப்புரை : நிறை - மறை புலப்படாமல் நிறுக்கும்
 நெஞ்சுடைமை: 'நிறை எனப்படுவது மறை பிறர் அறியாமை' (கலி. நெய்.
 16) என்னும் கலித்தொகையும்.

173.பொழிப்புரை : மணம் கமழும் சந்தனக் குழம்பைப் பூசியும்,
 அரிய நறுமணமுடைய பணிநீரை மழைபோலச் சிறு துளிகளாகப் பக்
 கங்களில் எல்லாம் தெளித்தும், குளிர்ந்த குளிரியின் இளந் தளிர்களை
 இட்டும், இவ்வாறாகத் தோழியர் செய்த செயல்களும் இவை போன்ற பிற
 மகிழ்ச்சிக்குரிய செயல்களும், முன்னமேயே நெருப்பாய் மூண்ட அழல்
 மேல் அதனை வளர்க்கும் நெய்யைச் சொரிந்தது போல் ஆயின. அதன்
 மேலும் அந் நெருப்பை வளர்க்க ஆல் முதலிய சிறு குச்சிகளை இடுவது
 போல, மன்மதனும் வந்து, தன் ஒப்பற்ற வில் வலிமையைக் காட்டிப்
 பூவாகிய அம்புகளை மேன்மேலும் எய்தான்.

குறிப்புரை : ஆரம் - சந்தனம். குளிரி - நீர்க் குளிரி என்னும்
 ஒரு வகைக் கொடி. அதனுடைய இளம் தளிர்களைப் பரப்புவது உடல்
 வெப்பத்தை ஆற்றவாம். இச்செடி குளிர்ச்சி செய்யும் காரணத்தால் குளிரி
 எனப் பெயர்பெற்றது. இவ்வாறு தோழியர் செய்த செயல்கள் எல்லாம்
 எரியும் நெருப்பில் நெய் சொரிந்தாற்போல் இருந்தன. எனவே
 அவ்வெப்பம் மேலும் மிகுவதாயிற்று என்பது பொருளாம். 'நெய்யால்
 எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால்' (குறள், 1148) என்னும் திருக்குறளும். சமிதை
 - வேள்வித்தீ வளர்க்க இடும் ஆல் முதலாய் மரத்துணுக்குகள். இவ்விரு
 பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

174.பொழிப்புரை : நிலா முற்றத்தின் கீழுள்ள
 மலர்ப்படுக்கையில் விழுந்த பரவையார், உறங்காராயினார்.

நிலவுமிழந் தழலாற்றாள் நிறையாற்றும்
 பொறையாற்றாள் நீர்மை யோடுங்
 கலவமயி லெனவெழுந்து கருங்குழலின்
 பரமாற்றாக் கைய ளாகி
 இலவவிதழ்ச் செந்துவர்வாய் நெகிழ்ந்தாற்றா
 மையின்வறிதே யின்ன சொன்னாள். 174

தோழியரொடு புலத்தல்

வேறு

321 கந்தங் கமழ்மென் குழலீர் இதுவென்
 கலைவாண் மதியங் கனல்வா னெனையிச்
 சந்தின் தழலைப் பனிநீ ரளவித்
 தடவுங் கொடியீர் தவிர்நீர் தவிர்நீர்
 வந்திங் குலவுந் நிலவும் விரையார்
 மலயா னிலமும் ளரியாய் வருமால்
 அந்தண் புனலும் அரவும் விரவுஞ்
 சடையா னருள்பெற் றுடையார் அருளார். 175

மெல்லெனத் தம் மீது வீசும் தென்றற் காற்று படுதலையும் பொறாதவராயினார். மேகங்கள் தவமும் வானத்தினின்றும் ஒளிவீசும் நிலவின் கதிர்களும் தம்மளவில் வெப்பம் தருதலின் அதனையும் பொறுத்துக் கொள்ளாதவராயினார். தம் பெண்மைக் குணமாய நிறையைக் கொண்டு செலுத்தவல்ல பொறையாற்றலையும், தாங்க இயலாதவராயினார். இவ்வாறாக அவர் சிறிய தோகைகளை உடைய மயிலைப் போல் எழுந்து, தம்கரிய கூந்தலின் பளுவையும் தாங்கமுடியாதவராயினார். இந்நிலையில் இலவ மலரனைய சிவந்தவாய் நெகிழ்ந்து பொறுக்க இயலாத வருத்தத்தால் சில சொல்வாராயினார்.

குறிப்புரை : 'மலர்ப் படுக்கையும், தென்றலும், நிலவும் இன்பம் தருவனவே. எனினும் ஆளுடைய நம்பிகளை நினைந்த காம வெப்பத் தால் அவை துன்பம் தருவன வாயின'. கலவமயில் - தோகைகளை யுடைய மயில். பரம் - பளு. கையளாகி - தன்மையையுடையளாகி. வறிது - சிறிது.

175.பொழிப்புரை : 'நறுமணம் பொருந்திய மென்மையான கூந்தலையுடைய தோழியர்களே! இது என்ன வியப்பு? அமிர்தகலை களையுடைய ஒளிபொருந்திய சந்திரனோ என்னைச் சுடுகின்றான்.

322 புலரும் படியன் நிரவென் னளவும்

பொறையும் நிறையும் இறையும் தரியா
உலரும் தனமும் மனமும் வினையேன்

ஒருவேன் அளவோ பெருவாழ் வரையீர்
பலரும் புரியுந் துயர்தா னிதுவோ

படைமன் மதனார் புடைநின் றகலார்
அலரும் நிலவு மலரு முடியார்

அருள்பெற் றுடையா ரவரோ வறியார். 176

இச்சந்தனக் குழம்பைப் பணிநீருடன் கலந்து என் மீது தடவுகின்ற கொடியவர்களே! இச்செயலைத் தவிரீர்! தவிரீர்! இங்கு வந்து உலவி நிற்கும் நறுமணம்பொருந்திய தென்றற் காற்றோ நெருப்பாய் வீசுகிறது. அழகிய குளிர்ந்த கங்கையையும் பாம்பையும் ஒருங்கே வைத்துள்ள சடையையுடைய சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்றுநிற்கும் ஆரூரரோ எனக்கு அருள்செய்கின்றார் அல்லர்' என்றவாறு.

குறிப்புரை : சந்து - சந்தனம். கொடியீர் - கொடிபோல்பவர்களே! என்றுரைத்தல் இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துவதன்றாம். மலயானிலம் - தென்றற் காற்று.

176.பொழிப்புரை : என்னைப் பொறுத்த அளவில் இவ்விரவும் விடிவதாயில்லை. இக்காம வெப்பத்தைத் தாங்குதற்குரிய பொறையும், பிறர் அறியாமல் காத்தற்குரிய நிறையும், சிறிதும் என்னிடத்தில் இல்லை. மார்பகங்களும் மனமும் உலர்ந்தன. இத்துணைப் பெருவாழ்வுகளும் தீவினையாலாய என் ஒருத்தி அளவிலா நிகழ வேண்டும்? கூறுங்கள்! பலராக இருந்து தம்முள் கூடிஇருந்து இவ்வாறு துன்பம் செய்வதா? மன்மதனாரும் என் அருகு இருந்து தம் படையை ஓயாது செலுத்தி வருகின்றார். கொன்றையும், நிலவும், கமழும் திருச்சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்று வாழும் ஆரூரரோ யான் படும் துன்பங்களை அறியாதவராயுள்ளார்!

குறிப்புரை : இரவும் புலரவில்லை என்றது, 'காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரைகாணேன், யாமத்தும் யானே உளேன்' (குறள், 1167) என்னும் திருக்குறளை நினைவு கூர வைக்கும். பெருவாழ்வு என்பது ஈண்டுப் பிரிவாற்றாத துன்பநிலைகளைக் குறித்தன. பலரும் புரியும் துயர் - நிலவும், தென்றலும், சந்திரனும், மன்மதனும் ஆகப் பலரும் புரியும் துயர். அலர் - இடம் நோக்கிக் கொன்றையைக் குறித்தது.

323 தேருங் கொடியு மிடையு மறுகில்

திருவா ஞரீர் நீரே யல்லால்

ஆரென் துயர மறிவா ரடிகேள்

அடியே னயரும் படியோ விதுதான்

நீரும் பிறையும் பொறிவா ளரவின்

நிரையுந் நிரைவெண் டலையின் புடையே

ஊருஞ் சடையீர் விடைமேல் வருவீர்

உமதன் பிலர்போல் யானோ வறுவேன். 177

இறைவன் மணம் புணர அருளல்

324 என்றின் னனவே பலவும் புகலும்

இருளா ரளகச் சுருளோ தியையும்

வன்றொண் டரையும் படிமேல் வரமுன்பு

அருள்வா னருளும் வகையார் நினைவார்

சென்றும் பார்களும் பணியுஞ் செல்வத்

திருவா ஞர்வாழ் பெருமா னடிகள்

அன்றங் கவர்மன் றலைநீர் செயுமென்று

அடியா ரறியும் படியா லருளி.

178

177.பொழிப்புரை : 'தேர்களும் கொடிகளுமாகச் செறிந்து நிற்கும் வீதிகளையுடைய திருவாஞரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரே! நும்மையன்றி என் துன்பங்களை அறியவல்லார் யாவர்? அடிகளே! அடியேன் வருந்தும் அளவும் இவ்வளவினதோ! காங்கையும், சந்திரனும், புள்ளிகளையுடைய நீண்ட பாம்புகளும், நிரல் பட அமைந்து நிற்கும் வெண்மையான தலைமாலையின் பக்கங்களில் ஊர்தற்கு இடனாய சடையையுடையவரே! ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருள்பவரே! உம்மிடம் அன்பிலாதவர் போல் யானோ இத்துன்பத்தை அடைவது?

குறிப்புரை : மிடையும் - நெருங்கிநிற்கும். வெண்மையான தலைகள் நிறைந்த மாலையை உடைமையின் அவற்றினூடே பிறையும் பாம்பும் ஊர்வனவாயின.

178.பொழிப்புரை : என்று இவ்வாறாய சொற்களை மேலும் மேலும் சொல்லுகின்ற கருமை பொருந்திய சுருண்ட கூந்தலையுடைய பரவையாரையும் நம்பியாளுரையும் இந்நிலவுலகில் வருமாறு அருளிச்

325 மன்னும் புகழ்நா வலர்கோன் மகிழ்

மங்கை பரவை தன்னைத் தந்தோம்

இன்னவ் வகைநம் மடியா ரறியும்

படியே யுரைசெய் தனமென் றருளிப்

பொன்னின் புரிபுன் சடையன் விடையன்

பொருமா கரியி னுரிவை புனைவான்

அன்னந் நடையாள் பரவைக் கணியது

ஆளு ரன்பால் மணமென் றருள.

179

செய்த சிவபெருமான், இது பொழுது அருள்செய்யும் வகையை யாரே நினைய வல்லார்? தேவர்களும் வந்து தொழுகின்ற செல்வம் நிறைந்த திருவாரூரில் வாழ்கின்ற தியாகராசப் பெருமான் அன்றைய நாளி லேயே அவ்விருவர்க்கும் திருமணத்தைச் செய்து வைப்பீர் என அவ்வுரின்கண் வாழும் அடியவர்களுக்குக் கனவில் அருளிச்செய்து.

குறிப்புரை : படிமேல்வர - இந்நிலவுலகில் தோன்றுமாறு. நம்பியாரூரரும் பரவையாரும் தத்தம் உள்ளத்தில் கொண்டிருந்த பிரிவாற்றாமை பெரிதாக வருத்தக் கண்ட இறைவன், அன்றே திருமணம் செய்யுமாறு அருளிச் செய்த பான்மையால், 'இறைவன் அருளும் அருளை யாரறிவார்? என வியந்து, பின் அவர் அருளிய அருளை ஆசிரியர் விரித்துரைப்பாராயினார். அடியார் அறியும் படியால் அருளி எனவே, கனவின்கண் அருளியமை விளங்குகின்றது. மன்றல் - திருமணம்.

179.பொழிப்புரை : நிலை பெற்ற புகழையுடைய நாவலாரும் மகிழுமாறு, மங்கை பரவையை உனக்கு மனையாளாகத் தந்தோம்; இவ்வாறு அருள் செய்ததைத் திருவாரூரில் வாழும் நம் அடியவர்கள் அறியுமாறும் அருள் செய்தனம்; எனக் கூறிய பின்பு, பொன்னை யொத்த முறுக்குண்ட மெல்லிய சடையையும், விடையையும் உடையவரும் போரில் வெல்லவல்ல கரிய யானையின் தோலைப் போர்த்தி யிருப்பவருமான தியாகேசப் பெருமான், அன்னத்தையொத்த நடையையுடைய பரவையாரது கனவிலும் தோன்றி, ஆருரனுக்கும் நினக்கும் விரைவில் மணம் நிகழும், என்று அருளிச் செய்ய.

குறிப்புரை : மன்னும் - நிலைபெற்ற.

326 காமத் துயரில் கவல்வார் நெஞ்சிற்
 கரையில் லிருளுங் கங்குற் கழிபோம்
 யாமத் திருளும் புலரக் கதிரோன்
 எழுகா லையில்வந் தடியார் கூடிச்
 சேமத் துணையா மவர்பே ரருளைத்
 தொழுதே திருநா வலர்கோன் மகிழத்
 தாமக் குழலாள் பரவை வதுவை
 தகுநீர் மையினால் நிகழச் செய்தார். 180

பன்னாளும் பயில் யோகம்
 வேறு

327 தென்னாவ லூர்மன்னன்
 தேவர்பிரான் திருவருளால்

180.பொழிப்புரை : காமத் துன்பத்தால் வருந்தி நின்ற ஆரூரர், பரவையார் ஆகிய இருவர் நெஞ்சிலும் நிறைந்திருந்த ஆற்றாமையாகிய இருளும், இரவு கழிதற்கென இடையே சென்று கொண்டிருக்கும் யாமங்களின் இருளும் நீங்கக், கதிரவன் எழுந்த எல்லையில், ஆரூரில் உள்ள அடியவர்கள் அனைவரும் தமக்கு உற்றவிடத்து உதவும் அருள் வைப்பாக நின்றருளும் பெருமானை வாழ்த்தி, திருநாவலூர்த் தலைவராகிய ஆரூரர் மகிழுமாறு, மாலை அணிந்த கூந்தலையுடைய பரவை யாரை உரிய சிறப்போடு திருமணம் செய்வித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

குறிப்புரை : கரையில் இருள் - கரைகாணமுடியாத இருள்: இருவர் மாட்டும் அமைந்திருந்த ஆற்றாமையை இருள் என உருவகித்தார். 'மாக்கள் சிந்தையுட் சார்ந்து நின்ற பொங்கிய இருள்' (தி.12 பாயி. பா.10), 'நீறணிந்தார் அகத்திருளும் நிறைகங்குல் புறத்திருளும் மாறவரும் திருப்பள்ளி யெழுச்சி' (தி.12 பு.21 பா.68) என ஆசிரியர் இதற்கு முன்னும் பின்னும் அறியாமையை இருள் என உருவகித்திருக்கும் திறமும் நினைவுகூர்தற்குரியது. கங்குல் - இரவு. இது ஒவ்வொரு யாமமாகக் கழிய இருள் நீங்குகின்றது. ஆதலின் 'கங்குல் கழிபோம் யாமத்து இருளும் புலர' என்றார். கழிபோம்-கழிந்துசெல்லுகின்ற. சேமத்துணை - சேர்த்து வைத்திருக்கும் துணை: அஃதாவது நெஞ்சில் சேமித்து வைத்திருக்கும் துணை: பாதுகாப்பான துணை: அத்துணை இறைவன் ஒருவனேயாவன். தாமம் - மாலை.

181.பொழிப்புரை : அழகிய திருநாவலூரின் மன்னராக விளங்கும் ஆரூரர், தியாகேசப் பெருமானின் திருவருளால்

மின்னாருங் கொடிமருங்குற்

பரவையெனு மெல்லியல்தன்

பொன்னாரும் முலைஓங்கல்

புணர்குவடே சார்வாகப்

பன்னாளும் பயில்யோக

பரம்பரையின் விரும்பினார்.

181

மின்னலையும் கொடியையும் ஒத்த இடையினையுடைய பரவையார் என்னும் மெல்லியலாரின், பொன் அணிகலன்களையுடைய தனங்களாகிய இருமலைகளின் நெருங்கிய சிகரங்களையே அரணாகக் கொண்டு பலநாள்களும் பழகும்யோகத்தை, அதற்கு உரித்தான வழிவழியாகச் சொல்லப் பெறும் அறத்தின் வழிநின்று துய்த்து மகிழ்வாராயினார்.

குறிப்புரை : மின்னல், இடையின் அசைவிற்கும், கொடி அதன் மென்மைக்கும் உவமையாயின. யோகம் - கூடுவது. மனத்தை இறைவன்பால் கூட்டவும் பின் அதனை விட்டு நீங்காது காக்கவும் கொள்ளும் பயிற்சியே யோக மாகும். இதனைச் செய்தற்கு உலகியல் சூழலினின்றும் நீங்கி மலைச் சிகரங்களைச் சார்ந்து பயில்வர். அப் பொழுது தான் அது விரைவாகவும் நிறைவாகவும் கைகூடும். இவ் வாறே நம் ஆரூரரும் பரவையாரை மணந்திருந்தும், உலகியலில் காணும் இன்பவழியன்றி, அருளியல்வழிக்காணும் இன்பமாம் இவ் யோகப் பயிற்சியைச் செய்தார் என்பார், இங்ஙனம் கூறினார்.

ஓங்கல் - மலை. குவடு - சிகரங்கள். இங்குப் பரவையாரின் தனங்களாகிய மலைகளின் நெருங்கிய சிகரங்களையே இடனாகக் கொண்டு ஆரூர் யோகம் செய்தார் என்றார். இறைவன் திருவருளிலேயே அழுந்திநின்று அவன் செயலாகவே அனைத்தையும் கண்டுநிற் பார்க்கு நாம் காணும் உலகியல் இன்பங்களும் இறைவனின் அருள் வழிவரும் இன்பங்களாகவே தோன்றும். அம்மனநிலையால் அவர் அநுபவிக்கும் உலகியல் இன்பங்கள் நம்போன்று வினை வழிப்படு வனவும் ஆகா. அந்நிலையில் அவர்க்கு வரக் கடவனவான நல்வினை தீவினைகளும் இலவாம். இந்நிலையிலேயே இவ்வநுபவமும் சுந்தர ருக்கு நிகழ்ந்தது. இறைவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப் பெற்றதும் ஆரூர் இறைவனை வேண்டிக் கொண்டது தவநெறியேயாகும். அந்நெறியினை அவருக்கு வழங்கியமை புலனாகவே சித்தவட மடத்தில் ஆரூரருக்கு இறைவன் தன் திருவடியையும் சூட்டி யருளினன். ஆரூரரின் மனமும் அந்நிலையிலேயே இருந்தது என்பதை,

328 தன்னையா ஞடையபிரான்

சரணார விந்தமலர்

சென்னியிலுஞ் சிந்தையிலும்

மலர்வித்துத் திருப்பதிகம்

பன்னுதமிழ்த் தொடைமாலை

பலசாத்திப் பரவையெனும்

மின்னிடையா ஞடன்கூடி

விளையாடிச் செல்கின்றார்.

182

ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள் ளேநின்ற ஒண்பொருள்
சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன் சென்று திருவொற்றி யூர்புக்குச்
சார்ந்தனன் சார்ந்தனன் சங்கிலி மென்றோள் தடமுலை
ஆர்ந்தனன் ஆர்ந்தனன் ஆமாத் தூர்ஜயன் அருளதே.

தேடுவன் தேடுவன் செம்மலர்ப் பாதங்கள் நாள்தொறும்
நாடுவன் நாடுவன் நாபிக்கு மேலேயொர் நால்விரல்
மாடுவன் மாடுவன் வன்கை பிடித்து மகிழ்ந்துளே
ஆடுவன் ஆடுவன் ஆமாத் தூர்எம் மடிகளே.

-தி.7 ப.45 பா.4, 9

‘ஊனை உயிர்வெருட்டி ஒள்ளி யானை நினைந்திருந்தேன்’
(தி.7 ப.100 பா.2) என்பனவாகிய அவர்தம் திருவாக்குகளே விளக்கி
நிற்பதும் காணலாம்.

‘பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்ப மாம் அங்கே

முற்ற வரும் பரிசு உந்தீபற

முளையாது மாயையென் றுந்தீபற’

எனவரும் திருவந்தியார் (பா.33) கூற்றும் இவ்வுண்மையை விளக்கும்.

182.பொழிப்புரை : நாவலூரர் தம்மை ஆளாகவுடைய
சிவபெருமானின் திருவடித் தாமரைகளைத் தலைக்கு அணியாகச்
சூடியும், மனத்தில் நினைந்தும், திருப்பதிகங்களாக அமைந்த தமிழ்ப்
பாமாலைகள் பலவற்றை அருளியும், பரவையாருடன் கூடி
விளையாடியும் வருவாராயினர்.

குறிப்புரை : நாவலூரர் என்னும் எழுவாய், முன்னைய பாட்டி
னின்றும் வருவிக்கப்பட்டது.

சரண அரவிந்தம் = சரணாரவிந்தம். திருவடித் தாமரைகள்.

வழிபாட்டில் ஒருநாள்

வேறு

329 மாதூடன் சூட வைகி

மாளிகை மருங்கு சோலைப்

போதலர் வானி மாடு

செய்குன்றின் புடையோர் தெற்றிச்

சீதளத் தரளப் பந்தர்ச்

செழுந்தவி சிழிந்து தங்கள்

நாதர்பூங் கோயில் நண்ணிக்

கும்பிடும் விருப்பால் நம்பி.

183

330 அந்தரத் தமரர் போற்றும்

அணிகிள ராடை சாத்திச்

இவற்றைச் சென்னியில் சூடுதல்; தலையின்கண் வைத்துச் சிந்திப் பதாகும். 'சேவடிக்கண் நம் சென்னிமன்னித் திகழுமே!' (தி.8 ப.42 பா.5) என்னும் திருவாசகமும். இறைவன் திருவடிகளைத் தலையிலும் மனத்திலும் கொண்டு வாழ்த்தியும், இறைவனுக்கெனப் பல பாமாலை களைச் சூட்டியும் வழிபாடாற்றிவரும் நிலையிலேயே பரவையாருடனும் சூடிவிளையாடினார். இவ்வாற்றான் அவர்தம் யோக நிலை இங்கும் அறியப்படுகின்றது. இது பொழுது பாடிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தல்.

183.பொழிப்புரை : பரவையாருடன் வாழ்ந்திருந்த நம்பியாரூரர் (ஒருநாள்) தம் மாளிகையின் அருகில் இருக்கும் சோலையில், நீர் மலர்கள் நிறைந்து கிடக்கும் குளங்கள் இருக்கும் பக்க அமைப்பில் உள்ள செய்குன்றின் பக்கத்தில், ஒரு திண்ணையில், குளிர்ந்த முத்து விதானத்தின் கீழ் அமைந்துள்ள அழகியதோர் இருக்கையிலிருந்து இறங்கி, தம் தலைவராகிய இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பூங்கோயிலை அடைந்து வழிபடும் விருப்பினராய்,

குறிப்புரை : ஆரூரர்தம் மாளிகை வளமிக்க குளங்களும் செய்குன்று களும் சூழ அமைந்திருந்தமை, இதனால் புலனாகும். அங்கு நாளும் சென்று பரவையாருடன் மகிழ்ந்திருப்பார். அவ்வாறு இருக்கும் நாள்களில் ஒருநாள் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடும் நினைவு மீதாரப் புறப்படுவாராயினர்.

184.பொழிப்புரை : மேலுலகத்திலுள்ள வானவர்களும்

சந்தனத் தளறு தோய்ந்த

குங்குமக் கலவை சாத்திச்

சந்தரச் சுழியஞ் சாத்திச்

சுடர்மணிக் கலன்கள் சாத்தி

இந்திரத் திருவின் மேலாம்

எழில்பெற விளங்கித் தோன்ற.

184

331 கையினிற் புனைபொற் கோலும்

காதினில் இலங்கு தோடும்

மெய்யினில் துவளு நூலும்

நெற்றியின் விளங்கு நீறும்

ஐயனுக் கழகி தாமென்

றாயிழை மகளிர் போற்றச்

சைவமெய்த் திருவின் கோலந்

தழைப்பவீ தியினைச் சார்ந்தார்.

185

போற்றும் படியான தக்க அழகு பொருந்திய ஆடை அணிந்து, குங்குமம் கலந்த சந்தனக் குழம்பை உடம்பில் அணிந்து, அழகிய சுழியம் என்னும் தலை முடியை அணிந்து, ஒளிபொருந்திய பிற அணிகலன்களையும் அணிந்து, இந்திரச் செல்வத்தினும் மேலாய் அழகு பொருந்தத் தோன்றி,

குறிப்புரை : சுழியம் - ஆண்மக்கள் தலைக்கு அணியும் முடி (கிரீடம்) வகைகளுள் ஒன்று.

185.பொழிப்புரை : கையினில் அழகிய பொற்கோலும், செவிகளில் விளக்கம் பொருந்திய தோடுகளும், மார்பினில் அசையும் பூணூலும், நெற்றியில் விளங்குகின்ற திருநீறும் கண்ட பெண்கள், இத்தலைவர்க்கு இக்கோலம் மிகவும் அழகு ஊட்டுவதாகும் என்று பாராட்ட, சைவத்தின் மெய்மையான அழகிய கோலம் தழையத் திருவீதியினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின். கையினில் கோலும், காதுகளில் கவச குண்டலங்களும் இருப்பது அரசியல் திருவாம். மார்பினில் நூலும் நெற்றியில் நீறும் இருப்பன வைதிகத் திருவாம்.

332 நாவலூர் வந்த சைவ

நற்றவக் களிதே யென்றும்

மேவலர் புரங்கள் செற்ற

விடையவர்க் கன்ப வென்றுந்

தாவில்சீர்ப் பெருமை யாளர்

மறையவர் தலைவ வென்றும்

மேவினர் இரண்டுபாலும்

வேறுவே றாயம் போற்ற.

186

333 கைக்கடா குரங்கு கோழி

சிவல்கவு தாரி பற்றிப்

பக்கமுன் போது வார்கள்

பயில்மொழி பயிற்றிச் செல்ல

மிக்கபூம் பிடகை கொள்வோர்

விரையடைப் பையோர் சூழ

மைக்கருங் கண்ணி னார்கள்

மறுகநீண் மறுகில் வந்தார்.

187

186.பொழிப்புரை : மேற்கூறிய இருவகைத் திருவினோடும், வீதியினை அடைந்த ஆரூரரைத், திருநாவலூரில் தோன்றிய சைவ சமயத்தின் நற்றவப் பயனாய் விளங்கும் ஆண் யானையே என்றும், திரிபுரம் எரித்த பெருமானின் அன்பரே என்றும், குற்றமற்ற சீரிய பெருமை பொருந்திய திருவாளரில் வாழும் மறையவர் தலைவரே!" என்றும் இருமருங்கும் தம்மொடு சூழ்ந்து வரும் மகளிர் போற்றவும்,

குறிப்புரை : ஆயம் - மகளிர் கூட்டம்.

187.பொழிப்புரை : கையில் பிடித்துப் பழக்கும் கடா, குரங்கு, கோழி, சிவல், கௌதாரி ஆகிய இவற்றை இருமருங்கிலும், இவருக்கு முன்னேயும் பிடித்துக் கொண்டு செல்பவர்கள் அப்பறவைகளும் விலங்குகளும் பழகிய சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டு போகவும், மலர்கள் நிறைந்த மலர்க்கூடைகளைக் கொண்டு செல்பவரும், நறுமணம் பொருந்திய பொருள்களுடன் வெற்றிலை முதலியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் அடைப்பையை எடுத்துக் கொண்டு செல்பவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து வரவும், அப்பெருமகனாரைக் கண்ட மையணிந்த அகன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் மயங்கவும் நீண்ட தெருவழியாக

334 பொலங்கலப் புரவி பண்ணிப்

போதுவார் பின்பு போத

இலங்கொளி வலயப் பொற்றோள்

இடையிடை மிடைந்து தொங்கல்

நலங்கிளர் நீழற் சூழ

நான்மறை முனிவ ரோடும்

அலங்கலம் தோளி னான்வந்

தணைந்தனன் அண்ணல் கோயில். 188

335 கண்ணுதல் கோயில் தேவா

சிரியனாங் காவ ணத்துள்

விண்ணவ ரொழிய மண்மேன்

மிக்கச் ரடியார் கூடி

ஆரூரர் வந்தார்.

குறிப்புரை : கைக்கடா - பழக்கப்பட்ட ஆட்டுக்கடா, சிவல் - கௌ தாரியின் இனம். பிடகை - கூடை. அடைப்பை - வெற்றிலை பாக்கு முதலியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் கலம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

188.பொழிப்புரை : அழகிய அணிகள் பூண்ட ஆடல் குதிரைகளை ஆடச் செய்து வருபவர்கள் முன்பு செல்லவும், அவர்களின் பின்பு மிகவும் ஒளி வீசும் தோள் வளைகளை அணிந்த தோள்களின் மீது மயிற்பீலிகளை இடையீடின்றி நெருங்கக்கட்டி இருப்பதால் அவற்றின் நிழல் சூழவும், மாலை அணிந்த அழகிய தோள்களையுடைய ஆரூரர் மறையோதும் முனிவர்களுடனே வந்து தியாகேசுவரரின் திருக் கோயிலை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : பொலங்கலம் - அழகிய அணிகள். புரவி - குதிரை. இத்தகைய குதிரைகளைப் 'பண்ணிப் போதுவார்' என்பதால், இக்குதிரைகள் உண்மைக் குதிரைகள் அல்ல என்பது விளங்கும். இவற்றைப் பொய்க்காற் குதிரைகள் என்பர். வலயம் - தோள்வளை. தோள்களில் மயிற்பீலிக் குஞ்சங்களை அணியின் பித்தம் மிகாது ஆதலின் 'நலங்கிளர் நீழல்' என்றார் - அலங்கல் - மாலை. போத - மிகவும்.

189.பொழிப்புரை : (திருக்கோயிலை அடைந்த நம்பியாரூரர்)

எண்ணிலார் இருந்த போதில்

இவர்க்கியா னடியான்ஆகப்

பண்ணுநா ளெந்நா ளென்று

பரமர்தாள் பரவிச் சென்றார்.

189

336 அடியவர்க் கடிய னாவேன்

என்னும்ஆ தரவு கூரக்

கொடிநெடுங் கொற்ற வாயில்

பணிந்துகை குவித்துப் புக்கார்

கடிகொள்பூங் கொன்றை வேய்ந்தா

ரவர்க்கெதிர் காணக் காட்டும்

படியெதிர் தோன்றி நிற்கப்

பாதங்கள் பணிந்து பூண்டு.

190

நெற்றிக்கண்ணையுடைய இறைவனின் பூங்கோயிலின் முன் உள்ள தேவாசிரியன் மண்டபத்தின் வாயிலில் கூடியிருக்கும் விண்ணவர்கள் ஒருபுறம் நிற்க, இந்நிலவுலகில் தோன்றிச் சீர்மை மிக விளங்கும் அடியவர்கள் எண்ணற்றவர்களாய்க் குழுமி இருந்த பொழுது, இவர்கட்கெல்லாம் என்னை அடியவன் ஆகுமாறு செய்கின்றநாள் எந்நாளோ எனும் கருத்துடன், இறைவனின் திருவடிகளை வழிபட்ட வண்ணம் செல்வாராயினார்.

குறிப்புரை : தேவாசிரியன் - தேவர்கள் இறைவழி பாட்டிற்கெனக் கூடியிருக்கும் மண்டபம்.

இங்கு மண்ணுலகத்தவர்களன்றி விண்ணுலகத்தவரும் தங்கி வழிபாடாற்றி வருவர். ஒழிய - ஒரு புறம் நிற்க.

190.பொழிப்புரை : இவ்வடியவர்களுக்கு அடியனாவேன் என்னும் அன்பு மீதாரக் கொடிகளையுடைய நெடிய வெற்றி பொருந்திய உள்வாயிலிலே பணிந்து, கைகளைத் தலைமேல் வைத்துக் கூப்பிய வண்ணம், திருக்கோயிலின் உள்ளே நம்பியாரூரர் புகுந்தார். அது பொழுது நறுமணம் மிக்க அழகிய கொன்றையை அணிந்தவராய் தியாகேசுவரரும், அவர் முன் வணங்கி மகிழுமாறு எதிர்காட்சி கொடுத்து நிற்க, அப்பெருவடிவைக் கண்டு வணங்கியவராய்.

குறிப்புரை : கொற்றவாயில் - வெற்றிபொருந்திய உட்கோபுரவாயில்.

இறைவரைப் போற்றல்

வேறு

337 மன்பெ ருந்திரு மாமறை வண்டுசூழ்ந்து
தன்பர் சிந்தை அலர்ந்தசெந் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மானந்த நன்மது
என்த ரத்து மளித்தெதிர் நின்றன. 191

338 ஞாலம் உய்ய நடமன்றுள் ஆடின
கால னாருயிர் மாளக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குழல் மாமலை யாள்செங்கை
சீல மாக வருடச் சிவந்தன. 192

191.பொழிப்புரை : நிலையான பெருந்திருவாம் பரம்பொருளைத் தம் உட்கொண்டு நிற்கும் நான்மறைகளாகிய வண்டுகள் நெருங்கி ஒலிக்க, அன்பால் நினைவார்தம் உள்ளமாகிய தாமரையில் ஊறுகின்ற நல்ல, பெரிய, மேலாய ஆனந்தம் என்னும் நல்ல தேனைப் பெறத் தகுதியில்லாத அடியவனிடத்தும் பெறுமாறு வழங்கி எதிர் நிற்கின்றன.

குறிப்புரை : மன் - நிலைபெற்ற. பெருந்திரு - எப்பொருளினும் பெரிதாய இறைவன். பரம ஆனந்தம் - மேலான ஆனந்தம்: ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்ப அன்பு.

192.பொழிப்புரை : (இவ்வாறு எதிர்நின்று காட்சிஅளிக்கும் திருவடிகளே) உலகுயிர்கள் உய்யுமாறு ஐந்தொழில் பெருங்கூத்தைத் திருஅம்பலத்தில் ஆடின. இயமனின் உயிர்செலச் சினந்தன. மாலை அணிந்த கூந்தலையுடைய இமயப் பெருமலையின் தலைவியான உமையம்மையார் தம் சிவந்த கைகள் மனம் குளிர வருடச் சிவந்தன.

குறிப்புரை : இறைவன் திருக்கூத்தை இடையறாது இயற்றிநிற்பது உலகுயிர்களை உய்யக் கொள்வதற்கேயாம். அவ்வகையில் கூறப்படும் தொழில்கள் படைப்பு முதலிய ஐந்துமாம். இவற்றை அத் திருவடிகள் செய்தருளுமாற்றை,

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்குழல்கள்

339 நீதி மாதவர் நெஞ்சிற் பொலிந்தன
வேதி யாதவர் தம்மைவே திப்பன
சோதி யாயெழுஞ் சோதியுட் சோதிய
ஆதி மாலயன் காணா வளவின.

193

போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

என வரும் (தி.8 ப.7 பா.20) திருவாசகமும் நன்கு விளக்கும்.

சீமலாக - பத்திமையும் மகிழ்வும் பொருந்த. உமையம்மையார்
இறைவனின் திருவடிமலர்களை மென்மையாக வருடினும் அம்மலர்கள்
அம்மென்மையினும் மென்மையாய் இருத்தலின் அவ்வளவிலேயே
சிவப்பவாயின.

“செருடக் கடிமலர்ச் செல்விதன் செங்கம லக்கரத்தால்
வருடச் சிவப்பன மாற்பே றுடையான் மலரடியே’

(தி.4 ப.108 பா.2)

“மன்னு மலைமகள் கையால் வருடின” (தி.4 ப.100 பா.1)

என வரும் நாவரசர் திருவாக்கும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியன.

193.பொழிப்புரை : (இத் திருவடிமலர்களே) நெறிதவறாது
நிற்கும் அருந்தவம் உடையவர்களின் நெஞ்சில் பொலிவு பெற்று
விளங்குவன. உலகியலினின்றும் வேறுபட்டு அருளியலைத்
தலைப்படாத அறியாமை உடையவர்களையும் அறிவு விளங்கச்
செய்வன. உலகிற்கு ஒளிதரும் பொருள்களுக்கெல்லாம் ஒளிதந்து
நிற்பன. ஒரு கால எல்லையுள் பட்டு நிற்கும் திருமாலும் அயனும்
காணமுடியாத அமைவினையுடையன.

குறிப்புரை : நீதிமாதவர் - ஒழுக்கமும், பத்திமையும்
உடையவர். வேதியாதவர் - வேறுபடாதவர்: உலகியலை விடுத்து
அருளியலில் தலைப்படாது, அதுவே பொருள், என அதனுள் அழுந்தி
நிற்பவர். வேதிப்பன - பிரிப்பன: அன்னோரை அச்சுமுலினின்றும்
பிரித்து ஞான விளக்கம் தந்துநிற்பன. சோதியாய் எழும் சோதி -
அருக்கன், மதி, தீ என்பனவற்றிற்கு முறையே ஒளியையும்,
தண்மையையும், வெப்பத்தையும், தந்து நிற்பவன். தோற்றமுண்டேல்
மரணம் உண்டு ஆதலால், மால், அயன்முதலாய தேவர்கள் எல்லாம்
ஒரு கால எல்லையில் அழிவர்.

340 வேத வாரண மேற்கொண் டிருந்தன

பேதை யேன்செய் பிழைபொறுத் தாண்டன

ஏத மானவை தீர்க்க இசைந்தன

பூத நாதநின் புண்டரீ கப்பதம்.

194

இறைவன் தொண்டர்தம் பெருமையை அருளல்
வேறு

341 இன்னவா நேத்து நம்பிக்

கேறுசே வகனார் தாமும்

அந்நிலை யவர்தாம் வேண்டும்

அதனையே அருள வேண்டி

மன்னுசீ ரடியார் தங்கள்

வழித்தொண்டை உணர நல்கிப்

பின்னையும் அவர்கள் தங்கள்

பெருமையை அருளிச் செய்வார்.

195

194.பொழிப்புரை : உயிர்கட்குத் தலைவராக விளங்கும் பெருமானின் திருவடித் தாமரைகளே, நான்மறைகளாகிய யானையின் மீது நின்று இலங்குவன. அறியாமையுடைய அடியவனின் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்து ஆண்டன. இனி வரக்கடவனவாகிய பிழைகளையும் வாராமல் தடுத்தற்கு முன்றிற்பன.

குறிப்புரை : பிழை - குற்றம்: கடந்த காலத்தும் நிகழ் காலத்தும் செய்த குற்றங்கள். பழவினையும், நுகர்வினையுமாம். ஏதமானவை - இனி வரத்தகும் துன்பங்கள்: இது வருவினையாம்.

195.பொழிப்புரை : இவ்வாறு போற்றுகின்ற நம்பியாருருக்கு ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனும், அந்நிலையில் அவர் வேண்டும் பொருளை அவர்க்கு அருள் செய்வதற்காக, நிலை பெற்ற சிறப்பமைந்த அடியவர்கள் வழிவழியாகச் செய்துவரும் திருத் தொண்டின் திறன்களை உணரும் உணர்வை அறியச் செய்து, மேலும் அவர்களின் பெருமைகளைத் தாமே அருளிச் செய்வாராயினர்.

குறிப்புரை : ஏறு - ஆனேறு. அவர் தாம் வேண்டும் பொருள் - இவர்க்கு யான் அடியேன் ஆகப்பண்ணும் நாள் எந்நாள் (பா.335) என முன் வேண்டிக் கொண்ட பொருள். மேல் ஆறு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

342 பெருமையால் தம்மை ஒப்பார்

பேணலால் எம்மைப் பெற்றார்

ஒருமையால் உலகை வெல்வார்

உணமே லொன்று மில்லார்

அருமையாம் நிலையி னின்றார்

அன்பினா லின்ப மார்வார்

இருமையுங் கடந்து நின்றார்

இவரைநீ யடைவா யென்று.

196

343 நாதனா ரருளிச் செய்ய

நம்பியா ரூரர் நானிங்கு

ஏதந்தீர் நெறியைப் பெற்றேன்

என்றெதிர் வணங்கிப் போற்ற

நீதியா லவர்கள் தம்மைப்

பணிந்துநீ நிறைசொன் மாலை

கோதிலா வாய்மை யாலே

பாடென வண்ணல் கூற.

197

196.பொழிப்புரை : அடியவர்கள் தம் பெருமையினால் தமக்குத் தாமே ஒப்பாவர். இடைவிடாது எம்மை நினைந்து உருகுதலால் எம்மைப் பெற்றவர். எம்மோடு ஒருமைப்பட நின்றலால் உலகை வெல்வர். அதனால் மேல் வரக் கடவ துன்பங்கள் எவையும் இல்லார். பிறர் எவரும் நின்றற்கரிய நிலையில் நிற்பவர்கள். அன்பின் நிறைவால் இன்பத்தையே நிறையத் துய்த்து வருபவர்கள். இம்மை மறுமைகளைக் கடந்து இனிய நிலையைப் பெற்றவர்கள். இவ்வினியினராய இவ் வடியவர்களை நீ அடைவாயாக.

குறிப்புரை : பேணல் - இறைவனை என்றும் மறவாது போற்றி வருதல். ஒருமை - இறைவனோடு ஒன்றுபட்ட ஒருமை: 'உணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தீ' (தி.6 ப.25 பா.) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

197.பொழிப்புரை : எவ்வுயிர்க்கும் தலைவராய பெருமான் இவ்வாறு அருளிச் செய்ய, நம்பியாரூரரும் நான் இங்குக் குற்றத்தினின்றும் நீங்கும் நெறியை அடையப் பெற்றேன், என்று எதிர் வணங்கிப் போற்றி நின்றார். அதுபொழுது 'நீ முறைமையாக இவர்களை வணங்கி நிறைந்த சொல்மாலையைக் குற்றம் இல்லாத

திருத்தொண்டத் தொகை அருள் வேண்டல்

344 தன்னையா ளுடைய நாதன்

தானருள் செய்யக் கேட்டுச்

சென்னியால் வணங்கி நின்ற

திருமுனைப் பாடி நாடர்

இன்னவா நின்ன பண்பென்

றேத்துகேன் அதற்கி யானார்

பன்னுபா மாலை பாடும்

பரிசெனக் கருள்செய் யென்ன.

198

இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தல்
வேறு

345 தொல்லைமால் வரைபயந்த

தூயாள்தன் திருப்பாகன்

அல்லல்தீர்ந் துலகய்ய

மறையளித்த திருவாக்கால்

உண்மைத் தன்மையால் பாடுவாயாக' என்று பெருமானும் அருளிய அளவில்.

குறிப்புரை :கோது - குற்றம்.

198.பொழிப்புரை : தம்மை அடிமையாகக் கொண்ட பெருமான் இங்ஙனம் அருளிச்செய்த ஆணையைக் கேட்டவராய் அப் பெருமானைத் தலையால் வணங்கி நின்ற நம்பிகள், அவ்வடியவர்களை இவ்வாறு தான் பாட வேண்டும் என்பதையோ இத்தகைய பண்புகளை அறிந்துதான் பாடவேண்டும் என்பதையோ அறியாத நிலையில் எவ்வாறு பாடுவேன்? அதற்கு யான் என்ன தகுதி உடையேன்? ஏதும் அறியாத எனக்கு அவ்வடியவர்களைப் பாடும் பாங்கினை அருளிச் செய்ய வேண்டும் என வேண்ட.

குறிப்புரை :பாமாலை - பலவாறாகப் புகழ்ந்து சொல்லும் பாமாலை.

199.பொழிப்புரை : பழமையும், பெருமையும் வாய்ந்த இமையமலையில் தோன்றிய தூய உமையம்மையை இடப்பக்கத்தில் கொண்ட இறைவரும், இவ்வுயிர்கள் துன்பம் நீங்க நான்மறைகளை வழங்கி யருளிய திருவாக்கால், 'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும்

தில்லைவா முந்தணர்தம்

அடியார்க்கும் அடியேனென்று

எல்லையில்வண் புகழாரை

யெடுத்திசைப்பா மொழியென்றார்.

199

346 மன்னுசீர் வயலாநூர்

மன்னவரை வன்றொண்டர்

சென்னியுற அடிவணங்கித்

திருவருள்மேல் கொள்பொழுதின்

முன்னமால் அயனறியா

முதல்வர்தா மெழுந்தருள

அந்நிலைகண் டடியவர்பாற்

சார்வதனுக் கணைகின்றார்.

200

அடியேன்' என்று தொடங்கி எல்லையற்ற பெரும் புகழையுடைய அடியவர்களை எடுத்துப் போற்றிப் புகழ்மாலை பாடுவாயாக என அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை : வரை - மலை: இமயமலை. இமவான் மகளாகத் தோன்றியமையின் 'வரைபயந்த' என்றார். வினை வயத்தால் அன்றி அருள் வயத்தால் தோன்றியமையின் 'தூயான்' என்றார். திருவருள் துறையுள் புகுந்த இறைவர் மறைந்துவிட, ஆரூர் யாதீனை அறிந்து என்சொல்லிப் பாடுகேன் என, அங்கும் அவர் தம்மைப் பாடுவதற்குப் 'பித்தன்' என்று தொடங்கிப்பாடுக என்றார். இங்கும் அப்பெருமானின் அடியவர் பண்பை எவ்வாறு பாடுகேன் எனத் 'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' எனத் தொடங்கிப் பாடுக என்றார். இதனால் உயிர்கள் இறைவனையோ அவன் அடியவர்களையோ தாமே அறிந்து பாடும் உணர்வுடையன வல்ல, உணர்த்த உணரவே போற்றும் தகுதி உடையன என்பது அறிதும். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

200.பொழிப்புரை : நிலை பெற்ற சிறப்பினைப் பொருந்திய வயல்கள் நிறைந்த திருவானூர்ப் பெருமானின் திருவடிகளை நம்பியானூரார் தம் தலையுற வணங்கி, இறைவனின் திருவருளை உளம் கொண்ட நிலையில், முன்பு ஒருமுறை மாலும், அயனும் அறியவாராத இறைவன் மறைந்தருள, அதைக் கண்ட நாவலூரார் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் கூடியிருக்கும் அடியவர்களிடத்துச் சென்று சேர்வாராய்.

திருத்தொண்த் தொகை அருளல்

347 தூரத்தே திருக்கூட்டம்

பலமுறையால் தொழுதன்பு

சேரத்தாழ்ந் தெழுந்தருகு

சென்றெய்தி நின்றழியா

வீரத்தா ரெல்லார்க்குந்

தனித்தனிவே றடியேன் என்று

ஆர்வத்தால் திருத்தொண்டத்

தொகைப்பதிக மருள்செய்தார்.

201

குறிப்புரை : ஆரூர் மன்னவர் - தியாகேசர். எழுந்தருள - மறைந்தருள. மேல் 190ஆவது பாடலில் நம்பியாரூரர்க்குக் காட்சி கொடுத்தார் என்றருளப்பெற்றது. அக் காட்சியைக் கண்ட நிலையில் ஆரூர் போற்றி மகிழ் (பா.191-194) அவருக்கு அடியவர் பெருமையை அருளி, அவரைப் பாடுக என, அவரும் எவ்வாறு ஏத்துவேன் என, இறைவனும் 'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என அடிஎடுத்துக் கொடுத்தனர். (பா.195 - 199) ஆரூரரும் அப் பெருமானை உளம் கொண்டு நிற்கும் நிலையில், அப்பெருமான் மறைந்தருள, அவரும் அடியவரிடத்துச் சென்றார் என வரலாற்றை இயைத்து நினைவு கூர்க.

201.பொழிப்புரை : சென்ற ஆரூரர் தொலைவில் நின்றே அவ்வடிய வர் திருக்கூட்டத்தைப் பல முறை வணங்கியும், அன்பு மீதூரத் தாழ்ந்து எழுந்தும் நின்று, பின்பு அவ்வடியவர் அருகில் சென்று நின்று, எஞ்ஞான்றும் அழியாத வீரமுடைய அவ்வடியவர்கள் ஒவ்வொரு வரையும் தனித்தனியாக அவரவர்தம் திருப்பெயரையும் சொல்லி, இவருக்கு அடியேன், இவருக்கு அடியேன் என்றும், பின் அவர்க்கு வேறாகப் பல அடியவர்களைத் தொகுதியாய்க் குறித்து, அவ்வடியவர் களுக்கும் அடியேன் என்றும் போற்றியும், மேன்மேலும் பெருகி எழுகின்ற அன்பினால் 'திருத்தொண்டத் தொகை' எனும் பெயருடைய திருப்பதிகத்தை அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : 'வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ' என (பா.144) முன்னர்க் கூறிய தற்கேற்ப, ஈண்டும் 'வீரத்தார் எல்லார்க்கும்' என்றார்.

இங்கு அருளிய பதிகமே 'தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' எனத் தொடங்கும் திருத்தொண்டத் தொகைப் பதிகமாகும். இவ்வரிய தொடர், இறைவனாலேயே அடியெடுத்துக்

348 தம்பெருமான் கொடுத்தமொழி
முதலாகத் தமிழ்மாலைச்
செம்பொருளால் திருத்தொண்டத்
தொகையான திருப்பதிகம்
உம்பர்பிரான் தானருளும்
உணர்வுபெற உலகேத்த
எம்பெருமான் வன்றொண்டர்
பாடியவ ரெதிர்பணிந்தார்.

202

கொடுக்கப்பட்ட பெருமையுடையதாகும். பெரிய புராணம் எனும் விரிநூல் அமைய, இது தொகை நூலாக அமைந்த சிறப்புடையதாகும்.

சுந்தரர் பெருமான் இந்நிலவுலகில் தோன்றுதற்குக் காரணம் இப்பதிகம் அருளவேயாம் என்பர் ஆசிரியர்.

வகை நூலாகிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி இத்தொகையின் அடிப்படையிலேயே எழுந்ததாகும். இத் தொகைக்கண் வரும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பல்வேறு அரிய செய்திகளை வழங்குவன.

அடியவர் பெயரளவில் கூறுவன சில, அவர் தம் அரிய தொண்டையும் இணைத்துக் கூறுவன சில. தோன்றிய ஊரோடும் தாரோடும் குறிப்பன சில, நுட்பமாகக் காணத்தக்க அடைமொழிகளுடன் அமைந்திருப்பன சில, கால ஆய்விற்குப் பயன்படும் குறிப்பின சில, இவ்வாறெல்லாம் எண்ணத் தக்க அருஞ்சிறப்பு உடையது இத்திருப்பதிகமாகும்.

202.பொழிப்புரை :தம் இறைவன் எடுத்துக்கொடுத்த தொடர் மொழியையே முதலாக வைத்துத் தொடங்கிய தமிழ்ப் பாமாலையாய், அதன் பொருள்வகையால் திருத்தொண்டத் தொகை எனப் பெயர் பெற்றிருக்கும் அத் திருப்பதிகத்தை, தேவர்களுக்கும் தலைவனாய் இறைவன் அருளும் அருள் உந்த, இவ்வுலகுயிர்கள் அனைத்தும் ஏற்றுப் போற்றுமாறு எம் தலைவராகிய ஆரூரர் அருளிச் செய்து அத் திருக்கூட்டத்தின் திருமுன்னிலையில் வணங்கினார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

349 உம்பர்நா யகர்அடியார்

பேருவகை தாமெய்த

நம்பியா ஞரர்திருக்

கூட்டத்தின் நடுவணைந்தார்

தம்பிரான் தோழரவர்

தாமொழிந்த தமிழ்முறையே

எம்பிரான் தமர்கள்திருத்

தொண்டேத்தல் உறுகின்றேன்.

203

203.பொழிப்புரை : தேவர்கட்குத் தலைவனாய் இறைவனின் அடியவர்கள் பெரு மகிழ்வு அடைய, ஆரூரர் அத்திருக்கூட்டத்துள் சென்றனர். இனித் தம்பிரான் தோழராகிய அப்பெருமகனார் அருளிய அத்திருப்பதிகத்தின் முறையிலேயே, திருத்தொண்டர்களாகிய அவ்வடியவர்களின் திருத்தொண்டுகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக் கூற முற்படுகின்றேன்.

குறிப்புரை : இத்திருப்பாடலின் முன்னிரண்டு அடிகளோடு இறைவன் ஆரூரரைத் தடுத்தாட்கொண்ட வரலாறு நிறைவு பெறுகின்றது. அடுத்த இரண்டு அடிகளில் திருத்தொண்டத் தொகையில் அமைந்தவாறு அவ் வடியவர்களின் திருத்தொண்டுகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக் கூறுவன் என ஆசிரியர் இதன்வழித் தோற்றுவாய் செய்து கொள்கின்றார்.

தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று,

திருமலைச் சருக்கம்

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பி
தாழ்வெனுந் தன்மையோடும் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும்
ஊழ்பெற லரிது சால உயர்சிவ ஞானத்தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

- சிவஞானசித்தியார். சுபக்கம், 91

முதற்காண்டம்

இரண்டாம் சருக்கம்

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிய

திருத்தொண்டத் தொகை

முதலாம் பாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அநதணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்

இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்

இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்

வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்

விரிபொழில் சூழ் குன்யையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்

அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்

தொகை

‘தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்’

(தி.7 ப.39 பா.1)

வகை

செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோர்
ஒப்பப் புவனங்கள் மூன்றினும் உம்பரின் ஊரெரித்த
அப்பர்க் கமுதத் திருநடர்க்கு அந்திப் பிறையணிந்த
துப்பர்க் குரிமைத் தொழில்புரி வோர்தமைச் சொல்லுதுமே.

-தி.11.திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.1

விளி

தில்லைத் திருநடம் போற்றல்

350 ஆதியாய் நடுவு மாகி

அளவிலா அளவும் ஆகிச்

சோதியா யுணர்வு மாகித்

தோன்றிய பொருளு மாகிப்

தொகை, பொழிப்புரை : தில்லையில் (நாளும் கூத்தப் பெருமானை வழிபட்டு) வாழ்ந்துவரும் அந்தணர்களின் அடியவர்க்கும் அடியேன். இவ்வருந்தொடர் திருவாரூர் தியாகேசப் பெருமானின் திருவாக்காகும்.

வகை, பொழிப்புரை : புகழ்ந்து பேசத் தகும் தில்லைப்பதியில் வாழ்ந்து வருபவர்களாயும், மூன்றுலகங்களிலும் தேவருக்கு ஒப்பாய் விளங்குபவர்களாயும், முப்புரம் எரித்தவரும் ஆனந்தக் கூத்தியற்று பவரும் பிறையை அணிந்தவருமாய் கூத்தப் பெருமானுக்கு உரிமையாய்ப் பூசை புரிபவர்களாயும் விளங்கும் அந்தணர்களைப் பற்றிக் கூறுவாம்.

1.பொழிப்புரை : உயிர்கள் தத்தம் வினைப்பயனைத் துய்த்தற்கேற்ப எல்லாப் பொருள்களையும் தோற்றுவிக்கும் முதற்கடவுளாயும், அவற்றைக் காக்கும் காப்புக் கடவுளாயும், தன்னறிவாலும் (பசு ஞானம்) தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள பொருள்களின் அறிவாலும் (பாச ஞானம்) அளந்து அறியப்படாததாயும், ஒளிப்பிழம்பாயும், உயிர்க் குயிராய் நின்று கருவி கரணங்களோடு கூட்டி

பேதியா ஏக மாகிப்

பெண்ணுமாய் ஆணு மாகிப்

போதியா நிற்குந் தில்லைப்

பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

1

அவற்றின் வழி உணரச் செய்யும் உணர்வாயும், தம்மால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அறிவுடையனவும், அறிவற்றனவுமாய் பொருள்களாயும், அவ்வப் பொருள்களினின்றும் பிரித்தற்கு இயலாததாய் அவற்றுடன் கலந்து நிற்கும் பொருளாயும், உலகில் பிரித்துக் காண்டற்குரிய ஆண், பெண் என்னும் இரு வகை உயிரினங்களிலும் இயைந்து நின்றல் பற்றி அவ்வாண், பெண் வடிவினதாயும் உள்ள இறை, உயிர்கட்கு எஞ்ஞான்றும் தன் குணங்களாலும் செயல்களாலும் அறிதற்குரிய அறிவினைக் கற்பித்து, தில்லை மன்றிலே நடனம் செய்கின்ற ஆடல் திறனுக்கு வணக்கம் செலுத்து கின்றேன்.

குறிப்புரை : ஆதி - என்பது படைத்தலையும், நடுவு - என்பது காத்தலையும் குறித்தன. அளவு - உயிர் தன்னறிவாலும், தளையறிவானும் அளக்கும் அளவு. சோதி - ஒளிப்பிழம்பு. தோன்றிய பொருள் - தோற்றுவிக்கப்பட்ட பொருள்: 'தோற்றிய திதியே' (சிவஞானபோ. சூ.1) என்புழிப்போல. பேதியா ஏகமாகி - வேறுபடுத்துக் காண்டற்கியலாததாயும் அவ்வப் பொருளுமாகியும் நிற்கும் நிலை. நடுவும் ஆகி என்றமையால்- இறுதியும் ஆகி என்பதும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும். ஆதி - அயன். நடு - மால். அளவு - இறுதியாகிய உருத்திரன். சோதியாய் உணர்வுமாகியவன் - உயிர்களுக்கு மறைப்பாற்றலைச் செய்யும் சத்தியை உடைய மகேசுவரன். தோன்றிய பொருள் - அறிவாற்றல் தோன்றுவதற்கு இடனாகிய சாதாக்கியம். சதாசிவமூர்த்தி என்று உரைப்பாரும் உள்.

திருவைந்தெழுத்தின் இடமாக நின்று ஆடும் நடனம் மூவகையாம். அவை 1. ஊனநடனம் 2. ஞானநடனம் 3. ஆனந்த நடனம் என்பனவாம். இம்மூவகை நடனங்களும் உயிர்கட்குப் படிப்படியாக அறிவையும், அதனாலாய் அநுபவத்தையும் விளக்கி நிற்கும். ஊனநடனம் - தன்னிலையில் நிற்கும் உயிர்க்கு மலஇருள் நீங்க, கருவி, கரணங்கள், உலகு ஆகியவற்றைக் கொடுக்கச் செய்யும் நடனமாகும். ஞானநடனம் - இவ்வகையில் வளர்ந்த உயிர்கட்கு ஞானத்தை வழங்குதற்குச் செய்யும் நடனமாகும். ஆனந்த நடனம் - அக்கூட்டால் உயிர் ஞானம் பெற்று அடையும் வீடு பேற்றில், அவ்வின்பத்தில் திளைக்கச் செய்வதாம். இம்மூவகை நடனங்களாலும் உயிர்கள் ஞானம்

திருவடிபோற்றல்

351 கற்பனை கடந்த சோதி

கருணையே யருவ மாகி

அற்புதக் கோல நீடி

யருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்

சிற்பர வியோம மாகுந்

திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று

பொற்புடன் நடஞ்செய் கின்ற

பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

2

பெற்று வீடு பேறு அடையும். இவ்வுண்மைகளை இந்நடனங்கள் கற்பித்து நின்றலின் 'போதியாநிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம்' என்றார். இத்திறங்களை எல்லாம் உண்மை விளக்கம் என்னும் ஞான நூலால் அறியலாம். தில்லைப் பொது - தில்லை நகரில் இருக்கும் பொதுவிடம் - மன்றம்.

2.பொழிப்புறை : தன்னறிவாலும், தளையறிவாலும் கற்பிக்கப் பெறும் கற்பனைகளையெல்லாம் கடந்து நிற்கும் ஒளி வடிவாகிய இறைவன், தன் கருணையால் வடிவு கொண்டு, யாவர்க்கும் அற்புதம் விளைக்கும் திருக்கோலத்தில், சிறந்த அரிய மறைகளின் முடிவாக உள்ள உபநிடதங்கட்கும் உச்சியின் மேலாய் நிற்கும் ஞான ஒளி வடிவாய் விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நிலைத்து நின்று, அழகும், மகிழ்வும், பொருந்த நடனம் செய்தருளும் பொலிவினை உடையவாகிய திருவடிகட்கு, என் வணக்கத்தைப் பன்முறையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்புறை : கற்பனை - ஒன்றைத் தாமே உருவாக்கிக் கொண்டு அதனை மேலும் கற்பித்துச் சொல்வதாம். அருமறைச்சிரம் - அரிய மறைகளின் முடிவாக நிற்கும் உபநிடதங்கள். சித்பரம் - உயிர் அறிவிற்கு மேலாக நிற்கும் ஞானப் பெருவெளி; அவ்வெளியே திருச் சிற்றம்பலம் ஆகும். சித் - அறிவு, பரம் - மேலான, வியோமம் - வெளி. உயிர்களை என்று வந்தாய் என்னும் திருக்குறிப்புடன் ஏற்றருளும் நடனம் ஆதலின் பொற்புடைய நடம் ஆயிற்று. இவ்விரு பாடல்களும் தில்லையில் நடனம் செய்கின்ற கூத்தப் பெருமானைப் பற்றியதாகும். இப்பெருமானைத் தம் உள்ளத்திருத்தி, வழிபாடு செய்யும் கடமை உணர்வுடையவராதலின், தில்லைவாழ் அந்தணர் வரலாற்றைக் கூறும் இப்பகுதியில், கூத்தப் பெருமானுக்குரிய வணக்கப் பாடல்களை முன் வைத்தார்.

352 போற்றிநீள் தில்லை வாழந்

தணர்திறம் புகல லுற்றேன்

நீற்றினால் நிறைந்த கோல

நிருத்தனாக் குரிய தொண்டாம்

பேற்றினார் பெருமைக் கெல்லை

யாயினார் பேணி வாழும்

ஆற்றினார் பெருகும் அன்பால்

அடித்தவம் புரிந்து வாழ்வார்.

3

353 பொங்கிய திருவில் நீடும்

பொற்புடைப் பணிக ளேந்தி

மங்கலத் தொழில்கள் செய்து

மறைகளால் துதித்து மற்றுந்

தங்களுக் கேற்ற பண்பில்

தகும்பணித் தலைநின் றுய்த்தே

அங்கணர் கோயி லுள்ளா

அகம்படித் தொண்டு செய்வார்.

4

3.பொழிப்புரை : இவ்வகையிற் கூத்தப்பெருமானை வணங்கிப் பத்திமைச் செல்வம் மிக்க தில்லைவாழ் அந்தணரின் அரிய பண்பு களைச் சொல்லப் புகுகின்றேன். இவர்கள், திருநீற்றினால் நிறைந்த திருமேனியை உடைய கூத்தப் பெருமானுக்குரிய பணிவிடைத் தொழில் செய்தலாகிய பெரும்பேற்றினைப் பெற்றவர்கள். பெருமையின் வரம்பிற்கு ஓர் எல்லையாய் இருக்கின்றவர்கள். தாம் போற்றி ஒழுகுதற்குரிய நல்லொழுக்கங்களை உடையவர்கள். அப்போதைக் கப்போது ஆர்வம் மிகும் அன்பினால் கூத்தப் பெருமானின் திருவடி மலர்களைச் சிந்தித்து வழிபடப் பெறும் தவத்தைச் செய்து வாழ்கின்றவர்கள்.

குறிப்புரை : போற்றி - வணங்கி. மேல் இரு பாடல்களிலும் கூறிய வாறு வணங்கி என்பதாம். நீள் தில்லை - நீண்ட பத்திமையால் வழிவழியாகத் தொண்டு செய்துவரும் தில்லை. அடித்தவம் - திருவடியை நினைந்து வாழும் தவம். ஆற்றினார் - ஒழுக்கமுடையவர்கள்.

5.பொழிப்புரை : பெருகுகின்ற செல்வத்தில் சிறந்த அழகிய

354 வருமுறை எரிமூன் றோம்பி

மன்னுயி ரருளான் மல்கத்

தருமமே பொருளாக் கொண்டு

தத்துவ நெறியிற் செல்லும்

அருமறை நான்கி னோடுஆ

றங்கமும் பயின்று வல்லார்

திருநடம் புரிவார்க் காளாந்

திருவினாற் சிறந்த சீரார்.

5

அணி கலன்கள், திருப்பரிவட்டம் முதலியவற்றைப் பெருமானின் திருமேனியில் அழகுபெறச் சாத்தி, மறைமொழிகளால் போற்றிசைத்து, பின்னும் தாம் செய்தற்குரிய பணிகள் அனைத்தையும் சிறக்கச் செய்து, கூத்தப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயிலினுள் உள்ளாக, இத்தகைய அகம்படிமைத் தொண்டுகளைச் செய்து வருபவர்கள்.

குறிப்புரை : அகம்படித்தொண்டு - திருக்கோயிலுக்குள்ளேயும் இறைவனின் திருவடியைச் சார்ந்துள்ள இடத்தேயும் இருந்து அலகிடல், மெழுகிடல் முதலாய பணிகளையும், திருமுழுக்காட்டுதல், வழிபாடு செய்தல் முதலாய பணிகளையும் செய்துவருவதாம். அகம் படிந்து செய்யும் தொண்டு அகம்படித்தொண்டு எனலுமாம்.

4.பொழிப்புரை : அறத்தையே பொருளாகக் கொண்டு, அதன்வழி மெய்ப்பொருளை உணரும் உணர்வில் தலைப்பட்டு நிற்பவர்களும், என்றும் திருநடம் செய்தருளும் பெருமானார்க்கு அடித்தொண்டு புரிதலையே செல்வமாகக் கொண்டு, சிறந்து விளங்கும் மேன்மை உடையவர்களும், அரிய நான்மறைகளோடு அதன் அங்கம் ஆறையும் பயின்றவர்களும் ஆன அவர்கள், அந்நான்மறைகளும் கூறும் விதிவழி நின்று, மூவகை அமைப்புடைய வேள்விகளையும் வளர்த்து, அதனால் உலகில் வாழும் உயிர்கள் அனைத்தும் இறைவனின் இன்னருளில் திளைத்து வளருமாறு செய்வார்கள்.

குறிப்புரை : எரி மூன்று - நெருப்பை வளர்த்துச் செய்தத்கும் மூவகை வேள்விகள். அவை ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தக்கிணாக்கினியம் என்பனவாம். ஆகவனீயம் - நாற்சதுரமாய் வடதிசையில் வைத்துத் தேவர்கட்கு அவி கொடுத்தற்குரியது. காருகபத்தியம் - முச்சதுரமாய் அதன் தெற்கில் அமைக்கப்படுவது. தக்கிணாக்கினி - அதன் தெற்கில் தென்புலத்தார்க்குப் பலி ஓமம் முதலியன கொடுத்தற்கு அமைப்பது. காருகபத்தியம் என்னும் வேள்வியே ஏனைய இரண்டிற்கும்

355 மறுவிலா மரபின் வந்து

மாறிலா ஒழுக்கம் பூண்டார்

அறுதொழி லாட்சி யாலே

யருங்கலி நீக்கி யுள்ளார்

உறுவது நீற்றின் செல்வம்

எனக்கொளும் உள்ளம் மிக்கார்

பெறுவது சிவன்பா லன்பாம்

பேறெனப் பெருகி வாழ்வார்.

6

காரணமாய் நடுவில் வைக்கப்படுவதாம். இனி, ஆகவனீயம் - அந்தணர்கள் காடுகளில் தீயை உண்டாக்கும் கல் முதலியவைகளைக் கொண்டு அவ்வப் போது உருவாக்கிக் கொள்ளும் வேள்வித் தீ ஆகும் என்றும், காருகபத்தியம் - அந்தணர்கள் தங்கள் இல்லங்களில் வேள்விக் குண்டங்களை வளர்த்து அத்தீயை அணையாமல் பாதுகாத்து வழி வழியாகத் தொடர்ந்து செய்துவருவது என்றும், தக்கிணாக்கினி - அந்தணர்கள் தென்திசை வரும்போது கையில் கொண்டு வந்த தீயைக் கொண்டோ அல்லது ஆங்காங்கே கிடைக்கும் தீயைக் கொண்டோ செய்யும் வேள்வியாகும் என்றும் விளக்கம் கூறலும் ஒன்று. தத்துவநெறி - மெய்ப்பொருளை உணரும் உணர்வு. மறைநான்கு: இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்வணம் என்றே பலரும் கூறுவர். நச்சினார்க்கினியர், இவை சில்வாழ்நாள், பல்பிணிச் சிற்றறிவுடை யோர்க்குப் பிற்காலத்தே செய்யப்பட்டன என்றும், இவற்றுக்கு முன்னிருந்த நான்மறைகள் ஐத்திரியம், பௌடிகம், தலவாகாரம், சாமவேதம் எனும் நான்குமே என்றும் கூறுவர். ஆறங்கமாவன: உலகியற் சொல்லை ஒழித்து வைதிகச் சொல்லை ஆராயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராய்ந்த ஐந்திரத் தொடக்கத்துள்ள வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் பரமார்த்தம் பரமாத்நிரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வராகம் முதலிய கணிதமும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும் செய்யுளிலக்கணமாகிய சந்தமுமாம். 'கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே செற்றார் வாழ் தில்லை' (தி.1 ப.80 பா.) என ஞானசம்பந்தரும் தில்லைவாழ்ந்தணரைப் போற்றி உரைப்பர்

பொழிப்புரை : குற்றமற்ற மறையவர் குலத்தில் தோன்றித் தம் குல ஒழுக்கத்திற்கு மாறுபடாத ஒழுக்கத்தைக் கொண்டு ஒழுகுபவர்கள், தமக்குரிய ஆறு தொழில்களையும் செய்து வருவதால் உலகில் வரும் பசி, பிணி முதலிய துன்பங்களை நீக்குபவர்கள். உயிர்கள் பெறுதற் குரிய உறுதிப் பயன்களுள் மிகச் சிறப்பாய் திருநீற்றினைச் செல்வமாகப் பேணி விளங்குகின்றவர்கள். தாம் பெறத்தக்கது சிவ பெருமானிடத்துக் கொண்டு

356 ஞானமே முதலா நான்கும்

நவையறத் தெரிந்து மிக்கார்

தானமுந் தவமும் வல்லார்

தகுதியின் பகுதி சார்ந்தார்

ஊனமேல் ஒன்றும் இல்லார்

உலகெலாம் புகழ்ந்து போற்றும்

மானமும் பொறையுந் தாங்கி

மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்.

7

ஒழுகும் அன்பெனும் பேறேயாம் எனக் கருதி அப்பெருமானிடத்து அன்பு பெருக வாழ்கின்றவர்கள்.

குறிப்புரை : 'குலம் சுடும் கொள்கை பிழைப்பின்' (குறள், 1019) என்பர் திருவள்ளுவர். ஆதலின் தம் குலத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமும் உடையர் என்றார். அறுதொழில் - அறுவகைத் தொழில். அவை ஓதல், ஓது வித்தல், வேட்டல். வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பனவாம். இவற்றால் உயிர்கட்குற்ற துன்பத்தை நீக்கி வருபவர். கலி - பசி, பிணி முதலிய துன்பங்கள். இவர்கள் உறுவதும், பெறுவதும் முறையே, நீற்றின் செல்வமும் சிவன்பால் அன்பும் என்பதால், இவர்தம் உள்ளமும் தகவும் ஒருங்கு புலப்படுகின்றன.

7.பொழிப்புரை : ஞானம் முதலாகச் சொல்லப்பெறும் யோகம், கிரியை, சரியை ஆகிய நால்வகை நன்னெறிகளையும் குற்றமறத் தெரிந்து, அந்தப் படி நிலையில் உயர்ந்து ஞானத்தைப் பெற்றவர்கள், தானம், தவம் ஆகிய இரு பேரறங்களையும் செய்து வருதலில் வல்லவர்கள். நடுநிலைமை கோடலில் பகை, நொதுமல், நட்பு எனும் பாகுபாடின்றி, அதனைக் கடைப்பிடித்து வருபவர்கள். மேல் எதிர் கொள்ளுதற்குரிய எவ்வகைக் குறைபாடுகளும் இல்லாமல், உலகத்தவ ரெல்லாம் பெரிதும் புகழ்ந்து போற்றிவரும் மானம், பொறை ஆகிய ஈரறங்களையும் என்றும் மனத்தகத்துக் கொண்டு இல்லறத்தை என்றும் நடத்தி வருபவர்கள்.

குறிப்புரை : "விரும்புஞ் சரியை முதல் மெய்ஞ்ஞான நான்கும் அரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே"

-தாயுமான. பராபரக்.157

என்பர் தாயுமானார். எனவே சரியை, கிரியை, யோகம் ஆகிய மூன்றாலும் பெறத்தக்க பயன் ஞானமே என்பதும், அதுவே கனி என்பதும் விளங்குகின்றன. சரியையை முதலாக வைத்து எண்ணுவது போன்று, ஞானத்தை முதலாக வைத்து எண்ணும் மரபும் உண்டு.

357

செம்மையால் தணிந்த சிந்தைத்

தெய்வவே தியர்க ளானார்

மும்மைஆ யிரவர் தாங்கள்

போற்றிட முதல்வ னாரை

இம்மையே பெற்று வாழ்வார்

இனிப்பெறும் பேறொன் றில்லார்

தம்மையே தமக்கொப் பான

நிலைமையால் தலைமை சார்ந்தார். 8

“ஞானமுத னான்குமலர் நற்றிருமந் திரமாலை”

(தி.12 பு.30 பா.26)

“நலம் சிறந்த ஞானயோ கக்கிரியா சரியை யெலாம்”

(தி.12 பு.30 பா.28)

எனச் சேக்கிழார் கூறுமாற்றால் இவ்வுண்மையை அறியலாம். ‘இன்பமும், பொருளும் அறனும் என்றாங்கு அன்பொடு புணர்ந்த ஐந் திணை’ எனத் தொல்காப்பியம் (களவு. 1) கூறும் மரபினையும் நினைவு கூர்க.

தானம் - அற நெறியால் வந்த பொருளைத் தக்கார்க்கு உவகையொடும் கொடுத்தல். தவம் - புறத்தும் (சரியை), அகத்தும் (கிரியை) வழிபாடாற்றியதன் பயனால் மனவொருமை பெற்று இறைவனை எப்பொழுதும் எண்ணி வருதல். தகுதி - நடுநிலைமை. பகுதி - பகை, நொதுமல், நட்பு ஆகிய இம்முன்றானும் கோடுதலின்றிக் கொள்ளத் தக்கது. ‘தகுதி என ஒன்று நன்றே பகுதியால் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்’ (குறள், 10) எனவரும் திருக்குறளை முகந்து நிற்கும் பகுதி இதுவாம். உணம் - குறைவு. மானம் - தன்னிலையில் தாழாமையும், தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் ஆம். பொறை - காரணம் பற்றியாதல், அறியாமையானாதல் ஒருவர் தமக்குத் தீங்கு செய்தவழி, மீண்டும் அதனை அவரிடத்துச் செய்யாது பொறுத்துக் கொள்ளுதல். நவையற - ஐயம் திரிபுகள் நீங்க; தம் மனத்தின்கண் உள்ள குற்றம் நீங்க எனினும் ஆம். ‘கற்க கசடற’ (குறள், 39) என்புழிப்போல.

8. பொழிப்புரை : செம்பொருளைச் சிந்தித்திருத்தலாகிய செம்மையால், யாவரிடத்தும் பணிவு மிக்க பண்புள்ளம் கொண்டவர்கள். அவர்கள் மூவாயிரவர் ஆவர். தாங்கள் இம்மையிலேயே போற்றி வாழுதற்கு ஏதுவாகக் கூத்தப்பிரானை எளிவந்த அருட்கருணையாள ராகப் பெற்று வாழ்பவர்கள். இப்பெரும் பேற்றினைப் பெற்றிருப் பதால் இதற்கு மேலாயதொரு பேற்றினைப் பெற வேண்டாதவர்கள்; இவ்

358 இன்றிவர் பெருமை எம்மால்

இயம்பலா மெல்லைத் தாமோ
 தென்றமிழ்ப் பயனா யுள்ள
 திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட
 அன்றுவன் றொண்டர் தம்மை
 யருளிய ஆளுர் அண்ணல்
 முன்திரு வாக்காற் கோத்த
 முதற்பொரு ளானா ரென்றால்.

9

வகையில் தமக்குத் தாமே ஒப்பாம் நிலைமையில் தலைமை பெற்றவர்கள் தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை : செம்மை - திருநின்ற செம்மை. அஃதாவது செம் பொருளாய சிவத்தையே மனத்தில் கொண்டிருக்கும் தன்மை. தணிந்த சிந்தை - எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் எனக் கொண்ட பணிவு உடைமை. தாழ்வெனும் தன்மை என்பதாம். இம்மையே பெற்று வாழ்வார் - கூத்தப் பெருமானை இடையறாது சிந்தித்திருத்தலின் அதன் பயனாகத் தாம் பெறத்தக்க பயன்கள் அனைத்தையும் இப்பிறப்பிலேயே பெற்று வாழ்பவர்கள். தில்லைப் பெருமானைக் கைதர வந்த கடவுளாகக் கொண்டிருப்பவர் என்பது கருத்து. குறைவிலா நிறைவாய பெருமானை வழிபட்டு வாழ்தலைவிடப் பெற்றகரிய பேறு பிறிதின்மையின் 'இனிப் பெறும் பேறொன்றில்லார்' என்றார். ஒன்றும் என்பதில் உள்ள உம்மை தொக்கது. தனக்குவமை இல்லாதான் தானைச் சேர்ந்திருத்தலால், சார்ந்ததன் வண்ணமாகத் தாமும் தமக்குவமை இல்லாதாராக விளங்குபவர்கள்.

9.பொழிப்புரை : தென்தமிழின் பயனாய் விளங்குகின்ற திருத்தொண்டத் தொகையை முன்பு நம்பியாளுவர் பாடி அருளுதற்கு அருளாணை வழங்கியருளிய திருவாளுர்ப் பெருமான், அத்தொகையில் முதற்கண் கோக்கப்பெற்ற பொருளாக இத்தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் அமைந்திருப்பவர் என்றால், இன்று இவர்கள் பெருமை எம்மால் சொல்லப்பெறும் எல்லையில் படுவதாமோ? படாது என்பது கருத்து.

குறிப்புரை : திருவாளுர்ப் பெருமானே முதற்கண் கோத்த பொருளானார் என்றால், இன்றிவர் பெருமை எம்மால் இயம்பலாம் எல்லைத் தாமோ எனக் கூட்டுக. தமிழின் பயன், வாலறிவன் நற்றாள் தொழலும், அவ்வாறு தொழுது உயர்ந்தார்க்கு ஆளாதலுமே ஆம். அதனைத் திருத்தொண்டத் தொகை அழகும் இனிமையும் கமழும்

359 அகலிடத் துயர்ந்த தில்லை

யந்தண ரகில மெல்லாம்

புகழ்திரு மறையோ ரென்றும்

பொதுநடம் போற்றி வாழ்க

நிகழ்திரு நீல கண்டக்

குயவனார் நீடு வாய்மை

திகழுமன் புடைய தொண்டர்

செய்தவங் கூற லுற்றாம்.

10

சொற்களாலும், ஆழ்ந்த பொருள் நலத்தாலும் கூறியிருத்தலின் 'தென்தமிழ்ப் பயனாயுள்ள திருத்தொண்டத் தொகை' என்றார்.

தென் - அழகு. திருவாரூர்ப் பெருமான், தம்மிடத்து வணங்கி மகிழ்ந்த நம்பியாரூரர்க்கு அடியவர் பெருமையைக் கூற, அவரும் மகிழ்வு கொள்ள, இறைவன் மேலும் அவரை நிறைசொல்மாலையால் பாடுக என, அவர் அடியவர்தம் வரலாற்றையும் மேதக்க பண்பு நலன்களையும் எங்ஙனம் எடுத்துப் பாடுகேன் என, பெருமானே 'தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார் என்பது வரலாறு. இவ்வாற்றான் திருத்தொண்டத் தொகைக்கு, முதற் பொருளாக (அடியவராக) விளங்கும் பெருமை தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கு உளதாயின், அவர் பெருமையை அடியவனாகிய யான் எங்ஙனம் முற்றக் கூற இயலும்? என்கின்றார் ஆசிரியர்.

10.பொழிப்புரை : விளிந்த இவ்வுலகில் உயர்ந்தவர்களாக விளங்கி அருளும் தில்லைவாழ் அந்தணர்களாகிய மறையவர்கள், இவ்வுலக மெல்லாம் புகழ்ந்து போற்றும் கூத்தப் பெருமானின் அருள் நடனத்தைப் போற்றி என்றும் வாழ்வார்களாக! இத்தில்லையில் வாழ்ந்து புகழ் விளங்க நிற்கும் திருநீலகண்டக் குயவனார் எனும் பெயருடையவரும், போற்றப்பெறும் வாய்மையினின்றும் வழுவாத அன்புடையவருமான அடியவர்தம் அருந்தவச் செயலை இனிக் கூறத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : வரலாறு கூறலுற்றாம் என்னாது, 'செய்தவம் கூறலுற்றாம்' என்றார், இவர் வரலாற்றில் ஆழங்கால் பட்டு நிற்பது அவர்தம் தவமேயாதலின். 'தீண்டுவிர் ஆயின் எம்மைத் திருநீல கண்டம்' எனும் ஆணை கூறி அம்மையார் தம்மை விலக்க, 'எம்மை என்றதனால் 'மற்றை, மாதரார் தமையும் எந்தன் மனத்தினும் தீண்டேன்' என்று

திருமுறை-1)

1. தில்லைவாழந்தணர் புராணம்

457

கூறிய இவர்தம் உறுதிப்பாடும், இற்புறம்பு ஒழியாது அங்கண் இருவரும் வேறு வைக அற்புறு புணர்ச்சியின்மை அயலறியாது வாழ்ந்த வாழ்வும், வடிவுறு மூப்பு வந்து தளர்வொடு சாய்ந்தும் அன்பு தம்பிரான் திறத்துச் சாயாமையும், 'மாதைத் தீண்டிக் கொண்டு உடன் மூழ்கீர்' என்னக் 'கூடாமைப் பாரோர்' கேட்கப் பண்டுதம் செய்கை சொல்லி மூழ்கிய பழுதிலாத்திறமும் அடங்கச் 'செய்தவம்' என்றார். 'தில்லைத் திருநீலகண்டக் குயவனாம் செய்தவனே' என வகை நூலும் கூறுதற்கேற்ப இங்ஙனம் கூறினார்.

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் 'உலகெலாம்' என்ற சொல்வரும் பதினைந்து இடங்கள்

முதலில்	பாயிரம்	பா.1
இடையில்	ஞானசம்பந்தர் புராணம்	பு. 28.பா.216
முடிவில்	வெள்ளானைச் சருக்கம்	சரு. 13 பா. 53

ஏனைய இடங்கள் :

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்	பு.1 பா. 7
இளையான்குடிமாறர் புராணம்	பு. 4 பா. 15
மானக்கஞ்சாறர் புராணம்	பு. 12 பா. 36
திருக்குறிப்புத்தொண்டர் புராணம்	பு. 19 பா. 48
திருநாவுக்கரசர் புராணம்	பு. 21 பா.371
காரைக்காலம்மையார் புராணம்	பு. 24 பா. 51
திருநீலநக்கர் புராணம்	பு. 26 பா. 1
திருஞானசம்பந்தர் புராணம்	பு.28 பா.643
ஏயர்கோன்கலிக்காமர் புராணம்	பு. 29 பா. 88
அதிபத்தர் புராணம்	பு. 43 பா. 16
திருநீலக்கண்டயாழ்ப்பாணர் புராணம்	பு. 69 பா. 7
வெள்ளானைச்சருக்கம்	சரு. 13 பா.40

2. திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம்

தொகை

திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்

(தி.7.ப.39 பா.1)

வகை

சொல்லச் சிவன்றிரு ஆணைதன் தூமொழி தோள்ந சையை
ஒல்லைத் துறந்துரு மூத்ததற் பின்னுமை கோன ருளால்
வில்லைப் புரைநுத லாளொ டிளமைபெற் றின்பமிக்கான்
தில்லைத் திருநீல கண்டக் குயவனாம் செய்தவனே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.2

விளி

திருநீலகண்டரின் திறம்

360. வேதியர் தில்லை மூதூர்

வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்

மாதொரு பாகம் நோக்கி

மன்னுசிற றம்ப லத்தே

ஆதியும் முடிவும் இல்லா

அற்புதத் தனிக்கூத் தாடும்

நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி

வழிபடும் நலத்தின் மிக்கார்.

1

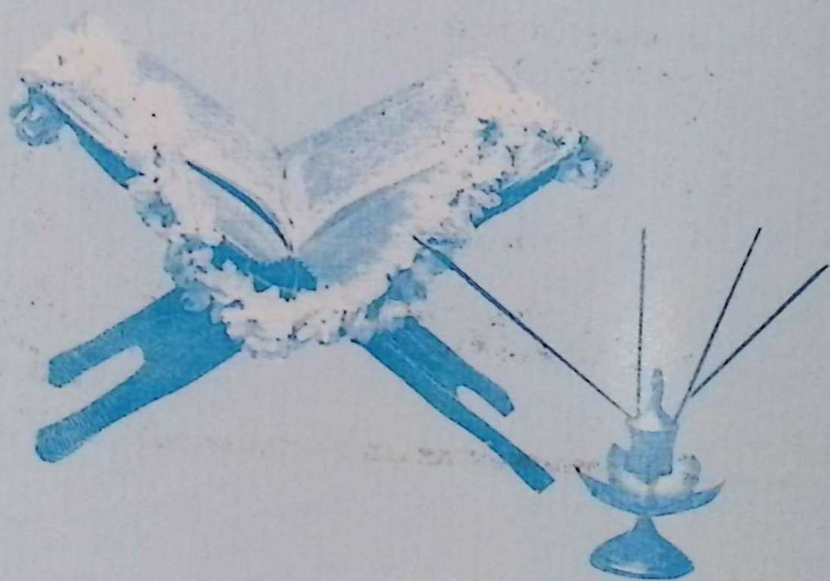
தொகை, பொழிப்புரை : குயவர் குல மரபினராய்
திருநீலகண்டருக்கு அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : தம் மனைவியார், சிவன் ஆணை
எனக் கூறியதைக் கேட்ட உடனேயே, தூய சொற்களை வழங்கும்
மனைவியின் இன்பத்தையும் பிறமாதர் இன்பத்தையும் அறவே
துறந்து, மூப்படைந்து, பின்னர் இறைவன் அருளால், வில்லொத்த
புருவமுடைய துணைவியாரும் தாமும் இளமை பெற்று, இன்பம் மிகப்
பெற்றவர் திருநீலகண்டக் குயவனாராகிய தவம் செய் பெரியோர் ஆவர்.

1.பொழிப்புரை : தில்லை மூவாயிரவராய மறையவர்கள்
வாழும் பழமையான தில்லையின்கண், குயவர் குலத்தில் தோன்றியவர்.
தம் இட மருங்கில் இருந்தருளும் உமையம்மையாரை நோக்கியவாறு,

சிதம்பரம் அருள்மிகு நடராஜர் சபை

361. பொய்க்கடிந் தறத்தின் வாழ்வார்

புனற்சடை முடியார்க் கன்பர்

மெய்யடி யார்கட் கான

பணிசெயும் விருப்பில் நின்றார்

வையகம் போற்றுஞ் செய்கை

மனையறம் புரிந்து வாழ்வார்

சைவமெய்த் திருவின் சார்வே

பொருளெனச் சாரு நீரார்.

2

நிலை பெற்ற சிற்றம்பலத்தின்கண், முதலும் முடிவும் இன்றி, வியக்கத் தக்கதும் ஒப்பற்றதும் ஆய திருக்கூத்தனை ஆடுகின்றப் பெருமானின் திருவடிகளை வாழ்த்தி வழிபட்டு வரும் பத்திமையில் சிறந்தவர்.

குறிப்புரை : இத்திருப்பாடலிலிருந்து மூன்றாவது பாடல் வரை மேதக்க பண்பு நலன்களைக் கூறி, இத்தகைய பண்புடையார் திருநீல கண்டர் என்பார் என அவர் பெயரை நான்காவது பாடலில் அறிவுறுத்துகின்றார் சேக்கிழார். தில்லையின் பழமை 'தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி' (தி.8 ப.2 வரி, 1) என்பதனாலும் அறியலாம். வேள் - மண்: இதனைக் கொண்டு தம் தொழில் செய்தலின் வேட்கோவர் எனப்பட்டார்.

2.பொழிப்புரை : நிலையில்லாத உலகியற் பொருள்களில் பற்று வையாது, நிலையுடைய மெய்ப்பொருளிலேயே பற்று வைத்து வாழ்பவர். காங்கை அமைந்த திருச்சடையை உடைய சிவபெருமானிடத்து அன்புடையவர். உண்மையான அடியவர்களுக்கு உரிய தொண்டுகளைச் செய்து வரும் விருப்புடையவர். உலகினரால் போற்றப்பெறும் செயற்பாடுகளையுடைய இல்லறத்தை ஏற்று ஒழுக்குபவர். சைவத்தின் உண்மைப் பொருளாக விளங்குகின்ற சிவபரம்பொருளைச் சார்ந்து வாழ்வதே வாழ்வெனக் கருதும் தன்மையர்.

குறிப்புரை : பொய் - நிலையில்லாத பொருள்கள். இவற்றை நிலையுடையன எனக் கருதி வாழ்தல் புல்லறிவாம், அது இழிவுடையது (குறள், 331) என்பர் திருவள்ளுவர். ஆதலின் அப்பொருள்களில் பற்றின்றி வாழ்ந்தார் என்பார் 'பொய்க்கடிந்து' என்றார். அறம் என்பது மெய்ப்பொருளாம். பொய்க்கடிந்து என்பதையடுத்து இச்சொல்நிற்றலின் இப் பொருள்பட நின்றது. இல்லறம், துறவறம் ஆகிய இரண்டும் சிறந்தனவே. எனினும் துறவறத்திற்கு வாயிலாகவும், அந்நெறி நின்றாரையும் பாதுகாக்கும் பாங்குடைய தாகவும் இருத்தல் பற்றி இல்லறம் சிறப்பெனப் புகழப்பெற்றது. 'அறன் எனப்பட்டதே

இன்பத்துறையில் எளியராதல்

362 அளவிலா மரபின் வாழ்க்கை

மட்கலம் அமுதுக் காக்கி

வளரிளந் திங்கட் கண்ணி

மன்றுளார் அடியார்க் கென்றும்

உளமகிழ் சிறப்பின் மல்க

ஓடளித் தொழுகு நாளில்

இளமை மீ தூர இன்பத்

துறையினில் எளிய ரானார்.

3

இல்வாழ்க்கை' (குறள், 49) எனத் திருவள்ளுவர் கூறுவதும் இதுபற்றியாம். ஆதலின் 'வையகம் போற்றும் செய்கை மனையறம்' என்றார். சைவ மெய்ப்பொருள்- சைவ சமயத்தின் மெய்ப் பொருளாகப் போற்றப்படும் பொருள்: சிவபெருமானே யாவர். ஆதலால்தான் இறைவனைச் சைவன் என்னும் பெயராலும் அழைத்தார்கள். சார்பு - பற்றுக் கோடு. 'உற்றவரும் உறுதுணையும் நீயே யென்றும் உன்னையல்லால் பிறதெய்வம் உள்கே னென்றும்' (தி.6 ப.31 பா.7) வாழ்வது சைவமெய்த்திருவின் சார்பாகும்.

3.பொழிப்புரை : கால எல்லை கூற்றுகியலாததாய் வரும் குயவர் மரபில் வந்ததற்கேற்ப, தாம் செய்யும் மட்கலன்களைத் தாம் வாழ் வதற்கேற்ற ஊதியப் பொருளாக ஆக்கிக் கொண்டு, வளர்கின்ற இளமையினையுடைய மூன்றாம் பிறையாகிய குழவித் திங்களைத் தலையிற் கொண்ட கூத்தப்பெருமானின் அடியவர்களுக்கு, எந்நா ளும் அவர்தம் திருவுள்ளம் மகிழ்தற்குக் காரணமான சிறப்புகள் பெருக, அவர்களுக்குத் திருஓடு கொடுத்து வரும் நாளில், இளமை வயப்பட்ட சிற்றின்ப நெறியில் விருப்புடையவரானார்.

குறிப்புரை : மட்பாண்டம் செய்து வரும் தொழில் மிகப் பழமை யுடையதாகும் 'ஆரியன் குலாலனாய்நின் றாக்குவ னகில மெல்லாம்' (சிவஞான சித். சுப. சூ.1 பா.18) என இத்தொழில் அமைவு இறைத் தொழிலோடு ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறப்படுதலும் காண்க. தம் குலத்திற் கேற்ற தொழில் மட்பாண்டங்கள் செய்வதாகும். இம்மட்பாண்டங் களைத் தம் வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள் அளவில் செய்து கொண்டு, மற்றைய நேரங்களிலெல்லாம் திருஓடுகள் செய்து அவற்றை அடியவர்க்கு வழங்கி மகிழ்வதிலேயே கருத்துடையராய் இருந்தார் என்பார், 'மட்கலம் அமுதுக் காக்கி' என்றார்.

363 அவர்தங்கண் மனைவி யாரும்

அருந்ததிக் கற்பின் மிக்கார்

புவனங்க ளுய்ய ஐயர்

பொங்குநஞ் சுண்ண யாஞ்செய்

தவநின்று தடுத்த தென்னத்

தகைந்துதான் தரித்த தென்று

சிவனெந்தை கண்டந் தன்னைத்

திருநீல கண்ட மென்பார்.

4

இன்பத்துறை - சிற்றின்பத்திற்குரிய வகைகள். உண்டல், உடுத்தல் முதலியனவும் சிற்றின்பம் எனப்படினும், பெண் வழிப் பெறும் இன்பமே சிற்றின்பம் எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பெறும். எளியரானார் என்பது இவ்வின்பத்தில் தலைப்படுவாரானார் என்பது போதர நின்றது. சிற்றின்பங்கள் யாவும் நெறிபிறழாதனவாய் வேண்டுமி ஏற்கவும், விடுத்துழி ஒதுக்கவும் நிற்கற்பாலன. எனவே இவை உயிர்க்கு அடிமையாதல் வேண்டுமேயன்றி, இவற்றிற்கு உயிர் அடிமையாதல் கூடாது. மாறாக இவ்வடியவர் அச்சிற்றின்பத்திற்கு அடிமையானார் என்பார், அச்சொல்லால் கூறாது இன்பத்துறை யினில் 'எளியர் ஆனார்' என்ற அளவிலேயே கூறி மகிழ்விக்கின்றார். இதனையும் அவ்வடியவர் மீது ஏற்றிச்சொல்ல மனம் இல்லாதவராகி 'இளமை மீதூர்' என அதற்கோர் ஏதுவும் காட்டிக் கூறினார். அடியவர் வரலாற்றைக் கூறுங்கால் அவர்தம் பெருமையும் பிழையாது, அவர் மீது கொண்ட பத்திமையும் பிறழாது கூறியிருக்கும் திறம் எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம்.

4.பொழிப்புறை : அந்நாயனாரின் மனைவியாரும் அருந்ததியை யொத்த கற்பிற் சிறந்தவர். சிவபெருமான் உலகமெல்லாம் உய்தற் பொருட்டுப் பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சை அமுதாக உண்ண, நாம் அனைவரும் செய்த தவமானது அவ்விடத்திலிருந்து தடுத்தாற்போல, அந்நஞ்சு உட்செல்லாது தடுக்கப் பெற்று, தானே அவ்விடத்தில் நின்ற தென்று கருதத்தக்க எம் சிவபெருமானின் திருக்கழுத்தை, எந்நாளும் திருநீலகண்டம் என்று போற்றி வருவார்.,

குறிப்புறை : தேவர்கள் அமுது வேண்டி ஒரு காலத்தில் திருப்பாற் கடலைக் கடைய முற்பட்டு, மேருமலையை மத்தாகவும், வாசகி என்ற பாம்பைக் கயிறாகவும் கொண்டு கடைந்தனர். கடையவே வாசகி தன் வருத்த மிகுதியால் நஞ்சை உமிழ், அது தேவர்களை வருத்த, மாலயன் முதலியோரும் அதனைத் தகைக்க இயலாது வருந்தினர். பின் இறைவனை வேண்டி, அவன் நஞ்சை உண்டு அது மிடற்றில் தங்கு

364 ஆனதங் கேள்வர் அங்கோர்

பரத்தைபா லணைந்து நண்ண

மானமுன் பொறாது வந்த

ஊடலால் மனையின் வாழ்க்கை

ஏனைய வெல்லாஞ் செய்தே

உடனுறைவு இசையா ரானார்

தேனலர் கமலப் போதில்

திருவினு முருவின் மிக்கார்.

5

மாறு செய்தனன். அதனாற் கருமையுற்ற அக்கழுத்தினை நீலகண்டம் என அழைப்பாராயினர். இந்நிகழ்ச்சி தேவர்களை உய்யக் கொள் ளவும், பிறரால் செய்தற்கரிய செயற்கருஞ் செயலாக விளங்கவும் அமைந்தமையின் யாவராலும் எடுத்துப் புகழ்ப்பெறுவதாயிற்று. 'காரி உண்டிக் கடவுள்' (பத்துப்பாட்டு, மலைபடு. வரி, 83) எனவும்,

'விண்ணோரமுதுண்டுஞ் சாவவொரு வரும்

உண்ணாத நஞ்சுண்டிருந்தருள் செய்குவாய்'

(சிலப்ப. வேட்டுவ.21) எனவும் பண்டைப் பனுவல்கள் பாராட்டுவதும் காண்க. இத்திருவுறுப்பைக் குறிக்கும் திருநீலகண்டம் என்பது மந்திரமுமாம். இதனை இவ்வடியவர் எப்போதும் கூறிவந்ததால் திருநீலகண்டர் என அழைக்கப்பட்டார். 'செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப் பெறா திருநீல கண்டம்' (தி.1 ப.116) எனப் போற்றிக் கூறும் திருப்பதிகம் ஒன்று இருப்பதும், அடியவர் அறுபத்துமூவருள் இருவர் இப்பெயருடையராய் இருப்பதும் ஈண்டு நினைவு கூரத்தகும். திருநீலகண்டம் எனச் சொல்லி வருதலை மனைவியாரின் செயலாக, இந்நூலுக்குத் தாமெழுதிய உரையாக மகாலிங்க ஐயரும் ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளையும் உரைப்பர். எனினும் இவ்வரலாற்றுத் தொடக்கம் முதல் இப்பாடல் வரை, அடியவரது செயலாகவே கூறி வந்த ஆசிரியர், அடுத்த செய்யுளில் 'ஆனதம் கேள்வர்' என நிறைவு செய்தலானும் 'ஆதியார் நீலகண்டத்து அளவுதாம் கொண்ட ஆர்வம் பேதியா ஆணைகேட்ட பெரியவர்' எனப் பின்னர்க் கூறலானும், இம்மந்திரம் கூறி வந்தமையினாலேயே இவர் பெயர் அதுவாக அமைந்திருத்தலானும், இம்மந்திரம் அடியவர் சொல்லி வந்ததேயாம் என்பது அறியத்தக்கது.

5.பொழிப்புரை : தேன் பொருந்திய செந்தாமரை மலரில் விளங்கும் திருமகளைவிடச் சிறந்த அழகினையுடைய மனைவியார், தம் கணவர் அவ்வூரில் ஒருபரத்தையை அணைந்து, தம்முடைய வீட்டிற்கு

365 மூண்டவப் புலவி தீர்க்க

அன்பனார் முன்பு சென்று

பூண்டயங் கிளமென் சாயல்

பொற்கொடி யனையார் தம்மை

வேண்டு வ இரந்து கூறி

மெய்யுற அணையும் போதில்

தீண்டு வீ ராயின் எம்மைத்

திருநீல கண்ட மென்றார்.

6

வர, அதைக் கண்டு மானம் மீதூர, அதனைப் பொறுக்காமல், தம்மிடத்தினின்றும் தோன்றிய ஊடலால், இவ்வாழ்க்கையின் இன்றியமையாக் கடமைகளாய் உள்ள திருவமுதமைத்தல் அதனைக் காலத்தில் கொடுத்துதவுதல் முதலிய செயற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து, மெய்யுறு புணர்ச்சிக்கு மட்டும் உடன்படாதவர் ஆயினார்.

குறிப்புரை : ஆன - மேற் கூறியவாறான. மானம் - கணவர் தம் உடன் உறைவிற்குத் தம்மினும் பரத்தையரை உயர்வாகக் கருதியதனால் வந்த மானம். எத்துணைக் கற்புடையாரும் தம் கணவர் தம்மை விடுத்துச் சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்குப் பிறர்பால் செல்லுதலை விரும்பார். இத்தகைய உள்ளமே இவ்வம்மையாரிடத்தும் இருந்தது. 'கற்பு வழிப்பட்டவள் பரத்தையை ஏத்தினும் உள்ளத்து ஊடல் உண்டென மொழிப' (தொல்.பொருளியல், 39), "போற்றா ஒழுக்கம் புரிந்தீர் யாவதும் மாற்றா உள்ள வாழ்க்கையேன் ஆதலின் ஏற்றெழுந்தனன்" (சிலப்ப. கொலைக். வரி, 81,82) எனவரும் பண்பாட்டின் நெறிமுறைகளையும் காண்க. 'திருவினும் உருவமிக்கார்' என்பதால் அவர் தம் உடல் அழகும், 'மனையின் வாழ்க்கை ஏனைய எல்லாம் செய்தே' என்பதால் அவர்தம் உள்ள அழகாம் கற்பு மேம்பாடும் தெரியவருகின்றன.

6.பொழிப்புரை : மனைவியாரின் உள்ளத்தெழுந்த அவ்வுடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டுத் திருநீலகண்டர், அவரிடத்தில் சென்று, அணிகள் விளங்கும் இளமையான மெல்லிய சாயலையுடைய பொற்கொடி போன்று விளங்கும் அம்மனைவியாரை, அவர் ஊடல் தீர்த்தற்குரிய சொற்களை இரந்து சொல்லி அவ்வளவில் அவரைத் தழுவ முயன்ற பொழுது, தம் ஊடலினின்றும் நீங்காதவராகிய அப்பெருமாட்டியாரும் 'நீர் எம்மைத் தீண்டுவீரானால் திருநீலகண்டத்தின்மீது வைத்த ஆணை உம்மைத் தடுப்பதாகுக' என்றனர்.

366 ஆதியார் நீல கண்டத்

தளவுதாங் கொண்ட ஆர்வம்

பேதியா ஆணை கேட்ட

பெரியவர் பெயர்ந்து நீங்கி

ஏதிலார் போல நோக்கி

எம்மைஎன் றதனால் மற்றை

மாதரார் தமையும் என்றன்

மனத்தினுந் தீண்டேன் என்றார்.

7

குறிப்புரை : மூண்ட - உள்ளத்தெழுந்த. வேண்டுவ - புலவி நீங்குதற்கு ஏதுவாய சொற்கள். இரந்து - பணிவான மொழிகளைக் கூறி வேண்டி. 'மனைவி உயர்வும், கிழவோன் பணிவும் நினையுங்காலைப் புலவியுள் உரிய' எனவரும் தொல்காப்பியத்தால் (தொல். பொருளியல், 33) இத்துணையும் கூறல் இயைவதாயிற்று. 'திருநீலகண்டத்தின் மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகின்றேன், நீர் எம்மைத் தீண்ட வேண்டாம்' எனக் கூறுவார், 'தீண்டுவீராயின் எம்மைத் திருநீலகண்டம்' என்றார். 'இரந்து' என்றதால், கிழவோன் பணிவும், 'எம்மை' என்றதால் மனைவி உயர்வும் புலப்படுதல் காண்க.

7.பொழிப்புரை : எவ்வுயிர்க்கும் முதல்வராய சிவபெருமானின் திருநீலகண்டத்திடத்துத் தாம் வைத்த பெருவிருப்பினின்றும் வேறு படாத, அத்திருவாணையைக் கேட்ட திருநீலகண்டர், அவரைத் தீண்டாமல் அவ்விடத்தினின்றும் சிறிது நீங்கி, எம்மை என்று தன்மைப் பன்மையாகக் கூறியதனால், இம்மாதிரியன்றி, வேறு எம்மாதர் களையும் இனி என் மனத்தினாலும் தீண்டமாட்டேன், என உறுதி கூறினார்.

குறிப்புரை : தம் கணவனார் திருநீலகண்டத்தில் பெரும் பற்று உடையராய் அதனையே இடையறாது கூறி வரும் மந்திரமாகக் கொண்டிருத்தலின் அச்சொல்லையே ஆணையாக வைத்து அவர் மனைவியார் கூறினார். அடியவரும் அப்பெருமந்திரத்தின் ஆணை கடவாது ஒழுகுவார், இனி இவரையன்றி வேறு எம்மாதரையும் மனத்தினாலும் தீண்டேன் என உறுதி எடுத்துக் கொள்வாராயினர். 'இந்த இப் பிறவியில் இரு மாதரைச் சிந்தையாலும் தொடேன்' (கம்ப. சுந்தர. சூடாமணி, 34) என வரும் இராமரின் மனநிலையும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கதாம். பேதியா என்பதை முன்னுள்ள ஆர்வத்தோடு கூட்டின், தாம் இதுகாறும் கொண்ட விருப்பத்தினின்றும் வேறுபடாத என்பது

அயலறியா வாழ்வு

367 கற்புறு மனைவி யாரும்

கணவனார்க் கான வெல்லாம்

பொற்புற மெய்யு நாமற்

பொருந்துவ போற்றிச் செய்ய

இற்புறம் பொழியா தங்கண்

இருவரும் வேறு வைகி

அற்புறு புணர்ச்சி யின்மை

அயலறி யாமை வாழ்ந்தார்.

8

பொருளாகும். அதனைப் பின்னுள்ள ஆணை என்பதோடு கூட்டின், தாம் கூறிய இவ்வுறுதி மொழியினின்றும் வேறுபடாத ஆணை என்று பொருள்படும்.

8.பொழிப்புரை : அறக் கற்பினையுடைய அவர் மனைவியாரும், தம் கணவனாருக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளை எல்லாம் பொலிவு பெறத் தம் உடம்பு அவர் உடம்பைத் தீண்டாதவாறு செய்தற்குரியவற்றை விரும்பிச் செய்து, தம் இல்லத்தை விடுத்துப் புறம்பே செல்லாதவராய், அவ்விடத்து அவ்விருவரும் வேறு வேறாக இருந்து, அன்பு மீதூருகின்ற புணர்ச்சி ஒன்றும் தவிர்ந்தவராய், இவ்வகையில் தமக்குற்ற பிணக்கை அயலார் அறியாதவாறு காத்து வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

குறிப்புரை : கற்புஉறு மனைவியார் - கற்பு என்றஒன்று தான் இருத்தற்கு நிலைக்களன் ஆயது இவ்விடமே எனக் கருதி வந்து பொருந்திய மனைவியார் எனினும் ஆம். 'பேணநோற்றது மனைப் பிறவி' (கம்பர். சுந்தர. காட்சி, 73) என வரும் கம்பர் திருவாக்கும் காண்க. மெய்யுறாத நிலையிலும் கணவனாருக்கு ஆனவெல்லாம் செய்ததும். எக்காரணத் தாலும் தம் இல்லத்தை விடுத்துச் செல்லுதல் அறம் அன்று எனக் கருதித் தம் இல்லத்திலேயே வதிந்ததும், அம்மையாரின் அரிய கற்பின் நிலையையும் பண்பு மேம்பாட்டையும் விளக்கி நிற்கின்றன. 'அற்றேல் தணந்தனையாயின் எம்இல் உய்த்துக் கொடுமோ' (குறுந். 354) என்று கூறியது என்னாமோ எனில், அப்பெண்மணியார் தம் சினமிகுதியையும் அதனாலாய வெறுப்புணர்வையும் காட்டற்கன்றிப் பிறிதன்று என்பதாம். தணந்தனையாயின் என்றது அவன் அப்பெண்மணியாரைத் தணவாமையும் பெற்றாம். ஏகாரம் - அசைநிலை.

368 இளமையின் மிக்கு ளார்கள்

இருவரு மறிய நின்ற

அளவில்சீ ராணை போற்றி

ஆண்டுகள் பலவுஞ் செல்ல

வளமலி யிளமை நீங்கி

வடிவறு மூப்பு வந்து

தளர்வொடு சாய்ந்தும் அன்பு

தம்பிரான் திறத்துச் சாயார்.

9

இறைவன் சிவயோகியாராக எழுந்தருளல்

369 இந்நெறி யொழுகு நாளில்

எரிதளிர்ந்த தென்ன நீண்ட

மின்னொளிர் சடையோன் தானுந்

தொண்டரை விளக்கங் காண

9.பொழிப்புரை : இளமை மீதூர்ந்த திருநீலகண்டரும் அவர் மனைவியாரும் தாம் இருவரும் ஒருங்கு ஏற்று நின்ற அளவில்லாத சீர்மை மிகுந்த திருவாணையைப் போற்றி ஒழுக, ஆண்டுகள் பலவும் சென்றன. வளம் மிக்க இளமைப் பருவம் கழிந்த பின், உடம்பின் கண் மிக்க மூப்புப் பருவம் வந்து மிக இளைத்த பொழுதும், தாம் இது காறும் சிவபெருமானிடத்து வைத்த அன்பினின்றும் நீங்காராயினார்.

குறிப்புரை : திருநீலகண்டம் எனும் அரிய மந்திரத்தை வைத்துச் செய்த ஆணையால் 'அளவில் சீர் ஆணை' என்றார். வடிவறு மூப்பு - உடம்பின்கண் உற்ற மூப்பு. இனி வடிவு கொண்ட மூப்பு எனினும் ஆம். 'அத்தகைய மூப்பெனும் அதன் படிவமேயோ' (தி.12 சரு.1-5 பா.42) என முன்னர் அருளப் பெற்றதும் காண்க. இனி அழகு பெற்ற மூப்பு வடிவு எனினும் ஆம். 'கண்டதோர் வடிவா லுள்ளங் காதல்செய்து உருகா நிற்கும்' (தி.12 சரு.1-5 பா.42) என முன்னர் அருளப் பெற்றதும் காண்க. சாய்ந்தும் - உள்ளம் ஒடுங்கியும்: 'ஓய்தல், ஆய்தல், நிழத்தல் சாய், ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்' (தொல். உரி. 32) என்னும் தொல்காப்பியமும்.

10.பொழிப்புரை : இத்தகைய வாழ்க்கை நெறியில் இவர்கள் ஒழுகி வரும் நாள்களில், நெருப்புத் தளிர்விட்டாற் போலச் சிவந்த நிறத்தையும் நீண்ட மின்னலையொத்து விளங்கும் சடையையும் உடைய சிவபெருமானும், தம் அடியவராகிய திருநீலகண்ட நாயனாரின்

நன்னெறி யிதுவா மென்று

ஞாலத்தோர் விரும்பி உய்யும்

அந்நெறி காட்டு மாற்றால்

அருட்சிவ யோகி யாகி.

10

வேறு

370 கீளொடு கோவணஞ் சாத்திக் கேடிலா

வாள்விடு நீற்றொளி மலர்ந்த மேனிமேல்

பெருமையை யாவரும் அறிதற்கு உரிய நல்வழி இது ஆகும் என்று, அவ்வழியை இவ்வுலகில் உள்ளார் விரும்பி உய்யுமாற்றான் அதனைக் காட்டுதற்கு அருள் மிகுந்த சிவயோகியாக வடிவு கொண்டு.

குறிப்புரை : இறைவனது சடையின் நிறத்திற்கு எரி உவமையா யிற்று. அதன் நீண்ட ஒழுக்கிற்கு மின்னொளி உவமையாயிற்று, 'மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் வீழ்சடை' (தி.11 பொன் வண். பா.1) என வரும் திருவாக்கும் காண்க. கற்புடை மனைவி யோடு வாழும் அடியவரின் பெருமையை விளக்குதற்கு இறைவன் சிவயோகியாக வந்தான் என்பதல்லது, அவரைச் சோதித்தற்கு வந்தான் அல்லன் என்பது அறியத் தக்கது.

உள்குவார் உள்கிறெல்லாம் உடனிருந்து அறியும் பெருமா னுக்கு, எவ்வுயிரையும் எந்நிலையிலும் சோதித்தறிய வேண்டும் என்பதில்லை. ஆதலின் இவ்வடியாரிடத்து இறைவன் வருவதும் இதுபோன்றதே. ஏனைய அடியவரிடத்து அவ்வப் பொழுதும் இறைவன் வந்தருளுவதும் அவ்வவ்வடியவர்களின் உரனையும் திறனையும் உலகறியச் செய்தற்கன்றித் தாம் சோதித்து அருளுதற்கு அன்று என்பதும் அறியத்தக்கது.

‘ தனிப்பெருந்தருமம் தானோர் 9; தயாவின்றித் தானை மன்னன் பணிப்பில்சீந் தையினில் உண்மைப் பான்மைசோ தித்தால் என்ன’ (தி.12 சரு.1-4 பா.22)

எனக் கூறியவிடத்தும், “சோதித்தால் என்ன” என்றதல்லது, சோதித் தது என்றில்லாமை அறியத்தக்கது. அன்றியும் அச்செயற்கு அறம் முற்பட்டாற் போன்றிருந்தது என்பதன்றி, இறைவன் முற்பட்டான் என்றில்லாமையும் அறியத் தக்கது.

11.பொழிப்புரை : கீளும் கோவணமும் கொண்டு, அழியாத ஒளியை வீசுகின்ற திருவெண்ணீற்றின் ஒளி பரப்பும் திருமேனியின்கண்

தோளோடு மார்பிடைத் துவளும் நூலுடன்
நீளொளி வளந்திரு முண்ட நெற்றியும்.

11

371 நெடுஞ்சடை கரந்திட நெறித்த பம்பையும்
விடுங்கதிர் முறுவல்வெண் ணிலவும் மேம்பட
இடும்பலிப் பாத்திர மேந்து கையராய்
நடந்துவேட் கோவர்தம் மனையை நண்ணினார். 12

372 நண்ணிய தவச்சிவ யோக நாதரைக்
கண்ணுற நோக்கிய காத லன்பர்தாம்

இடத்தோளோடு சேர்ந்து மார்பில் அசைகின்ற பூணூலுடனே, பேரொளி வீசுகின்ற திருநீற்றை முக்கீற்று வடிவாகத் தீட்டிய நெற்றியும்.

குறிப்புரை : கீள் - தகட்டு வடிவாக நூலால் நெய்யப் பெற்ற அரை ஞாண். இஃது இடுப்பில் கட்டப் பெறுவது. 'கீள் உடையும் கொண்ட உருவம்' 'கீளார் கோவணமுந் திரு நீறுமெய்ப் பூசி' (தி.7 ப.24 பா.2) 'கீளலா லுடைய மில்லை' (தி.4 ப.40 பா.7) எனவரும் திருவாக்கு களால் இவ்வுடை, பெருமானும் அவரடியவரும் அணியத்தக்க சிறப்புடையது என்பதறியலாம். வாள் - ஒளி. துவளும் - அசையும். திரு முண்டம் - முக்கீற்று வடிவாக அணியும் திருநீறு.

12.பொழிப்புரை : நெடுஞ்சடை மறையுமாறு சுருண்டுகிடக்கும் தலைமயிரும், ஒளிவீசுகின்ற பற்களினின்றும் தோன்றும் வெள்ளிய நிலவும், மேம்படப், பிச்சை ஏற்றற்குரிய கலத்தை ஏந்திய வலத் திருக்கையும், உடையவராய் எழுந்தருளித் திருநீலகண்டர் மனையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின். நெடுஞ்சடை - நீண்டசடை: நன்று ஆய்ந்த நீள் நிமிர் சடை' (புறநா.166) என்னும் புற நானூறும். நெறித்த சுருண்டு கிடந்த. பம்பை - கீழ்வீழ்ந்து தொங்காமல் தம்பிடரியின் அளவாக உள்ள தலைமயிர்.

13.பொழிப்புரை : தம் மனைக்கண் இவ்வாறு எழுந்தருளிய தவத்தினையுடைய சிவயோகியாராகிய பெருமானாரைத் தம்முடைய கண்களால் கண்டு மகிழ்ந்த திருநீலகண்டர், இவர் புண்ணிய வடிவுடைய ஒரு சிவனடியார் ஆவர் என்று கருதிப் போற்றி, மகிழ்ச்சியால் நன்கு வரவேற்பதற்குரிய இன்னுரைகளோடு எதிர் கொண்டு வழிபட்டார்.

புண்ணியத் தொண்டராம் என்று போற்றிசெய்
தெண்ணிய உவகையால் எதிர்கொண் டேத்தினார். 13

373 பிறைவளர் சடைமுடிப் பிரானைத் தொண்டரென்று
உறையுளில் அணைந்துபே ருவகை கூர்ந்திட
முறைமையின் வழிபட மொழிந்த பூசைகள்
நிறைபெரு விருப்பொடு செய்து நின்றபின். 14

ஓடு கொடுத்து நாம்வேண்டும் போது தருக என்றல்

374. எம்பிரான் யான்செயும் பணிஎது என்றனர்
வம்புலா மலர்ச்சடை வள்ளல் தொண்டனார்
உம்பர்நா யகனும்இவ் வோடுண் பால்வைத்து
நம்பிநீ தருகநாம் வேண்டும் போதென்று. 15

குறிப்புரை : எண்ணியவகை - நன்கு மதிக்கத்தகுந்த
வகையில். தாம் - அசை நிலை.

14.பொழிப்புரை : இளம் பிறை வளர்த்துகிடனாகிய
சடைமுடியினை யுடைய சிவபெருமானை, அவர் அடியார் என்று கருதி
அவரை அழைத்துக் கொண்டு தம்முடைய வீட்டிற்குச் சென்று,
பெருமகிழ்வு மிக, அடியவர்களை ஏற்றுப் போற்றுதற்கான
வழிபாடுகளை முறைமையாகத் தம் உள்ளத்து நிறைந்த
பெருவிருப்போடு செய்து நிறைவுற்ற பின்,

குறிப்புரை : 'திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி' (தி.4 ப.11
பா.5) என்பதால் 'பிறைவளர் சடை' என்றார். உறையுள் - இருப்பிடம்:
திருநீலகண்டரின் இல்லம். மொழிந்த பூசைகள் - அடியவரை வழிபடுதற்
கென அமைந்த முறை. அது 'கொண்டு வந்து மனைப்புகுந்து'
எனப்பின்னர்வரும் திருப்பாடலில் (தி.12 பு.4 பா.4) விளக்கப்படும்.

15.பொழிப்புரை : நறுமணம் கமழும் மலர்களைத்
திருச்சடையின் கண் கொண்டிலங்கும் சிவபெருமானின் அடியவராகிய
திருநீலகண்டர், எம் தலைவனாக உள்ள பெருமானே! அடியேன்
மேதகவமைந்த தங்கட்குச் செய்யத்தகும் பணிவிடை யாது? என்று
வினாவினர். சிவபெருமானாகிய சிவயோகியாரும், சிறந்த
திருத்தொண்டனே! இத்திருவோட்டை உன்னிடத்தில் வைத்திருந்து நாம்
விருப்பும் பொழுது நீ கொடுப்பாயாக, என்று கூறி.

குறிப்புரை : வம்பு - நறுமணம்.

திருவோட்டின் பெருமை கூறல்

- 375 தன்னையொப் பரியது தலத்துத் தன்னுழைத்
துன்னிய யாவையுந் தூய்மை செய்வது
பொன்னினும் மணியினும் போற்ற வேண்டுவது
இன்னதன் மையதிது வாங்கு நீயென. 16

அடியவர் காத்து வரல்

- 376 தொல்லைவேட் கோவர்தங் குலத்துள் தோன்றிய
மல்குசீர்த் தொண்டனார் வணங்கி வாங்கிக்கொண்டு
ஒல்லையின் மனையிலோர் மருங்கு காப்புறும்
எல்லையில் வைத்துவந் திறையை யெய்தினார். 17
- 377 வைத்தபின் மறையவ ராகி வந்தருள்
நித்தனார் நீங்கிட நின்ற தொண்டரும்

16.பொழிப்புரை : இவ்வோட்டினை ஒப்பிடின் தனக்குத் தானே ஒப்பானது. இவ்வுலகில் தன்னிடத்தில் சேர்ந்த பொருள்கள் அனைத்தையும் தூய்மையாக்குவது. இது பொன், மணிகள், ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் போற்றத்தக்கது. இத்தகைய சிறப்புடைய இவ்வோட்டை நீ வாங்குக எனக் கொடுக்க,

குறிப்புரை : ஓடும் செம்பொன்னும் ஒக்கவே நோக்கும் ஞானியர் தம் திருக்கையில் இருப்பதாதலின் இத்துணைப் பெருமை உடையதாயிற்று. இவருக்கு ஓடும் கவந்தியும் அல்லது உறவில்லை என்பதும் அறியத்தக்கது. வாங்கு நீ என்றார், இவ்வோட்டை மீண்டும் என்னிடத்தில் கொடுத்தற்குரியை அல்லை என்னும் குறிப்புப் புலப்பட.

17.பொழிப்புரை : பழமை வாய்ந்த குயவர்தம் குலத்தில் தோன்றிய நிறைந்த புகழினையுடைய திருநீலகண்டர், அத்திருவோட்டைத் தொழுது வாங்கிக் கொண்டு, விரைவாகத் தம் வீட்டில் காப்புமிக்க தோர் இடத்தில் வைத்து, மீண்டும் சிவபெருமானாகிய சிவயோகியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : ஒல்லையின் - விரைந்து. காப்பறும் எல்லையில் - பிறர் எவரும் அறியாதவாறு காப்பு மிக்கதோர் இடத்தில். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

18.பொழிப்புரை : தம் திருவோட்டைத் திருநீலகண்டர், காப்பான தோர் இடத்தில் வைத்தார் என்பதை அறிந்த சிவயோகியாராகிய

உய்த்துடன் போய்விடை கொண்டு மீண்டனர்

அத்தர்தாம் அம்பல மணைய மேவினார். 18

இறைவன் ஓட்டினை மறைத்தல்

வேறு

378 சாலநாள் கழிந்த பின்பு

தலைவனார் தாமுன் வைத்த

கோலமார் ஓடு தன்னைக்

குறியிடத் தகலப் போக்கிச்

சீலமார் கொள்கை யென்றுந்

திருந்துவேட் கோவர் தம்பால்

வாலிதாம் நிலைமை காட்ட

முன்புபோல் மனையில் வந்தார். 19

பெருமான், அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்தாராக, அங்கிருந்த திருநீல கண்டரும் அவருடன் சிறிது தூரம் சென்று பின் விடைபெற்று மீண்டனர். இறைவரும் தம் திருவம்பலத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : தம் இல்லத்திற்குப் பெரியவர்கள் வந்து செல்லின், அவரைச் சிறிது தூரம்வரை சென்று, பின் அவரிடம் விடைபெற்று வருதல் மரபாகும். ஆதலின் 'உய்த்துடன் போய் விடைகொண்டு மீண்டனர்' என்றார்.

19.பொழிப்புரை : இந்நிகழ்ச்சிக்குப் பின் பல நாள்கள் கழிந்த நிலையில், சிவயோகியார் தாம் முன்பு அவரிடத்து வைத்த அழகிய திருவோட்டை அவர் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த இடத்தினின்றும் மறையச் செய்து, சிறப்பு அமைந்த பத்திமையினால் என்றும் திருந்திய குணத்தை உடைய திருநீலகண்டரிடத்துள்ள தூய அப்பத்திமையைப் பிறரும் உணருமாறு செய்ய, முன்பு வந்தது போன்ற வேடங் கொண்டு, அவர் மனைக்கு எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை : கோலம் ஆர் ஓடு - அழகு மிக்க திருவோடு. இவ்வழகு மேல் 375ஆம் பாடலில் குறிக்கப்பெற்றது. குறியிடத்து - குறிப்பாக வைத்திருந்தவிடத்து. வாலிதாம் நிலைமை - தூய அன்பு கொண்ட அவர்தம் நிலைமை. 'வாலிதாம் இன்பமாம்' என முன்னர் வந்த ஆட்சியும் (தி.12 சரு.1-5 பா.107) காண்க.

இறைவன் ஓட்டினைக் கேட்டல்

379 வந்தபின் தொண்ட னாரும்
 எதிர்வழி பாடு செய்து
 சிந்தைசெய் தருளிற் றெங்கள்
 செய்தவ மென்று நிற்ப
 முந்தைநா ளுன்பால் வைத்த
 மொய்யொளி விளங்கும் ஓடு
 தந்துநில் என்றான் எல்லாந்
 தான்வைத்து வாங்க வல்லான்.

20

ஓடு காணாது உலத்தல்

380 என்றவர் விரைந்து கூற
 இருந்தவர் ஈந்த ஓடு
 சென்றுமுன் கொணர்வான் புக்கார்
 கண்டிலர் திகைத்து நோக்கி

20.பொழிப்புரை : இவ்வாறு யோகியார் தம் மனைக்கு எழுந்தருளிய பின்பு, திருநீலகண்டரும் எதிர் கொண்டு அழைத்து வந்து, முறைமை யாக வழிபாடும் செய்து, 'பெருமான் அடியேன் இல்லத்திற்குத் திருவுளங்கொண்டு எழுந்தருளியது நாங்கள் செய்த பெருந்தவமே யாகும்' என்று கூறி, அவர் திருமுன் நிற்ப, எல்லாப் பொருள்களையும் தானே வைக்கவும் வாங்கவும் வல்லானாகிய அச்சிவயோகியாராம் இறைவன், 'முன்னாள் நின்னிடத்தில் யான் வைத்த பேரொளி மிக்க திருஓட்டினை எனக்கு அளித்து நிற்பாயாக' என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : 'விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய், விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும் வைச்ச வாங்கு' (தி.8 ப.5 பா.96) வல்லவனாய்த் தோன்ற, 'எல்லாம் தான் வைத்து வாங்க வல்லான்' என்றார். அத்தகைய பெருமையுடையோனுக்கு, இத்திருவோட்டினையும் வைத்து வாங்கல் அரிதோ? அன்று, என்றவாறு. தந்துநில் என்பது மீளஅத்திருவோட்டை என்னிடம் கொடுத்த பின், எதனையும் செய்க என்னும் குறிப்பினது. விரைவும் அச்சுறுத்தலும் தோன்ற நின்றது.

21.பொழிப்புரை : இவ்வாறு விரைவும் அச்சுறுத்தலும் தோன்றக் கூறிய அம்மறையவர் திருவோட்டினை, விரைந்து

நின்றவர் தம்மைக் கேட்டார்

நேடியுங் காணார் மாயை

ஒன்றுமங் கறிந்தி லார்தாம்

உரைப்பதொன் றின்றி நின்றார்.

21

381 மறையவ னாகி நின்ற

மலைமகள் கேள்வன் தானும்

உறையுளிற் புக்கு நின்ற

ஒருபெருந் தொண்டர் கேட்ப

இறையிலிங் கெய்தப் புக்காய்

தாழ்த்ததென் னென்ன வந்து

கறைமறை மிடற்றி னானைக்

கைதொழு துரைக்க லுற்றார்.

22

வாங்குதற்குரிய குறிப்போடு கூற, அப்பெருமுனிவர் தந்தருளிய அத்திருவோட்டைத் தம் மனையில் முன் வைத்த இடத்திற்குச் சென்று கொண்டுவருதற்குப் புகுந்த திருநீலகண்டர், அத்திருவோட்டைக் காணாமல் திகைத்துப் பார்த்து, அங்கிருந்தோரை அத்திருவோட்டை யாவரேனும் எடுத்தீர்களா? என்று வினவிக் கொண்டே பிற இடங்களில் தேடியும் காணாதவராய், இவ்வாறு மறைந்த மாயை ஒன்றையும் அறியாது, தாம் அச்சிவ யோகியாருக்கு எவ்வித மாற்றமும் கூற இயலாதவராகி அம்மனையிடத்து நின்றிருந்தார்.

குறிப்புரை : கொணர்வான் - கொண்டுவருதற்காக. வான்ஈற்று வினையெச்ச வாய்பாடு.

22.பொழிப்புரை : சிவயோகியாராக நின்ற உமை ஒரு கூறனாகிய சிவபெருமானும், திருவோட்டை எடுத்து வருதற்கென உட்சென்று, வருதற்குத் தாழ்த்து நின்ற ஒப்பற்ற பெருமையினையுடைய அத்திரு நீலகண்டர் கேட்குமாறு, 'இவ்விடத்து மிக விரைவில் எடுத்து வருவதாக மனையுள் புகுந்த நீர், இத்துணைக்காலம் தாழ்ப்பது ஏன்?' என்று கூற, அதுகேட்ட அடியவரும், விரைவ வந்து நீலகண்டத்தை மறைத்து வந்திருந்த சிவபெருமானாகிய யோகியாரைக் கைகளால் தொழுது சொல்லத் தொடங்கினார்.

குறிப்புரை : உறையுள் - மனையகம். இறையில் - விரைவில். கறை மறை மிடறு - நீலநிறம் மறைந்துநிற்கும் திருக்கழுத்து.

நல்ல ஓடு தருவன் எனல்

382 இழையணி முந்நான் மார்பின்
எந்தைநீர் தந்து போன
விழைதரும் ஓடு வைத்த
வேறிடந் தேடிக் காணேன்
பழையமற் றதனில் நல்ல
பாத்திரந் தருவன் கொண்டிப்
பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும்
பெருமவென் றிறைஞ்சி நின்றார். 23

தந்த ஓட்டையே தருக எனல்

383 சென்னியால் வணங்கி நின்ற
தொண்டரைச் செயிர்த்து நோக்கி
என்னிது மொழிந்த வானீ
யான்வைத்த மண்ணோ டன்றிப்

23.பொழிப்புரை : 'நூல் இழைகளால் அழகுபெறச்
சேர்க்கப்பெற்ற முந்நூலையணிந்த மார்பினையுடைய எம்முதல்வரே!
நீவிர் என்னிடத்துக் கொடுத்துச் சென்ற விரும்பத்தகும் அத்திருஓடு
வைத்தவிடத்தும் பிறவிடத்தும் கூடத் தேடிக்கண்டிலேன். பெருமானே!
நும் பழைய திரு ஓட்டினும் புதிதாக வனையப்பெற்றிருக்கும் நல்ல திரு
ஓட்டினைத் தருகின்றேன்; அதனை ஏற்று இப்பிழையைப் பொறுத்தருள
வேண்டும்' என்று வணங்கி விண்ணப்பித்து நின்றார்.

குறிப்புரை : இழை - நூல்இழை: ஒன்பது கொண்ட மூன்று
புரிநுண்ணாண். வைத்த இடம் வேறிடம் எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக.
பழைய ஓடு ஆதலால் அது அழகு கெட்டிருக்கும், விரைவில் அழியுத்
தக்கதாயும் இருக்கும். அவ்வோட்டிற்கு மாறாகப் புதிதாகத் தரும் நல்ல
ஓடு என்றால் அழகுடையதாகவும் இருக்கும், நீடித்த பயனுடைதாகவும்
இருக்கும் என்பார் 'பழைய மற்றதனில் நல்ல பாத்திரம் தருவன்' என்றார்.
எனினும் கொடுத்த பொருளைத் திரும்பத் தாராதது பிழையே என்பார்
'பிழையினைப் பொறுக்க வேண்டும்' என்றும் வேண்டினார். இவ்விரு
பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

24.பொழிப்புரை : இவ்வாறு தலைவணங்கித் தம்மை
வேண்டிக் கொண்ட திருநீலகண்டரைச் சினந்து, பார்த்து, "இவ்வாறு நீ

பொன்னினா லமைத்துத் தந்தாய்

ஆயினுங் கொள்ளேன் போற்ற

முன்னைநான் வைத்த வோடே

கொண்டு வா வென்றான் முன்னோன். 24

அடியவர் வருத்தமும் யோகியார் சினமும்

384 கேடிலாப் பெரியோய் என்பால்

வைத்தது கெடுத லாலே

நாடியுங் காணேன் வேறு

நல்லதோர் ஓடு சால

நீடுசெல் வதுதா னொன்று

தருகின்றேன் எனவுங் கொள்ளாது

உடநின் றுரைத்த தென்றன்

உணர்வெலா மொழித்த தென்ன. 25

கூறியது தான் என்னாம்? யான் உன்னிடத்து வைத்த மண் ஓடேயன்றிப் பொன்னால் செய்ததொரு ஓட்டைக் கொடுத்தாயாயினும் அதனைக் கொள்ளமாட்டேன். காப்பாற்றித் தருமாறு முன்னை நாளில் நான் கொடுத்து வைத்த அவ்வோட்டினையே கொண்டு வா" என்று எவ்வு யிர்க்கும் முன்னோனாகிய அவ்யோகியார் கூறினார்.

குறிப்புரை :செயிர்த்து - சினந்து. போற்ற - காப்பாற்றி வைக்குமாறு கூறிய, முன்னோன் - எவ்வுயிர்க்கும் காலத்தாலும் சீலத்தாலும் பேரருள் திறத்தாலும் முதல்வனாய் இருப்போன்: 'முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க' என்னும் (தி.8 ப.3 வரி.29) திருவாசகமும்.

25.பொழிப்புரை : என்றும் கெடுதலில்லாத பெரியோனே! நீர் என்னிடத்து வைத்த திருஓடு காணாதாக, அதனை எவ்விடத்தும் தேடியும் யான் காணேன் அதனின் நல்லதொரு திருஓடு மிக நீண்ட காலம் நீடித்துப் பயன்படத்தக்கதாய் இருப்பதொன்றைக் கொடுக்கின்றேன் என்று சொல்லவும், அதனை ஏற்றருளாது சினந்து அதனையே கொடு என்று கூறியது, என் உணர்வு முழுமையையும் ஒழித்துவிட்டது என்று அடியவர் கூற.

குறிப்புரை : இறைவன் ஈறிலாதவன் ஆதலின் 'கேடிலாப் பெரியோய்' என்றார். ஓர் இடத்தில் வைத்த பொருள் அவ்விடத்தில் இல்லை என்றால், வேறிடத்திலும் தேடிப் பார்ப்பது இயற்கை.

385 ஆவதென் நிற்பால் வைத்த

அடைக்கலப் பொருளை வெளவிப்

பாவகம் பலவும் செய்து

பழிக்குநீ யொன்றும் நாணாய்

யாவருங் காண உன்னை

வளைத்துநான் கொண்டே யன்றிப்

போவதுஞ் செய்யே னென்றான்

புண்ணியப் பொருளாய் நின்றான். 26

அவ்வாறு தேடியும் காணவில்லையெனில் அதுபோன்ற தொன்றைக் கொடுத்தலே அமைவதாகும். அவ்வமைவைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத போது அதற்கு மேலாகவும் சிந்தனை செய்வதற்கு ஒன்று இன்மையின் 'என் உணர்வெல்லாம் ஒழித்தது' என்றார்.

26.பொழிப்புரை : 'இனி நின்னிடத்து ஆக வேண்டியது என்ன? நின்னிடத்து அடைக்கலமாக யான் வைத்த பொருளைக் கவர்ந்து கொண்டு, அதனை மறைத்தற்குரிய வஞ்சனையான நடிப்பைச் செய்து, பழியான இச்செயல் செய்ததற்கு, நீ சிறிதும் நாணாதவனாய் இருக்கின்றாய். அதனால் இவ்வுரில் உள்ளார் யாவரும் காண உன்னைப் பற்றிக் கொண்டு, எந்திருஓட்டைப் பெற்றுக் கொள்வ தல்லால் இவ்விடத்தினின்றும் யான் போகவும் மாட்டேன்' என்று புண்ணியத்தின் வடிவாய் நின்ற அச்சிவயோகியார் கூறினார்.

குறிப்புரை : பாவகம் பலவும் செய்து - பிறர் நம்புமாறு நடிப்பாகப் பல செயல்களையும் செய்து (பாசாங்கு செய்து). வளைத்துப்பற்றி - எங்கும் செல்ல ஓட்டாது, தடுத்து நின்னைப் பற்றி. 'தொடுத்தும் கொள்ளாதமையலன்' (புறநா. 164), 'இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தேன் எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே' (தி.8 ப.37 பா.3) எனவரும் திருவாக்குகளையும் நோக்குக.

'பாவகம் பலவும் செய்து' என்பதால், சிவோகம் பாவனை செய்து கைவந்தவர் என்றும், பழிக்கு நீ நாணாய் என்பதால் 'நாடவர் பழித்துரை புணதுவாகக் கொள்வாய்' என்றும், 'வளைத்து நான் கொண்டேயன்றி' என்பதால், நின்னையும் நின் வாழ்க்கைத் துணையையும் சேர்த்து என் உலகத்திற்குக் கொண்டு செல்லல் அன்றி இங்கு விடேன் என்றும் குறிப்புப் பொருள்பட நின்றன என்பார் சிவக் கவிமணியார் (பெரிய. பு. உறை)

குளத்தில் நின் மகனொடு மூழ்கி உறுதி தருக எனல்

386. வளத்தினான் மிக்க ஓடு

வெளவினேன் அல்லேன் ஒல்லை

உளத்தினுங் களவி லாமைக்

கென்செய்கேன் உரையு மென்னக்

களத்துநஞ் சொளித்து நின்றான்

காதலுன் மகனைப் பற்றிக்

குளத்தினின் மூழ்கிப் போவென்

றருளிணான் கொடுமை யில்லான்.

27

மகனில்லையாயின் மனையவள்தன்னைப் பற்றி மூழ்குக எனல்

387 ஐயர்நீ ரருளிச் செய்த

வண்ணம்யான் செய்வ தற்குப்

பொய்யில்சீர்ப் புதல்வ னில்லை

என்செய்கேன் புகலு மென்ன

27.பொழிப்புரை : 'பொருளும், அருமையும் ஆய வளங்களால் அத்திருவோட்டைக் கவர்ந்து கொண்டேன் அல்லேன். என் மனத் தகத்தும் அக்கள்ளமில்லாமையைக் காட்டுதற்கு யாது செய்வேன்?' என்று கேட்க, திருமிடற்றின்கண் உள்ள நஞ்சினால் ஆய கருமையை மறைத்து நின்ற சிவபெருமானாகிய கொடுந்தன்மையற்ற சிவ யோகியானவர், 'நின் விருப்பத்திற்குரிய நின் மகன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு திருக்குளத்தில் மூழ்கியவாறு நான் எடுக்கவில்லை என்னும் உறுதி மொழியைக் கூறிச் செல்க' என்றருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : உளத்தினும் களவிலாமைக்கு என்செய்கேன் என்பது அதன் வழி வரும் சொல்லானும் செயலானும் கூடக் களவின்மையை உணர்த்தியவாறாயிற்று. 'உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன் பொரு ளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல்' (குறள், 282) என வரும் திருக் குறளையும் நினைவு கூர்க. அடியவரிடத்து இத்துணைக் கடுமையாக நடந்துகொள்வதும் அவர் பெருமையை உலகிற்குக் காட்டவும், அவர்வழி அவர்தம் மனைவியாரையும் ஆட்கொள்ளவுமேயாம், என்பது தோன்றக் 'கொடுமையில்லான்' என்றார்.

28.பொழிப்புரை : 'அருள் மிக்க அடிகளே! நீர் அருளிச் செய்த வண்ணம் அடியேன் செய்தற்குக் குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய

மையறு சிறப்பின் மிக்க

மனையவள் தன்னைப் பற்றி

மொய்யலர் வாவி புக்கு

மூழ்குவாய் எனமொ ழிந்தார்.

28

வேறு

388 கங்கைநதி கரந்தசடை

கரந்தருளி யெதிர்நின்ற

வெங்கண்விடை யவர்அருள

வேட்கோவ ருரைசெய்வார்

எங்களிலோர் சபதத்தால்

உடன்மூழ்க இசைவில்லை

பொங்குபுனல் யான்மூழ்கித்

தருகின்றேன் போதுமென.

29

மகன் இல்லை. யான் அதற்கு என்செய்வேன்! அருளிச் செய்யும்' என்று விண்ணப்பம் செய்ய, 'குற்றமற்ற சிறப்பால் உயர்ந்த உன் மனைவியின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு நெருங்கிய மலர்களையுடைய திருக்குளத்திற்குச் சென்று மூழ்கியவாறு உறுதி கூறுவாயாக' என்றருளினார்.

குறிப்புரை : 'மற்றதன் நன்கலம் நன் மக்கட்பேறு' (குறள், 60) 'மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப் பயக்குறை இல்லைத் தாம் வாழும் நாளே' (புறநா. 188) என வருவனவற்றால் மக்கட்பேற்றின் அருமை விளங்கும். அத்தகைய சிறப்பு மிக்க மகவில்லை என்பார் 'பொய்யில் சீர்ப் புதல்வன் இல்லை' என்றார்.

29.பொழிப்புரை : கங்கையை உள்ளடக்கியிருக்கும் திருச்சடை முடியை மறைத்தருளி, தம்முன் எதிராக எழுந்தருளி நிற்கும் சினம் மிக்க கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டருளும் சிவபெருமானாகிய யோகியார், இவ்வாறு அருளிச் செய்ய, திருநீல கண்டர் அதற்கு மறுமொழி கூறுவாராய், யானும் என் மனையாளும் ஒரு கௌறவால் கையைத் தீண்டி மூழ்குதற்கு இயலாதுள்ளது ஆதலின், நீர் மிக்க திருக்குளத்தில் நானே மூழ்கி என் உறுதிப்பாட்டை மெய்ப்பிக்கின்றேன்; வாரும் என்று சொல்ல.

குறிப்புரை : கௌறவு - சபதம்.

பேரவைக்குச் செல்லல்

389 தந்ததுமுன் தாராதே

கொள்ளாமைக் குன்மனைவி

அந்தளிர்ச்செங் கைப்பற்றி

அலைபுனலின் மூழ்காதே

சிந்தைவலித் திருக்கின்றாய்

தில்லைவா முந்தணர்கள்

வந்திருந்த பேரவையில்

மன்னுவன்யா நெனச்சொன்னார். 30

390 நல்லொழுக்கந் தலைநின்றார்

நான்மறையின் துறைபோனார்

தில்லைவா முந்தணர்கள்

வந்திருந்த திருந்தவையில்

எல்லையிலான் முன்செல்ல

இருந்தொண்ட ரவர்தாமும்

மல்குபெருங் காதலினால்

வழக்கின்மே லிட்டணைந்தார். 31

30.பொழிப்புரை : நான் முன் கொடுத்த திருவோட்டைக் கொடுக்காமலும், அதனை நான் வஞ்சித்து எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கு உன் மனைவியின் அழகிய தளிர் போன்ற சிவந்த கையைப் பிடித்து அலை வீசுகின்ற நீரின் மூழ்கிச் சொல்லாமலும், மனத்தை வலிமை செய்து கொண்டிருக்கின்றாய். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வந்து கூடியிருந்த பெருமை வாய்ந்த ஊர்ச் சபையில் இவ்வழக்கைச் சென்று சொல்லுவன்' என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் வந்திருந்த பேரவையின் மன்னுவன் யான் - தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கூடியிருக்கும் பேரம்பலத்தில் என்றும் வாழ்ந்திருப்பவன் யான் எனும் பொருளும் அமைய இருப்பது அருமையுடைத்தாம். ஏ இரண்டும் அசை நிலைகள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

31.பொழிப்புரை : நல்லொழுக்கத்தில் முதன்மையாக நிற்பவர்களும், நான் மறைகளாகிய கடலின் கரையைக் கண்டவர்களும் ஆகிய தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கூடியிருந்த

391. அந்தணனாம் எந்தைபிரான்

அருமறையோர் முன்பகர்வான்

இந்தவேட கோவன்பால்

யான்வைத்த பாத்திரத்தைத்

தந்தொழியான் கெடுத்தானேல்

தன்மனைவி கைப்பற்றி

வந்துமூழ் கியுந்தாரான்

வலிசெய்கின் றான்என்றார்.

32

392 நறைகமழுஞ் சடைமுடியும்

நாற்றோளும் முக்கண்ணும்

கறைமருவுந் திருமிடறுங்

கரந்தருளி எழுந்தருளும்

திருத்தமான ஊர்ச்சபையிடத்து, அளவிறந்த குணங்களையுடைய சிவயோகியார் முன்னே எழுந்தருள, பெருமை மிக்க திருநீலகண்டரும் மிகுந்த பேரன்போடு அவ் வழக்கை மேற்கொண்டு பின் சென்றார்.

குறிப்புரை : திருந்து அவை - அறிவானும் பண்பானும் திருந்திய அவை. ஆன்றோர் தம்மிடத்து வந்த வழக்கையும் திருந்திய முறையில் தீர்த்து வைப்பர் என்பது பற்றித் 'திருந்தவை' என்றார். தாம் திருந்தியும், பிறர் திருந்துமாறும் செய்து வரும் அவை. 'சமன்செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க் கணி' (குறள், 118) என்பர் திருவள்ளுவரும்.

32.பொழிப்புரை : மறையவர் வடிவில் வந்த எம் சிவயோகியாரும் அரிய நான்மறைகளை உணர்ந்த தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் கூடியிருந்த பேரவையில் இவ்வாறு அருளிச் செய்வார்: 'இந்தத் திருநீலகண்டக் குயவன், யான் அவனிடத்துக் கொடுத்து வைத்த திருவோட்டைத் திருப்பிக் கொடுக்காதிருக்கின்றான்; அதனைக் கெடுத்திருப்பனாயின் அதை உறுதி செய்தற்குத் தன் மனையாள் கையைப் பற்றி வந்து குளத்தில் மூழ்கிச் சொல் என்றால் அதுவும் செய்யாதிருக்கின்றான்; வன்கண்மை உடையனாய் இருக்கின்றான்' என்று கூறினார்.

குறிப்புரை : 'கெடுத்தானேல்' என்றார் அதுதனக்கு உடன் பாடில்லை என்பது காட்டற்கு.

33.பொழிப்புரை : நறுமணம் கமழும் சடைமுடியினையும்,

மறையவனித் திறமொழிய

மாமறையோர் உரைசெய்வார்

நிறையுடைய வேட்கோவர்

நீர்மொழியும் புகுந்ததென.

33

393 நீணிதியாம் இதுவென்று

நின்றவிவர் தருமோடு

பேணிநான் வைத்தவிடம்

பெயர்ந்துகரந் ததுகாணேன்

பூணணிநூன் மணிமார்பீர்

புகுந்தபரி சிதுவென்று

சேணிடையுந் தீங்கடையாத்

திருத்தொண்டர் உரைசெய்தார்.

34

நான்கு திருத்தோள்களையும், முக்கண்களையும், கருநிறம் பொருந்திய திருக் கழுத்தினையும் மறைத்துக் கொண்டு சிவயோகியராய் எழுந்தருளி வந்த மறையவர் இவ்வாறு கூற, பெருமை பொருந்திய தில்லையி லிருக்கும் ஊரவையினரும், 'சால்பமைந்த திருநீலகண்டரே! இது பற்றிய நும் கருத்தைச் சொல்லுவீராக' என்று கூற.

குறிப்புரை : 'நிறை எனப்படுவது மறைபிறர் அறியாமை என்பர்' (கலித்.நெய்.16). அவ்வரும் பண்பை உடையவராதல் பற்றி 'நிறையுடைய வேட்கோவர்' என்றார்.

34.பொழிப்புரை : 'பெருஞ் செல்வம் இதுவென்று கூறி இங்கு நிற்கும் இப்பெரியவரால் முன் கொடுக்கப்பட்ட திருஓடு நான் பெரிதும் பாதுகாத்து வைத்த இடத்தினின்றும் மறைந்து விட்டது. அவ்விடத் திலன்றிப் பிறவிடத்தும் தேடிக் கண்டிலேன். முப்புரி நூலை அணியாக மார்பில் கொண்டிருக்கும் மறையவர்களே! நடந்த நிகழ்ச்சி இதுவாம்' என்று, தீங்கென்பது நெடுந்தொலைவிலும் தம்மை அடையாதவராய் திருநீலகண்டர் கூறினார்.

குறிப்புரை : கொடுத்ததைத் தாராமலும், பெரியவர் கூறுமாறு கூளுறாமலும், பேரவையின் தீர்ப்புக்கு முன்னிற்கும் இவ்வடியவர்க்குத் தீங்கு வந்து விடுமோ! என்று ஐயுறாது இருத்தற் பொருட்டு, அண்மையில் மட்டுமன்றிச் சேய்மையிலும் அவருக்குத் தீங்கு வாராது என்பார், 'சேணிடையும் தீங்கடையாத் திருத் தொண்டர்' என்றார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

பேரவையின் தீர்ப்பு

வேறு

394. திருவுடை யந்த ணாளர்

செப்புவார் திகழ்ந்த நீற்றின்

உருவுடை யிவர்தாம் வைத்த

வோட்டினைக் கெடுத்தீ ரானால்

தருமிவர் குளத்தின் மூழ்கித்

தருகவென் றுரைத்தா ராகில்

மருவிய மனைவி யோடு

மூழ்குதல் வழக்கே யென்றார்.

35

பொருந்திய வகையின் மூழ்கல்

395. அருந்தவத் தொண்டர் தாமும்

அந்தணர் மொழியக் கேட்டுத்

திருந்திய மனைவி யாரைத்

தீண்டாமை செப்ப மாட்டார்

35.பொழிப்புரை : இருவர்தம் கூற்றையும் கேட்ட ஞானச் செல்வத்தையுடைய அவ்வவையோர், தீர்ப்புச் சொல்வார்களாய், விளங்கிய திருஓட்டை நீர் வைத்த விடத்துக் காணீராயின், அத்திரு ஓட்டை உம்மிடத்துக் கொடுத்த இவர், குளத்தில் மூழ்கி அச் சொல்லை உறுதி செய்து தருவீராக என்று கூறுவாரானால், அவர் கூறுமாறு நீர், நும் இல் வாழ்க்கைக்கு அமைந்த மனைவியோடும் மூழ்கி, அவ்வுறுதி மொழியைச் சொல்லுதலே முறைமையாம் என்று கூறினார்கள்.

குறிப்புரை : திரு - ஞானச் செல்வம். 'உறுவது நீற்றின் செல்வமும், பெறுவது சிவன் பால் அன்புமாகக் கொண்டவர்களாதலின், இத்திரு அத்தகைய ஞானச் செல்வத்தைக் குறித்ததாம்.

இச்சிவயோகியார் தந்த ஓட்டைத் திரும்ப நீர் கொடுக்கும் வாய்ப்பு அமையாத பொழுது அவர் கூறுமாறு செய்வதே அறம், அதுவே அவருக்குத் தெளிவுதரும் ஆதலின், 'மூழ்குதல் வழக்கே' என்றார். வழக்கு - அறம்: முறைமை. தாம் - அசைநிலை.

36.பொழிப்புரை : அரிய தவத்தினையுடைய திருநீலகண்டரும் அவையத்தார் இவ்வாறு கூறக்கேட்டு, மனையறத்தில் வழுவாத தம் மனைவியாரைத் தீண்டாமல் இருத்தற்குரிய காரணத்தை

பொருந்திய வகையான் மூழ்கித்

தருகின்றேன் போது மென்று

பெருந்தவ முனிவ ரோடும்

பெயர்ந்துதம் மனையைச் சார்ந்தார். 36

396 மனைவியார் தம்மைக் கொண்டு

மறைச்சிவ யோகி யார்முன்

சினவிடைப் பாகர் மேவுந்

திருப்புலீச் சுரத்து முன்னர்

நனைமலர்ச் சோலை வாவி

நண்ணித்தம் உண்மை காப்பார்

புனைமணி வேணுத் தண்டின்

இருதலை பிடித்துப் புக்கார்.

37

அவ்விடத்துச் சொல்லாதவராய்ப் பொருந்திய வகையில் நீரில் மூழ்கி உறுதி கூறுகின்றேன்; என்னுடன் வருவீராக என்று கூறி, பெரிய தவத்தை யுடைய சிவயோகியாரோடு தாமும் அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து வீட்டை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : தம் மனைவியாரிடத்துத் திருநீலகண்டத்தின்மேல் ஆணை கூறிச் செப்பிய மொழியை, அயலறியாது காத்து வாழ்ந்தவ ராதலால், மனையாளோடு மூழ்கித் தரும் பொழுதும் அவரைத் தீண்ட இயலாமையை அந்தணர்களிடம் செப்ப மாட்டாதவராய் இருத்தலின், 'பொருந்திய வகையால் மூழ்கித் தருகின்றேன்' என்றார். தாம் - அசைநிலை.

37.பொழிப்புரை : தம்மனைவியாரை அழைத்துக் கொண்டு மறையவர் வேடங்கொண்டு நிற்கும் சிவபெருமானாகிய சிவயோகியார் முன்பு, சினம் மிக்க ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டிருக்கும் சிவ பெருமான் வீற்றிருந்து அருளும் திருப்புலீச்சரம் எனும் திருக்கோயிலின் முன்னுள்ள அரும்புகளும் மலர்களும் உடைத்தாகிய சோலை சூழ்ந்த அத்திருக்குளத்திற்கு அண்மையில் வந்து, தம் மனைவியாரைத் தீண்டாதிருக்கும் உண்மையை அங்கும் காப்பாராய், மணிகள் இழைத்த மூங்கில் தண்டின் இருபுறத்தையும் தாமும் மனைவியாருமாகப் பிடித்துக் கொண்டு திருக்குளத்தில் இறங்கினார்கள்.

குறிப்புரை : திருப்புலீச்சரம் - புலிக்கால் முனிவராகிய வியாக்

397. தண்டிரு தலையும் பற்றிப்

புகுமவர் தம்மை நோக்கி

வெண்டிரு நீற்று முண்ட

வேதியர் மாதைத் தீண்டிக்

கொண்டுடன் மூழ்கீ ரென்னக்

கூடாமை பாரோர் கேட்கப்

பண்டுதஞ் செய்கை சொல்லி

மூழ்கினார் பழுதி லாதார்.

38

கிரபாதர், சிவலிங்கத் திருமேனியை எழுந்தருளுவித்து வழிபட்ட இடம் ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இது கூத்தப் பெருமான் திருக் கோயிலின் மேல்பால் சிறிது தொலைவில் உள்ளது. கணம் புல்ல நாயனார் தம் முடியினையே விளக்காக எரித்துப் பேறுபெற்ற இடம் இதுவாகும்.

திருநீலகண்டர் இத்திருக்கோயிலுக்கு அண்மையிலுள்ள திருக்குளத்தில் மூழ்கி இளமை அடைந்ததனால், இதனை 'இளமையாக்கினார் கோயில்' என வழங்கி வரும் மரபு உளதாயிற்று. சின விடை - இனம் பற்றி வந்த அடைமொழி. நனை - அரும்பு. வேணு - மூங்கில்.

38.பொழிப்புரை : இவ்வாறு மூங்கில் தண்டின் இருபுறத்திலுமாகப் பிடித்துக் கொண்டு, திருக்குளத்தில் மூழ்கப் புகும் அத் திருநீலகண்டரைப் பார்த்து, வெண்மையான திருநீற்றை முக்கீற்று வடிவில் அணிந்திருக்கும் சிவயோகியார், 'உம் மனையாள் கையைப் பிடித்து மூழ்குவீர்' என்று சொல்ல, குற்றமற்ற திருநீலகண்டரும் தாம் தம் மனைவியாரைத் தீண்டி மூழ்க இயலாதிருக்கும் சூழலை யாவரும் கேட்குமாறு, முன்னாளில் நிகழ்ந்த தம் சூளுறவைச் சொல்லித் திருக்குளத்தில் மூழ்குவாராயினர்.

குறிப்புரை : திருநீலகண்டர் செய்த சூளுறவு இளமைக் காலத்தில் ஆகும். அதற்குப்பின் பல ஆண்டுகள் செல்ல அவர்தம் முதுமைக் காலத்தில் நிகழ்ந்தது இவ்வருஞ்செயலாகும்.

ஆதலின் ஈண்டுப் பண்டு என்றது, ஏறத்தாழ 20 அல்லது 25 ஆண்டுகளுக்குமுன் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்பதை உய்த்துணரலாம். இக்கால எல்லையை முன்னுள்ள 368ஆவது பாடல் கொண்டும் அறியலாம்.

398. வாவியின் மூழ்கி ஏறுங்

கணவரும் மனைவி யாரும்

மேவிய மூப்பு நீங்கி

விருப்புறும் இளமை பெற்றுத்

தேவரும் முனிவர் தாமுஞ்

சிறப்பொடு பொழியுந் தெய்வப்

பூவின்மா மழையின் மீள

மூழ்குவார் போன்று தோன்ற.

39

இறைவனின் திருக்காட்சி

399. அந்நிலை யவரைக் காணும்

அதிசயங் கண்டா ரெல்லாம்

முன்னிலை நின்ற வேத

முதல்வரைக் கண்டா ரில்லை

இந்நிலை இருந்த வண்ணம்

என்னென மருண்டு நின்றார்

துன்னிய விசும்பி னூடு

துணையுடன் விடைமேற் கண்டார்.

40

39.பொழிப்புரை : திருக்குளத்தின் மூழ்கிக் கரையேறும் திருநீலகண்ட நாயனாரும், அவருடைய மனைவியாரும் தாம் அடைந்த மூப்புப் பருவம் நீங்கி, யாவரும் விரும்பத்தக்க இளமைப் பருவத்தை அடைந்து, தேவர்களும், முனிவர்களும் போற்றிப் பொழிந்த தெய்வ மணம் மிக்க மலர் மழையில் மீண்டும் முழுகுகின்றவர்களைப் போலப் பொலிவடைந்து தோன்ற.

குறிப்புரை : விருப்புறும் இளமை - யாவரும் விரும்பத்தக்க இளமை. பிற உயிர்களிடத்து இவ்விளமை செல்லின் ஒரு கால எல்லையில், தன் தன்மை கெடுதலின், அவ்வுயிர்களை விடுத்து, இவர்களிடத்து விருப்புற்றுப் பொருந்திய இளமை என்பார். 'விருப்புறும் இளமை' என்றார் என்றலும் ஒன்று. தாம் - அசைநிலை.

40.பொழிப்புரை : வியக்கத் தக்க இளமைப் பருவம் அடைந்த அவ்விருவரையும் கண்டவர்கள் யாவரும் இது காறும் தமக்கு

400. கண்டனர் கைக ளாரத்

தொழுதனர் கலந்த காதல்

அண்டரும் ஏத்தி னார்கள்

அன்பர்தம் பெருமை நோக்கி

விண்டரும் பொலிவு காட்டி

விடையின்மேல் வருவார் தம்மைத்

தொண்டரும் மனைவி யாருந்

தொழுதுடன் போற்றி நின்றார்.

41

முன்னிருந்த மறைமுதல்வராகிய சிவயோகியாரைக் காணவில்லை. இவ்வாறு நிகழ்ந்த வண்ணந்தான் யாது? என்று ஐயுற்று நின்ற திருநீலகண்ட நாயனாரும் மனைவியாரும், யாண்டும் பரந்து நிற்கும் விண்ணிடத்து விடையின் மீது உமையொரு கூறனாய் எழுந்தருளி இருப்பதைக் கண்டார்கள்.

குறிப்புரை : சிவயோகியாரைக் காணாதாரெல்லாம் விடையின் மேல் உமையொரு பாகனாய் வந்திருப்பாரைக் கண்டாரில்லை. ஆனால், நாயனாரும், அவர் தம் மனைவியாரும் மட்டுமே விடையின் மேல் எழுந்தருளினாரைக் கண்டனர்.

காரணம் இவர்களை ஆட்கொள்வதே இறைவன் திருவுள்ள மாதலின். கண்டவர்கள் தொழுதும் போற்றியும் நின்றனர்.

இவ்வரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

41.பொழிப்புரை : அவ்வாறு எழுந்தருளியதைக் கண்ட திருநீலகண்ட நாயனார், தம் கைகள் கூப்பி வணங்கினார். அவர்தம் வியத்தகு பெருமையைக் கண்ட சிவபெருமானிடத்து ஒருப்பட்ட பத்திமை உணர்வுடைய தேவர்களும் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள். விண்ணிடத்துக் காணப்படும் திருக்கோலப் பொலிவைத் தமக்குக் காட்டியருளி, ஆனேற்றினை ஊர்தியாகக் கொண்டு எழுந்தருளும் சிவபெருமானைத் திருநீலகண்ட நாயனாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் ஒருங்கு வணங்கிப் போற்றி நின்றார்கள்.

குறிப்புரை : அன்பர்தம் பெருமை நோக்கிக் கலந்த காதல் அண்டரும் ஏத்தினார்கள் எனக் கூட்டுக. கலந்த காதல் - சிவபெருமானிடத்துக் கொண்ட ஒருமைப்பட்ட பத்திமை.

பெற்ற பேறு

401. மன்றுளே திருக்கூத் தாடி

அடியவர் மனைகள் தோறுஞ்

சென்றவர் நிலைமை காட்டுந்

தேவர்கள் தேவர் தாமும்

வென்றஐம் புலனான் மிக்கீர்

விருப்புட னிருக்க நம்பால்

என்றுமில் விளமை நீங்கா

தென்றெழுந் தருளி னாரே.

42

402. விறலுடைத் தொண்ட னாரும்

வெண்ணகைச் செவ்வாய் மென்றோள்

அறலியற் கூந்த லாராம்

மனைவியும் அருளின் ஆர்ந்த

திறலுடைச் செய்கை செய்து

சிவலோக மதனை யெய்திப்

பெறலரு மிளமை பெற்றுப்

பேரின்பம் உற்றா ரன்றே.

43

42.பொழிப்புரை : திருஅம்பலத்தின்கண் ஆனந்தக் கூத்தாடி, அடியவர்களின் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிய பெருவீரரும், தேவர்கட்குத் தலைவரும் ஆன சிவபெருமானும், 'ஐவகை நுகர்ச்சிகளையும் வென்றதனால் சிறப்படைந்தவர்களே! நம்மிடத்து அன்போடு நீங்கள் இருவரும் எந்நாளும் இவ்விளமை நீங்காமல் இருந்து வாழ்வீர்களாக' என்று அருளி மறைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : 'கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்றறியும் ஐம்புலனும் ஓண்டொடி கண்ணேயுள்' (குறள், 110) என்பர் திருவள்ளுவர். அவ்வைம்புல நுகர்வையும் அறத்துறந்து நின்ற பெரியவராகத் திருநீலகண்டரும் அவர் துணையாரும் விளங்குதலின் 'வென்ற ஐம்புலனால் மிக்கீர்' என்றார்.

43.பொழிப்புரை : 'உரன் என்னும் தோட்டியான்' (குறள், 24) ஓரைந்தும் காத்த பெருவலிமை உடைய திருநீலகண்ட நாயனாரும், வெண்மையான பற்களையும், சிவந்த வாயையும், மென்மையான

403. அயலறி யாத வண்ணம்

அண்ணலா ராணை யுய்த்த

மயலில்சீர்த் தொண்ட னாரை

யானறி வகையால் வாழ்த்திப்

புயல்வளர் மாட நீடும்

பூம்புகார் வணிகர் பொய்யில்

செயலியற் பகையார் செய்த

திருத்தொண்டு செப்ப லுற்றேன்.

44

தோளையும், கருமணல் போன்ற கூந்தலையும் உடையவராசிய அவர் மனைவியாரும், சிவபெருமானின் திருவருளினால் யாவரும் செய் தற்கரிய செய்கையைச் செய்து யாவரும் பெறற்கரிய இளமையைப் பெற்றுச் சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தைப் பெற்றார்கள்.

குறிப்புரை : விறல் - வலிமை: உரன் என்றும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காத்தொழுகிய வலிமையும், இறைவன்பாலும், அடியவர் பாலும் கொண்டிருந்த பத்திமை வலிமையும் ஆம். ஆணை கூறி வாழ்ந்த இளமைக் காலத்தும், அதன் பின்னரும் புலனடக்கத்தில் வெற்றி கொண்டமைக்குக் காரணம், இருவரும் திருவருள் திறத்தில் ஆழ்ந்திருந்தமையேயாம் என்பார். 'அருளின் ஆர்ந்த திறலுடைச் செய்கை' என்றார். இளமை என்பது எவ்வுயிர்களும் ஒரு காலத்தில் பெறத் தக்கதே எனினும், இவ்விருவரும் பெற்ற இளமை என்றும் நீங்காமல் நிலைபெற்று இருத்தற்குரியதாதலின் 'பெறலரும் இளமை' என்றார். அன்று, ஏ என்பன அசைநிலைகள்.

44.பொழிப்புரை : அயலில் உள்ளார் அறியாதவாறு சிவ பெருமானின் திருநீலகண்டத் திருவாணையைப் பாதுகாத்த மயக்க மற்ற சிறப்பினையுடைய திருநீலகண்ட நாயனாரை யான் அறிந்தவாறு போற்றி, மேகங்கள் வளர்கின்ற மாளிகைகள் மிக்க பொலிவினை உடைத்தாகிய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் வணிகர் குலமரபில் தோன்றிய மெய்ம்மையான பத்திமையுடைய இயற்பகை நாயனார் செய்த திருத்தொண்டைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : உய்த்தல் - கொண்டு செலுத்துதல். மயல் - மயக்கம்: இன்ப நுகர்ச்சிகளாய் மயக்கம். புயல் - மேகம்.

திருநீலகண்ட நாயனார் புராணம் - மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.

3. இயற்பகை நாயனார் புராணம்

தொகை

'இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்'

(தி.7.ப.39 பா.1)

வகை

செய்தவர் வேண்டிய தியாதுங் கொடுப்பச் சிவன்றவனாய்க்
கைதவம் பேசிநின் காதலி யைத்தரு கென்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன் வாய்ந்த பெரும்புகழ்வந்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட் டினத்து ளியற்பகையே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி,3

விளி

புகார் நகரம்

404. சென்னி வெண்குடை நீடந் பாயன்

திருக்கு லம்புகழ் பெருக்கிய சிறப்பின்

மன்னு தொல்புகழ் மருதநீர் நாட்டு

வயல்வ ளந்தர இயல்பினில் அளித்துப்

பொன்னி நன்னதி மிக்கநீர் பாய்ந்து

புணரி தன்னையும் புனிதமாக் குவதோர்

நன்னெ டும்பெருந் தீர்த்தமுன் னுடைய

நலஞ்சி றந்தது வளம்புகார் நகரம். 1

தொகை, பொழிப்புரை : (சிவனடியார்க்குத்) தம்மிடத்துள்ளது எப்பொருளாயினும் அதனை இல்லை என்னாமல் வழங்கிய இயற்பகை நாயனாருக்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : சிவபெருமானை நினைந்து நினைந்து இன்புறுதலையே தவமாகச் செய்துவரும் சிவனடியார்கள் எது வேண்டினும் தவறாது கொடுத்துவரும் சிவபெருமான், தவவேடமுடன் வந்து 'நின் தம் மனைவியைத் தருக' எனக் கூறவும். மை தீட்டிய கண்களை உடையதம் மனைவியை ஈந்தவரும், அதனால் பெரும்புகழ் வந்து எய்தப் பெற்றவரும் ஆக விளங்கியவர் காவிரிப் பூம்பட்டினத்து இயற்பகையார் ஆவர்.

1.பொழிப்புரை : சோழர்மரபில் தோன்றிய வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அநபாய சோழரது அரசியல்

இயற்பகையாரின் அடிமைத் திறம்

405. அக்கு லப்பதிக் குடிமுதல் வணிகர்

அளவில் செல்வத்து வளமையின் அமைந்தார்

செக்கர் வெண்பிறைச் சடையவ ரடிமைத்

திறத்தின் மிக்கவர் மறைச்சிலம் படியார்

மிக்க சீரடி யார்களாயா ரெனினும்

வேண்டும் யாவையும் இல்லையென் னாதே

இக்க டற்படி நிகழமுன் கொடுக்கும்

இயல்பின் நின்றவர் உலகியற் பகையார் 2

திருவுடைய, அவர் மரபினர், தம் மிகு புகழை விளங்கச் செய்தற்குக் காரணமாகிய சிறப்பினால் நிலைபெற்ற பழமையாகிய புகழினையுடைய மருதவளம் மிக்க சோழநாட்டின்கண்உள்ள வயல்வளத்தைத்தருதற்குக் காரணமாய் காவிரி, காலம் பிழையாது கொடுத்த நீர் வெள்ளம் பாய்ந்து கடலையும் தூய்மை செய்வதொரு நன்மை பெருகும் புண்ணிய முடைய நீர்வளம் சிறக்க நலம் பெருக்கும் நகரம் காவிரிப் பூம்பட்டினம் ஆகும்.

குறிப்புரை : சோழர் மரபினர் வழிவழியாக அரசியற்றி வருவதும், வயல் வளம் மிக்க நீர் நாடெனப் போற்றப்படுவதுமான சோழ நாட்டின்கண் உள்ள காவிரிப் பூம்பட்டினம், புனிதமான காவிரியை முகப்பில் கொண்டுள்ளது என்பது கருத்து. நீர் நாடு - சோழநாடு. இயல்பினில் அளித்து - காலம் தவறாதும், மிகுதல், குறைதல் இன்றியும் இயல்பிற் கொடுத்து. புணரி - கடல். முன்னுடைய - முகப்பில் கொண்ட. 'மருதநீர் நாட்டு' என்பதால் நாட்டுச் சிறப்பும், 'வளம் புகார் நகரம்' என்பதால் நகரச் சிறப்பும், 'புணரி தன்னையும் புனிதமாக்குவதோர் நன்னெடும் தீர்த்தம்' என்பதால் ஆற்றுச் (தீர்த்தச் சிறப்பு) சிறப்பும், 'அநபாயன் திருக்குலம் புகழ் பெருக்கிய சிறப்பின்' என்பதால் அரசியல் சிறப்பும் ஒருங்குணருமாறு செய்திருக்கும் திறம் எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம்.

2.பொழிப்புரை : அத்தகைய காவிரிப் பூம்பட்டினத்தின் வணிகர் குலத்தில் முதன்மையுற்று நிற்கும் மிக்க செல்வத்தால் ஆகிய வளத்திற் சிறந்தவரும், வெண்மையான பிறையை அணிந்த சிவந்த திருச்சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஆட்படும் அடிமைத்திறம்பூண்ட வரும், மறைகளாகிய சிலம்பினை அணிந்த திருவடிகளையுடைய சிவபெருமானின் சிறப்புடைய அடியவர்கள் எவர் வரினும் அவர்களுக்கு இல்லை என்னாது

406. ஆறு சூடிய ஐயர்மெய் யடிமை

அளவி லாததோர் உளம்நிறை யருளால்

நீறு சேர்திரு மேனியர் மனத்து

நினைத்த யாவையும் வினைப்பட முடித்து

மாறி லாதநன் னெறியினில் விளங்கும்

மனைய றம்புரி மகிழ்ச்சியின் வந்த

பேறெ லாம்அவ ரேவின செய்யும்

பெருமை யேயெனப் பேணிவாழ் நாளில். 3

கடல்கூழ்ந்த இம்மண்ணுலகத்தில் விளக்க முறத் தொடர்ந்து முற்படக் கொடுத்து மகிழும் இயல்புடையவருமானவர் இவ்வுலகில் இயற்பகையார் என அழைக்கப்படும் பெயருடையவராவர்.

குறிப்புரை : செக்கர் - சிவந்த அந்தி மாலை. கடற்படி - கடல் கூழ்ந்த உலகம். இயற்பகையார் - இஃது அவர் தம் இயற்பெயராகும். இப்பெயர் 416, 419, 432 ஆகிய பாடல்களிலும் தொடர்ந்து வருதல் கொண்டு இதனை அறியலாம். எனினும் இப்பெயர், உலகியற்கைக்கு மாறாக (பகையாக) இவர்தம் மனைவியைக் கொடுத்தமையின், உலக இயற்கைக்குப் பகையாகியவர் எனக் காரணப்பெயராகக் கருதவும் இடம் தருகின்றது. “இனையதொன் றியாரே செய்தார் இயற்பகை பித்தன் ஆனால், புனையிழை தன்னைக் கொண்டு போவதா மொருவன்” எனப் பின்வரும் (பா. 416) கூற்றாலும் இவ்வுண்மை அறியப்படும். இனி எல்லா உடைமைகளையும் எனது எனது எனக்கொள்ளும் உலக இயல்பிற்குப் பகைமையுடையார் எனவும், எல்லாவற்றையும் எம்பிரான் அடியவருடைமை எனக் கொள்ளும் உண்மையியலுக்குப் பகைமையில்லார் (இயல் பகை யார் - உண்மை இயல்பிற்குப் பகையாக மாட்டார்) எனவும் எதிர்மறையிலும் உடன்பாட்டிலும் ஆகப் பொருந்தும்படி இயற்பகையார் என்ற பெயர் அமைந்துள்ளது என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). இந்நுண்மை அறிந்து போற்றத் தக்கது. ஏகாரம் - அசைநிலை.

3.பொழிப்புரை : கங்கையைத் தாங்கிய சிவபெருமானுக்கு மெய்யடிமை செய்தற்குக் காரணமாயும், உள்ளத்தில் நிறைந்த அளவற்ற திருவருளின் வழித்தாயும், திருநீற்றினை அணிந்ததாயும் உள்ள திருவுடம்பினையுடைய அடியவர்கள், தம் திருவுள்ளத்தில் உளங்கொள்ளும் செயல்களையெல்லாம் அவர் திருவுள்ளம் நிறையுமாறு ஆற்றி, மாறு படுதல் இல்லாத ஒழுக்க நெறியில்

இறைவர் வருதல்

407. ஆயும் நுண்பொரு ளாகியும் வெளியே
 அம்ப லத்துள்ளின் றாடுவா ரும்பர்
 நாய கிக்குமஃ தறியவோ பிரியா
 நங்கை தானறி யாமையோ அறியோம்
 தூய நீறுபொன் மேனியில் விளங்கத்
 தூர்த்த வேடமுந் தோன்றவே தியராய்
 மாய வண்ணமே கொண்டுதம் தொண்டர்
 மறாத வண்ணமுங் காட்டுவான் வந்தார். 4

நிலைபெற்று விளங்கும் இல்லறத்தை நடத்துகின்ற இன்பத்தால் வந்த பெரும்பேறெல்லாம் அவ்வடியவர்கள் அதனை விரும்பிச் செய்து வருகின்ற காலத்தில்.

குறிப்புரை : 'திரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வதி யாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியும் இயற்றுவதிச் சரியை' (சிவஞா.சித். சுப. சூ.9 பா.19)) என்னும் ஞான நூலும்.

4.பொழிப்புரை : சிவஞானத்தால் ஆய்ந்து தெளிவார்க்கும் நுண்ணிய பொருளாய் இருந்தும், யாவரும் காணத் திருச்சிறற்பலத்துள் நின்று ஆடுகின்றவராய் இறைவர், தேவர்கட்கெல்லாம் முதல்வியாகிய உமையம்மையார் இவ்வாறு வருவதை அறிந்தோ, அல்லது தம் உடம்பினின்றும் வேறுபடாத அவ்வம்மையார் இவ்வாறு வெளிப் பட்டருளுவதை அறியாமையோ அறியோம்; தூயதான திரு வெண்ணீறு பொன்போன்ற திருமேனியில் விளங்க, அவ்வடிவோடு தூர்த்தற்குரிய வேடப் பொலிவும் காணுமாறு மறையவராய்ப் பிறர் தம்மை அறியக் கூடாத மாயையுடைய ஒரு திருவுருவம் கொண்டு, தம் அடியவராகிய அவ்வியற்பகையார் அடியவர்கள் கேட்ட பொருளை மறுக்காமல் கொடுக்கும் இயல்பை அனைவர்க்கும் காட்டுமாறு வந்தருளினார்.

குறிப்புரை : உலகியல் வழி நின்றார்க்கு நோக்கரிய நோக்காயும், சிவஞானியர்க்கு நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வாயும் விளங்கும் திறம் பற்றி, 'ஆயும் நுண் பொருளாயும்' என்றார். தூர்த்த வேடம் - கலைவப் பூச்சு, நகக்குறி, பற்குறி முதலியன உடம்பில் காணுமாறு இருப்பது.

'புள்ளிக்கள்வன் புனல்சேர் பொதுக்கம் போல்
 வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாள்ளியிற்று உற்றனவும்
 ஒள்ளிதழ் சோர்ந்த நின் கண்ணியும்

இறைவரை வரவேற்றல்

408. வந்து தண்புகார் வணிகர்தம் மறுகின்

மருங்கி யற்பகை யார்மனை புகுத

எந்தை யெம்பிரான் அடியவர் அணைந்தார்

என்று நின்றதோர் இன்பஆ தரவால்

சிந்தை யன்பொடு சென்றெதிர் வணங்கிச்

சிறப்பின் மிக்கவர்ச் சனைகள்முன் செய்து

முந்தை யெம்பெருந் தவத்தினால் என்கோ

முனிவர் இங்கெழுந் தருளிய தென்றார்.

5

நல்லார் சிரனுபு சீறச் சிவந்தநின்

மார்பும் தவறாதல் சாலாவோ கூறு' -கலித். மருதம்

என வரும் கலித்தொகையும் நினைவு கூர்க. இறைவன் கொண்ட இவ்வேடம் மாயையின் வண்ணமேயன்றி, அவர் தம் திருவருளின் வண்ணம் ஆகாது என்பார், 'மாய வண்ணமே கொண்டு' என்றார். அவ்வாறு வந்ததும் இயற்பகையார், தாம் கொண்டிருந்த குறிக்கோளுக்கு என்றும் மாறாதவர் என்பதைக் காட்டுதற்கன்றி, உலகியல் வகையால் பிறர் மனை நயந்து வந்தது அன்று என்பார் 'தொண்டர் மறாத வண்ணமும் காட்டுவான் வந்தார்' என்றார். எனவே இயற்பகையாரின் திருத்தொண்டை அனைவரும் காணச் செய்தற்கே இவ்வாறு வந்தார் என்பது தெளிவு. இவ்வாற்றான் அவ் வன்னைச் சோதிக்க வந்தார் என்று கூறல் பொருந்தாமை விளங்கும்.

5.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் உள்ள வணிகர் வீதியினிடத்து வந்து, இயற்பகை நாயனார் வீட்டிற்கு எழுந்தருள, எம் தந்தையாராயும் யாவர்க்கும் முதல்வராயும் உள்ள சிவபெருமானின் அடியவர் எழுந்தருளினார் என்று தம் உள்ளத்துத் தோன்றிய மகிழ்ச்சியோடு கூடிய ஒப்பற்ற பெரும் காதலினால் விளைந்த பேரன்போடு, அவர் எதிரே சென்று வணங்கிப் பத்திமைச் சிறப்புமிக்க வழிபாடுகளை முற்படச் செய்து, "முற்பிறப்பில் யாங்கள் செய்த பெருந்தவத்தின் பயன் என்று சொல்லுகேனோ! தவமுனிவர் இவ்விடத்து எழுந்தருளி வந்தது" என்று சொன்னார்.

குறிப்புரை : இப்பெருமுனிவர் அடியேனது இல்லத்திற்கு எழுந்தருளியது, முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தினால் ஆகும் என்று வரையறைப் படுத்தாது தவம் என்கோ என்றது, இவ்வடியவர் எழுந்தருளுதற்கு அத்தவம் அன்றி மேலும் ஒரு திருவருட் குறிப்பும் இருத்தல் வேண்டும் என்பது பட நின்று.

409. என்று கூறிய இயற்பகை யார்முன்

எய்தி நின்றவக் கைதவ மறையோர்

கொன்றை வார்சடை யாரடி யார்கள்

குறித்து வேண்டின குணமெனக் கொண்டே

ஒன்று நீரெதிர் மறாதுவந் தளிக்கும்

உண்மை கேட்டுநும் பாலொன்று வேண்டி

இன்று நானிங்கு வந்தனன் அதனுக்கு

இசைய லாமெனில் இயம்பலா மென்றார். 6

410. என்ன அவ்வுரை கேட்டியற் பகையார்

யாதும் ஒன்றுஎன் பக்கவூண் டாகில்

அன்ன தெம்பிரான் அடியவர் உடைமை

ஐய மில்லைநீ ரருள்செய்யு மென்ன

6.பொழிப்புரை : இவ்வாறு கூறிய இயற்பகை நாயனார் முன்பு, எழுந்தருளி நின்றவராகிய அவ்வஞ்சனை வேடத்தவராகிய மறையவர், “கொன்றைப் பூமாலையை அணிந்த நீண்ட சடையினையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்கள் எண்ணி வேண்டியவை எவையேனும் அவை குணமாம் எனக்கொண்டு, அவற்றை விரும்பிக் கொடுக்கின்ற உண்மைத் தன்மையைக் கேட்டு, உம்மிடத்தே ஒரு பொருளை வேண்டி, இந்நாளில் நான் இங்கு வந்தேன். கேட்கும் அப்பொருளை மறாது கொடுத்தற்கு உடன்படுவீராயின் அதனை இதுவெனச் சொல்லலாம்.” என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : கைதவம் - சிறுமை உடையதவம். அஃதாவது நெஞ்சில் துறவாது துறந்தார் போல் வஞ்சித்து வாழும்தவம். கை சிறுமையாதலைக் கைக்கிளை எனும் சொல் வழக்கானும் அறியலாம். வந்த மறையவர், கேட்க இருக்கும் பொருள் பற்றி இவ்வாறு கூறியதல்லது, உண்மையில் அவர் அன்னர் அல்லர் என்பது பின்வரும் வரலாற்றால் அறியலாம். ‘குண மெனக் கொண்டே’ என்பதால், குணமல்லாததனையும் குணமாகக் கொள்ளும் குறிப்புடைமை வெளிப்படுகின்றது. “இசையலாம் எனில் இயம்பலாம்” என்றது, இசைதற்கும் இயம்புதற்கும் உரியதல்லாமை தோன்ற நின்றது. ஏ - அசை நிலை. ஒன்றும் - உம்மை முற்றும்மை.

7.பொழிப்புரை : என்று இவ்வாறு கூறிய மறையவர்தம் உரையை இயற்பகை நாயனார் கேட்டு, “நீர் வேண்டும் பொருள்

மன்னு காதலுன் மனைவியை வேண்டி
வந்த திங்கென அந்தண ரெதிரே
சொன்ன போதிலும் முன்னையின் மகிழ்ந்து
தூய தொண்டனார் தொழுதுரை செய்வார். 7

மனைவியாரைக் கொடுத்தல்

411. இதுவெ னக்குமுன் புள்ளதே வேண்டி
எம்பி ரான்செய்த பேறெனக் கென்னாக்
கதுமெனச் சென்று தம்மனை வாழ்க்கைக்
கற்பின் மேம்படு காதலி யாரை
விதிம ணக்குல மடந்தைஇன் றுனைஇம்
மெய்த்த வர்க்குநான் கொடுத்தனன் என்ன
மதும லர்க்குமூல் மனைவியார் கலங்கி
மனந்தெ ளிந்தபின் மற்றிது மொழிவார். 8

யாதாயினும் அப்பொருள் மட்டும் என்னிடத்து உள்ள பொருளாயின், அது எம் பெருமானுடைய அடியவர்க்கு உரியதாம். இதில் ஐயமில்லை, நீர் அருள் செய்யும், என்று சொல்ல, நிலை பெற்ற காதலையுடைய நின் மனைவியைப் பெற வேண்டி, நாம் இங்கு வந்தனம்” என்று அம்மறையவர் அவர் எதிர் நின்று சொல்லியும், அதனால் ஒரு சிறிதும் வெகுளாது முன்னையினும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து, மனம் தூயரான அவ்வியற்பகையார் வணங்கிச் சொல்வாராயினர்.

குறிப்புரை : பிறர் மனைவியை வேண்டுவதாக எவ்விடத்துக் கூறினும் ஏன்? நினையினும் கூடப் பிழையாம். அங்ஙனம் இருக்க ஒரு கணவனாரெதிர் அவர் மனைவியை வேண்டதலும் அதனை வாயால் அவரிடத்தேயே கூறுதலும் எத்துணைப் பிழையாகும்! அப்பெரும் பிழையைச் செயினும் தம்மிடத்து உள்ள பொருளையே வேண்டினார் என்பதால், முன்னையினும் மகிழ்ந்தார் என்பது அவருக்கு அடியவரிடத்திருந்த ஆழங்கால்பட்ட பத்திமையையும் தம் குறிக்கோ ளினின்றும் பிழையாமையையும் விளக்குகின்றது. ‘எதிரே சொன்ன போதிலும்’ எனும் தொடர், எதிர் நின்றும் வாயால் கூறத்தகாததுமான சொல் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற நின்றது. யாதும் - உயர்வு சிறப்பு மை. ஒன்றும் - முற்றும்மை. முன்னையினும் என்பது முன்னையின் என நின்றது; சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

8.பொழிப்புரை : இவ்வாறு பணித்தது அடியேனிடத்து முன்பு

மனைவியாரின் நிலையும் நீர்மையும்

412. இன்று நீரெனக் கருள்செய்த திதுவேல்

என்னு யிர்க்கொரு நாதநீ ருரைத்தது

ஒன்றை நான்செயு மத்தனை யல்லால்

உரிமை வேறுள தோவெனக் கென்று

தன்த னிப்பெருங் கணவரை வணங்கத்

தாழ்ந்து தொண்டனார் தாமெதீர் வணங்கச்

சென்று மாதவன் சேவடி பணிந்து

திகைத்து நின்றனள் திருவினும் பெரியாள். 9

உள்ளதொரு பொருளையே விரும்பிய வகையால், எம்பிரான் எனக்கு அருளிய பேறு இது என்று சொல்லி, விரைந்து, அம்மனையில் போய் மனையறத்திலும் கற்பிலும் மிகச் சிறந்த மனைவியாரை, விதிமுறைப் படிமணம் செய்யப் பெற்ற குலமடந்தையே! இன்று உன்னை இங்கு வந்துள்ள உண்மைத் தவமுடைய இம்மறையவருக்கு நான் கொடுத்துவிட்டேன் என்று சொல்ல, தேன் பொருந்திய மலர்களை முடித்த கூந்தலையுடைய மனைவியார் முன், கலக்கமடைந்து தெளிந்த பின் இவ்வாறு கூறுவாராயினார்.

குறிப்புரை : கதுமெனச் சென்று - விரைவாகச் சென்று. மனையறத்திலும், கற்பிலும் சிறவாமலும், தம்மீது பெரும்பற்று இல்லாமலும், பலர் அறிய முறையாக மணக்காமலும் இருந்தவர் ஆனதால் மறையவர் கேட்டவுடன் மனைவியைக் கொடுத்திருப்பரோ எனும் ஐயம் சிலர்க்கு எழலாம். அவ்ஐயத்தின் நீங்கித் தெளியவே, 'தம் மனை வாழ்க்கைக் கற்பின் மேம்படு' என்றும், 'காதலியாரை' என்றும், 'விதி மணக்குல மடந்தை' என்றும் கூறியருளினார். இயற்பகையாரின் மனைவியார் முன்னர்க் கலங்கியதற்கும் பின்னர் மனம். தெளிந்ததற்கும் சிவக்கவி மணியார் (பெரிய.பு. உறை) கூறும் விளக்கம் ஈண்டு அறியத்தக்கதாம். விதிவழிநின்று மணம்செய் காலத்துக் கடைபோக்கைக் கொண்டு காப்பேன் என்று நாயகன் கூறிய சொல்லுக்குக் கேடு நேருமோ என்றும், கற்பிலக்கணத்துடன் மாறுபடுமோ என்றும், ஐம் பெரும் பாவங்களில் ஒன்றாய் நூல்களால் விலக்கப்பட்டதாகிய பிறன் மனை நயந்தமை எனும் தீமை சிவயோகியாரைச் சாருமோ என்றும் கலங்கினார் என்க. மனந்தெளிந்த பின் - 'கணவனார் ஆணைவழி நின்றலே கடன்' என்றும், அவ்வாறு அதன்வழி நில்லாதிருப்பதே தவறான தென்றும் தெளிந்த பின்னர், என்பன அவர்தரும் விளக்கமாகும்.

9.பொழிப்புரை : "இற்றைக்கு நீர் அடியேனுக்கு அருளியது இவ்வாறாயின், என்னுடைய உயிர்க்குத் தனித்துணையாகிய முதல்வரே!

துணைபோதுக என்றல்

413. மாது தன்னைமுன் கொடுத்தமா தவர்தாம்
 மனம கிழ்ந்துபே ருவகையின் மலர்ந்தே
 யாது நானினிச் செய்பணி என்றே
 இறைஞ்சி நின்றவர் தம்மெதிர் நோக்கிச்
 சாதி வேதிய ராகிய தலைவர்
 தையல் தன்னையான் தனிக்கொடு போகக்
 காதல் மேவிய சுற்றமும் பதியுங்
 கடக்க நீதுணை போதுக வென்றார். 10

நீர் கூறிய கட்டளை ஒன்றை நான் செய்தலேயன்றி, அடியேனுக்கு வேறு உரிமை உண்டோ?" என்று கூறித் தம்முடைய ஒப்பற்ற பெருமைக்குரிய கணவனாரை வணங்க, இயற்பகையாரும் தாழ்ந்து அவரை வணங்கி நிற்ப, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானாகிய மறையவரிடம் சென்று, அவர் திருவடிகளை வணங்கித் திருமகளினும் சிறந்த பெருமையினையுடைய அவ்வம்மையார் திகைப்புடன் நின்றார்.

குறிப்புரை : ஒரு பெண்ணிற்கு உயிரினும் சிறந்தது நாணமாகும். அந்நாணினும் சிறந்தது கற்பாகும். அக்கற்பின் முடிநிலையாய் நிற்பது கணவன் சொல் தவறாது நின்றலாகும். இதுவே ஒரு மனைவியார்க்குரிய அறமாகும். 'அவன் வரம்பு இறத்தல் அறம் தனக்கு இன்று' (தொல். களவு. 29) என்னும் தொல்காப்பியத் தொடரால் இவ்வுண்மை விளங்கும். இக்கற்பு நெறியில் நின்ற கண்ணகியாரும், 'யாவதும் மாற்றா உள்ள வாழ்க்கையேன் ஆதலின் ஏற்றெழுந்தனன்' (சிலப்ப. மதுரை. கொலைக் 81-83) எனக் கூறியதும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தக்கதாகும். இவ்வறம் பற்றியே இயற்பகையார் மனைவியாரும், 'நீர் உரைத்த தொன்றை நான் செய்யும் அத்தனையல்லால் உரிமை வேறுளதோ? என்றார். மனைவியார் வணங்க இயற்பகையார் தாமும் வணங்கியது, 'இம் மெய்த்தவர்க்கு நான் கொடுத்தனன்' என்றபோதே அவருக்கு அப்பெருமாட்டியார் உரிமையாகிவிட்டமையால் ஆகும். அம்மையார் திகைத்து நின்றலுக்குக் காரணம் தாம் இதுகாறும் பயிலாத ஒருவரைச் சார்ந்து நிற்ப பற்றிய நாண உணர்வாகும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடியின.

10.பொழிப்புரை : தம்மனைவியாரை அவ்வடியவர் கேட்டவுடனேயே தடையின்றிக் கொடுத்த இயற்பகை நாயனார், இவ்வடியார்க்கு

துணையும் துணிவும்

வேறு

414. என்றவர் அருளிச் செய்ய

யானேமுன் செய்குற் றேவல்

ஒன்றிது தன்னை யென்னை

யுடையவர் அருளிச் செய்ய

நின்றது பிழையா மென்று

நினைந்துவே றிடத்துப் புக்குப்

பொன்றிகழ் அறுவை சாத்திப்

பூங்கச்சுப் பொலிய வீக்கி.

11

இது கொடுக்கப் பெற்றேன் என்னும் மனக்களிப்போடு முகமலர்ச்சி அடைந்து, இனிஅடியவன் செயத்தக்கது யாது? என்று வினவியவாறு வணங்கி நிற்க, மறையவர் வடிவில் வந்த சிவபெருமான், 'இப் பெண்ணை யான் தனியே அழைத்துக் கொண்டு போதற்கு இவளிடத்தும் நின்னிடத்தும் விருப்புடையராய சுற்றத்தாரையும், இவ்வுரையும் கடந்து செல்லுதற்கு நீ துணையாக வரவேண்டும்' என்று அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : இது எனக்கு முன்பு உள்ளதே வேண்டி எம்பிரான் செய்த பேறு! என முன்னர்க் கூறியதற்கேற்ப, ஈண்டும் 'மன மகிழ்ந்து பேரு வகையின் மலர்ந்து' என்றார். காதல் மேவிய சுற்றம் என்பது இருவர்க்கும் பொருந்துமாறு அமைந்துள்ளது. 'மனைவியார் சுற்றத் தாரும் வள்ளலார் சுற்றத்தாரும்' எனப்பின் (பா. 416) வருதலும் காண்க. தாம், தான் என்பன அசைநிலைகள்.

11.பொழிப்புரை : இவ்வாறு அம்மறையவர் பணித்தருளக் கேட்ட நாயனார், இது இம்மாதவர் இதனை உரைக்கும் முன்பேயே அடியேன் மேற் கொண்டு செயத்தக்க குற்றேவலாகும்; இதனை என்னை ஆளுடைய இவ்வடியவர் பணித்தருளும் வரைதாழ்த்தி நின்றது அடியவனின் குற்றமேயாகும் என நினைந்து, வேறோர் இடத்துச் சென்று, பொன் மயமாய உடையினை உடுத்து, அதன் மீது பொலிவினை உடைய அரைக்கச்சை இறுகப்பிணித்து.

குறிப்புரை : தாமே நினைந்து செய்ய வேண்டுவதை மாதவர் கூறச்செய்ய முற்பட்டது பிழையெனக் கருதினர் நாயனார். இது அவர்தம் பத்திமை மேம்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. அறுவை - ஆடை;

415. வாளொடு பலகை யேந்தி

வந்தெதிர் வணங்கி மிக்க

ஆளரி யேறு போல்வார்

அவரைமுன் போக்கிப் பின்னே

தோளினை துணையே யாகப்

போயினார் துன்னி னாரை

நீளிடைப் படமுன் கூடி

நிலத்திடை வீழ்த்த நேர்வார்.

12

416. மனைவியார் சுற்றத் தாரும்

வள்ளலார் சுற்றத் தாரும்

இனையதொன் றியாரே செய்தார்

இயற்பகை பித்தன் ஆனால்

போர்புரிதற்கு உரித்தான ஆடை. 'வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்து உடீஇ' (புறநா. 279) எனவரும் சங்கப் பனுவலும் காண்க.

12.பொழிப்புரை : வாளுடன் கேடயத்தையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, அம்மறையவர் எதிர் வந்து, தொழுது, ஆண்சிங்கத்தை ஒத்த தோற்றத்தினையுடைய இயற்பகை நாயனார், அம்மறையவரையும் அவ்வம்மையாரையும் முன் போகச் செய்து, அவர் பின்பு தம் இரு தோள்களுமே துணையாகத் தம்மோடு எதிர்த்து வந்தவர்களை நெடுந் தொலைவில் வரும் பொழுதே முற்பட்டு வளைத்து நிலத்தில் துணித்து வீழ்த்தும் விருப்புடையராய்ச் சென்றார்.

குறிப்புரை : ஆள் அரிஏறு - பிறவிலங்குகளையும் ஆளும் தன்மையுடைய ஆண் சிங்கம். 'சாவாமூவாச் சிங்கமே' (தி.6 ப.99 பா.2) என அப்பரடிகள் இறைவனை அழைக்குமாறும் நினைவு கூரலாம். துன்னினார் - நெருங்கினார்; ஈண்டுப் பகைவராய் நெருங்குவாரைக் குறித்தது. படைக் கலங்களை விடுத்துத்தோள் வலிமையையே வலிமையாகக் கொண்டு செல்லல் அவர்தம் ஆண்மைச் சிறப்பை விளக்குகின்றது. 'படை யறுத்துப் பாழி கொள்ளும் ஏமத்தானும்' (தொல். புறத். 17) என்னும் தொல்காப்பியமும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடியின.

13.பொழிப்புரை : இயற்பகை நாயனாரின் மனைவியாருடைய உறவினர்களும், அந்நாயனாரின் உறவினர்களும், மனைவியைக் கொடுத்தலாகிய இச்செய்கையை இதற்குமுன் யாவர் செய்தார்?

புனையிறை தன்னைக் கொண்டு

போவதா மொருவ னென்று

துனைபெரும் பழியை மீட்பான்

தொடர்வதற் கெழுந்து சூழ்வார்.

13

417 வேலொடு வில்லும் வாளுஞ்

சுரிகையு மெடுத்து மிக்க

காலென விசையிற் சென்று

கடிநகர்ப் புறத்துப் போகிப்

பாலிரு மருங்கு மீண்டிப்

பரந்தஆர்ப் பரவம் பொங்க

மால்கடல் கிளர்ந்த தென்ன

வந்தெதிர் வளைத்துக் கொண்டார்.

14

அவ்வியல்பிற்குப் பகையாக நிற்கும் இயற்பகையார் பித்துக்கொண்டவன் ஆனால், ஒருவன் அணிகளணிந்த இப் பெண்ணைக் கொண்டு போதலைச் செய்வானாம், என்று கூறியவராய், தம் குடும்பத்தைத் தொடர்ந்த பெரும் பழியை நீக்கிக்கொள்வதற்கு, மறையவரைத் தொடர்ந்து சூழ்வாராயினார்.

குறிப்புரை : இயற்பகை பித்தனானாலும் நாம் வலியுடையோம் ஆதலின் இம்மறையவன் கொள்ள ஒட்டோம் என்னும் கருத்தால் 'போவதாம் ஒருவன்' என்றார். போவது ஆம்? போதல் ஆகாது என்பது கருத்து. யாரே செய்தார் என்புழி ஏகாரம் எதிர் மறைக்கண் வந்தது.

14.பொழிப்புரை : வேலுடன் வில்லையும் உடை வாளையும் சுரிகையையும் எடுத்துக் கொண்டு பெருங்காற்றென விரைவாக நடந்து, காவலையுடைய அந்நகர்ப் புறத்துச் சென்று, வலம் இடமாகிய இரு பக்கத்தும் முன்னும் பின்னுமாகிய இரு பக்கத்தும், நெருங்கிப் பரந்த பேரொலி மிக, பெருமை பொருந்திய கடல் எழுந்ததுபோல அம்மையாரை அழைத்துச் செல்லும் மறையவரையும், இயற்பகையாரையும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

குறிப்புரை : சுற்றத்தார்கள் சென்ற விரைவிற்குக் காற்றும், பலராகப் பெருகிச் சென்றதற்குக் கடலும் உவமையாயின. சுரிகை - வாளையிடச் சிறியதாய் அவ்வுடலில் அமைந்திருக்கும் கருவி; இதனைக்

418. வழிவிடுந் துணைபின் போத

வழித்துணை யாகி யுள்ளார்

கழிபெருங் காதல் காட்டிக்

காரிகை யுடன்போம் போதில்

அழிதகன் போகேல் ஈண்டல்

வருங்குலக் கொடியை விட்டுப்

பழிவிட நீபோ வென்று

பகர்ந்தெதிர் நிரந்து வந்தார். 15

குற்றுடைவாள் என்பர். தொலைவில் இருப்பாரை வெட்டுதற்கும் குத்துதற்கும் பயன்படுவது வாள். அண்மையில் இருப்பார்மீது அவ்வகையில் பயன்படுத்தற்குரியது சுரிகை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

15.பொழிப்புரை : தமக்கொரு தீங்கின்றியும், பிறர் இடைப் புகுதற் கின்றியும், துணையாக இயற்பகை நாயனார் பின் செல்ல, உயிர்கள் வீடுபேறடைதற்குத் துணையாய் உள்ள சிவபெருமானாகிய மறையவர், அவ்வம்மையாருக்கு மிகப்பெரிய விருப்புடையராகத் தம்மைக் காட்டிக் கொண்டு, அவருடன் போகும் பொழுது, அறக்கழிவுடையவனே! நீ மேற்செல்லாதே! இவ்விடத்து எம் அருங்குலக் கொடியாம் அம்மையை விட்டு, நின்னைத் தொடர்ந்துள்ள பழியையும் விட்டு, நீ போவாயாக! என்று கூறியவாறு அவர் எதிரே சுற்றத்தார்கள் கும்புந்து வந்தார்கள்.

குறிப்புரை : வழிவிடுத்துணை - வழியில் தடையின்றி விடும் துணை; இயற்பகையார். வழித்துணை - வீடுபேற்றை அடைதற்குரிய துணை; மறையவராக வந்த சிவபெருமான். 'புறம்புறந் திரிந்த செல்வமே!' (தி.8 ப.37 பா.9) என்பதால், பிறவிதோறும் உயிர்கள் துய்ப்பதற்கும் உய்ப்பதற்கும் துணையாக இருப்பினும், வினை முடிவின் பயனாக வீடு பேற்றை வழங்குதற்குரியவன் இறைவனேயாவன். வழிவிடும் துணை பின் போதக் காதல் காட்டி' என்பதால், அக்காதல் உடற்காதல் அன்றிப் பின் வழங்க இருக்கும் வீடுபேற்றிற்கு ஏதுவாய் காதல் என்பது பெற்றாம். 'சுவையமு தூட்டி யமரர்கள் சூழிருப்ப அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்குமை யாற னடித்தலமே' (தி.4 ப.92 பா.7) எனவரும் திருவாக்கினை நினைவு கூர்க. அழி தகன் - அறக்கழிவுடையவனே! அறநூல்களில் விதித்தன வொழித்து விலக்கியதைச் செய்பவன் என்பது பொருள்.

419. மறைமுனி யஞ்சி னான்போல்

மாதீனைப் பார்க்க மாதும்

இறைவனே அஞ்ச வேண்டா

இயற்பகை வெல்லு மென்ன

அறைகழ லண்ணல் கேளா

அடியனே னவரை யெல்லாம்

தறையிடைப் படுத்து கின்றேன்

தளர்ந்தருள் செய்யே லென்று.

16

தகவு அழிந்தவன் என்பது அழிதகன் என மாறி நின்றது என்பர். ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளை (பெரிய.பு. உரை). அழிதகன் - மிகுந்த பாவத்தையுடையவன்; அழிது - கெட்டது, அகம் - பாவம். அகம் என்பதனோடு வினைமுதற் பொருளில் வந்த அன் விகுதி புணர்ந்து நிலைமொழியீற்று மகரமும் விகுதி அகரமும் கெட்டு அகன் என நின்றது என்பர் மகாலிங்கையர் (பெரிய.பு. உரை).

16.பொழிப்புரை : மறையவராகிய முனிவர் அஞ்சுவது போலக் காட்டி அவ்வம்மையாரைப் பார்க்க, அவரும் 'அஞ்சவேண்டா, இவ்வியற் பகையார் அவர்களை வெல்லுவர்' என்று சொல்ல, ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலை அணிந்த இயற்பகை நாயனார் அதைக் கேட்டு, 'அடியேன் ஈண்டு வந்தவர்களையெல்லாம் நிலத்தில் விழ இறக்கச் செய்கின்றேன்; இதற்காக மனம் தளர வேண்டா' என்று விண்ணப்பம் செய்து.

குறிப்புரை : முன் (பா.412) 'தையலார் தனிப்பெருங் கணவரை வணங்கத் தாமும் (இயற்பகையார்) எதிர் வணங்கினார்' என்றபோது, அவர்தமக்கு மனைவியாராதலைத் துறந்தமை வெளிப்படுகின்றது. இங்கு 'இயற்பகை வெல்லும்' என அவர் பெயரை அம்மையார் கூறியதால் அவர் அவ்வடியவரைத் துறந்தமை வெளிப்படுகின்றது. இன்றேல் 'இயற்பகை வெல்லும்' என அவர் பெயரைக் கூறல் தகாததாகும். 'நின்பால் கொலைக்களப்பட்ட கோவலன் மனைவி கண்ணகி என் பெயரே' (சிலப்ப. வழக். 62-63) எனக் கண்ணகியார் கூறியதற்குக் காரணம் அவர்தம் கணவர் இறந்தமையினால் ஆகும். ஈண்டு அம்மையார் அவர் கணவர் பெயரைக் கூறியது அவரைத் துறந்தமை யினாலாகும் 'ஆட்டனத்தியைக் காணீரோ' (அகநா.236) என ஆதிமந் தியார் வினவியதும் இவ்வம்மையார் நிலையோடு ஒத்ததாகும். எதுகை நோக்கித் தரை, தறை என நின்றது.

420. பெருவிறல் ஆளி என்னப்

பிறங்கெரி சிதற நோக்கிப்

பரிபவப் பட்டு வந்த

படர்பெருஞ் சுற்றத் தாரை

ஒருவரு மெதிர்நில் லாமே

ஓடிப்போய்ப் பிழையு மன்றேல்

எரிசுடர் வாளிற் கூறாய்த்

துடிக்கின்றீர் என்று நேர்ந்தார்.

17

421. ஏபநீ யென்செய் தாயால்

இத்திறம் இயம்பு கின்றாய்

நாடுறு பழியும் ஒன்னார்

நகையையும் நாணாய் இன்று

பாடவம் உரைப்ப துன்றன்

மனைவியைப் பனவற் கீந்தோ

கூடவே மடிவ தன்றிக்

கொடுக்கயாம் ஒட்டோ மென்றார்.

18

17.பொழிப்புரை : பெரிய, வலிய ஆண் சிங்கம் போலக் கண்களில் தீப்பொறி பறக்கச் சினந்து, தம் குலமானம் இழந்தமை காரணமாக வந்த பரந்த பெரிய சுற்றத்தார்களை நோக்கி 'நீங்கள் ஒருவரும் என் எதிர் நில்லாமல் ஓடிப் பிழையுங்கள். அவ்வாறு செய்யாதொழியின் தீப்போல் ஒளி வீசுகின்ற என் வாளினால் துண்டாக வெட்டப்பட்டுத் துடிக்கப் போகின்றீர்' என்று சொல்லியவாறு அவர்கள் முன்னாகப் போர் முகத்தராய்ச் சென்றார்.

குறிப்புரை : பரிபவம் - மானம் அழிதல். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

18.பொழிப்புரை : இவ்வாறு இயற்பகையார் கூறிப் போய் அவர் எதிர் நிற்க, சுற்றத்தார்கள் "ஏட! நீ என்ன காரியம் செய்தனை? இந்நாட்டவர்க்கு உன் செய்கையால் வருகின்ற பழியினையும் பகை வர்தம் நகையினையும் கண்டு நாணம் அடைகின்றாய் அல்லலே. மனை வியை மறையவர்க்குக் கொடுத்து விட்டோ நீ உனது வலிமையைப் புகழ்ந்து கூறுவது? இச்செயலால் இறக்க நேரினும் ஒருசேர அனை வரும் இறந்து படுவோம் அல்லாமல், நீ உன் மனைவியை மறையவ ருக்குக் கொடுக்க விடமாட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

422. மற்றவர் சொன்ன மாற்றம்

கேட்டலும் மனத்தின் வந்த
செற்றமுன் பொங்க உங்கள்
உடற்றுணி யெங்குஞ் சிந்தி
முற்றுநும் உயிரை யெல்லாம்
முதல்விசம் பேற்றிக் கொண்டு
நற்றவர் தம்மைப் போக

விடுவன்என் றெழுந்தார் நல்லோர். 19

423. நேர்ந்தவர் எதிர்ந்த போது

நிறைந்தவச் சுற்றத் தாரும்
சார்ந்தவர் தம்முன் செல்லார்
தையலைக் கொண்டு பெற்றம்
ஊர்ந்தவர் படிமேற் செல்ல
உற்றெதிர் உடன்று பொங்கி
ஆர்ந்தவெஞ் சினத்தால் மேற்சென்
றடர்ந்தெதிர் தடுத்தா ரன்றே.

20

குறிப்புரை : ஏட - இகழ்ச்சிக் கண் வந்த விளி. பாடவம் - வலிமை; பெருமையுமாம். பனவற்கு - மறையவற்கு. ஆல் - அசைநிலை.

19.பொழிப்புரை : சுற்றத்தார் கூறிய அம்மொழியைக் கேட்ட வுடனே, மனத்தில் உதித்த சினம் மிக, “உங்களுடைய உடம்பின் துண்டுகளை எவ்விடத்தும் சிதறி முழுமையாக உம் உயிர்களை யெல்லாம் விண்ணுலகை அடையச் செய்து, அதன் பின் நல்ல தவத் தினையுடைய இம் மறையவரைத் தடையில்லாமல் அழைத்துக் கொண்டு போகுமாறு செய்வேன்” என இயற்பகை நாயனார் மேற் கொண்டு எழுந்தார்.

குறிப்புரை : முதல் விசம்பு - முன்னாகத் தோன்றிய விசம்பு. ஐம் பெரும் பூதங்களுள் முதற்கண் தோன்றியது இதுவே. ‘கருவளர் வானத்து இசையில் தோன்றி உருவறிவாரா ஒன்றன் ஊழி’ என்னும் பரிபாடலும் (பா.2 வரி, 5-6).

20.பொழிப்புரை : இவ்வாறு சொல்லிக் கொண்டு அவர்களை அணுகி எதிர்த்த பொழுது, தீரளாக வந்திருந்த அவ்வுறவினரும்

424. சென்றவர் தடுத்த போதில்

இயற்பகை யார்முன் சீறி

வன்றுணை வாளே யாகச்

சாரிகை மாறி வந்து

துன்றினர் தோளுந் தாளுந்

தலைகளுந் துணித்து வீழ்த்து

வென்றடு புலியே றென்ன

அமர்வினை யாட்டின் மிக்கார்.

21

தம்முடன் மாறுபட்டு நிற்கும் இயற்பகை நாயனாரை எதிர்க்காமல், அவ்வம்மையாரை அழைத்துக் கொண்டு, ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமானாகிய மறையவர் நிலத்தில் நடந்து செல்ல, அவரை அணுகி, அவருக்கு எதிராக மாறுபட்டுத் தம் உள்ளத்தில் மிகுதியாகக் கொண்டிருந்த சினத்தால், மேற்கொண்டு சென்று, அத் தையலைக் கொண்டு போக ஒட்டோம் என்று அம்மறையவரைத் தடுத்தார்கள்.

குறிப்புரை : இயற்பகையாரை எதிர்த்துப் போர் செய்யின் அதற்குள் அம்மறையவர் தம் தையலை அழைத்துச் சென்று விடுவர் என்று கருதிய சுற்றத்தார், அவரை விடுத்து அம்மறையவரை எதிர்க்கலானார்கள். அன்றே - அப்பொழுதே. அசைநிலை என்பாரும் உள் என்பது சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை) குறிப்பு.

21.பொழிப்புரை : அவ்வறவினர்கள் இவ்வாறு மேற்சென்று அம்மறையவரைத் தடுத்தவிடத்து அதைக் கண்ட இயற்பகை நாயனார், அவர் முன் வெகுண்டு தமக்கு வலிய துணையான வாள்படையைக் கொண்டு, வலம் இடமாகச் சுற்றிவந்து, தம்மோடு எதிர்த்தவர்களின் தோள்களையும், கால்களையும், தலைகளையும் வெட்டி வீழ்த்தி, ஏனைய மிருகங்களை வென்று கொல்லும் ஆண்புலி போலப் போர்த் தொழில் செய்து வெற்றி மிக விளங்கினார்.

குறிப்புரை : சாரி - சரித்தல்; கை - இடம்; தான் நிற்கும் இடத்தினின்றும் வலமாயும், இடமாயும் சுற்றி வருதலின் சாரிகை ஆயிற்று. தான் குறித்த இலக்கில் தவறாது பாய்தற்குரிய வலிமை புலிக்கு உண்டு ஆதலின் 'புலியேறு அன்ன' என்றார். 'ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல', 'பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை வெருடம் புலி தாக்குறின்' (குறள், 599) எனவரும் இலக்கிய வழக்கும் காண்க.

425. மூண்டுமுன் பலராய் வந்தார்

தனிவந்து முட்டி னார்கள்

வேண்டிய திசைகள் தோறும்

வேறுவே றமர்செய் போழ்தில்

ஆண்டகை வீரர் தாமே

அனைவர்க்கும் அனைவ ராகிக்

காண்டகு விசையிற் பாய்ந்து

கலந்துமுன் துணித்து வீழ்த்தார். 22

426. சொரிந்தன குடல்க ளெங்குந்

துணிந்தன உடல்க ளெங்கும்

விரிந்தன தலைக ளெங்கும்

மிடைந்தன கழுகு மெங்கும்

எரிந்தன விழிக ளெங்கும்

எதிர்ப்பவ ரொருவ ரின்றித்

திரிந்தனர் களனில் ளங்குஞ்

சிவன்கழல் புனைந்த வீரர். 23

22.பொழிப்புரை : போர் செய்தற்கென ஒருங்கு சேர்ந்து இயற்பகை நாயனாரின் முன் பலராய் வந்து எதிர்த்தவர்களும், தனியே வந்து எதிர்த்தவர்களுமாய்த் தாம் விரும்பிய திக்குகளிலெல்லாம் தனித் தனியே போர் செய்யும் சமயத்தில், ஆண் தன்மையில் மிக்க இயற்பகை நாயனார் தாம் ஒருவரே அவரவர்க்கும் ஈடு கொடுப்பாராகிக் கண்டார் மதிக்கத் தக்க விரைவோடு பாய்ந்து, அவரை அணுகி அவருக்கு முற் படத் தாம் வெட்டி வீழ்த்தினார்.

குறிப்புரை : 'வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறைப் போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையானும்' (தொல். புறத். 8) என்றும், 'ஒருகுடை மன் னனைப் பலகுடை நெருங்கச் செருவிடைத் தமியன் தாங்கற்குமுரித்தே' (புறப்பொ. வெண். தும்பை) என்றும் கூறப்பெறும் வீரத்தகைமையை இயற்பகைநாயனாரின் செயல் நினைவு கூர வைக்கின்றது.

23.பொழிப்புரை : இயற்பகை நாயனார் இவ்வாறு பகைவரை வாளால் வெட்டிக் குவித்த பொழுது, குடல்கள் ளங்கும் சொரிந்து கிடந்தன. பல்வேறு உடலங்கள் எவ்விடத்தும் வெட்டுப்பட்டுக் கிடந்தன. தலைகள் பலவும் வெட்டுண்டு விரிந்து கிடந்தன. வீரர்கள் இறந்த பின்னும்

427 மாடலை குருதி பொங்க

மடிந்தசெங் களத்தின் நின்றும்

ஆடுறு செயலின் வந்த

கிளைஞரோ டணைந்தார் தம்மில்

ஓடினார் உள்ளார் உய்ந்தார்

ஒழிந்தவர் ஒழிந்தே மாண்டார்

நீடிய வாளுந் தாமும்

நின்றவர் தாமே நின்றார்.

24

428 திருவுடை மனைவி யாரைக்

கொடுத்துஇடைச் செறுத்து முன்பு

வருபெருஞ் சுற்ற மெல்லாம்

வாளினால் துணித்து மாட்டி

அவர்கள் கண்கள் தீக்கனன்றுகொண்டிருந்தன. சிவபெருமானின் திருவடிகளைத் தம் இதயத்துக் குடிகொள்ள வைத்திருந்த இயற்பகை நாயனார், மேலும் தம்மோடு எதிர்த்து வருவார் ஒருவரும் இல்லாமையால் போர்க்களத்தில் தாமேயாகத் திரிந்து வந்தனர்.,

குறிப்புரை : 'செறுவரை நோக்கிய கண்தன், சிறுவனை நோக்கியும், சிவப்பானாவே' (புறநா. 100) என்புழிப்போல, வீரர் இறந்தபின்னும் அவர் கண்கள் நெருப்பைக் கனன்று கொண்டிருந்தன. இதனால் அவர்தம் சினம் மிகுதி தெரியவருகிறது.

24.பொழிப்புரை : அறுபட்ட உடல் துண்டங்களின் பக்கங்களிலெல்லாம், அலைபெருக இரத்த வெள்ளமானது மேன்மேல் பொங்க, செந்நிறமான அப்போர்க்களத்தினின்றும் வென்றி கொள்வதற்கென வந்த உறவினர்களோடு கூடவந்தவர்களில் ஓடினவர்கள் பிழைத் தார்கள். ஓடாது எதிர்த்தவர்கள் அனைவரும் இறந்தார்கள். நீண்ட வாட்படையும் தாமுமாக வந்துநின்ற இயற்பகை நாயனார் ஒருவரே அக்களத்தில் தனித்து நின்றார்.

குறிப்புரை : மாடு - பக்கம். யாவரும் மடியஏற்பட்ட குருதியால் அக்களம் செங்களம் ஆயிற்று. ஆதலின் 'மடிந்த செங்களம்' என்றார். ஆடு உறுசெயல் - பகைவரைக் கொன்று வென்றி பெறுதற்கென வந்த செயல், அடுதல் ஆடுதல் என நீண்டது.

25.பொழிப்புரை : இவ்வாறு நின்றவராகிய இயற்பகை நாயனார், கற்புச் செல்வம் மிக்க மனைவியாரை மறையவருக்குக்

அருமறை முனியை நோக்கி

அடிகளநீர் அஞ்சா வண்ணம்

பொருவருங் கானம் நீங்க

விடுவெனன் றுடனே போந்தார்.

25

இறைவர் மீள்க எனல்

429. இருவரால் அறிய வொண்ணா

ஒருவர்பின் செல்லும் ஏழை

பொருதிறல் வீரர் பின்பு

போகமுன் போகும் போதில்

அருமறை முனிவன் சாய்க்கா

டதன்மருங் கணைய மேவித்

திருமலி தோளி னானை

மீளெனச் செப்பி னானே.

26

கொடுத்து, அக் கொடை நிறைவேறுதற்கு இடையூறாக முற்பட்டு வந்த பெரும் சுற்றத் தாரை எல்லாம் வாட்படையால் கொன்றதற் பின், அரிய மறைகளை உணர்ந்த முனிவரைப் பார்த்து, அடிகளே! நீர் அஞ்சாதவாறு ஒப்பற்ற இக்காட்டைக் கடந்து செல்லுதற்குத் துணையாக உம்முடன் வந்து அனுப்புகின்றேன் என்று அவருடன் போயினார்.

குறிப்புரை : திரு-ஈண்டுக் கற்புத்திருவைக்குறித்தது. ஏ-அசை நிலை.

26.பொழிப்புரை : மால், அயன் என்னும் இருவரானும் தேடி அறிய இயலாமல் ஒளித்து நின்ற சிவபெருமானாகிய அம்மறையவர் பின்பு நடந்துவரும் அவ்வம்மையார் பின், போர்த்திறன் மிக்க வீரராய் இயற்பகை நாயனார் வரத்தாம் முன் செல்லும் பொழுதில், அரிய அம்மறை முனிவர் திருச்சாய்க் காட்டினை அணுக அடைந்த அளவில், அழகு நிறைந்த தோள்களையுடைய இயற்பகை நாயனாரை 'இனி மீள்க'. என்றருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : திரு - அழகு; வீரத்தாலாய அழகு. 'போர்முகத்தில் எவர் வரின்னும் புறங்கொடாத தோள்' (கலிங்கத். 485) எனச் செயங்கொண்டார் இவ்வீர அழகைக் குறித்துக் காட்டுவர். 'வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்' (தி.11.திருமுரு. 106) என வரும் நக்கீரர் கூற்றால், ஈண்டைய அழகு உடல் அழகுமாம். மீள்க என எனற் பாலது, மீளென என நின்றது.

430. தவமுனி தன்னை மீளச்

சொன்னபின் தலையால் ஆர

அவன்மலர்ப் பதங்கள் சூடி

அஞ்சலி கூப்பி நின்று

புவனமூன் றுய்ய வந்த

பூசுரன் தன்னை யேத்தி

இவனருள் பெறப்பெற் றேன்என்

றியற்பகை யாரும் மீண்டார்.

27

431. செய்வதற் கரிய செய்கை

செய்தநற் றொண்டர் போக

மைதிகழ் கண்டன் எண்டோள்

மறையவன் மகிழ்ந்து நோக்கிப்

பொய்தரும் உள்ளம் இல்லான்

பார்க்கிலன் போனா னென்று

மெய்தரு சிந்தை யாரை

மீளவும் அழைக்க வுற்றார்.

28

மீளுதல் - இல்லத்திற்குத் திரும்பச் செல்லுதல். இல்லத்திற்கு மீள்க என்னாது வாளா மீள்க என்றது இப் பிறவியினின்றும் மீள்க எனும் குறிப்பும் புலப்படவாம்.

27.பொழிப்புரை : தவத்தினையுடைய அம்முனிவரர் தம்மை வீட்டிற்கு மீண்டு போகலாம் என்று அருளிய பின்பு, அம்மறையவர் திருவடிகளைத் தம் தலைஆர வணங்கிக் கும்பிட்டு நின்று, மூவுலகும் உய்யுமாறு எழுந்தருளிய அம்மறையவரை வாழ்த்தி, இப்பெரு முனிவரது திருவருளைப் பெறும் பேற்றினை அடைந்தேன் என்று கூறி இயற்பகை நாயனார் தம் இல்லத்திற்குத் திரும்ப முற்பட்டார்.

குறிப்புரை : பூசுரன் - நிலத் தேவன்; நிலத்தின் கண் வாழும் தேவன்; மறையவன் என்பது கருத்து, 'பூசுரன் ஞானசம்பந்தன்' (தி.2 ப.66 பா.11) என ஞானசம்பந்தர் தம்மைக் குறிக்குமாறும் காண்க. இயற்பகையாரும் மீண்டார் எனவரும் உம்மை, அம்மறையவர் தாமும் செல்ல என நின்றமையின் உம்மை இறந்தது தமிழியிற்றாம்.

28.பொழிப்புரை : யாவரும் செய்தற்கருமையாம் செய்கையைச் செய்த நன்மை பெருக நின்ற இயற்பகை நாயனார்

432. இயற்பகை முனிவா ஓலம்

ஈண்டுநீ வருவாய் ஓலம்

அயர்ப்பிலா தானே ஓலம்

அன்பனே ஓலம் ஓலம்

செயற்கருஞ் செய்கை செய்த

தீரனே ஓலம் என்றான்

மயக்கறு மறைஓ லிட்டு

மாலயன் தேட நின்றான்.

29

செல்ல, நீலநிறம் பொருந்திய கழுத்தையும் எட்டுத் திருத்தோள்களையும் உடைய சிவபெருமானாகிய மறையவர், அவரை மகிழ்வுடன் நோக்கிப் பொய்யில்லாத மனத்தினை உடையன் ஆதலின் திரும்பிப் பார்த்தல் கூடச் செய்யாது போயினன் என்று மெய்ய்மை நிறைந்த திருவுள்ளம் உடைய அவ்வியற்பகை நாயனாரை மீண்டும் அழைப்பாராயினார்.

குறிப்புரை : கொடுத்தற்கரிய மனைவியைக் கொடுத்ததும், அவரை அழைத்துச் செல்லுதற்கு இடையில் ஏதும் இடையூறு வாராமல் காத்ததும், மீள்க எனச் செப்ப மீண்டும் ஒருமுறை பார்த்துச் செல்லுதல் கூடச் செய்யாது மீண்டதும், எவராலும் செய்தற்கரிய செயலாகும். இதனைச் செய்தற்குக் காரணம் மிக்க சீர்அடியார்கள் யார் எனினும் 'வேண்டும் யாவையும் இல்லை என்னாதே இக்கடற்படி நிகழ முன் கொடுக்கும் இயல்பில் நின்ற' உளப்பாங்கேயாகும். அவ்வுள்ள நிலை புலப்படவே 'பொய்தரும் உள்ளம் இல்லான் பார்க்கிலன் போனான்' என்றார்.

29. பொழிப்புரை : உயிர்க்குற்ற மயக்கத்தை அறுத்தற்குக் காரணமாய் மறைகளும் தம்மைக் காண வேண்டித் தேடவும், மால் அயன் ஆகிய இருவரும் அடிமுடிஅறியத் தேடவும் காணாது நின்ற சிவபெருமானாகிய மறையவர், 'இயற்பகை முனிவனே, அடைக்கலம். இவ்விடத்து நீ விரைவில் வருவாய், அடைக்கலம், மெய்யடியார்க்குக் கொடுத்துதலில் மறவாதவனே, அடைக்கலம், எம்மிடத்துப் பேரன்புடையவனே, அடைக்கலம், அடைக்கலம், எவராலும் செய்தற்கரிய செய்கை செய்து பத்திமையில் உறைப்புடையவனே, அடைக்கலம்' என்று அழைத்தார்.

குறிப்புரை : முனிதல் - வெறுத்தல். இயற்பகையார், மனைவியார், உறவினர், உலகம் கொண்டொழுகும் ஒழுக்கம் முதலிய அனைத்தையும் உவர்த்து நின்றலின் அவரை 'முனிவர்' என்றார்.

433. அழைத்தேபே ரோசை கேளா

அடியனேன் வந்தேன் வந்தேன்
பிழைத்தவ ருளரே லின்னும்
பெருவலித் தடக்கை வாளின்
இழைத்தவ ராகின் றாரென்
றியற்பகை யார்வந் தெய்தக்
குழைப்பொலி காதி னானும்
மறைந்தனன் கோலங் கொள்வான். 30

'அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை' என்புழிப்போல, உலகியல் ஒழுக்கத்தையும் கடந்து நின்றலின் உலகியற் பகையாரானார். ஆதலின் முனிவர் என்றார். ஓலம் - தமக்கு நேர்ந்த அச்சம் நீங்கத் தம்மில் உயர்ந்தாரை அழைக்கும் சொல்: அயர்ப்பு - மறப்பு 'அயரா அன்பின் அரன் கழல் செலுமே' என்ற விடத்தும் இப்பொருள் படுதல் காண்க. மறைகளும், மால், அயனும் அறிதற்கரிய பெருமான், இயற்பகையாரை இவ்வகையில் அழைத்தது அப்பெருமானின் அருமையில் எளிய அழகை விளக்கி நிற்கின்றது. அவ்வெளிமையும் அவ்வடியவரை ஆட்கொள்ளவேயாம் என்பதைக் காண, அப்பெருமானின் கருணையை அறிய இயலுகின்றது.

30. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அம்மறையவர் அழைத்த பேரோசையைக் கேட்டு, 'அடியேன் இவ்விடத்து வந்தேன், வந்தேன், உயிர் தாங்கி ஓடிப் பிழைத்த உறவினர்கள் உமக்குத் தீங்கு செய்தற்கு மேலும் இருப்பராயின் அவர்கள் மிக வலிமையுடைய நீண்ட கையிலிருக்கும் வாட்படையினால் வெட்டப்படுவர் என்று சொல்லி, இயற்பகை நாயனார் விரைந்து அவ்விடத்திற்கு வர, குழைகள் விளங்கிய திருச்செவிகளை உடையனவாகிய மறையவராகிய சிவபெருமானும் அவருக்குத் தம் திருவுருவக் காட்சியைக் கொடுத்தருளுதற்கு மறைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : 'விரை சொல்லடுக்கு மூன்று வரம்பாகும்' (தொல். எச்ச. 27) என்னும் தொல்காப்பியம். அவ்வரம்பிற்கேற்ப ஈண்டு இருமுறை அடுக்கி வந்தன. வருவேன் வருவேன் என்னாது வந்தேன் வந்தேன், என்றார் விரைவு தோன்ற. இழைத்தவர் - வாளினால் இழைக்கப் பெற்றவர்; அஃதாவது வெட்டப்பெற்றவர். செய்வினை, செயப்பாட்டு வினையாய் நின்றது. இங்கும் இழைத்தவர் ஆவர் என்னாது ஆகின்றார் என நிகழ்காலத்தால் கூறியது, உறுதி பற்றியேயாம்.

434. சென்றவர் முனியைக் காணார்

சேயிழை தன்னைக் கண்டார்

பொன்றிகழ் குன்று வெள்ளிப்

பொருப்பின்மேல் பொலிந்த தென்னத்

தன்றுணை யுடனே வானில்

தலைவனை விடைமேற் கண்டார்

நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார்

நிலத்தினின் றெழுந்தார் நேர்ந்தார். 31

'வாராக் காலத்து வினைச் சொற்கிளவி

இறப்பினும் நிகழ்வினும் சிறப்பத் தோன்றும்

இயற்கையும் தெளிவும் கிளக்கும் காலை'

-தொல். வினை. 48

எனும் ஐலக்கண மரபில் வந்ததாகும். கோலங்கொள்வான் மறைந் தனன் என்பது மறைந்தமைக்குக் காரணம் கூறியவாறாம்.

முன்னர் 'மாய வண்ணமே கொண்டுதம் தொண்டர் மறாத வண்ணமுங் காட்டுவான் வந்தார்' (பா.407) என அவர் வந்தமைக்கும் காரணம் கூறியதையும் ஈண்டு நினைவு கூர்க.

31. பொழிப்புரை : இவ்வாறு கூறிக்கொண்டு மறையவரிடத்துச் சென்ற இயற்பகை நாயனார், அம்மறையவரைக் காணாமல், அங்கு அவ்வம்மையாரை மட்டும் கண்டார். அப்பொழுது ஒரு பொன் மலையானது வெள்ளிமலையின் மேலிருந்து ஒளிசெய்வது போலத் தம் துணையாய உமையம்மையாருடனே ஆனேற்றின்மீது எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானை விண்ணில் கண்டார். கண்டவர் காலம் தாழ்த்தலின்றி உடனே அப்பெருமானை நிலமுற வீழ்ந்து வணங்கினார். உடனே எழுந்து நின்று வழிபட்டார்.

குறிப்புரை : வெள்ளி வெற்பின் மேல் மரகதக் கொடியுடன் விளங்கும் தெள்ளுபேரொளிபவளவெற்பென்' எனப் பின்னர் (தி.12 பு.21 பா.379) வருவதும் காண்க.

'பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளி வெற்பில் வாய்த் தனைய தெய்வவடிவாகி' (கந்தர். 31,32) எனவரும் குமரகுருபரர் திருவாக்கும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியதாம்.

435. சொல்லுவ தறியேன் வாழி

தோற்றிய தோற்றம் போற்றி
வல்லைவந் தருளி யென்னை
வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம்
எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி
தில்லையம் பலத்து ளாடுஞ்
சேவடி போற்றி யென்ன.

32

பெற்ற பேறு

436. விண்ணிடை நின்ற வெள்ளை

விடையவர் அடியார் தம்மை
எண்ணிய உலகு தன்னில்
இப்படி நம்பா லன்பு
பண்ணிய பரிவு கண்டு
மகிழ்ந்தனம் பழுதி லாதாய்
நண்ணிய மனைவி யோடு
நம்முடன் போது கென்று.

33

32. பொழிப்புரை : “இவ்வாறு எழுந்தருளி வந்த கருணைப் பெருக்கின் திறத்தை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அறியேன். நும் பெருங் கருணை என்றும் வாழ்வதாகுக. எளியேன் பொருட்டு இவ்வாறு எழுந்தருளிவந்த அம்மையப்பராகிய திருக்கோலம் என்னால் என்றும் அயர்த்தலின்றி வழிபடுதற்குரியதாம். விரைவாக எழுந்தருளி அடியேனை வழிவழி அடியனாக அடிமை கொண்ட பெருமானே! உன்னை என்றும் வணங்குகின்றேன். அளவற்ற பேரானந்த வெள்ளத்தை அடியேனுக்கு வழங்கியருளிய பெருமானே! நின்னை வணங்குகின்றேன். தில்லைப் பெருவெளியில் என்றும் கூத்தியற்றுகின்ற பெருமானே! நின்னை வணங்குகின்றேன்” என்று பலவாறாகப் போற்றி வணங்கினார்.

குறிப்புரை : வாழிய என்பதன் ஈற்று அகரம் கெட்டு நின்றது. வல்லை - விரைவாக.

33. பொழிப்புரை : விண்ணின் கண், ஆனேற்றின்மீது இவர்ந்தருளிய சிவபெருமான், அடியவராகிய இயற்பகை நாயனாரை நோக்கி, ‘யாவரும் எண்ணி உய்தற்குரிய இந்நிலவுலகில் இவ்வாறு நம்மி

437. திருவளர் சிறப்பின் மிக்க

திருத்தொண்டர் தமக்குந் தேற்றம்

மருவிய தெய்வக் கற்பின்

மனைவியார் தமக்குந் தக்க

பெருகிய அருளின் நீடு

பேறளித் திமையோ ரேத்தப்

பொருவிடைப் பாகர் மன்னும்

பொற்பொது அதனுட் புக்கார். 34

438. வானவர் புவின் மாரி

பொழியமா மறைகள் ஆர்ப்ப

ஞானமா முனிவர் போற்ற

நலமிகு சிவலோ கத்தில்

டத்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பின் தொடர்பைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தோம். வினையின் நீங்கி விளங்கியவனே, நினக்குப் பொருந்திய மனைவியோடு நம்முடன் வருவாயாக' என்றருளினன்.

குறிப்புரை : பரிவு - அன்பு. பழுது - இருவினை. சிவப்பேறு, வினை நீக்கம் பெற்ற வழியே எய்தற்குரியதாகும் ஆதலின் ஈண்டுப் பழுது, வினை என்பதாயிற்று.

34. பொழிப்புரை : வீடுபேற்றினை அடைதற்குக் காரணமான சிறப்பு மிக்க இயற்பகை நாயனாருக்கும், தெளிவுபொருந்திய தெய்வக்கற்பினைபுடைய அவர் மனைவியாருக்கும் தக்கவாறு பெருகிய அருளில் திளைத்து வாழ்தற்குரிய உயர்ந்த வீடு பேற்றினைக் கொடுத்து, இவ்வருட்டிறத்தினைத் தேவர்களும் எண்ணி ஏத்துமாறு உமையம் மையாரோடு ஆனேற்றில் எழுந்தருளி வந்தவராய் சிவபெருமான், நிலை பெற்ற அழகிய தில்லைப் பொதுவிற்கு எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை : இந்நான்குபாடல்களும் ஒரு முடிபின். திரு - முத்தித்திரு.

35. பொழிப்புரை : தேவர்கள் பூமழை பொழியவும், பெருமை பொருந்திய மறைகள் ஒலிக்கவும், சிவஞானத்தில் திளைத்து நிற்கும் முனிவர்கள் போற்றவும், நலம் சிறக்கும் சிவலோகத்தின்கண் குற்ற மற்ற அவ்வியற்பகை நாயனார் தம் மனைவியாருடன் சிவபெருமானைத் தொழுது அவர் அருகில் வாழ்ந்திருக்கும் பெருமையைப் பெற்றார். அவரோடு பகைத்த மற்ற உறவினர்களும் விண்ணுலகை அடைந்து

ஊனமில் தொண்டர் கும்பிட்

டுடனுறை பெருமை பெற்றார்

ஏனைய சுற்றத் தாரும்

வானிடை யின்பம் பெற்றார்.

35

439. இன்புறு தாரந் தன்னை

ஈசனாக் கன்ப ரென்றே

துன்புறா துதவுந் தொண்டர்

பெருமையைத் தொழுது வாழ்த்தி

அன்புறு மனத்தால் நாதன்

அடியவர்க் கன்பு நீடும்

மன்புகழ் இளைசை மாறன்

வளத்தினை வழுத்த லுற்றேன்.

36

இன்பம் பெற்றார்கள்.

குறிப்புரை : “நண்ணிய மனைவியோடு நம்முடன் போதுக” என முற்கூறியமையின், ஈண்டுச் சிவலோகத்தில் உடனுறையும் பெருமை பெற்றார் இயற்பகையாரும் அவர்தம் மனைவியாரும். அறநெறிவழி நின்றமையாலும், நாயனாரிடத்தும், அம்மையாரிடத்தும் பழியும், பாவமும் சாராது காத்தலில் முனைந்து நின்றமையாலும், இயற்பகை நாயனாரின் வாளினால் ஒறுக்கப்பட்டமையாலும் அவருடன் பகைத்த சுற்றத்தாரும், வானிடை இன்பம் பெறுதற்கு உரியராயினர்.

36. பொழிப்புரை : இல்லற இன்பத்தைப் பெறுதற்குக் காரணமாய் மனையாளை, மறையவராக வந்தவர் சிவபெருமானின் அடியவர் என்றே கருதி ஒரு சிறிதும் வருந்தாது கொடுத்த இயற்பகை நாயனாருடைய பெருமையை வணங்கி வாழ்த்தி, அன்புமிகுந்த தூய மனத்தால் சிவனடியார்களிடத்து அன்பு செலுத்தும் நிலைபெற்ற புகழினைபுடைய இளையான்குடிமாற நாயனாரது பத்திமை நலத்தை வழுத்தத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : தாரம் - மனைவி. துன்புறாது உதவும் மனைவியைக் கொடுத்தற்கு நேர்ந்ததே எனும் துன்பமின்றிக் கொடுத்துதவிய. இளைசை - இளையான் குடி; அது இளைசை என மருவிநின்றது.

இயற்பகை நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

4. இளையான்குடிமாற நாயனார் புராணம்

தொகை

‘இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்’

(தி.7ப.39 பா.1)

வகை

இயலா விடைச்சென்ற மாதவர்க் கின்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முளைவித்து வாரி மனையலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்கறி யாக்கு மவன்செழுநீர்க்
கயலா ரிளையான் குடியுடை மாறனெங் கற்பகமே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 4

440. அம்பொன் நீடிய அம்ப லத்தினில்

ஆடு வார்அடி கூடுவார்

தம்பி ரானடி மைத்தி றத்துயர்

சால்பின் மேன்மைத ரித்துளார்

நம்பு வாய்மையில் நீடு கூத்திர

நற்கு லஞ்செய்த வத்தினால்

இம்பர் ஞாலம் விளக்கி னார்இளை

யான்கு டிப்பதி மாறனார்.

தொகை, பொழிப்புரை : இளையான்குடி எனும் பதியில்
தோன்றிய மாறன் எனும் நாயனாருக்கும், அவர்தம் அடியார்க்கும்
அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : அமுது அளிப்பதற்கு, பொருள், காலம்,
வசதி முதலிய பலவகையாலும் இயலாதிருந்த காலத்தும், இரவிடை வந்த
தவப்பெரியாருக்குத் தாம் விதைத்த முளைநெல்லை வாரிக்
கொண்டுவந்து வீட்டுக் கூரையின் கண்உள்ள அலக்கினால் எரியூட்டி
வறுத்து, (சோறாக்கி) புன்செய் குழிகளில் உள்ள இளம் கீரையைப்
பறித்து இன்கறியாகச் சமைத்து, உணவிடச் செய்ய முயன்றவர்,
கயல்மீன் புரளும் இளையான்குடிமாறராவர்.

1. பொழிப்புரை : அழகிய பொன் வேயப்பெற்ற
திருஅம்பலத்தின் கண் திருக்கூத்து இயற்றும் பெருமானின்

திருமுறை-1) 4. இளையான்குடிமாற நாயனார் புராணம் 517

திருவடிகளை எந்நாளும் தமது நெஞ்சத் திருத்தி வழிபாடாற்றி வருபவர். அப்பெருமானுக்குரிய அடிமைத் தன்மையில் சிறந்து விளங்கும் தகுதிப்பாட்டால் மேன்மை அடைந்தவர். விரும்புதற்குரிய மெய்ம்மையினால் உயர்ந்த வேளாண் குலம் செய்த தவத்தால், அக்குலத்தில் தோன்றி, இந்நிலவுலகில் தம் புகழை விளங்கச் செய்த பெருமையினார், அவர் இளையான் குடிப்பதியில் தோன்றியவர். மாறன் என்னும் பெயருடையார் என்பதாம்.

குறிப்புரை : நம்புவாய்மை - எல்லோராலும் விரும்புதற்குரிய வாய்மை 'யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத் தொன்றும் வாய்மையின் நல்லபிற' (குறள், 300), 'பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற செய்யாமை செய்யாமை நன்று' (குறள், 296), என்பவாதலின் வாய்மையே சிறந்ததும், எல்லோராலும் விரும்பத்தக்கதும் ஆகும். ஆதலின் 'நம்பு வாய்மை' என்றார். வேளாண்குலத்தைச் சூத்திரர் என்னும் பெயரால் குறிக்கின்றார் ஆசிரியர். 'சூத்ரா சுத்த குலோ தீபவா' என்பது சிவாகமம். இதனால் இம்மரபினர் தூய்மையும், உயர்வும் உடையவர் என்பது பெறுதும்.

இதுபற்றியே 'சூத்திர நற்குலம்' என்றார் ஆசிரியர். இவ்வாறு ஈண்டுக் கூறிய தோடன்றி, வாயிலார் புராணத்தும் அவ்வடியவர் தோன்றிய இவ்வேளாண்குலத்தைத் 'தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல நன்மை சான்ற நலம்' (தி.12 பு.51 பா.6) எனக் குறிப்பார். இதுவன்றி இச்சொற்குப் பிறவாறு உரைப்பன வெல்லாம் ஆசிரியருக்குக் கருத்தன்று. இனிச் சூத்திரர் என்பதற்கு ஆட்டுவிப்பவர் எனப் பொருள் கொண்டு, இவ்வுலகை உணவானும், அதன் வழியில் நற்பண்பாட்டானுமெலாம் இயக்குபவர் எனக் கூறலும் பொருந்துவதாகும். 'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி' (குறள், 1032), 'சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம்' (குறள், 1031), 'பலகுடை நீழலும் தங்குடைக் கீழ்க்காண்பர்' (குறள், 1034), 'என்றெல்லாம் திருவள்ளுவனார் குறித்தருள்வதும் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கதாம்.

இளையான்குடி - இது சோழநாட்டிலுள்ள திருநள்ளாற்றுக்கு மேற்கே அமைந்துள்ளது என்றும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பரமக்குடிக்கு வடகிழக்கில் உள்ளதொரு கிராமமே இது என்றும் இரு திறனாகக் கூறுவர்.

திருநள்ளாற்றுக்கு அண்மையில் உள்ள இளையான்குடியில் சிவபெருமானுக்குரிய திருக்கோயில் ஒன்று உள்ளது. இதற்குத் தெற்கில் 'முளை வாரிக்குட்டை', 'முளை வாரி நாற்றங்கால்' என்ற பகுதிகள் உள்ளன. இதனால் இதுவே மாறனார் வாழ்ந்த பதி என்பர்.

தொண்டு

441. ஏரின் மல்குவ ளத்தி னால்வரும்
 எல்லை இல்லதொர் செல்வமும்
 நீரின் மல்கிய வேணி யார்அடி
 யார்தி றத்துநி றைந்ததோர்
 சீரின் மல்கிய அன்பின் மேன்மை
 திருந்த மன்னிய சிந்தையும்
 பாரின் மல்கவி ரும்பி மற்றவை
 பெற்ற நீடுப யன்கொள்வார்.

2

இனி இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள இளையான்குடியில், 'முளைவாரி அமுதளித்த நாற்றங்கால்' என்றபெயரால் ஒரு சர்வ மானிய நிலம் வழங்கிவரப் பெறுகின்றது என்றும், இவ்வூரில் உள்ள பழைய சிவாலயத்தில் முளைவாரி அமுதளித்த விழாநடந்து வந்த தென்றும், மாறன் என்ற பெயர் பாண்டியர் மரபுக்குரியதாதலின் பாண்டி நாட்டிலுள்ள இப்பதியே அவர்தம் ஊராகும் என்றும், இதற்கு ஏற்பப் பாண்டி நாட்டவராயிருத்தல் குறிக்கத் தக்கதென்றும் கூறுவர்.

இனித் தொண்டை மண்டல சதகத்தார் இவ்வூர் தொண்டை நாட்டில் இருப்பதாகும் என்று கூறுவர். இவ்விடங்களுக்கெல்லாம் நேரில் சென்று மேலும் எண்ணித் துணிவது தக்கதாம். திருவருள் கூட்டுவிப்பதாகுக.

2. பொழிப்புரை : உழவுத் தொழிலால் நிறைந்து பெருகும் உணவு வளங்களினால் பெருக வரும் அளவில்லாத செல்வமும், கங்கை தங்கிய திருச்சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியவரிடத்து நிறைந்துள்ளதொரு சிறப்பின் மிக்க அன்பினது மேன்மை முழுமையாக நிலைபெற்றிருக்கும் திருவுள்ளமும், உலகில் வளர்ந்து பயன்படு தற்கேற்ப, அவற்றைத் தாம் பெற்றதனாலாகிய நீடிய பயனை அடைவாராய்.

குறிப்புரை : திருந்த மன்னிய - முழுமையாக நிலைபெற்ற.

செல்வமும், அன்புள்ளமும் ஒருங்குபெற்ற இளையான்குடி மாறனார் அவற்றைப் பெற்றதன் பயனையும் முழுமையாக அடைவாராய் வாழ்ந்தார் என்பது கருத்து.

442. ஆர மென்பு புனைந்த ஐயர்தம்

அன்பர் என்பதோர் தன்மையால்

நேர வந்தவர் யாவ ராயினும்

நித்த மாகிய பத்திமுன்

கூர வந்தெதிர் கொண்டு கைகளுக்கு

வித்து நின்றுசெ விப்புலத்

தீர மென்மது ரப்ப தம்பரி

வெய்த முன்னுரை செய்தபின்.

3

3. பொழிப்புரை : எலும்பினை மாலையாக அணிந்த சிவபெருமானுடைய அடியவர் என்னும் முறைமையால், தம்மிடத்துப் பொருந்த வந்தவர்கள் யாவராயினும், தாம் நாளும் இயல்பாகச் செய்து வரும் பத்திமையால் முற்பட வந்து அவர்களை எதிர்கொண்டு, கை குவித்து வணங்கி, நின்று, அவர்தம் செவிகளில் குளிர்ந்த, மென்மை யான, இனிய மொழிகளை அவர் விரும்புமாறு முதற்கண் சொல்லிய பின்பு.

குறிப்புரை : என்பு ஆரம் என மாறுக. நேர - தம்மிடத்துப் பொருந்த. பதம் - சொல். அடியவரை வரவேற்கும் சொற்கள் மூவகைப் பண்பினவாய் அமைய வேண்டும். முதலாவதாகக் குளிர்ந்த மொழி களாக இருத்தல் வேண்டும். ஈண்டுக் குளிர்ச்சி அன்பின் மேலதாம். 'ஈரம் அளைஇ' (குறள், 91) என வருவதும் காண்க. இரண்டாவது மென்மையாக இருத்தல் வேண்டும். மூன்றாவது இனிமையை யுடையவாக இருத்தல் வேண்டும். இதுவே "ஈரமென் மதுரப்பதம்" எனப்படும்.

பரிவு எய்த - அவர்கள் விரும்புமாறு பொருந்த. எனவே முற்கூறிய மூவகை அமைப்பில் வரவேற்கும் மொழிகள் அமையினும், அவையும் அவர் விரும்புமாறு அமைதல் இன்றியமையாததாம்.

யாவராயினும் - உம்மை முற்றும்மை. அன்பர் என்பதோர் தன்மை - திருநீறும். கண்டிகையும் அணிந்து திருவைந்தெழுத்தை இடையறாது ஓதிவரும் தன்மையாம். 'எவரேனும் தாமாக விலாடத் திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுள்கி,' (தி.6 ப.61 பா.3) 'ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனும் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில் அவர்கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே!' (தி.6 ப.95 பா.10) என்றல் தொடக்கத்தனவாய் திருவாக்குகளும் காண்க.

443. கொண்டு வந்தும னைப்பு குந்துகு

குலாவு பாதம்வி ளக்கியே

மண்டு காதலின் ஆத னத்திடை

வைத்த ருச்சனை செய்தபின்

உண்டி நாலுவி தத்தி லாறுசு

வைத்தி றத்தினில் ஒப்பிலா

அண்பர் நாயகர் தொண்டர் இச்சையில்

அமுது செய்யஅ ளித்துளார்.

4

444. ஆளு நாயகர் அன்பர் ஆனவர்

அளவி லார்உளம் மகிழவே

நாளு நாளும்நி றைந்து வந்துநு

கர்ந்த தன்மையின் நன்மையால்

நீளு மாநிதி யின்ப ரப்புநெ

ருங்கு செல்வநி லாவியெண்

தோளி ணார்அள கைக்கி ருத்திய

தோழ ணாரென வாழுநாள்.

5

4. பொழிப்புரை : இவ்வகையில் அடியவர்களை வரவேற்று அழைத்துக் கொண்டு வந்து, தாமும் அவரொடு மனையில் புகுந்து, யாவர்க்கும் அருள் விளக்கம் தருதற்குரிய அவர்தம் திருவடிகளைக் குளிர்ந்த தூய நீரால் கழுவி, நிறைந்த பெருவிருப்போடு, அவர்களைப் புனித இருக்கையில் அமர்வித்துத் திருவடி வழிபாட்டினைச் செய்த பின்பு, நால் வகையான உணவுகளை, அறுசுவையோடு, ஒப்பில்லாத தேவர் களுக்குத் தலைவனாய், சிவபெருமானுடைய அடியவர்களை மிக விருப்போடு உணவு உண்ணுமாறு நாள்தொறும் கொடுத்து வந்தவர்.

குறிப்புரை : குலாவு பாதம் - விளக்கம் தருகின்ற திருவடி; ஈண்டு விளக்கம் அருள் விளக்கமாம். மண்டு காதல் - மீதுர்ந்த விருப்பம். ஆதனம் - இருக்கை. உண்டி நான்கு வகையாவன:- உண்டல், தின்றல், பருகுதல், நக்குதல் என்பன. ஆறுசுவை - தீத்திப்பு, புளிப்பு, கைப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு என்பன. ஒப்பிலாநாயகர் எனக் கூட்டுக. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

5. பொழிப்புரை : தம்மை அடிமையாகக் கொள்ளும் சிவபெருமானுடைய அடியவர்கள் எண்ணிறந்தவர்களின் திருவுள்ளம்

வறுமையிலும் வள்ளன்மை

445. செல்வம் மேவிய நாளி லிச்செயல்
 செய்வ தன்றியும் மெய்யினால்
 அல்லல் நல்குர வான போதினும்
 வல்லர் என்றறி விக்கவே
 மல்லல் நீடிய செல்வம் மெல்லம
 றைந்து நாடொறு மாறிவந்
 தொல்லை யில்வறு மைப்ப தம்புக
 உன்னி னார்தில்லை மன்னினார். 6

446. இன்ன வாறுவ ளஞ்சு ருங்கவும்
 எம்பி ரான்இளை யான்குடி
 மன்னன் மாறன்ம னஞ்சு ருங்குத
 லின்றி யுள்ளன மாறியுந்

மகிழ்வடைய, அவர்களுக்கு நாள்தொறும் உணவு அருத்திய பேற்றின் நன்மையால், நாளும் பெருகி வரும் பொன், மணி முதலிய நிதிகளின் தொகுதி நிறைந்து வரும் செல்வத்தால் விளங்கி, எண் தோள்களையுடைய சிவபெருமான் அளகாபுரிக்கண் வைத்த குபேரன் என்னும் தோழனை யொத்து வாழ்ந்திருக்கும் நாளில்.

குறிப்புரை : நல்ல அடியவர்களுக்கு நாளும் உணவளித்து வருதல் நீளும் செல்வத்திற்குக் காரணமாகும். 'அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும்,' (குறள், 84) 'வித்தும் இடல் வேண்டும் கொல்லோ' (குறள், 85) என வரும் திருக்குறட்பாக்களையும் காண்க. தோழனார் - குபேரன்.

6. பொழிப்புரை : தமக்குச் செல்வம் பெருகியிருந்த காலத்தில் இவ்வாறு அடியவர் வழிபாட்டைச் செய்துவந்ததன்றி, துன்பத்தை விளைவிக்கும் வறுமை உண்டாய விடத்தும், தமக்குரிய உண்மையான பத்திமையால் இவ்வாறு செய்வரென்பதை யாவர்க்கும் அறிவிக்கும் பொருட்டு, வளத்தால் உயர்ந்த இவர் செல்வம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து நாள்தோறும் நிலைமை தீரிய விரைவில் வறுமைத் தன்மையை அடையுமாறு, தில்லைமாநகரில் வீற்றிருந்தருளும் சிவ பெருமான் திருவுள்ளம் கொண்டருளினார்.

குறிப்புரை : ஒல்லையில் - விரைவில். மல்லல் - வளம். ஏகாரம் - அசைநிலை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடியின.

7. பொழிப்புரை : இவ்வாறு சிவபெருமான் திருவருளால்

தன்னை மாறியி றுக்க உள்ளக

டன்கள் தக்கன கொண்டுபின்

முன்னை மாறில்தி ருப்ப ணிக்கண்மு

தீர்ந்த கொள்கைய ராயினார்.

7

இறைவன் அடியவர் வடிவில் எழுந்தருளல்

447. மற்ற வர்செய லின்ன தன்மைய

தாக மாலய னானஅக்

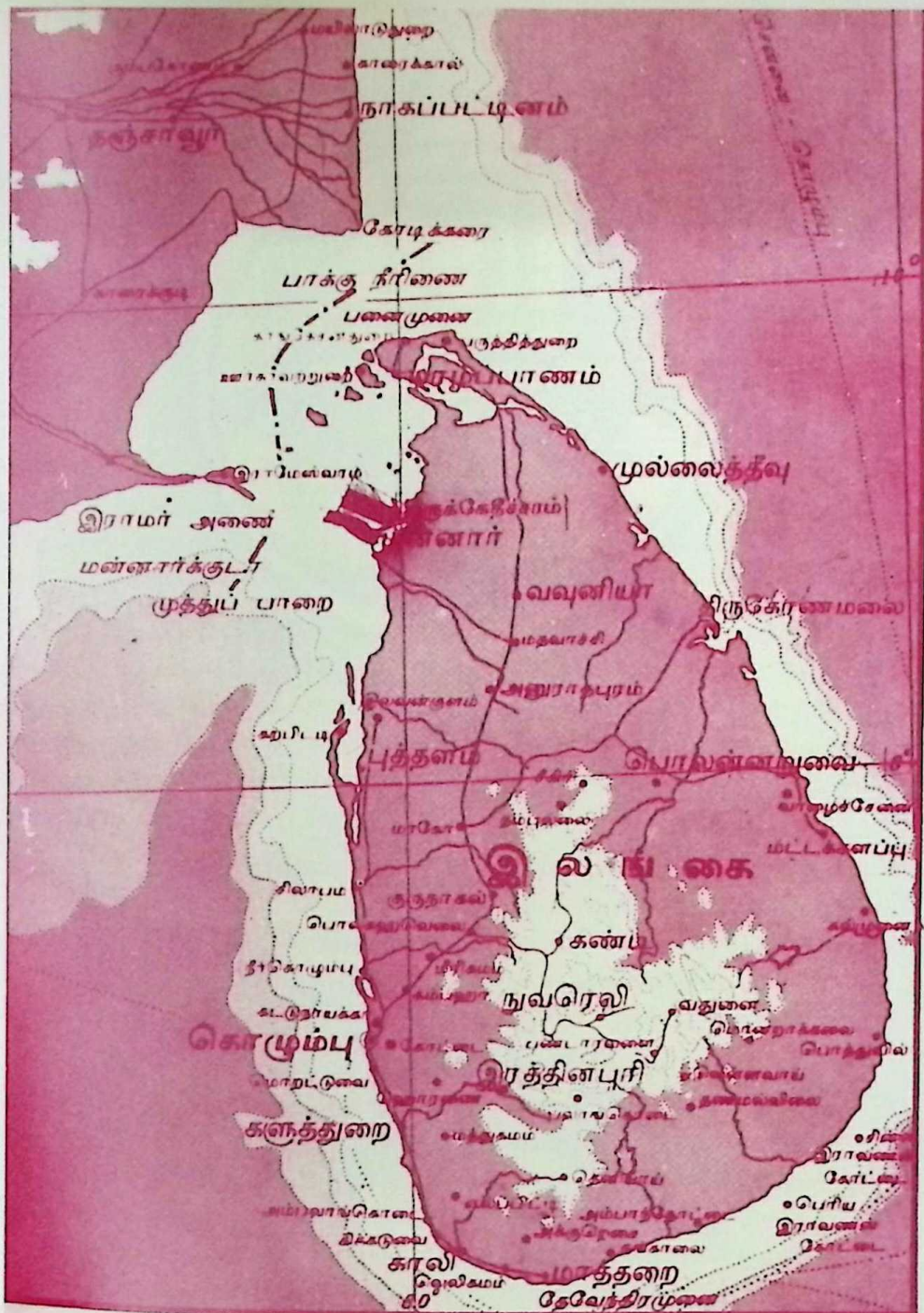
கொற்ற ஏனமும் அன்ன முந்தொரி

யாத கொள்கைய ராயினார்

தமது செல்வம் நாளுக்கு நாள் குறையவும், எம் முதல்வராகிய இளையான் குடி என்னும் ஊரில் வாழும் அந்நாயனார், மனத்தில் பத்திமைக் குறைவின்றித் தம்மிடம் இருப்பனவற்றை விற்றும், கடன் பெற்று மீள அதனை அடைத்தற்குரியவாகச் சிலவற்றை ஒற்றி வைத்தும், கொடுக்கத்தக்க கடன்களைத் தக்கவாறு வாங்கிக் கொண்டும், பின்னர் முன்பு போலத் தளர்வின்றி அடியவர்க்கு அமுது படைக்கும் திருத்தொண்டால் மேம்பட்டொழுகும் கடப்பாடு உடையவரானார்.

குறிப்புரை : வளஞ்சுருங்க மனம் சுருங்குதல் பொதுவியல்பு. திருவருள் தோய்வால் அப்பொதுவியல்பு இன்றி வளஞ்சுருங்கவும், மனஞ் சுருங்காத சிறப்பியல்பை அடியவர் பெறுவாராயினார். உள்ளன மாறியும் - தமக்குள்ள பொருள்களில் சிலவற்றை விற்று அதற்குரிய பொருள்களைப் பெற்றும். தன்னை மாறி இறுக்கவுள்ள கடன்கள் - மீள அடைதற்கேற்ப ஒற்றி வைத்துக் கடனாகப் பெறத்தக்க பொருள்களைக் கடனாகப் பெற்றும். தம்மை என வேண்டுவது, எதுகை நோக்கித்தன்னை என நின்றது. எனவே விற்றற்குரியன வற்றை விற்றும், ஒற்றிவைத்தற்குரியனவற்றை ஒற்றி வைத்தும், பொருள் பெற்று, அதனால் முன்னைய திருத்தொண்டைத் தவறாது ஆற்றினார் என்பதாம். தன்னை மாறி - தன்னையே விற்று எனப் பொருள் காண்பாரும் உளர். அடியவர்க்கு உரியனவாக நிலனும், வீடும் இருத்தல் பின்னைய வரலாற்றால் தெரிதலானும், தன்னை விற்ற பின் தனக்குரிய அடிமைத் தொண்டைச் செய்தல் இயலாதாதலானும் இப்பொருள் கோடல் சாலாதாம். மாறுஇல் திருப்பணி - முன்செய்து வந்த திருத்தொண்டிற்கு மாறு இல்லாததாகிய திருப்பணி. எனவேமுன் செய்தபணியைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தமை தெளிவாம்.

8. பொழிப்புரை : அவ் இளையான்குடிமாற நாயனாரின் செய்கை இவ்வாறு இருக்க, மாலான பன்றியும் அயனான அன்னமும் தாம் காணச் சென்ற அடியையும், முடியையும் அறிய இயலாதவராகிய

பெற்ற மூர்வதும் இன்றி நீடிய

பேதை யாளுடன் இன்றியோர்

நற்ற வத்தவர் வேட மேகொடு

ஞால முய்ந்திட நண்ணினார்.

8

வேறு

448. மாரிக் காலத் திரவினில் வைகியோர்

தாரிப் பின்றிப் பசிதலைக் கொள்வது

பாரித் தில்லம் அடைத்தபின் பண்புற

வேரித் தாரான் விருந்தெதிர் கொண்டனன். 9

சிவ பெருமான், ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொள்ளாமலும், உமையம்மையாரை ஒரு மருங்கில் கொள்ளாமலும், ஒரு நற்றவ வேடமுடைய அடியார் வேடத்தைக் கொண்டு இவ்வுலகம் உய்யும் பொருட்டு எழுந்தருளினார்.

குறிப்புரை : இறைவன் திருவடியைப் பன்றி வடிவுகொண்டு திருமால் அகழ்ந்தும் அறியாதவராசிப் பின், அப்பெருமானை வழுத்தியதன் பயனாக அறிந்தமையின் 'கொற்றவேனம்' என்றார். அயன் இறை வனைக்காணா திருந்தே கண்டேன் எனப் பொய் கூறிச் சாபம் பெற்ற மையின், வாளா, 'அன்னமும்' எனக்கூறினார். மற்று - அசைநிலை.

9. பொழிப்புரை : மழைக்காலத்தில் ஓர் இரவில், தனியே இருந்து அடக்கற்கரிய பசி மீதுர்வதை அடக்கிக் கொண்டு, வீட்டை அடைந்து தாழிட்டுக் கொண்ட பின்னும், மணம் மிகத் தேன் சிந்தும் குவளை மாலையையுடைய நாயனாரின் இல்லத்திற்குச் சிவபெருமான் விருந்தாக வர, நாயனார் அவ்வடியவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்றார்.

குறிப்புரை : தரிப்பு, தாரிப்பு என முதல் நீண்டது. தரிப்பு - தாங்குதல். ஆதரித்தல் எனப் பொருள் கொண்டு, தம்மைத் தாங்கக் கூடியவர் யாவரும் இன்றி எனப்பொருள் காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை). பாரித்து - மிகுந்து. தலைக்கொள்வது - வயிற்றகத் தடைவது. தலை - ஈண்டு இடப்பொருட்டு. வேரி - தேன். தார் - மாலை. ஈண்டுக்குவளை மாலையாம். வேளாளர்க்குக் குவளை மாலை உரியது. பண்புற எதிர் கொண்டனர் என இயைக்க. பண்பு - விருந்து ஏற்றற்குரிய பண்பு. இனிப்பண்புஉற என்பதற்குத்தாம் செய்த திருத்தொண்டின்

449. ஈர மேனியை நீக்கி இடங்கொடுத்த
தார வின்னமு தூட்டுதற் காசையால்
தார மாதரை நோக்கித் தபோதனர்
தீர வேபசித் தார்செய்வ தென்னென்று. 10

மனைவியாரொடு உசாவுதல்

450. நமக்கு முன்பிங் குணவிலை யாயினும்
இமக்கு லக்கொடி பாகர்க் கினியவர்
தமக்கு நாம்இன் னடிசில் தகவுற
அமைக்கு மாறெங்ங னேஅணங் கேயென.11
451. மாது கூறுவள் மற்றொன்றும் காண்கிலேன்
ஏதி லாரும் இனித்தரு வாரில்லை

பயனாகக் கிடைத்தற்குரிய வீடுபேறு அடையும் காலம் உற எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று.

10. பொழிப்புரை : முதற்கண் விருந்தாக வந்த அவர்தம் திருமேனியில் உள்ள ஈரத்தைப் போக்கி, அவர் எழுந்தருளி இருத்தற்குரிய இடத்தைக் கொடுத்து, அதன்பின் அவர்தம் மனம் நிறைவு கொள்ளுமாறு உணவு உண்டிடுதற்கு விருப்புற்றாராக, தம் இல்லக் கிழத்தியாரை நோக்கி, இத்தவமுனிவர் மிகப் பசித்துள்ளார், நாம் என் செய்வது என்று கூறியவர், பின்னரும்.

குறிப்புரை : ஆர - (வந்த அடியவர்) மனநிறைவு கொள்ளுமாறு. இனி விருந்தாட்டுதற்குரிய தம் மனம் நிறைவு கொள்ளுமாறு எனினும் ஆம். தாரம் - மனைவி. தீர - மிக.

11. பொழிப்புரை : மாதே! நம் வீட்டில் நமக்கு முன்னமேயே உணவின்றி வறுமையாக இருப்பினும், மலையரையன் மகளாகிய உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் உடைய சிவபெருமானுக்குத் தொண்டராகிய இவ்வடியவருக்கு நாம் உண்டிடுதற்குரிய இனிய திருவமுதைத் தக்கவாறு அமைக்கும் வகை எவ்வாறு? என்று வினவ.

குறிப்புரை : இமம் - பணி: அதனால் மூடப் பெற்றிருப்பது பற்றி இமயமலை எனப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

12. பொழிப்புரை : இதற்கு அவ்வம்மையார் விடை கூறுவாராய்,

போதும் வைகிற்றுப் போமிடம் வேறிலை
தீது செய்வினை யேற்கென் செயலென்று. 12

மனைவியாரின் அரிய சிந்தனை

452. செல்லல் நீங்கப் பகல்வித்தி யசெந்நெல்
மல்லல் நீர்முளை வாரிக்கொடுவந்தால்
வல்ல வாறமு தாக்கலும் ஆகுமற்
றல்ல தொன்றறி யேனென் றயர்வுற. 13

அடியவர் வயலுக்குச் சேறல்

453. மற்றம் மாற்ற மனைவியார் கூறுமுன்
பெற்ற செல்வம் எனப்பெரி துள்மகிழ்ந்
துற்ற காதலி ணால்ஒருப் பட்டனர்
சுற்று நீர்வயல் செல்லத்தொ பங்குவார். 14

‘அடியவரை உண்பிப்பதற்கு வேறு வழியொன்றும் காண்கிலேன்; பிறர் எவரும் இனிக் கொடுப்பவர்களாயும் இல்லை, காலமும் கழிந்து நள்ளிரவாயிற்று, இவற்றையெல்லாம் விடுத்து இனிச்சென்று தேடுற் குரிய இடமும் வேறில்லை, தீவினையேன் ஆகிய எனக்குமேற் கொண்டு செயத்தக்கதும் தெரிந்திலது’ என்று கூறியவர், மேலும் எண்ணி.

குறிப்புரை : ஏதிலார் - அயலார். ‘இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு’ (குறள், 81) என்பர் திருவள்ளுவர். அவ்வறப்பயன் கிடைத்திலதே என்னும் கருத்தால் ‘தீது செய்வினை யேற்கு’ என்றார். ‘விருந்து எதிர்கோடலும் இழந்த என்னை’ (சிலப்ப. கொலைக். 73) எனக் கண்ணகியார் கூறுவதும் நினைவு கூர்தற்குரியது.

13. பொழிப்புரை : ‘நம் துன்பம் நீங்குமாறு இன்றைய பகற் பொழுதில் வயலில் விதைத்திருந்த செழிப்பாக நீரில் முளைத்தற்குரிய நெல்லைத் தாங்கள் வாரிக் கொண்டுவிந்தால், அடியேன், அதற்கேற்ற வகையில் உணவாக்கித் தருதலுமாகும், இதுவன்றி வேறொரு வழியில்லை’ என்று வருந்தினாராக.

குறிப்புரை : செல்லல் - துன்பம். ‘செல்லல் இன்னல் இன்னா மையே’ (தொல். உரி. 6) என்னும் தொல்காப்பியமும். மல்லல் - வளம்.

14. பொழிப்புரை : பின்பு அம்மொழிகளை மனைவியார் கூறக் கேட்டதும், நாயனார் முன்தேடி வைத்திருந்த செல்வம் தம்

454. பெருகு வானம் பிறங்கமழைபொழிந்
தருகு நாப்பண் அறிவருங் கங்குல்தான்
கருகு மையிரு ளின்கணங் கட்டுவிட்
டுருகு கின்றது போன்ற துலகெலாம். 15

455. எண்ணு மிவ்வுல கத்தவர் யாவருந்
துண்ணெ னும்படி தோன்றமுன் தோன்றிடில்
வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாம்என்று
நண்ணல் செய்யா நடுவிருள் யாமத்து. 16

கையகத்துப் பெற்றவர் போன்று மிகவும் மனமகிழ்ந்து, பொருந்திய ஆசையினால் நீர்க்குழந்திருக்கும் தமது வயலில், முளைத்தற்குரிய நெல்லை வாரிக் கொண்டு வரப் போதற்கு ஒருப்படுவாராகி.

குறிப்புரை : சுற்றுநீர் வயல்: நீர்சுற்று வயல் என மாறுக. நீர்க்குழந்த வயல் என்பது பொருள்.

15. பொழிப்புரை : விண் வெளியினின்றும் மிகப்பெருமழை பொழிதலால், பக்கங்களும், இடைவெளிகளும் அறிய இயலாதவாறு இருண்ட நள்ளிரவில், கருகிய, மை போன்ற, இருள் கூட்டம் தனது செறிவை விட்டு உருகுகின்றது போன்று அந்நேரத்தே உலகெலாம் தோன்றி நிற்க.

குறிப்புரை : அருகு நாப்பண் - அருகிலும் நடுவிடங்களிலும்; உம்மைத் தொகை. கருகும்மையிருளின் கணம் - கருமையை உடைய மை போன்ற இருட்கூட்டம். இவ்வாறு செறிந்திருந்த இருள், கட்டுவிட்டு உருகுகின்றது போன்று இராப்பொழுதில் பேரிருள் சூழநின்றது.

16. பொழிப்புரை : இதனை எண்ணுகின்ற இவ்வுலகினர் யாவரும் 'துண்' என நடுக்கமுற, அவ்வாறு அவ்விருள் பெருகி முன்னே தோன்றும் காலத்தில், மைக்குழம்பு இதுவாம் என வெளியில் எவரும் இயங்காதவாறு இருள் மிகுந்த நடுயாமத்தில்.

குறிப்புரை : மைவண்ணம் நீடிய குழம்பு எனக் கூட்டுக.

456. உள்ள மண்புகொண் டீக்கவோர் பேரிடாக்
கொள்ள முன்கவித் துக்குறி யின்வழிப்
புள்ளு றங்கும் வயல்புகப் போயினார்
வள்ள லார்இளை யான்குடி மாறனார். 17

நெல்லுடன் இல்லமடைதல்

457. காலி னால்தட விச்சென்று கைகளால்
சாலி வெண்முளை நீர்வழிச் சார்ந்தன
கோலி வாரி யிடாநிறை யக்கொண்டு
மேலெ டுத்துச் சுமந்தொல்லை மீண்டனர். 18

அட்டில் தொழில்வன்மை
வேறு

458. வந்தபின் மனைவி யாரும்
வாய்தலின் நின்று வாங்கிச்
சிந்தையில் விரும்பி நீரில்
சேற்றினை யலம்பி யூற்றி

17. பொழிப்புரை : கொடையில் சிறந்தவராகிய இளையான் குடிமாற நாயனார், தம் மனத்தில் விளைந்த அன்பானது ஈர்த்துக் கொண்டு செலுத்த, ஒரு பெரிய கூடையைத் தம் தலையில் அடங்குமாறு முன்னே மூடிக்கொண்டு, தாம் முன்பு பழகிய மனக்குறிப்பின் வழியே பறவைகள் துயிலும் வயலினிடத்துச் சென்றார்.

குறிப்புரை : இவ்வெட்டுப் பாடல்களும் ஒருமுடிபின். பேர் இடா - பெரிய கூடை.

18. பொழிப்புரை : முளைத்தற்கென நெல் விட்டிருக்கும் இடத்தைக் காலால் தடவிப் பார்த்துப் பின்பு சென்று கைகளினால் சம்பா நெல்லின் வெள்ளிய முளைகள் நீர்வழிஓதுங்கி இருந்தவற்றைச் சேர்த்து, வாரிக் கூடை நிறையக் கொண்டு, தலைமீது எடுத்துச் சுமந்து கொண்டு விரைவாகத் தம் இல்லத்திற்கு மீண்டார்.

குறிப்புரை : கோலி வாரி - சேர்த்து வாரி.

19. பொழிப்புரை : இவ்வாறு நாயனார் முளைகளை வாரிக் கொண்டு வீட்டிற்கு வந்தபோது, அவர் மனைவியாரும், வீட்டு வாயிலில்

வெந்தழல் அடுப்பின் மூட்ட

விறகில்லை யென்ன மேலோர்

அந்தமின் மனையில் நீடும்

அலக்கினை யறுத்து வீழ்த்தார்.

19

459. முறித்தவை அடுப்பின் மாட்டி

முளைவித்துப் பதமுன் கொள்ள

வறுத்தபின் அரிசி யாக்கி

வாக்கிய உலையிற் பெய்து

வெறுப்பில்இன் அடிசி லாக்கி

மேம்படு கற்பின் மிக்கார்

கறிக்கினி யென்செய் கோமென்

நிறைஞ்சினார் கணவ னாரை.

20

நின்று அதனை வாங்கிக் கொண்டு, தம் மனத்தில் விருப்பம் உடையராய்த் தண்ணீரால் நெல்லில் கலந்த சேற்றைக் கழுவி, அந்நெல்லைப் பக்குவப்படுத்தி அரிசியாக்குதற்கு அடுப்பினிடத்து நெருப்பை மூட்டுதற்கு விறகு இல்லை என்று கூற, அவ் இளையான்குடிமாற நாயனாரும் பழங்கூரையாய் இருக்கும் தம் வீட்டின்கண் கட்டப்பெற்ற மேற்கழிகளை அறுத்து வீழ்த்தினார்.

குறிப்புரை : வாய்தல் - வீட்டுவாயில். தம் கணவனார் கடய இரவில் வீட்டிலிருந்து வயல் வரை சென்று முளைகளை வாரிக் கொண்டு வந்தது அவர் அடியவரிடத்துக் கொண்டிருந்த அன்பின் பத்திமையைக் காட்டுகின்றது. நெல்முளையை வாரி வர, இவர் வாயிலில் நின்று வாங்கியது இவர்தம் கணவரிடத்துக் கொண்ட அன்பு மேம்பாட்டையும் அடியவரிடத்துக் கொண்டிருக்கும் பக்தி மேம்பாட்டையும் ஒருங்கு காட்டுகின்றன.

20. பொழிப்புரை : அம்மனையிடத்துப் பெற்ற அலக்குகளை ஒடித்து அடுப்பில் சேர்த்து, முளை நெல் விதையை, முதற்கண் அரிசியாகும் பக்குவத்தை அடைதற்கு வறுத்துப் பின்பு அதனைக் குத்தி அரிசியாகச் செய்து, அவ்வரிசியை நீர் வார்த்த உலையிடத்து இட்டு, விரும்பி உண்ணக் கூடிய இனிய திருவமுதாக்கி, பெண்டிற்குரிய நாணினும் மேம்பட்ட கற்பிற் சிறந்த மனைவியார், 'உணவொடு கூட்டி உண்ணுதற்குரிய கறியமுதிற்கு இனியாம் என் செய்வோம்' என்று தம் கணவனாரிடம் விண்ணப்பித்தார்.

460. வழிவரும் இளைப்பி னோடும்

வருத்திய பசியி னாலே

அழிவறும் ஐயன் என்னும்

அன்பினிற் பொலிந்து சென்று

குழிநீரம் பாத புன்செய்க்

குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்

பழிமுதல் பறிப்பார் போலப்

பறித்தவை கறிக்கு நல்க.

21

குறிப்புரை : பதம் - அரிசியாதற்குரிய பக்குவம். உணவாக்குதற் கென வறுத்துக் கொள்ளப்படும் நெல் வறுத்தலில் மிகுதலும் குறைதலும் இன்றிப் பக்குவமாக அமைதல் வேண்டும். அப்பக்குவம் வாய்த்தாலன்றி முழுமையாக அரிசி எடுத்தல் ஆகாது. அந்நிலையில் தவறாது அமைக்கப்பட்டது என்பார் 'பதமுன்கொள்ள வறுத்தபின்' என்றார். மகளிர்க்கு உயிரினும் சிறந்தது நாண், அந்நாணினும் சிறந்தது கற்பாகும் (தொல். கள. 22) என்னும் தொல்காப்பியம், ஆதலின் 'மேம்படு கற்பின்' என்றார். இறைஞ்சினார் - தலைதாழ்த்தி விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

21. பொழிப்புரை : வழி நடந்து வந்த இளைப்போடு, வருத்துகின்ற பசியினாலும் மனம் வருந்தி நிற்பார் எம் ஐயன் என்னும் அன்பினால் மீதூர்ந்தவராய், சென்று குழிகளினின்றும் உயர்ந்து மேற்செல்லாத புன்செய் நிலத்தில் முளைத்திருக்கும் கீரைவகைகளைத் தடவி, அக்கீரைகளில் சிலவற்றைத் தம் பாசத்தின் வேரைக் களைவார் போலப் பறித்துக் கறியமுதுக்குக் கொடுக்க.

குறிப்புரை : ஐயன் - தலைவன்; தம் இல்லத்திற்கு வந்தவராகிய அடியவர். குழி நிரம்பாத - தாம் முளைத்திருக்கும் குழியினின்றும் மேற்செல்லாத கீரை. அவ்வப்பொழுதும் அக்கீரைகளையே பறித்தும் தண்டுடன் ஈர்த்தும் பயன்படுத்தி வந்திருந்தமையால், 'குழி நிரம்பாத பயிர்' என்றார்.

'குப்பைக் கீரை கொய்கண் அகைத்த முற்றா இளந்தளிர் கொண்டு' (புறநா.159) என்னும் சங்க இலக்கியமும். உலகியற் பொருள்களில் பாசம் சிறிதளவே இருப்பினும் அதன் வாயிலாக மயங்கிப் பிறவி வலைப் படுதற்கு ஏதுவாதலின், அதனை முற்றக்களைய வேண்டு மென்பார், 'பாசப்பழிமுதல் பறிப்பார் போல' என்றார். 'அகந்தைக் கிழங்கை அகழ்ந்து எடுக்கும் தொழும்பர் உளக்கோயிற்கு ஏற்றும் விளக்கே' (மீனாட்சி பி.த. 62) என்பர் குமரகுருபரரும். சிவப் பேற்றிற்கு ஆளாகும் பெற்றிமை தோன்ற இவ்வுவமை கூறினார்.

461. மனைவியார் கொழுநர் தந்த

மனமகிழ் கறிக ளாய்ந்து

புனலிடைக் கழுவித் தக்க

புனிதபாத் திரத்துக் கைம்மை

வினையினால் வேறு வேறு

கறியமு தாக்கிப் பண்டை

நினைவினால் குறையை நேர்ந்து

திருவமு தமைத்து நின்று.

22

அடியவரைத் துயிலகற்றல்

462. கணவனார் தம்மை நோக்கிக்

கறியமு தான காட்டி

இணையிலா தவரை ஈண்ட

அமுதுசெய் விப்போ மென்ன

22. பொழிப்புரை : அம்மனைவியாரின் கணவராய நாயனார் கொடுத்த கீரைகளை, மனம் களிக்கத்தக்க வகையில் அவற்றின் வேர் களையும் நரம்புகளையும் களைந்து, தண்ணீரில் கழுவி, அவற்றைத் தகுதியும் தூய்மையும் உடைய கலத்தில் (பாத்திரத்தில்) தம் கைத் தொழிலின் திறத்தால் அவற்றை வெவ்வேறு கறியமுதாக்கி, தாம் முன் செல்வம் பெற்ற நன்னாளில் செய்யும் பக்குவங்களை நினைந்து வருந்தியவராகி, அவற்றைத் திருவமுதாக்கி.

குறிப்புரை : பல்வேறு கீரைகளைக் கொண்டு தக்க கறியமுதுகளைச் சமைத்திருப்பினும், திருப்பெற்றிருந்த பண்டை நாளை நோக்க அவை சிறிதாகியும், வேண்டுவன செய்து பக்குவப் படுத்தாமையுமாகக் கருதுகின்றார் ஆதலின், 'பண்டை நினைவினால் குறையை நேர்ந்து' என்றார்.

23. பொழிப்புரை : இவ்வாறு சமைத்து அமைத்த அம்மையார், தம் கணவரைப் பார்த்து, அக்கீரை அமுதுகளைக் காட்டி, ஒப்பில்லாத அவ்வடியவரை முறையாகத் திருவமுது செய்விப்போம் என்று கூற, உயிர்கள் தம் அறிவால் உணர ஒண்ணாத சிவபெருமானாகிய அவ்வடியவர் அமுது செய்ய வேண்டி, அவரை அணுகச் சென்று அவர் தம் துயிலை அகற்ற முற்படும் பொழுதில்.

உணர்வினால் உணர ஒண்ணா
 ஒருவரை உணர்த்த வேண்டி
 அணையமுன் சென்று நின்றங்
 கவர்துயில் அகற்ற வுற்றார்.

23

இறைக்காட்சி

463. அமுந்திய இடருள் நீங்கி
 அடியனேன் உய்ய என்பால்
 எழுந்தருள் பெரியோய் ஈண்ட
 அமுதுசெய் தருள்க வென்று
 தொழும்பணா ருரைத்த போதில்
 சோதியா யெழுந்து தோன்றச்
 செழுந்திரு மனைவி யாரும்
 தொண்டருந் திகைத்து நின்றார்.

24

464. மாலயற் கரிய நாதன்
 வடிவொரு சோதி யாகச்
 சாலவே மயங்கு வார்க்குச்
 சங்கரன் தான்ம கிழ்ந்தே

24. பொழிப்புரை : 'பிறவிப் பெருங்கடலில் அமுந்தி நிற்கும் அத் துன்பத்தினின்றும் நீங்கி, அடியனேன் உய்வதற்குத் திருவுளங் கொண்ட பெரியவரே! திருவமுது செய்தருள வேண்டும்' என்று அடியவர், அப்பெரியவரிடத்தில் விண்ணப்பம் செய்ய, அடியவர் வேடங் கொண்ட சிவபெருமானும் ஒளிவடிவாய் விண்ணகத்தே தோன்ற, அவ்வரிய காட்சியைச் செம்மையான குணங்கொண்ட அடியவரின் மனைவியாரும், அவ்வடியவரும் கண்டு வணங்கித் திகைத்து நின்றார்கள்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

25. பொழிப்புரை : மாலும், அயனும், காண்டற்கியலாத அடியவராய் வந்த சிவபெருமான், ஒளிவடிவாய் நின்று, மனைவியாருடன் கண்டு திகைத்து நிற்கும் அவ்வடியவர்க்கு, பெருமகிழ்வுடன் மயிர்ச்சாந் தணிந்த நீண்ட திருமுடியையுடைய

ஏலவார் குழலாள் தன்னோ

டிடபவா கன்னாய்த் தோன்றிச்

சீலமார் பூசை செய்த

திருத்தொண்டர் தம்மை நோக்கி.

25

பெற்ற பேறு

465. அன்பனே அன்பர் பூசை

அளித்தநீ அணங்கி னோடும்

என்பெரும் உலகை எய்தி

யிருநிதிக் கிழவன் தானே

முன்பெரு நிதியம் ஏந்தி

மொழிவழி ஏவல் கேட்ப

இன்பமார்ந் திருக்க என்றே

அருள்செய்தான் எவர்க்கும் மிக்கான். 26

உமையம்மையாரோடு ஆனேற்றில் எழுந்தருளி, தமக்குச் சிறந்த முறையில் வழிபாடாற்றிய அவ்வடியவரை நோக்கி.

குறிப்புரை : நாதன் என்பதோடு சங்கரன் என்பதை இயைத்துப் பொருள் கொள்க. சாலவே - மிகுதியாகவே. ஏலம் - மயிர் சாந்து. ஏ, தான் என்பன அசைநிலைகள்.

26. பொழிப்புரை : அடியவனே! அடியவர்களுக்கு வழுவாது வழிபாடு செய்து உணவளித்துவந்த நீ, உன்மனைவியோடும் என்னுடைய பெருமை பொருந்திய சிவலோகத்தையடைந்து, குபேரனே தனக்குரிய நிதிகளைக் கையில் ஏந்தி, உன் ஆணை வழிநின்று நீ பணித்த பணிகளைச் செய்து வர, இன்புற்று இருப்பாயாக என்று யாவர்க்கும் மேலானாய சிவபெருமான் அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

466. இப்பரி சிவர்க்குத் தக்க

வகையினால் இன்பம் நல்கி

முப்புரஞ் செற்றா ரன்பர்

முன்பெழுந் தருளிப் போனார்

அப்பெரி யவர்தந் தூய

அடியிணை தலைமேற் கொண்டு

மெய்ப்பொருட் சேதி வேந்தன்

செயலினை விளம்ப லுற்றேன்.

27

27. பொழிப்புரை : இவ்வாறாய அருட்கொடையைத் தக்க வகையால் வழங்கியருளி, முப்புரம் எரித்தவராய சிவபெருமான் இவர் முன்னே எழுந்தருளிச் செல்ல, இவர்களும் சென்று அப் பேற்றைப் பெற்றனர். அப்பெருமானின் திருவருளுக்கு இலக்கான இளையான் குடிமாற நாயனாரின் தூய திருவடிகளைத் தலைக்கொண்டு வணங்கி, இனி, மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கு கின்றேன்.

இளையான்குடிமாற நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

பெரியபுராணச் சார வெண்பா

ஏரிளசை வேளாண் இளையான் குடிமாறர்
சீரடியார்க் கன்னமிடும் செய்கையார் - கார்இருளில்
சங்கரனார் வந்திடலும் சாலிமுளை யட்டளித்தே
அங்கயிலை வாழ்வையடைந்தார்

-வல்லி ப.தெய்வநாயக முதலியார்

5. மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம்

தொகை

'வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்'

(தி.7ப.39 பா.1)

வகை

கற்றநன் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்தாற்
செற்றவன் தன்னை அவனைச் செறப்புக லுந்திருவாய்
மற்றவன் தத்தாநமரே யெனச் சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 5

விரி

வாழ்வியல்

467. சேதிநன் னாட்டு நீடு

திருக்கோவ லூரின் மன்னி

மாதொரு பாகர் அன்பின்

வழிவரு மலாடர் கோமான்

வேதநன் னெறியின் வாய்மை

விளங்கிட மேன்மை பூண்டு

காதலால் ஈசர்க் கன்பர்

கருத்தறிந் தேவல் செய்வார்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : வெல்லுதலில் மிக வல்லமை
பொருந்திய மெய்ப் பொருள் நாயனாருக்கு அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : மெய்ந்நூல்களைக் கற்றவன்போல்
பொய்வேடம் பூண்டு சினமுற்றுத் தம்மைக் கொன்றவனாகிய
முத்தநாதனை, காவலனாகிய தத்தன் (வாளினால்) கொல்லப்புகும்
போது, "தத்தா இவர் நம்மவரே" எனத்தம் திருவாக்கினால் சொல்லித்
தடுத்துச் சிவலோகம் பெற்றவர், சேதி நாட்டரசராகிய மெய்ப்பொருள்
எனப்புகழ்ந்து பேசப்படுபவராவர்

1. பொழிப்புரை : நன்மை மிகுந்த சேதி நாட்டின்கண் உள்ள
மேன்மை பொருந்திய திருக்கோவலூரின்கண் வாழ்ந்தருளி,
உமையம்மை யாரை ஒரு கூற்றில் வைத்தருளும் சிவபெருமானிடத்துப்

468. அரசியல் நெறியின் வந்த

அறநெறி வழாமல் காத்து

வரைநெடுந் தோளால் வென்று

மாற்றலர் முனைகள் மாற்றி

உரைதீறம் பாத நீதி

ஓங்குநீர் மையினின் மிக்கார்

திரைசெய்நீர்ச் சடையான் அன்பர்

வேடமே சிந்தை செய்வார்.

2

பத்திமை செய்தொழுகும் மலையமான் நாட்டிற்குரிய அரசர், நன்மை மிகுந்த மறைவழியில் உலகம் விளங்குதற்கு ஏதுவான பெருமை மிக்க நற் குணங்களைத் தாங்கி, பெருவிருப்போடு சிவபெருமானின் அடியவர் கட்கு அவர்தம் திருவுள்ளக் குறிப்புணர்ந்து பணிவிடை செய்து வருவார்.

குறிப்புரை : தொண்டை நாட்டுக்கும் சோழ நாட்டுக்கும் நடுவில் உள்ள பகுதியை நடு நாடு என்பர். இந்நாட்டின் உட்பகுதியாக விளங்குவது இச்சேதி நாடாகும். இந்நாட்டினைச் சேதிபர் என்னும் அரச மரபினர் ஆண்டு வந்தமையால் இஃது இப்பெயர் பெற்றது. திரு விசைப்பா ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான சேதிராயர் இம்மரபினராவர். திருக்கோவலூர் - சிவபெருமானின் வீரம் விளங்கும் இடங்கள் எட்டனுள் இதுவும் ஒன்றாகும். அந்தகாசுரனை அழித்த வரலாறு படைத்தது. இந்நகரில் வாழ்ந்தவர் மெய்ப்பொருள் நாயனார். மலாடர் கோமான் - மலையமான் நாட்டிற்குரிய அரசர். மலையமான்+ நாடு=மலாடு எனமருவிற்று. இவ்வரசர் வழியில் வந்தவர்கள் மலையமான், நத்தமான், சுருதிமான் எனும் மூவகைப் பிரிவினராவர். இவர்களுள் மலையமான் வழி வந்தவர் நம் மெய்ப்பொருள் நாயனாராவர். மேன்மை பூண்டு - மறைவழி வந்த ஒழுக்கமாம் மேன்மை பூண்டு. சொல்லிச் செய்தலினும், கருத்தறிந்து ஏவல் செய்தல் மேன்மை உடையதாகும். அந்நெறியில் நின்றவர் இவர். 'குறிப்பில் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்' (குறள், 703) என்னும் தமிழ் மறையும்.

2. பொழிப்புரை : அவர், நல்லாட்சி செலுத்துதற்குரிய அரசியல் நெறியில் நின்று, வழிவழியாகப் போற்றி வரும் அறநெறியைத் தவறாமல் பாதுகாத்தும், மலையனைய நெடிய தம் தோள்வலியால் பகைவரை வென்று அப்பகைவரின் படைவலியை அழித்தும், தாம் கூறிய சொற்களினின்றும் வேறுபடாது நன்னெறிகளைப் போற்றி வரும் குணங்களால் உயர்ந்தும்,

469. மங்கையைப் பாக மாக

வைத்தவர் மன்னுங் கோயில்

ளங்கணும் பூசை நீடி

ஏழிசைப் பாட லாடல்

பொங்கிய சிறப்பின் மல்கப்

போற்றுதல் புரிந்து வாழ்வார்

தங்கள்நா யகருக் கன்பர்

தாளலால் சார்பொன் றில்லார்.

3

அலைவீசுகின்ற கங்கையைத் தாங்கிய திருச்சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியவர் திருவேடத் தையே சிந்தை செய்தும் வருவார்.

குறிப்புரை : வந்த - அரசாட்சிக்குரிய நெறிமுறைகள் இவையென வழி வழியாக வந்த. வழாமல் காத்து - அந்நெறி முறைகளைத் தவறாமல் பாதுகாத்து. 'அறன் இழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு' (குறள், 384) எனத் திருவள்ளுவர் கூறுமாறும் காண்க. உரை - தாம் கூறிய சொல். திறன் அறிந்து சொல்லும் சொல்லிற்கு மாறுபடாது நடப்பது அறனாயிற்று. அன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார் - சிவனடியார்களாயுள்ளார் எத்திறத்தினராயினும் அவர் தம் திருவேடம் கருதியே வழிபடும் திறத்தார்; அவர்தம் குலம், குணம் முதலிய எவையும் கருதார்.

3. பொழிப்புரை : உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் வைத்த சிவ பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயில்கள் அனைத்தினும் நாள் வழிபாடும், சிறப்பு வழிபாடும் குறையாது நடத்தி, ஏழிசையோடு கூடிய பாடல்களும், ஆடல்களும் மேன்மேலும் சிறப்பாக ஓங்க அவற்றைப் பாதுகாத்து வாழ்கின்றவர். தம் தலைவராகிய சிவபெருமானின் அடியவர் திருவடிகளையன்றி வேறொரு பற்றுக் கோடும் இல்லாதவர்.

குறிப்புரை :

தாவர லிங்கம் பறித்தொன்றில் தாபித்தால்

ஆவதன் முன்னே அரசு நிலைகெடும்

சாவதன் முன்னே பெருநோய் அடுத்திடும்

காவலன் போர்நந்தி கட்டுரைத் தானே.; -தி.10 பா.507

கட்டுவித் தார்மதில் கல்லொன்று வாங்கிடில்

வெட்டுவிக் கும்அபி டேகத் தரசரை

469. தேடிய மாடும் நீடு

செல்வமும் தில்லை மன்றுள்

ஆடிய பெருமான் அன்பர்க்

காவன ஆகும் என்று

நாடிய மனத்தி னோடு

நாயன்மார் அணைந்த போது

கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்கக்

குறைவறக் கொடுத்து வந்தார்.

4

முட்டவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும்

வெட்டுவித் தேவிடும் விண்ணவன் ஆணையே.-தி.10 பா.508

ஆற்றரு நோய்மிக் கவனி மழையின்றிப்

போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்

கூற்றுதைத் தான்திருக் கோயில்க ளானவை

சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடில் தானே. -தி.10 பா.509

முன்னவ னார்கோயில் பூசைகள் முட்டிடின்

மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றும்

கன்னம் களவு மிகுத்திடும் காசினி

என்னரு நந்தி எடுத்துரைத் தானே.; -தி.10 பா.510

எனவரும் திருமந்திரங்களால் அரசராயினாருக்கு அமைந்த தெய்விகக் கடமைகள் இவையென அறியலாம்.

4. பொழிப்புரை : அவர், தாம் தேடிய செல்வங்களும், தம் முன்னோரால் ஈட்டப் பெற்று வழிவழியாகக்காத்துவரும் மற்ற செல்வங்களும் தில்லைப் பொன்னம்பலத்தில் ஆடல் செய்தருளுகின்ற பெருமானின் அடியவர்களுக்கே உரியனவாம் என்று விரும்பிய மனத்தினோடு, சிவனடியார்கள் தம்மிடத்திற்கு எழுந்தருளும் பொழுது, தம் உள்ளத்தில் நிறைந்த அன்பின் மகிழ்ச்சி மிக, வேண்டிய பொருள்களை யெல்லாம் குறைவின்றிக் கொடுத்து வந்தார்.

குறிப்புரை : ஒருவர்க்கு ஒன்றைக்கொடுக்குங்கால் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தல் வேண்டும் என்பார். 'கூடிய மகிழ்ச்சி பொங்க' என்றார்.

'அகனமர்ந்து ஈதல்' (குறள், 92), 'ஈத்துவக்கும் இன்பம்' (குறள், 228) என்றெல்லாம் திருவள்ளுவனார் கூறுவனவும் ஈண்டு எண்ணற்குரியவாம்.

471. இன்னவா றொழுகு நாளில்

இகல்திறம் புரிந்ததோர் மன்னன்

அன்னவர் தம்மை வெல்லும்

ஆசையால் அமர்மேற் கொண்டு
பொன்னணி யோடை யானை

பொருபரி காலாள் மற்றும்
பன்முறை இழந்து தோற்றுப்

பரிபவப் பட்டுப் போனான்.

5

472. இப்படி இழந்த மாற்றான்

இகலினால் வெல்ல மாட்டான்

மெய்ப்பொருள் வேந்தன் சீலம்

அறிந்துவெண் ணீறு சாத்தும்

5. பொழிப்புரை : இவ்வாறாக இவ்வடியவர் தம் கடமைகளைச் செய்து வரும் நாளில், அவரொடு பகைத்து நின்ற ஓர் அரசன், அவரைத் தான் போரில் வெல்லக் கருதும் ஆசை மிகுதியால், போர் செய்தலை மேற்கொண்டு, பொன்னால் செய்த நெற்றிப் பட்டத்தை உடைய யானைகளையும், போர் செய்தற்குரிய குதிரைகளையும், காலாட்படைகளையும், பலகாலும் இழந்து தோற்றுவிட, அதனால் மானம் இழந்து போனான்.

குறிப்புரை : இகல் - மாறுபடுதல், பகைத்தல். மக்களாயினும், மன்னராயினும் தமக்குள் இகல் கொள்ளுதல் தீதாம். இதனை 'இகல் என்னும் எவ்வநோய்' (குறள், 853) என்றும், 'இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கைத் தவலும் கெடலும் நணித்து' (குறள், 856) என்றும் திருவள்ளுவர் கூறுவனவும் ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியவாம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். பரிபவம் - மானம் இழத்தல்.

6. பொழிப்புரை : இவ்வாறு பலகாலும் தோல்வியடைந்த அப் பகைவன், தன்வலியினால் வெல்ல இயலாதனவாகி, மெய்ப்பொருள் நாயனாருக்கு அடியவரீது இருக்கும் பத்திமையை உணர்ந்து, வெண்ணீறு அணிதலாகிய அடியவர்களின் பெருமையான திரு வேடத்தை வஞ்சனையாக மேற்கொண்டு, அவ்வஞ்சனையைப் பிறர் அறியாத வாறு, காலமறிந்து வெல்லும் கருத்துடையனாக வாயினாற்

அப்பெரு வேடங் கொண்டே

அற்றத்தில் வெல்வா னாகச்

செப்பரு நிலைமை எண்ணித்

திருக்கோவ லூரிற் சேர்வான்.

6

473. மெய்யெலாம் நீறு பூசி

வேணிகள் முடித்துக் கட்டிக்

கையினிற் படைக ரந்த

புத்தகக் கவளி யேந்தி

மைபொதி விளக்கே யென்ன

மனத்தினுட் கறுப்பு வைத்துப்

பொய்தவ வேடங் கொண்டு

புகுந்தனன் முத்த நாதன்.

7

சொலற்கரிய தீமையைச் செய்யக் கருதித் திருக்கோவலூரை அடைவானாயினன்.

குறிப்புரை : அற்றம் - வஞ்சனை.

7. பொழிப்புரை : தன் உடல் முழுமையும் திருநீற்றை அணிந்து கொண்டு, சடைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டி, தன் கையிடத்து, உடைவாளை உள்ளே மறைத்த புத்தகச் சுவடிகளைத் தாங்கிக் கொண்டு, கருமையான நிறத்தைத் தன்னுள் வைத்திருக்கும் ஒளி விளக்குப் போலத் தன் மனத்தில் சினத்தை வைத்துக் கொண்டு பொய்யாகிய ஒரு தவவேடத்தைக் கொண்டு சென்றான். அவன் முத்த நாதன் எனும் பெயரினன்.

குறிப்புரை : வேணிகள் - சடைகள். புத்தகக் கவளி-புத்தகப் பை. ஒளிவிளக்குத் தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ள இடத்திற்கு விளக்கம் தரினும், அவ்விளக்குத் தரும் சுடருக்கடியில் கறுப்பு நிறத்தைப் பெற்றிருக்கும். அதுபோல முத்தநாதனும் புறத்தால் தவமுடையான் போலக் காட்டிக் கொள்ளினும், தன்னகத்தே வஞ்சனை உடையவனாக இருந்தான். முத்தநாதன்: முத்தன் - விடுபட்டவன்: அஃதாவது அறிவினின்றும் விடுபட்டவன் எனக் கொண்டு, இப்பெயர் அப்பகைவனின் செயல் நினைந்து தந்த பெயர் என்று கூறுவர் சிலர். எனினும் அவ்வாறு கொள்வதால் ஒருபெரும் பயன் இன்மையின் இப்பெயரை அப்பகைவனின் இயற்பெயர் என்று கோடலே சாலும் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.

474. மாதவ வேடங் கொண்ட

வன்கணான் மாடந் தோறும்

கோதைகூழ் அளக பாரக்

குழைக்கொடி யாட மீது

சோதிவெண் கொடிகள் ஆடும்

சுடர்நெடு மறுகிற் போகிச்

சேதியர் பெருமான் கோயில்

திருமணி வாயில் சேர்ந்தான்.

8

உறை. இங்குத்திருநீறு எரிக்கும் தன்மையாலே மாயா மலத்தையும், விரிந்த சடையை முடித்தலால் விரிந்து செல்லும் கன்ம மலத்தையும், ஞானத்தின் உறையுளாகிய புத்தகத்தால் அறியாமையாகிய ஆணவமலத்தையும் போக்குவதாகிய ஞானாசாரிய அடையாளங்களைத் தாங்குவதே இத் தவவேடமாம். இவனுடைய தீயபண்புகளையே முன்னிரு பாடல்களிலும் கூறிவந்த ஆசிரியர், இப்பாடலில், அத் தீய பண்புகளை முடிக்குங்கால் அவன் பெயர் கூறினார், அவன் பெயர் கூறலும் தகாமை கருதி.

8. பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய தவவேடத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு வந்த கொடியவனாகிய முத்தநாதன், மேல் மாடங்கள் தொறும் மாலைகள் சூழ்ந்த கூந்தலையும் குழைகளையும் உடைய கொடிபோலும் அசைதலை யுடைய மகளிர்கள் நடனமாட, அவற்றின் மீது வெண்மையாக ஒளி விளங்கும் கொடிகள் அசைய, காண்டற்கு இடனாய ஒளிபொருந்திய நீண்ட வீதியில் சென்று, சேதி நாட்டு அரசராய மெய்ப்பொருள் நாயனாரது அழகிய மணிகள் பொருந்திய அரண்மனை வாயிலை அடைந்தான்.

குறிப்புரை : வன்கணான் - கொடியவன். 'நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார் போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்' (குறள், 276) எனத் திருவள்ளுவனாரும் இத்தகையாரை வன்கணார் என அழைத்தல் கருத்தத் தக்கது. மாடங்கள்தொறும் பெண்களாகிய கொடிகள் அசைய, அம் மாடங்களின் மீது கட்டப்பட்டிருக்கும் ஒளிமிக்க வெண்கொடிகளும் ஆடுகின்றன. மாடங்களில் ஆடும் பெண்களின் கூந்தல் கருநிற முடையதாகும் அது அசைய அவர்கள் ஆடுவது முத்தநாதனை வாரற்க எனக் கூறித் தடுப்பது போல் இருந்தது என்றும், அிக்கொடிகளுக்கு (பெண்கள்) மேலாக அம்மாடங்களில் கட்டப் பெற்றிருக்கும் வெண்மையான கொடிகள் அசைவது வஞ்சனையாகிய உட்கறுப்பின் மேல் விளங்கும் வெண்ணீறும் சடை முடியுமாகிய திருவேடமே

தனித்தடை நின்ற தத்தன்

475. கடையுடைக் காவ லாளர்

கைதொழுதேற நின்றே

உடையவர் தாமே வந்தார்

உள்ளெழுந் தருளும் என்னத்

தடையல புக்க பின்பு

தனித்தடை நின்ற தத்தன்

இடைதெரிந் தருள வேண்டும்

துயில்கொளும் இறைவ னென்றான். 9

வெற்றிபெறும் எனக் கூறுவது போன்று இருந்தது என்றும் உட்பொருள் காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உறை). வராமல் தடுத்தற்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டல் இன்றும் பழக்கமாகவுள்ளது. கோவலனை மதுரையிலும், துரியோதனனைத் துவாரகையிலும் உள்ள கொடிகள் தடுத்ததாக இளங்கோவடிகளும் (சிலப்ப. புறந். 190), வில்லிபுத்தூராரும் (வில்லி. வாசு. படைத். 6) கூறுதலும் ஈண்டு ஒப்பிட்டுக் காணலாம்.

9. பொழிப்புரை : அரண்மனை வாயில்கள் தொறும் காவல் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் கைகவித்து வணங்கி விலகிநின்று நம்மை ஆட்கொள்ளும் சிவபெருமானின் அடியார் ஒருவர், தாமே வலிய எழுந்தருளினார் என்று கூறி, உள்ளே எழுந்தருள வேண்டும் என வேண்டிக்கொள்ள, இவ்வாறாய வாயில்கள் பலவற்றையும் கடந்து சென்ற பின்பு இறுதியாக உள்ள தனிவாயிலில் காவல்புரிந்து நிற்கும் தத்தன் என்பான், 'உட்செல்லுதற்குரிய அமையம் தெரிந்து எழுந்தருள வேண்டும்; இதுபொழுது அரசர் துயில் கொள்கின்றார்' என்று கூறினான்.

குறிப்புரை : தடை - அரண்மனை வாயில். இஃது இப்பொருளாதல் "உமைபாகரருள் செய்த ஒழுக்கமல்லால் தீங்கு நெறியடையாத தடையுமாகி" (தி.12 பு.19 பா.88) என வரும் ஆசிரியர் கூற்றானும் அறியலாம். அரசன் இருக்கும் அந்தப்புரத்திற்குச் செல்லின் பல வாயில்களைக் கடந்து செல்லவேண்டும். அவ்வாயில்கள் தொறும் காவலாளர் காத்துநிற்பர். அவர்களையே 'கடையுடைக் காவலாளர்' என்றார். ஈண்டுக் கடை என்பது குறிப்பு மொழியாக 'அறிவறை போகியவர்' (சிலப்ப. வழக்குரை, 25) என்பதையும் விளக்கி நின்றது. இன்றேல் இவர்களில் ஒருவரேனும் இரவு நேரத்தில் முன்பின் தெரியாதவராய் உள்ள ஒருவரை எவ்வகையான ஆய்வு செய்தலும் இல்லாது வரவேற்று உட்செல்ல விடுத்திருக்க மாட்டார்கள். ஆதலின் இத்தகைய குறிப்புப் பொருள் கோடலில் இழுக்கில்லை. ஏற - விலக.

476. என்றவன் கூறக் கேட்டே

யானவற் குறுதி கூற

நின்றிடு நீயு மென்றே

அவனையும் நீக்கிப் புக்குப்

பொன்றிகழ் பள்ளிக் கட்டிற்

புரவலன் துயிலு மாடே

மன்றலங் குழல்மென் சாயல்

மாதேவி இருப்பக் கண்டான்.

10

தனித்தடை - இறுதியாக உள்ளதொரு வாயில். எனவே இவ்வாயிலே அந்தப்புரத்தின் உட்செல்லுதற்குரிய வாயில் என்பது தெரிகின்றது. இங்கு நிற்போன் ஏனைய வாயிலோரினும் கூர்த்த அறிவும், அரசர் மீதுபெரும் பற்றும் உடையனாய் தத்தன் என்பவன் ஆவான். இவனொருவனே உட்செல்லுதற்குத் தடுத்தமையின் இவனைத் 'தனித் தடை' என்றாருமாம். தனித் தடை - ஒப்பற்ற தடை. இடை - அமையம்: சமயம். உட்செல்லுதற்குரிய காலம். இஃது இப்பொருளாதல் 'இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மை யவர்' (குறள், 712). என வருமாற்றானும் அறியலாம். 'துயில் கொளும் இறைவன்' என்பதால் உட்செல்லுதற்கு இது தக்க காலமன்று என்பது பெற வைத்தானாயிற்று. ஏகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையது தேற்றமாம்.

10. பொழிப்புரை : தத்தன் இவ்வாறு கூறக் கேட்டமுத்தநாதன், 'யான் அவ்வரசனுக்கு உறுதி கூற வந்துள்ளேன், ஆதலின் நீ தடை செய்யாது இங்கு நிற்பாயாக' என்று கூறியவாறு, அத்தத்தனை விலக்கிக் கொண்டு உள்ளே சென்று பொன்னாலாய விளக்கம் பொருந்திய பள்ளிக் கட்டிலில் மெய்ப்பொருள் நாயனார் துயிலவும், அவர் அருகில் நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலையும் மென்மையையும் உடைய அவர் மனைவியார் இருக்கவும் கண்டான்.

குறிப்புரை : தத்தன் மிகச் சிறந்த மதிநுட்பமும், அரசர் மீது மீதூர்ந்த பற்றும் உடையனாயினும், வந்தவரின் தவவேடமும் அவர் உறுதிப் பொருள் கூறவந்ததாகக் கூறியதும் அவனைத் தடுக்க இயலாதவாறு தகைத்து விட்டன. அவ்வன்னெஞ்சனும் தன் தவவேடத்தையும் தான் கூறிய பொய்க் காரணத்தையும் காட்டி 'நின்றிடு நீயும்' என ஏவலாக விதித்தனன். 'நீயும் நின்றிடு' என்பது

தேவியும் அடியரும் எழுதல்

477. கண்டுசென் றணையும் போது

கதுமென எழுந்து தேவி

வண்டலர் மாலையானை

எழுப்பிட உணர்ந்து மன்னன்

அண்டர்நா யகனார் தொண்ட

ராம்எனக் குவித்த செங்கை

கொண்டு எழுந்து எதிரே சென்று

கொள்கையின் வணங்கி நின்று..

11

அவ்வவ்வாயிலினின்றும் ஏனையோர் நின்றது போல நீயும் நின்றிடு எனக் கூறலின் இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மையாயிற்று. 'புரவலன் துயில் மாதேவி இருப்ப' என்றார் அவ்வரசியார் துயிலாதிருந்தமை பற்றி. தன் தலைவன் துயிலும் வரை அவனுக்கு அடிவருடல் விசிறுதல் போன்ற இனிய தொண்டுகளைச் செய்து பின்தான் துயிலுதல், அறமும், மரபும் ஆதலின் 'மாதேவி இருப்ப' என்றார். 'அடிவருடிப் பின் தூங்கிமுன் எழும் பேதையே' எனவரும் பழம்பாடலும் காண்க. 'மன்னு மலை மகள் கையால் வருடின' (தி.4 ப.100 பா.1) 'செருடக் கடிமலர்ச் செல்விதன் செங்கம லக்கரத்தால் வருடச் சிவப்பன்' (தி.4 ப.108 பா.2) என்பனவாகிய திருவாக்குகளால் உலகத் தலைவியாம் உமையம்மையாரும் இவ்வறத்தைச் செய்து காட்டிய திறத்தை அறியலாம்.

11. பொழிப்புரை : மன்னவன் துயிலவும் அருகில் மாதேவி இருக்கவும் கண்டும், திரும்பாமல் மேலே சென்று, அக்கட்டிலை நெருங்கவும், விரைந்து எழுந்த அத்தேவியார், வண்டுகள் மொய்த்தற்கு இடனாக அலர்ந்த மாலையை அணிந்த மெய்ப்பொருளாராய தம் தலைவரை எழுப்பிடத் துயிலுணர்ந்த அம்மன்னர், 'சிவபெருமானின் அடியவர் இவர்' என்று தலைமீது குவித்த சிவந்த திருக்கரங்ளை உடையவராய்ப் பள்ளிக் கட்டிலினின்றும் எழுந்து நின்று.

குறிப்புரை : கண்டும் என்றவிடத்துள்ள உம்மை தொக்கு நின்றது. தத்தன் 'துயில் கொளும் இறைவன்' என்றபொழுதே முத்தநாதன் தான் உட்செல்லுவதை விடுத்திருக்க வேண்டும். மாறாக உட்சென்றான். பள்ளிக்கட்டிலில் அரசன் துயில்வதையும் அத்தேவியார் இருப்பதையும் கண்டபின்னரேனும் மேலும் செல்லாது வெளிப் போந்திருக்க வேண்டும்.

மெய்ப்பொருளாரும் முத்த நாதனும்

478. மங்கலம் பெருக மற்றென்

வாழ்வுவந் தணைந்த தென்ன

இங்கெழுந் தருளப் பெற்ற

தென்கொலோ என்று கூற

உங்கள்நா யகனார் முன்னம்

உரைத்த ஆகம நூல் மண்மேல்

எங்குமில் லாத தொன்று

கொடுவந்தேன் இயம்ப வென்றான். 12

அவ்வாறன்றி அந்நிலையைக் கண்டும், மேலும் சென்றனன், அக்கட்டிலையும் நெருங்கினன் என்பதைப் படிப்படியாக ஆசிரியர் கூறியிருக்கும் சொல்லாட்சிகள் அம் முத்தநாதனின் வன்கண்மையை அணுஅணுவாக உணரவைக்கின்றன. 'குவித்த செங்கை கொண்டு, எழுந்து' எனவே மெய்ப்பொருளார் தொழுது கொண்டே எழுந்தமை புலனாகின்றது. தேவியார் எழுப்பிய அளவிலேயே மன்னருக்கு இச் செயல் நிகழ்தலின் எழுந்தபின் தொழுதனரா? தொழுதபின் எழுந்தனரா? என்ற ஆராய்ச்சிக்கு இடனில்லாது போயிற்று. உணர்தல் - மனம் முதலிய அகக்கருவிகளின் செயல். எழுதல்கை முதலிய புறக்கருவிகளின் செயல். எனவே மனத்தால் தொழுது கொண்டே எழுதலில் இழுக்கில்லை. இழிந்து - பள்ளிக் கட்டிலினின்றும் இறங்கி,

12. பொழிப்புரை : 'மங்கலம் பெருக என்வாழ்வே ஓர் உருவெடுத்து வந்தாற்போல, இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளப் பெற்றது யாது கருதியோ?' என்று மெய்ப்பொருளார் வினவ, முத்தநாதன், 'உங்கள் தலைவர் முற்காலத்தே அருளிச் செய்த சைவ ஆகம நூல்களுள் உலகில் வேறு எங்கும் கிடைத்திராத அரியதொரு நூலைக் கொண்டு வந்தேன்; உமக்கு உபதேசிப்பதற்காக' என்றனன்.

குறிப்புரை : 'மங்கலம் பெருக மற்று என் வாழ்வு வந்து அணைந்தது' என்பது, எஞ்ஞான்றும் இன்பமே பெறுதற்கு ஏதுவாய் முத்திச் செல்வத்தைப் பெற இப் பிறவியாகிய வாழ்வு இன்றோடு முடிந்தது எனும் குறிப்புப் பொருளும் தரநின்றது. 'உங்கள் நாயனார்' என்றது மெய்ப்பொருளாரின் பத்திமையும், அடிமையும் தோன்ற நின்றது. மாறாக, முத்திநாதனின் பத்தியின்மையையும் தோன்ற நின்றது. "இசையாழ் உங்களிறைவருக் கிங்கியற்றும்" (தி.12 பு.28 பா.134); 'அப்பர்! உங்கள் தம்பிரானாரை நீர் பாடினென்ன' (தி.12 பு.21 பா.186)

479. பேறெனக் கீதன்மேல் உண்டோ

பிரானருள் செய்த இந்த

மாறில்ஆ கமத்தை வாசித்

தருள்செய வேண்டு மென்ன

நாறுபூங் கோதை மாதூந்

தவிரவே நானும் நீயும்

வேறிடத் திருத்தல் வேண்டும்

என்றவன் விளம்ப வேந்தன்.

13

480. திருமக ளென்ன நின்ற

தேவியார் தம்மை நோக்கிப்

புரிவுடன் விரைய அந்தப்

புரத்திடைப் போக ஏவித்

எனவருவன, இந்நிகழ்விற்கு மாறாகப் பாணான் பத்திமையும் காவலர்களின் பத்திமையும் தோன்ற நின்றது. இதுவன்றி இறைவனுக்கும், தனக்கும் தொடர்பில்லாமையைக் குறிக்க முத்த நாதன் 'உங்கள் நாயனார்' என்றல் பொருந்துவதாகின்றது. 'இயம்பக் கொடுவந்தேன்' என்னாது 'கொடுவந்தேன் இயம்ப' என்றது முத்த நாதனின் வஞ்சனையால் எழுந்த சொல்தடுமாற்றம் ஆகும். மற்று, கொல் என்பன அசை நிலைகள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

13. பொழிப்புரை : இவ்வாறு எழுந்தருளி உபதேசிப்பதினும் உயர்ந்த பேறு வேறு அடியேனுக்கு உண்டோ? (இல்லை). சிவபெருமான் அருளிச் செய்த குற்றமற்ற இச்சிவாகம நூலை வாசித்து அதன் பொருள் விளங்க அருளிச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்ட, நறுமணம் கமழ்கின்ற மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உன் தேவி இவ்விடத்தினின்றும் நீங்க, நானும் நீயும் தனியிடத்து இருக்கவேண்டும் என அம்முத்த நாதன் சொல்ல மெய்ப்பொருள் நாயனாரும்.

குறிப்புரை : மாறுஇல் ஆகமம் - தமக்குள் மாறுபாடு இல்லாதனவும் இணை இல்லாதனவுமான ஆகமம். மாது தவிரவே எனப் பிரித்துப் பின் வரும் வரலாற்றை நினைவு கொள்ளுதலும் ஒன்று. நானும் நீயும் வேறிடத்து இருக்க என்பதற்கு, நீ இறைவனின் பேரின்ப நிழலில் இருக்கவும், நான் ளிவாய் நரகில் இருக்கவும் ஆக வெவ்வேறு இடங்களில் இருத்தல் வேண்டும் எனப்பொருள் கோடற்கும் இயைய உள்ளமை அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாம்.

14. பொழிப்புரை : திருமகளைப் போல அங்கு நிற்கும் தம்

தருதவ வேடத் தானைத்

தவிசின்மேல் இருத்தித் தாமும்

இருநிலத் திருந்து போற்றி

இனியருள் செய்யும் என்றார்.

14

நினைந்த அப்பரிசே செய்தல்

481. கைத்தலத் திருந்த வஞ்சக்

கவளிகை மடிமேல் வைத்துப்

புத்தகம் அவிழ்ப்பான் போன்று

புரிந்தவர் வணங்கும் போதில்

பத்திரம் வாங்கித் தான்முன்

நினைந்தஅப் பரிசே செய்ய

மெய்த்தவ வேட மேமெய்ப்

பொருளெனத் தொழுது வென்றார்.

15

மனைவியாரைப் பார்த்து, அருளுரை கேட்கும் பெருவிருப்பால், அவரை விரைவாக அந்தப்புரத்திற்குப் போகுமாறு பணித்து, இயல் பாகவன்றி வலிய எடுத்துக்கொண்ட தவவேடமுடைய முத்தநாதனை ஓர் இருக்கையின்மீது இருக்கச் செய்து, தாம் வெறுநிலத்திலிருந்து வழி பட்டவாறு, இனி அருள் செய்ய வேண்டு மென்று விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

குறிப்புரை : புரிவுடன் - விருப்புடன்: ஆகமம் கேட்கும் விருப்புடன். தருதவ வேடம் - இயல்பாக அன்றி, வஞ்சனையால் எடுத்துக் கொண்ட தவவேடம்.

உபதேசம் பெறுங்கால் குருமூர்த்திகளைத் தக்க இருக்கையில் இருக்கச் செய்து தாம் வெறுநிலத்தில் இருந்து கேட்டல் மரபு. இம்மரபிற்கு ஏற்பவே 'தருதவ வேடத்தானைத் தவிசின் மேல் இருத்தித்தாமும் இருநிலத்து இருந்து' என்றார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

15. பொழிப்புரை : அவன், தன் கையில் வைத்திருந்த வஞ்சனையாகக் கொண்ட புத்தகப் பையைத் தன் மடியின் மேல் வைத்து, உள்ளிருந்த அப்புத்தகத்தைத் திறப்பவனைப்போல், விரும்பி அந்நாயனார் வணங்கும் சமயத்தில், அதனுள் மறைத்து வைத்திருந்த உடை வாளை எடுத்துத்தான் முன் கருதியவாறே செய்ய, அவ்வடியவர்

தத்தா நமர்

482. மறைத்தவன் புகுந்த போதே

மனம்அங்கு வைத்த தத்தன்

இறைப்பொழு தின்கட் கூடி

வாளினால் எறிய லுற்றான்

நிறைத்தசெங் குருதி சோர

வீழ்கின்றார் நீண்ட கையால்

தறைப்படும் அளவில் தத்தா

நமரெனத் தடுத்து வீழ்ந்தார்.

16

தாமும், மெய்ம்மையான பொருளாகக் கொண்ட தவவேடத்தையே மெய்ப்பொருளாகக் கருதி வணங்கி வென்றார்.

குறிப்புரை : பத்திரம் - உடைவாள். தான்முன் நினைந்த அப்பரிசு - எதிர்த்து நின்று கொல்ல இயலாமையின், அவரை அடுத்து நின்று கொல்ல நினைந்த நினைவு. மங்கலம் இன்றிச் சொல்லல் இவர் மரபில்லையாதலின், 'தான் முன் நினைந்த அப்பரிசே செய்ய' என்றார். 'மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாம் தம் தகுதியான் வென்று விடல்' (குறள், 158) அறனாதலின் 'வென்றார்' என்றார். இதனையே 'வெல்லுமா மிக வல்ல மெய்ப் பொருள்' (தி.7 ப.39 பா.1) எனத் திருத்தொண்டத் தொகையும் குறிப்பதாயிற்று. ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

16. பொழிப்புரை : உள்ளத்தில் கொண்டிருந்த வஞ்சனையை மறைத்துத் தவவேடம் பூண்ட அம்முத்த நாதன் உள்ளே சென்ற பொழுதே, தன் மனத்தை அவனுடன் போக நிறுத்திய தத்தன் என்பான், ஒரு நொடிப் பொழுதில் சென்று, வாட்படையால் அவனை எறியத் தொடங்கினான். தம் திருமேனியில் இரத்தம் சோர நிலத்தில் வீழ்கின்ற அந்நாயனார், 'தத்தனே! அவர் நம்மவர்' என்கூறித் தம் நீண்ட கையினால் தடுத்து வீழ்ந்தார்.

குறிப்புரை : மறைத்தவன் - மறைநெறியில் வந்த தவத்தவன், தவ வேடத்தில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டவன், என இரு பொருளும் பட நின்றது. பின்னயது தவம் மறைந்து அவம் செய்யும் குறிப்பானது. 'நின்றிடு நீயும்' என்றதால் தத்தனை மறைத்தவன் என்றலும் ஒன்று. 'நமர்' என்றது தீங்கு செய்தற்குரியர் அல்லர் எனும் குறிப்பில் நின்றது. 'நந்தமர் ஊரெனன்றான்' (தி.7 ப.100 பா.9) எனவரும் திருவாக்கையும் நினைவு கூர்க.

483. வேதனை யெய்தி வீழ்ந்த

வேந்தரால் விலக்கப் பட்ட

தாதனாந் தத்தன் தானும்

தலையினால் வணங்கித் தாங்கி

யாதுநான் செய்கே னென்ன

எம்பிரா னடியார் போக

மீதிடை விலக்கா வண்ணம்

கொண்டுபோய் விடுநீ யென்றார்.

17

கோமகன் குறிப்பில் நிறறல்

484. அத்திறம் அறிந்தார் எல்லாம்

அரசனைத் தீங்கு செய்த

பொய்த்தவன் தன்னைக் கொல்வோம்

எனப்புடை சூழ்ந்த போது

17. பொழிப்புரை : இக்கொடுஞ்செயலால் வருத்தப்பட்டு நிலத்தில் வீழ்ந்த மெய்ப்பொருள் நாயனாரால் 'தத்தா நமர்' என்று கூறித் தடுக்கப் பெற்ற அவரை, (வேந்தரை) அடியவனாகிய தத்தன் என்பவனும் தலையால் வணங்கி, அவர்தம் தலையைத் தம் கையால் தாங்கிய வண்ணம் 'அடியேன் செய்யும் பணி யாது?' என்று வினவ, 'எம் தலை வனாய் சிவபெருமானின் அடியவராகிய இவர் (முத்தநாதன்) செல்லும் பொழுது இடையில் எவரும் மேற்சென்று விலக்காதவாறு இவரைக் கொண்டுபோய் விடுவாயாக என்று கட்டளையிட்டார்.

குறிப்புரை : தாதன் - அடிமை. மீது - இவர் (முத்தநாதன்) மீது. இடை விலக்காவண்ணம் - இவரிடத்துச் சென்று வழி மறித்து ஊறு செய்யா வண்ணம்.

18. பொழிப்புரை : அச் செய்கையை அறிந்தவர்கள் எல்லாரும், நம் அரசனுக்கு தீங்கு செய்த பொய்ம்மையான தவ வேடத்தையுடைய இவனைக் கொல்வோம் என்று அவர் அருகில் சூழ்ந்த பொழுது, தத்தன் என்பான், அவர்களை யெல்லாம் தடுத்துத் தன்னுடன் அவனைக் கொண்டு போகின்றவனாய், அவர்களை நோக்கி, இப் பொய்த் தவத்தினை உடையான் உயிருடன் போதல் இறைவனது ஆணை யாம் என்று கூறினன்.

தத்தனு மவரை எல்லாம்

தடுத்தாடன் கொண்டு போவான்

இத்தவன் போகப் பெற்ற

திறைவன தானை என்றான்.

18

485. அவ்வழி அவர்க ளெல்லாம்

அஞ்சியே அகன்று நீங்கச்

செவ்விய நெறியில் தத்தன்

திருநகர் கடந்து போந்து

கைவடி நெடுவா ளேந்தி

ஆளுறாக் கானஞ் சேர

வெவ்வினைக் கொடியோன் தன்னை

விட்டபின் மீண்டு போந்தான்.

19

குறிப்புரை : புடை - பக்கம்.

19.பொழிப்புரை : இறைவன் ஆணையென்று கூறியதும் அவனைச் சூழ்ந்தவர்களெல்லாம் அஞ்சி அவ்விடத்தினின்றும் பெயர்ந்து செல்ல, செல்லுதற்குப் பாதுகாப்பாய வழியில் தத்தன் என்பான் அந்நகரத்தைக் கடந்து சென்று, கையிடத்துக் கூரிய நீண்ட வாளை ஏந்திய வண்ணம், மனிதர்கள் இயங்காத காட்டை அடைந்து தீத்தொழிலினனாய அக் கொடியவனை விடுத்து மீண்டு வந்தான்.

குறிப்புரை : செவ்விய நெறியில் தத்தன் - செந்நெறியில் தலை நின்றவனாகிய தத்தன் எனக் கோடலும் ஒன்று. இறைவனின் எண் வகை வீரச் செயல்களுள் ஒன்று நிகழ்ந்த இடமாதலானும், மெய்ப் பொருளாரும் தத்தனும் போன்ற அடியவரும், அருங்குணச் சீலர்களும் வாழ்ந்து வரும் இடமாதலானும் 'திருநகர்' என்றார்.

ஆள் உறாக் கானம் - இவன் நிலை அறிந்து இவனுக்கு ஊறு பாடு செய்வார் இல்லாத காடு. மனிதர்களன்றி ஏனைய விலங்கினங்கள் வாழும் கானம் எனப் பொருள் கோடல் மெய்ப்பொருளாரின் ஆணை வழி நிற்கும் தத்தன் செயற்குப் பொருந்தாததாகும். ஏகாரம் - அசைநிலை.

486. மற்றவன் கொண்டு போன

வஞ்சனை வேடத் தான்மேல்

செற்றவர் தம்மை நீக்கித்

தீதிலா நெறியில் விட்ட

சொற்றிறங் கேட்க வேண்டிச்

சோர்கின்ற ஆவி தாங்கும்

கொற்றவன் முன்பு சென்றான்

கோமகன் குறிப்பில் நின்றான்.

20

மெய்ப்பொருளாரின் கருணையும் கருத்தும்

487. சென்றடி வணங்கி நின்று

செய்தவ வேடங் கொண்டு

வென்றவற் கிடையு நின்றி

விட்டனன் என்று கூற

இன்றெனக் கையன் செய்த

தியார்செய வல்லா ரென்று

நின்றவன் தன்னை நோக்கி

நிறைபெருங் கருணை கூர்ந்தார்.

21

20. பொழிப்புரை : தத்தன் தான் அழைத்துக் கொண்டு சென்ற வஞ்சனையான வேடத்தையுடைய முத்தநாதனை, சினந்து எதிர்த்த வர்களை விலக்கி, குற்றம் நேராதவாறு விட்ட நற்சொல்லின் வகைமையைக் கேட்க விரும்பி, உடலை விட்டு நீங்குதற்குரிய உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் மெய்ப்பொருள் நாயனார் முன்பு, அவர்தம் குறிப்பில் நிற்கும் தத்தன் போய் நின்றான்.

குறிப்புரை : சொல்திறம் - அப் பொய்த்தவனை அழைத்துச் சென்றமையும், இடையில் நேர்ந்த தடையையும், அதனை விலக்கிச் சென்று அவனை விட்டு வந்ததுமாகிய நற்செய்திகள். மற்று - அசைநிலை,

21. பொழிப்புரை : தத்தன் மெய்ப்பொருள் நாயனாரிடத்து அணுகச் சென்று, அவர் திருவடிகளை வணங்கி நின்று, செயற்கையாக மேற் கொண்ட தவவேடத்தைத் தாங்கித் தன்னளவில் வென்றதாகக் கருதிய அம் முத்தநாதனுக்கு, யாதொரு இடையூறுமின்றித் தொலைதூரத்தில் கொண்டு சென்று விட்டனன், என்று விண்ணப்பிக்க, நாயனாரும், இன்று

488. அரசிய லாயத் தார்க்கும்

அழிவுறுங் காத லார்க்கும்

விரவிய செய்கை தன்னை

விளம்புவார் விதியி னாலே

பரவிய திருநீற் றன்பு

பாதுகாத் துய்ப்பீர் என்று

புரவலர் மன்று ளாடும்

பூங்கழல் சிந்தை செய்தார்.

22

என் தலைவனாக விளங்கும் நீ செய்த உதவியை யாவர் செய்ய வல்லவர்? என்று கூறி, தன்முன் நின்ற தத்தனைப் பார்த்துத்தம் மனம் நிறைந்த பெருங் கருணையைச் செய்தார்.

குறிப்புரை : செய்தவம் - இயல்பாகக் கொண்ட தவமன்றிச் செயற்கையாகச் செய்து கொண்ட தவம். ஐயன் - தலைவன். ஆணை வழங்குதல் அரசர் கண்ணதேனும், அதனைநிறைவேற்றுதல் அவன் கீழ்வாமும் அலுவலர்கண்ணதேயாம். அவ்வகையிலேயே, இதுகாறும் ஆணை வழங்கி வந்த மெய்ப்பொருள் நாயனார், தற்பொழுது அதனை நிறைவேற்றித் தந்த தத்தனைப் பார்த்து 'ஐயன்' என்றார். மெய்ப்பொருள் நாயனார் தம்கால எல்லையில் இதுவே தமக்கு அவர் செய்த பேருதவியாகவும், காலத்தினால் செய்த நன்றியாகவும் கொண்டமை, அச்சொல்லருமையால் விளங்குகின்றது. நிறைபெருங் கருணை - தம் உள்ளத்தில் நிறைந்த பெருங்கருணை. இனி அவர் கருணை வழங்கவோ, தத்தன் உள்ளிட்ட பிறர் எவரும் அதனை ஏற்கவோ இயலாத நிலையில் வழங்கிய கருணையாதலின் 'நிறை வான பெருங்கருணை' என்றலும் ஆம். இனித் தத்தன் தன் வாழ்வில் நிறைவு பெறுதற்குக் காரணமான கருணை என்று கோடலும் ஒன்று. 'இன்று எனக்கு ஐயன் செய்தது யார் செயவல்லார்?' என்று கூறியதால் மொழியாலும், 'நோக்கி' என்பதால் மெய்யாலும், 'கருணை கூர்ந்தார்' என்பதால் மனத்தாலும் அவர் அருளிய அருளிப்பாடு பெறப்படுதலின் தத்தன் பெறுதற்குரிய அருளிப்பாடு இதுவன்றி வேறு இல்லையாம்.

22. பொழிப்புரை : தம் வழி அரசு இயற்றுதற்குரிய இளவரசர், அமைச்சர் முதலியவர்க்கும், தம் பிரிவால் வருந்தி நிற்கும் அரசமாதேவியார், ஏனைய சுற்றத்தார் முதலியோர்க்கும் தம் உள்ளத்தில் கருக்கொண்டு நிற்கும் கொள்கையைக் கூறுபவராய், 'முறையாகப் போற்றிக் காக்கத் தக்க திருநீற்றினிடத்து வைத்து வாழும் அன்பில் சோர்வு வாராது அதனை என்றும் பாதுகாத்து, இவ்வுலகில்

489. தொண்டனார்க் கிமையப் பாவை

துணைவனார் அவர்முன் தம்மைக்

கண்டவா றெதிரே நின்று

காட்சிதந் தருளி மிக்க

அண்டவா னவர்கட் கெட்டா

அருட்கழல் நீழல் சேரக்

கொண்டவா றிடைய றாமல்

கும்பிடுங் கொள்கை ஈந்தார்.

23

கொண்டு செலுத்தக் கடவீர்' எனும் கட்டளையைக் கூறியபின், மெய்ப்பொருளார், திருமன்றில் அருட்கூத்து இயற்றுகின்ற பெருமானின் அழகிய வீரக்கழலினை அணிந்த திருவடியை மனத்தகத்து எண்ணியிருந்தார்.

குறிப்புரை : ஆயத்தார் - மன்னன் ஆணை வழிநின்று மக்களுக்கு நலம் செய்யும் அமைச்சர் முதலாயினார். காதலார் - தம்மைப்பிரிய நேர்வதால் வருந்தி நிற்கும் அரசமாதேவியார் உள்ளிட்ட கூற்றத்தார். விரவிய செய்கை - தம்திரு உள்ளத்தில் எஞ்ஞான்றும் பொருந்தி நிற்கும் செய்கை. திருநீற்றையும் அதனை அணிந்து நிற்கும் அடியவர் பெருமக்களையும் பேணிப் போற்றுவதே அவர்தம் திருவுள்ளமாகும். விதியினாலே - ஆகமம் விதித்த வழியினாலே. பாதுகாத்து உய்ப்பீர் - திருநீற்றினிடத்தும், அதனை அணிவார் தம் திருவேடத்தினிடத்தும் சோர்வுபடாது பெரும்பற்றைச் செய்து, நும் வழிவழி வருவாரும் ஏற்றுப் போற்றுமாறு செய்வீர். உடலை விட்டு உயிர் நீங்கும் பொழுது இறை சிந்தனை ஒன்றே உயிரிடத்து அமைதல் வேண்டும் அதனை நாயனார் செய்திருந்தமையான் "பூங்கழல் சிந்தை செய்தார்" என்றார். 'நாகைக் காரோணநின் நாமம் பரவி நமச்சிவாய வென்னும் அஞ்செழுத்தும் சாமன் றுரைக்கத் தருதிகண் பாயெங்கள் சங்கரனே!' (தி.4 ப.103 பா.3), 'துஞ்சும் போழ்துநின் னாமத் திருவெழுத் தஞ்சும் தோன்ற அருளுமை யாற்றே' (தி.5 ப.27 பா.3) என வரும் திருமுறைத் திருவாக்குகளும் காண்க.

23. பொழிப்புரை : அம்மெய்ப்பொருள் நாயனாருக்கு உமையம்மையாரின் கணவராகிய சிவபெருமான், அவர்தம்மை மனத்தகத்து எண்ணியிருந்த வடிவே வடிவாக, அவர் முன்னிலையில் வெளிப்பட்டருளி, அவரை மேலான விண்ணுலகின்கண் வாழும் தேவர்களுக்கும் எட்டாத அருள் வடிவான தம் திருவடி நிழலில் கலந்து இன்புறுமாறு அருள் செய்து, அவர் தம்மை இடைவிடாது வணங்கி வாழும் பேற்றினையும் வழங்கியருளினார்.

490. இன்னுயிர் செகுக்கக் கண்டும்

எம்பிரான் அன்ப ரென்றே

நன்னெறி காத்த சேதி

நாதனார் பெருமை தன்னில்

என்னுரை செய்தே னாக

இகல்விறன் மிண்டர் பொற்றாள்

சென்னிவைத் தவர்முன் செய்த

திருத்தொண்டு செப்ப வுற்றேன். 24

குறிப்புரை : 'அம்மையப்பரே உலகுக்கு அம்மையப்பர், அம்மையப்பர் அப்பரிசே வந்தளிப்பர்' (திருக்களிற்றுப். கட.1) என்னும் ஞானநூல். அதற்கேற்ப இறைவன் காட்சி கொடுத்தாரேனும், அவ்வடிவும் மெய்ப்பொருள் நாயனார் உள்ளத்துக் கொண்டு வழிபட்ட வடிவேயாகும் என்பார். 'அவர் முன் தம்மைக் கண்டவாறு எதிரே நின்று' என்றார். அண்டம் - விண்ணுலகம். மிக்க வானவர் - மேலான வானவர்: நீண்ட வாழ்நாள், பெருமை இன்பம் முதலியவற்றால் மக்களினும் சிறந்திருத்தலின் 'மிக்க வானவர்' என்றார். இனி இதனை மிக்க அண்டம் என இயைத்துக் கூறினும் அமைவதாகும். 'அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங்காட்சி, ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின், நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன' (தி.8 ப.3 வரி 1-4) என வரும் திருவாக்கால் அண்டத்தின் அருமை தெரியலாம்.

24. பொழிப்புரை : தம் இன்னுயிர் நீங்குமாறு உடைவாளால் சிதைக்கக் கண்டும், எம் சிவபெருமானுடைய அடியாரென்ற திருவேடமே மெய்ப்பொருள், எனத்தாம் கொண்ட நெறியைப் பாதுகாத்த சேதி நாட்டின் அரசராகிய மெய்ப்பொருள் நாயனார் பெருமையில் என்னால் இயன்றவகையில் ஒரு சிறிது சொன்னேன்: இனி வலிமையுடைய விறன் மிண்ட நாயனாரின் அழகிய திருவடிகளைத் தலைமேற் கொண்டு அவர் முன் செய்த திருத்தொண்டைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : என்னுரை - ஒன்றற்கும் பற்றாத என்னால் கூற இயன்ற உரை; 'யான் அறி அளவையின் ஏத்தி' என்புழிப் போல.

மெய்ப்பொருள் நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

6. விறன்மிண்ட நாயனார் புராணம்

தொகை

'விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்'

(தி.7ப.39 பா.)

வகை

பேசும் பெருமையவ் வாரு ரனையும் பிரான்அவனாம்
ஈசன் றனையும் புறகுதட் டென்றவ னீசனுக்கே
நேச னெனக்கும் பிரான்மனைக் கேடிக நீடுதென்றல்
வீசும் பொழிற்றிருச் செங்குன்ற மேய விறன்மிண்டனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 6

விரி

மலைநாடின் வளம்

491. விரைசெய் நறும்பூந் தொடையிதழி

வேணி யார்தங் கழல்பரவிப்

பரசு பெறுமா தவமுனிவன்.

பரசு ராமன் பெறுநாடு

திரைசெய் கடலின் பெருவளனும்

திருந்து நிலனின் செழுவளனும்

வரையின் வளனும் உடன்பெருகி

மல்கு நாடு மலைநாடு.

1

தொகை, பொழிப்புரை : விரிந்த பொழில்கள் சூழ்ந்த செங்குன்றாரில் தோன்றிய விறன்மிண்ட நாயனாருக்கு அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : திருத்தொண்டர்களின் பெருமைகளைப் பேசுபவராய் பெருமை பொருந்திய சுந்தரர் பெருமானையும், ஆரூர்த் தியாகராகிய இறைவரையும், 'அடியார் கூட்டத்திற்குப் புறம்பு ஆவார்' எனக்கூறிய திண்மையுடையவரும், இறைவனுக்கே அன்புடையவரும், என்னையும் ஆண்ட தலைவரும் ஆகியவர், இல்லங்கள் தோறும் உள்புகுந்து தென்றல் காற்று வீசும் திருச்செங்குன்றாரில் தோன்றிய விறன்மிண்டர் ஆவர்.

1. பொழிப்புரை : நறுமணம் கமழ்கின்ற அழகிய கொன்றை மாலையை அணிந்த சடையினை உடைய சிவபெருமானின் திருவடி

492. வாரி சொரியுங் கதிர்முத்தும்

வயல்மென் கரும்பிற் படுமுத்தும்

வேரல் விளையுங் குளிர்முத்தும்

வேழ மருப்பின் ஒளிர்முத்தும்

களைவழிபட்டு, மழுப்படையைப் பெற்ற அரிய தவத்தையுடைய முனிவராகிய பரசுராமன், வருணனிடத்தில் பெற்ற நாடாயும், அலை வீசுகின்ற கடலின்கண் உள்ள முத்து, பவளம் முதலிய வளங்களும், திருந்திய மருத நிலத்தின் செழுமையான வளங்களும், மலை வளங் களும் ஒருங்கு நிறைந்து வளம் மிகுந்திருக்கும் நாடாயும் உள்ளது மலைநாடாகும்.

குறிப்புரை : பரசுராமன்: இச்சொல், பரசும் இராமன், பரசு பெற்ற இராமன் என இருபொருளும் பட நின்றது. இம்முனிவனின் தந்தையாகிய சமதக்கினி முனிவனைக் கார்த்தவீரியன் கொன்றுவிட, அவனை மீளக் கொல்லுதற் பொருட்டுச் சிவபெருமானை நோக்கி வரம் கிடந்தனன் என்றும், அதற்கிரங்கிய பெருமானும் பரசு என்னும் கருவியை வழங்கினர் என்றும், அதனால் அக் கார்த்தவீரியனைக் கொன்று தம் தந்தையையும், அவரின் மூதாதையரையும் மகிழ்வித் தனன் என்றும் காஞ்சிப் புராணம் முதலியவற்றால் அறிகிறோம். ஆதலின் வேணியார்தம் கழல் பரசி, பரசு பெறும் மாதவன் எனச் சேக்கிழார் குறித்தார். இம்முனிவன், கார்த்தவீரியனைக் கொன்ற தோடன்றி அவனொடு சேர்ந்த பிறரையும் கொன்றனன் என்றும், அதனால் நேர்ந்த பழிக்காகத் தன் பரசினைக் கடலில் எறிந்தனன் என்றும், அவ்வாறு எறிந்த இடத்தில் நீர் விலக ஒரு நாடு உண்டாயிற்று என்றும், அதனை வருணனிடத்திலிருந்து இவன் பெற்றனன் என்றும் ஒரு வரலாறு கூறப்படுகின்றது. அதனை எண்ணியே ஆசிரியரும் 'பரசுராமன் பெறுநாடு' என்றார். இந்நாடே மலை நாடாகும். மலைகள் மிகுந்துள்ளமை பற்றி இப்பெயர் பெறினும், இது கடல் வளம், மருத வளம், மலைவளம் ஆகிய மூன்றும் உடையதாகும். திருந்துநிலம் - திருந்திய நிலம்; மருத நிலம். 'நீர் இன்றியமையாது உலகெனில் யார் யார்க்கும் வானின்றமையாது ஒழுக்கு' (குறள், 20) எனவரும் திருக் குறளால் வானால் நீரும், நீரால் ஒழுக்கமும் சிறந்து நிற்கும் என்பது தெரியவருகிறது. இவ்வாற்றான் நிலவளனும், பண்பு வளனும் ஒருங்கமைந் திருத்தலின் 'திருந்து நிலன்' எனப்பட்டது.

2. பொழிப்புரை : கடல் அலைகளால் கரையில் ஒதுக்கப்பட்ட

மூரல் எனச்சொல் வெண்முத்த

நகையார் தெரிந்து முறைகோக்குஞ்

சேரர் திருநாட் டீர்களின்முன்

சிறந்த மூதூர் செங்குன்றூர்.

2

493. என்னும் பெயரின் விளங்கியுல்

கேறும் பெருமை யுடையதுதான்

அன்னம் பயிலும் வயலுழவின்

அமைந்த வளத்தா லாய்ந்தமறை

சொன்ன நெறியின் வழியொழுகும்

தூய குடிமைத் தலைநின்றார்

மன்னுங் குலத்தின் மாமறைநூல்

மரபிற் பெரியோர் வாழ்பதியாம்.

3

ஒளி வீசுகின்ற முத்துக்களையும், வயலில் உள்ள மென்மையான கரும்பு களினின்றும் உதிர்ந்த முத்துக்களையும், மூங்கிலிலிருந்து வெளிப்படும் குளிர்ந்த முத்துக்களையும், யானைக் கொம்பினின்றும் உதிர்ந்த முத்துக்களையும், இவர்களின் பல்வாசைகள் என்னுஞ்சொல்லத் தக்க வெள்ளிய பற்களையுடைய பெண்கள் ஆராய்ந்தெடுத்து வேறு, வேறு மாலைகளாகக் கோக்கும், சிறப்பினை உடைய சேரர்களது செல்வம் மிக்க நாட்டிலுள்ள சிறந்த ஊர்களில், முற்படச் சிறந்து நிற்பது செங்குன்றூர் ஆகும்.

குறிப்புரை : வாரி - கடல். வேரல் - மூங்கில். மூரல் - பல், இம் மலை நாட்டில் உள்ள பெண்கள், முத்துக்களே பற்களென நிற்பன எனக் கூறுமாறமைந்த பற்களை உடையவர்கள். முத்தன்ன வெண்ணகை யார் என்பது கருத்து. முன்னைய பாடலில் கடல், நிலன், மலை ஆகிய மூன்றன் வளங்களும் அமைந்தது மலைநாடு என்பதற்கேற்ப, இப்பாடலில் வாரி, வயல், வேரல், வேழம் ஆகியவற்றில் விளையும் முத்துக்களைக் கூறியுள்ளார். இவற்றில் பின்னைய இரண்டும் மலைபடு பொருள்களாம். மலைகள் மிக்கதாதலின் இந்நாட்டிற்கென இவ்விரு பொருள்களையும் கூறி, ஏனைய இருநாடுகளும் இதற்கு அயலாதலின் ஒவ்வொன்றே கூறினார். செங்குன்றூர் - இது, கேரளம், திருவிதாங்கூர் மாவட்டத்தில் கொல்லம் என்னும் ஊருக்கு அண்மையில் உள்ளது.

3. பொழிப்புரை : திருச்செங்குன்றூர் என்னும் பெயரால் விளக்கம் பெற்று உலகில் மதிக்கத்தக்க பெருமையை உடையது

494. அப்பொற் பதியி னிடைவேளாண்
 குலத்தை விளக்க அவதரித்தார்
 செப்பற் கரிய பெருஞ்சீர்த்திச்
 சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி
 எப்பற் றினையும் அறளறிவார்
 எல்லை தெரிய ஒண்ணாதார்
 மெய்ப்பத் தர்கள்பாற் பரிவுடையார்
 எம்பி ரானார் விறன்மிண்டர்.

4

இப்பதியாகும். இப்பதியானது, அன்னங்கள் வாழ்கின்ற வயல்களில் உழவினால் அமைந்த நிலவளத்தாலும், தெளிந்த பொருள்களையுடைய மறைகள் கூறியவாறு ஒழுகும் தூய்மையாலும், சிறந்த குடிப்பிறப்பினை உடைய வேளாண்மக்களும், நிலைபெற்ற குலத்தினையுடைய பெருமை பொருந்திய நான்மறைவழி ஒழுகுகின்ற மறையவர்களும் சிறந்து வாழ்கின்ற ஊராகும்.

குறிப்புரை : இப்பாடலில் குறிக்கப்பெற்ற மரபினர் வேளாளரும், மறையவரும் ஆவர். இவர்கள் இருவரும் மறைவழி ஒழுகலில் ஒத்தவர்கள். ஆயினும் வேளாளர் உழுதொழிலை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள். மறையவர் மறைவழி ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள். இவ்விரு மரபினரும் வாழ்கின்ற ஊர் இதுவாகும். தில்லையில் மூவாயிரவர் வேதியர்கள் இருந்தமை போல, இப்பதியிலும் மூவாயிரவர் வேதியர்கள் இருந்தனர் என நம்மாழ்வார் குறித்துள்ளார். 'மனக்கொள்சீர் மூவாயிரவர் வண்சிவனு மயனுந் தானு மொப்பார் வாழ், கனக்கொள்திண் மாடத் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாற்றங்கரை யானை, யமர்ந்த சீர்மூவாயிரவர் வேதியர்கள் தம்பதியவனி தேவர் வாழ்வார்,' (திருவாய்.4 பா.6,10) என்பது நம்மாழ்வார் திருவாக்காகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

4. பொழிப்புரை : அத்தன்மைத்தாகிய அழகிய ஊரின்கண் வேளாண் குலத்தை விளக்குதற்கு ஏதுவாகத் தோன்றியவர். சொலற்கரிய பெருஞ்சிறப்பினையுடைய சிவபெருமானின் சிவந்த நிறமுடைய திரு வடிகளை எப்பொழுதும் எண்ணிய வண்ணம் இருத்தலின் எவ்வகைப் பற்றையும் அறுமாறு செய்பவர். யாவராலும் அளந்தறியக் கூடாத பெருமையுடையவர். மெய்யடியார்களிடத்துப் பேரன்புடையவர். இவர் எம் தலைவராகிய விறன்மிண்ட நாயனார் ஆவர்.

495. நதியும் மதியும் புனைந்தசடை
 நம்பர் விரும்பி நலஞ்சிறந்த
 பதிக ளொங்குங் கும்பிட்டுப்
 படருங் காதல் வழிச்செல்வார்
 முதிரும் அன்பிற் பெருந்தொண்டர்
 முறைமை நீடு திருக்கூட்டத்
 தெதிர்முன் பரவும் அருள்பெற்றே
 இறைவர் பாதந் தொழுப்பெற்றார். 5

குறிப்புரை : பற்றற்றானைப் பற்றப் பற்று விடுமென்பர் திருவள்ளுவனாரும் (குறள், 350). ஆதலின் 'சிவனார் செய்ய கழல்பற்றி எப்பற்றினையும் அற எறிவார்' என்றார். அகப்புறப் பற்றுக்களின் வழிவரும் பற்றுக்கள் பலவாதலின் 'எப்பற்றினையும்' என்றார். உம்மை - முற்றும்மை.

'சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
 பற்றிஇப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
 பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்'

எனவரும் திருவாசகத் (தி.8 ப.8 பா.20) திருவாக்கும் ஈண்டறியத் தக்கதாம்.

5. பொழிப்புரை : அவர், கங்கையையும், இளம்பிறையையும் அணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவுளம்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கி, அப் பெருமானிடத்து மேன்மேலும் தழைத்துவரும் அன்பின்வழிச் செல் கின்றவர், முதிர்ந்த அன்புடைய பெருமை மிகுந்த அடியவர்கள் தாம் ஆற்றிவரும் திருத்தொண்டின் முறைமை தொடர்ந்து நீடு மாறு வழிபாடாற்றிவரும் திருக்கூட்டத்தின்முன்பு சென்று வணங்கப் பெற்ற பின்னர் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்கும் ஒழுக்கமுடையவர்.

குறிப்புரை : இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளை முறையாக வணங்கி மகிழ்வது அடியவர்களிடத்து இருக்கும் சீரிய பழக்கமாகும்

நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும்
 தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான்என்று

திருவாரூர் அடைதல்

496. பொன்தாழ் அருவி மலைநாடு

கடந்து கடல்கூழ் புவியெங்கும்

சென்றா ளுடையார் அடியவர்தம்

திண்மை ஒழுக்க நடைசெலுத்தி

வன்தாள் மேருச் சிலைவளைத்துப்

புரங்கள் செற்ற வைதிகத்தேர்

நின்றா ரிருந்த திருவாரூர்

பணிந்தார் நிகரொன் றில்லாதார்.

6

பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்

கூடிய நெஞ்சத்தைக் கோயிலாக் கொள்வனே. -தி.10 பா.1427

எனத் திருமூலர் ஆற்றுப்படுத்தியிருக்கும் அருமையும் காண்க. வேட மாத்திரத்தால் வணங்குதலன்றி முதிரும் அன்புடையாரையே வணங் குவர் என்பது தோன்ற 'முதிரும் அன்பில் பெரும்தொண்டர் முறைமை நீடு திருக்கூட்டம்' என்றார். நலம் சிறந்த பதி - இறைவன் அத்திருப்பதியில் கோயிலாகக் கொண்ட நாள்முதல் தன்னடைந் தார்க்கு இன்பங்களைத் தந்தருளிரும் திருப்பதி. முன்பரவுதல் - இறைவனை வணங்குமுன் இவ்வடியவர்களை வணங்குதல். இனி அவ்வடியவர் வணங்குமுன்னர் தாம் அவர்களை வணங்கி என்னும் ஆம். இத்தகைய கொள்கையே, பின்னர் அடியவர் கூட்டத்தை வணங்கிச் செல்லாது இறைவனை வணங்கிச் சென்ற சுந்தரர் மீது சினக்கச் செய்தது.

6. பொழிப்புரை : பொன்திரளோடு விழுகின்ற

அருவிகளையுடைய சேரநாட்டைக் கடந்து, கடல் கீழ்ந்ந நிலவுலகத்தில் உள்ள பல திருப் பதிகளுக்கும் சென்று, தம்மை ஆளாகவுடைய சிவபெருமானின் அடியவர்கள் தாம் கொண்டிருக்கும் தீட்பமான ஒழுக்கநெறியை வழுவாமல் நடக்கச் செய்து, வலிமை மிகுந்த அடிப்பாகத்தை உடைய மேருவாகிய வில்லை வளைத்து முப்புரங்களை எரித்தற்குக் காரணமான, நான்மறை களாகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய நிலமாகிய தேரில் நின்றருளிய சிவ பெருமான், வீற்றிருந்தருளும் திருவாரூரைத் தமக்கு வேறொருவரும் ஒப்பாகாதவராகிய விநன்மிண்டர் வணங்கினார்.

குறிப்புரை : திண்மை ஒழுக்கம் - தாம் கொண்ட ஒழுக்கத்தில் உறுதிப்பாடுடைமை. வைதிகத்தேர் - மறைகளாகிய குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேர். ஈர்த்துச் செல்லும் ஊர்தியால் தேர் இப்பெயர் பெற்றது.

497. திருவார் பெருமை திகழ்கின்ற

தேவா சிரிய னிடைப்பொலிந்து

மருவா நின்ற சிவனடியார்

தம்மைத் தொழுது வந்தணையா

தொருவா றொதுங்கும் வன்றொண்டன்

புறகென் றுரைப்பச் சிவனருளார்

பெருகா நின்ற பெரும்பேறு

பெற்றார் மற்றும் பெறநின்றார்.

7

'வானோர் எல்லாமொரு தேராயயன் மறைபூட்டிநின் றுய்ப்ப' (தி.1 ப.11 பா.6), 'முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தேர் ஏறிய ஏறுசே வகனே' (தி.9 ப.1 பா.10), எனவரும் திருமுறைத் திருவாக்குகளும் காண்க. திரிபுரம் எரித்த வரலாறு சங்கஇலக்கியங்களில் ஆங்காங்கெல்லாம் பேசப்படுகிறது.

'செற்றவர்தம் புரமெரித்த சிவனே போற்றி' (தி.6 ப.32 பா.1), 'சிலையாலன் றெயிலெரித்த சிவனே போற்றி' (தி.6 ப.32 பா.3), 'புரமெரித்த முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே' (தி.6 ப.34 பா.2) எனவரும் திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகங்களில் பெரிதும் இவ்வரலாறு இயைத்துப் பேசப்பெறுகின்றதாதலின் ஆசிரியரும், 'புரங்கள் செற்ற வைதிகத்தேர் நின்றா ரிருந்த திருவாரூர்' எனக் குறிப்பாராயினர்.

7. பொழிப்புரை : மங்கலம் பொலிந்து நிற்கும், பெருமை மிக்க தேவா சிரியன் என்னும் காவணத்தில் சிவப்பொலிவு ததும்ப நிற்கும், சிவ பெருமானின் அடியவர்களைப் புறத்தே வணங்கிச் செல்லாது, இவ் வடியவர்க்கு அடியனாகும் நாள் எந்நாளோ? என அகத்து அன்பு செய்து, ஒருவாறாக ஒதுங்கிச் செல்லும் நம்பியாரூரர் இத்திருக் கூட்டத்திற்குப் புறகு என்று சொல்ல, சிவபெருமான் திருவருளால் பெருகி நிற்கும் பெரிய பேற்றினைப் பெற்றுக் கொண்டவர். மேலும் சிவபெருமானையும் அவ்வாறு 'புறகு' என்று கூறும் பேறும் பெற்றவர்.

குறிப்புரை : திரு - மங்கலம்: நன்மை பெருக நிற்கும் மங்கலம். திருநீறு, உருத்திராக்கம், திருவைந்தெழுத்து ஆகிய மூன்றையும், தமக் குரிய பொருளாகக் கொண்டிருக்கும் அடியவர் உளத்தில் இறைவனும் கோவில் கொண்டிருப்பன். எனவே அடியவரும் அவர் உளத்தில் நிற்கும்

498. சேணார் மேருச் சிலைவளைத்த

சிவனா ரடியார் திருக்கூட்டம்

பேணா தேகும் ஊரனுக்கும்

பிரானாந் தன்மைப் பிறைகூடிப்

பூணா ரரவம் புனைந்தார்க்கும்

புறகென் றுரைக்க மற்றவர்பாற்

கோணா வருளைப் பெற்றார்மற்

றினியார் பெருமை கூறுவார்.

8

இறைவனும் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் இக்காவணமாதலின் திருவார் பெருமை திகழ்கின்ற தேவாசிரியன்' என்றார். விறன்மிண்டர் உள்ளத்தில் இறைவன் எழுந்தருளி இருப்ப அப்பெரும் பேற்றாலேயே நம்பியாளுரைப் புறகு என்றார். அவ்வருள் உந்துதலினாலேயே இறைவனையும் புறகு என்றார். அதுவும் இறைவன் தர வந்ததாதலின் 'மற்றும் பெற நின்றார்' என்றார். தேவாசிரியன் காவணத்தில் நிற்கும் அடியவர்களை அணுகச் சென்று புறத்தே வணங்காது செல்லினும், அவர் அகத்தே அவர்களை வணங்கி வருதலின் 'ஒருவாறு ஒதுங்கும்' என்றார். அவர் பெருமையும், தம் சிறுமையும் நோக்கி ஒதுங்கினா ரல்லது, ஒதுக்கினர் அல்லர். 'திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்' என்றும், 'விளிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியேன்' (தி.7 ப.39 பா.1, 10) என்றும் இவர் பின் கூற இருக்கும் திருவாக்குகளால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். மற்று, பிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது.

8. பொழிப்புரை : மிக உயர்ந்து விளங்கும் மேருவை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமானின் அடியவர் திருக்கூட்டத்தை வணங்காது செல்கின்ற நம்பியாளுருக்கும், எவ்வுயிர்க்கும் தலைவராம் தன்மையை யுடைய இளம்பிறையைச் சூடிய பாம்பையணிந்த ஆரூர்ப் பெருமானுக்கும் புறகு என்று சொல்ல, அப்பெருமானிடத்து மாறாத திருவருளைப் பெற்றார். அவ்வாறாயின் அவர் பெருமையைக் கூற வல்லார் யாவர்?

குறிப்புரை : கோணா அருள் - கோடாத அருள்: நீங்காத அருள். அவர் பால் என்பதில் உள்ள சுட்டு இறைவனையன்றி நம்பியாளுரையும் குறிக்குமாறு அமைந்துள்ளது. மற்று என்பன அசைநிலைகள்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

499. ஞால முய்ய நாமுய்ய

நம்பி சைவ நன்னெறியின்
சீல முய்யத் திருத்தொண்டத்
தொகைமுன் பாடச் செழுமறைகள்
ஓல மிடவும் உணர்வரியார்
அடியா ருடனாம் உளதென்றால்
ஆலம் அமுது செய்தபிரான்
அடியார் பெருமை அறிந்தார்ஆர். 9

பெற்ற பேறு

500. ஒக்க நெடுநாள் இவ்வுலகில்

உயர்ந்த சைவப் பெருந்தன்மை
தொக்க நிலைமை நெறிபோற்றித்
தொண்டு பெற்ற விறன்மிண்டர்

9. பொழிப்புரை : உலகினர் உய்யவும், நாம் உய்யவும், நம்பியானாரின் நல்ல சைவநெறியின் ஒழுக்கம் வளர்ந்தோங்கவும் திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடியருள, வளம் மிக்க நான்மறைகளும் திருவடிக்கண் அடைக்கலம் எனக் கூறியும் உணர்தற்கு அரியவனாகிய சிவபெருமான், நாம் இருப்பது அடியார்களுடனேயாம் என்று சொல்வாரானால், நஞ்சை அமுதமாக்கிய இறைவனின் அடியவர் பெருமையை யாவரே அறிந்தார்? ஒருவரும் இல்லை என்பதாம்.

குறிப்புரை : நம்பியானாரைக் கொண்டு திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிச் செய்தவரும், 'வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி' (தி.8 ப.1 வரி 34, 35) ஓலமிடவும், அறிதற்கரியராய் நின்றவருமான சிவ பெருமான், நாம் இருப்பது அடியார்களுடனேயாம் என்று கூறுவாராயின் அவ்வடியவர் பெருமையை முழுமையாக எவரால் கூறமுடியும் என்பது கருத்து.

10. பொழிப்புரை : இவ்வாறாகப் பலகாலம் இந்நிலவுலகின் கண் உயர்ந்த பெருமையும், நன்மையும், மிக்க உயரிய நெறிகள் பலவும் ஒருங்கமைந்த சைவ நெறியினைப் போற்றிப் பாதுகாத்துச் சிவ பெருமானுக்கு அடிமையாகும் தன்மையைப் பெற்ற விறன்மிண்ட நாயனார், தம் தொண்டிற்குப் பொருந்தும் முறைமையால் தமது முதல்வராகிய சிவபெருமானின் திருவருளால், அப்பெருமானின்

தக்க வகையால் தம்பெருமான்

அருளி னாலே தாள்நிழற்கீழ்

மிக்க கணநா யகராகும்

தன்மை பெற்று விளங்கினார்.

10

501. வேறு பிறிதென் திருத்தொண்டத்

தொகையால் உலகு விளங்கவரும்

பேறு தனக்குக் காரணராம்

பிரானார் விறன்மிண் டரின்பெருமை

கூறும் அளவெம் அளவிற்கே

அவர்தாள் சென்னி மேற்கொண்டே

ஆறை வணிகர் அமர்ந்தி

அன்பர் திருத்தொண் டறைகுவாம்.

11

திருவடி நீழலின்கண் மேலான கணநாதர் என்னும் மேன்மையைப் பெற்று விளங்கினார்.

குறிப்புரை : ஒக்க - இதுகாறும் தாம் செய்துகொண்டு வந்த அடிமைத் திறத்திற்கு ஒப்ப. தொக்க நிலைமை - தொகுதியாகக் கூடிய நிலைமை: சைவப் பெருநெறிக்கென உரிய பண்புகளும், தொண்டுகளும் ஒருங்கு பொருந்திய நிலைமை. எனவே விறன்மிண்ட நாயனார் சைவநெறிக் கென அமைந்த அனைத்துப் பண்புகளையும் கொண்டு, அனைத்துத் தொண்டுகளையும் செய்து செய்துவந்த தொண்டினுக்குத் தக்க நிலை. கணநாயகர் - சிவகணங்களின் தலைவர்.

11. பொழிப்புரை : பல சொல்லக் காழுவது ஏன்? திருத்தொண்டத் தொகை கிடைக்கப் பெற்றதனால் உலகினர் யாவரும் விளங்கவரும் பெரும் பேற்றிற்குக் காரணமாகும் நம் முதல்வராகிய விறன்மிண்ட நாயனாரின் பெருமையை, என்னளவில் கூறும் அளவிற்கு அமையுமோ? அமையாது. அவர் திருவடியைத் தலைமேற்கொண்டு பழையாறையில் தோன்றிய வணிகராகிய அமர்ந்தி நாயனாரின் திருத்தொண்டினை இனிக் கூறுவோம்.

குறிப்புரை : வேறு பிறிது என் - வேறு வேறாக இவர் பெருமையைச் சொல்லிக் கொண்டு போவதென்? 'பலசொல்லக் காழுவார்' (குறள், 649) ஏன் என்றவாறு. எனவே இனிச் சொல்லப்போகும் பெருமை ஒன்றே அவருக்கு அமையும் என்பது

கருத்து. தென்தமிழ்ப் பயனாய் உள்ளது திருத்தொண்டத்தொகையாகும். இது ஞாலம் உய்ய, நாம் உய்ய, நம்பி சைவ நன்னெறியின் சீலம் உய்ய அருளப் பெற்றதாகும். பத்திமை தழுவிய இவ்வரலாற்று நூல் ஒன்றே உயிர்களை உய்விக்கும் தகையது. அத்தகைய அருட்பனுவல் சுந்தரர் திருவாக்காக வருதற்கு விறன்மிண்டநாயனார் காரணமாக இருந்தார். ஆதலின் இப்பெருமை ஒன்றே அவருக்கு அமையும் என்றார். ஏகாரம் அசை. 'தூமொழி மடமான் இரக்கம் இன்மையன்றோ இவ்வுலகங்கள் இராமன் பரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப் பருகுகின்றதுவே' எனக் கம்பர் பெருமான் அருளுவது போல, விறன்மிண்ட நாயனார் புறகு என்றுரைத்த தன்றோ இவ்வுலகங்கள் பரக்கும் தொல்புகழ்த் திருத் தொண்டத் தொகையினைப் பருகுகின்றதுவே' எனக் கூறிமகிழலாம்.

விறன்மண்ட நாயனார் புராணம்-

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரப் பதிகங்களில் நாயன்மார்கள்

1. அமர்நீதி நாயனார் தி.3.ப.121 பா.1
2. கண்ணப்ப நாயனார் தி.3ப.35 பா.4, தி.3 ப.69 பா.7
தி.3ப.109 பா.7, தி.3 ப.116 பா.7
3. குலச்சிறை நாயனார் தி.3.ப.120 பா.2,4,6,8,10,11
4. கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் தி.1 ப.48 பா.6
தி.2 ப.23 பா.5, தி.2 ப.63 பா.7
தி.2 ப.18 பா.2,4,6
தி.3 ப.191 பா.1,2,3,5,9, தி.3 ப.50 பா.9
5. சண்டேசுர நாயனார் தி.1 ப.28 பா.7, தி.1 ப.62, பா.4
தி.1 ப.106 பா.5, தி.2 ப.43 பா.5, தி.2 ப.65 பா.2,
தி.3 ப.54 பா.7, தி.3 ப.66 பா.3, தி.3 ப.68 பா.10,
தி.3 ப.115 பா.5,
6. சிறுத்தொண்ட நாயனார் தி.1 ப.63 பா.10,
தி.3 ப.63 பா.1-11(பதிகம் முழுதும்)
7. திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார் தி.1 ப.62 பா.9
தி.3 ப. 115 பா.6
8. திருநீலநக்க நாயனார் தி.3 ப.58 பா.2,11
9. நமிநந்தியடிகள் நாயனார் தி.1 ப.62 பா.6
10. நின்றசீர்நெடுமாற நாயனார் தி.2 ப.66 பா.11
தி.3 ப.51 பா.1-11(பதிகம் முழுதும்) தி.3 ப.120 பா.2
11. புகழ்த்துணை நாயனார் தி.2 ப.63 பா.7
12. மங்கையர்க்கரசியார் தி.2 ப.39 பா.6
தி.3 ப.120 பா.1, 3, 5, 7, 9, 11, தி.3 ப.39 பா.1
தி.3 ப.115 பா.6
13. முருக நாயனார் தி.2 ப.92 பா.3, 5

7. அமர்ந்தி நாயனார் புராணம்

தொகை

‘அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்தி கடியேன்’

(தி.7ப.39 பா.1)

வகை

மிண்டும் பொழில்பழை யாறை அமர்ந்தி வெண்பொடியின் முண்டம் தரித்த பிராற்குநல் லூரினமுன் கோவணநேர் கொண்டிங் கருளென்று தன்பெருஞ் செல்வமும் தன்னையும்தன் துண்ட மதிநுத லாளையும் ஈந்த தொழிலினனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 7

விளி

பழையாறையின் வளம்

502. சீரின் நீடிய செம்பியர் பொன்னிநன் னாட்டுக் காரின் நீடிய களியளி மலர்ப்பொழில் சூழ்ந்து தேரின் மேவிய செழுமணி வீதிகள் சிறந்து பாரில் நீடிய பெருமைசேர் புதிபழை யாறை. 1

தொகை, பொழிப்புரை : அக இழக்களோடு கூடிய மெல்லிய முல்லை மலர் மாலையைச் சூடிய அமர்ந்தி நாயனார்க்கு அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : நெருங்கிய சோலைகள் சூழ்ந்த பழையாறை நகரில் தோன்றிய அமர்ந்தியார், முக்கீற்றாகத் திருவெண்ணீர்நந்த சிவபெருமானுக்குத் திருநல்லூரில் ‘முன்னர் என்னிடம் தந்த கோவணத்திற்கு நேராக உள்ள பொருள் கொண்டு என் பிழை பொறுக்க’ எனத் தம் பெருஞ் செல்வத்தையும், தம்மையும், பிறை போன்ற நெற்றியுடைய தம் மனைவியாரையும் துலையில் ஏற்றிக் கொடுத்த செயற்பாடுடையவராவர்.

வகை குறிப்புரை : தம்பெருஞ்செல்வம் என்றது, தம் குடிப்பிறந்த தனயனையும் உட்கொண்டதாம் (பா.541) ‘தம்பொருள் என்ப தம் மக்கள்’ (குறள் 63) ‘ஒண்பொருளும் நீ’ (தி.6 ப.95 பா.1) என வருவனவற்றான், தனயனைச் செல்வம் என்றால் வழக்கேயாம். துலை - சமன் செய்து சீர் தூக்கும்கோல்.

1. பொழிப்புரை : மிக்க புகழுடைய சோழர்கள் அரசாளுதற்குரிய புனித காவிரி பாயும் சோழநாட்டில், மேக மண்டலம் வரை ஓங்கிய களிப்பினை உடைய வண்டுகள் சூழும் மலர்களையுடைய

503. மன்னு மப்பதி வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்
பொன்னு முத்துநன் மணிகளும் பூந்துகில் முதலா
எந்நி லத்தினும் உள்ளன வருவளத் தியல்பால்
அந்நி லைக்கண்மிக் கவர்அமர் நீதியார் என்பார். 2

504. சிந்தை செய்வது சிவன்கழல் அல்லதொன் றில்லார்
அந்தி வண்ணர்தம் அடியவர்க் கமுதுசெய் வித்துக்
கந்தை கீளுடை கோவணங் கருத்தறிந் துதவி
வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன் கொள் வார்3

சோலைகளால் சூழப்பட்டு, தேரோடு பொருந்திய, செழுமையான மணிகள் இழைத்த வீதிகளால் சிறப்படைந்து, இவ்வுலகில் நிலைபெற்ற பெருமையினை உடைய நகரமாக விளங்குவது பழையாறை என்பதாம்.

குறிப்புரை : செம்பியர் - சோழர். 'சீரின் நீடிய செம்பியர்' என்பதால் அவர்தம் ஆட்சிச் சிறப்பும், 'பொன்னி நன்னாட்டு' என்பதால் அவர்தம் நாட்டுச் சிறப்பும், ஒருங்கு விளங்குதல் காணலாம். 'பொழில் சூழ்ந்து' என்பதால் புறச் சூழலும், 'தேரின் மேவிய செழுமணி' என்பதால் அகச் சூழலும், பாரின் நீடிய பெருமை' என்பதால் வாழும் மக்கட்சிறப்பும் ஒருங்கு அமைந்த நகர்வளம் காணலாம். பழையாறை - இது திருப்பட்டிச்சரத்திற்குக் கிழக்கே உள்ள பதியாம். இதன் வடபகுதி பழையாறை வடதளி என்றும், அதன் தென்கிழக்கில் உள்ள பகுதி திருப்பழையாறை என்றும் அழைக்கப் பெறுகின்றன.

2.பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற அப்பதியில் வணிகர் மரபில் தோன்றி யவரும், பொன், முத்து மற்றும் ஏனைய நன்மணிகளும், அழகிய பட்டாடை முதலியனவுமாக எவ்வெந் நாட்டின்கண் உள்ளனவோ, அவையனைத்தும் தம்பால் பெறுதற்கான வளமிக்க வாணிகத் தொழிலில் சிறந்து நிற்பவர் அமர்நீதியார் என்பவராவர்.

குறிப்புரை : மன்னும் - நிலைபெற்றிருக்கும். அமர்நீதியார் பொன் முதலாகிய மணிகளின் வாணிகமும், பட்டாடை முதலிய துகில் வாணிகமும் ஒருங்குடையவர் என்பது இதனால் தெரியலாம்.

3.பொழிப்புரை : சிவபெருமான் திருவடிகளை அன்றிப் பிறி தொன்றையும் சிந்தியாதவராகிய அவர், மாலைக்காலத்துத் தோன்றும் செவ்வானத்தின் நிறத்தினை உடைய சிவபெருமானின் அடியார் களுக்கு

திருநல்லூரில் வதிதல்

505. முக்கண் நக்கராம் முதல்வனா ரவர்திரு நல்லூர்
மிக்க சீர்வளர் திருவிழா விருப்புடன் வணங்கித்
தக்க அன்பர்கள் அமுதுசெய் திருமடஞ் சமைத்தார்
தொக்க சுற்றமுந் தாமும்வந் தணைந்தனர் தூயோர்.4

அமுது செய்வித்துக் கந்தையையும், உடையையும், கோவணத்தையும்
அவர் திருவுள்ளக் கருத்தறிந்து கொடுத்து, நல் வினைப் பயனால்
தமக்குக் கிடைத்த செல்வப் பெருக்கால் அடையும் பயனை நாள்தொறும்
பெற்று வருவாராயினர்.

குறிப்புரை : அகக்கருவிகள் நான்கனுள் சிந்தையின் பயன்
சிந்திப்பதாகும். அவ்வாறு சிந்திப்பது சிவன் கழல் அல்லது ஒன்றில்லார்
எனவே, அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும் சிந்தையையாக வழிபட்டு வந்த
நலம் தெரிகிறது. அந்திவண்ணம் - மாலைக் காலத்தில் தோன்றும்
செவ்வானத்தின் நிறம்.கந்தை - கிழிந்ததும் பழையதும் ஆகிய ஆடை
என்பது இக்காலத்து உரைக்கும் உரையாகும். எனினும் முழங்கால் மறையும்
அளவிற்கான உயரம் குறைந்த ஆடை என்பதே இங்குக் கொள்ளத் தக்க
பொருளாகும். நாவரசர், திருவுருவம் இவ்வளவின தாய ஆடையுடன் எங்கும்
அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஆனால் அவர் இவ்வளவான
உடையையும், மிகை யெனக் கருதி வாழ்ந்தவர் என்பது 'கந்தை மிகையாம்
கருத்தும்' என்பதால் அறியலாம். சிறந்த ஞானியர்க்கு ஓடும் கவந்தியுமே
உறவாகும் அன்றோ? இத்தகைய ஆடையையே அமர்ந்தியார் புதிதாக
நெய்து கொடுத்து வந்தார் . கீள் - அரைஞாணுக்கு மாற்றாகக் கட்டிக்
கொள்வது. கோவணம் - அற்றம் மறைப்பதற்காகக் கீளுடன் இணைத்துப்
பின்னால் போக்கிக் கட்டப்படும் ஆடையாம். இது நால்விரல் அல்லது ஐவிரல்
அகலமுடைய தாம். தம்பால் வந்த அடியவர்களுக்கெல்லாம்
உணவருத்தியும் இப்பொருள்களுள் வேண்டுவதொன்றையோ அன்றி
அனைத்தையுமோ அவ்வடியவர் விரும்புமாறு கொடுத்தும் வாழ்ந்து வந்தார்.
'செல்வத்துப் பயனே ஈதல்' (புறநா. 189) ஆதலின் 'செல்வத்தின் வளத்தினால்
வரும் பயன் கொள்வார்' என்றார்.

4.பொழிப்புரை : மூன்று கண்களையும் ஆடையின்
மையையும் உடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருநல்லூர்
என்னும் திருப்பதியில், மிகச்சிறப்போடு நடைபெற்றுவரும்
திருவிழாவைப் பெருவிருப்போடு தொழுது, அவ்விடத்துத்தகுதிமிக்க

506. மருவும் அன்பொடு வணங்கினர் மணிகண்டர் நல்லூர்த்
 திருவிழாவணி சேவித்துத் திருமடத் தடியார்
 பெருகும் இன்பமோ டமுதுசெய் திடஅருள் பேணி
 உருகு சிந்தையின் மகிழ்ந்துறை நாளிடை ஒருநாள்.5

இறைவன் எழுந்தருளல்

507. பிறைத்த எரிச்சடைப் பெருந்தகைப் பெருந்திரு நல்லூர்க்
 கறைக்க எத்திறை கோவணப் பெருமைமுன் காட்டி
 நிறைத்த அன்புடைத் தொண்டர்க்கு நீடருள் கொடுப்பான்
 மறைக்கு லத்தொரு பிரமசா ரியின்வடி வாகி. 6

அடியவர்கள் அமுது செய்வதற்கென ஒரு திருமடத்தையும் அமைத்தார். தம்மொடு சேர்ந்த உறவினரும் தாமுமாக அங்குச்சென்று வதிந்துவந்தார்.

குறிப்புரை : முக்கண் - ஞாயிறு, திங்கள், தீ ஆகிய முக்கண். நக்கர் - ஆடையின்றி இருப்பவர்.

5.பொழிப்புரை : நீலமணி போலும் திருக்கழுத்தினை உடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருநல்லூர்த் திருவிழாச்சிறப்பைப் பொருந்திய பேரன்போடு வணங்கி வழிபட்டு, தம் திருமடத்தின் கண் இருக்கும் அடியவர்கள் மிக்க இனிமையோடு திருவமுது செய்யுமாறு அவர்தம் திருவருளை விரும்பிப் போற்றி, அவற்றால் கசிந்துருகும் திருவுள்ளத்தால் மகிழ்ச்சி மீதூர அங்குத் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், ஒருநாள்.

குறிப்புரை : இறைவழி பாட்டையும், அடியவர் வழிபாட்டையும் ஒருங்கு செய்து வருதலின் உவகை மீதூர அமர்ந்தியார் திருமடத்தில் இருந்தார் என்பதாம். மருவும் அன்பு - உயிரொடு பொருந்திய அன்பு. அடியவர் இன்பத்தோடு அமுது செய்தற்கு அவர் அருளை விரும்பினர். எனவே அடியவர்க்கு அமுது வழங்குதலில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் தெரிகிறது.

6.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த திருச் சடையின் கண் பிறையை அணிந்த உயர்தவச் சீலராகிய, பெருமை பொருந்திய திருநல்லூரின் கண் வீற்றிருந்தருளும் கரிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், அடியவர்களுக்கு, இவ்வடியவர் இதுகாறும் கொடுத்துவந்த கோவணத்தின் பெருமையை உலகத்தாருக்குக்

508. செய்ய ஒண்சடை கரந்ததோர் திருமுடிச் சிகையும்
சைவ வெண்திரு நீற்றுமுண் டகத்தொளித் தழைப்பும்
மெய்யின் வெண்புரி நூலுடன் விளங்குமான் தோலும்
கையின் மன்னிய பவித்திர மரகதக் கதிரும். 7

509. முஞ்சி நாணுற முடிந்தது சாத்திய அரையில்
தஞ்ச மாமறைக் கோவண ஆடையின் அசைவும்
வஞ்ச வல்வினைக் கறுப்பறு மனத்தடி யார்கள்
நெஞ்சில் நீங்கி டா அடிமலர் நீள்நிலம் பொலிய. 8

காட்டவும், நிறைந்த அன்பினராய இவருக்குப் பேரருள் வழங்கவும் ஒரு பிரமசாரியின் வடிவைத் தாங்கிக் கொண்டு.

குறிப்புரை : தளிர்ச்சடைப் பிறைப் பெருந்தகை என மாறுக. தளிர் - குளிர். அறுகம்புல் எனக்கொண்டு பிறையையும், அறுகினையும் சடையில் கொண்டு என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பிறையாகிய தளிரைத் திருச்சடையில் கொண்டு என்றாரைப்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). பிரமசாரியன் - ஆசாரியனிடத்து இருந்து ஓதுதலும் விரதம் காத்தலும் ஆகிய ஒழுக்க முடையவன்.

7. பொழிப்புரை : சிவந்த சிறந்த சடையை மறைத்த ஒப்பற்ற திரு முடிக்கண் முடித்த குடுமியும், சைவ நெறியினர்க்குக் காப்பாக விளங்கும் வெண்மையான திருநீற்றால் விளங்கும் மூவிரல் வடிவின தாய் அணிந்த ஒளி விளக்கமும், திருமேனியில் வெண்மையான முப் புரிநூலுடன் சேர்ந்து விளங்குகின்ற கருமானின் தோலும், திருக் கைகளில் விளங்கும் மோதிர விரலில் பச்சைத் தருப்பையால் முடிந்த முடிச்சின் பசிய ஒளியும்,

குறிப்புரை : திருமுடிச்சிகை - திருமுடியின் கண் விளங்கும் குடுமி. பவித்திரம் - தருப்பையாலாய முடிச்சு.

8. பொழிப்புரை : தருப்பையைக் கயிறாகக் கட்டி அதனைக் கொப் பூழின் கீழ் அமையக் கட்டிய இடுப்பில் அதற்குப் பற்றுக் கோடாக விளங்கும் மறைவடிவான கோவணஆடையின் பிணிப்பும் கொண்ட வராகி, வஞ்சத்தாலாய வலிய தீவினையாம் களங்கத்தை அறுத்த மாசில் மனத்தவராகிய அடியார்களின் திருவுள்ளத்தே எக்காலமும் நீங்கிடாத திருவடிகள், நீண்ட இந்நிலவுலகில் பொருந்த.

510. கண்ட வார்க்குறு காதலின் மனங்கரைந் துருகத்
தொண்டர் அன்பெனுந் தூநெறி வெளிப்படுப் பாராய்த்
தண்டின் மீதிரு கோவண நீற்றுப்பை தருப்பை
கொண்டு வந்தமர் நீதியார் திருமடங் குறுக. 9

கோவணம் தருதல்

511. வடிவு காண்டலும் மனத்தினும் முகம்மிக மலர்ந்து
கடிது வந்தெதிர் வணங்கிஇம் மடத்தினிற் காணும்
படியி லாதநீ ரணையமுன் பயில்தவ மென்னோ
அடிய னேன்செய்த தென்றனர் அமர்நீதி யன்பர். 10

குறிப்புரை : முஞ்சி - தருப்பை. நாண்உற - கயிறாக முடித்து. தஞ்சமாம் மறை - தம்மையே ஒலமிட்டுத் தஞ்சமாகி வந்தவேதம். 'மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத் தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ' (தி.8 ப.12 பா.2) எனவரும் திருவாசகமும் காண்க.

9.பொழிப்புரை : தம் திருவடிவைப் பார்த்தவர்களுக்கு மிகும் விருப்பினால் அவர் மனம் கரைந்து உருகுமாறு, அமர்நீதியாரின் அன்பெனும் தூய அறநெறியை யாவர்க்கும் வெளிப்படுத்துவாராய், தம் கையில் தாங்கிய தண்டில் இரு கோவணங்களையும், திருநீற்றுப் பையையும் தருப்பையையும் கட்டிக்கொண்டு, அமர்நீதியாரின் திருமடத்திற்கு எழுந்தருளி வர.

குறிப்புரை : பிரமச்சாரியர்கள் தருப்பையில் துயில வேண்டும் என்பது மரபு. அம்மரபு காதத்தற் பொருட்டும், வினை செய்யுங்கால் தருப்பை கொண்டு பவித்திரம் அணிதற் பொருட்டும், தண்டில் தருப்பையையும் தாங்கி வந்தனர். இறைவன் ஏற்று வந்த வடிவம் கண்டவர்களுக்கு அன்பு மீதூர்வையும், அதனால் அக நெகிழ்ந்து உருகும் மெய்ப் பாட்டையும் தருமாறு அமைந்தது. 'கண்டதோர் வடிவால் உள்ளம் காதல் செய்து உருகா நிற்கும்' என்றார் (தி.12 சரு.1-5 பா.42) முன்னும். 'கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர் காட்சி யான்காண்' (தி.6 ப.8 பா.11) என்பர் நாவரசரும்.

10.பொழிப்புரை : இவ்வாறு தம்பால் அடைந்த அடியவர் திரு வடிவைக் கண்ட அளவில், மனத்தினும் முகத்தில் மிகு மலர்ச்சி அடைந்து,

512. பேணும் அன்பரை நோக்கிநீர் பெருகிய அடியார்க்
கூணும் மேன்மையில் ஊட்டிநற் கந்தைகீ ளுடைகள்
யாணர் வெண்கிழிக் கோவணம் ஈதல்கேட் டும்மைக்
காண வந்தனம் என்றனன் கண்ணுதற் கரந்தோன்.11

513. என்று தம்பிரா னருள்செய இத்திரு மடத்தே
நன்று நான்மறை நற்றவர் அமுதுசெய் தருளத்
துன்று வேதியர் தூய்மையின் அமைப்பதும் உளதால்
இன்று நீருமிங் கமுதுசெய் தருளுமென் றிறைஞ்ச.12

விரைய வந்து, அவர் திருமுன் வணங்கி, இத்திருமடத்தில் இதற்கு முன்பு
ஒரு நாளும் வாராத நீர் இன்று எழுந்தருளப் பெற்றதற்கு அடியேன்
முன்செய்ததவம் யாதோ? என அமர்ந்தியார் கூறினார்.

குறிப்புரை : 'அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்' (குறள், 706) என்பர் திருவள்ளுவர். ஆனால்
அமர்ந்தியார் முகம் மனமகிழ்வினும் மகிழ்வு மீதூர்ந்து நிற்கின்றது
என்றார். அமர்ந்தியாரின் திருமடம் எத்தனையோ அடியவரை ஏற்று
மகிழ்ந்திருப்பினும், இது பொழுது எழுந்தருளிய அடியவராய இவ்
விறைவர் இதற்கு முன்பு எழுந்தருளவில்லை. இன்றும் அவ்வடியவரின்
அன்பை வெளிப்படுத்தவே வந்தருளியதன்றி வேறில்லை என்பது
குறிப்பு. இவ்வாறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

11.பொழிப்புரை : நெற்றிக் கண்ணை மறைத்துவந்த சிவ
பெருமானாகிய அடியவர், தம்மை வணங்கி விருப்பும் அமர்ந்தி
யாரைப் பார்த்து 'திரளாகவரும் அடியவர்களுக்கு நீவிர் மேன்மையான
திருவமுதை ஊட்டி, நல்ல கந்தைகீள் உடையாகிய இவற்றுடன் புதியவும்
வெண்மையாயவும் ஆன உயர்ந்த கோவணத்தையும் கொடுத்தலைக்
கேள்வியுற்று, உம்மைக் காண்டற்கு விரும்பி வந்தனம்' என்று அருளிச்
செய்தார்.

குறிப்புரை : உணவின் தன்மையாலும், உபசரிக்கும்
தன்மையாலும் மேம்பட்டிருக்கும் நிலைமையால், 'மேன்மையில் ஊட்டி'
என்றார். யாணர் - புதிது. கிழி - புத்தாடையாகவே கிழித்த ஆடை.

12.பொழிப்புரை : இவ்வாறு வந்தஇறைவர் அருள, இத்திரு
மடத்தின்கண் மறைகளை நன்குணர்ந்த நற்றவ மறையவர்கள்
திருவமுது செய்தற்கு ஏற்ப, தூய்மையோடு கூடிய மறையவர்களால்

514. வணங்கும் அன்பரை நோக்கிஅம் மறையவர் இசைந்தே
அணங்கு நீர்ப்பொன்னி ஆடிநான் வரமழை வரினும்
உணங்கு கோவணம் வைத்துநீர் தாருமென் றொருவெண்
குணங்கொள்கோவணந்தண்டினில் அவிழ்த்ததுகொடுப்பார்.13
515. ஓங்கு கோவணப் பெருமையை உள்ளவா றுமக்கே
ஈங்கு நான்சொல்ல வேண்டுவு தில்லைநீ ரிதனை
வாங்கி நான்வரு மளவும்உம் மிடத்திக ழாதே
ஆங்கு வைத்துநீர் தாரும்என் றவர்கையிற் கொடுத்தார்.14

சமைக்கப்பெறும் திருவமுதை ஏற்றருள வேண்டுமென்று விண்ணப்
பித்துக் கொள்ள.

13.பொழிப்புரை : அவ்வாறு வணங்கிய அன்பரைப்
பிரமசாரியாக வந்த அவ்வேதியர் நோக்கி, அவர் வேண்டுதலுக்கு
இசைந்தவராய்த் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய காவிரியில் நீராடி நான்
வரும் பொழுது, மழைவர நேரினும் அப்பொழுது உதவுவதற்காக
உலர்ந்த இக் கோவணத்தை உம்மிடத்தில் வைத்துத் தருவீராக என்று
கூறி, வெண்மை நிறம் அமைந்த சீரிய அக்கோவணத்தைத்
தண்டிலிருந்து அவிழ்த்துக் கொடுக்குமவர்.

குறிப்புரை : அணங்குநீர் - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நீர்.
உணங்கு கோவணம் - உலர்ந்த கோவணம். வெண்குணங்கொள்
கோவணம் - வெண்மையான நூலால் அமைந்த கோவணம். குணம் -
சீரிய குணங்கள் எனக் கொண்டு, அறப்பண்பின் வடிவாய் கோவணம்
எனக் கோடலும் பொருந்துவதாம். 'மன்னுகலை துன்னுபொருள்
மறைநான்கே வான்சராத் தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்' (தி.3
ப.12 பா.2) எனவரும் திருவாசகமுங் காண்க.

14.பொழிப்புரை : மேற்கூறிய குணநலம் சான்ற
கோவணத்தின் பெருமையை உள்ளவாறு உமக்கு இங்கு நான் எடுத்துச்
சொல்ல வேண்டுவதில்லை. நீர் இதை வாங்கி நான் நீராடி வரும்
வரையில் உம்மிடத்தில் பாதுகாப்பாக வைத்துப் பின் திருப்பித் தருவீராக
என்று சொல்லி, அதனை அந்நாயனார் கையில் கொடுத்தார்.

குறிப்புரை : இகழாது வைத்து - அதன் சிறுமை கருதி இகழாது,
பாதுகாப்பாக வைத்து. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

516. கொடுத்த கோவணம் கைக்கொண்டு கோதிலா அன்பர்
கடுப்பில் இங்கெழுந் தருளும்நீர் குளித்தெனக் கங்கை
மடுத்த தும்பிய வளர்சடை மறைத்தஅம் மறையோர்
அடுத்த தெண்டிரைப் பொன்னிநீ ராடுதற்கு அகன்றார்.15

கோவணம் காப்புச் செய்தல்

517. தந்த கோவணம் வாங்கிய தனிப்பெருந் தொண்டர்
முந்தை அந்தணர் மொழிகொண்டு முன்புதாம் கொடுக்கும்
கந்தை கீளுடை கோவண மன்றியோர் காப்புச்
சிந்தை செய்துவே றிடத்தொரு சேமத்தின் வைத்தார்.16

15.பொழிப்புரை : அம்மறையவர் கொடுத்த கோவணத்தை வாங்கிக் கொண்ட குற்றமற்ற அன்பராகிய நாயனார், நீர் குளித்து விரைவில் இங்கு எழுந்தருளுக என வேண்டிக் கொள்ள, ஆழமான நீர்ப் பெருக்குடைய கங்கை தங்கிய நீண்ட சடையை மறைத்து வந்தவராகிய அம்மறையவர், அடுத்திருக்கும் தெளிந்த அலைகளையுடைய காவிரியில் ஆடுதற்கு அகன்றார்.

குறிப்புரை : கடுப்பு - விரைவு. மடுத்ததும்பிய - ஆழமாகத் ததும்பி நிற்கும்.

16.பொழிப்புரை : மறையவராக வந்தவர் தந்த கோவணத்தை வாங்கிய ஒப்பற்ற பெருந்தொண்டர், முதன்மை பொருந்திய அந்தணராகிய அவர்தம் மொழியினை ஏற்றவராய், இதற்கு முன் தாம் அடியவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கென வைத்திருக்கும் கந்தை, கீள், உடை, கோவணம் எனும் இவற்றை வைத்திருக்கும் இடத்திலன்றிப் பாதுகாப்பான இடத்தை எண்ணி, அவ்விடத்தில் அதனைக்காவல் பொருந்திய தொரு தனியிடத்தில் வைத்தார்.

குறிப்புரை : காப்புச் சிந்தை செய்து - பாதுகாப்பாக வைத்ததற்குரிய இடத்தை மனத்தில் எண்ணி. இவ்விடத்துள்ள காப்புப்பொது வகை யான் அமைந்ததாகும். பின்வரும் சேமம் என்பது சிறப்பு வகையான் காவலும் தனியிடமுமாக அமைந்ததாகும்.

518. போன வேதியர் வைத்தகோ வணத்தினைப் போக்கிப்
பான லந்துறைப் பொன்னிநீர் படிந்துவந் தாரோ
தூந் துஞ்சடைக் கங்கைநீர் தோய்ந்துவந் தாரோ
வான நீர்மழை பொழிந்திட நனைந்துவந் தணைந்தார். 17
517. கதிரி ளம்பிறைக் கண்ணியர் நண்ணிய பொழுதின்
முதிரும் அன்புடைத்தொண்டர்தாம் முறைமையின் முன்னே
அதிக நன்மையின் அறுசுவைத் திருவழு தாக்கி
எதிரெ முந்துசென் றிறைஞ்சிட நிறைந்தநூன் மாப்பர். 18

17.பொழிப்புரை : நீராடுதற்கெனச் செல்லும் மறையவர், பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும் அவ்வடியவரிடத்தினின்றும் கோவணத்தை அகலச் செய்து, குவளை மலர்தற்குரிய துறைகளையுடைய காவிரிநீரில் நீராடி வந்தாரோ? அன்றித் தூய நறுமணமுடைய சடையிலுள்ள கங்கை நீரில் தோய்ந்து வந்தாரோ? அறியோம், ஆனால் விண்ணிடத்தினின்றும் வரும் நீராகிய மழை பொழிய அதில் நனைந்து வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : பானல் - நீலம். கோவணத்தைக் கொடுத்தமறையவரே அதனை அகலவும் செய்தார். 'முழுதும் யாவையும் வைச்ச வாங்குவாய்' (தி.8 ப.5 பா.96) ஆதலின். காவிரியில் படிந்துவந்தாரோ? அன்றித் தம்மிடத்திருக்கும் கங்கையில் படிந்து வந்தாரோ? எவ்வாறாக இருப்பினும் விரைவில் வந்தனர் என்றவாறாம்.

18.பொழிப்புரை : ஒளி பொருந்திய இளம்பிறையை மாலையாக அணிந்த இறைவராகிய மறையவர், அடியவர் இல்லத்தைச் சேர்ந்த பொழுது, முதிர்ந்த அன்புடைய தொண்டராகிய நாயனார், தாம் அவர் வருவதற்கு முன்னே முறையாக அம்மறையவர் உண்பதற்குரிய மிகத்தூய்மையான அறுசுவை அமுதை ஆக்குவித்து, அவர் வந்தணைந்ததும் எழுந்து, எதிர்கொண்டு வணங்கி நிற்க, அழகிய நூல் அணிந்த மாப்பினையுடைய அவர்,

குறிப்புரை : கதிர் - ஒளி, உணவு அறுசுவையோடு கூடியது மட்டு மன்றி, உடற்கு வளமும், நலமும் மிக அமைக்கப்பட்ட தென்பார். 'அதிக நன்மையின் அறுசுவைத் திருவழுதாக்கி' என்றார்.

கோவணம் வேண்டலும் அதனைக் காணாது வருந்தலும்

520. தொண்டர் அன்பெனுந் தூயநீ ராடுதல் வேண்டி
மண்டு தண்புனல் மூழ்கிய ஈரத்தை மாற்றத்
தண்டின் மேலதும் ஈரம்நான் தந்தகோ வணத்தைக்
கொண்டு வாரும்என் றுரைத்தனர் கோவணக் கள்வர்.19

521. ஐயர் கைதவம் அறிவுறா தவர்கடி தணுகி
எய்தி நோக்குறக் கோவணம் இருந்தவே றிடத்தின்
மையில் சிந்தையர் கண்டிலர் வைத்தகோ வணமுன்
செய்த தென்னென்று திகைத்தனர் தேடுவா ரானார்.20

19. பொழிப்புரை : தொண்டர்தம் அன்பு எனும் தூய நீரினில் ஆட விரும்பி, அவரை நோக்கிச் செறிவும் குளிர்ச்சியும் மிக்க நீரில் ஆடி வந்ததால், ஈரமுடைய கோவணத்தை மாற்றுதற்குத் தண்டின் மேல் உள்ளதும் ஈரமாகிய கோவணம் ஆதலின், நான் தந்த கோவணத்தைக் கொண்டு வருவீராக என்றுரைத்தார் கோவணக் கள்வர்.

குறிப்புரை : இடையில் கட்டிய கோவணம் நீராடியமையாலும், தண்டிலிருந்த கோவணம் மழையாலும் நனைந்திருத்தலின் நும்மிடம் தந்த கோவணம் வேண்டுவதாயிற்று எனக் காரணம் கூறிக் கேட்பினும், அவ் வடியவரிடம் தந்த கோவணத்தை முன்னமேயே அகலப் போக்கி வந்த அடியவர் என்பார், 'கோவணக் கள்வர்' என அறிமுகப்படுத்துகின்றார். வந்த அடியவர் ஆடியது காவிரியிலோ அன்றிக் காங்கை யிலோ? அதனை நாம் அறியமுடியவில்லை; ஆயினும் அடியவரின் அன்பு நீரில் ஆடுதலைக்கண்கூடாகக் காண்கின்றோம் என்பார் 'அன்பெனும் தூய நீராடுதல் வேண்டி' என்றார். அடியவரிடம் தந்த கோவணத்தை மறைத்த கள்வர், மீண்டும் அக்கோவணத்தைக் கேட்பது ஏற்றுக்கு, எனவரும் வினாவிற்கும் இத்தொடர் விடையாக அமைந்துள்ளது. இதனால் இவ்வாறு செய்வதும், அடியவர் அன்பை வெளிப்படுத்துதற்கன்றி அவரைச் சோதிக்கவோ அன்றித் துன்புறுத்துதற்கோ அன்று என்பது விளங்கும். ஞானசம்பந்தரிடத்து உள்ளத்தையும், திருமூலரிடத்து உடலையும், இவ்வடியவரிடத்து உடைமையையும் கவரினும், தம்மிடத்துப் பத்திமை கொண்ட உயிர்களிடத்து இம் மூன்றையுமே ஒருங்கு கவர்வது அவர்தம் இயல்பாகும். 'அன்றே என்றன் ஆவியும், உடலும் உடைமை எல்லாமும் குன்றே அனையாய், என்னைஆட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ?' (தி.8 ப.33 பா.7) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

20.பொழிப்புரை : வந்து கேட்கும் அப்பெரியவரின் வஞ்சத்தை

522. பொங்கு வெண்கிழிக் கோவணம் போயின நெறிமேல்
சங்கை யின்றியே தப்பின தென்றுதஞ் சரக்கில்
எங்கும் நாடியும் கண்டிலர் என்செய்வார் நின்றார்
அங்கண் வேதியர் பெருந்தொடக் கினில் அகப் பட்டார்.21

அறியாதவராகிய நாயனார், விரைந்து உட்சென்று பார்க்க, தனியிடத்தில் மிகப்பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த அவர்தம் கோவணத்தைக் கண்டிலர்; தாம் முன்பு காத்து வைத்த கோவணம் எங்குற்றது? என்று திகைத்து அதனைத் தேடுவாராயினர்.

குறிப்புரை : கைதவம் - வஞ்சனை. ஐயர் - பெருமை மிக்கவர். அஃது அப்பொருள்படுதல் 'இன்று எனக்கு ஐயன் செய்தது யார் செய்வல்லார்?' (தி.12 பு.5 பா.21), 'ஐயரே அம்பலவர் அருளால் இப் பொழுது அணைந்தோம்' (தி.12 பு.18 பா.30) என வருவனவற்றாலும் அறியலாம். பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்ட ஒரு பொருள் அவ் விடத்தில் காணவல்லையாயின் அஃது எங்கே போயிற்று? என்பது உலகியலிலும், கேட்கப்படுவது ஒன்று. அவ்வழக்கே 'வைத்த கோவணம் என் செய்தது' என்றார். எனவே அது மறைந்தது தம்மால் அன்று; அது தானாக மறைந்தது எனும் குறிப்புப்பட நின்றது.

21.பொழிப்புரை : மேன்மை மிகுகின்ற வெண்மை ஆடையாகிய அக் கோவணம், ஐயமின்றித் தப்பிவிட்டது என முடிவு கொண்ட அவ்வடியவர், தாம் சரக்கு வைத்திருக்கும் இடத்தும் பிற விடத்தும் தேடியும் காணாதவராய் நின்றார். கருணை பொருந்திய அவ்வேதியரின் பெருங்கட்டில் அகப்பட்டவர் வேறு என் செய்வார்? செய்வதறியாது நின்றார்.

குறிப்புரை : பொங்கு - மேன்மை மிகுகின்ற, போயின நெறி - மறைந்தது என்ற நிலை. சங்கையின்றி - ஐயம் இன்றி; எனவே கோவணம் மறைந்து விட்டது என்பதில் ஐயமில்லை என்பதாயிற்று. அக்கோவண மறைவிற்குத் தாமோ பிறரோ காரணமாகவில்லை என்பதும் குறிப்பாராயிற்று. எனினும் தம் சரக்குப் பொதியினுள்ளும் பிறாண்டும் தேடியது, ஓரோவழி அக்கோவணம் தான் சென்ற இடம் அதுவாக இருக்குமோ? என்பது பற்றியாம். எத்தனையோ அடியவர் களுக்குக் கோவணம் கொடுத்து மகிழும் தமக்குத் தம்மிடத்து, வந்த ஐயர் ஒருவர்தம் கோவணத்தைத் தந்ததும், அதைப் பிழையாது தரவேண்டும் எனக் கட்டளையிட்டுக் கூற, அதனை ஏற்றதும், அது தற்பொழுது மறைவத்திகைப்பதும், அவர்தம் கூற்றில் கட்டுப்பட்ட தேயாம் என்பார்.

523. மனைவி யாரொடு மன்னிய கிளைஞரும் தாமும்
இனைய தொன்றுவந் தெய்திய தெனஇடர் கூர்ந்து
நினைவ தொன்றிலர் வருந்தினர் நிற்கவு மாட்டார்
புனைய வேறொரு கோவணங் கொடுபுறப் பட்டார்.22

வேறு கோவணம் பெறமறுத்தல்

524. அத்தர் முன்புசென் றடிகள்நீர் தந்தகோ வணத்தை
வைத்தி டத்துநான் கண்டிலேன் மற்றுமோ ரிடத்தில்
உய்த்தொ ளித்தனர் இல்லைஅஃ தொழிந்தவா றறியேன்
இத்த கைத்தவே றதிசயங் கண்டிலே னென்று. 23

'அங்கண் வேதியர் பெருந்தொடக்கினில் அகப்பட்டார் என் செய்வார்' என்றார். அடியவர்பட்ட வருந்தமிகுதி ஆசிரியர் சேக்கிழாரையும் பிணித்து நிற்ப இவ்வரியதொடர் எழுந்தமை அறியத்தக்கது. 'அம்மருங்கு நின்றயர்வார், அங்கு அருங்கனிக்கு என் செய்வார்?' (தி.12 பு.24 பா.25) என அம்மையார் வரலாற்றில் வரும் வருத்த மிகுதியும் இத்தகையதேயாம்.

22.பொழிப்புரை : மனைவியாரும், மற்றும் பொருந்திய சுற்றத் தாரும், தாமும் ஆக இவ்வாறாயதொரு நிகழ்ச்சி வந்து சேர்ந்ததே என்று மிகுந்த வருத்தத்துடன் வேறு நினைத்தற்கு ஒன்றும் இல்லாதவர் களாய் வருந்தினர். இந்நிலையில் உள்நிற்கவும் மாட்டாராகி, அம் மறையவர் புனைதற்கென வேறொரு கோவணத்தை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தார்.

குறிப்புரை : புறப்பட்டார் - மனையினுள் இருந்து வெளியே வந்தார் என்பதே கருத்தாயினும், முன் அகப்பட்டார் எனக் குறித்தவர் இதுபொழுது புறப்பட்டார் எனக் குறிப்பதை நோக்கின், அத்தொடக்கி னின்றும் அவர் வெளிவர இருக்கும் குறிப்பைப் புலப்படுத்தி நிற்குமாற் றையும் அறியலாம். இனி அவர் இதுவரை நின்ற சித்தவிகாரக் கலக்கத் தினின்றும், புறப்பட்டார் என்னும் பொருள் போதரவும் நின்றது. எனவே மறையவராக வந்த இறையவர்பால் கட்டுண்ட தொடக்கு, இவர் உலகியல் கட்டினின்றும் புறப்படுதற்குக் காரணமாயிற்றே அன்றி அகப்படுதற்குக் காரணமாகவில்லை என்பதும் குறிப்பாகப் பெறப் பெறுகின்றது. இந்நயம் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உறை) அவரின் உரையில் கண்டது.

23.பொழிப்புரை : எவ்வுயிர்க்கும் தந்தையாக விளங்கும் அம் மறையவர் முன் சென்று, 'பெரியீர்! நீர் தந்த கோவணத்தைக் காப்பாக வைத்த இடத்தில் நான் கண்டிலேன்; அதனை வேறிடத்து வைத்து

525. வேறு நல்லதோர் கோவணம் விரும்பிமுன் கொணர்ந்தேன்
கீறு கோவண மன்றுநெய் தமைத்தது கிளர்கொள்
நீறு சாத்திய நெற்றியீர் மற்றது களைந்து
மாறு சாத்தியென் பிழைபொறுப் பீரென வணங்க.24

526. நின்ற வேதியர் வெகுண்டமர் நீதியார் நிலைமை
நன்று சாலவும் நாளிடை கழிந்ததும் அன்றால்
இன்று நான்வைத்த கோவணங் கொண்டதற் கெதிர்வே
ஹொன்று கொள்கென உரைப்பதே நீரென உரையா.25

ஒளித்தார் எவரும் இல்லை; அக்கோவணம் மறைந்தவாறு அறிகிலேன்; இத்தகையதொரு அதிசயம் வேறு எங்கும் கண்ட தில்லை', என்று கூறி.

குறிப்புரை : அத்தர் - தந்தையாராக விளங்குகின்றவர்.

24.பொழிப்புரை : 'வேறு நல்ல கோவணம் ஒன்றை நீர் ஏற்றற் கென மகிழ்வுடன் தங்கள் முன் கொணர்ந்துள்ளேன். இது ஓர் ஆடையிலிருந்து கிழித்துக் கொடுவந்ததன்று. கோவணமாகவே நெய்யப் பெற்றது. அழகு பொருந்திய திருநீற்றையணிந்த பெரியீர்! ஈரம் வாய்ந்த நும் கோவணத்தைக் களைந்து அதற்கு மாற்றாக இதனை ஏற்றுக் கொண்டு, அடியேன் செய்த பிழையையும் பொறுத்தருள்க' என்று கூறி வணங்க.

25.பொழிப்புரை : இதனைக் கேட்டு நின்ற அம்மறையவர் சினந்து, 'அமர்நீதியாரே! உம் நிலைமை மிக நன்று, நான் நும்மிடத்துக் கோவணத்தை வைத்துச் சென்றபின் இடையில் நாங்கள் பல கழிந்தனவும் இல்லை. இன்றைய பொழுதில் நான் உம்மிடத்துக் கொடுத்து வைத்த கோவணத்தை நீரே ஏற்று, அதற்கு மாறாக வேறொரு கோவணமும் கொள்ளக் கொடுப்பதும் நன்றோ? நீரே உரைமின்!' என்று கூறியவர்.

குறிப்புரை : கோவணம் காணாமல் போதற்கு நீர் பாதுகாப்பின்றி வைத்திருக்க வேண்டும், அல்லது நாங்கள் பலவேனும் சென்றிருக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாத நிலையில் அக்கோவணம் மறைந்ததாகக் கூறி, மாற்றாக வேறொன்றைத் தருவது அறம் அன்று என்றார்.

527. நல்ல கோவணங் கொடுப்பன்னெ றுலகின்மேல் நாளும்
சொல்லு வித்ததென் கோவணங் கொள்வது துணிந்தோ
ஒல்லை ஈங்குறு வாணிபம் அழகிதே உமக்கென்
றெல்லையிலவனெரிதுள்ளினாலெனவெகுண்டான்.26
528. மறிக ரந்துதண் டேந்திய மறையவர் வெகுளப்
பொறிக லங்கிய உணர்வின ராய்முகம் புலர்ந்து
சிறிய என்பெரும் பிழைபொறுத் தருள்செய்வீர் அடியேன்
அறிய வந்ததொன் றன்றென அடிபணிந் தயர்வார். 27

26.பொழிப்புரை : 'நல்ல கோவணம் தருவேன், என்று உலகில் பலநாள்களும் சொல்லி வந்தது ஈண்டு எனது கோவணத்தைக் கொள்வதற்குத் துணிந்துதானோ? விரைவாக நீர் இங்குச் செய்த வாணிகம் உமக்கு அழகாமோ?' என்று கூறி, என்றும் அழிவில்லாதவராகிய அம்மறையவர் நெருப்புச் சிதறியெழுந்தாற் போன்ற சினத்தைக் கொண்டார்.

குறிப்புரை : மிக எளிய கோவணங்களை இதுகாறும் கொடுத்து வந்து அதன் வாயிலாக மிக உயர்ந்த தம் கோவணத்தைப் பெற்றமை தோன்ற 'வாணிகம்' என வருணித்தார். எரிதுள்ளினாலென - நெருப்புச் சிதறினாலென. 'இணர்ளி தோய்வன்ன இன்னா செயி னும்' (குறள், 308) எனவரும் திருக்குறள் தொடரும் காண்க. கொள்வதும் மிகை கொளாது, கொடுப்பதும் குறைகொடாது, செய்வதே வாணிகமாகும். ஆனால் நீரோ, அரிய பொருளாயஎன் கோவணத்தைப் பெறுதற்கு எளியவாகிய நும் கோவணங்களை இதுகாறும் கொடுத்து வந்துள்ளீர்! ஆதலின், (நும்) வாணிபம் அழகியதே என்றார். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

27.பொழிப்புரை : கையில் உள்ள மாணை மறைத்து, அதற்கு மாறாகத் தண்டினை ஏந்தி வந்த மறையவர், இவ்வாறு சினந்து கூற, ஐம்பொறிகளும் கலங்க உணர்விழந்தவராய், முகம் வாடி. சிறியவனாகிய இவ்வடியவனின் பெரும் பிழையைப் பொறுத்து அருள் செய்வீராக! இது பொழுது நேர்ந்த பிழை, யான்அறிய நிகழ்ந்த ஒன்றன்று எனக் கூறியவாறு அம்மறையவர் தம் திருவடிகளை வணங்கி வருந்துவாராய்.

குறிப்புரை : மறி - மான். பொறி - ஐம்பொறிகள். நீர் இதுவரை கோவணம் கொடுத்து வந்தது என்போல்வாரது உயர்ந்த கோவணம் ஒன்றைப் பெறுவதற்கேயாம் எனச் சென்ற பாடலில் அம்மறையவர் கூறியதால், தாங்கள் கூறுமாறு போன்று நான் நினைந்து செய்த தவறு

529. செயத்த கும்பணி செய்வன்கிக் கோவண மன்றி
நயத்த குந்தன நல்லபட் டாடைகள் மணிகள்
உயர்த்த கோடிகொண் டருளும்என் றுடம்பினி லபங்காப்
பயத்தொ டங்குலைந் தடிமிசைப் பலமுறை பணிந்தார்.28

கோவணம் நேர்தரப் பொருளிடல்

530. பணியும் அன்பரை நோக்கிஅப் பரம்பொரு ளானார்
தணியும் உள்ளத்த ராயினர் போன்றுநீர் தந்த
மணியும் பொன்னும்நல் லாடையும் மற்றுமென் செய்ய
அணியுங் கோவணம் நேர்தர அமையும்என் றருள.29

அன்று என்பார். 'அடியேன் அறிய வந்தது ஒன்று அன்று' என்றார்.

28.பொழிப்புரை : 'அடியேன் செயத்தகும் பணி எதுவாயினும் அதனைச் செய்வேன். இக்கோவணமன்றி, விரும்பத்தக்கனவாய நல்ல பட்டாடைகளும், மணிகளும் ஆக மிகப் பலவாக விரும்பினும் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டருளுவீர்', என்று கூறி, உடம்பில் அடங்காது மீதூர்ந்து நிற்கும் அச்சம் உடையராகி, மனம் உடைந்து, அவர் திருவடிமேல் பன்முறையும் பணிந்தனர்.

குறிப்புரை : யான் செய்த பெரும் பிழைக்கு என் உடம்பால் அடிமை செய்ய விரும்பினும் அல்லது என் உடைமைகளால் ஈடு செய்ய விரும்பினும், செய்தற்கு ஒருப்படுவேன் என அச்சமும் பத்திமையும் மிகக் கூறினார். குலைந்து - மனம் உடைந்து. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

29.பொழிப்புரை : இவ்வாறு கூறி வணங்கும் அன்பரைப் பார்த்து அப்பரம் பொருளாய மறையவர், சினம் தணிந்த உளம் உடையார் போலக் காட்டி, 'நீர் தரும் மணியும், பொன்னும், ஆடைகளும் மற்றும் உளவாய பொருள்களும் எனக்கு என்ன பயனைத் தரும்? நான் அணிந்துவரும் கோவணத்திற்கு ஒப்பாயதொரு கோவணத்தைத் தருதலே எனக்கு அமையும்' என்று அருளிச் செய்ய,

குறிப்புரை : தணியும் உள்ளத்தர் ஆயினார் போன்று - சினம் தணியும் உள்ளத்தாராயினார் போன்று. இப்பொருள்படும் ஆயினும், முன்னர்ச் சினம் இருந்தாலன்றோ பின் தணிதற்கு? முன்னர்ச் சினமும் இல்லை. ஆதலின் இதுபொழுது தணிதலும் இல்லை. இதனால், முன்னர்ச் சினந்தனவும் சினந்தனவல்ல; சினம் உடையார் போலக்

531. மலர்ந்த சிந்தைய ராகிய வணிகரே றனையார்
அலர்ந்த வெண்ணிறக் கோவணம் அதற்குநே ராக
இலங்கு பூந்துகில் கொள்வதற் கிசைந்தருள்செய்யீர்
நலங்கொள் கோவணந்தரும்பரி சியாதென நம்பர்.30
532. உடுத்த கோவண மொழியநாம் உங்கையில் தரநீர்
கெடுத்த தாகமுன் சொல்லும்அக் கிழித்தகோ வணநேர்
அடுத்த கோவண மிதுவென்று தண்டினில் அவிழா
எடுத்து மற்றிதன் எடையிடுங் கோவண மென்றார்.31

காட்டவே என்பது புலப்படும். இவ்வாறு கருதுதற்கெல்லாம் காரணம் கோவணக் கள்வர், தொண்டர் அன்பெனும் தூய நீர் ஆடுதற்கு வந்தார் என்றெல்லாம் சேக்கிழார் குறித்துக் காட்டியமையேயாம்.

30.பொழிப்புரை : இதனைக் கேட்டு மலர்ந்த சிந்தையினை உடையராகிய வணிகரில் ஏறு போன்றவராகிய அந்நாயனார், 'வெண்ணிறம் வாய்ந்த நும் கோவணத்திற்கு ஒப்பாக ஒளி பொருந்திய உயர்ந்த பட்டாடைகள் போல்வனவற்றை ஏற்பதற்கு இசைந்து அருள்செய்யீர் ஆயின் நன்மை மிக்க கோவணத்தைத் திரும்பத் தரும் வகைதான் யாது?' என்று வணங்க.

குறிப்புரை : காணாமல் போன கோவணமே வேண்டுமெனக் கூறிய மறையவர், இதுபொழுது அதற்கு ஒப்பானதொரு கோவணம் தர அமையும் எனக் கூறியதும் நாயனார் மகிழ்தற்கு ஏதுவாயிற்று. எனினும் நீர் தந்த மணியும் பொன்னும், நல்லாடையும் எமக்கு என்செயும்? என முன் அருளியிருத்தலின், 'நலங்கொள் கோவணம் தரும் பரிசு யாது' எனக் கேட்பாராயினர். முன், 'ஈங்குஉறும் வாணிபம் அழகிதே' என மறையவர் இகழ்ந்ததற்கு ஏற்ப, ஈண்டு 'வணிகர் ஏறு அனையார்' என்றார். எனவே இவர் செய்து வருவது பிறர் எவரும் செய்தற்கரிய பெருந்தொண்டேயன்றி, வாணிகம், அன்றென்றதும் கருத்தாயிற்று. ஆயினும் 'வணிகர் ஏறு' என்றது இவர் தோன்றிய குலத்தில் இத்தகையதொரு வணிகர் இதுகாறும் தோன்றியிராமையின், அத்தலைமையும் சிறப்பும் தோன்ற இங்ஙனம் கூறினார். 'ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு' (குறள், 381) எனும் திருக்குறளையும் ஈண்டு நினைவு கூறலாம்.

31.பொழிப்புரை : 'நாம் உடுத்தியிருக்கும் கோவணம் தவிர, உம்கையில் நாம் தர, நீர் அதனைப் போக்கியதாக முன் கூறிய அக்

533. நன்று சாலவென் றன்பரும் ஒருதுலை நாட்டக்
குன்ற வில்லியார் கோவணம் ஒருதட்டில் இட்டார்
நின்ற தொண்டருங் கையினி னெய்தகோ வணந்தட்
டொன்றி லேயிட நிறைநிலா தொழிந்தமை கண்டார்.32

534. நாடு மன்பொடு நாயன்மார்க் களிக்கமுன் வைத்த
நீடு கோவண மடையநே ராகவொன் றொன்றாக்
கோடு தட்டினமீ தீடஇடக் கொண்டெழுந் ததுகண்
டாடு சேவடிக் கடியரு மற்றுத் மெய்தி. 33

கிழிந்த கோவணத்திற்கு ஒப்பாகும் கோவணம் இதுவாகும்' என்று கூறி, தண்டில் கட்டியிருந்த கோவணத்தினை அவிழ்த்து எடுத்து, 'இக் கோவணத்திற்கு ஒத்த எடையுடைய கோவணத்தை இடுவீராக' என்றார்.

குறிப்புரை : கெடுத்த கோவணம் என்னாது, 'கெடுத்ததாக முன் சொல்லும் கோவணம்' என்றால் அவ் கூற்றைத் தாம் இன்னும் ஒப்புக்கொள்ளாமை தோன்ற. இங்கு மறையவர் தம் கோவணம் பெருகிய உயர்வுடையதன்ற : ஆடையலிருந்து கிழிந்த கோவணமேயாம். அதற்கு ஒப்பான எடையுடைய கோவணம் கொடுத்தாலே போதும் என அதன் எளிமை தோன்றக் கூறுவார்போன்று அதன் உயர்வைக் கூறினார். 'ஓங்கு கோவணப் பெருமையை உள்ளவாறு உமக்கு ஈங்கு நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை' என மறையவர் முன் (பா.515) மொழிந்தமையையும் நினைவுகூர்க. இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

32.பொழிப்புரை : மிகவும் நன்று என்று இசைந்து நாயனாரும் ஒரு துலையினை நாட்ட, மலையை வில்லாக உடைய இறையவராகிய மறையவரும் தம் கோவணத்தை ஒரு துலைத்தட்டில் இட்டார். அங்கிருந்த அடியவரும் தம்கையில் நெய்து வைத்திருந்த கோவணத்தை மற்றைத் துலைத்தட்டில் இட, அது அக்கோவணத்திற்கு ஒப்பாக நில்லாமையைக் கண்டார்.

குறிப்புரை : சாலநன்று என மாற்றுக.

33. பொழிப்புரை : வந்த மறையவர்தம் அருளை நாடி நிற்கும் அன்போடு, தாம் அடியவர்களுக்கு அளித்தற்பொருட்டு முன்வைத் திருந்த நிறைந்த கோவணங்களை, அம்மறையவரின்

535. உலகில் இல்லதோர் மாயையிக் கோவண மொன்றுக்
கலகில் கோவணம் ஒத்தில வென்றதி சயித்துப்
பலவும் மென்துகில் பட்டுடன் இடஇட உயர
இலகு புந்துகிற் பொதிகளை யெடுத்துமே லிட்டார். 34

536. முட்டில் அன்பர்தம் அன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்
மட்டு நின்றதட் டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்கால்
பட்டொ டுந்துகி லநேககோ டிகளிடும் பத்தர்
தட்டு மேற்படத் தாழ்ந்தது கோவணத் தட்டு. 35

கோவணத் தட்டிற்கு இணையாகவுள்ளதொரு தட்டில் இட அது அவற்றைக் கொண்டும் அத்தட்டு மேல் எழுந்தே நிற்பதைக் கண்டவராய், ஆடுகின்ற சிவந்த அடிகளையுடைய கூத்தப் பிரானுக்கு அடியவராய நாயனாரும் அற்புதம் அடைந்து.

குறிப்புரை : நாடும் அன்பு - மறையவரின் அருளை நாடும் அன்பு. நீடு கோவணம் - நிறைந்திருந்த கோவணம். கொடு - கொண்டு.

34.பொழிப்புரை : இது இவ்வுலகில் இல்லாததொரு மாயையாய் உள்ளது. இம்மறையவரின் கோவணம் ஒன்றினுக்கும் அளவற்ற கோவணங்கள் ஒத்தில என வியப்புற்று, மேலும் தம்பாலுள்ள மெல்லிய ஆடைகள், பட்டாடைகள், ஆகியவற்றையும் அத்தட்டின் மேல் இட இட, அத் தட்டு உயர்ந்து கொண்டே செல்லப் பின்னும் விளங்குகின்ற பொலிவினையுடைய நல்ல ஆடைப் பொதிகளை எடுத்து அவ்வாடைகளின் மேல் இட்டார்.

குறிப்புரை : மாயை - அறிய முடியாத தன்மை. மறையவரின் ஒரு கோவணத்திற்கு, அடியவரிடத்துள்ள கோவணங்கள், பட்டாடைகள், மென்துகில்கள் ஆகிய அனைத்தும் ஒவ்வாமை, அறிவினால் அறிய முடியாத தன்மையதாய் இருத்தலின் அதனை 'மாயை' என்றார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

35. பொழிப்புரை : அயர்த்தலின்றிச் செய்யும் அன்பருடைய அன்பினை இடுகின்ற துலைத் தட்டினை நோக்க, எவ்வுயிர்க்கும் முதல்வராகிய இறையவராம் மறையவர் அளவில், அவர் கோவணத்தை மட்டும் தாங்கி நின்ற தட்டு, அவர்தம் அருளுடனே நின்றலின் தாமுதல் வழக்காதலின், பட்டொடும் துகில் பலவுமான புத்தாடைகளை இடும் அடியவர்தம் தட்டு மேற்பட, அம்மறையவரின் கோவணத் தட்டு தாழ்ந்ததாம்.

537. ஆன தன்மைகண் டடியவர் அஞ்சியந் தணர்முன்
தூந் றும்துகில் வருக்கநூல் வருக்கமே முதலா
மான மில்லன குவிக்கவும் தட்டின்மட் டிதுவால்
ஏனை யென்தனம் இடப்பெற வேண்டுமென் றிறைஞ்சு.
538. மங்கை பாகராம் மறையவர் மற்றதற் கிசைந்தே
இங்கு நாமினி வேறொன்று சொல்லுவ தென்கொல்

குறிப்புரை : முட்டு - தடை. 'முட்டுவயிற்கழறல்' (தொல். மெய்ப். 23) எனவரும் தொல்காப்பியத் தொடரும் காண்க. தடையற்ற அன்பெனவே அயர்த்தலில்லாத அன்பு என்பது பெறப்பட்டது. அன்பராய அடியவர் இடும் தட்டில் அன்பு இருக்க, அருள் முதல்வராகிய மறையவர் தட்டில் அருள் நின்றலின் அது தாழ்ந்தது. காரணம் அன்புடைய அடியவரை, அருளுடைய இறைவன் தாங்கி நிற்பது பற்றியாம். 'தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்' (தி.5 ப.19 பா.9) என வரும் திருவாக்கும் காண்க. தாங்கும் பொருள் தாழ் இருப்பதும், தாங்கப்படும் பொருள்மேல் இருப்பதும் இயற்கையேயாம். ஆதலின் இதனை ஆசிரியர் 'வழக்கே' என்றார். விறகு சுமந்தும், மண் சுமந்தும், சோறு சுமந்தும் அடியவர்களை எளிவந்து ஆட்கொண்டமை காண்க. இனி அன்பு மேலிட மேலிட அவ்வுள்ளத்தில் அருட் பதிவு ஏற்படும் என்பது ஞான நூல் கூற்றாதலின், அந்நிலையில் அடியவரின் அன்பாம் பொருள்கள் மேலிட மேலிட மறையவரின் அருளாம் தட்டுப் பதிந்தது; அதாவது, தாழ்ந்தது என்றலும் ஒன்று.

36. பொழிப்புரை : இந்நிகழ்வினைக் கண்டு அடியவராகிய நாயனார், அவ்வந்தணர் முன்னே இத்தட்டில் தூயவும் இனியவுமான ஆடைத் தொகுதிகளையும், அவற்றை நெய்தற்கான நூல் பொதிகளையும் இவை முதலாகவுள்ள குற்றமற்ற பொருள்களையும் குவிக்கவும் இத் தட்டு இணையாகாது தாழ்ந்தே உள்ளது. ஆதலின், என் மாட்டிருக்கும் என் செல்வங்களையும் இத்தட்டில் இடுதற்கு அனுமதித்தல் வேண்டுமென வணங்க.

குறிப்புரை : துகில் வருக்கம், நூல் வருக்கம் என்பன, அவ்வப் பொருள்களிலும் உள்ள பல்வேறு வகைகளைக் குறித்து நின்றன. மானம் - குற்றம். தனம் - செல்வம்.

37. பொழிப்புரை : உமையை ஒரு கூற்றில் உடைய இறைவராகிய மறையவர், அதற்கு இசைந்து இவ்விடத்து, இனி நாம்

அங்கு மற்றுங்கள் தனங்களி னாகிலும் இடுவீர்
எங்கள் கோவண நேர்நிற்க வேண்டுவ தென்றார். 37

539. நல்ல பொன்னொடும் வெள்ளியும் நவமணித் திரளும்
பல்வ கைத்திறத் துலோகமும் புணர்ச்சிகள் பலவும்
எல்லை யில்தனம் சுமந்தவர் இடஇடக் கொண்டே
மல்கு தட்டுமீ தெழுந்தது வியந்தனர் மண்ணோர். 38

538. தவநி றைந்தநான் மறைப்பொருள்
நூல்களாற் சமைந்த
சிவன்வி ரும்பிய கோவண மிடுஞ்செழுந் தட்டுக்

வேறு எதனைச் சொல்ல இருக்கின்றது? அங்குள்ள 'உம் பொருள்
களையாகிலும் இடுவீர்' எவ்வாற்றானும் எங்கள் கோவணத்திற்கு ஒப்பாக
அப்பொருள்கள் அமைதல் வேண்டுமென்றார்.

குறிப்புரை : அங்கு என்பது சேய்மைக் கண்ணதாய மாயா
உலகப் பொருள்களையும், இங்கு என்பது மறையவர்உடன் நின்றலின்
சிவச் சார்பாய பொருள்களையும் குறிக்கும் என்றும். சிவச் சார்புடைய
கோவணத்திற்கு மாயா உலகச் சார்பாய பொன்னும் மணியும், துசிலும்
பிறவும் ஒப்பாகாவெனினும், வேறு வழியின்மையின் அவற்றையேனும்
இடுமின் என்பார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

38. பொழிப்புரை : நல்ல பொன்னுடனே வெள்ளியும்
ஒன்பான் இரத்தினத் தொகுதிகளும் மற்றும் பலவகையால் மேம்பட்ட
இரும்பு செம்பு முதலாய உலோகங்களும் இவற்றின் சேர்க்கையாலாய
வெண்கலம் முதலியனவான அளவற்ற பொருள்களும் ஆக அவர்
சுமந்து வந்து, அத்தட்டில் இட இட, அவற்றைத் தன்னுட் கொண்ட
அளவில் நிறைவு பெற்றிருந்தும், அத்தட்டு மேல் எழுந்தவாறே நின்றது.
உலகவர் அதைக் கண்டு வியப்படைந்தார்கள்.

குறிப்புரை : புணர்ச்சிகள் பலவும் - உலோகங்கள் பலவற்றின்
சேர்க்கையாலாய வெண்கலம் முதலிய உலோகங்கள். மல்குதட்டு-
இடப்பட்ட பொருள்களால் நிரம்பப் பெற்றிருந்த தட்டு.

39. பொழிப்புரை : தவத்தால் நிரம்பிய நான்மறைப்
பொருளாக உள்ள நூல்களால் அமைந்ததும், சிவபெருமான்
விரும்புதற்குரியதாயுள்ளது மான கோவணம், இட்டமேலான தட்டுக்கு,

கவனி மேலமர் நீதியார் தனமெலா மன்றிப்

புவனம் யாவையும் நேர்நிலா என்பது புகழோ. 39

தாமும் மனைவியும் மகனும் துலை நிற்க வேண்டல்

541. நிலைமை மற்றது நோக்கிய நிகரிலார் நேர்நின்
றுலைவில் பல்தனம் ஒன்றொழி யாமைஉய்த்

தொழிந்தேன்

தலைவ யானுமென் மனைவியும் சிறுவனும் தகுமேல்
துலையி லேறிடப் பெறுவதுன் னருளெனத் தொழுதார்.

542. பொச்ச மில்லடி மைத்திறம் புரிந்தவ ரெதிர்நின்
றச்ச முன்புற உரைத்தலும் அங்கண ருளால்

இவ்வுலகில் வாழும் அமர் நீதியார் செல்வங்கள் மட்டுமேயன்றி,
அனைத்துலகங்களும் கூட ஒப்ப நிற்கமாட்டா என்று சொல்வதும்
அதற்கொரு புகழாமோ? ஆகாது என்பதாம்.

குறிப்புரை : இறைவனின் கோவணம், 'மன்னுகலை
துன்னுபொருள் மறைநான்கே' (தி.8 ப.12 பா.2) ஆதல் திருவாசகத்துள்
கண்டது. எனவே அம்மறைகள் இறைவனின் கோவணம் ஆதற்கு உரிய
தவம் செய்திருத்தல் வேண்டும். ஆதலின் 'தவம் நிறைந்த நான்மறை' என்
றார். பெருமானின் கோவணத்திற்கு அமர்நீதியார் செல்வங்கள் மட்டுமல்ல,
அனைத்துலகங் களுமே ஒப்பு நில்லாவாம் என்பது புகழாமோ? என்பது
கவிக் கூற்றாம். எனவே உலகினர்தம் பொருள்களுக்கெல்லாம் அது
மேம்பட்டு நிற்குமென்பதாம்.

40. பொழிப்புரை : இந்நிலைமையை நோக்கிய ஒப்பற்றவராகிய
நாயனார், மறையவர் முன் நேர்நின்று, கெடுதல் இல்லாத பல்வகைச்
செல்வங்களையும் ஒன்று கூட விபாமல் தட்டில் வைத்துள்ளேன்; என்னுயிர்த்
தலைவ! யானும் என், மனைவியும், சிறுவனும் ஒப்பாதற் குரிய பொருளாமேல்,
துலையில் ஏறப் பெறுதற்கு உன் அருள் முன்னிற்பதாகுக எனத் தொழுதனர்.

குறிப்புரை : தகுமேல் துலையில் ஏறிடப் பெறுவது உன்னருள்
என்றது, நும் கோவணத்திற்கு யாங்கள் எவ்வாற்றானும் ஒப்பாகேம் என்பது
கருதி. ஒருகால் ஒப்பாதற்குரிய பொருள் ஆகுவேமெனில், அது
நின்கருணைத் தகுதி அன்றி எம் தகுதி அன்று என்பதும் கருத் தாயிற்று.
உலைவு - கெடுதல்.

41. பொழிப்புரை : குற்ற மற்ற அடிமைத் திறத்திலேயே

நிச்ச யித்தவர் நிலையினைத் துலையெனுஞ் சலத்தால்
இச்ச முக்கினின் நேற்றுவார் ஏறுதற் கிசைந்தார். 41

543. மனம கிழ்ந்தவர் மலர்க்கழல் சென்னியால் வணங்கிப்
புனைம லர்க்குழல் மனைவியார் தம்மொடு புதல்வன்
தனைஇ டக்கொடு தனித்துலை வலங்கொண்டு தகவால்
இனைய செய்கையி லேறுவார் கூறுவா ரெடுத்து. 42

துலை ஏறுங்கால் கூறிய வாய்மை

544. இழைத்த அன்பினில் இறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை
பிழைத்தி லோமெனிற் பெருந்துலை நேர்நிற்க வென்று

திறம்பாது நிற்கும் நாயனார், எதிர்நின்று தம்முன் அச்சம் மீதூர இவ்வாறு
கூறலும், அழகிய தண்ணளியினையுடைய மறையவர், அருளினால்
அவர்தம் நிலையினை உறுதிப்படுத்தி, இத்துலையைத் தலைக்கீடாகக்
கொண்டு, இவ்வுலகியல் நிலையினின்றும் அருள்இயல் உலகிற்கு
ஏற்றுவாராய் அவரும், அவர்தம் மனைவியாரும், மைந்தரும் துலையில்
ஏறுதற்கு இசைந்தனர்.

குறிப்புரை : பொச்சம் - குற்றம். இச்சமுக்கில் - வைத்த
நிதிபெண்டிர் மக்கள் குலம் கல்வி என்னும் இப்பித்த உலகின் தொடக்கு.

42. பொழிப்புரை : மனம் மகிழ்ந்து அம்மறையவர்தம்
மலரனைய திருவடிகளைத் தம் தலையால் வணங்கி, மலரணிந்த
கூந்தலையுடைய மனைவியாரொடு, மகனையும் துலையில் ஏற்றுதற்கு
அழைத்துக் கொண்டு வருபவர். அவ்வொப்பற்ற துலையை
வலம்கொண்டு தமக்குரிய தகுதி மேம்பாட்டால் இச்செய்கைக்குத்
துணிந்து, அத்துலையில் ஏறும் பொழுது கூறுவார்.

குறிப்புரை : இடக்கொடு - துலையில் இடுதற்காக அவர் இரு
வரையும் கொண்டு வந்து.

43. பொழிப்புரை : 'இறைவரிடத்துக் கொண்ட
அன்பினில், இறையவர்தம் திருநீற்று நெறியை இதுகாறும் யாம்
உண்மையாகத் திறம்பாதிருப்பின், நாங்கள் மூவரும் இத்துலையில்
ஏற, அக் கோவணம் உள்ள தட்டொடு ஒப்பாக நிற்பதாக' என்று கூறி,
மழையினால் நிரம்பி நிற்கும் குளங்கள் சூழ்ந்தபொழிலையுடைய
திருநல்லூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறையவரை வணங்கி, அன்பு

மழைத்த டம்பொழில் திருநல்லூர் இறைவரை வணங்கித்
தழைத்த அஞ்செழுத் தோதினார் ஏறினார் தட்டில். 43

துலை நேர் நிற்கல்

545. மண்டு காதலின் மற்றவர் மகிழ்ந்துடன் ஏற
அண்டர் தம்பிரான் திருஅரைக் கோவண மதுவும்
கொண்ட அன்பினிற் குறைபடா அடியவர் அடிமைத்
தொண்டும் ஒத்தலால் ஒத்துநேர் நின்றதத் துலைதான். 44

546. மதிவி ளங்கிய தொண்டர்தம் பெருமையை மண்ணோர்
துதிசெய் தெங்கணும் அதிசய முறவெதிர் தொழுதார்
கதிர்வி சும்பிடைக் கரந்திட நிரந்தகற் பகத்தின்
புதிய பூமழை இமையவர் மகிழ்வுடன் பொழிந்தார். 45

தழைதற்குக் காரணமாய் திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவாறு தட்டில்
ஏறினார்.

குறிப்புரை : தழைத்த அஞ்செழுத்து - உயிர் தழைத்தற்கு
ஏதுவாகிய திருவைந்தெழுத்து.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

44. பொழிப்புரை : மிகுந்த அன்பினால் மற்று அவர்கள்
மகிழ்ந்து உடனே துலைத்தட்டில் ஏறினார்களாக, அண்டங்கள்
அனைத்தையும் தமக்கு உடைமையாகக் கொண்டிருக்கும்
பெருமானாகிய இறைவனது திருவரையில் சாத்தும் கோவணமும்,
அவரிடத்துக் கொண்ட அன்பினில் குறைபடாத அடியவர்தம் தொண்டும்
ஒப்புடையன ஆதலால் அத்துலைதானும் ஒத்து நின்றது.

குறிப்புரை : மறைகள் - இறைவனைப் பொருளாகக்
கொண்டவை. அவர்களின் அடியவர்களும் இறைவனைப் பொருளாக
நெஞ்சத்துக் கொண்டவர்கள். ஆதலின் கோவணமும், அடிமைத்
திறமும் ஒத்து நின்றவாம்.

45. பொழிப்புரை : தம் அறிவினில் அறிவாய் நிற்கும்
இறைவரைக் கண்டு வழிபடும் அடியவர்தம் பெருமையை
இவ்வுலகத்தோர் யாவரும் வழுத்தி எங்கும் அதிசயம் பொருந்தத்
தொழுதார்கள். ஒளி பொருந்திய விண்ணிலிருந்து அவ்வொளி மறைவு

இறைக் காட்சி

547. அண்பர் பூமழை பொழியமற் றதனிடே ஒளித்த
முண்ட வேதிய ரொருவழி யான்முதல் நல்லூர்ப்
பண்டு தாம்பயில் கோலமே விசும்பினிற் பாகம்
கொண்ட பேதையுந் தாமுமாய்க் காட்சிமுன் கொடுத்தார்.
548. தொழுது போற்றிஅத் துலைமிசை நின்றுநேர் துதிக்கும்
வழுவில் அன்பரும் மைந்தரும் மனைவியார் தாமும்
முழுதும் இன்னருள் பெற்றுத்தம் முன்தொழு திருக்கும்
அழிவில் வான்பதங் கொடுத்தெழுந்தருளினார் ஐயர். 47

பெறுமாறு ஒக்க மலர்ந்த புதிய இனிய கற்பக மலர்களை மழைபோலப்
பொழிந்து வானவர் மகிழ்ச்சியுற்றனர்.

குறிப்புரை : இறைவன் தம் அறிவினில் அறிவாய் இருந்து
விளக்க அதனால் விளக்கம் பெற்ற அடியவர்கள் என்பார். 'மதி விளங்கிய
தொண்டர்' என்றார். கதிர் விசம்பு - ஒளி பொருந்திய விண்ணகம்.

46. பொழிப்புரை : விண்ணுலகத்தவர்கள் கற்பகப்
பூமழையை விசம்பு மறையப் பொழிந்தனராக, மற்று அதன் இடையில்
ஒரு வழியால் மறைந்தவராகிய முக்கீற்று வடிவில் நீறணிந்திருந்த
அம்மறையவர், முதன்மை வாய்ந்த திருநல்லூரில், ஒரு கூற்றில் வைத்த
உமையம்மை யாரும் தாமுமாகப் பண்டு தொட்டே உயிர்கட்கு அருள்
புரிந்து வரும் பாங்கில், அவ்வடியவர் முன் நின்று காட்சியருளினார்.

குறிப்புரை : விண்ணவர் பூமழை பொழிய மறையவர்
அதனிடேத் தாம் கொண்ட கோலத்தை மறைத்து, அம்மையப்பராகக்
காட்சி தந்தனர். எனவே மழை பொழிந்தது, அவர் கொண்ட கோலத்தை
மாற்றுதற்கு ஏற்ற இடனாயிற்று என்பது கருத்து.

47. பொழிப்புரை : வணங்கியும், வாழ்த்தியும் அத்துலையின்
மேல் இருந்து வழிபடும் குற்றமற்ற அன்பரும், மைந்தனாரும்,
மனைவியார் தாமும் ஆக முழுமையாகவும் இனிமையாகவும் அருள்
பெற்றுச் சிறக்க, தாம் எஞ்ஞான்றும் தொழுது இன்புற்று வரப்
பெருமானும் பெரிய சிவபதத்தைக் கொடுத்து எழுந்தருளி நின்றார்.

குறிப்புரை : அழிவில் வான்பதம் - அழிவற்ற சிறந்த பதம்.
சிவ பதம்.

பெற்றபேறு

549. நாதர் தந்திரு வருளினால் நற்பெருந் துலையே
மீது கொண்டெழு விமானம் தாகிமேற் செல்லக்
கோதி லன்பரும் குடும்பமும் குறைவறக் கொடுத்த
ஆதி மூர்த்தியா ருடன்சிவ புரியினை யணைந்தார். 48

48. பொழிப்புரை : இறைவர் தம் திருவருளினால், நன்மையும், பெருமையும் மிக்க அத்துலையே அவர்களை மேலே அழைத்துச் செல்லுகின்ற விமானமாகி, மேற்செல்ல, குற்றமற்ற அன்பராகிய நாயனாரும் அவர்தம் மைந்தரும் மனைவியாருமாகிய குடும்பத் தாரும் எஞ்ஞான்றும் குறைவுபடாததும் அழிவு படாததுமாகிய சிவ பதத்தைக் கொடுத்த பெருமானுடன் சிவபுரியை அணைந்தனர்.

குறிப்புரை : திருவருளால் துலையே விமானமாக இறைவரோடு, தம் குடும்பத்தாருடன் அடியவர் சிவபதம் அடைந்தனர்.

அமர்ந்தி நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் நாயன்மார்கள்

1. அப்பூதியடிகள் நாயனார்	தி. 4 ப.12 பா.10
2. அமர்ந்தி நாயனார்	தி. 4 பா. 97 பா. 7
3. கண்ணப்பநாயனார்	தி.4 ப.49 பா. 7, தி.4 ப.65 பா.8
தி.6 ப. 12 பா.6, தி.6 ப.28 பா.11,
தி. 6 ப.39 பா. 9, தி. 6 ப. 81 பா.6
தி. 6 ப. 87 பா. 1, தி.6 ப.96 பா.1
4. கணம்புல்ல நாயனார்	தி. 4 ப. 49 பா. 9, தி.6 ப. 12 பா.7
5. காரைக்காலம்மையார்	தி. 4 ப.95 பா.4
6. கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்	தி.4 ப.49 பா.4, தி.6 ப.20 பா.5
தி. 6 ப.23 பா.3, தி.6 ப.65 பா.6, தி. 6 ப.74 பா.8, தி.6 ப.20 பா.6
7. சண்டேசுர நாயனார்	தி.4 ப.49 பா.3, தி. 4 ப.48 பா.4
தி.4 ப.73 பா.5, தி.4 ப.102 பா.5
தி.5 ப.2 பா.4, தி.5 ப.70 பா.1, தி.5 ப.73 பா.8
தி.6 ப.18 பா.10, தி.6 ப.34 பா.10
தி.6 ப.73 பா.6, தி.6 ப.75 பா.9
8. சாக்கிய நாயனார்	தி.4 ப.49 பா.6, தி.6 ப.52 பா.8
9. திருஞானசம்பந்தர்	தி.4 ப.56 பா.1, தி.5 ப.44 பா.8
தி.5 ப.50 பா.8, தி.6 ப.58 பா.1
10. நமிநந்தியடிகள் நாயனார்	தி.4 ப.102 பா.2, 4,6
தி.6 ப.33 பா.4, தி.6 ப.41 பா.5

சுந்தரர் வணக்கம்

தொகை

‘ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே’

(தி.7ப.39 பா.)

வகை

தொழுதும் வணங்கியும் மாலயன் தேடரும் சோதிசென்றாங்கு
எழுதும் தமிழ்ப்பழ ஆவணம் காட்டி எனக்கு உன்குடி
முழுவதும் அடிமை வந்தாட்செய் எனப்பெற றவன்முரல்தேன்
ஒழுகும் மலரின்நற் றார்எம் பிரான்நம்பி யாரூரனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 8

விளி

வேறு

550. மலர்மிசை அயனு மாலுங்

காணுதற் கரிய வள்ளல்

பலர்புகழ் வெண்ணெய் நல்லூர்

ஆவணப் பழைமைகாட்டி

உலகய்ய ஆண்டு கொள்ளப்

பெற்றவர் பாதம்உன்னித்

தலைமிசை வைத்து வாழுந்

தலைமைநந் தலைமை யாகும்.

49

தொகை, பொழிப்புரை : திருவாரூரில் அமர்ந்தருளும் எம் தலைவனாகிய பெருமானுக்கு அடியேனாகிய நான் (ஆரூரன்), தில்லைவாழ் அந்தணர் முதலான அடியவர்க்கும் அடியேன் என்பது கருத்து. பாடல்தோறும் நிறைவில் ஆரூரர் இவ்வாறு கூறியதே பின் வந்த வகை நூலிலும் விளிநூலிலும் நம்பியாரூரருக்கு வணக்கம் கூறக் காரணமாயிற்று.

வகை, பொழிப்புரை : அயனும் மாலும் காண்டற்கரிய பெருமானால் எழுதப் பெற்ற தமிழ்ப்பழ ஆவணம் காட்டி ஆட்கொள்ளப் பெற்று நம்பியாரூரர் எம் தலைவராவார் என்பது கருத்து.

49. பொழிப்புரை : தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும், திருமாலும் காண்பதற்கு அரியவரான சிவபெருமான்,

பலரும் புகழும் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் அடிமையாதற்குரிய ஓலையின் பழமையைக் காட்டி, உலகம் உய்ய ஆட்கொள்ளப்பட்டவரான நம்பியாரூரின் திருவடிகளை நினைந்து, அத் திருவடிகளின் கீழ்வாழும் தலைமையே நம் தலைமையாகும்.

குறிப்புரை : வகைநூலில் ஆவணங் காட்டி இறைவன் ஆரூரரை ஆட்கொண்ட திறம் கூறியவாறே, விரிநூலிலும் கூறப்பட்டிருப்பது அறியத்தக்கது. நம்பிகள் ஆரூரரை எம்பிரான் என்றார், சேக்கிழார் அவர் திருவடிகளைத் தலைமிசை வைத்து வாழும் தலைமைநம் தலைமையாகும் என அவருக்கு வணக்கமும் கூறினார்.

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம் - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

சுந்தரர் தேவாரத்தில் நாயன்மார்கள் (திருத்தொண்டத்தொகை தவிர்ந்த தேவாரங்களில்)

1. இசைஞானியார் தி. 7 ப.16 பா.11, தி. 7 ப.38 பா.10
2. ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் தி. 7 ப.55 பா.3
3. கண்ணப்ப நாயனார் தி. 7 ப. 88. பா. 6,
தி. 7 ப.55 பா.4, தி. 7 ப.65 பா.2
4. கணம்புல்ல நாயனார் தி. 7 ப.55 பா.4
5. கோச்செங்கட்சோழ நாயனார் தி. 7 ப.55 பா.4,
தி. 7 ப.65 பா.1, தி. 7 ப.66 பா.2, தி. 7 ப.98 பா.10,11
6. கோட்புலி நாயனார் தி. 7 ப.15 பா.10
7. சடைய நாயனார் தி. 6 ப.7 பா.11, தி. 7 ப.16 பா.11,
தி. 7 ப.31 பா.11, தி. 7 ப.47 பா.10, தி. 7 ப.57 பா.12, தி. 7 ப.58 பா.10,
8. சண்டேசுர நாயனார் தி. 7 ப.16 பா.3, தி. 7 ப.17 பா.4
தி. 7 ப.39 பா.3, தி. 7 ப.65 பா.2
தி. 7 ப.55 பா.3, தி. 7 ப.88 பா.6
9. சாக்கிய நாயனார் தி. 7 ப.55 பா.4
10. தண்டியடிகள் நாயனார் தி. 7 ப.72 பா.10
11. திருஞானசம்பந்தர் தி. 7 ப.14 பா.11, தி. 7 ப.46 பா.7, தி. 7 ப.55
பா.4, தி. 7 ப.62 பா.8, தி. 7 ப.67 பா.5, தி. 7 ப.78 பா.10, தி. 7 ப.88 பா.8, 9
12. திருநாவுக்கரசர் தி. 7 ப.46 பா.7, தி. 7 ப.55 பா.4,
தி. 7 ப.67 பா.5, தி. 7 ப.65 பா.2,
தி. 7 ப.78 பா.10, தி. 7 ப.88 பா.5,8
13. திருநாளைப்போவார் நாயனார் தி. 7 ப.55 பா.4
14. தில்லைவாழந்தணர் தி. 7 ப.55 பா.4
15. நரசிங்கமுனையரையர் நாயனார் தி. 7 ப.17 பா.11
16. நெடுமாற நாயனார் தி. 7 ப.38 பா.8
17. புகழ்த்துணை நாயனார் தி. 7 ப.9 பா.6
18. மூர்க்க நாயனார் தி. 7 ப.55 பா.4

முதற் காண்டம்
மூன்றாம் சருக்கம்

இலைமலிந்த சருக்கம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிய

திருத்தொண்டத் தொகை

இரண்டாம் பாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தற் கடியேன்

ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்

கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்

கடவுரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்

மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்

எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்

அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயற் கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதற் காண்டம் - 3. இலைமலிந்த சருக்கம்

8. எறிபத்த நாயனார் புராணம்

தொகை

'இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தற் கடியேன்'

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

ஊர்மதில் மூன்றட்ட உத்தமர்க் கென்றோ ருயர்தவத்தோன்
தார்மலர் கொய்யா வருபவன் தண்டின் மலர்பறித்த
ஊர்மலை மேற்கொளும் பாக ருடல்துணி யாக்குமவன்
ஏர்மலி மாமதில் கழுகரு வூரி லெறிபத்தனே

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 9

விரி

நுதலிப்புகுதல்

551. மல்லல்நீர் ஞாலந் தன்னுள்

மழவிடை யுடையான் அன்பர்க்

கொல்லைவந் துற்ற செய்கை

உற்றிடத் துதவும் நீரார்

எல்லையில் புகழின் மிக்க

எறிபத்தர் பெருமை எம்மால்

சொல்லலாம் படித்தன் றேனும்

ஆசையாற் சொல்ல வுற்றாம்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : இலை வடிவினதாய்ப் புகழ் நிறைந்த வேலை ஏந்திய பெருமகனாராய் எறிபத்த நாயனார்க்கு அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : மும்மதில் எரித்த சிவபிரானுக்குச் சூட்டமலர் கொய்து வரும் தவமுடைய சிவகாமியாண்டார் (கையிலிருந்து) தண்டில் உள்ள பூக்கூடையைப் பறித்துச் சிந்திய, ஊர்ந்து வரும் மலையனைய யானையையும், அதன் பாகர்களின் உடல்களையும் வெட்டிக்கொன்றவர். அழகுமிக்க மதில்கூழ்ந்த கருவூரில் தோன்றிய எறிபத்தராவர்.

1. பொழிப்புரை : வளம் மிக்க கடலால் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தின்கண் இளமையான ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டருளும்

552. பொன்மலைப் புலிவென் றோங்கப்
 புதுமலை யிடித்துப் போற்றும்
 அந்நெறி வழியே யாக
 அயல்வழி யடைத்த சோழன்
 மன்னிய அநபா யன்சீர்
 மரபின்மா நகர மாகும்
 தொன்னெடுங் கருவு ரென்னும்
 சுடர்மணி வீதி மூதூர்.

2

சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்குத் துன்பம் வந்த பொழுது விரைந்து வந்து அவர்களுக்கு வேண்டும் செய்கைகளைச் செய்கின்ற குணத்தை உடையவராய் வரம்பிகந்த கீர்த்தியில் மேம்பட்ட எறிபத்த நாயனாரது பெருமை, எம்மால் சொல்லப்படும் தன்மை உடைத்தன்று. அவ்வாறிருப்பினும் அவர் மீதிருக்கும் மீதூர்ந்த ஆசையால் சொல்லத் தொடங்கினம்.

குறிப்புரை : ஒல்லை - விரைந்து. உற்றிடத்து - துன்பம் வந்த விடத்து. 'அளவில் ஆசை துரப்ப அறைகுவேன்' (தி.12 பாயிரம் பா.5) என முன் பொதுவகையால் கூறிய ஆசிரியர், ஈண்டுச் சிறப்பு வகையானும் கூறினார், அடியவர் மீதிருக்கும் அன்பு மீதூர்வு தோன்ற.

2. பொழிப்புரை : இமய மலையினிடத்துக் கட்டிய புலிக்கொடி, பிற நாட்டு அரசர்களை வென்று மேம்பட்டபெருமையை விளக்கிநிற்ப, மலைகளை இடித்துத் தன்னால் உண்டாக்கப்படும் புதிதான அந்த வழியே செல்வோர்க்கு வழியாக, முன்னிருந்த சுற்று வழிகளை அடைத்த சோழர் மரபில் வந்த அரசனாகிய நிலை பெற்ற சிறப்பினை யுடைய அநபாயனின் மரபினருக்குப் பெரிய தலைநகரமாக விளங்குவது, பழமை மிக்க கருவுர் என்னும் ஒளி பொருந்திய மணிகள் பதித்த வீதிகளை உடைய பழமையாகிய ஊராகும்.

குறிப்புரை : பொன்மலை - இமயமலை. நம் இந்தியப் பெருநாடு வடக்கில் இமயமலையை எல்லையாக உடையது. அதுவே அரணாகவும் உள்ளது. அதில் பல வழிகள் இருப்பின் நாட்டிற்குப் பாதுகாப்பு இராது என்று கருதிய சோழப் பேரரசர்கள், முன்னிருந்த பலவழிகளையும் அடைத்துப் புதிய வழி ஒன்றையுமே போக்குவரத்திற்கு உரியதாக அமைத்தனர். இது அவர்களின் நாடுகாக்கும் திறனை

553. மாமதில் மஞ்சு சூழும்

மாளிகை நிரைவிண் சூழும்

தூமணி வாயில் சூழும்

சோலையில் வாசஞ் சூழும்

தேமலர் அளகஞ் சூழும்

சிலமதி தெருவிற் சூழும்

தாமகிழ்ந் தமரர் சூழும்

சதமகன் நகரம் தாழ.

3

554. கடகரி துறையி லாடும்

களிமயில் புறவி லாடும்

உணர்த்துகின்றது. சோழ அரசர்கள் முடிகூட்டிக் கொள்வதற்குரிய பெரு நகரங்களில் கருவூரும் ஒன்றாகும். மாநகர் - தலைநகர்.

3. பொழிப்புரை : தேவர்கள் தாம் மகிழ்ந்து உறைகின்ற இந்திரனது பொன்னுலகமும், இந்நகரச் சிறப்பிற்குத் தாழ்ந்துள்ளது என்னுமாறு, அங்குள்ள பெரிய மதில்களில் மேகங்கள் சூழும். மாளிகைகளின் வரிசைகள், மேக மண்டலத்தை அளாவிநிற்கும். தூய்மையான இரத்தினங்கள் வாயில்களில் சூழ்ந்திருக்கும். தேன் கமழ்கின்ற மலர்கள், பெண்களின் கூந்தலில் சூழ்ந்திருக்கும். அம்மகளிரின் முகமாகிய சில மதிகள் தெருவில் சூழும்.

குறிப்புரை : சூழும் எனும் சொல் அடுக்கி வந்து இப்பாடற்கு அணி செய்கின்றது. அளகம் - கூந்தல். பெண்களின் முகத்திற்கு மதி ஒப்பாதல் பற்றிச் 'சில மதி தெருவில் சூழும்' என்றார். வானில் ஒரு மதியே இருக்க, இப்பெருநகரில் சில மதிகள் இருக்கின்றன, என்பது ஒரு நயம். சில மதி (சில பெண்கள்) தெருவில் சூழும் என்றது, தத்தம் செயற்பாட்டிற்கன்றி வறிதே, எப்பெண்மணிகளும், தெருவிடத்து வாரார் என்பது பற்றியாம். முன், 'தனயரும் மனையிற் றப்பார்' (தி.12 சரு.1-5) என்பதனோடு இதனையும் ஒத்து நோக்கின் அக்காலத்து மகளிரும் மைந்தரும் எந்நிலையிலிருந்தனர் என்ற பண்பாடு தெரிய வரும். சதம் - நூறு; மகம் - வேள்வி, நூறு வேள்விகளைச் செய்தவன் இந்திரனாவான். அதுபற்றியே, அவன் 'சதமகன்' என அழைக்கப்பட்டான்.

4. பொழிப்புரை : மதம் பொழிகின்ற யானைகள் நீர்த்துறைகளில் விளையாடும். களிப்பினையுடைய மயில்கள் முல்லை நிலத்தில் விளையாடும். நெருங்கிய மணிகள் அடர்ந்த அரங்கில்

சுடர்மணி யரங்கி லாடும்

அரிவையர் குழல்வண் டாடும்

படரொளி மறுகி லாடும்

பயில்கொடி கதிர்மீ தாடும்

தடநெடும் புனிகொண் டாடும்

தனிநகர் வளமை ஈதால்.

4

555. மன்னிய சிறப்பின் மிக்க

வளநக ரதனின் மல்கும்

பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்து

சுரர்களும் போற்றும் பொற்பால்

துன்னிய அன்பின் மிக்க

தொண்டர்தஞ் சிந்தை நீங்கா

அந்நிலை யரனார் வாழ்வ

தானிலை யென்னுங் கோயில்.

5

நடிக்கின்ற பெண்கள் கூந்தலில் வண்டுகள் ஆடும். ஒளி படர்ந்திருக்கும் வீதிகளில் ஆடுகின்ற நெருங்கிய கொடிகள், கதிரவன் மண்டலத்தின் மேல் உயர்ந்தாடும். பரந்த நெடிய இந்நிலவுலகத்தில் அனைவராலும் பாராட்டத்தக்க ஒப்பற்ற அந்நகரின் வளம் இதுவாம்

குறிப்புரை : புறவு - முல்லை நிலம். ஆல் - அசை.

5. பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற சிறப்பினால் உயர்ந்த வளத்தினை உடைத்தாகிய அந்நகரத்தின்கண் இருக்கும் பொன்னாலாகிய மதிலைச் சுற்றி அமரர்களும் வழிபடுதற்குரிய சிறப்பினால், தம் உள்ளத்துக் கலந்த அன்பிற்சிறந்த அடியவர்களின் இதயத்தை விட்டு என்றும் நீங்காத அந்நிலைமையினையுடைய சிவபெருமானார் மகிழ்ந்திருப்பது கருவூரில் இருக்கும் 'ஆனிலை' என்னும் திருக்கோயிலாகும்.

குறிப்புரை : 'அரனார் வாழ்வது ஆனிலை' என்னும் கோயிலாகும். அவ்விடத்திலன்றி, அன்பு மிக்க அடியவர் உள்ளத்திலும் அவ்வரனார் அன்பு செய்து நிற்பர் என்பார் 'அன்பின் மிக்க தொண்டர் தம் சிந்தை நீங்காஅரனார்' என்றார். தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு அவரினும் அன்ப போற்றி' (தி.8 ப.5 பா.69) என்னும் திருவாசகமும்.

எறிபத்தரின் தொண்டு

556. பொருட்டிரு மறைகள் தந்த

புனிதரை இனிதக் கோயில்

மருட்டுறை மாற்று மாற்றால்

வழிபடுந் தொழில் ராகி

இருட்கடு வொடுங்கு கண்டத்

திறையவர்க் குரிமை பூண்டார்க்

கருட்பெருந் தொண்டு செய்வார்

அவர்எறி பத்த ராவார்.

6

557. மழைவளர் உலகில் எங்கும்

மன்னிய சைவ மோங்க

அழலவிர் சடையான் அன்பர்க்

கடாதன அடுத்த போது

அந்நிலை - அத்தகைய சிறப்பினையுடைய நிலை. அகரம் பண்டறிசுட்டாம். அகரமாகிய நிலையினையுடையார் என்றலும் ஒன்று. 'அகரமுதல எழுத்தெல்லாம்' (குறள், 1) என வருவதும் காண்க. ஆன் + நிலை = ஆனிலை. காமதேனுவால் வழிபடப்பெற்ற பதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. திருக்கோயிலின் பெயரும் இதுவாம்.

6. பொழிப்புரை : மெய்ப்பொருளைத் தருகின்ற அழகிய மறைகளை அருளிச் செய்த சிவபெருமானை, இனிதாக அக்கோயிலில், உலகியல் உணர்விற்கு ஏதுவாகிய மயக்க நெறிகளை நீக்குமாற்றால் வழிபாடு செய்கின்ற தொழிலை உடையவராய், கருநிறமுடைய நஞ்சு சேர்ந் திருக்கும் திருமிடற்றையுடைய முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகிய, அடிமை பூண்ட அன்பர்க்குத் தாம் கொண்ட அருள் நிறைந்த பெரிய திருத்தொண்டைச் செய்து வருகின்ற அடியவர் ஒருவர்; அவர் எறிபத்த நாயனார் என்று அழைக்கப்படுவர்.

குறிப்புரை : மருள் - மெய்ப்பொருளல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருள் என்று கருதுவது. சிறப்புக்கு வித்தாகும் புனிதர் - தூய்மையானவர்; இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கியவர். மறைகள் தந்த என்பதன்றி மறைகடந்த என்றலுமாம்.

7. பொழிப்புரை : அவர், மழையினால் செழிப்புற்று ஓங்கும் நில வுலகின்கண், எவ்விடத்தும் நிலைபெற்ற சைவசமயநெறி தழைத்து ஓங்கத் தீப்போல் ஒளிக்கின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானின்

முழையரி யென்னத் தோன்றி

முரண்கெட எறிந்து தீர்க்கும்

பழமறை பரசுந் தூய

பரசுமுன் னெடுக்கப் பெற்றார்.

7

சிவகாமியாண்டாரின் திருத்தொண்டு

558. அண்ணலார் நிகழும் நாளில்

ஆனிலை யடிக ளார்க்குத்

திண்ணிய அன்பு சுவர்ந்த

சிவகாமி யாண்டா ரென்னும்

புண்ணிய முனிவ னார்தாம்

பூப்பறித் தலங்கல் சாத்தி

உண்ணிறை காத லோடும்

ஒழுகுவார் ஒருநாள் முன்போல்.

8

அடியவர்களுக்கு, நேரத்தகாத தீங்குகள் நேர்ந்த பொழுது, மலையிடத்து இருக்கும் குகையில் வாழும் சிங்க ஏறு போல வெளிப்பட்டு, அத்துன்பம் செய்தாரது வலிமை அழியுமாறு அவர்களை அழித்து, அத்துன்பத்தினின்றும் நீக்கும் பழமையான மறைகளும் போற்றுதற்குரிய தூய்மையான மழுப்படையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தில் தாங்கப் பெற்றவர்.

குறிப்புரை : வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலின் 'மழை வளர் உலகு' என்றார். நிலைபெற்ற சிவநெறியைப் போற்றி வருவது சைவம் ஆதலின் 'மன்னிய சைவம்' என்றார். அழலின் செந்நிறத்தை ஒத்துத் திருச் சடைவிளங்குதல் பற்றி அதனொடு உவமித்தார். முழையரி - குகையிடத்து இருக்கும் சிங்கம். பதுங்கி இருத்தற்குரிய இடம் அதுவாதலின் 'முழையரி' என்றார். அடியவர்க்கு உற்ற இடுக்கணை நீக்குதலின், பழமறைகளும் அவரிடத்து இருக்கும் அப்பரசினைப் பாராட்டுவன வாயின. பரசு என வருவனவற்றில் முன்னையது வழிபடுதல் எனும் பொருளது; பின்னையது கருவி எனும் பொருளது. அழல் - நெருப்பு.

8. பொழிப்புரை : பெருமையில் சிறந்த இவ் எறிபத்த நாயனார் இவ்வரிய பணியைச் செய்து வருகின்ற நாளில், ஆனிலை என்னும் திருக்கோவிலின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானார்க்கு உறைப்பு மீதூர்ந்த அன்பினராய் சிவகாமியாண்டார் என்னும் புண்ணிய முனிவனார், தாம் மலர்களைக் கொய்து இறைவற்கு ஏற்கும்

559. வைகறை யுணர்ந்து போந்து

புனல்மூழ்கி வாயுங் கட்டி

மொய்ம்மலர் நெருங்கு வாச

நந்தன வனத்து முன்னிக்

கையினில் தெரிந்து நல்ல

கமழ்முனை அலரும் வேலைத்

தெய்வநா யகர்க்குச் சாத்தும்

திருப்பள்ளித் தாமங் கொய்து.

9

மாலைகளாகத் தொடுத்து, அணிவித்துத் தம் உள்ளத்து நிறைந்த பெரு விருப்போடு அப்பணியைச் செய்து வருகின்றவர், ஒரு நாள் தாம் நாளும் செய்துவருவது போல.

குறிப்புரை : திண்ணிய அன்பு - உறைப்புடைய அன்பு. அஃதாவது தாம் மேற் கொண்டிருக்கும் தொண்டில் வழுவாத அன்பு. அலங்கல் - மாலை.

9. பொழிப்புரை : விடியற்காலையில் துயில் எழுந்து, திருக்குளத் திறகுச்சென்று நீராடி, வாயையும் கட்டிக் கொண்டு, திரளான மலர்கள் நெருங்கிய நறுமணம் கமழும் திருநந்தனவனத்தை அடைந்து, கையினால் ஆராய்ந்து, நல்ல மணமுடையனவாய் அன்று அலரும் பருவ முடைய அரும்புகளை, அவை அலர்தற்குரிய சமயத்தில் தெய்வங் களுக்கெல்லாம் தலைமையானவராகிய சிவபெருமானுக்கு அணிவித் தற்குரிய திருமாலைக்கு ஆகின்ற மலர்களைக் கொய்து.

குறிப்புரை : வானில் உலவும் விண்மீன்களின் நிலையைக் கொண்டு காலத்தை உணர்தலின் 'வைகறை உணர்ந்து' என்றார். காலக் கருவி கொண்டோ, பிறர் உணர்த்தல் கொண்டோ எழுந்து, தாமே உரிய நேரத்தை உணர்ந்து எழுதலின், 'வைகறை உணர்ந்து' என்றார் என்ற லுமாம். மலர் பறிக்கும் பொழுதும், மாலையாகக் கட்டி இறைவற்கு அணிவிக்கும் பொழுதும் வாய் நீராவி, தும்மல், இருமல், உமிழ்நீர் முதலாயினவற்றால் தூய்மை இழக்காதவாறும், மலர்களின் மணம் மூக்கினால் நுகரப்படாதவாறும் இருத்தற்கு வாயைக் கட்டுதல் வேண்டுதலின், 'வாயும் கட்டி' என்றார். மலர்களுள் மணமுடையனவும், அன்று அலரும் தன்மை உடையனவுமே இறைவற்கு உகந்தன ஆதலின் 'வாச நந்தன வனத்து' என்றும், 'நல்ல கமழ்முனை அலரும் வேலை' என்றும் கூறினார். ஏனைய உயிர்கள் போல ஓரொருகால்

560. கோலப்பூங் கூடை தன்னை

நிறைத்தனர் கொண்டு நெஞ்சில்

வாலிய நேசங் கொண்டு

மலர்க்கையில் தண்டுங் கொண்டங்

காலய மதனை நோக்கி

அங்கணர்க் கமைத்துச் சாத்தும்

காலைவந் துதவ வேண்டிக்

கடிதினில் வாரா நின்றார்.

10

துன்பப்பட்டும் ஒரு கால எல்லையில் இறந்தும் வருகின்ற தெய்வங்களுக்கு எல்லாம் தலைவன் சிவபெருமானே ஆதலின் 'தெய்வநாயகர்' என்றார். காரணம் அவன் சாவா மூவாச் சிங்கமாய் என்றும் இருத்தலினாலேயாம். 'நம் மவரவரே மூவரென் றேஎம்பி ரானொடும் எண்ணிவிண் ணாண்டுமண்மேல் தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே' (தி.8 ப.5 பா.4), 'செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள செங்கீரை ஆடி அருளே' (குமரகுரு. முத்துக். செங். 1) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க. இறைவற்கு ஆகும் மலர்கள், இலைகள், வேர்கள் முதலியவற்றைத் திருப்பள்ளித் தாமம் என்பர்.

10. பொழிப்புரை : அழகிய திருப்பூங் கூடையில் அம் மலர்களை நிறைத்துக் கொண்டு, தம் உள்ளத்தில் தூய மெய்யன்பையுடைய வராய், மலர்போலும் திருக்கரத்தில், அம்மலர்க் கூடையைத் தொங்க விட்டிருக்கும் தண்டத்தையும் கொண்டு, அங்குள்ள திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்குத் திருமாலை கட்டிச் சாத்தும் அமையத்து, அம்மலர்களைக் கொண்டு வந்து உரிய நேரத்தில் கொடுக்க விரும்பி விரைந்து வந்தார்.

குறிப்புரை : கோலம் - அழகு. வாலிய நேசம் - தூயமெய்யன்பு. தண்டு - அலக்கு; இது தலைப்பில் ஒரு வளைவுடைதாக இருக்கும். அவ் வளைவு மலர்களையுடைய சிறு மரக்கிளைகளிலும் செடிகளிலும் உள்ள மலர்களை அவற்றிற்கு ஊறு நேராவாறு வண்ணம் வளைத்துப் பறிப்பதற்கு உதவுவது.

'வன் தனித்தண்டில் தூங்கும் மலர்கொள் பூங்கூடை' எனப் (பா.563) பின்னர் வருதலின் அத்தண்டில் பூக் கூடையை எடுத்துச் செல்லும் மரபும் இதனால் விளங்கும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

561. மற்றவ ரணைய இப்பால்

வளநக ரதனில் மன்னும்

கொற்றவர் வளவர் தங்கள்

குலப்புகழ்ச் சோழ னார்தம்

பற்றலர் முனைகள் சாய்க்கும்

பட்டவர்த் தனமாம் பண்பு

பெற்றவெங் களிறு கோலம்

பெருகுமா நவமி முன்னாள்.

11

562. மங்கல விழவு கொண்டு

வருநதித் துறைநீ ராடிப்

பொங்கிய களிப்பி னோடும்

பொழிமதஞ் சொரிய நின்றார்

11. பொழிப்புரை : அச் சிவகாமியாண்டார் இவ்வாறு வந்து கொண்டிருக்க, இப்பால் வளம் மிக்க அக்கருவூரில் வாழும் அரசரும், சோழர் குலத்தோன்றலாரும் ஆய புகழ்ச்சோழனார்தம் பகைவரது போர் முனையை அழிக்கும் பட்டவர்த்தனம் எனும் மேன்மை பெற்ற கொடிய யானையானது, விழாக் கொண்டாடுதற்கு உரிய நவமியின் முதல் நாளாகிய அட்டமியில்.

குறிப்புரை : பட்டவர்த்தனம் - அரசர் இவர்ந்து வரும் மேன்மை பெற்ற பட்டத்து யானை. மாநவமி - மகாநவமி. புரட்டாசித் திங்களில் வளர்பிறை முதல்நாள் தொடங்கி 9 நாள்கள் முடிய இறைவியை நோக்கிச் செய்யப்படும் நவராத்திரிப் பெருவிழாவாகும். நவமியை அடுத்த தசமியில் இவ்விழா நிறைவு பெறுதலின் தசரா என அழைப்பர். நவமியன்று தெருவும், திருக்கோயில்களும் வீடுகளும் விழாக் கோலம் பூண்டிருக்கும் ஆதலின் 'கோலம் பெருகும் மாநவமி' என்றார். நவமியில் நிகழும் இவ்விழாச் சிறப்பையும் குறிக்கவே, அட்டமி என்னாது 'நவமி முன்னாள்' என்றார். மற்று - அசைநிலை.

12. பொழிப்புரை : மங்கலம் பொருந்திய விழா நாளில் அணிதற்குரிய அணிகளைக் கொண்டு, நீர்மிகுந்து வருகின்ற ஆம்பிராவதி நதித் துறையில் நீராட்டப்பெற்று, மிகுந்த களிப்போடு பொழிகின்ற மதநீர் பெருக, வழிநிற்பார் எவரும் அஞ்சி எவ்விடத்தும்

எங்கணு மிரியல் போக

எதிர்பரிக் காரர் ஓடத்

துங்கமால் வரைபோல் தோன்றித்

துண்ணென அணைந்த தன்றே.

12

563. வென்றிமால் யானை தன்னை

மேல்கொண்ட பாக ரோடும்

சென்றொரு தெருவின் முட்டிச்

சிவகாமி யார்முன் செல்ல

வன்தனித் தண்டில் தூங்கும்

மலர்கொள்பூங் கூடை தன்னைப்

பின்தொடர்ந் தோடிச் சென்று

பிடித்துடன் பறித்துச் சிந்த.

13

ஓடிப் போகவும், உடன்வந்த குத்துக் கோல்காரர்களும் எதிர் ஓடவும், உயர்ந்த பெருமை பொருந்திய மலையனைய தோற்றத்துடன் அவ்யானை, விரைவாக வந்தது.

குறிப்புரை : ஆம்பிராவதி - இது கோவை மாவட்டத்தில் திரிமூர்த்தி மலைக் கருகில் தோன்றி, கிழக்காக ஓடி, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் கட்டளை என்னும் ஊருக்கு அருகிலுள்ள திருமுக் கூடலில் காவிரியொடு கலக்கும் ஆறாகும். ஆம்பிரம் - மாமரம். மாமரங்களின் நீழலிலேயே இவ்ஆறு பெரிதும் வருவதால் இப்பெயர் பெற்றது. குத்துக் கோல்காரர் - ஈட்டி முதலிய குத்துக் கோல்களைக் கொண்டு யானையை அடக்கிவருவோர். இவர்கள் யானையுடன் நடந்து வருவோராவர். அன்று ஓ, என்பன அசை நிலைகளாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

13. பொழிப்புரை : வெற்றி பொருந்திய அப்பெரிய யானையானது தன் மீது இவர்ந்து வரும் பாகரோடும் சென்று, ஒரு தெருவில் அப்பாக்களின் கட்டுக் கடங்காமல் தனக்கு முன் சென்று கொண்டிருக்கும் சிவகாமியாண்டாரைக் கண்ட அளவில், அவர்தம் வலிமை மிக்க ஒப்பற்ற தண்டில் தொங்குகின்ற மலர்கள் நிறைந்த திருப்பூங் கூடையை, அவர் பின் தொடர்ந்து ஓடிப் பற்றி, நிலத்தில் சிந்த.

குறிப்புரை : அரசனுக்குரிய வெற்றியை யானை மீதேற்றி 'வென்றிமால் யானை' என்றார். மால் யானை - பெரிய யானை; ஒரு தெருவில் முட்டி எனவே அவ்யானை பாக்கர்க்கு அடங்காத நிலையில்

564. மேல்கொண்ட பாகர் கண்டு

விசைகொண்ட களிற்று சண்டக்
கால்கொண்டு போவார் போலக்
கடிதுகொண் டகலப் போக
நூல்கொண்ட மார்பின் தொண்டர்
நோக்கினர் பதைத்துப் பொங்கி
மால்கொண்ட களிற்றின் பின்பு
தண்டுகொண் டடிக்க வந்தார்.

14

சிவகாமியாண்டாரின் முறையீடு

565. அப்பொழு தணைய வொட்டா

தடற்களி றகன்று போக
மெய்ப்பெருந் தொண்டர் மூப்பால்
விரைந்துபின் செல்ல மாட்டார்
தப்பினர் விழுந்து கையால்
தரையடித் தெழுந்து நின்று
செப்பருந் துயரம் நீடிச்
செயிர்த்துமுன் சிவதா வென்பார்.

15

சென்றமை தெரிய வருகின்றது; தூங்கு - தொங்குகின்ற.

14. பொழிப்புரை : அவ்யானையின் மேல் ஏறியிருக்கும் பாகர்கள் அதைக் கண்டு, விரைவாகச் செல்லுகின்ற யானையை ஊழிக் காற்றினைத் தம் வயப்படுத்திக் கொண்டு செல்வாரைப் போல விரைந்து, அதனை அகலக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்களாக, முந்நூலை அணிந்த மார்பினையுடைய சிவகாமியாண்டார் அவ்யானையைப் பார்த்து, மனம் பதைத்துச் சினந்து, மயக்கம் கொண்ட அவ்யானையின் பின்னாக அதனைத் தம் தண்டு கொண்டு அடிக்க வந்தார்.

குறிப்புரை : சண்டக்கால் - ஊழிக் காற்று. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

15. பொழிப்புரை : அது பொழுது வலிய அவ்யானை அவரை அணுகாதவாறு நீங்கிப் போக, மெய்ம்மையான பெருமையினை உடைய சிவகாமியாண்டார் தம்மூப்பினால் விரைந்து அதன்பின் செல்ல இயலாதவராய் நின்று விட்டவர், கீழே விழுந்து, கைகளினால் நிலத்தை

566. களியா னையின்ஈர் உரியாய் சிவதா
எளியார் வலியாம் இறைவா சிவதா
அளியார் அடியார் அறிவே சிவதா
தெளிவார் அமுதே சிவதா சிவதா. 16
567. ஆறும் மதியும் அணியுஞ் சடைமேல்
ஏறும் மலரைக் கரிசிந் துவதே
வேறுள் நினைவார் புரம்பெந் தவியச்
சீறுஞ் சிலையாய் சிவதா சிவதா. 17

அடித்து மோதிப், பின் எழுந்து நின்று, சொலற்கரிய துன்பத்தால் மிகுந்த சினமுடையவராய்ச் 'சிவதா' என்பாராகி .

குறிப்புரை : சிவதா - மங்கலத்தைச் செய்பவன் என்னும் பொருள்பட நின்ற விளிச் சொல். இச் சொல்லை அவர் நாளும் ஓதிவந்த பழக்கத்தால் இத்தகைய இடர் வந்த பொழுதும் அம்மங்கலச் சொல்லையே கூறுவா ராயினர். இறைவனை நினைத்து ஓலமிடும் ஓர் ஓலச் சொல் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை).

16. பொழிப்புரை : மதத்தையுடைய யானையினின்றும் உரித்த தோலைப் போர்த்தவரே! சிவதா! எளியவர்களுக்குத் துணைநிற்கும் இறைவனே! சிவதா! அன்பு மீதார்ந்த மெய்யடியார்களின் உயிர்க்குயிரே! சிவதா! இறைமைக் குணங்களைத் தெளிவார்க்கு அமுதமே! சிவதா! சிவதா!

குறிப்புரை : களி - மதம். அளியார் - அன்பு மீதார்ந்தவர்.

17. பொழிப்புரை : கங்கையையும் இளம் பிறையையும் அணிந்த சடைமுடியின்மேல் அணிதற்குரிய இம்மலரை, இவ்யானை சிந்தியது தகுமோ-? பகைமை கருதிய அசுரர்களின் முப்புரங்களும் எரிந்து ஒழியச் சினந்து மேருவை வில்லாக வளைத்தவரே! சிவதா! சிவதா!

குறிப்புரை : இறைவனைத் தமக்குற்ற துணையாகக் கொண்டு வழிபடுவதே இயல்பாக, அதற்கு மாறாகப் பகைமையை நினைத்தவர் என்பார் முப்புரத்தவரை, 'வேறு உள்நினைவார்' என்றார். இறைவ னின் சீற்றத்தை வில்லில் ஏற்றிச் 'சீறும் சிலையாய்' என்றார்.

568. தஞ்சே சரணம் புகுதுந் தமிழோர்
நெஞ்சேய் துயராங் கெடநேர் தொடரும்
மஞ்சே யெனவீழ் மறலிக் கிறைநீள்
செஞ்சே வடியாய் சிவதா சிவதா. 18

569. நெடியோன் அறியா நெறியா ரறியும்
படியால் அடிமைப் பணிசெய் தொழுகும்
அடியார் களியான் ஆரா அணைவாய்
முடியா முதலாய் எனவே மொழிய. 19

18. பொழிப்புரை : தம்மை அடைக்கலமாகக் கொண்ட மார்க்கண்டேயரின் மனத்தின்கண் உள்ள துன்பம் நீங்க, எதிர்த்துத் தொடரும் மேகம் போல வந்த இயமனுக்குச் சிறிதே நீண்ட சிவந்த திருவடியை உடைய வரே! சிவதா! சிவதா!

குறிப்புரை : தஞ்சம் - அடைக்கலம். நெஞ்சு ஏய்துயரம் - மனத்தின் கண் பொருந்திய துன்பம். மஞ்சு - மேகம். இயமனின் நிறம் அன்ன தாதலின் 'மஞ்சே எனவீழ் மறலி' என்றார். இறை நீள் - சிறிது நீண்ட; இயமனை உதைக்கப் பெருமானின் திருவடி சிறிது நீண்டது என்பார். 'இறை நீள் சேவடி' என்றார். செஞ்சேவடி சிவப்பானதும் வீடுபேற்றை வழங்குவதுமான திருவடி.

19. பொழிப்புரை : திருமாலும் தேடி அறிய இயலாதவாறு நீண்ட சிவபெருமானுக்குத், தாம் உணர்ந்த வகையில் அடிமைத் தொழில் புண்டு நிற்கும் அடியவர்களில், யான் எவ்வகையினன்? (ஒன்றற்கும் பற்றாதவன்). அங்ஙனமிருக்க நீ இங்கு வந்து எவ்வாறு இடர் தீர்ப்பாய்! முடிவில்லாத முதற்பொருளே! எனச் சிவகாமியாண்டார் மொழியவே.

குறிப்புரை : மெய்யடியார்களில் ஒருவனாக எண்ணத்தக்கவன் அல்லன் நான். அங்ஙனமிருக்க யான் ஓலமிடநீ எங்ஙனம் அணைவாய் என வினவுவார். 'அடியார்களில் யான் ஆரா அணைவாய்' என்றார். எனவே இறைவன் தாம் அழைக்கும் பொழுது வாராதிருத்தற்குக் காரணம் தம் தகுதியின்மையேயன்றி, இறைவனின் கருணைக் குறை வன்று என்பது அவர் கருத்தாகின்றது. முடியா முதலாய் - அழிவில்லாத முதல்வனே, 'பொன் னம்பலத்தெம் முடியா முதலே' (தி.8 ப.21 பா.) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. இப்பாடல் சில ஏட்டுப் படிக்களில் இல்லையென்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உறை).

எறிபத்தரின் செயல்

வேறு

570. என்றவ ருரைத்த மாற்றம்

எறிபத்தர் எதிரே வாரா

நின்றவர் கேளா மூளும்

நெருப்புயிர்த் தழன்று பொங்கி

மன்றவ ரடியார்க் கென்றும்

வழிப்பகை களிநே யன்றோ

கொன்றது வீழ்ப்ப னென்று

கொடுமழு எடுத்து வந்தார்.

20

20. பொழிப்புரை : இவ்வாறு சிவகாமியாண்டார் முறையீடு செய்து கொண்டிருக்கும் சொற்களை அவர் எதிரில் வருகின்ற எறிபத்தர் கேட்டு; தன்னுள் மூளும் சினத்தீயோடு பெருமூச்சு விட்டு, மேலும் சினந்து, தில்லையில் கூத்தியற்றும் அடியவர்களுக்கு எந்நாளும் வழி வழியாகப் பகைமையாயுள்ளது யானையேயன்றோ? ஆதலால் அவ்யானையைக் கொன்று தரையில் வீழ்த்துவேன் என்று கொலை செய்தற்கு ஏது வாய் கொடிய மழுப் படையை எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்.

குறிப்புரை : வாரா நின்றவர் - வந்து கொண்டிருப்பவர். கேளா - கேட்டு. வழிப் பகை - வழிவழியாகப் பகைமை கொண்டிருப்பது; கோச் செங்கட்சோழரின் வழிபாட்டிற்கு இடையூறு செய்ததும், துருவாச முனிவர் அளித்த சிவப்பிரசாதத்தை இந்திரன், யானையின் மத்தகத்து வைப்ப, அதனைச் சிந்தி அழித்துச் சாபம்பெற்றதும், அமணர் வழி வந்த யானை பாண்டியனுக்கு ஊறுவிளைத்ததும், முதலாய நிகழ்ச்சிகளை நினைவுகூர்ந்து இங்ஙனம் கூறினார். இவ்வகைமை யெல்லாம் நீங்கவோ, இறைவர் தமக்கு வெள்ளையானை தந்து அழைத்தது எனச்சுந்தரர் பெருமான் நினைந்ததும் காண்க. 'ஆனை உரித்தபகை அடியேனொடு மீளக்கொலோ' (தி.7 ப.100 பா.2) என்பது அவர் திருவாக்கு ஆகும். இனிக் களிறு என்பதை உருவமாகக் கொண்டு ஐம்புலக் களிறாகிய யானை என்பாரும் உளர் 'தொண்டரஞ்சு களிறும் அடக்கி' (தி.2 ப.114 பா.1) 'இவ்வரும் பிறனிப் பௌவநீர் நீந்தும் ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த ஐவரும் பகையே' (தி.9 ப.8 பா.2), 'பழியே விளைக்கும் பஞ்சேந்திரக் குஞ்சரம்' எனவரும் திருவாக்குகளை இது நினைவுகூர வைக்கின்றது. பொறிகள் யாவர்க்கும் பகையேயாயினும், அடியவர் அப்பகைமையை உணர்ந்தும், அல்லாதார்

571. வந்தவ ரழைத்த தொண்டர்
 தமைக்கண்டு வணங்கி உம்மை
 இந்தவல் லிடும்பை செய்த
 யானைளங் குற்ற தென்ன
 எந்தையார் சாத்தும் புவை
 என்கையில் பறித்து மண்மேல்
 சிந்திமுன் பிழைத்துப் போகா
 நின்றதித் தெருவே யென்றார். 21
572. இங்கது பிழைப்ப தெங்கே
 இனியென எரிவாய் சிந்தும்
 அங்கையின் மழுவந் தாமும்
 அனலும்வெங் காலு மென்னப்
 பொங்கிய விசையிற் சென்று
 பொருகரி தொடர்ந்து பற்றும்
 செங்கண்வாள் அரியிற் கூடிக்
 கிடைத்தனர் சீற்ற மிக்கார். 22

அவற்றை நட்பென்று கொண்டும் ஒழுகதலின் 'மன்றுடை அடியார்க்கு
 என்றும் வழிப்பகை களிற்' என அடியவரை விதந்து கூறினாரென
 இதற்கு மேலுமோர் நயமும் காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.
 பு.உறை). இவற்றுக்கெல்லாம் மூலமாக 'உரன் என்னும் தோட்டியால்
 ஓரைந்தும் காப்பான்' (குறள், 24) எனத் திருவள்ளுவனார் அருளி
 யிருத்தலும் மறத்தற்குரியதன்று. தீங்குசெய்தாரை அத்தீமையினின்றும்
 நீக்க அவரைக் கொலை செய்தலின் 'கொலை மழு' என்றார். கொலை
 செய்தற்குரிய மழு என்பது இதன் பொருள்.

21. பொழிப்புரை : வந்தவராகிய எறிபத்தர் சிவதா என
 முறையிட்டு அழைத்துவரும் சிவகாமியாரைக் கண்டு, தொழுது, 'உமக்கு
 இக்கொடிய துன்பத்தை விளைத்த யானை எவ்விடத்தது?' என வினவ,
 'எம் சிவபெருமான் அணிதற்குரிய மலர்களையுடைய பூங் கூடையை
 என்கையினின்றும் பறித்து நிலத்தில் சிதறி, எனக்கு முன்னே தப்பி ஓடிய
 யானை இவ்வீதியினிடத்தேயாம்' என்று கூறினார்.

குறிப்புரை : பிழைத்து - தப்பி

22. பொழிப்புரை : இவ்விடத்துச் சென்ற யானை இனிப்

573. கண்டவர் இதுமுன்பு அண்ணல்

உரித்தஅிக் களிநே போலும்

அண்டரும் மண்ணு னோரும்

தடுக்கினு மடர்த்துச் சிந்தத்

துண்டித்துக் கொல்வே னென்று

சுடர்மழு வலத்தில் வீசிக்

கொண்டெழுந் தார்த்துச் சென்று

காலினாற் குலுங்கப் பாய்ந்தார்.

23

574. பாய்தலும் விசைகொண் டுக்கும்

பாகரைக் கொண்டு சீறிக்

காய்தழல் உமிழ்கண் வேழம்

திரிந்துமேற் கதுவ அச்சம்

தாய்தலை யன்பின் முன்பு

நிற்குமே தகைந்து பாய்ந்து

தோய்தனித் தடக்கை வீழ

மழுவினால் துணித்தார் தொண்டர்.

24

பிழைப்பது எங்கே? என்று நெருப்பைத் தம் வாயினிடத்துச் சிதறுவதாய்க் கையில் ஏந்திய மழுவும் தாமும் ஆக, அனலும் கொடிய காற்றும் என விரைவாக ஓடிச் செல்பவராய் எறிபத்தநாயனார் போர் செய்தற்குரிய யானையைப் பின்தொடர்ந்து, பற்றுகின்ற சிவந்த கண்களையும் சுவிய நகங்களையுமுடைய சிங்கமென அவ்யானையைக் கிட்டினர்.

23. பொழிப்புரை : அவ்யானையைக் கண்ட எறிபத்தர், இவ்யானை முன்பு சிவபெருமான் உரித்த அந்த யானை போன்றதாகும்; ஆயினும் விண்ணவரும் மண்ணவரும் வந்து தடுப்பினும் மேற்சென்று எதிர்த்துக் குருதி சிதறுமாறு வெட்டிக் கொன்றுவிடுவேன் என்று ஒளி பொருந்திய மழுவினை வலமாகத் திரித்து வீசிக் கொண்டு, மேலெழுந்து ஆர்த்து அவ்யானை குலுங்குமாறு பாய்ந்தார்.

குறிப்புரை : மழுவினை வலமாகத் திரித்து வீசுவது விரைவாகவும் குறிதவறாமலும் எறிதற்காம். குலுங்குதலை எறிபத்தர் செயலாகக் கூறலும் ஆம்.

24. பொழிப்புரை : அவ்வாறு பாய்ந்தவுடனே, மேலிருந்து செலுத்து கின்ற பாகர்களை மேற்கொண்டும், சினந்து எரிகின்ற தீயைக்

543. கையினைத் துணித்த போது

கடலெனக் கதறி வீழ்ந்து

மைவரை யனைய வேழம்

புரண்டிட மருங்கு வந்த

வெய்யகோல் பாகர் மூவர்

மிசைகொண்டார் இருவ ராக

ஐவரைக் கொன்று நின்றார்

அருவரை அனைய தோளார்.

25

கக்கும் கண்களைக் கொண்டும், இருப்பதான யானையானது, மாறுபட்டு இவர் மீது பாய, அச்சம் என்ற ஒன்று ஒரு தாயினது தலையாய அன்பின் முன்னே நிற்க வல்லதோ? நில்லாது; அதுபோன்றே அதனை மறித்துப் பாய்ந்து, நிலம் தோயத் தாழ்ந்து துதிக்கை விழுமாறு தம் படையினால் வெட்டி வீழ்த்தினார்.

குறிப்புரை : தன்னைச் செலுத்தி நிற்கும் பாகர் மீதிருந்தும் அடிய வரை யானை பாய வருதலின் அவர்களின் கட்டுக்கு அடங்காமை தெரிய வருகின்றது. அங்ஙனமிருந்தும் தம் உயிர்க்கு உறுதி எண்ணாது அவ்யானை மீது பாய்ந்து வெட்டும் அடியவரின் நிலையைக் கண்ட ஆசிரியர் அச்செயல் ஒல்லுமோ? என ஐயுறுவார்க்கு வழங்கும் விடையாக 'அச்சம் தாய் தலையன்பின் முன்பு நிற்குமே' எனக் கூறினார். எனவே இவர் அடியாரிடத்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பு தாயன்பு போல்வது என்பது கருத்து. இனி அச்சம் தாய் (தாவிச்சென்று: அஃதாவது அடியவர்மீது சென்று) தலையன்பின் முன் (தலையாய அன்பின்முன்) நிற்குமே என உரைகாண்டலும் ஒன்று.

25. பொழிப்புரை : இவ்வாறு துதிக்கையை வெட்டிய பொழுது கடல் முழங்கினாற் போலக் கதறி நிலத்தில் விழுந்து, கரிய மலைபோலும் அவ்யானையானது புரள, அருகில் வந்தவலிய குத்துக் கோல்காரர் மூவரும் அவ்யானையின் மேலிருந்த பாகர் இருவருமாக ஐவரையும், அரிய மலை போன்ற தோள்களையுடைய எறிபத்தர் கொன்று நின்றார்.

குறிப்புரை : மலையனைய வேழம் கடல் போலக் கதறிற்று என்றது, உருவத்தால் மலையையும், ஓசையால் கடலையும், ஒப்புமை கொள நின்றது. ஐவரைக் கொன்று நின்றார் என்பது உரன் என்னும் தோட்டியால் ஓரைந்தும் காத்து நிற்கும் அவர் தகைமையையும் குறிக்கொள நின்றது.

அரசர் அறிதலும் அவர்தம் வருகையும்

576. வெட்டுண்டு பட்டு வீழ்ந்தார்

ஒழியமற் றுள்ளா ரோடி

மட்டவீழ் தொங்கல் மன்னன்

வாயிற்கா வலரை நோக்கிப்

பட்டவர்த் தனமும் பட்டுப்

பாக்கும் பட்டா ரென்று

முட்புநீர் கடிது புக்கு

முதல்வனுக் குரையு மென்றார்.

26

577. மற்றவர் மொழிந்த மாற்றம்

மணிக்கடை காப்போர் கேளாக்

கொற்றவன் தன்பால் எய்திக்

குரைகழல் பணிந்து போற்றிப்

பற்றலர் இலாதாய் நின்பொற்

பட்டமால் யானை வீழ்ச்

செற்றனர் சிலரா மென்று

செப்பினார் பாக ரென்றார்.

27

26. பொழிப்புரை : எறிபத்தரால் வெட்டுண்டு விழுந்த ஐவர் அல்லாமல் அங்கிருந்த வேறு சிலர், தேன் துளிக்கும் ஆத்தி மாலையை யணிந்த புகழ்ச்சோழநாயனாரின் (தோராயமாக கி.பி. 400-600) அரண்மனைக்கு ஓடிச்சென்று, வாயில் காவலர்களைப் பார்த்து, பட்டத்து யானையும் இறந்து அதனைச் செலுத்தும் பாகரும் இறந் தார்கள் என்று, நீவிர் விரைவாகச் சென்று அரசருக்குத் தெரிவிப்பீராக என்று சொன்னார்கள்.

குறிப்புரை : முட்ட - அனைவருமாகச் சேர: பலராகவும் விரைவாகவும் அரசரிடத்துச் சென்று கூறியது, அந்நிகழ்ச்சியை அரசர் விரைவில் அறியவும் விரைந்து மேற்கொண்டு செயல்படவுமாம்.

27. பொழிப்புரை : அவ்வாறு கூறிய சொற்களை, மணிகள் அமுந்திய வாயிலைக் காக்கின்றவர்கள் கேட்டு, புகழ்ச்சோழரிடத்துச் சென்று, ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடிகளை வணங்கி, வாழ்த்தி, 'பகையின்றிப் புரந்து வரும் அரசர் ஏறே! உம்முடைய பொன்னாலாகிய நெற்றிப் பட்டத்தை யுடைய யானை இறக்குமாறு சிலர் கொன்றார்கள் என்று பாகர் சொன்னார்கள்' எனக் கூறினார்கள்.

578. வளவனுங் கேட்ட போதில்

மாறின்றி மண்காக் கின்ற

கிளர்மணித் தோள லங்கல்

சுரும்பினங் கிளர்ந்து பொங்க

அளவில்சீற் றத்தி னாலே

யார்செய்தா ரென்றுங் கேளான்

இளவரி யேறு போல

எழின்மணி வாயில் நீங்க.

28

547. தந்திரத் தலைவர் தாமும்

தலைவன்தன் நிலைமை கண்டு

வந்துறச் சேனை தன்னை

வல்விரைந் தெழுமுன் சாற்ற

குறிப்புரை : பற்றலர் - பகைவர். பற்றலர் இலாதாய் என்றது, இச் செயலும் அன்னோரால் செயப்பட்டதன்று என்னும் குறிப்புரை நின்றது. பாகர் - யானையோடு இறந்த ஐவர் போக, மேலும் எஞ்சி நின்றவர்கள். பாகர் - பொறுப்புள்ளவர்கள் என உரை காண்பர் சிவக் கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). குரைகழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல். மற்று - அசைநிலை.

28. பொழிப்புரை : புகழ்ச் சோழனும் அதைக் கேட்ட அளவில், பகைமையின்றி ஆட்சி செய்கின்ற எழுச்சியும் அழகும் மிக்க தோள்களில் உள்ள மாலையில் வண்டுகள் களிப்புடன் ஒலிக்க, அளவற்ற சினம் கொண்டு, இது செய்தவர் யார்? என்றும் அவ்வாயில் காவலரையும் கேளாதவனாய், இளைய ஆண் சிங்கம் போல, அழகு பொருந்திய இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பெற்ற அரண்மனை வாயிலினின்றும் வெளிப்பட்டு வர.

குறிப்புரை : 'இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை தவலும் கெடலும் நணித்து' (குறள், 856) என்பார் திருவள்ளுவர். 'யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்றபின், போரொடுங்கும் புகழ் ஒடுங்காது' (கம்பரா. அயோத். மந்த.1) என்பார் கம்பர். இவ்வறத்திற்கேற்ப ஆண்டு வருதலின் 'மாறின்றி மண்காக் கின்ற' என்றார். அரியேறு - ஆண் சிங்கம்.

29. பொழிப்புரை : அருகிருந்து அரசருக்கு உறுதிகூறும் அமைச்சர் களும், போர் கருதிச் செல்லும் புகழ்ச்சோழனின் நிலையை

அந்தரத் தகல மெல்லாம்

அணிதுகிற் பதாகை தூர்ப்பு

எந்திரத் தேரு மாவும்

இடையிடை களிற்று மாகி.

29

580. வில்லொடு வேல்வாள் தண்டு

பிண்டிபா லங்கள் மிக்க

வல்லெழு முசலம் நேமி

மழுக்கழுக் கடைமுன் னான

பல்படைக் கலன்கள் பற்றிப்

பைங்கழல் வரிந்த வன்கண்

எல்லையில் படைஞர் கொட்புற்

றெழுந்தனர் எங்கு மெங்கும்.

30

அறிந்து, பொருந்திய சேனைகளை விரைவில் எழுமாறு முன்னே பறை அறை விக்க, விண்ணகமாகிய பரந்த இடங்களெல்லாம் அழகிய துகிற் கொடிகள் மறைக்கவும், இயந்திரப் பொறிகள் அமைந்திருக்கும் தேரும் குதிரையும் இவற்றின் இடைஇடையே யானைகளுமாகக் கூடி.

குறிப்புரை : தந்திரம் - சூழ்ச்சி; ஆராய்ந்து தெளிவது. மதிநுட்பம் நூலோடுடைய அமைச்சர்களாதலின் 'தந்திரத் தலைவர்' என்றார். 'உறுதி உழையிருந்தான் கூறல் கடன்' (குறள், 638) என்றலுங் காண்க. பதாகை - துகிற் கொடிகள். தூர்ப்பு - மறைக்க. தந்திரத் தலைவர் - படைத்தலைவருமாம். போர்க் காலங்களில் இவர்களின் சூழ்ச்சித் திறனை நன்கறியலாம்.

30. பொழிப்புரை : வில்லோடு வேலும், வாளும், தண்டும் பீலித் தண்டங்களும், மிகுந்த வலிய இருப்பு உலக்கைகளும், சக்கரங்களும் மழுவும், எறிகின்ற ஈட்டியும் முதலான பலபடைக் கலங்களைப் பற்றிப் பசுமையான பொன்னால் ஆய வீரக் கழலைக் கட்டிய வலிய எண்ணிறந்த படைவீரர்கள் யாண்டும் குதித்தெழு,

குறிப்புரை : பிண்டிபாலம் - தலையில் பீலிகட்டி எறியத்தக்கதொரு படை என்பர். முசலம் - இருப்பு உலக்கை. கழுக்கடை - சூலம். எறிகின்ற ஈட்டி என்பாரும் உளர். மழு - பரசு. இது கோடரி போன்று இருக்கும். கொட்புற்று - எழுச்சி மிகக் குதித்து; சுழன்று என்றலும் ஒன்று.

581. சங்கொடு தாரை காளம்

தழங்கொலி முழங்கு பேரி

வெங்குரல் பம்பை கண்டை

வியன்துடி திமிலை தட்டி

பொங்கொலிச் சின்ன மெல்லாம்

பொருபடை மிடைந்த பொற்பின்

மங்குல்வான் கிளர்ச்சி நாண

மருங்கெழுந் தியம்பி மல்க.

31

582. தூரியத் துவைப்பும் முட்டுஞ்

சுடர்ப்படை ஒலியும் மாவின்

தார்மணி இசைப்பும் வேழ

முழக்கமும் தடந்தேர்ச் சீரும்

வீரர்தஞ் செருக்கி னார்ப்பும்

மிக்கெழுந் தொன்றாம் எல்லைக்

காருடன் கடைநாள் பொங்கும்

கடலெனக் கலித்த வன்றே.

32

31. பொழிப்புரை : சங்கு, தாரை, காளம் பேரொலியாக முழங்கும்; பேரி, பம்பை, கண்டை, திமிலை, தட்டி முதலாய் பேரொலிகளை மிகுவிக்கும்; ஒலிக் கருவிகளோடு போர்ப் படைகள் நெருங்கிச் செல்லும்; அப் பேரொலிகள் விண்ணின்கண் எழும்; அத்தகைய பேரொலிகள் அனைத்தையும் கீழ்ப்படுத்தி, அரசர் செல்லும் வழியில் நாற்புறமும் இடி முழங்கியது.

குறிப்புரை : காளம் - எக்காளம். பேரி - மிகுதியான பேரொலியைத் தரும் இசைக் கருவி, பம்பை - பரந்த இரு முகம் உடையதாயும் பெரிய உருவுடையதாயும் உள்ள இசைக் கருவி. கண்டை, திமிலை என்பன ஒலிபெருக்கும் கருவிகள்.

32. பொழிப்புரை : ஒலிக் கருவிகளினுடைய ஒலியும், நெருங்கிய ஒளி பொருந்திய படைகள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசுதலால் ஆகிய ஒலியும், குதிரையின் கழுத்தில் அணியும் கிண்கிணி மாலையின் ஒலியும், யானைகளின் பிளிற்று ஒலியும், அகன்ற தேர் செல்லும் ஒலியும், படைவீரர்களின் எழுச்சியினால் உண்டாகிய ஒலியும் மிகுந்து எழுந்து ஒன்றாய்ச் சேர்ந்தபொழுது, ஊழிக்காலத்தில் தோன்றிநிற்கும் மேகத் துடன் கூடி நிற்கும் கடலைப் போல ஒலித்தன.

583. பண்ணுறும் உறுப்பு நான்கில்

பரந்தெழு சேனை யெல்லாம்
மண்ணிடை யிறுகான் மேன்மேல்
வந்தெழுந் ததுபோல் தோன்றத்
தண்ணளிக் கவிகை மன்னன்
தானைபின் தொடரத் தானோர்
அண்ணலம் புரவி மேல்கொண்
டரசமா வீதி சென்றான்.

33

584. கடுவிசை முடுகிப் போகிக்

களிற்றொடும் பாகர் வீழ்ந்த
படுகளங் குறுகச் சென்றான்
பகைப்புலத் தவரைக் காணான்

குறிப்புரை : தூரியம் - இயங்களின் பொதுமை குறித்து நின்றது. துவைப்பு - ஒலி. முட்டும் சுடர்ப் படை - ஒன்றோடு ஒன்று உரசும் ஒளி பொருந்திய படை. துவைப்பு, ஒலிப்பு, இசைப்பு, முழக்கு, ஆர்ப்பு என்பன ஒலி என்னும் பொருளன. அன்று 'ஒ' என்பன அசைநிலை. இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

33. பொழிப்புரை : நான்கு வகையாக வகைப்படுத்தப்பட்ட பரந்து எழுகின்ற சேனைகள் எல்லாம், நிலவுலகத்தில் அழிவினைச் செய்யும் ஊழிக் காற்றானது மேன்மேலும் வந்து எழுந்தது போலத் தோன்ற, அப் படைகள் உயிர்கள் மாட்டு வைத்த தண்ணளியாகிய கொடையை யுடைய புகழ்ச்சோழர் தம்மைப் பின் தொடர்ந்து வர, தாம் ஒப்பற்ற பெருமையினையுடைய அழகிய குதிரையின் மேல் ஏறிக் கொண்டு அரசமா வீதியில் சென்றார்.

குறிப்புரை : பண்ணுறு - வகைப்படுத்தப்பட்ட; யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என வகைப்படுத்தப்பட்ட. இறுகால் - அழிவைச் செய்யும் ஊழிக்காற்று. அரசரின் தண்ணளியைக் குடைமேல் ஏற்றித் தண்ணளிக் கவிகை என்றார். 'கொங்கலர்தார்ச் சென்னிக் குளிர் வெண் குடை போன்று' (சிலப்ப.புகார்.மங்கல.1) என்னும் சிலம்பும்.

34. பொழிப்புரை : புகழ்ச்சோழர் மிகவிரைவாக, யானையோடு பாகர்கள் இறந்து கிடக்கின்ற போர்க்களத்திற்கு அணித்தாகச் சென்றார். அங்கு மாற்றார்கள் ஒருவரையும் காணாதவராய் ஒளி பொருந்திய

விடுசுடர் மழுவொன் றேந்தி

வேறிரு தடக்கைத் தாய

அடுகளி றென்ன நின்ற

அன்பரை முன்பு கண்டான். 34

585. பொன்தவழ் அருவிக் குன்றம்

எனப்புரள் களிற்றின் முன்பு

நின்றவர் மன்று ளென்றும்

நிருத்தமே பயிலும் வெள்ளிக்

குன்றவ ரடியா ரானார்

கொன்றவ ரிவரென் றோரான்

வென்றவர் யாவ ரென்றான்

வெடிபட முழங்குஞ் சொல்லான். 35

எறிபத்தரின் செயலை அறிதல்

586. அரசனாங் கருளிச் செய்ய

அருகுசென் றணைந்து பாகர்

மழுப்படை ஒன்றைக் கையில் கொண்டு, யானையின் துதிக்கையி னின்றும் வேறாய இரு பெருங் கைகளையுடைய கொலைத் தொழில் செய்யும் யானையை ஒத்துநின்ற எறிபத்தனாரைக் கண்டார்.

குறிப்புரை : சுடர்விடு என மாற்றுக. 'இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக் கருவை யான்கண்டி லேன்' (தி.8 ப.5 பா.4) எனவரும் திருவாசகத்தை இப்பகுதி நினைவுகூர வைக்கின்றது.

35. பொழிப்புரை : பொன் துகள் சேர்ந்து ஒழுகும் அருவியினை யுடைய மலை போலப் புரண்டு கொண்டிருக்கும் யானைக்கு முன்னே நிற்கின்ற இவர், திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் எப்பொழுதும் ஆனந்தக் கூத்தினை இயற்றிவருபவரும், கயிலை மலைக்கு இறைவருமாகிய சிவபெருமான் அடியவர் ஆனார். ஆதலின் யானையைக் கொன்றவர், இவர் என்று தெளியாதவராய், இவ்யானையை வென்றவர் யாவர்? என்று வெடிபடமுழங்கும் சொற்களால் கேட்டார்.

குறிப்புரை : குருதியோடுகிடக்கும் யானைக்கு, பொன்துகள் ஒழுகும் அருவியை உடைய மலைஉவமை ஆயிற்று.

36. பொழிப்புரை : புகழ்ச்சோழர் அவ்விடத்து இவ்வாறு கேட்க,

விரைசெய்தார் மாலை யோய்நின்
 விறற்களிற் றெதிரே நிற்குந்
 திரைசெய்நீர் உலகின் மன்னர்
 யாருளார் தீங்கு செய்தார்
 பரசுமுன் கொண்டு நின்ற
 இவரெனப் பணிந்து சொன்னார். 36

அரசரின் திருவுள்ளம்

587. குழையணி காத் னானுக்
 கன்பராங் குணத்தின் மிக்கார்
 பிழைபடின அன்றிக் கொல்லார்
 பிழைத்ததுண் டென்றுட் கொண்டு
 மழைமத யானை சேனை
 வரவினை மாற்றி மற்ற
 உழைவயப் புரவி மேல்நின்
 நிழிந்தனன் உலக மன்னன். 37

அருகிருந்த பாக்கள் அவரை அணுகிச் சென்று, நறுமணம் கமழ்கின்ற மலர் மாலையையும், முத்து மாலையையும் உடைய அரசனே! உன்னுடைய வெற்றி பொருந்திய பட்டவர்த்தனத்தை எதிர்த்து நிற்கும் அலை வீசுகின்ற கடலால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுகத்தின் கண்வாழும் அரசர்கள் யார் உளர்? ஒருவரும் இலர். அதைக் கொன்றவர் 'மழுப்படையைக் கையில் கொண்டு நிற்கும் இவர்தாம்' என்று வணங்கிச் சொன்னார்கள்.

குறிப்புரை : திரை - அலை. பரசு - மழுப்படை.

37. பொழிப்புரை : சங்கக் குழையை அணிந்த திருச்செவியினை யுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியவர் ஆகும் குணத்தால் மிக்க இவர், இவ்யானை பிழை செய்து இருந்தாலன்றிக் கொல்ல மாட்டார்; இஃது அவருக்குத் தீங்கு செய்தது உறுதி என்று தம் உள்ளத்தில் கருதிக் கொண்டு, மழை போலும் மதத்தைச் சொரிகின்ற யானையோடு கூடிய சேனைகளின் வரவினைத் தடுத்து, தாம் ஏறி வந்த வலிமை பொருந்திய குதிரையினின்றும் உலகை ஆளும் அரசராய் புகழ்ச் சோழர் இறங்கினார்.

குறிப்புரை : வயப்புரவி - வலிமையுடைய குதிரை. அடியவர்

588. மைத்தடங் குன்று போலும்

மதக்களிற் றெதிரே யிந்த

மெய்த்தவர் சென்ற போது

வேறொன்றும் புகுதா விட்ட

அத்தவ முடையேன் ஆனேன்

அம்பல வாண ரன்பர்

இத்தனை முனியக் கெட்டேன்

என்கொலோ பிழையென் றஞ்சி.

38

அரசரும் அடியவரும்

589. செறிந்தவர் தம்மை நீக்கி

அன்பர்முன் தொழுது சென்றீது

அறிந்திலே னடியேன் அங்குக்

கேட்டதொன் றதுதா னிற்க

எனக் கண்ட பொழுதே அவர் கொல்ல மாட்டார் என்று கருதியதும், அவர் கொன்றார் என அறிந்ததும் அடியவராயினாருக்கு இவ்யானை தீங்கிழைத்து இருந்தாலன்றிக் கொல்லமாட்டார் எனக் கருதிப் போரொடு வந்த நிலையை மாற்றிக் கொண்டதும், அடியவர் மீது அவருக்கு இருந்த பத்திமையையும் அக்காலத்து அடியவர்க்கிருந்த தனிச் சிறப்பையும் அறிய உதவுகின்றன. மற்று - அசைநிலை.

38. பொழிப்புரை : கருமையும், பெருமையும் உடைய மலை போன்ற மதத்தினையுடைய இவ்யானையின் எதிரே இந்த மெய்ம்மையான தவத்தினையுடைய அடியவர் சென்ற பொழுது, வேறொர் தீங்கும் அதனால் இவருக்கு நேராமல் இருக்கப் பெற்ற அத்தகைய பெருந்தவம் உடையவன் யான் ஆயினேன். சிவபெருமானின் அடியவராகிய இவருக்கு நேர்ந்த தீங்கு காரணமாக இவர் இவ்வாறு வெகுளும் படிக்கு நேரிட்ட பிழை யாதோ? என்று அச்சமுற்று, 'கெட்டேன்' என்று அஞ்சியவராய்,

குறிப்புரை : மை - கருமை. அடியவரை இறக்கச் செய்யாது விட்டமையை 'வேறு ஒன்றும்புகுதாவிட்ட அத்தவம் உடையேன் ஆனேன்' என்றார். இத்தகைய தொரு பிழை நேர்ந்திருக்கக் கூடாது, ஆயினும் நேர்ந்து விட்டதே என வருந்துவார் 'கெட்டேன்' என்றார்.

மறிந்தஇக் களிற்றின் குற்றம்

பாகரோ டிதனை மாள

எறிந்ததே போது மோதான்

அருள்செயு மென்று நின்றார்.

39

590. மன்னவன் தன்னை நோக்கி

வானவர் ஈசர் நேசர்

சென்னியித் துங்க வேழஞ்

சிவகாமி யாண்டார் கொய்து

பன்னகா பரணர்ச் சாத்தக்

கொடுவரும் பள்ளித் தாமம்

தன்னைமுன் பறித்துச் சிந்தத்

தரைப்படத் துணித்து வீழ்த்தேன்.

40

39. பொழிப்புரை : பொழிப்புரை : இவ்வாறு எண்ணிய புகழ்ச்சோழர்தம்மொடு நெருங்கிவரும் அமைச்சர் முதலாயினோரை விலகச் செய்து, அவ் எறிபத்த நாயனாருக்கு முன்பாக வணங்கிப் போய், 'இவ்யானை தங்களுக்குக் குற்றம் செய்தது என்பதை அறிய மாட்டாதவனாகிய நான், அங்குக் கேள்வியுற்றது ஒன்று; அது நிற்க. இறந்த இவ்யானை செய்த குற்றத்திற்குப் பாகரோடு இவ்யானையை இறக்குமாறு மழுவால் துணித்தது ஒன்றே அமையுமோ - மேலும்செய்ததக்கது உளதாயின் அதனையும் அருள் செய்ய வேண்டும்' என்று விண்ணப்பம் செய்தார்.

குறிப்புரை : தான், என வருவன இரண்டும் அசைநிலை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

40. பொழிப்புரை : தேவர்களுக்கு இறைவராகிய சிவபெருமானுக்கு அடிமை பூண்டொழுகும் எறிபத்த நாயனார், புகழ்ச்சோழரைப் பார்த்து, 'சோழனே! இவ்வுயர்ந்த யானையானது சிவகாமி யாண்டார் என்னும் அடியவர், பாம்பினை அணியாகக் கொண்டிருக்கும் சிவபெரு மானுக்கு எனப் பறித்துச் சாத்துதற்குக் கொண்டு வந்த திருப்பள்ளித் தாமத்திற்குரிய மலர்களைப் பறித்து நிலத்தில் சிதற, யான் இதனை நிலத்தில் விழுமாறு துணித்து வீழ்த்தினேன்' என்றார்.

குறிப்புரை : துங்க வேழம் - உயர்ந்த யானை. பன்னகம் - பாம்பு. 'மழவிடை யுடையான் அன்பர்க் கொல்லைவந் துற்ற செய்கை உற்றிடத் துதவும் நீரார்' (பா.551) என்றதால் துணித்து வீழ்த்தினார்.

620 சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
3. இலமலிந்த சருக்கம் (பன்னிரண்டாம்)

591. மாதங்கந் தீங்கு செய்ய
வருபரிக் காரர் தாமும்
மீதங்குக் கடாவு வாரும்
விலக்கிடா தொழிந்து பட்டார்
ஈதிங்கு நிகழ்ந்த தென்றார்
எறிபத்த ரென்ன அஞ்சிப்
பாதங்கள் முறையால் தாழ்ந்து
பருவரைத் தடந்தோள் மன்னன். 41

அரசர் தம்மையும் கொல்ல வேண்டுதல்
592. அங்கண ரடியார் தம்மைச்
செய்தஇவ் அபரா தத்துக்
கிங்கிது தன்னாற் போதா
தென்னையுங் கொல்லவேண்டும்
மங்கல மழுவாற் கொல்கை
வழக்குமன் றிதுவா மென்று
செங்கையா லுடைவாள் வாங்கிக்
கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார். 42

41. பொழிப்புரை : (மேலும்) இவ்யானையானது அவர் கையிலி
ருந்து திருப்பூங்கூடையைப் பறித்து அம்மலர்களைச் சிந்த, உடன் வரும்
குத்துக் கோல்காரரும் அதன் மேல் இருந்த அவ்யானையைச் செலுத்தும்
பாகரும் விலக்காது ஒழிந்த காரணத்தால், அவர்களும் துணிக்கப்பட்டார்கள்.
இதுவே இவ்விடத்து நிகழ்ந்த செய்தியாம் என்று அருளிச் செய்தார். இவ்வாறு
அருளியவர் இவ்வுரில் வாழும் எறிபத்த நாயனார் என்று புகழ்ச்சோழ
நாயனார் அச்சமுற்று, அவர் திருவடிகளை முறையாக வணங்கிப் பருத்த
மலை போலும் பெரிய தோள்களையுடைய மன்னன்.

குறிப்புரை : மாதங்கம் - யானை. முறையால் தாழ்ந்து - எண்
வகை உறுப்புக்களாலும், ஐவகை உறுப்புக்களாலும் வணங்கி.

42. பொழிப்புரை : அழகிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய
சிவபெருமானின் அடியவர்க்கு, இவ்யானை செய்த தீங்கிற்குத் தீர்வு,
இங்குப் பாகரோடு யானையையும் துணித்ததனால் அமையாது;
இத்தீங்கு நேர்தற்குக் காரணமாகும் என்னையும் கொல்லவேண்டும்;

593. வெந்தழற் சுபர்வாள் நீட்டும்

வேந்தனை நோக்கிக் கெட்டேன்
அந்தமில் புகழான் அன்புக்
களவின்மை கண்டே னென்று
தந்தவாள் வாங்க மாட்டார்
தன்னைத்தான் துறக்கு மென்று
சிந்தையால் உணர்வுற் றஞ்சி
வாங்கினார் தீங்கு தீர்ப்பார்.

43

562. வாங்கிய தொண்டர் முன்பு

மன்னனார் தொழுது நின்றே
ஈங்கெனை வாளி னாற்கொன்
றென்பிழை தீர்க்க வேண்டி
ஓங்கிய உதவி செய்யப்
பெற்றனன் இவர்பா லென்றே
ஆங்கவர் உரைப்பக் கண்ட
ஏறிபத்தர் அதனுக் கஞ்சி.

44

மங்கலம் பொருந்திய மழுவினால் கொல்லுதல் முறைமையன்று; அதற்கு இதுவே தகுதியாகும் என்று, சிவந்த தம்திருக்கரத்தினால் இடையில் செருகியிருந்த வாளை எடுத்து, தம் பிழைக்குத் தீர்வு நேர்வாராய்க் கொடுத்தார்.

குறிப்புரை : தீர்வு - பாவக்கழிவு. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

43. பொழிப்புரை : கொடிய தீப் போலும் ஒளி வீசுகின்ற உடைவாளை எடுத்துத்தம் கையில் கொடுக்கும் புகழ்ச்சோழரைப் பார்த்து, 'தீவினையால் கெட்டேன், அளவற்ற புகழையுடைய புகழ்ச்சோழரின் அன்பிற்கு எல்லையில்லாமையைக்கண்டேன்' என்று அவர்கொடுத்த உடைவாளை வாங்காதவராய், வாங்காதொழியின் தம்முயிரைத் தாமே நீக்கிக் கொள்ளுவார் என்று தம் உள்ளத்தால் உணர்ந்து, அது காரணமாய் அச்சமுற்று, அத்தீங்கை நீக்கும் கருத்துடையராய், அதனை வாங்கினார்.

44. பொழிப்புரை : (புகழ்ச்சோழர்) கொடுத்த உடைவாளைத்

எறிபத்தர் தம்முயிர் துறக்கத் துணிதல்,

595. வன்பெருங் களிறு பாகர்

மடியவும் உடைவா னைத்தந்

தென்பெரும் பிழையி னாலே

யென்னையுங் கொல்லு மென்னும்

அன்பனார் தம்மைத் தீங்கு

நினைந்தன னென்று கொண்டு

முன்பென துயிர்செ குத்து

முடிப்பதே முடிவென் றெண்ணி.

45

564. புரிந்தவர் கொடுத்த வாளை

அன்பர்தங் கழுத்தில் பூட்டி

தம்கரத்தில் வாங்கிக் கொண்ட எறிபத்த நாயனார் முன்னர், புகழ்ச் சோழர் வணங்கிநின்று, 'இவ்விடத்து அடியேனை இவ்வுடைவாளால் கொன்று யான்செய்த தீங்கைத் தீர்க்குமாறு கருதிய இந்நாயனாரால் மிகப் பேருதவியை அடியேன் பெற்றேன்' என்று அப்புகழ்ச் சோழ நாயனார் கூற, அவர்தம் நிலைமையைக் கண்ட எறிபத்த நாயனார், அப்பத்திமை நிலைக்கு அஞ்சி.

குறிப்புரை : 'ஏ' என வருவன அசை நிலை.

45. பொழிப்புரை : வலிமையும், பெருமையும் உடைய பட்டத்து யானையும், பாகர்களும் இறக்கவும் அதற்காக மனம் வருந்தாது, தம்முடைய உடைவாளை என் கையில் கொடுத்து 'யான் செய்த பெரும் பிழையால் அடியேனையும் கொல்ல வேண்டும்' என்று கூறும், பேரன்புடைய இவரைக் குற்றமுடையவரெனக் கருதினேன்' என்று தம் உள்ளத்தில் கருதி, 'அவருக்கு முன்னே எனது உடலை உடைவாளால், மாய்த்துக் கொள்வதே அப்பிழைக்குத் தீர்வாகும்' என்று கருதி.

குறிப்புரை : தீங்கு நினைத்தனன் என்றது இவ்வரசன் நீதியை நிலைநிறுத்தும் முறையினின்றும் தவறியவன் என்று முன் கருதியிருந்ததாம்.

46. பொழிப்புரை : அப்புகழ்ச் சோழ நாயனார் விரும்பிக் கொடுத்த உடைவாளை எறிபத்த நாயனார், தம் கழுத்தில் சேர்த்து அறுக்கத்

அரிந்திட லுற்ற போதில்

அரசனும் பெரியோர் செய்கை

இருந்தவா றிதுவென் கெட்டேன்

என்றெதிர் கடிதிற் சென்று

பெருந்தடந் தோளாற் கூடிப்

பிடித்தனன் வாளுங் கையும்.

46

வானொலி கேட்டல்

597. வளவனார் விடாது பற்ற

மாதவர் வருந்தி நிற்ப'

அளவிலாப் பரிவில் வந்த

இடுக்கணை யகற்ற வேண்டிக்

களமணி களத்துச் செய்ய

கண்ணுதல் அருளால் ஷாக்குக்

கிளரொளி விசம்பின் மேல்வந்

தெழுந்தது பலருங் கேட்ப.

47

தொபங்கும்பொழுது, புகழ்ச் சோழநாயனாரும், 'இப் பெரியவரின் செய்கை இவ்வாறிருக்க யானே கெட்டேன்' என்று கூறி, இரங்கி, அவர் எதிரே விரைந்து போய்த் தம் பெரிய கைகளினால் அவர் தம் வாளையையும், கையையும் தடுத்துப் பிடித்தார்.

குறிப்புரை : இம் மூன்றும் குளகம். புரிந்து - விரும்பி. தோளால் - கையால். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

47. பொழிப்புரை : புகழ்ச் சோழநாயனார் தாம் கொண்ட வாளினையும் கையையும் விடாமல் பற்றிக் கொள்ள, பெருந்தவத்தை யுடைய ஏறிபத்தநாயனார் அதனால் வருத்தமுற்று நிற்ப, அளவற்ற அன்பினால் இருவரிடத்தும் நிகழ்ந்த துன்பத்தை நீக்குமாறு, தம் திருவுள்ளத்தில் கருதிய நஞ்சைத் தாங்கிய கழுத்தையும், சிவந்த நெற்றிக் கண்ணையும் உடைய சிவபெருமான் திருவருளினால் ஒரு வான் ஒலி, விளக்கம் பொருந்திய விண்ணில் யாவரும் கேட்குமாறு எழுந்தது.

குறிப்புரை : களம் - கறுப்பு; அந்நிறமுடைய நஞ்சுக்கு ஆனமையின் பண்பாகு பெயராகும். களம் - எனவருவனவற்றுள் முன்னையது கறுப்பும் பின்னையது கழுத்தும் ஆம்.

598. தொழுந்தகை யன்பின் மிக்கீர்

தொண்டினை மண்மேற் காட்டச்

செழுந்திரு மலரை யின்று

சினக்கரி சிந்தத் திங்கள்

கொழுந்தணி வேணிக் கூத்தர்

அருளினால் சுவடற் றென்றங்

கெழுந்தது பாக ரோடும்

யானையும் எழுந்த தன்றே.

48

599. ஈரவே பூட்டும் வாள்விட்

டெறிபத்தர் தாமும் அந்த

நேரியர் பெருமான் தாள்மேல்

விழுந்தனர் நிருபர் கோனும்

போர்வடி வாளைப் போக

எறிந்துஅவர் கழல்கள் போற்றிப்

பார்மிசை பணிந்தார் விண்ணோர்

பனிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

49

48. பொழிப்புரை : யாவரும் தொழுத்தக்க மேன்மையினை உடைய அன்பிற் சிறந்தவர்களே! உம்முடைய தொண்டின் பெருமையை உலகத்தவர்க்குக் காட்டுமாறு, செழுமையான திருப்பள்ளித் தாமத்திற் குரிய மலரை இன்று இச்சினமிக்க யானையால் சிதறுமாறு செய்தது, இளம்பிறையை அணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளால் நேர்ந்தது, என வான் ஒலி கேட்ப, அதுபொழுது, பாசுக்களுடன் யானையும் எழுந்தது.

குறிப்புரை : திங்கட்கொழுந்து - இளம்பிறை. அன்று, 'ஏ' என்பன அசைநிலைகளாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

49. பொழிப்புரை : தம் கழுத்தை அறுக்கக் கருதி எடுத்த உடை வாளை விடுத்த எறிபத்த நாயனாரும், சோழ மரபில் சிறந்த புகழ்ச்சோழ நாயனாருடைய திருவடிகளில் வீழ்ந்தார். அரசருள் சிறந்த புகழ்ச் சோழநாயனாரும் தாம் கைப் பிடித்திருந்த உடைவாளைத் தொலைவில் எறிந்து, அவ் எறிபத்த நாயனாருடைய திருவடிகளைத் துதித்து, நிலம் உற வணங்கினார். இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட தேவர்கள் குளிர்ந்த மலர் மழையைப் பொழிந்தார்கள்.

600. இருவரும் எழுந்து வானில்

எழுந்தபே ரொலியைப் போற்ற

அருமறைப் பொருளாய் உள்ளார்

அணிகொள்பூங் கூடை தன்னில்

மருவிய பள்ளித் தாம

நிறைந்திட அருள மற்றத்

திருவருள் கண்டு வாழ்ந்து

சிவகாமியாரும் நின்றார்.

50

569. மட்டவிழ் அலங்கல் வென்றி

மன்னவர் பெருமான் முன்னர்

உட்டரு களிப்பி னோடும்

உறங்கிய தெழுந்த தொத்து

முட்டவெங் கடங்கள் பாய்ந்து

முகிலென முழங்கிப் பொங்கும்

பட்டவர்த் தனத்தைக் கொண்டு

பாகரும் அணைய வந்தார்.

51

குறிப்புரை : ஈர - அறுக்க. நேரியர் - சோழர்.

50. பொழிப்புரை : எறிபத்த நாயனாரும், புகழ்ச்சோழ நாயனாரும் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கி, எழுந்து நின்று, வானில் எழுந்த ஒலியைப் போற்ற, அரிய மறைப் பொருளாயுள்ள சிவபெருமானும், அழகிய திருப்பூங்கூடையில் முன்பிருந்த திருப்பள்ளித் தாமத்திற்குரிய மலர்கள் நிறையும்படி அருளிச் செய்ய, அத்தகைய திருவருளைக் கண்டு மகிழ்ந்து, சிவகாமி யாண்டாரும் அங்கு வந்து நின்றனர்.

குறிப்புரை : மற்று - அசைநிலை.

51. பொழிப்புரை : தேன் சொரியும், ஆத்தி மாலையை அணிந்த வெற்றி பொருந்திய அரசர்க்கரசராகிய புகழ்ச்சோழநாயனாரின் முன், உள்ளத்தில் உண்டாகிய மகிழ்ச்சியோடும், துயிலினின்றும் எழுந்தாற் போல நாற்புறமும் நிறையும் படியாகக் கொடிய மதநீரைச் சொரிந்து மேக முழக்கம் போல் பிளிறிக் களித்து நிற்கும் பட்டவர்த்தனம் என்னும் யானையை நடத்திக் கொண்டு பாகர்களும் அணுக வந்தார்கள்.

602. ஆனசீர்த் தொண்டர் கும்பிட்

டடியனேன் களிப்ப இந்த

மானவெங் களிற்றில் ஏறி

மகிழ்ந்தெழுந் தருளும் என்ன

மேன்மையப் பணிமேற் கொண்டு

வணங்கிவெண் குடையின் நீழல்

யானைமேல் கொண்டு சென்றார்

இவுளிமேல் கொண்டு வந்தார்.

52

571. அந்நிலை எழுந்த சேனை

ஆர்கலி ஏழு மொன்றாய்

மன்னிய ஒலியின் ஆர்ப்ப

மண்ணெலாம் மகிழ்ந்து வாழ்த்தப்

பொன்னெடும் பொதுவில் ஆடல்

நீடிய புனிதர் பொற்றாள்

சென்னியிற் கொண்டு சென்னி

திருவளர் கோயில் புக்கான்.

53

குறிப்புரை : இறந்த யானை பிழைத் தெழுந்தது, உறங்கி விழித்தது போன்றது. 'உறங்கு வதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு' (குறள், 339) என்னும் திருக்குறளை நினைவுகூர வைக்கின்றது.

52. பொழிப்புரை : மேதக்க சிறப்பினையுடைய எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச் சோழநாயனாரை வணங்கி, 'அடியேன் மனம் மகிழ இந்த வீரம் பொருந்திய கொடிய யானையின் மீது ஏறி மகிழ்ச்சியோடு எழுந் தருளும்' என்று சொல்ல, மேதக்க அந்நாயனார் பணித்தவாறு, அவரை நிலமுற வணங்கி முன்குதிரையின் மீது இவார்ந்து வந்த புகழ்ச் சோழ நாயனார் வெண்கொற்றக் குடையின் நிழற்கீழ் யானையின் மீது ஏறிச் சென்றார்.

குறிப்புரை : மான - சிறந்த; திருவருள் வழிபாட்டிற்கு இவ் யானையின் செயல் கருவியாக இருந்தமையின் 'மான வெங்களிறு' என்றார். இவுளி - குதிரை.

53. பொழிப்புரை : அது பெரழுது, அவ்விடத்தில் திரண்டு

572. தம்பிரான் பணிமேற் கொண்டு

சிவகாமி யாருஞ் சார

எம்பிரான் அன்ப ரான

எறிபத்தர் தாமும் என்னே

அம்பலம் நிறைந்தார் தொண்டர்

அறிவதற் கரியார் என்று

செம்பியன் பெருமை உன்னித்

திருப்பணி நோக்கிச் சென்றார்.

54

பெற்ற பேறு

573. மற்றவர் இனைய தான

வன்பெருந் தொண்டு மண்மேல்

உற்றிடத் தடியார் முன்சென்

றுதவியே நாளும் நாளும்

எழுந்த சேனைகள் எழுகடலும் ஒன்றாய்க் கூடி ஒலித்தன போன்று ஒலிக்கவும், நிலவுலகத்துள்ளார் யாவரும் மகிழ்ச்சி மீதூர வாழ்த்தவும், அழகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆடியருளும் பெருமானின் அழகிய திருவடிகள் தம் தலையில் பொருந்த எண்ணிய வண்ணம் புகழ்ச்சோழ நாயனார் தம் அழகிய அரண்மனைக்குச் சென்றார்.

குறிப்புரை : ஆர்கலி - பொருந்திய பேரொலி; இங்கு அதனை யுடைய கடலைக் குறித்தது.

54. பொழிப்புரை : சிவபெருமானுக்குத் தாம் செய்யும் திருப்பணியை மேற்கொண்டு, சிவகாமியாண்டாரும் திருக்கோயிலை அடைய, சிவ பெருமானுக்கு அன்பு பூண்டு ஒழுகும் எறிபத்த நாயனாரும், 'ஈதென்ன வியப்பு? சிற்றம்பலத்தின் கண் அழகுபெற விளங்கியருளும் கூத்தப் பெருமானின் அடியவர்களின் தொண்டு அளவிடற்கரியது' என்று புகழ்ச்சோழ நாயனாரின் பெருமையைத் தமது திருவுள்ளத்தில் கருதிக் கொண்டு, தம் திருப்பணிக்குச் சென்றருளினார்.

55. பொழிப்புரை : அவ் எறிபத்த நாயனார், மேற்கூறிய முறையான வலிய பெருந்தொண்டை நாளும் இந் நிலவுலகத்தின்கண் அடியவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிட்ட பொழுது அவர் முன் சென்று அத்துன்பத்தை நீக்கி, நாளும் நல்ல தவநெறியைப் பூண்டு, பின்பு

நற்றவக் கொள்கை தாங்கி

நலமிகு கயிலை வெற்பில்

கொற்றவர் கணத்தின் முன்னாம்

கோமுதல் தலைமை பெற்றார்.

55

606. ஆளுடைத் தொண்டர் செய்த

ஆண்மையுந் தம்மைக் கொல்ல

வாளினைக் கொடுத்து நின்ற

வளவனார் பெருமை தானும்

நாளும்ற் றவர்க்கு நல்கும்

நம்பர்தாம் அளக்கி லன்றி

நீளுமித் தொண்டின் நீர்மை

நினைக்கில்ஆர் அளக்க வல்லார்.

56

579. தேனாருந் தண்புங் கொன்றைச்

செஞ்சடை யவர்பொற் றாளில்

ஆனாத காதல் அன்பர்

எறிபத்த ரடிகள் சூடி

மேன்மை மிக்க திருக்கயிலையில் வெற்றி பொருந்திய சிவகணங்கட்க்கு முன்னாக இருக்கும் முதன்மை பெற்றார்.

குறிப்புரை : மற்று, ஏ, என்பன அசைநிலை.

56. பொழிப்புரை : சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட எறிபத்த நாயனார் செய்த திருத்தொண்டின் வலிமையையும், தம் குற்றம் தீரத் தம்மைக் கொல்லுமாறு தம் உடைவாளை அவர் கையில் எடுத்துக் கொடுத்து நின்ற புகழ்ச் சோழநாயனார்தம் பெருமையையும், நாள் தோறும் அவ்விருவர்க்கும் அருள் செய்யும் சிவபெருமான் அளந்து அறிவதன்றி, நீண்ட இவர்தம் திருத்தொண்டின் பெருமையை நினைக்கு மிடத்து யாவர் வரையறுத்துக் கூறவல்லவர்கள்? ஒருவரும் இலர்.

குறிப்புரை : தான் - அசைநிலை.

57. பொழிப்புரை : தேன் நிறைந்த குளிர்ந்த அழகுடைத்தாகிய கொன்றைமாலையைச் சூடிய சிவந்த சடையையுடைய

வானாளுந் தேவர் போற்றும்

மன்றுளார் நீறு போற்றும்

ஏனாதி நாதர் செய்த

திருத்தொழி லியம்ப லுற்றேன்.

57

சிவபெரு மானின் அழகிய திருவடியில் குறையாத பேரன்பினையுடைய எறிபத்த நாயனாரின் திருவடிகளை என் தலைமேல் சூடிக்கொண்டு, விண்ணுலகை ஆளும் தேவர்கள் போற்றும் கூத்தப் பெருமானின் திருநீற்றை எந்நாளும் பேணிப்பத்திமை செய்து ஒழுகிய ஏனாதி நாதரின் திருத்தொண்டைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : ஏனாதி நாதரின் வரலாற்றில் நீறு போற்றி வாழும் திருத்தொண்டே அடித்தளமாக நின்றலின் அந்நெறியையே ஈண்டுச் சிறப்பித்து ஓதுவாராயினர்.

எறிபத்தநாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருத்தொண்டர் சதகம்

சீதவயல் நீடுகரு வூரில்எறி பத்தர்மெய்ச்

சிவனடியர் துயரம் எல்லாம்

சிதைப்பல்என் றேபரசு எடுத்திடும் திறலினார்

சிவகாமி யார்வை கறைப்

போதுகொய்து ஆனிலையர் மீதுபுனை மலரைப்

புகழ்ச்சோழர் மைம்மா மதம்

பொழிந்து சித றத்தொண்டர் சிவதா எனும்சொல்

பொறாமல் எறிபத்தர் ஓடி

மோதவய மாவீரர் மாயேவேந் தன்கண்டு

முன்புநின்று என்னுயிரை நீர்

முடியும்என வாள்சய வாங்கிவாள் தன்கண்டம்

மூட்டிஅரி பொழுது விரைவால்

மாதங்க மொடுபாகர் உய்யஅருள் செய்துமுன்

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே இராசலிங் கேசனே சிவதைநகர்

மாணிக்க மலை நாதனே.

- கச்சி மலைக்கொழுந்து நாவலர்

9. ஏனாதிநாத நாயனார் புராணம்

தொகை

'ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்'

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

பத்தனை யேனாதி நாதனைப் பார்நீடெ யினைதன்னுள்
அத்தனைத் தன்னோ டமர்மலைந் தான்நெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீ டொழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளும்
நித்தனை யீழக் குலதீபன் என்பர்இந் நீணிலத்தே

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 10

விரி

எயினனூரின் வளம்

608. புண்பரிகம் பொன்வரைமேல்

ஏற்றிப் புனியளிக்கும்

தண்தரள வெண்கவிகைத்

தார்வளவர் சோணாட்டில்

வண்டறைபுஞ் சோலைவயல்

மருதத் தண்பணைகூழ்ந்

தெண்திசையும் ஏறியசீர்

எயின்மூதார் எயினனூர்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : ஏனாதிநாத நாயனாரின் அடியவர்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : பத்தரும், ஏனாதிநாதர் என்னும் பெயருடையவரும், உலகில் நீடு விளங்கும் எயினனூரின் தலைவரும், தம்முடன் போரிட்டவனது நெற்றியில் திருநீறு கண்டதனால் தாம் அவனைக் கொல்ல ஏந்திய வாளினைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டதுடன், அதனை எறிந்து விடாமல் நின்று அவன் நினைத்தவாறே தம்மைக் கொல்லுமாறு நின்றருளிய அழியாத தன்மை பெற்றவருமாகிய தொண்டரை இவ்வுலகில் ஈழக்குலச் சான்றோர் என்று கூறுவர்.

1. பொழிப்புரை : புலிக்கொடியை இமயமலை மீது நாட்டி அவ்வெல்லை வரையிலும் தம் நாட்டைக் காவல் செய்யும் குளிர்ந்த

609. வேழக் கரும்பினொடு

மென்கரும்பு தன்வயலில்

தாழக் கதிர்ச்சாலி

தானோங்குந் தன்மையவாய்

வாழக் குடிதழைத்து

மன்னியஅப் பொற்பதியில்

ஈழக் குலச்சான்றார்

ஏனாதி நாதனார்.

2

வெண்மையான முத்துகள் நிறைந்த வெண்கொற்றக் குடையையும், வெற்றி பொருந்திய மாலையையும் உடைய சோழர்களது வளம் மிகுந்த சோழ நாட்டில், வண்டுகள் ஒலிக்கும் மலர்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த வயல்களோடு கூடிய குளிர்ந்த மருதநிலம் சூழ்ந்து விளங்குவது, எட்டுத் திக்கிலும் பரந்த புகழையுடைய பழமையான காப்பமைந்த எயினனாராம்.

குறிப்புரை : புண்டரிகம் - புலி, எயினனார் - இஃது அரிசிலாற்றின் தென்கரையில், கும்பகோணத்திற்குத் தென்கிழக்கில் உள்ளது.

2. பொழிப்புரை : வேழக் கரும்புகளோடு மெல்லிய கரும்புகளும் குளிர்ந்த வயல்களிடத்துத் தம் வளர்ச்சியில் தாமும்படி, கதிர்களை யுடைய செந்நெற்பயிர்கள் உயரும் தன்மை உடையவாய், அவற்றால் வாழ்வுபெறுகின்ற குடிமக்கள் ஓங்கி நிலைபெற்றிருக்கின்ற அவ் வழகிய எயினனாரில் வாழ்பவர், ஈழக்குலத்தில் தோன்றிய சான்றார் மரபினராய் ஏனாதிநாதர் என்று சொல்லப்படுபவராவர்.

குறிப்புரை : வேழக்கரும்பு - கரும்பில் ஒருவகையது; நாணற் கரும்பு என அழைக்கப்பெறும். உயர்ச்சியில் கரும்புதாழ், நெற்பயிர்கள் ஓங்கி வளர்ந்துள்ளன ஆதலின், 'தாழக்கதிர்ச் சாலி தான் ஓங்கும் தன்மைய வாய்' என்றார். ஈழம் - கள். அதனை இறக்கி விற்பவர் சான்றார் மரபின ராவர். இக்காலத்தே சாணார் என மருவி அழைக்கப்படுகின்றனர்.

தான் - அசைநிலை. வாழ்பவர் என்பது அவாய் நிலையால் வந்தது. ஏனாதி - பட்டப்பெயர்.

ஏனாதிநாதரின் பண்பும் தொழிலும்

610. தொன்மைத் திருநீற்றுத்

தொண்டின் வழிபாட்டின்

நன்மைக்கண் நின்ற

நலமென்றும் குன்றாதார்

மன்னர்க்கு வென்றி

வடிவாள் படைபயிற்றும்

தன்மைத் தொழில் விஞ்சை

யில்தலைமை சார்ந்துள்ளார். 3

611. வாளின் படைபயிற்றி

வந்த வளமெல்லாம்

நாளும் பெருவிருப்பால்

நண்ணும் கடப்பாட்டில்

தாளும் தடமுடியும்

காணாதார் தம்மையுந்தொண்

டாளும் பெருமான்

அடித்தொண்டர்க் காக்குவார்.

4

3. பொழிப்புரை : இவ்வடியவர் பழமையாகிய திருவெண்ணீற்றின் மேல் அன்பு பூண்டு ஒழுகும் அடிமைத் திறத்தால், சிவபெருமானை வழிபடுதலினால் உண்டாகும் நன்னெறிக்கண் நிற்கும் தகுதிப்பாட்டில் எந்நாளும் குறையாதவர். அரசர்களுக்கு வெற்றி வழங்கும் கூரிய வாட்படையைப் பயிற்றுவிக்கின்ற தொழிலாகிய வித்தையில் முதன்மை பெற்றவர்.

குறிப்புரை : தொன்மைத் திருநீறு - பழமையாக அணிந்து வரும் திருநீறு. இறைவன் தன் திருமேனியில் திருநீறுதரித்துக் கொண்டிருத்தலின் அவன் என்றோ அன்றே திருநீறும் இருந்து வருவதாயிற்று. இதன் பழமையும் சிறப்பும் இதனால் விளங்குவதாம். 'மண்டமர் பல கடந்து மதுகையால் நிறணிந்து' (கலித். கடவுள், 1) என்னும் கலித்தொகையும்.

4. பொழிப்புரை : வாட்படை பயிற்றும் தொழிலினராகிய அவர் அதனால் வந்த பொருள் வருவாய் அனைத்தையும், பெருமை பொருந்திய திருமுடியையும் திருவடியையும் காண இயலாத மால் அயன் ஆகிய இருவரையும் தொண்டாளும் சிவபெருமானின்

612. நள்ளார் களும்போற்றும்

நன்மைத் துறையின்கண்

எள்ளாத செய்கை

இயல்பின் ஒழுகுநாள்

தள்ளாத தங்கள்

தொழிலுரிமைத் தாயத்தின்

உள்ளான் அதிகூரன்

என்பான் உளனானான்.

5

613. மற்றவனும் கொற்ற

வடிவாட் படைத்தொழில்கள்

கற்றவர்கள் தன்னில்

கடந்துள்ளார் இல்லையெனும்

அடியவர்களுக்கு, நாளும் தம் உள்ளத்து எழும் பேரன்பினால் பொருந்தி, கொடை மிகுதியால் கொடுத்துவரும் கடப்பாடுடையவர்.

குறிப்புரை : 'தாளும், தடமுடியும் காணாதார் தம்மையும்' அடிமையாகக் கொண்டருளுவர் என்பதால், அப் பெருமானின் பேரருளுடைமை விளங்குகிறது. உம்மை - இழிவு சிறப்பும்மை.

5. பொழிப்புரை : பகைவர்களும் பாராட்டுதற்குரிய நன்னெறிக் கண், எவ்வகையாலும் இகழப்படாத செய்கையின் இயல்பில், இவர் ஒழுகுகின்ற காலத்து, விலக்குதற்கு அரிதாகத் தம்மொடு இணைந்துள்ள தொழிலில் உரிமை பெற்றிருக்கும் தாயத்தாரில் உள்ளவனாய் அதிகூரன் எனும் பெயருடைய ஒருவன் இருந்தான்.

குறிப்புரை : நள்ளார் - பகைவர். 'கேளாரும் வேட்பமொழிவதாம் சொல்' (குறள், 643) என்புழிப்போலப் பகைவரும் பாராட்டும் பண்பு என்றார். எள்ளாத செய்கை - பிறர் எவராலும் எவ்வாற்றானும் இகழப் படாத செயல். விலக்குதற்கரிய தாயத்தினன் எனவே, அவனுக்கும் தமக்கும் உள்ள உறவு உரிமை விளங்குவதாயிற்று. அரிகூரன் என்பதும் பாடம்.

6. பொழிப்புரை : மேற் குறித்த அவ்வதிகூரன் என்பவனும், வெற்றி பொருந்திய கூரிய வாட்படை பயிற்றும் தொழில்களைக் கற்றவர்களில், தன்னினும் மேம்பட்டான் ஒருவன் எவனும் இல்லை என்று

பெற்றிமையால் மாநிலத்து

மிக்க பெருமிதம்வந்

துற்றுலகில் தன்னையே

சால மதித்துள்ளான்.

6

614. தானாள் விருத்திகெடத்

தங்கள்குலத் தாயத்தின்

ஆனாத செய்தொழிலாம்

ஆசிரியத் தன்மைவளம்

மேனாளுந் தான்குறைந்து

மற்றவர்க்கே மேம்படலால்

ஏனாதி நாதர்திறத்

தேலா இகல்புரிந்தான்.

7

சொல்லும் செருக்கால், பெரிய இந்நிலவுலகத்தின்கண் மிகுந்த இறு மாப்படைந்து, உலகில் தன்னைத்தானே மதித்தவனாய் வாழ்ந்தான்.

குறிப்புரை : கொற்றம் - வெற்றி. வடிவாள் - வடிக்கப்பட்ட சுவியவாள். வாட்படையில் தன்னைவிடக் கற்றார் எவரும் இல்லை எனும் செருக்கால் தன்னையே மதிப்பவனாயினான், 'தம்மின் கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிதலே' (குமர. நீதிநெறி, 14) சாற்பு. அதற்கு மாறாக இவன் பண்பு விளங்கிற்று. மற்று - அசைநிலை.

7. பொழிப்புரை : தான் செய்து வரும் பிழைப்பிற்குரிய தொழில் கெடுமாறு, தன் குலத்திற்குரியதாய உரிமையில் குறையாத செய்தொழி லாகிய வாட்படை பயிற்றும் ஆசிரியத் தொழிலால் வரும் வரு வாயானது நாளுக்கு நாள் குறைவடையவும், ஏனாதிநாதருக்கே அவ்வருவாய் மேம்படவும் கண்ட அதிகூரன், அவ் ஏனாதிநாதரிடத்துப் பொருந்தாத பகைமை பாராட்டுவானாயினான்.

குறிப்புரை : விருத்தி - வாழ்தற்குரிய வழி: பிழைக்கும் வழி. வடநூலார், இதனைச் சீவனோபாயம் என்பர். தன் ஆசிரியர் வளர்ச்சியில் தனக்கு அழுக்காறு ஏற்படுதல் தகாது என்பார். 'ஏலா இகல்' என்றார்.

615. கதிரோன் எழமழுங்கிக்

கால்சாயுங் காலை

மதிபோல் அழிந்துபொறா

மற்றவனும் சுற்றப்

பதியோ ருடன்கூடப்

பண்ணியமர் மேற்சென்

நெதிர்போர் விளைப்பதற்கே

எண்ணித் துணிந்தெழுந்தான்.

8

ஒட்டிய ஒட்டு

616. தோள்கொண்ட வல்லாண்மைச்

சுற்றத் தொடுத்துணையாம்

கோள்கொண்ட போர்மள்ளர்

கூட்டத் தொடும்சென்று

வாள்கொண்ட தாயம்

வலியாரே கொள்வதென

மூள்கின்ற செற்றத்தால்

முன்கடையில் நின்றழைத்தான்.

9

8. பொழிப்புரை : கதிரவன் மேலே வரவரத் தன் ஒளி குறைந்து மங்கும் காலை மதியம் போலக் குறைவடைந்து, அழுக்காறு கொண்ட அந்த அதிகூரனும், தன் சுற்றத்தாரையும் ஏனைய ஊரவரையும் ஒருங்கு அழைத்துக் கொண்டு, ஏனாதிநாதரிடத்துச் சென்று எதிர்த்துப் போர் செய்வதற்கு நினைந்து, அதுவே தக்கது எனத் துணிந்து எழுந்தான்.

குறிப்புரை : கால் சாய்தல் - ஒளிகுன்றுதல். காலுதல் சாய்தல் என்பது கால் சாய்தல் என்றாயிற்று. காலுதல் - ஒளிவீசுதல். உடன் கூடப் பண்ணி - தம் சுற்றத்தாரும் ஊரவரும் தன்போல் ஏனாதிநாதர் மீது அழுக்காறு உடையர் அல்லர் எனினும், அவர்களையும் தன்னுடன் கூடுமாறு செய்து.

9. பொழிப்புரை : தோளின் வலிய ஆண்மை கொண்ட சுற்றத் தாருடனே, தனக்குத் துணைவலியாகக் கொள்ளப்பட்ட போர் வீரர்களின் கூட்டத்தோடு சென்று, ஏனாதிநாதரின் வீட்டின் முன்னே நின்று, வாள் பயிற்றும் தொழில் உரிமையை நம்மில் வலியவராய் உள்ளவரே

617. வெங்கட் புலிகிடந்த
 வெம்முழையிற் சென்றழைக்கும்
 பைங்கட் குறுநரியே
 போல்வான் படையொன்று
 பொங்கிப் புறஞ்சூழ்ந்து
 போர்குறித்து நேர்நின்றே
 அங்கட் கடைநின்
 றழைத்தா னொலிகேளா.

10

618. ஆர்கொல் பொரவழைத்தார்
 என்றரியேற் றிற்கிளர்ந்து
 சேர்வு பெறக்கச்சில்
 செறிந்தவுடை மேல்வீக்கி

கொள்ளத் தக்கவர், என மிகவும் மூண்டு எழும் சினத்தால் போருக்கு அழைத்தான்.

குறிப்புரை : வீரர்க்கு உரிய உடல் உறுப்புக்களில் தோளே வலிமை உடையது ஆதலின் 'தோள் கொண்ட வல்லாண்மை' என்றார். 'படையறுத்துப் பாழி கொள்ளும் ஏமத்தானும்' (தொல். புறத். 17) என்னும் தொல்காப்பியமும். துணையாம் கோள்கொண்ட - துணை வலியாகக் கொள்ளப்பட்ட. கொள்ளப்பட்ட எனவே, அவ்வீரர்களுக்கு இவனுடன் வருதல், அவர்கள் உளத்தொடுபட்டது அன்று என்பது பெற்றாம்.

10. பொழிப்புரை : கொடிய கண்களையுடைய புலியிருந்த கடிய குகையில் சென்று, அதனைப்போருக்கு அழைக்கும் சிறிய கண்களையுடைய குறுநரி போன்றவனாய் அதிகூரன், தன் மனைப் புறத்தே சூழ்ந்து போர்குறித்து நிற்ப, அவ்வதிகூரனின் ஒலியைக் கேட்டு.

குறிப்புரை : புலி இருந்த குகையில் சென்று நரி அழைத்தது போன்று, அதிகூரன் அடியவரின் மனைப்புறத்தே நின்று அழைத்தான் எனவே, அவனது வலியின்மையும் அடியவரின் வலிமிகுதியும் ஒருங்கு உணர நின்றன.

11. பொழிப்புரை : போருக்கு இவ்வாறு வலிய அழைத்தவர் யாவரோ? என்று ஆண்சிங்கம் போல எழுச்சிமிக்கு, கச்சுக்கட்டிய உடையை இடையில் வரிந்து கட்டி, ஒளி மிக்க வீரக்கழலையும் கட்டி, கூரிய வாளிணையும், கேடயத்தையும் கைக் கொண்டு, போர் மேற்கொள்ளத்தம் திருமனையினின்றும் ஏனாதி நாதர் புறப்பட்டார்.

வார்கழலுங் கட்டி

வடிவாள் பலகைகொடு

போர்முனையில் ஏனாதி

நாதர் புறப்பட்டார்.

11

619. புறப்பட்ட போதின்கண்

போர்த்தொழில்வாள் கற்கும்

விறற்பெருஞ்சீர்க் காளையார்கள்

வேறிடத்தி னின்றார்

மறப்படைவாள் சுற்றத்தார்

கேட்டோடி வந்து

செறற்கரும்போர் வீரர்க்

கிருமருங்குஞ் சேர்ந்தார்கள்.

12

620. வந்தழைத்த மாற்றான்

வயப்புலிப்போத் தன்னார்முன்

நந்தமது வாட்பயிற்று

நற்றாயங் கொள்ளுங்கால்

குறிப்புரை : கொல் - ஐயப் பொருட்டு. வாட்பலகை - கேடயம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

12. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அவர் புறப்பட்ட போது, இவரிடத்துப் போர்த்தொழில்களுள் ஒன்றான வாள் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வலிய, பெரிய சிறந்த வீரர்களும், இதற்கு முன் இவரிடம் பயின்று அவ்விடங்களில் பணி செய்து கொண்டிருப்பவர்களும், கொலை செய்தற்குரிய பல படைக்கலங்களையும் வாளையும் ஏந்திய சுற்றத்தவர்களும் இந்நிகழ்ச்சியைக் கேட்டு ஓடிவந்து வெல்லுதற்குரிய சிறந்த வீரராகிய ஏனாதிநாதருக்கு இருபக்கங்களிலுமாகச் சேர்ந்தார்கள்.

குறிப்புரை : இதனால் ஏனாதி நாதரிடத்துப் பயின்றவர்கட்கும், பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், சுற்றத்தார்க்கும், இருந்த அன்புள்ளம் தெரிய வருகின்றது.

13. பொழிப்புரை : தம் மனைப்புறத்தே வந்து போருக்கு அழைத்தவனாகிய அதிகூரன், வலிமை மிகுந்த ஆண் புலி என நிற்கும்

இந்தவெளி மேற்கை

வகுத்திருவேம் பொருபடையும்

சந்தித் தமர்விளைத்தால்

சாயாதார் கொள்வதென.

13

621. என்றுபகைத் தோனுவரைப்ப

ஏனாதி நாதரது

நன்றுனக்கு வேண்டுமேல்

நண்ணுவன்என் றுள்மகிழ்ந்து

சென்றவன்முன் சொன்ன

செருக்களத்துப் போர்குறிப்பக்

கன்றி யிருபடையும்

கைவகுத்து நேர்மலைவார்.

14

வேறு

622. மேக வொழுங்குகள் முன்கொடு

மின்னிரை தம்மிடை யேகொடு

மாக மருங்கினும் மண்ணினும்

வல்லுரு மேறெதிர் செல்வன

ஏனாதிநாதர் முன்றின்று, நாம் இருவரும், வாள் வித்தை பயிற்றுவித்து வரும் தொழில் உரிமையை நிலைநாட்ட, இந்த வெளியிடத்து அணிவகுத்து நிற்கும் நம் இருவரது படைகளும் தம்முள் பொர, இவர்களில் வெற்றி கொள்வார் யாவரோ, அவரே அத்தொழில் உரிமையைக் கொள்வது என்று கூறினான்.

குறிப்புரை : புலிப்போத்து - ஆண்புலி.

14. பொழிப்புரை : இவ்வாறு பகைத்தவனாகிய அதிகூரன் சொல்ல, ஏனாதிநாதர், 'அது நல்லது, நீ விரும்பின் நான் அதற்கு உடன் படுகின்றேன்' என்று கூறி, மகிழ்ச்சி மிக்கவராய், அவன் குறித்த போர்க்களத்திடத்துச் சென்றபின் அணிவகுத்து நிற்கும் இரு படைகளுடன் போர் செய்பவராயினர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

15. பொழிப்புரை : மேகக்கூட்டத்தினை முன் கொண்டும், மின்னல் கூட்டங்களைத்தமக்கு இடையிடையே கொண்டும்,

வாக நெடும்பல கைக்குல

மாள்வினை வாளுடை யாடவர்

காக மிடைந்த களத்திரு

கைகளின் வந்து கலந்தனர்.

15

595. கால்கழல் கட்டிய மள்ளர்கள்

கைகளின் மெய்க எடக்கிய

வாளொளி வட்ட முனைந்திட

வந்திரு கைகளின் முந்தினர்

வேலொடு வேலெதிர் நீள்வன

மேவிய பாதலம் விட்டுயர்

ஞாலமு றும்பணி வீரர்கள்

நாநிமிர் கின்றன வொத்தன.

16

விண்ணிலும் மண்ணிலும் இடியொலி எதிர் எதிரே செல்வது போல, பெரிய கேடயங்களை ஆளும் தன்மையும், வாட்போர் செய்யும் வலிமையும் கொண்ட போர் வீரர்கள், காகங்கள் நிறைந்த போர்க்களத்தின் இரு பக்கங்களிலும் எதிர் எதிராக வந்து பொருதனர்.

குறிப்புரை : கேடய வரிசைக்கு மேகமும், வாட்படைக்கு மின்னலும், வீரர் ஒலிக்கு இடியும் உவமைகளாயின. இடி ஏறு - இடி ஒலி. போர்க்களத்தில் இறப்போரின் தசைத் திரள்களை உண்பதற்கெனக் காகங்கள் நிறைதலின் 'காகம் மிடைந்த களம்' என்றார்.

16. பொழிப்புரை : கால்களில் வீரக்கழல்களைக் கட்டிய போர் வீரர்கள், தம் கைகளில் உடலை மறைக்கும் கேடயங்களையும், வாட்படைகளையும் கொண்டு இருமருங்குமாகப் போர்புரிய வந்து முந்தினர். இருசாராரின் வேற்படைகளும் தம்முள் எதிர்ந்து நீண்டன. அவை தாம் இருந்த கீழ் உலகை விட்டு இந்நில உலகத்தைப் பொருந்துகின்ற நாகவீரர்களின் நாக்குகள் மேல் நீள்கின்றவை போலத்தோன்றின.

குறிப்புரை : ஒளிவட்டம் - கேடயம். பணி வீரர்கள் - நாக லோகத்தவர்.

624. வெங்கண் விறற்சிலை வீரர்கள்

வேறிரு கையிலும் நேர்பவர்
தங்கள் சிலைக்குலம் உந்தின
தாவில் சரங்கள் நெருங்குவ
பொங்கு சினத்தொரி யிற்புகை
போகு கொடிக்கள் வளைத்தெதிர்
செங்கண் விழிக்கனல் சிந்திய
சீறு பொறிச்செல வொத்தன.

17

625. வாளொடு நீள்கை துடித்தன

மாற்பொடு வேல்கள் குளித்தன
தோளொடு வாளி நிலத்தன
தோலொடு தோல்கள் தகைத்தன
தாளொடு வார்கழ லிற்றன
தாரொடு கும்பிர மற்றன
நாளொடு சீறி மலைப்பவர்
நாடிய போர்செய் களத்தினில்.

18

17. பொழிப்புரை : கொடிய கண்களையுடைய வலிய விற்படையை ஏந்திய வீரர்கள், வேறிடத்தில் நின்று, இருவர் பக்கமாகப் போர் செய்வார்களாகித், தத்தம் விற்களினின்றும் வெளிச் சென்ற அம்புகள் ஒன்றையொன்று நெருங்கி முற்பட்டு நிற்கும் செயல், மிகுந்த சினத்தில் மூண்ட தீயினின்றும் புகை போகும் மண்டலங்கள் போல் வளைந்து, சிவந்த கண்களினின்றும் தெறிக்கும் பொறிகள் போல்வனவாய் இருந்தன.

குறிப்புரை : கொடிகள் - புருவமாகிய கொடிகள். இவற்றின் வளைவு புகை மண்டலங்கள் செல்லும் வளைவை ஒத்தது. அம்புகள் சினத்தீயினின்றும் எழுந்த பொறிகள் போல்வனவாயின.

18. பொழிப்புரை : தங்களுக்கென இழைக்கப்பட்ட நாள் எல்லையோடு சீறிப்போர் புரிய வல்ல அவ்வீரர்கள், தாம் விரும்பிப் போர் செய்கின்ற அப் போர்க்களத்தில், வாள்களோடு அவற்றைப் பிடித்த நீண்ட கைகள் துண்டிக்கப் பெற்றுத் துடித்தன. அவர் தம் மாற்புகளில் வேல்கள் பாய்ந்தன. தம்மால் அறுக்கப்பட்ட தோள்களோடு அம்புகள் தரையில் வீழ்ந்தன. வீரர்களின் உடலைத்தாக்கி அமுந்திய கேடயங்கள்,

626. குருதியின் நதிகள் பறந்தன

குறையுடல் ஓடி யலைந்தன

பொருபடை அறுதுணி சிந்தின

புடைசொரி குடருடல் பம்பின

வெருவர எருவை நெருங்கின

விசியறு துடிகள் புரண்டன

இருபடை தனினும் எதிர்ந்தவர்

எதிரெதிர் அமர்செய் பறந்தலை.

19

அவ்வுடலுடன் ஒன்றாய்ப் பதிந்தன. கால்களில் கட்டிய வீரக் கழல்களும் அறுபட்டன. மாலைகளுடன் கூடிய தலைகளும் அற்றன.

குறிப்புரை : ஈற்றடியை முன்னர்க் கூட்டி உரைக்க. போர் முனையில் நிற்கும் மறவர்கள், ஒன்று வெற்றி அல்லது இறப்பு என்ற உறைப்பில் நின்று போராடுகின்றமையின், வெற்றி பெறாத நிலையில் அவர்கள் இறப்பது உறுதியாதலின் 'நாளொடு சீறி, மலைப்பவர்' என்றார். 'இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர்' (குறள், 779) என்பர் திருவள்ளுவரும். இதற்கு முன்னைய மூன்று பாடல்களானும் வான், வேல், வில் ஆகிய மூவகைப் படைகளின் விளைவுகளைக் குறித்த ஆசிரியர், இப்பாடலுள் அம்முறையே கூறுதல் எண்ணத்தக்கது. 'தோளொடு வாளி நிலத்தன' என்றது விற்போரின் விளைவாம். தோள் என வருவனவற்றுள், முன்னையது உடலையும் பின்னையது கேடயங்களையும் குறித்தன.

19. பொழிப்புரை : இரு மருங்கிலும் உள்ள படைகளில், முன் நின்ற வீர்கள் எதிர் எதிராக நின்று போர் செய்யும் போர்க்களத்தில், இரத்தப் பெருக்கு ஆறுகளென ஓடியது. உடலொடு துண்டிக்கப்பட்ட தலைகள் அங்கும் இங்குமாகச் சிதறின. படைவீரர்களின் உடல் துண்டங்களும் அவ்வாறே ஆங்காங்குச் சிதறின. வெளிவந்த குடல்களோடு கூடிய உடல்கள் பலவும் நிரம்பிக் கிடந்தன. பார்ப்பவர்கள் அஞ்சுமாறு கமுகுகள் நெருங்கின. அறுபட்ட துடிப்பறைகள் பலவும் உருண்டு கிடந்தன.

குறிப்புரை : நான்காவது அடிமுன்னர்க் கூட்டி உரைக்கப் பட்டது. குறை உடல் - உடல் குறைந்த தலைகள். அறுதுணி - அறுக்கப் பட்ட உடல் குறைகள். இவ்வாறு பின் வருதலின் குறை உடல் என முன் கூறியதற்கு, உடல்குறைபட்ட தலைகள் எனக் குறித்தல் பொருந்தும். விசி - கட்டும். ஈண்டு அங்ஙனம் கட்டப்பட்ட வாரைக் குறித்தது. பறந்தலை - போர்க்களம்.

627. நீளிடை முடுகி நடந்தெதிர்

நேரிரு வரில்ஒரு வன்றொடர்
தாளிரு தொடையற முன்பெயர்
சாரிகை முறைமை தடிந்தனன்
வாளொடு விழுமுடல் வென்றவன்
மார்பிடை அறமுன் எறிந்திட
ஆளியி னவனு மறிந்தனன்
ஆயினர் பலருள ரெங்கணும்.

20

628. கூர்முனை அயில்கொடு முட்டினர்

கூடிமுன் உருவிய தட்டுடன்
நேருரம் உருவ உரப்புடன்
நேர்பட எதிரெதிர் குத்தினர்
ஆருயிர் கழியவும் நிற்பவர்
ஆண்மையில் இருவரும் ஒத்தமை
போரடு படைகொ டளப்பவர்
போல்பவர் அளவிலர் பட்டனர்.

21

20. பொழிப்புரை : நீண்ட நேரமாக மிகச் சினந்து போர் புரிந்த வீரர் இருவரில் ஒருவன், தன்னைத் தொடர்ந்த பகைவனின் கால்கள் இரு தொடைகளோடு அறுந்து விழுமாறு வெட்டிக் கீழே விழச் செய்தான். இவ்வாறு வெட்டப்பட்ட உடல் கீழ் விழுவதற்கு முன்னமேயே, தான் கொண்ட போர் வாளால் தன்னை வென்றவன் மார்பு பிளந்து அறுமாறு வீச, சிங்கம் போன்ற அவனும் வீழ்ந்தனன். இவ்வாறாக இறந்த வீரர்கள் பலர் வீழ்ந்து கிடந்தனர்.

குறிப்புரை : நீள் இடை - நீண்ட நேரம். முடுகி - மிகச் சினந்து நெருங்கி. சாரிகை முறைமை - வாட் போரை மேற்கொள்ளும் வீரர்கள், தற்காப்பிற்கென வாளைச் சுழற்றிப் போர் செய்யும் முறைமை.

21. பொழிப்புரை : கூரிய முனையையுடைய வேல் கொண்டு எதிர்ந்தவர்கள், பகைவர்கள் தாம் தாமும் நீட்டிய பலகையையும் மார்பையும் ஊடுருவிச் செல்லுமாறு தம் வேலினை எதிர்எதிராகக் குத்தினர். அவ்வகையில் அவர்கள் தத்தம் உயிர் நீங்கிய பின்பும், தாம் முன் நின்றவாறே நின்றனர். அவ்வாறு நின்றவர் தத்தமக்குள்ள

629. பொற்சிலை வளைய வெதிர்ந்தவர்

புற்றர வனைய சரம்பட

விற்படை துணியவும் நின்றிலர்

வெற்றிகொள் சுரிகை வழங்கினர்

முற்றிய பெருவளன் இன்றியும்

முற்படு கொடைநிலை நின்றிட

உற்றன உதவிய பண்பினர்

ஒத்தனர் உளர்சில கண்டட்கள்.

22

630. அடல்முனை மறவர் மடிந்தவர்

அலர்முகம் உயிருள வென்றறு

படர்சிறை சுலவு கருங்கொடி

படர்வன சுழல்வன துன்றலில்

போர்ப்படைகளின் திறனை அளந்து, நிலையிடுவார் போல் விளங்கினர். இவ் வகையில் இறந்துபட்ட வீரர்கள் எண்ணிலர்.

குறிப்புரை : உரப்புடன் - வீர உணர்வுடன். உயிர் நீங்கிய பின்னரும் உடல் வீழாது இருந்தமை அவர்களின் வீரஉணர்வைக் காட்டுகின்றது.

22. பொழிப்புரை : பொன்னாலாய பூணினையிட்ட தம் விற்களை வளைத்துப் போர் செய்ய, புற்றிலிருந்து வெளிப்படும் பாம்பென மாற்றார் விட்ட அம்பினால் தம் விற்படை அழியவும் போர் புரிதலினின்றும் நீங்காதவராசி, வெற்றி பொருந்திய உடைவாளை உருவிப் போரிட்டனர். இவ்வகையில் முன்னிருந்த தம் பெருவளங்கள் குன்றவும், பின்னரும் அக்கொடைநிலையினின்றும் தவறாதவராய்ப் பின் தம்மிடம் உள்ளவற்றையும் கொடுத்துதவும் வள்ளலைப் போன்றனர்.

குறிப்புரை : சுரிகை - வாள். வள்ளல்கள், தம்மிடம் உள்ள பொருள்கள் நீங்கவும், இல்லையென்னாது உள்ளதைக் கொடுப்பர். அது போன்று, வீரர்களும் முன்பிருந்த படை நீங்கவும், தம்மிடத் திருக்கும் வேற்படை கொண்டு போர் புரிந்தனர்.

23. பொழிப்புரை : போர் முனையில் இறந்த வீரர்களின் மலர்ந்த முகங்கள், உயிர் உள்ளன என நினைந்தமையால் சிறை

விடுசுடர் விழிக எரிரும்புசெய்

வினைஞர்தம் உலையின் முகம்பொதி

புடையிடை கரியிடை பொங்கிய

புகைவிடு தழலை நிகர்த்தன.

23

631. திண்படை வயவர் பிணம்படு

செங்கள மதனியை முன்சிலர்

புண்படு வழிசொரி யுங்குடர்

பொங்கிய கழுகு பருந்தொடு

கொண்டெழு பொழுதினும் முன்செயல்

குன்றுத லிலர்தலை நின்றனர்

விண்படர் கொடிவிடு பண்பயில்

விஞ்சையர் குமரரை வென்றனர்.

24

விரித்துப் பறந்து வந்த காக்கைகள் அவற்றைத் தீண்டாது அருகே சுழன்றன. அந்நிலையில் ஒளிவிட்டு விளங்கும் வீரர்களின் கண்கள், இரும்பு வினை செய்யும் கருங்கொல்லர்கள் உலையில் மேல்பொதிந்து அதன் பக்கத்துச் சரிந்து நிறைந்து நிற்கும் கரியினிடத்துப் பொங்கிப் புகைவரும் தீயை ஒத்தன.

குறிப்புரை : அடல் முனை - போர்முகம். கருங்கொடி - கரிய காக்கைகள். இறந்தும் கண்ணொளி கெடாத வீரர்களின் முகங்கள் ஒளிவிட்டு நிற்கின்றன. ஆதலின் அவ்வுடலைத் தீண்டாத காக்கைகள் அதன் மீதும் அருகுமாகச் சுழன்று திரிந்தன. கொல்லர் உலை - போர்க்களம். அவ்விடத்துக் கனன்று எரியும் தீ - வீரர்களின் கண்கள். சுழலும் காக்கைகள் - அத்தீயினின்றும் மேல் எழும் புகை.

24.பொழிப்புரை : வலிமை மிக்க படைவீரர்கள் இறக்க, அப்போர்க் களத்தில் விழுந்து கிடக்கும் பிணங்கள் முன்னே சிலர், புண்பட்ட தம் வயிற்றிலிருந்து வெளிவந்து இருக்கும் குடர்களை மிகுதியாகப் பறந்து கொண்டிருக்கும் கழுகுகளும் பருந்துகளும் பற்றி மேலே எடுத்துச் செல்லும் காலத்திலும், தாம் முன்பு மேற்கொண்ட போர் முயற்சியைத் தவிராதவராய் இருந்தனர். இந்நிலையிலுள்ள அவர்கள் வானத்தில் காற்றாடியை விடும் வித்தியாதரச் சிறுவர்களை ஒத்தனர்.

குறிப்புரை : விண்படர்கொடி - காற்றாடி. வீரர்கள் வித்தியாதரச் சிறுவர்களை ஒத்தனர். பறக்கும் கழுகுகளும் பருந்துகளும் காற்றாடி

ஏனாதி நாதர் சினந்து எழுதல்
வேறு

632. இம்முனைய வெம்போரில்

இருபடையின் வாள்வீரர்

வெம்முனையின் வீடியபின்

வீடாது மிக்கொழிந்த

தம்முடைய பல்படைஞர்

பின்னாகத் தாமுன்பு

தெம்முனையில் ஏனாதி

நாதர் செயிர்தெழுந்தார்.

25

633. வெஞ்சினவாள் தீயுமிழ

வீரக் கழல்கலிப்ப

நஞ்சணிகண் டர்க்கன்பர்

தாமெதிர்ந்த ஞாட்பின்கண்

எஞ்சியெதிர் நின்ற

இகல்முனையில் வேலுழுவர்

தஞ்சிரமும் தோளுரமும்

தாளும் விழுத்துணித்தார்.

26

களை ஒத்தன. குடர்களை எடுத்துச் செல்லும் பொழுது வயிற்றிற்கும் பறவைகளுக்கும் ஆக இடைப்பட்டிருக்கும் குடர் நீட்சிகள் காற்றாடி யின் கயிற்றை ஒத்தன.

25. பொழிப்புரை : இவ்வாறு நிகழ்ந்த கொடிய போரில் இருசாரார் பக்கத்தும், வீரம் மிக்க மறவர்கள் கொடும் போர் செய்து பலர் இறந்தனர். இறவாது எஞ்சி நின்ற தம் படைவீரர்கள் பின்வர, தாம் முன்பு சென்று போர் செய்வாராகிய ஏனாதிநாதர் சினந்து எழுந்தனர்.

குறிப்புரை : வீடாது - இறவாது.

26. பொழிப்புரை : சினம் மிக்க வாளினின்றும் தீப்பறக்கவும், வீரக் கழல் ஒலிக்கவும், நஞ்சினை யுண்ட கழுத்தினை உடையவரான சிவபெருமானுக்கு அன்பராய ஏனாதி நாதர், மேற்கூறியவாறு, போர்க் களத்தில் முன் வந்து, சினந்து எழுந்த பொழுது, முன்னர் இறவாது இருந்த வீரர்கள் பலரும் அவரை எதிர்த்து நிற்க,

634. தலைப்பட்டார் எல்லாரும்

தனிவீரர் வாளில்

கொலைப்பட்டார் முட்டாதார்

கொல்களத்தை விட்டு

நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு

நேர்ப்பட்ட போதில்

அலைப்பட்ட ஆர்வமுதல்

குற்றம்போ லாயினார்.

27

635. இந்நிலைய வெங்களத்தில்

ஏற்றழிந்த மானத்தால்

தன்னுடைய பல்படைஞர்

மீண்டார் தமைக்கொண்டு

அவ்வீரர்களின் தலை களோடு தோள் வலிமையையும் தாள் வலிமையையும் அழித்தார்.

குறிப்புரை : ஞாப்பு - போர். உரம் - வலிமை.

27. பொழிப்புரை : போரில் தம்முடன் எதிர்ந்தவர்கள் அனைவரும் ஒப்பில்லாத வீரரான ஏனாதிநாதரின் வாளால் கொல்லப்பட்டனர். அதைக்கண்டு அவரை எதிர்க்காத வீரர்கள் எல்லாம், போர்க்களத்தை விட்டு, நிலைத்த மெய்யுணர்வின் முன் அலைந்து ஒழியும் ஆர்வம் முதலிய குற்றங்களைப் போல் ஆனார்கள்.

குறிப்புரை : தலைப்பட்டார் - போரில் தம்மை (ஏனாதி நாதரை) எதிர்ந்தவர்கள். முட்டாதார் - (ஏனாதிநாதருக்கு) அஞ்சி எதிர்க்காத வர்கள். நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு - இறைவன் திருவடியிலேயே ஒன்றிநிற்கும் மெய்யுணர்வு. மெய்ப்பொருளை உணரும் உணர்வு மெய்யுணர்வாம். ஆர்வம் முதல் குற்றம் - காமம் வெகுளி மயக்கம் முதலாய குற்றங்கள். மெய்யுணர்வைத் தலைப்பட்டார்க்கு இன்னோரன்ன குற்றங்கள் வாராவாம். மெய்யுணர்வு ஒரோவழி தவறும் பொழுது முற்சூறிய குற்றங்கள் வந்து விடும். இடையறாத ஞான யோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கள் மூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னர்ப் பஞ்சத்துய்ப் போலக் கெட்டு விடும் என வரும் பரிமேலழகர் உரையும் (குறள், 360க்கு) காண்க. இங்ஙனம் கூறவே ஏனாதிநாதருக்கு அஞ்சி இன்று அகன்றவர்கள் என்றும் அவரை அணுகார் என்பதும் போதரும்.

28. பொழிப்புரை : இத்தகைய கொடிய போர்க்களத்தில் போர்

மின்னொளிவாள் வீசி

விறல்வீரர் வெம்புலியே

றன்னவர்தம் முன்சென்

றதிகூரன் நேரடர்ந்தான்.

28

அதிகூரன் புறகிடல்

636. மற்றவர்தஞ் செய்கை

வடிவாள் ஒளிகாணச்

சுற்றிவரும் வட்டணையில்

தோன்றா வகைகலந்து

பற்றிஅடர்க் கும்பொழுதில்

தானும் படைப்பிழைத்துப்

பொற்றடந்தோள் வீரர்க்

குடைந்து புறகிட்டான்.

29

புரிய வந்தோர் எல்லாம் அழிந்து போக, அவ்விழிவைப் பொறாது போரில் அழியாது மீண்டவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு, மின்னலையொத்த ஒளியையுடைய வாளினை வீசி, கொடிய புலியையொத்த வலிமையுடைய வீரராகிய ஏனாதிநாதரின் முன்பு எதிர்த்துச் சென்று அதிகூரன் போர் செய்தான்.

குறிப்புரை : மானம் - தன் நிலையில் தாழாமையும் தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் ஆம். போரில் எதிர்த்த வீரர்கள் ஒன்று வெற்றி பெற்றிருக்க வேண்டும். இன்றேல் உயிர் விட்டிருக்க வேண்டும். இவ்விரண்டுமின்றி எஞ்சி மீண்டமையின் அது மானத்திற்கு இழிவாயிற்று.

29. பொழிப்புரை : வடிக்கப்பட்ட வாள் ஒளியையே அவன் காணுமாறும், வாளைச் சுழற்றிப் போரிடும் பொழுது, தம்மை அவன் காணாதவாறும், அதிகூரனை எறிந்து துண்டிக்கும் செயலில் அவர் அமைந்த பொழுது, அவன் அதனின்றும் தப்பியவனாய்ப் பொன் னணிந்த பெரிய தோள்களையுடைய அவ்வடியவர்க்கு ஆற்றாது புற முதுகிட்டு ஓடினான்.

குறிப்புரை : அடியவர் அவனைத் துணிக்க நேர்ந்த பொழுது, அவன் அவரிடத்தினின்றும் தப்பிப் புறமுதுகிட்டு ஓடினான்.

தோற்ற அதிகூரனின் வஞ்சமும் நெஞ்சமும்

637. போன அதிகூரன்

போரி லவர்க்கழிந்த

மானம்மிக மீதூர

மண்டுபடுவான் கண்படான்

ஆனசெயல் ஓரிர்வும்

சிந்தித் தலமருவான்

ஈனமிகு வஞ்சனையால்

வெல்வெனென எண்ணினான்.

30

638. சேட்டாருங் கங்குல்

புலர்காலைத் தீயோனும்

நாட்டாரைக் கொல்லாதே

நாமிருவேம் வேறிடத்து

வாட்டாயங் கொள்போர்

மலைக்க வருகவெனத்

தோட்டார்பூந் தாரார்க்குச்

சொல்லி வரவிட்டான்.

31

30. பொழிப்புரை : இவ்வாறு புறமுதுகிட்டு ஓடிய அதிகூரன் போர்க் களத்தில் அவ்வடியவர்க்கு ஆற்றாது, அழிந்த மானம் பெரிதும் மீதூரத்தரையில் படுத்தவன், உறங்காதவனாய்த் தனக்கு நேர்ந்த செயலை எண்ணி எண்ணி அந்த ஓர் இரவு முழுதும் சிந்தித்துத் துன்புறு கின்றவன், குறைபாடு மிகுந்த வஞ்சனைச் செயலால் அவ்வடியவரை வெல்வேன் என்று எண்ணியவனாய்,

குறிப்புரை : மண்படுவான் - தரையில் படுப்பவன். கண் படான் - உறங்காதவனாகி.

31. பொழிப்புரை : அந்நீண்ட இரவு முழுவதும் கழிய, பொழுது புலரும் காலத்தில், தீயவனாகிய அதிகூரனும், 'நாம் செய்யும் போரில் நம் பொருட்டு நமக்கு அயலவராகிய நாட்டார்களைக் கொல்லாமல், நாம் இருவரும் தனியிடத்தில் நின்று, வாள்பயிற்றும் உரிமையைக் கைக்கொள்வதற்கு உறுதிப்படுத்தும் போரினைச் செய்ய வருக' என மாலை அணிந்த ஏனாதிநாதருக்குச் சொல்லிவர ஏவலாளனை அனுப்பினான்.

குறிப்புரை : சேடு + ஆரும் = சேட்டாரும் என்றாயிற்று.

639. இவ்வாறு கேட்டலுமே

ஏனாதி நாதனார்

அவ்வாறு செய்த லழகி

தெனவமைந்து

கைவாள் அமர்விளைக்கத்

தான்கருதும் அக்களத்தே

வெவ்வாள் உரவோன்

வருகவென மேற்கொள்வார்.

32

640. சுற்றத்தார் யாரும்

அறியா வகைசுடர்வாள்

பொற்பலகை யுந்தாமே

கொண்டு புறம்போந்து

சேய்மை பொருந்திய இரவு என்பது இதன் பொருளாகும். இரவு எப்பொழுதும் யார்க்கும் ஒரு படித்தாகவே அமையும். ஆனால் அதிகுரன் எப்பொழுது புலரும் எனக் கருதியவனாய் அவ்விரவை அநுபவித்து இருந்தமையின், அவன் அளவில் அக்காலம் நீட்டிப்பதாயிற்று. 'ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட சென்றார் வருநாள் வைத்துஏங்கு பவர்க்கு' (குறள், 1269) எனத் திருவள்ளு வனார் கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூர்தற்குரியதாம். வாள் தொழில் பயிற்று விக்கும் உரிமை, தம்மில் யாவர்க்கு உரியது என்பதை நிலைநாட்டவே இப்போரினை மேற்கொண்டான் அதிகுரன். அடியவரும் அதற்கு இசைந்தனர். அவ்வகையில் வெற்றி கொள்வதோ தோல்வியுற்று அழிவதோ தமக்குள் இருக்க வேண்டும் என்று கருதினான். ஆதலின் தம் இருவருள் எவருக்குத் துணைவரினும் அவர் அயலவராதலின் அவரை நாட்டார் எனக் குறித்தனன். தோடு - இதழ்கள். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

32. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அதிகுரன் அவ்வடியவர்க்குச் சொல்லி விட, அவரும் அதைக்கேட்டு, அவ்வாறு செய்தலும் அழகியதே என ஏற்றுக் கொண்டு வாள் ஏந்திய கையுடன் அவன் குறித்த போர்க்களத்தில் நின்று கொண்டு, வலிய வாளிணையுடைய அவ் அதி சூரனை வருக என அழைத்து, அச்செயலைச் செய்ய மேற் கொண்டவராய்.

குறிப்புரை : உரவோன் - வலியோன். வலியன் அல்லனாயினும், தன் அளவில் வலியனாகக் கருதினானாதல் பற்றி இவ்வாறு கூறினார்.

33. பொழிப்புரை : தம் உறவினர் முதலிய எவரும்

மற்றவன்முன் சொல்லி

வரக்குறித்த அக்களத்தே

பற்றலனை முன்வரவு

பார்த்துத் தனிநின்றார்.

33

641. தீங்கு குறித்தழைத்த

தீயோன் தீருநீறு

தாங்கிய நெற்றியினார்

தங்களையே எவ்விடத்தும்

ஆங்கவருந் தீங்கிழையார்

என்ப தறிந்தானாய்ப்

பாங்கில் திருநீறு

பண்டு பயிலாதான்.

34

642. வெண்ணீறு நெற்றி

விரவப் புறம்பூசி

உண்ணெஞ்சில் வஞ்சக்

கறுப்பும் உடன்கொண்டு

அறியாதவாறு ஒளிபொருந்திய வாளினையும் அழகிய கேடயத்தையும் தாமே எடுத்துக் கொண்டு, வெளியே வந்து, அதிகூரன் முன் வருமாறு குறித்த அவ்விடத்தில், அவனுக்கு முன் சென்று, அவன் வருகையை எதிர் நோக்கித் தனித்து நின்றார்.

குறிப்புரை : பற்றலன் - பகைவன்: அதிகூரன். இவ்விரண்டும் குளகம்.

34. பொழிப்புரை : வஞ்சித்துத் தீங்கு இயற்றும் உள்நோக்குடன் போருக்கு அழைத்த அக்கொடியோன், திருநீறு அணிந்த நெற்றியினாரை எவ்விடத்தும் எஞ்ஞான்றும் ஏனாதி நாதர் தீங்கு செய்யமாட்டார் என்பதை அறிந்தவனாதலின், உண்மையிலேயே இதற்கு முன் திருநீறு அணிந்து பழக்கம் இல்லாதவனாய் இருந்தும்.

குறிப்புரை : பாங்கில் - திருநீற்றை அணியுமாறு அணிந்து நிற்கும் நிலையில்.

35. பொழிப்புரை : திருவெண்ணீற்றைத்தன் நெற்றி முழுதும் பொருந்துமாறு புறத்தே பூசி, நெஞ்சில் வஞ்சனையாகிய

வண்ணச் சுடர்வாள்

மணிப்பலகை கைக்கொண்டு

புண்ணியப்போர் வீரர்க்குச்

சொன்னவி டம்புகுந்தான்.

35

643. வென்றி மடங்கல்

விடக்குவர முன்பார்த்து

நின்றாற் போல்நின்றார்

நிலைகண்டு தன்னெற்றி

சென்று கிடைப்பளவும்

திண்பலகை யால்மறைத்தே

முந்தனிவீ ரர்க்கெதிரே

மூண்டான் மறம்பூண்டான்.

36

நீறுதந்த பேறு

644. அடல்விடையே நென்ன

அடர்த்தவனைக் கொல்லும்

இடைதெரிந்து தாள்பெயர்க்கும்

ஏனாதி நாதர்

கறுப்பையும் உடன் கொண்டு, அழகிய ஒளி பொருந்திய வாளினையும் மணிகளால் இழைக்கப் பெற்ற பலகையையும் கைகளில் கொண்டு, புண்ணியத்தன்மை வாய்ந்த போர் வீரராம் ஏனாதிநாதர் முன், தான் சொல்லிவிட்ட அவ்விடத்திற்குச் சென்றான்.

குறிப்புரை : மணிப்பலகை - மணிகள் இழைக்கப் பெற்ற கேடயம். இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

36. பொழிப்புரை : வெற்றி பொருந்திய சிங்கம் தன் உணவுக்குரிய விலங்கு வருதலை எதிர்பார்த்து நின்றாற் போல, அவ்வடியவர் நின்ற நிலை கண்டு, அவரிடத்துச் சென்று அணுகுமளவும் தன் நெற்றியை வலிய கேடயத்தால் மறைத்துக்கொண்டு, தனியே நின்றவரான அவ்வடியவர்க்கு எதிரே சென்று, பாவச் செயலைச் செய்தற்குரிய அவன் தோன்றினான்.

குறிப்புரை : விடக்கு - தசை: இங்கு அதனையுடைய விலங்கைக் குறித்தது.

37. பொழிப்புரை : வலிமை பொருந்திய ஆன் ஏறு என்ன

புடைபெயர்ந்த மாற்றான்

பலகை புறம்போக்கக்

கடையவன்தன் நெற்றியின்மேல்

வெண்ணீறு தாங்கண்டார்.

37

645. கண்டபொழு தேகெட்டேன்

முன்பிவர்மேற் காணாத

வெண்திருநீற் றின்பொலிவு

மேற்கண்டேன் வேறினியென்

அண்டப்பிரான் சீரடியார்

ஆயினார் என்றுமனங்

கொண்டிவர்தங் கொள்கைக்

குறிவழிநிற் பேனென்று.

38

எதிர்த்து, அவனைக் கொல்லத்தகும் அமையம் தெரிந்து, அடிபெயர்த்துச் செல்கின்ற போது, அருகில் வந்த அதிகூரன் தான் மறைத்து இருந்த பலகையை விலக்கவே, அக்கடையவன் நெற்றியிடத்து வெண்ணீறு அணிந்திருப்பதை அவர் கண்டார்.

குறிப்புரை : இடை தெரிந்து - கொல்லுதற்குரிய சமயம் தெரிந்து. 'புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு' என்பார் ஞானசம்பந்தர் (தி.2 ப.66 பா.6). அது இக்கடையவன் நெற்றியிலும் காணக் காண்டலின் இவ்வாறு கூறினார்.

38. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அவர் கண்டபொழுது 'ஆ! கெட்டேன்! இதற்கு முன் எந்நாளும் இவர் நெற்றியில் காணப்படாத வெண்மையான திருநீற்றின் பொலிவினைக் கண்டேன். இனி வேறு என்ன நினைக்க உள்ளது? தேவர்க்கும் தேவனாய் சிவபெருமானின் சிறந்த அடியாராக இவர் ஆயினார் என்று எண்ணியவராய், இவர் மனம் கொண்ட கொள்கைக் குறிப்பின் வழி நிற்பேன்' என்று எண்ணி.

குறிப்புரை : நெற்றியில் திருநீறு கண்ட அளவிலேயே இவர் அடியராயினார் என உறுதி கொண்டது. அடியவருக்கு இருக்கத்தகும் தகுதிகளுள் இது தலையாய தகுதி என்பதுபற்றியாம். 'வெண்ணீறுணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்ச மாறே' (தி.8 ப.35 பா.5), 'எவரேனும் தாமாக' (தி.6 ப.61 பா.3) என்பனவாகிய திருமறைத் திருவாக்குகளையும் நினைவு கூர்க.

646. கைவா ஞ்டன்பலகை

நீக்கக் கருதியது

செய்யார் நிராயுதரைக்

கொன்றா ரெனுந்தீமை

எய்தாமை வேண்டும்

இவர்க்கென் றிரும்பலகை

நெய்வா ஞ்டனடர்த்து

நேர்வார்போல் நேர்நின்றார்.

39

647. அந்நின்ற தொண்டர்

திருவுள்ளம் ஆரறிவார்

முன்னின்ற பாதகனும்

தன்கருத்தே முற்றுவித்தான்

இந்நின்ற தன்மை

யறிவார் அவர்க்கருள

மின்னின்ற செஞ்சடையார்

தாமே வெளிநின்றார்.

40

39. பொழிப்புரை : அவனைக் கொல்வதற்கெனக் கொண்ட, கையில் ஏந்திய வாளினையும் பலகையையும் நெகிழவிட்டு விட முதலில் கருதினார் எனினும், கையில் படையற்றவரைக் கொன்றார் எனும் பழி இவருக்கு வாராது இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணி, அவ்வலிய பலகையினையும் நெய் பூசப்பெற்ற வாளினையும் உடன் ஏந்தி, எதிர்த்த அவ்வீரரோடு போர்செய்வார் போலக் காட்டி நின்றார்.

குறிப்புரை : நிராயுதர் - கையில் படையற்றோர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

40. பொழிப்புரை : அவ்வாறு நின்ற திருத்தொண்டரின் திருவுள்ளத்தை அறியவல்லார் யாவர்? முன்னின்ற கொடியோனாகிய அதிகூரனும் தான் நினைத்தவாறே முடித்தனன். இத்தன்மையினை அறிவாராகிய இத்திருத்தொண்டருக்கு அருளும் பொருட்டு மின் போன்ற செஞ்சடையினையுடைய சிவபெருமானும் தாமே வெளிப் பட்டுத் தோன்றி நின்றருளினார்.

குறிப்புரை : தன் கருத்தே முற்று வித்தான் - தான் முன் நினைந்தவாறே அவரைக் கொன்றான்.

648. மற்றினிநாம் போற்றுவதென்
 வானோர் பிரானருளைப்
 பற்றலர்தங் கைவாளால்
 பாசம் அறுத்தருளி
 உற்றவரை யென்றும்
 உடன்பிரியா அன்பருளிப்
 பொற்றொடியாள் பாகனார்
 பொன்னம் பலமணைந்தார். 41

649. தம்பெருமான் சாத்தும்
 திருநீற்றுச் சார்புடைய
 எம்பெருமான் ஏனாதி
 நாதர் கழலிறைஞ்சி
 உம்பர்பிரான் காளத்தி
 உத்தமார்க்குக் கண்ணப்பும்
 நம்பெருமான் செய்தபணி
 நாம்தெரிந்த வாறுரைப்பாம். 42

41. பொழிப்புரை : தேவர் தலைவனாய் சிவபெருமானின் திருவருள் திறத்தை இனித் தனியாக நாம் போற்றுவது என்னவுள்ளது? பகைவரின் கைவாளினால் பாசத்தை அறுத்து அவ்வடியவரை என்றும் தம்முடன் பிரியாது இருக்குமாறு அருளி, அவர் இதுகாறும் கொண்டிருந்த அன்புக்குரிய நிலையை விளக்கி, உமையை ஒரு மருங்கு கொண்ட பெருமானார் பொன்னம்பலத்தினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : பாசம் - கயிறு. இக்கயிறு இருவினைக் கயிறாம்.

42. பொழிப்புரை : தம் தலைவனாய் சிவபெருமான் அணிந்து கொள்ளும் திருநீற்றின் சார்பைச் சார்பாகக் கொண்ட எம் தலைவரான ஏனாதிநாதரின் திருவடிகளை வணங்கி, தேவர்க்கும் தேவனான திருக் காளத்தியில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானுக்கு, கண்ணை அப்புபு வராகிய நம் தலைவர் செய்த பணிகளை நாம் அறிந்தவாறு கூறுவாம்.

ஏனாதநாத நாயனார் புராணம் -
 மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

10. கண்ணப்ப நாயனார் புராணம்

தொகை

'கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்'

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

நிலத்தில் திகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மேல்
நலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டுள்நடுங்க
வலத்திற் கடுங்கணை யால்தன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினான்
குலத்திற் கிராதன்நங் கண்ணப்ப னாமென்று கூறுவரே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 11

விரி

பொத்தப்பிநாடு

650. மேவலர் புரங்கள் செற்ற

விடையவர் வேத வாய்மைக்

காவலர் திருக்கா ளத்திக்

கண்ணப்பர் திருநா டென்பர்

நாவலர் புகழ்ந்து போற்றும்

நல்வளம் பெருகி நின்ற

பூவலர் வானி சோலை

கூழ்ந்தபொத் தப்பி நாடு.

1

தொகை, பொழிப்புரை : நூல்கள் பலவற்றிலும் சிறப்பித்துப் பேசப் படுகின்ற பெருமகனாராய் கண்ணப்பர்க்கு அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : நிலஉலகில் சிறப்புடைய காளத்திப் பெருமானின் நலம் தருகண்ணில் குருதிவழியக் கண்டு, மனம் நடுக்குற்று, அம்பினால் தம் வலக்கண்ணைத் தோண்டி அப்பியவர், வேட்குலத் தோன்றல் கண்ணப்பர் என்று கூறுவர்.

1. பொழிப்புரை : பகை அசுரரின் முப்புரங்களை அழித்தவரும், ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டவரும், நான்மறைகளின் உட்பொருளாய் நிற்கும் காவலரும் ஆன திருக்காளத்தி மலையில் இருந்தருளும் புண்ணியருக்குத் தம் கண்ணினை அப்பிய கண்ணப்ப நாயனார் தோன்றிய திருநாடாவது, நாவன்மையுடைய புலவர்கள் புகழ்ந்து போற்றிடுகின்ற நல்ல வளங்கள் பலவும் பெருகி நிற்கும் பூக்கள் மலரும்

651. இத்திரு நாடு தன்னில்
 இவர்திருப் பதியா தென்னில்
 நித்தில அருவிச் சாரல்
 நீள்வரை சூழ்ந்த பாங்கர்
 மத்தவெங் களிற்றுக் கோட்டு
 வன்றொடர் வேலி கோலி
 ஒத்தபே ரரணஞ் சூழ்ந்த
 முதுபதி உடுப்பூர் ஆகும்.

2

குறவரின் வாழ்வியல்

652. குன்றவர் அதனில் வாழ்வார்
 கொடுஞ்செவி ஞமலி ஆர்த்த
 வன்றிரள் விளவின் கோட்டு
 வார்வலை மருங்கு தூங்கப்

குளங்களும், பூஞ்சோலைகளும் சூழ விளங்கி யிருக்கும் பொத்தப்பி நாடு என்பதாகும்.

குறிப்புரை : பொத்தப்பி நாடு - காளத்தி மலைக்கு வடக்கே மலை நாடாகவுள்ள பகுதியாகும். இஃது இன்றும் இப்பெயரில் அழைக்கப் பெறுகிறது.

2. பொழிப்புரை : இப்பொத்தப்பி என்னும் திருநாட்டில், கண்ணப்பர் தோன்றியருளிய திருவுடைய நகரம் யாதெனில், முத்துக் கொழித் திடும் அருவிகளின் நீர்வீழ்ச்சிகள் குறைவுபடாத நீண்ட பெரிய மலைகள் சூழ்ந்திருப்ப, அவற்றின் எல்லையில் மதம் பொழியும் கொடிய யானைகளின் கொம்புகளால் வேலியிட்டு, அதன் வலிய நீண்ட தொடராய் மதிலே அவ்வுருக்குக் காவலாக அமைந்த மிகவும் பழையதாகிய உடுப்பூர் என்னும் நகரமாகும்.

குறிப்புரை : அவ்வுரின் எல்லையில் யானைக் கொம்புகளை வரிசையாக நாட்டி அவையே வலியுடைய மதில் போன்று விளங்கிட அவ்வரணுள் விளங்கும் பதி உடுப்பூர் ஆகும். காடுகள் சூழ்ந்த பதியாதலின், விலங்குகளும், தீயோரும் உட்புகாதவாறு யானைக் கொம்பால் வேலியினைக் காவலாக அமைத்தனர்.

3. பொழிப்புரை : அவ்வுடுப்பூரில் வாழ்பவர்கள் வேடர்களாவர்.

பன்றியும் புலியும் எண்கும்

கடமையும் மானின் பார்வை

அன்றியும் பாறை முன்றில்

ஐவனம் உணங்கு மெங்கும்.

3

653. வன்புலிக் குருளை யோடும்

வயக்கரிக் கன்றி னோடும்

புன்தலைச் சிறும கார்கள்

புரிந்துடன் ஆட லன்றி

அன்புறு காதல் கூர

அணையுமான் பிணைக ளோடும்

இன்புற மருவி யாடும்

எயிற்றியர் மகளி ரெங்கும்.

4

பற்பல இடங்களிலும் கொடிய நீண்ட காதுகள் வளைந்து தொங்கும் வேட்டை நாய்களை வார்க்கயிற்றினால் கட்டி வைத்திருக்கும் பெருவிளாமரங்களின் கொம்புகளிலே, வாரினால் அமைந்த வலைகள் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். அவற்றின் புறத்து, வேடரின் வளர்ப்பு மிருகங்களாய் பன்றி, புலி, கரடி, காட்டுப்பசு, மான் முதலிய பார்வை மிருகங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அன்றியும் அங்கு மலை நெல்லின் புழுங்களும் முற்றத்தில் காய்ந்து கொண்டிருக்கும்.

குறிப்புரை : பார்வை மிருகம் - வேட்டையாடுதற் பொருட்டு வேடர்கள் தங்கள் பதியிலே காட்டு விலங்குகளின் குட்டிகளைப் பிடித்து வந்து வளர்த்து அவைகளை வீட்டு விலங்குகளாக்கி வளர்ப்பார். இவையே பார்வை மிருகம் என்பர். இவற்றைக் கொண்டு அவ்வவ்வினமாய் விலங்குகளைப் பிடிப்பார். விளவின் கோடு - விளாமரத்தின் கிளைகள், இம் மரத்தில் நாய் முதலியவற்றைக் கட்டி வைப்பார். 'பார்வையாத்த பறைதாள் விளவின்' எனவரும் சிறு பாணாற்றுப்படையும் காண்க.

4. பொழிப்புரை : கொடிய புலிக்குட்டிகளோடும், வீரமுடைய யானைக் கன்றுகளோடும், முரட்டு மயிருடைய சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருப்பார். அன்றியும் தம்பால் அன்புடன் காதல் கொண்டு அணைகின்ற கன்னி மான்களுடன் இன்புற மகிழ்ந்து விளையாடும் வேடருடைய பெண்களும் எங்கும் அப்பதியில் காணப்படுவர்.

654. வெல்படைத் தறுகண் வெஞ்சொல்

வேட்டுவர் கூட்டந் தோறும் .

கொல்எறி குத்தென் றார்த்துக்

குழுமிய வோசை யன்றிச்

சில்லரித் துடியுங் கொம்பும்

சிறுகண்ஆ குளியுங் கூடிக்

கல்லெனு மொலியின் மேலும்

கறங்கிசை யருவி யொங்கும்.

5

655. ஆறலைத் துண்ணும் வேடர்

அயற்புலங் கவர்ந்து கொண்ட

வேறுபல் உருவின் மிக்கு

விரவும்ஆன் நிரைக ளன்றி

ஏறுடை வானந் தன்னில்

இடிக்குரல் எழிலி யோடு

மாறுகொள் முழக்கங் காட்டும்

மதக்கைமா நிரைக ளொங்கும்.

6

குறிப்புரை : சிறுவரிடம் வீரமும், சிறுமியரிடம் அன்பும் தோன்ற விளையாட்டுக்கள் அமைந்துள்ளமை அறியத்தக்கது.

5. பொழிப்புரை : வெல்லும் படைகளும், கொடுத்தன்மையும், கடிய சொல்லும் கொண்டிருக்கும் வேட்டுவருடைய கூட்டந் தோறும், 'கொல்', 'எறி', 'குத்து' என்னும் பேரொலிகள் கேட்கும். அவ்வோசையே அன்றி, சிறிய பரல்கள் உள்ளிட்ட உடுக்கும், ஊது கொம்பும், சிறுமுகமுடைய ஆகுளிப் பறையும் கூடிக் கலீரென ஒலித்திடும். இவ்வோசைகளுக்கு மேலாக அங்குள்ள மலைகளில் இரைந்தோடும் அருவி ஒலிகளும் ஆங்காங்குக் கேட்கும்.

குறிப்புரை : வேடுவர் இயல்பைக் 'கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவர் விரவ லாமைசொல்லித் தீடுகு மொட்டெனக் குத்திக் கூறைகொண் டாறலைக்குமிடம்' (தி.7 ப.49 பா.) எனவரும் சுந்தரர் திருவாக்காலும் அறியலாம்.

6. பொழிப்புரை : அப்பதிகளிலும், வழிப்பறிசெய்து களவினால் வரும் பொருள் கொண்டு உண்ணும் தொழிலுடைய வேடர்கள், அயற் புலத்திற்குச் சென்று, களவினால் கொண்டுவந்த

656. மைச்செறிந் தனைய மேனி
வன்தொழில் மறவர் தம்பால்
அச்சமும் அருளும் என்றும்
அடைவிலார் உடைவன் தோலார்
பொச்சையி னறவும் ஊனின்
புழுக்கலும் உணவு கொள்ளும்
நச்சுழற் பகழி வேடர்க்
கதிபதி நாக னென்பான்.

7

657. பெற்றியால் தவமுன் செய்தான்
ஆயினும் பிறப்பின் சார்பால்
குற்றமே குணமா வாழ்வான்
கொடுமையே தலைநின் றுள்ளான்

வெவ்வேறான பல வடிவங்களில் மிகுந்து காணப்படும் பசுவின் நிரைகளேயன்றி; வானத்தில் இடிக்கும் ஓசையுடைய முகில்களுடன் மாறு கொண்டு முழங்கும் பேரோசையைக் காட்டும் மதம் பொழியும் யானைகளின் நிரைகளும் காணப்படுவன.

குறிப்புரை : ஆறலைத்தல் - பொருள் கொள் வேண்டி வழிப் போவாரைத் தடுத்துத் துன்புறுத்துதல்.

7. பொழிப்புரை : மை செறிந்துள்ளது எனும்படி கரிய மேனியையும், கொடுந்தொழிலையும் உடைய அந்த ஊரில் வாழும் வேடர்கள், அச்சமும் அருளும் என்றுமே தம்மிடம் வந்து அடைதல் இல்லாதவர்கள். வலிய தோலின் உடையை உடையவர்கள். மலைத் தேனும் ஊன் கலந்த சோறும் உணவாக உண்பவர்கள். நஞ்சு ஊட்டிய கூரிய கொடிய நெருப்புப் போலும் அம்பினைக் கைக் கொண்டவர்கள். அத்தகைய வேடர்களுக்கெல்லாம் அரசன் 'நாகன்' என்னும் பெயருடையான்.

குறிப்புரை : பொச்சை - மலை; நறவு - தேன். பொச்சையில் நறவு - சிறப்பில்லாத தேன்; கள் என்பாரும் உளர்.

8. பொழிப்புரை : இந்நாகன் என்பான், இப்பிறவி பெறுதற்கு முற்பிறப்பில் தவம் செய்துள்ளான் எனினும், பிறந்த இப்பிறப்பின் சார்பால் கொலை முதலிய குற்றங்கள் செய்தலையேகுணம் எனக்

விற்றொழில் விறலின் மிக்கான்

வெஞ்சின மடங்கல் போல்வான்

மற்றவன் குறிச்சி வாழ்க்கை

மனைவியும் தத்தை யென்பாள்.

8

658. அரும்பெறல் மறவர் தாயத்

தான்றதொல் குடியில் வந்தாள்

இரும்புலி எயிற்றுத் தாலி

இடையிடை மனவு கோத்துப்

பெரும்புறம் அலையப் பூண்டாள்

பீலியுங் குழையுந் தட்டச்

சுரும்புறு படலை முச்சிச்

சூரரிப் பிணவு போல்வாள்.

9

கொண்டு வாழ்பவன். கொடுமையையே தன் தலையாய செய்கையாகப் பேணி வாழ்பவன். விற்றொழிலில் மிகுந்த வலி யுடையவன். கொடிய சினமுடைய சிங்கத்தின் இயல்பை ஒத்தவன். அத்தகையோனுக்கு அக்குறிஞ்சியில் அவனுடைய வாழ்க்கைத் துணைவியாக அமைந்தவன் 'தத்தை' எனப்படுவான்.

குறிப்புரை : 'மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி, இவன்தந்தை என்னோற்றான் கொல்எனுஞ் சொல்' (குறள், 70), எனும் அருள்மொழிக் கிணங்க, நாகன் நன்மகவைப் பெறும் பேறு பெற்றவன் ஆதலின், 'பெற்றியால் தவம்முன் செய்தான்' என்றார். குறிச்சி - குறிஞ்சிநிலத் துள்ள ஊர்களை இப்பெயரால் அழைப்பர்.

9. பொழிப்புரை : அத் தத்தை என்பாளும், பெறுதற்கரிய சிறப்புடைய வேடர் இனத்துள் ஒன்றாய உயர்ந்த பழங்குடியில் பிறந்தவள். பெரிய புலியின் பற்களால் ஆய மங்கலநாணில் இடையிடையே கோர்க்கப் பட்ட மணிகள் தனது பெரிய பிடரியில் அசைய அதனை மார்பில் அணிந்தவள். அவள் மயிற்பீலியும் இளந்தளிர்களும் சேரக்கொண்ட வண்டுகள் மொய்த்திடும் பூமாலையைக் கொண்டையில் அணிந்தவள். அச்சம் பொருந்திய பெண் சிங்கத்தைப் போன்றவள்.

குறிப்புரை : புலிப்பற்களை மங்கலநாணில் கோத்து அணிவது மறவர்குல மரபாகும். இது அவர்களின் வீரத்தைக்

மகப்பேறு கருதி முருகனை வேண்டல்

659. பொருவருஞ் சிறப்பின் மிக்கார்

இவர்க்கினிப் புதல்வர்ப் பேறே

அரியதென் றெவருங் கூற

அதற்படு காத லாலே

முருகலர் அலங்கற் செவ்வேல்

முருகவேள் முன்றிற் சென்று

பரவுதல் செய்து நாளும்

பராய்க்கடன் நெறியில் நிற்பார்.

10

660. வாரணச் சேவ லோடும்

வரிமயிற் குலங்கள் விட்டுத்

தோரண மணிகள் தூக்கிச்

சுரும்பணி கதட்பம் நாற்றிப்

காட்டுவதாகும். 'புலிப்பல் கோத்த புலம்புமணித்தாலி' (அகநா.18) எனவரும் அகப்பாட்டும் காண்க. பெரும்புறம் - பிடரியை அடுத்துள்ள பக்கம்.

10. பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற பெருஞ்சிறப்புமிக்க இவர்களுக்குத் திருமணமாகிப் பல்லாண்டுகள் ஆகியும், மக்கட் பேறிலதாக, அங்குள்ளார் அனைவரும் இனி இவர்க்கு மக்கட்பேறே அரிது எனக்கூறிவரும் அமையத்தில், தமக்கு ஒரு மகன் வேண்டுமெனும் எாதலால், அப் பேற்றைப் பெற விரும்பி, தம் குலதெய்வமான நறுடணம் கமடும் மலர்மாலையைச் சூடிய செவ்விய வேலேந்திய முருகப்பெருமானுடைய திருமுன்னிலையில் சென்று நாளும் வழிபாடு புரிந்து வருவாராய்,

குறிப்புரை : வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்துதற்கு அருள்புரியும் கருணையானும், குறிஞ்சிநிலத் தெய்வமுமான முருகனே தம்குல தெய்வமாக விளங்கும் சிறப்பால் முருகப் பெருமானை வழிபடு வாராயினர்.

11. பொழிப்புரை : சேவற்கோழிகளையும், வரிகளை உடைய அழகிய மயில்களையும் காணிக்கையாக விடுத்தும், மணிமாலைகளின் தோரணங்களைத் தூக்கியும், வண்டுகள் மொய்க்கும் கடப்ப மாலைகளைத் தூக்கியும், போரில் அழகும், வெற்றிகாணும் திருவு முடைய நெடிய வேலையுடைய முருகப் பெருமானின் புகழ்பாடிடும் குரவையாடலைச் செய்தும், பெரிய திருவிழா நடத்தி, அதன் பின்னர்.

போரணி நெடுவே லோற்குப்

புகழ்புரி குரவை தூங்கப்

பேரணங் காடல் செய்து

பெருவிழா எடுத்த பின்றை.

11

661. பயில்வடுப் பொலிந்த யாக்கை

வேடர்தம் பதியாம் நாகற்

கெயிலுடைப் புரங்கள் செற்ற

எந்தையார் மைந்த ரான

மயிலுடைக் கொற்ற வூர்தி

வரையுரங் கிழித்த திண்மை

அயிலுடைத் தடக்கை வென்றி

அண்ணலார் அருளி னாலே.

12

முருகன் அருளல்

662. கானவர் குலம்வி ளங்கத்

தத்தைபால் கருப்பம் நீட

குறிப்புரை : சேவலும் மயிலுமாகிய இனங்களைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்ததன்றி, அவற்றைப் பலி கொடுத்திலர் என்பது அறியத்தக்கது.

12. பொழிப்புரை : வேட்டையாடுதலினாலும், போரினாலும் ஏற்பட்ட வடுக்கள் நிறைந்த உடலுடைய வேடர்களின் தலைவனான நாகன் என்பானுக்கு, மதில்களையுடைய முப்புரங்களையும் எரித்த பெருமானின் மைந்தரும், சிறந்த மயிலினைத் தம் வெற்றிக்கு அறி குறியாக ஊர்தியாகக் கொண்டவரும், வஞ்சனையாய் கிரவுஞ்ச மலையின் நீக்கமுடியாத வலியினைக் கிழித்த திண்மையுடைய வேலைத் திருக்கையில் கொண்டவருமான வெற்றிதரும் ஆறுமுகப் பெருமானின் திருவருளினாலே.

குறிப்புரை : 'விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழக்கினுள் வைக்கும் தன்னாளை எடுத்து' (குறள், 776) என்பது வீரரின் மரபாதலின் 'பயில் வடுப் பொலிந்த யாக்கை' என்றார்.

13. பொழிப்புரை : வேட்டுடைய குலம் சிறந்து விளங்கிடத்

ஊனமில் பலிகள் போக்கி

உறுகடன் வெறியாட் போடும்

ஆனஅத் திங்கள் செல்ல

அளவில்செய் தவத்தி ணாலே

பான்மதி உவரி ஈன்றால்

எனமகப் பயந்த போது.

13

மகவு கண்ட மகிழ்ச்சி

663. கரிப்பரு மருப்பின் முத்தும்

கழைவிளை செழுநீர் முத்தும்

பொருப்பினின் மணியும் வேடர்

பொழிதரு மழையே யன்றி

வரிச்சூரும் பலைய வானின்

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும்

அரிக்குறுந் துடியே யன்றி

அமரர்துந் துபியும் ஆர்த்த.

14

தத்தை என்பாளிடத்துக் கருத்தங்கி வளர்ந்திட, அதுகண்ட நாகன், தாய்க்கும் கருவிற்கும் ஊனம் இல்லையாகச் செய்யும் கடன்களை முருகப் பெருமானுக்குக் கொடுத்து, மேலும் செயத்தக்க கடன்களுடன் வெறியாடலும் நிகழ்வித்து வர, அக்கருவினுக்கு உற்ற பத்துத் திங்களும் நிறைவெய்த, இவ்வுலகம் செய்த அளவிலாத நற்றவத்தினாலே, நிறைமதியை உவர்க்கடல் பெற்றெடுத்தது போல, கரிய மேனியை யுடைய ஓர் ஆண்குழந்தையைத் தத்தை பெற்றெடுத்த பொழுது.

குறிப்புரை : பால்மதி:- நல்ல குளிர்ச்சியையும், நிறைவையும் உடையமதி, வினையும் பயனும் பற்றி வந்த உவமை; நிறம்பற்றிய தன்று.

14. பொழிப்புரை : யானைக் கொம்பினின்றும் அரிந்தெடுத்த முத்துக்களையும், மூங்கிலில் விளைந்த நீரோட்டமுடைய நன் முத்துக்களையும், மலையில் விளையும் மணிகளையும் வேடர்கள் தம் மகிழ்வால் அள்ளிப் பொழியும் மழையே அன்றி, வரிகளையுடைய வண்டுகளும் தேனுக்கு அலைந்திட வானின்று எங்கும் பூமழையும் பொழிந்தது. சிறு ஓசையுடைய வேடரின் உடுக்குகளுடன் வானில் உள்ள தேவர்களுடைய துந்துபிகளும் முழங்கின.

664

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

3. இலமலிந்த சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

664. அருவரைக் குறவர் தங்கள்

அகன்குடிச் சீறா ராயம்

பெருவிழா எடுத்து மிக்க

பெருங்களி கூருங் காலைக்

கருவரை காள மேகம்

ஏந்திய தென்னத் தாதை

பொருவரைத் தோள்க ளாரப்

புதல்வனை யெடுத்துக் கொண்டான். 15

665. கருங்கதிர் விரிக்கு மேனிக்

காமரு குழவி தானும்

இரும்புலிப் பறழின் ஓங்கி

இறவுள ரளவே யன்றி

அரும்பெறல் உலகம் எல்லாம்

அளப்பரும் பெருமை காட்டித்

தருங்குறி பலவுஞ் சாற்றுந்

தன்மையில் பொலிந்து தோன்ற. 16

குறிப்புரை : இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

15. பொழிப்புரை : அரிய மலையில் வாழும் பெருகிய சுற்றத்தை யுடைய குறவர்கள் வாழ்கின்ற அச்சிற்றூர் மக்கள். மகிழ்வால் பெரு விழா எடுத்து, மிக்கதொரு பெருமகிழ்வு எய்தும் காலையில், கரிய தொரு பெருமலை கருமுகில் ஒன்றை ஏந்திக்கொண்டது எனும்படி யாக, தந்தையான நாகன் மலைபோன்ற தன்தோள்கள் இனிமை கூரத் தன் மகனைத் தூக்கி எடுத்து அணைத்துக் கொண்டான்.

குறிப்புரை : காளமேகம் - நீர்முகந்து மழைபொழிதற் குரியதான கரியமேகம் .

16. பொழிப்புரை : கரிய ஒளியைப் பரப்பிடும் அழகில் சிறந்த அக்குழவிதானும், பெரியதொரு புலிக்குட்டியின் வனப்பினைப்போல் சிறந்து, அவ்வூரில் உள்ள வேடர்கள் அளவே அன்றிப் பெறற்கரிய இவ்வுலகம் எங்கணும் பெறமுடியாத அளப்பரிய பெருமைகளைக் காட்டி, பெருஞ் சிறப்புகள் பின்விளைதற்கேற்ற குறிகள் பலவும் காண்டற்குரிய தன்மையில் பொலிந்து தோன்றிட ,

666. அண்ணலைக் கையில் ஏந்தற்

கருமையால் உரிமைப் பேரும்

திண்ணன்என் றியம்பும் என்னத்

திண்ணலை வேட ரார்த்தார்

புண்ணியப் பொருளா யுள்ள

பொருவில்சீர் உருவி னானைக்

கண்ணினுக் கணியாத் தங்கள்

கலன்பல வணிந்தா ரன்றே.

17

வனப்பும் வளர்ச்சியும்

667. வரையுறை கடவுட் காப்பும்

மறக்குடி மரபில் தங்கள்

புரையில்லதொல் முறைமைக் கேற்ப

பொருந்துவ போற்றிச் செய்து

விரையிளந் தளிருஞ் சூட்டி

வேம்பிழைத் திடையே கோத்த

அரைமணிக் கவடி கட்டி

அழகுற வளர்க்கும் நாளில்.

18

17. பொழிப்புரை : தலைமைசான்ற அக்குழந்தையை நாகன் கையில் எடுத்து ஏந்துவதற்கு அருமையாக இருத்தலால், இக்குழந்தைக்கு உற்றபேரும் “திண்ணன்” என்று அழையுங்கள் என்னலும், வலிமை பொருந்திய வில்வேடர் யாவரும் பேரொலி செய்து மகிழ்ந்தார்கள். அதுபொழுது புண்ணியத்தின் பொருளாய் நின்ற தனக்கு நிகரில்லாத சிறப்பினையுடைய அக்குழந்தைக்கு, அங்குள்ள வேடர்கள் தங்கள் கண்ணிற்கு அழகு பொருந்தத் தங்களிடத்துள்ள பல அணிகலன்களையும் அணிவித்தார்கள்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

18. பொழிப்புரை : மலையிடத்து வாழும் தம் தெய்வமாய் முருகப் பெருமானுக்குக் கடவுட் காப்பாக, தமது வேடரின் குடி மரபிலே நிகழ்ந்து வரும் குற்றமற்ற பழைய முறைமைக் கேற்பப் பொருந்திடும் செயல்களை மிகச் சிறப்புடன் புரிந்து, நறுமணமுடைய இளந் தளிர்களும் சூட்டி, மலைவேம்பின் கொட்டைகளை இடையிடையே

666

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

3. இலைமலிந்த சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

668. வருமுறைப் பருவந் தோறும்

வளமிகு சிறப்பில் தெய்வப்

பெருமடை கொடுத்துத் தொக்க

பெருவிறல் வேடர்க் கெல்லாம்

திருமலி துழனி பொங்கச்

செழுங்களி மகிழ்ச்சி செய்தே

அருமையிற் புதல்வர்ப் பெற்ற

ஆர்வமுந் தோன்ற உய்த்தார்.

19

669. ஆண்டெதிர் அணைந்து செல்ல

இடும்அடித் தளர்வு நீங்கிப்

பூண்திகழ் சிறுபுன் குஞ்சிப்

புலியுகிர்ச் சுட்டி சாத்தி

வைத்துக் கோத்த மணிகளாலாய அரைஞாண் மணிக்கோவையை அரையில்சுட்டி, அழகுபொருந்திட வளர்த்து வரும்நாள்களில்.

குறிப்புரை : 'சேயோன்மேய மைவரையுலகு' (தொல்.அகத்.5) என்பதற்கு ஏற்ப 'வரையுறை கடவுள்' என்றார். வேம்பு இழைத்து - மலைவேப்பங் கொட்டைகளை இடையிடையே கோர்த்து.

19. பொழிப்புரை : இவ்வண்ணம் வளர்ந்து வரும் முறையான பருவங்கள் தோறும், வளம் மிகுந்த சிறப்புக்களோடு, தெய்வங்கட்கு ஏற்றிடும் முறையான பெருமடைகளையும் கொடுத்து, தமது பெருக விளங்கும் கிளைகளான வேடர்களுக்கெல்லாம் மங்கலம் நிறையும் பெருகிய பூசை பொங்கிட, சிறக்கும் களியாட்டங்களை நிகழ்த்து வித்து அதனால் மகிழ்ச்சி பெறச் செய்து அருமையாக ஓர் ஆண் மகவைப் பெற்ற தம் அன்பின் மிகுதி வெளிப்பட அக் குழந்தையை வளர்த்து வந்தார்கள்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

20. பொழிப்புரை : அவ்வாறு அன்புடன் வளர்த்திட வளரும் குழந்தைக்கு ஓராண்டு முன் அணைந்து சென்றிட, அடி எடுத்து வைத்தலில் தனக்குற்ற தளர்வு நீங்கிச் செப்பமாக நடந்திட வெள்ளிப் பூண் திகழும் புலிநகச் சுட்டியினைச் சிறு மயிராகத் திகழும் தலையில் சாத்தி, பகை காண மூண்டு எழும் சினமுடைய செங்கண் கொண்ட

மூண்டெழு சினத்துச் செங்கண்

முளவுமுள் அரிந்து கோத்த

நாண்தரும் எயிற்றுத் தாலி

நலங்கிளர் மார்பில் தூங்க.

20

670. பாசொளி மணியோ டார்த்த

பன்மணிச் சதங்கை ஏங்கக்

காசொடு தொடுத்த காப்புக்

கலன்புனை அரைஞாண் சேர்த்தித்

தேசடை மருப்பில் தண்டை

செறிமணிக் குதம்பை மின்ன

மாசறு கோலங் காட்டி

மறுகிடை யாடும் நாளில்.

21

671. தண்மலர் அலங்கல் தாதை

தாய்மனங் களிப்ப வந்து

புண்ணிய காங்கை நீரில்

முள்ளம் பன்றியின் முள்களை அரிந்து இடையிடையே கோத்த நீண்ட புலிப்பல் மாலையை நெஞ்சினில் தொங்கும்படி அணிந்து,

21. பொழிப்புரை : பசிய ஒளியுடைய மணிகளுடன் ஏனைய மணிகளும் இடைவைத்துக் கோத்த சதங்கைகள் ஒலிக்க, செப்புக் காசுகளுடனும் சிறுவளையங்களுடனும் சேரக் கொண்டு தொகுத்த அரை ஞாண் கயிற்றை அணிந்து, ஒளியுடைய யானைக் கொம்பினால் செய்த தண்டையையும் நல்மணிகளையுடைய குதம்பையையும் காலிலும் காதிலும் முறையே அணிந்து மின்னிட, இத்தகைய மாசற்ற கோலத்தைக் காட்டித் திண்ணனார் வீதியிடை விளையாடும் நாள்களில்.

22. பொழிப்புரை : குளிர்ந்த மலர் மாலை அணிந்த தந்தையும் தாயும் கண்டுமனம் களிகூரவந்து, புண்ணியம் நிறைந்த கங்கையினும் மிகப் புனிதமாய் தம் திருவாய் நீரினால் உள் நனைந்து அமுதமாக ஊறி மேல் ஒழுகிய நிலையில் மழலைச் சொற்களை அழகிய மெல்லிய பவளம் போலும் தமது செவ்வாயினைக் குதட்டி மொழிந்து வளர்ந்து வருகின்றார்.

புனிதமாந் திருவாய் நீரில்

உண்ணனைந் தமுதம் ஊறி

ஒழுகிய மழலைத் தீஞ்சொல்

வண்ணமென் பவளச் செவ்வாய்

குதட்டியே வளரா நின்றார்.

22

அன்னை, தந்தையரின் அன்பு

672. பொருபுலிப் பார்வைப் பேழ்வாய்

முழையெனப் பொற்கை நீட்டப்

பரிவுடைத் தந்தை கண்டு

பைந்தழை கைக்கொண் டோச்ச

இருசுடர்க் குறுகண் தீர்க்கும்

எழில்வளர் கண்ணீர் மல்கி

வருதுளி முத்தம் அத்தாய்

வாய்முத்தங் கொள்ள மாற்றி.

23

குறிப்புரை : குதட்டுதல் - குழந்தைகள் மழலைச் சொற்களைக் கூறும்பொழுது வாயிதழ் கூட்டி ஒலிக்க முற்படும் நிலை. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

23. பொழிப்புரை : வளரும் இக்குழந்தைப் பருவத்தில், பொருதற்குரிய பார்வை மிருகமாக அங்கிருந்த புலியின் வாயைத் திண்ணனார், அது ஒரு குகை எனக் கொண்டு, தமது பொற்கையை அப்புலி வாய்க் குள் நீட்ட, அன்புடைத் தந்தையான நாகன் அதுகண்டு, அப்படிச் செய் யாதே என்று பசிய இலையுடைய சிறு கொம்பினைக் கையில் எடுத்து வீச, அஞ்சி, விம்மி, கதிரவனும் மதியமும் ஆய இருசுடர்களையும் கண்களாகக் கொண்டு இலங்கும் சிவபெருமானின் கண்களில் பின்னர் நேர இருக்கும் தீங்கினை, தீர்க்க இருக்கும் அழகு வளரும் திண்ண னாரின் திருக்கண்களில் நீர் சொரிந்திட, அதுகண்டு ஓடிவந்த தாய் எடுத்தனைத்துக் கண்ணீராய் அம்முத்துக்களை, தன்வாயால் முத்தம் கொடுத்தவாறு மாற்றியும்.

குறிப்புரை : 'தடித்த ஓர் மகனைத் தந்தை ஈண்டடித் தால் தாய் அணைப்பள்' (திருவருட்பா, 6, பிள்ளைச். பா.1) என்னும் மரபை இந்நிகழ்வு காட்டுகிறது. கண்ணிலிருந்து வரும் நீராகிய முத்தைத் தனது

673. துடிக்குற டுருட்டி யோடித்

தொடக்குநாய்ப் பாசஞ் சுற்றிப்

பிடித்தறுத் தெயினப் பிள்ளைப்

பேதையர் இழைத்த வண்டல்

அடிச்சிறு தளிராற் சிந்தி

அருகுறு சிறுவ ரோடும்

குடிச்சிறு குரம்பை யொங்கும்

குறுநடைக் குறும்பு செய்து.

24

674. அனையன பலவும் செய்தே

ஐந்தின்மே லான ஆண்டில்

வனைதரு வடிவார் கண்ணி

மறச்சிறு மைந்த ரோடும்

சினைமலர்க் காவு ளாடிச்

செறிகுடிக் குறிச்சி சூழ்ந்த

புனைமருப் புழலை வேலிப்

புறச்சிறு கானிற் போகி.

25

வாயால் கொள்ளும் முத்தத்தால் மாற்றினள் என்பது மிக அழகிதான காட்சியாகும்.

24. பொழிப்புரை : உடுக்குகளின் கட்டைகளை உருட்டி ஓடியும், நாய்களைக் கட்டி வைத்த வார்க்கயிற்றைப் பற்றிப்பிடித்து இழுத்து அறுத்தும், வேட்டுவச் சிறுமியர் விளையாட்டாகச் செய்திடும் சிறுவீடுகளைத் தம் தளிர் போலும் மென்மையான அடிகளால் அழித்தும், அருகில் தம்மோடு விளையாடும் வேட்டுவச் சிறுவர்களுடன் அங்குள்ள சிறு குடில்களில் பல சிறு குறும்புகளைச் செய்தும்.

25. பொழிப்புரை : இவ்வாறாய் பல விளையாடல்களைச் செய்ய, வளர்ந்துற்ற ஆறாம் ஆண்டில், வலையினைப் போன்று வட்டமாகச் சுருக்கிட அமைத்தவாரையும், மயிர்க் கண்ணியையும் எடுத்துக் கொண்டு, வேட்டுவ மைந்தரோடும் கூடி, நல்ல மலர்கள் தோன்றும் கொம்பர்களுடைய சோலையுள் விளையாடியும், அப்பால் தங்கள் சிற்றாரின் எல்லையில் சூழ்ந்திருந்த யானைக் கொம்பினால் செய் தமைத்த வேலியின் புறத்தே உள்ள காட்டினிடத்துச் சென்று.

675. கடுமுயற் பறழி னோடும்

கானஏ னத்தின் குட்டி
கொடுவரிக் குருளை செந்நாய்
கொடுஞ்செவிச் சாப மான
முடுகிய விசையி லோடித்
தொடர்ந்துடன் பற்றி முற்றத்
திடுமரத் தாளிற் கட்டி
வளர்ப்பன எண்ணி லாத.

26

சிலையியில் பருவம்

676. அலர்பகல் கழிந்த அந்தி

ஐயவிப் புகையு மாட்டிக்
குலமுது குறத்தி யூட்டிக்
கொண்டுகண் துயிற்றிக் கங்குல்

குறிப்புரை : உழலை - மக்கள் குறிச்சியிலிருந்து வெளிப்போதுங் கால் அதற்கேற்ப வழிவிட்டும், பின், முன்னைய நிலையில் நின்று, எவ்விலங்குகளும் உள் நுழையாதவாறு காத்தற்குரியதாய் அமைந்து நிற்கவும் அடைத்த வேலி. ஒருவகைச் செடியானியன்ற தொரு வேலி என்பாருமுளர்.

26. பொழிப்புரை : மிக வேகமுடன் ஓடும் முயற்குட்டியுடன் காட்டுப் பன்றியின் குட்டியும், வளைந்த காதுகளை உடைய செந்நாயின் குட்டியும் ஆகிய இவற்றை எல்லாம், தாம் ஓடக்கூடிய கடுகிய விசையால் ஓடிப் பிடித்து வந்து, தங்கள் முற்றத்தில் உற்ற மரத்தின் அடியில் கட்டி, திண்ணனார் வளர்த்திடும் விலங்கினங்கள் எண்ணிலாதன.

குறிப்புரை : பறழ் - முயற்குட்டி. பறழ், குட்டி, குருளை, சாபம் என்பன விலங்கு இனங்களின் இளமை குறித்த மரபுப் பெயர்கள் (தொல். மரபு.). இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

27. பொழிப்புரை : கதிரவன் ஒளி அலர்ந்திருக்கும் பகற்பொழுது கழிந்த மாலைக்காலத்தில், அவர் குலத்தில் மூத்தவளாய் குறத்தி, திண்ணனாருக்கு வெண்சிறுகடுகின் புகையைச் சுற்றிக் காண்பித்து, அதன்பின் உணவு கொடுத்துத் துயில்வித்துப், பின்னர் பொழுது புலர்ந்ததும், ஊன் உணவு கொடுத்துப், பின்னர் விளையாடச் செய்து, இவ்வாறு சில ஆண்டுகள் சென்றிட, வில்வித்தை பயிலும் பருவத்தை அடைந்தார்.

புலரஊன் உணவு நல்கீப்

புரிவிளை யாட்டின் விட்டுச்

சிலமுறை யாண்டு செல்லச்

சிலைபயில் பருவஞ் சேர்ந்தார்.

27

வில்பயிற்றுவிக்க நேர்தல்

677. தந்தையும் மைந்த னாரை

நோக்கித்தன் தடித்த தோளால்

சிந்தையுள் மகிழப் புல்லிச்

சிலைத்தொழில் பயிற்ற வேண்டி

முந்தையத் துறையின் மிக்க

முதியரை அழைத்துக் கூட்டி

வந்தநாட் குறித்த தெல்லாம்

மறவர்க்குச் சொல்லி விட்டான்.

28

678. வேபர்தங் கோமான் நாகன்

வென்றிவேள் அருளாற் பெற்ற

சேடரின் மிக்க செய்கைத்

திண்ணன்விற்பிடிக்கின் நான்என்

குறிப்புரை : பன்னிரண்டு ஆண்டில் வில்வித்தை பயிற்றுவிக்கத் தொடங்குதல் அவர்கள் மரபாகும். மேல் (பா.674) திண்ணனாருக்கு ஆறாவது ஆண்டைக் குறித்த ஆசிரியர், அன்பின் அலர் விளையாடிய வகையால் இதுவரை கூறியமை கொண்டு மேலும் ஓர் யாண்டு சென்றிருக்கலாம். அப்பொழுது மேலும் சில முறை யாண்டு செல்ல எனக் குறித்திருப்பது, ஐந்தாண்டுகளின் வளர்ச்சியைக் குறித்தாகும். எனவே அவருக்கு வயது பன்னிரண்டாயமை அறியலாம்.

28. பொழிப்புரை : தந்தை நாகனும், தன் மைந்தன் திண்ணனாரை நோக்கி மகிழ்ந்து, தன் தடித்த தோளினாலே உள்ளம் மகிழ்ந்து கட்டித் தழுவி, வில்வித்தை பயிற்றவேண்டி, முன்னே அவ்வித்தையில் துறை போய முதிர்ந்த முதியோரைத் தன் முன்பு வரவழைத்து, அவருடன் ஆராய்ந்து, வித்தை தொடங்கற்குரிய நாளையும் குறித்து, அப்பயிற்சி குறித்த செய்தியைத் தன்குடியிலுள்ள வேட்கட்கெல்லாம் அறியுமாறு சொல்லிவிடுத்தான்.

29. பொழிப்புரை : வேட்கட்கெல்லாம் தலைவனாகிய நாகன்,

றாடியல் துடியுஞ் சாற்றி

யறைந்தபே ரோசை கேட்டு

மாடுயர் மலைக ளாளும்

மறக்குலத் தலைவ ரெல்லாம்.

29

679 மலைபடு மணியும் பொன்னும்

தரளமும் வரியின் தோலும்

கொலைபுரி களிற்றின் கோடும்

பீலியின் குவையும் தேனும்

தொலைவில்பல் நறவும் ஊனும்

பலங்களுங் கிழங்குந் துன்றச்

சிலையுடை வேடர் கொண்டு

திசைதொறும் நெருங்க வந்தார்.

30

680. மல்கிய வளங்கள் எல்லாம்

நிறைந்திட மாறில் சீறார்

எல்லையில் அடங்கா வண்ணம்

ஈண்டினர் கொணர்ந்தா ரெங்கும்

வெற்றிவேற்பெருமான் அருளினால் பெற்ற, அறிஞரின் மிக்க பெருந்திறலுடைய திண்ணன், விற்பிடிக்கப் போகிறான் என்று அனைவரும் அறியுமாறு வெற்றிக்குரிய உடுக்கை ஒலிப்பித்து அறிவித்த பேரோசை கேட்டு, அருகிலுள்ள உயர்ந்த மலைநாட்டினை ஆளுகின்ற வேடர்குலத் தலைவர்கள் யாவரும்.

குறிப்புரை : சேடர் - அறிவுடையார். 'கலைமலிந்த சீர்நம்பி' (தி.7 ப.39 பா.2) எனத் தொகை நூல் குறித்தமையும் காண்க.

30. பொழிப்புரை : மலையிடத்துள்ள பொருள்களான மணியும் பொன்னுமாகிய இவற்றையும், வேங்கைப் புலியின் தோலையும், கொலை செய்யும் யானைக் கொம்பையும், மயிற்பீலியின் குவையையும், தேனையும், அளவற்ற பலவகைக் கள்ளையும், இறைச்சி, பழம், கிழங்கு முதலாயவற்றையும், வில் பயிலும் வேடர்கள் எடுத்துக் கொண்டு திரள் திரளாக எவ்விடமும் நெருங்கும்படி வந்தார்கள்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

31. பொழிப்புரை : இங்ஙனமாகக் கொண்டு வரப்பெற்ற

பல்பெருங் கிளைஞர் போற்றப்

பராய்க்கடன் பலவும் நேர்ந்து

வில்விழா எடுக்க வென்று

விளம்பினன் வேடர் கோமான்.

31

சிலைக்கு காப்பு

681. பான்மையில் சமைத்துக் கொண்டு

படைக்கலம் வினைஞர் ஏந்தத்

தேனலர் கொன்றை யார்தம்

திருச்சிலைச் செம்பொன் மேரு

வானது கடலின் நஞ்சம்

ஆக்கிட அவர்க்கே பின்னும்

கானஊன் அமுத மாக்கும்

சிலையினைக் காப்புச் சேர்த்தார்.

32

வளங்கள் எல்லாம் நிறைந்திடும்படி மாறில்லாத சிறிய உடுப்பூரின் எல்லையில், எங்கும் அபங்காத வண்ணம் வேடர்கள் பொலிவுற ஒன்றுகூடி எடுத்து வந்தனர். அதன்பின்னர், சுற்றத்தார் அனைவரும் பாராட்டத் தெய்வத்திற்கு முதற்கண் செய்யத்தகும் பூசனைகள் யாவும் செய்து, பின்னர் விற்பிடிக்கும் விழாவை நீங்கள் மேற்கொள்ளுங்கள்' என மொழிந்தனன் நாகன்.

32. பொழிப்புரை : விழா எடுத்தற்குரிய முறையில் பணியாளர்கள் வில்லினை ஏந்த, தேன் பொருந்த அலரும் கொன்றையை அணிந்த சிவபெருமானுடைய சிவந்த பொன்மயமான மேருமலையானது முன்னர்ப் பாற்கடலில் மத்தாகக் கடைந்தபோது அவருக்கு நஞ்சை எடுத்து உண்ணும்படி கொடுத்ததற்குத் தீர்வாக, அப்பெருமானுக்குப் பின்னர், இம்மலையின்கண் ஊன் ஆகும் அமுதைக் கொடுக்க இப்பொழுது திண்ணனார் கையில் வில்லாயிற்று எனக் கூறுமாறு அமைந்த அவ் வில்லிற்குக் காப்புக்கட்டினர்.

குறிப்புரை : மேருமலை, இறைவற்குமுன் நஞ்சு கொடுத்ததற்குத் தீர்வாக, இக்கானத்தில் காணும் இனிய ஊனைத் தருவோம் என வந்தாற் போல, திண்ணனார் கையில் வில் அமைந்திருந்தது எனவே திண்ணனாரிடத்துள்ள வில் மேருமலையென இருந்தது என்பது கருத்தாகின்றது. இவ்வாறு கூறல் தற்குறிப்பேற்ற அணியாம்.

மலையுறை மக்களின் மகிழ்ச்சி

682. சிலையினைக் காப்புக் கட்டும்

திண்புலி நரம்பிற் செய்த

நலமிகு காப்பு நன்னாள்

நாகனார் பயந்த நாகர்

குலம்விளங் கரிய குன்றின்

கோலமுன் கையிற் சேர்த்தி

மலையுறை மாக்க ளெல்லாம்

வாழ்த்தெடுத்த தியம்பி னார்கள்.

33

683. ஐவன அடிசில் வெவ்வே

றமைத்தன புற்பாற் சொன்றி

மொய்வரைத் தினைமென் சோறு

மூங்கில்வன் புதங்கள் மற்றும்

கைவினை எயின ராக்கிக்

கலந்தவுன் கிழங்கு துன்றச்

செய்வரை யுயர்ப்ப வெங்கும்

கலந்தனர் சினவில் வேடர்.

34

33. பொழிப்புரை : வில்லினைக் காப்புக் கட்டிடுவதற்காகக் கொண்ட திண்மையான புலியின் நரம்பினால் செய்த நலம் மிகுந்த காப்பு நாணினை, குறித்த நன்னாளில் நாகனார் பெற்ற, வேடர்குலம் விளங்கிட வந்து தோன்றிய கரியமலை போன்ற கோலமுடன் விளங்கும் திண்ணனார் கையில் சேர அணிவித்து, அங்கு மலை நாட்டில் வாழும் வேடர் யாவரும் கூடி நின்று வாழ்த்துக்கள் பலவும் எடுத்துக் கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

34. பொழிப்புரை : காப்பணிந்து வாழ்த்தியபின், மலைநெற்சோறும், வேறுவகையாகச் சமைத்த பாலுடன்கலந்த புல்லரிசிச் சோறும், அடர்ந்த மலைபடுபொருளாய் தினைமென்சோறும், மூங்கில் அரிசியின் சிறந்த புதங்களுடன் ஆக்கிய சோறும், மற்றும் இவ்வகை யான உணவு வகைகளைக், கைதேர்ந்துள்ள வேடப் பெண்கள் ஆக்கி, அவற்றுடன் உண் கலந்த கிழங்குகளும் பெருமளவில் சமைத்துச் செயற்கை மலைபோல் ளங்கும் குவித்து வைத்திட, அவ் உணவுகளை இயல்பிலேயே சினமுடைய அவ்வில் வேடர்கள் பலரும் உண்ணக் கூடினார்கள்.

684. செந்தினை இடியும் தேனும்

அருந்துவார் தேனில் தோய்த்து

வெந்தணன் அயில்வார் வேரி

விளங்கனிக் கவளம் கொள்வார்

நந்திய ஈயல் உண்டி

நசையொடும் மிசைவார் வெவ்வே

றந்தமி லுணவின் மேலோர்

ஆயினர் அளவி லார்கள்.

35

685. அயல்வரைப் புலத்தின் வந்தார்

அருங்குடி யிருப்பின் உள்ளார்

இயல்வகை உணவி லார்ந்த

எயிற்றியர் எயின ரெல்லாம்

உயர்கதி ருச்சி நீங்க

ஒழிவில்பல் நறவு மாந்தி

மயலுறு களிப்பின் நீடி

வரிசிலை விழவு கொள்வார்.

36

குறிப்புரை : ஐவனம் - மலை நெல். தண்ணீர் பாய்ச்சுதலின்றி மழை வளத்தாலேயே வளர்ந்திடும் ஒருவகை நெல்.

35. பொழிப்புரை : செந்தினை மாவுடன் தேனைக் குழைத்து அருந்துவாரும், தேனில் தோய்த்து வெந்த இறைச்சியினை உண்பாரும், தேனுடன் இனிய விளாம்பழத்தைக் குழைத்து உண்பாரும், ஈசல் உணவை மிகு விருப்புடன் உண்பாரும் ஆக இவ்வாறு தத்தமக்கு ஏற்ற உணவுகளை அருந்துவதில் வல்லவரானார்கள்.

36. பொழிப்புரை : அயலாக உள்ள மலைப்பகுதியிலிருந்து வந்தவர்களும், உடுப்பூரில் குடியிருப்பாய் உள்ளவர்களும், தங்கள் இயல்பிற்கேற்ற வகையால் சமைக்கப் பெற்ற உணவினை உண்டு மகிழ்ந்த எயிற்றியரும் ஆக அனைவரும், வானில் உயரநின்ற கதிரவன், உச்சி நீங்கிய பிற்பகல் வேளையில், நிரம்ப இருந்த பலவகைக் கள்ளையும் குடித்து, அதனால் மயங்கும் களிப்பால் பெருகி, வில்விழாவைக் கொண்டாடுபவர்களாய்.

686. பாசிலைப் படலை சுற்றிப்

பன்மலர்த் தொடையல் சூடிக்

காசடை வடத்தோல் கட்டிக்

கவடிமெய்க் கலன்கள் பூண்டு

மாசில்சீர் வெட்சி முன்னா

வருந்துறைக் கண்ணி சூடி

ஆசில்ஆ சிரியன் ஏந்தும்

அடற்சிலை மருங்கு சூழ்ந்தார்.

37

687. தொண்டக முரசும் கொம்பும்

துடிகளுந் துளைகொள் வேயும்

எண்திசை நிறைந்து விம்ம

எழுந்தபே ரொலியி னோடும்

திண்திறல் மறவ ரார்ப்புச்

சேண்விசும் பிடித்துச் செல்லக்

கொண்டசீர் விழவு பொங்கக்

குறிச்சியை வலங்கொண் டார்கள்.

38

37. பொழிப்புரை : பசிய இலைகளால் இழைத்த ஆடைபோலும் தழையைத் தன் மேனியில் சுற்றி அணிந்து, அதன்மேல் நல்ல பல வகைப் பூக்களின் மாலைகளை அணிந்து, அதன்மேல் காசின் மணிகள் பதித்த தோலினாலாய வடத்தைக் கட்டி, மணிகள் கோர்க்கப்பெற்ற கவடி எனப்படும் மாலையை மார்பில் அணிந்து, குற்றம் இல்லாத சிறப் புடைய வெட்சி முதலாக, ஆசிரியன் அணிவதற்கு ஏற்ற கண்ணிகளைச் சூடிய இந்தக் கோலம்கொண்டு, திண்ணனாருக்கு வில்வித்தை கற்பிப் பதற்கு உரிய குற்றமில்லாத ஆசிரியன், ஏந்திய அடல் கொண்ட வில்லின் மருங்காக வேடர்கள் வந்து சூழ்ந்தனர்.

குறிப்புரை : திண்ணனாருக்கு வில்வித்தை பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியன் கொண்ட கோலம் இதுவாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

36. பொழிப்புரை : பின் அவ்வேடர்கள், தொண்டகப் பறையும், கொம்பு வாத்தியமும், உடுக்குகளும், துளைகளையுடைய மூங்கில் குழலும் ஆய இவ்விசைக் கருவிகள் முழக்கம் செய்திட, எழுந்த பேரோசை எல்லாம் எட்டுத்திண்கிலும் நிறைந்து விம்மிட, அவ் ஓசை யுடன் திண்மையான வலியுடைய வேடர் ஒலித்திடும் ஓசை, உயர்ந்த வானையும்

688. குன்றவர் களிகொண் டாடக்

கொடிச்சியர் துணங்கை யாடத்
துன்றிய மகிழ்ச்சி யோடும்

சூர மகளி ராட
வென்றிவில் விழவி னோடும்
விருப்புடை ஏழாம் நாளின்
அன்றிரு மடங்கு செய்கை
அழகுற அமைத்த பின்றை.

39

689. வெங்கதிர் விசம்பின் உச்சி

மேவிய பொழுதில் எங்கும்
மங்கல வாழ்த்து மல்க
மருங்குபல் லியங்க ளார்ப்பத்
தங்கள்தொல் மரபின் விஞ்சைத்
தனுத்தொழில் வலவர் தம்பால்
பொங்கொளிக் கரும்போர் ஏற்றைப்
பொருசிலை பிடிப்பித் தார்கள்.

40

முட்டிச் செல்ல, இத்தகைய சீர் கொண்டவிழா பொங்கிடத் தமது குறிச்சியை வலங்கொண்டார்கள்.

39. பொழிப்புரை : வேடர்கள் மகிழ்ச்சி கொண்டு கூத்தாட, எயிற்றியர்கள் துணங்கைக் கூத்தாட, இதுகண்டு பெரு மகிழ்ச்சியால் அச்சம் தருகின்ற தெய்வங்கள் ஆடிட, இத்தகையதான மகிழ்ச்சிமிக வெற்றியை யுடைய வில்லேந்தி, நகர்வலம் வரும் விழாவினை ஆறு நாள்கள் வரை கொண்டாடிய பின், ஏழாவது நாளின்கண், முன்னாள் களிலும் மேம்படச் சிறப்பும் களிப்பும் கொண்டு, அன்றைய விழாவிற் கு என அழகுற அமைத்த பின்பு.

41. பொழிப்புரை : வெய்ய கதிரவன் உச்சியில் வரும் நல் வேளையில், மங்கலமாய வாழ்த்துக்கள் எங்கும் பெருகி விளங்க, அருகில் பல இன்னியங்கள் முழங்க, தாங்கள் வழிவழியாகக் கற்று வந்த வில் தொழில் வித்தைதயில் வல்ல வீரர்களிடமாக, ஒளிமிகும் கரிய மேனியையுடைய அரியேறனைய திண்ணனாரைப் போரிடக் கொல்லும் வில்லை அவர் கைக் கொடுத்து ஒப்பற்ற வில்லினைப் பிடிப்பித்தார்கள்.

690. பொற்றட வரையின் பாங்கர்ப்

புரிவுறு கடன்முன் செய்த
 விற்பொழிற் களத்தில் நண்ணி
 விதிமுறை வணங்கி மேவும்
 அற்றைநாள் தொடங்கி நாளும்
 அடற்சிலை யாண்மை முற்றக்
 கற்றன ரென்னை யாளும்
 கானவர்க் கரிய சிங்கம்.

41

691. வண்ணவெம் சிலையு மற்றப்

படைகளும் மலரக் கற்றுக்
 கண்ணகன் சாயல் பொங்கக்
 கலைவளர் திங்க ளேபோல்
 எண்ணிரண் டாண்டின் செவ்வி
 எய்தினார் எல்லை யில்லாப்
 புண்ணியந் தோன்றி மேன்மேல்
 வளர்வதன் பொலிவு போல்வார்.

42

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

41. பொழிப்புரை : என்னை ஆளுகின்ற வேடர்குலச் சிங்கமாய் திண்ணனார், விருப்பம் மிக அமைந்த மலையின் புறத்து, விற்பயில் வதற்கமைந்த ஏற்பாடுகளை முன் செய்து வைத்த களத்தில் சென்று, ஆசிரியனையும் கடவுளையும் முறைமையால் வணங்கி, விற்பயிலத் தொடங்கும் அன்றைய நாள் தொடக்கமாக, நாள்தோறும் வலியுடைய போர் வில்லைக் கைக்கொள்ளும் வீரம் முதிர்ந்து, தெளிவுற வில் வித்தை கற்றனர்.

குறிப்புரை : கானவர்க்கு அரிய - வேடர்குலத்திற்குக் கிடைத் தற்கரிய.

42. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அழகிய கொடிய விற்பயிற்சியையும், பிறபடைகளின் பயிற்சியையும் சிந்தை மலரத் தெளிவுடன் கற்று, தமது மேனியின் வனப்புச் சிறந்து அழகுடன் அகன்று பழுத்த முழு அழகு பெற்றிட, நாள்தோறும் கலைவளர்ந்த திங்கள் எனப் பதினாறாவது ஆண்டைப் பெற்றார் திண்ணனார். இவ்வளர்ச்சி எல்லையிலாத புண்ணியம் இவர் வடிவாகத் தோன்றி மேன்மேல்

நாகனின் தளர்வு

வேறு

692. இவ்வண்ணந் திண்ணனார் நிரம்பு நாளில்

இருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக் கிறைவ னாய
மைவண்ண வரைநெடுந்தோள் நாகன் தானும்
மலையெங்கும் வனமெங்கும் வரம்பில் காலம்
கைவண்ணச் சிலைவேட்டை யாடித் தெவ்வர்
கணநிறைகள் பலகவர்ந்து காணங் காத்து
மெய்வண்ணந் தளர்மூப்பின் பருவ மெய்தி
வில்லுழுவின் பெருமுயற்சி மெலிவா னானான்.

வேடர்கள் நாகனிடம் விண்ணப்பம்

693. அங்கண்மலைத் தடஞ்சாரற் புணங்க ளொங்கும்

அடலேனம் புலிகரடி கடமை ஆமா
வெங்கண்மரை கலையொடுமான் முதலா யுள்ள
மிருகங்கள் மிகநெருங்கி மீதுார் காலைத்

வளர்வதன் பொலிவு போல அமைந்தது.

குறிப்புரை : மேல் (பா.676) விற்பயிற்சி பன்னிரண்டாவது ஆண்டில் தொடங்கியமையைக் குறிப்பால் உணர்த்திய ஆசிரியர், ஈண்டுப் பதினாறாவது ஆண்டில் நிறைவுற்றமையை வெளிப் படையாகத் தெரிவித்திருத்தலின் விற்பயிற்சிக்குரிய காலம் நான்காண்டு என அறியலாம்.

43. பொழிப்புரை : இவ்வண்ணமாகத் திண்ணனார் பருவம் நிரம்பிய காலத்தில், வலிய வேடருடைய பெருங் குறிச்சிக்குத் தலைவனாய், கறுத்த மலையை ஒத்த நெடுந் தோள்களையுடைய நாகன் என்பானும், மலைகளிலும் காடுகளிலுமாக அளவிறந்த காலமாகக் கைவன்மையால் வேட்டையாடிப் பகைவருடைய பசு நிறைகள் பலவற்றைக் கவர்ந்து, நாட்டைக் காத்து, தனது உடல் தளரும் படியான மூப்பின் பருவத்தை அடைந்து, வில்லால் வாழும் அத்தொழிலின் பெருமுயற்சி இனிக் கூடாத நிலை வந்ததையப் பெற்று, அம்முயற்சியில் குன்றியவனாயினான்.

44. பொழிப்புரை : அந்நிலையில், அங்குள்ள மலைகளின் பரந்த பக்கங்களிலும், பயிர் விளையும் காடுகளிலுமாக எங்கும் கொடிய

திங்கள்முறை வேட்டைவினை தாழ்த்ததென்று
 சிலைவேடர் தாமெல்லாம திரண்டு சென்று
 தங்கன்குல முதற்றலைவ னாகி யுள்ள
 தண்தெரியல் நாகன்பால் சார்ந்து சொன்னார்.

தலைமை வழங்கல்

694. சொன்னவுரை கேட்டலுமே நாகன் தானும்
 சூழ்ந்துவருந் தன்மூப்பின் தொடர்வு நோக்கி
 முன்னவர்கட் குரைசெய்வான் மூப்பி னாலே
 முன்புபோல் வேட்டையினின் முயல கில்லேன்
 என்மகனை உங்களுக்கு நாத னாக
 எல்லீருங் கைக்கொண்மி எனென்ற போதில்
 அன்னவரு மிரங்கிப்பின் மகிழ்ந்து தங்கோன்
 அடிவணங்கி இம்மாற்றம் அறைகின் றார்கள்.

பன்றி, புலி, கரடி. காட்டுப்பசு, காட்டெருது, கொடுங்கண்ணுடைய மரை, கலைமான் ஆகிய இவைமுதலாக உள்ள விலங்குகள் மிகவும் நெருங்கிப் பெருமளவில் வந்து அழிவு செய்திட, அதுகண்டு, திங்கள் தோறும் செய்திடும் முறையான வேட்டையின் தொழில் இம்முறை தாழ்த்தமையின் இந்நிலை நேர்ந்ததென்று அங்குள்ள வில்லேந்திய வேடர்கள் அனைவரும் திரண்டு, தங்கள் குலத்தின் தலைவனாக வுள்ள நல்ல மாலை சூடிய நாகன்பால் அடைந்து, இவ்வழிவு பற்றிச் சொன்னார்கள்.

45. பொழிப்புரை : இவ்வாறுகூறியவற்றைக் கேட்டலுமே நாகன் தானும், தன்னைப்பற்றி வரும் தன் மூப்பின் தொடர்ச்சியினை நோக்கி, சொன்ன அவர்க்கு முன்னாகச் சொல்வான், 'என் மக்களே! மூப்பினால் நான் முன்பு போலச் செப்பமாக வேட்டையினில் முயற்சி கொள்ள இயலாதாயிற்று. ஆதலின் என் மகன் திண்ணனை உங்கட்குத் தலைவனாக எல்லீரும் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என, அது கேட்ட அவ்வேடர்களும் அவன் நிலை கண்டு இரங்கினர், எனினும் திண்ணனாரைத் தலைவராகக் கொள்ளும் பேற்றால் பெரிதும் மகிழ்ந்து தம் தலைவன் நாகன் அடி பணிந்து இம் மாற்றத்தைக் கூறுவார்களாய்.

குறிப்புரை : திரண்ட தோளினன் இப்படிச் செப்பலும் சிந்தை
 புரண்டு மீதிடப் பொங்கிய உவகையர் ஆங்கே

வேடர்கள் மகிழ்வு

695. இத்தனைகா லமும்நினது சிலைக்கீழ்த் தங்கி
 இனிதுண்டு தீங்கின்றி இருந்தோம் இன்னும்
 அத்தநின தருள்வழியே நிற்ப தல்லால்
 அடுத்தநெறி வேறுளதோ அதுவே யன்றி
 மெய்த்தவிறல் திண்ணனைஉன் மரபில் சால
 மேம்படவே பெற்றளித்தாய் விளங்கு மேன்மை
 வைத்தசிலை மைந்தனைஈண் டழைத்து நுங்கள்
 வரையாட்சி யருளென்றார் மகிழ்ந்து வேடர். 46

வரையாட்சி வழங்குதற்கு ஆயத்த மாதல்

696. சிலைமறவ ருரைசெய்ய நாகன் தானும்
 திண்ணனைமுன் கொண்டுவுரச் செப்பி விட்டு
 மலைமருவு நெடுங்கானிற் கன்னி வேட்டை
 மகன்போகக் காடுபலி மகிழ வூட்டத்

வெருண்டு மன்னவன் பிரிவெனும் விம்முறு துயரால்
 இரண்டு கன்றினுக்கு இரங்கும் ஓர் ஆவென இருந்தார்.

(கம்பரா. அயோத். மந்திரப். 31) எனவரும் கம்பர் வாக்கும்
 ஈண்டு நினைவு கூரலாம்.

46. பொழிப்புரை : 'இத்துணைக் காலமும் உனது
 வில்லாட்சியின் கீழ் நாங்கள் தங்கி இனிதுண்டு தீங்கின்றி இருந்தோம்.
 இன்னமும் எம் ஐயனே! நீ எமக்கு ஆணையிட்டருளும் அருள்வழியே
 நிற்பதல்லாது அடுத்த ஒரு செயல் எமக்கு உளதோ? இதுவே அல்லாமல்,
 மிகுவிறல் பூண்ட திண்ணனாரை உனது மரபில் மிகவும் மேம்படவே
 பெற்றுத் தந்திருக்கின்றாய், விளங்கிடும் மேன்மை கொண்ட
 வில்வீரனான உன்மைந்தனை இவ்விடத்து நீ அழைத்து, உங்கள்
 மலைநாட்டு அரசாட்சிப் பொறுப்பை முறைப்படி கொடுத்திடுவாய்'
 என்றனர் மகிழ்வு கொண்ட அவ்வேடர்கள்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

47. பொழிப்புரை : வில்மறவர்கள் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட
 நாகன் என்பானும், திண்ணனாரைத் தன் முன்பு கொண்டு வருமாறு
 கூறிவிட்டு, அதன்பின்பு, அங்கு நின்றார் சிலரைநோக்கி, மலையிட
 மாகப் பொருந்திய நெடிய காட்டில் தன் மகன் கன்னி வேட்டையாடப்

தலைமரபின் வழிவந்த தேவ ராட்டி

தனையழைமின் என அங்குச் சார்ந்தோர் சென்று
நிலைமையவள் தனக்குரைப்ப நரைமூ தாட்டி
நெடிதுவந்து விருப்பினொடுங் கடிது வந்தாள்.

தேவராட்டியின் வரவும் வாழ்த்தும்

697. கானில்வரித் தளிர்ந்துதைந்த கண்ணி கூடிக்

கலைமருப்பின் அரிந்த குழை காதிற் பெய்து
மானின்வயிற் றரிதாரத் திலக மிட்டு

மயிற் கழுத்து மனவுமணி வடமும் பூண்டு
தானிழிந்து திரங்கிமுலை சரிந்து தாழத்
தழைப்பீலி மரவுரிமேற் சார வெய்திப்
பூநெருங்கு தோரைமலி சேடை நல்கிப்

போர்வேடர் கோமானைப் போற்றி நின்றாள். 48

போதற்கு, அக்காட்டிலுள்ள தெய்வங்கள் மகிழ்வுறுமாறு பலியூட்ட வேண்டி, அதனைப் புரிகின்ற தங்கள் குலத்தலைமை அமைந்த தேவ ராட்டியை அழையுங்கள்' எனலும், அதுகேட்ட வீரர்களும் அப் பெருமாட்டியிடத்துச் சென்று, அந்நிலையைஎடுத்துக் கூறிடலும், நரையுடைய அம்மூதாட்டியும் பெரிதும் மகிழ்ந்து, விருப்பத்துடன் விரைவில் வந்தாள்.

48. பொழிப்புரை : காட்டில் உள்ள பசுந் தளிர்களுடன் மலர்க் கண்ணிகளும் சேரக்கட்டிய மாலையைச் சூடி, கலைமான் கொம்பிலிருந்து அரிந்து எடுத்து வளையமாகச் செய்த தோட்டைக் காதில் அணிந்து, மானின் வயிற்றினின்றும் எடுக்கப் பெற்ற அரிதாரத்தால் பொட்டிட்டு, மயிற்கழுத்துப் போன்ற வட்டமான நிறம்பொருந்திய சங்கு மணி வடமும் கழுத்தில் அணிந்து, மார்பகம் சுருங்கித் தாழ், இலையின் தழையும் மரப் பட்டையும் மயில் இறகும் சேரக் கொண்ட ஆடையை இடுப்பில் அணிந்து, வந்தவளாகிய தேவராட்டி, நாகன் முன் வந்து, மலர்கள் நிறைந்த நெல்லோடு கூடிய அரிசியைக் கொடுத்து, வேடர் தலைவனாய் நாகனை அப்பெருமாட்டி வணங்கி நின்றாள்.

குறிப்புரை : தோரை - மலைநெல். சேடை - ஆசிவழங்கும் முழு மணியான அரிசி (அட்சதை என்பர்).

698. நின்றமுது குறக்கோலப் படிமத் தானை

நேர்நோக்கி அன்னைநீ நிரப்பு நீங்கி
நன்றினிதி னிருந்தனையோ என்று கூறும்
நாக னெதிர் நலம்பெருக வாழ்த்தி நல்ல
மென்தசையும் ஈயலொடு நறவும் வெற்பில்
விளைவானும் பிறவளனும் வேண்டிநிறெல்லாம்
அன்றுநீ வைத்தபடி பெற்று வாழ்வேன்
அழைத்தபணி என்னென்றாள் அணங்கு
சார்ந்தாள். 49

699. கோட்டமில்என் குலமைந்தன் திண்ணன் எங்கள்

குலத்தலைமையான்கொடுப்பக்கொண்டுபூண்டு
பூட்டுறுவெஞ் சிலைவேடர் தம்மைக் காக்கும்
பொருப்புரிமை புகுகின்றான் அவனுக் கென்றும்
வேட்டைவினை யெனக்குமே லாக வாய்த்து
வேறுபுலங் கவர்வென்றி மேவு மாறு
காட்டிலுறை தெய்வங்கள் விரும்பி உண்ணக்
காடுபலி உண்டென்றான் கவலை யில்லான். 50

49. பொழிப்புரை : வணங்கி நிற்கும் முதிய தேவராட்டியைப் பார்த்து, 'அன்னையே! நீ வறுமை இன்றி என்றும் நன்றாக வாழ்கின்றனையோ!' எனக் கேட்கும் நாகன் முன்பு, அவன்பால் நலமெல்லாம் பெருகும்படி வாழ்த்தி, 'எனக்கு வேண்டிய மெல்லிய இறைச்சியும், ஈசல்களின் புழுக்கலும், தேனும், மலையிடத்து விளையும் பொருளும், இன்ன பிற பொருள்களும் எல்லாம் எனக்கு இன்னவகையாகக் கொடுத்திட வேண்டுமென்று நீ சொல்லியவாறு நான் பெற்று வாழ்வேன்! அது நிற்க! இப்போது என்னை இங்கு அழைத்த பணியாது?' எனக் கேட்டாள் அத்தேவராட்டி.

50. பொழிப்புரை : நடுவுநிலைமையினின்றும் பிறழாத என்குலமைந்தன் திண்ணன், எங்கள் குலத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை நான் கொடுப்ப அதனையேற்று, வாரில் நாண் பூட்டிய வில்லைக் கைக் கொண்ட வேட்களைக் காக்கும் மலைநாட்டரசு உரிமையைப் பெறுகின்றான். அவனுக்கு என்றும் வேட்டைச் செயல் எனக்கு மேலாக வாய்க்குமாறும், அயலிடங்களிலுள்ள பகைவரை வெற்றி கொள்ளுமாறும் 'அருள்புரிந்திடக் காட்டில் உள்ள தெய்வங்கட்கு நல்ல பலிகளை நீ கொடுப்பாயாக' என்றான், கவலை என்பதில்லாத நாகன்.

700. மற்றவன்தன் மொழிகேட்ட வரைச்சு ராட்டி
 மனமகிழ்ந்திங் கன்போடு வருகின் றேனுக்
 கெற்றையினுங் குறிகள்மிக நல்ல வான
 இதனாலே உன்மைந்தன் திண்ண னான
 வெற்றிவரிச் சிலையோன்றின் அளவி லன்றி
 மேம்படுகின் றான்என்று விரும்பி வாழ்த்திக்
 கொற்றவன தெய்வங்கள் மகிழ வூட்ட
 வேண்டுவன குறைவின்றிக் கொண்டு போனாள். 51
 வரையாட்சி வழங்கல்

701. தெய்வநிகழ் குறமுதியாள் சென்ற பின்பு
 திண்ணனார் சிலைத்தாழை அழைப்பச்சீர்கொள்
 மைவிரவு நறுங்குஞ்சி வாசக கண்ணி
 மணிநீல மலையொன்று வந்த தென்னக்
 கைவிரவு சிலைவேடர் போற்ற வந்து
 காதல்புரி தாழைகழல் வணங்கும் போதில்
 செவ்வரைபோல் புயமிரண்டுஞ் செறியப் புல்லிச்
 செழும்புலித்தோலிருக்கையின்முன் சேர வைத்தான்.

குறிப்புரை : கோட்டம் - நடுவுநிலைமையினின்றும் பிறழ்தல்.
 'கோவினுக்கு அருங்கலம் கோட்டம் இல்லது' (தி.4 ப.11 பா.2) எனவரும்
 திருவாக்கும் காண்க.

51. பொழிப்புரை : நாகனுடைய கருத்தைக் கேட்ட
 தேவராட்டியும், மனமகிழ்ந்து, அன்புடன் வந்த எனக்கு, எந்நாளிலும்
 இல்லாத நல் நிமித்தங்கள் பல காணப்பட்டன, இதனால் நின்மகன்
 திண்ணன் நின்னளவில் அன்றிமிக மேம்படுகின்றான் என்று வாழ்த்தி,
 வெற்றி விளைவிக்கும் காட்டுத் தெய்வங்கள் மகிழுமாறு பலிகொடுத்தற்கு
 வேண்டிய பொருள்களைக் குறைவின்றிப் பெற்றுக் கொண்டு
 போயினாள்

52. பொழிப்புரை : தெய்வம் ஏறுதற்குரிய தேவராட்டியார்
 சென்ற பின்பு, திண்ணனார் வில் ஏந்திய தந்தையாய நாகன் அழைத்திட,
 சிறப்புடைய கரிய நறுமணமாலையையும், சிறந்த கரிய குடுமியினையும்,

702. முன்னிருந்த மைந்தன்முகம் நோக்கி நாகன்
 மூப்பெனைவந் தடைதலினால் முன்பு போல
 என்னுடைய முயற்சியினால் வேட்டை யாட
 இனிஎனக்குக் கருத்தில்லை எனக்கு மேலாய்
 மன்னுசிலை மலையர்குலக் காவல் பூண்டு
 மாறெறிந்து மாவேட்டை யாடி என்றும்
 உன்னுடைய மரபுரிமை தாங்கு வாயென்
 நுடைதோலும் சுரிகையுங்கைக் கொடுத்தா
 னன்றே. 53

உடைய நீலமலையொன்று வந்தது என்ன, வில்லுடைய வேடர் போற்றிட வந்து, நாகனின் கழலடிகளை வணங்கும் பொழுதில், நாகன், திண்ணனாரை அன்புடன் கையால் அணைத்தெடுத்து, செப்ப முடைய இரண்டுமலை போலும் தோள்களுடன் இறுக அணைத்து, தான்இருக்கும் இடத்து முன்பு உள்ள செழுமையான புலித்தோல் இருக்கையின் மீதுசேர இருத்தினான்.

குறிப்புரை : வேடர்போற்ற வருவதும், தோளைப் புல்லித்தன்முன் ஒப்ப இருத்துவதும் வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அதற்குரியனாகச் செய்யும் அருமைப்பாடாம்.

நலங்கொள் மைந்தனைத் தழுவினன் என்பது என்? நளிரீர் நிலங்கள் தாங்குறு நிலையினை நிலையிட நினைந்தான் விலங்க லன்னதிண் டோளையுமெய்த்திரு விருக்கும் அலங்கல் மார்பையும் தனது தோள் மார்பு கொண்டளந்தான். (கம்ப. அயோ. மந்.59) எனவரும் கம்பர் வாக்கையும் நினைவு கூர்க.

53. பொழிப்புரை : நாகன், தன் முன்னிருந்த தன் மைந்தனின் முகம் நோக்கி, 'மூப்பு என்னை வந்து அடைந்து கொண்டமையால் முன் போல என் ஆற்றலுடன் விளங்கவும், அதுகொண்டு இனி வேட்டை யாடவும், எனக்கு எழுச்சியில்லை; எனக்கும் மேலாக இவ்விஸ்மறவர் குலத்தின் காவல் பொறுப்பை நீ ஏற்றுப் பகைவரை அழித்து, தீய விலங்குகளையும் பெரு வேட்டையாடி வென்று, உன் மரபுரிமை யாகிய தலைமையை நீ தாங்கிக் கொள்வாய், என மொழிந்து, தலைமைப் பொறுப்பிலுள்ளார் கொண்டு விளங்குதற்குரிய உடை தோலையும், வாளையும் தந்தனன்.

குறிப்புரை : உன்னுடைய மரபுரிமை என்பது 'ஐம்புல வேடரின் வளர்ந்து அயரும் நிலை நீங்கி, நின்தவத்தினால் உணரவிருக்கும் குருமொழிவரும் மரபைத் தாங்குவாய்' எனும் பொருள்படவும் நின்றது.

703. தந்தைநிலை உட்கொண்டு தளர்வு கொண்டு

தங்கள்குலத் தலைமைக்குச் சார்வு தோன்ற
வந்தகுறை பாடதனை நிரப்பு மாறு

மனங்கொண்ட குறிப்பினால் மறாமை கொண்டு
முந்தையவன் கழல்வணங்கி முறைமை தந்த
முதற்சுரிகை உடைதோலும் வாங்கிக் கொண்டு
சிந்தைபரங் கொளநின்ற திண்ண னார்க்குத்
திருத்தாதை முகமலர்ந்து செப்பு கின்றான். 54

704. நம்முடைய குலமறவர் சுற்றத் தாரை

நான்கொண்டு பரித்த தன்மேல் நலமே செய்து
தெம்முனையி லயற்புலங்கள் கவர்ந்து கொண்டு
திண்ணிலையின் வளமொழியாச் சிறப்பின் வாழ்வாய்
வெம்முனையின் வேட்டைகளும் உனக்கு வாய்க்கும்
விறைந்துநீ தாழாதே வேட்டை யாட
இம்முரண்வெஞ் சிலைவேடர் தங்க ளோடும்
எழுகவென விடைகொடுத்தான் இயல்பில் நின்றான். 55

54. பொழிப்புரை : தந்தையின் நிலையைத் திண்ணனார் மனத்தில் கொண்டு, அதனால் தம் மனத்தில் கவலை கொண்டு, பின்னர்த் தந்தையின் தளர்வால் தங்கள் குலத்தலைமைக்கு வந்த குறைபாட்டை நிரப்பு வேண்டும் என்று மனத்தில் கொண்ட குறிப்பால், அப்பொறுப்பினை மறாது ஏற்றுக் கொண்டு, முன்னாகத் தந்தையின் திருவடிகளை முறைப்படிவணங்கி, முறைமையால் அவன் கொடுக்கும் சுழல் வாளையும் உடைத்தோலையும் வாங்கிக் கொண்டு, உளத்தில் அரவியல் பளுவைக் கொண்ட திண்ணனார்க்கு, சிறந்த தந்தையாகிய நாகன், மகன் நிலைகண்டு முகமலர்ந்து இதனைச் சொல்லுகின்றான்.

குறிப்புரை : இனிச் 'சிந்தை பரங்கொள நின்ற திண்ணனார்க்கு' என்பதற்குச் சிந்தையில் திருவருள் மீதார நின்ற திண்ணனார்க்கு எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. 'காதல் உற்றிலன், இகழ்ந்திலன் கடன் இது என்றுணர்ந்தும், யாது கொற்றவன் ஏவியது அது செயலன்றோ நீதி எற்கு என நினைந்தும், அப் பணி தலை நின்றான்' (கம்ப. அயோ. மந். 69) எனவரும் கம்பர் திருவாக்கினையும் நினைவு சூங்க.

55. பொழிப்புரை : நம் குலத்து வேடர்கள், சுற்றத்தவர்கள் ஆகியோரை நான் தாங்கிவந்த அத்தன்மையின் மேலாக, நீ நல்லனவே

705. சொங்கண்வயக் கோளரியே றன்ன திண்மைத்
 திண்ணனார் செய்தவத்தின் பெருமை பெற்ற
 வெங்கண்விறல் தாதைகழல் வணங்கி நின்று
 விடைகொண்டு புறம்போந்து வேட ரோடும்
 மங்கலநீர்ச் சுனைபடிந்து மனையின் வைகி
 வைகிருளின் புலர்காலை வரிவிற சாலைப்
 பொங்குசிலை அடல்வேட்டைக் கோலங் கொள்ளப்
 புனைத்தாழிற்கை வினைஞருடன் பொலிந்து புக்கார்.

வேறு

680. நெறிகொண்ட குஞ்சிச் சுருள்துஞ்சி நிமிர்ந்து பொங்க
 முறிகொண்ட கண்ணிக்கிடை மொய்யொளிப்
 பீலி சேர்த்தி

செய்து, கொடிய பகைமுனையில் வரும் பகைவர்களை வென்று, அயலில் உள்ள இடங்களை வெற்றி கொண்டு, எக்காலமும் குறைவில்லாத சிறப்பில் நீ வாழ்வாயாக! விரும்பத்தக்க வேட்டை முனையில் வேட்டைகளும் உனக்கு நன்கு வாய்க்கும். விரைந்து வேட்டையாட இந்த வலிய கொடியவில் வேட்களுடன் எழுவாயாக' என விடை கொடுத்தான், மகனைச் சிறந்த தலைவனாக ஆக்கும் அவ்வியல்பில் நின்ற நாகன்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

56. பொழிப்புரை : சிவந்த கண்களையுடைய வீரமுடைய ஆண் சிங்கம்போலும் வலிமையுடைய திண்ணனார், தம்மைப் பெறுதற்குரிய பெருந் தவத்தினையுடைய, வலிமை மிகுந்த சிறந்த தந்தையின் கழல்களை வணங்கி, விடைபெற்றுக் கொண்டு, வெளியே வந்து, வேடருடன் வேட்டையாடப் புறப்படுதற்கு முன்னாக, மங்கலமுடைய சுனைநீரில் நீராடித், தம் மனையில் அன்று இரவு தங்கி, இரவு விடிகின்ற காலைப் பொழுதில், வரியையுடைய வில் இருக்கும் படைக்கலக் கொட்டிற்குச் சென்று, அங்குப் பொங்கும் வில்லாண்மை சிறந்திடும் கொலையுடைய வேட்டையாடற்குரிய கோலத்தைக் கொண்டிட, கைவன்மை உடைய வில் தொழிலாளருடன் மகிழ்ந்து புகுந்தார்.

57. பொழிப்புரை : இயல்பாகச் சுருண்டிருக்கும் அவர் சுவந்தலின் சுருள், நிமிர்ந்து பொலிவுறும்படி மேலே உச்சிக் கொண்டையாகத்

வெறிகொண்ட முல்லைப் பிணைமீது குறிஞ்சி வெட்சி
செறிகொண்ட வண்டின்குலம் சீர்கொளப் பின்பு செய்து.

707. முன்னெற்றி யின்மீது முருந்திடை வைத்த குன்றி
தன்னிற்புரி கொண்ட மயிர்க்கயி றாரச் சாத்தி
மின்னிற்றிகழ் சங்கு விளங்குவெண் தோடு காதின்
மன்னிப்புடை நின்றன மாமதி போல வைக. 58

682. கண்டத்திடை வெண்கவ டிக்கதிர் மாலை சேரக்
கொண்டக்கொடு பன்மணி கோத்திடை ஏனக் கோடு
துண் டப்பிறை போல்வன தூங்கிட வேங்கை வன்தோல்
தண்டைச்செயல் பொங்கிய சன்னவீ ரந்த யங்க. 59

தூக்கிக் கட்டி, அதன்மீதுதளிக்களையும் மலர்க்கண்ணிகளையும் சேர்த்துக்
கட்டிய மாலையை அணிந்து, அதற்கிடையே சிறந்த ஒளி யுடைய ஒரு
மயிற்பீலியைச் செருகி, பின்னர் அவற்றின் கீழாக வாசனையுடைய
முல்லை மாலையுடன் குறிஞ்சிப் பூவையும் வெட்சிப் பூவையும்,
அவற்றின்மீது நிறைந்த வண்டின் கூட்டம் தேன் பொருட்டாக
மொய்க்குமாறு சிறப்புறக் கொண்டை மாலையாகக் கட்டி.

58. பொழிப்புரை : முன் நெற்றியில், மயில் இறகின்
அடியில், குன்றி மணிகளை இடை இடையே வைத்துச் சேரக்கட்டிய
அழகுடைய மயிர்க்கற்றையை நெற்றியில் பொலிவுபெறச் சாத்தி,
மின்னல் போல் ஒளிரும் சங்கினால் செய்து விளங்குகின்ற
வெண்மையான தோடு காதின்புறத்தே இருநிறை நிலாக்கள் போல்
பொலிவெய்த அணிந்து,

59. பொழிப்புரை : திருக்கழுத்தில், வெள்ளை நிறமான
பலகறை களாலாய ஒளியுடைய மாலையைப் பொருந்த அணிந்து,
சங்கு மணிகளோடு பலவகை மணிகளைக்கோர்த்து அவற்றின் இடை
யிடையே பன்றிக் கொம்புகளை இளம்பிறைத் துண்டங்கள் எனத்
தொங்கவைத்து, அவற்றை வேங்கைப் புலியின் தோல் மேலாகப்
பதித்து, தட்டை வடிவினதாக அமையப் பெற்ற சன்னவீரம் எனும் அணி
சிறப்புடன் அமைய.

குறிப்புரை : சன்னவீரம் - அரசர்கள் தம் வெற்றிக் குரிய
மாலையாக அணிவது.

709. மாப்பிற்சிறு தந்த மணித்திரள் மாலை தாழ்த்
தாரிற்பொலி தோள்வல யங்கள் தழைத்து மின்னச்
சேர்விற்பொலி கங்கண மீது திகழ்ந்த முன்கைக்
கார்விற்செறி நாணெறி கைச்செறி கட்டி கட்டி. 60
710. அரையிற்சர ணத்துரி யாடையின் மீது பௌவத்
திரையிற்படு வெள்ளல கார்த்து விளிம்பு சேர்த்தி
நிரையிற்பொலி நீளுடை தோல்குரி கைப்பு றஞ்சூழ்
விரையிற்றுவர் வார்விசி போக்கி அமைத்து வீக்கி. 61
711. வீரக்கழல் காலின் விளங்க அணிந்து பாதம்
சேரத்தொடு நீடு செருப்பு விருப்பு வாய்ப்பப்
பாரப்பெரு வில்வலங் கொண்டு பணிந்து திண்ணன்
சாரத்திருத் தாள்மடித் தேற்றி வியந்து தாங்கி. 62

60. பொழிப்புரை : மாப்பினிற் சிறிய யானைக் கொம்பின் முத்துக்களாலாய மணிமாலை சிறந்திடத், தோள்களில் மாலைகளால் பொலிவெய்தும் வாகு வலயங்கள் ஒளிதழைத்து மின்னிட, அழகிய ஒளி திகழும் காப்புக்கள் அணியப் பெற்று விளங்கிடும் முன் கையில், மழைமேகம் போல் அம்பு சொரியும் வில்லின் நாணினைப் பற்றிடும் கோதையைக் கட்டி.

குறிப்புரை : கோதை - வில்லில் நாண் ஏற்றி இழுத்துச் சுண்டு தலால் விரல்கள் காயமடையாது கையில் பாதுகாப்பாக அணியும் உறைகள்.

61. பொழிப்புரை : திருவரையில் மயிற்பீலியமைந்த புலித்தோல் ஆடையை உடுத்தி, அதன் மேலாகக் கடலின் நீர்க் குமிழிகள் போன்ற முத்துக்கள் விளிம்பில் பதித்த நீண்ட உடைத் தோலினையும், அதனுடன் கூட விளங்கிய சிவந்த நிறம் கொண்ட உறையுள் செருகப் பெற்ற சுழல் வாளையும், சேர அணிந்து இறுகக் கட்டி,

குறிப்புரை : சரணம் - மயிற்பீலி, உரியாடை - புலி முதலியவற்றின் தோலால் ஆன உடை. மரவுரி என்பாரும் உள்.

62. பொழிப்புரை : வீரக்கழல்கள் காலில் விளங்கிட அணிந்து, பாதம் பொருந்தத்தொடுத்த தோல் செருப்புக் கெடாது நெடுக நிலவுவது தம் விருப்பத்திற்கு வாய்த்திடும் ஒன்றாக அணிந்து, பளுவான

712. அங்கப்பொழு திற்புவ னத்திடர் வாங்க ஓங்கித்
துங்கப்பெரு மாமழை போன்று துண்ணென் றொலிப்ப
வெங்கட்கின நீடு விலங்கு விலங்கி நீங்கச்
செங்கைத்தலத் தால்தட விச்சிறு நாண் ள றிந்தார்.63
713. பல்வேறு வாளிபுதை பார்த்துடன் போத ஏவி
வில்வேட ராயத் துடிமேவி ஒலிக்கு முன்றில்
சொல்வேறு வாழ்த்துத் திசைதோறுந் துதைந்து விம்ம
வல்லேறு போல்வார் அடல்வாளி தெரிந்து நின்றார்.64

பெரியவில் ஒன்றினை வலமாக வந்து வணங்கி எடுத்து, அதனைத்தம் இரு காலும் நிலத்தில் மடித்து நின்று ஊன்றி வளைத்து, அதன் நாணினை ஏற்றி அவ்விலலை வளைத்திடுந்தோறும் அதன் சிறப்பை வியந்து நோக்கிக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு.

63. பொழிப்புரை : அங்கு அவ்வமையத்தில், இந்நிலவுலகின் இடர் நீங்கவும், ஓங்கிடும் மேன்மையான பெருமழை முழக்கம் போன்று எங்கும் யாரும் திடுக்கிடும்படி ஓசை கொள்ளவும், கொடுந் தன்மையுடைய சினம் பெருகும் விலங்குகள் அவ்விடம் விட்டு நீங்கவும், தமது சிறந்த செங்கையினால் அவ்விலலைத் தடவிச் சிறு நானோசை செய்தார்.

குறிப்புரை : பெரும் மழை பொழியுமுன் இடி இடித்திடும், அது பொழுது உலகத்தவர் நடுக்குறினும், அவ்வோசையால் பின் பெறுவது மழையே, அது போலத் திண்ணனார் கைக்கொண்ட வில்லில் அவர் எழுப்பிய நாண் ஓசை பெரிதும் உலகத்தவரை முன்னர் நடுக்குற வைப்பினும் அவ்வோசையால் பின்னர்ச் சிவவிளைவால் பெரு மகிழ்வு தருவதொன்றாக அமைய உள்ளமையின் 'புவனத்திடர் வாங்க' எனக் கூறினார். திண்ணனாரின் திருமுடி முதலாகத் திருவடி ஈறாக வேடுவர்கள் வீரம் செறிய அணிவகைகளுடன் சிறப்பித்துக் கூறி இருப்பது ஆசிரியர் சேக்கிழாரின் அரும்பெரும் புலமைத் திறனோடு திண்ணனார் மீது கொண்ட பத்திமையையும் விளக்கி நிற்கின்றது, அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பென்றும், எனக்கூறும் அருமையுடைய தன்றோ அத்திருவுரு.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

64. பொழிப்புரை : வலிய சிங்கஏற்றைப் போன்ற திண்ணனார், மேற்கூறியவாறு நானோசை செய்த பின்பு, பல்வேறு அம்புகளை அவற்றின் கூர்மைச் சிறப்பைப் பார்த்து, உடன் கொண்டு

714. மானச்சிலை வேடர் மருங்கு நெருங்கு போதில்
பானற்குல மாமல ரிற்படர் சோதி யார்முன்
தேனற்றசை தேறல் சருப்பொரி மற்று முள்ள
கானப்பலி நேர்கட வுட்பொறை யாட்டி வந்தாள்.65

வாழ்த்தல்

715. நின்றெங்கு மொய்க்குஞ்சிலை வேடர்கள் நீங்கப் புக்குச்
சென்றங்கு வள்ளல்திரு நெற்றியிற் சேடை சாத்தி
உனதந்தை தந்தைக்கும் இந்நன்மை கள்உள்ள வல்ல
நன்றும்பெரி துன்விறல் நம்மள வன்றி தென்றாள்.66

வருமாறு ஆணையிட்டு, வில் ஏந்திய வேடர் கூட்டம் உடுக்கை அடித்து
ஒலித்திடும் முன்றிலில் வந்து, பல்வேறு வகையான வாழ்த்துகள்
திசைதோறும் பொலிந்து விம்மிடத் தாமும், கொலை புரியும்
அம்புகளைத் தெரிந்து எடுத்து நின்றார்.

65. பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய வில் வேடர்கள்,
அவர் அருகில் நெருங்க, நீலமலர் என விரிகின்ற ஒளி பொருந்திய
முகத்தை யுடைய திண்ணனார் முன், தேன் தோய்ந்த தசைகளும்,
களளும், பொரியும், மற்றுமுள்ள பிற பொருள்களும் கொண்டு,
காட்டிலுள்ள தெய்வங்கட்குப் பலி கொடுத்துவந்த தேவராட்டி வந்தாள்.

குறிப்புரை : பானற்குலமலர் - நீலமலர்.

66. பொழிப்புரை : திண்ணனாரைச் சூழ நிற்கும்
வில்வேடர்கள், அப்பெருமாட்டிக்கு வழிவிட்டு நிற்ப, உட்புகுந்து சென்று
அவளும், அவர் திருநெற்றியில் முனை முரியாத மஞ்சளோடு கலந்த
அரிசியையும் மலரையும் சாத்தி, உன் தந்தை தந்தைக்கும் கன்னி
வேட்டையாடச் சென்றிடும் போது, இன்று உனக்கு வாய்த்திருக்கும்
நன்மைகள் போல வாய்த்தில; உன்னுடைய வலிமை பெரிதாகும்; அது
உரையிடற்கு அரிதாகும்; எனக் கூறி, ஆசி வழங்கினாள்.

குறிப்புரை : சேடை - மஞ்சளோடு கலந்த அரிசியும் மலரும்.

692

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

3. இலைமலிந்த சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

வேட்டைக்குச் செல்லல்

716. அப்பெற்றியில் வாழ்த்தும் அணங்குடை
 யாட்டி தன்னைச்
 செப்பற்கரி தாய சிறப்பெதிர்
 செய்து போக்கிக்
 கைப்பற்றிய திண்சிலைக் கார்மழை
 மேக மென்ன
 மெய்ப்பொற்புடை வேட்டை யின்மேற்கொண்
 டெழுந்து போந்தார்.

67

வேறு

717. தாளில்வாழ் செருப்பர்தோல்
 தழைத்தநீடு தானையார்
 வாளியோடு சாபம்மேவு
 கையர்வெய்ய வன்கணார்
 ஆளியேறு போலஏகும்
 அண்ணலார்முன் எண்ணிலார்
 மீளிவேடர் நீடுகூட்டம்
 மிக்குமேல் எழுந்ததே.

68

67. பொழிப்புரை : அத்தன்மையில் வாழ்த்திய தேவராட்டிக்குச் சொலற்கரிய சிறப்புக்கள் பலவற்றையும் செய்து, அவளை அனுப்பு வித்து, கையில் பிடித்த திண்மையான வில்லுடன் மழைமேகம் என மெய்யழகு பெற்ற திண்ணனார், வேட்டையின் மேற்கொண்டு எழுந்து போயினார்.

குறிப்புரை : மெய்ப் பொற்பு - மெய்யழகு.

68. பொழிப்புரை : இவ்வாறு ஆண்சிங்கம் என எழுந்த திண்ணனாரின் முன்பு, காலில் அணிந்து விளங்கும் செருப்பினை உடையவர்களும் தோல் ஆடைகளுடன் சேர உடுத்த நீண்ட மரஉரி ஆடையை உடுத்தியவர்களும், அம்புடன் வில்லும் கொண்ட கையினை உடையவர்களும், தவிராது கொலை புரியும் கொடும் தன்மை உடையவர்களும் ஆன எண்ணற்ற வேடயின் கூட்டம் மிகுந்து மேற்கொண்டு எழுந்தது.

குறிப்புரை : இப்பாடல் முதல் 727ஆவது பாடல் வரை, சந்த. நடை பொருந்த வேட்டைச் சிறப்பை விவரிப்பது காணத்தக்கது.

718. வன்தொடர்ப்பி ணித்தபாசம்

வன்கைமள்ளர் கொள்ளவே
வென்றிமங்கை வேடர்வில்லின்
மீதுமேவு பாதமுன்
சென்றுநீளு மாறுபோல்வ
செய்யநாவின் வாயவாய்
ஒன்றொடொன்று நேர்படாமல்
ஓடுநாய்கள் மாடெலாம்.

69

719. போர்வலைச் சிலைத்தொழிற்

புறத்திலே விளைப்பவச்
சார்வலைத் தொடக்கறுக்க
ஏகும்ஐயர் தம்முனே
கார்வலைப் படுத்தகுன்று
கானமா வளைக்கநீள்
வார்வலைத் திறஞ்சுமந்து
வந்தவெற்பர் முந்தினார்.

70

69. பொழிப்புரை : வலிமையுடன் தொடுத்துக்கட்டிய வார்க் கயிற்றினைக் கொடிய கைகளையுடைய வேடர்கள் பற்றிக்கொண்டு வரவும், வெற்றிக்குரிய தெய்வமான கொற்றவையின் திருவடிமுன் போய் நீள்வது போன்ற சிவந்த நாக்குகளைத் தொங்கவிட்டிருக்கும் நாய்கள் இரு மருங்கும் ஒன்றொடு ஒன்று பொருந்தாமல் ஓடும்.

குறிப்புரை : வேட்டை நாய்களின் நாக்குகள் கொற்றவையின் திருவடிகள் என நீண்டிருந்தன.

70. பொழிப்புரை : போர் வலைகள் கொண்டு வில்லும் கொண்ட வேட்டைத் தொழிலை வெளியிலே புரியுமாறு சென்றாலும், தம் உள்ளத்துள் சார்கின்ற பாசவலைகளின் தொடக்கறுக்க ஏகின்ற திண்ணனாருக்கு முன்னரே, மேகங்கள் பற்றிச் சூழும் பெருமலையின் இடைப்பட்ட அக்காட்டில் விலங்குகள் தப்பி ஓடாதபடி, காட்டை வளைத்திட, நீண்ட பெரிய வார் வலைகளின் பொதிகளைப் பல்வேறு வகையாகச் சுமந்து கொண்டு வருகின்ற வேடர்கள், தம் கூட்டத்தினரை முந்திக் கொண்டு ஓடினார்கள்.

குறிப்புரை : வேட்டையாடும் பொழுது, காட்டிலுள்ள

720. நண்ணிமாம றைக்குலங்கள்

நாடவென்று நீடுமத்

தண்ணிலா அடம்புகொன்றை

தங்குவேணி யார்தமைக்

கண்ணினீடு பார்வையொன்று

கொண்டு காணும் அன்பர்முன்

எண்ணில்பார்வை கொண்டுவேடர்

எம்மருங்கும் ஏகினார்.

71

வேட்டை வினை

721. கோடுமுன் பொலிக்கவும்

குறுங்கணா குளிக்குலம்

மாடுசென் றிசைப்பவும்

மருங்குபம்பை கொட்டவும்

சேடுகொண்ட கைவிளிச்

சிறந்தவோசை செல்லவும்

காடுகொண் டெழுந்தவேடு

கைவளைந்து சென்றதே.

72

மிருகங்கள் தவறி வெளிப்போகாதபடி, காட்டை வலையால் சுற்றி வளைத்துச் சேமம் செய்தின்புதான், காட்டினுள் புகுந்து மிருகங்களை எழுப்பப் பண்ணி, வேட்டையாடுவது மரபாகும். ஆதலினால்தான் அக் காட்டினை வளைப்ப, வலைப் பொதிகளைச் சுமந்து கொண்டு வந்த வேடர்கள் முற்படச் சென்றனர். கார்வலைப்படுத்த குன்று - மேகங்களால் வளைக்கப் பட்டது போன்று மலையின் கீழல் அமைந்திருந்தது.

71. பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய நான்மறைகளும் சென்று தேடிடும், அக்குளிர்ந்த வெண்பிறையும் அடம்பும் கொன்றைமலரும் தங்கும் சடையையுடைய பெருமானை, முன்னைய தவத்தால் அகக்கண்ணினால் கண்டு மகிழ்கின்ற அன்பராம் திண்ணனார் முன்னே, எண்ணற்ற பார்வை மிருகங்களைக் கொண்டு வேடர்கள் எப்பக்கங்களிலும் சென்றனர்.

72. பொழிப்புரை : கொம்புகள் முன்பு ஒலிக்கவும், சிறு முகமுடைய ஆகுளிப் பறைகள் பக்கங்களில் ஒலிக்கவும், அவற்றின்

722. நெருங்குபைந் தருக்குலங்கள்

நீடுகாடு கூடநேர்

வருங்கருஞ் சிலைத்தடக்கை

மானவேடர் சேனைதான்

பொருந்தபுந் திரைக்கடல்

பரப்பிடைப் புகும்பெருங்

கருந்தரங்க நீள்புனல்

களிந்திகன்னி யொத்ததே.

73

723. தென்றிசைப் பொருப்புடன்

செறிந்தகானின் மானினம்

பன்றிவெம் மரைக்கணங்கள்

ஆதியான பல்குலம்

துன்றிநின்ற வென்றடிச்

சுவட்டின்ஒற்றர் சொல்லவே

வன்தடக்கை வார்கொடெம்

மருங்கும் வேடரோடினார்.

74

அருகில் பம்பை முழக்கிடவும், அனைவரும் கூடிய வகையில் கைகளைத் தட்டுதலால் பேரோசை எழவும், பெருந்திரளாக வந்து எழுந்த வேட்டுவக் கூட்டம், அவ்வேட்டைக் காட்டினைப் பலபக்கமும் வளைந்து சென்றது.

73.பொழிப்புரை : நெருங்கிய பசிய மரங்களின் இனங்கள் நீள வளர்ந்த பெருங்காட்டினை அடைவதற்கு நேர்வரும் கரிய வில்பிடித்த பெருங்கைகளை உடைய பெருமை நிறைந்த வேடரின் சேனை தானும், அலை பொருந்தும் திரையுடைய கடலின் எல்லையில் புகுகின்ற கறுத்த நீளும் அலைகளையுடைய காளிந்தி நதி என்னும் ஆற்றைப் போன்றது.

குறிப்புரை : காளிந்திநதி - யமுனை என்பர். இது கருநிறமுடையதாதலின் ஈண்டு உவமையாயிற்று.காடு - கடல். சேனை - அதிற்புகும் யமுனை.

74. பொழிப்புரை : தென்திசையில் உள்ள மலையுடன் செறிந்த காட்டில் உள்ள மான் இனங்கள், பன்றிகள், கொடிய மரையினங்கள் முதலான பல மிருக இனங்கள் நெருக்கமுடன் நின்றன

724. ஓடியெறிந்து வாரொழுக்கி

யோசனைப் பரப்பெலாம்

நெடியதிண் வலைத்தொடக்கு

நீளிடைப் பிணித்துநேர்

கடிகொ ளப் பரந்தகாடு

காவல்செய் தமைத்தபின்

செடிதலைச் சிலைக்கைவேடர்

திண்ணனார்முன் நண்ணினார்.

75

725. வெஞ்சிலைக்கை வீரனாரும்

வேடரோடு சுவமுன்

மஞ்சலைக்கு மாமலைச்

சரிப்புறத்து வந்தமா

அஞ்சவித் தடர்க்குநாய்கள்

அட்டமாக விட்டுநீள்

செஞ்சரத்தி னோடுகூழல்

செய்தகானுள் எய்தினார்.

76

என்று அவற்றின் அடிச் சுவட்டினால் அறிந்துவந்து ஒற்றர்கள் அறிவிக்கவே, அவற்றை வளைப்ப, பெரும் கைகளில் வாரினைக் கொண்டு வேடர்கள் எப்பக்கங்களிலும் ஓடினார்கள்.

75. பொழிப்புரை : அவ்வாறு ஓடிய வேடுவர்கள், காட்டின் மரக்கிளைகளை வெட்டி வீழ்த்தியும், வாரினைக் கட்டி, அவ்வெல்லை யெல்லாம் நீண்ட வலியுடைய அவ்வலையின் தொடர்ச்சி நீளிடையாக ஒழுங்குடன் விளங்கப் பிணித்தும், அக் காட்டினில் விலங்குகள் தப்பிபடாத வண்ணம் காவல் செய்து, அடைத்த பின், வில்லேந்திய கையினையுடைய வேடர்கள், திண்ணனார் முன்பாக வந்து சேர்ந்தார்கள்.

76. பொழிப்புரை : கொடிய வில்லைக் கையிலுடைய திண்ணனார், தம்முடன் வந்த வேடரோடும் சுவ, முன்பாக உள்ள மேகங்கள் படியும் பெரு மலையின் சாரலிடத்துத் தப்பி வரும் மிருகங்கள் யாவற்றையும் அச்சுறுத்திக் கலைத்துச் சென்று, பற்றிடும் நாய்களைக் கட்டிய வலையின் புறமாக நீள விடுத்து, நீண்ட அம்புகளினோடும் தாம்

726. வெய்யமா எழுப்பஏவி

வெற்பராயம் ஓடிநேர்
 எய்யும்வாளி முன்தெரிந்து
 கொண்டுசெல்ல எங்கணும்
 மொய்குரல் துடிக்குலங்கள்
 பம்பைமுன் சிலைத்தெழக்
 கைவிளித் ததிர்த்துமா
 எழுப்பினார்கள் காணெலாம்.

77

727. ஏனமோடு மானினங்கள்

எண்குதிண் கலைக்குலம்
 கானமேதி யானைவெம்
 புலிக்கணங்கள் கான்மரை
 ஆனமாவ னேகமா
 வெருண்டெழுந்து பாயமுன்
 சேனைவேடர் மேலடர்ந்து
 சீறிஅம்பில் நூறினார்.

78

காவல் செய்த வேட்டைக் காட்டினுள் சென்றார்.

குறிப்புரை : அட்டம் - வேடுவர்கள் தமக்குள் உரையாடிக் கொள்ளும் குழுஉக் குறி என்பர். நாய்களை அவிழ்த்து விட்டு, குறுக்காகவும் நெடுக்காகவும் செல்ல விடுத்து, ஏனைய விலங்குகளை மேற் செல்லாமல் தடுத்தல் எனப் பொருள் காண்பர் சிவக்கவிமணியார்.

77. பொழிப்புரை : கொடிய விலங்குகளை எழுப்பும்படி வேடர்களை ஏவ, அம்மலைநாட்டு வேடரெல்லாம் மிருகங்களை எய்வதற்கு ஏற்ற கூரிய அம்புகளை எடுத்துக் கொண்டு, எங்கும் ஓடிச் செல்ல, எப்பக்கங்களிலும் மொய்த்தெழுகின்ற உடுக்கின் கூட்டங்களின் ஓசை பெருக, பம்பைப் பறைமுன் முழங்க, கைகளைத் தட்டி, நிலம் அதிரும் ஓசை செய்து, காட்டினுள்ள மிருகங்களை யெல்லாம் அவ்வேடர்கள் எழுப்பினார்கள்.

78. பொழிப்புரை : காட்டுப் பன்றிகளோடு, மானினங்கள், கரடி, திண்ணையான கலைமான் கூட்டம், காட்டெருமைகள், யானைகள், கொடிய புலியின் வகைகள், காட்டு மரைகள் ஆன பெரு மிருகங்கள்

728. தாளறுவன இடைதுணிவன
தலைதுமிவன கலைமா
வாளிகளொடு குடல்சொரிதர
மறிவனசில மரைமா
நீளுடல்விடு சரமுருவிட
நிமிர்வனமிடை கடமா
மீளிகொள்கணை படுமுடலெழ
விழுவனபல உழையே.

79

729. வெங்கணைபடு பிடர்கிழிபட
விசையுருவிய கயவாய்
செங்கனல்பட அதனொடுகணை
செறியமுன்இரு கருமா
அங்கெழுசிர முருவியபொழு
தடலெயிறுற அதனைப்
பொங்கியசின மொடுகவர்வன
புரைவனசில புலிகள்.

80

பலவாக வெருண்டு எழுந்து பாய, திண்ணனாரின் முன் வந்த
சேனையாய வேடர்கள், அம்மிருகங்கள் மேல் நெருங்கிச் சீறி
அம்பினால் எய்து கொன்றார்கள்.

79. பொழிப்புரை : கலைமான்கள் கால் அறுவனவும், இடை
அறுவனவும், தலை முறிவனவும், தைத்த அம்புடன் குடல் சொரிந்திடப்
புரண்டு வீழ்வனவும் ஆயின. சில காட்டுப் பசுக்கள் தமது நீண்ட உடல்
மேல் விடப் பெறும் அம்பு வந்து பின்னால் உருவிச் செல்ல, உடல்
பதைத்து நிமிர்வனவாயின. பலமான்கள் மிகக் கொடிய அம்புகள் வந்து
தைக்க எழுந்து துள்ளி அறுபடலாயின.

80. பொழிப்புரை : கொடிய அம்பு படப்பிடரி கிழியும்படி
விசையுடன் உருவப்பட்ட சிறிய வாயினையுடைய மான், அவ்வம்பு முன்
போதலால் வாயினில் குருதி பெருகிச் சிவந்த நெருப்பைப் போலக் காட்சி
தர, அதன்பின் இன்னும் அம்புகள் விசையுடன் சென்று முன் வந்த

730. பின்மறவர்கள் விடுபகழிகள்
 பிறகுறவயி றிடைபோய்
 முன்னடுமுக மிசையுறுவிட
 முடுகியவிசை யுடனக்
 கொன்முனையடு சரமினமெதிர்
 குறுகியமுக முருவத்
 தன்னெதிரெதிர் பொருவனநிகர்
 தலையனபல கலைகள்.

81

731. கருவரையொரு தனுவொடுவிசை
 கடுகியதென முனைநேர்
 குரிசில்முன்விடும் அடுசரமெதிர்
 கொலைபயில்பொழு தவையே
 பொருகரியொடு சினவரியிடை
 புரையறவுடல் புகலால்
 வருமிரவொடு பகலணைவன
 எனமிடையுமவ் வனமே.

82

பெரும் பன்றியின் தலையில் அவை உருவிய பொழுது, அவ் வீச்சுடன் அப்பன்றி சென்று முன்னாக வந்த புலியின் வாய்க்குள் அம்புடன் சேரத் தைக்கப்பட்டு அம்பினால் புலியின் வாயும் பன்றியின் முகமும் ஒன்றாக்கப்பட்ட தன்மையினால் புலி, பன்றியைக் கௌனிக் கொண்டோடிய தன்மைபோல் இக்காட்சி ஒத்திருந்தது.

81. பொழிப்புரை : பின்னின்று வேடர்கள் விடுகின்ற அம்புகள், பல கலைமான்களின் வயிற்றிடையே போய் முன்னாக வரும் முகத்தினுடாகச் சென்று முடுகிடும் விசையோடு அக்கொலை முகமுடைய அம்பு, முன்னாக எதிருற்று வந்த இன்னொரு மானின் முகத்தில் தைத்து உருவ, அதனால் அவ்வம்பு தைக்கப்பட்ட இரு மான்களும் ஒன்றையொன்று தலையினால் இடிபட்டுப் போர் புரியும் நிலைபோலக் காணப்படுவன வாயின.

82. பொழிப்புரை : கரிய பெருமலை, கையில் ஒரு வில்லுடன் விரைவாக ஓடுகின்றதெனப், பொருந்தும் படியாக வனத்தின் முன்னாக நேர்ந்து வரும் திண்ணனார், முன் விடுகின்ற கொலை புரியும் அம்புகள் எதிர்வந்த மிருகங்களைக் கொலை செய்கின்ற அமையத்து,

732. நீளிடவிசை மிசைகுதிகொள

நெடுமுகில்தொட எழுமான்
தாளுறுகழல் மறவர்கள்விடு
சரநிரைதொடர் வனதாம்
வாள்விடுகதிர் மதிபிரிவுற
வருமெனவிழும் உழையைக்
கோளொடுபயில் பணிதொடர்நிலை
கொளவுளவெதிர் பலவே.

83

733. கடல்விரிபுனல் கொளவிழுவன

கருமுகிலென நிரையே
படர்வொடுசெறி தழைபொதுளிய
பயில்புதல்வன மதன்மேல்
அடலுறுசரம் உடலுறவரை
அடியிடம்அல மரலால்
மிடைகருமரை கரடிகளொடு
விழுவனவன மேதி.

84

அவ்வம்புகள் போரிடும் யானையோடு சினமுடைய சிங்கங்களின்
வயிற்றிலும் இடையீடு இன்றிப் புகுதலால், இறந்து வீழ்ந்து கிடக்கும்
அம்மிருகங்கள் இரவின் பின்னால் பகல் தொடர்கின்றது எனும்படி
அவ்வனம் காட்சியளித்தது

குறிப்புரை : யானை இரவுக்கும் சிங்கம் பகலுக்கும்
உவமையாயின.

83. பொழிப்புரை : வேட்டை மிக்க நிலையில், அச்சத்தால் நீண்ட
இடம்வரையும் கூடிதோடி மேலே துள்ளிக் குதித்து, நெடிய முகிலைத் தொடும்படி
எழுந்த மான்களைக் கொல்லுமாறு வீரக் கழலை அணிந்த வேடர்கள்
விடுகின்ற அம்புகளின் நிரை, பின்னால் தொடர்கின்ற தன்மை, ஒளிவிடுகின்ற
நிலாக்கதிரை விடுத்து, அதனிடமிருந்து கீழ்விழுகின்ற மாணைப்
பிடிப்பதற்கெனப் பின்பற்றச் செல்லும் பாம்புகளின் நிலையை ஒத்திருந்தது.

குறிப்புரை : நிறைமதியிடத்துக் காணும் களங்கத்தை முயல்
என்பதும் உண்டு. மான் என்பதும் உண்டு. விண்வரை சென்ற அம்பு, அவ்
வெல்லைவரை துள்ளிய மாணைத் தைத்து. மதியைப் பற்ற நிறைந்த பாம்பு,
அதனின்றும் பிரிந்து விழும் மாணைப் பற்றியது போன்றது என்றார்.

84. பொழிப்புரை : கொடிய அம்புகள் வந்து படுதலினால், அருகில்

734. பலதுறைகளின் வெருவரலொடு
பயில்வலையற நுழைமா
உலமொடுபடர் வனதகையற
உறுசினமொடு கவர்நாய்
நிலவியவிரு வினைவலையிடை
நிலைசுழல்பவர் நெறிசேர்
புலனுறுமன னிடைதடைசெய்த
பொறிகளின்அள வுளவே.

85

மறத்திலும் அறம்

735. துடியடியன மடிசெவியன
துறுகயமுனி தொடரார்
வெடிபடவிரி சிறுகருளைகள்
மிகைபடுகொலை விரவார்

படர்ந்து செறிந்த தழைகள் பரப்பிய பெருமரங்கள் செறிந்த அக் காட்டினிடத்து, கரிய மரைகளுடனும், கரடிகளுடனும், காட்டெருமை களுடனும் அம்மலைச் சாரலில் சுழன்று வீழ்கின்றமை, நீலக் கடல் மீது நீருண்ண வந்து படிசின்ற கருமுகிலின் நிரையை யொத்துள்ளது.

குறிப்புரை : நிரை - வரிசை.

85. பொழிப்புரை : பல இடங்களிலும் கட்டியிருக்கின்ற வார்வலைகள் அறும்படி, மிகும் அச்சத்தால் ஓடி அவற்றுள் புகுகின்ற விலங்குகள், மிகுவலியுடன் தப்பித்தோடுவனவற்றைத் தடுத்திடும் நாய்கள், இந்நிலவுலகில் எவ்வுயிர்களிடத்தும் நிலவுகின்ற கொடிய இருவினையின் வலியிடைச் சுழல்பவர்கள், அக்கொடிய வினையை விடுத்து நன்னெறிக்கண் சேர எண்ணும் மனத்தை, அவ்வாறு போகவிடாதபடி தடுத்து வைக்கும் ஜம்புலன்களை ஒத்தன.

குறிப்புரை : விலங்குகள் - உயிர்கள். வலை - இருவினை. வலையினின்றும் தப்பித்தோடும் விலங்குகளை நாய்கள் தடுப்பது இரு வினையினின்றும் தப்ப முயலும் உயிர்களை ஜம்பொறிகளும் தடுப்பதை ஒத்தது.

86. பொழிப்புரை : எதிராக ஓடிச் சென்று ஒவ்வொரு

அடிதளர்வுறு கருவுடையன

அணைவுறுபிணை அலையார்

கொடியனஎதிர் முடுகியும்உறு

கொலைபுரிசிலை மறவோர்.

86

ஏனத்தின் பின் முடுகல்

736. இவ்வகைவரு கொலைமறவினை

எதிர்நிகழ்வுழி அதிரக்

கைவரைகளும் வெருவுறமிடை

கானெழுவதொர் ஏனம்

பெய்கருமுகி லெனஇடியொடு

பிதிர்கனல்விழி சிதறி

மொய்வலைகளை அறநிமிர்வுற

முடுகியகடு விசையில்.

87

விலங்கையும் கொலை புரிகின்ற அவ்வில் வேடர்கள், அம்மிருகக் கூட்டத்து, உடுக்கை போலும் காலுடையவும் மடிந்த செவியை உடையவுமாகிய யானைக் குட்டிகளைத் தீண்டாது தவிர்த்து விடுவர். துள்ளி ஓடுகின்ற சிறு மிருகக் குட்டிகள் மீதும் ஒருபோதும் கொலை செய்ய விரும்பார். கருமுதிர்ந்து அத்தன்மையால் கால் தளர்வுற்று ஓட முடியாது தளர்ந்தோடும் விலங்குகளைத் துயரம் செய்யார். இவ்வாறாகத் தாம் செய்யும் கொலைத் தொழிலினும் அறம் பிறழ்ச் செய்யாதவர்கள், வேடர்கள்.

குறிப்புரை : வேடர்கள் கொலைத் தொழிலினராயினும், அவர்கள் மாட்டும் அறக் கருணையுடையதாதலை இப்பாடல் விளக்குகின்றது. மடிந்த உள்ளத்தோனையும் மகப்பெறாதோனையும் மயிர்குலைந்தோனையும், அடிபிறக்கீட்டோனையும், பெண் பெயரோனையும், படையிழந்தோனையும், ஒத்த படையெபாதோனையும், பிறவும் இத்தன்மையுடையோரையும் கொல்லாது விடுதலுங் கூறிப் பொருதலும் அறமாம் (தொல். புறத்.2) என நச்சினார்க்கினியர் கூறுமாறுங் காண்க. இவ்வாறு வழிவழியாகக் கூறப்பெற்றுவந்த அறமே, இக்காலத்தில் விலங்கின வதைத் தடைச் சட்டம் முதலானசட்டங்கள் தோன்றக் காரணமாயிற்று.

87. பொழிப்புரை : வேட்டையாடும் இவ்வகையில் கொலைச்செயல் அங்கே நிகழ்ந்து வரும் பொழுது, அக்காட்டிடத்து

திண்ணாரின்பின் இருவரே தொடர்தல்

737. போமதுதனை அடுதிறலொடு

பொருமறவர்கள் அரியே

றாமவர்தொடர் வறும்விசையுடன்

அடிவழிசெலும் அளவில்

தாமொருவரு ம் அறிகிலரவர்

தனிதொடர்வுழி அதன்மேல்

ஏமுனையடு சிலைவிடலைகள்

இருவர்கள்அடி பிரியார்.

88

738. நாடியகழல் வயவர்களவர்

நாணனும்நெடு வரிவில்

காடனும்எனும் இருவருமலை

காவலரொடு கடிதில்

உள்ள மிருகங்களில் மலை போன்ற பெரிய துதிக்கையுடைய யானைகளும் அச்சமுற, அக்காடும் புழுதிபரவுமாறு ஒரு பன்றி எழுந்து, பெரிய மழை பெய்யும் கறுத்தமுகில் ஒன்று இடி இடித்துக் கொண்டு போகின்ற தன்மைபோல, தன்கண்களுடாகப் பிறக்கின்ற சினப் பொறிகளுடன் பாய்ந்தோடி, வேடர் கட்டிய வலைகள் எல்லாம் அறுந்திடும்படியாகப் புறப்பட்டு, நிமிர்கின்ற விசையோடு ஓடியது.

88. பொழிப்புரை : அவ்வாறு விசையுடன் ஓடுகின்ற அப்பன்றியைக் கொன்றிட உறுதியுடன் போரிடும் வேடர்களில் ஆண்சிங்கம் எனத் தகும் திண்ணனார், அப்பன்றி ஓடிடும் விசையுடன் தாமும் அதைத் தொடர்ந்து ஓடிடும் அளவில், அதைப் பிறர் எவரும் காணாது தாமே அதைத் தனித்துத் தொடர்ந்து சென்றிடும் போது, அப்பன்றி வேட்டையில் கொலை புரியும் வில் வீரர்கள் இருவர் திண்ணனாரைப் பிரியாது தாமும் தொடர்ந்தோடினர்.

குறிப்புரை : பற்றித் தொடரும் இருவினையைப் போன்றவர் இவ்விரு வீரரும் எனலாம்.

89. பொழிப்புரை : வீரக்கழல் அணிந்த அவ்வீரர்கள் 'நாணன்' என்னும் பெயருடையவனும், நெடிய வரிவில்லைக் கையில் கொண்ட 'காடன்' என்னும் பெயருடையவனும் ஆன இருவரும், மலைநாட்டின் காவலரான திண்ணனாரோடு மிகு விரைவுடன்

கூடினார்விடு பகழிகளொடு

கொலைஞமலிகள் வழுவி

நீடியசரி படர்வதுதரு

நீழலின்விரை கேழல்.

89

739. குன்றியைநிகர் முன்செறளிர்

கொடுவிழிஇடி குரல்நீள்

பன்றியும்அடல் வன்றிறலொடு

படர்நெறிநெடி தோடித்

துன்றியதொரு குன்றடிவரை

சுலவியநெறி சூழல்

சென்றதனிலை நின்றதுவலி

தெருமரமரம் நிரையில்.

90

740. அத்தருவளர் சுழலிடையடை

அதனிலையறி பவர்முன்

கைத்தெரிகணை யினிலடுவது

கருதலர்விசை கடுகி

மொய்த்தெழுசுடர் விடுசுரிகையை

முனைபெறஎதிர் உருவிக்

குத்தினருடல் முறிபடவெறி

குலமறவர்கள் தலைவர்.

91

கூடினராய்ப் பன்றியின் பின் தொடர்ந்து ஓடி, அவர்கள் விடுகின்ற அம்புகளை எல்லாம் தப்பியதுமன்றி, அப்பன்றியைத் தடுத்திடும் நாய்களையும் தப்பித்துக் கொண்டு, நீண்ட மலைச் சாரலில் உள்ள மரங்களின் நீழலில் விரைவுடன் தொடர்ந்தோடியது.

90. பொழிப்புரை : குன்றி மணியைப் போலும் பொறிபறந்திட எரிகின்ற சிவந்த கண்களுடன் இடியை ஒத்த குரலையுடைய பன்றியும், மிக்க வலிமையுடன் நீண்டதூரம் ஓடி, எதிரே ஒரு மலை அடிவாரத்து நிலவுகின்ற ஒருமரச் சூழலில் சென்று, தன்வலி குன்றிக் களைப்புற்று அம்மரநிரையின் நிழலில் மறைந்து நின்றது.

91. பொழிப்புரை : அம்மரங்கள் வளர்ந்துற்ற பகுதியில் அப் பன்றியின் நிலையை அறிபவராய திண்ணனார், சென்று தம்

எனத்தைத் திண்ணனார் வேறல்
வேறு

741. வேடர்தங் கரிய செங்கண்

வில்லியார் விசையிற் குத்த
மாடிரு துணியாய் வீழ்ந்த
வராகத்தைக் கண்டு நாணன்
காடனே இதன்பின் இன்று
காதங்கள் பலவந் தெய்த்தோம்
ஆடவன் கொன்றான் அச்சோ
என்றவர் அடியில் தாழ்ந்தார்.

92

ஏவலரின் விண்ணப்பம்

742. மற்றவர் திண்ண னார்க்கு

மொழிகின்றார் வழிவந் தாற்ற
உற்றது பசிவந் தெம்மை
உதவிய இதனைக் காய்ச்சிச்

கையிடத்து வைத்திருந்த நெருப்புப் பொறி போன்ற அம்பால் எய்து, அதைக் கொல்வதை எண்ணாது மிகு வேகமுடன் ஓடி, எங்கும் பளிச்சிடும்படி எழுகின்ற சுடருடைய தன் சுழல் வாளை உறையி னின்றும் எடுத்து, அப்பன்றியின் உடலை இரு துண்டாக வெட்டினார்.

குறிப்புரை : உயிர்க்குத் தப்பி ஓடும் விலங்குகள், அந்நிலை இயலாதபொழுது எதிர்த்துப் போராட எண்ணும், அந்நிலைக்கு அஞ்சித் தொலைவி லிருந்து அம்பினால் கொல்வது தம் வீரத்திற்கு இழுக்கென்று கருதி, நேர் முகமாக நின்று வெட்டி வீழ்த்தினார்.

92. பொழிப்புரை : கரிய மேனியும் சிவந்த கண்களும், வில்லும் கொண்ட வேடர் தலைவராய் திண்ணனார், விரைந்து குத்தலும் இரு துண்டுகளாய் வீழ்ந்த அப்பன்றியைக் கண்டு, நாணன், “காடனே! இப் பன்றியின் பின்னாக இன்று பல காததூரம் ஓடிவந்து களைத்து இளைத்தோம் ஆயினும் இவ் ஆடவனாய் திண்ணன் அதனைக் கொன்றான் அச்சோ” எனப் பாராட்டுக் கூறி, தம் தலைவர் திண்ண னார் திருவடிகளில் தாழ்ந்தார்கள்.

குறிப்புரை : அச்சோ - வியந்து போற்றுதற்குரிய சொல்.

93. பொழிப்புரை : அவ்விருவரும் திண்ணனாரை நோக்கி

சற்றுநீ அருந்தி யாமும்

தின்றுதண் ணீர்கு டித்து

வெற்றிகொள் வேட்டைக் காடு

குறுகுவோம் மெல்ல என்றார்.

93

திருமலைச் சாரல் சேறல்

743. என்றவர் கூற நோக்கித்

திண்ணனார் தண்ணீர் எங்கே

நன்றுமில் வனத்தி லுள்ள

தென்றுரை செய்ய நாணன்

நின்றவிப் பெரிய தேக்கின்

அப்புறஞ் சென்றால் நீண்ட

குன்றினுக் கயலே ஓடும்

குளிர்ந்தபொன் முகலி என்றான்.

94

'இத்துணைத் தொலைவும் நாம் ஓடிவந்தமையால், எமக்குப் பசி மிகவும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆதலின் உற்ற இடத்து உதவிய இப்பன்றியை நெருப்பில் காய்ச்சி நீயும் உண்டு, யாமும் தின்று தண்ணீரும் பருகிப் பின்பு இன்று பெருவெற்றி கொண்ட வேட்டைக் காட்டைச் சென்று சேர்வோம்' என்றனர்.

குறிப்புரை : அருந்துதல் - அளவுபட உண்டல். தின்றல் - பெருக உண்டல்.

தலைவர் - உண்டபின் பணியாளர் உண்ணும் மரபும் குறித்த வாறு.

94. பொழிப்புரை : என்று நாணனும், காடனும் மொழிந்திட, அவரைத் திண்ணனார் நோக்கி, 'நல்ல தண்ணீர் எங்கே இக்காட்டில் உள்ளது' எனக் கேட்டலும், நாணனும், 'இதோ நிற்கின்ற இப்பெரிய தேக்கு மரச்சோலையைக் கடந்து சென்றால், நீண்ட ஒரு மலை உண்டு; அம்மலைக்கு அருகே ஓடுகின்றது குளிர்ந்த பொன்முகலி என்னும் ஆறு, அது நல்ல நீராகும்' என்றான்.

குறிப்புரை : திண்ணனார் அவ்விருவரையும் நோக்கிக் கேட்ட அளவில் நாணனே இம்மறுமொழி கூறுகின்றான்; காடனினும் இவன் அறிவும் எழுச்சியும் உடையனாதலின்.

744. பொங்கிய சினவில் வேடன்

சொன்னபின் போவோம் அங்கே

இங்கிது தன்னைக் கொண்டு

போதுமின் என்று தாமும்

அங்கது நோக்கிச் சென்றார்

காவதம் அரையிற் கண்டார்

செங்கண் ஏறுடையார் வைகும்

திருமலைச் சாரற் சோலை.

95

குடுமித் தேவரின் ஈர்ப்பு

745. நாணனே தோன்றும் குன்றில்

நண்ணுவேம் என்ன நாணன்

காணநீ போதின் நல்ல

காட்சியே காணும் இந்தச்

சேனையர் திருக்கா ளத்தி

மலைமிசை யெழுந்து செவ்வே

கோணமில் குடுமித் தேவர்

இருப்பார்கும் பிடலாம் என்றான்.

96

95. பொழிப்புரை : பொங்கிடும் சினமுடைய வில் வேடனாகிய நாணன் இங்ஙனம் கூறத் திண்ணனாரும். 'அவ்விடத்திற்கு நாம் போவோம், அங்கே இப்பன்றியின் உடலைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்று கூறித் தாமும் அப்பொன்முகலியாற்றின் திசை நோக்கிச் சென்றார். சென்றிடும்போது அரைக்காவதத் தொலைவு சென்ற அளவில் திண்ணனார், சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாக வுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருக்காளத்தி மலையைச் சார்ந்த சோலையைக் கண்டார்.

குறிப்புரை : திருமலை என்பது கயிலை மலையைக் குறிக்கும். முன்னர்த் திருமலைச் சருக்கம் என்றதும் காண்க. திருக்காளத்தியும் அதனொடு ஒப்ப எண்ணுதற்குரியதாய்த் தென்கயிலை எனக் குறிக்கத்தக்கது ஆதலின் இதனையும் 'திருமலை' என்றார்.

96. பொழிப்புரை : கண்ட திண்ணனார், 'நாணனே, இதோ தெரிகின்ற மலைமேல் செல்வோம்' என்னலும், நாணனும், 'நீ அம்மலைக்குச் செல்வாயாயின் நல்ல காட்சியையே காண்பாய். வானுயர எழுந்த திருக்காளத்தி மலையின் மேல், எவர்க்கும் அருள்

746. ஆவதென் இதனைக் கண்டிங்

கணைதொறும் என்மேல் பாரம்

போவதொன் றுளது போலும்

ஆசையும் பொங்கி மேன்மேல்

மேவிய நெஞ்சம் வேறோர்

விருப்புற விரையா நிற்கும்

தேவராங் கிருப்ப தெங்கே

போகென்றார் திண்ண னார்தாம்.

97

747. உரைசெய்து விரைந்து செல்ல

அவர்களும் உடனே போந்து

கரைவளர் கழையின் முத்தும்

காரகில் குறடுஞ் சந்தும்

புரிதலில் மாறு படுதல் இல்லாத குடுமித்தேவர் என்னும் பெருமான் இருப்பார். கும்பிடலாம்' என்றான்.

குறிப்புரை : கோணம் - குற்றம் எனப் பொருள் கொண்டு, எவ் வுயிர்க்கும் உற்ற குற்றங்களை இல்லையாகச் செய்யும் குடுமித் தேவர் என்றும் ஆம். 'யான்செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னாது யான் என்னும் இக்கோணை' நீக்குதலே குற்றம் இல்லையாகச் செய்வதாம். குடுமித்தேவர் - மலையின் உச்சியில் இருப்பவர். குடுமி - உபநிடதத்து உச்சி எனும் பொருள் கொண்டு, உபநிடதத்து உச்சியில் விரிந்த இறைவன் எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று.

97. பொழிப்புரை : இவ்வாறு நாணன் சொல்லக்கேட்டு முன் சென்று கொண்டிருக்கும் திண்ணனாரும், 'நாணனே! ஈதென்ன வியப்பு, இம்மலையை அணைந்து செல்லச்செல்ல என்மேல் உள்ள பளு வொன்று நீங்குவது போல் இருக்கின்றது. ஆசைமிக்கெழ என் நெஞ்சமும் இதுகாறும் இல்லாத வேறொரு வகையான விருப்பமுற விரைந்து செல்கின்றது. நீ சொன்ன தேவர்தாம் எங்கே இருக்கின்றார்? அங்குச் செல்வாயாக' என்றார்.

குறிப்புரை : பாரம் - பளு, தத்துவக்கட்டு. 'பேணுத்தத்துவங்கள் என்னும் பெருகு சோபானம் ஏறி' (பா.752)என்பர் பின்னும். வேறோர் விருப்பு - உலகியல் வயத்ததன்றி அருள் வயத்ததாய விருப்பு.

98. பொழிப்புரை : இவ்வாறு கூறியவாறு திண்ணனார் விரைந்து செல்ல. அவர்களும், இவர் விரைவுடன் ஒப்பச்

வரைதரு மணியும் பொன்னும்

வயிரமும் புளினம் தோறும்

திரைகள்முன் திரட்டி வைத்த

திருமுக வியினைச் சார்ந்தார்.

98

தாமும் நாணனும் மலையிடை அணுகல்

748. ஆங்கதன் கரையின் பாங்கோர்

அணிநிழற் கேழ விட்டு

வாங்குவிற் காடன் தன்னை

மரக்கடை தீக்கோல் பண்ணி

ஈங்குநீ நெருப்புக் காண்பாய்

இம்மலை யேறிக் கண்டு

நாங்கள்வந் தணைவோ மென்று

நாணனும் தாமும் போந்தார்.

99

749. அளிமிடை கரைகூழ் சோலை

அலர்கள்கொண் டணைந்த ஆற்றின்

தெளிபுன விழிந்து சிந்தை

தெளிவுறுந் திண்ண னார்தாம்

சென்று, கரையில் வளரும் மூங்கிலின் முத்தும், கரிய அகில் மரத்தின் கட்டைகளும், மலை தரும் மணிகளும், பொன்னும், வயிரமும் மணற் பரப்புகள் எங்கும் திரைகள் முன்பு கொணர்ந்து திரட்டி வைக்கும் பெருந் திருவுடைய பொன்முகலி ஆற்றினைச் சேர்ந்தார்கள்.

குறிப்புரை : பொன்முகலி - இப்பெயருடையது, இங்குள்ள ஆறு. அறிந்தோ, அறியாமலோ செய்த தீவினைகள் எல்லாம் இதன் கண் ஆடப்போம் என்பர் நக்கீரர் (தி.11 கயிலை.காள். பா.74) எனவே திருமுகலி என்பர் சேக்கிழார்.

99. பொழிப்புரை : அவ்வாற்றங் கரையின்பாலாக ஓர் அழகிய மரத்தின் நிழலில், சுமந்து வந்த பன்றியைக் கிடத்தி நிற்கும் வில் வேடனாகிய காடனை நோக்கி, 'மரக்கட்டையில் தீக்கடையும் கோல் செய்து அதனால் இங்கு நெருப்பு உண்டு பண்ணுவாய், நாங்கள் இம் மலையில் ஏறிச்சென்று கண்டு பின்னர் வந்து சேர்வோம்' எனக்கூறி, நாணனும் தாமுமாகச் சென்றார்கள்.

100. பொழிப்புரை : வண்டினம் மொய்க்கும் கரையில் சூழவுற்ற

களிவரு மகிழ்ச்சி பொங்கக்

காளத்தி கண்டு கொண்டு

குளிர்வரு நதியு டேகிக்

குலவரைச் சாரல் சேர்ந்தார்.

100

அதிர்தரும் ஓசைகள்

750. கதிரவ னுச்சி நண்ணக்

கடவுள்மால் வரையி னுச்சி

அதிர்தரு மோசை ஐந்தும்

ஆர்கலி முழக்கங் காட்ட

இதுவென்கொல் நாணா வென்றார்க்

கிம்மலைப் பெருந்தேன் சூழ்ந்து

மதுமலர் ஈக்கள் மொய்த்து

மருங்கெழும் ஒலிகொல் என்றான்.

101

சோலைகளின் பூக்களைத் திரையால் வாரிக்கொண்டு வந்த பொன்முகலி ஆற்றின் தெளிந்த நீரில் இறங்கி, சிந்தை தெளிவறும் திண்ணனார் தாமும், மனத்தில் களிகூருகின்ற மகிழ்ச்சி பொங்கிடக், காளத்தி மலையைக் கண்டவாறே, குளிர்ந்து வரும் அப்பொன்முகலி ஆற்றினூடு சென்று, சிறந்த காளத்தி மலைச்சாரலை அடைந்தார்.

101. பொழிப்புரை : அது பொழுது கதிரவனும் உச்சியை அடைய, தெய்வத்தன்மையுடைய அம்மலையின் உச்சியில் ஒலித்து எழுகின்ற ஐந்து தேவதுந்துபிகளின் ஓசைகளும் ஒலிக்கின்ற கடலினைப் போன்ற முழக்கத்தைக் காட்ட, அதுகேட்ட திண்ணனாரும் நாணனை நோக்கி, “நாணனே! இது என்ன ஓசை?” எனக் கேட்க, அவனும், ‘இம் மலையில் இருக்கும் பெருந்தேன் கூட்டினைச் சூழ்ந்து, பூவில் தேன் உண்ணும் ஈக்கள், அதில் மொய்த்துப் பக்கங்களில் மீண்டும் எழுவதால் விளைகின்ற ஓசையாக இருக்கும்போலும்’ என்றான்.

குறிப்புரை : திண்ணனார் கேட்டதற்கு நாணன் கூறிய விடை ‘கண்டானாம் தான் கண்டவாறு’ (குறள், 849) என்ற அளவில் அமைந்தது, எனினும் அதனை ஐயுற மொழிந்தது, அவன் தன்மதி நுட்பத்தைக் காட்டுகிறது. “கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற வல்ல தூஉம் ஐயம் தரும்” (குறள், 845) எனும் குறளை நினைவு கூர்க.

751. முன்புசெய் தவத்தின் ஈட்டம்

முடிவிலா இன்ப மான

அன்பினை எடுத்துக் காட்ட

அளவிலா ஆர்வம் பொங்கி

மன்பெருங் காதல் சூர

வள்ளலார் மலையை நோக்கி

என்புநெக் குருகி உள்ளத்

தெழுபெரு வேட்கை யோடும்.

102

நாணனும் அன்பும்

752. நாணனும் அன்பும் முன்பு

நளிர்வரை ஏறத் தாமும்

பேணுதத் துவங்க ளென்னும்

பெருகுசோ பானம் ஏறி

102. பொழிப்புரை : முற்பிறவியில் செய்து கொண்ட தவத்தின் தொகுதி, இப்பொழுது திரண்டு வந்து, முடிவில்லாத இன்பமாகும் அன்பினை எடுத்துக் காட்டி, அதனாலே பெருமானைக் காண்பதற்கு அளவிலாத ஆர்வம் தமது உள்ளத்துள் பொங்கி மிக, வள்ளலாராய காளத்தியப்பர் இருந்தருளும் அம்மலையை நோக்கி எலும்பும் நெக்கு உருகத் தம் உள்ளத்து எழுவதொரு விருப்பத்துடன்,

குறிப்புரை : முன்பு செய்தவத்தின் ஈட்டம் என்பது முற்பிறவியில் அருச்சுனனாய் இருந்து தவம் செய்தமையைக் குறித்தது என்பார்,

வாமான்தேர்வல்ல வயப்போர் விசயனைப் போல்

தாமார்உலகில் தவம் உடையார் - தாமயார்க்கும்

காண்டற் கரியராய்க் காளத்தி ஆள்வாரைத்

தீண்டத்தாம் பெற்றமையாற் சென்று. (தி.11 கயிலை.காள. பா.70)

என வரும் நக்கீரர் திருவாக்கை இதற்கு மேற் கோளாகக் காட்டுவர். முடிவிலா இன்பம் - ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த இன்பம்.

103. பொழிப்புரை : நாணனும் தமது அன்பும் தமக்கு முன்னராகக் குளிர்ந்த மலைமேல் ஏறிச் செல்லத் திண்ணனார், இவ்வுலகில் பேணுகின்ற தத்துவங்கள் என்னும் பெரும் படிக்களை ஏறி, சத்தியே வடிவமாகிய சிவத்தைச் சேர அணைகின்ற முனிவர்களைப்

ஆணையாம் சிவத்தைச் சார

அணைபவர் போல ஐயர்

நீணிலை மலையை ஏறி

நேர்படச் செல்லும் போதில்.

103

அருள் நோக்கு

753. திங்கள்சேர் சடையார் தம்மைச்

சென்றவர் காணா முன்னே

அங்கணர் கருணை கூர்ந்த

அருள்திரு நோக்க மெய்தத்

தங்கிய பவத்தின் முன்னைச்

சார்புவிட டகல நீங்கிப்

பொங்கிய ஒளியின் நீழல்

பொருவில்அன் புருவம் ஆணார்.

104

போல, காளத்தி அப்பரின் நீண்ட நிலையாய் மலையில் அப்பெருமானின் திருமுன்பாகச் சென்றிடும் போதில்,

குறிப்புரை : தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் கடந்த நிலையிலேயே இறைவன் காட்சியளிப்பன். ஆதலின் தத்துவங் களைப் படிக்காக உருவகித்தார். சிவத்தைச் சாரும் நிலையில் அவை வேண்டப்படாது நீங்கினும், அதுகாறும் இக்கூட்டு வேண்டியிருத்தலின் 'பேணுதத்துவங்கள்' என்றார். ஆணை - சத்தி, 'ஆணையின் நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே' (சிவஞானபோதம் சூ.2) என்ற விடத்தும் இப்பொருள் படுதல் காண்க. சோபானம் - படிகள்.

104. பொழிப்புரை : சென்ற திண்ணனார், இளம் பிறையைச் சூடிய சடையராய் பெருமானாரைக் காண்பதற்கு முன்னமேயே, அழகிய நெற்றிக் கண்களையுடைய பெருமானாரின் கருணை கூர்ந்த அருள் பார்வை அவர்மீது பொருந்த, இப்பிறவியில் முன்னர்ச் சார்ந்திருந்த பற்றுக்கள் அனைத்தும் நீங்க, பொங்கி எழும் ஒளியின் நீழலில் ஒப்பற்ற அன்புருவமாக ஆயினார்.

குறிப்புரை : அருட்டிரு நோக்கு - திருக் கண்களால் நோக்கிய நோக்கு. திருமலையில் ஏறுங்கால் திண்ணனார் உடம்பினும் அவர் அன்பு முந்திச் சென்றது; அதுபோலப் பெருமானும், தன்வடிவுக் காட்சியினும், அருள் திருநோக்கை முந்த அருளினார். தீக்கை வகை யில்

754. மாகமார் திருக்கா எத்தி

மலையெழு கொழுந்தா யுள்ள

ஏகநா யகரைக் கண்டார்

எழுந்தபே ருவகை அன்பின்

வேகமா னதுமேற் செல்ல

மிக்கதோர் விரைவி னோடு

மோகமா யோடிச் சென்றார்

தழுவினார் மோந்து நின்றார்.

105

755. நெடிதுபோ துயிர்த்து நின்று

நிறைந்தெழு மயிர்க்கால் தோறும்

வடிவெலாம் புளகம் பொங்க

மலர்க்கண்ணீர் அருவி பாய

அடியனேற் கிவர்தாம் இங்கே

அகப்பட்டார் அச்சோ என்று

படியிலாப் பரிவு தானோர்

படிவமாம் பரிசு தோன்ற.

106

கண்ணால் நோக்கும் நோக்கமும் ஒன்று; இதனை நயன தீக்கை என்பர். நீழல் - திருவடி நீழல். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

105. பொழிப்புரை : வானத்தை அளாவிய நீண்ட திருக்காளத்தி மலைமேல் எழுந்தருளியிருக்கும் சுடர்க் கொழுந்தாயுள்ள ஏகநாதரைத் தண்ணனார் கண்டார். கண்டதும் எழுந்த பேருவகையால் அன்புமீதூர, அதனால் மிகுந்து எழுகின்ற விரைவினோடும் ஓடிச் சென்று, அப்பெருமானைக் கட்டித் தழுவினார். முகர்ந்து நின்றார்.

குறிப்புரை : ஏக நாயகர் - ஒப்பற்ற தலைவர். ஒருவன் என்னும் ஒருவன். முகர்தல் பாசத்தின் அறிகுறி.

106. பொழிப்புரை : நெடிது நேரம் அப்பெருமானை மோந்துநின்று, மேனியின் மயிர்க்கால்கள் தோறும் மகிழ்வு நிறைந்து எழுந்து பொங்கிட, மலர் போலும் கண்களில் இருந்து அருவிநீர் பாய்ந்திட, அடியனேனுக்கு இவர்தாம் இங்கே அகப்பட்டார், அச்சோ! என்று தாம் கூறி, ஒப்பில்லாத அன்பு என்பது, தானே ஒரு வடிவு கொண்டாற் போல் நிற்க,

756. வெம்மறக் குலத்து வந்த

வேட்டுவச் சாதி யார்போல்

கைம்மலை கரடி வேங்கை

அரிதிரி கானந் தன்னில்

உம்முடன் துணையாய் உள்ளார்

ஒருவரு மின்றிக் கெட்டேன்

இம்மலைத் தனியே நீரிங்

கிருப்பதே என்று நைந்தார்.

107

மச்சிது செய்தார் யார் எனல்

757. கைச்சிலை விழுந்த தோரார்

காளையார் மீள இந்தப்

பச்சிலை யோடு பூவும்

பறித்திட்டு நீரும் வார்த்து

மச்சிது செய்தார் யாரோ

என்றலும் மருங்கு நின்ற

அச்சிலை நாணன் தானும்

நான் இது அறிந்தேன் என்பான்.

108

குறிப்புரை : படியிலாப்பரிவு - ஒப்பற்ற அன்பு. அவ்வன்பே வடிவு கொண்டால் போல் நின்றார். "கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்" (தி.8 ப.10 பா.4) எனவரும் மணிவாசகர் திருவாக்கும் காண்க.

107. பொழிப்புரை : கொடிய வேட்டுவக் குலத்து வந்த வேட்டுவச் சாதியார் போல, யானைகள், கரடிகள், வேங்கைப்புலிகள், சிங்கங்கள், திரிகின்ற இக்காட்டில் உம்முடன் துணையாய் உள்ளார் ஒருவரும் இல்லாது, நீர் தனித்திருக்கக் கெட்டேன்! இம் மலையிடத்துத் தனியராகவும் நீர் இங்கு இருப்பதுவும் தகுமோ என்று உள்ளம் நெகிழ்ந்தார்.

குறிப்புரை : சாதி - பெரும் பிரிவு. குலம் - உட்பிரிவு. 'சாதிகுலம் பிறப்பு என்னும்' (தி.8 ப.31 பா.5) என வரும் திருவாக்கும் காண்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

108. பொழிப்புரை : இவ்வாறு மனம் நைந்துருகிய திண்ணனார், மெய்ம்மறக்கத் தமது கையிலுள்ள வில் விழுந்ததையும்

758. வன்திறல் உந்தை யோடு

மாவேட்டை யாடிப் பண்டிக்

குன்றிடை வந்தோ மாகக்

குளிர்ந்தநீ ரிவரை யாட்டி

ஒன்றிய இலைப்பூச் சூட்டி

உண்டிமுன் பறைந்தோர் பார்ப்பான்

அன்றிது செய்தான் இன்றும்

அவன்செய்தா னாகு மென்றான். 109

நாயனார்க்கு இனியசெய்கை இதுவென உணர்த்தல்

759. உண்ணிறைந் தெழுந்த தேனும்

ஒழிவின்றி ஆரா அன்பில்

திண்ணனார் திருக்கா எத்தி

நாயனார்க் கினிய செய்கை

உணராதவராய் இப்பச்சிலையோடு பூவையும் எம் பெருமான் மீது இட்டு, நீரையும் வார்த்து, இத்தகையதொரு நற்செயலைச் செய்தார் யார்? என்றலும், அருகில் நின்ற வில்லைக் கைக் கொண்டிருக்கும் நாணன் 'நான் இதை அறிந்துள்ளேன்' என்று சொல்வானாய்,

குறிப்புரை : மஞ்சு - அமுகு: ஈண்டு நன்மையைக் குறித்தது. இத்தமிழ்ச் சொல் காலப்போக்கில் தெலுங்குச் சொல்லாக மாறியது. மற்றிது என்பது எதுகை நோக்கி மச்சிது என்றாயிற்று என்று கோடலும் ஒன்று.

109. பொழிப்புரை : வலியதிறல் உடைய உன் தந்தையோடு நாங்கள் கூடிப் பெருவேட்டையாடி, முன்னர் ஒருகால் இம் மலையிடத்து வந்தேமாக, அப்பொழுது குளிர்ந்த நீரால் இவரை நீராட்டி, ஒருமைப் பாட்டுடன் பூவும் இலையுமாம் இவற்றை இவர்மேல் சூட்டி, இவருக்கு உணவும் கொடுத்து, உண்பித்து, முன்னின்று, சில வார்த்தைகளையும் சொல்லி, ஒரு பிராமணன் இதனைச் செய்தான், ஆதலால் அவனே இன்று இதனைச் செய்தானாகும் என்றான்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

110. பொழிப்புரை : உள்ளத்துள் நின்றும் சிவன்பால் எழுந்த அன்பின் பெருக்கம் ஒழிவின்றிப் பெருகி நின்றதென்றாலும், இன்னமும் அடங் கிடாத அவ் அன்பினால் எழும் ஆசை மிகுந்த

எண்ணிய இவைகொ லாமென்

றிதுகடைப் பிடித்துக் கொண்டவ்

அண்ணலைப் பிரிய மாட்டா

தளவில் ஆதரவு நீட.

110

ஆராமை மீதூர அமுது கொணரச் சேறல்

760. இவர்தமைக் கண்டே னுக்குத்

தனியராய் இருந்தார் என்னே

இவர்தமக் கமுது செய்ய

இறைச்சியும் இடுவா ரில்லை

இவர்தமைப் பிரிய ஒண்ணா

தென்செய்கேன் இனியான் சால

இவர்தமக் கிறைச்சி கொண்டிங்

கெய்தவும் வேண்டு மென்று.

111

761. போதுவர் மீண்டு செல்வர்

புல்லுவர் மீளப் போவர்

காதலின் நோக்கி நிற்பர்

கன்றகல் புனிற்றாப் போல்வர்

திண்ணனாருக்குத், திருக்காளத்தியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானுக்கு விருப்பமான இனிய செயல் இவைதாமாகும் என்று அச்செயலைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டு, தாமும் அதுபோலப் பூசை செய்ய முற்பட்டாலும், பெருமானை விட்டுப்பிரிய முடியாத அளவற்ற ஆதரவு பெருகுதலால்,

111. பொழிப்புரை : இவரைக் கண்ட எனக்கு இவர் தனியராகவே இருந்தார், என்னே நான் செய்வது! இவர் தமக்கு உண்டருளும்படி இறைச்சியும் கொடுப்பார் யாரும் இல்லை, நானே அதுவும் கொண்டு வந்து கொடுத்தல் வேண்டும், ஆனால் தனித்திருக்கும் இவரைப் பிரிந்து செல்லவும் இயலவில்லை, இந்நிலையில் யான் என் செய்கேன்! இவர் பசித்திருப்ப, இறைச்சி கொடாது நின்றலும் கூடாது! ஆதலால் எக்காரணத்தினாலும் சாலவும் இனியரான இவர்தமக்கு இறைச்சி கொண்டு இங்கு வரவும் வேண்டும் என்று எண்ணி.

112. பொழிப்புரை : எம்பெருமானை விடுத்துப் போவர். மீண்டு வருவர். கட்டித் தழுவுவர். திரும்பிப்போவர். சிறிது தொலைவு

நாதனே அமுது செய்ய

நல்லமெல் லிறைச்சி நானே

கோதறத் தெரிந்து வேறு

கொண்டிங்கு வருவே னென்பார்.

112

762. ஆர்தம ராக நீரிங்

கிருப்பதென் றகல மாட்டேன்

நீர்பசித் திருக்க இங்கு

நிற்கவுங் கில்லேன் என்று

சோர்தரு கண்ணீர் வாரப்

போய்வரத் துணிந்தா ராகி

வாட்சிலை எடுத்துக் கொண்டு

மலர்க்கையால் தொழுது போந்தார். 113

முதல்நாள் வழிபாடு

763. முன்புநின் றரிதில் நீங்கி

மொய்வரை யிழிந்து நாணன்

பின்புவந் தணைய முன்னைப்

பிறதுறை வேட்கை நீங்கி

சென்று நின்று எம்பெருமானைக் காதலால் நோக்கி நிற்பார். கன்றை விட்டகலும் பசுவினைப் போல்வர். நாதனே! அமுது செய்ய நல்ல மிருதுவான இறைச்சியைக் குற்றமற வேறாகத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டு இங்கு வருவேன் என்பார்.

113. பொழிப்புரை : உம்துணைவராக இங்கு யார் இருப்பதென்று நினைந்து, உம்மை விடுத்து நான் போகமாட்டேன் என்றாலும், நீர் பசித்திருக்க இங்கு நிற்கவும் மாட்டேன் என்று, இருதிறனாகவும் எண்ணி, அக்கவலை மிகுதியால், உள்ளம் வருந்திக் கண்ணீர் பெருகிட, ஒருவாறு தாம் இறைச்சி கொண்டு வருவதற்குப் போய்வரத் துணிந்தவராகி, வில்லைக்கையில் எடுத்துக் கொண்டு, மலர் போன்ற தம்கைகளைக் கூப்பி, பெருமானைத் தொழுது போயினார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

114. பொழிப்புரை : பெருமானின் திருமுன்னிலையினின்றும் அருமைப் பாட்டுடன் நீங்கி, சீர்விளங்கிய அம்மலையினின்றும் நாணன்

அன்புகொண் டும்ப்பச் செல்லும்

அவர்திரு முகலி ஆற்றின்

பொன்புனை கரையி லேறிப்

புதுமலர்க் காவிற புக்கார்.

114

காடனும் நாணலும் கவலல்

764. காடனும் எதிரே சென்று

தொழுதுதீக் கடைந்து வைத்தேன்

கோடுடை ஏனம் உங்கள்

குறிப்படி உறுப்பை யெல்லாம்

மாடுற நோக்கிக் கொள்ளும்

மறித்துநாம் போகைக் கின்று

நீடநீர் தாழ்த்த தென்னோ

என்றலும் நின்ற நாணன்.

115

765. அங்கிவன் மலையில் தேவர்

தம்மைக்கண் டணைத்துக் கொண்டு

வங்கினைப் பற்றிப் போதா

வல்லுடும் பென்ன நீங்கான்

பின் வரக், கீழிறங்கி, இதற்கு முன்பாக உள்ள தமக்குற்ற பிற துறைகளின் விருப்புகள் யாவும் நீங்கப் பெற்று, தாம் கொண்ட அன்பே தம்மைச் செலுத்திச் செல்கின்ற திண்ணனார், திருவுடைய பொன் முகலி ஆற்றங் கரையில் வந்து சேர்ந்து, அங்குள்ள புதிய மலர்கள் மலர்ந்து சிறந்து நின்ற பூஞ்சோலையில் புகுந்தார்.

115. பொழிப்புரை : சோலையில் புகுந்த திண்ணனார் முன்பு, காடனும், எதிரே சென்று, தொழுது, ஐயனே! நீர் சொல்லியவாறு நெருப்புக் கடைந்து பற்ற வைத்துள்ளேன். கொம்புடைய அப் பன்றியின் உறுப்புகளையெல்லாம் உங்கள் குறிப்பின்படி வைத்துள்ளேன். திரும்பி நாம் வேட்டை ஒழிந்து போதற்கு இதுகாறும் காலம் தாழ்த்தது என்னோ? என்றலும், அது கேட்ட நாணன்,

116. பொழிப்புரை : அங்கு அம்மலைமேல் இவன் சேறலும், அங்கிருந்த குடுமித் தேவரைக் கண்டு, அணைத்துக் கொண்டு, மரப் பொந்தைப் பற்றி அதை விடாது நிற்கும் வலிய உடும்பினைப் போன்று,

இங்குமத் தேவர் தின்ன

இறைச்சிகொண் டேகப் போந்தான்

நங்குலத் தலைமை விட்டான்

நலப்பட்டான் தேவர்க் கென்றான். 116

நாயனார்க்கு உணவு அட்டல்

766. என்செய்தாய் திண்ணா நீதான்

என்னமால் கொண்டாய் எங்கள்

முன்பெரு முதலி யல்லை

யோவென முகத்தை நோக்கார்

வன்பெரும் பன்றி தன்னை

எரியினில் வதக்கி மிக்க

இன்புறு தசைகள் வெவ்வே

றம்பினால் ஈர்ந்து கொண்டு. 117

767. கோலினிற் கோத்துக் காய்ச்சிக்

கொழுந்தசை பதத்தில் வேவ

வாலிய சுவைமுன் காண்பான்

வாயினில் அதுக்கிப் பார்த்துச்

அக்குடுமித்தேவரை விட்டு நீங்காது நின்றான். இதுபொழுதும் அத் தேவர் தின்ன இறைச்சி கொண்டு போகவே வந்துள்ளான். இவன் நம் குலத்தைக் காக்கும் தலைமைப் பொறுப்பை விட்டு விட்டான். இவன் அக்கடவுளுக்கே உரியனாய் நலம் பெற்று விட்டான் எனக் கூறி னான்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

117. பொழிப்புரை : திண்ணா! நீ என்ன காரியம் செய்தாய்! எங்கள் குலத்து முதல்வன் நீ அல்லையோ? இப்படியும் நீ செய்யலாமோ? எனக் கூறும் காடனது முகத்தையும் திரும்பிப் பாராதவராய் திண்ணனார், வலிய அப்பெரிய பன்றியினை நெருப்பினிலிட்டு வதக்கி, அதில் மிகவும் சுவைமிகுந்த தசைகளை வெவ்வேறாகத் தம் அம்பால் கோத்து எடுத்துக் கொண்டு.

118. பொழிப்புரை : அவைகளை ஓர் அம்பில் கோத்து, நெருப்பில் இட்டுக் காய்ச்சி, கொழுத்த அத்தசைகள் நல்ல பதத்தில்

சாலவும் இனிய எல்லாம்

சருகிலை யிணைத்த கல்லை

ஏலவே கோலிக் கூட

அதன்மிசை இடுவா ரானார்.

118

காடனும் நாணனும் கைவிடல்

768. மருங்குநின் றவர்கள் பின்னும்

மயல்மிக முதிர்ந்தான் என்னே

அரும்பெறல் இறைச்சி காய்ச்சி

அதுக்கிவே றுமிழா நின்றான்

பெரும்பசி யுடைய னேனும்

பேச்சிலன் எமக்கும் பேறு

தரும்பரி சுணரான் மற்றைத்

தசைபுறத் தெறியா நின்றான்.

119

769. தேவுமால் கொண்டான் இந்தத்

திண்ணன்மற் றிதனைத் தீர்க்கல்

ஆவதொன் றறியோந் தேவ

ராட்டியை நாக னோடு

வெந்திட அவற்றின் இனிய சுவையை முன்னர்த் தாமே காணும் பொருட்டாக அத்தசைகளை வாயில் போட்டு அதுக்கிப் பதம் பார்த்து, மிகவும் இனிய எல்லாவற்றையும் முழுமையாகச் சருகினால் இணைத்துத் தைத்த தொன்னை ஒன்றினை அமைத்து, அதன்கண் இடுவாரானார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

119. பொழிப்புரை : அருகில் நின்ற நாணனும் காடனும் இவன் மேலும் மயக்கம் முதிர்ந்து விட்டான், சுவைமிக்க பன்றி இறைச்சியினைக் காய்ச்சி, வாயில் இட்டு அதுக்கிப் பின்னர் அதனை வேறாக உமிழ்ந்து நிற்கின்றான், இவன் பெரும் பசி உடையவன் என்றாலும் அதைப் பற்றி ஒரு பேச்சும் இல்லாதிருக்கின்றான். பசித்திருக்கும் நமக்கும் அவ்விறைச்சியைத் தரவேண்டும் என்பதை உணராதிருக்கின்றான். மற்றைத் தசைகளைப் புறத்தில் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றான்.

120. பொழிப்புரை : இத்திண்ணன் தெய்வமயக்கம்

மேவிநாங் கொணர்ந்து தீர்க்க

வேண்டும்அவ் வேட்டைக் கானில்

ஏவலாட் களையுங் கொண்டு

போதுமென் றெண்ணிப் போனார். 120

வாய்கலசமாக வழிபாடு செய்தல்

770. கானவர் போன தோரார்

கடிதினில் கல்லை யின்கண்

ஊனமு தமைத்துக் கொண்டு

மஞ்சனம் ஆட்ட உன்னி

மாநதி நன்னீர் தூய

வாயினிற் கொண்டு கொய்த

தூநறும் பள்ளித் தாமம்

குஞ்சிமேல் துதையக் கொண்டார். 121

771. தனுவொரு கையில் வெய்ய

சரத்துடன் தாங்கிக் கல்லைப்

புனிதமெல் லிறைச்சி நல்ல

போனகம் ஒருகை யேந்தி

கொண்டான், நம் சொல்லை ஏற்கான், அன்றியும் நாம் யார் என்பதைக் கூட அம்மயக்கத்தால் அறியான், இதனை இங்கு நாம் தீர்த்திடக் கூடிய ஏது ஒன்றினை யும் அறியோம், நாம் ஊர் சென்று அங்குத் தேவராட்டியை நாகனோடு ஒருங்கு அழைத்து வந்து, இவன் மயக்கத்தைத் தீர்க்க வேண்டும். வேட்டைக் காட்டில் நம்மை எதிர்பார்த்திருக்கும் வேடுவர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு போவோம் என எண்ணிப் போயினர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

121. பொழிப்புரை : அவ்வேடர்கள் போனதைத் திண்ணனார் அறியார். விரைவினில் தேக்கிலைச் சருகினால் ஆய தொன்னையின் கண், ஊன் அமுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு, பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் ஆட்டப் பொன் முகலியாற்றின் நன்னீரைத் தன் வாயில் கொண்டு, அச்சோலையில் தாம் எடுத்த தூய நறுமணம் மிக்க பூக்களைத் தமது தலையில் எடுத்துக் கொண்டவராய்.

123. பொழிப்புரை : வில்லை ஒரு கையில் கொடிய அம்பினுடன் சேர எடுத்துக் கொண்டு, புனிதமான மென் தசைகளாய்

இனியஎம் பிரானார் சாலப்

பசிப்பரென் நிரங்கி யேங்கி

நனிவிரைந் திறைவர் வெற்பை

நண்ணினார் திண்ண னார்தாம். 122

772. இளைத்தனர் நாய னார்என்

நீண்டச்சென் றெய்தி வெற்பின்

முளைத்தெழு முதலைக் கண்டு

முடிமிசை மலரைக் காலில்

வளைத்தபொற் செருப்பால் மாற்றி

வாயில்மஞ் சனநீர் தன்னை

விளைத்தஅன் புமிழ்வார் போல

விமலனார் முடிமேல் விட்டார். 123

773. தலைமிசைச் சுமந்த பள்ளித்

தாமத்தைத் தடங்கா எத்தி

மலைமிசைத் தம்பி ரானார்

முடிமிசை வணங்கிச் சாத்திச்

இறைச்சியாம் திருவமுதினை ஒருகையில் ஏந்தியவராய், எம்பெருமான் மிகவும் பசித்திருப்பார் என்று இரங்கி, ஏங்கி, மிக விரைவுடன் மலையைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

123. பொழிப்புரை : என் நாயனார் பசியால் இளைத்துவிட்டார் என்று அவர் அருகே சென்று, மலையில் முளைத்து எழுந்த சுடர்க் கொழுந்தாய முதல்வரைக் கண்டு, அவர்தம் முடிமீதிருந்த பூக்களைக் காலில் அணிந்த அழகிய செருப்பால் அகற்றி, தம் வாயில் உள்ள நீரினைத் தம் அன்பினை உமிழ்வார்போல வினையின் நீங்கி விளங்கி நிற்கும். பெருமானின் திருமுடிமேல் உமிழ்ந்து விட்டார்.

124. பொழிப்புரை : வில்லைத் தாங்கிய திண்ணனார், தலைமீது சுமந்து வந்த பூக்களை மலை மீதிருந்த தமது பெருமானின் திருமுடிமீது வணங்கிச் சாத்திய பின்பு, தாம் சேர்த்த தேக்க இலைத் தொன்னை மீது படைத்த ஊன் ஆகும் திருவமுதினைப் பெருமானின் திருமுன்பாக வைத்து.

சிலைமிசைப் பொலிந்த செங்கைத்
 திண்ணனார் சேர்த்த கல்லை
 இலைமிசைப் படைத்த ஊனின்
 திருவமு தெதிரே வைத்து.

124

774. கொழுவிய தசைக ளெல்லாம்

கோலினில் தெரிந்து கோத்தங்
 கழலுறு பதத்திற் காய்ச்சிப்
 பல்லினா லதுக்கி நாவிற்
 பழகிய இனிமை பார்த்துப்
 படைத்தஇவ் விறைச்சி சால
 அழகிது நாய னீரே
 அமுதுசெய் தருளும் என்றார்.

125

775. அன்னவிம் மொழிகள் சொல்லி

அமுதுசெய் வித்த வேடர்
 மன்னனார் திருக்கா எத்தி
 மலையினார்க் கினிய நல்லூன்
 இன்னமும் வேண்டு மென்னும்
 எழுபெருங் காதல் கண்டு
 பன்னெடுங் கராங்கள் கூப்பிப்
 பகலவன் மலையில் தாழ்ந்தான்.

126

125. பொழிப்புரை : மிகவும் கொழுத்த பன்றியின் தசைகள் யாவற் றையும் வகிர்ந்து, அவற்றை அம்பில் கோத்து, நெருப்பில் உற்ற நல்ல பதத்தில் காய்ச்சிப், பின்னர் அவை இனிமையுடையனவோ எனப் பல்லினால் அதுக்கி, நாவில் சுவையை முன்னர்ப் பழகிய வகையால் இனிமை பார்த்து எடுத்துப் பெருமானாருக்கு இங்குப் படைத்த இறைச்சி மிகவும் நல்லது, சுவையுடையது, என் நாயனீரே! இதனை உண்டருளுவீராக!.. என்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

126. பொழிப்புரை : இத்தகைய நயமுடைய சொற்களைச் சொல்லிப் பெருமானுக்குத் தாம் படைத்த ஊன் அமுதினை உண்பித்த

இரவில் இறைவனைக் காத்தல்

776. அவ்வழி யந்தி மாலை

அணைதலும் இரவு சேரும்

வெவ்விலங் குளவென் றஞ்சி

மெய்ம்மையின் வேறு கொள்ளாச்

செவ்விய அன்பு தாங்கித்

திருக்கையில் சிலையும் தாங்கி

மைவரை யென்ன ஐயர்

மருங்குநின் றகலா நின்றார்.

127

இரவு நிகழ்ச்சிகள்

777. சார்வருந் தவங்கள் செய்தும்

முனிவரும் அமரர் தாமும்

கார்வரை அடவி சேர்ந்தும்

காணுதற் கரியார் தம்மை

வேடர் மன்னராய திண்ணனாருக்கு, திருக்காளத்தி மலையை இடனாகக் கொண்டிருக்கும் புண்ணியருக்கு இன்னமும் இதுபோன்ற நல்ல ஊன் அமுது கொடுக்க வேண்டுமே! என அவர் உள்ளத்து எழுகின்ற பெருங் காதலினைக் கண்டு, தன் பலவாகிய நெடிய ஒளிக்கதிர்களால் வணங்கிய கதிரவன். அம்மலையில் சென்று மறைந்தனன்.

குறிப்புரை : கதிரவன் இயல்பில் மறைய, அதற்குக் கவிஞர் தம் குறிப்பினை ஏற்றிக் கூறிய மையின், இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாம்.

127. பொழிப்புரை : கதிரவன் மறையவே அந்தியாய மாலைக்காலம் வருதலும், அது கண்டு, இனி இரவில் வரும் கொடிய விலங்குகள் இங்கு உள்ளன என அஞ்சி, உண்மையினின்றும் பிறழாத செப்பமாய அன்பினைக் கொண்டு, திருக்கையில் வில்லையும் பிடித்துக் கொண்டு, ஒரு கரிய மலையெனப் பெருமானின் அருகிலிருந்து நீங்காது நின்றார்.

128. பொழிப்புரை : முனிவர்களும், தேவர்களும், செயற்கரிய தவங்கள் செய்தும், மேகம் தவழும் மலை இடமாய காடு புகுந்தும், காணுதற்கரிய சிவபெருமானை, உள்ளத்து எழும் ஆர்வம் முன்னாகப் பெருகிட, அளவிலாத அன்பினில் கண்டு கொண்டு, அப்

ஆர்வமுன் பெருக ஆரா

அன்பினிற் கண்டு கொண்டே

நேர்பெற நோக்கி நின்றார்

நீளிருள் நீங்க நின்றார்.

128

778. கழைசொரி தரளக் குன்றில்

கதிர்நில வொருபாற் பொங்க

முழையர வுமிழ்ந்த செய்ய

மணிவெயில் ஒருபால் மொய்ப்பத்

தழைகதிர்ப் பரிதியோடும்

சந்திரன் தலைஉ வாவில்

குழையணி காதர் வெற்பைக்

கும்பிடச் சென்றால் ஒக்கும்.

129

பெருமானையே நேர்பெற நோக்கியவாறு, நீண்ட இருள்பரந்த இரவு கழியும் வரை நின்றார் திண்ணனார்.

குறிப்புரை : தவம் - தனித்தல், வாட்டுதல் எனும் பொருள்படும். கோடைக்கண் வெயிலிடை நிறறல், பனியின்கண் நீரிடை நிறறல் போல்வன செய்து உடலை ஒறுத்து. விரதம், யோகம் முதலியன பூணுதல் தவம் என்பர். புற (சரியை), அக (கிரியை) வழிபாடுகளைச் செய்து அவற்றின் பயனாக மனஒருமை பெற்று, இறையுணர்வில் திளைத்து நிறறலையோகம்)த் தரும் (சிவஞான சித்தி. -சுபக. 8ஆ.18-22) என்னும் ஞான நூல்கள். முனிவர்களும் தேவர்களும் இவ்வரிய தவத்தைச் செய்யினும், தன்முனைப் பற்றுச் செய்யாமை யின் இறைவர் அவர்களுக்கு அரியராயினர். 'கங்குல் எல்லை காண்பளவும் நின்றான் இமைப்பிலன் நயனம் என்றான்' எனவரும் கம்பர் வாக்கும் ஈண்டு நினைவுகூரலாம்.

129. பொழிப்புரை : அது பொழுது மூங்கில்களினின்று உதிரும் முத்துக்களின் ஒளியாய நிலவு ஒரு பாலாகப் பொங்கி எழவும், புற்றில் இருந்திடும் நாகங்கள் உமிழ்ந்த இரத்தினங்களின் சிவந்த ஒளி ஒருபால் விளங்கிடவும், இருக்கும் தோற்றத்தைக் காண, சந்திரன் தழைத்த ஒளியையுடைய கதிரவனோடு சேர்ந்து, மறைமதி (அமாவாசை) யன்று தோடணிந்த காதுடைய பெருமானைக் காளத்தியில் கண்டு கும்பிடச் சென்றாற் போன்றிருந்தது.

குறிப்புரை : தரளம் - முத்து. இது நிலவொளிக்கு உவமை.

779. விரவுபன் மணிகள் கான்ற

விரிசுடர்ப் படலை பொங்க

மரகதம் ஒளிகொள் நீல

மணிகளும் இமைக்குஞ் சோதி

பொரவிரு சுடருக் கஞ்சிப்

போயின புடைகள் தோறும்

இரவிரு ளொதுங்கி னாலே

போன்றுள தெங்கும் எங்கும்.

130

780. செந்தழல் ஒளியில் பொங்கும்

தீபமா மரங்க ளாலும்

மந்திகள் முழையில் வைத்த

மணிவிளக் கொளிக ளாலும்

செய்ய மணிவெயில் - சிவந்த மணிகளின் ஒளி. இது கதிரவன் ஒளிக்கு உவமை. கதிரவனும், சந்திரனும் நேர்படக்காணும் நாளும், அவை எதிர் எதிராகக் காணும் நாளும் உவா எனப்படும். இவற்றுள் முன்னையது மறைமதி (அமாவாசை) எனப்படும். பின்னையது நிறைமதி (பௌர்ணமி) எனப்படும்.

130. பொழிப்புரை : மேலும் அங்குப் பொருந்தியிருக்கும் முத்து, இரத்தினம் முதலிய பலவகை மணிகளும், விரிந்த ஒளியையுடைய மரகதப் பச்சைகளும், ஒளிகொண்ட நீலமணிகளும், மின்னிடும் பசிய கருமையாய் ஒளியானது, கதிரவனும் சந்திரனும் தம்முடன்பொர, அஞ்சி, இரவும் இருளும் பக்கம் தோறும் ஒதுங்கி இருப்பது போன்று எங்கெங்கும் உள்ளது.

குறிப்புரை : முத்தும் இரத்தினமும் கதிரவன் ஒளி போன்று ஒளிவிடுவன. மரகதமும், நீலமும் இரவின் ஒளிபோன்று கருமையாய் இமைப்பன. விரிசுடர்ப்படலை - விரிந்து வீசுகின்ற ஒளிக்கூட்டம். கதிரவனுக்கு அஞ்சியது இருள். சந்திரனுக்கு அஞ்சியது இரவு.

131. பொழிப்புரை : செந்தழலின் ஒளிபோன்று விளங்கும் தீபமரங் களாலும், குரங்குகள் தம் கூட்டினில் விளக்காக வைத்திட்ட முத்து மணிகளின் ஒளியாலும், ஐந்து புலன்களையும், ஆறு குற்றங்களையும் அடக்கிச் சிவயோக சாதனையில் நின்ற முனிவர்களின் அரும்பெரும்

ஐந்தும்ஆ றடக்கி யுள்ளார்

அரும்பெருஞ் சோதி யாலும்

எந்தையார் திருக்கா எத்தி

மலையினில் இரவொன் றில்லை. 131

781. வருங்கறைப் பொழுது நீங்கி

மல்கிய யாமம் சென்று

சுருங்கிட அறிந்த புள்ளின்

சூழ்சிலம் போசை கேட்டுக்

கருங்கட லென்ன நின்ற

கண்துயி லாத வீரர்

அரும்பெறல் தம்பி ராணார்க்

கழுதுகொண் டணைய வேண்டி. 132

ஒளியினாலும் எந்தையாராகிய பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக் காளத்தி மலையில் இரவு என்பது பொருந்துதல் இல்லை.

குறிப்புரை : எனவே காளத்தி மலை எஞ்ஞான்றும் ஒளிமயமாகவே விளங்கும். தீபமாமரங்கள் - சோதி விருட்சம் என அழைப்பர். பகலில் ஏனைய மரங்களைப் போல இருக்கும் இம்மரம், இரவில் நெடுந் தொலைவிலும் பேரொளி விளங்க நிற்கும் என்பர். ஐந்து - ஐம்பொறிகள். குற்றங்கள் ஆறாவன - செருக்கு, சினம், சிறுமை, இவறல், மாண்பிறந்த மானம், மாணா உவகை. இரவு ஒன்று - இரவு பொருந்துதல். இம் மூன்று பாடல்களானும் இரவின் முதல்யாமத்து இருள் சூழ்ந்திருந்தமையையும், இடையாமத்து இரவும் இருளும் ஒதுங்கியமையையும், கடை யாமத்து இரவு என்பதே இல்லையாயிற்று என்பதையும் ஆசிரியர் கூறுமாற்றான், திண்ணனார் அம்முப்போதும் கண் துயிலின்றி இறைவரைக் காத்து வந்தமையை உய்த்துணருமாறு செய்துள்ளார் என்பதை அறியலாம்.

132. பொழிப்புரை : சூழ்ந்து வரும் கரிய இருளான காலம் நீங்கி, அதனொடு தொடர்ந்த யாமங்களும் சென்று, இருள் சுருங்கிடும் வைகறை அணைய, அதனை உணர்ந்த பறவைகளின் கூட்டம் யாண்டும் ஒலிக்கக் கேட்டு, கருமையானதொரு கடலென அன்றிரவு முழுதும் கண்துயிலாது நின்ற வீரராகிய திண்ணனார், பெறுதற்கரிய தம் பெருமானுக்கு ஊனாய திருவமுது அமைத்துக் கொண்டு அங்கு வர வேண்டி,

இரண்டாம்நாள் வழிபாடாற்ற முற்படல்

782. ஏறுகாற் பன்றி யோடும்

இருங்கலை புனமான் மற்றும்

வேறுவே றினங்கள் வேட்டை

வினைத்தொழில் விரகி னாலே

ஊறுசெய் காலம் சிந்தித்

துருமிகத் தெரியாப் போதின்

மாறடு சிலையுங் கொண்டு

வள்ளலைத் தொழுது போந்தார்.

133

சிவகோசாரியாரின் தளர்வும் வழிபாடும்

வேறு

783. மொய்காட்டும் இருள்வாங்கி

முகங்காட்டுந் தேர்இரவி

மெய்காட்டும் அன்புடைய

வில்லியார் தனிவேட்டை

எய்காட்டின் மாவளைக்க

இட்டகருந் திரையெடுத்துக்

கைகாட்டு வான்போலக்

கதிர்காட்டி யெழும்பொழுதில்.

134

133. பொழிப்புரை : மலையிடத்துக் குதித்தோடும் பன்றியுடன், பெருங் கலைமான், புனமான் எனும் இவைபோன்ற வேறு வேறு விலங் கினங்களை வேட்டையாடுதற்குரிய தந்திரத்தால், அதற்குரிய காலத்தைச் சிந்தித்து, உருவம் நன்றாகத் தெரியாத வைகறைப் பொழுதில், பகையை அழித்திடும் தமது வில்லையும் எடுத்துக் கொண்டு, எம் வள்ளலாராகிய காளத்தி நாதரைக் கைதொழுது, வேட்டையாடப் போயினார் திண்ணனார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

134. பொழிப்புரை : எங்கும் செறிந்து விளங்கும் இருளை நீக்கித் தன்முகத்தைக் காட்டும் பெருந் தேருடைய கதிரவன், தம் உடம்பின் வழி அன்பின் தன்மையைக் காட்டுகின்ற அன்புருவாய வில்லேந்திய திண்ணனார், தனியான வேட்டையாட, அம்பு எய்கின்ற அக் காட்டினை அடைந்து, மிருகங்களைச் சாய்த்திடற்கு அவைகளைக்

784. எய்தியசீர் ஆகமத்தில்

இயம்பியபூ சனைக்கேற்பக்
கொய்தமல ரும்புனலும்
முதலான கொண்டணைந்தார்
மைதழையுங் கண்டத்து
மலைமருந்தை வழிபாடு
செய்துவருந் தவமுடைய
முனிவர்சிவ கோசரியார்.

135

785. வந்துதிரு மலையின்கண்

வானவர்நா யகர்மருங்கு
சிந்தைநிய மத்தோடும்
செல்கின்றார் திருமுன்பு

காணமுடியாதவாறு தான் இட்ட பெரும் இருளாய கருந்திரையை எடுத்து, இனி உமது செயலைப் புரியும் எனக் கைகாட்டுவான் போலத் தன் கதிர்களை வெளிக்காட்டித் தோன்றிய பொழுதில்.

குறிப்புரை : மொய் காட்டும் - இருட் செறிவு இது என்பதைக் காட்டும். முகம் காட்டுதல் - ஞாயிறு தோன்றல். எய்காடு - அம்பு எய்து விலங்குகளைப் பிடித்தற்குரிய காடு. கதிரவன் வைகறையில் தோன்றி ஒளி காட்டல் இயற்கையாக, அதனைத் திண்ணனார் செயலுக்கெனக் கை காட்டுவான் போல் எனக் கூறியது தற்குறிப்பேற்றமாம்.

135. பொழிப்புரை : இருள் தழைக்கும் கண்டமுடைய காளத்தி மலையில் இருக்கும் மருந்தாய சிவபெருமானை வழிபாடு செய்துவரும் தவமுடைய முனிவராகிய சிவகோசரியார், அது பொழுது பெருஞ் சிறப்பினவாய சிவாகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட பூசனை முறைகளுக்கு ஏற்ப, கொய்தெடுத்த நன்மலரும் நீரும் முதலான பூசனைப் பொருள்களைக்கொண்டு வந்தார்.

குறிப்புரை : சிவகோசரியார் - இவர் காளத்தி நாதரை நாளும் சிவாகம முறைப்படி வழிபட்டுவரும் ஆதிசைவர் ஆவர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

136. பொழிப்புரை : திருக்காளத்தி மலையின்கண்வந்து தேவர்களின் தலைவனாய சிவபரஞ்சடரின் அருகே தூயதான சிந்தனையும், நியமமும் கொண்டு வருகின்றவராய அவ்வேதியர்,

வெந்தஇறைச் சியும்எலும்பும்

கண்டகல மிதித்தோடி

இந்தஅனு சிதங்கெட்டேன்

யார்செய்தார் என்றழிவார்.

136

786. மேவநேர் வரஅஞ்சா

வேடுவரே இதுசெய்தார்

தேவதே வேசனே

திருமுன்பே இதுசெய்து

போவதே இவ்வண்ணம்

புகுதநீர் திருவுள்ளம்

ஆவதே எனப்பதறி

அமுதுவிழுந் தலமந்தார்.

137

787. பொருப்பிலெழுஞ் சுடர்க்கொழுந்தின்

பூசனையும் தாழ்க்கநான்

இருப்பதினி என்னன்றவ்

இறைச்சியெலும் புடன்இலையும்

பெருமானின் திரு முன்னிலையில் வெந்த இறைச்சியும் எலும்பும் கிடப்பக் கண்டு, அவற்றைத் தாண்டி ஓடிச் சென்று, ஓ கெட்டேன்! இவ்வருவருப் பிற்குரிய பொருள் நேர் இருக்க யார் செய்தார்? எனக் கூறி, மன மழிந்து தளர்வுறுவார்.

குறிப்புரை : அநுசிதம் - அருவருப்பாகும் குற்றம்.

137. பொழிப்புரை : பெருமானின் திருமுன்பு நேர் வருவதற்கு அஞ்சாத வேடுவரே இதனைச் செய்தாராதல் வேண்டும். தேவாதி தேவனே! ஈசனே! உம் திருமுன்பிலும் வேடுவர் இவ்வருவருப்பைச் செய்து போவதோ? இக்கொடுமை நிகழ்வதும் பெருமானின் திருவுள்ளம் ஆவதோ? என்று பதறி அமுது விழுந்து துன்புற்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

138. பொழிப்புரை : காளத்திமலையில்

எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுடர்க் கொழுந்தாய சிவபெருமானின் பூசனைக்குக் காலம் தாழ்க்க, நான் இங்கு இருப்பது என்னே? என்று

செருப்படியும் நாயடியும்

திருவலகால் மாற்றியபின்

விருப்பினொடுந் திருமுகலிப்

புனல்மூழ்கி விரைந்தணைந்தார். 138

788. பழுதுபுகுந் ததுதீர்ப்

பனித்திரமாம் செயல்புரிந்து

தொழுதுபெறு வனகொண்டு

தூயபூ சனைதொடங்கி

வழுவில்திரு மஞ்சனமே

முதலாக வரும்பூசை

முழுதுமுறை மையின்முடித்து

முதல்வனார் கழல்பணிந்தார். 139

கருதியவராய், அவ்விறைச்சிகளையும், எலும்புகளையும், உடன்கிடந்த இலைகளையும், செருப்படியும், நாயடியும் ஆயசுவடுகளையும், திரு அலகால் மாற்றி, எழுகின்ற பெருவிருப்பத்துடன், திருவுடைய பொன்முகலியாற்றில் மூழ்கி, தூய்மை உடையவராய், விரைவாக வந்தணைந்தார் சிவகோசரியார்.

குறிப்புரை : 'ஈங்கொரு வேடுவன் நாயொடும் புகுந்து... தொடர்ந்த நாயொடு தோன்றினன்' (தி.11 கண். மறம். வரி 81-82) என வரும் நக்கீர தேவரின் திருவாக்கால் திண்ணனாருடன் நாயொன்றும் தொடர்ந்து வந்தமை போதரும். இவ்வாறன்றித் திண்ணனார் இறைவற்குப் படைத்த இறைச்சியைத் தின்ன வேண்டி வந்த நாயடி என உரைகண்டனர் மகாலிங்கையர். நக்கீரதேவரின் வாக்கொடுபட்ட வரலாறே கொள்ளத் தக்கதாம்.

139. பொழிப்புரை : முன்னர் அங்கு நிகழ்ந்த குற்றம் தீருமாறு அலகிட்டு, நீரால் தூய்மை செய்து, தொழுது, பின் தூயதாகத் தாம் கொண்டிருக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு, சிறந்த தமது பூசையைத் தொடங்கி, குறைவிலாத திருமுழுக்காட்டல் முதலாக அமைந்த வழிபாடுகளைச் செய்து, தம் முதல்வனார் திருவடிகளில் வணங்கினார் சிவகோசரியார்.

குறிப்புரை : பனித்திரம் - தூய்மை பொருந்தத் தகும் செயல். தருப்பைப் புல்லை முடித்துக் கையில் அணிந்து கொண்டு, இந்நற் செயலைச் செய்வது என்றுரைப்பாரும் உள்.

789. பணிந்தெழுந்து தனிமுதலாம்

பரனென்று பன்முறையால்

துணிந்தமறை மொழியாலே

துதிசெய்து சுடர்த்திங்கள்

அணிந்தசடை முடிக்கற்றை

அங்கணரை விடைகொண்டு

தணிந்தமனத் திருமுனிவர்

தபோவனத்தி னிடைச்சார்ந்தார்.

140

790. இவ்வண்ணம் பெருமுனிவர்

ஏகினார் இனியிப்பால்

மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி

வனவேடர் பெருமானார்

கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக்

கான்வேட்டை தனியாடிச்

செய்வண்ணத் திறம்மொழிவேன்

தீவினையின் திறம்ஒழிவேன்.

141

140. பொழிப்புரை : பணிந்து எழுந்து, ஒப்பற்ற முதல்வன் சிவ பெருமான் ஒருவனே என்று பன்முறையானும், போற்றிவழிபடும் மறைமொழிகளால் துதி செய்து, ஒளியையுடைய இளம்பிறை சூடிய சடைமுடிக் கற்றையுடன் நெற்றியில் கண்ணுடைய இறைவனை விடை கொண்டு, மீண்டு, அடக்கமும் அமைதியும் பெற்ற தவமுனிவராய் சிவகோசரியார், தாம் தவம் செய்து கொண்டிருக்கும் காட்டினிடையே சென்றார்.

141. பொழிப்புரை : இவ்வண்ணம் பெருமுனிவராய் சிவகோசரியார் செல்ல, இனி இப்பால், மையின் நிறம் போலும் கரும் குடுமியினை உடைய வனவேடரான திண்ணனார், கைவண்ணம் மிகுந்த வில்லை வளைத்துக் காட்டில் வேட்டையாடிச் செய்கின்ற சிறப்பினை நான் சொல்லுகின்றேன். இதனால் என் தீவினையின் திறத்தினையும் ஒழித் திடுவேன்.

குறிப்புரை : திறமொழிவேன் என வருவனவற்றுள், முன்னையது திறம் மொழிவேன் என்றும், பின்னையது திறம் ஒழிவேன் என்றும் பிரித்துப் பொருள் கொள் நின்றன. திண்ணனார் இனிச் செய்யும்

791. திருமலையின் புறம்போன

திண்ணனார் செறிதுறுகல்
பெருமலைக ளிடைச்சரிவில்
பெரும்பன்றி புனம்மேய்ந்து
வருவனவுந் துணிபடுத்து
மானினங்கள் கானிடைநின்
றொருவழிச்சென் றேறுதுறை
ஒளிநின்று கொன்றருளி.

142

792. பயில்விளியால் கலையழைத்துப்

பாடுபெற ஊடுருவும்
அயில்முகவொங் கணைபோக்கி
அடியொற்றி மரையினங்கள்
துயிலிடையிற் கிடையெய்து
தொடர்ந்துகட மைகளெய்து
வெயில்படுவொங் கதிர்முதிரத்
தனிவேட்டை வினைமுடித்தார்.

143

வேட்டையெல்லாம் தம்வயத்ததன்றிக் காளத்திநாதரின் அருள் வயத்ததாய நிலையில் செயப்படுதலின், அச்செயலைக் கூறல், தீவினை ஒழிதற்குக் காரணமாயிற்று. வரும் பாடலிலும் கொன்றார் என்னாது, கொன்றருளி என அருளுவதும் காண்க.

142. பொழிப்புரை : திருக்காளத்தி மலையினின்றும் வெளிப்போந்த திண்ணனார், சிறுசிறு பாறைகளாகச் செறிந்து பொருந்தி நிற்கின்ற பெருமலைகளின் இடையே சென்று, அங்குள்ள சாரல்களில் பெரும் பன்றிகள் காட்டில் மேய்ந்து வருவனவற்றைத் துண்டித்தும், மானினங்கள் காட்டின் இடையாக நின்றுகூட்டமாகப் புறப்பட்டு ஒரு வழியில் வந்து ஏறுகின்ற அத்துறைகளில், தாம் ஒளிந்திருந்து அவற்றைக் கொன்றருளியும்,

143. பொழிப்புரை : மானினங்களை அழைத்தற்குரிய ஒலியால், திண்ணனார் கூவி அக்கலைமான்களை அழைத்து, அவற்றின் மீது, ஊடுருவும் வேல் முதலிய கொடிய அம்புகளை விடுத்தும், மரை இனங்களின் அடிச்சுவடுகளின்வழி தொடர்ந்து சென்று,

இறைவற்கு அமுது வைத்தல்

793. பட்டவன விலங்கெல்லாம்

படர்வனத்தில் ஒருகூழல்

இட்டருகு தீக்கடைகோல்

இருஞ்சுரிகை தனையுருவி

வெட்டிநறுங் கோல்தேனும்

மிகமுறித்துத் தேக்கிலையால்

வட்டமுறு பெருங்கல்லை

மருங்குபுடை படவமைத்தார்.

144

794. இந்தனத்தை முறித்தடுக்கி

எளிகடையும் அரணியினில்

வெந்தழலைப் பிறப்பித்து

மிகவளர்த்து மிருகங்கள்

கொந்திஅயில் அலகம்பாற்

குட்டமிட்டுக் கொழுப்பரிந்து

வந்தனகொண் டெழுந்தழலில்

வக்குவன வக்குவித்து.

145

அவை இருக்குமிடத்தே அம்பு எய்து, அம்மரை இனங்களைக் கைக்கொண்டும் கதிரவனின் வெப்பம் மிக அவ்வேளையில் தமது தனியான வேட்டையாடும் செயலை முடித்துக் கொண்டார் திண்ணனார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

144.பொழிப்புரை : கொலைப்பட்ட அம்மிருகங்கள் யாவற்றையும், படர்ந்த காட்டில் ஒரு மரச்கூழலில் கொண்டு வந்து இட்டு, தமது பெருஞ் சூழல் வாளை உருவி எடுத்து, அருகில் தீக்கடைக் கோலும் வெட்டி, நறுமணம் பொருந்திய கொம்புத் தேனுள்ள கிளையையும் முறித்து எடுத்து வந்த பின்னர், தேக்கமர இலையால் வட்டமாக வரும் விளிம்புடைய பெரிய தொன்னை ஒன்று அதன் உள்ளிடம் அகன்றிருக்குமாறு பெரிதாகத் தைத்தார்.

145.பொழிப்புரை : விறகுகளை முறித்து அடுக்கித் தீக்கடையும் கோலில் கொடிய தழல் கொள்ளும் நெருப்பை உண்டாக்கி, விறகை மூட்டி, அதனை எரியும்படி வளர்த்து, மிருகங்களை அம்பால் குத்தி, அம்பின் அலகால் கொழுப்புள்ள தசைகளை வளைவாகக்

795. வாயம்பால் அழிப்பதுவும்

வகுப்பதுவும் செய்தவற்றின்
 ஆயவறுப் பிறைச்சியெலாம்
 அரிந்தொருகல் லையிலிட்டுக்
 காயநெடுங் கோல்கோத்துக்
 கனலின்கண் உறக்காய்ச்சித்
 தூயதிரு அமுதமைக்ககச்
 சுவைகாணல் உறுகின்றார்.

146

796. எண்ணிறந்த கடவுளருக்

கிடுமுணவு கொண்டுடும்
 வண்ணாளி வாயின்கண்
 வைத்ததெனக் காளத்தி
 அண்ணலார்க் காம்பரிசு
 தாஞ்சோதித் தமைப்பார்போல்
 திண்ணனார் திருவாயில்
 அமைத்தார்உன் திருவமுது.

147

குடைந்தெடுத்து, அவ்வாறு எடுத்தனவற்றை எழுகின்ற தழலில் வேக வைப்பனவற்றை வேக வைத்து,

குறிப்புரை : இந்தனம் - விறகு. அரணி - தீயை உண்டாக்கும் கோல் வக்குவன - வதக்குவன. குட்டம் இட்டு - வளைவாகக் கொத்தி.

146.பொழிப்புரை : அவற்றில், அம்பின் வாயால் கடித்து அகற்றுவதை அகற்றிச் சேர்ப்பதைச் சேர்த்து, அவற்றில் சுவைமிக்க உறுப்பு இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அரிந்து, ஒரு தொன்னையில் வைத்துக் கொண்டு, மீண்டும் அவை பதமுறக் காயும்படி ஒரு கோலில் கோத்து, நெருப்பில் நன்றாகக் காய்ச்சி, காளத்தி அப்பருக்குத் தூய திருவமுது ஆக்கும்படி தமது வாயில் அந்த இறைச்சிகளை இட்டுச் சுவை பார்ப்பாராய்,

குறிப்புரை : வகுப்பது - தூயவாக அமைத்துக் கொள்வது.

147.பொழிப்புரை : எண்ணிறந்த தெய்வங்கட்கு இடுகின்ற அவினாகும் அமுதினைத் தான் ஏற்று, அவற்றை அவ்வத் தெய்வங்கட்குக் கொடுத்திடுகின்ற வேள்வித்தீபோல, காளத்தி மலையிலிருக்கும் தேவர்க்கு அமுதமாகத் தரும் தன்மையில், தாம் அவற்றைச் சுவையுள்ளனவோ எனத் தேர்ந்து, அறிதற்குத்

797. நல்லபத முறவெந்து

நாவின்கண் இடுமிறைச்சி
கல்லையினிற் படைத்துத்தேன்
பிழிந்துகலந் ததுகொண்டு
வல்விறைந்து திருப்பள்ளித்
தாமமுந்தாய் மஞ்சனமும்
ஒல்லையினின் முன்புபோல்

உடன்கொண்டு வந்தணைந்தார். 148

வழிபாடாற்றல்

798. வந்துதிருக் காளத்தி

மலையேறி வனசரர்கள்
தந்தலைவ னார்இமையோர்
தலைவனார் தமையெய்தி
அந்தணனார் பூசையினை
முன்புபோ லகற்றியபின்
முந்தைமுறை தம்முடைய

பூசனையின் செயல்முடிப்பார். 149

திண்ணனார் தம் திருவாயில் அவ்வூன் அமுதினை வாயில் இட்டுச் சுவை
பார்த்தார்.

குறிப்புரை : வேள்வியில் எரிவாய்ப்பட்ட அமுது அவ்வத்
தெய்வங்கட்கும் உரியவாதல் போலத் திண்ணனார் தம் திருவாய்ப் பட்ட
அமுதும், காளத்தியாருக்கு உரித்தாயிற்று. அவன் உகந்து, இட்ட
இறைச்சி எனக்கு, 'நன்மாதவர் இட்ட நெய் போல் அவியே' (தி.11 கண்.
மறம். வரி 111-112) எனவரும் நக்கீரர் திருவாக்கும் காண்க.

148.பொழிப்புரை : நல்ல பக்குவம் பொருந்த வெந்த,
நாவின்கண் இட்டுச் சுவை கண்ட, இறைச்சியைத், தேக்க இலையாலாய
தொன்னையில் வைத்து, கொம்புத் தேனைப் பிழிந்து எடுத்த தேனையும்
அதில் கலந்து, சுவைபட அமைத்த திருவமுதை எடுத்துக் கொண்டு, மிக
விரைவுடன் திருப்பள்ளித் தாமம், திருமஞ்சனநீர் ஆகியவற்றையும் முன்
போலக் கொண்டு விரைவாக வந்தனர்.

149.பொழிப்புரை :வந்து திருக்காளத்தி மலையில் ஏறிய
வேடர்களின் தலைவனாராய திண்ணனார், தேவர்களின் தலைவனாய

799. ஊனமுது கல்லையுடன்

வைத்திதுமுன் னையின்நன்றால்

ஏனமொடு மான்கலைகள்

மரைகடமை யிவையிற்றில்

ஆனவறுப் பிறைச்சியமு

தடியேனுஞ் சுவைகண்டேன்

தேனுமுடன் கலந்ததிது

தித்திக்கும் எனமொழிந்தார்.

150

மூன்று, நான்காம் நாள்களின்வழிபாடு

800. இப்பரிசு திருவமுது

செய்வித்துத் தம்முடைய

ஒப்பரிய பூசனைசெய்

தந்நெறியில் ஒழுகுவார்

எப்பொழுதும் மேன்மேல்வந்

தெழும்அன்பால் காளத்தி

அப்பர்எதிர் அல்லுறங்கார்

பகல்வேட்டை யாடுவார்.

151

பெருமானை அடைந்து, அங்குச் சிவகோசரியார் செய்த பூசையினை முன்புபோல் மாற்றி நீக்கிய பின், முன்னாளில் செய்த முறையாகவே தமது பூசையின் செயலைச்செய்து முடிப்பாராய்.

150.பொழிப்புரை : ஊன் அமுதை இறைவனின் திருமுன்னிலையில் வைத்து, எம் ஐயனே! இது முன்னை நாளில் எடுத்து வந்ததினும் நன்றாகும், பன்றியுடன் மான் கலைகள், காட்டுப்பசு ஆகிய இவைகளின் நல்லுறுப்புகளின் இறைச்சியும் உள்ளது, அடியேனும் சுவை பார்த்தேன், அத்துடன் தேனும் இவற்றுடன் கலந்துள்ளது, தித்திக்கும், என மொழிந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

151.பொழிப்புரை : இவ்வாறாக அன்பு ததும்பிய சொற்களை மொழிந்து, ஊனமுதனைப் பெருமானுக்கு உண்பித்துத், தம்முடைய ஒப்பரிய இப் பூசனையைப் புரிந்து, அந்நெறியில் ஒழுகி வருபவராய் திண்ணனார், மேன்மேலும் பெருகி எழுகின்ற அன்பினால், காளத்தி

சிவகோசாரியார் வழிபாடு தொடர்தல்

801. மாமுனிவர் நாள்தோறும்
வந்தணைந்து வனவேந்தர்
தாமுயலும் பூசனைக்குச்
சாலமிகத் தளர்வெய்தித்
தீமையென அதுநீக்கிச்
செப்பியஆ கமவிதியால்
ஆமுறையில் அருச்சனைசெய்
தந்நெறியில் ஒழுகுவரால். 152
- நாகனும் பிறரும் தம்குறி கைவிடல்
802. நாணனொடு காடனும்போய்
நாகனுக்குச் சொல்லியபின்
ஊணும்உறக் கமுமின்றி
அணங்குறைவா ளையுங்கொண்டு
பேணுமக னார்தம்பால்
வந்தெல்லாம் பேதித்துக்
காணுநெறி தங்கள்குறி
வாராமற் கைவிட்டார். 153

அப்பரின் திருமுன்பு நின்று, இரவில் உறங்காது காத்தும், ஊனாய திருவமுது அமைக்கப் பகலில் வேட்டையாடியும் வருவார்.

152.பொழிப்புரை : பெருமுனிவரான சிவகோசாரியாரும், நாள்தோறும் காளத்தி மலைக்குச் சென்று அங்கு வனவேடர்களின் அரசராய திண்ணனார் தாம் அன்பின் முயற்சியால் புரிந்து வரும் அப் பூசனைக்கு மிகவும் தளர்வுற்று, அதனைத் தீமையுடையது எனநீக்கி, பின்னர் ஆகம வழி நின்று அம்முறையால் அருச்சனை செய்து, அந்நெறியில் ஒழுகி வருவாராயினார்.

குறிப்புரை : இவ்விருவரின் வழிபாடும், 'ஊனோடு உண்டல் நன்றென ஊனோடு உண்டல் தீதென, ஆன தொண்டர் அன்பினால் பேச நின்ற தன்மையான்' (தி.3 ப.53 பா.9) எனவரும் ஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கினை நினைவு கூரவைக்கும்.

153.பொழிப்புரை : இந்நிலையில் இவர்கள் நிலை அமைய நாணனொடு காடனும் சென்று திண்ணனாருக்கு நிகழ்ந்த

803. முன்புதிருக் காளத்தி

முதல்வனார் அருள்நோக்கால்

இன்புறுவே தகத்திரும்பு

பொன்னானாற் போல்யாக்கைத்

தன்பரிசும் வினையிரண்டும்

சாருமலம் மூன்றுமற

அன்புபிழும் பாய்த்திரிவார்

அவர்கருத்தின் அளவினரோ.

154

நிலைமையைச் சொல்ல, அதுகேட்ட நாகனும், அந்நாள் முதல் ஊனும் உறக்கமும் இல்லாதவனாய், வருந்தி, உடனாகத் தேவராட்டியையும் அழைத்துக் கொண்டு, காளத்திக்கு வந்து, அங்குத் தாம் பேணி வளர்த்த மகனாராய திண்ணனாரைத் தம் வழியில் மீள நிலைபெறுதற்கு ஆவனவெல்லாம் செய்தும், அவர் மீளாது தம் நெறியில் நின்றிட, இனித்தம் குறிக்கோளுக்கு ஏற்ப வாரான் எனக் கருதி, வந்த இருவரும் கை விட்டுச் சென்றனர்.

154.பொழிப்புரை : முன்பு திருக்காளத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் முதல்வனாரின் திருப்பார்வை எய்தியதால், இன்ப நிலையாய் இரத குளிகையினால். இரும்பு பொன்னாக மாறியவாறுபோல், உடற்றன்மையும், இருவினைகளும் மும்மலங்களும் நீங்கியதால், அன்பே வடிவாய்த் திரியும் திண்ணனார் அவ்வேடர்களின் கருத்தளவில் அமைவரோ- (அமையார்).

குறிப்புரை : வேதகம் - வேறு படுத்துவது. இரச குளிகை - இரும்பை வேறுபடுத்திப் பொன்னாகச் செய்யும் செயல்.

அச்செயல் அனைவரும் இன்புறுதற்கு ஏதுவாதலின் இன்புறு வேதகம் என்றார்.

இறைவனின் அருள் நோக்கால் திண்ணனாரும், தமக்குற்ற உயிர்த்தன்மை (யான் எனது என நிற்கும் தன்மை) இருவினைகள், மும்மலங்கள் ஆகிய அனைத்தினின்றும் நீங்கினாராதலின் இங்ஙனம் கூறினார்.

திண்ணனாரின் ஐந்தாம் நாள்வழிபாடும்
சிவகோசரியார்க்கு இறைவன் கனவில் அருளியதும்

804. அந்நிலையில் அன்பனார்

அறிந்தநெறி பூசிப்ப

மன்னியஆ கமப்படியால்

மாமுனிவர் அருச்சித்திங்

கென்னுடைய நாயகனே

இதுசெய்தார் தமைக்கானேன்

உன்னுடைய திருவருளால்

ஒழித்தருள வேண்டுமென.

155

805. அன்றிரவு கனவின்கண்

அருள்முனிவர் தம்பாலே

மின்திகழுஞ் சடைமவுலி

வேதியர்தா மெழுந்தருளி

வன்திறல்வே டுவன்என்று

மற்றவனை நீநினையேல்

நன்றவன்தன் செயல்தன்னை

நாமுரைப்பக் கேள்என்று.

156

155.பொழிப்புரை : அந்நிலையில் அன்பராய திண்ணனார் தாம் அறிந்த முறையில் பெருமானைப் பூசித்துவர, சிறப்புமிக்க ஆகம வழி நின்று ஒழுகும் சிவகோசரியாரும் பெருமானை வழிபட்டு வரும் நிலையால் என்னுடைய பெருமானே! நும் திருமுன்னிலையில், நாளுந் இக் குற்றமுடைய பூசனை புரிந்து வருவாரை நான் கண்டிலேன்; இதனை இனி உம் முடைய திருவருளால் ஒழித்தருள வேண்டும் என விண்ணப்பிக்க,

156.பொழிப்புரை : அன்று இரவு, அரிய அம்முனிவரிடத்து, திகழும் சடைமுடியையுடைய இறைவன் கனவில் எழுந்தருளி, வலிமை பொருந்திய வேடுவன் இது செய்தவன் என அவனை நீ எண்ணாதே! நலம் மிக்க அவன் தன் செயலை நான் கூறக் கேட்பாயாக என மொழிந்தருளிப் பின்னரும்.

806. அவனுடைய வடிவெல்லாம்

நம்பக்கல் அன்பென்றும்

அவனுடைய அறிவெல்லாம்

நமையறியும் அறிவென்றும்

அவனுடைய செயலெல்லாம்

நமக்கினிய வாமென்றும்

அவனுடைய நிலைஇவ்வா

றறிநீயென் றருள்செய்வார்.

157

807. உனக்கவன்தன் செயல்காட்ட

நாளைநீ யொளித்திருந்தால்

எனக்கவன்தன் பரிவிருக்கும்

பரிசெல்லாம் காண்கின்றாய்

மனக்கவலை ஒழிகென்று

மறைமுனிவர்க் கருள்செய்து

புனற்சடிலத் திருமுடியார்

எழுந்தருளிப் போயினார்.

158

157.பொழிப்புரை : அவனுடைய வடிவம் எல்லாம் நம்மிடத்து அன்பு கொண்ட வடிவம் என்றும், அவனுடைய அறிவு எல்லாம் நம்மையே அறிகின்ற அறிவு என்றும், அவனுடைய செயல்கள் எல்லாம் நமக்கு இனியவாகும் என்றும் கூறி, அவனுடைய நிலை இத்தன்மையானது அதனை நீ அறிவாயாக, என அருள்செய்வாராய்.

குறிப்புரை : இதனையடுத்துப் 'பொருப்பினில் வந்தவன்' என்பது முதலாக 'மன் பெருமாமறை' எனவரும் பாடல் ஈறாக உள்ள ஐந்து பாடல்களும் சில பதிப்புகளில் காணப்பெறினும், அவை வெள்ளிப் பாடல்கள் எனச் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை) தெளிவாகக் கூறியிருத்தலின் அவற்றை இங்கு சேர்க்கவில்லை. எனினும், ஆராய்ச்சி முன்னுரையில் இடைச் செருகல்கள் எனும் தலைப்பில் அங்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

158.பொழிப்புரை : உனக்கு அவ்வேடனுடைய அன்பின் செயலை நாம் காட்ட, நாளை நீ ஒளித்திருந்தால், அவன் என்னிடத்துக் கொண்டிருக்கும் அன்பின் சிறப்பையெல்லாம் நீ காண்பாய், ஆதலால் நீ கொண்டிருக்கும் மனக்கவலையை ஒழித்தீடுவாய், என்று கங்கை

சிவகோசரியாரின் ஆறாம்நாள் வழிபாடு

808. கனவுநிலை நீங்கியபின்
விழித்துணர்ந்து கங்குலிடைப்
புனைதவத்து மாமுனிவர்
புலர்வளவும் கண்துயிலார்
மனமுறும்அற் புதமாகி
வரும்பயமும் உடனாகித்
துனைபுரவித் தனித்தேர்மேல்
தோன்றுவான் கதிர்தோன்ற. 159
809. முன்னைநாள் போல்வந்து
திருமுகலிப் புனல்மூழ்கிப்
பன்முறையும் தம்பிரான்
அருள்செய்த படிநினைந்து
மன்னுதிருக் காளத்தி
மலையேறி முன்புபோல்
பிஞ்ஞகனைப் பூசித்துப்
பின்பாக ஒளித்திருந்தார். 160

யைத் திருச்சடையில் கொண்டிருப்பவராகிய இறைவன் சிவகோசரியாருக்கு அருளிச் செய்து மறைந்தருளினன்.

குறிப்புரை : இவ்விரண்டுபாடல்களும் ஒரு முடிபு கொண்டன.

159.பொழிப்புரை : கனவு நிலையினின்றும் விழித்து உணர்ந்து, பின்னர் அன்றிரவு முழுவதும் துயிலாராய்த் தமது மனத்தில் கொண்ட அற்புதமும், அதன் விளைவால் எழுந்த அச்சமும் உடன் நிகழ, விரைந்து செல்லும் குதிரை பூண்ட தேரின் மீது, இவர்ந்து வரும் கதிரவனின் ஒளியும் தோன்ற.

குறிப்புரை : துனை - விரைவு, அஃது அப் பொருளாதல் 'கதழ்வும் துனைவும் விரைவின் பொருள்' என்பதானும் அறியலாம்.

160.பொழிப்புரை : முன்னை நாள்களைப் போலவே, திருவுடைய பொன்முகலியாற்றில் மூழ்கி எழுந்து, தம் பெருமான் கனவில் அருள் செய்ததை நினைந்த வண்ணம், நிலைபெற்று விளங்கும் திருக்காளத்தி மலைமீது ஏறி, முன்பு போல் பெருமானைப்

திண்ணனாரின் ஆறாம் நாள் வழிபாடு
வேறு

810. கருமுகி லென்ன நின்ற
கண்படா வில்லி யார்தாம்
வருமுறை ஆறாம் நாளில்
வரும்இர வொழிந்த காலை
அருமறை முனிவ னார்வந்
தணைவதன் முன்னம் போகித்
தருமுறை முன்பு போலத்
தனிப்பெரு வேட்டை யாடி. 161
811. மாறில்ஊன் அமுதும் நல்ல
மஞ்சனப் புனலுஞ் சென்னி
ஏறுநாண் மலரும் வெவ்வே
றியல்பினில் அமைத்துக் கொண்டு
தேறுவார்க் கமுத மான
செல்வனார் திருக்கா ளத்தி
ஆறுசேர் சடையார் தம்மை
அணுகவந் தணையா நின்றார். 162

பூசித்துப், பின்பாக ஓரிடத்துச்சென்று ஒளித்திருந்தார்.

161.பொழிப்புரை : இப்பால், கரிய மேகத்தை யொத்த வடிவும், கண்துயிலாத பண்பும் உடைய திண்ணனார், தாம் இதுகாறும் வழிபாடாற்றி வரும் முறையில் ஆறாவது நாளில், இரவு நீங்கிய விடியற் காலத்தில், அரிய மறைநெறி நிற்கும் சிவகோசரியார் வருதற்கு முன்னாகத் தாம் புறப்பட்டுச் சென்று, பெருமானுக்குத் திருவமுது ஊட்டுதற்கு முன்னைய நாள்களில் செய்தது போலக் காட்டில் தனியாக இருந்து பெருவேட்டையாடி,

162.பொழிப்புரை : ஊன் அமைத்தலினும், சுவைபார்த்தல் முதலிய வற்றினும் மாறில்லாத நிலையில் அமைத்துக் கொண்ட இறைச்சி ஆகிய அமுதையும், நல்ல திருமுழுக்கிற்குரிய நீரையும், இறைவன் திருமுடியில் சாத்துதற்கான அன்றலர்ந்த மலர்களையும், வெவ்வேறான இயல்பில் இவற்றை அமைத்து எடுத்துக் கொண்டு,

812. இத்தனை பொழுதுந் தாழ்த்தேன்
 எனவிரைந் தேகு வார்முன்
 மொய்த்தபல் சகுன மெல்லாம்
 முறைமுறை தீங்கு செய்ய
 இத்தகு தீய புட்கள்
 ஈண்டமுன் உதிரங் காட்டும்
 அத்தனாக் கென்கொல் கெட்டேன்
 அடுத்ததென் றணையும் போதில். 163

பெருமானின் கண்ணில் குருதி வரத் துடித்தல்

813. அண்ணலார் திருக்கா ளத்தி
 அடிகளார் முனிவ னார்க்குத்
 திண்ணனார் பரிவு காட்டத்
 திருநய னத்தில் ஒன்று
 துண்ணென உதிரம் பாய
 இருந்தனர் தூரத் தேஅவ்
 வண்ணவெஞ் சிலையார் கண்டு
 வல்விரைந் தோடி வந்தார். 164

மெய்யுணர்ந்த அன்பர்களுக்கு அமுதமெனத் தீத்திக்கும் செல்வராய், சுடர்க்
 கொழுந்தாய்த் திருக்காளத்தி மலைமீது கங்கை சேர்ந்த சடையை
 யுடையவராய், எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானாரை அணுக வருவாராகி.

163.பொழிப்புரை : என் தலைவனுக்கு அமுது ஊட்ட
 இத்துணையும் காலந் தாழ்த்தேனே, என்று எண்ணி, விரைவாக வரும்
 திண்ணனார் முன்னே, அடுக்கி வரும் தீய நிமித்தம் பலவும் முறை
 முறையே தீங்கினைக் காட்ட, இத்தகைய நிமித்தங்கள் இரத்தக் கெடுதி
 வரும் என்பதைக் காட்டுவனவாகும் எனத் தேர்ந்த திண்ணனார்,
 அந்தோ! என் அப்பனுக்கு என்ன நேர்ந்ததோ! கெட்டேன்! என
 விரைவாக வரும் பொழுதில்,

164.பொழிப்புரை : தலைமை சான்ற திருக்காளத்தியப்பர்,
 சிவகோசரியாருக்குத் திண்ணனார் தம்மீது கொண்ட அன்பின்
 திறத்தைக் காட்டிடத், தம் திருக்கண்கள் ஒன்றில், கதுமென இரத்தம்
 பெருகும்படி இருந்தனராக, தொலைவிலிருந்து வரும் வில் வீரராகிய
 திண்ணனார் அது கண்டு மிகு விரைவுடன் ஓடி வந்தார்.

814. வந்தவர் குருதி கண்டார்

மயங்கினார் வாயில் நன்னீர்

சிந்திடக் கையில் ஊனும்

சிலையுடன் சிதறி வீழ்க்

கொந்தலர் பள்ளித் தாமங்

குஞ்சிநின் றலைந்து சோரப்

பைந்தழை அலங்கல் மார்பர்

நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார்.

165

815. விழுந்தவர் எழுந்து சென்று

துடைத்தனர் குருதி வீழ்வ

தொழிந்திடக் காணார் செய்வ

தறிந்திலர் உயிர்த்து மீள

அழிந்துபோய் வீழ்ந்தார் தேறி

யாரிது செய்தார் என்னா

எழுந்தனர் திசைக ளெங்கும்

பார்த்தனர் எடுத்தார் வில்லும்.

166

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

165.பொழிப்புரை : வந்தவர் இரத்தம் வருதலைக் கண்டார், மயங்கி னார்; வாயில் கொண்ட நல்ல மஞ்சன நீர் சிந்திடவும், கைகளில் இருந்த வில்லும் இறைச்சியும் சிதறி விழவும், கொத்தாக மலர்ந்த பூசனைக் குரிய மலர்கள் கொண்டையினின்றும் விழவும், பசிய தழை களாலாய மாலை சூடிய மார்புடைய திண்ணனார் நிலத்திடைப் பதைத்து வீழ்ந்தார்.

166.பொழிப்புரை : விழுந்தவர், எழுந்து சென்று, எம்பிரான் திருக்கண்ணினின்றும் வடியும் இரத்தத்தைத் துடைத்தனர். துடைத்தும் அது பெருகுதல் ஒழிந்திடக் கண்டிலர், என் செய்வதென்று அறிந்திலர், பெருமூச்சு விட்டார், மீளவும் மயங்கி வீழ்ந்தார். பின் ஒருவாறு மயக்கம் நீங்கிய நிலையில் யார் இது என் தலைவருக்குச் செய்தார்? என்று எழுந்தார், திக்குகள் எங்கும் பார்த்தனர், வில்லையும் கையில் எடுத்துக் கொண்டார்.

816. வாளியுந் தெரிந்து கொண்டும்

மலையிடை எனக்கு மாறா

மீளிவெம் மறவர் செய்தார்

உளர்கொலோ விலங்கின் சாதி

ஆளிமுன் னாகி யுள்ள

விளைத்தவோ அறியே னென்று

நீளிருங் குன்றச் சாரல்

நெடிதடை நேடிச் சென்றார்.

167

817. வேடரைக் காணார் தீய

விலங்குகள் மருங்கும் எங்கும்

நாடியுங் காணார் மீண்டும்

நாயணார் தம்பால் வந்து

நீடிய சோகத் தோடு

நிறைமலர்ப் பாதம் பற்றி

மாடுறக் கட்டிக் கொண்டு

கதறினார் கண்ணீர் வார.

168

167.பொழிப்புரை : அம்பையும் தெரிந்து கூரியவாக எடுத்துக் கொண்டு, இம்மலையிடத்து எனக்கு மாறாகத் திண்மையுடைய கொடிய வேடர்கள் இதைச் செய்தனரோ? அல்லது ஆளி முதலிய கொடிய காட்டு மிருகங்கள் செய்தனவோ? என்று பலபட எண்ணிய வராய், அப்பெரு மலைச்சாரலெங்கும் நெடுந்தொலைவு வரையிலும் தேடிச் சென்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

168.பொழிப்புரை :தாம் நினைந்தவாறு ஒரு வேடரையும் காணார், கொடிய விலங்குகளையும் அப்பக்கங்கள் எங்கும் காணார், மீண்டும் தம் பெருமானிடம் வந்து, நீடிய பெரு வருத்தத்தோடு, அப் பெருமா னின் மலரையை திருவடிகளைப் பற்றிக் கொண்டு, கண்ணீர் பெருக்கக் கதறுவாராய்.

818. பாவியேன் கண்ட வண்ணம்

பரமனார்க் கடுத்த தென்னோ
ஆவியின் இனிய எங்கள்
அத்தனார்க் கடுத்த தென்னோ
மேவினார் பிரிய மாட்டா
விமலனார்க் கடுத்த தென்னோ
ஆவதொன் றறிகி லேன்யான்
என்செய்கேன் என்று பின்னும். 169
மருந்துதேடல்

819. என்செய்தால் தீரு மோதான்

எம்பிரான் திறத்துத் தீங்கு
முன்செய்தார் தம்மைக் காணேன்
மொய்கழல் வேட ரென்றும்
மின்செய்வார் பகழிப் புண்கள்
தீர்க்குமெய் மருந்து தேடிப்
பொன்செய்தாழ் வரையிற் கொண்டு
வருவன்நான் என்று போனார். 170

169. பொழிப்புரை : பாவியேன் கண்ட தீய நிமித்தங்களுக்கு ஏற்ப என் தலைவருக்கு நேர்ந்தது என்னோ? என் உயிரினும் சிறந்த தந்தை யாருக்கு அடுத்தது என்னோ? தம்மைக் கண்டார் எவரும், பிரிதற்கு ஒருப்படாத விமலனாருக்கு அடுத்தது என்னோ? யான் செயத் தகுவது ஒன்றும் அறிந்திலேனே! நான் என் செய்கேன்! என்று எண்ணியவராய்.

170. பொழிப்புரை : இதற்கு என்ன செய்தால் இக்கண்ணில் புண் தீருமோ? அறியேன்! எம்பிரானிடத்துத் தீங்கு செய்தார் ஒருவரையும் காணேன்! செறிந்த வீரக் கழல்களை அணிந்த வேடர்கள் என்றும் மின் ஒளி கொண்ட சூரிய அம்பு தைப்பதால் வரும் புண்களைத் தீர்க்க, உடலில் பூசிடும் நல்ல மருந்தாய் மூலிகைகளைப் பொன் விளையும் சிறப்புடைய இம்மலைச் சாரலில் தேடி நான் கொணர்வேன் என்று கூறிப் போயினார் திண்ணனார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

820. நினைத்தனர் வேறு வேறு

நெருங்கிய வனங்க ளொங்கும்

இனத்திடைப் பிரிந்த செங்கண்

ஏறென வெருக்கொண் டெய்திப்

புனத்திடைப் பறித்துக் கொண்டு

பூதநா யகன்பால் வைத்த

மனத்தினுங் கடிது வந்து

மருந்துகள் பிழிந்து வார்த்தார்.

171

ஊனுக்கு ஊன் எனும் நினைவு வரல்

821. மற்றவர் பிழிந்து வார்த்த

மருந்தினால் திருக்கா ளத்திக்

கொற்றவர் கண்ணிற் புண்ணீர்

குறைபடா திழியக் கண்டே

இற்றையின் நிலைமைக் கென்னோ

இனிச்செய லென்று பார்ப்பார்

உற்றநோய் தீர்ப்ப தூனுக்

கூனெனும் உரைமுன் கண்பார்.

172

. 171.பொழிப்புரை : அச்சிந்தனையுடன் சென்ற திண்ணனார், மருந்துகளின் வகைகளை நினைந்து, அவற்றினைப் பெறுதற்கு, வேறு வேறான மரங்களும் செடி கொடிகளும் அமைந்த அவ்விடங்களி லெங்கும், தம் இனத்தைப் பிரிந்து நிற்கும் சிவந்த கண்களையுடைய காளையைப் போன்று அச்சம் கொண்டு சென்று, அம்மருந்துகளை அவ்வவ்விடங்களிலும் தேடிப் பறித்து எடுத்துக் கொண்டு, உயிர்கட் கெல்லாம் தலைவரான இறைவரால் வைத்த மனத்திலும் விரைவாக வந்து பெருமானாரின் கண்ணில் அம்மூலிகைகளைப் பிழிந்து அவற்றின் சாற்றை வார்த்தார்.

172.பொழிப்புரை : இவ்வாறு திண்ணனார் பிழிந்து வார்த்த மருந்தினால் திருக்காளத்திப் பெருமானின் திருக்கண்ணிலிருந்து வரும் இரத்தம் வடிதல் குறைவுபடாது பெருகிடக் கண்டு, இன்றைக்கு எம்பெருமானுக்கு நேர்ந்த இந்நிலைமைக்கு என்னோ இனிச் செயல்? என்று எண்ணிப் பார்ப்பவராய் திண்ணனார், ஒருவருக்கு ஊனில் உற்ற நோயைத் தீர்ப்பதற்கு அதுபோன்ற ஊனையிடல் வேண்டும் என்னும் முதுமொழி ஒன்று தம் மனத்தில் தோன்ற உணர்ந்தார்.

கண்ணிடந்து அப்பல்

822. இதற்கினி என்கண் அம்பால்

இடந்தப்பின் எந்தை யார்கண்
 அதற்கிது மருந்தாய்ப் புண்ணீர்
 நிற்கவும் அடுக்கு மென்று
 மதர்த்தெழும் உள்ளத் தோடு
 மகிழ்ந்துமுன் னிருந்து தங்கண்
 முதற்சர மடுத்து வாங்கி
 முதல்வர்தங் கண்ணில் அப்ப. 173

குருதி நிற்க மகிழ்ச்சி கொள்ளுதல்

823. நின்றசெங் குருதி கண்டார்

நிலத்தினின் றேறப் பாய்ந்தார்
 குன்றென வளர்ந்த தோள்கள்
 கொட்டினார் கூத்து மாடி

குறிப்புரை : மனிதனின் உடல் உறுப்புக்களில் யாதானும் ஒன்று பழுதாகி விடில், அதற்குமாறாகப் பிறமனித உயிர்களின் உறுப்புகளை எடுத்துப் பொருத்தின், அப்பழுது நீங்குதல் இன்று கண்கூடாகப் பார்ப்பது ஒன்று. இவ்வரிய மருத்துவக் கலையைத் திண்ணனார் அறிந்தது கேள்வி அளவிலேயாம் எனினும் அதன் நினைவு இது பொழுது அவருக்குப் பெரிதும் உதவியாயிற்று. 'கற்றிலனாயினும் கேட்க அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றாந்துணை' (குறள், 414) எனவரும் திருக்குறள் நோக்குக.

173.பொழிப்புரை : இதற்கு இனி, எனது கண்ணை நான் அம்பால் இடந்து எம்பிரானின் புண்ணுடைய கண்ணில் அப்பினால், அக்கண்ணிற்கு எனது இக்கண் மருந்தாகிக் குருதி நிற்கவும் கூடும் என்று உள்ளத்து எழுந்த அந்நினைவால், பெருமிதம் கொண்டு, மகிழ்ந்து, திண்ணனார் ஓர் அம்பினை எடுத்துத் தம் கண்ணினை இடந்து, கையிடத்துக் கொண்டு, தம் முதல்வராய் காளத்தியப்பரின் கண்மீது அப்பிடலும்.

குறிப்புரை : கண்முதல் - கண்ணின் அடிப்பகுதி. சரம் மடுத்து - அம்பினால் இடந்து.

174.பொழிப்புரை : கண்ணில் நின்றும் வடிந்த குருதி நிற்பதைக் கண்டார், உடன் நிலத்தில் நின்றும் உயரத்துள்ளிப் பாய்ந்தார்.

நன்றுநான் செய்த இந்த

மதியென நகையும் தோன்ற

ஒன்றிய களிப்பி னாலே

உன்மத்தர் போல மிக்கார்.

174

இடக்கண்ணில் குருதிவரல்

824. வலத்திருக் கண்ணில் தங்கண்

அப்பிய வள்ள லார்தம்

நலத்தினைப் பின்னும் காட்ட

நாயனார் மற்றைக் கண்ணில்

உலப்பில்செங் குருதி பாயக்

கண்டனர் உலகில் வேடர்

குலப்பெரும் தவத்தால் வந்து

கொள்கையின் உம்பர் மேலார்.

175

மலை போன்று வளர்ந்த தம் தோள்களைக் கொட்டினார். கூத்தும் ஆடி, நான் செய்த இத்தீர்வு நன்று என்று புன்முறுவல் பூப்ப மனத்தில் பொருந்திய மகிழ்ச்சியாலே, தாம் ஓர் உன்மத்தன் (பித்துற்றவர்) போலாகி, அதில் மேம்பட்ட நிலையரானார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

175.பொழிப்புரை : பெருமானின் வலத் திருக்கண்ணில் தமது வலக்கண்ணை இடந்து அப்பிய வள்ளலாராய திண்ணனார், தம்பால் கொண்ட அன்பின் நலத்தை, மேலும் காட்டிக் காளத்தி மலையின்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமான், தமது மற்றைக் கண்ணாகிய இடக் கண்ணிலும் ஒழிவின்றிப் பெருகிடும் குருதி பாய்ந்திடச் செய்தனர். அதனைக் கண்ட இவ்வுலகில் வேடர்குலம் செய்த பெருந்தவத்தினால் வந்து தோன்றிய உயர்ந்த கோட்பாடுடைய தேவரின் மேம்பட்ட திண்ணனாரும்,

குறிப்புரை : உயர்ந்த கோட்பாடு - பெருமானிடத்துக் கொண்டிருக்கும் பேரன்பு, 'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை' (குறள், 80) ஆதலின் உயிர்கள் கொள்ளத்தக்க கொள்கைகளில் தலையாயது அன்பாம், எனவே இங்கு உயர்ந்த கோட்பாடு எனக் குறிப்பது அன்பேயாம்.

மகிழ்வுடன் இடக் கண்ணை அப்ப எண்ணல்

825. கண்டபின் கெட்டேன் ளங்கள்

காளத்தி யார்கண் ணொன்று
புண்தரு குருதி நிற்கமற்றைக்கண்
குருதி பொங்கி
மண்டும்மற் றிதனுக் கஞ்சேன்
மருந்துகைக் கண்டே னின்னும்
உண்டொரு கண்அக் கண்ணை
இடந்தப்பி யொழிப்பே னென்று.

176

826. கண்ணுதல் கண்ணில் தங்கண்

இடந்தப்பிற் காணும் நேர்பா
டெண்ணுவார் தம்பி ரான்தன்
திருக்கண்ணில் இடக்கா லூன்றி
உண்ணிறை காத லோடும்
ஒருதனிப் பகழி கொண்டு
திண்ணனார் கண்ணி லூன்றத்
தரித்திலர் தேவ தேவர்.

177

176.பொழிப்புரை : இதைக் கண்டதும், அந்தோ! நான் கெட்டேன்! எங்கள் காளத்தியார் தம் கண்களில் ஒன்றான வலத் திருக்கண்ணில் குருதி வருதல் நின்றிட, மற்றைக்கண்ணாய் இடக் கண்ணில் குருதி பொங்குகின்றதே! என்று எண்ணியவராய், இதற்கு யான் அஞ்ச மாட்டேன், மருந்து கையில் இருக்கக் கண்டேன், இன்னும் என்னிடத்தில் ஒரு கண் உண்டு, அக்கண்ணை நான் அம்பால் இடந்து எம் பெருமானுடைய கண்ணில் அப்பி, அக்கண்ணிலிருந்து வரும் குருதியையும் ஒழிப்பேன் என்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

177.பொழிப்புரை : நெற்றிக் கண்ணுடைய பெருமானின் இடத் திருக் கண்ணில் தமது இடக்கண்ணினை இடந்து அப்பிடற்கு, அக் கண்ணுள்ள இடம் மாறாது நேர்படுதற்காக, பெருமானின் இடத் திருக்கண்ணில், தமது இடக்காலை ஊன்றி, உளமகிழ்வுடன், ஒரு அம்பினை எடுத்துத் தம் இடக்கண்ணில் இடந்திட, அது கண்டு, தேவதேவராய் பெருமான் தரித்திலராகி,

கண் இடக்கும் கையை இறைவன் தடுத்தல்

827. செங்கண்வெள் விடையின் பாகர்

திண்ணனார் தம்மை ஆண்ட

அங்கணர் திருக்கா எத்தி

அற்புதர் திருக்கை யன்பர்

தங்கண்முன் னிடக்குங் கையைத்

தடுக்கமுன் றடுக்கு நாக

கங்கணர் அமுத வாக்குக்

கண்ணப்ப நிற்க வென்றே.

178

முனிவர் காண்டலும் மகிழ்தலும்

828. கானவர் பெருமா னார்தங்

கண்ணிடந் தப்பும் போதும்

குறிப்புரை : வலக்கண்ணை இழந்தநிலையில், இடக்கண்ணையும் இழந்து விடின், பெருமானின் இடக்கண் இருக்கும் இடம் தெரியாது. ஆதலின் அவ்விடத்தை அடையாளம் காண்டற்கு, ஏதுவாக இடக்காலை அவ்விடத்து ஊன்றினாராதலின் 'காணும் நேர்பாடு எண்ணுவார்' என்றார்.

178.பொழிப்புரை : சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளுவோரும், திண்ணனார் தம்மை ஆண்ட அருளாளரு மாகிய இறைவராய், திருக்காளத்தி மலையில் வியத்தகு நிலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானாரின் திருக்கை தோன்றி, திண்ணனார் தம் கண்ணை இடந்து தோண்டும் கையைத் தடுத்து நிற்ப, பாம்பினைத் திருக்கையில் அணிந்த அப்பெருமானின், அமுதமாய வாக்கு, 'கண்ணப்ப நிற்க! கண்ணப்ப நிற்க! கண்ணப்ப நிற்க!' என மும்முறை மொழிந்தருளுமாற்று.

குறிப்புரை : 'இன்னுரை யதனொடும் எழிற்சிவ லிங்கம் தன்னிடைப் பிறந்த தடமலர்க் கையா லன்னவன் தன்கை யம்பொடு மகப்படப், பிடித் தருளினன்.., .. ஆண்டகை, ஒருகை யாலுமிருகை பிடித்து.., ..நில்லு கண்ணப்ப! நில்லு கண்ணப்ப! என்அன்புடைத் தோன்றல் நில்லு கண்ணப்ப!..' (சூ.11 கண்.மறம்.வரி 147-152) என வரும் திருவாக்கினைக் காண்க. 'விரைசொல் அடுக்கே மூன்று வரம்பாகும்' என வரும் மரபிற்கேற்ப, மும்முறை அடுக்கி வந்தது.

179.பொழிப்புரை : வேடர் பெருமானாராம் திண்ணனார்.

ஊனமு துகந்த ஐயர்

உற்றுமுன் பிடிக்கும் போதும்

ஞானமா முனிவர் கண்டார்

நான்முகன் முதலா யுள்ள

வானவர் வளர்பூ மாரி

பொழிந்தனர் மறைகள் ஆர்ப்ப.

179

பெற்றபேறு

829. பேறினி யிதன்மேல் உண்டோ

பிரான்திருக் கண்ணில் வந்த

ஊறுகண் டஞ்சித் தங்கண்

இடந்தப்ப உதவுங் கையை

தமது கண்ணை இடந்து அப்பும் பொழுதும், அவர் படைத்த ஊனை அமுதாக உண்டு உகந்த அப்பெருமான், தன் அன்பர் அம்பால் இடக் கண்ணையும் இடக்கும்படி எடுத்த அவர் கையைப் பிடிக்கும் பொழுதும், ஞானம் மிகுந்த சிவகோசரியார் என்னும் பெருமுனிவர் கண்டார். நான்முகன் முதலாயுள்ள தேவர்கள் மகிழ்ந்து, பெருகும் கற்பகப் பூக்களாம் மழையினைச் சொரிந்தனர். நான்மறைகளும் முழங்கின.

குறிப்புரை : கண்ணப்பர் வரலாற்றைப் போற்றும் வண்ணம், கண்ணப்பர் திருமறம் என்ற பெயரில் நக்கீரதேவர், கல்லாடதேவர் ஆகிய இருவரும் இருநூல்கள் செய்துள்ளனர். இவற்றுள் நக்கீரதேவர் திருமறமே (தி.11) இவ்வரலாற்றிற்குப் பெரிதும் துணை நின்றுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

தத்தையாம் தாய்தந்தை நாகனாம் தன்பிறப்புப்

பொத்தப்பி நாட்டுப்பூர் வேடுவனாம் - தித்திக்கும்

திண்ணப்ப னாஞ்சிறுபேர் செய்தவத்தாற் காளத்திக்

கண்ணப்பனாய் நின்றான் காண்.

(தி.11 கண்ணப். மறம். இறுதி வெண்பா.)

என வரும் நக்கீரதேவரின் திருவாக்கினைக் காண்க.

180.பொழிப்புரை : பெருமானார் திருக்கண்ணில் வந்த ஊறாய புண்ணைக் கண்டு அஞ்சி, அதற்காகத் தமது இடக்கண்ணை இடக்க எடுத்த கண்ணப்ப நாயனாரின் கையை, ஆனேற்றுக் கொடியை உயர்த்தியருளிய பெருமானார் தம் கையால் பிடித்துக் கொண்டு,

ஏறுயர்த் தவர் தங் கையால்

பிடித்துக்கொண் டென்வ லத்தின்

மாறிலாய் நிற்க வென்று

மன்னுபே ரருள்பு ரிந்தார்.

180

830. மங்குல்வாழ் திருக்கா எத்தி

மன்னனார் கண்ணில் புண்ணீர்

தங்கணால் மாற்றப் பெற்ற

தலைவர்தாள் தலைமேற் கொண்டே

கங்கைவாழ் சடையார் வாழும்

கடவுளிற் கலய னாராம்

பொங்கிய புகழின் மிக்கார்

திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன்.

181

'ஒப்பில்லாத அன்பனே! என் வலப் பக்கத்தில் என்றும் நீ நிற்பாயாக' என எக்காலமும் குன்றாத சீர்மன்னி விளங்கும் பெரிய அருள் புரிந்தார். ஆதலின் இப்பேற்றினும் பெறத்தக்கதொரு பெரும்பயன் இல்லை என்பதாம்.

181.பொழிப்புரை : மேகங்கள் வாழுதற்கு இடனாய் திருக்காளத்தி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் திருக்கண்களில் கண்ட குருதியை, தமது கண்களினால் மாற்றும் பேறு பெற்ற தலைவராகிய கண்ணப்ப நாயனாரின் திருவடிகளை என் தலைமேற்கொண்டு, கங்கை வாழும் திருச்சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கடவுளில் வாழ்ந்த கலயனாராகிய புகழ் மேம்பட்டவரின் திருத்தொண்டினை, இனிக் கூறத் தொடங்குகின்றேன்.

கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

11. குங்குலியக் கலய நாயனார் புராணம்

தொகை

“கடவுளிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற் பூட்டி யெழிற்பனந்தாள்
சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகொடுத்
தாய்ந்தநற் குங்குலி யங்கொண்ட னற்புகைககாலனைமுன்
காய்ந்த அரற்கிட்ட தென்கட வுளிற் கலயனையே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 12

விரி

கடவுளின் வளம்

831. வாய்ந்தநீர் வளத்தா லோங்கி

மன்னிய பொன்னி நாட்டின்

ஏய்ந்தசீர் மறையோர் வாழும்

எயிற்பதி யெறிநீர்க் கங்கை

தோய்ந்தநீர் சடையார் பண்டு

தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக்

காய்ந்தசே வடியார் நீடி

யிருப்பது கடவு ராகும்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : திருக்கடவுளில் தோன்றிய குங்குலியக்கலய நாயனார்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : தம் மனைவியின் தாலியைக் கொடுத்து, நல்ல குங்குலியம் வாங்கிக் கலனைக் காய்ந்த கடவுர்ப் பெருமானுக்கு இட்ட திருக்கடவுர்க் கலயனாரை, சாய்ந்திருந்த திருப்பனந்தாள் சிவலிங்கப் பெருமானைக் கயிற்றைத் தம் கழுத்தில் பூட்டி நேர் நிற்கச் செய்தவர் எனக் கூறுவர்.

1.பொழிப்புரை : பொருந்திய நீர்வளத்தால் ஓங்கி நிலைபெற்று விளங்கிய காவிரியாற்றின் வளம் சிறந்த சோழ நாட்டில், பொருந்திய சிறப்பு மிக்க அந்தணர்கள் வாழும் மதில் சூழ்ந்ததொரு நகரமாக விளங்குவது, அலையெறியும் கங்கை சிறந்து விளங்கும்

832. வயலெலாம் விளைசெஞ் சாலி

வரம்பெலாம் வளையின் முத்தம்

அயலெலாம் வேள்விச் சாலை

அணையெலாங் கழுநீர்க் கற்றை

புயலெலாங் கமுகின் காடப்

புறமெலாம் அதன்சீர் போற்றல்

செயலெலாந் தொழில்க ளாறே

செழுந்திருக் கடவு ரென்றும்.

2

நீண்ட சடையையுடையாரும் முன்னொரு காலத்துத் தன் அடியவராகிய மார்க்கண்டேயர் மேல் பற்றும் படியாக வந்த காலனை உதைத்த சேவடியையுடையாருமாய பெருமான் என்றும் எழுந்தருளியிருப்பதான திருக்கடவுர் என்னும் திருப்பதியாகும்.

குறிப்புரை : எயில் - மதில். தொண்டர் - மார்க்கண்டேயர். பொன்னி நாடு என்பதால் நீர்(தீர்த்து)ச் சிறப்பும், மறையோர் வாழும் எயிற்பதி என்பதால் பதி(தல)ச் சிறப்பும், 'எறிநீர்க் கங்கை.....கூடியிருப்பது' என்பதால் மூர்த்திச் சிறப்பும் குறித்தவாறாம். 'கங்கை தோய்ந்த சடையார்' என்பதால் பொது வகையானும், 'தொண்டர்மேல் வந்த கூற்றைக் காய்ந்தவர்' என்பதால் சிறப்பு வகையானும் உலகைக் காத்தல் தோன்ற நின்றது.

2.பொழிப்புரை : அங்குள்ள வயல்கள் யாவற்றிலும் செஞ்சாலி என்னும் வகையான நெல் விளைந்துளது. வரம்புகள் (வரப்புகள்) யாவற்றிலும் சங்குகள் ஈன்ற முத்துகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வயல்களின் அயலிடங்கள் யாவிலும் வேள்விச் சாலைகள் நிறைந்து விளங்குகின்றன. நீரை மடுத்து நிற்கும் அணைகள் யாவிலும் செங்கழுநீர்ப்பூக்கள் திரட்சியாக உள. அங்குள்ள கமுகஞ் சோலைகள் யாவின் மேலும் மேகங்கள் படிந்துள. அவ்வூர்ப் புறத்து இருக்கும் ஊர்கள் யாவும் திருக்கடவுரின் சீரைப் போற்றி மகிழும் சிறப்பினை உடையன. அங்குளோரின் செயல்கள் யாவும் அறநெறி திறம்பாதனவாகும். அத்தகைய ஊரே திருக்கடவுராகும்.

குறிப்புரை : வளை - சங்கு. கமுகு - பாக்கு மரம்

833. குடங்கையின் அகன்ற உண்கண்

கடைசியர் குழுமி யாடும்

இடம்படு பண்ணை தோறும்

எழுவன மருதம் பாடல்

வடம்புரி முந்நூல் மார்பின்

வைதிக மறையோர் செய்கைச்

சடங்குடை இடங்கள் தோறும்

எழுவன சாமம் பாடல்.

3

834. துங்கநீள் மருப்பின் மேதி

படிந்துபால் சொரிந்த வாவிச்

செங்கயல் பாய்ந்து வாசக்

கமலமும் தீம்பால் நாறும்

மங்குல்தோய் மாடச் சாலை

மருங்கிறை யொதுங்கு மஞ்சம்

அங்கவை பொழிந்த நீரும்

ஆகுதிப் புகைப்பால் நாறும்.

4

3.பொழிப்புரை : அகங்கையினும் அகன்று மை தீட்டப் பெற்ற கண்களுடன் வயலில் களையெடுக்கும் பெண்கள், எழிலுடன் கூடியாடும் இடமாய வயல்தோறும், மருதப் பாடல்கள் எழுவன. வடம்போல முறுக்கப்பெற்ற முப்புரிநூலைச் சிறப்புடன் அணிந்த மார்பினையுடைய வைதிக நெறிநின்ற அந்தணர்களுடைய செயல்களாகிய வேள்விகள் நடைபெறும் இடந்தோறும், சாமகானம் எனும் மறையோசையின் இசை எழும்.

4.பொழிப்புரை : மேன்மைபொருந்திய உயர்வுடன் நீண்ட கொம்பினையுடைய எருமைகள் தாமாகப் பால்சொரிந்த குளங்களில், செங்கயல் மீன்கள் பாய்ந்தோடலால், அங்கு அவைகளால் தெளித்திடப் பெறுகின்ற பாலுடன் சேர்ந்த நீர், தாமரை மலர்களில் பட, அதனால் நறுமணமுடைய தாமரை மலர்களும், இனிய பால் மணம் கமழ்ந்து நிற்கும். அதுவன்றியும், மேகங்கள் தோயும் மாடங்களின் மருங்கில் ஒரு சிறிது நேரம் படிந்திடும் மேகங்களும் அவை பொழிந்த நீரும், அந்தணர் வேள்வியில் வளர்த்திடும் ஓம்புகையில் தோயலால், அவ் ஓம்புகையின் இனிய மணம் அவற்றில் கமழ்ந்து நிற்கும்.

835. மருவிய திருவின் மிக்க
வளம்பதி அதனில் வாழ்வார்
அருமறை முந்நூல் மார்பின்
அந்தணர் கலயர் என்பார்
பெருநதி அணியும் வேணிப்
பிரான்கழல் பேணி நாளும்
உருகிய அன்பு கூர்ந்த
சிந்தையார் ஒழுக்க மிக்கார். 5
836. பாலனாம் மறையோன் பற்றப்
பயங்கெடுத் தருளு மாற்றால்
மாலுநான் முகனுங் காணா
வடிவுகொண் டெதிரே வந்து
காலனார் உயிர்செற் றார்க்குக்
கமழ்ந்தகுங் குலியத் தூபம்
சாலவே நிறைந்து விம்ம
இடும்பணி தலைநின் றுள்ளார். 6

குறிப்புரை : தாமரையில் எருமைப்பாலின் மணமும், மேகத்தினின்றும் பொழிகின்ற நீரில் ஓம நறும் புகையின் மணமும் கமழுகின்றன.

5.பொழிப்புரை : பொருந்திய திருவின் சிறப்பினால் மிக்க வளமுடைய அத்திருப்பதியில் வாழ்பவராகிய அரிய மறை வழி நிற்கும் கலயனார் என்னும் பெயருடைய அந்தணர், காங்கையை அணிந்த சிவபெருமான் திருவடிகளைப் பேணி நாள்தொறும் வணங்குபவர்; அன்பு கூர்ந்த சிந்தையார்; ஒழுக்கத்தில் மிக்கவர்.

குறிப்புரை : கலயம் - கலசம் அல்லது குடம் என்று பொருள்படும். தேவர்கள் கொணர்ந்த அமிர்த கலசமே சிவலிங்கத் திருமேனி கொண்டு வீற்றிருந்தருளும் இடமாகிய திருக்கடவுர் ஆகும். அங்குள்ள பெருமானின் திருப்பெயர் அமிர்தகடேசுவரர் என்பதாம். அப்பெருமானின் திருப்பெயரின் சுருக்கமாகவே கலயனார் எனும் பெயர் அமைந்தது.

6.பொழிப்புரை : அவர், பாலரும் மறையவருமாகிய மார்க்கண்டேயர், தம்மைப் பற்றிக்கொள்ள அவருக்கு நேர்ந்த

837. கங்கைநீர் கலிக்கும் சென்னிக்

கண்ணுதல் எம்பி ராற்குப்

பொங்குகுங் குலியத் தூபம்

பொலிவுறப் போற்றிச் செல்ல

அங்கவ ரருளி னாலே

வறுமைவந் தடைந்த பின்னும்

தங்கள்நா யகர்க்குத் தாமுன்

செய்பணி தவாமை யுய்த்தார்.

7

வறுமையிலும் வழவாமை

838. இந்நெறி ஒழுகு நாளில்

இலம்பாடு நீடு செல்ல

நன்னிலம் முற்றும் விற்பும்

நாடிய அடிமை விற்பும்

அச்சத்தைக் கெடுத்து, மாலும் அயனும் தேடிக் காணாத வடிவு கொண்டு அவர் முன்பு எழுந்தருளிவந்து, இயமனை உதைத்தருளி, அவன் அரிய உயிரைத் தொலைத்திட்ட சேவடியை உடையவராய் பெருமானுக்கு, நாள் தொறும் நறுமணமுடைய குங்குலியத் தூபம் இடுகின்ற பணியையே தலையாயதொரு பணியாகச் செய்துவரும் பேறுடையவர்.

குறிப்புரை : இயமனை உதைத்தருளிய திருவுருவம் கால சம்கார மூர்த்தி எனப் போற்றப் பெற்று வருகிறது.

7.பொழிப்புரை : கங்கையாறு ஒலித்திடும் திருச்சடையுடன், நெற்றியில் கண்ணும் கொண்ட பெருமானுக்கு, மேன்மேலும் நறுமணம் சிறக்கும் குங்குலிய மணம் கமழ்ந்து பொலிவுறும்படி, நாள்தோறும் பணிசெய்து வரும் அவருக்கு, பெருமானார் திருவருளினாலே அங்கு வறுமை வந்து அடைய, அதன்பின்பும் தம் தலைவராய் பெருமானுக்குத் தாம் முன்பிருந்து செய்துவரும் குங்குலியத் தூபம் இடும் பணியைத் தவறாமல் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை : கலிக்கும் - ஒலிக்கும்.

8.பொழிப்புரை : இந்நெறியில் ஒழுகிவரும் காலத்தில், இவர்க்குற்ற வறுமை மேலும் பெருக, இவர் தம் நல்ல நிலங்கள் யாவற்றையும் விற்பும், தமக்குரிய அடிமைகளை விற்பும், இவ்வாறாகப்

பன்னெடுந் தனங்கள் மாளப்

பயில்மனை வாழ்க்கை தன்னின்

மன்னிய சுற்றத் தோடு

மக்களும் வருந்தி னார்கள்.

8

மனைவியார் தாலிகெடுத்து நெற்கொள வேண்டல்

839. யாதொன்றும் இல்லை யாகி

இருபக லுணவு மாறிப்

பேதுறும் மைந்த ரோடும்

பெருகுசுற் றத்தை நோக்கிக்

காதல்செய் மனைவி யார்தங்

கணவனார் கலய னார்கைக்

கோதில்மங் கலநூல் தாலி

கொடுத்துநெற் கொள்ளு மென்றார் 9

பெருஞ் செல்வங்கள் யாவும் தீர்ந்து போக, இவர் நடத்திவரும் இல்வாழ்க்கையில், இவருடன் இருந்து வரும் சுற்றத்தாருடன் மக்களும் உணவில் லாமல் பசியால் வருந்தினார்கள்.

9.பொழிப்புரை : யாதொரு பொருளும் இவர் பால் இலதாக, இரு பொழுதுகளும் தொடர்ந்து உணவு அருந்தாமையின் வாடி, தம் மக்களுடன் பெருகுகின்ற தம் சுற்றத்தவரையும் கண்டு, அவர்க்குற்ற பசிப் பிணியினை நீக்கிட வேண்டுமென நினைவுற்று, கலயனார் பால் காதலுடைய மனைவியார், தம் கணவனார் கையில், குற்றமிலாத தமது திருமங்கல நாணைக் கழற்றிக் கொடுத்து, 'நீர் இதைக் கொண்டு நெல்வாங்கி வாரும்' என விடுத்தார்.

குறிப்புரை : திருமங்கல நாண் எந்நிலையிலும் கொடுத்தற் கரியது. 'ஈதற்கரிய இழையணி' (புறநா. 127) என்னும் புறநானூறும். அதனையும் உணவிற்காகக் கொடுத்தனள் எனவே பசிப்பிணி என்னும் பாவியது கொடுமையை அறிய இயலுகிறது.

840. அப்பொழு ததனைக் கொண்டு

நெற்கொள்வான் அவரும் போக

ஒப்பில்குங் குலியங் கொண்டோர்

வணிகனும் எதிர்வந் துற்றான்

இப்பொதி யென்கொல் என்றார்

உள்ளவா றியம்பக் கேட்டு

முப்புரி வெண்ணூல் மாப்பர்

முகமலர்ந் தீதனைச் சொன்னார். 10

841. ஆறுசெஞ் சடைமேல் வைத்த

அங்கணர் பூசைக் கான

நாறுகுங் குலியம் ஈதேல்

நானின்று பெற்றேன் நல்ல

பேறுமற் றிதன்மே லுண்டோ

பெறாப்பேறு பெற்று வைத்து

வேறினிக் கொள்வ தென்னென்

றுரைத்தெழும் விருப்பின் மிக்கார். 11

10.பொழிப்புரை : அப்பொழுது அத்திருமங்கல நாணை வாங்கிக் கொண்டு, நெற்கொள்வதற்கு எனக் குங்குலியக்கலய நாயனார் போதலும், ஒப்பில்லாத குங்குலியப் பொதியினைச் சுமந்துகொண்டு ஒரு வணிகனும்எதிர்வரக் கண்ணுற்ற நாயனார், 'இப்பொதியில் என்ன?' என வினவலும், 'அது புகைத்தற்குரிய நறுமணமுடைய குங்குலியம்' என்று அவ்வணிகன் சொல்லலும், அது கேட்ட முப்புரிகளாலான வெண்மையான நூலணிந்த மாப்பராகிய குங்குலியக்கலய நாயனாரும் முகம் மலர்ந்து பின்வருமாறு சொல்வாராயினர்.

11.பொழிப்புரை : கங்கையாற்றைச் செஞ்சடைமேல் வைத்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானின் பூசனைக்கு ஏற்றதான நல்ல மணம் தரும் குங்குலியம் ஈதெனில், நான் எந்நாளும் பெறாததொரு பேறு இன்று பெற்றேன். இதனினும் இன்னொரு பேறு மேலானது ஒன்று எனக்கு உண்டோ? பெறுதற்குரிய பேற்றினைப் பெற்றும் வேறு, இனிப் பெறத்தக்கது என்? என்று கூறி, அக் குங்குலியத்தை வாங்குதற்குப் பெரு விருப்புடையராய்.

842. பொன்தரத் தாரு மென்று

புகன்றிட வணிகன் தானும்

என்தர விசைந்த தென்னத்

தாலியைக் கலயர் ஈந்தார்

அன்றவன் அதனை வாங்கி

அப்பொதி கொடுப்பக் கொண்டு

நின்றிலர் விரைந்து சென்றார்

நிறைந்தெழு களிப்பி னோடும்.

12

கலயரின் அயர்வில் தொண்டு

843. விடையவர் வீரட் டானம்

விரைந்துசென் றெய்தி என்னை

உடையவர் எம்மை யாளும்

ஒருவர்தம் பண்டா ரத்தில்

அடைவுற ஒடுக்கி யெல்லாம்

அயர்த்தெழும் அன்பு பொங்கச்

சடையவர் மலர்த்தாள் போற்றி

இருந்தனர் தமக்கொப் பில்லார்.

13

12.பொழிப்புரை : வணிகனை நோக்கி, 'நான் பொன் தர நீர் இக்குங்குலியத்தைத் தாரும்' என்றலும், வணிகனும் அவரை நோக்கி, 'எவ்வளவு பொன் இதற்குக் கொடுப்பீர்' என்ன, கலயனாரும் தம் மனைவியாரின் தாலியைக் கொடுத்தலும், அவ்வணிகன், அதனை வாங்கிக் கொண்டு அப்பொதியினைக் கொடுப்பக் கொண்டு, அங்கு நில்லாது தம் மனத்தில் நிறைந்து எழும் மகிழ்ச்சியோடு விரைந்து சென்றார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

13.பொழிப்புரை : ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட பெருமானாரின் வீரட்டானத்திற்கு விரைந்து சென்று, எம்மை அடியவராக உடையவரும், முழுமையாக என்னை ஆட்கொண்டருளி வருகின்ற ஒப்பற்ற பெருமையுடையவருமாகிய பெருமானின் பண்டாரத்தில் (களஞ்சியத்தில்) அப்பொதியினை முழுமையாகச் சேமித்து வைத்து, உலகியற் செயல்கள் யாவற்றையும் மறந்து, எழுகின்ற அன்பு பொங்கிட, திருச்சடையையுடைய பெருமானின் திருவடி மலர்களைப் போற்றுதல்

844. அன்பராங் கிருப்ப நம்பர்

அருளினால் அளகை வேந்தன்
தன்பெரு நிதியந் தூர்த்துத்
தரணிமேல் நெருங்க எங்கும்
பொன்பயில் குவையும் நெல்லும்
பொருவில்பல் வளனும் பொங்க
மன்பெரும் செல்வ மாக்கி
வைத்தனன் மனையில் நீட.

14

மனைவியார் கனவில் இறைவன் அருளல்

845. மற்றவர் மனைவி யாரும்

மக்களும் பசியால் வாடி
அற்றைநா ளிரவு தன்னில்
அயர்வுறத் துயிலும் போதில்

புரிந்து, தமக்கு ஒப்பில்லாத குங்குலியக்கலய நாயனார் அங்கு இருந்தார்.

குறிப்புரை : 'பாரம் ஈசன் பணியலது ஒன்றிலார்' (தி.12 சரு. 1-4 பா.9) என்பதற்கு ஏற்ப, நாயனாரின் திருவுள்ளம் அமைந்திருந்தமையின் உலகியலுணர்வு தானே தூர்வதாயிற்று.

14.பொழிப்புரை : பேரன்பினராய குங்குலியக்கலய நாயனார் இவ்வாறு கோயிலில் இருப்ப, பெருமானின் திருவருளிணாலே அளகை வேந்தனாகிய குபேரன், தன்பெருநிதியைத் தனதுலகில் முழுவதும் இல்லையாகச் செய்து இந்நிலவுலகில் நெருங்குமாறு, பொற்குவியலும் நெல்லும் ஒப்பற்ற பிற பொருள்களாலான பல வளங்களும் பெருகிப் பொலியுமாறு, அவர்தம் திருமனையில் நிரப்பி வைத்தனன்.

குறிப்புரை : 'நம்செயல் அற்று இந்த நாம் அற்றபின், நாதன் தன்செயல் தானே என்று உந்தீபற' (திருவுந். 6) என்ற ஞான நூற் கருத்தும் நோக்குக.

15.பொழிப்புரை : (கணவனார் கையில் தனது தாலியைக் கொடுத்து நெல்லுக்காகக் காத்திருந்த) மனைவியாரும் மக்களும் பசியால் வாடி அன்றைய நாள் இரவு பசியின் சோர்வால் துயிலுங்கால்,

நற்றவக் கொடிய னார்க்குக்

கனவிடை நாதன் நல்கத்

தெற்றென உணர்ந்து செல்வங்

கண்டபின் சிந்தை செய்வார்.

15

846. கொம்பனா ரில்ல மெங்கும்

குறைவிலா நிறைவிற் காணும்

அம்பொனின் குவையும் நெல்லும்

அரிசியும் முதலா யுள்ள

எம்பிரான் அருளாம் என்றே

இருகரங் குவித்துப் போற்றித்

தம்பெருங் கணவ னார்க்குத்

திருவமு தமைக்கச் சார்ந்தார்.

16

கலயனார் கனவில் இறைவன் அருளல்

847. காலனைக் காய்ந்த செய்ய

காலனார் கலய னாராம்

ஆலுமன் புடைய சிந்தை

அடியவ ரறியு மாற்றால்

நல்ல தவத்தின் கொடிபோன்ற அம் மனைவியாரின் கனவில், பெருமான் தோன்றி, இத்திருவெல்லாம் வழங்கியருளியமையை அறிவுறுத்தலும், உடன் மனைவியார் உணர்ந்து விழித்து, தம் மனை நிறையப் பொலியும் செல்வத்தைக் கண்டு, பின் மேலும் செய்யத் தக்கதை எண்ணுவாராய்.

16.பொழிப்புரை : பூங்கொடியையொத்த பேரழகுடைய அம்மையார் 'தமது மனையில், எவ்விடமும் குறைவிலாது நிறைவாகக் காணப் பெறும் அழகிய பொற்குவியலும் நெல்லும் அரிசியும் முதலாக உள்ள இவையாவும் எம்பெருமான் எமக்கு அருள் புரிந்தவையாகும்' என்று இருகைகளையும் கூப்பி, ஈசன் அருளை வணங்கித், தமது பெருங் கணவனாருக்குத் திருவமுது சமைத்திடத் தொடங்கலுற்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

17.பொழிப்புரை : இயமனை உதைத்து வீழ்த்திய செவ்விய திருவடிகளை உடைய பெருமானும், தம் திருவடியின்கண் பெரும்

சாலநீ பசித்தாய் உன்தன்

தடநெடு மனையில் நண்ணிப்

பாலின்இன் அடிசில் உண்டு

பருவரல் ஒழிக வவன்றார்.

17

கலயனார் இறபுகக் காதலியார் வருந்தோம்பல்

848. கலயனார் அதனைக் கேளாக்

கைதொழு திறைஞ்சிக் கங்கை

அலைபுனற் சென்னி யார்தம்

அருள்மறுத் திருக்க அஞ்சித்

தலைமிசைப் பணிமேற் கொண்டு

சங்கரன் கோயில் நின்று

மலைநிகர் மாட வீதி

மருங்குதம் மனையைச் சார்ந்தார். 18

849. இல்லத்தில் சென்று புக்கார்

இருநிதிக் குவைகள் ஆர்ந்த

செல்வத்தைக் கண்டு நின்று

திருமனை யாரை நோக்கி

பற்றினைக் கொண்டிருக்கும் கலயனார் அறியும் படியாக, 'அன்பனே ! நீ மிகவும் பசித்தாய், உன்னுடைய விரிந்த நீண்ட பெருமனைக்குச் சென்று பால் சுவையுடன் கூடிய இனிய அமுதை உண்டு, உனது பசித் துன்பத்தினின்றும் நீங்குவாயாக!' என்று அருள் புரிந்தார்.

18.பொழிப்புரை : குங்குலியக் கலயனாரும் அதனைக் கேட்டுப், பெருமானைக் கைதொழுது வணங்கி, அலைகளையுடைய கங்கை யாற்றின் நீரைச் சடைமீது கொண்ட சிவபெருமானின் அருளை, மறுத்து அங்கிருக்க அஞ்சி, இறைவனின் அருளாணையைத் தலைமேல் கொண்டு, கோயிலினின்றும் நீங்கி, மலையை நிகர்த்த மாடங்களுடன் கூடிய வீதியின் அருகிலிருக்கும் தம் மனையைச் சேர்ந்தார்.

19.பொழிப்புரை : தமது மனையில் குங்குலியக் கலயனார் சென்று புகுந்தார். அப்பொழுது குபேரனின் நிதிக்குவியல் எங்கும் பொலிந்திருப்பதைக் கண்டு, நின்று, பேரழகுடைய தம் மனைவியாரை

வில்லொத்த நுதலாய் இந்த

விளைவெலாம் என்கொல் என்ன

அல்லொத்த கண்டன் எம்மான்

அருள்தர வந்த தென்றார்.

19

850. மின்னிடை மடவார் கூற

மிக்கசீர்க் கலய னார்தாம்

மன்னிய பெருஞ்செல் வத்து

வளமலி சிறப்பை நோக்கி

என்னையும் ஆளுந் தன்மைத்

தெந்தைஎம் பெருமான் ஈசன்

தன்னருள் இருந்த வண்ணம்

என்றுகை தலைமேற் கொண்டார்.

20

851. பதுமநற் நிருவின் மிக்கார்

பரிகலந் திருத்திக் கொண்டு

கதுமெனக் கணவ னாரைக்

கண்ணுதற் கன்ப ரோடும்

நோக்கி, 'வில்லை ஒத்த அழகிய நெற்றியையுடையவளே! இவ்வரிய விளைவுகள் எல்லாம் எங்ஙனம் வந்தது?' என்று வினவ, அவரும், 'கரிய கழுத்தினையுடைய பெருமானது அருளினால் கிட்டியது' என்றார்.

20.பொழிப்புரை : மின்னல் போலும் சிற்றிடையையுடைய அம்மையார் இவ்வாறு கூறலும், மிக்க சிறப்பையுடைய குங்குலியக் கலயனாரும், தமது மனையில், விளங்கிய பெருஞ் செல்வத்தின் வளம் மலிந்த சிறப்பை நோக்கி, 'ஒன்றற்கும் பற்றாத என்னையும் ஆண்டு கொள்ளும் தன்மைக்கு, எந்தையும் எம் பெருமானுமான ஈசனின் அருள் இருந்த வண்ணம் தான் என்னே? என இறைவனின் அருளை நினைந்து களி கூர்ந்து நிற்பார், தம் கரங்களை உச்சிமீது கூப்பிய நிலையில் நின்று போற்றினார்.

21.பொழிப்புரை : தாமரை மலரில் இருக்கும் திருமகளினும் அழகு மிக்கவராய் அம்மனைவியார், உணவு அருந்துதற்குரிய வாழையிலையைத் திருந்த அமைத்து, விரைவுடன் தமது கணவனாரை அங்கிருந்த சிவனடியார்களுடன் சேரக் கூட்டி, விதிமுறை மாறாது விளக்கு

விதிமுறை தீபம் ஏந்தி

மேவும்இன் அடிசில் ஊட்ட

அதுநுகர்ந் தின்பம் ஆர்ந்தார்

அருமறைக் கலய னார்தாம்.

21

852. ஊர்தொறும் பலிகொண் டுய்க்கும்

ஒருவன தருளி னாலே

பாரினில் ஆர்ந்த செல்வம்

உடையராம் பண்பில் நீடிச்

சீருடை அடிசில் நல்ல

செழுங்கறி தயிர்நெய் பாலால்

ஆர்தரு காதல் கூர

அடியவர்க் குதவும் நாளில்.

22

திருப்பனந்தாளில் பெருமானாரின் செம்மைகாண அரசன் ஆர்வம்

853. சொங்கண்வெள் ளேற்றின் பாகன்

திருப்பனந் தாளின் மேவும்

அங்கணன் செம்மை கண்டு

கும்பிட அரசன் ஆர்வம்

ஏற்றித், தாம் சமைத்து வைத்திருந்த இனிய சோற்றினை உண்பிக்க, அவ்வமுதை உண்டு, இன்பமுற விளங்கினார் அழியாத மறை நெறி நின்ற குங்குலியக் கலயனார்.

குறிப்புரை : பரிகலம் - உண்கலம்: வாழையிலை.

22.பொழிப்புரை : ஊர்தொறும் பிச்சை ஏற்றுத்தன் அடியார்களை உய்யக் கொள்ளும் ஒப்பற்ற சிவபரஞ்சடரின் இனிய நல் அருளினாலே, இந்நிலவுலகில் நிறைந்த செல்வமுடையவர் இவர் எனும்படி, குங்குலியக் கலயர் பண்பால் பெருகி, சீருடைய சோறு, நல்ல சுவையான கறி, தயிர், நெய், பால், ஆகிய சிறந்த சுவைமிக்க உணவு வகைகளால் மேல்மேல் வளரும் அன்புகூர்ந்திடச் சிவனடியார்களுக்கு உதவி வருகின்ற நாள்களில்.

23.பொழிப்புரை : சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றினை ஊர்தியாகக் கொண்டு, உமையொரு கூறராய் வீற்றிருப்பவரும்

பொங்கித்தன் வேழம் எல்லாம்

பூட்டவும் நேர்நில் லாமைக்

கங்கலும் பகலும் தீராக்

கவலையுற் றழுங்கிச் செல்ல.

23.

கலயனார் திருப்பனந்தாளுக்குச் சேறல்

854. மன்னவன் வருத்தங் கேட்டு

மாசறு புகழின் மிக்க

நன்னெறிக் கலய னார்தாம்

நாதனை நேரே காணும்

அந்நெறி தலைநின் றான்என்

றரசனை விரும்பித் தாமும்

மின்னெறித் தனைய வேணி

விகிந்தனை வணங்க வந்தார்.

24

திருப்பனந்தாளில் தாடகை யீச்சரம் என்னும் திருக்கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய பெருமானும் ஆன இறைவரின் திருவுருவம் சாய்ந்திருத்தலை நீக்கி, அவரை நேர் நிற்கக் கண்டு வணங்கிட வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் கொண்ட அரசன், தன் அன்புமீதார தன் நாட்டிலுள்ள யானைகள் எல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுக்கவும், அத்திருமேனி நேர்நில்லாமை கண்டு, இரவும் பகலுமாகத் தீராத கவலையடைந்து, வருத்தமுற்று வருதலும்.

குறிப்புரை : தாடகையெனும் பத்தீமையுடைய பெண் ஒருத்தி, நாளும் பெருமானை வழிபட்டுவர, ஒருநாள் அப்பெருமானுக்கு மாலை யணிந்து மகிழ் விருப்புற்ற நிலையில், தன் ஆடை நெகிழ், அதுகண்ட இறைவன் அவள் பெண்மைக்கு இழுக்கு நேரா வண்ணம், தலை சாய்த்து, அம்மாலையை ஏற்றனன். அன்று சாய்ந்த திருமேனி அப் படியே இருக்கக் கண்ட அரசன், நிமிர்த்த எண்ணி, இவ்வாறு செய்தனன்.

24.பொழிப்புரை : அரசனுடைய இவ்வருத்தத்தைக் கேட்டமாசற்ற புகழ் மிகுந்த நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்து வரும் கலயனார் தாமும், அப்பெருமானை நேராக நிலைபெறக் கண்டு கும்பிட வேண்டும் எனும் விருப்புடன் நிற்கும் அரசனைத் தாமும் காணப் பெரிதும் விரும்பியதோடு, மின்னல் என விளங்கும் நீண்ட சடையையுடைய கருணையுடையவரான சிவபெருமானை வணங்க வந்தார்.

855. மழுவுடைச் செய்ய கையர்

கோயில்கள் மருங்கு சென்று
தொழுதுபோந் தன்பி னோடும்
தொன்மறை நெறிவ ழாமை
முழுதுல கினையும் போற்ற
மூன்றெரி புரப்போர் வாழும்
செழுமலர்ச் சோலை வேலித்
திருப்பனந் தாளிற் சேர்ந்தார்.

25

856. காதலால் அரசன் உற்ற

வருத்தமுங் களிற்றி னோடும்
தீதிலாச் சேனை செய்யும்
திருப்பணி நேர்ப டாமை
மேதினி மிசையே எய்த்து
வீழ்ந்திளைப் பதுவும் நோக்கி
மாதவக் கலயர் தாமும்
மனத்தினில் வருத்தம் எய்தி.

26

குறிப்புரை : இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

25.பொழிப்புரை : மழுப்படையை ஏந்திய செழுமையான கையினை உடையவரான பெருமானாரின் திருக்கோவில்கள் பல, தாம் செல்லும் வழியிடை யில் இருப்பக் கண்டு, தொழுது, அன்பினோடும் வணங்கிச் செல்பவர், மறைநெறிவழாமலும், மூவுலகங்களும் போற்ற முத்தியை ஓம்பியும் வரும் அந்தணர்கள் வாழும் சோலைகள் கழ்ந்த திருப்பனந்தாளுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

26.பொழிப்புரை : பெருமானை நேர்காண வேண்டும் எனும் காதலால், அவ்வரசன் கொண்டிருக்கும் வருத்தத்தினையும், யானையோடு குற்றமற்ற தானையும், தாம் செய்துவரும் திருப்பணியால் திருவுருவம் நேர்படாமை கண்டு, நிலத்தின்மீது களைத்து வீழ்ந்து, இளைப்பதனையும் பார்த்து, பெருந் தவமுடைய குங்குலியக் கலயனார் தாமும் மனத்தினில் மிகு வருத்தம் கொண்டு.

குறிப்புரை : திருப்பணி - பெருமானின் திருமேனியில் கயிறிட்டு அது நிமிரும் வண்ணம் அக்கயிற்றைத் தானையும் யானைகளுமாக இழுத்துக் கொண்டிருக்கும் பணி.

857. சேனையும் ஆனை பூண்ட

திரளுமெய்த் தெழாமை நோக்கி
யானுமில் விளைப்புற் றெய்க்கும்
இதுபெற வேண்டு மென்று
தேனலர் கொன்றை யார்தம்
திருமேனிப் பூங்கச் சேய்ந்த
மானவன் கயிறு பூண்டு

கழுத்தினால் வருந்த லுற்றார்.

27

அண்ணலார் நேரே நின்றார்

858. நண்ணிய ஒருமை யன்பின்

நாருறு பாசத் தாலே
திண்ணிய தொண்டர் பூட்டி
இளைத்தபின் திறம்பி நிற்க
ஒண்ணுமோ கலய னார்தம்
ஒருப்பாடு கண்ட போதே
அண்ணலார் நேரே நின்றார்

அமரரும் விசும்பில் ஆர்த்தார்.

28

27.பொழிப்புரை : சேனையும் யானைகளும் இழுத்துக் களைத்து நிலத்தில் வீழ்ந்து அவை எழமுடியாதபடி கிடந்திடும் அந்நிலையைக் கலயனார் நோக்கி, 'நானும் இவ்விளைப்பினைப் பொருந்தி மெலியும் பேற்றைப் பெற வேண்டும்' என்று தேன் நிறைந்த கொன்றை மாலை சூடிய சிவபெருமானின் சிவலிங்கத் திருமேனியில் அழகிய கச்சினோடு பூட்டியிருந்த பெருங்கயிற்றைப் பூட்டித்தம் கழுத்தினால் இழுக்கலுற்றார்.

குறிப்புரை : சேனையும் ஆனையும் பெற்ற இளைப்பினைப்பெற வேண்டும் என நினைத்தனரேயன்றித், தாம் நிமிர்த்துவிடுவோம் எனும் முனைப்புடன் அப்பணியைச் செய்ய முற்பட்டார் அல்லர். அவ்வரிய பண்பே திருமேனி நிமிரக் காரணமாயிற்று. 'தாழ்வெனும் தன்மை யோடு சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறல் அரிது,' (சிவ. சித்தி. சுபக். சூ.2, 91) 'யான் எனது என்று அற்ற இடமே திருவடியா' (குமர. கந்தர். 34) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

28.பொழிப்புரை : கலயனார், பொருந்திய ஒரு நெறிய மனம்

859. பார்மிசை நெருங்க எங்கும்

பரப்பினர் பயில்பு மாரி

தேர்மலி தானை மன்னன்

சேனையும் களிறும் எல்லாம்

கார்பெறு கானம் போலக்

களித்தன கைகள் கூப்பி

வார்கழல் வேந்தன் தொண்டர்

மலரடி தலைமேல் வைத்து

29

860. விண்பயில் புரங்கள் வேவ

வைதிகத் தேரின் மேருத்

திண்சிலை குனிய நின்றார்

செந்நிலை காணச் செய்தீர்

மண்பகிர்ந் தவனுங் காணா

மலரடி யிரண்டும் யாரே

பண்புடை யடியார் அல்லால்

பரிந்துநேர் காண வல்லார்.

30

கொண்டு அன்பு என்னும் திண்ணிய நாரால் கழுத்தில் பூட்டி இழுத்து வருத்தமுற்ற பின்னரும், பெருமான் தம் திருஉருவத்தைச் சாய்த்து நிற்க முடியுமோ? கலயனாரின் ஒருமை அன்பின் திறத்தைக் கண்ட அமையத்தேயே பெருமான் நேராக நின்றார். தேவர்களும் அது கண்டு மகிழ்வொலி செய்தனர்.

29.பொழிப்புரை : நிலவுலகெங்கும் மலர் மழை பொழிந்தனர். இதனைக் கண்ணுற்ற தேர்ப்படை மிகுந்த அரசனது சேனையும் யானையும் எல்லாம் மழையைப் பெற்றுத் தளிர்ந்து மலரும் சோலைகளைப் போல உளம் குளிர்ந்து களித்தன. அதுபொழுது, வீரக் கழலை அணிந்த அரசன் தன் கைகளைக் கூப்பித் தொழுது குங்குலியக் கலய நாயனாரின் மலரடிகளைத் தன் தலைமேல் கொண்டு.

30.பொழிப்புரை : 'வானில் நிலவும் முப்புரங்களும் எரியுண்ண, நான்மறைகளாய தேர்மீது இவர்ந்து, மேருமலை என்னும் வில்லை வளையுமாறு செய்த சிவபெருமானின் செப்பமாய நிலையை

861. என்றுமெய்த் தொண்டர் தம்மை
 ஏத்தியங் கெம்பி ரானுக்
 கொன்றிய பணிகள் மற்றும்
 உள்ளன பலவும் செய்து
 நின்றவெண் கவிகை மன்னன்
 நீங்கவும் நிகரில் அன்பர்
 மன்றிடை யாடல் செய்யும்
 மலர்க்கழல் வாழ்த்தி வைகி.

31

கடவுரில் பிள்ளையாரையும் அரையும் விருந்தாக ஏற்றல்

862. சிலபகல் கழிந்த பின்பு
 திருக்கட வூரில் நண்ணி
 நிலவுதம் பணியில் தங்கி
 நிகழுநாள் நிகரில் காழித்
 தலைவராம் பிள்ளை யாரும்
 தாண்டகச் சதுர ராகும்
 அலர்புகழ் அரசும் கூட
 அங்கெழுந் தருளக் கண்டு.

32.

நாம் காணும்படி செய்தீர்! திருமால் பன்றி வடிவு கொண்டு மண்ணை
 ஊடுருவிச் சென்று தேடியும் காணமுடியாத பெருமானின் மலரனைய
 திருவடிகள் இரண்டையும், பண்புடைய அடியவர் அல்லாது உளம்
 மகிழ்ந்து நேர்காண வல்லவர் யாவர்? (ஒருவராலும் காணமுடியாது).'

31.பொழிப்புரை : என்று உண்மைநெறி நின்ற தொண்டராய்
 குங்குலியக் கலயனாரை அரசன் போற்றி, அங்குப் பெருமானுக்குப்
 பொருந்திய அன்பால், நீடிய பெரும் பணிகள் பலவற்றையும் செய்து,
 பின்பு, வெண்கொற்றக் குடையுடைய அரசன் அவ்விடம் விடுத்து
 நீங்கவும், ஒப்பற்ற அன்பராகிய குங்குலியக் கலயநாயனார்
 திருவம்பலத்தில் ஆடல் செய்கின்ற தாமரைமலர் போன்ற திருவடி களை
 வாழ்த்தி அங்குத் தங்கியிருந்து.

32.பொழிப்புரை : சில நாட்கள் கழிந்த பின்பு,
 திருக்கடவூருக்கு மீண்டும் வந்து, என்றும் நிலவிய தமது பணியான
 குங்குலியத்துபம் இடுவதைப் பெருமான் திருமுன்னிலையில் சாலவும்

863. மாறிலா மகிழ்ச்சி பொங்க

எதிர்கொண்டு மனையில் எய்தி
 ஈறிலா அன்பின் மிக்கார்க்
 கின்னமு தேற்கும் ஆற்றால்
 ஆறுநற் சுவைகள் ஓங்க
 அமைத்தவர் அருளே அன்றி
 நாறுபூங் கொன்றை வேணி
 நம்பர்தம் அருளும் பெற்றார்.

33

பெற்ற பேறு

864. கருப்புவில் லோனைக் கூற்றைக்

காய்ந்தவர் கடவுள் மன்னி
 விருப்புறும் அன்பு மேன்மேல்
 மிக்கெழும் வேட்கை சுவ
 ஒருப்படும் உள்ளத் தன்மை
 உண்மையால் தமக்கு நேர்ந்த
 திருப்பணி பலவும் செய்து
 சிவபத நிழலில் சேர்ந்தார்.

34.

நிறைந்து பெருகச் செய்து வருகின்ற நாள்களில், ஒப்பற்ற சீர்காழிப் பதியின் தலைவராய் திருஞானசம்பந்தரும் திருத்தாண்டகம் பாடுவதில் பேராற்றல் படைத்த பெரும்புகழுடைய திருநாவுக்கரசரும் ஒருங்கு எழுந்தருளக் கண்டு.

33.பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சி பொங்கிட, அவ்விரு பெருமக்களையும் எதிர்கொண்டு, தம்மனைக்கு அழைத்துச் சென்று, ஈறில்லாத அன்பின் மிகுந்த அவ்விருவர்க்கும், அவருடன் அங்குப் போந்த அடியவர்க்கும் இனிய அமுது ஏற்கும்படியாக அறுசுவை மிக்க அமுதூட்டி, அத்தகைய பேற்றால் அவ்விருவரது அருளே அல்லாமல், மணம் கமழும் கொன்றைமலரைச் சூடிய சடையையுடைய சிவ பெருமானுடைய அருளையும் பெற்றார்.

குறிப்புரை : இவ் ஆறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

34.பொழிப்புரை : கரும்பை வில்லாக உடைய மன்மதனையும் இயமனையும் ஒறுத்த பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்

865. தேனக்க கோதை மாதர்

திருநெடுந் தாலி மாறிக்

கூனல்தண் பிறையி னார்க்குக்

குங்குலி யங்கொண் டுய்த்த

பான்மைத்திண் கலய னாரைப்

பணிந்தவர் அருளி னாலே

மானக்கஞ் சாறர் மிக்க

வண்புகழ் வழுத்த லுற்றேன்.

35

திருக்கடவுளில் வாழ்ந்து வந்த கலயனார், மிக்கெழுகின்ற காதல் கூர்ந்திட ஒருமைப் பாடுற்ற நிலையில், தமக்குப் பொருந்துவதாய் திருப்பணிகள் பலவுஞ் செய்து, சிவபெருமானின் திருவடி நீழலில் சேர்ந்தருளினார்.

35.பொழிப்புரை : தேன்சொரியும் மலர்மாலையணிந்த தம் மனைவியாரது திருவுடைய நெடுந் தாலியைக் கொடுத்தும், வளைந்து குளிர்ந்த இளம் பிறையைச் சூடிய சிவபெருமானுக்குப் பொருந்திய குங்குலியம் இடுதலைத் தவறாது செய்து வந்த உறைப்புடைய குங்குலியக் கலயனாரைப் பணிந்து, அவர்தம் அருளினாலே, மானக் கஞ்சாற நாயனாருடைய வண்மை நிறைந்த திருத்தொண்டினை இனி எடுத்துப் போற்றத் தொடங்குகின்றேன்.

குங்குலியக்கலய நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உயையும் முற்றிற்று.

பெரியபுராண சார வெண்பா

சீலக் கடவுள் திகழ்கலய னார்மறையோர்

சாலிகொளற் காக்கொண்ட தாலியினால் - ஏலநறுங்

குங்குலியம் பெற்றுக் குறைவில் திருப்பனந்தாள்

சங்கரன்தொண் டோச்சிநன்குய்ந் தார்.

-வல்லி ப.தெய்வநாயக முதலியார்

12. மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம்

தொகை

“மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்”

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குமுலை
நலஞ்செய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை நல்கெனலும்
அலச மெனக்கரு தாதவள் கூந்த லரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ் சாறன்னும் வள்ளலே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 13

விளி

கஞ்சாறுாரின் வயல் வளம்

866. மேலாறு செஞ்சடைமேல்

வைத்தவர்தாம் விரும்பியது

நூலாறு நன்குணர்வோர்

தாம்பாடும் நோன்மையது

கோலாறு தேன்பொழியக்

கொழுங்கனியின் சாறொழுகும்

காலாறு வயற்கரும்பின்

கமழ்சாறுார் கஞ்சாறுார்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : மலையை யொத்த தோள்களை யுடைய வள்ளல் மானக்கஞ்சாற நாயனார் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : மலைபோன்ற மதில் சூழ்ந்த கஞ்சாறுாரில் தோன்றிய மானக்கஞ்சாறர் எனும் வள்ளல், மணப்பருவம் வந்த தம் மகளது கூந்தலை, மாவிரதியாராகவந்த சிவனடியார் ‘இது நமக்குப் பஞ்ச வடிக்கு ஆகும்’ எனக்கேட்டதும், பொருந்தாத செயல் இது என எண்ணாமல், தம் மகளின் மலர்க்கூந்தலை அரிந்து அளித்தார்.

1.பொழிப்புரை : மேன்மை பொருந்திய கங்கை ஆற்றினைச் செஞ் சடைமேல் வைத்த பெருமான், தான் என்றும் விரும்பி எழுந்தருளி இருப்பதும், நூல்களைக் கற்று அதன்வழி ஒழுகும் நன்குணர்ந்தோராய் புலவர்கள், தாங்கள் அன்பினால் சிறப்பித்துப் பாடும் சிறப்பினை

867. கண்ணிலக் கடைசியார்கள்

கடுங்களையிற் பிழைத்தொதுங்கி
உண்ணீர்மைப் புணர்ச்சிக்கண்
உறைத்துமலர்க் கண்சிவக்கும்
தண்ணீர்மென் கழுநீர்க்குத்
தடஞ்சாலி தலைவணங்கும்
மண்ணீர்மை நலஞ்சிறந்த
வளவயல்கள் உளஅயல்கள். 2

868. புயல்காட்டுங் கூந்தல்சிறு

புறங்காட்டப் புனமயிலின்
இயல்காட்டி இடைஒதுங்க
இனங்காட்டும் உழுத்தியர்கண்

உடையதுமாயதொருநகரம், மரக்கொம்பரில் கட்டிய தேன்கூடுகள் தேனை முறையாகப் பொழிந்திடக், கொழுத்த பழங்களின் சாறுகளும் ஒழுகி, ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து, வாய்க்கால் வழி ஓடி, வயல் புகுந்து, அங்குள்ள கரும்பின் சாற்றொடு கலந்திடத் தேன் சுவையும் பழச்சுவையும் உடன் கலந்து மணம் நிறைந்து விளங்குவது கஞ்சாறார் என்பதாகும்.

குறிப்புரை : நோன்மையது - சிறப்பினையுடையது. கோல் - மரக்கிளை. கஞ்சாறார் - இது பொழுது ஆனதாண்டவபுரம் என வழங்கி வருகிறது. இது ஆனந்த தாண்டவபுரம் என்பதன் மருஉவாகும். மயிலாடுதுறைக்குக் கிழக்கே அமைந்துள்ளது.

2.பொழிப்புரை : நீல மலர்போலும் கண்ணழகுடைய பெண்கள் களை எடுக்கும்பொழுது தப்பி ஒதுங்கி, புணர்ச்சி வயத்தால் சிவந்துள்ள கண்போலச் சிவந்து நிற்கும். செங்கழுநீர் மலரை, பெருத்த செஞ்சாலியின் நெற்கதிர்கள் தலைசாய்த்து வணங்கி நிற்கும். அத்தகைய மண்வளம் நிறைந்த வயல்கள், கஞ்சாறாரின் குடிமனைகள் நீங்கிய அயல் இடங்களில் எங்கும் உள்ளன.

குறிப்புரை : கடைசியர் - மருத நிலத்துப் பெண்கள். நீலமலர்கள் இயல்பிலேயே சிவந்து இருப்பினும் மண் வளத்தாலும் நீர்வளத்தாலும் மேலும் சிவப்புற்றுள்ளன. கதிர் முற்றிய நெற்பயிர் சாய்தல் இயற்கை எனினும் அவை நீலமலர்களை வணங்கின எனக் கூறல் தற்குறிப்பேற்றமாம்.

3.பொழிப்புரை : மேகம் என வளர்ந்த கருங்கூந்தலைக்

முயல்காட்டும் மதிதோற்கும்

முகங்காட்டக் கண்மூரிக்

கயல்காட்டுந் தடங்கள்பல

கதிர்காட்டுந் தடம்பணைகள்.

3

869. சேறணிதண் பழனவயல்

செழுநெல்லின் கொழுங்கதிர்போய்

வேறருகு மிடைவேலிப்

பைங்கமுகின் மிடறுரிஞ்சி

மாறெழுதிண் குலைவளைப்ப

வண்டலைதண் டலையுழவர்

தாறரியும் நெடுங்கொடுவாள்

அனையவுள தனியிடங்கள்.

4

கடைசியர்களின் பின்முதுகு காட்ட, கானில் உள்ள மயிலின் இயல்பினை அவர்களின் இடைகாட்ட, வயலில் காணும் பெண்கள், முயற்கறையை யுடைய நிறைநிலவின் அழகைத் தோற்கச் செய்யும் முகங்களைக் காட்ட, கொழுத்த கயல்மீன்கள் அவர்களின் கண்களைக் காட்டும் குளங்கள் பலவாக இடையிடையே அமைய, நெற்கதிர்களை நீளக் காட்டவல்ல வயல் நிலங்கள் பல கஞ்சாறாரில் உள்ளன.

குறிப்புரை : காட்ட எனும் சொல் பன்முறையும் வந்து சொல்லழகு பெற நின்றது.

4.பொழிப்புரை : சேற்றினையுடைய குளிர்ந்த அழகிய வயலினின்றும் எழுந்த நெல்லின் செழுமையான கதிர் நீண்டு சென்று, அதன் அயலே வேலியாக உள்ள பசிய கமுக மரத்தின் கழுத்து வரை உராய்ந்து வளைந்து, தனக்கு மாறாக எழுந்த திண்ணிய கமுகம் குலையை வளைத்திருப்பவை, வண்டுகள் கழ்ந்த சோலையில் வாழும் உழவர்கள், நெல்லின் தாளை அறுத்தற்கென வைத்திருக்கும் வளைந்த அரிவாளை ஒத்திருப்பனவாகும். இனைய பல இடங்கள் ஆங்காங்குள்ளன.

குறிப்புரை : உரிஞ்சி - உராய்ந்து. நெற்பயிர்கள் கமுக மரத்தை வளைத்து நிற்கும் தோற்றம் அரிவாளை ஒத்துள்ளது என்றது, வடிவு பற்றிய உவமையாம்.

870. பாங்குமணிப் பலவெயிலும்

சுலவெயிலும் உளமாடம்

ஞாங்கரணி துகிற்கொடியும்

நகிற்கொடியும் உளவரங்கம்

ஓங்குநிலைத் தோரணமும்

பூரணகும் பமும்உளவால்

பூங்கணைவீ தியில்அணைவோர்

புலமறுகுஞ் சிலமறுகு.

5

871. மனைசாலும் நிலையறத்தின்

வழிவந்த வளம்பெருகும்

வினைசாலும் உழவுதொழில்

மிக்கபெருங் குடிதுவன்றிப்

புனைசாயல் மயிலனையார்

நடம்புரியப் புகல்முழுவங்

கனைசாறு மிடைவீதிக்

கஞ்சாறு விளங்கியதால்.

6

5.பொழிப்புரை : அருகிலுள்ள மாடங்கள், மணிகளின் ஒளியுடையனவாயும், சூழ்ந்துள்ள மதில்களையுடையனவாயும் உள்ளன. அவற்றின் அருகிருக்கும் ஆடரங்குகள், துகிலால் ஆகிய கொடிகளையும், அழகிய மார்பகங்களையுடைய பூங்கொடிகளையும் (பெண்களையும்) உடையனவாயுள்ளன. மன்மதனின் மலர்க்கணைகள், சிறந்து விளங்கும் மாட வீதியின் வழியாகச் செல்வோரின் புலன்களைத் தம் காட்சியானும் மாட்சியானும் மயங்க வைக்கும் வீதிகளில், மேலோங்கிய தோரணமுகப்புகளும், நிறை குடங்களும் உள்ளன.

குறிப்புரை : சுலவு எயில் - சூழவுள்ள மதில்கள். நகில்கொடி - மார்பகங்களையுடைய கொடிகள் (பெண்கள்). ஏகதேச உருவகம். பூங்கணை - மன்மதனின் மலர்க்கணைகள்.

6.பொழிப்புரை : நிறைவான மனையறத்தை வழிவழியாக ஏற்று வளம் பெருக வாழும் உழவர்கள் தழைத்து ஓங்கி வாழ்ந்திருப்பதும், அழகு பொருந்திய சாயலையுடைய பெண்கள் நடம் செய்ய, அதற்கு

மானக்கஞ்சாறரின் தோற்றமும் தொண்டும்

872. அப்பதியிற் குலப்பதியாய்

அரசர்சே னாபதியாம்

செப்பவருங் குடிவிளங்கத்

திருஅவதா ரஞ்செய்தார்

மெய்ப்பொருளை அறிந்துணர்ந்தார்

விழுமியவே ளாண்குடிமை

வைப்பனைய மேன்மையினார்

மானக்கஞ் சாறனார்.

7

873. பணிவுடைய வடிவுடையார்

பணியினொடும் பனிமதியின்

அணிவுடைய சடைமுடியார்க்

காளாகும் பதம்பெற்ற

தணிவில்பெரும் பேறுடையார்

தம்பெருமான் கழல்சார்ந்த

துணிவுடைய தொண்டர்க்கே

ஏவல்செயுந் தொழில்புண்டார்.

8

இசைய முழங்கும் முழவின் மிகு ஓசை பரந்திருக்கும் வீதிகளை யுடையதும் ஆனது கஞ்சாறார் எனும் பதியாம்.

குறிப்புரை : ஆல் - அசை.

7.பொழிப்புரை : அத்தகைய கஞ்சாறார் எனும் பதியில், வேளாண் குலத்தலைவராயும், அரசனுடைய தானைத் தலைவராய் விளங்கு தற்கு என்றும் வழிவழி உரிமையுடையவராயும் உள்ளார் ஒருவர் தோன்றினார். அவர் இவ்வுலகில் உண்மைப் பொருள் எது என்பதை அறிந்து உணர்ந்தவர். மிகவும் விழுமிய வேளாண் குடிக்குச் சேம வைப்பாக விளங்குபவர். அவர் மானக்கஞ்சாறனார் எனும் பெயரினர்.

8.பொழிப்புரை : அவர், தாழ்வெனும் தன்மையோடு வாழ்தலை வெளிப்படுத்தும் வடிவு உடையவர். பாம்பினொடு குளிர்ந்த இளம் பிறையை அணிந்த சடையுடைய பெருமானுக்கு முழுமையாக அடிமையாகும் பேறுபெற்று, அப்பேற்றில் என்றும் குன்றாது நிற்கும் திறத்தினர். தம் பெருமானின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நிற்கும் துணிவுடைய தொண்டர்கட்கே ஏவல் செய்யும் தொழிலை மேற் கொண்டவர்.

874. மாறில்பெருஞ் செல்வத்தின்

வளம்பெருக மற்றதெலாம்

ஆறுலவுஞ் சடைக்கற்றை

அந்தணர்தம் அடியாராம்

ஈறில்பெருந் திருவுடையார்

உடையாரென் நியாவையுநேர்

கூறுவதன் முன்னவர்தம்

குறிப்பறிந்து கொடுத்துள்ளார்.

9

மகப்பேறு வேண்டல்

875. விரிகடல்கூழ் மண்ணுலகில்

விளக்கியஇத் தன்மையராம்

பெரியவர்க்கு முன்சிலநாள்

பிள்ளைப்பே நின்மையினால்

அரியறியா மலர்க்குழல்கள்

அறியாமை யறியாதார்

வருமகவு பெறற்பொருட்டு

மனத்தருளால் வழத்தினார்.

10

9.பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற பெருஞ் செல்வத்தின் வரும் வளங்கள் யாவும் பெருகிவர, அப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், கங்கை நிலவிய சடையையுடைய அறவாழி அந்தணனாம் சிவபெருமானின் அடியவராக விளங்கும் முடிவிலாத பெருந்திரு உடையவர்களே, தம்மை அடிமைகொள்ளுதற்குரியராவர் என்று கருதி, அவ்வடியவர்கள் நேராக எதனையும் வேண்டும் முன்பே, அவர்களின் குறிப்பறிந்து கொடுத்து வரும் பாங்கினர்.

10.பொழிப்புரை : விரிந்த கடல் சூழ்ந்த இம்மண்ணுலகில் விளங்கிய இத்தன்மை உடையராய் மானக்கஞ்சாறர், வாழ்நாளில் முன் சில நாள்களாகப் பிள்ளைப்பேறு இல்லாமையால், திருமாலும் அறிய இயலாத பெருமானுடைய மலரடிகளைத் தான் அறியாமல் இருத்தலை அறியாராய் தமக்கு, ஒரு குழந்தை வேண்டும் எனத் தம் மனத்தில் பெருமானை வழத்தினார்.

குறிப்புரை : அறியாமை அறியாதார் எனவே என்றும் அறிந்தவராய் வாழ்ந்தார் என்பதாம்.

876. குழைக்கலையும் வடிகாதிஸ்

கூத்தனார் அருளாலே

மழைக்குதவும் பெருங்கற்பின்

மனைக்கிழத்தி யார்தம்பால்

இழைக்கும்வினைப் பயன்கூழ்ந்த

இப்பிறவிக் கொடுங்கூழல்

பிழைக்குநெறி தமக்குதவப்

பெண்கொடியைப் பெற்றெடுத்தார். 11

மகிழ்வும் வளர்ப்பும்

877. பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சியினால்

பெருமூதூர் களிசிறப்பச்

சிறந்தநிறை மங்கலதூ

ரியம்முழங்கத் தேவர்பிரான்

11.பொழிப்புரை : குழையை ஏற்று அசைகின்ற அழகிய காது களையுடைய கூத்தப் பெருமானின் திருவருளால், மழை வேண்டும் பொழுது, அதனை உடன் உதவுதற்குரிய பெருங் கற்பினையுடைய தம் மனைவியார் திருவயிற்றில், ஒழிவின்றிப் பெருகிவரும் வினைப் பயன்களால் வரும் பிறவி என்னும் கொடிய சுழற்சியினின்றும் தப்பிப் பிழைக்கின்ற நல்நெறியினைத் தமக்கு உதவ வல்லதொரு பூங்கொடி போலும் சாயலுடைய பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்.

குறிப்புரை : குழைக்கு அலையும் - குழைகளால் அசைகின்ற. வடிகாது-வளைந்தகாது. பிழைக்கு நெறி - உயிர் இப்பிறவியினின்றும் பிழைத்தற்குரிய நெறி: வீட்டு நெறி. இதனால் ஆண்மகவினாலன்றி வீடுபேறு எய்தலரிது எனும் கருத்து மறுக்கப்பட்டமை அறியலாம். 'மழைக்குதவு பெருங்கற்பு' எனும் தொடர், 'பெய்யெனப் பெய்யும் மழை' (குறள் 55) எனவரும் திருக்குறட் கருத்தை உட்கொண்டதாம். 'கருமழை தரவேண்டில் தருகிற்கும் பெருமையளே' (கலித்.குறிஞ்.3) 'வான்தரு கற்பின்' (மணிமேகலை சிறைசெய்-53) எனப் பிறாண்டும் இவ்வுண்மை கூறப்படுதல் காணலாம். இவற்றிற்கெல்லாம் மாறாக இத்திருக்குறட்டு இக்காலத்தார் பிறவாறெல்லாம் உரை விரிப்பர். அஃது ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் கருத்திற்கு மாறானதாம்.

12.பொழிப்புரை : தமக்கொரு பெண் குழந்தை பிறந்த பெரு

அறந்தலைநின் றவர்க்கெல்லாம்

அளவில்வளத் தருள்பெருக்கிப்

புறந்தருவார் போற்றிசைப்பப்

பொற்கொடியை வளர்க்கின்றார்.

12

878. காப்பணியும் இளங்குழவிப்

பதம்நீங்கிக் கமழ்சுரும்பின்

பூப்பயிலும் சுருட்குழலும்

பொலங்குழையும் உடன்தாழ

யாப்புறுமென் சிறுமணிமே

கலையணிசிற றாடையுடன்

கோப்பமைகின் கிணியசையக்

குறுந்தளிர்மெல் லடியொதுங்கி.

13

மகிழ்ச்சி யினால், பெரிய அம் முதிய ஊராய கஞ்சாறார் மக்கள் களிப்புடன் சிறக்க, சிறப்புடன் நிறைகின்ற மங்கல இயங்கள் முழங்கிட, தேவர் தலைவனாய பெருமானின் தலையாய தொண்டினில் நின்ற அடியவர்களுக்கெல்லாம் அளவில்லாத கொடைகளை அருள் சிறக்கக் கொடுத்து, அக்குழந்தையைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வரும் தாதியர் வாழ்த்தெடுப்பப், பொன்னின் கொடி போன்ற அக்குழந்தையை வளர்த்து வருவாராயினர்.

13.பொழிப்புரை : காப்பு அணிதற்குரிய இளம் பருவத்தைக் கடந்து, நறுமணம்மிக்க வண்டுகள் மொய்த்திடும் பூக்களை முடிக்கும் சுருண்ட கூந்தலும், அழகிய பொன்னின் தோடும் உடன் தாழ்ந்து விளங்கிட, மெல்லிய சதங்கைகள் கட்டிய சிறிய மேகலை அணிந்த சிற்றாடையுடன் கோக்கப்பட்ட மணிகளையுடைய கிண்கிணிகள் அசைந்திட, குறுகிய தளிர்போலும் மென்மையான அடிகளால் ஒதுங்கி நடந்து.

குறிப்புரை : காப்பு குழந்தைக்குப் பிணி முதலியன வராதவாறு காத்தற்கு இறைவனை வேண்டதல். குழந்தை பிறந்த இரண்டாந் திங்களில் இவ்வேண்டுதற்காகச் செய்தல் மரபு என்பர்.

பிள்ளைத் தமிழில் காப்புப் பருவம் என வருவதும் இம்மரபுப் பற்றியேயாம்.

879 .புனைமலர்மென் கராங்களினால்

போற்றியதா தியர்நடுவண்
 மனையகத்து மணிமுன்றில்
 மணற்சிற்பில் இழைத்துமணிக்
 கனைகுரல்நூ புரம்அலையக்
 கழல்முதலாப் பயின்றுமுலை
 நனைமுகஞ்செய் முதற்பருவம்
 நண்ணினள்அப் பெண்ணமுதம்.

14

மணப்பருவம் அடைதல்

880. உறுகவின்மெய்ப் புறம்பொலிய

ஒளிநுகப்பை முலைவருத்த
 முறுவல்புறம் அலராத
 முகிண்முத்த நகையென்னும்
 நறுமுகைமென் கொடிமருங்குல்
 நளிர்ச்சுருள்அம் தளிர்ச்செங்கை
 மறுவில்குலக் கொழுந்தினுக்கு
 மணப்பருவம் வந்தணைய.

15

14.பொழிப்புரை : அமுதனைய அப்பெண், செங்காந்தள் மலர் போலும் அழகிய மென்மையான கைகளினால் பாதுகாத்து வளர்த்து வரும் தாதியர் நடுவுள், மனையகத்திருக்கும் மணி பதித்த முற்றத்தில், சிறு சோறாக்கிச், சிறுவீடு கட்டி விளையாடியும், ஒலித்திடும் சிலம்புகள் இசைத்தலைந்திடக் கழங்காடல் முதலிய ஆடல்களைப் பயின்றும், முலைகள் அரும்பெனத் தோன்றும் பெதும்பைப் பருவத்தினை அடைந்தாள்.

குறிப்புரை : நனை - அரும்பு. முதல் - முதன்மையான. பெண்மை தோன்றற்கு முதன்மையான பருவம் பெதும்பைப் பருவம் ஆதலின் இதனை 'முதற் பருவம்' என்றார். 'நனைமுகஞ்செய் முதற்பருவம்' என்ற பின், இது பேதைப் பருவமாகாமை அறிக. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

15.பொழிப்புரை : பொருந்திய அழகு, புற உடம்பில் மலர்ந்து பொலிந்திட வளர்ந்து, ஒளியுடைய இடையை மார்பகங்கள் பளுவாகி

881. திருமகட்கு மேல்விளங்குஞ்

செம்மணியின் தீபமெனும்

ஒருமகளை மண்ணுலகில்

ஓங்குகுல மரபினராய்க்

கருமிடற்று மறையவனார்

தமராய கழல்ஏயர்

பெருமகற்கு மகட்பேச

வந்தணைந்தார் பெருமுதியோர்.

16

882. வந்தழ தறிவோரை

மானக்கஞ் சாறனார்

முந்தைமுறை மையின்விரும்பி

மொழிந்தமணத் திறங்கேட்டே

வருத்திட, எப்பொழுதும் முறுவல் புறத்துத் தெரியாதவகை முத்துப் போல் முகிழ்த்த பற்கள், முல்லை அரும்பு மலர்வது போல் புன்முறுவல் செய்திட, பூங்கொடி போலும் இடையினையும் அழகிய கருங்கூந்தலையும் மாந்தளிரின் வனப்புடைய செங்கையையும் உடையவளாய், வளர்ந்து வரும் மறுவிலாத அக்குலக் கொழுந்தாய் அப்பெண்ணிற்குத் திருமணம் புரியும் பருவம் வந்து அணைந்திடலும்.

16.பொழிப்புரை : திருமகளுக்கு மேலாக விளங்குகின்ற செவ்விய மணிவிளக்கின் ஒளி எனும்படியாய் அரும்பேறுடைய அந்த ஒரு மகளாரை இம்மண்ணுலகில் மேலோங்கிய வேளாண் குலத்தில் தோன்றிய நன்மரபினராய், கரிய கழுத்தினையுடைய இறைவற்கு ஆளாய் அடிவராய் உள்ள வீரக்கழல் அணிந்த ஏயர்கோன் கலிக் காம நாயனாருக்கு மணம் பேசும் பொருடாகப் பெருமுதியோர்கள் அங்கு வந்தார்கள்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

17.பொழிப்புரை : இவ்வாறு மணம் பேசுதற்கென வந்த முதிய பெரியோரை, மானக்கஞ்சாற நாயனார், முன்னின்றவர்கள் பேணி வரும் அன்பின் முறைமையால் விரும்பி, அவர்கள் சொல்லிய மணத்தின் வரலாற்றைக் கேட்டு, இம் மண நிகழ்வு எங்களுடைய மரபிற்கு ஏற்ற முறையினால் பொருந்துவதாகின்றது என்று தமது மனம்

எந்தமது மரபினுக்குத்

தகும்பரிசால் ஏயுமெனச்

சிந்தைமகிழ் வறஉரைத்து

மணநேர்ந்து செலவிட்டார்.

17

883. சென்றவருங் கஞ்சாறார்

மணமிசைந்த படிசெப்பக்

குன்றனைய புயத்தேயர்

கோணாரும் மிகவிரும்பி

நின்றநிலை மையினிரண்டு

திறத்தார்க்கும் நேர்வாய

மன்றல்வினை மங்கலநாள்

மதிநூல்வல் லவர்வகுத்தார்.

18

திருமணக் கோலம்

884. மங்கலமாம் செயல்விரும்பி

மகட்பயந்த வள்ளலார்

தங்குலநீள் சுற்றமெலாம்

தயங்குபெருங் களிசிறப்பப்

மகிழ்வுறக் கூறித் திருமணத்திற்கு இசைவு கொடுத்து, அப்பெரியோரை வழியனுப்பினர்.

18.பொழிப்புரை : மீண்டுசென்ற அவர்களும், ஏயர்கோன் கலிக்காமனாரிடம் சென்று, மானக்கஞ்சாறார் திருமணத்திற்கு இசைவு கொண்டமையைக் கூற, மலைபோன்ற வலிய தோள்களையுடைய ஏயர்கோன் கலிக்காமரும் மிகவும் விரும்பி நின்ற நிலைமையில், இருதிறத்தார்க்கும் ஏற்பதொரு திருமண நாளை மிக்க மதிநுட்ப முடைய வல்லுநர்கள் வகுத்தார்கள்.

19.பொழிப்புரை : மங்கலம் நிறைந்த அத்திருமணச் செயலை விரும்பிப் பெண்ணைப் பெற்ற வள்ளலாராகிய மானக்கஞ்சாறார், தம் குலத்திலுள்ள சுற்றத்தவர் எல்லோரும் பெருமகிழ்ச்சி எய்த, பொங்கிய வெண்முளையாய் பாலிகை இட்டு வைத்த அழகிய பொற்பாத்திரங்கள் எங்கும் இடை இடை நெருங்கிட, நறுமணம் மிகுந்த மலர்தரும் குளிர்ந்த

பொங்கியவெண் முளைப்பெய்து

பொலங்கலங்கள் இடைநெருங்கக்

கொங்கலர்தண் பொழில்மூதூர்

வதுவைமுகங் கோடித்தார்.

19

மணமகனார் வருகை

885. கஞ்சாறர் மகட்கொடுப்பக்

கைப்பிடிக்க வருகின்ற

எஞ்சாத புகழ்ப்பெருமை

ஏயர்குலப் பெருமானும்

தஞ்சால்பு நிறைசுற்றந்

தலைநிறைய முரசியம்ப

மஞ்சாலும் மலர்ச்சோலைக்

கஞ்சாற்றின் மருங்கணைய.

20

இறைவன் மாவிரதமுனிவராய் வருதல்.

886. வள்ளலார் மணமவ்வூர்

மருங்கணையா முன்மலர்க்கண்

ஒள்ளிழையைப் பயந்தார்தம்

திருமனையில் ஒருவழியே

சோலையினை உடைய அம்முதிய ஊராகும் கஞ்சாறாரைத்
திருமணப்பொலிவிற்கு ஏற்ப அழகு செய்தார்.

குறிப்புரை : வதுவைமுகம் கோடித்தல் - மனையகத்தில்
திருமணம் நிகழ்வதற்கேற்ப, முன்புறத்திருக்கும் முகப்பை அணிசெய்து,
மண மனையாகப் பார்வை பெறச் செய்தல்.

20.பொழிப்புரை : மானக் கஞ்சாறர் தம் மகளாரை மகட்
கொடையாகக் கொடுப்ப, அப்பெண்மகளைக் கைப்பிடிக்க வருகின்ற
குறைவிலாத புகழையும், பெருமையையும் உடைய ஏயர்குலத்தி னராய
கலிக்காமரும், அவர்தம் சால்பு நிறைந்த சுற்றத்தார் அனைவரும்
திரண்டுவர, இன்னியங்கள் முழங்கிட, மேகங்கள் வந்து உறையும்
மலர்ச்சோலையையுடைய கஞ்சாறாரின் அருகில்வர.

21.பொழிப்புரை : வள்ளலாராய ஏயர்கோன் கலிக்காமனாரின்

தெள்ளுநதிரை நீருலகம்

உய்வதற்கு மற்றவர்தம்

உள்ளநிலைப் பொருளாய

உம்பர்பிரான் தாமணைவார்.

21

திருக்கோலம்

887. முண்டநிறை நெற்றியின்மேல்

முண்டித்த திருமுடியில்

கொண்டசிகை முச்சியின்கண்

கோத்தணிந்த எற்புமணி

பண்பொருவன் உடலங்கம்

பரித்தநாள் அதுகடைந்த

வெண்தரளம் எனக்காதின்

மிசையசையுங் குண்டலமும்.

22

திருமண எழுச்சி கஞ்சாறாரின் அருகில் வந்தணைவதற்கு முன்பாக, பெண்ணினைப் பெற்ற மானக்கஞ்சாறனாரின் திருமனையிடத்துப் பிறிதொரு வழியாக, தெள்ளிய திரையுடைய கடல்கூழ்ந்த இவ்வுலகம் உய்வதற்காக, மானக்கஞ்சாற நாயனாரின் உள்ளத்து நிலையாய பொருளாக விளங்கும் சிவபெருமான் அங்கு வருவாராய்.

குறிப்புரை : மணம் காணவரும் மக்கள் வரும் வழியில் அன்றிப் பிறிதொரு வழியாக வந்தார் என்பார். 'ஒருவழியே' என்றார். பொறிகள் தத்தம் புலன்வழிச் செல்லாது சிவமாம் தன்மைப் பெருவாழ்வு பெறும் ஒருவழியே வந்தார் என்பார், 'ஒருவழியே' என்றார் என்றலும் ஒன்று.

22.பொழிப்புரை : மூன்று கீற்றாகத் திருநீற்றை அணிந்த நெற்றியின்மேல், மழித்த திருமுடியில், ஓரிடம் மட்டும் உள்ள மயிரை எடுத்து உச்சி மீது கட்டிய குடுமியில் கோத்தணிந்த எலும்பின் மணியும், முன்பு ஒரு காலத்துத் திருமாலின் எற்புக் கூட்டினைத் தாங்கிய பொழுது, அவ் வெலும்புக் கூட்டைக் கடைந்து எடுத்த வெண்முத்துக்கள் என விளங்கும் திருக்காதில் அணிந்து அசைசகின்ற குண்டலங்களும்,

குறிப்புரை : முண்டித்த - மழித்த. வெண்தரளம் என அசையும் குண்டலமும் எனக் கூட்டுக. பரித்த - தாங்கிய. முச்சி - நுனி, குடுமியின் நுனி.

788

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

3. இலைமலிந்த சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

888. அவ்வென்பின் ஒளிமணிகோத்

தணிந்ததிருத் தாழ்வடமும்

பைவன்பேர் அரவொழியத்

தோளிலிடும் பட்டிகையும்

மைவந்த நிறக்கேச

வடப்பூணு நூலும்மனச்

செவ்வன்பர் பவமாற்றுந்

திருநீற்றுப் பொக்கணமும்.

23.

889. ஒருமுன்கைத் தனிமணிகோத்

தணிந்தவொளிர் சூத்திரமும்

அருமறைநூற் கோவணத்தின்

மிசையசையும் திருவுடையும்

இருநிலத்தின் மிசைதோய்ந்த

எழுதரிய திருவடியும்

திருவடியில் திருப்பஞ்ச

முத்திரையுந் திகழ்ந்திலங்க.

24

23.பொழிப்புரை : அத்திருமாலின் எலும்பில் கடைந்தெடுத்த ஒளியையுடைய மணிகளைக் கோத்து அணிந்த திருவுடைய நீண்ட பெருமாலையும், நச்சுப்பையையுடைய கொடிய நாகத்தை நீக்கிய திருத்தோளில் அணிந்த யோகப்பட்டையும், மைபோலும் கருநிறம் வாய்ந்த அழகிய மயிர்க் கயிறாய் பூணூலும், செவ்விய மணமுடைய அன்பர்களது பாவங்களை மாற்றுகின்ற திருநீற்றுப்பையும்,

குறிப்புரை : பை - நச்சுப்பை. வன் - வலிய. மை வந்த நிறம் - கரிய நிறம். திருநீற்றுப் பொக்கணம் - திருநீற்றுப்பை.

24.பொழிப்புரை : ஒருகையின் முன்கையில், தனியாய் ஓர் எலும்பு மணியைக் கோத்து அணிந்து ஒளிக்கின்ற காப்பும், அரிய மறைகளாய் கோவண ஆடையின் மேல் அசைக்கின்ற திருவுடையும், இந்நிலவுலகில் தோயும்படி நடந்தருளிவரும் எழுதரிய திருவடியும், திருமேனியில் திகழ்ந்து விளங்கும் திருவுடைய ஐங்குறிகளும் (பஞ்சமுத்திரைகளும்) மிக விளங்க,

குறிப்புரை : சூத்திரம் - எலும்பு கோக்கப்பட்ட கயிறு; காப்பு.

அகம் புகுதல்

890. பொடிமூடு தழலென்னத்

திருமேனி தனிற் பொலிந்த

படிநீடு திருநீற்றின்

பரப்பணிந்த பான்மையராய்க்

கொடிநீடு மறுகணைந்து

தம்முடைய குளிர்கமலத்

தடிநீடும் மனத்தன்பர்

தம்மனையி னகம்புகுந்தார்.

25

நாயனார் எதிர்கொள்ளல்

891. வந்தணைந்த மாவிரத

முனிவரைக்கண் டெதிரெழுந்து

சிந்தைகளி கூர்ந்துமகிழ்

சிறந்தபெருந் தொண்டனார்

ஐங்குறிகள்: தாமரை, சங்கு, மீன், சக்கரம், தண்டம் என்பன. இவை ஞானியர்களின் திருமேனியில் வரைக் கீற்றுகளாக அமைந்திருக்கும் என்பர். இனித் தண்டு, லாள், சங்கு, சக்கரம், வில் எனும் ஐங்கருவிகள் என்றும் உரைப்பர். இவை திருமேனியிலன்றி திருவடியிலேயே அமைந்திருக்கும் என்றும் கூறுப. இவ்வாறுரைப்பார் 'திருவடியில்' எனப் பாடங்கொள்வர்.

25.பொழிப்புரை : சாம்பற்பொடியால் மூடப்பெற்ற நெருப்பைப் போல, திருநீற்றின் ஁ளியமைந்த திருமேனியையுடையராய்க் கொடிகள் நெடுகிலும் நாட்டப் பெற்ற கஞ்சாறார் வீதியினூடாக வந்து, தம்முடைய குளிர்ந்த தாமரை போலும் திருவடிகளையே நீர்நீனையும் மனமுடைய அன்பராம் மானக்கஞ்சாறரது திருமனையின் உள்ளே புகுந்தார்.

குறிப்புரை : பொடி - சாம்பல். மேல் ஆறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

26.பொழிப்புரை : இவ்வாறாய கோலத்துடன் வந்தணைந்த மாவிரத முனிவரைக் கண்டு, எதிர் எழுந்து, சிந்தை மலர்ந்து, களி கூர்ந்த சிறந்த பெருந் தொண்டராய் மானக்கஞ்சாறனார், 'எந்தையாம் பெருமானைப் பேணிடும் பெரும் முனிவர் ஒருவர் இவ்விடத்தே இன்று எழுந்தருளி வர அடியேன் உய்ந்து வாழ்ந்தேன்,' என்று உள்ளம் உருகிய அன்புடன் எம்பெருமானைப் பணிந்தார்.

எந்தைபிரான் புரிதவத்தோர்

இவ்விடத்தே யெழுந்தருள

உய்ந்தொழிந்தேன் அடியேன்என்

றுருகியஅன் பொடுபணிந்தார்.

26

892. நற்றவராம் பெருமானார்

நலமிகும்அன் பரைநோக்கி

உற்றசெயல் மங்கலமிங்

கொழுகுவதென் எனஅடியேன்

பெற்றதொரு பெண்கொடிதன்

வதுவையெனப் பெருந்தவரும்

மற்றுமக்குச் சோபனம்ஆ

குவதென்று வாய்மொழிந்தார்.

27

மகளாரை பணிவித்தல்

893. ஞானச்செய் தவரடிமேற்

பணிந்துமனை யகம்நண்ணி

மானக்கஞ் சாறனார்

மணக்கோலம் புனைந்திருந்த

27.பொழிப்புரை : நல்ல தவக்கோலத்துடன் வந்த பெருமானும், மிகு நலம் பெற்ற மானக்கஞ்சாறனாரைப் பார்த்து, 'இங்கு நடைபெறும் மங்கலச் செயல்களுக்குக் காரணம் என்ன?' என வினவ, அவரும், 'அடியேன் பெற்றதொரு பெண்கொடியின் திருமணம் இன்று நிகழ்கிறது' எனலும், அது கேட்ட மாவிரதியாரும், 'உமக்கு மங்கலம் உண்டாகட்டும்,' என ஆசி வழங்கியருளினார்.

குறிப்புரை : சோபனம் - மங்கலம்: நன்மை.

28.பொழிப்புரை : இவ்வாறு அருளிய ஞானச்சுடராய் விளங்கியருளும் தவமுனிவரின் திருவடிகளில் வணங்கித், தம் மனையில் சென்று, அங்கு மணக் கோலத்துடன் இருக்கும் தேன் சொட்டும் மலர்மாலை சூடிய கூந்தலையுடைய திருவுடைய தம் மகளாரை அழைத்துக் கொண்டு அம்முனிவர் பெருமான் இடமாக வந்து, நீலகண்டத்தை மறைத்து வந்த மாவிரதியாராய் பெருமானாரைப் பணிவித்தார்.

தேனக்க மலர்க்கூந்தல்

தீருமகளைக் கொண்டணைந்து

பானற்கந் தரமறைத்து

வருமவரைப் பணிவித்தார்.

28

பஞ்சவடிக்கென மயிர் வேண்டல்

894. தஞ்சரணத் திடைப்பணிந்து

தாழ்ந்தெழுந்த மடக்கொடிதன்

மஞ்சுதழைத் தெனவளர்ந்த

மலர்க்கூந்தற் புறம்நோக்கி

அஞ்சலிமெய்த் தொண்டரைப்பார்த்

தணங்கிவள்தன் மயிர்நமக்குப்

பஞ்சவடிக் காமென்றார்

பரவஅடித் தலங்கொடுப்பார்.

29

29.பொழிப்புரை : தம்மைப் பணிவார்க்குத் தம் திருவடிகளைக் கொடுத்து ஆட்கொள்ளும் பெருமான், தம் திருவடிகளைப் பணிந்து எழுந்த மடம் எனும் குணம் நிறைந்த பெண்ணின், மேகம் தளிர்ந்துத் தழைத்தது என நீண்டு வளர்ந்த மலர் சூடிய கூந்தலின் புறத் தோற்றத்தைப் பார்த்து, பின்னர்த் தம்மை வணங்கியவாறு நிற்கும் மெய்த்தொண்டராய் மானக்கஞ்சாறரை நோக்கி, 'இப்பேரழகுடைய இவளது கூந்தல் நமக்குப் பூணூலாய் வடத்தினுக்கு (பஞ்சவடிக்கு) உதவும்' என்றார், தம்மைப் பரவி வருவாருக்குத் தம் திருவடிப் பேற்றை வழங்கியருளும் தன்மையினராய் பெருமான்.

குறிப்புரை : பஞ்சவடம்: பஞ்ச - அகலமான; வடம் - கயிறு. மயிராய் கயிற்றால் இயன்ற நீண்ட வடம். மாவிரதியர் இதனை அணியும் இயல்பினர். 'சவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்ப லென்பு தலையோடு மயிர்க்கயிறு தரித்தான் தன்னை' (தி.6 ப.50 பா.2) எனவரும் அப்பர் திருவாக்கும் காண்க.

மகிழ்வுடன் தருதல்

895. அருள்செய்த மொழிகேளா

அடற்சுரிகை தனையுருவிப்

பொருள்செய்தா மெனப்பெற்றேன்

எனக்கொண்டு பூங்கொடிதன்

இருள்செய்த கருங்கூந்தல்

அடியிலரிந் தெதிர்நின்ற

மருள்செய்த பிறப்பறுப்பார்

மலர்க்கரத்தி னிடைநீட்ட.

30

இறைக் காட்சி

896 .வாங்குவார் போல்நின்ற

மறைப்பொருளாம் அவர்மறைந்து

பாங்கின்மலை வல்லியுடன்

பழையமழ விடையேறி

ஓங்கியவிண் மிசைவந்தார்

ஒளிவிசும்பின் நிலம்நெருங்கத்

தூங்கியபொன் மலர்மாரி

தொழும்பர்தொழு தெதிர்விழுந்தார்.

31

30.பொழிப்புரை : இவ்வாறு அவர் அருள் செய்ததைக் கேட்ட மானக் கஞ்சாறர், உடனே, வலிமைமிகுந்த தனது சுழல்வாளை உறையினின்றும் உருவி எடுத்து, 'நான் இன்று கிடைத்தற்கரிய பெரும் பொருள் பெற்றேன்', எனும் நினைவு கொண்டு, பூங்கொடி போலும் தம் மகளாரின் இருள் நிறைந்த கருங் கூந்தலைப் பிடரி அளவுடன் அடியில் அரிந்து, கையில் எடுத்துத் தமது எதிர்நின்ற மயக்கம் செய்திடும் பிறப்பினை அறுத்துச் சீர்மைபெற வைத்திடும் மாவிரதியாரின் மலர்க்கரத்தில் கொடுத்திட.

31.பொழிப்புரை : அதனை வாங்குவார் போல்நின்ற மறையின் பொருளாய் பெருமானார் மறைந்தருளி, தம் இடமருங்கில் பார்வதி அம்மையாருடன், மிகவும் பழமையாய் ஆனேற்றில் ஓங்கிய வானத்தின்மீது எழுந்தருளி வந்தார். ஒளியுடைய வானமும், நிலமும் கற்பகமலர் மழை பொழிந்தது. தொண்டராய் மானக்கஞ்சாறர் அத்திருவுருவைக் கண்குளிரக் கண்டு தொழுது நிலமுறப் பணிந்தார்.

897. விழுந்தெழுந்து மெய்ம்மறந்த

மெய்யன்பர் தமக்குமதிக்

கொழுந்தலைய விழுங்கங்கை

குதித்தசடைக் கூத்தனார்

எழும்பரிவு நம்பக்கல்

உனக்கிருந்த பரிசிந்தச்

செழும்புவணங் களிலேறச்

செய்தோமென் றருள்செய்தார்.

32

பெற்ற பேறு

898. மருங்குபெருங் கணநாதர்

போற்றிசைப்ப வானவர்கள்

நெருங்கவிடை மேல்கொண்டு

நின்றவர்முன் நின்றவர்தாம்

ஒருங்கியநெஞ் சொடுகரங்கள்

உச்சியின்மேற் குவித்தையர்

பெருங்கருணைத் திறம்போற்றும்

பெரும்பேறு நேர்பெற்றார்.

33

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

32.பொழிப்புரை : வீழ்ந்து எழுந்து மெய்ம்மறந்து நிற்கும் மெய்த்தொண்டருக்கு, இளம்பிறை அச்சத்தால் அலைந்திட, வந்து வீழ்ந்திடும் கங்கையாறு பொங்கி நிற்கும் திருச்சடையையுடைய கூத்தனார், 'உமக்கு எம்பால் எழுகின்ற அன்பின் பெருமையைச் செழித்து நிற்கும் உலகெங்கும் தெரிந்திடுமாறு செய்தோம்' என்று மொழிந்து அருள் செய்தார்.

33.பொழிப்புரை : அருகிருந்த கணநாதர்கள் போற்றி இசைத்திடவும், தேவர்கள் வணங்கி நெருங்கவும், ஆனேற்றின்மீது எழுந்தருளிய பெருமான்முன் நின்றவராய் மானக்கஞ்சாறர் தாமும், ஒருநெறிய மனத்துடன் கைகளை உச்சியின் மேல் குவித்துப் பெருமானின் பெருங் கருணைத் திறத்தை நேராகக் கண்டு போற்றும் பெரும்பேற்றைப் பெற்றார்.

899. தொண்டனார் தமக்கருளிச்

சூழ்ந்திமையோர் துதிசெய்ய

இண்டைவார் சடைமுடியார்

எழுந்தருளிப் போயினார்

வண்டுவார் குழற்கொடியைக்

கைப்பிடிக்க மணக்கோலங்

கண்டவர்கள் கண்களிப்பக்

கலிக்காம னார்புகுந்தார்.

34

நிகழ்ந்ததை அறிதல்

900. வந்தணைந்த ஏயர்குல

மன்னவனார் மற்றந்தச்

சிந்தைநினை வரியசெயல்

செறிந்தவர்பால் கேட்டருளிப்

புந்தியினில் மிகவுவந்து

புனிதனார் அருள்போற்றிச்

சிந்தைதளர்ந் தருள்செய்த

திருவாக்கின் திறங்கேட்டு.

35

34.பொழிப்புரை : தொண்டராய் மானக்கஞ்சாற நாயனாருக்கு இவ்வகையால் அருள் புரிந்தபின், தேவர்கள் யாவரும் சூழ்ந்து போற்ற, இண்டை மாலை யை அணிந்த சடைமுடியுடைய பெருமானார் மறைந்தருளினார். வண்டுகள் மொய்த்திடும் மலர்க் கூந்தலுடன் அழகிய பூங்கொடிபோல் விளங்கும் மணமகளாரை மணக்க வருகின்ற மணக் கோலத்தினைக் கண்டவர்கள் கண்களிக்கும்படியாக ஏயர் கோன் கலிக்காமரும் மானக்கஞ்சாறர் மனையின் உட்புகுந்தார்.

35.பொழிப்புரை : அங்கு வந்த ஏயர்குல மன்னரான கலிக்காமனார், சிந்தையால் நினைவரிய செயலினை அங்கு நின்றார்கள்பால் கேட்டருளி, மனத்தில் மிகவும் மகிழ்வுற்று, புனிதராய் பெருமானின் திருவருளினைப் போற்றிசெய்து, அத்தகைய திருவருட்பேறுடைய மகளாரைத் தாம் திருமணம் புணர்தற்குத் தமது மனம் தளர்வுற்ற பொழுது, பெருமான் அருள் செய்த நல்வாக்கின் திறத்தினைக் கேட்டு, சிந்தை தளர்ந்து.

901. மனந்தளரும் இடர்நீங்கி

வானவர்நா யகரருளால்

புனைந்தமலர்க் குழல்பெற்ற

பூங்கொடியை மணம்புணர்ந்து

தனம்பொழிந்து பெருவதுவை

உலகெலாந் தலைசிறப்ப

இனம்பெருகத் தம்முடைய

எயின்மூதூர் சென்றணைந்தார்.

36

குறிப்புரை : ① இச்செயல் மணம் நிகழ்ந்தபின் நிகழ்ந்திருப்பின் தமக்கும் அந்நிகழ்வைப் போற்றி வணங்கும் பேறு கிடைத்திருக்குமே எனும் கருத்தால் மனந்தளர்ந்து என்றும், (2) பெருமானால் கூந்தல் விரும்பிக் கொள்ளப்பட்ட பெண்ணை எவ்வாறு மணப்பது என்று மனந்தளர்ந்து என்றும், (3) முண்டிதமான பெண்ணை எவ்வாறு மணப்பதென மனந்தளர்ந்து என்றும், (4) மனைவியின் மயிர் அரியுண்டமைக்கு மனந்தளர்ந்து என்றும், (5) பேரடியாராகிய மானக்கஞ்சாறனார் தமது மணத்துக்கு இல்லாமல் சிவபெருமானை அணைந்தது பற்றியும் அதனால் சுற்றத்தார் வருந்துதல் பற்றியும் மனந்தளர்ந்து என்றும், மற்றும் பலவாறும் உரை கூறுவாருமுள். இவற்றுள் முன்னையதொன்றே கருதற்குரியதாம். ஏனையவை எண்ணற்குரியனவல்ல.

36.பொழிப்புரை : மனந்தளர்ந்த நிலையினின்றும் நீங்கியவராய், தேவர்களின் தலைவரான இறைவனின் இன்னருளால், மீளவும் பழமைபோல் வளரப்பெற்ற கூந்தலையுடைய பூங்கொடியாய் அப்பெண்ணைத் தீருமணம் செய்து, யாவர்க்கும் பொருள் வழங்கி, அனைவரும் இன்புறும்படியாகப் பெரிய இத்தீருமண நிகழ்வை உலகெலாம் போற்ற, தம் சுற்றத்தார் பலரும் பெருகிச் சூழ்ந்து வர மதினுடைய தன்முதிய நகரம் சென்று சேர்வுற்றார்.

குறிப்புரை : மூதூர் - தீருப்பெருமங்கலம் என்னும் ஊர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

வேறு

902. ஒருமகள் கூந்தல் தன்னை

வதுவைநாள் ஒருவர்க் கீந்த

பெருமையார் தன்மை போற்றும்

பெருமைஎன் அளவிற் றாமே

மருவிய கமரிற் புக்க

மாவடு விடேலென் ணோசை

உரிமையால் கேட்க வல்லார்

திறமினி யுரைக்க வுற்றேன்.

37.

37.பொழிப்புரை : தம் ஒரே ஒரு மகளின் கூந்தலைத் திருமண நாளன்று ஒப்பற்ற மாவிரதியாருக்கு அரிந்து கொடுத்த பெருமையுடைய மானக்கஞ்சாற நாயனாரின் பெருமையைப் போற்றுதல் என் அளவில் இயலுவதாகுமோ? ஆகாது. பொருந்திய நில வெடிப்பிலே சிதறுண்டு சிந்திய மாவடுவைக் கடித்திடும் போது கேட்கப்படும் 'விடேல்' என்னும் ஓசையை அன்பு மீதுர்ந்த உரிமையால் கேட்க வல்லாராய அரிவாட்டாய நாயனாரின் திறம் பற்றி இனிச் சொல்ல வுற்றேன்.

மானக்கஞ்சாற நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

திருத்தொண்டர் சதகம்

கன்னல்வயல் சூழ்கஞ்சை நன்னகர்க் குடியிலகு

காராளர் என்னும் மானக்

கஞ்சாற னார்தொண்டர் நெஞ்சாரும் இனியபணி

காதலொடு தருபண் பினார்

தன்மையு டன்பெற்ற கன்னி ஏ யற்குரிமை

சாற்றுமண வதுவை கேட்டுத்

தக்கமா விரதாபோல் இதற்குள்வர அன்பர்பெண்

தன்னையடி பணிவித் திட

வன்னமின் குழல்நமது பஞ்சவடி செய்வதற்கு

ஆமஎன மகிழ்ந்து புதல்வி

அளகமது சுரிகையில் அரிந்தருள வாங்கிமறை

வாய்விண் எழுந்த வாக்கின்

மன்னிய கலிக்காமர் நன்மணம் செய்திடமுன்

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே இராசலிங் கேசனே சிவதைநகர்

மாணிக்க மலை நாதனே.

-கச்சி மலைக்கொழுந்து நாவலர்

13. அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம்

தொகை

“எஞ்சாத வாட்டாயனஅடியார்க்கும்அடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

வள்ளற் பிராற்குமு தேந்தி வருவோ னுகலுமிங்கே
வெள்ளச் சடையா யமுதுசெய் யாவிடி லென்தலையைத்
தள்ளத் தகுமென்று வாட்டூட் டியதடங் கையினன்கா
ணள்ளற் பழனக் கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 14

விரி

கணமங்கலம் நீர் வளம்

903. வரும்பு னற்பொன்னி நாட்டொரு வாழ்பதி

சுரும்பு வண்டொடு சூழ்ந்து முரன்றிட

விரும்பு மென்க னுடையவாய் விட்டுநீள்

கரும்பு தேன்சொரி யுங்கண மங்கலம்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : தாம் செய்துவரும் பணிக்குத்
தாழ்வு வராமல் காத்த அரிவாளையுடையாயனார்தம் அடியார்க்கும்
அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : சேறு நிறைந்த வயல் சூழ்ந்த
கணமங்கலத்தில் தோன்றிய அரிவாட்டாயர், வள்ளலாகிய சிவபிரனுக்கு
அமுது ஏந்தி வரும் பொழுது, அவை நில வெடிப்பில் சிந்திப்போக,
'கங்கை சூடிய பெருமானே! நீவிர் இவற்றை அமுது செய்யாவிடில் என்
தலையை அரிந்து தள்ளுதலே தகும்' எனக் கூறி அரிவாளைக் கழுத்தில்
பூட்டி அரிந்த கையினை உடையராவர்.

1.பொழிப்புரை : பருவம் மாறாது வரும் நீர் நிறைந்த காவிரி
ஆற்றின் வளம் சிறந்த சோழ நாட்டின்கண், பெருவாழ்வு பெற்றதொரு
நகரமாக விளங்குவதும், பெண் வண்டுகள் ஆண் வண்டுகளுடன்
சூழ்ந்து பண் பாடி விரும்பும், மென்மையான கணுக்கள் வாய் புறந்து
தேன் பொழியும் நீண்ட கரும்புகளின் சோலைகளை உடையதுமான
கணமங்கலம் என்னும் ஓர் ஊர் ஆகும்.

904. செந்நெ லார்வயற் கட்டசெந் தாமரை
முன்னர் நந்துமிழ் முத்தம் சொரிந்திடத்
துன்னு மள்ளர்கைம் மேற்கொண்டு தோன்றுவார்
மன்னு பங்கய மாநிதி போன்றுளார். 2

905. வளத்தில் நீடும் பதியதன் கண்வரி
உளர்த்தும் ஐம்பா லுடையோர் முகத்தினும்
களத்தின் மீதுங் கயல்பாய் வயல்அயல்
குளத்தும் நீளுங் குழையுடை நீலங்கள். 3

குறிப்புரை : சரும்பு - ஆண்வண்டு. வண்டு - பெண் வண்டு. மென்கண் - மெல்லிய கணுக்கள். கரும்பின் கணுக்கள் பொதுவாக வன்மையுடையன எனினும், அவற்றகத்துத் தேன் நிரம்பி நிறறலின் அவை மென்மையுடையவாயின. கணமங்கலம் - சோழ நாட்டில் திருத்துறைப்பூண்டியின் வடபால் உள்ளது.

2.பொழிப்புரை : செந்நெற்பயிர்கள் நிறைந்து வளர்ந்திருக்கும் வயல்களில், களையாகப் பிடுங்கப்பட்ட செந்தாமரை மலர்களில், முன்னர் அத்தாமரையிலிருந்து சங்குகள் உதிர்த்த முத்துக்களும் இருத்தலின், அவற்றைக் கைக்கொண்டிருக்கும் உழவர்கள், பொருந்திய பதுமநிதியைக் கைக்கொண்டவர் போன்றுளார்.

குறிப்புரை : பதுமநிதி - தாமரை வடிவுடையதொரு நிதி. இது குபேரன் கையிலுள்ளது என்பர். சங்கு வடிவுடையதொரு நிதியும் இவன் கையில் இருக்கும் என்பர்.

3.பொழிப்புரை : வளத்தினால் நீடித்த கணமங்கலம் என்னும் அப்பதியில், வண்டுகள் மொய்த்துக் குடைகின்ற ஐந்து வகையாகச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்பெறும் கூந்தலையுடைய பெண்கள் முகத்திலும், கழுத்தின் மீதும், கயல்மீன்கள் பாய்ந்து ஓடும் வயலின் அயலில் உள்ள குளத்தும், நீண்ட குழையுடைய நீலங்கள் நீள்வன.

குறிப்புரை : பெண்களின் நீலமலர் போன்ற வரிவிழிகள் தோடளவும் (குழை) சென்று நீண்டிருக்கும். மற்றும் அவர்களது கழுத்திலும் நீலமணியினாலாய நெகிழ்ந்த மாலைகள் நீண்டிருக்கும். வயல்கள் அயலே உள்ள குளத்தின் கண்ணும் நீண்ட தளிக்களையுடைய நீல மலர்கள் வளர்ந்து நிற்கும். 'நீளும் குழையுடை நீலங்கள்: இத்தொடர், பெண்களின் முகம், கழுத்து, குளம், ஆகிய மூவிடங்களிலும்

906. அக்கு லப்பதி தன்னில் அறநெறித்
தக்க மாமனை வாழ்க்கையில் தங்கினார்
தொக்க மாநிதித் தொன்மையில் ஓங்கிய
மிக்க செல்வத்து வேளாண் தலைமையார். 4

907. தாய னாரெனும் நாமந் தரித்துளார்
சேய காலந் தொடர்ந்தும் தெளிவிலா
மாய னார்மண் கிளைத்தறி யாதஅத்
தூய நாண்மலர்ப் பாதந் தொடர்ந்துளார். 5

சென்று பொருள் கொள நிற்கின்றது. பெண்களின் முகத்திற்கு ஆகும்பொழுது நீண்டிருக்கும் குழைகள் வரை, கண்கள் நீண்டு செல்லும் எனப் பொருள்படும். அவர்களின் கழுத்திற்கு ஆகும் பொழுது நீண்ட குழைவான (மென்மையான) நீல மணிகளையுடைய அணிகலன்களை உடையவாயின எனப் பொருள்படும். குளத்திற்கு ஆகும் பொழுது தளிக்களையுடைய நீலமலர்கள் பூத்து நிற்கும் எனப் பொருள்படும். கூந்தலை ஐம்பால் என்றார் ஐவகையாக முடித்தலான்.

4.பொழிப்புரை : இவ்வாறாய வளம் சிறந்து விளங்கும் கணமங்கலம் என்னும் பதியின்கண், அறநெறி தவறாத தகவுடைய இவ்வாழ்க்கையில் நின்று ஒழுகி வருபவரும், பண்டு தொடடே மேலோங்கிச் சீர்மையும் பெருக்கமும் உற்ற பெருநிதியில் மிகுந்த செல்வத்துடன் விளங்கிய வேளாண் குலத்தில் தோன்றி வளர்ந்த வரும், ஆகிய ஒருவர் இருந்தனர்.

குறிப்புரை : குலம்-ஈண்டு வளத்தின் மேற்று.

5.பொழிப்புரை : அவர், தாயனார் என்னும் திருபெயரைப் பெற்றவர். பல காலமாகத் தொடர்புடையராய் இருந்தும், அறிதற்கரியராய் திருமால், பன்றியாய் மண் கிளைத்து நின்றும் அறிய இயலாத இறைவனின் திருவடிமலர்களிடத்து அவர் தொடர்ந்து நின்ற பத்திமை பூண்டொழுகி வருவார்.

908. மின்னு செஞ்சடை வேதியர்க் காமென்று
செந்நெல் இன்னமு தோடுசெங் கீரையும்
மன்னு பைந்துணர் மாவடு வங்கொணர்ந்
தன்ன வென்றும் அமுதுசெய் விப்பரால். 6

வறுமையிலும் வழுவாமை

909. இந்த நன்னிலை இன்னல்வந் தெய்தினும்
சிந்தை நீங்காச் செயலின் உவந்திட
முந்தை வேத முதல்வ ரவர்வழி
வந்த செல்வம் அறியாமை மாற்றினார். 7

910. மேவு செல்வங் களிறுண் விளங்கனி
ஆவ தாகி அழியவும் அன்பினால்
பாவை பாகர்க்கு முன்பு பயின்றஅத்
தாவில் செய்கை தவிர்ந்திலர் தாயனார். 8

6.பொழிப்புரை : அவர், விளங்குகின்ற செஞ்சடையை உடைய அறவாழி அந்தணராய சிவபெருமானுக்கு ஆகும் என்று, நாளும் செந்நெல்லின் இனிய உணவுடன் செங்கீரையும் சிறந்த கொத்தாக விளங்கும் மாவடுவையும் கொணர்ந்து, அவற்றைப் பெருமானுக்கு அமுது செய்வித்து வருவார்.

7.பொழிப்புரை : இவ்வரிய திருத்தொண்டனை வறுமையாய் இன்னல் வந்தடைந்த பொழுதும், தமது சிந்தையில் நீங்காத செயலாய், மகிழ்வுடன் செய்து, விழுமிய பேறடைதற்கு வாயிலாக, பழையதாகிய நான்மறைகட்கெல்லாம் முதல்வராய சிவபெருமான், இத்தாயனாரிடத்து இதுகாறும் பெருகி வந்த செல்வம் குறைந்திடும்படியாகச் செய்து, அவர் செல்வ வளத்தை மாற்றினார்.

8.பொழிப்புரை : தம்மிடத்துப் பொருதிய செல்வம், யானை உண்ட விளங்கனி போன்று அழியவும், அன்பினாலே உமையொரு கூறராய சிவபெருமானுக்கு, முன் செய்து வந்த அக்குறைவிலாத செயலினைத் தாயனார் தவிராது செய்து வந்தனர்.

குறிப்புரை : வேழம் உண்ட விளங்கனி அதன் வயிற்றகத் திருப்பினும், அதன் உள்ளீடு அழியுமே தவிர, அதன் மேற்பகுதியாய ஓடு

911. அல்லல் நல்குர வாயிடக் கூலிக்கு
நெல்ல றுத்துமெய்ந் நீடிய அன்பினால்
நல்ல செந்நெலிற் பெற்றன நாயனார்
கொல்லை யின்னமு தாக்கொண் டொழுகுவார். 9

கூலி கொண்டு தொண்டாற்றல்

912. சாலி நேடி அறுத்தவை தாம்பெறும்
கூலி யெல்லாந் திருவமு தாக்கொண்டு
நீல நெல்லரி கூலிகொண் டுண்ணுநாள்
மால யற்கரி யாரது மாற்றுவார். 10.

சிறை வின்றி அப்படியேயிருக்குமாம். அதுபோன்று நாயனாரிடத்து இருந்த பொருள் அழியினும், அவர்தம் அன்பு குறைவற்று (சிறைவின்றி) இருந்ததாம். என விளக்கம் காண்டல் பண்டைய மரபு. யானையுண்ட விளங்கனி என்பது விளவிற்கு வரும் ஒருவகை நோய் என்றும், அந்நோய் வாய்ப்பட்ட விளங்கனி தன் அளவில் ஏதும் சிறைவு தெரியாதாயினும் அதன் உள்ளீடாய்ச் சதைப்பகுதி ஏதும் இல்லாதிருக்கும். இவ்வாறாய விளங்கனியென விளங்கினார் நாயனார் என்றலே பொருந்துவதாகும். நச்சினார்க்கினியரும் 'வேழம் - விளவிற்கு வருவது ஒரு நோய்' எனக் கூறுவர். (சிந்தாமணி - 232).

9.பொழிப்புரை : துன்பத்திற்கேதுவாய வறுமை மிகுந்திடக், கூலிக்கு நெல் அறுத்தும், இதன் வருவாயாகப் பெருமானிடத்து உண்மை நீடிய அன்பினால் தாம் நல்ல செந்நெல்லாகப் பெற்றன யாவற்றையும் சிவ பெருமானுக்கு உடன் இனிய அமுதாக்கிப் படைத்து ஒழுகி வருவாராய்.

10.பொழிப்புரை : நல்ல செஞ்சாலி நெல் அறுவடை செய்யும் இடம் சென்று கூலிக்கு அறுத்துத் தாம் பெறும் அச்செந்நெல் எல்லாம் பெருமானுக்குத் திருவமுதாகக் கொண்டும், இப்பால், தரத்தில் குறைந்த நெல் அறுவடை செய்யும் இடத்திற்குச் சென்று, தாம் கூலிக்காக அரிந்த அந்நெல்லைத் தமது உணவிற்காக எடுத்துக் கொண்டும் தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டவராய் வாழும் நாள்களில், மாலும் அயனும் காண்டற்கரியராய் சிவபெருமான் அந்நிலையையும் மாற்றுவாராகி.

913. நண்ணிய வயல்கள் எல்லாம்

நாடொறும் முன்னங் காண
வண்ணவார் கதிர்ச்செஞ் சாலி

ஆக்கிட மகிழ்ந்து சிந்தை
அண்ணலார் அறுத்த கூலி

கொண்டிஃ தடியேன் செய்த
புண்ணிய மென்று போத

அமுதுசெய் விப்பா ரானார்.

11

வறுமையிற் செம்மை

914. வைகலும் உணவி லாமை

மனைப்படப் பையினிற் புக்கு
நைகர மில்லா அன்பின்

நங்கையார் அடகு கொய்து

குறிப்புரை : நாயனார் இறைவற்குத் தரம் நிறைந்ததும் இனியது மாய செந்நெல்லைக் கொடுத்தும், தமக்குத்தரமும் இனிமையும் குன்றியதை உணவாகக் கொண்டும் வாழ்ந்த நிலை எண்ணற்குரியது. இக்காலத்து இறைவற்கு நிவேதனம் படைப்போர், இந்நிலையை எண்ணிக் கடைப் பிடிப்பாராக.

11.பொழிப்புரை : நாள்தோறும் தாயனார் நெல் அரியச் செல்லும் வயல்களில் எல்லாம், இவர் முன்னதாகக் காணுமாறு வண்ணமுடன் சிறந்து விளைந்த கதிருடைய செஞ்சாலி நெல்லேயாக ஆக்கிட, அது கண்டு மனம் மகிழ்வுற்ற தாயனார், தாம் கூலியாகப் பெற்ற செஞ்சாலி நெல் அனைத்தையும் கொண்டு, 'இது அடியேன் செய்த புண்ணியம்' என்று அதனை முழுமையாகத் திருவமுதாக ஆக்கிப் பெருமானை நாளும் அமுது செய்விப்பாராயினார்.

குறிப்புரை : இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

12.பொழிப்புரை : (அறுப்பதெல்லாம் செஞ்சாலி நெல் ஆயிட, அதனால் தமக்கு உணவாகக் கொள்ளும் நெல் இல்லாமையால்) நாளும் உணவிற்கு வகையிலாமையால், அவரின் குறைவுபடாத நல்ல அன்புடைய மனைவியாரும், தங்கள் மனைவின் கொல்லையில் (தோட்டம்) புகுந்து, அங்கு உண்ணுதற்குரிய கீரைவகைகளைப் பறித்துப்

பெய்கலத் தமைத்து வைக்கப்

பெருந்தகை யருந்தித் தங்கள்

செய்கடன் முட்டா வண்ணந்

திருப்பணி செய்யும் நாளில்.

12

915. மனைமருங் கடகு மாள

வடநெடு வான மீனே

அனையவர் தண்ணீர் வார்க்க

அமுதுசெய் தன்ப னாரும்

வினைசெயல் முடித்துச் செல்ல

மேவுநா ளொருநாள் மிக்க

முனைவனார் தொண்டர்க் கங்கு

நிகழ்ந்தது மொழியப் பெற்றேன்.

13

பரிவுடன் சமைத்து, அதனை அமுது படைக்கும் கலத்தில் இட்டுக் கணவனாருக்குப் படைக்க, அவரும் அருந்தி, இவ்வகையில் இருவரும் பெருமானுக்குச் செய்து வரும் தொண்டு குறைவுபடாத வண்ணம் அத்திருப்பணியைச் செய்து வரும் நாள்களில்,

குறிப்புரை : நைகரம் இல்லா அன்பு - குறைவற்ற அன்பு.

13.பொழிப்புரை : வீட்டின் புறத்தாக முளைத்து நின்ற கீரைகளும் ஒழிந்திட, வடதிசைக்கண் தோன்றும் நெடுவானத்து ஒளிர்கின்ற கற்புடைய அருந்ததியை யொத்த அம்மையாரும், தம் கணவனாருக்கு உண்ணும்படி தண்ணீர் வார்க்க, அதனை உண்டு, தாயனாரும் தமது தொண்டின் செயலை இனிது செய்து வாழ்ந்து வரும் காலத்து, ஒருநாள், முனைவராய சிவபெருமானின் தொண்டருக்கு அங்கு நிகழ்ந்ததை எடுத்து மொழிந்திட, அடியேன் வாழ்வு பெற்றேன்.

குறிப்புரை : முனைவனார் - அளவிலாற்றல் உடையார். 'ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள்தருவாய், போக்குவாய், என்னைப் புகுவிப்பாய் நினைதொழும்பின்' (தி.8 ப.1 வரி42) என வரும் திருவாக்கால் அளவிலாற்றல் அறியப்படும். முனைவனை முன்னோன் எனத் தொல்காப்பியர் கூறுவதும் காண்க. இனிவரும் செயல் இவ்வடியவரை உய்விக்கும் செயலாக அமைதலின், அவ்வருமை தோன்ற ஈண்டு நுதலிப் புகுகின்றார்.

இறைவனுக்குத் திருவமுது உண்பிக்கச் செல்லுதல்

916. முன்புபோல் முதல்வ னாரை
 அமுதுசெய் விக்க மூளும்
 அன்புபோல் தூய செந்நெல்
 அரிசிமா வடுமென் கீரை
 துன்புபோம் மனத்துத் தொண்டர்
 கூடையிற் சுமந்து போகப்
 பின்புபோம் மனைவி யார்ஆன்
 பெற்றஅஞ் சேந்திச் சென்றார். 14

தளர்வும் நெகிழ்வும்

917. போதரா நின்ற போது
 புலர்ந்துகால் தளர்ந்து தப்பி
 மாதரார் வருந்தி வீழ்வார்
 மட்கல மூடு கையால்
 காதலால் அணைத்தும் எல்லாங்
 கமரிடைச் சிந்தக் கண்டு
 பூதநா யகர்தந் தொண்டர்
 போவதங் கினிஏன் என்று. 15

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

14.பொழிப்புரை : அத்தகைய வறுமையிலும், முன்புபோல முதல்வனாரை அமுது செய்விக்கத் தம்மிடத்து மூளுகின்ற அன்பு போலவே தூயதான செந்நெல்லின் அரிசியையும், மாவடுவையும், மென்மையான செங்கீரையையும், துன்பம் நீங்கிய மனத்தையுடைய தொண்டர், தமது கூடையில் சுமந்து போக, அவர்பின்பு செல்லும் மனைவியார் திருமுழுக்காட்டுதற்குரிய ஆனைந்தையும் மட்கலத்தில் தமது கையில் கொண்டு சென்றார்.

குறிப்புரை : ஆன்பெற்ற அஞ்சு - பசுவினிடமாகத் தோன்றிய பால், நெய், ஆவிநீர், ஆவின் சாணம் என்பன,

15.பொழிப்புரை : இவ்வாறு செல்லும் பொழுது பல நாள்கள் உணவில்லாமையால் வந்த சோர்வால் வாடி, கால்தளர்ந்து, நடை தப்பி, வருந்தி, வீழ்கின்ற நாயனாரை, அவர் மனைவியார், ஆவினிடமாகத் தோன்றிய ஐந்தினையும், கொண்ட மண்ணின் கலத்தை மூடி வைத்த

918. நல்லசெங் கீரை தூய

மாவடு அரிசி சிந்த
 அல்லல்தீர்த் தாள வல்லார்
 அமுதுசெய் தருளும் அப்பே
 றெல்லையில் தீமை யேனிங்
 கெய்திடப் பெற்றி லேனென்
 றொல்லையி லரிவாள் பூட்டி
 ஊட்டியை அரிய லுற்றார்.

16

919. ஆட்கொள்ளும் ஐயர் தாமிங்

கமுதுசெய் திலர்கொ லென்னாப்
 பூட்டிய அரிவாள் பற்றிப்
 புரையற விரவு மன்பு
 காட்டிய நெறியி னுள்ளந்
 தண்டறக் கழுத்தி னோடே
 ஊட்டியும் அரியா நின்றார்
 உறுபிறப் பரிவார் ஒத்தார்.

17.

கையால், காதலுடன் அணைத்தும், தாயனார் கையில் எடுத்துச் சென்று செந்நெல் அரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தாம் சென்று கொண்டிருக்கும் நில வெடிப்பில் சிந்திடக் கண்டு, உயிர்கட கெல்லாம் தலைவரான சிவபெருமானின் தொண்டராய தாயனாரும், இனிப் பெருமானின் திருமுன்பிற்குப் போதல் எற்றுக்கு? என்று,

16.பொழிப்புரை : நல்ல செங்கீரையும், தூய மாவடுவும், அரிசியும் சிந்திப் போயதால், 'எம்மை அல்லல் தீர்த்து ஆட்கொள வல்லாராகிய பெருமான் இன்று திருவமுது செய்திடும் அப்பேற்றை, எல்லையில்லாத தீமையுடைய அடியேன் இங்குப் பெற்றிலேனே' என்று சொல்லி, இதற்கு இதுவே தீர்வாகும் என்று உடனாக இடுப்பில் செருகியிருந்த தம் அரிவாளை எடுத்துத் தமது கழுத்தில் மாட்டித் தன் மிடற்றினை அரிபல் உற்றார்.

குறிப்புரை : ஊட்டி - கழுத்து.

17.பொழிப்புரை : என்னை ஆட்கொள்ளும் பெருமானார் இன்று அமுது செய்திடப் பெற்றிலரே! என்று, கழுத்தில் பூட்டிய

920. மாசறு சிந்தை யன்பர்

கழுத்தரி அரிவாள் பற்றும்

ஆசில்வண் கையை மாற்ற

அம்பலத் தாடு மையர்

வீசிய செய்ய கையும்

மாவடு விடேல்வி டேலென்

றோசையுங் கமரி னின்றும்

ஒக்கவே எழுந்த வன்றே.

18

921. திருக்கைசென் றரிவாள் பற்றும்

திண்கையைப் பிடித்த போது

வெருக்கொடங் கூறு நீங்க

வெவ்வினை விட்டு நீங்கிப்

அரிவாளினைக் கையால் பிடித்துத் தம்மிடம் உள்ள குற்றம் அற்ற அன்பு இது எனக் காட்டிய அந்நெறியில், உள்ளிருந்த முதுகெலும்புத் தண்டு கழுத்தினோடு அறுந்திட அரிந்து நின்றார்; இதனால் தமக்கு உற்ற பிறப்பினை அரிந்திடும் தன்மை உடையர் போன்றார்.

குறிப்புரை : இச்செயல் அடியவரின் பாச நீக்கத்திற்கும் சிவப்பேற்றிற்கும் ஏதுவாய் அமைதலின் 'உறுபிறப்பு அரிவார் ஒத்தார்' என்றார்.

18.பொழிப்புரை : குற்றம் அற்ற சிந்தையுடைய அன்பர், தமது கழுத்தை அரிந்திட, அரிவாளைப் பிடிக்கும் குற்றம் இலாத அக் கையைத் தடுத்து மாற்றிட, அம்பலத்து ஆடும் பெருமானது வீசி நின்றாடிய இடத் திருக்கையும், மாவடுவைக் கடித்திடும்போது 'விடேல்' 'விடேல்' என்று எழும் ஓசையும் அங்குள்ள நிலவெடிப் பினின்றும் ஒருங்கு எழுந்தன.

குறிப்புரை : கமர் - நிலவெடிப்பு. மாவடுவினை இறைவர் கடிக்குங் கால் எழும் ஓசையை, விடேல் எனும் சொற்களால் எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

19.பொழிப்புரை : இறைவனின் திருக்கை சென்று, தாயனாருடைய அரிவாளைப் பிடித்திடும் திண்ணிய கையினைப் பற்றும்போது, அவர் அற்புதம் உற, வாள்பட்டதால் அவருடைய கழுத்தில் ஏற்பட்ட புண் நீங்க, அவரிடத்திருந்த கொடிய வினையும் நீங்க, பெருகும்படியான மகிழ்ச்சி நீடித்திட, தம் பெருமான் தமக்காக அருளிய

பெருக்கவே மகிழ்ச்சி நீடத்
தம்பிரான் பேணித் தந்த
அருட்பெருங் கருணை நோக்கி
அஞ்சலி கூப்பி நின்று.

19

போற்றி செய்தல்

922. அடியனேன் அறிவி லாமை
கண்டும்என் னடிமை வேண்டிப்
படியிசைக் கமரில் வந்திங்
கமுதுசெய் பரனே போற்றி
துடியிடை பாக மான
தூயநற் சோதி போற்றி
பொடியணி பவள மேனிப்
புரிசடைப் புராண போற்றி.

20

பெற்ற பேறு

923. என்றவர் போற்றி செய்ய
இடபவா கனராய்த் தோன்றி
நன்றுநீ புரிந்த செய்கை
நன்னுத லுடனே கூட

பெருங் கருணையினைத் தாயனார் நேரில் கண்டு தாம் தம் கைகளைக் கூப்பி நின்று,

21.பொழிப்புரை : அடியேனின் அறிவிலாமை கண்டும், என் அடிமை வேண்டி, இந்நிலத்தின் கண் உள்ள வெடிப்பில் வந்து, இங்குச் சிந்திய அமுதினை உண்டருளிய செல்வனே! வணக்கம். உடுக்குப் போன்ற சிறிய இடையையுடைய உமையம்மையாரை ஒரு மருங்கில் கொண்ட தூய நல்ல பேரொளியே! வணக்கம். நீறணிந்த பவளம் போன்ற திருமேனியையும் முறுக்கிய மென்மையான சடையையு முடைய முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னவனே! வணக்கம்.

21.பொழிப்புரை : என்று அவர் போற்றி வணங்க அவர்முன், ஆனேற்றின்மீது தோன்றியருளி, 'நீபுரிந்த செயல் நன்று. நல்ல நெற்றியினையுடைய உனது மனைவியுடன் என்றும் நீங்காது நமது

என்றும்நம் உலகில் வாழ்வாய்

என்றவ ருடனே நண்ண

மன்றுளே ஆடும் ஐயர்

மழவிடை உகைத்துச் சென்றார்.

21

924. பரிவறு சிந்தை யன்பர்

பரம்பொரு ளாகி யுள்ள

பெரியவ ரமுது செய்யப்

பெற்றிலே னென்று மாவின்

வரிவடு விடேலெ னாமுன்

வன்கழுத் தரிவாள் பூட்டி

அரிதலால் அரிவாட் டாயர்

ஆயினார் தூய நாமம்.

22

925. முன்னிலை கமரே யாக

முதல்வனார் அமுது செய்யச்

செந்நெலின் அரிசி சிந்தச்

செவியுற வடுவி னோசை

உலகில் வாழ்வாயாக' என அருள் புரிந்து, அவரும் தம்முடன் வந்திடத் திருமன்றுள் ஆடியருளும் முதல்வனாய் பெருமானும் அறக்கடவுளாம் ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளிச் சென்றார்.

குறிப்புரை : இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

22.பொழிப்புரை : அன்பு ததும்பிய சிந்தையுடைய அன்பராய் தாயனார், மேலாய பொருளாயுள்ள பெருமானார், அமுது செய்யப் பெற்றிலேன் என்று, வரியினையுடைய மாவடுவினை உண்ணுதலாலாய் 'விடேல்' எனும் ஓசையைக் கேட்பதன் முன், தமது வலிமை பொருந்திய கழுத்தில் அரிவாளைப் பூட்டி அரிய முற்பட்டதால், 'அரிவாள் தாயர்' என்னும் தூயதொரு பெயரினைப் பெறுவா ராயினார்.

23.பொழிப்புரை : தமது முன்னிலையாய் இடம் நிலவெடிப்பேயாக, முதல்வனாராய் சிவபெருமான் அமுது செய்திடக் கொண்டு வரச் சென்ற செந்நெல்லின் அரிசி சிந்திடவும், மாவடுவினைக் கடித்தலால் ஆய 'விடேல்' எனும் ஓசை தம் செவியில் கேட்கப் பெற்றிடவும்

அந்நிலை கேட்ட தொண்டர்

அடியிணை தொழுது வாழ்த்தி

மன்னும்ஆ னாயர் செய்கை

அறிந்தவா வழத்த லுற்றேன்.

23

வல்ல தொண்டராய அரிவாட்டாயரின் திருவடிமலர்களைத் தொழுது, வாழ்த்தி, திருவருள் சிறந்து என்றும் வாழ்ந்திருக்கும் ஆனாய நாயனாரின் செயலினை யான் அறிந்தவாறு போற்றத் தொடங்கு கின்றேன்.

குறிப்புரை :

செய்யில் உகுத்த திருப்படி மாற்றதனை
ஐயஇது அமுது செய்கென்று - பையஇருந்து
ஊட்டி அறுத்தவர்க்கே ஊட்டி அறுத்தவரை
நாட்டியுரை செய்வதென்னோ நாம்.

எனவரும் திருக்களிற்றுப்படியார் (பாடல் 20) இவ் வரலாற்றைச் சுருங்கவும் சுவைபடவும் கூறியிருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாம்.

அரிவாட்டாய நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருத்தொண்டர் சதகம்

தழைத்தவயல் நீர்நாட்டு உயர்ந்த கணமங்கலம்

தன்னில்வரு பின்னவர் குலத்

தாயனார் எந்தைதிரு நாயனார் மாவடுத்

தக்கசெந் நெற்கீ ரையும்

செழித்திடத் திருவமுது அளிப்பவர்க் கேவறுமை

சேர்ப்பவயல் சென்று கூலி

செய்து கரு நெல்தங்கள் தமது உண்டி ஆகவே

செந்நெல்பணி குறையாது கண்டு

இழைத்திடக் கருநெல் தவிர்த்தும் உணவு இல்லாத

தெனினும்மனை யவளும் முன்போல்

இடுபரிசு கொடுவரக் கமரில்வீ முக்களத்து

ஈட்டும்வாள் பூட்ட எதிராய்

வழுக்கிய கமர்க்குள்நன் மாவடுவி டேல்எனமுன்

வந்தடிமை கொண்ட கயிலை

வாசனே இராசலிங் கேசனேசிவதைநகர்

மாணிக்க மலை நாதனே.

-கச்சி மலைக்கொழுந்து நாவலர்

14. ஆனாய நாயனார் புராணம்

தொகை

“அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயற் கடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்கள்வைத்த
தூயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நாட்டு விரிபுனல் மங்கலக்கோன்
ஆயவன்ஆனாயன் என்னையு வந்தாண் டருளினனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 15

விளி

மழநாட்டின் வளம்

926. மாடு விரைப்பொலி சோலையின் வான்மதி வந்தேறச்
சூடு பரப்பிய பண்ணை வரம்பு சூரும்பேற
ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேகம் இளைத்தேற
நீடு வளத்தது மேன்மழ நாடெனும் நீர்நாடு. 1

தொகை, பொழிப்புரை : அலைகள் மலிந்த
நீர்ப்பெருக்குடைய திருமங்கலத்தில் தோன்றிய ஆனாய நாயனார்க்கும்
அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : எல்லாவற்றிற்கும் தாயானவரும்,
சடையில் பிறை சூடிய தூயவரும், ஆகிய சிவபிரானுடைய திருவடிகளைத்
தம் மனத்தில் விடாது வைத்து, அவருடைய பழமை வாய்ந்த
பெருமைகளை வேயங்குழல் இசையால் பரவும், மேல் மழநாட்டு
நீர்வளம் மிக்க திருமங்கலத்தில் தோன்றிய ஆனாயர், என்னை
உவகையுடன் ஆட்கொண்டு அருளியவராவர்.

1.பொழிப்புரை : பக்கங்களில் உள்ள நறுமணம் மிக்க
சோலைகளில், வானில் உள்ள நிறைமதி வந்து ஏறவும், நெல்
முழுமையாக உதிராத வைக்கோல் போர்களைப் பரப்பிய
பண்ணைகளில் உள்ள வரம்புகளில் வண்டினங்கள் ஏறவும் (ஒலி
செய்யவும்), நெல் முழுமையாக எடுக்கப்பெற்ற உயர்ந்த வைக்கோல்
போர்களில் மேகங்கள் இளைத்து ஏறவும், இங்ஙனமாக நீண்ட
பெருவளம் உடையது மேல் மழநாடு எனும் நீர்நாடு ஆகும்.

927. நீனி நிதம்ப உழத்தியர் நெய்க்குழல் மைச்சுழல் '
 மேனி யுறங்குவ மென்சிறை வண்டு விரைக்கஞ்சப்
 பூவி லுறங்குவ நீள்கயல் பூமலி தேமாவின்
 காவின் நறுங்குளிர் நீழ லுறங்குவ கார்மேதி. 2
928. வன்னிலை மள்ளர் உகைப்ப வெழுந்த மரக்கோவைப்
 பன்முறை வந்தெழும் ஓசை பயின்ற முழக்கத்தால்
 அன்னம் மருங்குறை தண்டுறை வானி யதன்பாலைக்
 கன்னல் அடும்புகை யால்முகில் செய்வ கருப்பாலை.3

குறிப்புரை : சுடு - நெல் முழுமையாக உதிராத வைக்கோல் போர்கள். ஈடு - நெல் முழுமையாக உதிர்க்கப்பெற்ற வைக்கோல் போர்கள். மழநாடு - மழவர் என்பார் வாழும் நாடு. இதன் மேற்குப் பகுதியை மேல் மழநாடு என்பர். இது திருச்சிக்கு வடக்கே உள்ள கொள்ளிடத்தின் வடபகுதியாகும். கிழக்குப் பகுதியைக் கீழ்மழநாடு என்பர். இது திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தை உள்ளடக்கிய பகுதியாகும். இப்பகுதியை ஆண்ட குறுநில மன்னனே கொல்லிமழவன் ஆவன்.

2.பொழிப்புரை : கொய்சகம் வைத்து அழகுற உடுத்திய ஆடையால் மூடப்பெறும் அல்குலையுடைய உழத்தியரது நெய்ப்பூசிய கூந்தலின் கருமையின் செறிவைப் பொருந்தி, மென்சிறகுடைய வண்டுகள் உறங்குவன. வாசனையுடைய தாமரைப் பூவில் நீண்ட கயல்மீன்கள் உறங்குவன. பூக்கள் நிறைந்த தேமாவின் சோலையின் நறுமணம் மிக்க குளிர்ந்த நிழலில் மேகத்தை ஒத்த கரிய எருமைகள் உறங்குவன.

குறிப்புரை : 'நிழ லிடை உறங்கும் மேதி' (கம்ப. பால.37) என்பர் கம்பரும்.

3.பொழிப்புரை : வலிமை மிக்க உழவர்கள், கரும்பு ஆலையை இயக்கும்படி பலமுறை சுற்றிவரப் பண்ணும் இணைமரங்கள் இரையும் ஓசையாலும், அன்னப் பறவைகள் உறைகின்ற குளிர்ந்த நீர்த் துறைகளை யுடைய குளங்களின் அருகாகக் கருப்பஞ் சாற்றைக் காய்ச்சுகின்றமையால் எழுந்த புகை பரத்தலாலும், கரும்பினைச் சர்க்கரையாக்கும் தொழில் கொண்ட சாலைகள், மேகம் சூழ இருக்கும் காட்சியை உண்டாக்குவன.

குறிப்புரை : கரும்பாலையிலிருந்து எழும் ஓசை இடிமுழக்குப் போன்றது. அதனைக் காய்ச்சுதலால் எழும் புகை, மேகத்தைப் போன்றது.

929. பொங்கிய மாநதி நீடலை உந்து புன்றசங்கம்
துங்க விலைக்கத லிப்புதல் மீது தொடக்கிப்போய்த்
தங்கிய பாசடை சூழ்கொடி யூடு தவழ்ந்தேறிப்
பைங்கமு கின்தலை முத்தம் உதிர்க்குவ பாளையென. 4
930. அல்லி மலர்ப்பழ னத்தயல் நாகிள ஆன்ஈனும்
ஒல்லை முழுப்பை உகைப்பின் உழக்கு குழக்கன்று
கொல்லை மடக்குல மான்மறி யோடு குதித்தோடும்
மல்கு வளத்தது முல்லை யுடுத்த மருங்கோர்பால். 5
892. கண்மலர் காவிகள் பாய இருப்பன கார்முல்லைத்
தண்ணகை வெண்முகை மேவு சுரும்பு தடஞ்சாலிப்
பண்ணை எழுங்கயல் பாய விருப்பன காயாவின்
வண்ண நறுஞ்சினை மேவிய வன்சிறை வண்டானம். 6

4.பொழிப்புரை : பெருகி ஓடும் பேராற்றில் நீண்ட அலைகளால் உந்தப்பெற்ற நீர்ச்சங்குகள், ஊர்ந்து சென்று, உயர்வுடைய வாழைத் தோட்டத்தில் புகுந்து, அங்குஅவ் வாழையில் சுற்றிய பசும்கருங் கொடிகளின் மேலாக ஊர்ந்து ஏறிப்போய், பசிய கமுகின் உச்சியில் ஏறிச்சேர்ந்து, அங்குள்ள பாளைகள் பூக்களை உதிரச் செய்வனபோல முத்துக்களைச் சொரிவன.

குறிப்புரை : ஆற்றிலிருந்த சங்குகள், வாழையைச் சுற்றி நிற்கும் கொடிகளின் வழி ஏறிப் பாக்குமரத்தைச் சேர்ந்து முத்துக்களை உதிர்த்தன. அம்முத்துக்கள் பாக்குமரத்திலிருந்து பூக்கள் உதிர்வன போன்று இருந்தன. நீரிடை உறங்கும் சங்கம் (கம்பரா. பால. 37) என்பார் கம்பர்.

5.பொழிப்புரை : உள் இதழ் அகன்ற நல்ல நீர்ப் பூக்கள் மலர்ந்திருக்கும் வயல்களின் மேற்பரப்பில், மரங்களும் செடிகளும் அடர்ந்த முல்லைக் காட்டில் உள்ள ஆன்கன்றுகள் துள்ளிய வண்ணம் அங்குள்ள பெண்மான் குட்டிகளோடும் சேர்ந்து குதித்து ஓடும் வளம் பொருந்தியது.

குறிப்புரை : முழுப்பு - உச்சி. வயல் அருகேயுள்ள காட்டில் ஆன் கன்று மான்கன்றுகளோடும் குதித்து விளையாடுகின்றன. ஒல்லை - விரைந்து.

6.பொழிப்புரை : கார்காலத்தில் செழித்து வளர்ந்த முல்லைக் கொடிகளில் குளிர்ந்த பற்கள் என மலரும்வெண்பூக்களில் தங்கிய

932. பொங்கரில் வண்டு புறம்பலை சோலைகள் மேலோடும்
வெங்கதிர் தங்க விளங்கிய மேன்மழ நன்னாடாம்
அங்கது மண்ணின் அருங்கல மாக அதற்கேயோர்
மங்கல மானது மங்கல மாகிய வாழ்மூதூர் 7

ஆனாயர் தோற்றம்

933. ஒப்பில் பெருங்குடி நீடிய தன்மையில் ஓவாமே
தப்பில் வளங்கள் பெருக்கி அறம்புரி சால்போடும்
செப்ப வயர்ந்த சிறப்பின் மலிந்தது சீர்மேவும்
அப்பதி மன்னிய ஆயர் குலத்தவர் ஆனாயர் 8

வண்டுகள், பெண்களின் கண்களை ஒத்த நீலோற்பல மலரில் பாய இருப்பன; காயா மரங்களின் அழகிய செழித்த பூங்கொம்புகளில் பொருந்திய சிறகுகளையுடைய நாரைகள், அகன்ற இளஞ்சாலி நெற்பயிர்களையுடைய வயல்களில் உள்ள நீரில் துள்ளி எழுகின்ற கயல் மீன்களைப் பிடித்தற்கெனப் பாய இருப்பன.

7.பொழிப்புரை : சோலைகளில் தளிர்ந்து உயர்ந்த மரக் கொம்பரில் அலைந்தாடும்படி இருந்திடும் வண்டுகள் கூழ்ந்த அச்சோலைகளின் உச்சியில், கதிரவனின் வெப்பம் மிகுந்த ஒளிக்கதிர்கள் தங்குமாறு விளங்கிய நன்மைகள் சிறந்த மேல்மழநாடு எனும் நாடானது, இந்நிலவுலகிற்கு ஓர் அரிய அணியாக விளங்குவது; அதற்கு ஒப்பற்ற மங்கலமாக விளங்குவது திருமங்கலம் என்னும் ஊராகும்.

குறிப்புரை : சோலைகளில் கதிரவனின் கதிர்கள் தங்குகின்றன. எனவே, அக்கதிர்கள் அச்சோலைகள் உட்புக இயலாவாயின என்பது விளங்கும்.

‘வெயில் நுழைபு அறியாக் குயில் நுழைபொதும்பர்’ (பெரும்பாணா. - 374) எனப் பிறரும் கூறல் காண்க.

8.பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற பெருங்குடிகள் நெடுங்காலமாகத் தழைத்துச் செழித்திருக்கும் தன்மையில் ஓயாது, தீதின்றி நன்னெறியில் ஈட்டிய பொருள் வளத்துடன் அறமே நிலவிய சிறப்புடன் விளங்க இருப்பது அக்கணமங்கலம் என்னும் ஊராகும். அப்பதியில் வாழ்ந்த திருப்பவர் இடையர் குலத்துத் தோன்றிய ஆனாயர் என்பார்.

பண்பும் தொண்டும்

934. ஆயர் குலத்தை விளக்கிட வந்துத யஞ்செய்தார்
தூய சுடர்த்திரு நீறு விரும்பு தொழும்புள்ளார்
வாயினில் மெய்யின் வழத்து மனத்தின் வினைப்பாலில்
பேயுட னாடு பிரானடி யல்லது பேணாதார். 9
935. ஆனிரை கூட அகன்புற விற்கொடு சென்றேறிக்
கானுறை தீய விலங்குறு நோய்கள் கடிந்தெங்கும்
தூநறு மென்புல் அருந்தி விரும்பிய தூநீருண்
டுனமில் ஆயம் உலப்பில பல்க அளித்துள்ளார். 10
936. கன்றொடு பால்மறை நாகு கறப்பன பாலாவும்
புன்தலை மென்சினை ஆனொடு நீடு புனிற்றாவும்
வென்றி விடைக்குல மோடும் இனந்தொறும் வெவ்வேறே
துன்றி நிறைந்துள சூழ லுடன்பல தோழங்கள். 11

9.பொழிப்புரை : அவர், இடையர் குலத்தை விளக்கிட வந்து தோன்றியவர். ஒளியுடைய திருவெண்ணீற்றை விரும்பும் தொண்டில் நிற்பவர். சொல்லாலும், உண்மையான மனத்தினாலும், செயலினாலும் பேயுடன் நடமாடும் பெருமானாய் சிவபெருமானின் திருவடிகளை அல்லது வேறு எதனையும் பேணாதவர்.

10.பொழிப்புரை : அவர், பசுக்களின் நிரைகளை அகன்ற முல்லை நிலத்தில் ஒருங்கு கொண்டு சென்று, காடுகளில் உறையும் கொடிய மிருகங்களாலும், பொருந்தும் நோய்களாலும் துன்பம் வாராதபடி பாதுகாத்து, எங்கும் நல்ல மிருதுவான புற்களை அப்பசுக்கள் மேயும் படி செய்வித்து, அப்பசுக்கள் விரும்பிடும் தூய நீரையும் அருந்தச் செய்து, குற்றமில்லாதவாறு நற்பசுக்கள் அளவுகடந்தன நாளும் பெருகும்படி பேணிவந்தார்.

11.பொழிப்புரை : கன்றுகளும், பால்கறத்தல் மாறிய இளம் மாடுகளும், பால் கறக்கும் பசுக்களும், சிறிய அழகிய தலையும் மெல்லிய மயிரும் உடைய கருவுற்று விளங்கும் பசுக்களும், ஈன்று அணிய பசுக்களும் ஆகிய இவைகள், வெற்றி விளைவிக்கும் ஆனேறுகளின் கூட்டத்தோடு, வெவ்வேறு தங்கி இருப்பதற்கென நிறைந்துள்ள பல தொழுவங்கள் உள்ளன.

குழல்வாசித்தல்

937. ஆவின் நிரைக்குலம் அப்படி பல்க அளித்தென்றும்
கோவலர் ஏவல் புரிந்திட ஆயர் குலம்பேணும்
காவலர் தம்பெரு மானடி அன்புறு கானத்தின்
மேவு துளைக்கரு விக்குழல் வாசனை மேற்கொண்டார்.

குழல் செய்யும் முறைமை
வேறு

938. முந்தைமறை நூன்மரபின்
மொழிந்தமுறை யெழுந்தவேய்
அந்தமுதல் நாலிரண்டில்
அரிந்துநரம் புறுதானம்
வந்ததுளை நிரையாக்கி
வாய்முதல் வழங்குதுளை
அந்தமில்சீ ரிடையீட்டின்
அங்குலியெண் களின்அமைத்து. 13.

குறிப்புரை : இவ்வினங்கள் ஓரினத்தன எனினும், உணவு முதலிய வற்றால் பேணற்கும், காத்தற்கும் அவ்வவற்றிற்கும் ஏற்ற சூழல் வேண்டுதலின், இவற்றைத் தனித்தனியாகவுள்ள தொழுவங்களில் வைத்துப் பேணற்குரிய இவ்வருமை எண்ணத்தக்கது.

12.பொழிப்புரை : பசுக் கூட்டங்கள் இவ்வண்ணமே பெருகிடப் பேணிக் காத்து, இடையர் ஏவல் புரிந்திட, ஆயர்குலத்தைப் பேணி வரும் காவலர் பெருமானாய் ஆனாயர், சிவபெருமான் திருவடிகளில் பெருவிருப்புற்றுக் குழலில் இசை பொருந்த வாசித்து வரும் செயலை மேற்கொண்டார்.

13.பொழிப்புரை : பழமையான நான்மறைகளில் இசைக்கலையைப் பற்றிச் சொல்லிய வகையில், வளர்ந்து நின்ற மூங்கிலின் நுனியில் நான்கு பங்கிலும், அடியில் இரண்டு பங்கிலுமாக அரிந்து அவற்றை விடுத்து, இடைப்பட்ட பாகத்தை எடுத்து, சுரங்கள் ஏழும் அவ்வவ் விடங்களிலும் அமைக்கும் துளைகளின் வழிவர வரிசையாகச் செய்து, முதலில் காற்று உண்டாக்கும் துளையையும், கேடில்லாத சிறப்பினையுடைய இடைவெளி ஒவ்வொரு அங்குல அளவில், ஏழு துளைகள் செய்து,

ஐந்தெழுத்து வாசித்தல்

939. எடுத்தகுழற் கருவியினில்
 எம்பிரான் எழுத்தைந்தும்
 தொடுத்தமுறை யேழிசையின்
 சுருதிபெற வாசித்துத்
 தடுத்தசரா சரங்களெலாம்
 தங்கவருந் தங்கருணை
 அடுத்தஇசை யமுதளித்துச்
 செல்கின்றார் அங்கொருநாள்.

14

குறிப்புரை : உயர்ந்ததும் ஒத்ததுமாய நிலத்தில் தோன்றியதும், இளையதும் முதியதும் ஆய பருவத்ததன்றி நடுநிலையதாகிய பருவத்ததுமாகிய மூங்கிலில் நுனிப்பகுதியையும் அடிப்பகுதியையும் விடுத்து, நடுப்பகுதியை நிழலிலிட்டு வைத்து, ஓராண்டு சென்றபின் அதனை வேயங்குழலாகச் செய்யவேண்டும் (சிலப்பதி. அரங்கேற்று காதை) என்பர் அடியார்க்கு நல்லார்.

முந்தை மறை - ஆயுள் வேதம், தநூர் வேதம், காந்தருவ வேதம், அர்த்தவேதம் எனக் கூறப் பெறும் உப வேதங்கள் நான்கினும் காந்தருவ வேத முறைப்படி, சந்தனம், செங்காலி, கருங்காலி, வெண்கலம் ஆகியவற்றுள் அமைக்கும் குழல்களினும், மூங்கிலால் செய்யப்பெறும் குழற்கருவியே சிறந்தது என்பர்.

அங்குலி - அங்குலம்.

14.பொழிப்புரை : இவ்வாறு திருத்தமுற எடுத்த வேயங்குழல் என்னும் இசைக் கருவியினில், எம்பெருமானின் ஐந்து எழுத் தினையும், தொடுத்த முறையாக, ஏழு சுரவரிசைகளின் சுருதி விளங்கிட வாசித்து, அதனால் வேறு வழியில் செல்லாமல் இசையினால் தடுக்கப் பெற்ற இயங்கியற்பொருள், நிலையியற் பொருள் ஆகிய எல்லாமும் பொருந்த வரும், தம் கருணையுடன் கூடிய இசையாய அமுதினை, கேட்போர் செவியாரக் கொடுத்து வருபவரான ஆனாயர் ஆங்கு ஒரு நாள்.

குறிப்புரை : சரம் - இயங்கியற் பொருள், அசரம் - நிலையியற் பொருள்.

ஆனாயரின் அணிநலன்

940. வாசமலர்ப் பிணைபொங்க

மயிர்நுழுதி மருங்குயர்ந்த

தேசுடைய சீகழிகையில்

செறிகண்ணித் தொடைசெருகிப்

பாசிலைமென் கொடியின்வடம்

பயிலநறு விலிபுனைந்து

காசுடைநாண் அதற்கயலே

கருஞ்சுருளின் புறங்கட்டி.

15.

941. வெண்கோடல் இலைச்சுருளிற்

பைந்தோட்டு விரைத்தோன்றித்

தண்கோல மலர்புனைந்த

வடிகாதின் ஒளிதயங்கத்

திண்கோல நெற்றியின்மேல்

திருநீற்றின் ஒளிகண்டோர்

கண்கோடல் நிறைந்தாராக்

கவினவிளங்க மிசையணிந்து.

16

15.பொழிப்புரை : நறுமணமுடைய மலர்மாலை விளங்கிக்காட்டத், தலையில் நாற்புறமும் உள்ள மயிரினைக் கோதி, தூக்கி மேலே கொண்டையாக முடித்து, அதன் மீது நெருங்கக் கட்டிய கண்ணி மாலையைச் செருகி; அதனுடன் பசிய இலையுடைய கொடியால் மிருதுவான வடமாக முறுக்கி, அவ்வடத்தில் நறுவிலி மலர்களை இடைச்செருகி; அதன்பின் பொன் காசுகள் கட்டிய மாலைக் கயிற்றைக் கரிய கூந்தலின் புறமாகச் சுற்றிக் கட்டி.

குறிப்புரை : நறுவிலி - முல்லை நிலத்து மலர்களில் ஒருவகையது.

16.பொழிப்புரை : வெண்காந்தள் மரத்தின் நல்ல இலைச்சுருளின் நடுவிலே, பசிய இதழ்களையுடைய நறுமணம் மிக்க செங்காந்தள் மலரை அணிந்த வளைந்த காதின் ஒளி விளங்கத், திண்மையான கோலமுடைய நெற்றியின் மீது அணிந்த திருநீற்றின் ஒளியானது, கண்டோர் கண்கொண்டு காண நிறைவுற்று, இன்னமும் ஆராத வகையாகத் திருமேனி முழுவதும் நிறைய நீறு அணிந்து.

942. நிறைந்தநீ றணிமார்பின்

நிரைமுல்லை முகைசுருக்கிச்

செறிந்தபுனை வடந்தாழத்

திரள்தோளின் புடையலங்கல்

அறைந்தசரும் பிசையரும்ப

அரையடுத்த மரவுரியின்

புறந்தழையின் மலிதானைப்

பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய.

17

943. சேவடியில் தொடுதோலும்

செங்கையினில் வெண்கோலும்

மேவுமிசை வேயங்குழலும்

மிகவிளங்க வினைசெய்யும்

காவல்புரி வல்லாயர்

கன்றுடைஆன் நிரைசூழப்

பூவலர்தார்க் கோவலனார்

நிரைகாக்கப் புறம்போந்தார்.

18

17.பொழிப்புரை : திருநீறு அணிந்த நிறைவுடைய மார்பில், நிரையாக முல்லை மலரினைக் கட்டிய நீண்ட வடம் போலும் மாலை தாழ்ந்து விளங்க, பருத்த தோள்களின் மேல் அணிந்த நல்ல மலர் மாலைகளில் மொய்த்து இரையும் வண்டினங்கள் நிறைந்து இசைபாட, திருவரையில் உடுத்த மர உரி ஆடையில், சேர அணிந்த தழைகள் மீது விளங்கிடும் உடையாகிய பூம்பட்டுப் பொலிவுற்று அசைய.

18.பொழிப்புரை : சிவந்த திருவடிகளிற் செருப்பாகப் பொலிகின்ற தோலும், சிவந்த அழகுடைய கைகளிலே வெண்மை நிறமான கோலும், விளங்கிடும் இசையுடைய புல்லாங்குழலும் மிகு விளக்கம் செய்ய, அவரிடத்து ஏவல் புரிகின்ற வலிமையுடைய இடையர்களும், கன்றினை உடைய பசுக் கூட்டமும் சூழ்ந்திட, பூக்கள் மலர்கின்ற மாலையணிந்த கோவலனாராய ஆனாயர், பசுக்களின் நிரைகளை மேய்த்துக் காவல் கொள்ளும்படி வெளியே வந்தருளினார்.

குறிப்புரை : உச்சி மீது கண்ணியும் மாலையும் சூடி, நறுவிளி புனைந்து, காதில் செங்காந்தள் மலருடன் இணைந்த வெண்காந்தள் இலை அணிந்து, நெற்றியில் திருநீற்றொளி, காண்பார் கண்கொள்

கொன்றையினை நேர்நோக்கி நின்றுருகல்

944. எம்மருங்கும் நிரைபரப்ப

எடுத்தகோல் உடைப்பொதுவர்

தம்மருங்கு தொழுதணையத்

தண்புறவில் வருந்தலைவர்

அம்மருங்கு தாழ்ந்தசினை

அலர்மருங்கு மதுவுண்டு

செம்மருந்தண் சுரும்புசுழல்

செழுங்கொன்றை மருங்கணைந்தார். 19

945. சென்றணைந்த ஆனாயர்

செய்தவிரைத் தாமமென

மன்றல்மலர்த் துணர்தூக்கி

மருங்குதாழ் சடையார்போல்

ளாக் கவினுடன் திருமேனி முழுவதும் விளங்க, அரையில் மரவுரியும் இலையும் சேர உடுத்த ஆடையில் பூம்பட்டுப் பொலிந்தசைய, கைகளில் வெண்தண்டும் வேயங்குழலும் விளங்க, திருவடியில் தோற்செருப்பு அணிந்த சிறந்த கோலமுடன் ஆனாய நாயனார் ஆனிரைகளை மேய்த்துக் காத்திட வெளிப்போந்தார்.

இதனையடுத்து 'நீல மர்மஞ்ஞை' எனத் தொடங்கும் பாடல், யாப்பு வகையானும், பொருள் வேறுபட்டானும், இடைச் செருகல் எனத் தெளிவாகத் தெரிதலால் அப்பாடல் இப்பதிப்பில் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த ஆறு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

19.பொழிப்புரை : எப்பக்கத்திலும் பசுக்களின் நிரைகளைப் பரப்பிடும்படி எடுத்த தண்டினையுடைய இடையர் தம் அருகில் தொழுதவாறு வந்திட, குளிர்ந்த முல்லை நிலத்தில் வரும் எம் தலைவனாராய ஆனாயர், அதன் அருகில், தாழ்ந்த கொம்பர்களில் அலர்ந்த பூக்களில் தேனை உண்டு களிப்பால் மிகுந்து, குளிர்ந்த வண்டுகள் சுழன்று திரியுமாறு செழித்து வளர்ந்துற்றதொரு கொன்றை மரத்தின் அயலே வந்துற்றார்.

குறிப்புரை : செம்மரும் - மிகக் களித்து.

20.பொழிப்புரை : சென்று சேர்ந்த ஆனாய நாயனார், கையால் தொடுத்துச் செய்யப்பட்ட நறுமணமுடைய மாலையினைப்

நின்றநறும் கொன்றையினை

நேர்நோக்கி நின்றுருகி

ஒன்றியசிந் தையிலன்பை

உடையவர்பால் மடைதிறந்தார்.

20

குழலிசைத்த பாங்கு

946. அன்புறி மிசைப்பொங்கும்

அமுதஇசைக் குழலொலியால்

வன்பூதப் படையாளி

எழுத்தைந்தும் வழுத்தித்தாம்

முன்பூதி வருமளவின்

முறைமையே யெவ்வுயிரும்

என்புடு கரைந்துருக்கும்

இன்னிசைவேய்ங் கருவிகளில்.

21

போன்று, நல்ல வாசனையுடைய பூக்கள் மலரும் கொத்துக்களைத் தொங்க விட்டுப், பக்கங்களில் தாழ்ந்து விளங்கும் சடையையுடைய சிவ பெருமானைப் போல் நின்ற நறுமணமிக்க கொன்றை மரத்தின் மலர்ச்சி யின் செவ்விகண்டு, உள்ளம் உருகி, ஒருமைப்பாடு கொண்ட சிந் தையில் பெருகும் அன்பைத், தம்மை உடைய பெருமான்பால் வெள்ள மடைதிறப்பது போன்று திறந்தார்.

குறிப்புரை : அழகிய நீண்ட தண்டில் கொத்தாக மலர்ந்த பூக்களுடன் எம் மருங்கும் பூமாலை தூக்கியது போல் நின்ற கொன்றை மரத்தின் தன்மையை நோக்கில், அது இறைவனைப் போன்றிருத்தலால், அதனை நேர் நோக்கிய ஆனாயரும், தாமும் உள்ளம் உருகி, அன்பு மலர்ந்து, அன்பாகும் தமது அமுத இசையைத் தம்மை உடையவர் பால் செலவிடுத்தார்.

21.பொழிப்புரை : அன்பு ஊறி, அது, மேலும் பொங்கி எழுகின்ற அமுதம் போலும் இசையைத் தரும் குழல் ஓசையால், பெரிய பூதங்களின் படைகளையுடைய தலைவனான சிவபெருமானின் எழுத்துகள் ஐந்தையும் போற்றி செய்து, தாம் முன்பு ஊதிவரும் அவ்வுளவின் முறையாக, இவ்வுலகில் உள்ள எவ்வுயிர்களின் என்மும் உள்ளே கரைந்து உருகுமாறு செய்யும் இனிய இசையுடைய வேய்ங் குழலாய இசைக் கருவிகளில்.

947. ஏழுவிரல் இடையிட்ட

இன்னிசைவங் கியமெடுத்துத்
தாழுமலர் வரிவண்டு
தாதுபிடிப் பனபோலச்
கூழுமுரன் றெழுநின்று
தூயபெருந் தனித்துளையில்
வாழியநந் தோன்றலார்
மணியதரம் வைத்தாத.

22

948. முத்திரையே முதலனைத்தும்

முறைத்தானஞ் சோதித்து
வைத்ததுளை ஆராய்ச்சி
வக்கரனை வழிபோக்கி
ஒத்தநிலை யுணர்ந்ததற்பின்
ஒன்றுமுதல் பழமுறையால்
அத்தகைமை ஆரோசை
அமரோசை களின்அமைத்தார்.

23

22.பொழிப்புரை : ஏழு விரல்கள் இடையீடுபடத் துளையிட்ட இனிய ஓசையையுடைய வேயங்குழலினை ஆனாய நாயனார் எடுத்துப் பூக்களில் தேனை உண்டிடப் படியும் வண்டு எழுவதும் இருப்பதும் போல, அங்குள்ள துளைகளில் தமது விரல்களை வைத்து, எடுத்துச் சுருதி பெற நின்றலும் எழுதலும் ஆகிய இத்தன்மைகளைச் செய்து, தூய பெரிய துளையில் பெருவாழ்வுடையராய நம் தலைவர் ஆனாயர், தமது வாயிதழ் மேல் வைத்து ஊத,

குறிப்புரை : ஏழு விரல்களாவன - இடக்கைப் பெருவிரலும் சிறுவிரலும் நீக்கி, மற்றைமூன்று விரல்களும், வலக்கையில் பெருவிரலொழிந்த நான்கு விரல்களுமாம். ஏழு துளையினும் ஏழு சுரங்களும் ஏழு எழுத்துகளாற் பிறக்கும். அவ்வெழுத்துகளாவன: ச - ரி - க - ம - ப - த - நி - என்பனவாம். இவ்வேழெழுத்தினையும் மாத்திரைப் படுத்தித் தொழில் செய்ய, இவற்றுள்ளே ஏழிசையும் பிறக்கும். முதற்குறிப்பாக அமைந்த இந்த ஏழு எழுத்துகளை விரிப்பின்: சட்சம், இடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிதாதம் என வரும். மணியதரம் - அழகிய உதடு.

23.பொழிப்புரை : முத்திரை முதலாக உள்ள ஏழுசுரங்கள்

949. மாறுமுதற் பண்ணின்பின்

வளர்முல்லைப் பண்ணாக்கி

ஏறியதா ரமும்உழையும்

கிழமைகொள இடுந்தானம்

ஆறுலவுஞ் சடைமுடியார்

அஞ்செழுத்தி னிசைபெருக்க

சுறியபட் டடைக்குரலாங்

கொடிப்பாலை யினில்நிறுத்தி.

24

பிறக்கும் இடங்களை முறைப்படி ஆய்ந்து, இசை நூல்களில் விதித்த அளவில், அமைத்து வைத்த ஏனைய துளைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதாகிய வக்கரணையின் வழியாக விரல்களை அடிக்கடி எடுத்தும், சமன் செய்தும், இப்படிப் போக்கி, இசை சரியாக ஒத்திருப்பதை உணர்ந்ததற்பின், சட்சம் முதல் நிடாதம் வரையும் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக உயர்ந்து தாழ்ந்திடும் அத்தகைய ஆரோசை அமரோசைகளில் அமைத்தருளி,

குறிப்புரை : வக்கரணை வழிபோக்கி - எல்லா இராகங்களும் குழலின் ஏழு துவாரங்களாலேயே உண்டாகும்படி விரல்களை முறையே செலுத்திச் சமன்செய்து சோதித்தல். ஒன்றுமுதல் படிமுறை - சட்சம் முதல் நிடாதம்வரை உள்ள ஏழு சுரங்களின் படி முறையாகிய வரிசை. முத்திரைக் கடுத்த துளை சட்சம். ஆரோசை ஏற்றுதல், அம ரோசை இறக் குதல். இவற்றை முறையே ஆரோகணம் அவரோகணம் என்பர்.

24.பொழிப்புரை : மாறிவரும் சுரங்களையுடைய குறிஞ்சிப் பண்ணின் பின், முல்லைப் பண்ணாகச் சுரங்களை அமைத்துப், பாலை யாமுக்கமைந்த தாரமும், உழையும் இசைக் கிழமை கொள்ளும்படி இடுகின்ற தானங்களில், கங்கையாறு உலவுகின்ற சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானது ஐந்து எழுத்தாய் திருப்பெயரின் இசை பெருகும்படிச் சொல்லப்பெறும் இளியைக் குரலாக உடைய கொடிப் பாலையில் நிறுத்தி.

குறிப்புரை : தாரம் - உச்ச விசை. அது மூக்காலுண்டாவது. உழை - தலையை இடமாக உடைய இசை. கொடிப்பாலை - நெஞ்சை இடமாக உடைய இசை. கொடிப்பாலையினில் நிறுத்தி - கொடிப்பாலை என்பது பாலையாழ் வகைபலவற்றுள் ஒன்று. அவை குரல் குரலாயது செம்பாலை; துத்தங்குரலாயது படுமலைப் பாலை; கைக்கிளை குரலாயது செவ்வழிப் பாலை; உழை குரலாயது அரும்பாலை; இவற்றினை அமைத்துப் பின்னர் இளி குரலாய கொடிப் பாலையினில் இடுந்தானம் நிறுத்தி என விளக்குவர் சிவக்கவிமணியார் (பெ-உறை).

950. ஆயஇசைப் புகல்நான்கின்

அமைந்தபுகல் வகையெடுத்து

மேயதுளை பற்றுவன

விடுப்பனவாம் விரல்நிரையில்

சேயவொளி யிடையலையத்

திருவாள னெழுத்தஞ்சந்

தூயஇசைக் கிளைகொள்ளுந்

துறையஞ்சின் முறைவிளைத்தார். 25

951. மந்தரத்தும் மத்திமத்தும்

தாரத்தும் வரன்முறையால்

தந்திரிகள் மெலிவித்தும்

சமங்கொண்டும் வலிவித்தும்

25.பொழிப்புரை : சொல்லப் பெறும் சிறந்த இசையின் புகல் நான்கி லும் கொடிப்பாலைக்கமைந்த கூறுபாட்டை எடுத்துச் சுரம் எழும்பும் ஏழு துளைகளிலும், விரல்களைப் பொத்துவதும், விடுப்பதுமாகிய வரிசையாகும் செயலினால், இசையின் செவ்விய ஒலி இடையே மேலோங்கி விளங்கிட, சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தினையும் தூய்மையான இசையின் ஏற்ற பகுப்பினைக் கொள்கின்ற ஆயத்தம், எடுப்பு, உற்கிரகம், சஞ்சாரம், இடாயம் எனும் ஐந்து துறைகளும் இனிமையுடன் விளங்கிட முறைமைப்படுத்தி.

குறிப்புரை : இசைப்புகல் நான்கு - பண், பண்ணியல், திறம், திறத்திறம் என்பன. ஆயத்தம் - மந்தரத்தினின்றும் அனுமந்தரமாகிய கீழ்ஸ்தாயி வரை சென்று முன் தானத்தில் வந்து முடிவது. எடுப்பு - மந்தரத் திலிருந்து பஞ்சமம் வரை போய் மீண்டும் மந்தரத்தில் வந்து முடிவது. உற்கிரகம் - மந்தரம் முதல் தாரத்தானம் வரை போய் மீண்டும் மந்திரத்தில் வந்து முடிவது. சஞ்சாரம் - மந்தரத்திலிருந்து மத்திமம், தாரம் ஆகிய இரண்டினும்போய் இறங்கிக் கீழ்ஸ்தாயியான அனுமந்தரத்திற் சென்று மீண்டு மந்தரத்தில் வந்து நிற்பது. இடாயம் - மந்தரத் தானத்தையே முதன்மையாகச் செய்து கொண்டு, மத்திமம், தாரம் இரண்டினும் சென்று, பின்பு மந்தரத்தையே வலியுறுத்தி அனுமந் தரத்தில் சென்று மீண்டும் மந்தரத்தில் வந்து முடிவது என விளக்கம் காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெ-உரை).

26.பொழிப்புரை : மந்தரம், மத்திமம், தாரம் இவைகளில் வரன் முறையாக அவைகளுக்கு ஏற்றபடி, சுரத்தானத்திற்குரிய

அந்தரத்து விரல்தொழில்கள்

அளவுபெற அசைத்தியக்கிச்

சுந்தரச்செங் கனிவாயும்

துளைவாயும் தொடக்குண்ண.

26

952. எண்ணியநூற் பெருவண்ணம்

இடைவண்ணம் வனப்பென்னும்

வண்ணஇசை வகையெல்லாம்

மாதூரிய நாதத்தில்

நண்ணியபா ணியலும்

தூக்குநடை முதற்கதியில்

பண்ணமைய எழுமோசை

எம்மருங்கும் பரப்பினார்.

27

துளைகளை மெலிவித்தும் சமன் கொண்டும் வலிஉடையதாகச் செய்வித்தும், இடைப் பட்ட துளைகளில் கொண்ட விரல்களின் போக்கினை அளவுபெற அமைத்து இயக்கியும், அழகிய அவரது செங்கனிபோலும் வாயையும், துளைவாயையும் வைத்து ஒன்றாகக் கூட்டி இணங்க.

குறிப்புரை : மந்தரம் - மெலிவு. மத்திமம் - சமன். தாரம் - வலிவு. இவை ஓசை பேதங்கள். இவற்றை முறையே படுத்தலோசை, நலித லோசை, எடுத்தலோசை என்றும் கூறுவர். தந்திரி என்றது இங்குக் குழலிசைக் கருவிக் கேற்பத் துளைகளைக் குறித்தது; ஆகுபெயர். அந்தரம் - இடையிட்ட துளைகள். துளைவாய் - குழலின் துளைவாய். குழலின் எட்டுத் துளைகளில் விரல்கள் வைத்து இயக்கி, சுரங்களைக் காட்டும் ஏழு துளைகள் போக, வாய் வைத்து ஊதும் எட்டாவது துளை. இவையும் சிவக்கவிமணியார் (பெ-உரை) உரையில் கண்டது.

27.பொழிப்புரை : இசைநூல்களில் அளவுபடுத்திய பெருவண்ணம், - இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணம் எனும் இசைக்குரிய வண்ணங் களின் வகை எல்லாவற்றையும் சேர விளக்கிடும் பெரிய இனிய நாதத்தில் அமைந்த தாளமும், இசையும், தூக்கும், நடை முதலான கதிகளுடன், பண் அமைந்திடும்படி வரும் ஓசையை எப்பக்கங்களிலும் பரவச் செய்தார்.

குறிப்புரை : பெருவண்ணம், நெட்டெழுத்துக்களையே தொடுத்துப் பாடுவது எனவும், இடைவண்ணம் இடையெழுத்து மிகுதியும்

953. வள்ளலார் வாசிக்கும்

மணித்துளைவாய் வேயங்குழலின்
 உள்ளுறைஅஞ் செழுத்தாக
 ஓங்கியெழும் மதுரவொலி
 வெள்ளநிறைந் தெவ்வுயிர்க்கும்
 மேலமரர் தருவிளைதேன்
 தெள்ளமுதின் உடன்கலந்து
 செவிவார்ப்ப தெனத்தேக்க.

28

இசையால் மயங்கிய ஆனினமும் பிறவும்

954. ஆனிரைகள் அறுகருந்தி

அசைவிடா தணைந்தயரப்
 பானுரைவாய்த் தாய்முலையில்
 பற்றுமிளங் கன்றினமும்
 தானுணவு மறந்தொழியத்
 தடமருப்பின் விடைக்குலமும்
 மான்முதலாம் கான்விலங்கும்
 மயிர்முகிழ்த்து வந்தணைய.

29

வருவது எனவும், வனப்பு வண்ணம், எழுத்துக்கள் ஒன்றினோ டொன்று
 பிளவு படாமல் இசைந்து அழகு பொருந்த வருவது எனவும் கூறுப.
 இவ்வேழு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

28.பொழிப்புரை : வள்ளலாராய ஆனாயர் வாசிக்கின்ற
 அழகிய துளையாய வாயினையுடைய வேயங்குழலில்,
 திருவைந்தெழுத்தினை உள்ளுறையாகக் கொண்டு, ஓங்கி எழுகின்ற
 இனிய ஒலியின் வெள்ளம், எங்கும் பரந்து நிறைந்து எவ்வுயிர்கட்கும்
 மேலான வானில் உள்ள தேவர்களது கற்பக மரத்தில் விளைகின்ற
 தேனினைத் தெள்ளிய அமுதத்துடன் கலந்து அவர்களது செவியில்
 வார்ப்பது போலத் தேக்கிடலும்.

29.பொழிப்புரை : முன், புல் அருந்திய பசுக்கூட்டங்கள்
 இவ்வோசை யைக் கேட்ட அளவில், பின் அசை விடாமல் ஆனாயர்பால்
 அணைந்து மெய்மறப்ப, தாய்ப்பசுவிடம் பால் உண்ணும் நுரை
 யுடைய வாயால் தாயின் மடியைப் பற்றி உண்கின்ற இளங் கன்று களின்
 இனமும் தமது மிக இன்பமாய தாய்ப்பால் உணவினை மறந்து நீங்கி

கோவலரும் குறைவினையின் துறை நின்றனர்

955. ஆடுமயில் இனங்களும்அங்

கசைவயர்ந்து மருங்கணுக

ஊடுசெவி யிசைநிறைந்த

உள்ளமொடு புள்ளினமும்

மாடுபடிந் துணர்வொழிய

மருங்குதொழில் புரிந்தொழுகும்

கூடியவன் கோவலரும்

குறைவினையின் துறைநின்றார்.

30

நாகர் முதலாய பலரும் இசைகேட்டு இன்புறல்

956. பணிபுவனங் களிவூள்ளார்

பயில்பிலங்கள் வழியணைந்தார்

மணிவரைவாழ் அரமகளிர்

மருங்குமயங் கினர்மலிந்தார்

தணிவிலொளி விஞ்சையர்கள்

சாரணர்கின் னரர்அமரர்

அணிவிசும்பில் அயர்வெய்தி

விமானங்கள் மிசையணைந்தார்.

31

இசையின் வயப் பட, வலிய கொம்பினை உடைய காளை கடும், மான்முதலாக உள்ள காட்டு விலங்குகளும் இவ்விசையைக் கேட்டு மயிர் முகிழ்த்து வந்து அணைய.

30.பொழிப்புரை : ஆடுகின்றமயில் இனங்களும் தம் ஆடலை மறந்து அணையவும், காதாடு சென்ற இசையமுதம் நிறைந்த உள்ளத்துடன் பறவைகளின் இனமும் பக்கத்தில் வந்து தமது உணர்வு ஒழிந்திடவும், அவர் அருகில் கோல்தொழில் புரிந்து பசுநிறைகாக்கும் வலிமையுடன் கூடிய இடையர்களும் தாம் எடுத்த செயலை மறந்து குறைவினையாக விடுத்து நின்ற நிலையில், இசை கேட்டு மெய்ம் மறந்து உருகி நின்றனர்.

குறிப்புரை : இம்மூன்றுபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

31.பொழிப்புரை : நாகர் உலகில் உள்ளார்கள், தாங்கள் முன்பு மேல் எழுந்து வரப் பயின்ற பாதாள வழிகள் ஊடாக இங்கு

957. சுரமகளிர் கற்பகப்பூஞ்

சோலைகளின் மருங்கிருந்து
 கரமலரின் அமுதூட்டுங்
 கனிவாய்மென் கிள்ளையுடன்
 விரவுநறுங் குழலலைய
 விமானங்கள் விரைந்தேறிப்
 பரவியஏழ் இசையமுதஞ்
 செவிமடுத்துப் பருகினார்.

32

பகைமையுள்ள உயரினங்களும் பகைமை நீங்கி,
 இசையின்பத்தில் திளைத்தல்

958. நலிவாரும் மெலிவாரும்

உணர்வொன்றாய் நயத்தலினால்
 மலிவாய்வெள் ளையிற்றரவம்
 மயில்மீது மருண்டுவிழும்

வந்தார்கள். மணிகள் விளையும், மலையில் வதிகின்ற தேவமகளிர் இசையால் மயங்கியவாறு வந்து பலராகத் திரண்டனர். குறைவிலாத ஒளி வடிவாய் விஞ்சையர்கள், சாரணர், கின்னரர், தேவர்கள் யாவரும் தாம் தாமும் வாழும் இடங்களிலிருந்து இசை வயப்பட்டவர்களாய் மெய்ம்மறந்து தமது வான உளர்திகளின் வழியாக இங்கு வந்தார்கள்.

குறிப்புரை : பயில்பிலங்கள் - பழகியவழிகள். பணிபுனம் - நாகலோகம். விஞ்சையர்கள் - வித்தியாதரர். சாரணர் - இயக்கர்; பதினெண் வகை தேவகணத்தவருள் ஒருவகையினர். கின்னரர் - இசை வல்ல தேவ கணங்களில் ஒரு வகையினர்.

32.பொழிப்புரை : தேவப் பெண்கள் கற்பகப் பூஞ்சோலைகளின் அருகில் இருந்து மலர் போன்ற தம் கைகளில் வைத்து அமுதூட்டு கின்ற சிவந்த வாயையுடைய கிளிகளுடன், திகழும் நறுமணமிக்க கூந்தல் அவிழ்ந்திட, வானவூர்தியில் ஏறி, ஆனாயர்பால் வந்து, அவர் பெருக்கிப் பரப்பிய ஏழிசையின் அமுதத்தைப் பருகினார்.

33.பொழிப்புரை : உலகத்தில் வலிமையுடையவராய்ப் பிறரைத் துன்புறுத்துவாரும், அவரால் துன்பப்படுவாரும், தமது உணர்வு

சலியாத நிலைஅரியுந்

தடங்கரியும் உடன்சாரும்

புலிவாயின் மருங்கணையும்

புல்வாய புல்வாயும்.

33

நாகர் முதலாய பலரும் இசைகேட்டு இன்புறல்

959. மருவியகால் விசைத்தசையா

மரங்கள்மலர்ச் சினைசலியா

கருவரைவீழ் அருவிகளுங்

கான்யாறுங் கலித்தோடா

பெருமுகிலின் குலங்கள்புடை

பெயர்வொழியப் புனல்சோரா

இருவிசம்பி னிடைமுழங்கா

எழுகடலு மிடைதுளும்பா.

34

எல்லாம் இசை மயமாய் அதனையே நயத்தலினால், நஞ்சு மலிந்த வெண்பற்களை உடைய பாம்புகள் தமது பகையான மயிலின் மீது மருண்டு விழும். சலிப்படையாத சிங்கமும், அதன் பகையாய் பெருத்த யானையும் உடன் சேர்ந்து வரும். புலிவாயின் அருகில், புல்லை மேய்ந்து அதனை வாயில் கொண்ட சிறுமானும் அணையும்.

குறிப்புரை : புல்வாய - புல்லைவாயிலுடைய. புல்வாய் - மான்.

34.பொழிப்புரை : நிலவி வரும் காற்று விரைவாக வீசாது. மரங்களில் உள்ள கிளைகளும் அசையா. கருமலையில் நின்று வீழ்கின்ற அருவியாறுகளும், காட்டாறுகளும், ஒலித்து ஓடாவாயின. பெருமுகிலின் குலங்கள் யாவும் பெயர்ந்து எழுகின்ற தமது செயல் ஒழிய, மழை பொழியாவாயின. பெருவானத்திடையே இடி முதலிய முழக்கங்கள் எழுவாயின. எழுகடலின் இடையாக யாதோர் அலையும் தோன்றாது அசைவற்று நின்றன.

960. இவ்வாறு நிற்பனவுஞ்

சரிப்பனவும் இசைமயமாய்

மெய்வாமும் புலன்கரண

மேவியவொன் றாயினவால்

மொய்வாச நறுங்கொன்றை

முடிச்சடையார் அடித்தொண்டர்

செவ்வாயின் மிசைவைத்த

திருக்குழல்வா சனையுருக்க.

35

பெருமானின் திருச்செவி சார்தல்

961. மெய்யன்பர் மனத்தன்பின்

விளைத்தஇசைக் குழலோசை

வையந்தன் னையும்நிறைத்து

வானந்தன் வயமாக்கிப்

பொய்யன்புக் கெட்டாத

பொற்பொதுவில் நடம்புரியும்

ஐயன்தன் திருச்செவியின்

அருகணையப் பெருகியதால்.

36

35.பொழிப்புரை : மணம் பொருந்திய அழகிய கொன்றை மாலையைச் சூடிய சடையையுடைய பெருமானின் திருவடித் தொண்டராய் ஆனாயர், தம் செவ்விய திருவாயின்மீது வைத்து ஊதிய திருவுடைய வேயங்குழலின் வாசனையாய் இசையமுதம், உள்ளங்களை உருக்கி ஒன்றாக்கியமையால், இவ்வாறு நிற்பனவும் இயங்குவனவுமாய் உயிரினங்கள் யாவும், இசை மயமாய்த் தத்தம் உடம்பில் வாழ்கின்ற பொறிகள், கரணங்கள் யாவும் ஒன்றாக இசையப் பெற்றன.

36.பொழிப்புரை : மெய்யன்பராய் ஆனாயரின் மனத்தில் பொருந்திய அன்பால் விளைந்த இசையையுடைய குழல் ஓசையானது, இந்நிலவுலகம் முழுவதையும் நிறைத்து, வான் உலகத்தினையும் தனது வசமாக்கிப் பொய்யம்மையான அன்பினால் எட்டுதற்கரிய பொற் சபையில் நடனம் செய்யும் எம் ஐயனுடைய திருச்செவியின் அருகில் அணையுமாறு பெருகிற்று.

குறிப்புரை : ஒலியலைகள் யாண்டும் பரவி நிறைந்து பின் நுண்மையவாய் அடங்கும். இவ்வாறு உலகியல் வயப்பட்ட ஒலிகள்

இறைக் காட்சி

962. ஆனாயர் குழலோசை

கேட்டருளி அருட்கருணை

தனாய திருவுள்ளம்

உடையதவ வல்லியுடன்

காணாதி காரணராம்

கண்ணுதலார் விடையுகைத்து

வானாறு வந்தணைந்தார்

மதிநாறும் சடைதாழ.

37

963. திசைமுழுதுங் கணநாதர்

தேவர்கட்கு முன்னெருங்கி

மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது

வேற்றொலிகள் விரவாமே

அசையவெழுங் குழல்நாதத்

தஞ்செழுத்தால் தமைப்பரவும்

இசைவிரும்புங் கூத்தனார்

எழுந்தருளி யெதிர்நின்றார்.

38

உலகில்பரவி ஓடுங்கும். ஆனாயரின் குழலோசையோ, அன்பு மீதூர எழுந்த ஐந்தெழுத்து ஓசையாதலின், மண்ணுலகிலும், விண்ணுலகிலும் மட்டுமன்றி இறைவனின் திருச்செவியிலும் பெருகிற்று.

37.பொழிப்புரை : ஆனாய நாயனாரின் குழலிசையைக் கேட்டருளி, அருள் வயத்ததாய கருணையையே திருவுள்ளமாகக் கொண்டிருக்கும் தவக் கொடியாய உமையம்மையாருடன், இசைக்கலைக்கெல்லாம் மூலகாரணராய கண்ணுதற் கடவுள், தமது ஆனேற்றைச் செலுத்தி, தமது அழகுடைய இனிமை மணக்கும் இளம்பிறை அணிந்த திருச்சடை தாழ்ந்திட, வான்வழியாக அவ்விடத்து வந்தணைந்தார்.

38.பொழிப்புரை : எல்லாத் திசைகளினின்றும் கணநாதர்கள் தேவர்களுக்கு முன்னாக நெருங்கி வானிடமாக வரும் பொழுது, வேறோசைகள் அங்கு அணுகாதவாறு தம் உள்ளம் உருகி இசைக்கும் குழல் ஒலியில், ஐந்தெழுத்தை அமைத்துத் தம்மைப் போற்றிடும் ஆனாய நாயனாரின் முன்பு, இசையை விரும்பும் கூத்தப் பெருமான் எழுந்தருளி அவர் எதிர் நின்றார்.

பெற்ற பேறு

964. முன்னின்ற மழவிடைமேல்
முதல்வனார் எப்பொழுதும்
செந்நின்ற மனப்பெரியோர்
திருக்குழல்வா சனைகேட்க
இந்நின்ற நிலையேநம்
பாலணைவாய் எனஅவரும்
அந்நின்ற நிலைபெயர்ப்பார்
ஐயர்திரு மருங்கணைந்தார். 39
965. விண்ணவர்கள் மலர்மாரி
மிடைந்துலக மிசைவிளங்க
எண்ணிலரு முனிவர்குழாம்
இருக்குமொழி எடுத்தேத்த
அண்ணலார் குழற்கருவி
அருகிசைத்தங் குடன்செல்லப்
புண்ணியனார் எழுந்தருளிப்
பொற்பொதுவின் இடைப்புக்கார். 40

39.பொழிப்புரை : முன்னாக ஆனேற்றின்மீது அமர்ந்தருளிவந்த முதல்வனாராய சிவபெருமான், செவ்விதாய மனமுடைய ஆனாய நாயனாரின் வேயங்குழலின் வாசித்தலை எக்காலத்தும் கேட்டருள விரும்பி, அவரை நோக்கி, 'இங்கு நீ நின்ற இந்நிலையேயாக எம்முடன் அணைந்து வந்திடுவாய்', எனத் திருவருள் புரிந்திடலும், அதனைக் கேட்டருளிய ஆனாய நாயனாரும் தாம் அங்கிருந்தும் பெயர்ந்து, தலைவராய பெருமானாரின் அருகணைந்தார்.

40.பொழிப்புரை : இந்த அற்புதம் கண்டு, தேவர்கள் சொரியும் மலர் மழை நெருங்கி உலகிடத்து விளங்கவும், எண்ணற்கரிய முனிவர் கூட்டம், மறைமொழி கொண்டு போற்றிடவும், ஆனாயர் தமது வேயங் குழலிசையை இசைத்த வண்ணம் உடன் செல்லவும், புண்ணியராய பெருமானார் அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளிச் சென்று பொன்னம்பலத்தின் புகுந்தருளினார்.

ஆனாய நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

சுந்தரர் வணக்கம்

தொகை

“ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் களே”

(தி.7ப.39 பா.2)

வகை

அருட்டுறை அத்தற்கு அடிமைப் பட்டேனினி அல்லன்னும்
பொருட்டுறை யாவதென்னே என்னவல்லான் பூங்குவளை
இருட்டுறை நீர்வயல் நாவற் பதிக்கும்பிரான் அடைந்தோர்
மருட்டுறை நீக்கிநல் வான் வழி காட்டிட வல்லவனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 16

விரி

வேறு

966. தீதுகொள் வினைக்கு வாரோம்

செஞ்சடைக் கூத்தர் தம்மைக்

காதுகொள் குழைகள் வீசும்

கதிர்நில விருள்கால் சீப்ப

சுந்தரர் வணக்கம் : தொகை, பொழிப்புரை : திருவாரூரில் அமர்ந்தருளும் எம் தலைவனாகிய பெருமானுக்கு அடியேனாகிய நான் (ஆரூரன்) தில்லைவாழ் அந்தணர் முதலான அடியவர்க்கும் அடியேன் என்பது கருந்து.

வகை, பொழிப்புரை : 'திருவருட்டுறையுள் எழுந்தருளியுள்ள இறைவற்கு ஆட்பட்ட அடியேன். இனி அப்பெருமானுக்கு ஆள் அல்லேன் என்று சொல்லும் பொருள் தன்மை எவ்வாறு ஆகும்.' என்று திருப்பதிகத்தில் அருளியவரும் குவளை மலர்களின் இருள் தங்குகின்ற துறையையுடைய நீர் நிரம்பிய வயல்கள் கழ்ந்த திருநாவலூர் என்னும் பதிக்கு முதல்வரும் ஆய சுந்தரர் பெருமான், தம்மை அடைந்தோர் தம், பிறவிக்கு ஏதுவாகிய மருட்சியை நீக்கி, முத்தி நெறியைக் காட்டிட வல்லவரே ஆவார்.

41.பொழிப்புரை : செஞ்சடை மிளிர நின்றாடும் கூத்தனை, அன்று ஒருநாள் அவர் தம் திருக்காதில் அணிந்த தோடுகள் வீசும் ஒளியின் நிலவு, இருளை அகற்ற, பரவையார்பால் கொண்ட புலவியை நீக்குதற்கு, அவர்தம் திருமாளிகைக்கு இருமுறை தூது செல்லுமாறு எம்பெருமானை வேண்டிக்கொள்பவராய் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,

மாதுகொள் புலவி நீக்க

மனையிடை இருகாற் செல்லத்

தூதுகொள் பவராம் நம்மைத்

தொழும்புகொண் டுரிமை கொள்வார். 41

உண்மையில் எம்மைத் தொண்டு கொண்டு தமக்கு ஆளாய எம்மை உரிமை கொள்பவராயிருத்தலின், இனி, தீமைகொண்டு எம்மை இன்னமும் பிறவி வயப்படுத்தித் துன்பப்படுத்தும் ஒரு வினையை முடித்துள்ளதை நாம் புரிந்து, அதனால் மேலும் ஒரு பிறவி எடுக்கும் நிலைக்கு ஒருபோதும் வரமாட்டோம்.

குறிப்புரை :வகை நூலில் 'பித்தா பிறைகூடி' (தி.7 ப.1 பா.1) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகக் கருத்தை நினைவு கூர்ந்து வணக்கங் கூறியிருப்ப, விரிநூலில் இறைவன் அவருக்குத் தூது கொண்ட எளிமையை நினைந்து வணக்கங் கூறப்பட்டுள்ளது.

இலமைலிந்த சருக்கம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

பெரியபுராணத்தில்

அட்டாங்க, பஞ்சாங்க வணக்கங்கள்.

சுந்தரர் ஆரூர் இறைவனை வணங்கியது : பா.270, 272

திருஞானசம்பந்தர் ஆலவாய் இறைவனைப் பணிந்தது பா.2569

திருஞானசம்பந்தர் சீர்காழி இறைவனை வணங்கியது : பா.2856

சுந்தரர் திருப்புறம்பயத்து இறைவனைத் தொழுதது : பா.3257

சுந்தரர் தில்லைப்பெருமானை வணங்கியது : பா : 3273

முதற்காண்டம்
நான்காம் சருக்கம்

மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிய

திருத்தொண்டத் தொகை

மூன்றாம் பாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்

முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்

செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கும் அடியேன்

திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க

வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த

அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதற் காண்டம் - 4 மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

15. மூர்த்தி நாயனார் புராணம்

தொகை

“மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.3)

வகை

அவந்திரி குண்டம ணாவதின் மாள்வனென் றன்றாலவாய்ச்
சிவன்றிரு மேனிக்குச் செஞ்சந் தனமாச் செழுமுழங்கை
உவந்தொளிப்பாறையிறேய்த்துலகாண்ட வொண்மூர்த்திதன்னூர்
நிவந்தபொன் மாட மதுரா புரியென்னும் நீள்பதியே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 17

விளி

பாண்டி நாட்டின் வளம்

967. சீர்மன்னு செல்வக் குடும்பு

சிறப்பின் ஓங்கும்

கார்மன்னு சென்னிக் கதிர்மாமணி

மாட வைப்பு

தொகை, பொழிப்புரை : திருநீறு, திருச்சடை, உருத்திராக்கம்
ஆகிய மூன்றையும் கொண்டு இவ்வுலகையாண்ட மூர்த்தி
நாயனார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : ‘பயனின்றித் திரியும் குண்டமணர்க்குக்
கட்டுப்படுவதைவிட இறப்பேன்’ எனக்கூறி, அன்று ஆலவாய்ச் சொக்கப்
பெருமானுக்குச் செஞ்சந்தனமாகத் தமது செழுமையான
முழுங்கையினை மகிழ்வுடன் கல்லில் தேய்த்து, இறையருளால்
உலகாண்ட சிறப்புடைய மூர்த்தியாரின் ஊர், உயர்ந்த பொன்
மாளிகைகளை உடைய மதுரை எனும் நீள்பதியாகும்.

1.பொழிப்புரை : சீர் விளங்கும் செல்வக் குடிகள் விளங்கும்
சிறப்பில் ஓங்கியதும், மேகங்கள் தங்கும் உச்சியையும் உயர்ந்த ஒளியை
யுடைய மணிமாடங்களால் சிறந்து விளங்குவதும், அன்பு பொருந்திய
சிந்தையுடையவரும் பல நல்ல அறிவுத் துறைகளில் துறைபோய
புலமை சான்றவர்களும் ஆய மாந்தர்கள் வாழ்வதும், பலரும் போற்றும்

நார்மன்னு சிந்தைப் பலநற்றுறை
 மாந்தர் போற்றும்
 பார்மன்னு தொன்மைப் புகழ்பூண்டது
 பாண்டி நாடு.

1

968. சாயுந் தளிர்வல்லி மருங்குல்
 நெடுந்த டங்கண்
 வேயும் படுதோளியர் பண்படும்
 இன்சொற் செய்ய
 வாயும் படும்நீள்கரை மண்பொரும்
 தண்பொ ருந்தம்
 பாயுங் கடலும்படும் நீர்மை
 பணித்த முத்தம்.

2

பெரும் புகழைப் பண்டு தொட்டே பெற்றுச் சிறந்திருப்பதும் பாண்டிநாடாகும்.

குறிப்புரை : தொன்மையாய் புகழ் - 'பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்'(தி.8 ப.2 வரி 118) என்றருளிய புகழ்.

2.பொழிப்புரை : அன்பின் தன்மை வாய்ந்த முத்தம், தளிர்களையுடைய சாயும் கொடிபோலும் சிற்றிடையையும், நெடிய பெரிய கண்களையும், மூங்கிலின் வனப்புடைய மிருதுவாய் தோள்களையும் உடைய பெண்களின் பண்ணின் இசை கொண்ட மெல்லிய இன் சொற்களையுடைய வாயினிடத்தும் பொருந்துவன. அதுவன்றி, நீண்ட கரையில் உள்ள மண்ணுடன் பொருது புரளும் அலைகளை யுடைய தாமிரபரணி ஆறு பாயும் கடலினிடத்தும் உண்டாகின்றன.

குறிப்புரை : தண் பொருந்தம் - தண்பொருளை என்கிற தாமிரபரணி ஆறு. நீர்மை பணித்த முத்தம் - பெண்களுக்கு ஆகும் பொழுது அன்பின் நீர்மை கொண்ட முத்தங்கள் எனப் பொருள்படும். கடலுக்கு ஆகும் பொழுது நீரோட்டம் உடைய குளிர்ந்த முத்துக்கள் எனப் பொருள் படும். மக்களின் இன்ப வளமும் பொருள் வளமும் குறித்தவாறு.

969. மெய்வைத்த வண்டின் செறிகூழல்

முரன்ற சந்தின்

மைவைத்த சோலை மலையந்தர

வந்த மந்த

மெய்வைத்த காலும் தரும்ஞாலம்

அளந்த மேன்மைத்

தெய்வத்தமி முந்தருஞ் செவ்வி

மணஞ்செய் ஈரம்.

3

மதுரை நகர்

970. சூழுமிதழ்ப் பங்கய மாகஅத்

தோட்டின் மேலாள்

தாழ்வின்றி யென்றுந் தனிவாழ்வத்த்

தையல் ஒப்பார்

3.பொழிப்புரை : நறுமணம் பொருந்திய குளிர்ச்சியை, நெருங்கிய வண்டினங்கள் திரண்டு தங்கி இரைகின்ற சந்தன மரங்கள் அடர்ந்த கருமை படர்ந்த சோலைகளையுடைய பொதியமலை தர வந்த மென்மையாக வீசுகின்ற தென்றற் காற்றும் தரும்; நன்மணத்தை விளைவித்தற்குரிய அன்பினை இந்நிலவுலகை அளந்த மேன்மையுடைய தெய்வத் தமிழும் தரும்.

குறிப்புரை : செவ்வி மணம் செய் ஈரம் என்பது தென்றற் காற்றுக்கு ஆங்கால், நறுமணம் பொருந்திய குளிர்ச்சி எனும் பொருள்படும். தமிழுக்கு ஆங்கால் நன்மணத்தை விளைவித்ததற்குரிய அன்பு எனப் பொருள்படும். தென்றற் காற்றால் உடலும், தமிழால் உணர்வும் தழைக்குமாறு பெறுதும். புறத்தும், அகத்தும் பொருந்தி நிற்கும் சூழல் குறித்தவாறாம். நன்மணம் - நன்கு கலத்தல்: அன்பின் வழியது உயிர் நிலை யாதலின், ஒருவர், ஒருவரோடு நன்கு மனம் பொருந்தி வாழ்தற்கு அன்பே கருவியாகும். அகவாழ்விற்கு இது பெருங் கருவியாதல் போல, இறையுணர்விற்கும் இதுவே பெருங்கருவியாகும். இதனைப் பெரிதும் விளைவிப்பதும் தமிழேயாகும். ஆதலின் 'தெய்வத் தமிழும் தரும் செவ்வி மணம் செய் ஈரம்' என்றார்.

4.பொழிப்புரை : இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த பாண்டிநாட்டில் இதழ்கள் சூழ்ந்த தாமரை மலர் போல் (அந்நகர்

யாழின் மொழியிற் குழலின்னிசை

யுஞ்சு ரும்பும்

வாழும் நகரம் மதுராபுரி

என்ப தாகும்.

4

971. சால்பாய் மும்மைத் தமிழ்தங்கிய

அங்கண் மூதூர்

நூல்பா யிடத்தும் உளநோன்றலை

மேதி பாயப்

பால்பாய் முலைதோய் மதுப்பங்கயம்

பாய எங்கும்

சேல்பாய் தடத்தும் உளசெய்யுள்மிக்

கேறு சங்கம்.

5

அமைய), அம்மலரில் இடங்கொண்டிருக்கும் திருமகள் போல், அந்நகரில் வாழும் பெண்களது யாழ்போலும் மொழியிலும், கூந்தலிலும், முறையே இசையும் வண்டும் சிறந்து வாழ்கின்ற நகரம் மதுராபுரி என்பதாகும்.

குறிப்புரை : தாமரை மலர்போல மதுரை விளங்க, அத்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் போல அங்குள்ள பெண்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் பேச்சு யாழினும் இனியது. அவர்கள் கூந்தலில் வண்டுகள் பொருந்தி வாழ்கின்றன. குலசேகர பாண்டியன் சொக்கநாதரின் ஆணைவழி கடம்பவனத்தில் தோன்றியருளிய சிவலிங்கத் திருமேனியைக் கண்டு, அவ்விடத்தைக் காடு கெடுத்து நாடாக்கித் திருநகரம் கண்டபோது, சிவபெருமான் திருச்சடையில் தரித்த பிறையினிடத்து உள்ள அமுதைத் (மதுவை) தெளித்துத் தூய்மையாக்கிய காரணத் தால் மது எனப் பெயர் பெற்றது என்பர்.

பொன்மயமான சடைமதிக் கலையின் புத்தமு துகுத்தன ரதுபோய்ச் சின்மயமான தம்மடி யடைந்தார்ச் சிவமய மாக்கிய செயல்போல் தன்மயமாக்கி யந்நகர் முழுதுஞ் சாந்திசெய் ததுஅது மதுர நன்மயமான தன்மையான் மதுரா நகரென வுரைத்தனர் நாமம். (திருநகரம் கண்ட பட.42) என வரும் திருவிளையாடற் புராணத்தால் இவ்வரலாறு அறியப்படும். இதனால் இத்திருப்பதி மேற்குறித்த மணங்க ளோடு தெய்வமணமுங் கமழும் இயல்பினது என்பதும் பெறப்படும்.

5.பொழிப்புரை : புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பெறும் செய்யுள்கள் பலவும் அவ்வப்பொழுது சிறப்பாக அரங்கேற்றம்

972. மந்தாநிலம் வந்தசை பந்தாரின்

மாட முன்றில்

பந்தாடிய மங்கையர் பங்கயச்

செங்கை தாங்கும்

சந்தார்முலை மேலன தாழ்குழை

வாள்மு கப்பொற்

செந்தாமரை மேலன நித்திலம்

சேர்ந்த கோவை.

6

செய்தற்கு இடனாய சங்கங்கள், சிறந்த பண்பாட்டை விளைவிக்கும் இயல், இசை, நாடக மாய முத்தமிழும் நிலைபெற்ற அழகிய அப் பழமையான திருப்பதியின்கண் நூல்கள் பயிலப் பெறும் இடங்களிலும் உள்ளன. அங்குள்ள வயல்களில் மிகுந்து தவழ்கின்ற சங்குகள், வலிமையுடைய எருமைகள் பாய, அவற்றின் மடியில் இருந்து பெருகிய பால் தேன் தோய்ந்த தாமரைகளில் பாயச் சேல்மீன்கள் எங்கும் பாய்தற்கு இடமாய குளங்களும் உள்ளன.

குறிப்புரை : 'செய்யுள் மிக்கு ஏறு சங்கம்' - எனும் தொடர் மதுரைக்கு ஆங்கால், செய்யுள்கள் பலவும் ஆராய்தற்கு இடனாய சங்கங்கள் எனப் பொருள்படும். மீன்கள் பாய்கின்ற குளத்திற்கு ஆங்கால், (செய்+உள்+ஏறு+சங்கம்) வயல்களில் பொருந்தி ஏறுகின்ற சங்குகள் எனப் பொருள்படும்.

6.பொழிப்புரை : முத்துக்கள் சேர்த்துக் கோத்த மாலைகள், இனிய தென்றற் காற்று மெல்லிதாக வந்து அசைகின்ற பூப்பந்தராய்ச் சிறந்த மாடங்களின் முற்றத்தில் பந்தாடிய பெண்களுடைய தாமரை மலர் போன்ற செங்கைகள் தாங்கி அப்பிய சந்தனக் குழம்பு சேர்ந்திருக்கும் முலைகள் மேலும் உள்ளன. அதுவன்றித் தாழ்கின்ற குண்டலங்களின் சிறப்பினுடன் ஒளியுடைய பொன்னின் செந்தாமரை போலும் வனப்புடைய அவர்தம் முகத்தின் மேலும் முத்துப் போன்ற வியர்வைத் துளிகள் உள்ளன.

குறிப்புரை : பெண்கள் மார்பில் முத்து மாலைகளும், அவர் முகத்தில் வியர்வைத் துளிகளும் உள்ளன என்பது கருத்து. நித்திலம் சேர்ந்த கோவை எனும் தொடர் பெண்களின் மார்புக்கு ஆங்கால், முத்துக்கள் சேர்த்துக் கோத்த மாலை என்று பொருள்படும். அவர் முகத்திற்கு ஆங்கால், முத்துப் போன்ற வியர்வைத் துளிகள் என்று பொருள்படும்.

973. மும்மைப் புவனங்களின் மிக்கதன்

றேஅம் மூதூர்

மெய்ம்மைப் பொருளாந் தமிழ்நூலின்

விளங்கு வாய்மைச்

செம்மைப் பொருளுந் தருவார்திரு

வால வாயில்

எம்மைப் பவந்தீர்ப் பவர்சங்கம்

இருந்த தென்றால்.

7

மூர்த்தியார்

974. அப்பொற் பதிவாழ் வணிகர்குலத்

தான்ற தொன்மைச்

செப்பத் தகுசீர்க் குடிசெய்தவம்

செய்ய வந்தார்

7.பொழிப்புரை : அத்தகைய மதுரை மூதூரில், உலகில் மெய்ம்மைப் பொருள் இதுவென்பதை உணர்தற்குரிய தமிழ் நூல்களில் விளங்கும் அழிவற்ற உறுதி பயக்கும் செம்மைப் பொருளைத் தருபவரான இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாலவாயில், எம்பிறப்பைத் தீர்ப்பவராய் அவ்விறைவர் தாமே தலைவராக விளங்கிய தமிழ்ச் சங்கம் இருந்ததென்றால், அந்நகர் மேல் (சொர்க்கம்), நடு (மத்தியம்), அடி (பாதாளம்) யாகிய மூவுலகங்களிலும் சிறந்தது அன்றோ?

குறிப்புரை : மதுரையில் சங்கம் இருந்தமையை இறையனார் களவியல் உரையாலும், (இறையனார் - சூ.1 பாயிரம்) 'நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி நற்கனக்கிழி தருமிக் கருளினோன்காண்' (தி.6 ப.76 பா.3) என வரும் திருமுறைத் திருவாக்காலும் அறியலாம். தமிழ் நூல்கள், நிலையுடைப் பொருள், நிலையில் பொருள் ஆகிய இரண்டினையும் விளக்குதற்குப் பெருந்துணையாய் நின்றவின் 'மெய்மைப் பொருளாம் தமிழ்' என்றார். இனி அந்நூற்கள் சிறப்பென்னும் செம் பொருளை அடைதற்கும் துணை நின்றவின் 'தமிழ் நூலின் விளங்கு வாய்மைச் செம்மைப் பொருளும் தருவார்' என்றார். மதுரை ஊர்ப் பெயர். திருஆலவாய் இறைவன் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலின் பெயர்.

8.பொழிப்புரை : அத்தகைய பொற்புடைய நகரத்தில் வாழும் வணிகர்களது குலத்தில், மிகவும் சிறந்ததென நெடுங்காலமாகச் செப்பத்

எப்பற் றினையும் அறுத் தேறுகைத்

தேறு வார்தாள்

மெய்ப்பற் றெனப்பற்றி விடாத

விருப்பின் மிக்கார்.

8

975. நாளும் பெருங்கா தல்நயப்புறும்

வேட்கை யாலே

கேளுந் துணையும் முதற்கேடில்

பதங்க ளெல்லாம்

ஆளும் பெருமான் அடித்தாமரை

அல்ல தில்லார்

மூளும் பெருகன் பெனும் மூர்த்தியார்

மூர்த்தி யார்தாம்.

9

தகுந்த சீருடைய குடியிலுள்ளோர், செய்த தவத்தின் பயனாகத் தோன்றியவர் ஒருவர். அவர் உலகியல் இன்பமாய எவ்விதப் பற்றி னையும் முற்றும் அறுத்து, ஆனேற்றின்மீது எழுந்தருளியிருக்கும் சிவ பெருமானின் திருவடிகளையே உண்மையான பற்று எனப் பற்றிக் கொண்டு அதனை விடாத விருப்பில் மிகுந்தவர்.

குறிப்புரை : குலம் - பெரும் பிரிவு; குடி - அதனுட் பிரிவு.

9.பொழிப்புரை : அவர், நாளும் பெருமான் மீது பெருங்காதல் சிறக்கும் விருப்பாலே, தம் சுற்றமும் துணைவரும் முதலாய கேடில்லாத பொருள்கள் யாவும், தம்மை முழுமையாக ஆட்கொண்டருளிய சிவபெருமானின் திருவடித் தாமரைகளே என்று கருதியவர், வேறொன்றையும் பற்றாகக் கொண்டவரல்லர். அந்நிலையில் அவர் சிவபெருமானிடத்து மூளும் அன்பு என்னும் வடிவினர். அவர்தம் திருப்பெயர் மூர்த்தியார் என்பதாகும்.

குறிப்புரை : அவர் வடிவமும் அன்பின் வடிவு (மூர்த்தி), அவர்தம் திருப்பெயரும் மூர்த்தியார் என்பதாம். மூர்த்தி என வருவனவற்றுள் முன்னையது வடிவையும், பின்னையது பெயரையும் குறித்தன. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

976. அந்திப் பிறைசெஞ் சடைமேல்அணி

ஆல வாயில்

எந்தைக் கணிசந் தனக்காப்பிடை

என்றும் முட்டா

அந்தச் செயலி னிலைநின்றடி

யாரு வப்பச்

சிந்தைக் கினிதாய திருப்பணி

செய்யும் நாளில்.

10

கருநாடக மன்னனின் வரவும் வன்மையும்

977. கானக் கடிகூழ் வடுகக்கரு

நாடர் காவன்

மானப் படைமன்னன் வலிந்து

நிலங்கொள் வானாய்

யானைக் குதிரைக் கருவிப்படை

வீரர் திண்தேர்

சேனைக் கடலும் கொடுதென்றிசை

நோக்கி வந்தான்.

11

10. பொழிப்புரை : மாலையில் மிளிரும் இளம் பிறையின் கீற்றைச் செஞ்சடைமேல் அணிந்து வீற்றிருந்தருளும் பெருமானுக்கு, அழகிய திருமேனி அணியாக விளங்கச் சந்தனக் காப்பை என்றும் தவறாது சாத்தி, அந்த அற்புதமாய தொண்டின் நிலையில் நின்று, நாள்தோறும் அவர் செய்யும் தொண்டினைக் கண்டுஅடியார்கள் உவந்திடத், தம் மனத்திற்கு இனியதாய அத்திருப்பணியைச் செய்து வரும் நாள்களில்.

குறிப்புரை : சந்தனக்காப்பு - சந்தனம் கொண்டு இறைவன் திருமேனி முழுவதும் அணிவது.

11. பொழிப்புரை : காட்டினையே தனக்குப் பெரும் அரணாகக் கொண்டு,படை திரட்டி வைத்திருந்த பொல்லாங்கு நிறைந்த கர்நாடக மன்னன் ஒருவன், பாண்டி நாட்டினைக் கைப்பற்ற நினைந்தவனாய், அதற்கெனத் தன் யானை, குதிரை, காலாட்படை, வலிமையுடைய தேர்ப்படை ஆகிய கடல் போன்ற பெருஞ் சேனைகளுடன் தென்திசை நோக்கி வந்தான்.

978. வந்துற்ற பெரும்படை மண்புதை

யப்ப ரப்பிச்

சந்தப் பொதியில்தமிழ் நாடுடை

மன்னன் வீரம்

சிந்தச் செருவென்று தன்னாணை

செலுத்து மாற்றால்

கந்தப் பொழில்சூழ் மதுராபுரி

காவல் கொண்டான்.

12

979. வல்லாண் மையின்வண் டமிழ்நாடு

வளம்ப டுத்து

நில்லா நிலையொன்றிய இன்மையின்

நீண்ட மேரு

குறிப்புரை : வடுகு - ஒரு மொழி: அது பேசப்படும் நாடு வடுக நாடு ஆகும். கரிய மண்ணாகிய களிமண் பரப்பினையுடையதாதலின் கருநாடு எனப்பெயர் பெற்றது. இங்குக் குறிக்கப்படும் கர்நாடக மன்னன் களப்பிரனாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும், இவனை வென்றவன் பாண்டியன் கடுங்கோன் என்றும், இம்மன்னனின் காலம் கி.பி. 575-600 வரையிலாகும் என்றும் தி. வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார் (பாண்டியர் வரலாறு பக்கம் 10,11) கூறுவர். இராசமாணிக்கனாரும் இக்கருத்தை ஏற்பார். கருவிப்படை - போர் செய்தற்குரிய கருவிகளைக் கொண்ட படை.

12. பொழிப்புரை : இவ்வாறு வந்துற்ற பெரும்படையை நிலம் தெரியாதவாறு நெருங்க அணியாகப் பரப்பி, சந்தனச் சோலைகள் நிரம்பிய பொதிய மலையையுடைய தமிழ்நாட்டினை ஆண்டுவந்த பாண்டிய அரசனின் வீரம் சிந்திடுமாறு, போரில் அவனை வென்று, பின்னாப் பாண்டிய நாட்டில் தனது ஆணையைச் செலுத்தும் வகையில் மணம் நிறைந்த சோலை சூழும் மதுரை மாநகரைத் தான் ஆட்சி கொண்டான்.

குறிப்புரை : சந்தப் பொதியில் - சந்தன மரங்கள் நிறைந்த பொதிய மலை.

13. பொழிப்புரை : தன் படையின் வலியால் வண்மை நிறைந்த தமிழ் கொழிக்கும் பாண்டி நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குதலின்றி இவ்வுலகில் நெடிதுவாழ்தலில்லாத நிலைமையைப் பொருந்திய அவ்வண்மையாலே, அவன் நீண்ட மேருமலையை

வில்லான் அடிமைத் திறமேவிய

நீற்றின் சார்பு

செல்லா தருகந்தர் திறத்தினில்

சிந்தை தாழ்ந்தான்.

13

980. தாழுஞ் சமண்கையர் தவத்தைமெய்

யென்று சார்ந்து

வீழுங் கொடியோன் அதுவன்றியும்

வெய்ய முன்னைச்

கூழும் வினையால் அரவஞ்சுடர்த்

திங்க ளோடும்

வாழுஞ் சடையா னடியாரையும்

வன்மை செய்வான்.

14

981. செக்கர்ச் சடையார் விடையார்திரு

வால வாயுள்

முக்கட் பரணார் திருத்தொண்டரை

மூர்த்தி யாரை

வில்லாக உடைய பெருமானின் அடிமைத் திறம் பொருந்திய திருநீற்றின் சார்பில் தான் ஒழுகிச் சென்றிடாது, சமணர்களது சமயத்தில் தனது சிந்தை தாழ்வுற அதனை மேற்கொண்டான்.

குறிப்புரை : நில்லாநிலை - இவ்வுலகில் நெடிது வாழ்தலில்லாத நிலை. கருநாடக அரசனாய அவனுக்கு நெடிது வாழும் நிலையின்மையும், உண்மைப் பொருளாய சிவபெருமானிடம் அன்பு கொள்ளுதற்கு நற்சார்பு, நற்சிந்தனை ஆகியன இன்மையும் உளவாகச், சமண சமயத்தைச் சார்ந்தனன்.

14. பொழிப்புரை : கீழ்நிலையில் செல்லும் சமணர்களாய வஞ்சகரது தவத்தினை மெய் என்று கருதி, அச்சமயத்தில் வீழும் அந்தக் கொடியோன், தான் கெட்டது மன்றியும், கொடிதாய ஊழ்வினை வயத்தால் பாம்பும், ஒளி பொருந்திய இளம்பிறையும் உடன் வாழும் சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியாரையும் வன்செயல்களால் கொடுமை செய்வானாய்,

15. பொழிப்புரை : செவ்வானம் போன்ற செஞ்சடையையுடைய

மைக்கற் புரைநெஞ் சுடைவஞ்சகன்

வெஞ்ச மண்பேர்

எக்கர்க் குடனாக இகழ்ந்தன

செய்ய எண்ணி.

15

982. அந்தம் இலவாம் மிறைசெய்யவும்

அன்ப னார்தாம்

முந்தைம் முறைமைப் பணிமுட்டலர்

செய்து வந்தார்

தந்தம் பெருமைக் களவாகிய

சார்பில் நிற்கும்

எந்தம் பெருமைக் களையாவர்

தடுக்க வல்லார்.

16

வரும், ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்டு ஆலவாயில் அமர்ந்தருளியிருப்பவருமாய முக்கட செல்வருக்கு அடிமை பூண்ட திருத்தொண்டராம் மூர்த்தியாருக்கு, கறுத்த கல்லை ஒத்த நெஞ்சுடைய வஞ்சகனான கருநாடக அரசன், கொடிய சமணராம் ஈனர்கட்கு உடந்தையாக, அவர்கள் மகிழ்ந்திடுமாற்றால், தனது ஆணையின் வலியால் இகழ்ச்சியான பல செயல்களைச் செய்திட நினைந்து,

குறிப்புரை : மை கல் புரை - கரிய பெருங்கல்லை ஒத்த. எக்கர் - ஈனர்.

16. பொழிப்புரை : அதனால் முடிவிலாத பல இழிந்த செயல்களைச் செய்யவும், மூர்த்தியார்தாம், முன்னர்த் தொண்டு புரிந்து வந்த அம்முறையான தம் பணிகளைத் தளர்ச்சியின்றிச் செய்து வந்தார். தாந்தாமும், தத்தம் பெருமைக்கு உற்ற அளவில் தம் பணிகளைத் தலையான செயல்களாகக் கொண்டு செய்துவரும் எந்தம் பெருமைக்களை, அவர்களின் கடமைகளைச் செய்ய விடாது, யார்தாம் தடுத்து விடமுடியும்? ஒருவராலும் தடுக்க இயலாது.

குறிப்புரை : அறிவிலும் உறுதிப் பாட்டிலும் குறையுடையவன் யாதானும் ஒரு பணியை மேற்கொண்டு செய்து வரின், அதனைப் பிறர் கூறும் இகழ்ச்சியாலோ, புறங்கூற்றினாலோ அன்றிப் பிற காரணங்களினாலோ, அவருக்குச் சலிப்பும், தளர்ச்சியும், ஏற்படச் செய்து அப் பணியைத் தடுத்து விடலாம். மாறாக, உறுதிப்பாடும், பேரறிவும், கருமமே

983. எள்ளுஞ்செயல் வன்மைகள் எல்லையில்

லாத செய்யத்

தள்ளுஞ்செய லில்லவர் சந்தனக்

காப்புத் தேடிக்

கொள்ளுந்துறை யும்அடைத் தான்கொடுங்

கோன்மை செய்வான்

தெள்ளும்புனல் வேணியர்க் கன்பரும்

சிந்தை நொந்து.

17

மூர்த்தியாரின் நினைவும் தொண்டும்

984. புன்மைச் செயல்வல் அமண்குண்டரிற்

போது போக்கும்

வன்மைக் கொடும்பா தகன்மாய்ந்திட

வாய்மை வேத

நன்மைத் திருநீற் றுயர்நன்னெறி

தாங்கு மேன்மைத்

தன்மைப் புவிமன் னரைச்சார்வதென்

றென்று சார்வார்.

18

கண்ணாகக் கொள்ளும் கடப்பாடும் உடையாரை எவ்வாற்றானும் அவர் செய்யும் பணியினின்றும் தடுத்து விட முடியாது, ஆதலால் 'எந்தம் பெருமக்களை யாவர் தடுக்க வல்லார்?' என்றார். அன்னோரின் பெருமையும், தமக்கு அவர்கள் பால் இருக்கும் ஈடுபாடும் தோன்ற 'எந்தம் பெருமக்கள்' என்றார். இம்மூன்று பாடல் களும் ஒருமுடிபின்.

17. பொழிப்புரை : இகழ்தற்குரிய வன்மையான கொடுஞ் செயல்கள் பலவற்றையும் அரசன் எல்லையின்றிச் செய்து வந்தும், தம் பணியைக் குறைவின்றிச் செய்துவந்த மூர்த்தியார், இறைவற்குச் சந்தனக் காப்பு அணிவித்தற்கு வேண்டும் சந்தனம் பெறுகின்ற வழிகளையும் அவர் பெற முடியாதவாறு கொடுங்கோல் மன்னனாய் அவன், தன் ஆணையால் தடை செய்தான். இத்தகைய நிலையைக் கண்டு கங்கையைச் சடையில் சூடிய பெருமானுக்கு அன்பராய் மூர்த்தியாரும் மிகவும் மனம் நொந்து,

18. பொழிப்புரை : கீழான செயல் செய்வதில் வல்லமையுடைய

985. காய்வுற்ற செற்றங்கொடு கண்டகன்

காப்ப வஞ்சென்

றாய்வுற்ற கொட்பிற் பகலெல்லை

அபங்க நாடி

ஏய்வுற்ற நற்சந் தனமெங்கும்

பெறாது சிந்தை

சாய்வுற்றிட வந்தனர் தம்பிரான்

கோயில் தன்னில்.

19

சந்தனம் கையினால் இழைத்தல்

987. நடடம்புரி வார்அணி நற்றிரு

மெய்ப்பூச் சின்று

முட்டும்பரி சாயினுந் தேய்க்குங்கை

முட்டா தென்று

வட்டந்திகழ் பாறையின் வைத்து

முழங்கை தேய்த்தார்

கட்டும்புறந் தோல்நரம் பென்பு

கரைந்து தேய.

20

சமணருடன் கூடித், தனது பொழுதினைப் போக்குகின்ற வன்மையான கொடும் பாதகன் மாய்ந்திட, மெய்யான நான்மறைகளில் கூறப்பட்ட நன்மையுடைய திருநீற்றின் நன்னெறியைத் தாங்கும் மேன்மையாய் தன்மையுடைய ஆளும் அரசரை இப்பாண்டிநாடு என்று பெறவுள் ளதோ? என்ற எண்ணமுடையராய்,

19. பொழிப்புரை : சுடுதலையுடைய சினங்கொண்ட, கொடிய கருநாடக அரசன், சந்தனக் கட்டை பெறுதற்கும் இயலாதவாறு செய்யவும், மூர்த்தியார் சென்று, சந்தனக் கட்டை தேடுதலில் அன்றைய பகல் முழுதும் கழிந்தும், எங்கும் பெறமுடியாத நிலையில், தமது மனம் தளர்ந்திடச் சோர்ந்து, தம் பெருமானின் திருக்கோவிலுக்கு வந்தணைந்தார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

20. பொழிப்புரை : 'அருட் கூத்தியற்றும் பெருமான் அணிதற்குரிய திருமேனிப் பூச்சாகிய சந்தனக் காப்பு அணியும் தொண்டிற்கு, இன்று எனக்குத் தடை நேர்ந்திடினும், கல்லில் தேய்ப்பதற்கு

987. கல்லின்புறந் தேய்த்த முழங்கை

கலுழ்ந்து சோரி

செல்லும்பரப் பெங்கணும் என்பு

திறந்து மூளை

புல்லும்படி கண்டு பொறுத்திலர்

தம்பி ரானார்

அல்லின்கண் எழுந்த துவந்தருள்

செய்த வாக்கு.

21

988. அன்பின்துணி வால்இது செய்திடல்

ஐய உன்பால்

வன்புன்கண் விளைத்தவன் கொண்டமண்

எல்லாங் கொண்டு

முன்பின்னல் புகுந்தன முற்றவும்

நீத்துக் காத்துப்

பின்புன்பணி செய்துநம் பேருல

கெய்து கென்ன.

22

உரிய என் கை தடையின்றி உள்ளது' என்று நினைந்து, வட்டமாகத் திகழ்ந்திருக்கும் சந்தனக் கல்லில் தம் முழங்கையைப் போர்த்த தோல், நரம்பு, எலும்பு எல்லாம் உராய்ந்து கரைந்து தேயுமாறு தேய்த்தார்.

21. பொழிப்புரை : சந்தனக் கல்லின்மேல் வைத்துத் தேய்த்த அவர்தம் முழங்கை குருதி பெருகத், தேய்த்துச் செல்லும் இடம் எங்கும் எலும்பு நொறுங்கி அதனுள் இருந்த (மூளையில் இருந்து வரும்) நரம்பும் வெளிப்படக் கண்ட பெருமான், பொறுத்திலர். அப்பெருமானின் திருவருளால், அவ்விரவின்கண் எழுந்தது வான் வழியாக வருவ தொரு வாக்கு,

22. பொழிப்புரை : 'ஐயனே! அன்பின் துணிவால் இதனைச் செய்யற்க! உனக்குக் கொடிய துன்பத்தைச் செய்வித்த அக்கொடியோன் வலிந்து கொண்ட நாடு முழுவதையும் நீயே கொண்டு, முன்பு அவனால் இந்நாட்டில் புகுந்த இன்னல் யாவற்றையும் நீக்கி, உயிர்களைச் செப்பமுறக் காத்து, இதுவரை மேற்கொண்டிருந்த பணியையும் செய்து, பின் நமது பேருலகை அடைந்திடுவாய்,' என்று அருள.

கையூறு தீர்ந்து களித்தல்

989. இவ்வண்ணம் எழுந்தது கேட்டெழுந்
 தஞ்சி முன்பு
 செய்வண்ணம் ஒழிந்திடத் தேய்ந்தபுண்
 ஊறு தீர்ந்து
 கைவண்ணம் நிரம்பின வாசமெல்
 லாங்க லந்து
 மொய்வண்ண விளங்கொளி எய்தினர்
 மூர்த்தி யார்தாம்.

23

கருநாடக மன்னன் இறத்தல்

990. அந்நாள்இர வின்கண் அமண்புகல்
 சார்ந்து வாழும்
 மன்னாகிய போர்வடு கக்கரு
 நாடர் மன்னன்
 தன்னாளும் முடிந்தது சங்கரன்
 சார்பி லோர்க்கு
 மின்னாமென நீடிய மெய்ந்நிலை
 யாமை வெல்ல.

24

23. பொழிப்புரை : இவ்வண்ணம் எழுந்த அவ்வாணொலியை மூர்த்தியார் கேட்டு, அஞ்சி, முன்செய்த அச்செயலை விடுத்திலும், அவர் கையில் இருந்த புண்ணின் ஊறுபாடு எல்லாம் தீர்ந்து முன்பு போல் வண்பும் மணமும் கமழ நிரம்பியது. அது பொழுது மூர்த்தியார் பேரொளி வடிவாக விளங்கினார்

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

24. பொழிப்புரை : சிவபெருமானிடத்துச் சார்ந்து வாழாதவர்க்கு இவ்வுலக வாழ்வு மின்னல் என யாக்கை நிலையாமை அடையும் என்பது விளங்க, அன்றைய நாள் இரவின் கண், சமணரை அடைக்கலமாகச் சார்ந்து வாழ்கின்ற அரசனாகும் கருநாடக மன்னனும், தன் வாழ்நாள் முடிந்து இறந்தான்.

850

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

991. இவ்வா றுலகத்தின் இறப்ப
 உயர்ந்த நல்லோர்
 மெய்வா முலகத்து விரைந்தனை
 வார்க ளேபோல்
 அவ்வா றரணார் அடியாரை
 அலைத்த தீயோன்
 வெவ்வாய் நிரயத் திடைவீழ
 விரைந்து வீந்தான். 25
992. முழுதும் பழுதே புரிமூர்க்கன்
 உலந்த போதின்
 எழுதுங் கொடிபோல் பவருட்பட
 ஏங்கு சுற்றம்
 முழுதும் புலர்வுற் றதுமற்றவன்
 அன்ன மாலைப்
 பொழுதும் புலர்வுற் றதுசெங்கதிர்
 மீது போத. 26

குறிப்புரை : 'மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடுவாழ் வார்'(குறள், 3) என்பது அறநூல் துணிபாதலின், இறைவனைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு வாழ்வார்க்கு வாழ்நாள் நீடிக்கும் என்பது பெறுதும்

25. பொழிப்புரை : மிக உயர்ந்த நல் ஒழுக்கமும், இறையன்பும் உடையார், அழிவிலாத சிவபுரத்திற்கு விரைந்து செல்வாரைப் போல, சிவனடியார்களுக்கு மிகு துன்பத்தை விளைவித்த தீயவனான கருநாடக மன்னனும், கொடிய நெருப்பின் தன்மை ஒத்த வாயையுடைய நரகத்திடை வீழ்தற்கு விரைந்து இறந்தான்.

குறிப்புரை : உயர்ந்த சீலமுடைய நல்லோர், அழிவற்ற பேரின்ப உலகினை அடைதற்கு விரைந்து போவது போல, கொடியவனான கருநாடக அரசனும், கீழாய நரக உலகத்துப் போதற்கென விரைவில் இறந்தான்.

26. பொழிப்புரை : வாழ்நாள் முழுமையும் தீய செயல்களையே செய்து வந்த மூர்க்கன் இறக்க, எழுதப் பெறும் கொடி

993. அவ்வேளையில் அங்கண் அமைச்சர்கள்

கூடித் தங்கள்

கைவேறுகொள் ஈம வருங்கடன்

காலை முற்றி

வைவேலவன் தன்குல மைந்தரும்

இன்மை யாலே

செய்வேறு வினைத்திறஞ் சிந்தனை

செய்து தேர்வார்.

27

994. தாமுஞ் செயலின் றொருமன்னவன்

தாங்க வேண்டும்

கூழுங் குடியும் முதலாயின

கொள்கைத் தேனும்

கூழும் படைமன் னவன்தோளிறைணக்

காவ லின்றி

வாமுந் தகைத்தன் றிந்தவையகம்

என்று சொன்னார்.

28

போன்ற எழிலுடைய அவன் தேவியர் உட்பட, கவலையால் சுற்றம் முழுதும் வாடலுற்றனர். மற்று அக்கொடியவினைபோன்று மயங்குதற்குரிய இரவும், சிவந்த ஒளியையுடைய கதிரவன் வரக் கழிந்தது.

குறிப்புரை : புலர்வற்றது என வருவனவற்றுள், முன்னையது வருத்தமுற்றது எனப் பொருள்படும். பின்னையது பொழுது புலர்ந்தது எனப் பொருள்படும்.

27. பொழிப்புரை : அது பொழுது, அவ்விடத்து அமைச்சர்கள் கூடித், தங்கள் கடமையாகக் கொண்ட இறுதிக் கடன்களைக் காலையில் செய்து, கூரிய வேலையுடைய அவ்வரசனுக்கு மைந்தர்களும் இல்லாமையால், தாம் செய்கின்ற வேறு செயல் திறன்களை ஆராய்ந்தவர்களாய்.

28. பொழிப்புரை : உலகில் ஒழுக்கம் கெட்டு, குடிகள் தாழ்வாகிய செயல்களைச் செய்யாதவாறு, அக்குடிகளைக் கண்காணிக்க ஓர் அரசன் வேண்டும். காரணம், விளைவின் பெருக்கமும் குடிகளின் சிறப்பும்

995. பன்முறை உயிர்கள் எல்லாம் பாலித்து

ஞாலங் காப்பான்

தன்னெடுங் குடைக்கீழ்த் தத்தம் நெறிகளில்

சரித்து வாழும்

மன்னரை யின்றி வைகும் மண்ணுல

கெண்ணுங் காலை

இன்னுயி ரின்றி வாழும் யாக்கையை

ஒக்கும் என்பார்.

29

முதலாயின சிறந்திருக்கின்ற நாடாயினும் நீதியை நிலைநாட்ட ஒரு பெரும் படையையுடைய அரசனுடைய தோளினைகளின் காவல் இருந்தாலன்றி இவ்வுலகம் நல்வாழ்வு பெறும் தகைமையுடையதன்று என்று சொன்னார்கள்.

குறிப்புரை : 'ஆங்கமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்தமைவு இல்லாத நாடு' (குறள், 740) எனவரும் திருக்குறளை இப்பாடல் நினைவு கூர வைக்கின்றது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

29. பொழிப்புரை : பல்வேறு வகையானும் உயிர்கள் எல்லா வற்றையும் காத்து, இந்நிலவுலகைக் காக்கும் தனது வெண்கொற்றக் குடைக்கீழ் உயிர்களைத் தத்தமக்குரிய நெறிகளுக்கு ஏற்ப வாழச் செய்யும் அரசரையின்றி இருக்கும் இம்மண்ணுலகத்தை நினையின், இனிய உயிர் இன்றி வாழும் உடம்பினை ஒத்திருக்கும் இந்த உலகம் எனக் கருதியவர்களாய்.

குறிப்புரை : 'நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே, மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' என்னும் புறநானூறு (புறநா.186). 'செயிரிலா உலகினில் சென்று நின்று வாழ், உயிரெலாம் உறைவதோர் உடம்புமாயினான்' (கம்பரா.பால.-அரசியல்,10) எனக் கம்பர், அரசனை உடம்பாகவும் மக்களை உயிராகவும் கூறுவர். உடல் இயங்குதற்கு, உயிர் காரணமாதல் போல, உயிருண்மை தெரிதற்கும் உடல் காரணமாகின்றது. வீட்டு நிலையில் உயிர் தனித்து நின்று பேரின்பம் அடையினும், கட்டு நிலையில் உயிர், உடல் ஆகியவை இரண்டும் ஒன்று; ஒன்றற்கு இன்றியமையாது வேண்டப் படுவதாயுள்ளன. 'உடம்பொடு உயிரிடையென்ன மற்றன்ன மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு' (குறள்,1123) எனத் திருவள்ளுவர் கூறுமாற்றானும் இவ்வுண்மை அறியலாம்.

996. இவ்வகை பலவும் எண்ணி

இங்கினி அரசர் இல்லை

செய்வகை யிதுவே யென்று

தெளிபவர் சிறப்பின் மிக்க

மைவரை யனைய வேழங்

கண்கட்டி விட்டால் மற்றக்

கைவரை கைக்கொண் டார்மண்

காவல்கைக் கொள்வார் என்று.

30

வேழத்தைக் கண்கட்டி விடல்

வேறு

997. செம்மாண்வினை யர்ச்சனை நூன்முறை

செய்து தோளால்

இம்மாநிலம் ஏந்தலுர் ஏந்தலை

யேந்து கென்று

பெய்ம்மாழுகில் போன்மதம் பாய்பெரு

கோடை நெற்றிக்

கைம்மாவை நறுந்துகில் கொண்டுணண்

கட்டி விட்டார்.

31

30. பொழிப்புரை : இவ்வகையாக எண்ணியவர்கள், இனி இங்கு அதற்குரிய அரசரும் இல்லை; ஆதலின் இனிச் செய்திடும் வகை இதுவே என்று தெளிந்தவராய்ச், சிறப்பின் மிக்கதொரு கரியமலை போலும் யானையைக் கண்கட்டிவிட்டால், மற்று அப்பெருந் துதிக்கையையுடைய யானையால், கைக்கொள்ளப் பெற்றவரே, இம் மண்ணுலகக் காவலைச்செய்யும் அரசராவர் என அவ்வமைச்சர்கள் துணிந்து.

குறிப்புரை : பொருட் சிறப்பு அற்ற இவ்விரு பாடல்களும் (995, 996) யாப்பு வகையான் வேறு படடும், இவற்றின் பொருள் முறையே 994, 997 ஆகிய பாடல்களாலேயே பெறப்பட்டும் இருத்தலின் இவை இடைச் செருகல்களாக இருக்கலாம் எனக் கருதுவர் சிவக்கவிமணி யார் (பெரிய.பு.உறை).

31. பொழிப்புரை : சிறந்த நூல்களில் கூறப்பட்டவாறு போற்றி, மறை பொழியும் கருமேகம் போன்ற வடிவுடையதாய் மதம்

854

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

998. கண்கட்டி விடுங்களி யானைஅக்

காவல் மூதூர்

மண்கொட்புற வீதி மருங்கு

திரிந்து போகித்

திண்பொற்றட மாமதில் சூழ்திரு

வால வாயின்

விண்பிற்பட வோங்கிய கோபுரம்

முன்பு மேவி.

32

மூர்த்தியார் கோயிலின் புறத்தே நிறறல்

999. நீங்கும்இர வின்கண் நிகழ்ந்தது

கண்ட தொண்டர்

ஈங்கெம்பெரு மான்அரு ளாம்எனில்

இந்த வையம்

தாங்குஞ்செயல் பூண்பன்என் றுள்ளம்

தளர்வு நீங்கிப்

பூங்கொன்றை மிலைந்தவர் கோயிற்

புறத்தின் நிற்ப.

33

பொழிகின்ற பெருத்த நெற்றிப் பட்டத்தையணிந்த பெரிய யானையை, வெள்ளிய ஆடை கொண்டு அவ்யானையின் கண்ணைக் கட்டி, 'இம்மாநிலத்தின் அரசாட்சியைத் தம் தோள் வலியால் தாங்குதற்குரிய ஒரு பெரு மகனாரை ஏந்தி வருக' எனக் கூறி விடுத்தார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

32. பொழிப்புரை : கண்கட்டி விடப்பட்ட மதக் களிப்புடைய அவ்யானையும், காவலுடைய மதுரை மூதூரில், மண் எழப் பல வீதிகளின் பக்கமாகச் சுழன்று வந்து, திண்மையான பொற்புடைய பெரு மதில் சூழ்ந்த திருவாலவாய்க் கோயிலில், வானமும் பிற்பட உயர ஓங்கிய கோபுரத்தின் முன்பு சென்று.

33. பொழிப்புரை : கழிந்து போன இரவின் கண் நிகழ்ந்த அற்புதச் செய்தியை அறிந்தவராய மூர்த்தி நாயனார், ஈங்கு எம்பெருமானின் அருள் இதுவென்றால், அப்பெருமானின் அருள்

யானை தேர்ந்தெடுத்தல்

1000. வேழத் தரசங்கண் விரைந்து

நடந்து சென்று

வாழ்வுற் றுலகஞ்செய் தவத்தினின்

வள்ள லாரைச்

கூழ்பொற் சுடர்மாமணி மாநிலந்

தோய முன்பு

தாழ்வுற் றெடுத்துப் பிடர்மீது

தரித்த தன்றே.

34

அமைச்சர்கள் மகிழ்வு

1001. மாதங்கம் எருத்தினில் வைத்தவர்

தம்மைக் காணா

ஏதங்கெட எண்ணிய திண்மை

அமைச்ச ரெல்லாம்

பாதங்களின் மீது பணிந்தெழுந்

தார்கள் அப்போ

தோதங்கிளர் வேலையை ஒத்தொலி

மிக்க தவ்வூர்.

35

வழியே இவ்வுலகினைத் தாங்கி, அரசாளும் செயலை ஏற்றுக் கொள்வேன் என்று, முன்தாம் கொண்ட உள்ளத்தளர்ச்சி நீங்கப் பெற்று, கொன்றைப் பூவைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலின் புறத்து நின்றனும்.

34. பொழிப்புரை : யானைகளின் அரசாய பட்டத்து யானை, அவ்விடத்திற்கு விரைந்து சென்று, வாழ்வு கொண்ட இவ்வுலகம் செய் திட்ட தவத்தின் பெரும் பேறாகவுள்ள அம்மூர்த்தியாரைத், தனது முகத்தில் சூழ இடப்பெற்ற மணிகள் பதித்த நெற்றிப்பட்டம், இப்பெரு நிலத்தில் தோயுமாறு வணங்கி, தனது துதிக்கையால், அவரை எடுத்துத் தனது பிடரி மீது வைத்துக் கொண்டது.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

35. பொழிப்புரை : யானை தனது பிடரி மீதில் வைத்த மூர்த்தி நாயனாரைக் கண்டு, தம் நாட்டில் உற்ற தீங்குகள் கெட நினைந்த அமைச்சர்கள் யாவரும், அவர்தம் திருவடிகளில் பணிந்து எழுந்தார்கள்.

1002. சங்கங்கள் முரன்றன தாரைகள்

பேரி யோடும்

எங்கெங்கும் இயம்பின பல்லியம்

எல்லை யில்ல

அங்கங்கு மலிந்தன வாழ்த்தொலி

அம்பொற் கொம்பின்

பங்கன்அரு ளால்உல காள்பவர்

பாங்கர் எங்கும்.

36

1003. வெங்கட்களிற் றின்மிசை நின்றும்

இழிச்சி வேரித்

தொங்கற்சுடர் மாலைகள் சூழ்முடி

சூடு சாலை

அங்கட்கொடு புக்கரி யாசனத்

தேற்றி ஒற்றைத்

திங்கட்குடைக் கீழ்உரி மைச்செயல்

சூழ்ந்து செய்வார்.

37

அது பொழுது அவ்வூர், கடல் பொங்கி ஒலிப்பது போன்று மகிழ்ச்சியால் ஒலி மிக்கது.

குறிப்புரை : மாதங்கம் - யானை.

36. பொழிப்புரை : அழகிய பூங்கொடி போலும் சாயலையுடைய அங்கயற் கண்ணியாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சோமசுந்தரப் பெருமானின் பேரருளின் திறத்தால், உலகாள்பவராக ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்ற மூர்த்தியாரைச் சூழ, எங்கும் சங்குகள் ஒலித்தன. தாரைகள் ஊதப் பெற்றன. பெரு முரசுப் பறையுடன் எங்கெங்கும் இயங்கள் பல இயம்பின. வாழ்த்தொலிகள் நாற்புறமுமாக மலிந்தன.

37. பொழிப்புரை : கொடிய கண்களையுடைய யானை மீதிருந்த மூர்த்தியாரை இறக்கித், தேன்பொழியும் நீண்ட ஒளியையுடைய பூமாலைகள் சூழவுறும் முடிசூடும் சாலையினிடத்து அழைத்துச் சென்று, அங்கு அழகிய அரியணையில் அவரை அமரச் செய்து, ஒப்பற்ற சந்திர வட்டக் குடைக் கீழ் இருந்து, அவர் அரசாளற்கு உரிய உரிமைச் செயல்கள் பலவற்றையும் எண்ணிச் செய்வார்களாய்,

1004. மன்னுந் திசைவேதியில் மங்கல

ஆகு திக்கண்

துன்னுஞ் சுடர்வன்னி வளர்த்துத்

துதைந்த நூல்கூழ்

பொன்னின் கலசங்கள் குடங்கள்

பூரித்த தூநீர்

உன்னும் செயல்மந் திரயோகர்

நிறுத்தி னார்கள்.

38

மூர்த்தியாரின் கட்டளை

1005. வந்துற்றெழு மங்கல மாந்தர்கள்

தம்மை நோக்கிச்

சிந்தைச்சிவ மேதெளி யுந்திரு

மூர்த்தி யார்தாம்

முந்தைச்செய லாம்அமண் போய்முதற்

சைவ மோங்கில்

இந்தப்புவி தாங்கிஇவ் வின்னர

சாள்வ னென்றார்.

39

38. பொழிப்புரை : அரியணையில் அமர்ந்திருக்கும் மூர்த்தியாருக்கு முன்பு உற்ற, கிழக்குத் திசையில் அமைந்த மங்கலம் நிரம்பிய வேள்வியில், விளங்கிடும் சுடருடைய தீயை வளர்த்து, நூல் சுற்றிய பொற் கலசங்களிலும், குடங்களிலும் நிரப்பப் பெற்ற தூய நீரை, மந்திரங்களை ஓதும் சிறந்த தேசிகர்கள் நிறுத்தினார்கள்.

39. பொழிப்புரை : அவண் வந்துற்ற மங்கலச் செயல் புரியும் அம்மக்களை, நோக்கி, சிந்தையில் சிவமே நிலவுகின்ற திருவுடைய அரசர் பெருமானாய் மூர்த்தியார், 'இதற்குமுன் இங்கு இருந்த சமணக் கொள்கை மறைந்து, எவற்றிற்கும் முதற் பொருளாய் சிவபெருமானை அடைதற்குரிய சைவம் ஓங்குவதாயின், இவ்வுலகை ஏற்றுத் தாங்கி இவ்வினிய அரசினை ஆள்வேன்,' என்றார்.

1006. அவ்வாறு மொழிந்தது கேட்ட

அமைச்ச ரோடு

மெய்வாழ்தரு நூலறி வின்கி

மாந்தர் தாமும்

எவ்வாறருள் செய்தனை மற்றவை

யன்றி யாவர்

செய்வார் பெரியோய் எனச்சேவடி

தாழ்ந்து செப்ப.

40

1007. வையம் முறைசெய் குவணாகில்

வயங்கு நீறே

செய்யும் அபிடே கமுமாக

செழுங்க லன்கள்

ஐயன் அடையா ளமுமாக

அணிந்து தாங்கும்

மொய்புன் சடைமா முடியேமுடி

யாவ தென்றார்.

41

40. பொழிப்புரை : அவ்வாறு மூர்த்தியார் மொழிந்தமை கேட்ட அமைச்சர்களுடன், மெய்ம்மையாய் நூல்களில் மேம்பட்ட புலமை மிகுந்தோரும் அவரை நோக்கிப் 'பெரியீர்! எவ்வாறு நடந்திட வேண்டும் என நீர் அருள் செய்கின்றீரோ மற்று அதனையே அல்லாது வேறு ஒன்றினை இங்கு யார் செய்வார்கள்?' (எவரும் செய்யார்) என்று மூர்த்தியார் சேவடிகளில் தாழ்ந்து வணங்கிக் கூற.

41. பொழிப்புரை : 'இவ்வுலகை யான் அரசு செய்வேன் எனில், பெருமானின் திருமேனியில் விளங்கும் திருநீறே எனக்குச் செய்யும் திருமுழுக்கு (அபிடேகம்) ஆகவும், சிவபெருமானின் அடையாளமாய் உருத்திராக்கமாலையே எனக்குச் சிறந்த அணிகலன்கள் ஆகவும், இறைவனின் சிறப்புடைய திருச்சடைமுடியே அணியும் திருவுடைய முடியாகவும், அமையத் தக்கன' என்றார்.

குறிப்புரை : 'மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்' (தி.7 ப.39 பா.3) எனத் தொகை நூல் கூறிய மும்மையை இவ்விரி நூலின்கண் விளங்கக் காண்கின்றோம்.

1008. என்றிவ்வுரை கேட்டலும் எல்லையில்

கல்வி யோரும்

வன்திண்மதி நூல்வளர் வாய்மை

அமைச்சர் தாமும்

நன்றிங்கருள் தானென நற்றவ

வேந்தர் சிந்தை

ஒன்றும்அர சாள்உரி மைச்செய

லான உய்த்தார்.

42

மூர்த்தியார் வழிபாடு

1009. மாடெங்கும் நெருங்கிய மங்கல

ஓசை மல்கச்

கூடுஞ்சடை மௌலி யணிந்தவர்

தொல்லை ஏனம்

தேடுங்கழ லார்திரு வாலவாய்

சென்று தாழ்ந்து

நீடுங்களிற் றின்மிசை நீள்மறு

கூடு போந்தார்.

43

42. பொழிப்புரை : என்று கூறிய இவ்வுரையைச் கேட்ட எல்லையிலாத கல்வி அறிவினை உடையவர்களும், வலிய திண்மையாய் மதிநுட்பம் உடையவர்களுமான அமைச்சர்களும், 'அரசே! இங்கு அருளிச் செய்த அருளிப்பாடு நன்றேயாம்' என்று கூறி, நற்றவ வேந்தராம் மூர்த்தியாரின் திருவுளப்படி அவர் அரசாள்வதற்குரிய உரிமைச் செயல்கள் யாவற்றையும் செய்தனர்.

43. பொழிப்புரை : எப்பக்கமும் நெருங்கிய மங்கலவோசை பெருகிட, சடையையே முடியாகக் கொண்ட மூர்த்தியார், முற்படப் பன்றி வடிவு கொண்டு திருமாலும் தேடிய திருவடிகளையுடைய பெருமானாரின் திருவாலவாய் சென்று தொழுது வணங்கி, அரசாள்வதற்கு உரிமை கொண்டு, நீண்ட பெரும் பட்டத்து யானை மீது ஏறி, பெருவீதி வழியாக உலாப் போந்தனராகி.

1010. மின்னும்மணி மாளிகை வாயிலின்

வேழ மீது

தன்னின்றும் இழிந்து தயங்கொளி

மண்ட பத்திற்

பொன்னின்அரி மெல்லணைச் சாமரைக்

காமர் பூங்கால்

மன்னுங்குடை நீழல் இருந்தனர்

வையந் தாங்கி.

44

அரசாட்சிச் சிறப்பு

1011. குலவுந்துறை நீதி யமைச்சர்

குறிப்பின் வைக்க

கலகஞ்செய் அமண்செய லாயின

கட்டு நீங்கி

நிலவுந்திரு நீற்று நெறித்துறை

நீடு வாழ

உலகெங்கும் நிரம்பிய சைவம்

உயர்ந்து மன்ன.

45

44. பொழிப்புரை : மின்னுகின்ற மணிகள் பதித்த மாளிகையின் வாயிலை அடைந்து, யானையினின்று இறங்கி, ஒளி விளங்கும் கொலு மண்டபத்துட் புகுந்து, பொன்னாலாய அரியணையின் மேல், இரு புறமும் வெண்சாமரைகளின் காற்று வீச, இவ்வுலகை ஏற்று, வெண் கொற்றக் குடை நீழலில் அரசு வீற்றிருந்தார் மூர்த்தியார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

45. பொழிப்புரை : விளங்குகின்ற பல நல்ல அறிவியல் துறைகளில் பயின்று விளங்கிய அமைச்சர்கள், தம்குறிப்புணர்ந்து ஒழுக, உலகில் இதுகாறும் கலகம் செய்த சமணரின் செயல்களாகும் கட்டுகள் யாவும் நீங்கிட, உலகில் நிலவிய திருநீற்றின் நெறியாய ஒழுக்கம் சிறந்து வாழ, உலகம் எங்கும் நிரம்பிய சைவம், தமது சீலத்தால் உயர்ந்து விளங்கிட.

1012. நுதலின்கண் விழித்தவர் வாய்மை

நுணங்கு நூலின்

பதமொங்கும் நிறைந்து விளங்கப்

பவங்கள் மாற

உதவுந்திரு நிறுயர் கண்டிகை

கொண்ட வேணி

முதன்மும்மையி னால்உல காண்டனர்

மூர்த்தி யார்தாம்.

46

1013. ஏலங்கமழ் கோதையர் தந்திறம்

என்றும் நீங்குஞ்

சீலங்கொடு வெம்புலன் தெவ்வுடன்

வென்று நீக்கி

ஞாலந்தனி நேமி நபாத்தி

நலங்கொள் ஊழிக்

காலம்உயிர் கட்கிட ரான

கடிந்து காத்து.

47

48.பொழிப்புரை : நெற்றிக்கண்ணையுடைய பெருமானின் திருவாயினின்றும் மலர்ந்த நான்மறைகளாய நூல்கள் சிறந்து விளங்க, பிறவிப் பிணி நீங்க உதவும் திருநீறு, உயர்ந்த உருத்திராக்க மாலை, முடிகொண்ட சடை ஆகிய மும்மைப் பொருளாலும் மூர்த்தி நாயனார் உலகினை ஆண்டார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

47.பொழிப்புரை : நறுமணம் கமழும் மயிர்ச்சாந்தின் மணம் கொண்ட கூந்தலையுடைய பெண்களிடத்துக் கொள்ளும் விருப்பினை என்றுமே நீங்கியவராய், கொடிய ஐம்புல இன்பங்களையும் பகைவர்களையும் வென்று நீக்கி, இவ்வுலகம் முழுவதையும் தனியாகச் செலுத்தும் ஆணையில் நிறுத்தி, ஊழிக் காலங்களிலும் உயிர்கட்கு வரும் துயரம் இலவாகப் பாதுகாத்து.

குறிப்புரை : 'மூர்த்தியார் அப்பர் நல்ல துறவறம்' எனத் திருத்தொண்டர் புராணம் கூறுதற்கேற்ப, இவர் நல்ல துறவு நெறியில் வாழ்ந்து அரசளித்தவர் என்பது இதனால் போதரும்.

பெற்ற பேறு

1014. பாதம்பர மன்னவர் கழ்ந்து

பணிந்து போற்ற

ஏதம்பிணி யாவகை இவ்வுல

காண்டு தொண்டின்

பேதம்புரி யாஅருட் பேரர

சாளப் பெற்று

நாதன்கழற் சேவடி நண்ணினர்

அண்ண லாரே.

48.

1015. அகல்பாறையின் வைத்து முழங்கையை

அன்று தேய்த்த

இகலார்களிற் றன்பரை யேத்தி

முருக னாராம்

முகில்கழ்நறுஞ் சோலையின் மொய்யொளி

மாட வீதிப்

புகலூர்வரும் அந்தணர் தந்திறம்

போற்ற வுற்றாம்.

49

48.பொழிப்புரை : தம்முடைய திருவடிகளை வேற்று நாட்டு அரசர் களும் பணிந்து போற்றிட, இவ்வுலகினைத் துயரம் பற்றாத வகையில் நன்னெறியில் ஆண்டு, திருத்தொண்டினின்றும் மாறிலாத வகையில் அருளரசாகவும் இருந்து, பின்னர்த் தலைவரான சிவபெருமானின் சேவடிகளை அடைந்தனர்.

49.பொழிப்புரை : அகன்ற சந்தனப் பாறையில் வைத்துத் தம் முழங்கையை அன்று தேய்த்தவரும், வலிமையுடைய போர் வீரம் விளங்கும் யானையால் உலகாளுதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற வருமான அன்பர் மூர்த்தியார் திருவடிகளை வணங்கி, மேகங்கள் கூழும் நறுமணமுடைய சோலைகள் கழ்ந்த மாடங்களைக் கொண்ட வீதிகளையுடைய திருப்புகலூர் என்னும் பதியில் தோன்றிய அந்தணர் பெருமானாம் முருக நாயனாரின் தொண்டினை இனிப் போற்றல் செய்கின்றேன்.

மூர்த்திநாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

16. முருக நாயனார் புராணம்

தொகை

“முருகனுக்கும் அடியேன்”

(தி.7 ப.39 பா.3)

வகை

பதிகந் திகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயில் நாவின்னீர்
மதியஞ்சடையாற் கலர்தொட் டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதியங் கழற்சண்பை நாதற்குத் தோழன்வன் தொண்டன்அம்பொன்
அதிகம் பெறும்புக லூர்முரு கன்னெனும் அந்தணனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 18

விளி

பூம்புகலூர் வளம்

1016. தாது சூழங் குழல்மலையாளர்

தளிர்க்கை சூழந் திருமேனி

மீது சூழும் புனற்கற்றை

வேணி நம்பர் விரும்புபதி

சோதி சூழும் மணிமௌலிச்

சோழர் பொன்னித் திருநாட்டுப்

போது சூழும் தடஞ்சோலைப்

பொய்கை சூழும் பூம்புகலூர்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : முருகர் எனும் பெயருடைய நாயனார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : வன்றொண்டராம் சுந்தரர் ஆழகிய பொன் மிகுதியாகப் பெற்ற பதியாகிய திருப்புகலூரில் தோன்றிய முருகர் எனும் அந்தணர், ஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகத்தில் திகழ்கின்ற திருவைந்தெழுத்தைப் பயிலும் நாவினை உடையவரும், சிறப்புடைய பிறையணிந்த சடையாருக்கு மலர்களைத் தொடுத்து அணிவிக் கின்றவரும், நான் மகிழ்வுடன் வணங்கிப் போற்றும் கழல்களுடைய ஞானசம்பந்தப் பெருமானுக்குத் தோழரும் ஆவார்.

1.பொழிப்புரை : தாதுக்களையுடைய மலர்களைச் சூடிய கூந்தலை யுடைய உமையம்மையாரின் தளிர் போன்ற மென்மையான

1017. நாம மூதார் மற்றதனுள்

நல்லோர் மனம்போல் அவரணிந்த

சேம நிலவு திருநீற்றின்

சிறந்த வெண்மைத் திருந்தொளியால்

யாம இருளும் வெளியாக்கும்

இரவே யல்ல விரைமலர்மேற்

காமர் மதுவுண் சிறைவண்டுங்

களங்க மின்றி விளங்குமால்.

2

கைகளால் சுற்றித் தழுவப்பட்ட திருமேனியையும், கங்கை ஆற்றின் சிறப்புடன் சூழ்ந்து விளங்கிடும் தொகுதியான திருச்சடையையும் உடைய பெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பதியாவது, ஒளிமிக்க மணிமுடியை உடைய சோழஅரசர்களின் காவிரியாற்றின் வளஞ் சிறந்த சோழ நாட்டில், மலர்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த குளங்கள் அமைந்துள்ள புகலூர் என்னும் பதியாகும்.

குறிப்புரை : பூம்புகலூர் - அழகிய புகலூர். மலர்கள் நிறைந்த திருக் குளங்களால் சூழப் பெற்று அதன் நடுவிற்பூத்த தாமரையெனத் திருக்கோவில் விளங்குதலின் இப்பெயர் பெற்றது என்றலுமாம். இது நன்னிலத்தின் கிழக்கே ஏறத்தாழ ஆறு கிமீ. தொலைவில் உள்ளது.

2.பொழிப்புரை : புகழ்மிக்க பூம்புகலூரில், நல்ல அடியவர்களின் மனம் போல, அவர்கள் அணிந்த பாதுகாப்பான திருநீற்றின் சிறந்த வெண்மையான திருந்திய ஒளியால், யாமங்களின் கொடிய இருளைப் பரப்பிடும் இரவு மட்டுமன்று; வாசனையுடைய மலர்மேல் நல்ல அழகிய தேன் உண்ணும் சிறகுடைய வண்டுகளும் தமது கருமையான களங்கமின்றி விளங்கும்.

குறிப்புரை : நாமம் - புகழ். 'பூசு நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்' என்றார் முன்பு; (திரு.12 சரு.1-4 பா.6) இங்கு, அப்புனிதர்கள் உள்ளம் போல் அணிந்த திருநீறு என்கின்றார். இங்ஙனம் யாத்திருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறத் தக்கதாகும்.

1018. நண்ணும் இசைதேர் மதுகராங்கள்

நனைமென் சினையின் மருங்கலைய
வண்ண மதுரத் தேன்பொழிவ
வாச மலர்வா யேயல்ல
தண்ணென் சோலை எம்மருங்கும்
சாரும் மடமென் சாரிகையின்
பண்ணின் கிளவி மணிவாயும்
பதிகச் செழுந்தேன் பொழியுமால். 3.

1019. வண்டு பாடப் புனல்தடத்து

மலர்ந்து கண்ணீர் அரும்புவன
கொண்ட வாச முகையமிழ்ந்த
குளிர்வங் கயங்க ளேயல்ல
அண்டர் பெருமான் திருப்பாட்டின்
அமுதம் பெருகச் செவிமடுக்குந்
தொண்டர் வதன பங்கயமுந்
துளித்த கண்ணீர் அரும்புமால். 4

3.பொழிப்புரை : பொருந்திய இசையைத் தேர்கின்ற வண்டினங்கள், மலருடைய மென்மையான கொம்பர்களின் அருகில் பறந்திட, இனிமையான தேன் பொழிவன, நறுமணமுடைய அம்மலர்களின் வாய்கள் மட்டுமல்ல; குளிர்ந்த அச்சோலையின் எப்பக்கமும் சார்கின்ற இளமையும் மென்மையும் நிறைந்த நாகணவாய்ப் பறவைகளின் பண்ணிசை பொருந்திய அழகிய வாய்களும், பதிகங்களின் செழுமை மிக்க தேனைப் பொழியும்.

குறிப்புரை : மலர்கள் தேனைப் பொழிவன, நாகணவாய்ப் பறவைகளோ, திருப்பதிகங்களாய் தேனைப் பொழிவன. முன்னையது உடற்கும், பின்னையது உயிர்க்கும் பயன் தருவனவாம். சாரிகை - நாகணவாய்பறவை. 'தெள்ளும் ஓசைத் திருப்பதிகங்கள் பைங் கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள்' (தி.12 சரு.1-3 பா.8) என்றார் முன்பு, இங்கு அப்பூவைகள் தாமே பாடுகின்றன என்று கூறுகின்றார். எனவே பறவை இனங்களும் பதிகம் பாட வல்லனவாதலை அறிகின்றோம்.

4..பொழிப்புரை : வண்டுகள் கூழ்ந்து பாடக் குளங்களில் மலர்ந்து கண்ணீர் (கள் + நீர் = கண்ணீர்: தேன்) அரும்புவன, வாசனை கொண்ட முகை அமிழ்ந்து மலர்ந்த குளிர்ந்த தாமரை மலர்கள்

1020. ஆன பெருமை வளஞ்சிறந்த

அந்தண் புகலூ ரதுதன்னில்

மான மறையோர் குலமரபின்

வந்தார் முந்தை மறைமுதல்வர்

ஞான வரம்பின் தலைநின்றார்

நாகம் புனைவார் சேவடிகீழ்

ஊன மின்றி நிறையன்பால்

உருகு மனத்தார் முருகனார்.

5

1021. அடைமேல் அலவன் துயிலுணர்

அலர்செங் கமல வயற்கயல்கள்

மடைமே லுகளுந் திருப்புகலூர்

மன்னி வாழுந் தன்மையராய்

மட்டுமேயல்ல, தேவர் பெருமானாம் சிவபெருமானின் திருமுறைத் திருப்பாடல்களின் அமுதம் பெருகிட, அதனைக் காதால் கேட்டு இன்புறும் தொண்டர்களுடைய முகங்களாய் தாமரை மலர்களும் துளித்த கண்ணீரை அரும்புவனவாம்.

குறிப்புரை : பூம்புகலூரில் உள்ள தாமரை மலர்களேயன்றித் தொண்டர்களின் முகத்தாமரைகளும் கண்ணீர் பொழிவன எனக்கூறு மாற்றான், அவ்வுரின் இயற்கை வளமும், இறையுணர்வும் ஒருங்கு விளங்குகின்றன. கண்ணீர் என வருவனவற்றுள் முன்னையது தேனையும் பின்னையது கண்களில் வழியும் நீரையும் குறித்தன.

5.பொழிப்புரை : இவ்வாறான பெருமையின் வளஞ்சிறந்த புகலூர் எனும் நகரில், பெருமை நிறைந்த மறையவர் குலத்தில் தோன்றியவர், அவர் பழமையான நான்மறைகளின் முதல்வர், ஞானத்தின் முடிவில் நிற்பவர், பாம்பினை அணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிக் கீழ் குற்றம் இல்லாத நிறைகின்ற அன்பினால் உருகும் மனத்தினை உடையவர், அவர், முருகனார் எனும் திருப்பெயருடையவர்.

குறிப்புரை : மோனம் என்பது ஞானவரம்பு (கொன்றைவேந்.80) என்பர். எனவே திருவடிகளில் அழுந்தி நிற்பவர் என்பதாம்.

6.பொழிப்புரை : தாமரை இலை மேல் உறங்கிய நண்டு, தனது துயில் நீங்கிட அலரும் செந்தாமரைகள் மலரும் வயலின்கண்,

விடைமேல் வருவார்க் காளான
மெய்ம்மைத் தவத்தால் அவர்கற்றைச்
சடைமேல் அணியத் திருப்பள்ளித்
தாமம் பறித்துச் சாத்துவார். 6

திருப்பள்ளித்தாமம் பறித்தல்

1022. புலரும் பொழுதின் முன்னெழுந்து
புனித நீரில் மூழ்கிப்போய்
மலருஞ் செவ்வித் தம்பெருமான்
முடிமேல் வான்நீர் ஆறுமதி
உலவு மருங்கு முருகயிர்க்க
நகைக்கும் பதத்தின் உடன்பறித்த
அலகில் மலர்கள் வெவ்வேறு
திருப்பூங் கூடை களில் அமைப்பார். 7

கயல் மீன்கள் மடையின் மீது பாய்ந்திட விளங்கும் திருப்புகலூரில்
நிலைபெற்று வாழ்கின்றவராய இம்முருகநாயனார், ஆனேற்றின்மீது
இவர்ந்து வரும் சிவபெருமானுக்கு ஆளாகின்ற மெய்ம்மைத் தவத்தின்
விளைவால், அவர் தொகுதியான திருச்சடை மேல் அணிவதற்கெனத்,
திருப்பள்ளித் தாமமாய் மலர்களைக் கொய்தெடுத்துச் சாத்திவருவாராய்,

7.பொழிப்புரை : பொழுது விடிவதற்கு முன்பாக எழுந்து,
தூய நீரில் மூழ்கிச் சென்று, தம் பெருமானின் திருமுடிமேல் பிறையுலவும்
திருச்சடையிடத்து முகையவிழ்ந்து மலர்கின்ற செவ்வி பார்த்து, எடுத்த
அளவற்ற மலர்களை வெவ்வேறாகத் திருப்பூங்கூடைகளில்
சேர்ப்பாராய்.

குறிப்புரை : நகைக்கும் பதம் - மலரும் பதம். மலர் பறிப்பார்
கொளத்தக்க நியதிகளைச் சிவகாமியாண்டார் வாயிலாக எறிபத்த
நாயனார் வரலாற்றில் (தி.12. ப.8 பா.9) விரித்துக் கூறிய ஆசிரியர்,
இங்குச் சுருங்கக் கூறும் பாங்கு அறியத்தக்கது.

1023. கோட்டு மலரும் நிலமலரும்
 குளிர்நீர் மலரும் கொழுங்கொடியின்
 தோட்டு மலரும் மாமலருஞ்
 சுருதி மலருந் திருவாயில்
 காட்டு முறுவல் நிலவலரக்
 கனக வரையிற் பன்னகநாண்
 பூட்டும் ஒருவர் திருமுடிமேல்
 புனைய லாகும் மலர்தெரிந்து. 8

மாலை வகை

1024. கொண்டு வந்து தனியிடத்தில்
 இருந்து கோக்குங் கோவைகளும்
 இண்டைச் சுருக்கும் தாமமுடன்
 இணைக்கும் வாச மாலைகளும்

8.பொழிப்புரை : மரத்தின் கொம்பர்களில் மலரும் பூக்களும், நிலத்தில் படர்ந்திருக்கும் செடிகளில் மலரும் பூக்களும், குளிர்ந்த நீரில் மலரும் பூக்களும், செழித்த கொடிகளில் மலரும் பூக்களும், ஆகப் பெருமை பொருந்திய இவ்வகையான மலர்களை எல்லாம், மறைகள் மலரும் திருவாயில் காட்டிடும் சிறந்த புன்முறுவலின் நிலவு அலர்ந் திடக் காட்டி, அம்முறுவலுடன், பாம்பாகும் நாணினைப் பூட்டி, முப்புரம் எரிசெய்த ஒருவராய பூம்புகலூர்ப் பெருமானின் திருமுடிமேல், சூட்டுதற்காம் மலர் வகைகளைத் தெரிந்தெடுத்து,

குறிப்புரை : கோடு - கொம்பு. கோட்டுமலர் - மரங்களிற் பூக்கும் மலர்கள்: கொன்றை, மந்தாரம், வேங்கை, சண்பகம் முதலியன. இதனுள் வில்வமும் அடங்கும். நிலமலர் - செடிகளிற் பூக்கும் மலர்கள்: நந்தியாவட்டம், வெள்ளைருக்கு, அலரி, கரந்தை, தும்பை முதலியன. கொடியின் தோட்டு மலர் - கொடிகளிற் பூக்கும் மலர்கள்: மல்லிகை, முல்லை, சாதி முதலியன. நீர் மலர் - நீரிற் பூக்கும் மலர்கள்: தாமரை, நீலம், செங்கழுநீர் முதலியன.

9.பொழிப்புரை : நுணங்கும் நூல் அணிந்த திருவுடைய மாப்பராய முருகனார், கொண்டு வந்து தனியாக ஓரிடத்தில் இருந்து,

தண்டிற் கட்டுங் கண்ணிகளும்
தாளிற் பிணைக்கும் பிணையல்களும்
நுண்டா திறைக்குந் தொடையல்களும்
சமைத்து நுடங்கு நூன்மாப்பர். 9

வழிபாடு

1025. ஆங்கப் பணிகள் ஆனவற்றுக்
கமைத்த காலங் களில் அமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென் றன்பினொடுஞ்
சாத்தி வாய்ந்த அர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார்
பரமர் பதிகப் பற்றான
ஓங்கிச் சிறந்த அஞ்செழுத்தும்
ஓவா நாவின் உணர்வினார். 10

கோக்கின்ற கோவை மாலைகளும், இண்டை எனும் சுருக்கு மாலைகளும், மலர்களை இணைக்கும் வாசமலர் மாலைகளும், தண்டு போலக் கட்டும் கண்ணிமாலைகளும், மலர்த்தாள்களைச் சேரக்கட்டும் செறிந்த மாலைகளும், நுண்ணிய மகரந்தப்பொடி பறக்கும் மலரினைப் பெருகச் சேரக் கட்டும் பெருமாலைகளும் ஆகக் கட்டி அமைத்து.

குறிப்புரை : கோவை, இண்டை, தாமம், கண்ணி, பிணையல், தொடையல் - இவை மாலைகளின் வகைகளாம்.

10. பொழிப்புரை : அவ்விடத்து இவ்வகைகளாலான மாலைகட்டும் பணிகளை உரிய காலங்களில் அமைத்து, அவற்றைச் சுமந்து சென்று அன்பினோடும் இறைவற்குச் சாத்தி, பொருந்திய நல்ல போற்றியுரைகளை (அர்ச்சனைகளை) முறைப்படி செய்துவந்தார். அப்பணியோடு அவர் இறைவனின் பதிகப் பற்றாக விளங்கும் சிறந்த திருவைந்தெழுத்தினை ஓவாது நாளும் ஓதி உணரும் நாவனை உடையவர்.

குறிப்புரை : ஆறு காலங்களாவன: (1) உஷக் காலம் - மறைப்பாற்றலால் மறைக்கப் பட்டிருக்கும் உயிர்களை அம்மறைப்பினின்றும் (இருளினின்றும்) வெளிப்படுத்துங் காலம். (2) உதய காலம் - உயிர்களுக்கு இருவினைத் தொழில்களைக் காட்டி

1026. தள்ளும் முறைமை ஒழிந்திடஇத்

தகுதி யொழுகு மறையவர்தாம்

தெள்ளு மறைகள் முதலான

ஞானஞ் செம்பொன் வள்ளத்தில்

அள்ளி அகிலம் ஈன்றளித்த

அம்மை முலைப்பால் உடனுண்ட

பிள்ளை யார்க்கு நண்பருமாம்

பெருமை யுடையா ராயினார்.

11

1027. அன்ன வடிவும் ஏனமுமாய்

அறிவான் இருவர் அறியாமே

மன்னும் புகலூர் உறைவாரை

வர்த்து மான வீச்சுரத்து

அவற்றில் விடுங்காலம். (3) உச்சிக் காலம் - அவற்றாலாகிய பொருள்களை நுகர்விக்குங் காலம். (4) பிரதோட காலம் - நுகர்ந்ததில் செலவானவை போக மிகுதியைக் கணக்கிட்டு வைக்குங் காலம். (5) சாயுங் காலம் - கணக்கிட்டு வைத்தவற்றை நீக்குங் காலம். (6) அர்த்தயாமம் - தன்வயமிழந்து செயலற்று இருக்குங் காலம். இவ்வாறு விளக்கம் காண்பர் ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளையார். பதிகப் பற்றான - திருப்பதிகங்களின் அடிநிலையான, உள்ளுறையான. 'வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே' (தி.3 ப.49 பா.1) என்புழிப் போல, திருப்பதிகங்களின் மெய்ப் பொருளாக விளங்குவது திருவைந் தெழுத்தேயாம். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

11.பொழிப்புரை : நான்மறைகளில் விலக்கியன ஒழித்து, விதித்தவற்றைச் செய்து ஒழுகி வரும் அந்தணர் பெருமானாகிய முருக நாயனார் தாமும், உலகிற்கு உண்மைப் பொருளைத் தெளிவிக்கும் மறைகளில் முதன்மையாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் சிவஞானத்தைச் செம்பொன் வள்ளத்தில் எடுத்து, உலகம் யாவற்றையும் பெற்றுக் காத்து வரும் உமையம்மையாரின் திருமுலைப்பாலுடன் சேர உண்ட திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு நண்பராகின்ற பெருமையும் உடையவரானார்.

12.பொழிப்புரை : அவர், அன்னப் பறவையின் வடிவும் பன்றியின் வடிவும் கொண்டு அறியத் தலைப்பட்ட அயனும், மாலும்

நன்னார் மகிழ்ச்சி மணங்கொள்ள
நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை அஞ்செழுத்தும்
பயின்றே பணிந்து பரவினார்.

12

பெற்ற பேறு

1028. அங்கண் அமருந் திருமுருகர்
அழகார் புகலிப் பிள்ளையார்
பொங்கு மணத்தின் முன்செய்த
பூசை அதனாற் புக்கருளிச்
செங்கண் அடலே றுடையவர்தாஞ்
சிறந்த அருளின் பொருளளிக்கத்
தங்கள் பெருமான் அடிநீழற்
தலையாம் நிலைமை சார்வுற்றார்.

13.

ஆகிய இருவரும் அறியாதவாறு நீண்ட ஒளிவடிவாய் விளங்கிய பெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்புகலூரில் உள்ள வர்த்தமானீச்சரம் என்னும் திருக்கோயிலுக்குள் சென்று, அப்பெருமானைத் தமது உள்ளத்து எழும் நல்ல மகிழ்ச்சியுடைய மனம் கொள்ள, நாள்தோறும் மலர் மாலை தொடுத்து அணிவித்துச் செய்து வரும் வழிபாட்டைத் தவறின்றி நிகழ்த்தியும், பெருமையுடைய திருவைந்தெழுத்தை ஓதியும் வணங்கி வருவாராயினார்.

குறிப்புரை : வர்த்தமானீச்சரம் - திருப்புகலூர்த் திருக்கோயிலில் இறைவர் கோவிலின் வட கிழக்கில் உள்ள தனிக்கோயில். இது முருக நாயனார் வழிபட்டு வந்த திருக்கோயிலாகும்.

இத் திருக்கோயிலில் முருக நாயனார், திருமாலை தொடுத்து நிற்கும் திருவுருவம் உள்ளது.

13.பொழிப்புரை : அவ்விடத்து வாழ்கின்ற முருக நாயனார் அழகிய சீகாழியில் தோன்றிய திருஞானசம்பந்தரின் சிவம் பெருக்கும் திருமணத்தில், தாம் முன் செய்த பூசையின் விளைவால் புகுந்தருளி, சிவந்த கண்களை உடைய ஆனேற்றின் மீது அமர்ந்தருளும் பெருமானின் சிறந்த பொருளாகிய திருவருட் பேற்றை வழங்கும் அப் பெருமானின் திருவடிநிழற்கீழ்ச் சென்று பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பெற்றார்.

1029. அரவம் அணிந்த அரையாரை

அருச்சித் தவர்தங் கழல்நிழற்கீழ்

விரவு புகலூர் முருகனார்

மெய்ம்மைத் தொண்டின் திறம்போற்றிக்

கரவில் அவர்பால் வருவாரைக்

கருத்தில் உருத்தி ரங்கொண்டு

பரவு மன்பர் பசுபதியார்

பணிந்த பெருமை பகர்வுற்றேன்.

14.

14.பொழிப்புரை : பாம்பணிந்த திருவரையையுடைய பெருமானைப் போற்றி வழிபட்டதன் பயனாக, அவருடைய திருவடிநிழற்கீழ் இன்புற்றிருக்கும் முருக நாயனாரின் உண்மைத் தொண்டின் நெறியினை வணங்கி, இனி வஞ்சனையிலாத நெஞ்சுடையவர்பால் தோன்றி நிற்கும் சிவபெருமானைத் தமது கருத்தில் கொண்டு, உருத்திர மந்திரம் கொண்டு வழிபட்ட அன்பர் உருத்திர பசுபதி நாயனார் பணிந்த பெருமையைச் சொல்கின்றேன்.

முருக நாயனார் புராணம் - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

பசுவ புராணம்

ஆரம் ஈசற் கமணரால் முட்டலும்

அங்கை சந்தன மாக அறைத்தான்

வார முற்றுல காண்டவன் மதுரை

வாழ வந்தருள் மூர்த்தியார்க் கடியேன்

நேரில் பஞ்சாக் கரந்திகழ் நாவான்

நிகரில்சம் பந்தன் தோழன்அம் மலர்த்தார்

மூரியேற் றற்குத் தொடுப்பவன் புகலூர்

முத்தி எய்தவாழ் முருகனுக் கடியேன்.

- சுந்தரப்பெருமானாயனார் புராணம் (பா10) என்றும்,

விருஷபேந்திர விஜயம் என்றும்,

நந்திகேசுவரர் விஜயம் என்றும் பெயர் பெறும்.

17. உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம்

தொகை

“..... உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.3)

வகை

அந்தாழ் புனல்தன்னில் அல்லும் பகலும்நின் றாதரத்தால்
உந்தாத அன்பொடு ருத்திரஞ் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தார் உருத்திர பசுபதி தன்னற் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யுரென் றுரைப்பர்இந் நானிலத்தே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 19

விளி

திருத்தலையூர் வளம்

1030. நிலத்தின் ஓங்கிய நிவந்தெழும் பெரும்புனல் நீத்தம்
மலர்த்த டம்பணை வயல்புகு பொன்னிநன் ணாட்டுக்
குலத்தி னோங்கிய குறைவிலா நிறைகுடி குழுமித்
தலத்தின் மேம்படு நலத்தது பெருந்திருத் தலையூர். 1

தொகை, பொழிப்புரை : உருத்திர பசுபதியார் எனும்
பெயருடைய நாயனார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : அழகும் ஆழமும் உடைய நீர் நிலையில்,
இரவும் பகலும் கழுத்தளவு நீரில் நின்று, விருப்புடன் தவறாத அன்போடு
திருஉருத்திரத்தைக் கூறி, அதில் தம் மனத்தைப் பொருத்திய தாமரை மலர்
அணிந்த உருத்திர பசுபதியார் எனும் பெயருடையவரது ஊர், வயலில்
சங்குகள் ஏறும் திருத்தலையூர் என இவ்வுலகில் அறிந்தோர் கூறுவர்.

1.பொழிப்புரை : இந்நிலவுலகில் அகன்று மிகப் பரந்து
ஓங்கியதாய்ச் சிறந்து எழுகின்ற பெரும் பெருக்குடைய தன் நீரானது,
மலர்கள் நிறைந்த குளங்களிலும், பெருகிய நிலமாய் வயல்களிலும் சென்று
வளம் பெருக்கும் காவிரி ஆற்றின் வளஞ்சிறந்த நல்ல சோழ நாட்டின் கண்,
குலத்தில் சிறந்தவையாயும் குறைவு ஏதும் இலாத நிறைவுடையவாயும்
விளங்கும் குடிகள் நிறைந்திருத்தலைய மேம்பட்ட நலம் சிறந்தது பெரிய
திருத்தலையூர் என்னும் ஊராகும்.

குறிப்புரை : திருத்தலையூர் - இது மயிலாடுதுறையிலிருந்து
பேரளத்திற்குப் பேருந்தில் செல்லும் வழியில் உள்ள கொல்லுமாங்குடிக்குக்

1031. வான்அ எரிப்பன மறையவர் வேள்வியின் வளர்தீ
தேன்அ எரிப்பன நறுமலர் செறிசெழுஞ் சோலை
ஆன்அ எரிப்பன அஞ்சுகந் தாடுவார்க் கவ்வர்
தான்அ எரிப்பன தருமமும் நீதியுஞ் சால்பும். 2

பசுபதி நயனாரின் பண்பும் தொண்டும்

1032. அங்கண் மாநகர் அதனிடை அருமறை வாய்மைத்
துங்க வேதியர் குலத்தினில் தோன்றிய தூயோர்
செங்கண் மால்விடை யார்செழும் பொன்மலை வல்லி
பங்க னார்அடி மைத்திறம் புரிபசு பதியார். 3

1033. ஆய அந்தணர் அருமறை உருத்திரங் கொண்டு
மாய னார்அறி யாமலர்ச் சேவடி வழத்தும்
தூய அன்பொடு தொடர்பினில் இடையறாச் சுருதி
நேய நெஞ்சின ராகிஅத் தொழில்தலை நின்றார். 4

கிழக்கில் உள்ளது. உருத்திரபசுபதியார் திருவுருத்திரம் எண்ணிய
திருக்குளமும் இவ்வூரில் உள்ளது. பணை - பெருமை. 'பணையே
பிழைத்தல் பெருப்பும் ஆகும்' (தொல். உரி-41) என்னும்
தொல்காப்பியமும்.

2. பொழிப்புரை : இப்பதியில் வாழும் அந்தணர் வளர்த்திடும்
வேள்வித் தீ, மழையைத் தருவன. நறுமணமுடைய மலர்கள் நிறைந்த
செழுஞ் சோலைகள், தேனைக் கொடுப்பன. ஆனினங்கள், மகிழ்ந்து
திருமுழுக்குக் கொள்ளும் சிவபெருமானுக்குத் தம் வழிப் பெறத் தரும்
ஐம்பொருள்களையும் தருவன. அவ்வூர், அறத்தையும் சால்பையும்
அளிக்கின்றன.

3. பொழிப்புரை : அருள் நிரம்பிய அப்பெருநகரில், அரிய
மறைப் பொருளையுணர்ந்த உயர்ந்த மறையவர் குலத்தினில்
தோன்றிய தூய வாழ்வுடையார் ஒருவர்; அவர் சிவந்த கண்களையுடைய
ஆனேற்றில் இவர்ந்தருள்பவரும், செழித்த பொன்மலையான
இமயத்தில் பூங்கொடி போலும் வடிவுடைய பார்வதியம்மையாரை ஒரு
கூற்றில் உடையவருமான சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு புரியும் தன்மை
உடைய பசுபதியார் என்னும் பெயருடையவர்.

குறிப்புரை : துங்கம் - உயர்வு

4. பொழிப்புரை : அத்தகைய நாயனார், அரிய மறைப்

1034. கரையில் கம்பலை புள்ளொலி கறங்கிட மருங்கு
பிரச மென்சுரும் பறைந்திடக் கருவரால் பிறமும்
நிறைநெ டுங்கயல் நீரிடை நெருப்பெழுந் தனைய
விறைநெ கிழ்ந்தசெங் கமலமென் பொய்கையுள் மேவி.

பொருளாய உருத்திர மந்திரத்தைக் கொண்டு, திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்று உணராச் சேவடியைப் போற்றிடும் தூயதான அன்புடன், இடையறாது அவ்வுருத்திர மந்திரத்தை எண்ணுதலையே விரும்பிய நெஞ்சினராகி, அதனையே ஓதுகின்ற பணியில் தலை நின்றார்.

குறிப்புரை : ருத் - துன்பம்: திரன் - நீக்குபவன். எனவே உயிர்கட் குற்ற துன்பத்தை நீக்குபவன் உருத்திரன் என்பது விளங்கும். மும்மூர்த்திகளுள் உருத்திரர் ஒருவராயினும், ஈண்டு அப்பெயர் சிவபெருமானையே குறிக்கின்றது. அப்பெருமானைப் பற்றிய மந்திரமே திருவுருத்திரமாகும். மறைகள் நான்கேனும், அதர்வணத்தை நீக்கி மூன்றென்றலே மரபு. அம்மும்மறைகளுள் யசுர் நடுவணதாகும். இது ஏழு காண்டங்கள் உடையது. இவற்றுள் நடுவணதாய பதினோராவது அநுவாகத்தின் நடுவணதாய ஆறாவது சூக்தத்தில் விளங்குவது இவ்வுருத்திரமந்திரமாகும். இதன் நடுவுள் விளங்குவதே சிவாயநம எனும் திருவைந்தெழுத்தாகும். இதன் நடுவாக இருப்பது 'சிவ' என்பதாகும். இதுபோன்ற நம் தமிழ்மறையும் தேவாரமும் திருவாசகமுமாகும். இவற்றையருளிய ஆசிரியன்மார்கள் நால்வராவர். இவர்கள் அருளியனவும் நான்மறை எனப்படும். இவற்றுள் தேவாரம் மும்மறைகள் எனப்படும். இவற்றின் இடையில் உள்ளது திருக் குறுந்தொகையாகும். இதன் நடுவில் இருக்கும் 51ஆவது திருப்பதிகம் திருப்பாலைத் துறைப் பதிகமாகும். இதன் நடுவுள் இருக்கும் ஆறாவது திருப்பாடல்,

விண்ணினார் பணிந்தேத்த வியப்புறும்

மண்ணினார் மறவாது சிவாய என்று

எண்ணினார்க்கு இடமா எழில் வானகம்

பண்ணினார் அவர் பாலைத் துறையரே. -தி.5 ப.51 பா.6

என்பதாகும். இவ்வரிய மந்திரத்தை உள்ளடக்கிய திருவுருத்திரத்தையே இவர் வழுத்தி வருவாராயினார். இதுபற்றியே உருத்திர பசுபதியார் எனவும் அழைக்கப் பெற்றார்.

5. பொழிப்புரை : பறவைகளின் ஒலிகள் அளவற்று ஒலிக்க, அருகே மெல்லிய ஓசையுடன் தேன் உண்ணும் வண்டினம் பாட, கரிய

1035. தெள்ளு தண்புனல் கழுத்தள வாயிடைச் செறிய
உள்ளு றப்புக்கு நின்றுகை யச்சிமேல் குவித்துத்
தள்ளு வெண்டிறைக் கங்கைநீர் ததும்பிய சடையார்
கொள்ளு மன்பினி லுருத்திரங் குறிப்பொடு பயின்றார். 6

1036. அரும றைப்பய னாகிய உருத்திர மதனை
வருமு றைப்பெரும் பகலும்எல் லியும்வழு வாமே
திரும லர்ப்பொகுட் டிருந்தவன் அனையவர் சிலநாள்
ஒருமை உய்த்திட உமையிடம் மகிழ்ந்தவர் உவந்தார்.

வரால் மீன்கள் வரிசை பெறச் செல்கின்ற கயல் மீன்களுடன் பிறழ்ந்திட, நீரிடை நெருப்பு எழுந்தால் போலும் நறுமணம் நிகழும் மென்மையான செந்தாமரை மலர்களையுடைய குளத்துள் இறங்கிச் சென்று.

குறிப்புரை : நீரிடை நெருப்பெழுந்தனைய செங்கமலம், நிறப் பண்பால் உவமையாயிற்று. 'நீத்துடை நெடுங்கயம், தீப்பட மலர்ந்த, கடவுள் ஒண்பூ அடைதல் ஓம்பி' (பெரும்பாண் - 289, 290), (தி.1 பதி.82 பா.6) 'சேலாகிய பொய்கைச் செழுநீர்க் கமலங்கள், மேலால் எரிகாட்டும் வீழிமிழலையே' என வருவனவும் காண்க.

6. பொழிப்புரை : தெளிந்த குளிர்ந்த குளத்தின் நீரில், கழுத்தின் அளவாயிடும் ஆழத்தில் நின்று, கைகளை உச்சிமேற்குவித்து, வெண்திறைகளையுடைய கங்கை நீர் பொங்கி நிறைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை அளவற்ற உருத்திர மந்திரங்களை எண்ணிய குறிப்புடன் ஓதி நின்றார்.

குறிப்புரை : இடுப்பளவு நீரில் நிற்றலே இயல்புக்கு மாறாயதாம். இதனினும் மேலாகக் கழுத்தளவு நீரில் நின்று இந்நாயனார் எண்ணியது யோக நிலையின் சித்தியாலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உறை).

7. பொழிப்புரை : அரிய மறைகளின் பயனாய உருத்திர மந்திரத்தை விதிப்படி பகலும் இரவும் தவறுதல் இலாது, திருவுடைய தாமரை மலரில் இருக்கும் நான்முகனை ஒத்த அப்பெரியவர் சில நாட்கள் ஒருமையுணர்வுடன் எண்ணிட, அதனை உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் வைத்து மகிழ்ந்திருக்கும் சிவபெருமான் திருவுளம்பற்றி மகிழ்ந்தார்.

1037. காதல் அன்பர்தம் அருந்தவப் பெருமையுங் கலந்த
வேத மந்திர நியதியின் மிகுதியும் விரும்பி
ஆதி நாயகர் அமர்ந்தருள் செய்யமற் றவர்தாம்
தீதி லாநிலைச் சிவபுரி எல்லையில் சேர்ந்தார். 8

பெற்றபேறு

1038. நீடும் அன்பினில் உருத்திரம் ஓதிய நிலையால்
ஆடு சேவடி அருகுற அணைந்தன ரவர்க்குப்
பாடு பெற்றசீர் உருத்திர பசுபதி யாராங்
கூடு நாமமும் நிகழ்ந்தது குவலயம் போற்ற. 9

1039. அயில்கொள் முக்குடு மிப்படை யார்மருங் கருளால்
பயில்உ ருத்திர பசுபதி யார்திறம் பரசி
எயில்உ டைத்தில்லை யெல்லையில் நாளைப்போ வாராம்
செயல்உ டைப்புறத் திருத்தொண்டர் திறத்தினை மொழிவாம்.

குறிப்புரை : ஸ்ரீருத்ரம் எனவட மொழியில் அழைக்கப்
பெறுவது, தமிழில் திருவுருத்திரம் என அழைக்கப் பெறுவதாயிற்று.

8. பொழிப்புரை : தம்மீது பெருங்காதலுடைய அன்பர்
பசுபதியாரின் அரிய தவத்தின் பெருமையையும், தன்னுட் கலந்த
மறையாய உருத்திரம் ஓதிடும் நியதியின் வளர்ச்சியையும் திருவுளம்
பற்றிய, முதற்பொருளான சிவபெருமான், விரும்பி அருள் செய்ய, அந்
நாயனாரும் தீதிலாத சிவபுரியின் எல்லையைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : அமர்ந்து - விரும்பி: 'அமர்தல்மேவல்'
(தொல்.உரி 82).

9. பொழிப்புரை : நீண்ட அன்பினால் உருத்திர மந்திரம் ஓதிய
நிலையால் இறைவனின் திருவடிகளை அணுக அணைந்தனர்.
அந்நிலையில், இதிகாறும் அவர் உருத்திர மந்திரத்தை நாளும் தவறாது
ஓதி வந்தமையால், உலகம் புகழ் அவருக்கு உருத்திர பசுபதியார் எனும்
பெயரும் உளதாயிற்று.

10. பொழிப்புரை : கூர்மை பொருந்திய முத்தலைச்
சூலப்படையையுடைய சிவபெருமானின் அருகே, அருளால் விளங்கி
வாழ்கின்ற உருத்திரபசுபதியார் தம் தொண்டின் சீர்மையை வணங்கி,
இப்பால் ஒளியுடைய மதில் சூழ்ந்த தில்லைப் பதியின் எல்லையில்
'நாளைப் போவேன்' எனச் சொல்லி வாழ்வு பெற்ற திருநாளைப்
போவாரின் திறத்தினை இனி மொழிகின்றாம்.

உருத்திரபசுபதி நாயனார் புராணம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

18. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் தொகை

“செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.3)

வகை

நாவார் புகழ்த்தில்லை யம்பலத் தானருள் பெற்றுநாளைப் போவா னவனாம் புறத்திருத் தொண்டன்தன் புன்புலைபோய் மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான் மாவார் பொழில்திகழ் ஆதனார் என்பர்இம் மண்டலத்தே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 20

விரி

ஆதனாரின் வளம்

1040. பகர்ந்துலகு சீர்போற்றும்

பழையவளம் பதியாகுந்

திகழ்ந்தபுனல் கொள்ளிடம்பொன்

செழுமணிகள் திரைக்கரத்தால்

தொகை, பொழிப்புரை : தாம் கொண்ட நேர்மைத் திறத்தால் தில்லைக்கு நாளைப் போவேன் என்று எப்பொழுதும் கூறி வாழ்ந்த திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : சான்றோரால் போற்றப்பட்ட தில்லையம்பலத்தில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்று, தில்லைக்கு நாளைப் போவார் எனப் பெயர் பெற்று, புறத் திருத்தொண்டராய் இருந்து, தம் இழிவுடைய புலைப் பிறவி போய் நீங்கி, தில்லைவாழ் அந்தணர் மூவாயிரவரும் கை குவித்துத் தொழும்படி முனிவராய் ஆகியவருடைய ஊர், மரம் நெருங்கிய பொழில்கள் சூழ்ந்த ஆதனார் என இவ்வுலகத்து எடுத்துக் கூறுவர்.

1. பொழிப்புரை : உலகம் அதன் சிறப்பினை எடுத்துப் போற்றிடும் படியாக உள்ள பழையதாகிய வளம் மிக்கதோர் ஊர், இடம் அகன்ற வயல் வளமுடைய சோழநாட்டில் மேற்கா நாட்டின்கண் உள்ள ஆதனார் ஆகும். பெருகிவரும் நீரையுடைய கொள்ளிடப் பேராறு, பொன்னையும், சிறந்த மணிகளையும் தன் அலைகளாகிய கைகளால்

முகந்துதர இருமருங்கும்

முளரிமலர்க் கையேற்கும்

அகன்பணைநீர் நன்னாட்டு

மேற்காணாட் டாதனார்.

1

1041. நீற்றலர்பே ரொளிநெருங்கும்

அப்பதியில் நிறைகரும்பின்

சாற்றலைவன் குலைவயலிற்

தகட்டுவரால் எழப்பகட்டேர்

ஆற்றலவன் கொழுக்கிழித்த

சால்வழிபோய் அசைந்தேறிச்

சேற்றலவன் கருவுயிர்க்க

முருகுயிர்க்கும் செழுங்கமலம்.

2

அள்ளித்தர, அவற்றை இருமருங்கிலும் மலர்ந்து நிற்கும் தாமரை மலர்கள், தமது இதழ்களாகிய கரங்களால் ஏற்றுச் சிறக்கும் வள முடையதாகும்.

குறிப்புரை : மேற்காநாடு - சோழ நாட்டின் உள்நாடுகளுள் ஒன்று. கொள்ளிடத்தின் வடகரையிலுள்ள கானாட்டுமுள்ளூர், ஓமாம்புலியூர் ஆகிய சிவப்பதிகளுக்கு அருகில் உள்ளது. இன்று ஆதமங்கலம் என வழங்கப் பெறுகிறது. திருப்புன்கூருக்கு அருகிலுள்ள ஊராகக் கொள்வர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை).

2. பொழிப்புரை : திருநீற்றின் ஒளி நெருங்கிப் பரந்து காணப் பெறும் அத்திருவுடைய ஆதனார் என்னும் பதியில், நிறைந்த கருப்பஞ் சாற்றினால் அலைக்கப்படும் வன்மையான வரம்புகளை (வரப்பு என்பர்) உடைய வயலில், தகட்டு வரால் மீன்கள் துள்ளி எழும்படி, எருமைகள் பூட்டிய கலப்பை செல்லும் வழியில், அக்கலப்பையின் கொழுவினால் கிழிக்கப்பட்ட சால் வழியாக ஊர்ந்து சென்று, சேற்றில் வாழும் நண்டுகள் தமது கருவினை ஈன, அங்குள்ள தாமரைகள் பூந்தாதுகளைச் சொரிந்து நறுமணத்தை உயிர்க்கும்.

குறிப்புரை : சாற்று அலைவன் குலை - கருப்பஞ் சாற்றினால் அலைக்கப்பட்ட வரம்பு. குலை - வரம்பு; கரை. குலை - நெற்குலைகள் எனக் கொண்டு, நெல்லும் கரும்பும் வயல்களில் அடுத்தடுத்து மிக விளையும் செழித்த மருத நிலமாதலின் நெற்குலைகள் கருப்பங்

1042. நனைமருவும் சினைபொதுளி

நறுவிரைகூழ் செறிதளிரில்

தினகரமண் டலம்வருடும்

செழுந்தருவின் குலம்பெருகிக்

கனமருவி அசைந்தலையக்

களிவண்டு புடைகூழ்ப்

புனல்மழையோ மதுமழையோ

பொழிவொழியா பூஞ்சோலை.

3

1043. பாளைவிரி மணங்கமழும்

பைங்காய்வன் குலைத்தெங்கின்

தாளதிர மிசைமுட்டித்

தடங்கிடங்கின் எழப்பாய்ந்த

காற்றில் அலையும் வயல்கள் என்று உரைப்பாரும் உளர்; சிவக்கவி மணியார் (பெரிய.பு.உரை). நண்டுகள் கருவயிர்த்தலாலாய தீய மணத்தினை, அங்குள்ள தாமரைகள் போக்கி, நறுமணத்தை உண்டாக்கும். புலைச்சேரியில் தோன்றிய திருநாளைப் போவாரால், அச்சேரி நறுமணம் பெற்றமையைக் குறிப்பால் இந்நிகழ்ச்சி உணர்த்துகின்றது.

3. பொழிப்புரை : அரும்புகள் நிறைந்த கொம்புகள் படர்ந்து, நறு மணம் கூழ்ந்து செறியும் தளிர்களினால், கதிரவனின் மண்டலத்தைத் தடவுவன போன்று உயர்ந்த செழுமை மிக்க மரங்களின் சூட்டங்கள் பெருகி, அவைமீது மேகங்களும் தவழ, அம்மரக் கொம்புகள் அசைந்து அலைவதால், தேன் உண்டு களித்திடும் வண்டுகள் புடையில் கூழ்ந்திட, இத்தகுதியினால் அம்மரங்கள் தம்மிடமுள்ள பூவில் தேனைச் சொரிவனவோ அல்லது மேலுள்ள மேகங்கள் நீரான மழையைப் பொழிவனவோ? என்று ஐயுற்றகு இடனாக, அப்பூஞ்சோலைகள் விளங்குகின்றன.

குறிப்புரை : தினம் - நாள்: கரன் - செய்பவன்: நாள்தொறும் ஒளியைச் செய்பவன்; கனம் - மேகம். மேகம் கூழ் நிறற்றலின் புனல் மழையும், தேன் நிரம்பியிருத்தலின் மது மழையும் ஒருங்கு பொழிய நிறற்றலை, ஐயப் பொருள்பட ஆசிரியர் விளக்கியிருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறுதற்குரியதாம்.

4. பொழிப்புரை : பாளைகள் விரிந்து கமழ்கின்ற பசிய

வாளைபுதை யச்சொரிந்த

பழம்மிதப்ப வண்பலவின்

நீளமுதிர் கனிகிழிதேன்

நீத்தத்தில் எழுந்துகளும்.

4

1044. வயல்வளமுஞ் செயல்படுபைந்

துடவையிடை வருவளமும்

வியலிடம்எங் கணும்நிறைய

மிக்கபெருந் திருவினவாம்

இளநீர்களையுடைய குலைகள் கொண்ட தென்னை மரங்களின் அடிப் பாகத்தில், அம்மரம் அசையத், தாக்கிய வாளை மீன்கள், தாம் கீழே புதையுமாறு சொரிந்த அத்தென்னை மரத்தில் பழுத்த காய்கள், வளமை நிறைந்த இனிய கனிதரும் பலாமரங்களின் நீண்ட பெரிய பழங்கள் பழுத்து ஒழுகிய சுவையான சாறுகள் நிரம்பிய வெள்ளத்தில் மிதந்திட, அந்த வாளை மீன்கள், மீள அவ்வெள்ளத்தில் குதித்துப் புரளும்.

குறிப்புரை : வாளை மீன் தன்வலியொன்றுமே கருதித் தன்னினும் உயர்ந்த தென்னை மீது தாக்க, அத்தென்னை தன் முற்றிய காய்களால் அதனை அங்குள்ள சேற்றில் புதையுமாறு செய்தது. அதுகண்ட பலா, தன் கருணை மீதூர்வால் தன் இனிய வளம்மிக்க சாற்றைப் பெருக்கி, அத்தென்னையின் நெற்றை மிதக்கச் செய்து, வாளைமீனைக் காப்பாற்றியது. தப்பிய வாளை, மகிழ்வால், மீண்டும் அச்சாற்று வெள்ளத்தில் குதித்து விளையாடுவதாயிற்று. வலிமையற்றவர்கள் வலிமையுள்ள வர்களிடத்துப் போர் தொடங்கின், அவர் அழிவர் என்பதை, வாளை மீனின் செயல் விளக்கி நிற்கின்றது. 'சூற்றத்தைக் கையால் விளித் தற்றால் ஆற்றுவார்க் காற்றாதார் இன்னா செயல்' (குறள், 894) எனவரும் திருக்குறட் கருத்தும் காண்க. வாளை, இவ்வாற்றான் துன்புறுதலைக்கண்ட பலா, தன் வளம்மிக்க சாற்றால் பெருக்கெடுத்துத் தேங்காயை மிதக்கச் செய்து அம்மீனைக் காப்பாற்றியது. காலத்தினால் செய்த பேருதவியாகும். அது சிறிது எனினும், ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது என்பர் திருவள்ளுவர் (குறள் 102). ஆனால் வாளைக்குப் பலா செய்திருப்பது கைம்மாறு வேண்டாத மிகப்பெரிய உதவியாகும். 'என்ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு' (குறள் 21) என்ற அளவில் நினைக்கத் தகுந்ததாகும். இயற்கை வருணனையினுடே, இத்தகைய அறவுணர்வளை அறிவுறுத்தியிருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறத்தக்கதாம்.

5. பொழிப்புரை : வயலில் வரும் வளங்களும், கைத்தொழில்

புயலடையும் மாடங்கள்

பொலிவெய்த மலிவுடைத்தாய்

அயலிடைவே றடிநெருங்கக்

குடிநெருங்கி யுளதவ்வூர்.

5

புலைப்பாடியின் நிலை

1045. மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணையின்

வயல்மருங்கு பெருங்குலையில்

சுற்றம்விரும் பியகிழமைத்

தொழிலுழுவர் கிளைதுவன்றிப்

பற்றியபைங் கொடிச்சுரைமேற்

படர்ந்தபழங் கூரையுடைப்

புற்குரம்பைச் சிற்றில்பல

நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி.

6

1046. கூருகிர்மெல் லடியளகின்

குறும்பார்ப்புக் குழுச்சுழலும்

வார்பயில்முன் நிலில்நின்ற

வள்ளுகிர்நாய்த் துள்ளுபறழ்

முயற்சியினாலாய தோட்டங்களில் வருகின்ற வளங்களும், அகன்ற இடம் எங்கணும் நிறைய, அவற்றால் பெருந் திருவுடையதாகி, மேகங்கள் தங்கும் பெரிய மாடங்கள் பொலிவெய்திட, அவற்றின் அயல் இடங்களில், ஒன்றுடன் ஒன்று நெருங்கிக் காணப்படும் மனைகளுடன் கூடிய குடிகள் நெருங்கிட உள்ளது, அவ் ஆதனூர் என்னும் நகராகும்.

6. பொழிப்புரை : அவ் ஆதனூரின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள வயல்களின் அருகில், சுற்றமுடன் வாழ்வதை விரும்பிய உழவர்களின் கிளைகள் பெருகி, அவ்விடத்துப் பற்றிப் படர்ந்திடும் பசிய கொடியான சுரை மேலாகக் கூரையில் படர்ந்திட்ட பழங்கூரைகளையுடைய புல்லினால் வேயப்பட்ட சிறிய வீடுகள் பல நிறைந்துள்ளது ஒரு பறையருடைய சேரியாகும்.

7. பொழிப்புரை : அக்குடிசைகளின் ஊடே, கூரிய நகங்களையும் மென்மையான அடியின் அழகினையும் உடைய சிறு

காரிரும்பின் சரிசெறிகைக்

கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட

ஆர்சிறுமென் குரைப்படக்கும்

அரைக்கசைத்த இருப்புமணி.

7

1047. வன்சிறுதோல் மிசையுழத்தி

மகவுறக்கும் நிழன்மருதுந்

தன்சினைமென் பெடையொடுங்குந்

தடங்குழிசிப் புதைநீழல்

மென்சினைய வஞ்சிகளும்

விசிப்பறைதூங் கினமாவும்

புன்றலைநாய்ப் புனிற்றுமுழைப்

புடைத்தெங்கும் உடைத்தெங்கும்.

8

கோழிக் குஞ்சுகள் தாய்க் கோழியுடன் சுழன்று இரையுண்டு திரியும். தோல் வார்கள் நீள விரித்திருத்தற்கிடமாகிய முற்றங்களில் வளைந்த நகமுடைய துள்ளி ஓடும் நாய்க் குட்டிகளைக், காப்புக்கள் அணிந்த கைகளையுடைய கறுத்த மேனியையுடைய சிறுவர்கள் பிறர் காணாமல் பிடித்து ஓட, அதனாலே அந்நாய்க்குட்டிகளின் சிறிய ஒசையான குரைப்பின் ஒசையை அடக்கும்படி குலுங்குவன, அப்பிள்ளைகள் அரையில் கட்டிய இரும்பின் மணிச் சதங்கைகள்.

8. பொழிப்புரை : வலிய சிறு தோலின் மேலாகக் கிடத்தி, உழுத்தியர் தமது குழந்தையை உறங்கும்படி செய்விக்கும் பெரிய நிழல் தரும் மருத மரங்களையும், தனது முட்டைகளை அடைகாக்கும் பெட்டைக் கோழிகள் ஒதுங்குதற்கு இடனாய் பாணைகள் புதைக்கப்பட்ட நல்ல நிழல் தரும் மென் கொம்பருடைய வஞ்சி மரங்களும், வார் கட்டிய பறைகளைத் தொங்க விடுத்த மாமரங்களும், சிறிய தலையையுடைய நாய்க் குட்டிகள் தரையைப் பறித்து உறங்குதற்கு இடனாய் தென்னை மரங்களும் அங்கு எவ்விடத்தும் உளவாம்.

குறிப்புரை : கோழிகள் தம் முட்டைகளைச் சிதைவுறாது காத்தற்கு இடனாக அகன்றவாயினையுடைய பாணைகளை மரநிழலிற் புதைத்து வைப்பர். அவ்வாறு வைத்திருக்கும் பாணைகளில் முட்டையிட்டுக் கோழிகள் அடை காத்து நிற்கும். தடங் குழிசி - வாயகன்ற பாணைகள்.

1048. செறிவலித்திண் கடைஞர்வினைச்

செயல்புரிவை கறையாமக்

குறியளக்க அழைக்குஞ்செங்

குடுமிவா ரணச்சேக்கை

வெறிமலர்த்தண் சினைக்காஞ்சி

விரிநீழல் மருங்கெல்லாம்

நெறிகுழற்புன் புலைமகளிர்

நெற்குறுபாட் டொலிபரக்கும்.

9

1049. புள்ளுந்தண் புனற்கலிக்கும்

பொய்கையுடைப் புடையெங்கும்

தள்ளும்தாள் நடையசையத்

தளையவிழ்பூங் குவளைமது

விள்ளும்பைங் குழற்கதிர்நெல்

மிலைச்சியபுன் புலைச்சியர்கள்

கள்ளுண்டு களிதூங்கக்

கறங்குபறை யுங்கலிக்கும்.

10

9. பொழிப்புரை : தத்தமது வயலில் உரிய செயலினைச் செய்தற்கென வலி செறிந்த தீண்மையான உழவர்கள், எழுந்துபோதற்கு, விடியற் காலையின் கால அளவை அளந்து கூவி அழைத்திடும் சிவந்த கொண்டையினை உடைய சேவல்கள் இரவில் தங்கி இருக்கும், தேன் பெருக்கும் மலருடைய குளிர்ந்த கொம்பருடைய காஞ்சி மரத்தின் பரந்த நீழலின் எல்லையின் மருங்கெல்லாம், நெறித்த கூந்தலுடன் சிறப்பாகப் பேணப்படாத தலையையுடைய புலை மகளிர் நெற்குற்றும் பாட்டுக்களின் ஓசை பரந்திடும்.

குறிப்புரை : நெற்குறு பாட்டு - நெல்லைக் குற்றும்பொழுது பாடும் பாட்டு.

10. பொழிப்புரை : பறவைகளும் குளிர்ந்த நீரில் தங்கும் மகிழ்வால் ஒலிக்கும். பெருந் தாமரைக் குளங்களின் பக்க மெங்கும் தள்ளாடுகின்ற தங்கள் காலின் நடை அசைந்திட, முன்பு பறித்துச் செருகிய கருங்குவளை மலர் இதழ் அவிழ்ந்து தேன் சொரியும் கூந்தலில், நெற்கதிர்களைச் சேர அணிந்த புன்மையான பழக்கமுடைய புலையர் பெண்கள்: தாங்கள் இயல்பில் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்து ஆடி, அதற்கிசைய அடித்திடும் பறைகளும் ஓசைமிகுந்து நிற்கும்.

திருமுறை-1) 18. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்
நந்தனாரின் பண்பும் தொண்டும்

885

1050. இப்படித்தா கியகடைஞர்

இருப்பின்வரைப் பினின்வாழ்வார்
மெய்ப்பரிவு சிவன்கழற்கே
விளைத்தஉணர் வொடும்வந்தார்
அப்பதியில் ஊர்ப்புலைமை
யான்றதொழில் தாயத்தார்
ஒப்பிலவர் நந்தனார்
எனவொருவர் உளரானார்.

11

1051. பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின்

பிறைக்கண்ணிப் பெருத்தகைபால்
சிறந்தபெருங் காதலினால்
செம்மைபுரி சிந்தையராய்
மறந்தும்அயல் நினைவின்றி
வருபிறப்பின் வழிவந்த
அறம்புரிகொள் கையராயே
அடித்தொண்டின் நெறிநின்றார்.

12

11. பொழிப்புரை : இவ்வாறமைந்த புலையர்கள் வாழ்கின்ற அவ்விருப்பிடத்தில் வாழ்பவரும், தம் உண்மையான அன்பைச் சிவ பெருமான் திருவடிக் கே வைத்து வாழும் முன் உணர்வுடையவரும், அப்பதியில் வாழும் ஊரவர்க்கெல்லாம் தம் தொழில் வகையால் உரிமையான நிலமுடைவருமான குற்றமற்ற நந்தனார் என்ற சிறந்த பெயருடைய ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார்.

12. பொழிப்புரை : அவர், தாம் இவ்வுலகில் பிறந்து தமக்கு உணர்வு தெரியுத் தொடங்கிய காலமுதலாக, இளம் பிறையைப் பெருந்தகையாராகிய சிவபெருமானிடத்துச் சிறந்த பெருங்காதலினால் செம்மை விளைவிக்கும் சிந்தனை உடையவராய், சிவபெருமானை யுணர்ச்சிற்ற நினைவன்றி, மறந்தும் வேறொரு நினைப்பின்றி, தாம் முற்பிறவி தோறும் செய்து வந்த நல்வினைத் தொடர்பால், அதன் வழிவந்த அறமே புரிகின்ற கொள்கையராய்ப் பெருமானாருடைய திருவடித் தொண்டின் உண்மை நெறியில் நின்றார்.

1052. உளரில்விடும் பறைத்துடவை

உணவுரிமை யாக்கொண்டு
சார்பில்வருந் தொழில்செய்வார்
தலைநின்றார் தொண்டினால்
கூரிலைய முக்குடுமிப்
படையண்ணல் கோயில்தொறும்
பேரிகையே முதலாய
முகக்கருவி பிறவினுக்கும்.

13

1053. போர்வைத்தோல் விசிவார்என்

றினையனவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும்
யாமுக்கும் நிலைவகையில்
சேர்வுற்ற தந்திரியும்
தேவர்பிரான் அர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ
சனையும்இவை அளித்துள்ளார்.

14

குறிப்புரை : 'பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்து நின்சேவடியே சேர்ந்தேன்' (தி.11 அற்புதத். 1) எனவரும் திருவாக்க
கும் காண்க.

13. பொழிப்புரை : தமக்கென அவ்வூரார் விட்டிருக்கும்
பறைத் தொழிலிற்குரிய நிலத்தின் வருவாயைத் தம் உணவிற்கு
உரிமையாகக் கொண்டு, அதன் சார்பில் வரும் தமது கடமையைச்
செய்வார். பெருமானுக்குச் செய்திடும் தொண்டில் தலையானவர். கூரிய
இலை போலும் முத்தலைச் சூலப்படையை ஏந்திய சிவபெருமானுடைய
கோயில் தோறும் அங்குள்ள பேரிகை முதலாய தோல் முகமுடைய
கருவிகளுக்கும் (முத்தளம் இன்னும் வேறு) பிறவற்றிற்கும்.

14. பொழிப்புரை : போர்வைத்தோலும், இழுத்துக் கட்டும்
வாரும், மற்றும் இவ்வாறான பொருள்களும், இசையை வழங்கும் சிறப்பு
அமைந்த வீணைக்கும், யாமுக்கும் அவ்வவற்றிற்கேற்ற வகையில்
சேர்வுற்ற நரம்புகளும், தேவர் பெருமானின் வழிபாட்டிற்கு ஆர்வத்தி
னுடன் கோரோசனையும் ஆகிய இவற்றைக் கொடுத்து வந்தார்.

1054. இவ்வகையால் தந்தொழிலின்

இயன்றவெலாம் எவ்விடத்தும்
செய்வனவுங் கோயில்களிற்
திருவாயிற் புறநின்று
மெய்விரவு பேரன்பு
மிகுதியினால் ஆடுதலும்
அவ்வியல்பிற் பாடுதலு
மாய்நிகழ்வார் அந்நாளில்.

15

திருப்புண்கூர் வழிபாடு

1056. திருப்புண்கூர்ச் சிவலோகன்

சேவடிகள் மிகநினைந்து
விருப்பினொடுந் தம்பணிகள்
வேண்டுவன செய்வதற்கே
அருத்தியினால் ஒருப்பட்டங்
காதனூர் தனில்நின்றும்
வருத்தமுறுங் காதலினால்
வந்தவ்வுர் மருங்கணைந்தார்.

16

குறிப்புரை : தந்திரி - இசைக்கருவிகளுக்குரிய நரம்புகள்.
இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

15. பொழிப்புரை : இவ்வகையாகத் தம் தொழில் வழிப்
பெறத் தக்கவான எல்லாவற்றையும் கோவில்களுக்குச் செய்து, திருக்
கோவிலின் திருப்புறவாயிலில் நின்றே பெருமானிடத்துப் பெருசிய
பேரன்பின் மிகுதியினால் ஆடுதலும், அவ்வன்பின் மிகுதியால்
பாடுதலும் ஆகப் போற்றி வருகின்ற அந்நாள்களில்.

16. பொழிப்புரை : திருப்புண்கூர் எனும் திருப்பதியின்கண்
எழுந் தருளியிருக்கும் சிவலோகநாதப் பெருமானின் திருவடிகளில் மிக
அன்புறி நினைவுற்று அங்குச் சென்று, விருப்பினொடும் தமது பணி
களுள் வேண்டுவனவற்றை அங்குச் செய்வதற்கு மனத்தில் கொண்ட
காதலினால், சிந்தை ஒருமைப்பட்டு, ஆதனூரினின்றும் புறப்பட்டுச்
சென்று, அவ்வுரின் அருகே வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1056. சீரேறும் இசைபாடித்

திருத்தொண்டர் திருவாயில்

நேரேகும் பிடவேண்டும்

எனநினைந்தார்க் கதுநேர்வார்

காரேறும் எயிற்புன்சூர்க்

கண்ணுதலார் திருமுன்பு

போரேற்றை விலங்கஅருள்

புரிந்தருளிப் புலப்படுத்தார். 17

குளம் தொட்டல்

1057. சிவலோகம் உடையவர்தம்

திருவாயில் முன்னின்று

பவலோகங் கடப்பவர்தம்

பணிவிட்டுப் பணிந்தெழுந்து

சுவலோடு வாரலையப்

போவார்பின் பொருகூழல்

அவலோடும் அடுத்ததுகண்

டாதரித்துக் குளந்தொட்டார். 18

17. பொழிப்புரை : திருப்புன்சூர் மருங்கே அணைந்த நந்தனார், தாம் கோயிலின் திருவாயிலின் முன்பு நின்று சீர்பெருகும் இசைபாடி, கண்ணால் நேர்பெறக் கண்டு கும்பிட வேண்டும் என நினைந்தவருக்கு, வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவாறே அருள் கொடுப்பவராய், மேகம் தவமும் பெருமதில் சூழ்ந்த திருப்புன்சூரின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணுதற் கடவுள், தம் திருமுன் மறைத்திருந்த போர் ஏற்றைச் (நந்தியை) சிறிது விலகி இருக்குமாறு அருள் செய்து, அதனால் அவருக்குத் தாம் நேரில் காணுமாறு அருள் புரிந்தார்.

18. பொழிப்புரை : சிவலோக நாதருடைய திருக்கோவிலின் திருவாயில் முன்னாக நின்று, உலகியற் பிறப்பைக் கடந்தீடும் நந்தனார், தாம் இதுகாறும் இறைவனைப் பாடியாடிடும் பணியை நிறைவு செய்து கொண்டு எழுந்து, முதுகில் தூக்கிய வார்களின் பொதி அலையும்படி செல்லும் அவர் அத்திருக்கோயிலின் பின்புறமாக உள்ள ஓர் இடம்

திருமுறை-1) 18. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்

889

1058. வடங்கொண்ட பொன்னிதழி

மணிமுடியார் திருவருளால்
தடங்கொண்ட குளத்தளவு
சமைத்ததற்பின் தம்பெருமான்
இடங்கொண்ட கோயில்புறம்
வலங்கொண்டு பணிந்தெழுந்து
நடங்கொண்டு விடைகொண்டு
தம்பதியில் நண்ணினார்.

19

பதிபலவும் வணங்கல்

1059. இத்தன்மை ஈசர்மகிழ்

பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சி
மெய்த்ததிருத் தொண்டுசெய்து
விரவுவார் மிக்கெழுந்து

பள்ளமாக இருப்பதைக் கண்டு, தம் பெருவிருப்பால் அப்பள்ளத்தினைத் திருக்குளமாக்கினார்.

குறிப்புரை : தம் பணி - பெருமானைக்கண்ட அளவில் மீதூர்ந்த அன்பினால் பாடியும், ஆடியும் செய்து வரும்பணி. சுவல் - முதுகு. அவல் - பள்ளம்.

19. பொழிப்புரை : மாலை போன்று பொன்மயமாக மலரும் கொன்றை மலரைச் சூடிய அழகிய முடியுடைய சிவபெருமான் திருவருளால், அகன்ற குளமாக அகழ்ந்து அமைத்த பின், தம் பெருமான் இடம் கொண்ட கோயிலின் புறமாக வலம் கொண்டு பணிந்து எழுந்து கூத்தும் ஆடிப், பெருமானிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு தம் பதியிடத்துச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : வடம் - மாலை.

20. பொழிப்புரை : இவ்வாறாக நந்தனார், சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உறையும் திருப்பதிகள் பலவும் சென்று வணங்கி, உண்மை நிறைந்த திருத்தொண்டினைச் செய்து வருபவர், ஒருநாள், தம் உள்ளத்துத் தம்மையறியாது மிகுந்து எழுகின்ற வேட்கையால், திருவுடைய தில்லையம்பலத்திற்குச் சென்று வணங்குதற்கு எழுகின்ற பெருங்காதல் ஒழியாது தோன்ற,

சித்தமொடுந் திருத்தில்லைத்

திருமன்று சென்றிறைஞ்ச

உய்த்தபெருங் காதலுணர்

வொழியாது வந்துதிப்ப.

20

1060. அன்றிரவு கண்துயிலார்

புலர்ந்ததற்பின் அங்கெய்த

ஒன்றிஅணை தருதன்மை

உறுகுலத்தோ டிசைவில்லை

என்றிதுவும் எம்பெருமான்

ஏவலெனப் போக்கொழிவார்

நன்றுமெழுங் காதல்மிக

நாளைப்போ வேன்என்பார்.

21

1061. நாளைப்போ வேன்என்று

நாள்கள்செலத் தரியாது

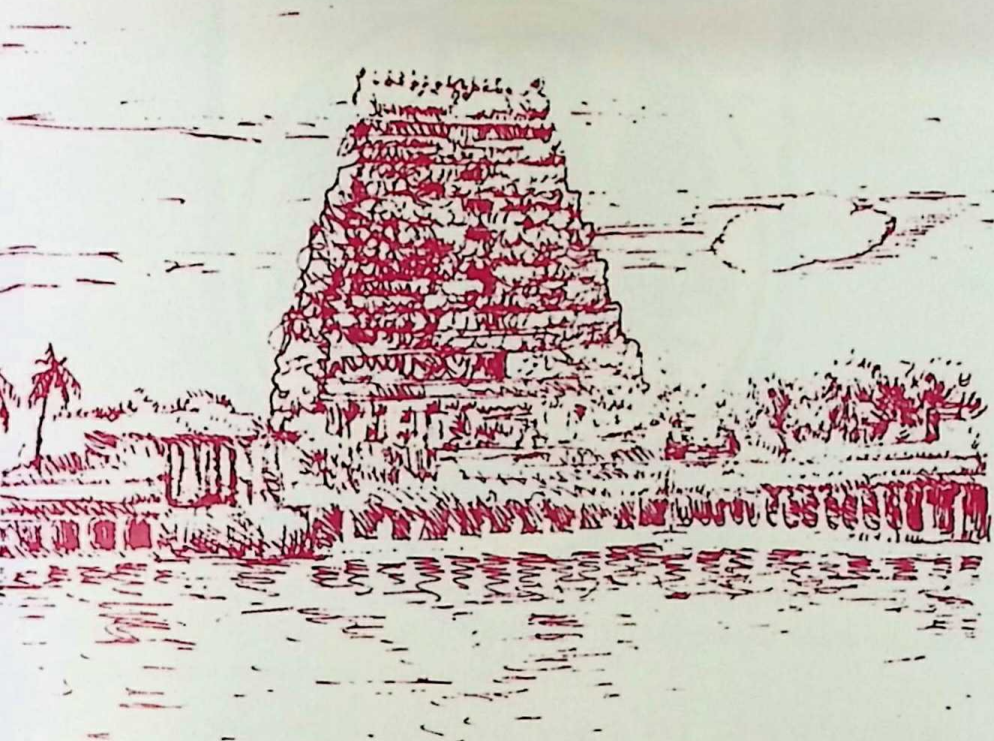
புளைப்பு வாய்பிறவிப்

பிணிப்பொழியப் போவாராய்ப்

21. பொழிப்புரை : அன்று இரவு முழுவதும் கண்துயிலாது இருந்தவர், விடிந்ததும், தாம் புறப்படலாமென நினைவுற்ற பொழுது பெருமானின் திருமுன்பு சென்று ஒன்றி வழிபடும் பேறு 'இக்குலத்திற்குப் பொருந்து வதாயில்லை' என்னும் இந்நினைவும் அப் பெருமானின் அருள்வழியதே, என்று எண்ணியவர், தாம் அங்குச் செல்வதை விடுத்தார். ஆயினும், தில்லைப் பெருமன்றில் பெருமானைக்கண்டு வழிபடும் உணர்வு மேல் எழு, 'நாளைப் போவேன்' என்பார்.

குறிப்புரை : 'போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்' (தி.8 ப.1 வரி 43) என்பதற்கேற்பத், தாம் வழிபடும் எண்ணத்தை இவ்வகையில் அமைதிப் படுத்திக் கொண்டார். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

22. பொழிப்புரை : இவ்வாறு 'நாளைப் போவேன்' என்று நாளும் நந்தனார் சொல்லிவர நாள்களும் கழிதலால், புளைப் பூப்போன்ற நிலையாத இப்பிறவிச் சூழல் ஒழியப்போதற்கு ஒருப்படுவாராய், பூம் பாளைகள் நிறைந்த கமுக மரங்கள் செறிந்த

சிதம்பரம்

பாளைப்பூங் கமுகுடுத்த

பழம்பதியி னின்றும்போய்

வாளைப்போத் தெழும்பழனம்

சூழ்தில்லை மருங்கணைவார்.

22

தில்லை திருவெல்லையை அடைதல்

1062. செல்கின்ற போழ்தந்தத்

திருவெல்லை பணிந்தெழுந்து

பல்குஞ்செந் தீவளர்த்த

பயில்வேள்வி எழும்புகையும்

மல்குபெருங் கிடையோதும்

மடங்கள்நெருங் கினவுங்கண்

டல்குந்தங் குலம்நினைந்தே

அஞ்சியணைந் திலர்நின்றார்.

23

சோலைகளையுடைய ஆதனூரினின்றும் புறப்பட்டு, வாளைமீன்கள் துள்ளி எழுந்து பாய்வதற்கு ஏற்ற நல்ல நீர்வளமுடைய வயல் சூழ்ந்த தில்லையின் பக்கத்தினை அணைவாராய்.

குறிப்புரை : பூளைப்பூ - இது மிக மென்மையானது; எந்நேரத்திலும் அழிதற்குரியது. அதனால் இதனைப் பிறவிக்கு ஒப்பிட்டார், 'மாருதம் அறைந்த பூளையாயின கண்டனை' (கம்பரா. யுத்த. முதற்போர். பா.255) எனவரும் கம்பர் திருவாக்கும் காண்க.

23. பொழிப்புரை : நந்தனார் தாம் செல்கின்ற போது, அத்திருத் தில்லையின் எல்லையினை வணங்கி எழுந்து நின்று, அங்குப் பெருக எழும் செந்தீயை வளர்த்திடும் வேள்விச் சாலையில் எழுகின்ற ஓமப் புகையையும் பெருகும் ஓசையையுடைய நான்மறைகளும் ஓதப் பெறும் மடங்கள் நெருங்கியிருப்பனவற்றையும் கண்ணுற்று, அத் தகைய புண்ணிய விளைவு மிகும் தூய இடத்திற்குச் செல்வதற்குத் தமது குறைவுடைய குலத்தின் தகைமையை எண்ணிப் பயந்து, அங்கு மேலும் உட்செலாது புற எல்லையில் நின்றார்.

குறிப்புரை : அல்கும் தங்குலம் - குறைவுடைய தமது குலம். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1063. நின்றவார்அங் கெய்தரிய

பெருமையினை நினைப்பார்முன்
சென்றிவையுங் கடந்துர்கூழ்
எயில்திருவா யிலைப்புக்கால்
குன்றனைய மாளிகைகள்
தொறுங்குலவும் வேதிகைகள்
ஒன்றியமூ வாயிரம்அங்
குளவென்பார் ஆகுதிகள்.

24

மதிற்புறத்தேயே வலம் செய்துவரல்

1064. இப்பரிசா யிருக்கவெனக்

கெய்தலரி தென்றஞ்சி
அப்பதியின் மதிற்புறத்தின்
ஆராத பெருங்காதல்
ஒப்பரிதாய் வளர்ந்தோங்க
உள்ளுருகிக் கைதொழுதே
செப்பரிய திருவெல்லை
வலங்கொண்டு செல்கின்றார்.

25

24. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அங்கு நின்ற நந்தனார் அங்குத்தாம் சென்று அடைதற்கு அரிய பெருமைகளை நினைப்பாராய், முன்சென்று எல்லையைக் கடந்து, தில்லையைச் சூழ்ந்து இருக்கும் மதிலின் திருவாயிலில் புகுந்தால், அப்பால் அங்கு மலை போன்ற பெரிய மாளிகைகள் தோறும் நிலவி இருக்கும் வேள்விச் சாலைகள் மூவாயிரம் அங்கு இருக்கும் எனச் சொல்வார்கள்.

25. பொழிப்புரை : இந்நிலையில், 'எனக்கு இவ்வெல்லையினின்றும் உட்போதல் அரிது' என்று மிகவும் அஞ்சி, அம்மதிலின் புறத்தே பெருமானின் திருவடிகளில் ஆராத பெருவிருப்பாய், அன்பு தனக்கு வேறு ஒப்பரிதாய் வளர்ந்து ஓங்கிட உள்ளம் உருகி, அங்கு நின்றவாறே கை தொழுது, சொலற்கரிய பெருமை வாய்ந்த தில்லைப் பதியின் திருஎல்லையைப் பலகாலும் வலங்கொண்டு வந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1065. இவ்வண்ணம் இரவுபகல்

வலஞ்செய்தங் கெய்தரிய
 அவ்வண்ணம் நினைந்தழிந்த
 அடித்தொண்ட ரயர்வெய்தி
 மைவண்ணத் திருமிடற்றார்
 மன்றில்நடங் கும்பிடுவ
 தெவ்வண்ணம் எனநினைந்தே
 ஏசறவி னொடுத்துயில்வார்.

26

இறைவன் கனவில் அருளல்
 1066. இன்னல்தரும் இழிபிறவி
 இதுதடையென் றேதுயில்வார்
 அந்நிலைமை அம்பலத்துள்
 ஆடுவார் அறிந்தருளி
 மன்னுதிருத் தொண்டரவர்
 வருத்தமெலாந் தீர்ப்பதற்கு
 முன்னணைந்து கனவின்கண்
 முறுவலொடும் அருள்செய்வார்.

27.

26. பொழிப்புரை : இவ்வண்ணமாக இரவும் பகலும் வலம் செய்து, அங்குத்தாம் தமது குலத்தின் தன்மையால் உட்போதற்கு அரிய தன்மையை நினைந்து மனம் அழிந்த நிலையில், நந்தனார் உள்ளம் அயர்ச்சி கொண்டு, மையின் கருமை நிறமுடைய கண்டத்துச் செல்வனின் திருக்கூத்தை எவ்வாறு கும்பிடுவதென்று நினைந்தவாறே வருந்தித் துயில்வாராக,

27. பொழிப்புரை : துன்பத்தைத் தருகின்ற இழிந்த இப்பிறவி தடையாயுள்ளதை உட்கொண்டவாறே அன்றிரவு துயில் கொள்ளும் நந்தனாரின் நிலையினை, அம்பலத்துள் நிறைந்து ஆடுகின்ற பெருமானார் அறிந்தருளி, சீர்மை வாய்ந்த அத்திருத்தொண்டரின் வருத்தங்கள் யாவற்றையும் தாம் தீர்த்திடற்கு, அவர் கனவின்கண் சென்று புன் முறுவலுடன் அவருக்கு அருளிச் செய்வாராகி.

1067. இப்பிறவி போய்நீங்க

எரியினிடை நீமூழ்கி

முப்புரிநூல் மார்பருடன்

முன்னணைவாய் எனமொழிந்

தப்பரிசே தில்லைவாழ்

அந்தணர்க்கும் எரியமைக்க

மெய்ப்பொருளா ணார்அருளி

அம்பலத்தே மேவினார்.

28.

1068. தம்பெருமான் பணிகேட்ட

தவமறையோர் எல்லாரும்

அம்பலவர் திருவாயில்

முன்பச்ச முடன்சுண்டி

எம்பெருமான் அருள்செய்த

பணிசெய்வோம் என்றேத்தித்

தம்பரிவு பெருகவருந்

திருத்தொண்டர் பாற்சார்ந்தார்.

29

28. பொழிப்புரை : 'இப்பிறவி நீங்கிட நெருப்பிடத்தே நீ மூழ்கி எழுந்து, பின்பு முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பையுடைய தில்லைவாழ் அந்தணருடன் என்முன்பு வந்திடுவாய்' என மொழிந்தருளி, அத்தன்மையாகவே தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கும் அன்று இரவின்கண் அவர்கள் கனவில் 'நந்தனார்க்கு நெருப்பு அமைத்துக் கொடுத்திடுக' என மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானும் அருள்புரிந்து தில்லையம் பலத்துள் மேவினார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

29. பொழிப்புரை : கனவின்கண் தம் பெருமான் தமக்கு இட்ட பணி யினைக் கேட்ட தவமறையோர்களான தில்லைவாழ் அந்தணர்கள், பெருமானின் திருவாயில்முன் அச்சத்துடன் அணைந்து, 'எம் பெருமான் நமக்கு அருள் செய்தவாறு நாம் செய்வோம்' என்று பெருமானைப் போற்றித், தம் ஈசன்பால் அன்பு பெருகிட வருகின்ற திருத்தொண்டராய நந்தனாரிடத்து வந்துற்றார்கள்.

திருமுறை-1) 18. திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்
ஏரி அமைத்தல்

895

1069. ஐயரே அம்பலவர்

அருளால்இப் பொழுதணைந்தோம்
வெய்யஅழல் அமைத்துமக்குத்
தரவேண்டி எனவிளம்ப
நையுமனத் திருத்தொண்டர்
நானுய்ந்தேன் எனத்தொழுதார்
தெய்வமறை முனிவர்களும்
தீயமைத்த படிமொழிந்தார்.

30

எரிவலங்கொளல்

1070. மறையவர்கள் மொழிந்ததற்பின்

தென்றிசையின் மதிற் புறத்துப்
பிறையுரிஞ்சும் திருவாயில்
முன்னாகப் பிஞ்ஞகர்தம்
நிறையருளால் மறையவர்கள்
நெருப்பமைத்த குழியெய்தி
இறையவர்தான் மனங்கொண்டே
எரிகூழ வலங்கொண்டார்.

31

30.பொழிப்புரை : 'ஐயரே! நாங்கள் அம்பலவர் அருளால், கொடிய தழலாய நெருப்பினை உமக்கு அமைத்துத் தருதற்காக இங்கு வந்துள்ளோம் என்று கூறுதலும், அதுகேட்டு, நைந்துருகும் மனமுடைய திருத்தொண்டராய நந்தனாரும், 'நான் உய்ந்தேன்' எனத் தொழுதார். அதுபொழுது தெய்வமறையின் நெறிநிற்கும் தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் தாங்கள் நெருப்பமைத்த தன்மையைச் சொன்னார்கள்.

31.பொழிப்புரை : தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் நெருப்பமைத்த மையை மொழிந்ததும், தென்திசை மதிலின் புறத்தில் பிறைவந்து உராயுமாறு உயர்ந்த திருவாயில் முன்னாகத், தில்லைப் பெருமான் திருவருளின் நிறைவால், அத்தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் நெருப்பு அமைத்த தீக்குழியை நந்தனார் வந்தடைந்து, எம்பெருமான் திருவடிகளை மனத்தில் எண்ணிக்கொண்டு எரியைச் சூழ்ந்து வலமாக வந்தருளி.

1071. கைதொழுது நடமாடும்

கழலுன்னி அழல்புக்கார்

எய்தியஅப் பொழுதின்கண்

எரியின்கண் இம்மாயப்

பொய்தகையும் உருவொழித்துப்

புண்ணியமா முனிவடிவாய்

மெய்திகழ்வெண் ணூல்விளங்க

வேணிமுடி கொண்டெழுந்தார்.

32

1072. செந்தீமேல் எழும்பொழுது

செம்மலர்மேல் வந்தெழுந்த

அந்தணன்போல் தோன்றினார்

அந்தரதுந் துபிநாதம்

வந்தெழுந்த துயர்விசம்பில்

வானவர்கள் மகிழ்ந்தார்த்துப்

பைந்துணர்மந் தாரத்தின்

பனிமலர்மா ரிகள்பொழிந்தார்.

33

32. பொழிப்புரை : கைகளைக் கூப்பித் தொழுது கூத்தியற்றும் சேவடிகளை மனத்தில் நினைந்து, அந்நெருப்பினுள் புகுந்தார். புகுந்த அப்பொழுதின்கண், அந்நெருப்பிடத்து மாயையின் விளைவாய் பொய்மை நிரம்பிய ஊன் உடம்பை நீக்கிப் புண்ணியம் நிறைந்த பெருமுனிவரின் வடிவாகி, திருமேனியில் திகழ்கின்ற வெண்ணூல் விளங்கிட, சடைமுடி கொண்ட ஒரு தவமுனிவராக மேலே எழுந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

33. பொழிப்புரை : சிவந்த நிறமுடைய நெருப்பினின்றும் எழும் போது, செந்தாமரை மலர்மேல் இருக்கும் நான்முகனைப் போன்ற அழகிய வனப்புடன் தோன்றினார். அது பொழுது வானினின்றும் துந்துபிகளின் முழக்கம் எழுந்தது. உயர்ந்த வானிடத்தே தேவர்கள் கண்டு மகிழ்ந்து ஆர்த்து, பசிய மகரந்தப் பொடி பரக்கும் இதழுடைய மந்தார மரத்தின் மலர்ந்த பூக்களின் மழையினைச் சொரிந்தனர்.

1073. திருவுடைய தில்லைவாழ்

அந்தணர்கள் கைதொழுதார்
 பரவரிய தொண்டர்களும்
 பணிந்துமனங் களிபயின்றார்
 அருமறைகூழ் திருமன்றில்
 ஆடுகின்ற கழல்வணங்க
 வருகின்றார் திருநாளைப்
 போவாராம் மறைமுனிவர்.

34

பெற்றபேறு

1074. தில்லைவாழ் அந்தணரும்

உடன்செல்லச் சென்றெய்திக்
 கொல்லைமான் மறிக்கரத்தார்
 கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சி
 ஒல்லைபோய் உட்புகுந்தார்
 உலகய்ய நடமாடும்
 எல்லையினைத் தலைப்பட்டார்
 யாவர்களுங் கண்டிலரால்.

35.

34.பொழிப்புரை : திருவுடைய தில்லைவாழ் அந்தணர்களும் கண்டு கைகூப்பித் தொழுதார்கள். போற்றற்கரிய சிறப்புடைய அடியார்களும் பணிந்து, தங்கள் மனத்தில் பெருமகிழ்ச்சி கொண்டனர். இப்பால் அரிய மறைகள் கீழ்கின்ற திருவுடைய அம்பலத்தே ஆடுகின்ற சேவடிகளை வணங்குதற்குத் திருநாளைப் போவாராம் மறைமுனிவர் வந்து கொண்டிருக்க.

35.பொழிப்புரை : தில்லைவாழ் அந்தணரும் உடன்வர, முல்லை நிலத்தே வாழும் மானைத் திருக்கரத்து ஏந்திய பெருமானாரின் திருக்கோவில் கோபுரத்தைத் தொழுது வணங்கி, விரைந்து உட்புகுந்தார். அங்கு உலகம் உய்ய நடமாடும் அவ்வெல்லையினைச் சென்று அடைந்த அளவில், அவரை யாரும் கண்டிலர்.

குறிப்புரை : ஆல் - அசைநிலை.

இவ்விரண்டு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

1075. அந்தணர்கள் அதிசயித்தார்

அருமுனிவர் துதிசெய்தார்
வந்தணைந்த திருத்தொண்டர்
தம்மைவினை மாசறுத்துச்
சுந்தரத்தா மரைபுரையும்
துணையடிகள் தொழுதிருக்க
அந்தமிலா ஆனந்தப்
பெருங்கூத்தர் அருள்புரிந்தார்.

36

1076. மாசுடம்பு விடத்தீயில்

மஞ்சனஞ்செய் தருளிஎழுந்
தாசில்மறை முனியாகி
அம்பலவர் தாளடைந்தார்
தேசுடைய கழல்வாழ்த்தித்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்வினைப்
பாசம்அற முயன்றவர்தம்
திருத்தொண்டின் பரிசுரைப்பாம்.

37

36.பொழிப்புரை : அந்தணர்கள் அதிசயித்தனர். அரிய முனிவர்கள் வழிபட்டனர். தம்மை வந்தடைந்த திருத்தொண்டராய திருநாளைப் போவாரை, வினை மாசு கழிய, அழகிய தாமரை மலர் போன்ற இரு திருவடிகளையும் எஞ்ஞான்றும் தொழுது கொண்டு இருக்குமாறு அழிவில்லாத ஆனந்தப் பெருங்கூத்தர் திருவருள் புரிந்தார்.

குறிப்புரை : அருமுனிவர் - புலனடக்கமாகிய அரிய செயற்பாடு உடைய முனிவர்.

மாசறுத்து - குற்றங்களை நீக்கி, மும்மலங்களால் வந்த குற்றங்கள். 'மாசறு பொன்னே' (சிலப்பதிகாரம்) இம்மியளவு குற்றமும் இல்லாத தங்கம்

37.பொழிப்புரை : குற்றம் பொருந்திய உடலை விடும் பொருட்டுத் தீயில் குளித்தருளி, மேல் எழுந்து, குற்றமற்ற மறை முனிவர் ஆகி, கூத்தப் பெருமானின் திருவடிகளை அடைந்த திருநாளைப் போவாரின் ஒளி பொருந்திய திருவடிகளை வாழ்த்தி, அவர்தம் துணை

கொண்டு, இருவினையாம் கயிற்றை அறுக்க முயன்றவராசிய திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் திருத்தொண்டின் இயல்பை இனி உரைப்பாம்.

திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம் - மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

குருலிங்க சங்கம பத்தர்கள்

திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக் கரையர்
திருமூலர் நெடுமாறர் மங்கையருக் கரசி
கரைசேருங் குலச்சிறையார் யாழ்ப்பாணர் குறும்பர்
கணநாதர் அப்பூதி சோமாசி மாறர்
உரைசேரும் இவர்கள்பதி னெருவர்குரு வருளால்
உயர்முத்தி யடைந்தவர்கள் எறிபத்தர் கலயர்
முருகனார் கணணப்பர் ஆனாயர் தாயர்
மூர்த்தியார் சண்டேசர் திருநாளைப் போவர்.

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி
சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியர்
காரியார் அதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல்
கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தி யடிகள்
சீருடைய கழற்சிங்கர் வாயிலார் தூய
செருத்துணையார் புகழ்த்துணையார் காடவர்ஜ யடிகள்
மூரிநெடு வேற்செங்கட் சோழனா ராக
முப்பதுபேர் சிவலிங்கத் தால்முத்தி யடைந்தோர்.

திருநீல கண்டனார் இயற்பகையார் மூர்க்கர்
சிவத்தொண்டர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்விறன் மிண்டர்
அருள்சேரும் இடங்கழியார் முனையடுவார் சத்தி
அமர்நீதி மெய்ப்பொருளார் ஏனாதி நாதர்
கரைசேரும் புகழ்ச்சோழர் கஞ்சாறர் மாறர்
காரைக்கா லம்மைநர சிங்கர்கலிக் கம்பர்
வருநேச ராகொரு பத்தொன்ப தடியார்
மணிவேடத் தாரைவழி பட்டரனை அடைந்தோர்.

- சேக்கிழார் புராணம், உமாபதி சிவம்

19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

தொகை

“திருக்குறிப்புத் தொண்டர் தம்அடியார்க்கும் அடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.3)

வகை

மண்டும் புனற்சடை யான்றமர் தூசெற்றி வாட்டும்வகை
விண்டு மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனென்னா
முண்டம் படர்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர்தங்கள் தொல்குலமே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 21

விளி

தொண்டை நாட்டின் சிறப்பு

1077. ஏயு மாறுபல் உயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தாய னாள்தனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
ஆயு நான்மறை போற்றநின் றருந்தவம் புரியத்
தூய மாதவஞ் செய்தது தொண்டைநன் னாடு. 1

தொகை, பொழிப்புரை : திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனும்
பெயருடைய நாயனாரின் அடியார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : பெருகும் கங்கையைத்
திருச்சடையின்கண் உடைய பெருமானின் அடிவருடைய உடைகளின்
அழுக்கைப் போக்கி, காய வைத்தற்குத் தடையாக வந்த மழைதரும் மேகம்
நீங்கா தொழிந்தால் நான் இறப்பேன் என வலிய கற்பாறையில் தம்
தலையை முட்டிக் கொண்ட அழகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டரது குலம்.
காஞ்சியில் ஏகாலியர்தம் பழைய குலமாம்.

1. பொழிப்புரை : பல உயிர்களுக்கும் எல்லையற்ற
கருணையைப் பொருந்துமாறு செய்தருளும் தாயை ஒப்பவரான
உமையம்மையார், ஒப்பற்ற தம் தலைவரைத் தழுவிக் கொள்வதற்காக,
இறைவரின் தனித்தன்மையினை ஆய்ந்து கொண்டிருக்கும்
நான்மறைகளும் போற்ற, அரிய தவத்தைச் செய்திதற்கு, தூய
பெரும்தவத்தைச் செய்தது தொண்டைநன்னாடு என்பதாகும்.

குறிப்புரை : ஏயுமாறு - பொருந்துமாறு.

1078. நன்மை நீடிய நடுநிலை ஒழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை ஓங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வறம்பின்
தொன்மை மேன்மையில் நிகழ்பெருந் தொண்டைநன் னாடு.2
1079. நற்றி றம்புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துற்ற போதுதம் முயிரையும் வணிகனுக் கொருகால்
சொற்ற மெய்ம்மையுந் தூக்கிஅச் சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையில் நிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு. 3

2.பொழிப்புரை : உலகில் நன்மை விளைதற்கு ஏதுவாக, நீடித்த நடுவுநிலைமையான ஒழுக்கத்தில் தலைநின்று வாழும் தன்மை பொருந்திய தலைமை சான்ற பெருங்குடிகள் தழைத்து வாழ்வுபெற, வலிய பெரிய மதில்கள் சூழும் வளம் கொண்ட நகரங்கள் பலவும் விளங்கிடப் பெற்றதாய், எல்லை காண்பரிய பழம் பெருமையால் திகழ்ந்து வருவது பெரிய தொண்டைநாடு ஆகும்.

3.பொழிப்புரை : நற்செயல்களையே தம் வாழ்வில் செய்து வரும் பழையனூரில் வாழ்ந்த வேளாண் மக்கள், தம்மேல் ஒரு குற்றம் வந்து சூழ்ந்த போது, தம் உயிரையும், ஒரு வணிகனுக்கு ஒருகால் தாம் கொடுத்த வாய்மையையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, தாம் சொன்ன வாய்மையையே உயிரினும் சிறந்ததாய்க் காக்கப் பெற்ற மேன்மை சிறந்தது அத்தொண்டை நாடு ஆகும்.

குறிப்புரை : பரத்தை வயப்பட்ட வணிகன் ஒருவன் தன்னைத் திருத்த முயன்ற தன்மனைவியைத் தனிவழிப் படுத்திக் கொண்டு விட்டான். அத்தீயசெயலால் அவள், நீலி என்னும் பேயாக, மறுபிறவியில் அவனை அலைத்து வந்தாள். அதனின்றும் தப்ப, மந்திர வலியுடைய வாளைக் கொண்டு தன்னைத்தான் காத்து வந்தான். அவ்வணிகன் தொண்டை நாட்டிலுள்ள பழையனூருக்கு வந்தான். அதுகாறும் அவனை அலைத்து வந்த பேயும், ஒரு பெண்வடிவம் கொண்டு, கள்ளிக்கொம்பு ஒன்றைக் குழந்தை வடிவாக்கி, அதனையும் தூக்கிக் கொண்டு, அவ்வணிகனைப் பின் தொடர்ந்து வந்தாள். அஞ்சிய அவ்வணிகன் வேளாளர் பெருமக்கள் எழுபது பேர் கொண்ட அவ்வூரவையாரிடத்துத் தன்னைக் காக்க வேண்டி, விண்ணப்பித்துக் கொண்டான். உடன் வந்த நீலி, இவன் 'என் கணவன்' என்றும், 'இக்குழந்தையும் எங்கள் குழந்தை' என்றும் கூறி, பரத்தை வயப்பட்ட

1080. ஆணை யாமென நீறுகண் டடிச்சேரன் என்னும்

சேனு லாவு சீர்ச் சேனார் திருமலை நாட்டு

வாணி லாவுபுண் வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை

பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு. 4

இவன் எங்களை வெறுத்துக் கைவிட்டு வந்தான், அவையோராகிய தாங்கள் 'எங்களை ஒன்று படுத்தி மனையறம்படுத்த வேண்டும்' என விண்ணப்பித்துக் கொண்டனர். வணிகன், 'அவள் கூற்று உண்மையன்று' என்ன, நீலி தன் இடுப்பில் இருந்த குழந்தையைக் கீழே விடுக்க, அக்குழந்தையும் அவ் வணிகனை 'அப்பா' என்று அழைத்து அவனி டம் செல்ல, அதுகண்ட அவையோர், 'இவ் வழக்கை நாளை தீர்ப்போம், இன்றிரவு இவ் விடத்தில் நீங்கள் ஒருங்கு இருங்கள்' என்று கூற, நீலி 'இவன் கையிலிருக்கும் வாளைக் கொண்டு இன்றிரவு எங்களைக் கொன்றுவிடவும் கூடும்; ஆதலின் அதனை அவன் கையினின்றும் வாங்கிவிடுக' என்று அவையோரிடத்துக் கூற, வணிகன், 'இவ்வாள் இன்றேல் பேயாக வந்த இவள் என்னைக் கொன்று விடு வாள்' என்று கூற அவையோரும், 'வாளை விடுத்து இவளுடன் தங் குக; உன் உயிர்க்குக் கேடுவரின் எங்கள் எழுபது பேர் உயிரையும், அதற்கு ஈடாகத் தருவோம்' என உறுதி மொழி தந்து ஒருப்படுத்தினர். அவர்கள் ஒருங்கு தங்கிய அவ்விரவில், நீலியாக வந்த பேய், அவனைக் கொன்று தன் பழியைத் தீர்த்துக் கொண்டது. மறுநாள் காலை அதை அறிந்த அவையோர், தாம் அவ்வணிகனுக்கு முன் கொடுத்த உறுதி மொழிப்படி, தீ வளர்த்துத் தங்கள் எழுபது பேரின் உயிர் களையும் போக்கிக் கொண்டனர். இதுவே இப் பாடற்கண் குறிக்கப்பட்ட வரலாறாகும். அவையோர் தீக்குளித்த இடம், நீலிகுளம் என இன்றும் வழங்குகிறது. அதன் கரையில் அவையோர் எழுபதின்மரின் திருவுருவங்களும், நீலியின் உருவமும் உள்ளன.

4.பொழிப்புரை : சிவபெருமானின் அருள் வடிவமே திருநீறாகும் எனக் கருதி வழிபட்டு வரும் நாளில், உவர் மண் பட்ட உடலுடன் வந்த ஒரு வண்ணானைக் கண்டு, அம்மண் திருநீற்றின் நிறத்தோடு ஒன்று பட்டிருந்தமையின், அவ்வண்ணானை அடியவர் என்று கருதி வணங்க, அவனும் 'அடி வண்ணான்' என, நாயனாரும் 'அடிச் சேரன்' என வணங்க, இவ்வரலாறு வானுலகமெலாம் நிலவ ஆண்ட சேர அரசரின் திருவுடைய மலை நாட்டில் வாழும் ஒளி நிரம்பிய அணிகளை அணிந்த வீரர்களுக்குப் பெண் கொடுத்து, மைத்துனர் முறை கொண்டாடற்கு நீண்ட மரபுடையது அப்பெருந்தொண்டை நாடு ஆகும்.

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 903

1081. கறைவி ளங்கிய கண்டர்பால் காதல்செய்ம் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை அறம்புரிந் ததனால்
பிறையு ரிஞ்செயிற் பதிபயில் பெருந்தொண்டை நாடு
முறைமை யாமென உலகினில் மிகுமொழி உடைத்தால்.5

நானில இயல்பு

1082. தாவில் செம்மணி அருவியா நிழிவன சாரல்
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம்

குறிப்புரை : சேரனார் - சேரமான் பெருமாள் நாயனார். திருநீறே பொருளெனப் போற்றிவந்த இந்நாயனார், உவர்மண் பட்ட உடலுடன் வந்த ஒரு வண்ணானைக் கண்டு, அம்மண் திருநீற்றின் நிறத்தொடு ஒன்று பட்டிருந்தமையின், அவ்வண்ணானை அடியவர் என்று கருதி வணங்க, அவரும் நான் 'அடி வண்ணான்' என்ன, நாயனாரும் 'அடிச் சேரன்' என்று கூறி, 'திருநீற்றின் வாரவேடம் நினைப்பித்தீர் வருந்தாது ஏகம்' என்றருளினர். இவ்வரலாறு, கழறிற்றறிவார் புராணத்தால் அறியலாகும். ஒரு காலத்தில் சேர நாட்டில் ஏற்பட்ட பூசல் காரணமாக, அங்குள்ளோர் பலரும் சிதறிஓட, அவர்களுள் ஒருவணிகப் பெண் தொண்டை நாட்டில் வேளாளர் மனையில் அடைக்கலம் புக, அவர்களும் அப்பெண்ணைத் தம் மகள் என வளர்த்து வந்தனர். பூசல் அடங்கியபின், அப்பெண்ணிற்குரிய பெற்றோர்கள் தேடிவர, அவ் வேளாளரும் தம் மகள் என வளர்த்து வந்த தன்மையால், மகட் கொடை நிரம்ப வழங்கி மணஞ்செய்வித்து அனுப்பினர். இதனால் சேர நாட்டினர் தொண்டை நாட்டினர்க்கு மைத்துனர் முறைமை யாயினர், இவ்வரலாறே இங்குக் குறிக்கப்படுவதாகும். இனிக் காஞ்சியைக் காடு கெடுத்து நாடாக்கிய கரிகாலன், தானும் தன் வழி யினரும் சேரர் குலப் பெண்களை மணஞ்செய்து வாழ்ந்தமை பற்றிச் சேரர் மைத்துனர் முறைமையாயினர் என்ற வரலாறும் கூறப்படுகிறது.

5.பொழிப்புரை : கருமை பொருந்திய கழுத்தையுடைய பெருமான் பால் தான் அன்பினால் செய்திடும் வழிபாட்டினை நிறை வாக்க விரும்பிய உமையம்மையார் ஒப்பில்லாத நல் அறம்புரிந்த அத்தன் மையால், பிறை உலாவிய உயர்ந்த மதில் சூழும் காஞ்சியம்பதியைத் தன்னகத்துக் கொண்டு விளங்கும் தொண்டை நாடு, உலகில் சிவ நெறிச்சார்பால் மிகுபுகழ் பெற்றிருக்கும் முறைமை யுடையது.

6.பொழிப்புரை : மலைச் சாரல் எனும் குறிஞ்சி இடங்களில், உள்ள குறைவிலாத செந்நிற மணிகள், அங்குள்ள அருவிகளிலும்,

வாவி நீள்கயல் வரம்பிற உகைப்பன மருதம்
நீவி நித்திலம் பரத்தியர் உணக்குவ நெய்தல். 6

1083. குறவர் பன்மணி அரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி
கறவை ஆன்றிரை மானுடன் பயில்வன கானம்
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனஞ்
சுறவ முள்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல். 7

1084. கொண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பால்
தண்டு ணர்க்கொன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்
வண்டல் முத்தநீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பால்
கண்டல் முன்துறைக் கரிசொரி வனகலங் கடற்பால். 8

ஆறுகளி லும் வழிந்தோடுவன. அங்குள்ள முல்லை நிலங்களின்
செழிப்பு மிகுதியால் மலர்ந்துள்ள பூக்களில் வண்டினங்கள், என்றும்
புதுத்தேன் உண்பன. மருத நிலத்தில் உள்ள குளங்களில் கயல் மீன்கள்,
வயல்களின் வரம்புகள் உடைந்திடப் பாய்வன, கடற்கரையோரப்
பகுதியாய் நெய்தல் நிலங்களிலுள்ள பரத்தியர்கள், முத்துக்களை நீரில்
கழுவி உலர்த்துவதற்கு இடனாயுள்ளன.

குறிப்புரை : தாஇல் - குற்றமற்ற.

7.பொழிப்புரை : குறிஞ்சி நிலங்கள், வேடர்கள் பல
மணிகளையும் அரித்து எடுத்துப் போக்கிக், காராமணிப் பயற்றினை
விதைப்பதற்கு ஏற்ப அமைந்துள்ளன. முல்லை நிலங்கள், பால் கறக்கும்
பசுக்களின் நிரைகள் மான்களுடன் பயில்வனவாகவுள்ளன. மருத
நிலங்கள், பறவைகள் தாமரை மலரில் இருந்து கொண்டு இறால்
மீன்களை உண்ணுதற்கிடனாக அமைந்துள்ளன. நெய்தல் நிலங்கள்,
சுறாமீன் களின் கொம்பு போலும் முட்களை அரிந்து தெய்வமெனக் கொண்டு
விழா எடுக்கும் இடங்களாக அமைந்துள்ளன.

7.குறிப்புரை: நெய்தல் நிலத்தில் நுளையார்க்கு வலைவளாந்தப்பின்
அம் மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக் கோடு நட்டுப் பரவுக் கடன்
கொடுத்தலின், ஆண்டு வருணன் வெளிப்படுமென்றார் எனவரும்
நச்சினார்க்கினியர் உரையும் காண்க. 'சினைச் சுறவின் கோடு நட்டு மனைச்
சோத்திய வல்லணங்கினான்' (புடினப்பாலை, வரி 86, 87).

8.பொழிப்புரை : மலையிடங்களில், மேகங்கள்

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 905

1085. தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தருமலைச் சீறார்
பாணி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லைநீள் பாடி
தூநெ லன்னம்நெய் கன்னலின் கனியதண் டுறையூர்
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள். 9
1086. குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி
முழவு கார்கொள முல்லைகள் முகைப்பன முல்லை
மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருதம்
நிழல்செய் கைதைகூழ் நெய்தலங் கழியன நெய்தல்10

வானத்தினின்றும் மணிகளை மழையுடன் சொரிவன. முல்லை நிலத்தின் அயலிடங்களில், நீண்ட தண்டின் கணுக்களில் மலரும் கொன்றைகள் பொன் சொரிவன. வயலிடங்களில் சேற்று நீருடன் புகும் வாய்க்கால்கள், முத்துக்களைச் சொரிவன. தாழை மரங்களை முன்னாகக் கொண்ட கடற்கரைத் துறை முகங்களில், கப்பல்கள் யானைகளைக் கொண்டுவந்து சொரிவன.

குறிப்புரை : குலவரை - நீண்ட பெருமலைகள். தளவு - முல்லை. கண்டல் - தாழை. வண்டல் - உரம் கலந்த சேறு.

9.பொழிப்புரை : குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள சீறார்கள் தேன் நிறையக் கலந்த செந்தினை மாவைத் தருவன. முல்லை நிலத்திலுள்ள பாடிகள், பால் நிறைந்த வரகுச்சோற்றைத் தருவன. மருத நிலத்திலுள்ள குளிர்ந்த நீர் நிறைந்துள்ள ஊர்கள், தூய செந்நெலின் அமுது, நெய், கரும்பின் கட்டி, பழம், ஆகியவற்றைத் தருவன, நெய்தல் நிலத்திலுள்ள பாக்கங்கள், மீன் நிறைந்த பேருணவைத் தருவன. ஒவ்வொரு நிலத்திலும் அவ்வநிலத்துக்குரிய உணவுப்பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கும் களஞ்சியங்கள் இருந்தன.

குறிப்புரை : புற்பதம் - வரகு. வைப்பிடங்கள் - பொருள் சேமித்து வைக்கும் இடங்கள். நானிலங்களில் வாழும் மக்களின் உணவுப் பொருள்கள் இவையெனவும் அவற்றை அங்கங்கே பொதுவான வைப்பிடங்களில் சேமித்து வைத்ததையும் இதனால் அறியலாம்.

10.பொழிப்புரை : குறிஞ்சி நிலத்தில் குழல் என ஒலிக்கின்ற வண்டினங்கள், குறிஞ்சிப் பண்களைப் பாடுவன. முல்லை நிலத்தில் முழவப் பறைகள் மேகம் என முழங்க, முல்லை மலர்களை அரும்புவன. மருத நிலத்தில், மழலைச் சொற் பயிலும் மிருதுவான கிளி மருத

1087. மல்கும் அப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
எல்லை எங்கணும் இறவுளர் ஏனல்முன் விளைக்கும்
பல்பெ ரும்புணம் பயில்வன படர்சிறைத் தோகை
சொல்லும் அப்புணங் காப்பவுஞ் சூரிமுழல் தோகை.11

திருப்பதிகள்

1088. அங்கண் வான்மிசை அரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழல்முழ்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னும்
மாங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினால் மல்கும். 12

மரங்களைத் தமக்குத் துயிலிடமாகக் கொள்வன. நெய்தல் நிலத்தில்
உள்ள கழிகள், நிழல் செய்யும்படி உயர்ந்து செழித்து வளர்ந்த
தாழைகள் சூழ்ந்து நெய்தல் மலர்களையுடையன.

குறிப்புரை : நானிலங்களுக்குரிய மலர்களும், குறிஞ்சி,
மருதத்திற் குரிய பறவைகளும் இப்பாடலால் அறியக் கிடக்கின்றன.

11. பொழிப்புரை : வளம் சிறந்து விளங்கும் அந்நால் வகைப்
பெரு நிலங்களிலும், மலையைச் சேர்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தின் எல்லை
எங்கணும், வேடர்கள் முன்னாகத் தினையை விதைப்ப, அவை
பெருக்கமாக வளர்ந்தோங்கிய புணங்களில், படரும் சிறகுடைய தோகை
மயில்கள் தங்கியிருப்பன. சொல்லப்பெறும் அப்புணங்களைக்
காத்தற்கெனப் பரண் மீது இருப்பவர்களும், அழகால் நிறைந்து
நெளிந்த கூந்தலையுடைய வேடப் பெண்கள் ஆவர்.

குறிப்புரை : இறவுளர் - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய மக்கட்பெயர்.
தோகை என வருவனவற்றுள் முன்னையது மயிலையும், பின்னையது
பெண்களையும் குறிக்கும். இவ்வேறுபாடு அறிய அவ்விரண்டிற்கும்
கொடுக்கப் பெற்றிருக்கும் அடைமொழிகள் அருமை உடையனவாம்.

12. பொழிப்புரை : அழகிய இடம் அகன்ற வானுலகில் வாழும்
தேவ மகளிரின் கூந்தலில் தங்கிய வண்டுகள், ஒளி பொங்கும்
அணிகளை யணிந்த மார்பகங்களையுடைய குறப் பெண்களின்
கூந்தலில் மூழ்கி, அவை அவ்விடத்தினின்று மீண்டு போகாது
இருந்திடுதற்கு இடனாய், சிவந்த கண்களையுடைய பெரிய ஆனேற்றை
ஊர்தியாக உடைய பெருமானின் திருக்காளத்தி என்னும் மேகம் சூழும்
திருமலை நிலை பெற்றிருக்கும் பெருவாழ்வால், அக்குறிஞ்சி நிலம்
மேம்பட்டிருக்கும்.

1089. பேறு வேறுகூழ் இமையவர் அரம்பையர் பிறந்து
மாறில் வேடரும் மாதரு மாகவே வணங்கும்
ஆறு சூழ்சடை அண்ணலார் திருவிடைச் சுரமுங்
கூறு மேன்மையின் மிக்கதந் நாட்டுவண் குறிஞ்சி. 13
1090. அம்பொன் வார்குழல் கொடிச்சியர் உடன்அர மகளிர்
வம்பு லாமலர்ச் சுனைபடிந் தாடுநீள் வரைப்பின்
உம்பர் நாயகர் திருக்கழக் குன்றமும் உடைத்தால்
கொம்பர் வண்டுகூழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை யுளதோ.

பாலை

1091. கோல முல்லையுங் குறிஞ்சியு மடுத்தசில் லிபங்கள்
நீல வாட்படை நீலிகோட் பங்களும் நிரந்து

13.பொழிப்புரை : அந்நாட்டில் உள்ள வளமை மிக்க குறிஞ்சி நிலமானது, சிறப்பாய நற்பேறு பெற்ற தேவர்களும், தேவ மகளிர்களும், ஒப்பற்ற வேடர்களும், வேடப் பெண்களுமாக வந்து பிறந்து வணங்கிடும், ஆறு சூழ்ந்த சடையையுடைய அண்ணலார் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவிடைச்சுரம் என்னும் திருப்பதியும், பெருஞ்சிறப்புடன் நிலவி விளங்கும் சிறப்புடையதாகும்.

குறிப்புரை : திருவிடைச்சுரம் - தொண்டைநாட்டிலுள்ள திருப்பதி களுள் ஒன்று. மலைகளின் இடையில் கற்சுரத்தின் இடையில் உள்ள மையின் இப்பெயர் பெற்றது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை.

14.பொழிப்புரை : அழகிய பொன்போலும் சிறப்புடைத்தாய் மலர் களையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய வேட்டுவப் பெண்களுடன், தேவப் பெண்களும் நறுமணம் உலவிடும் நீர்ச்சுனைகளில் படிந்து நீராடுகின்ற நீண்ட மலைப்பக்கங்களையுடைய, தேவர்களின் தலை வரான சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் திருப்பதியும், அக்குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ளது என்றால், பூ மரக் கொம்பர்களில் வண்டுகள் சூழும் சோலைகள் நிலவிய குறிஞ்சி நிலம் செய்தவப்பேறு குறைவாமோ? அன்று என்பதாம்.

குறிப்புரை : திருக்கழுக்குன்றம் - கழுகுகள் முறையே நான்கு யுகங்களிலும் வந்து வழிபடும் சிறப்பால் இப்பெயர் பெற்றது. தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிக்களுள் 28ஆவது திருப்பதியாகும்.

15.பொழிப்புரை : அழகு மிகுந்த முல்லை நிலத்தையும்,

கால வேனிலிற் கடும்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல லாவன உளபரல் முரம்பு. 15

முல்லை

1092 .சொல்லும் எல்லையின் புறத்தன
துணர்ச்சுரும் பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனல் கானியா
றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்லிணர்க் குருந்தின்மேல்
படர்ந்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதல் முயலுகைத்
தடங்குநீள் முல்லை.

16.

குறிஞ்சி நிலத்தையும் அடுத்த சில இடங்கள், நீல நிறத்தளாய் வாட்படை
ஏந்திய கையையுடைய கொற்றவையின் கோயில்கள் பல நிறையப்
பெற்று, வேனிற்காலத்துக் கடும்பகல் பொழுதினைப் பற்றி நிற்கும்
பாலை என்று சொல்லும்படியாக அப்பதிகள் இருப்பன.

குறிப்புரை : 'முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து,
நல்லியல்பு இழந்து நடுங்கு துயர் உறுத்துப், பாலை என்பதோர் படிவங்
கொள்ளும்' (சிலப்ப. மதுரைக். காடுகாண். 64-65) எனச் சிலப்பதிகாரம்
கூறுவதற்கிணங்க, 'முல்லையும், குறிஞ்சியும், அடுத்த சில இடங்கள்'
என்றார்.

நீலி - கொற்றவை. பண்டைச் சான்றோர் நிலம் பகுத்து ஓதுங்
கால் பாலையைத் தனித் தன்மை வாய்ந்ததாகக் கொண்டிலர். நால்
வகை நிலங்களும் ஆகாது, அவற்றின் வேறும் ஆகாது நடுநிகர்த்ததாய்
நிற்றல் பற்றி இதனைத் தொல்காப்பியர் நடுவு நிலைத்திணை என்றார்.
'நடுவு நிலைத்திணையே நண்பகல் வேனிலொடு, முடிவு நிலை
மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே' (தொல்.பொருள்.அகத்.955) என்ப
வாகலின், 'காலவேனிலில் மிகும் பகற் பொழுதினைப் பற்றிய பாலை
யும்' என்றார் ஆசிரியரும்.

16.பொழிப்புரை : பூங்கொத்துக்களில் உள்ள வண்டுகளை
அலைத்துக் கொண்டு வரும் காட்டாறுகள், இடைஇடையே ஓடிப் பரந்து,
புனக்கொல்லையின் மெல்லிய தண்டுகளுடன் இலைகள் மலிந்த

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 909

1093. பிளவு கொண்டதண் மதிநுதற் பேதையர் எயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்றும்
அளவு கண்டவர் குழல்நிறங் கனியும்அக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று.17.

குருந்த மரமேற் படர்ந்த பூம்பந்தர் போல் பரந்திருக்கும் முல்லைக் கொடிகளின் மெல்லிய புதரில் மறைந்திருக்கும் முயல்களை, உகைத்துப் பின் அடங்குதற்கு இடனான முல்லை நிலங்கள், மேற் சொல்லிய எல்லையின் புறத்தே உள்ளன.

குறிப்புரை : சொல்லும் எல்லையில் - சான்றோர் கூறிய நானில வரைப்பின்படி குறிஞ்சியை அடுத்து முல்லை உள்ளது. அவ்வெல்லை யில் காட்டாறுகள் பல பரந்து ஓடி, முயல்களை உகைத்துப்பின் அடங்கி நிற்கும் என இயைக்க.

17.பொழிப்புரை : பிளவுபட்ட குளிர்ந்த பிறை மதியைப் போன்ற நெற்றியினையுடைய அழகிய இடைச்சியர்தம் பற்களின் அழகை, முல்லை அரும்புகள் களவு கொண்டன என்று, களாச் செடிகள் தம் பூக்களைக் கொண்டு அலர் தூற்றுவன. அவ்வியல்பினை அறிந்த அம் முல்லைகள், அவ் இடைச்சியரின் கூந்தலின் கருமையைத் தம் பழத் தால் களவு கொண்டன என்று அக் களாச் செடியினைப் பார்த்து, 'எம் தன்மை உமக்கும் உண்டு' என்று சிரிப்பன.

குறிப்புரை : முல்லை மலர்கள் இடைச்சியரின் பற்களைக் களவாடின என்று களாச் செடிகள் அலர்தூற்ற, களாச் செடிகள் அவ் இடைச்சிய ரின் கூந்தல் நிறத்தைக் களவாடின என்று முல்லை மலர்கள் அலர் தூற்று கின்றனவாம். இடைச்சியரின் பற்களும் கூந்தலும் முறையே முல்லை யையும், களாவின் பழத்தையும் ஒத்தன என்பது கருத்தாகும். களவின் பழம் கருநிறம் உடைத்தாதலைக் 'களங்கனியைக் கார் எனச் செய்தாரும் இல்' (நாலடி. 103) எனக் கூறுமாற்றானும் அறியலாம்.

ஒருபுறம் இடைச்சியரின் அழகு, பிறிதொருபுறம் முல்லை நிலச் சிறப்பு ஆகிய இரண்டும் ஒருங்கு தோன்ற அமைத்துள்ள அழகு காணத் தக்கது. அம்மட்டோ! 'பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி யுள்ளும் திறன்தெரிந்து கூறப் படும்' (குறள், 186) 'ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்குற்றம் காண்கிற்பின் தீதுஉண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு' (குறள், 190) எனவரும் அறப் பண்புகளையும் இதன் வழிப் புலப்படுத்தியிருக்கும் சேக்கிழாரின் அரிய புலமை நலமும் வெளிப்படுகின்றது. அளவு கண்டு - அவ்வியல்பினை அறிந்து.

திருப்பதிகள்

1094. மாங்கை யர்க்குவாள் விழியிணை

தோற்றமான் குலங்கள்

எங்கும் மற்றவர் இடைக்கிடை

மலர்க்கொடி யெங்கும்

அங்கண் முல்லையின் தெய்வமென்

றருந்தமிழ் உரைக்கும்

செங்கண் மால்தொழும் சிவன்மகிழ்

திருமுல்லை வாயில்.

18.

18.பொழிப்புரை : அம்முல்லை நிலத்து இடைச்சியர்களின் கூரிய வாள் போலும் இணைவிழிகளுக்குத் தோற்ற மான் கூட்டங்கள் எங்கும் காணப்படுவன. மற்று அவ் இடைச்சியரின் சிறிய இடையின் அழகிற்குத் தோற்று வாடுவ போன்று முல்லைக் கொடிகள் எங்கும் காணப்படுவன. அவ்விடத்து முல்லை நிலத்தின் தெய்வம் என அரிய தமிழ் நூல்களில் சொல்லப்பெறும் சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் வழிபட்ட, சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உறையும் திருமுல்லைவாயில் என்னும் திருப்பதியும் உளது.

குறிப்புரை : திருமுல்லைவாயில் - சிவபெருமான் முல்லைக் கொடியின் கீழ் எழுந்தருளி இருக்கும் சிறப்பால் இப்பெயர் பெற்றது. பெரும்புகழுடைய தொண்டைமான் என்னும் அரசன் பட்டத்து யானை மீது வரும்பொழுது, யானையின்கால் முல்லைக் கொடியால் பிணிப்புண்டு வருந்த, அவன் அக்கொடிகளை வெட்டினான். வெட்டுதலும், அது அவ்விடத்து மறைந்திருந்த பெருமானின் திருமேனியில் பட, அவ்விறைவனும் வெளிப் பட்டருளினன் என்பது வரலாறு.

இத்திருப்பதி சோழநாட்டிலுள்ள திருமுல்லைவாயில் என்னும் திருப்பதியின் வேறாயது. இவ்வேற்றுமை தோன்ற இதனை வட திருமுல்லைவாயில் என அழைப்பர். சென்னையை அடுத்த அம்பத்துருக்கு வடமேற்கில் இத்திருப்பதி உள்ளதாகும். முல்லையின் தெய்வம் என்னாது 'தெய்வம் என்று உரைக்கும்' என்றது, அந்நிலத் தெய்வமாகிய பெருமானும் இறைவனின் ஏவல் வழி நின்றே காத்து வருகின்றான் என்பது தோற்றவரும். 'படைத்தவை காப்போற் காக்கும் கடவுள்' (தி.8 ப.3 வரி 13,14) என வரும் மணிமொழியும் காண்க.

அருந்தமிழ் என்றது அகத்தியம், தொல்காப்பியம் முதலிய

1095. நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேல்
மாறில் கங்கைதான் வாக்கும்மஞ் சனம்தர அணைந்தே
ஊறு நீர்தரும் ஒளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முல்லை. 19

மருதம்

1096. வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லைகூழ் மருதம்
வீசு தெண்டிறை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கள் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களும் ஏரியும் புகுவ. 20

அருந்தமிழ் நூல்களைக் குறிக்கும். 'மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்' (தொல். அகத். 5) எனவரும் தொல்காப்பியமும் காண்க.

19.பொழிப்புரை : திருநீற்றின் ஒளி விளங்கும் திருமேனியை யுடைய பெருமானின் பிறை திகழும் திருமுடிமேல் விளங்கிடும் கங்கை ஆறானது, அப்பெருமானுக்குத் திருமுழுக்கிற்கு எனச் சொரியும் நீராக அமையுமாறு வந்து அணைந்து, ஊறுகின்ற நீரைத் தருகின்ற ஒளி விளங்கும் மலர்களையுடைய கலிகை மாநகர் எனப் படும் திருவூறல் எனும் திருப்பதியையும் இம்முல்லைநிலம் தனக்குரிய ஒரு சேமவைப்பாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

குறிப்புரை : 'நீறுசேர்வதொர்மேனியர்' (தி.1 ப.135 பா.1) எனும் தொடர் ஆளுடைய பிள்ளையாரால் எடுத்தாளப் பெற்ற அரிய தொடராகும். கலிகை மாநகர் - இது தக்கோலம் எனவும், திருவூறல் எனவும் வழங்கப்பெறும்.

20.பொழிப்புரை : நறுமணம் உடைய மெல்லிய முல்லைமலர்கள் சிறந்து விளங்கிடும் முல்லை நிலத்தை அடுத்த மருத நிலத்தில், வீசிடும் தெள்ளிய திரைகளையுடைய ஆறுகள் பல, மிக உயர்ந்த நீர்ப் பெருக் குடன் ஓடிச் சென்று, பசிய இலைகளையுடைய பெருந் தாமரைப் பூக் கள் மலர்தற்கிடமாகிய வயல்களின் பக்கங்களில், நீர்ப் பெருக்கின் ஒலி மிகுந்த பெரும் கரைகளையுடைய குளங்களிலும் நீர்த் தேக்கங்களிலும் புகுவன.

குறிப்புரை : பாசடை - பசுமையான இலைகள். பூசல் - நீர்ப் பெருக்கின் ஒலி.

1097. துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சொரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் போந்தே
அங்கண் நித்திலஞ் சந்தனம் அகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தபம் நிறைப்பவந் திழிவது பாலி. 21
1098. பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலைத் தாய்போல்
மள்ளர் வேனிலின் மணல்தீடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயல் பருமடை உடைப்பது பாலி. 22

21. பொழிப்புரை : மேலான பெருந்தவமுடைய வசிட்ட முனிவனின் பசுவாய காமதேனுவின் திருமுலை சொரிந்த பாலானது, பொங்கும் புனித நீராக (தீர்த்தமாய்) நந்திமலை எனும் பெருமலையினின்றும் அருவிகளாக உருக்கொண்டு, அங்குள்ள முத்துக்கள், சந்தனம், அகில், இவற்றோடு இன்னும் பல நல்ல மணிகளையும் அரித்துக் கொண்டு, பாலி எனும் பெயருடைய ஆறாகப் பெருகி வந்து, தாமரைக் குளங்கள் பலவற்றையும் நிறைத்திட ஓடிவரும் சிறப்பினை யுடையது.

குறிப்புரை : காமதேனுவின் பால் ஆறாக ஓடி வருதலின் பாலியாறு எனப் பெயர் பெற்றது.

நந்திமலையில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த வசிட்டர் இருக்கையில், அங்குப் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் காமதேனு, பெருமானின் ஆனேற்றுக் கடவுளை (இடபதேவர்) விரும்ப, அதனை அறிந்த வசிட்டர் ஒரு தருப்பையை எடுத்து எறிய, அது கன்றாக, அதனைக் கண்ட காமதேனு, பால் சொரியலாயிற்று. அப்பெருக்கே பாலியாறாயிற்று என்பது புராண வரலாறு.

22. பொழிப்புரை : சிறுபிள்ளை தனது கையால் தடவப் பெருகும் பாலைச் சொரியும் மார்பகங்களையுடைய தாய்போல, உழவர்கள் வேளிற்காலத்து வேளாண்மை செய்யும் பருவக் காலத்து மணல் திடர்களைக் கைகளால் பிசைந்து தோண்டி ஒழுங்கு செய்திட, அவ்வாய்க் கால் வழிவரும் வெள்ள நீர், அதன் இரு மருங்கும் வழிக்கொண்டு, பள்ளமாய் பண்ணை வயல்களில் உள்ள பருத்த மடை வரம்புகளை உடைக்கும்.

மக்கள் தொழில்

1099. அணைய வாகிய நதிபரந்

தகன்பணை மருங்கில்

கனைநெ டும்புனல் நிறைந்துதிண்

கரைப்பொரும் குளங்கள்

புனையி ருங்கடி மதகுவாய்

திறந்திடப் புறம்போய்

வினைஞர் ஆர்ப்பொலி யெடுப்பநீர்

வழங்குவ வியன்கால்.

23

1100. மாறில் வண்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்

சேறு செய்பவர் செந்நெலின் வெண்முளை சிதறி

நாறு வார்ப்பவர் பறிப்பவர் நடுபவ ரான

வேறு பல்வினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால்.24.

குறிப்புரை : வேண்டும் பொழுது நீரைச் சுரந்தும், வேண்டாத பொழுது தன்னுள் அடக்கியும் இருக்கும் பெருமையுடையது என்பது இதனால் விளங்கும்.

23.பொழிப்புரை : அவ்வாறாகிய பாலியாற்று நீர் பரந்து, அகன்ற வயல்களின் பக்கலில் இரைந்து பெருகவரும் திண்மையான பெரிய குளக்கரையில், அங்குள்ள சிறந்த அழகுபடுத்தப்பட்ட காவல் மதகுகள் வாய்திறந்திட, வெளியே சென்று பெருகும் தன்மை கண்டு, அவ் விடமுள்ள வீரராய உழவர்கள் தம் மகிழ்வால் ஒலிசெய, பெருவாய்க் கால்கள், நீர் பெருகி வரும்.

குறிப்புரை : 'உழவரோதை மதகு ஓதை உடைநீர் ஓதை தண்பதங் கொள், விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய்வாழி காவேரி' (சிலப்ப.புகார்க்.கானல்- 4) என்னும் சிலப்பதிகாரமும்.

24.பொழிப்புரை : இத்தகைய வளம் மிக்க மருதநிலத்தில், எருமைக் கடாக்களைப் பூட்டி ஏர்கள் பல நெருங்கிட வயலினைச் சேறுசெய் வாரும், செந்நெல்லின் வெண் முளைகளைச் சிதறி நாற்று விடுவார்களும், நாற்றைப் பறிப்பார்களும், நடுபவர்களும் ஆகப் பல்வேறு செயல்களைச் செய்வோரின் பேரோசை அவ்வயல்கள் எங்கும் மிகுந்திருக்கும்.

1101. வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்தீட வாளை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழனம்
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீள்கரைப் படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவரால் தொகுதி. 25.
1102. தளைத்த டம்பணை எழுந்தசெந் தாமரைத் தவிசின்
இளைத்த சூல்வளை கண்படுப் பனஇடை யெங்கும்
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசும்பிடை யூர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருதநீர் வைப்பு. 26.
1103. ஓங்கு செந்நெலின் புடையன உயர்கழைக் கரும்பு
பூங்க ரும்பயல் மிடைவன பூகம்அப் பூகப்

23.பொழிப்புரை : நீர் ஓடி வரும் பெரு வாய்க்கால்களை வாளை மீன்கள் குறுக்கிட்டுத் தடுத்தீட, அத்தன்மையால் அவ்விடத்து நீர் தேங்கிக் கரைகள் உடைபடும்படி நீருடைய அவ்வாய்க்கால்கள் நீர் நிறைந்து விலகிப் போகின்றன. வயல்களில் நெருங்கி வரும் சேல் மீன்கள் பள்ளமாய் வயல்களில், தம் தொகையால், கரையை உயர்த்துகின்றன. மதகுகளுட் புகுந்து வரும் நீர் வெளி வாராதபடி பெருத்த வரால் கூட்டங்கள் திரண்டு நின்று தடுக்கின்றன.

குறிப்புரை : நீர்வளமும், அதன்கண் வாழும் வாளை, சேல், வரால் ஆகிய மூவினங்களின் வளமும் விளக்கியவாறு.

26.பொழிப்புரை : நீர்வளத்தால் சிறந்த அகன்ற கரைகளையுடைய வயலில், முளைத்து எழுந்த செந்தாமரை மலர்களாகிய இருக்கைகளில், சூல் முதிர்ந்து இளைப்புற்றுத் துயில் கொள்ளும் சங்குகள், பசிய நீல ஒளி விளங்கும் நீண்ட வானத்திடைச் சிவந்த ஒளி சூழ்ந்த நிறை மதியைப் போன்றுள்ளன.

குறிப்புரை : தளை - வரம்பு (வரப்பு). பசுமையான பயிர்கள் நிறைந்திருப்பது நீல வானம் போல்வது. செந்தாமரையில் இருக்கும் சங்குகள், சிவப்பொளிகூழ்ந்த மதியைப் போல்வனவாயின. நீரிடை உறங்கும் சங்கம் (கம்பரா.பால.நாட்.6) என்பர் கம்பரும்.

27.பொழிப்புரை : ஓங்கி வளர்ந்த செந்நெல் பயிரின் பக்கமாக உயர்ந்த கழைக் கரும்புகள் உள்ளன. பூக்கள் நிறைந்த

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 915

பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
தூங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை. 27.

மல்லல்முதூர்கள்

1104. நீடு தண்பணை உடுத்தநீள் மருங்கின நெல்லின்
கூடு துன்றிய இருக்கைய விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கும்
மாட மோங்கிய மறுகின மல்லல்மு தூர்கள். 28
1105. தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
இல்ல றம்புரிந் தாகுதி வேள்வியில் எழுந்த
மல்கு திண்புகை மழைதரு முகிற்குலம் பரப்பும்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள். 29.

அக்கரும்பின் அயலே பாக்கு மரங்கள் உள்ளன. அக்கமுக மரங்களின் அருகே நீண்ட குலைகளுடன் விளங்கிடும் தென்னைகள், பருத்துச் செழித்த வாழைகள், பழம் நிறைந்த பலா மரங்கள், தொங்குகின்ற தித்திப்பாய கனிகளையுடைய மாமரங்கள் ஆகியன அங்குள்ள சோலைகளின் வேலியாகவுள்ளன.

28.பொழிப்புரை : வளம் பொருந்திய பழமையான ஊர்கள், குளிர்ச்சி பொருந்திய பெரிய வயல்களால் சூழப்பெற்றுள்ளன. அவ் வூர்கள் நெற்கூடுகள் தங்கிய வீடுகளை உடையன. அவ்வீடுகள், விருந்தினரின் வருகையை எதிர்கொள்ளும் பெருமை தங்கிய பெருங்குடிகளையுடையன. அவ்வீடுகள், இல்லறம் சிறக்க வாழ்ந்திடும் மாடங்களாகத் திகழ, இருபுறமும் ஓங்கிய வீதிகளை உடையன.

29.பொழிப்புரை : திருமறையவர் வாழும் ஊர்கள், பழமையான நான்மறைகள் முதலாய் பெருங்கலைகளை ஒதுதலால் வரும் ஓசை பெருகி விளங்கிட, இல்லற நெறியில் நின்று செய்யும் வேள்வியில் எழுந்த பரந்திடும் திண்ணிய புகையால், அவ்விடத்து மழையைத் தரும் முகிற் கூட்டங்கள் நிறைந்திட, அப்பயனால் செல்வம் ஓங்கி நிற்பன.

குறிப்புரை : வேள்வி நற்பயன் வீழ்புனலாவது என்பவாகலின், 'மல்கு திண்புகை மழைதரும் முகிற் குலம்' என்றார்.

திருப்பதிகள்

1106. தீது நீங்கிடத் தீக்கலி யாம்அவு ணற்கு
நாதர் தாமருள் புரிந்தது நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும். 30.
1107. அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவில்ஆய் மலரும்
பருவி ஓடைகள் நிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேறாம்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்ததப் பூம்பணை மருதம்.

30.பொழிப்புரை : தீது நீங்கும்படியாகத் தீக்காலி எனும் பெயருடைய ஓர் அசுரனுக்கு, இறைவன் அருள் புரிந்ததும், நல்வினைப் பயனைச் செய்தற்கேற்ற பெண்கள் இருவரைப் பெற்ற மாதவமுடைய மறையவர்கள் வாழ்ந்து வருவதுமான திருவல்லம் என்னும் திருப்பதி யானது, திருநீறும் உருத்திராக்கமும் ஆகிய சிவச்சின்னங்களைப் போற்றிவரும் சிறப்பினால் விளக்கம் பெற்றிருக்கும்.

குறிப்புரை : தீக்காலி என்னும் அசுரன் திருமாலின் சக்கரத்தால் தான் இறவாதிருக்கப் பெருமானை வேண்ட, அவனுக்கு அருள் செய்த திருப்பதி தீக்காலிவல்லமாகும். மறையவன் ஒருவன் ஆண் மகவு வேண்ட, இறைவன் அவனுக்கு இரு பெண் மக்களை அருள, அவர்களை அவன் இறைத்தொண்டிற்கு ஆளாக்குமாறு வேண்ட, பெருமானும் அருளினன் என்பது மற்றொரு வரலாறு.

31.பொழிப்புரை : குறிஞ்சி நிலத்து அருவியிலிருந்து பெருகிய ஆறுகள் அரித்துத்தந்த செம்மணிகளும், முல்லைநிலச் சோலையில் அவ்ஆறுகள் வாரி வரும் மலர்களும் கலந்து, அவ்ஆற்று நீர் பரந்த ஓடைகளில் நிறைந்து வழிந்திட ஓடும் அப்பாலியாற்றின் கரையில், கங்கையாறு மருவி விளங்கிடும் சடையையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உறையும் திருமாற்பேறு என்னும் ஒப்பற்ற அருள் நிறைந்த கோவிலும் இருந்தருளும் பேறுடையது அவ்வழகிய வயல் சூழ்ந்த மருதநிலம் ஆகும்.

குறிப்புரை : திருமாற்பேறு - திருமால் வழிபட்டுச் சக்கரம் பெற்றமையினால் இப்பெயர் பெற்றது.

1108. விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது விரிதிறை நதிகள்
அருங்க ரைப்பயில் சிவாலயம் அனேகமும் அணைந்து
பருங்கை யானையை உரித்தவர் இருந்தஅப் பாகூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் றோமற்ற மருதம். 32

நெய்தல்

1109. பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கிளை உடன்தட மென்மலர் மிலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் முரலும்
காமர் தண்பணைப் புறத்தது கருங்கழி நெய்தல்.33

1110. தூய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள்
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி
ஆய பேரளத் தளவர்கள் அளப்பன உப்பு
சாயல் மெல்லிடை அளத்தியர் அளப்பன தரளம். 34.

32.பொழிப்புரை : விரிந்த அலைகளையுடைய ஆறுகளின் அரிய கரைகளில் மருவி விளங்கிடும் சிவபெருமானின் திருக்கோவில்கள் பலவும் அங்குளவாய், பருத்த துதிக்கையையுடைய கயாகூரன் என்னும் யானை வடிவுடையானை உரித்த பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பாகூர் என்னும் திருப்பதியும், அம் மருத நிலத்தின் இடையில் இருத்தற்கு மற்று இந்த மருத நிலம் பெருஞ் சிறப்புடைய தவம் புரிந்ததன்றோ? அவ்வனமாக அனைவராலும் விரும்பப்படும் மருத நிலத்தின் மாண்பை என் என்று கூறுவது!

குறிப்புரை : பாகூர் - இறைவன் மூங்கிலடியில் எழுந்தருளியதால் இப்பெயர் பெற்றது. பாசு - மூங்கில்.

33.பொழிப்புரை : மலர்கள் நிறைந்த நீர்கூழ்ந்த வயலின் வளத்தைச் சிறப்பிக்கும் மருதப் பண்ணைப் பாடுகின்ற பொருநர்கள், தாங்கள் தம் அரிய கிளைகளுடன் குளத்தில் மலரும் மிருதுவான நீர்ப்பூக்களைச் சூடிக்கொண்டு, பெரிய மாமரங்களின் நிழலில் இருந்து, தங்கள் கையில் கொண்ட மருத யாழை வாசித்து மகிழும், அழகிய குளிர்ந்த வயலுடைய மருத நிலத்தின் புறமாக உள்ளது, கறுத்த கழிநிலமாய் நெய்தல் நிலம் ஆகும்.

34.பொழிப்புரை : இந்நெய்தல் நிலத்தில், தூய வெண்மணற்

1111. கொடுவினைத்தொழில் நுளையார்கள் கொடுப்பனகொழுமீன்
படும ணற்கரை நுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளம்
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளிப்பன அவர்தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி. 35
1112. சுழிப்பு னற்கடல் ஓதமுன் சூழ்ந்துகொண் டணிய
வழிக்க ரைப்பொதிப் பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புன்னை
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கண்சுரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை. 36.

பரப்புடைய துறைகளில் வாழும் பரதவர்களால் தொடுக்கப்படுவன மீன் பிடிக்கும் வலைகள். சிவந்து நீண்ட அழகிய கண்களையுடைய பரத்தியர்களால் தொடுக்கப்படுவன செருந்தி மலர் மாலைகள். பெரிய உப்பளங்களில் அளவர்களால் அளக்கப்படுவது உப்பு. அங்குள்ள சாயலையும் மெல்லிய இடையையும் உடைய அளத்தியர்களால் அளக்கப்படுவன முத்துகள்.

குறிப்புரை : பரதவர், பரத்தியர், அளவர், அளத்தியர் என்பன நெய்தல் நிலத்து வாழும் மக்கட்குரிய பெயர்களாம்.

35.பொழிப்புரை : கொடிய செயலாய மீன்பிடிக்கும் தொழிலை யுடைய நுளையர்களால் கொடுக்கப்படுவன கொழுத்த மீன்கள். நுளைச்சியர்களால் கொடுக்கப்படுவன கடற்கரையில் இருக்கும் மணலிடத்து வரும் பவளங்கள். தோண்டப்பெற்றதாய்ப் பரந்திடும் கடலிடத்து வாழும் துறையவர்களால் குளித்து எடுக்கப்படுவன சங்குகள். மாவடுவின் வனப்புடைய கண்களையுடைய அத்துறையவர்களது பெண்களால் குளிக்கப் படுவன மணற் கேணிகள்.

குறிப்புரை : சகரரால் தோண்டப் பெற்றது கடல் என்பது பற்றித் தொடுகடல் என்றார். துறையர் - நெய்தல் நிலத்து மக்கட் பெயர்களில் ஒன்று. குளிப்பன என வருவனவற்றுள், முன்னையது கொழித்து எடுப்பன எனும் பொருள்படும்; பின்னையது நீருட் குளிப்பது (நீராடுவது) எனும் பொருள்படும்.

36.பொழிப்புரை : சுழிகளுடன் கூடிய நீர் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்து நிற்கும் இடத்தருகே உள்ள வழிக்கரையில், பல மலர்களையுடைய புன்னை மரங்கள், தம் மலர்களில் பொதிந்து கிடக்கும் மகரந்தப் பொடிகளை அவிழ்த்துக் கொடுப்பன. உடன் மலர்கின்ற நெய்தல் பூக்களில் தங்கி இருந்த வண்டினங்கள் உண்ணுமாறு,

1113. காயல் வண்கரைப் புரைநெறி அடைப்பன கனிமுள்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகை செறியும்முண் டகங்கள்
ஆய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன அன்னந்
தாய முன்துறைச் சூழல்கூழ் ஞாழலின் தாது. 37.

கழிக்கரையினிடத்து இருக்கும் தாழை மரங்கள், தம்மிடத்துக் கொண்டிருக்கும் சோற்றினை அவிழ்த்துக் கொடுப்பன.

குறிப்புரை : புன்னை மரங்களின் பொடி பொன்னிறமுடைய தாதலின் பொன்னைச் சொரிவன என்றார். நெய்தல் நிலம், தன் வழிக் கரையில் செல்வார்க்குப் (உயர்திணை) பொன்னும், கழிக்கரையில் இருப்பார்க்குச் (வண்டினங்களுக்கு: அஃறிணை) சோறும் தந்துதவு மாற்றான், எவ்வுயிரும் தன்னுயிர் போல் எண்ணியிரங்கும் தெய்வ அருட்கருணையுடைய தாதல் விளங்கும்.

37.பொழிப்புரை : உப்புவிளையும் கடல் ஓரத்தில் விளங்கிடும் கரைகளில் உள்ள குற்றம் உடைய சிறுவழிகளை அடைப்பன, முதிர்ந்த முள்கள் பொருந்திய சிவந்த நறிய செழுமுகை கொண்ட முள்ளிச் செடிகள். அவ்விடத்தில் பரந்திருப்பதாய நுண்ணிய வெண் மணற் பரப்பின் வெள்ளை நிறத்தை, அன்னப் பறவைகள் தாவி விளையாடும் முன்கரையின் இடத்தினில் சூழ வளர்ந்திருக்கும் குங்கும மரங்கள், தம் மகரந்தப் பொடிகளைச் சொரிந்து மறைப்பன.

குறிப்புரை : காயல் - கழிக்கானல் எனலுமாம். முண்டகங்கள் - முள்ளிச் செடிகள். ஆய - அவ்விடத்துள்ள.

கடற்கரையிலுள்ள சிறு வழிகள், அவ்வப்பொழுதும் அலைகளால் அரிக்கப்பெற்று உடைப்பும் சிறுசிறு துளைகளும் உடையனவாய் இருக்கும். இதுபற்றியே 'புரை நெறி' (குற்றமுடைய வழி) என்றார். இவற்றை அங்குள்ள முட செடிகள் மறைக்குமாற்றான், அற்ற மறைக்கும் பெருமை அவற்றிற்கு உளதாதல் பெறுதும். கடற் கரையில் உள்ள நுண்மணலின் வெண்மையை மறைக்குமாற்றான், அது அம்மணலின் புல்லறிவாண்மையை மறைத்து அதனைப் பெரிது படுத்தாமை விளங்குகின்றது.

வெண்மை - புல்லறிவாண்மை. இவ்வாறெல்லாம் அழகு படுத்திக் காட்ட வல்லவர் தெய்வச் சேக்கிழாரன்றி வேறு யார்தாம் செய்ய வல்லார்? யாரே அழகுக் கழகு செய்வார் ?

1114. வாம்பெ ருந்திரை வளாகமுன் குடியில் வரைப்பில்
தாம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கயல் தவிர்க்
காம்பின் நேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ திந்தசின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ். 38

திருப்பதிகள்

1115. மருட்கொ டுந்தொழில் மன்னவன் இறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன்திரு வொற்றியூர் நீங்கலென் றெழுதும்
ஒருத்தர் தம்பெருங் கோயிலின் ஒருபுறஞ் சூழ்ந்த
திருப்ப ரப்பையும் உடையதத் திரைக்கடல் வரைப்பு.39

38. பொழிப்புரை : தாவி அலைக்கின்ற பெருந்திரை களையுடைய கடலின் முன்னாகவுள்ள குடிகளின் இருப்பிடங்களில், மூங்கிலின் வனப்புடைய பசிய தோள்களையுடைய பரதவப் பெண்கள், தாம்ப ரப்பியிருக்கும் கயல் மீன்களுள், கண்களாகிய மீன்களைத் தவிர், ஏனையவற்றை விலைபேசி விற்பனை செய்திடும், தேனின் இனிமை பொதிந்த தீத்திப்புடைய மழலையான மெல்லிய சொற்களின் இனிமையை, நெய்தல் நிலச் செவ்வழியாழ் பெற்றிருக்கும்.

குறிப்புரை : வாம் - தாவும். காம்பு - மூங்கில். விழிக்கயல், கழிக்கயல் என்பன சொல்லழகு தோன்ற நிற்பதுடன், விழிக்கயல் தவிர்க் கழிக்கயலையே விற்பர் என்பதால், அவர்தம் கற்புத் திண்மை தோன்ற நிற்கும் பொருள் அழகும் தோன்ற நிற்கின்றது.

39. பொழிப்புரை : மயக்க மிகுதியால் கொடுந்தொழில் செய்த ஓர் அரசன், கோவில் வழிபாடுகளில், அதற்கெனப் பொருளைக் குறைத் துக் கொள்ள எழுதிய வரிகளில் 'நெருக்கித் திருவொற்றியூர் நீங்கலாக' என்று எழுதிய ஒப்பற்றவராய் பெருமானின் திருக்கோவிலும் சூழ்ந்திருக்கும் திருவுடைய பரந்த நிலத்தையுடையது, இக் கடல் சூழ்ந்த நெய்தல் நிலம் ஆகும்.

குறிப்புரை : மன்னவன் - மாந்தாதா என்னும் அரசன். அயோத் தியில் அரசு செய்த இவன், மூப்பும், பிணியும் மிக வருத்திய நிலையில் இறக்க எண்ணினான். அது பொழுது அதற்கு ஏதுவாகச் செய்ததக்கது யாது? எனச் சிலரை வினவ, அவர்கள் புண்ணியச் செயல்களுக்கென முன் வகுத்துக் கொடுத்த பொருட்களைக் குறைத்துக் கொடுப்பின் அவ் வெண்ணம் நிறைவேறும் என, அவனும் அவ்வக்கோவில்களுக்கும் உள்ள

1116. மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விரைகூழ்
மொய்த யங்குதண் பொழில்திரு வான்மியூர் முதலாப்
பைத ரும்பணி அணிந்தவர் பதியெனைப் பலவால்
நெய்தல் எய்தமுன் செய்தஅந் நிறைதவம் சிறிதோ. 40

திணை மயக்கம் - நெய்தல் குறிஞ்சியும்

1117. கோடு கொண்டெழும் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரும்
நீடு நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவால்
ஆடு நீள்கொடி மாடமா மல்லையே அனைய. 41

அறக்கட்டளைகளைக் குறைத்து எழுதிக் கொடுத்தனன். மறு நாள் அவ்வேட்டினைப் பார்க்க நேர, தான் முன் எழுதிய ஆவணவரிகளில் இடையிடடுத் 'திருவொற்றியூர் நீங்கலாக' என எழுதப் பெற்றிருந்தது. அது கண்ட அரசன் திருவொற்றியூர்ப் பெருமானின் திருவருளே எனக் கருதி, அப்பெருமானுக்கு மேலும் பல சிறப்பு வழிபாடுகளைச் செய்து பிணியும், மூப்பும் நீங்கப் பெற்றனன் எனும் வரலாற்றை இப்பாடல் உட்கொண்டதாகும். இறக்கிய - குறைத் தெழுதிய. நெருக்கி - 'திருவொற்றியூர் நீங்கலாக' எனும் தொடரை, அவ்வாவண வரிகளில் வரிபிளந்து நெருக்கி எழுதிய.

40.பொழிப்புரை : மெய்ம்மையை உறுதிப்படுத்தும் பெரும்புகழ் கொண்ட திருமயிலாபுரி எனும் திருப்பதியும், நறுமணம் கமழும் வண்டுகள் மொய்த்திடும் சிறந்த குளிர் தூங்கும் சோலைகளையுடைய திருவான்மியூர் என்னும் திருப்பதியும் முதலாக, நச்சுப்பை உடைய பாம்பினை அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருப்பதிகள் பலவும் அங்குள்ளன. ஆதலால் இனைய பல திருப்பதிகள் இங்கு இருத்தற்கு இந்நெய்தல் நிலம்முன் செய்த நிறைந்த தவம் சிறிதோ? அன்று; மிகப் பெரிதாகும்.

குறிப்புரை : மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் இறைவழிபாடும், அடியவர் வழிபாடுமே என்பது உண்மையானால் உலகர் முன் வருகவென ஞானசம்பந்தர் அருள, பூம்பாவை உருப்பெற்று உலகர் முன் வந்தமையின், மெய்ம்மையை நிலைநாட்டிய புகழுக்குரியது திரு மயிலாப்பூர் ஆகும்.

41.பொழிப்புரை : சங்குகளைத் தம்மிடத்துக் கொண்டு எழுகின்ற திரைகளை உடைய கடலில் படர்ந்திடும் பவளமாகும் மெல்லிய

திணை மயக்கம் - மருதமும் குறிஞ்சியும்

1118. மலைவிழிப்பன எனவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலையு கைப்பவந் தளைச்செறு விடைநெடுங் கருமான்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டேர்நிகர்ப் பவுமாய்
அலைபு னற்பணை குறிஞ்சியோ டணைவன அனேகம். 42

திணை மயக்கம் - முல்லையும் குறிஞ்சியும்

1119. புணர்ந்த ஆனிரைப் புறவிடைக்
குறுமுயல் பொருப்பின்
அணைந்த வான்மதி முயலினை
இனமென அணைந்து

கொடிகள், வளர்ந்து ஓங்கி, அருகில் இருக்கும் பெருமலை மீதில் நின்ற சந்தன மரத்தினில் படர்ந்து வளரும். இத்தகைய நீண்ட நெய்தல் நிலமும், குறிஞ்சி நிலமும் மயங்கி (கூடி) நிற்கும் இடங்கள் பலவற்றுள், ஆடுகின்ற நீண்ட கொடிகளுடன் விளங்கிடும் மாமல்லை நகரம் போன்றனவும் பலவாம்.

குறிப்புரை : 'திணைமயக் குறுதலும் கடிநிலை இலவே, நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்றென மொழிப, புலன்நன் குணர்ந்த புலமையோரே 'உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே' (தொல். அகத். 12,13) எனத் தொல்காப்பியம் கூறும் திணை மயக்கத்திற்கேற்ப, இப்பாடல் முதலாகத் திணை மயக்கம் கூறப் பெறுகின்றது. பவளக் கொடி நெய்தற் கருப்பொருள். சந்தனமரம் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள். அப்பவளக் கொடிபடரச் சந்தனமரம் உள்ளது எனவே, நெய்தலும் குறிஞ்சியும் மயங்கியவாயின.

42.பொழிப்புரை : மலைகள் கண் விழித்துப் பார்ப்பன போல, வயலில் நின்றுத் துள்ளிப் பாய்ந்த சேல் மீன்கள், மலையிடத்துப் பாறையில் பாய்ந்து புரண்டு நிற்பனவும், வரம்புகளை உடைய வயல்களின் பகுதியில் கருமையுடைய எருமைகள் ஏரிற் பூட்டிப் போவதை ஒப்ப, நெடிய கருமையுடைய கலைமான் கலைகள் குதித்தோடுவனவும், ஆகிய இத்தன்மைகளால் நீர்ப்பெருக்குடைய மருதநிலம், குறிஞ்சியுடன் கலந்திருக்கும் இடங்கள் பலவாம்.

குறிப்புரை : மலையும், மானும் குறிஞ்சி நிலத்தன. மீனும், எருமையும் மருத நிலத்தன. இவ்விரண்டும் மயங்கின.

43.பொழிப்புரை : பசுக் கூட்டங்களையுடைய முல்லை

மணங்கொள் கொல்லையில் வரகுபோர்

மஞ்சன வரைக்கார்

இணைந்து முல்லையும் குறிஞ்சியும்

கலப்பன எங்கும்.

43

திணை மயக்கம் - நெய்தலும் முல்லையும்

1120. கவரும் மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலுஞ் சேவலும் மாறியுஞ் சிறுகழிச் சியர்கள்
அவரை ஏனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்தும்
உவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள ஒழுக்கம்.44

நிலத்திருந்த சிறுமுயல், மலையின் மீதாக வானில் அணைகின்ற முழுமதியின் முயற் கறையைத் தனது இனமாய முயல் என நினைந்து அதனை அணைந்திட மலை உச்சியில் செல்வதும், முல்லைப் பூவின் மணம் கொண்ட முல்லைக் கொல்லையில் இருந்த வரகின் போர்களில், கறுத்த மலைகளின் மீது நீரைப் பொழியும் மேகங்கள் வந்து படிந்து இருப்பதும் ஆய நிகழ்ச்சியினால் முல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் கலந்த இடங்களும் பல உள.

குறிப்புரை : ஆனிரைகளும், முயலும், வரகும் முல்லை நிலத்தன. மலை குறிஞ்சி நிலத்தது.

இவ்வகையில் இவ்விரு திணைகளும் மயங்கின.

44.பொழிப்புரை : தாம் பிடிக்கின்ற மீனின் குவியலைப் பரதவர்கள், வேடர்களுக்குக் கொடுத்து, மாறாக அவரிடமிருந்து கௌதாரி யையும், கோழிச் சேவலையும் பெற்றுக் கொள்வதும், சிறிய பரதவப் பெண்கள், தாம் இடைச்சியர் பால் பெறும் அவரைக்கும் திணைக்கும் மாற்றாக, பவளத்தையும், முத்தையும் அளந்து கொடுப்பதும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளால், கடல்கூழ்ந்த நெய்தல் நிலமும், முல்லை நிலமும் கலந்துள்ள இடங்கள் பலவுள.

குறிப்புரை : மீன், பவளம், முத்து ஆகியன நெய்தற் கருப்பொருள்கள். சிவல், சேவல், அவரை, திணை ஆகியன முல்லைக் கருப்பொருள்கள்.

இவ்வகையில் இவ்விரு திணைகளும் மயங்கின.

திணை மயக்கம் - மருதமும் முல்லையும்

1121. அயல்ந றும்புற வினில்இடைச் சியர்அணி நடையும்
வியன்நெ டும்பணை உழுத்தியர் சாயலும் விரும்பி
இயலும் அன்னமும் தோகையுள் எதிரெதிர் பயில
வயலும் முல்லையும் இயைவன பலவுள மருங்கு. 45

திணை மயக்கம் - நெய்தலும் மருதமும்

1122. மீளும் ஓதம்முன் கொழித்தவெண் தரளமும் கமுகின்
பாளை உக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பணைமென்
தோளு முத்தியர் மகளிர்மா றாடிமுன் தொகுக்கும்
நீளும் நெய்தலும் மருதமும் கலந்துள நிலங்கள். 46

45. பொழிப்புரை : அயலே உள்ள நறிய முல்லை நிலத்தினில் வாழும் இடைச்சியரது அழகிய நடையினையும், அகன்ற வயல்களில் வாழும் உழுத்தியரது சாயலையும் விரும்பி, இயங்குகின்ற அன்னப் பறவையும், மயிலும் முறையே எதிர் எதிர் பயில்வதால், மருதமும் முல்லையும் இயைந்து காணப்படும் இடங்கள் பலவுள.

குறிப்புரை : இடைச்சியரும், உழுத்தியரும் முறையே முல்லை நிலத்திற்கும் மருத நிலத்திற்கும் உரியவர்கள். மயிலும், அன்னமும் முறையே முல்லை நிலத்திற்கும் மருத நிலத்திற்கும் உரியன. இவற்றால் இவ்விருதிணைகளும் மயங்கின. அன்னம் நெய்தற்கும், மயில் குறிஞ்சிக்கும் உரிய வாயினும் முல்லைக்கும் சிறுபான்மை உரியவாம்.

46. பொழிப்புரை : கடல் அலைகள் எழுந்து வந்து கரையில் மோதிப்பின் மீள இழுத்துப் புரளும் போது, கொழித்த வெண் முத்துக்களும், கமுகின் பாளைகள் உதிர்த்த மெல்லிய பூக்களும் சேர்வதனால், அவற்றைப் பரத்தியர்களும், பெருத்த மூங்கில் அனைய தோள்களையுடைய உழுத்தியர்களும் மாறாக, விளையாடலில் முன்னாக எடுத்தெடுத்து முத்துகளையும், கமுகம் பூவையும் மாலையாகக் கோக்கின்ற நீண்ட நெய்தல் நிலமும் மருத நிலமும் கலந்த நிலங்கள் பலவாக அங்கு உள்ளன.

குறிப்புரை : முத்துக்களும், கமுகுகளும் முறையே நெய்தல் நிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் உரியன. இவற்றை இவ்விரு நிலத்து மகளிரும் தத்தமக்கு உரியவாகத் தொடுத்தலின் திணை மயக்கம் மாயிற்று.

சொலற்கரும் இயல்பு

1123. ஆய நானிலத் தமைதியில் தத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்
தீய வென்பன கனவிலும் நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூயமாந்தர்வாழ்தொண்டைநாட்டியல்புசொல்வரைத்தோ. 47

காஞ்சிமாநகரச் சிறப்பு

1124. இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை என்றும்
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பினால் உலகெலாம் வியப்ப
எவ்வு கங்களும் உள்ளதென் றியாவரும் ஏத்தும்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம். 48

47. பொழிப்புரை : இவ்வாறாக, நானிலங்களிலும் அமைதியாக வாழும் மக்கள், தத்தமக்குப் பொருந்திய தங்கள் நிலத்துக்குரிய செய்தொழில்களைப் பல்வேறு வகையாகச் செய்து வரும் நற்குணங்களால் விளங்கி, தீய என்பன கனவிலும் நினைவிலாத சிந்தை யுடையராய் வாழும் இத் தொண்டை நாட்டின் இயல்பு என் சொல் லளவில் அடங்குவதோ? அடங்காது,

குறிப்புரை : அமைதியானவாழ்வு,செய்தொழில் சிறப்பு, தீய என்பன கனவிலும் நினைவாச் சிந்தை, தெய்வத் திருக்கோயில்களின் வளம் ஆகிய இவற்றைவிட ஒருநாட்டிற்குத் தேவையானதும் உண்டோ? இல்லை,

ஆதலின் அந்நாட்டின் பெருமை என் சொல் அளவைத்தோ? அன்று என்றார் ஆசிரியர்.

48. பொழிப்புரை : இவ்வாறான வளம் தரும் பெருமையுடைய திருநாடாகிய தொண்டை நாட்டில், என்றும் உண்மையான வளம் தரும் சிறப்பினால், உலகம் எல்லாம் கண்டு வியந்திடும்படி எல்லா உலகங்களின் நலனும் இங்கு உள்ள தென்று யாவரும் போற்றுகின்ற பெருமை விளங்கிய நிலைமையுடையது காஞ்சி மாநகரம்.

குறிப்புரை : 'அரும்பொருள் தருஉம் விருந்திற்றேளம் ஒருங்கு தொக்கன்ன உடைப் பெருஞ்செல்வம்' (சிலப்பதிகாரம். புகார்க். மனைய. 5, 6) என்புழிப் போல, இந்நகரத்தும் அச்சிறப்பு அமைய நின்றது.

1125. ஆன தொன்னகர் அம்பிகை தம்பெரு மானை
மான அர்ச்சனை யாலொரு காலத்து வழிபட்
டுன மில்அறம் அனேகமும் உலகுய்ய வைத்த
மேன்மைபுண்டஅப்பெருமையை அறிந்தவா விளம்பில். 49

இறைவனிடம் அம்மையார் ஆகமம் கேட்டல்

1126. வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியார் அருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத் திறனெலாம் தெளிய
உள்ள வாறுகேட் டருளினாள் உலகையா ளுடையாள்.

அருச்சனை புரிய ஆதரித்தல்

1127. எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை எனவுரைத் தருள
அண்ண லார்தமை அர்ச்சனை புரியஆ தரித்தாள்
பெண்ணில் நல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து. 51

49.பொழிப்புரை : இவ்வாறாய் பழமை வாய்ந்த காஞ்சி
மாநகரத் தீடத்து எம் தாயாகிய உமையம்மையார், தம் தலைவராகிய
பெருமானை மேலான வழிபாடு செய்ததன் வாயிலாக, ஒரு காலத்து
உலகம் உய்யக் குறைவில்லாத அறங்கள் பலவற்றையும் செய்து
வளர்த்த அப்பெருமையை, நாம் அறிந்தவாறு சொல்லில்.

50. பொழிப்புரை : வெள்ளிமயமாகிய திருக்கயிலாய
மலையில் வீற்றிருந்தருளி, பொங்கிடும் பெருந்தீரைகளையுடைய
கங்கையைச் சூடிய சிவபெருமான் அருளிச் செய்ய, உலகுயிர்களை
யெல்லாம் அடிமையாகவுடைய அம்மையார் வணங்கி, தெளிந்த
உண்மைப் பொருளினைக் கூறும் சிவாகமங்களின் தன்மைகளை
எல்லாம் முற்றிலும் தெளிய, அவ்வியல்புகளை உள்ளவாறு
கேட்டருளினார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

51. பொழிப்புரை : அது பொழுது, எண்ணற்ற ஆகமங்களை
மொழிந்தருளிய சிவபெருமான், தாம் விரும்பும் உண்மையாவது
தம்மை முறைப்படி வழிபடுவதேயாகும் என்று அம்மையாருக்கு
உரைத்தருள, பெண்களுக்கெல்லாம் நல்லவராய் அப்பெருமாட்டியாரும்,

1128. நங்கை உள்நிறை காதலை நோக்கி
நாய கன்திரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே
அங்கண் எய்திய முறுவலுந் தோன்ற
அடுத்த தென்கொல்நின் பாலென வினவ
இங்கு நாதநீ மொழிந்தஆ கமத்தின்
இயல்பி னால்உனை அர்ச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னாசையென் றிறைஞ்சிப்
போக மார்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற. 52

உயிர்கட் கெல்லாம் தலைவராய அப்பெருமானாரை வழிபாடாற்றத் தம்
உள்ளது விருப்பம் கொண்டார்.

குறிப்புரை : 'ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு எனக்
கூறப்பட்டிருக்க, ஈண்டு எண்ணில் ஆகமம் என்றது என்னை' என ஐயம்
எழலாம். இதற்கு இருவகையாக அமைதி கண்டுள்ளனர்
சிவக்கவிமணியார் (பெ-றை).

(1) எண் - நில் ஆகமம் எனப் பிரித்து அளவுபடுத்தி நிறுத்தப்
பட்ட ஆகமங்கள் எனப் பொருள் உரைத்து, மூல ஆகமங்கள் இருபத்
தெட்டும் உபஆகமங்கள் 207உம் ஆகிய இவையாம். (2) மூல
ஆகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் எண்ணற்ற கிரந்தங்களை உடைய
வாதலின் 'எண்ணில் ஆகமம்' என்றார் என்றலும் ஒன்று.

52. பொழிப்புரை : பெருமாட்டியின் திருஉள்ளத்துத் தம்மை
வழிபட இருக்கும் காதலின் நிறைவை நோக்கிப், பெருமானாரும் தம்
திருவுளத்து மகிழ்ச்சி கொண்டு, அம்மீதூர்வால் வந்திட்ட புன்முறுவல்
பூத்திட, 'அம்மையே! நீ செயக் கருதும் செயற்பாடு யாது' எனக் கேட்
டருள, அம்மையாரும் அவரை நோக்கி, 'என் தலைவனே! இங்குத்
தாங்கள் அருளிய ஆகமத்தின் இயல்பினால் உம்மை வழிபாடு புரிந்திட
என் ஆசை மீதூர்கின்றது' எனக் கூறி வணங்கி, போகங்கள் யாவும்
நிறைந்தவும், அணிகலன்கள் பலவற்றையுடையதுமான
மார்க்கங்களுடைய பிராட்டியும் போற்றுதல் புரிந்துநின்றலும்.

குறிப்புரை : 'போக மார்த்த பூண் முலையினாள்' (தி.1 ப.49
பா.1) எனவரும் இத் தொடர் ஞானசம்பந்தர், திருநள்ளாற்றுப் பதிகத்தில்
எடுத்தாண்டதாகும்.

1129. தேவ தேவனும் அதுதிரு வள்ளஞ்

செய்து தென்திசை மிக்கசெய் தவத்தால்
யாவ ருந்தனை யடைவது மண்மேல்
என்று முள்ளது காஞ்சிமற் றதனுள்
மாஅ மர்ந்தநம் இருக்கையி லணைந்து
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்துசெய் வாயென்
றேவ வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா
விசைவு கொண்டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தாள்.

இமவானின் இசைவும் துணையும்

1130. ஏத மில்பல யோனிஎண் பத்து

நான்கு நூறாயி ரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளும்அக் கருணைப்
பிரான்மொ ழிந்தஆ கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையில் தொழுதனள் போதப்
பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில்வந் தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைந்த
வளத்தொ டும்பரி சனங்களை விடுத்தான். 54

53. பொழிப்புரை : தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரான பெருமானாரும் அதுகேட்டுத் திருவுள்ளம் பற்றி, 'தென் திசையான தமிழ்நாடு செய்த மிக்க தவத்தால், யாவரும் தம்மிடத்து அடைவதற்கு இடனாயிருப்பதும், இந்நிலவுலகில் என்றும் நிலையாக இருப்பதுமான நகரம் காஞ்சியாகும், மற்று அந்நகரத்தில் மாமர நீழலின் கீழ் அமர்ந்த நம் இருப்பிடத்தினை நீ சேர்ந்து, விளங்கிடும் வழிபாட்டை மகிழ்ந்து செய்திடுவாய்' என்று அங்குச்செல்லுமாறு பணித்தருளினர். எம் பிராட்டியும் எம்பெருமானைப் பிரிய இயலாத நிலையில் விடை கொண்டு காஞ்சிமாநகருக்கு எழுந்தருள இசைந்தனர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

54. பொழிப்புரை : உயிர்களின்பால் உள்ள மலக் குற்றம் நீங்குதற்கென அவ்வவ்வுயிர்கட்கும் வெவ்வேறாகக் கொடுக்கப் பெற்ற எண்பத்து நான்கு நூறு ஆயிரம் உயிர்வகைகளையும், பாதுகாத்தருளும்

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 929

1131. தன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச்
 சூழ்ந்து டன்செலக் காஞ்சியில் அணையத்
 தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந்
 தம்பி ராட்டிதாள் தலைமிசை வைத்தே
 அன்னை யாயுல கனைத்தையும் ஈன்றாய்
 அடிய னேன்உறை பிலமத னிடையே
 மன்னு கோயில்கொண் டருளுவாய் என்ன
 மலைம டந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து. 55

இறைவனின் திருவிளையாடல்
 1132. அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப
 அளவில் இன்பத்தின் அருட்கரு விருத்தித்
 திங்கள் தங்கிய புரிசடை யார்க்குத்
 திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய

பெருங் கருணையுடைய சிவபெருமான் மொழிந்தருளிய ஆகம வழியே அப்பெருமானை வழிபடச் செல்வாராய், அம்மையார் தொழுது போதர, மலையரசனும், விருப்புடன் வந்தடைந்து, அப்பெருமாட்டியார் பெருந்தவம் புரிந்தருளுதற்கு உரிய பொருள்களோடு, வேண்டிய ஏவல் மகளிரையும் உடன்-செல விடுத்தான்.

குறிப்புரை : யோனி - பிறப்பு. பரிசனம் - ஏவல்மகளிர்.

55. பொழிப்புரை : நெருங்கிய பல உயிர்களுள் வானவர் முதலாகப் பலரும் தம்மைச் சூழ்ந்து வர, அப்பெருமாட்டியார் காஞ்சியில் வந்து சேர, ஒப்பற்ற பெருமையுடைய பதுமன் என்னும் பெரிய நாக அரசன் எம்பிராட்டியாரின் திருவடிகளைத் தன் தலைமீது வைத்து வணங்கி, உலகு அனைத்தையும் ஈன்றவளே! அடியேன் உறைகின்ற இப்புற்றி னிடமாகக் கோயில் கொண்டருளுவாய் எனவேண்டலும், மலைஅரசன் மகளாரும் இசைந்தருளி.

குறிப்புரை : திசைக் கொன்றாக எட்டு நாகங்கள் உள்ளன. அவை, வாகுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்பன. அவற்றுள் பதுமன் என்பது காஞ்சியின் நிலப்பிரிவில் வாழ்வதாகும்.

56. பொழிப்புரை : அவ்விடத்தில் மண்ணுலகத்துள்ள உயிர்கள் யாவும் தழைத்துச் சிறந்திட, அளவற்ற இன்பத்தினாலாய

எங்கும் நாடவுந் திருவிளை யாட்டால்

ஏக மாமுதல் எதிர்ப்படா தொழியப்

பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே

புரிவு செய்தனள் பொன்மலை வல்லி. 56

பெருமான் எழுந்தருளல்

1133. நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி

நிரந்த ரந்திரு வாக்கினில் நிகழ்வ

தஞ்செ முத்துமே யாகஆ ளுடைய

அம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் திறைஞ்சித்

தஞ்ச மாகிய அருந்தவம் புரியத்

தரிப்ப ரேஅவள் தனிப்பெருங் கணவர்

வஞ்சம் நீக்கிய மாவின்மூ லத்தில்

வந்து தோன்றினார் மலைமகள் காண. 57

அருளையே தன் உள்ளத்திற் கொண்டு, அங்கிருந்தே இளம்பிறை தங்கிய சடையையுடைய பெருமானுக்குத் திருந்திடும் பூசனையை விருப்பமுடன் செய்தருள, அப்பெருமான் கயிலைமலையில் அருளியவாறு அவர் திருவுருவம் இருந்தருளும் இடத்தை, எங்கும் நாடிப் பார்க்கவும், தமது திருவிளையாட்டால், ஒப்பற்றவராக விளங்கும் பெருமானும் எதிர்ப்படாது மறைந்திருப்ப, அருள் பொங்கும் பெருந்தவம் செய்து காண்பதற்கே மனத்தில் விருப்புக் கொண்டனள் பொன்வடிவினதாய இமயமலை தந்த அப்பூங்கொடியாள்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

57. பொழிப்புரை : அப்பெருமாட்டியின் நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதையே விரும்ப, திருவாக்கினில் நிகழ்வதும் ஐந்தெழுத்தேயாக, எம்மை ஆளுடைய அம்மையார் செம்மை மிக்க தம்மலர்க் கைகளைக் குவித்து வணங்கி, அவரையன்றி வேறொருவரையும் நாடாத அரிய தவத்தைச் செய்திட, அதுகண்டும் தரித்திருக்க முடியுமோ? அப் பெருமாட்டியின் தனிப்பெருங் கணவரும், உடனே வஞ்சம் நீங்கிய அம் மாமரத்தினடியில் மலைமகளாய உமையம்மை காணத் தோன்றினார்.

குறிப்புரை : மாவின் மூலம் - மாமரத்தின் அடியில்.

1134. கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாம்
 கம்பம் மேவிய தம்பெரு மானை
 வண்டு லாங்குழற் கற்றைமுன் தாழ்
 வணங்கி வந்தெழும் ஆசைமுன் பொங்கக்
 கொண்ட காதலின் விருப்பள வின்றிக்
 குறித்த பூசனை கொள்கைமேற் கொண்டு
 தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை
 தூய அர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள். 58

1135. உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தாம்
 உரைத்த ஆகமத் துண்மையே தலைநின்
 றெம்பி ராட்டிஅர்ச் சனைபுரி வதனுக்
 கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ரான
 கொம்ப னார்கள்பூம் பிடகைகொண் டணையக்
 குலவு மென்தளி ரடியிணை யொதுங்கி
 அம்பி காவன மாந்திரு வனத்தி
 லான தூநறும் புதுமலர் கொய்தாள். 59

58. பொழிப்புரை : எம்பிராட்டியார் கண்ட அமையத்துத் தாம் செய்த பெரும் தவப்பயனாக விளங்கும் மாமரத்தின் அடியில் மேவிய தம்பெருமானை, வண்டுகள் உலவும் தம் கூந்தலின் கற்றை முன் தாழ்த்தாம் வணங்கி, தமது உள்ளத்துப் பெருகி வந்து எழுகின்ற ஆசை பெருக, கண்ட காதலினால் விருப்பம் அளவின்றி மேலாக, தாம் எண்ணிய வழிபாட்டைப் புரிந்திடும் கொள்கையை மேற்கொண்டு கொவ்வைக் கனி அணைய சிவந்த வாயையுடைய அவர் எம்பிரானை, தூயஅருச்சனை புரிந்திடத் தொடங்குதல் செய்வாராய்.

குறிப்புரை : தொண்டையங்கனி - கொவ்வைக்கனி.

59. பொழிப்புரை : தேவர்களின் தலைவனான சிவபெருமானின் பூசனைக்கு, அவர் தாம் சொன்ன ஆகமத்தின் உண்மையான நெறிப்படி அருச்சனை புரிதலையே தலையாய செயலாகக் கொண்டு, அதனைச் செய்தற்கு, இயல்பாக அப்பெருமாட்டியாருக்குப் பணி செய்து வாழும் திருவுடைய தோழியராய்

1136. கொய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியில்

குலவு மஞ்சனம் நிலவுமெய்ப் பூச்சு

நெய்த ருங்கொழுந் தூபதீ பங்கள்

நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பின்

மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம்

வேண்டும் போதினில் உதவமெய்ப் பூசை

எய்த ஆகம விதியெலாம் செய்தாள்

உயிர்கள் யாவையும் ஈன்றவெம் பிராட்டி. 60

வழிபாடாற்றல்

1137. கரந்த ரும்பயன் இதுவென உணர்ந்து

கம்பம் மேவிய உம்பர்நா யகர்பால்

நிரந்த காதல்செய் உள்ளத்த ளாகி

நீடு நன்மைகள் யாவையும் பெருக

பூங்கொடி போலும் பெண்கள், பூங் கூடையை ஏந்தி உடன் வந்து சேர, எம்பிராட்டியார் விளங்கிடும் மென்மையான தளிர்போன்ற தம் திருவடிகள் ஒதுங்கிட நடந்து சென்று, அம்பிகாவனம் எனும் திருவுடைய நந்தனவனத்தில் சென்றருளி, அங்கு முகையவிழ்ந்து சிறந்திருக்கும் தூய நறுமணமுடைய புதுமலர்களைக் கொய்தாள்.

குறிப்புரை : அம்பிகாவனம் - பெருமாட்டியார் தாமே அமைத்த திருநந்தனவனம் ஆதலின் இப்பெயர் பெற்றது. பூம்படகை - பூங்கூடை.

60. பொழிப்புரை : உயிர்கள் யாவையும் ஈன்றவரான உமையம்மையார், தாம் கொய்த பல மலர்களும், கம்பையாற்றில் எடுத்த நீராட்டு நீரும், ஒளிநிலவும் திருமேனிப் பூச்சாகும் சந்தனமும், நெய்விட்டேற்றிய செழுமைமிக்க சுடருடைய விளக்குகளும், நறுமணப் புகைகளும் ஆகிய இவையாவும் நிறைவுடைய சிந்தையில், நீளப் பெருகிய அன்பினால், அங்கு உண்மையான வழிபாட்டிற்கு வேண்டிய பொருள் எல்லாவற்றையும் எம்பெருமாட்டியார் வேண்டியபோது அவரிடம் எடுத்துத் தோழியர் கொடுத்திட, அது மெய்ம்மையான வழிபாடாக விளங்கிட, ஆகமத்தில் சொல்லியவாறு எம்பிராற்குப் பூசனை செய்துவந்தார்.

குறிப்புரை : மெய்தரும் படி - வழிபாட்டிற்கென அமைத்துக் கொண்ட பொருள்கள்.

61. பொழிப்புரை : எம் கைகள் தரும் பயன் இதுவாம் என

வரந்த ரும்பொரு ளாம்மலை வல்லி

மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பால்

சிரம்ப ணிந்தெழு பூசைநா போறுந்

திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே. 61

மீண்டும் ஒரு திருவிளையாடல்

1138. நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து

நங்கை யர்ச்சனை செய்யுமப் பொழுதில்

காதல் மிக்கதோர் திருவிளை யாட்டில்

கணங்கு றைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி

ஓத மார்கடல் ஏழும்ஒன் றாகி

ஓங்கி வானமும் உட்படப் பரந்து

மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை

வெள்ள மாந்திரு உள்ளமுஞ் செய்தார். 62

உணர்ந்து, ஏகம்பம் மேவிய தேவர் தலைவராம் சிவபெருமானிடத்து நிறைந்த காதல் செய்யும் உள்ளத்தினராகி, அவ்வழிபாட்டின் பயனால் நன்மைகள் யாவும் உலகில் பெருகிட, வரம் தரும் பொருளாய மலையரசன் மகளாம் எம்பிராட்டியார், மாறில்லாதவகை இவ்வாறு தமது உள்ளத்து மலரும் பேரன்பினால் எம்பெருமானைத் தலையால் வணங்கிப் புரிந்திடும் பூசை நாடொறும் எம் ஐயர் திருவுள்ளங் கொள்ளும்படி பெருகியது.

62. பொழிப்புரை : பெருமாட்டியாரின் தலைவரான சிவபெருமானும், அப்பெருமாட்டியாரின் பூசையினைப் பெருவிருப்பத்துடன் மகிழ்வுற ஏற்று வரும்பொழுது, காதல் மிகுந்ததொரு திருவிளையாட்டால், அழகிய குண்டலங்களை அணிந்த அம்மையாருக்கு அருள் புரிந்திட வேண்டி, ஒலி பொருந்திய கடல் ஏழும் ஒன்றாகத் திரண்டு பெருகி ஓங்கி, வான் உலகுகளும் தன்னுள் அடங்கிடுமாறு பரந்து, மேல் செல்வது போன்று பெருகி வரும்படி, கம்பையாற்றை வெள்ளமாகப் பெருகும்படி தமது திருவுள்ளத்து நிறைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : பால், தயிர், நெய், தேன், கரும்பு, உப்பு, தூயநீர் ஆகியவற்றையுடைய கடல்கள், ஏழு உள என்பர்.

1139. அண்ண லாரருள் வெள்ளத்தை நோக்கி

அங்க யற்கண்ணி தம்பெரு மான்மேல்
விண்ணெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ளம்

மீது வந்துறும் எனவெருக் கொண்டே
உண்ணி லாவிய பதைப்புறு காதல்

உடன்தி ருக்கையால் தடுக்கநில் லாமை
தண்ணி லாமல்ர் வேணி யினாரைத்

தழுவித் கொண்டனள் தன்னையே ஒப்பாள். 63

வளைத்தமும்பும், முலைத்தமும்பும்

1140. மலைக்கு லக்கொடி பரிவுறு பயத்தால்

மாவின் மேவிய தேவநா யகரை
முலைக்கு வட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி

முறுகு காதலால் இறுகிடத் தழுவச்
சிலைத்த னித்திரு நுதல்திரு முலைக்கும்

செந்தளிர்க் கரங்க ளுக்கும்மெத் தெனவே
கொலைக்க ளிற்றூரி புனைந்ததம் மேனி

குழைந்து காட்டினார் விழைந்தகொள் கையினார். 64

63. பொழிப்புரை : தலைவரான சிவபெருமான், அருளிய அக் கம்பையாற்றின் பெருவெள்ளத்தினை, அழகிய கயல் மீன் போலும் கண்களையுடைய பெருமாட்டியார் நோக்கித், தாம் பூசனை புரிந்தருளும் தம் பெருமான்மேல், வானும் அடங்குமாறு பெருகி வரும் பெருவெள்ளம் வந்து அலைக்கும் என அச்சம் கொண்டு, தம் திருவுள்ளது நிலவுகின்ற பதைப்புடைய காதலுடன், தம் திருக்கையால் அவ்வெள்ளத்தைத் தடுத்திடவும், அவ்வெள்ளம் நில்லாமையைக் கண்டு, பின்னர்ச் செயல் வேறின்றி, குளிர்ந்த பிறையினைச் சடையில் உடையாரைத் தீம்மையே தமக்கு ஒப்பான பிராட்டியார், இறுகத் தழுவித் கொண்டார்.

64. பொழிப்புரை : மலையரசன் மகளாராகிய பூங்கொடி போன்ற பெருமாட்டியார், தம் திருவுள்ளதுப் பெருமானார் மீது கொண்ட அன்பு கெழுமிய அச்சத்தால், மாமரத்தின் அடியின் மேவி இருந்தருளும் தேவர் தலைவரைத் தம் மார்க்கமாகிய மலையோடு வளை

1141. கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக்

கண்டு நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான

உம்ப ரேமுதல் யோனிக ளெல்லாம்

உயிரும் யாக்கையும் உருகியான் றாகி

எம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ரானார்

என்றும் ஏகம்பர் என்றெடுத் தேத்த

வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக்

கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே. 65

1142. பூதி யாகிய புனிதநீ றாடிப்

பொங்கு காங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து

காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழ்க்

கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்

யணிந்த கைகளால் இறுகத் தழுவிக்கொள்ளலும், அப்பெருமாட்டி யாரின் அன்பினை விரும்பும் சிவபெருமான் அதுபொழுது வில்லின் வனப்புடைய திருநெற்றியையுடையவரான பெருமாட்டியாரின் திருமுலைக்கும், சிவந்த தளிர்போலும் அப்பெருமாட்டியாரின் திருக்கரங்களுக்கும், மெத்தென்று இருக்குமாறு, கொலை செய்ய யானைத் தோல் போர்த்த தமது திருமேனியைக் குழைந்து காட்டினார்.

குறிப்புரை : ஏகாரம் தேற்றப் பொருளது.

65. பொழிப்புரை : தம் காதலியார் தம்மைத் தழுவிட, ஏகம்பர் தமது திருமேனி குழைந்திடக் கண்டபோது, நிற்பனவும் இயங்குவனவும் ஆகிய தேவர்கள் முதலாக உள்ள எழுவகைத் தோற்றத்து எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் வகைப்பட்ட உயிர்கள் எல்லாம், தம் உயிரும் உடலும் உருகி ஒன்றாகி எம்பெருமாட்டியாருக்கு என்றும் மெல்லிய ரானார் எம்பெருமான் என்று எடுத்து மொழிந்து போற்றிட, நறுமணம் பொருந்திய மலர்களை வானம் பொழிந்திட, அது பொழுது கம்பை யாறும் வணங்கித் தன் வெள்ளம் தணிந்தது.

குறிப்புரை : வம்பு - நறுமணம்.

66. பொழிப்புரை : சிறந்த செல்வமாகிய தூய நீற்றினை அணிந்து, பொங்கிடும் கங்கை ததும்பும் முடியையுடைய சடையை அணிந்து, திருக்காதில் வெண்தோடும் திருமார்பில் உருத்திராக்கமாகிய கண்டிகையும் தாழ அணிந்து, தாம் அருளுடன் கலந்த யோகத்தில்

ஆதி தேவனா ராயுமா தவஞ்செய்

அவ்வ ரங்கொலோ அகிலம்சன் றளித்த

மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு

வளைத்த மும்புடன் முலைச்சுவ டணிந்தார்.66

வரங்கள் வேண்ட அருளல்

1143. கோதி லாஅமு தனையவள் முலைக்குக்

குழைந்த தம்மண வாளநற் கோலம்

மாது வாழவே காட்டிமுன் நின்று

வரங்கள் வேண்டுவ கொள்கஎன் றருள

வேத காரண ராயஏ கம்பர்

விறைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கீழ்

ஏதம் நீங்கிய பூசனை முடிந்த

தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி. 67

பொருந்திய திருவுள்ளம் உடையராக, அவர் தோற்றமில் காலத் தவராக நின்றாலும், பெருமாட்டியாரின் பெருந்தவத்தால் ஆய வரம் தானோ பிறிதோ அறியோம்; உலகம் யாவற்றையும் உளவாக்கிய அம்மையார் தம் உடலின் பயனைக் கொடுப்பவே அதனைக் கொண்டு, அப் பெருமாட்டியாரின் அடையாளங்களாகிய வளைத் தழும்புடன் முலைச் சுவடும் அணிந்து கொண்டார் பெருமான்.

குறிப்புரை : மெய்ப்பயன் - தழுவிக்கொள்ளுதல்

67. பொழிப்புரை : குற்றத்தை நீக்கும் அமுது அனைய அம்மையாரின் முலைக்குக் குழைந்திட்ட தமது மணவாளக் கோலத்தினை, எம் பெருமாட்டியார் வாழ்ந்திட முன்னின்று காட்டி, அம்மையே! 'உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொள்க' என்று அருள் செய்திடலும், அதுபொழுது எம் பெருமாட்டியாரும், குற்றம் நீங்கிய பூசனை இன்னமும் நிறைவு பெறாமையால், விண்ணப்பிப்பதற்காக, நான் மறைகளுக்கும் மூலகாரணராய பெருமானாரின், நறுமணம் கமழும் செவ்விய திருவடிக் கீழ், வணங்கி.

1144. அண்டர் நாயகர் எதிர்நின்று கூறும்
 அளவி ணால்அஞ்சி அஞ்சலி கூப்பிக்
 கொண்ட இற்றையென் பூசனை யின்னும்
 குறைநி ரம்பிடக் கொள்கஎன் றருள
 வண்டு வார்குழல் மலைமகள் கமல
 வதனம் நோக்கிஅம் மலர்க்கண்நெற் றியின்மேல்
 முண்ட நீற்றார்நின் பூசனை யென்றும்
 முடிவ தில்லைநம் பாலென மொழிய. 68
1145. மாறி லாதஇப் பூசனை யென்றும்
 மன்ன எம்பிரான் மகிழ்ந்துகொண் டருளி
 ஈறி லாதஇப் பதியினு ளெல்லா
 அறமும் யான்செய அருள்செய வேண்டும்
 வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்தல்
 ஒழிய இங்குளார் வேண்டின செயினும்
 பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்
 பெறவும் வேண்டும்என் றனள்பிறப் பொழிப்பாள்.69

68. பொழிப்புரை : தேவர்கட்கெல்லாம் தேவனான பெருமானாரின் எதிர் நின்று கூறுகின்ற அத்தன்மைக்கு அஞ்சி, இருகைகளையும் கூப்பி, எம்பிரானே! இன்று கொண்ட என்னுடைய இப்பூசனையில், இன்னும் எஞ்சிய பகுதியையும் நிறைவாகச் செய்தற்கு அருள்செய வேண்டும் என வேண்டியருளலும், வண்டுகள் சூழ்ந்த கூந்தலை யுடைய மலையரசன் மகளாரின் தாமரை போலும் வனப்புடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து, அழகிய மலரையை கண்களையுடைய நெற்றி யின்மேல் மூன்று குறியாக நீறணிந்த எம்பெருமான், 'நம்பால் உனது பூசனை என்றும் முடிவதில்லை' என்று அருள் செய்திடலும்,

69. பொழிப்புரை : அதுகேட்ட அன்னையாரும், ஐயனை நோக்கி, 'மாறு ஏதும் இல்லாத இப்பூசனை என்றும் இங்கு விளங்கிட எம்பிரான் மகிழ்ந்து ஏற்றுக் கொண்டருளி, முடிவிலாத இப்பதியினுள் இருந்து எல்லா அறங்களையும் யான் செய்திட, திருவருள் செய்திடல்

இறைவன் அருளல்

1146. விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட

விரும்பு பூசனை மேவிவீர் நிருந்தே

இடைய நாஅறம் வளர்க்கும்வித் தாக

இகப ரத்திரு நாழிநெல் லளித்துக்

கடைய ராகியும் உயர்ந்தவ ராயுங்

காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய்தீ வினையுந்

தடைப டாதுமெய்ந் நெறியடை வதற்காம்

தவங்க ளாகவும் உவந்தருள் செய்தார். 70

அன்னையின் அறம்

1147. எண்ண ரும்பெரு வரங்கள்முன் பெற்றங்

கெம்பி ராட்டிதம் பிரான்மகிழ்ந் தருள

மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருளி

மனைய றம்பெருக் குங்கரு ணையினால்

வேண்டும்; இத்திருப்பதியிலுள்ளார் திருவடிக்குப் பிழை செய்யும் ஒன்றினை ஒழிய, வேறு பிற தீங்குகள் செய்யினும், அச் செயல்கட் குரிய பேறாக மாபெருந் தவத்தின் பயனைக் கொடுத்த தருளவும் வேண்டும்' எனப் பிறப்பறுக்கும் பெருஞ் செல்வியராகிய பெருமாட்டி யார் கேட்டருளினார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

70. பொழிப்புரை : ஆனேற்றின் மீது எழுந்தருளி வரும் மேலாய பெருமானை மலைமகளார் இவ்வாறு வேண்டினதும், அப்பெரு மாட்டியார் விரும்பியவாறு பூசனையை ஏற்றிடப் பொருந்தி அவ் விடத்தில் வீற்றிருந்தருளி, அம்மையாருக்கு இடையறாது அறத்தை வளர்த்திடும் வித்தாக, இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டிற்கும் ஏதுவாக இருநாழி நெல்லைக் கொடுத்தருளி, கடையவராயினும் உயர்ந்தவராயினும் காஞ்சியில் வாழ்பவர்கள் தாங்கள் செய்கின்ற தீய வினை களும், தடையின்றி மெய்ந்நெறியை அடைதற்காய் தவங்களாகப் பயன் கொள்ளுமாறும் உவந்து அருள் புரிந்தார்.

குறிப்புரை : உயிர்களின் இம்மைக்கு ஒரு நாழியும், மறுமைக்கு ஒரு நாழியுமாக இரு நாழி நெல் வழங்கப்பட்டது. உயர்ந்தவர் - சாதி, குலம், கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றால் உயர்ந்தவர்.

71. பொழிப்புரை : இவ்வாறு எண்ணற்ற பெரு வரங்களைப்

நண்ணும் மன்னுயிர் யாவையும் பல்க

நாடு காதலில் நீடிய வாழ்க்கைப்

புண்ணி யத்திருக் காமக்கோட் டத்துப்

பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும். 71

பெற்று, அங்கு எம்பெருமாட்டியார் தம் பெருமான் மகிழ்ந்து அருளிட, இம்மண்ணின் மேல் அவரை அங்கு வழிபாடு செய்தருளி, இல்லறம் இனிது பெருக, கருணையினால் உலகில் தோற்றும் உயிர்கள் யாவும் பெருக உற்ற காதலினால், நீடி நிலைத்திருக்கும் தம் வாழ்க்கையைப் புண்ணியம் நிறைந்த திருக்காமக்கோட்டம் என்னும் கோயிலில் மேற்கொண்டருளிப் பொலிந்திட, அங்கிருந்து தம் முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் நிகழ்த்தி ஆண்டருளுவாளாயினள்.

குறிப்புரை : திருக்காமக் கோட்டம் - காமாட்சியம்மையார் வீற்றிருந் தருளும் திருக்கோவில். அம்மையார் இறைவரைத் தாம் விரும்பி வழி பட்ட இடமாதலின் இப் பெயர் பெற்றது. இனி அம்மையார் உயிர்கள் மீது வைத்த கருணையால் அங்கு எழுந்தருளி முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் பேணி வளர்த்தமையால் அப்பெயர் பெற்றது என்றலும் ஒன்று. இக்கோயில் நீங்கலாகக் காஞ்சியிலுள்ள சிவ பெருமான், திருக்கோவில்கள் எவற்றிலும் அம்மையாருக்கெனத் தனிக்கோவில் இல்லை என்பதும் குறிக்கத்தக்கதாகும் .

காஞ்சி காமாட்சி அம்மையார் இறைவர் வழங்கிய இருநாழி நெல் கொண்டு வளர்த்த முப்பத்திரண்டு அறங்கள் :

1. துன்புற்றோர்க்கு உணவும் உறையுளும் வழங்கும் சாலை.
2. கற்பவர்க்குணவு
3. அறுசமயத்தார்க்கு உண்டி
4. பசுவிற்கு வாயுறை
5. சிறைச் சோறு
6. ஐயம்
7. தின் பண்டம் நல்கல்
8. பற்றுக்கோடற்றவருக்குச் சோறு
9. மகப்பேறு அற்றோர் சிவபுண்ணியப் பேற்றிற்கு ஆளாதல்
10. மகவு வளர்த்தல்
11. மகவுக்குப் பால் வார்த்தல்
12. பற்றுக்கோடற்றார்க்கு இறுதிக் கடன் செய்தல்
13. பற்றுக்கோடற்றார்க்கு ஆடை வழங்குதல்

வியத்தகு புண்ணியக் காட்சிகள்

1148. அலகில் நீள்தவத் தறப்பெருஞ் செல்வி

அண்ட மாந்திரு மனைக்கிடுந் தீபம்

உலகில் வந்துறு பயனறி விக்க

ஓங்கும் நாண்மலர் மூன்றுட னொன்று

நிலவ ஆண்டினுக் கொருமுறை செய்யும்

நீடு தொன்மையால் நிறைந்தபே ருலகம்

மலர்பெ ருந்திருக் காமக்கோட் டத்து

வைத்த நல்லறம் மன்னவே மன்னும். 72

14. சுண்ணம் வழங்குதல்
15. நோய்க்கு மருந்து.
16. வண்ணார்க்கு உதவல்
17. நாவிதர் உதவி
18. கண்ணாடி வழங்கல்
19. காதோலை நல்கல்
20. கண்மருந்து கொடுத்தல்
21. தலைக்கெண்ணெய் வழங்கல்
22. பெண் போகம் நுகர்தற்காம் சூழலை வழங்கல்
23. பிறர்துயர் காத்தல்
24. தண்ணீர்ப்பந்தல் அமைத்தல்
25. மடம் அமைத்தல்
26. குளம் தோண்டல்
27. சோலைகளை உண்டாக்கல்
28. ஆவுராய்ஞ்சு தறி அமைத்தல்
29. விலங்கிற் குணவு தருதல்
30. ஏறு விடுத்தல்.
31. விலை கொடுத்து உயிர் காத்தல்
32. மகட் கொடை.

72. பொழிப்புரை : அளவிலாது நீடிய தவத்தினைச் செய்யும் அறப் பெருஞ்செல்வியாராகிய அம்மையார், அண்டமாகிய தமது திரு மனைக்கு ஏற்றுகின்ற விளக்குகளான முச்சுடர்களுமே, அம்மையார் உலகில் வந்த பயனை அறிவித்தற்கு வந்தாற் போல, பண்டு தொட்டே சிறந்த புதிய ஒருதண்டினில் மலரும் நீல மலர்கள் மூன்று ஆண்டிற்கு ஒருமுறை மலர நிகழ்ந்துவரும் இச்செயலினால், இப்பேருலகெலாம் ஒளிதரும் திருக்காமக்கோட்டத்தில் நிலவும் நல்லறங்கள் பலவும் விளங்க வீற்றிருந்தருளுவர்.

உலகாணித் தீர்த்தம்

1149. தீங்கு தீர்க்குநல் தீர்த்தங்கள் போற்றுகுஞ்

சிறப்பி னால்திருக் காமக்கோட் டத்தின்

பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும்

பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி

வாங்கு தெண்டிறை வேலைமே கலைகூழ்

வைய கந்தனக் கெய்திய படியாய்

ஓங்கு தன்வடி வாய்நிகழ்ந் தென்றும்

உள்ள தொன்றுல் காணியென் றுளதால். 73

திசைமயக்கம்

1150. அந்த மின்றிநல் லறம்புரிந் தளிக்கும்

அம்மை தன்திருக் காமக்கோட் டத்தில்

வந்து சந்திர சூரியர் மீது

வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினால்

73. பொழிப்புரை : உயிர்களிடத்துள்ள தீங்கினைத் தீர்த்திடும் நல்ல புண்ணிய நீர்நிலைகள் பலவும் (தீர்த்தங்கள்) போற்றிடுகின்ற சிறப் பினால், திருவுடைய காமக்கோட்டத்தின் அருகில், மேல் நடு கீழ் ஆகிய மூவுலகத்துளாரும் வணங்கிடும் சிறப்புடைய பசிய நீர் நிறைந் துள்ள கேணியாக, தெள்ளிய திரைகளை உடைய கடலை ஆடையாக அணிந்த இந்நிலவுலகில் வாழ்வார் வீடு பேறடைதற்கு ஏணி போன்று விளங்கும் சிறப்பால் ஓங்கி அருளுடைய நீர் வடிவாய் என்றும் நிகழ்ந் திருக்கும் ஒரு நீர்நிலை, உலகாணி என்னும் பெயருடன் விளங்குவதாகும்.

குறிப்புரை : 'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி' (குறள், 1032) என்பர் வள்ளுவர். அதுபோல இந்நீர்நிலை உயிர்கட்கு ஆணியாக விளங்குகின்றது. ஆல் - அசைநிலை.

74. பொழிப்புரை : நல்ல அறங்கள் பலவற்றையும் எல்லையின்றிச் செய்து உலகினைக் காத்து வரும் எம் அம்மைவாழும் திருக்காமக் கோட்டத்தில், ஞாயிறும் திங்களும் மேலாக வழிக்கொண்டு சென்றிடாது காமக்கோட்டத்தின் அருகாகப் போதலினால், நேரான திக்குகள் மாறுபட்டு, அதனால், எப்பக்கங்களிலும் நிழல்கள் மாறி இருக்கும் திசை மயக்கம், இந்தப் பெரிய நிலவுலகில் உள்ளார் எல்லோரும் காணும் படி என்றும் உள்ளது. இன்றும் அங்கு உள்ளது.

சந்த மாதிர மயங்கியெம் மருங்குஞ்

சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்கம்

இந்த மாநிலத் தவரெலாங் காண

என்றும் உள்ளதொன் நின்றுமாங் குளதால். 74

தன்னிலல் பிரியாத தனியிடம்

1151. கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பில்

காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு

சென்னி யிற்பிறை யணிந்தவர் விரும்பும்

திருப்பெ ரும்பெய ரிருக்கையில் திகழ்ந்து

மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போதும்

மறித்து மேல்கடல் தலைவிழும் போதும்

தன்னி ழற்பிரி யாதவண் காஞ்சித்

தானம் மேவிய மேன்மையும் உடைத்தால். 75

குறிப்புரை : சந்த மாதிரம் - அழகிய வடதிசை முதலாக நான்கு திசைகள். திசை மயக்கம் - திசை தெரியாது மயங்கும் மயக்கம்.

75. பொழிப்புரை : காளியின் நன்மையமைந்த காப்புடைய அக்காஞ்சி நகர எல்லையில், காஞ்சி என்னும் ஆற்றின் அருகில், சடைமுடியின்கண் பிறையணிந்த இறைவன் விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருப்பெரும்பெயர் இருக்கை என்னும் கோயிலில், பொருந்திய வெப்பமான கதிர்களை உடைய ஞாயிறு, மேலெழும்பொழுதும் மீளத் திரைக்கடலில் வீழ்ந்திடும் பொழுதும், தன் நிழல்தன்னை விட்டுப் பிரியாத காஞ்சி என்னும் மரம் நிலைபெற்றிருக்கும் இடச் சிறப்பு உடையது காஞ்சி மாநகரம் ஆகும்.

குறிப்புரை : கன்னி - காளி. இறைவர் ஒரு காலத்தில் உமையம்மை யாரைக் காளி என்று அழைத்தனர். அதனைப் பொறாத அம்மையார் இறைவரை வழிபட்டு அக் காளி வடிவத்தினின்றும் நீங்கினர் என்பது வரலாறு. அவ்வாறு அவ்வடிவினின்றும் நீங்குங்கால், அதனின்றும் ஒருபெண் தோன்றி அம்மையாரை வணங்கித் தன்னைப் பணிகொள வேண்டினள். அம்மையாரும் அவள் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கிச் 'சும்பன், நிசும்பன் ஆகிய இரு அவுணர்களையும் அழித்துக் கவுசிகி எனும் பெயர் புண்டு, காஞ்சி மாநகரைக் காவல் புரிந்து வருக' எனப் பணித்தனர். இன்றும் அவள் காவல் செய்கின்றாள் என்பர்.

எண்ணிறந்த தளிகள்

1152. மறைக ளால்துதித் தருந்தவம் புரிந்து

மாறி லாநிய மந்தலை நின்று

முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய

முனிவர் வானவர் முதலுயி ரெல்லாம்

நிறையும் அன்பினால் அர்ச்சனை செய்ய

நீடு காமங்கள் அவரவர்க் கருளி

இறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய தளிகள்

எண்ணி றந்தஅத் திருநக ரெல்லை. 75

இதனால் காஞ்சி மாநகருக்குக் 'கன்னி காப்பு' எனும் பெயரும் உளதாயிற்று.

திருப்பெரும் பெயர் இருக்கை - இது கோவிலின் பெயர். பெரும் பெயர் - மகாவாக்கியம். இவ்வாக்கியத்தினால் பேசப்பட்ட கடவுள் சிவபெருமானாராதலின் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோவிலைத் திருப்பெரும் பெயர் இருக்கை என்றனர். 'பெரும்பெயர் இயவுள்' (தி.11 திருமுருகா. வரி 274) எனத் திருமுருகாற்றுப்படை யும், 'பெரும் பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு' எனச் சிவஞானபோதமும் (பாயிரம், வரி 4) குறித்தல் காண்க. காஞ்சித் தானம் - காஞ்சி என்னும் மரமுடைய இடம்.

75. பொழிப்புறை : மறைகளால் போற்றப்பெற்று, அரிய தவம் புரிந்து, மாறிலாத நியமங்களின் தலைநின்று, ஆகமநெறிப்படி வழிபாடு புரிந்திடற்கு முனிவர்கள் தேவர்கள் முதலான உயிர்கள் அனைத்தும், நிறைகின்ற அன்பினால் எம்பெருமானைப் போற்றல் புரிந்திட, அவர்கள் மனத்தில் வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்த, அருள் புரிந்து, பெருமான் மகிழ்ந்தருளும் திருக்கோயில்கள் பலவும், அக்காஞ்சி நகரின் எல்லையுள் எண்ணிறந்தனவாய் உள்ளன.

குறிப்புறை : அபிராமீசம், ஆதிபதீசம், இரணீசம், இரேணுகீச்சரம், ஓணகாந்தன்தளி, கச்சபேசம், கச்சிமேற்றளி, கண்ணீசம், சலந்தரீசம், சித்தீசம், சுரகரீசம், தக்கேசம், நவக்கிரகீசம், நாரசிங்கீசம், பணாதரீச்சரம், பராசரேசம், பரசுராமீசம், பலபத்திரராமீசம், பாண்டவீசம், மக்கீசம், மணிகண்டேச்சரம், முத்தீசம், வயிரவீசம், வாணீசம், விடுவச்சேனீசம், வீரராகேவீசம், முதலான கோவில்கள் பல உள்ளன. இவையனைத்தும் வழிபட்டோரின் பெயர்களை நிலைக்களனாகக் கொண்டு விளங்குகின்றன.

அசைவில் ஊக்கமும் இறவாமையும் அமைந்த இடங்கள்

1153. மன்னு கின்றஅத் திருநகர் வரைப்பில்

மண்ணில் மிக்கதோர் நன்மையி னாலே
துன்னும் யானையைத் தூற்றில்வாழ் முயல்முன்
துரக்க வெய்திய தொலைவில்ஊக் கத்தால்
தன்னி லத்துநின் றகற்றுதல் செய்யும்
தான மன்றியும் தனுவெழுந் தரணி
எந்நி லத்தினுங் காண்பரும் இறவாத்
தானமென் றிவைஇ யல்பினில் உடைத்தால். 77

புண்ணிய நீர்நிலைகள்

1154. ஈண்டு தீவினை யாவையும் நீக்கி

இன்ப மேதரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னார்தமக் கிட்டசித் தியதாய்
விளங்கு தீர்த்தம்நன் மங்கல தீர்த்தம்
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்தம்முன் றுலகில்
நிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமும் முதலா
ஆண்டு நீடிய தீர்த்தம் எண் ணிலவும்
அமரர் நாட்டவர் ஆடுதல் ஒழியார். 78

77. பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற அக்காஞ்சித் திருநகர் எல்லையில், இம்மண்ணில் மிக்கதோர் நன்மையினால் விளங்கிடும் பேற்றால், நெருங்கிக் கொலை புரியும் யானையைத் தூற்றில் வாழும் ஒரு முயல், தன் ஊக்கத்தால் அவ்யானையை ஓடிச் செய்த இடமும், இறந்த உடம்புகள் மீளவும் உயிர் பெற்று எழுகின்ற ஓர் இடமும், எந்நிலத்திலும் காண்டற்கரிய இறவாத்தானம் என்ற இடமும் உள்ளன.

78. பொழிப்புரை : தம்முடன் தொடருகின்ற தீவினையாவற்றையும் நீக்கி, இன்பமே தருகின்ற புண்ணிய நீர்நிலையும், வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்துதற்குரிய புண்ணிய நீர்நிலையும், நன்மையைத் தரும் மங்கல நீர்நிலையும், தேவர்களின் காவல்மிக்க நீர்நிலையும், மூவுலகிலும் உள்ள புண்ணிய நீர்நிலைகள் எல்லாம் ஒருங்கு சுவடிய புண்ணிய நீர்நிலையும், முதலாக உள்ள அவ்விடத்து நீண்ட பெருஞ் சிறப்புடையனவாய எண்ணற்ற நீர்நிலைகள் உள்ளன. அவற்றில் தேவர்கள் நாளும் நீராடுதலை ஒழியார்.

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 945

தாமரையும் உறங்காப் புளியும்

1155. தாள தொன்றினில் மூன்றுபு மலரும்

தமனி யச்செழுந் தாமரைத் தடமும்

நீள வார்புனல் குடதிசை யோடி

நீர்க ரக்குமா நதியுடன் நீடு

நாள லர்ந்துசெங் குவளைபைங் கமலம்

நண்ப கல்தரும் பாடலம் அன்றிக்

காள மேகம்ஒப் பாள்உறை வரைப்பிற்

கண்ப டாதகா யாப்புளி உளதால். 79

வியத்தகு கிணறுகளும் குளங்களும்

1156. சாயை முன்பிணிக் கும்கிண றொன்று

தஞ்சம் உண்ணில்நஞ் சாம்தடமொன்று

மாயை யின்றிவந் துள்ளடைந் தார்கள்

வான ரத்துரு வாம்பிலம் ஒன்று

79. பொழிப்புரை : தண்டு ஒன்றில் மூன்றுமலர்கள் மலரும் பொன்னிறமாய் செழுமை மிக்க தாமரைக் குளமும், நீண்ட பெருக்குடைய நீர் மேற்குப் புறமாக ஓடிப் பின் மறைந்து போகும் பேராறும், அதனுடன் நெடுகவும் பகலில் மலரும் செங்குவளை மலரும், இரவில் மலரும் தாமரையும், நண்பகலில் மலரும் பாதிரியும், இவையன்றிக் கருமேகம் போலும் நீலநிறமுடைய பெருமாட்டியார் எழுந்தருளியிருக்கும் எல்லையில், இரவில் உறங்காத காயாத புளிய மரமும் உள்ளன.

குறிப்புரை : பகலில் தாமரையும், இரவில் குவளையும், மாலையில் பாதிரியும் மலர்வதே இயற்கை. மாறாக இருப்பன இந்நிலத்தமைந்த வியத்தகு செயல்களாம். கண்படாத புளி - உறங்காத புளி. இரவில் இம்மரத்தின் இலைகள் குவிவதில்லை ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினார். காயாப்புளி - காய்த்தல் இலாத புளி. காய்த்தல் இல்லை ஆகவே பழமும் இன்று, விதையும் இன்று, என்பதும் பெறுதும். எனவே மீள முளைத்தலும் இன்று என்பது புலனாகும். கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள திருப்பேரூரில் பிறவாப்புளி என்பது ஒன்று உண்டு என அப்புராணம் கூறுவதும் நினைவு கூர்தற்குரியது.

80. பொழிப்புரை : தன்னுள் மூழ்கினோரது உருவ நிழலை வெளித் தோன்றாதவாறு மறைக்கும் கிணறு ஒன்றும், சிறிது நீர்

மேய அவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும்

விளங்கு பொய்கையும் ஒன்றுவிண் ணவரோ
டாய இன்பம்உய்க் கும்பிலம் ஒன்றோ

டனைய ஆகிய அதிசயம் பலவால். 80

மூன்று பிள்ளைகள் முறையறக் காத்தல்

1157. அஞ்ச வான்கரத் தாறிழி மதத்தோர்

ஆனை நிற்கவும் அரையிருள் திரியும்
மஞ்ச நீள்வது போலுமா மேனி
மலர்ப்ப தங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப
நஞ்ச பில்கெயிற் றரவவெற் றரையின்
நாம மூன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை
எஞ்ச லின்றிமுன் திரியவுங் குன்றம்
எறிந்த வேலவன் காக்கவும் இசையும். 81

உண்டாலும் நஞ்சாகும் நீர் உடைய குளம் ஒன்றும், ஒரு வஞ்சமும்
இன்றித் தன்னுள் புகினும் குரங்கு வடிவாகும் ஆழ்கிணறு ஒன்றும்,
பொருந்திய அக்குரங்கு வடிவம் நீங்கக் குளித்தற்குரிய பொய்கை
ஒன்றும், தேவர்களோடு கூட்டி இன்பம் நுகரச் செய்யும் ஆழ்கிணறு
ஒன்றும் ஆக இத்தகைய வியத்தகு குளங்கள் பல உள்ளன.

குறிப்புரை : 'தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே' (தொல்.
இடை. 18) என்னும் தொல்காப்பியம் ஈண்டு அச் சொல் சிறிது என்னும்
பொருட்டாய் நின்றது.

பிலம் - ஆழமான நீர்நிலை.

81. பொழிப்புரை : அருளுடைய ஐந்து கைகளும், ஆறு
போல் பாயும் மதமும், ஆனைமுகமுமுடைய மூத்த பிள்ளையார் நின்று
காக்கவும், நள்ளிருளில், மலர்போலும் திருவடிகளில் சிலம்புகள்
ஒலித்திடத் திரிகின்ற மேகம் போலும் நீண்ட பெரும் திருமேனியையும்,
நஞ்ச வரும் பற்களை உடைய நாகத்தை யணிந்த வெற்றுத்
திருவரையையும் உடைய சூலப்படையை ஏந்திய பிள்ளையாகிய
வைரவக்கடவுள் ஓய்வின்றிக் காக்கவும், கிரவுஞ்ச மலையைப்
பிளவுபடுத்திய வேற்படையுடைய பிள்ளையார் (முருகன்) காக்கவும்,
காஞ்சி நகரம் பேறுற்றுச் சிறந்துள்ளது.

1158. சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளும்

சாத கத்தனித் தலைவரும் முதலா
நித்தம் எய்திய ஆயுள்மெய்த் தவர்கள்
நீடு வாழ்திருப் பாடியும் அனேகஞ்
சித்தர் விஞ்சையர் இயக்கர்கந் தருவர்
திகழ்ந்து மன்னுவார் செண்டுகை யேந்தி
வித்த கக்கரி மேல்கொளுங் காரி
மேவு செண்டணை வெளியுமொன் றுளதால். 82

யோக இருக்கையும் போக இருக்கையும்

1159. வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய

மற்று ளாரைத்தாங் காண்பிட முளது
சிந்தை யோகத்து முனிவரீயோ கினிகள்
சேரும் யோகபீ டமும்உள தென்றும்

82.பொழிப்புரை : சத்தியாய பெருமாட்டியை மனத்தகத்து ஒருமைப் பட எண்ணி, அதனால் பல பேறுகளையடைந்த யோகிகளும், சிவ பரம்பொருளை இவ்வகையில் எண்ணிப் பேறுபேற்ற சிவயோகிகள் முதலாக உள்ள தவத்தவர்களும், அழிவற்று, நிலமிசை நீடுவாழும் இருக்கைகளும் பல உள்ளன. சித்தர்கள், விஞ்சையர்கள், இயக்கர்கள், கந்தருவர்கள் மகிழ்வுடன் தங்கிடச், செண்டினைத் திருக்கரத்து ஏந்தி வித்தகமுடைய வெள்ளை யானை மீது எழுந்தருளி உலா வரும் ஐயனார் வந்து சேரும் செண்டணை வெளி என்பதோர் இடமும் அக் காஞ்சியில் உளது.

குறிப்புரை : தற்பரசித்தி - உயிர்கட்குத் தலைவியாராகிய இறைவியார். சிவசத்தியே பரம்பொருள் எனக் கொண்டு வழிபடுவாரின் மதம் சுத்தசாத்த மதமாகும். செண்டு அணை வெளி - யானை, குதிரைகளை நடத்தும் வெளி. மதுரையில் இத்தகைய வீதியை வெளி வீதி என்பர். இமயம் வரை சென்று தன் கொடியைப் பொறித்து மீள நினைந்த கரிகாற் பெருவளத்தான், இக்காரிக் கடவுளை வழிபட்டு இச் செண்டினைப் பெற்றான் என்பர். நித்தம் எய்திய ஆயுள் மெய்த்தவர்கள் - மந்திரம், மருந்து, யோகம் முதலியவற்றால் உடலை வலிதாக்கி நீடுவாழும் நிலைபெற்றவர்கள்.

83. பொழிப்புரை : அப்பெருநகரில் தன்னிடத்து வந்து

அந்த மில்அறம் புரப்பவள் கோயில்

ஆன போகபீ டமும்உள தாகும்

எந்தை யார்மகிழ் காஞ்சிநீ டெல்லை

எல்லை யில்லன உள்ளஆ ரறிவார். 83

உருத்திர சோலையும் பொன்னாக்கும் சிலையும்
1160. தூண்டு சோதியொன் றெழுந்திருள் துரக்கும்
சுரர்கள் வந்துகூழ் உருத்திர சோலை
வேண்டி னார்கள்தம் பிறப்பினை யொழிக்கும்
மெய்ந்நெ றிக்கண்நின் றார்கள்தாம் விரும்பித்
தீண்டில் யாவையுஞ் செம்பொனாக் குவதோர்
சிலையும் உண்டுரை செய்வதற் கரிதால்
ஆண்ட நாயகி சமயங்க ளாறும்
அகில யோனியும் அளிக்கும்அந் நகரம். 84

அடைந்தவரின் உருவம் மற்றவருக்குத் தோற்றாது, மற்றையோரைத் தாம் காணத் தெரியப் பண்ணும் இடம் ஒன்றுளது. சிந்தையில் சிவமே தெளிகின்ற யோக வாழ்வுடைய முனிவர்களும், யோகிகளைய பெண்களும் சேரும் யோக பீடமும் அங்கு உளது. எல்லையற்ற அறங்களை என்றும் புரிந்து காப்பவராய பிராட்டியார் வாழும் போகபீடமும் அங்கு உளதாகும். எந்தை பெருமானாகிய ஏகம்பர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் காஞ்சியம்பதியில் அத்தகைய வியத்தகு செயல்கள் புரியும் இடங்கள் பலவும் உள்ளன. இவற்றை முழுமையாக யார் அறிவர்? ஒருவரும் இலர் என்பது கருத்து.

குறிப்புரை : யோகினிகள் - யோகர் என்பதற்குரிய பெண்பால். அறம் வளர்க்கும் பெருமாட்டியாராக இருத்தலின், அன்னையார் இருந்த இடத்தைப் போகபீடம் என்றார். போகபீடம் - திருக்காமக் கோட்டம்.

'போகியா யிருந் துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்' (சிவஞா. சித்தியார் - சூ.1 பா.50) எனவரும் திருவாக்கை நினைவு கூரலாம்.

84. பொழிப்புரை : விளங்குகின்ற ஓர் ஒளிப்பிழம்பானது இரவில் தோன்றி இருளை நீக்குதற்கு இடனாகவும், தேவர்கள் வந்து சூழ்வுறுதற்கு ஏதுவாகவும் உள்ள உருத்திர சோலையென்னும் பூங்கா

1161. என்றும் உள்ளவிந் நகர்கலி யுகத்தில்

இலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றி றற்புலி இமயமால் வரைமேல்

வைக்க ஏகுவோன் தனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுரை செய்யத்

திருந்து காதநான் குட்பட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கிக்

குடியி ருத்தின கொள்கையின் விளங்கும். 85

வனமும், வேண்டுநர்களுடைய பிறவிப் பிணியைப் போக்க வல்ல அருள் வலிமையுடைய மெய்ஞ்ஞானியர்கள் வந்து விரும்பித் தீண்டினால் அவர் தீண்டிய அப்பொருள் யாவற்றையும் செம்மையான பொன்னாக்குவதோர் கற்சிலையும் அங்கு உண்டு. இத்தகைய சிறப்புடன் எம்மை ஆட்கொள்ளும் காமாட்சி அம்மையார் வீற்றிருந்து ஆறு சமயங்களையும் அனைத்துயிர்களையும் பாதுகாத்தருளும் அக்காஞ்சி நகரம் உளது.

85. பொழிப்புரை : என்றும் அழிவின்றி உள்ள இக்காஞ்சிநகரமானது கலியுகத்தில், ஒளி பொருந்திய வேல் ஏந்திய கரிகாற் பெருவளத் தான் என்னும் பெருவளமுடைய சோழ அரசன், திக்கெலாம் வெற்றி கொண்டு உலகினை ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டிட, வன்மையாய் திறல் உடைய புலிக்கொடியை இமயம் என்னும் பெருமலை மேல் நாட்டச் செல்பவன், தனக்கு இக்காஞ்சி நகரின் வளச் சிறப்பை முன் அங்குச் சென்று கண்ட வேடன் ஒருவன் சொல்லிட, அது கேட்ட அரசன், உடன் அங்குச் சென்று காடாக இருந்த இப்பகுதியைத் திருத்தி, நான்கு காத அளவிலான ஒரு நகரையமைத்து, அதனைச்சூழ மலை போலும் உயர்ந்த பெரு மதிலையும் அமைத்து, அங்கு மக்களைக் குடியிருத்திய சிறந்த கொள்கையால் பெருமை மிக விளங்குவது காஞ்சிநகரம் ஆகும்.

குறிப்புரை : பாண்டியன் மதுரைத் திருநகரம் கண்டமையை இங்கு நினைவு கூரலாம்.

சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழாக் காதை, வரி 95-98, அடி யார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையும் காண்க.

1162. தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்ப ராடல்

சார்ந்தசைய அதன்மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து
பண்காஞ்சி இசைபாடும் பழன வேலிப்

பணைமருதம் புடையுடைத்தாய்ப் பாரில் நீடும்
திண்காஞ்சி நகர்நொச்சி இஞ்சி சூழ்ந்த

செழுங்கிடங்கு திருமறைகள் ஒலிக்குந் தெய்வ
வண்காஞ்சி அல்குல்மலை வல்லி காக்க

வளர்கருணைக் கடலுலகஞ் சூழ்ந்தால் மானும். 86

அகழி

1163. கொந்தலர்பூங் குழல்இமயக் கொம்பு கம்பர்

கொள்ளும்பு சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதிலகழி அவர்தாந் தந்த

வாய்மைஆ கமவிதியின் வகுப்புப் போலும்

86. பொழிப்புரை : குளிர்ந்த காஞ்சி மரத்தின் மெல்லிய கிளைமேல், பூங்கொத்துக்களையுடைய அக்கொம்புகளைக் காற்று அசைத்திட, அதன் அருகில் தேன்உண்ணும் வண்டினங்கள் காஞ்சிப் பண்ணின் இசையை முரல்கின்ற மாஞ்சோலையை வேலியாக உடைய அகன்ற வயல்நிலத்தை அருகில் உடையதாய், இந்நிலவுலகில் நீடிய இயல்புடைய திண்மை மிக்க காஞ்சி நகரின் வலியால் மிகுந்த புறமதி லினைச் சூழும் செழுமை மிக்க அகழியானது, சிறந்த நான்மறைகளும் ஒலித்திடும் தெய்வத் தன்மையுடைய காஞ்சி என்னும் மேகலையை அணிந்த அல்குலையுடைய மலையரசன் மகளார் உலகினைக் காத்திடற்கு, அவர்பால் வளர்கின்ற கருணைக்கடல் உலகினைச் சூழ்ந்திருப்பது போல் விளங்கும்.

குறிப்புரை : அம்மையாரின் கருணைப் பெருக்கெனச் சூழ்ந்த அகழி அமைந்துள்ளது என்பது கருத்து.

87. பொழிப்புரை : நல்ல மலர்கள் நிரம்ப உள்ள இவ்வகழியானது, கொத்தாக அலர்ந்த மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய இமயத்தின் பூங்கொடி போலும் சாயலை உடைய அம்மையார், ஏகம்பர் ஏற்றருளுகின்ற வழிபாட்டைப் புரிந்திடும் இவ்விடத்தைக் (காஞ்சியை) காத்திட, அப்பெருமான் உலகய்ய மொழிந்த உண்மையாய் ஆகமத்தின்

அந்தமில்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி
அடைகளங்கம் அறுப்பரிதென் றறிந்து சூழ
வந்தணைந்து தன்கறுப்பும் உவர்ப்பும் நீக்கும்
மாகடலும் போலுமலர்க் கிடங்கு மாதோ. 87

திருவாயில்

1164. ஆங்குவளர் எயிலினுடன் விளங்கும் வாயில்
அப்பதியில் வாழ்பெரியோர் உள்ளம் போல
ஓங்குநிலைத் தன்மையவாய் அகிலம் உய்ய
உமைபாகர் அருள்செய்த ஒழுக்க மல்லால்
தீங்குநெறி அடையாத தடையு மாகிச்
செந்நெறிக்கண் நிகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கம்
தாங்குலவ நிலவிவளர் ஒளியா லென்றும்
தடநெடுவான் அளப்பனவாந் தகைய வாகும். 88

நெறிப்படி அமைக்கப் பெற்ற மந்திர வடிவாய் மதிலைச் சூழ்ந்த அகழியைப் போன்றது. அதுவன்றி எல்லையற்ற சீர்மையையுடைய காஞ்சியை வந்து அடைந்தார்க் கல்லது, தங்களிடத்து அடைகின்ற குற்றங்களை அறுத்தல் அரிது என்று அறிந்து இக்காஞ்சியைச் சூழ்வந்து அணைந்து, தனது கருமை நிறத்தையும் உப்புத் தன்மையையும் நீக்கிக் கொள்ளும் பெருங்கடலையும் ஒத்திருக்கும்.

குறிப்புரை : சிவவழிபாடு ஆற்றுவார் செயத்தக்க ஐவகைத் தூய்மைகளுள், இடத் தூய்மை (தான சுத்தி) என்பதும் ஒன்றாகும். வழிபாடு ஆற்றும் இடத்திற்கு வரும் இடையூறுகளைப் போக்கி, நான்கு மூலைகளிலும் தீயொளியுடன் விளங்கும் மும்மதில்களும், அவற்றைச் சூழ மூவகழிகளும் உண்டாக்கி, சத்தியாகிய காவலை மேலும் கீழும் உளவாக்கி, இவ்வாறு எல்லா வகையான காவலும் பொருந்தச் செய்து கொள்ளுதல் இடத் தூய்மையாகும். காஞ்சியைச் சூழ்ந்த அகழியும், மதிலும் அந்நகரைக் காக்க அமைந்தனவே எனினும், ஆசிரியர் சேக்கிழார் தம் பத்திமை மீதூர்வால் தற்குறிப்பேற்றமாக அம்மதிலும், அகழியும் அமைந்தவை, அம்மையார் தாம் வழிபாடு ஆற்றுகற்கென அமைத்துக் கொண்ட வழிபாட்டு இடத்திற்குக் (பூசைத் தானம்) காவலாக ஆகும் விதிப்படி அமைத்துக் கொண்ட அகழியும் மதிலும் போன்றனவாம் எனக் குறிக்கின்றார். பக்திச் சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய இடங்களுள் இதுவும் ஒன்று.

88. பொழிப்புரை : அவ்விடத்துக் காஞ்சியில் மதிலுடன்

1165. மாறுபெறல் அருங்கனக மாடம் நீடு

மணிமறுகும் நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
ஆறுபயில் ஆவணவீ திகளும் மற்றும்

அமைந்தநகர் அணிவரைகள் நடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக்

கொண்டஅனே காங்கண்ட மாகி யன்ன
வேறொருமண் ணுலகுதனில் உளதாம் என்ன
விளங்கியமா லோகநிலை மேவிற் றன்றே.89

விளங்குகின்ற வாயில்கள், அப்பதியில் வாழ்கின்ற பெரியோர்களது
உள்ளம் போல் உயர்ந்து ஓங்கியும், நிலைத்தும் இருப்பனவாய், உலகம்
உய்ய அம்மையப்பராகிய பெருமான் அருளிச் செய்திட்ட
நல்லொழுக்கம் அல்லாது, தீங்கு நெறிகள் அடையாத தடையுமாகிச்,
செம்மை நெறியுடன் விளங்கும் ஆகமநெறிகள் நிலவ, வளர்கின்ற
ஒளியினால் வானினை அளக்கும் தன்மையும் வாய்ந்தவையாகும்.

குறிப்புரை : 'அருளுடையார் உளம் அனைய
தண்ணளித்தாய்' (தி.12 பு.25 பா.5) என அப்பூதியடிகளாரின்
தண்ணீர்ப்பந்தரைப் பின்னும் குறிப்பிடுவர்.

89. பொழிப்புரை : ஈடு இணையற்ற பொன்னாலான
மாடங்களை இரு புறமும் கொண்ட அழகிய வீதிகளும், நெடிய
தெருக்களும், பல்லாற்றானும் வந்த வளங்கள் மிக்க கடை வீதிகளும்,
மற்றும் அந்நகரின் அமைப்பு, அழகிய மலைகளை நடுவே கொண்டு,
பல கூறாக விளங்கிடும் ஒன்பது கண்டங்களே அல்லாமல், அவை போல்
பல கண்டங்களாகி விளங்க, அக்காஞ்சி வேறொரு மண்ணுலகு இதனில்
உளதாம் என்ன விளங்கிய பெரியதோர் உலகம் போல் விளங்கியது.

குறிப்புரை : ஒன்பான் கண்டங்கள் - பரத கண்டம், கிம்புரு
கண்டம், அரிவருட கண்டம், இளாவிரத கண்டம், இரமிய கண்டம்,
இரணிய கண்டம், குரு கண்டம், கேதுமால கண்டம், பத்தாரசுவ கண்டம்
என்பன. கோள்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும், ஒவ்வொரு கண்டமாக வகுத்துக்
கூறல் மரபு. கண்டங்களைப் பிரிப்பன மலைகளேயாம். அவை போலக்
காஞ்சியைப் பிரிப்பன உயர்ந்த மாடங்களைக் கொண்ட வீதிகளாகும்.
அவற்றைச் சூழ இருப்பன, உலகிலுள்ள ஒன்பான் கண்டங்களேயன்றி,
மேலும் பல கண்டங்களும் சூழ அமைந்திருப்பன போல்வதாம்.

1166. பாகமருங் கிருபுடையும் உயர்ந்து நீண்ட

படரொளிமா ளிகைநிறைகள் பயில்மென் கூந்தல்
தோகையர்தங் குழாமலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி
மாகமிடை யொளிதழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்குதா ரகைஅலைய வரம்பில் வண்ண
மேகமிடை கிழித்தொழுகுந் தெய்வக் கங்கை
மேல்நதிகள் பலமண்மேல் விளங்கி ஓங்கும். 90

மறுகுதொறும் மாளிகைகள்

1167. கிளரொளிச்செங் கனகமயந் தானாய் மாடு

கீழ்நிலையோர் நீலச்சோ பானம் பூணக்
கொளவமைத்து மீதொருபாற் கன்ன சாலை
குலவயிரத் தாலமைத்த கொள்கை யாலே

மாலோகம் - மேல் உள்ள ஏழுலகங்களில் ஒன்று எனினும் அமையும். அன்று, ஏ என்பன அசைநிலை.

90. பொழிப்புரை : வீதிகளின் இருபுறங்களிலும் உள்ள உயர்ந்த நீண்ட ஒளி வீசும் மாளிகையின் வரிசைகளில் பயிலும் மிருதுவான கூந்தலையுடைய பெண்களின் கூட்டங்கள், ஓடி ஆடி நடந்து திரிதலினால், அவர்களது மார்பில் தொங்கவிடப்பெற்ற முத்து மாலைகளின் குளிர்ச்சியாய் ஒளி வீசும் வீதிகள், வானத்தின் மீது ஒளிதழைத்திட விளங்கி, நீள நிலவிய அயற் புறங்களில் உள்ள விண்மீன்கள் அலைவுற, அளவில்லாத வண்ணமுடைய மேகங்கள் இடையாகக் கிழித்துக் கொண்டு இந்நிலவுலகில் ஓடும் தெய்வ நதியாய் கங்கை முதலிய வானின் மேல் உள்ள ஆறுகள் பலவும் இந்நிலவுலகில் திரண்டு விளங்குவதை ஒத்திருக்கும்.

குறிப்புரை : மாளிகை ஒளி - விண் ஒளி தழைப்ப நிற்பது: பெண்களின் கூந்தல் அலைவு - மேகங்கள் அலைவு: முத்தின் கோவை - விண்மீன்களின் கோவை: குளிர்ந்த தன்மை துதைந்த வீதி - கிழித்து வரும் தெய்வ கங்கை முதலிய நதிகள் இந்நிலவுலகில் பலவாக விளங்குவன.

91. பொழிப்புரை : வீதிகள் தோறும் விளங்குகின்ற சில மாடங்கள் ஒளியுடைய செம்பொன்னின் மயமாய்ச் செய்யப்பட்டு, அருகிலுள்ள கீழ்

அளவில்சுடர்ப் பிழம்பானார் தம்மைத் தேடி

அகழ்ந்தேனம் ஆனானும் அன்ன மாகி
வளர்விசும்பில் எழுந்தானும் போல நீடும்

மாளிகைகள் உளமற்ற மறுகு தோறும். 91

வெண்மாடச்சிறப்பு

1168. மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட

மிசைப்பயில்சந் திரகாந்தம் விசும்பின் மீது

பொன்புரையுஞ் செக்கர்நிறப் பொழுது தோன்றும்

புனிற்றுமதி கண்டுருகிப் பொழிந்த நீரால்

வன்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர்

வளர்சடையும் இளம்பிறையுங் கண்டு கும்பிட்

டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரும்

அடியவரும் அனையவுள அலகி லாத. 92

நிலையில் நீல மணிகளினால் ஆய படிகளையுடையவாய், மேல்நிலையில் ஒரு பக்கத்தில் வயிரமணிகளால் அமைந்த சாளரத்தைக் கொண்டிருப்பன, அளவற்ற ஒளிப்பிழம்பாகி நின்றருளும் சிவபெருமானின் திருவடியையும், திருமுடியையும் தேடிக் காண்டற்கு முற்பட்ட பன்றி வடிவான திருமாலும், அன்ன வடிவான அயனும் போல்வனவாய் உள்ளன.

குறிப்புரை : மாடங்கள் செம்பொன் மயமாய் இருப்பன சிவபெருமானையும், அவற்றின் கீழுள்ள நீல நிறமுடைய படிகள் திருமாலையும், அவற்றின் மேல் நிலையிலுள்ள வயிரவொளி நிலவும் சாளரம் அயனையும் ஒத்துள்ளன. சோபானம் - படிகள்.

92. பொழிப்புரை : ஒளி விளங்கும் பல மணிகள் நெருங்கிய வெள்ளிய மாடங்கள் மேலாக விளங்கிடும் சந்திர காந்தக் கற்கள், வானத்தின் மீது பொன்னை ஒத்த செக்கர் நிறமான மாலைப் பொழுதில் தோன்றிடும் இளம்பிறையைக் கண்டு உருகிச் சொரிந்திருக்கும் நீர்மை, வலிய புலியின் தோலை ஆடையாக உடைய திரு ஏகம்பப் பெருமானின் வளர்கின்ற சடையையும் இளம்பிறையையும் கண்டு, கும்பிட்டு, அன்பு உருகி மேனியில் வடிந்திடக் கண்ணீர் சொரிந்திடும் அடியவரை ஒத்திருப்பனவாய் உள்ளன.

குறிப்புரை : வெண்மையான மாடங்கள் திருநீறணிந்த

பண்டார நிலை

1169. முகிலுரிஞ்சங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகும்
 முழுப்பளிங்கின் மாளிகைக்கள் முற்றுஞ் சுற்றும்
 நிகரில்சரா சரங்களெல்லாம் நிழலி னாலே
 நிறைதலினால் நிறைதவஞ்செய் இமயப் பாவை
 நகிலுமுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட
 நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கும்
 அகிலயோ னிகளெல்லாம் அமைத்து வைத்த
 அரும்பெரும்பண் பாரநிலை யனைய வாகும். 93

நவமணிமாரி

1170. பொற்களப மாளிகைமேல் முன்றில் நின்று
 பூங்கழங்கும் மணிப்பந்தும் போற்றி யாடும்
 விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
 விழுவனவும் கெழுவுதுணை மேவு மாதர்

அடியவர்கள். சந்திரகாந்தக்கல் - அவ்வடியவரின் கண்கள். செக்கர்வானமும் பிறையும் - இறைவனின் திருச்சடையும், அதன் கண் விளங்கிடும் பிறையும். சந்திரகாந்தக் கற்கள் நீர் பொழிதல்-அடியவர்கள் இறைவனைக் கண்டு கண் நீர் பொழிதல்.

93. பொழிப்புரை : மேகங்கள் உராய்கின்ற கொடிகள் நாட்டிய சிகரங்களை உடையவான பளிங்கினால் ஆகிய மாளிகைகள் முற்றும், அவற்றைச் சுற்றி இருக்கும் நிகரற்ற சிறப்புடைய இயங்குவனவும் நிற்பனவுமாகிய உயிர்த் தொகைகளின் நிழல் படுவதால், அம்மாளிகைகள் நிறைகின்ற தவம் செய்திடும் மலையரசன் மகளாரான காமாட்சி அம்மையாருடைய முலைபதிந்த சுவடும் வளையல்களின் தழும்பும் பூண்ட தலைவனார், நான்கு முகங்களையுடைய அயனது படைப்புத் தொழிலைப் புரிந்திடற்குக் கொடுத்திடும் உயிர்வகைகள் எல்லாவற்றையும் சேர அமைத்து வைத்த அரிய பெருங் கருவுலத்தின் சேமிப்புகள் போன்று விளங்குவன.

குறிப்புரை : பளிங்குக் கண்ணாடியால் நிலைபெறச் செய்த மாளிகைகளில் அவற்றைச் சூழ இருந்திடும் பொருள்கள் பலவும் தெரிதலால், அவை, ஏகம்பர் அயனாருக்குப் படைப்பினைச் செய்தற்கென ஆக்கி வைத்த முன்னோடியான படைப்பைப் போன்றுள்ளன.

பொழிப்புரை : பொன்னால் செய்து கலவைச் சாந்தால்

அற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்து சிந்தும்

அணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கும் அவையு மாகி
நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி யெல்லை

நவமணிமா ரியும்பொழியும் நாளும் நாளும். 94

மக்களும், மாளிகைகளும்

1171. பூமகளுக் குறையுள்ளெனுந் தகைய வான

பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்தர் அங்கண்
வந்தேறு முன்நறுநீர் வண்ட லாடத்
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசும்

சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமர்மணி நாசிகையின் மருங்கு தங்கும்

கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். 95

மெழுகிய மாளிகைகளின் மேன்முற்றத்தில் நின்று, பூங்கழங்குகளையும் மணிப் பந்துகளையும் இறைவனின் பொருள் சேர் புகழைப் போற்றி ஆடுகின்ற வில்போலும் அழகிய புருவமுடைய பூங்கொடி போன்ற பெண்கள், தம் பொன்னின் அணிகலன்கள் விளையாட்டின் விரைவால் சிந்தப்பெற்று விழுவனவும், தம் உயிர்த் துணையான கணவருடன் அன்பு முதிர்வால் கொண்ட கலவியினில் அன்பின் விளைவால் சிந்திடுகின்ற அழகிய மணிகளைத் தோழியர் எடுத்து மீளவும் தொகுத்திடும் மணிகளுமாகி இவ்வகையால் அங்கு நல்ல பொன் மழையே பொழிவதன்றிக் காஞ்சி நகர எல்லையில் நவரத்தினங்களின் மழையும் நாளும் பொழியும்.

குறிப்புரை : மேல் மாடத்தில் தோழியர்களுடன் ஆடும் விளையாட்டானும், தம்புலவியானும் கழன்று சிந்திடும் பொன் அணிகளும், மணிகளும் கீழ் வீழ்தல், பொன் மழையும் மணி மழையும் போல்வன வாயின.

95. பொழிப்புரை : திருமகளுக்கு உறைவிடம் எனும் தகவுடையதான பொன்னாலாய மாடங்களின் மேல், நிலாமுற்றத்தில் பொலிவுற நின்று, பெரிய மகர குண்டலங்களை அணிந்த பெண்கள், அங்குத் தங்கள் கணவர் வந்து ஏறிடு முன்னர், அவர்மேல் நறிய வாசனையுடைய நீரைச் சொரிந்து வண்டல் என்னும் விளையாடல் புரிதற்காக, அவர்கள் கையில் கொண்ட தூய மணியும் பொன்னும் சேர்ப்புனைந்து செய்த உள் துளைகளையுடைய நீர்தாவும் துருத்தியினின்றும் வீசும் ஒளியையுடைய

1172. இமமலிய வெடுத்தநெடு வரைகள் போல

இலங்குசுதைத் தவளமா எரிகைநீள் கோட்டுச்
சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணும்

தெரிவரிய தூய்மையினால் அவற்றுள் சேர்ந்து
தமார்களுடன் இழிந்தேறு மைந்தர் மாதர்

தங்களையும் விசும்பிடைநின் றிழியா நிற்கும்
அமரரையும் அரமகளிர் தமையும் வெவ்வே

றறிவரிதாந் தகைமையன அனேகம் அங்கண். 96

1173. அரவநெடுந் தேர்வீதி அருகு மாடத்

தணிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட
விரவுமர கதச்சோதி வேதித் திண்ணை

விளிம்பினொளி துளும்பமுறைப் படிமீ தேறுங்

செங்குங்கும நீரின் துளிகள் தோய்ந்துள்ள, அம்மாளிகைகளின் அழகிய மணிகள் பதித்த நாசிகைகளின் அருகில் தங்கும் கருமேகங்கள், சிவந்த மேகங்களாகித் தோன்றும்.

குறிப்புரை : நாசிகை - மாடங்கள் மேல், மூக்குப் போல் அமைந்த நீண்ட பகுதிகள். இதனால் உள்ளிடம் காற்று இயக்கத்திற்கு ஏதுவாகும். நாளம் - துருத்தி. மகளிர் தம் கணவர் மீது சொரிதற்கென வைத்திருந்த செங்குங்கும நீர், ஆங்காங்குச் சிந்திக்கிடப்ப, அந்நீர் மேல் படிந்த மேகங்கள் செந்நிறம் உடையனவாய்க் காட்டின.

96. பொழிப்புரை : பனி மூடுமாறு உயர்ந்து நீண்ட மலைகளைப் போல் விளங்குகின்ற சுண்ணச் சாந்து பூசிய வெள்ளிய மாளிகைகளின் நீண்ட சிகரங்களின் உச்சியை அடைவதற்காக அமைந்த படிகளின் நிரையையும், வானுலகினையும் வேறாகப் பிரித்து அறிய முடியாத வாறு உள்ள தூய்மையினால், அப்படிக்கட்டினில் இருந்து தம் சுற்றத் தவர்களுடன் இறங்கி ஏறும் ஆண்களையும் பெண்களையும், வானில் நின்று இழிந்து இந்நிலவுலகில் வருகின்ற தேவர்களையும் தேவப் பெண்களையும் பிரித்து அறிதற்கு அரிதாக, மாளிகைகள் பல அமைந்துள்ளன.

குறிப்புரை : இமம் - பனி. இடப்பொலிவானும், அவ்விடத்து இயங்கும் ஆடவர், மகளிர் தோற்றப் பொலிவாலும், தேவர் இவர், மண்ணுலகத்தவர் இவர் என வேறுபிரித்தறிய இயலாதவாறு மாடங்கள் உள.

97. பொழிப்புரை : ஒலி நிரம்பிய நெடுந்தோர்கள் ஓடிடும்

குரவமரும் குழல்மடவா ரடியி லூட்டும்

குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம்

பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும்

பவளநறுந் தளிரனைய பலவும் பாங்கர். 97

ஒலிகள்

1174. வெம்புசினக் களிற்றதிர்வும் மாவின் ஆர்ப்பும்

வியனெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் விழுவ றாத

அம்பொன்மணி வீதிகளில் அரங்கி லாடும்

அரிவையர்நூ புரஒலியோ டமையும் இம்பர்

உம்பரின்இந் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ

உயர்இரவி மாக்கலிப்பும் அயனூர் தித்தேர்

பம்பிசையும் விமானத்துள் ஆடுந் தெய்வப்

பாவையர்நூ புரஅரவத் துடனே பல்கும். 98

வீதியின் அருகில் விளங்கும் மாடத்தில், மணிகள் பதித்த கோபுரத்தின் அயலே அகன்று நீண்டு விளக்கமுறும் பச்சை நிற ஒளிபரப்பிடும் மரகதத் தினாலான திண்ணைகளின் விளிம்பில், ஒளியமைந்த படிகள் மீது முறையாக மேலேறுகின்ற குரவமலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய பெண்கள், தம் காலில் பூசிய செம்பஞ்சுக் குழம்பின் சுவடுகள் பதித்த கோலமானது, கருநெடுங்கடலின் மீது விளங்கித் தோன்றும் பவளக் கொடியின் வாசனையுடைய தளிர்களைப் போன்று விளங்குகின்றன.

குறிப்புரை : வியல்வாய் - அகன்ற இடம். 'வியலென் கிளவி அகலப் பொருட்டே' (தொல்.சொல்.உரி.66) என்னும் தொல்காப்பியமும். திண்ணைகளின் மரகத ஒளி படிகளில் வீச, அவை கடல் நிறமானது. அப்படிகளில் ஏறிய பெண்களின் அடிச்சுவடுகளின் செம்பஞ்சுக் குழம்பினால் அவை பவளக் கொடிகளின் தளிர் போல்வன ஆயின.

98. பொழிப்புரை : சினம் மிகுந்த யானைகளின் அதிர்வும், குதிரைகளின் கனைப்பும், அகன்ற பெரும் தேர் உருள்களின் (சக்கரங்கள்) ஓசையும், விழாக்கோலம் நீங்காத அழகிய பொன் வீதிகளில் அமைந்துள்ள நாட்டிய மேடைகளில் ஆடுகின்ற பெண்களுடைய சிலம்போசையுடன் இந்நகரம் இங்கு அமைந்திருக்கும். வானுலகிலுள்ள தேவேந்திரனது ஐராவத யானையின் ஓசையும்,

அந்தணர்

1175. அருமறைஅந் தணர்மன்னும் இருக்கை யான
 ஆகுதியின் புகையடுத்த அம்பொன் மாடப்
 பெருமறுகு தொறும்வேள்விச் சாலை யெங்கும்
 பெறுமனிப்பா கங்கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர்
 வருமுறைமை அழைத்துவிடு மந்திரம்எம் மருங்கும்
 வானவர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றில்
 திருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கும் எல்லாத்
 தேவரையும் அணித்தாகக் கொண்டு செல்லும்.

தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த ஞாயிற்றினது தேரிற்பூட்டிய குதிரைகளின் கனைப்பும், நான்முகனது உள்தியாகிய தேர் உருளையின் ஓசையும், தேவ விமானங்கள் மீதுநின்று ஆடுகின்ற தெய்வப் பெண்களுடைய சிலம்பின் ஓசையுடன் இந்நகரின் மேலுள்ள தேவலோகம் விளங்கி நிற்கும்.

குறிப்புரை : காஞ்சியில் யானை, குதிரை, தேர் ஆகியவற்றின் ஒலிகளுடன், நாட்டிய மேடையில் காணும் சிலம்போசையும் இணைந்து ஒலிக்கின்றன. இவை இம்பரில் (இவ்வுலகில்) கேட்பன. இவற்றுடன் உம்பரில் (தேவலோகத்தில்) இந்திரனின் ஐராவத ஓசையும், கதிரவனின் குதிரை ஒலியும், அயனது தேர் உருளின் ஓசையும், தேவப் பெண்கள் நடனமாடுங்கால் ஏற்பட்ட சிலம்போசையுடன் கூடி ஒலிக்கின்றன. இவ்வாற்றான் காஞ்சியும் விண்ணுலகும் ஒலிவகையானும் ஒப்ப விளங்குமாற்றை அறியலாம்.

99. பொழிப்புரை : அரிய மறைகளை ஓதிடும் அந்தணர்கள் வாழும் இருப்பிடங்களாய், வேள்விப்புகை பரந்திடும் அழகிய பொன் மாடங்கள் நிறைந்த பெருவீதிகள் தோறும், வேள்விச் சாலைகளில் எங்கும் தேவர்கள் பெறத்தகும் அவிர்பாகத்தைக் கொடுத்திடும் தகுதியை உடைய பெரியோர்கள், அவ்வத் தேவரையும் அங்கு வருமாறு முறை மையாக அழைத்திடச் சொல்லப்படும் மந்திரங்கள், எப்பக்கங்களிலும் சென்று, தேவர் தலைவரான ஏகம்பப் பெருமானின் திருமுற்றத்தில் திருமலிந்த பொற்கோபுரத்து வாய்தலில், நெருங்கி இருக்கின்ற எல்லாத் தேவரையும் தம் பக்கமாக உள்ள வேள்விச் சாலைக்கு அழைத்துக் கொண்டு செல்லும்.

குறிப்புரை : வழிபடுதற்கும் திருத்தொண்டு செய்தற்குமாகத் திருக்கோயிலின் திருமுன்பு இருக்கும் தேவர்களில், உரியவர்களை வேள்விச் சாலையில் ஒலிக்கக் காணும் மந்திரங்கள் அழைத்துச் செல்லும். வேள்வியில் இடப்படும் உணவு அவி எனப்படும். அவ் வுணவு

1176. அரசர்குலப் பெருந்தெருவும் தெற்றி முற்றத்
தாயுதங்கள் பயிலும்வியல் இடமு மங்கண்
புரசைமதக் கரிகளொடு புரவி யேறும்
பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய வெங்கும்
விறைசெய்நறுந் தொடையலங்கல் குமரர் செய்யும்
வியப்புறுசெய் தொழில்கண்டு விஞ்சை விண்ணோர்
நிறைசெறியும் விமானஞர் திகளின் மேலும்
நிலமிசையும் பலமுறையும் நிரந்து நீங்கார். 100

வணிகர்

1177. வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள்
விரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க
வயினிலவு மணிக்கடைமா நகர்கள் எல்லாம்
வனப்புடைய பொருட்குலங்கள் மலிதலாலே

அவ்வத் தேவருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கப் பெறுதலின் அவிர்ப்பாகம்
எனப்படும்

இது முதலாக வரும் மூன்று பாடல்களும் கூறியது கூறலும்,
யாப்பு அமைதி கெட்டிருப்பதும், சொல்வழக்குச் சிறப் பின்மையும் கொண்டு
வெள்ளிப் பாடல்களாக இருக்கலாம் எனச் சிவக்கவிமணியார்
(பெரிய.பு.உரை) கருதுவர்.

100. பொழிப்புரை : அரச மரபினர்கள் வாழும் பெரிய
வீதிகளிலும் சித்திர கூடங்களிலுள்ள முற்றங்களில் போர்க் கருவிகளைப்
பயிலும் பெரிய இடங்களிலும், அவ்விடத்துக் கயிற்றையுடைய மதயானை
களையும் குதிரைகளையும் ஏறி நடாத்தும் பொற்புடைய வீதிகளிலும்,
பிறவிடங்களிலும் பொலிவுமிகுமாறு, அழகு பொருந்திய வாசனை யுடைய
இனிய மலர் மாலைகளையும், மணி மாலைகளையும் சூடிய அரசினங்
குமரர்கள் செய்திடும் வியக்கத்தக்க படைத் தொழில்களைக் கண்டு,
விஞ்சையர்களும் வானோர்களும் நிரையாக வந்து தாம் ஊர்ந்து வரும்
விமானங்களின் மேலும், ஊர்திகளின் மேலும் நிலத்திலும் பல முறையும்
நின்று வியப்புடன் நோக்கியவர்களாய்க் கூடி நீங்காது நிற்பர்.

குறிப்புரை : தெற்றி - சித்திர கூடங்கள். புரசை - யானையின்
கழுத்தில் கட்டப்படும் கயிறு.

101. பொழிப்புரை : ஒளிமிகுந்த பல மணிகளால் விளங்கிய

கயிலைமலை யார்கச்சி ஆலயங்கள் பலவுங்
கம்பமுமே வியுதன்மை கண்டு போற்றப்
பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் தங்கப்
பயில்அளகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும். 101

வேளாளர்

1178. விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண்
விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி
மழஇளவெண் திங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன்
மலைவல்லிக் களித்தவள ருணவின் மூலந்
தொழவுலகு பெறுமவள்தான் அருளப் பெற்றுத்
தொன்னிலத்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை
உழவுதொழி லாற்பெருக்கி உயிர்க ளெல்லாம்
ஓங்கவருந் தருமவினைக் குளரால் என்றும். 102

அணி கலன்களை அணிந்த வணிகமக்கள், தம்பால் பொருந்திய செல்வங்
களின் வளத்தினைப் பெருக்கும் செல்வம் மிகுந்த இடங்கள் மிக்க, மணிகள்
பதித்த முதல் வாயிலையுடைய மாளிகைகள் எல்லாம், வனப்புடைய பொன்
மணி முதலாய் பொருட் குவியல்கள் விளங்கி மலிந்திருப்பதால், அவை,
திருக்கயிலாய மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான், காஞ்சியில்
உள்ள பல திருக்கோவில்களிலும் ஏகம்பத்திலும் வீற்றிருக்கும்
தன்மையைக் கண்டு, நிதியின் தலைவனான குபேரன், தான் அங்கு வந்து
தங்குவதற்காக, தனது அளகாபுரி எனும் உலகைக் காஞ்சியில் பல வடிவில்
வணிகர் வீதியில் வகுத்து வைத்தான் எனும் தன்மையைக் காட்டுவன.

குறிப்புரை : வெயில் - ஒளி. வெறுக்கை - செல்வம்.

102. பொழிப்புரை : திருவிழாக்கள் எந்நாளும் மலிந்த
திருவுடைய காஞ்சியம்பதியின் எல்லையில், வேளாளர்கள் எனப்படும்
உயர்ந்த குடியில் தோன்றிய பெருஞ் செல்வர்கள், விளங்கிடும் சடையில்
இளவெண் திங்களைச் சூடிய ஏகம்பர், செம்பொன் வடிவான இமய
மலையில் தோன்றிய அம்மையாருக்குக் கொடுத்தருளிய இரு நாழி
நெல்லையும் அப்பெருமாட்டியைத் தொழுதலினால் உவந்து தம்மிடம்
கொடுத்தருள, அதனை வித்தாகக் கொண்டு, பழமையாக நீடித்த உலகத்து
விளங்கிய பயிர்களை, மறைகளால் சிறப்பிக்கப்பெறும் உழவின்
தொழிலாற் பெருகச் செய்து, உயிர்கட்கெல்லாம் உணவு கொடுத்துப்
பேணிவரும் அறச்செயலுக்கு என்றும் உரியவர்களாவர்.

1179. ஓங்கியநாற் குலத்தொவ்வாப் புணர்வில் தம்மில்
 உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதி
 தாங்குமுமிப் பிறந்தகுல பேத மெல்லாம்
 தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கள் மேவி
 ஆங்குநிறை கிளைபயின்று மரபி னாற்ற
 அடுத்தவினைத் தொழில்முறைமை வழாமை நீடு
 பாங்குவளர் இருக்கைநிலை பலவும் எல்லாம்
 பண்புநீ டியவுரிமைப் பால அன்றே. 103

வீதிகளின் சிறப்பு

வேறு

1180. ஆதி மூதெயில் அந்நகர் மன்னிய
 சோதி நீள்மணித் தூபமுந் தீபமும்
 கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில்
 வீதி நாளும் ஒழியா விழாவணி. 104

குறிப்புரை: தருமவினை - வேளாண்மை. ஆல் அசைநிலை. பெரு மாட்டியார் இறைவரிடம் பெற்ற இரு நாழி நெல்லையும், அப்பெரு மாட்டியின் அருளால், தாம் பெற்றவர்கள் வேளாளர்கள். அத்தகைய சிறப்பால் உழவுத்தொழிலைப் பேணிவளர்த்து, உயிர்கட்கு உண்டி வரும் சிறப்புடையார்.

103. பொழிப்புரை : உயர்வான இந்நான்கு மரபிலும், தத்தம் குலத்திற்கு ஒவ்வாத கூட்டுறவால் தோன்றிய ஆணும் பெண்ணும், உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதிகளாகி, தத்தம் தகைமைக் கேற்ற தனியான இடங்களில் பொருந்தி, அங்குத் தம் சுற்றத்தாருடன் சேர்ந்து, தத்தமக்கு ஏற்ற தொழில்களைச் செய்து, குணம் பெருக வாழ்ந்து வரும் உரிமையுடையவர்களாய் விளங்கினர்.

குறிப்புரை : 'இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்' (குறள், 133) என்பர் திருவள்ளுவர். இவ்வகையால் இம்மக்கள் உயர்வும் தாழ்வும் பெறலாயினர்.

104. பொழிப்புரை : தோற்றமில் காலத்தவரான இறைவரின் முதிய மதில் சூழ்ந்த அக்காஞ்சி எனும் நகரில் விளங்கும் வீதிகள், நீண்ட ஒளியையுடைய மணித்தூபமும், விளக்கும், குறைவிலாத இசைக்

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 963

1181. வாயில் எங்கணுந் தோரணம் மாமதில்
ஞாயில் எங்கணுஞ் சூழ்முகில் நாள்மதி
தோயில் எங்கணும் மங்கலம் தொண்டர்க்கு
கோயில் எங்கணும் உம்பர் குலக்குழாம். 105

1182. வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன
மாத ரோதி மலரே பிணியன
காதல் வீதிவி லக்கே கவலைய
சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. 106

கருவிகளும், கொடியும் நிறைந்து, நாளும் விழாக் கோலம் பூண்டு நிற்பன.

குறிப்புரை : நறுமணம் புகைத்தற்குரிய தூபங்களும், ஒளி விளக்குகளும் மணிகளால் செய்யப்பட்டிருத்தலின், 'சோதிநீள் மணித் தூபமும் தீபமும்' என்றார்.

105. பொழிப்புரை : அந்நகர மாளிகையின் வாயில்கள் எங்கும் தோரணங்கள் சிறப்புற உள்ளன. பெருமதிலின் உறுப்புகள் எங்கணும் மேகங்கள் சூழ்வன. இளம் பிறை தோயும் மாடங்கள் எங்கும் மங்கலம் நிரம்பிய நற்செயல்கள் நிகழ்வன. தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வலம் வரும் கோயில்கள் எங்கும், தேவர்களின் கூட்டங்கள் வந்து சேர்வன.

106. பொழிப்புரை : மறையவர்கள் இயற்றும் வேள்விகளே தீயினைக் கொண்டிருப்பன. மகளிர் தம் கூந்தல்களில் உள்ள மலர்களே பிணிப்புடையன. விருப்பமிகும் வீதிகளில் குறுக்கிடும் சிறுசிறுவீதிகளே கவலையுடையன. மாமரங்களும், குருக்கத்தி மலர்களுமே புறஞ் சூழ்வன.

குறிப்புரை : தீயன என்னும் தொடர், தீமை உடையன, நெருப்பையுடையன என இருபொருள்பட நின்றது. இவற்றுள் வேள்வித் தீயே (தீயன) நெருப்புடையன என்பதால் பிற தீமைகள் எவையும் இல்லை என்பது பெறப்படுகிறது. பிணியன என்பது கட்டப்படுவன, பிறரால் கட்டுப்படுத்தப்படுவன என இருபொருள்பட நின்றது. பெண்களின் கூந்தலில் உள்ள மலர்களே (பிணியன) கட்டப்பட்டன என்பதால் பிறர் எவராலும் அந்நாட்டு மக்கள் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை என்பது விளங்குகின்றது. எனவே 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' (தி.6 ப.98 பா.1) எனும் உணர்வோடு வாழ்கின்றார்கள் என்பது கருத்தாகின்றது.

1183. சாய லார்கள் நுசுப்பே தளர்வன

ஆய மாடக் கொடியே அசைவன

சேய ஓடைக் களிநே திகைப்பன

பாய சோலைத் தருவே பயத்தன.

107

கவலைய என்பது கவலைக்கு உரியன, கவர்த்த வழிகளையுடையன என இருபொருள் பட நின்றுது. இங்கு வீதிகளில் ஆங்காங்கு குறுக்கிடும் சிறுசிறு வீதிகளே வழிச்செல்வார்க்கு கவர்த்தலைத் தருவன என்பதால் இந்நகரில் உள்ளார் எவரும் மனக்கவலையின்றி வாழ்கின்றனர் என்பது தெரிகின்றது. புறஞ்சூழ்வன என்பது நகரின் புறத்தே இருப்பன, புறங்கூறுதலுடையன என இரு பொருள்பட நின்றுது. இங்கு மாதவியும், குருக்கத்தியுமே நகர்ப்புறத்து (புறஞ்சூழ்வன) இருப்பன என்பதால், இந்நகரில் புறங்கூறுவார் எவரும் இலர் என்பது புலனாகின்றது.

107. பொழிப்புரை : மயிலின் சாயலையுடைய பெண்களின் இடைகளே தளர்ச்சியுடையன. அப்பெண்கள் மாடங்களில் நாட்டிய கொடிகளே அசைவன. சிவந்த நெற்றிப் பட்டங்களையுடைய யானைகளே மயங்குவன. பரவியிருக்கும் நல்ல சோலைகளில் உள்ள மரங்களே பயனுடையன.

குறிப்புரை : தளர்தல் என்பது இளைத்தல், வருந்துதல் என இருபொருள்பட நின்றுது. இங்கு மகளிரின் இடைகளே இளைத்திருப்பன. (தளர்வன) என்பதால், இவையன்றி அந்நாட்டில் உள்ளார் எவரும் வேறுபிற காரணங்களால் இளைத்தலில் என்பது பெறப்படுகின்றது. அசைவன என்பது அசைதல், வருந்துதல் என இரு பொருள்பட நின்றுது. இங்கு மாடத்திலுள்ள கொடிகளே அசைக்கின்றன என்பதால் அந்நகரிலுள்ளார் எவருக்கும் வேறு பிற வருத்தமே இல்லை என்பது பெறப்படுகின்றது. அசைதல் பண்டை நிலைமை கெட்டு வேறொரு வாறாகி வருந்துதல் (தொல்.பொருள்.மெய்ப்ப.5) எனப் பேராசிரியர் உரைத்தமையும் காண்க. திகைப்பன என்பது அவ்வத் திசைகள், மயங்குதல் என இரு பொருள் பட நின்றுது. இங்கு யானைகளே அவ்வத் திசைகளிலும் (திகைப்பன) இருப்பன என்பதால், அந்நகரிலுள்ளார்க்கு வேறு பிற மயக்க நிலை இல்லை என்பது பெறப்படுகின்றது. பயத்தன என்பது பயனை உடையது, பயத்தை உடையது என இரு பொருள்பட நின்றுது. இங்கு மரங்களே பயன் தருவனவாய் (பயத்தன) உள்ளன என்பதால் இந்நகரிலுள்ளார் எவர்க்கும் அச்சப்படுத்தற்குரிய எதுவும் இன்று என்பது பெறப்படுகின்றது. பயன் - காய்கனி முதலாயின. 'பயன்மரம்' (குறள், 216)

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் 965

1184. அண்ண லார்அன்பர் அன்பேமுன் ஆர்த்தன
தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகளன
வண்ண நீள்மணி மாலையே தாழ்வன
எண்ணில் குங்குமச் சேறே இழுக்கின. 108

1185. வென்றி வானவர் தாம்விளை யாடலும்
என்றும் உள்ளவர் வாழும் இயற்கையும்
நன்றும் உள்ளத்து நண்ணினார் வேட்கைகள்
ஒன்றும் அங்கொழி யாவகை உய்ப்பது. 109

என்றும், 'மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால்' (குறள், 217) என்றும் திருவள்ளுவர் கூறுவனவும் இங்கு நினைவு கொளற்குரியன.

106. பொழிப்புரை : சிவபெருமானிடத்து அன்பு பூண்டொழுகும் அன்பர்களின் அன்பே முதன்மையாக ஆர்ப்பன. குளிர்ந்த நறிய செழுமை மிக்க மகரந்தப் பொடிகளே துகளாவன. அழகிய நீண்ட மணி மாலையே தாழ்வன; அளவற்ற குங்குமக் குழம்பின் சேறே வழக்கு தலையுடைய.

குறிப்புரை : ஆர்த்தல் என்பது ஒலித்தல், கட்டப்படுதல் என இரு பொருள்பட நின்று. இங்குப் பெருமானின் அன்பர்களிடத்திலேயே ஒலி எழுந்தன என்பதால், அங்குள்ள உயிர்கள் எவையும் வினையால் கட்டப்படுவனவல்ல என்பது பெறப்படுகின்றது. அன்பர்கள் ஆர்த்தல் என்பது அன்புமீதுார்வினால் பெருமானை நோக்கி ஆடுதலும், பாடுதலுமாய் நிற்பதேயாம். ஆர்த்தல் கட்டப்படுதல், 'ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட' (தி.8 ப.7 பா.12) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. துகள் என்பது பொடி, புழுதி என இருபொருள்பட நின்று. இங்குப் பூந்தாதுக்களே பொடியாக உதிர்ந்து கிடக்கின்றன என்பதால் வேறு பிறவற்றால் வரும் புழுதிகள் இல்லை என்பது பெறப்படுகின்றது. தாழ்வன என்பது தொங்குதல், கீழ்நிலைப்படுதல் என இருபொருள் பட நின்று. இங்கு மணிகளால் ஆய மாலையே தொங்குகின்றன என்பதால், ஏனைய உயிரினங்கள் தம்நிலையில் தாழ்ந்து நிற்கவில்லை என்பது பெறப்படுகின்றது. இழுக்குதல் என்பது வழக்குதல், குற்றமுடையதாதல் என இருபொருள்பட நின்று. இங்குத் தெருவில் உள்ள குங்குமச் சேறே வழக்குகின்றன என்பதால், வேறு இழுக்குடைய (குற்றமுடைய) பொருள்கள் எவையும் இல்லை என்பது பெறப்படுகின்றது.

109. பொழிப்புரை : வென்றி பொருந்திய தேவர்களைப்

966

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் (பன்னிரண்டாம்)

1186. புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ்
 பரம்பு நீள்புவ னம்பதி னான்கினும்
 வரம்பில் போக வனப்பின் வளமெலாம்
 நிரம்பு கொள்கலம் என்ன நிறைந்ததால். 110

திருக்குறிப்புத் தொண்டனார்
 வேறு

1187. அவ்வகைய திருநகரம்
 அதன்கண்ணொரு மருங்குறைவார்
 இவ்வுலகில் பிறப்பினால்
 ஏகாலிக் குலத்துள்ளார்
 செவ்வியஅன் புடைமனத்தார்
 சீலத்தின் நெறிநின்றார்
 மைவிரவு கண்டரடி
 வழித்தொண்டர் உளரானார். 111

போல விளையாட்டயர்தலையும், உடல் அழிவின்றி (காயசித்தி) என்றுமுள்ளவர்களாயிருக்கும் சித்தர்களைப்போல வாழும் இயல்பினையும், நன்மைகள் பலவும் பெற விரும்பும் திருவுள்ளமுடைய வர்கள் தாம் வேண்டியவாறு பெற வழங்கும் வள்ளன்மையும் உடையது அக் காஞ்சி மாநகரம் ஆகும்.

110. பொழிப்புரை : முப்புரங்களையும் வென்றவராய சிவபரஞ்சுடர் வீற்றிருக்கும் காஞ்சிபுரம், புகழ் விளங்கும் பதினான்கு உலகங்களிலும் காணப்படும் அளவுகடந்த போகங்களுக்குரிய வனப்புமிகுந்த வளங்கள் யாவற்றையும் கொண்டிருக்கும் ஒரு கொள்கலமாக விளங்குவதாகும்.

111. பொழிப்புரை : அவ்வகையான திருவுடைய காஞ்சி நகரின் ஒரு புறமாக வாழ்பவர், இவ்வுலகத்தில் பிறப்பினால் ஏகாலியர் குலத்தில் தோன்றியவர், செப்பமாய அன்புடைய மனமுடையவர், சிவ பெருமானை உளங்கொண்ட சீலமுடையவர், கருமை பொருந்திய கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளில் வழிவழியாகத் தொண்டு செய்து வரும் வழியடிமைத் தொண்டராக வாழ்பவர் ஒருவர் உளரானார்.

குறிப்புரை : ஏகாலியர்குலம் - வண்ணார் மரபு.

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

967

1188. மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின்

மனமுதலா யினமூன்றும்

அண்ணலார் சேவடியின்

சார்வாக அணைவிப்பார்

புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக்

குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத்

திண்மையினால் திருக்குறிப்புத்

தொண்டர்எனுஞ் சிறப்பினார்.

112

தொழில்

1189. தேரொலிக்க மாவொலிக்கத்

திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி

ஊரொலிக்கும் பெருவண்ணார்

எனவொண்ணா உண்மையினார்

நீரொலிக்க அராவிரைக்க

நிலாமுகிழக்குந் திருமுடியார்

பேரொலிக்க உருகுமவர்க்

கொலிப்பர்பெரு விருப்பினோடும்.

113

112. பொழிப்புரை : இவர் இந்நிலவுலகில் தோன்றிய பின்னர், மனம், மொழி, மெய் ஆகிய முக்கருவிகளையும் சிவபெருமானின் திருவடிகளிலேயே அணைவிப்பார். எம்பிராற்கு ஆளாகும் புண்ணியமுடைய மெய்யடியார்களின் திருக்குறிப்பைத் தாமாகவே உணர்ந்து, அவர்க்குத் தொண்டு செய்து போற்றிடும் நிலையாய் திண்மையினால், திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்று அழைக்கப்படும் சிறப்பினை உடையவர்.

குறிப்புரை : திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்பது காரணப் பெயராம். இயற்பெயர் தெரிந்திலது.

113. பொழிப்புரை : தேர்கள் ஒலிக்கவும், குதிரைகள் கனைத்து ஒலி செய்யவும், திசைகளில் எல்லாம் சென்று பறக்கின்ற புகழுடையதாய் காஞ்சி நகரில் உள்ளார்தம் உடைகளையெல்லாம் அழுக்கு நீக்கித் தந்துதவும் வண்ணார் என அழைக்கப்பெறும் தொழிற் சிறப்புடைய இவர், கங்கை நீர் ததும்பி ஒலித்திடப், பாம்பு இரைந்திட, இளம்பிறையின் ஒளி பாருந்திய திருச்சடையையுடைய பெருமானின் திருப் பெயர் ஒலித்திட, உருகுகின்ற அடியார்களுக்கு அவர்களின் உடைகளை அழுக்கு நீங்க ஒலித்துக் கொடுக்கும் விருப்பினோடும்.

1190. தேசுடைய மலர்க்கமலச்

சேவடியார் அடியார்தம்

தூசுடைய துகள்மாசு

கழிப்பார்போல் தொல்லைவினை

ஆசுடைய மலம்மூன்றும்

அணையவரும் பெரும்பிறவி

மாசுதனை விடக்கழித்து

வருநாளில் அங்கொருநாள்.

114

இறைவன் வருதல்

1191. பொன்னிமயப் பொருப்பரையன்

பயந்தருளும் பூங்கொடிதன்

நன்னிலைமை அன்றளக்க

எழுந்தருளும் நம்பெருமான்

தன்னுடைய அடியவர்தம்

தனித்தொண்டர் தம்முடைய

அந்நிலைமை கண்டன்பர்க்

கருள்புரிவான் வந்தணைவார்.

115

114. பொழிப்புரை : ஒளி பொருந்திய தாமரை மலர் போலும் சேவடிகளையுடைய சிவனடியார்களின் அழுக்குடைய ஆடைகளின் மாசினைத் தாம் நீக்குவார் போன்றே, பழையதாகிய பழவினை பற்றிவரும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களும் பொருந்துவதால் வருகின்ற பெரும் பிறவியாய் கட்டினைத் தமது தொண்டால் நெகிழக் கழித்து வருகின்ற நாள்களில், ஒருநாள்.

குறிப்புரை : தொல்லைவினை - மூலகன்மம். இது மும்மலவினையால் வருவது, பிறவிக்கு ஏதுவாயது. தூசு - ஆடை. துகள் மாசு கழிப்பார் என்னாது கழிப்பார் போல் என்றது அவர் கழித்து வந்தது புறப்பார்வைக்கு ஆடையின் மாசாகத்தோன்றினும், அகப்பார்வையில் பிறவிமாசேயாம் என்பது தோன்ற நின்றது.

115. பொழிப்புரை : பொன் போல் விளங்கிடும் இமயமலை அரசரின் திருமகளாராய் பூங்கொடி போன்ற உமையம்மையாரது தவநிலையை உலகவர் அறிய எழுந்தருளிவந்த பெருமான், தன்னுடைய அடியவர்களின் தனித்தொண்டரான திருக்குறிப்புத்

திருமேனி நலம்

1192. சீதமலி காலத்துத்

திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பால்

ஆதுலராய் மெலிந்துமிக

அழுக்கடைந்த கந்தையுடன்

மாதவவே டந்தாங்கி

மாலறியா மலரடிகள்

கோதடையா மனத்தவர்முன்

குறுநடைகள் கொளக்குறுகி. 116

1193. திருமேனி வெண்ணீறு

திகழ்ந்தொளிர்நங் கோலத்துக்

கருமேக மெனஅழுக்குக்

கந்தையுடன் எழுந்தருளி

வருமேனி அருந்தவரைக்

கண்டுமனம் மகிழ்ந்தெதிர்கொண்

டுருமேவும் மயிர்ப்புளகம்

உளவாகப் பணிந்தெழுந்தார்.

117

தொண்டரின் அன்புமிகுந்த நிலையினைக் கண்டு, அவ்வன்பருக்கு அருள் புரிந்திட வேண்டி வந்தணைந்தார்.

116. பொழிப்புரை : குளிர் மலிந்த மாரிக்காலத்தில், திருக்குறிப்புத் தொண்டரிடத்து, யாவரும் பேணுதல் இன்றித் தனித்து வாழ்வோர் போன்று மெலிந்து, மிகவும் அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் பெருந்தவ வேடத்தைத் தாங்கி, திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்று உணராத திருவுடைய மலரடிகள், குற்றம் அடையாத மனமுடைய அன்பராம் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் முன்பாக மெதுவாக நடந்தருளி வந்து அணைய.

117. பொழிப்புரை : திருமேனியில் வெண்ணீறு திகழ்ந்து ஒளிர, கரிய மேகம் போன்று அழுக்கேறிக் கறுத்த ஆடையுடன் எழுந்தருளி வருகின்ற திருமேனியையுடைய அரிய தவத்தினரைக் கண்டு, திருக் குறிப்புத்தொண்டர் மனம் மகிழ்ந்து எதிர் கொண்டு, தன்வயமிழந்து மயிர் சிலிர்க்க, உடன் அவரைப் பணிந்து எழுந்தார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

கந்தையை ஒலித்துக் கொடுக்க விரும்பல்

1194. எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே

இன்மொழிகள் பலமொழிந்து

செய்தவத்தீர் திருமேனி

இளைத்திருந்த தென்னென்று

கைதொழுது கந்தையினைத்

தந்தருளும் கழுவஎன

மைதிகழ்கண் டங்கரந்த

மாதவத்தோர் அருள்செய்வார்.

118

மாலைக்குள் தருக என்றல்

1195. இக்கந்தை அழுக்கேறி

எடுக்கவொணா தெனினும்யான்

மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து

விடமாட்டேன் மேல்கடற்பால்

அக்குன்றம் வெங்கதிரோன்

அணைவதன்முன் தருவீரேல்

கைக்கொண்டு போய்ஒலித்துக்

கொடுவாருங் கடிதென்றார்.

119

118. பொழிப்புரை : தம் முன்பு வந்தருளும் அவ்வடியாரின் குறிப்பினைத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அறிந்து, அவரை நோக்கி, இனியன வாகப் பலமுகமன் மொழிந்து, செப்பமுடன் நற்றவத்தினைப் புரிந்தருளும் தவச்சீலரே! உம் திருமேனி வாட்ட முற்றிருப்பதேனோ? என்று கூறிக் கைதொழுது, 'உமது கந்தையாய ஆடையைத் தந்தருளுக! நான் அதைத் தோய்த்து அழுக்கு நீக்கித் தருவேன்' என்று கேட்டருளலும், அது பொழுது கருமை தீகமும் கழுத்தை மறைத்து வந்த அத்தவமுனிவரும், திருக்குறிப்புத்தொண்டரை நோக்கி, இவ்வாறு அருள் செய்வாராய்.

119. பொழிப்புரை : 'இக்கந்தை மிகவும் அழுக்கேறி, அதனை நான் எடுத்து அணிவதற்கு உதவாது என்றாலும், என்மேனியில் தாக்கிடும் குளிருக்கு அஞ்சி அதைவிட மாட்டாதவனாயுள்ளேன். எனினும் மேற்குக் கடலின் அருகாயுள்ள மலையில் கதிரவன் சேர்தற்குமுன், நீர் அதனைத் தோய்த்து தூய்மையாக்கித் தரமுடியும் எனில் இதனைக் கையில் கொண்டு சென்று தோய்த்து விரைவில்

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்
நாயனார் இசைந்து ஏற்றல்

971

1196. தந்தருளும் இக்கந்தை
தாழாதே ஒலித்துமக்கின்
றந்திபடு வதன்முன்னம்
தருகின்றேன் எனஅவரும்
கந்தையிது ஒலித்துணக்கிக்
கடிதின்றே தாரீரேல்
இந்தவுடற் கிடர்செய்தீர்
என்றுகொடுத் தேகினார்.

120

பொழுது மாற்றமும் மழைப் பொழிவும்

1197. குறித்தபொழு தேயொலித்துக்
கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடநீர்த் துறையின்கண்
மாசெறிந்து மிகப்புழுக்கிப்

உலர்த்திக் கொண்டு வாரும்' என்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

120. பொழிப்புரை : என்று கூறிய அடியவரை நோக்கித் தொண்டனார், எம்பிரானே! இக்கந்தையைச் சிறிதும் காலந் தாழ்த்தலின்றிக் கொண்டு சென்று தோய்த்து உமக்கு இன்று மாலைக்காலம் வருமுன்பு தருகின்றேன் என்று கூறலும், அவ்வடியவரும் அவரை நோக்கி, 'இக்கந்தையை நீர் தோய்த்து உலரவைத்து, இன்றே தாரீராகில், இவ்வுடம்பிற்கு நீர் தீங்கிழைத்தீர் ஆவீர்' என்று கூறிக் கந்தையைக் கொடுத்துப் போயினார்.

121. பொழிப்புரை : அடியவருக்குத் தாம் கூறியவாறு குறித்த அக்காலத்தில் கொடுப்பதற்காக, நறுமணமுடய மலர்கள் நிறைந்த குளத்தின் கண்ணுள்ள நீர்த்துறைக்குச் சென்று, அக்கந்தையைத் தோய்த்து அழுக்கினை நீக்குதற்காகப் பின்னர் உவர்மண் சேர்த்து மிகவும் புழுங்கும்படி வெள்ளாவியில் வைத்து வேறாக எடுத்து அதனைத் தோய்த்திடத் தொடங்கிய அளவில், நண்பகல் கழிந்து, பிற்பகலாய மாலைவேளை அணுகும் காலமுமாயிட, அக்காலத்தே மான் ஏந்திய கையையுடைய இறைவனின் திருவருளால் மழை பொழிந்திடலாயிற்று.

பிறித்தொலிக்கப் புகுமளவில்

பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய்

மறிக்கரத்தார் திருவருளால்

மழையெழுந்து பொழிந்திடுமால்.

121

நாயனாரின் வருத்தம்

1198. திசைமயங்க வெளியடைத்த

செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து

மிசைசொரியும் புனல்தாரை

விழிநுழையா வகைமிடைய

அசைவுடைய மனத்தன்பர்

அறிவுமறந் தருந்தவர்பால்

இசைவுநினைந் தமிழ்நீனியான்

என்செய்கேன் எனநின்றார்.

122

குற்றேவல் அழிந்தது எனல்

1199. ஓவாதே பொழியுமழை

ஒருகால்விட் டொழியுமெனக்

காவாலி திருத்தொண்டர்

தனிநின்றார் விடக்காணார்

மேவார்போல் கங்குல்வர

மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பால்

ஆஆ என் குற்றேவல்

அழிந்தவா எனவிழுந்தார்.

123

122. பொழிப்புரை : திசைகள் தெரியாதவாறு வெளியினை அடைத்துப் பரந்து எங்கும் செறிந்த மேகங்களின் கூட்டம் நெருங்கி எழுந்து, மேல் பொழியும் மழைத்தாரைகள் கண்பார்வை நுழைய முடியாதபடி நெருங்கிப் பெய்திட, அது கண்டு இரக்கம் உடைய மனத்து அன்பராய் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் ஏங்கி, அறிவும் மறந்து, அரிய தவத்தினர் பால் தான் சொன்ன உறுதியை நினைந்து, மனம் அழிந்து, அந்தோ! இனியான் என்செய்கேன் எனச் செயலற்று நின்றார்.

123. பொழிப்புரை : ஓவாது பொழிகின்ற மழை, ஒருகால் பெய்தலை விட்டு ஓயும் என்று, கையில் கபாலத்தையுடைய

திருமுறை-1) 19. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்
நாயனாரின் நினைவும் செயலும்

973

1200. விழுந்தமழை ஒழியாது

மெய்த்தவர்சொல் லியஎல்லை
கழிந்ததுமுன் பொலித்துமனைக்
காற்றேற்க அறிந்திலேன்
செழுந்தவர்தந் திருமேனி
குளிர்காணுந் தீங்கிழைத்த
தொழும்பனேற் கினியிதுவே
செயலென்று துணிந்தெழுவார்.

124

இறைவனின் திருக்கரம் தடுத்தமை

1201. கந்தைபுடைத் திடெற்றுங்

கற்பாறை மிசைத்தலையைச்
சிந்தவெடுத் தெற்றுவன்என்
றணைந்துசெழும் பாறைமிசைத்

சிவபெருமானின், திருத்தொண்டர் தனித்து நின்றார். மழைவிடக் காணார். இந்நேரம் மாலையும் நீங்கிப் பகைவர் போல இரவும் வந்திட, அது கண்டு இக்குளிர்க்கு அவர் மேனி தளர்வறும் நிலையை நினைந்து, அந்தோ! நான் இன்று செய்யும் குற்றேவல் அழிந்து விட்டதே எனக் கலங்கித் துயர் மிகுதியால் மயங்கி வீழ்ந்தார்.

124. பொழிப்புரை : அந்தோ! பெய்யும் இம்மழை இனி ஒழியாது. மெய்ம்மைத் தவமுடைய அப்பெரியவர் சொன்ன எல்லையும் கழிந்து விட்டது. இக்கந்தையை முன்னமேயே தோய்த்து என் மனையில் காற்றில் உலவும்படி செய்யாது ஒழிந்தேன். செழுமை மிக்க அத்தவப் பெரியார் திருமேனி குளிரால் தாக்கப்பட்டுத் துன்புறுமாறு தீங்கினைச் செய்த தொண்டனாகிய எனக்கு, அடுத்த செயல் இனி இதுதான், என்று அதைச் செய்திடத் துணிவு கொண்டு எழுந்தார் திருக்குறிப்புத்தொண்டனார்.

125. பொழிப்புரை : கந்தையை ஒலித்தற்காக இருக்கும் கற்பாறையில் தீங்கிழைத்த என் தலை சிதறுண்ண எற்றுவன் என்று கற்பாறையிடத்துச் சென்று அச்செழுமை மிகுந்த கந்தை தோய்த்திடும் பாறையில், தம் தலையை முட்டிய நிலையில், அப்பாறையின் அருகில் வந்து, அழகிய வளையல்களின் தழும்பைக் கொண்டவராகிய சிவபெருமானின் மலர் போலும் சிவந்த கைகள் வந்து எழுந்து,

தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற

அப்பாறை தன்மருங்கு

வந்தெழுந்து பிடித்ததணி

வளைத்தமும்பர் மலர்ச்செங்கை.

125

இறைக்காட்சி

1202. வானிறைந்த புனல்மழைபோய்

மலர்மழையாய் இடமருங்கு

தேனிறைந்த மலரிதழித்

திருமுடியார் பொருவிடையின்

மேனிறைந்த துணைவியொடும்

வெளிநின்றார் மெய்த்தொண்டர்

தானிறைந்த அன்புருகக்

கைதொழுது தனிநின்றார்.

126

பெற்ற பேறு

1202. முன்னவரை நேர்நோக்கி

முக்கண்ணர் மூவுலகும்

நின்னிலைமை அறிவித்தோம்

நீயும்இனி நீடியநம்

அத்தலையைப் பிடித்துக் கொண்டன.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

126. பொழிப்புரை : வானில் நிறைந்த நீராய் மழை போய், மலராய் மழை பொழிந்திடத், திருக்குறிப்புத் தொண்டரின் அருகில், தேன் நிறைந்த மலர்க் கொன்றையை அணிந்த திருமுடியையுடைய பெருமான், ஆனேற்றின்மீது அருள் நிறைந்த உமையம்மையாருடன் வெளிப்பட்டு முன் நின்றார். மெய்ம்மை தவறாத திருக்குறிப்புத் தொண்டர், தாமும் கண்ணால் கண்டு, உள்ளம் நிறைந்த அன்பு உருக்கிட அம்மையப்பரைக் கைதொழுது கொண்டு தனியே நின்றார்.

127. பொழிப்புரை : தம்முன்பு நின்ற அடியவரை முக்கண்களையுடைய இறைவன், 'மூவுலகும் உனது அன்பின் நிலையை அறியுமாறு அறிவித்தோம், நீயும் இனி நீடிய வாழ்வுடைய

மன்னுலகு பிரியாது

வைகுவாய் எனஅருளி

அந்நிலையே எழுந்தருளி

அணிஏகாம் பரம்அணைந்தார்.

127

1204. சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத்

தொண்டர்திருத் தொழில்போற்றிப்

பார்குலவத் தந்தைதாள்

அறஎறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்.

பேரருளின் மெய்த்தொண்டர்

பித்தனெனப் பிதற்றுதலால்

ஆருலகில் இதனுண்மை

அறிந்துரைக்க இசைந்தெழுவார்.

128

நம் பேருலகை வந்தடைந்து எம்முடன் பிரியாது இருந்திடுவாய் என அருள் புரிந்து, அந் நிலையே தாம் எழுந்து மறைந்தருளி, அழகுடைய ஏகாம்பரம் என்னும் திருக்கோவிலைச் சென்று சேர்ந்தார்.

128. பொழிப்புரை : சிறப்புமிக்க திருக்குறிப்புத் தொண்டனார் செய்தருளிய திருத்தொண்டனை அடியேன் வணங்கி, உலகம் உய்யத் தந்தையாரின் கால்கள் அறுமாறு வாளால் வெட்டிய சண்டேசுவர நாயனாரின் திறத்தைச் சொல்கின்றேன். பேரருளின் திறங்கொண்ட மெய்யடியார்கள் எம் பெருமானைப் பித்தன் என்றே தாமும் பிதற்றுகின்றமையால், அப்பெருமானின் உண்மைத் தன்மையை முற்றும் அறிந்து சொல்ல இசைந்து எழுவார் யாவர்? ஒருவரும் இலர் என்பதாம்.

குறிப்புரை : பித்தர் என்றவர் ஆளுடைய நம்பியார் ஆவர். அவருக்கு முன்னரும் அப்பெயரால் அழைத்தவர்கள் ஞான சம்பந்தரும் நாவரசரும் ஆவர். 'பித்தா பிறைகூட' (தி.1 ப.89 பா.3) (ஞானசம்பந்தர் - திருஎருக்கத்தம்புலியூர்) 'பித்தன் தன்னை' (தி.6 ப.74 பா.6) (அப்பர் - திருநாரையூர்த் திருத்தாண்டகம்) என வருவன காண்க. 'ஒத்தொவ்வாதன செய்துமுல் வாரொரு பித்தர் காணும் பெருமா னடிகளே' (தி.5 ப.38 பா.5) எனவரும் அப்பர் அடிகளின் திருவாக்கும் காண்க.

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்-

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

20. சண்டேசுர நாயனார் புராணம்

தொகை

“மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்”

(தி.7ப.39 பா.3)

வகை

குலமே றியசேய்ஞ லூரில் குரிசில் குரைகடல்கூழ்
தலமே றியவிற்ற சண்டிகண் டீர்தந்தை தாளிரண்டும்
வலமே றியமழு வாலெறிந் தீசன் மணிமுடிமேல்
நலமே றியபால் சொந்தலர் சூட்டிய நன்னிதியே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 22

விரி

சேய்ஞ்ஞலூர் பெயர்க்காரணம்

1205. பூந்தண் பொன்னி எந்நாளும்

பொய்யா தளிக்கும் புனல்நாட்டு

வாய்ந்த மண்ணித் தென்கரையில்

மன்ன முன்னாள் வரைகிழிய

தொகை, பொழிப்புரை : உள்ளன்பு மீதூர்ந்த நிலையில் சிவலிங்கத்திருமேனியை வழிபட்டு நிற்கும் போது, சினந்து உதைத்த தம் தந்தையின் கால்களை மழுவால் வெட்டிய, அன்னை போன்ற பெருமானின் திருவடிக்கண் அன்புடைய சண்டேசுர நாயனார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : மறையவர் குலம் வாழும் திருச்சேய்ஞலூரில் தோன்றி பெருமை மிகுந்தவராகிய, ஒலிக்கும் கடல்கூழ்ந்த உலகில் புண்ணிய வலிமை மிக்க சண்டீசர், தம் தந்தையின் கால்கள் இரண்டையும் வெற்றிபொருந்திய மழுவினால் வெட்டி, சிவபிரானது அழகிய முடிமீது நலம்மிகு ஆவின் பாலினைச் சொரிந்து, மலர் சூட்டி வழிபாடு புரிந்தவர். அவர் சைவச் செந்நெறிக்கோர் நல்லசெல்வம் போன்றவர் ஆவர். சண்டி - சண்டேசர் பதம்.

1. பொழிப்புரை : அழகு பொருந்திய குளிர்ந்த நீர்தரும் காவிரியாறு, என்றும் பொய்யாது நீர் கொடுத்து வரும் நீர்நாடாகிய சோழ நாட்டில், வாய்ப்புடைய மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் விளங்கி அமைய, முன்னாளில் கிரவுஞ்சம் என்னும் மலைகிழிய விடுத்திட்ட தமது

ஏந்தும் அயில்வேல் நிலைகாட்டி

இமையோர் இகல்வெம் பகைகடக்கும்

சேந்தன் அளித்த திருமறையோர்

மூதூர் செல்வச் சேய்ஞலூர்.

1

மறையவர் பண்பும் செயலும்

1206. செம்மை வெண்ணீர் றொருமையினார்

இரண்டு பிறப்பின் சிறப்பினார்

மும்மைத் தழலோம் பியநெறியார்

நான்கு வேதம் முறைபயின்றார்

திருக்கரத்து ஏந்தியருளிய வேலின் நிலையினைக் காண்பித்துப், பின் தேவர்களை வருத்திய வலிய அசுரப் பகையினை நீக்கிய முருகப் பெருமானின் திருவாக்கால் சிறப்பிக்கப் பெற்ற, அந்தணாளர் வாழ்ந்திடும் பழைய ஊர் அருட் செல்வம் நிறைந்த சேய்ஞலூராகும்.

குறிப்புரை : இறைவனின் ஆணையால் 'பதுமன்' முதலானோரை அழிக்க வந்த முருகன், தம் படையுடன் வரத், தென் திசையில் குறுக்கிட்ட தாரகனின் கிரௌஞ்ச மலையை வேற்படையால் அழித்து, மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் வந்து தங்கினர். அதுபொழுது இறைவனை வழிபட்ட இடமே அப்பெருமானின் பெயரால் சேய்ஞலூர் என அழைக்கப் பெறுவதாயிற்று. 'சேய் அடைந்த சேய்ஞலூர்' (தி.1 ப.48 பா.11) எனக் காழிப்பிள்ளையாரும் அருளுவர். கந்தபுராணத்துக் குமாரபுரிப் படலத்து இந்நகர் இப்பெயரால் அழைத்தற் குரிய காரணமும் குறிக்கப்பட்டிருப்பது அறியத்தக்கது.

செல்லும் மாமுகில் செறிந்திடு காம்பின்
மல்லல் மாநகர் வளந்தனை நோக்கி
எல்லை யில்அறிவன் யாம்உறை தற்கு
நல்ல மாநகர் இதுஎன்று நவின்றான்.

வீரவேள் இது விளம்புத லோடும்
ஆகும் வானவர்கள் அம்மொழி கேளா
ராகலாம் உடைய இந்நகர் சேய்ந
லூரது என்று பெயர் ஓதினர் அன்றே.

எனக் கச்சியப்ப சிவாசாரியார் கூறுவர். (கந்தபு.குமார- 14,15).

2. பொழிப்புரை : செம்பொருளை அடைதற்குக் காரணமாகிய திரு வெண்ணீற்றில் ஒன்றுபட்ட ஒழுக்கம் உடையவராய், இரு பிறப்பின்

தம்மை ஐந்து புலனும்பின் செல்லுந்

தகையார் அறுதொழிலின்

மெய்ம்மை யொழுக்கம் ஏழுலகும்

போற்றும் மறையோர் விளங்குவது. 2

1207. கோதில் மான்தோல் புரிமுந்நூல்

குலவும் மார்பில் குழைக்குடுமி

ஓது கிடைசூழ் சிறுவர்களும்

உதவும் பெருமை ஆசானும்

போதின் விளங்குந் தாரகையும்

மதியும் போலப் புணர்மடங்கள்

மீது முழங்கு முகிலொதுங்க

வேத ஒலிகள் முழங்குவன. 3

சிறப்புடையவராய், ஆகவனியம், காருகபத்தியம், தக்கிணாக்கினியம் என்னும் மூவகைத்தீயையும் வளர்த்து வரும் நன்னெறியுடையவராய், நான்மறைகளையும் முறையாகப் பயின்றவராய், ஐம்புலன்களும் தம் வழிநிற்கும் தகுதியுடையராய்த், தாம் செய்யும் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறு தொழில்களிலும் உண்மை நிறைந்த ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டு ஏழுலகமும் போற்றும் சீலமுடையவராய் வாழும் அந்தணர்கள் வதியும் சிறப்புடையது அவ்வூர்.

குறிப்புரை : இருபிறப்பு - தாய்தந்தையர் வழிப்பிறந்ததொரு பிறப்பும், முந்நூல் அணிந்தபின் வாய்த்ததொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்பு. 'அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்' (தொல்.புறத்.20) என வரும் தொல்காப்பியப் பகுதியும் இங்கு நினைவு கூர்தற்கு உரியதாகும். ஒன்று முதல் ஏழு வகையிலான எண்கள் இடம் பெற அமைந்த அணியழகு கண்டு மகிழ்தற்குரியதாம்.

3. பொழிப்புரை : குற்றமிலாத மான் தோலையுடைய முப்புரி நூலை அணிந்து விளங்கிடும் மார்பினையும், மிருதுவான மயிர் செறிந்த குடுமியையும் உடைய, நான்மறைகளைக் கூட்டாகச் சூழ்ந்து ஓதிப் பயில்கின்ற சிறுவர்களும், அந்நான்மறைகளையும் கற்பித்து வரும் சிறந்த ஆசிரியரும், இரவில் விளங்கிடும் விண்மீன்களும், நிறை மதியும் போலப்பொருந்திய மடங்களில், அவற்றின் மீது வந்து முழங்குகின்ற முகில்களின் முழக்க ஓசை தாழ்ந்திட அவர்கள் ஓதிடும் மறை ஓசையின் ஒலி மிகுந்து விளங்கும்.

1208. யாகம் நிலவும் சாலைதொறும்

மறையோர் ஈந்த அவியுணவின்
பாகம் நுகர வருமாலும்

அயனும் ஊரும் படர்சிறைப்புள்
மாகம் இகந்து வந்திருக்கும்
சேக்கை யெனவும் வானவர்கோன்
நாகம் அணையுங் கந்தெனவும்
நாட்டும் யூப ஈட்டமுள.

4

மறுகுகள்

1209. தீம்பால் ஒழுகப் பொழுதுதொறும்

ஓம தேனுச் செல்வனவும்
தாம்பா டியசா மங்கணிப்போர்
சமிதை யிடக்கொண் டணைவனவும்

குறிப்புரை : கிடை - தொகுதி; கிட்டுதல் (சேர்தல், கூடுதல்) என்பதன் பகுதியாக நின்றது. ஆசிரியன் குறித்த காலத்திற்கு முன் வந்து. குறித்தகால அளவு வரை மாணவர்கள் கிடத்தலின்(இருத்தலின்) கிடை எனப்பட்டது.

4. பொழிப்புரை : அந்நகரில் வேள்விகள் நடைபெறும் சாலை தோறும், அங்குள்ள வேதியர் கொடுத்திடும் அவியுணவை உண்டிட வரும் மாலும் அயனும் ஊர்ந்து வரும் படர்ந்த சிறகடைய கருடனும் அன்னமுமாகிய பறவைகள் விண்ணிடத்திருந்து வந்து தங்குதற்குரிய இருப்பிடம் போலவும், தேவேந்திரனின் ஊர்தியான ஐராவத யானையைக் கட்டுதற்குரிய கட்டுத்தறி போலவும், நாட்டப்பெற்ற வேள்வித் தூண்கள் உள்ளன.

குறிப்புரை : படர்சிறைப்புள் - கருடனும் அன்னமும். படரும் சிறகுகள் இரண்டற்கும் உள்ளமையிள் அவ்விரண்டையும் குறிப்பதாயிற்று. புள் - பன்மை குறித்த ஒருமை. நாகம் - யானை; ஐராவதம். கந்து - யானை கட்டும் தறி. யூபம் - வேள்விப் பசுத் தூண். வேள்வித் தூணின் உச்சியில் பறவைகள் தங்கவும், அவற்றின் அடிப்பகுதியில் யானையைக் கட்டவும் இடமுள்ளன.

6. பொழிப்புரை : வேள்வியில் இடுதற்குரிய பொருள்களுள் ஒன்றான தித்திப்பாய பால் ஒழுகிடும்படி, காலை மாலையாய பொழுது

பூம்பா சடைநீர்த் தடம்மூழ்கி

மறையோர் மகளிர் புகுவனவும்

ஆம்பான் மையினில் விளங்குவன

அணிநீள் மறுகு பலவுமுள.

5

வேள்விச்சாலைகளும் விமானங்களும்

1210. வாழ்பொற் பதிமற் றதன்மருங்கு

மண்ணித் திரைகள் வயல்வரம்பின்

தாழ்வில் தரளஞ் சொரிகுலைப்பால்

சமைத்த யாகத் தடஞ்சாலை

கூழ்வைப் பிடங்கள் நெருங்கியுள

தொடங்கு சடங்கு முடித்தேறும்

வேள்வித் தலைவர் பெருந்தேர்கள்

விண்ணோர் ஏறும் விமானங்கள்.

6

தோறும் செல்லும் பசுக்கள் செல்வனவும்; தாங்கள் கற்ற மறைப் பகுதிகளை மனமுறக் கணித்திடும் மாணவர்கள், வேள்வி செய்தற்குரிய மரச்சுள்ளிகளை (சமித்துடன்) ஈட்டிக் கொண்டு வருபவரும், மலர்கள் நிறைந்த பசிய இலையுடன் மலிந்த குளத்தில் நீராடிய மறையவர்களின் பெண்கள் தத்தம் இல்லத்திற்கு மீள்பவரும் ஆக, இப்பான்மை நிறைந்த காட்சிகள் பலவும் அந்நகரில் உள்ள அழகிய தெருக்களில் விளங்குவன.

குறிப்புரை : ஓமதேனு - வேள்விக்குப் பால்தரும் பசுக்கள். கணிப்போர் - தாம் கற்ற மனனப் பகுதிகளைப் பன்முறையும் சொல்லிக் கணக்கிடும் மறைச் சிறுவர்.

6. பொழிப்புரை : பெருவாழ்வுபடைத்த அழகிய பதியாய் அந்நகரின் அருகே, மண்ணியாற்றின் அலைகள், வயல்களின் வரம்பின் அடியில் முத்துக்களைச் சொரிய, அக்கரையின் அருகில் வேள்வி புரிதற்குரிய இடமகன்ற சாலைகள் பல நெருங்கி இருப்பன. அவ்வேள்விகள் நிறைவுற, அவற்றைச் செய்து உதவிய வேள்வித் தலைவர்கள் தத்தம் இருப்பிடத்திற்குச் செல்வதற்கான தேர்களும், அவியை ஏற்ற தேவர்கள் தம் உலகிற்குச் செல்வதற்கான விமானங்களும் அங்கு நெருங்கி இருப்பன.

குறிப்புரை : குலைப்பால் - கரையின் அருகில்.

வயல் வளம்

1211. மடையில் கழுநீர் செழுநீர்கூழ்
வயலில் சாலிக் கதிர்க்கற்றை
புடையில் சுரும்பு மிடைகமுகு
புனலில் பரம்பு பூம்பாளை
அடையில் பயிலுந் தாமரைநீள்
அலரில் துயிலும் கயல்கள்வழி
நடையில் படர்மென் கொடிமௌவல்
நனையில் திகழுஞ் சினைக்காஞ்சி. 7

முடி சூட்டும் சிறப்பு

1211. சென்னி அபயன் குலோத்துங்கச்
சோழன் தில்லைத் திருவெல்லை
பொன்னின் மயமாக் கீயவளவர்
போரே றென்றும் புனிகாக்கும்
மன்னர் பெருமான் அநபாயன்
வருந்தொல் மரபின் முடிகூட்டுந்
தன்மை நிலவு பதிஐந்தின்
ஒன்றாய் விளங்குந் தகைத்தவ்வூர். 8

7. பொழிப்புரை : வாய்க்கால் வழிவரும் நீர் மடைகளில் செங்கழுநீர் மலர்களும், செழுமை மிக்க நீர் சூழ்ந்த வயலில் விளைந்த செஞ்சாலி நெல்லின் திரள்களும், அவற்றின் அயலே வண்டுகள் நெருங்கி மொய்த்திடும் கமுக மரத்தில் நீரின் செழிப்பால் வளர்ந்த பெரும் பாளைகளும், செழித்த நல்ல இலைகளிடையே மலர்ந்த தாமரையின் நீண்ட பூவின் மீது துயிலும் கயல் மீன்களும், வழி நடைப் பாதைகளில் படர்கின்ற மெல்லிய முல்லைக் கொடிகளும், அரும்புகள் நிறைந்த மெல்லிய கிளைகளையுடைய காஞ்சி மரங்களும் அவ்வூரில் சிறந்து விளங்குவன.

குறிப்புரை : அடை - இலை; தாமரை இலை.

8. பொழிப்புரை : சோழ மரபில் அபயன் என்றும், குலோத்துங்க சோழன் என்றும் போற்றப்பெற்றவரும், தில்லையில் கூத்தப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளும் பேரவையைப் பொன்னின் மயமாகப் புனைவித்த வரும், இந்நிலவுலகைக் காத்துவரும் போரேறாய் மன்னர் மன்னனும்

1213. பண்ணின் பயனாம் நல்லிசையும்

பாலின் பயனாம் இன்சுவையும்

கண்ணின் பயனாம் பெருகொளியும்

கருத்தின் பயனாம் எழுத்தஞ்சும்

விண்ணின் பயனாம் பொழிமழையும்

வேதப் பயனாம் சைவமும்போல்

மண்ணின் பயனாம் அப்பதியின்

வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ. 9

ஆன அநபாயரின் மரபினர் வழிவழியாக முடி கூடற்குப் பொருந்திய ஐந்து பதிகளுள் ஒன்றாய் விளங்குவது இத்திரு நகரமாகும்.

குறிப்புரை : சோழ அரசர்கள் முடி கூட்டிக் கொள்ளும் பதிகள் ஐந்தாவன; காவிரிப்பூம்பட்டினம், திருவாரூர், உறையூர், சேய்ஞலூர், கருவூர் என்பனவாம்.

இங்குக் குறிக்கப் பெற்ற சோழர் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழராவார் என முன்னரும் கூறப்பட்டது.

9. பொழிப்புரை : பண்ணின் பயனாகும் இனிய நல் இசையும், பாலின் பயனாகும் இனிய நற்சுவையும், கண்ணின் பயனாகும் பெருகிய ஒளியும், கருத்தின் பயனாகும் திருவெந்தெழுத்தும், விண்ணின் பயனாகும் பொழிகின்ற பெரு மழையும், நான்மறைகளின் பயனாகும் சீலமுடைய சைவ சமயமும் விளங்குவன போல, இம் மண்ணின் பயனாக விளங்கும் சேய்ஞலூர் என்னும் அத்திருத்தகு பதியின் வளத்தின் பெருமை ஓர் எல்லைக்கு உட்படுத்திச் சொல்லப்படும் தன்மையதோ? அன்று என்பதாம்.

குறிப்புரை : பண், பால், கண், கருத்து, விண், வேதம் ஆகிய ஆறனுக்கும் உரிய பயன்களைக் கூறி, அவையாவும் அவ்வப் பயன்களால் சிறந்து விளங்குவன போன்று, இம்மண்ணும், இத்திருப்பதியால் சிறந்து விளங்குகின்றது எனக் கூறியிருக்கும் திறம் அறிந்து இன்புறற்குரியதாம்.

நகர் வளங்களுள் இத்திருப்பதிக்குச் சொல்லப்பட்ட வளம் தனித் தன்மை வாய்ந்தது. ஓகாரம் எதிர் மறைக்கண் வந்தது.

எச்சதத்தன்

1214. பெருமை பிறங்கும் அப்பதியின்

மறையோர் தம்முள் பெருமனைவாழ்
 தருமம் நிலவு காசிபகோத்
 திரத்துத் தலைமை சால்மரபில்
 அருமை மணியும் அளித்ததுவே
 நஞ்சும் அளிக்கும் அரவுபோல்
 இருமை வினைக்கும் ஒருவடிவாம்
 எச்ச தத்தன் உளனானான்.

10

பனித்திரை

1215. மற்றை மறையோன் திருமனைவி

வாய்ந்த மரபின் வந்துதித்தாள்
 சுற்றம் விரும்பும் இல்வாழ்க்கைத்
 தொழிலாள் உலகில் துணைப்புதல்வர்

10. பொழிப்புரை : இத்தகைய பெருமைமிக்க அப்பதியில் வாழும் மறையவர்களில், சிறப்புடைய இல்லற நெறியில், அறம் நிலவிய காசிப கோத்திரத்தின் தலைமை சான்ற நன்மரபினில், அருமையான இரத்தினத்தையும் தந்து, அதுவே நஞ்சினையும் தரும் பாம்பைப் போல நல்வினை தீவினை எனும் இருவினைகளையும் செய்யும் ஒருவனாக எச்சதத்தன் என்னும் பெயருடைய ஓர் அந்தணன் வாழ்ந்து வந்தான்.

குறிப்புரை : எச்சம் - யக்கும் என்னும் வட சொல் தமிழில் இவ்வாறு திரிந்தது. 'தக்கனையும் எச்சனையும்' (தி.8 ப.12 பா.5) என வரும் திருவாசகமும் காண்க. எச்சன் என்னும் பெயர், வேள்வி செய்பவன் என்னும் பொருட்டாதலை அருணைவடிவேலனாரும் அப்பாடல் உரையுள் குறித்துள்ளார். எச்சதத்தன், விசாரசுருமரைப் பெற்றெடுத்த தால் நல்வினையையும், இவர் செய்த வழிபாட்டைக் குறைக்க முற்பட்டமையின் தீவினையையும் உடையனாயினான். இவ்வாற்றான் இருமை வினைக்கும் ஒரு வடிவாயினன்.

11. பொழிப்புரை : அம்மறையவனின் திருமனைவிதானும் அவன் மரபிற்கு ஒத்த நன்மரபில் தோன்றியவள். அவள் சுற்றம் தழுவுதலை விரும்புவளாய், இல்வாழ்க்கையை இனிது நடத்தி வருபவள். உலகில் பெறத்தகும் நற்றுகையாய் ஆண் மகவைப் பெற்று,

பெற்று விளங்குந் தவஞ்செய்தாள்
 பெறும்பே றெல்லைப் பயன்பெறுவாள்
 பற்றை யெறியும் பற்றுவரச்
 சார்பா யுள்ள பவித்திரையாம். 11

விசார சருமனர் தோற்றம்

1216. நன்றி புரியும் அவர்தம்பால்
 நன்மை மறையின் துறைவிளங்க
 என்றும் மறையோர் குலம்பெருக
 ஏழு புவனங் களும்உய்ய
 மன்றில் நடஞ்செய் பவர்சைவ
 வாய்மை வளர மாதவத்தோர்
 வென்றி விளங்க வந்துதயம்
 செய்தார் விசார சருமனார். 12

அதனால் சிறப்புறும் தவம் செய்து கொண்டவள். அப்பேற்றால் இனித்தான் பெறத் தகும்பெரும் பேறு ஒன்றும் இன்றாக, முடிந்த பயனைப் பெறும் பேறு பெற்றவள். பற்றுக்கள் அனைத்தையும் அறுக்கின்ற சிவப்பற்று தனக்கு வந்திட, அதன் சார்பு வழி நடந்திடும் தன்மையளாயுள்ள பவித் திரை என்னும் திருப்பெயருடையவள்.

குறிப்புரை : பவித்திரம் - தூய்மை. பற்றை எறியும் பற்று - சிவ பெருமான்; இப்பெருமானிடத்து அன்பு செலுத்துதலாலேயே பற்றை யறுக்க முடியும். 'பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை' (குறள், 350) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

12. பொழிப்புரை : நன்மைகள் பலவற்றுள்ளும் தலையாய நன்மையான இறையன்பு பூண்டொழுகும் அவர்கள் பால், நன்மையை விளைவிக்கும் நான்மறைகளின் துறைகள் பலவும் விளங்கிடவும், அந்தணர்களின் அரிய ஒழுக்கம் இவ்வுலகில் பெருகிடவும், ஏழலகங்களும் உய்ந்திடவும், பொற் பொதுவில் நடனம் புரிபவரான கூத்தப் பெருமானையே உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு வணங்கிடும் சைவ மெய்ந்நெறி வளர்ந்தோங்கவும், மாதவத்தினர் புரியும் அரிய செயல்கள் பலவும் வெற்றியுடன் விளங்கிடவும் தோன்றினார் ஒருவர்; அவர் விசாரசருமனார் என்னும் பெயரினர் ஆவர்.

குறிப்புரை : விசாரம் - இறை, உயிர், தளை பற்றிய ஆய்வு.

ஐந்தாண்டில் கலை பயிறல்

1217. ஐந்து வருடம் அவர்க்கணைய

அங்கம் ஆறும் உடன்நிறைந்த

சந்த மறைகள் உட்படமுன்

தலைவர் மொழிந்த ஆகமங்கள்

முந்தை யறிவின் தொடர்ச்சியினால்

முகைக்கும் மலரின் வாசம்போல்

சிந்தை மலர உடன்மலரும்

செவ்வி யுணர்வு சிறந்ததால்.

13

ஏழாண்டில் முந்நூல்

1218. நிகழும் முறைமை ஆண்டேழும்

நிரம்பும் பருவம் வந்தெய்தப்

புகழும் பெருமை உபநயனப்

பொருவில் சபங்கு முடித்தறிவின்

சரித்தல் - தங்குதல். அதாவது உயிர் கடைத் தேறுதற்குரிய சிந்தனையையே கொண்டிருத்தல் இவர் வரலாற்றால் அறியப்படும். சருமர் - மறையவர்கள் கொளற்குரிய மரபுப் பெயர்.

13. பொழிப்புரை : ஐந்து வயது நிரம்பிய அளவில், அவருக்கு அங்கங்கள் ஆறுடன் நிறைந்த சிறப்புடைய நான்மறைகள் முதலாக, அனைத்துயிர்களுக்கும் தலைவராய் சிவபெருமான் அருளிய ஆகமங்கள் யாவும், முன்னைய பிறவியில் பெற்ற அறிவின் தொடர்ச்சியால் முகையவிழும் மலரினின்றும் வெளிவரும் நறுமணம் போல, அவர்தம் சிந்தை மலர, உடன் இவைகளும் மலருமாறு அமைந்த உணர்வு இவர்பால் சிறந்து விளங்கியது.

குறிப்புரை : 'ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து' (குறள், 398) என்பதால், முன்னைப் பிறப்பில் பெற்ற அறிவின் தெளிவால், இப்பிறப்பில் ஓதாதுணர்ந்திடும் பேரறிவு விளங்கப் பெறுவதாயிற்று. சிந்தை - அகக் கருவிகள் நான்கனுள் ஒன்று. அது மலரவே சிவச்சார்படைதற்காம் பக்குவமும் உளதாயிற்று.

பொழிப்புரை : இவ்வாறு வளர்ந்து வரும் முறைமையில் ஏழு ஆண்டுகள் நிரம்பிட, புகழும் பெருமையும் அமைந்து முந்நூல் அணியும் கலியாணமும் நிகழ்ந்திட, இவரது அறிவிலே இகழ்த்தக்க தீங்காய நெறிகள் அல்லாத வெல்லாம் இவருக்குத் தாமாகவே

இகழு நெறிய அல்லாத

எல்லாம் இயைந்த வெனிணும்தம்

திகழு மரபின் ஓதுவிக்கும்

செய்கை பயந்தார் செய்வித்தார். 14

சிறிய பெருபெருந்தகையாரின் - சிந்தனை.

1219. குலவு மறையும் பலகலையும்

கொளுத்து வதன்முன் கொண்டமைந்த

நிலவும் உணர்வின் திறங்கண்டு

நிறுவும் மறையோர் அதிசயித்தார்

அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை

ஆடுங் கழலே எனக்கொண்ட

செலவு மிகுந்த சிந்தையினில்

தெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையார். 15

விளக்கமுறும் சிறப்பு அடையப் பெற்றிருந்தும், தங்கள் குலமுறைக்கு ஏற்ப விளங்கும் மரபால், மறைகளை ஓதுவிக்கும் செய்கையையும் செய்வித்தார்கள்.

குறிப்புரை : ஐந்துவயதில் கலைபயிலத் தொடங்குதலும், ஏழுவயதில் முந்நூல் அணியும் கலியாணம் செய்வித்தலும் மரபாதல் இவர் வரலாற்றாலறியலாம்.

பொழிப்புரை : அறிவு மேலிடுதற்கு ஏதுவான மறைகளையும், பல கலைகளையும் உணர், ஆசிரியர்கள் ஓதிக் கொடுப்பதன் முன்னமேயே அவற்றின் நிலையை விசாரசருமர் உளம் கொண்டு, அதனால் விளக்கமுற்று நிலவும் அவர்தம் ஆற்றலின் திறமை கண்டு, அக்கலைகளை அவர்பால் ஓதி ஒழுக வைத்திடும் ஆசிரியர்கள் வியப்புற்றனர். இவ்வாறு பலகலைகளையும் தேர்ந்து, அளவில்லாத கலைகளின் பொருள்களுக்கெல்லாம் எல்லையாவது, ஆடுகின்ற கூத்தப் பெருமானின் சேவடிகளேயாகும் எனக் கொண்ட உண்மையைச், செயற்பாடு மிக்க தம் சிந்தையில் தெளிந்தார் சிறிய பெருந்தகையாராய விசாரசருமர் என்பார்.

குறிப்புரை : கொளுத்துதல் - கொள்ளச் செய்தல். அறிவுறுத்துதல். கற்றதன் பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுதலே யாதலின், 'அலகில் கலையின் பொருட்கெல்லை' என்றார். வடிவால்

1220. நடமே புரியும் சேவடியார்

நம்மை உடையார் எனும்மெய்ம்மை
 உடனே தோன்றும் உணர்வின்கண்
 ஒழியா தூறும் வழியன்பின்
 கடனே இயல்பாய் முயற்றிவருங்
 காதல் மேன்மேல் எழுங்கருத்தின்
 திடநேர் நிற்குஞ் செம்மலார்
 தீகழு நாளில் ஆங்கொருநாள்.

16

ஆயனின் அடாத செயல்

1221. ஓது கிடையின் உடன்போவார்

ஊர்ஆன் நிரையின் உடன்புக்க
 போது மற்றங் கொருபுனிற்றா
 போற்றும் அவன்மேன் மருப்போச்ச
 யாது மொன்றுங் கூசாதே
 யெடுத்த கோல்கொண் டவன்புடைப்ப
 மீது சென்று மிகும்பரிவால்
 வெகுண்டு விலக்கி மெய்யுணர்ந்து.

17

சிறுவராய் இருந்தும் அறிவாலும் பண்பாலும் பெரியராய் இருத்தலின் சிறிய பெருந்தகையார் என அழைக்கப் பெற்றார். ஞானசம்பந்தரும் இப்பெயரால் அழைக்கப் பெற்றிருத்தல் அவர் வரலாற்றால் அறியலாம். (தி.12 பு.28 பா.73)

பொழிப்புரை : நள்ளிருளிலும் நடடம் புரியும் திருவடிகளை உடையவரே நம்மை அடிமையாக உடையார் என்கின்ற உண்மை, எண்ணும் தொறும் தோன்றுகின்ற உணர்வின் கண்ணே, ஒழிவின்றி ஊறிவரும் வழிவழியடிமையாய் அன்பின் பெருக்கத்தால், இயல்பாகவே எழும் காதல் மேன்மேலும் எழும் நிலையில், நாளும் அசைவின்றி அச்செம்பொருளிலேயே தலைப்பட்டு நிற்கும் விசாரசுமார், ஒரு நாள்.

பொழிப்புரை : மறைகளை ஓதிவரும் மாணவர் கூட்டத்துடன் செல்பவர், ஊரவரின் பசுக் கூட்டத்துடன் சென்ற பொழுது, ஈன்றணி மையையுடைய ஒரு பசு, தன்னை மேய்க்கும் இடையன்மேல் தன் கொம்பை அசைத்துச் செல்ல, அவ்வளவில் அவ்விடையன், யாதும்

1222. பாவுங் கலைகள் ஆகமநூல்

பரப்பின் தொகுதிப் பான்மையினால்

மேவும் பெருமை அருமறைகள்

மூல மாக விளங்குலகில்

யாவந் தெளிந்த பொருளின்நிலையே

எய்த உணர்ந்த உள்ளத்தால்

ஆவின் பெருமை உள்ளபடி

அறிந்தார் ஆயற் கருள்செய்வார். 18

1223. தங்கும் அகில யோனிகட்கும்

மேலாம் பெருமைத் தகைமையன

பொங்கு புனித தீர்த்தங்கள்

எல்லா மென்றும் பொருந்துவன

கூச்சம் இல்லாதவனாய்த், தான் கொண்டிருந்த தடி கொண்டு அப் பசுவை நைய அடித்திட, அதுகண்ட விசாரசருமர், அவனிடம் சென்று அப்பசுவைக் கொண்ட மிகுந்த அன்பால் இடையனைச் சினந்து, அவன் அப்பசுவை மேலும் அடிக்காதவாறு விலக்கி, தாம் உண்மையை உணர்ந்தவராய்.

குறிப்புரை : புனிற்று ஆ - ஈன்ற அணிமையையுடைய பசு. அதனால் தன் கன்றைப் பிரிய மனம் இல்லாமையால் கொம்பையசைத்து முட்டச் சென்றது போலும் எனக் கருதுவர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை). அவ்வளவிலேயே அவன் அப்பசுவை நையப் புடைத்தனன். தனக்குப் பெரிய ஊறு செய்யாத நிலையில், ஈன்ற அணிமையை உடைய பசுவென்றும் கருதாது நையப்புடைத்தனன் ஆதலின், 'யாதும் ஒன்றும் கூசாதே' என்றார்.

18. பொழிப்புரை : பரந்த கலைகளாலும், ஆகமநூலின் விரிந்த பாங்கினாலும், பொருந்திய பெருமையுடைய அரிய மறைகளின் வழி உலகினில் யாவற்றையும் தெளிந்த உண்மை நிலையாலும், பசுவின் பெருமையை உள்ளபடி அறிந்த விசாரசருமர், ஆயனுக்கு அருளுவாராய்.

19. பொழிப்புரை : உலகில் விளங்கும் பிறப்புக்களுள் எவ்வகையினவாய் உயிர்கட்கும் மேலான பெருமை உடையன; அருள்

துங்க அமரர் திருமுனிவர்

கணங்கள் கும்பத்து பிரியாத

அங்கம் அனைத்துந் தாமுடைய

அல்ல வோநல் ஆனினங்கள்.

19

1224. ஆய சிறப்பி னால்பெற்ற

அன்றே மன்றுள் நடம்புரியும்

நாய னார்க்கு வளர்மதியும்

நதியும் நகுவெண் டலைத்தொடையும்

மிகுந்திடும் புனிதமான நீர்நிலைகள் எல்லாம் பொருந்தி இருக்கப் பெறுவன; உயர்ந்த தேவர்களும் திருமுனிவர்களும், சிவகணங்களும் கும்பத்து பிரியாதிருக்கின்ற உறுப்புக்கள் அனைத்தையும் உடையனவல்லவோ இப் பசுக்கள்!

குறிப்புரை : பசுக்களின் உறுப்புக்களில் தேவர்களும் முனிவர்களும் தங்கியிருப்பர் என்றல் மரபு. பசுவின் உறுப்புக்களில் தலையில் - சிவபெருமான், நடுநெற்றியில் - உமையம்மையார், கொம்பின் அடியில் - மாலும் அயனும், கொம்பின் நுனியில் - கோதாவரி முதலிய தீர்த்தங்கள், மூக்கின் நுனியில் - முருகன், உள்மூக்கில் - திக்குப் பாலகர்கள், செவிகளில் - அசுவினி தேவர்கள், கண்களில் - ஞாயிறும், திங்களும், பற்களில் - காற்றின் தலைவன், நாவில் - வருணன், இருதயத்தில் - கலைமகள், கபோலத்தில் - இயமனும் இயக்கர்களும், உதட்டில் - காலை நண்பகல் மாலை எனும் மூன்று காலத்திற்குமுரிய அதிதெய்வங்கள், கழுத்தில் - இந்திரன், இடையில் - அருக்கதேவன், நெஞ்சில் - சாத்தியர், நான்கு கால்களில் - அநில வாயு, முழங்காலில் - மருத்துக்கள், குளம்பில் - நாகலோகத்தர், குளம்பின் நடுவில் - கந்தருவர், மேற்குளம்பில் - தேவமாதர், முதுகில் - உருத்திரர்கள், சந்துகளில் - வசுக்கள் எண்மர், அரையில் - பிதர் தேவர்கள், பக்கத்தில் - ஏழு கன்னியர்கள், குறியில் - திருமகள், அடிவாலில் - தேவர்கள், வால் மயிரில் - கதிரவனின் ஒளி, நீரில் - வான காங்கை, சாணத்தில் - யமுனை, வயிற்றில் - நிலமகள், மடியில் - ஏழுகடல்கள், அடிவயிற்றில் - காரக பத்தியம், இதயத்தில் - ஆகவனியம், முகத்தில் - தென்திசைத் தீ, எனும்பிலும் கருப்பையில் ஊறும் நீரிலும் - வேள்விகள், அனைத்து உறுப்புக்கள் - கற்புடைய மாதர்கள், இருப்பர் என்றல் நூல் துணிபு.

பொழிப்புரை : அத்தகைய சிறப்பினால் கன்றினை ஈன்ற

மேய வேணித் திருமுடிமேல்

விரும்பி யாடி அருளுதற்குத்

தூய திருமஞ் சனம்ஜந்தும்

அளிக்கும் உரிமைச் சுரபிகள்தாம். 20

1225. சீலம் உடைய கோக்குலங்கள்

சிறக்குந் தகைமைத் தேவருடன்

கால முழுதும் உலகனைத்தும்

காக்கும் முதற்கா ரணராகும்

நீல கண்டர் செய்யசடை

நிருத்தர் சாத்து நீறுதரும்

மூலம் அவதா ரஞ்செய்யும்

மூர்த்தம் என்றால் முடிவென்னோ. 21

1226. உள்ளுந் தகைமை இனிப்பிறவே

றுளவே உழைமான் மறிக்கன்று

துள்ளுங் கரத்தார் அணிபணியின்

சுடர்கூழ் மணிகள் சுரந்தநீர்

அன்றே, பொற்சபையில் நடனம் புரியும் பெருமானுக்கு, வளரும் பிறையும் கங்கையும் நகு வெண்தலை மாலையும் பொருந்திய சடையின் திரு முடிமேல், அவர் விரும்பித் திருமுழுக்காடியருளுவதற்கு உரியவான தூயதான பால், தயிர், நெய், சாணம், நீர் என்னும் ஐந்தினையும் கொடுத்திடும் உரிமையுடைய பசுக்கள் அல்லவோ இவை?

பொழிப்புரை : சீலம் உடைய இப்பசுக் குலங்கள், சிறப்புமிக்க தேவர்களுடன் காலம் முழுமையும் உலகம் அனைத்தையும் காக்கின்ற முழுமுதற் காரணராகும் நீலகண்டமும், சிவந்த சடையும் உடைய கூத்தப்பெருமானார் தம் திருமேனியில் விளங்கிடும் திருவெண்ணீறு தோன்றுவதற்கு மூலமாய மலம் (கோமயம்) தோன்றுவதற்கு இடனாய் இருப்பவை என்றால், இவற்றினும் சிறந்த புண்ணியப் பேறு யாதுளது?

பொழிப்புரை : சிறிய பெண்மானின் கன்று துள்ளிடும் திருக் கைகளையுடையவரும், அழகிய பாம்பின் மணிகளைக் கங்கை நீரானது ஏற்றிட விளங்கிடும் சடையையுடையவருமாய் சிவபெருமான், தேவர்களுக்குத் தலைவியாய் பெருமாட்டியுடனே எழுந்தருளும்

தெள்ளுஞ் சடையார் தேவர்கள்தம்
 பிராட்டி யுடனே சேரமிசைக்
 கொள்ளுஞ் சினமால் விடைத்தேவர்
 குலமன் றோஇச் சுரபிகுலம்.

22

நிரைமேய்ப்பதைத் தாம் ஏற்றல்

1227. என்றின் னனவே பலவும்நினைந்
 திதத்தின் வழியே மேய்த்திந்தக்
 கன்று பயில்ஆன் நிரைகாக்கும்
 இதன்மே லில்லை கடனிதுவே
 மன்றுள் ஆடுஞ் சேவடிகள்
 வழுத்து நெறியா வதும்என்று
 நின்ற ஆயன் தனைநோக்கி
 நிரைமேய்ப் பொழிக நீயென்பார்.

23

ஆனேற்றின் குலம் அன்றோ இப்பசுக்கள் குலம்? இவ்வகையில்
 எண்ணத்தக்க சிறப்புகள் வேறு பிறவும் உளவோ? இல்லை.

குறிப்புரை : ஆனேற்றைச் சூழ்ந்துள்ள தெய்வப் பசுக்கள்
 ஐந்து என்றும், அவை நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசீலை, சுமனை என்பன
 என்றும் கூறுப.

இவற்றினிடமாகவே உலகில் பசுக்குலம் பெருகிற்று என்றும்,
 இவ்வைந்து பசுக்களும் பாற்கடலில் தோன்றியன என்றும் கூறுப.

23. பொழிப்புரை : என்று இனைய பல தன்மைகளையும்
 விசார சருமர் நினைந்தருளி, இப்பசுக்களை இவைகட்கு இன்பமான
 வழியில் நின்று மேய்த்து, கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்களின்
 கூட்டங்களைக் காத்திடும் செயலின் மேலாக இனிச் சிறந்ததொரு
 கடமையும் எனக்கில்லை என்றும், இச்செயல்தான் தில்லையில் ஆடும்
 பெருமானின் சேவடிகளைப் போற்றும் திருத்தொண்டாகும் என்றும்
 கூறி, அவ்விடம் நின்ற இடையனை நோக்கி, 'இன்றுடன் நீ இப்பசுவின்
 நிரைகளை மேய்த்திடும் தொழிலை ஒழித்திடுவாய்' என்று கூறி.

நிறை மேய்த்தல்

1228. யானே இனியிந் நிறைமேய்ப்ப்பன்

என்றார் அஞ்சி இடைமகனும்

தானே இறைஞ்சி விட்டகன்றான்

தாமும் மறையோர் இசைவினால்

ஆனே நெருங்கும் பேராயம்

அளிப்பா ராகிப் பைங்கூழ்க்கு

வானே யென்ன நிறைகாக்க

வந்தார் தெய்வ மறைச்சிறுவர்.

24

1229. கோலும் கயிறும் கொண்டு குழைக்

குடுமி அலையக் குலவுமான்

தோலும் நூலுஞ் சிறுமார்பில்

துவள அரைக்கோ வணஞ்சுடர்ப்

பாலும் பயனும் பெருகவரும்

பசுக்கள் மேய்க்கும் பான்மையினால்

சாலும் புல்லின் அவைவேண்டுந்

தனையும் மிசையுந் தலைச்சென்று. 25

24. பொழிப்புரை : 'யானே இனி இப்பசுக்களின் கூட்டத்தினை மேய்ப்பேன்' எனக் கூறினார் விசாரசருமர். அது கேட்டு அஞ்சிய இடையனும் அவரை வணங்கி, அப்பசு மேய்த்தலை விட்டு நீங்கினான். இப்பால், மறைவழி நிற்கும் அச்சிறுவராய விசாரசருமர் தாமும், அங்குள்ள மறையவரின் இசைவு பெற்றுப், பசுக்கள் நெருங்க இருக்கும் அப்பெருங் கூட்டத்தினை மேய்த்திடுவாராகி, பசிய பயிர்களுக்கு வானின் மழை, இன்பம் பயக்குமதுபோல, அப்பசுக்களின் நிறைகளைக் காத்திட முற்பட்டார்;

குறிப்புரை : இவ்வொன்பது பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

25. பொழிப்புரை : திருக்கையில் கோலும் கயிறும் கொண்டு, சிறிய மிருதுவான குடுமி அசைந்திட, மான் தோலும் நூலும் சிறிய மார்பிலே துவண்டு அழகு செய்ய, திருவரையில் கோவண ஆடை ஒளி விளங்கிக் காண, பாலும் கன்றுகளும் பெருக வருகின்ற பசுக்களை மேய்த்திடும் தன்மையில், நல்ல புல்லில் அப்பசுக்கள் வேண்டும் அளவும் மேய்ந்திடற்கு மேற்சென்று,

1230. பதவு காலங் களின்மேய்த்தும்

பறித்தும் அளித்தும் பரிவகற்றி

இதமுண் துறையுள் நற்றண்ணீர்

உண்டி அச்சம் எதிர்நீக்கி

அதர்நல் லனமுன் செலநீழல்

அமர்வித் தமுத மதுரப்பால்

உதவும் பொழுது பிழையாமல்

உடையோர் இல்லந் தொறுமுய்த்தார். 26

1231. மண்ணிக் கரையின் வளர்புறவின்

மாடும் படுகர் மருங்கினிலும்

தண்ணித் திலநீர் மருதத்தண்

டலைகூழ் குலையின் சார்பினிலும்

எண்ணிற் பெருகு நிரைமேய்த்துச்

சமிதை யுடன்மேல் எளிகொண்டு

நண்ணிக் கங்குல் முன்புகுதும்

நன்னாள் பலவாம் அந்நாளில்.

27

26. பொழிப்புரை : புல் மிகுதியாயுள்ள காலங்களில் அவ்விடத்தில் மேய்த்தும், புல் குறைவாயுள்ள காலங்களில் தம் திருக்கையால் பறித்து உண்ணச் செய்தும், இதமாக அப் பசுக்கள் தண்ணீர் பருகிடும் நல்ல நீர்த்துறைகளில் தண்ணீர் பருகச் செய்தும், அப்பசுக்களுக்குப் பிற விலங்குகளால் ஏற்படும் துயரனைத்தையும் வருமுன் காத்தும், நல்ல நீழலில் அவைகளை இளைப்பாறுமாறு செய்தும், அமுதமாய் இனிய பால் உதவும் காலங்களில் தவறாமல் அவற்றை உடைமையாகக் கொண்டிருக்கும் மறையவர்களின் இல்லங்களில் கொண்டு சென்று விடுத்தும், இனிய அச்செயலைச் செய்து வந்தார் விசாரசுருமர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

27. பொழிப்புரை : மண்ணியாற்றங்கரையில் புல் செழித்து வளரும் முல்லை நிலச்சோலையின் பக்கங்களிலும், ஆற்றின் பள்ளத்தாக்குகளின் வளர்ந்த புல் உள்ள இடங்களிலும், குளிர்ந்த முத்துகளையுடைய மருத நிலத்தின் சோலைகள் கூழ்ந்த புல்லுள்ள வெளிகளிலும், எண்ணிக்கையில் பெருகி வருகின்ற பசு நிரைகளை

ஆனிரைகள் மடிபெருகி முலை சுரத்தல்

1232. ஆய நிரையின் குலமெல்லாம்

அழகின் விளங்கி மிகப்பல்கி

மேய இனிய புல்லுணவும்

விரும்பு புனலும் ஆர்தலினால்

ஏய மனங்கொள் பெருமகிழ்ச்சி

எய்த இரவும் நண்பகலும்

தூய தீம்பால் மடிபெருகிச்

சொரிய முலைகள் சுரந்தனவால்.

28

மறையவரின் மகிழ்ச்சி

1233. புணுந் தொழில்வேள் விச்சடங்கு

புரிய ஓம தேனுக்கள்

காணும் பொலிவில் முன்னையினும்

அனேக மடங்கு கறப்பனவாய்ப்

மேய்த்து, அக்கால இடைவெளியில் சமித்துக்களுடன் தீக்கடை கோலும் தேடிச் சுமந்து கொண்டு, இரவு வரும் முன்னம், பசுக்களையும் மீளக் கொண்டு, வந்து அவைகளை இல்லந்தோறும் விடுத்து வரும் நல்ல நாள்கள் பலவாகும். அந்நாள்களில்.

குறிப்புரை : மரச்சுள்ளிகள் சமிதை நாளும் மனையில் செய்யப்படும் வேள்விக்குரிய சிறுவிறகுகள் இவற்றையும், தீக்கடைதற்குரிய மரக்கோலையும் தேடிக்கொண்டு வருதல் இப்பருவத்தார்க்கு (பிரம சாரியர்) உரிய கடமையாம்.

28. பொழிப்புரை : இவ்வாறு விசாரசருமர் அன்பும் ஆர்வமும் கொண்டு மேய்த்து வரலால், அப்பசுக்களின் குலம் யாவும் அழகால் விளங்கி, புல்லின் உணவும் தாம் விரும்பிடும் நீரும் நிறைய உண்டு வரும் காரணத்தினால் எய்திய பெருமகிழ்ச்சிமிக்கு, இரவும் நண்பகலும், தூய தீத்திப்பான பால் தம் மடியிற் பெருகிச் சொரியுமாறு அவற்றின் காம்புகள் பால் சுரந்தன.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

29. பொழிப்புரை : மறையவர்கள் தாம் மேற்கொண்டிடும் தொழிலாய வேள்விச் சடங்குகள் புரிந்திப் பால்தரும் இந்தப் பசுக்கள்,

பேணுந் தகுதி அன்பால்இப்
 பிரம சாரி மேய்த்ததற்பின்
 மாணுந் திறத்த வானவென
 மறையோர் எல்லாம் மனமகிழ்ந்தார். 29

ஆனினங்களின் அன்பு

1234. அனைத்துத் திறத்தும் ஆனினங்கள்
 அணைந்த மகிழ்ச்சி அளவின்றி
 மனைக்கண் கன்று பிரிந்தாலும்
 மருவுஞ் சிறிய மறைக்கன்று
 தனைக்கண் டருகு சார்ந்துருகித்
 தாயாந் தன்மை நிலையினவாய்க்
 கனைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள்
 கறவா மேபால் பொழிந்தனவால். 30

காண்டற் கினியனவாய், முன்னையினும் பன்மடங்குபால் கற்பனவாக,
 இப்பசுக்களைத் தக்கவாறு பேணி வளர்த்திடும் அன்புடைய இப்பிரமசாரி,
 மேய்க்க முற்பட்டபின்பே, மிகவும் நற்றிறத்தவாயின எனக்கூறி, அம்
 மறையவர்கள் அனைவரும் மனம் மகிழ்ந்தனர்.

குறிப்புரை : பூணும் தொழில் - தம்மரபுரிமையாகப்
 பேணிவரும் தொழில்.

30. பொழிப்புரை : இவ்வாறாக எவ்வகையிலும்
 இப்பசுவினங்கள் விசாரசருமர் மேய்க்கத் தொடங்கிய பின் கொண்ட
 மகிழ்ச்சி இவ்வளவு என அளவின்றிப் பெருகுவதால், அவர்பால்
 அன்பூறி, தமது மனையிடத்துள்ள கன்றை விட்டுப் பிரிந்தாலும் தம்மை
 அணையும் சிறிய மறைக்கன்றாய விசாரசருமரைக் கண்டு, அருகு
 சென்று உருகி, அவருக்குத் தாயாம் தன்மையினை உடைய
 நிலையினவாய், கனைத்து மடிசுரந்து முலைக்கண்களைக் கறவாமே
 தாமாகப் பால் சொரிந்தன.

குறிப்புரை : மனைக்கட் கன்றை மறந்தாலும்,
 மறைக்கன்றினை மறவாமே பால் சொரிந்தன எனக்கூறும் நயப்பாடு
 நனிமகிழ்வு தருகிறது.

தாமே பால் சொரியச் சிவவழிபாடாற்றல்

1235. தம்மை அணைந்த ஆன்முலைப்பால்
 தாமே பொழியக் கண்டுவந்து
 செம்மை நெறியே உறுமனத்தில்
 திருமஞ் சனமாங் குறிப்புணர்ந்தே
 எம்மை உடைய வள்ளலார்
 எய்த நினைந்து தெளிந்ததனில்
 மெய்ம்மைச் சிவனார் பூசனையை
 விரும்பும் வேட்கை விளைந்தெழுவும். 31

1236. அங்கண் முன்னை அர்ச்சனையின்
 அளவின் தொடர்ச்சி விளையாட்டாப்
 பொங்கும் அன்பால் மண்ணிமணற்
 புளினக் குறையில் ஆத்தியின்கீழ்ச்
 செங்கண் விடையார் திருமேனி
 மணலால் ஆக்கிச் சிவாலயமும்
 துங்க நீடு கோபுரமுஞ்
 சுற்றா லயமும் வகுத்தமைத்தார். 32

31. பொழிப்புரை : தம்மை அணைந்த பசுக்கள் பாலைத் தாமே பொழிந்திடக் கண்டு, விசாரசருமர் உவந்து, செம்பொருளாய் சிவ பெருமான் வழியே உற்ற தமது மனத்தில், இப்பால் எம்பெருமாற்குத் திருமுழுக்கிற்குத் தகும் என்னும் குறிப்பை உணர்ந்து, எம்மை உடைய வள்ளலார் அதன் பயனைத்தாம் அடைந்திட நினைந்து, தெளிந்து, அந்நால் என்றும் உண்மைப் பொருளாய் சிவபெருமானாரின் பூசனையை விரும்பிடும் வேட்கை உள்ளத்தில் தோன்றி எழுவும்.

குறிப்புரை : பசுக்கள் பாலினைத் தாமே பொழியக் கண்ட சிறிய பெருந்தகையார், அஃது இறைவற்குத் திருமஞ்சனமாகும் என உளங்கொண்டதும் திருவருள் குறிப்பினாலேயாகும். ஆதலின் அச்செயல் தானும், அவர் செயல் அன்று, திருவருட்செயலே ஆகும் என்பது அறியத்தக்கது.

32. பொழிப்புரை : அங்கு முன்னைப் பிறவிகளில் தாம் புரிந்து வரும் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியால், விளையாட்டாக எழுந்து பொங்கிடும் அன்பால், மண்ணியாற்றின் கரையில் மணல் குவிந்து பரந்து இருக்கும்

1237. ஆத்தி மலரும் செழுந்தளிரும்

முதலா அருகு வளர்புறவில்

பூத்த மலர்கள் தாந்தெரிந்து

புனிதர் சடிவத் திருமுடிமேல்

சாத்த லாகுந் திருப்பள்ளித்

தாமம் பலவுந் தாங்கொய்து

கோத்த இலைப்பூங் கூடையினில்

கொணர்ந்து மணந்தங் கிடவைத்தார். 33

இடத்தில் நின்ற ஓர் ஆத்தி மரத்தின் கீழ்ச், சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றின் மீது இவார்ந்தருளும் எம்பிரானாகிய சிவபெருமானின் திருமேனியை மணலால் சமைத்துத், திருக்கோயிலும், உயர்ந்த கோபுரமும், திருச்சுற்றில் அமைத்தற்குரிய கடவுளர்க்கு வேண்டிய திருக்கோயில்களுமாக வகுத்து அமைத்தார்.

குறிப்புரை : மணலைக்குவித்து இறைவன் எனக் கருதி வழிபடல், சிறுவர்கள் விளையாட்டாகச் செய்யும் செயலாகும். அவ்வகையில் வைத்து எண்ணற்குரியது போலத் தெரியினும், ஈது முன்னைத் தொடர்ச்சியால் எழுந்த அன்பேயாகும் என்பார், 'விளையாட்டாகப் பொங்கும் அன்பால்' என்றார்.

இனி இறைவன் பால் அன்பு செலுத்துதல் பிறர்க்கெல்லாம் அரிதாக, இவரளவில் மிக எளிதாகத் தோன்றியது மட்டுமன்று; பொங்கியது மிக எளிதாயிற்றென்பார் 'விளையாட்டாப் பொங்கும் அன்பு' என்றார் எனினும் ஆம். விளையாட்டு எளிதாதல் என்னும் பொருள்படுதல், 'காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி' (தி.8 ப.7 பா.12) என்பதாலும் அறிக. இங்குக் குறிக்கப்படும் ஆத்திமரம் திருவாய்ப்பாடிக் கோயிலினுள் தென்மேற்கில் உள்ளது.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

33. பொழிப்புரை : நல்ல ஆத்தி மலரும் செழுமையான தளிரும் முதலாக அருகில் வளர்ந்துள்ள சோலையில் பூத்த மலர்களை நன்குடையனவாய்த் தெரிந்து, தூய கங்கையை அணிந்த சிவ பெருமானின் திருமுடிமேல் சாத்துதற்கு ஏற்புடைத்தாகும் மலர்கள் பலவற்றையும் கொய்து, தாம் முன்பே கோத்து எடுத்துச் சென்ற இலைகளால் ஆய பூக்கூடையில் இட்டுக் கொண்டு வந்து, அவை மணம் தங்கிடும்படி காற்றுப்படாது சேமித்து வைத்தார்.

1238. நல்ல நவகும் பங்கள்பெற

நாடிக் கொண்டு நாணற்பூங்
கொல்லை இடத்துங் குறைமறைவும்
மேவுங் கோக்கள் உடன்கூட
ஒல்லை யணைந்து பாலாக்கள்
ஒன்றுக் கொருகா லாகவெதிர்
செல்ல அவையுங் கனைத்துமுலை
தீண்டச் செழும்பால் பொழிந்தனவால். 34

1239. கொண்டு மடுத்த குடம்நிறையக்

கொணர்ந்து விரும்புங் கொள்கையினால்
அண்டர் பெருமான் வெண்மணல்ஆ
லயத்துள் அவைமுன் தாபித்து
வண்டு மருவுந் திருப்பள்ளித்
தாமங் கொண்டு வரன்முறையே
பண்டைப் பரிவால் அருச்சித்துப்
பாலின் திருமஞ் சனமாட்டி. 35

34. பொழிப்புரை : பின்னர் நல்ல ஒன்பது கும்பங்கள் பெறுதற்கு நாட்டம் கொண்டு அதற்கென ஒன்பது குடங்களை எடுத்துச் சென்று, நல்ல நாணல் புல் வளர்ந்துள்ள புஞ்சோலையிடத்தும் ஆற்றிடைப் பள்ளத்தில் புல்லின் மறைவிலும் மேயநின்ற பசுக்கள் உடன்வந்து கூடி, விரைவில் அவற்றை அணைந்து, ஒரு பசுவுக்கு ஒரு முலைக் காம்பில் பால் பெறுவாராக எதிர் செல்ல, அவைகளும் கனைத்து இவர் முலை தீண்டலும் செழுமையான பாலைச் சொரிந்தன.

குறிப்புரை : ஒரு பசுவிற்கு ஒரு முலைக்காம்பில் மட்டும் பால் பெறுவாராகச் சென்றார் எனவே, இச்செயல் அப்பசுவை உடையார்க்கும் கன்றிற்கும் பால் குறைதற்கு ஏதுவாகாமை அறியலாம். அன்றியும், இச்செயல் திருவருட்குறிப்பினதாய் நிகழ்தலின் மனையிலுள்ளார்க்கு மேலும் பால் பெருகவும் காரணமாயிற்று.

35. பொழிப்புரை : கறந்த அப்பாலைக் கொணர்ந்து தாம் விரும்பும் கொள்கையினால் தேவர்பெருமானுக்கென அமைத்த மணல் கோயிலில், அப்பாற்குடங்களை முன்னாக வைத்து, வண்டுகள்

1240. மீள மீள இவ்வண்ணம்

வெண்பால் சொரிமஞ் சனமாட்ட
 ஆள உடையார் தம்முடைய
 அன்ப ரன்பின் பாலுளதாய்
 மூள அமர்ந்த நயப்பாடு
 முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ்
 கோளம் அதனில் உள்நிறைந்து
 குறித்த பூசை கொளநின்றார்.

36

1241. பெருமை பிறங்குஞ் சேய்ஞ்ஞலூர்ப்

பிள்ளை யார்தம் உள்ளத்தில்
 ஒருமை நினைவால் உம்பர்பிரான்
 உவக்கும் பூசை உறுப்பான
 திருமஞ் சனமே முதலவற்றில்
 தேபா தனஅன் பினில்நிரப்பி
 வரும்அந் நெறியே அர்ச்சனைசெய்
 தருளி வணங்கி மகிழ்கின்றார்.

37

மருவிடும் மலர்களை எடுத்துக் கொண்டு, வரன்முறையாக முற்பிறவி வழிவந்த அன்பால், எம்பிரானைப் போற்றி செய்து, பின்னர்ப் பாலினாலாய் திருமுழுக்கு ஆட்டி.

குறிப்புரை : திருமுழுக்காட்டுதற்கு முன் அருச்சனைபுரிந்து, தாம் கொண்ட மணலிடமாக இறைவெளிப்பாடு தோன்றற்குரிய மந்திரம், பாவனை, செயல் ஆகியவற்றைச் செய்தலான் மணலால் குவிக்கப் பெற்றிருப்பினும் அவ்வடிவில் இறைவெளிப்பாடு தோன்ற நின்றலினாலாம்.

36. பொழிப்புரை : மீண்டும் மீண்டும் இவ்வண்ணமே வெண்மை நிறமுடைய பாலைத் திருமுழுக்கு ஆட்டி, அவரை அடிமையாகக் கொண்டிருக்கும் பெருமானும், தம் அன்பர் விசாரசுருமரின் அன்பின் பாலராக நின்று, அவர் பூசனையால் அமர்ந்த நயப்பாடு முதிர்ந்த பற்று முற்றிட, அங்கு ஆத்திர நீழலின் கீழாக அமைந்த, வெண்மணலின் சிவலிங்கத் திருமேனியின் உள் நிறைந்து நின்று, அவர் புரியும் பூசனையை ஏற்றருளினார்.

குறிப்புரை : கோளம் - சிவலிங்கம்

37. பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய சேய்ஞ்ஞலூர்ப்

1000

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் (பன்னிரண்டாம்)

ஆனினங்களின் பால் குன்றாமை

1242. இறையோன் அடிக் கீழ் மறையவனார்

எடுத்துத் திருமஞ் சனமாட்டும்

நிறைபு சனைக்குக் குடங்கள்பால்

நிரம்பச் சொரிந்து நிரைக்குலங்கள்

குறைபா டின்றி மடிபெருகக்

குவிந்த முலைப்பால் குறைவின்றி

மறையோர் மனையின் முன்புதரும்

வளங்கள் பொலிய வைகுமால்.

38

உண்மை அறியாத அயலவனின் அறிவிப்பு

1243. செயலிப் படியே பலநாளும்

சிறந்த பூசை செய்வதற்கு

முயல்வுற் றதுவே திருவிளையாட்

டாக முந்நூல் அணிமாப்பர்

இயல்பில் புரியும் மற்றிதனைக்

கண்டித் திறத்தை யறியாத

அயல்மற் றொருவன் அப்பதியில்

அந்த ணாளர்க் கறிவித்தான்.

39

பிள்ளையார் தம் உள்ளத்தில் ஒருமையுணர்வுடன் தேவர்பெருமான் உவந்தருளும் வழிபாட்டின் உறுப்புக்களான திருமுழுக்காட்டல் முதலானவற்றில் தாம் தேடாத பொருள்கள் யாவற்றையும் தமது அன்பினால் நிரப்பி, அந்நெறியாக வரும் முறையால் வழிபாடு செய்தருளி வணங்கி மகிழலானார்.

38. பொழிப்புரை : பெருமானின் திருவடிக் கீழ்த் தொண்டு புரியும் அந்தணச் சிறுவர், திருமுழுக்கு ஆட்டுகின்ற நிறைவுடைய பூசனைக்குக் குடங்களில் பால் நிரம்பச்சொரிந்தும், அப்பசுக்குலங்கள் குறைபாடின்றித் தமது மடிபெருகும்படிக் குவிந்திடும் முலைப்பாலை, அவைகளை உடைமையாகக் கொண்டிருக்கும் அந்தணர்கள் மனையிலும் குறைவின்றி முன்பு போல் பால் கொடுக்கும் அளவால், குறைவின்றிப் பெருகவே தந்து நின்றன.

39. பொழிப்புரை : இவ்வாறாக நாளும் சிறந்த பூசை செய்வதற்கு முயல்வுற்று அதுவே திருவிளையாட்டாக, முப்புரிநூல்

அவையோர் எச்ச தத்தனை அழைத்தல்

1244. அச்சொற் கேட்ட அருமறையோர்

ஆயன் அறியான் என்றவற்றின்

இச்சை வழியே யான்மேய்ப்பேன்

என்றெம் பசுக்கள் தமைக்கறந்து

பொச்சம் ஒழுகு மாணவகன்

பொல்லாங் குரைக்க அவன்தாதை

எச்ச தத்தன் தனையழைமின்

என்றார் அவையில் இருந்தார்கள். 40

அவையோர் மகன்திறம் உரைத்தல்

1245. ஆங்கு மருங்கு நின்றார்கள்

அவ்வந் தணன்தன் திருமனையின்

பாங்கு சென்று மற்றவனை

அழைத்துக் கொண்டு வரப்பகர்ந்த

அணிந்தமார்புடைய விசாரசருமர் இயல்பாய் இதனைப் புரிந்து வர, ஒருநாள் அவர் தம் அன்பு மயமான பூசனையினைக் கண்டு, அதன் உண்மைத் திறத்தை அறியாத அயலான் ஒருவன், அச்சேய்க்குலூரில் வாழும் அந்தணாளர்க்கு, இவர் செயலை அறிவித்தான்.

குறிப்புரை : அவ்வுரில் வாழும் அந்தணர்களுக்கு அறிவித்தான் எனப் பொதுவகையால் கூறினும், வரும் செய்யுளால் அவர்கள் அவையத்தார் என்பது பெறுதும். முன்னர்விளையாட்டாக என்று கூறியவர், ஈண்டுத் திருவிளையாட்டாக என்றார், ஈது திருவை அடைவிக்கும் விளையாட்டாகையால்.

40. பொழிப்புரை : அவனுடைய சொல்லைக் கேட்ட அரிய மறைவழி நின்ற அந்தணாளர்கள், 'இடையன் பசு மேய்க்கும் விதம் அறியான்' என்று சொல்லி, 'அப்பசுக்களின் இச்சைவழி யான் மேய்ப்பேன்' என்று எம் பசுக்களை எல்லாம் பால் கறந்து பொய்மையான தனது விளையாட்டிற்குப் பாவித்து வருகின்ற அவ்விசாரசருமன் செய்யும் தவறான ஒழுக்கத்தினை எடுத்துச் சொல்ல, 'அப்பிள்ளையின் தந்தையான எச்சதத்தனை இங்கு நீர் அழையுங்கள்' என்றார்கள் அவையில் கூடி இருந்த அந்தணர்கள்.

41. பொழிப்புரை : அவர்கள் அருகில் இருந்தவர்கள்,

1002

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் (புன்னிரண்டாம்)

ஓங்கு சபையோர் அவனைப்பார்த்

தூர்ஆன் நிரைமேய்த் துன்மகன்செய்

தீங்கு தன்னைக் கேளென்று

புகுந்த பரிசு செப்புவார்.

41

1246. அந்தண் மறையோர் ஆகுதிக்குக்

கறக்கும் பசுக்க ளானவெலாம்

சிந்தை மகிழ்ந்து பரிவினால்

திரளக் கொடுபோய் மேய்ப்பான்போல்

கந்தம் மலிபூம் புனல்மண்ணி

மணலில் கறந்து பாலுகுத்து

வந்த பரிசே செய்கின்றான்

என்றான் என்று வாய்மொழிந்தார்.

42

எச்சத்தனின் எண்ணித்துணியும் தகைமை

1247. மறையோர் மொழியக் கேட்டஞ்சிச்

சிறுமா ணவகன் செய்திது

இறையும் நான்முன் பறிந்திலேன்

இதற்கு முன்பு புகுந்ததனை

அவ்வந்தணன் எச்சத்தனுடைய திருமனையிடத்துச் சென்று அவனிடம் அவையோர் அழைப்பதைக் கூறி, உடன் அழைத்துக் கொண்டு வருதலும், அது பொழுது அவையோர் அவ்வெச்சத்தனைப் பார்த்து 'ஊராருடைய பசுக்களைத்தான் மேய்ப்பேன் எனச் சொல்லி அதனை மேய்த்து வரும் உன் மகன் செய்யும் தீங்கினைக் கேள்' என்று அயலான் ஒருவன் தம்மிடம் முறைப்பட்டுக் கொண்ட வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்குவார்.

42. பொழிப்புரை : அழகிய தண்ணளியையுடைய அந்தணர்கள் தங்கள் வேள்விக்குப் பால் கறக்கும் பசுக்களை எல்லாம் மனம் மகிழ்ந்து அன்பால் அவைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு சென்று, மேய்ப்பான் போல் நின்று, நறுமணம் கமழும் பூம்புனல் நிறைந்த மண்ணியாற்றின் மணலில், அப்பசுக்களின் பாலைக் கறந்து ஊற்றி விளையாடித், தனது எண்ணப்படி செய்து வருகின்றான் என்று ஒருவன் கூறக் கேட்டோம் என்றனர்.

43. பொழிப்புரை : அவையோர் மொழிந்ததைக் கேட்ட

நிறையும் பெருமை அந்தணர்காள்
 பொறுக்க வேண்டும் நீங்கலெனக்
 குறைகொண் டிறைஞ்சி இனிப்புகுதில்
 குற்றம் எனதே யாம்என்றான்.

43

எச்ச தத்தன் மறைந்து காணல்
 1248. அந்த ணாளர் தமைவிடைகொண்
 டந்தி தொழுது மனைபுகுந்து
 வந்த பழியொன் றெனநினைந்தே
 மகனார் தமக்கு வாய்நேரான்
 இந்த நிலைமை அறிவேனென்
 றிரவு கழிந்து நிரைமேய்க்க
 மைந்த னார்தாம் போயினபின்
 மறைந்து சென்றான் மறைமுதியோன். 44

எச்சதத்தனும், அஞ்சிப், 'பெருமை மிக்க அவையோர்களே! என் சிறுபையன் செய்த தீங்கினை, ஒருசிறிதும் இதற்கு முன் அறிந்திலேன். இதற்கு முன்பு நடந்த இதனைப் பொறுக்க வேண்டும்' என்று குறை இரந்து வேண்டி, 'இனி இச்செயல் நிகழுமாயின் குற்றம் என்னுடைய தேயாம்' என்றான்.

குறிப்புரை : இவ்வாறு கூறக்கேட்ட எச்சதத்தன், உடனே இதனை அவன் செய்திருக்கமாட்டான் என்று கூறவோ, அன்றி அவனை உடன் சினந்து ஒறுக்கவோ அமையாது, இனி இக்குற்றம் நிகழுமாயின் என் பொறுப்பு என்றனன்.

அவன் தன் மகன்பால் வைத்திருந்த நம்பிக்கையையும் அவன் தன் அற உணர்வையும் எச்சதத்தனின் கூற்றுக் காட்டுகின்றது.

44. பொழிப்புரை : அவையோரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, மாலைக் கால வழிபாடாற்றித் தனது இல்லத்திற் சென்ற எச்சதத்தனும், எனக்கு இப்படிஓர் பழிவந்ததே என்று நினைந்து, தன் மகனாருக்கு இதைக் கூறானாய், இதன் உண்மையை நேரில் யானே அறிவேன் என நினைந்து, இரவு கழிந்ததும், தனது மைந்தனார் பசு மேய்த்திடப் போயபின், அவருக்குத் தெரியாது அவர் பின் மறைந்து போயினான்.

1004

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

1249. சென்ற மறையோன் திருமகனார்

சிறந்த ஊர்ஆன் நிரைகொடுபோய்

மன்றல் மருவும் புறவின்கண்

மேய்ப்பார் மண்ணி மணற்குறையில்

அன்று திரளக் கொடுசென்ற

அதனை யறிந்து மறைந்தப்பால்

நின்ற குரவின் மிசையேறி

நிகழ்வ தறிய ஒளித்திருந்தான்.

45

விசாரசருமரின் வழிபாடு

1250. அன்பு புரியும் பிரமசா

ரிகளும் மூழ்கி அரனார்க்கு

முன்பு போல மணற்கோயில்

ஆக்கி முகைமென் மலர்கொய்து

பின்பு வரும்ஆன் முலைபொழிபால்

பெருகுங் குடங்கள் பேணுமிடந்

தன்பாற் கொணர்ந்து தாபித்துப்

பிறவும் வேண்டு வனசமைத்தார்.

46

45. பொழிப்புரை : அவ்வாறு சென்ற அவனும், தன் திருமகனாரான விசாரசருமர் சிறந்த ஊராரின் பசுக் கூட்டங்களைக் கொண்டுபோய், நறுமணம் கமழும் சோலையிடத்து மேய்ப்பாராய், அன்று மண்ணி யாற்றங்கரையில் உள்ள மணல் பரந்த இடத்தில் அப்பசுக்களைத் திரளாகக் கொண்டு சென்றார் என்பதை அறிந்து, அயலில் நின்ற ஒரு குரா மரத்தின் மேல் ஏறி, அங்கு நிகழ்வதை அறிய ஒளித்திருந்தான்.

46. பொழிப்புரை : இறைவனிடத்து அன்பு செய்யும் அப்பிரமசாரியாம் விசாரசருமரும், நீரில் மூழ்கிப், பின் எம்பெருமானுக்கு முன்பு போல் மணலால் கோவிலும் சுற்றுக் கோயில்களும் ஆக்கி, முகை அவிமும் மென்மையான மலர் கொய்து, பின்பு தன்பால் வரும் பசுவின் முலைபொழியும் பாலை, குடங்கள் நிறையக் கொணர்ந்து, அவற்றைத் தக்க இடத்து வைத்துப், பூசனைக்கு வேண்டிய பிற பொருள்களையும் அமைத்துக் கொண்டவராய்.

குறிப்புரை : பிரமசாரிகள் எனப் பன்மைபடக் கூறியது, அவர் தம் தகுதி நோக்கியாம்.

1251. நின்ற விதியின் விளையாட்டால்

நிறைந்த அரும்பு சனைதொடங்கி
ஒன்றும் உள்ளத் துண்மையினால்
உடைய நாதன் திருமுடிமேல்
மன்றல் விரவுந் திருப்பள்ளித்
தாமம் சாத்தி மஞ்சனமா
நன்று நிறைதீம் பாற்குபங்கள்
எடுத்து நயப்புந் றாட்டுதலும்.

47

1252. பரவ மேன்மேல் எழும்பரிவும்

பழைய பான்மை மிகும்பண்பும்
விரவ மேதக் கவர்தம்பால்
மேவும் பெருமை வெளிப்படுப்பான்
அரவம் மேவுஞ் சடைமுடியார்
அருளாம் என்ன அறிவழிந்து
குரவு மேவும் முதுமறையோன்
கோபம் மேவும் படிசுண்டான்.

48

47. பொழிப்புரை : இவரை இறைவன் ஆட்கொள்ளுமாறு நின்ற விதியின் விளையாட்டால், அன்பால் நிறைந்த அரிதாய பூசனையைத் தொடங்கி, ஒருமைப்பாடுகொள்ளும் உள்ளத் தன்மையால், வெண் மணலாலாய சிவலிங்கத்தின் மீது நறுமணம் மிக்க மலர்களைச் சாத்திப், பின்னர்ப் பெரிதும் நிறைந்த தீத்திப்பாய பாற்குடங்களை எடுத்து உள்ளத்துக் கொண்ட பெருவிருப்புடன் பெருமானுக்குத் திருமுழுக் காட்டிலும்,

48. பொழிப்புரை : பெருமானைப் பரவுதற்கு மேன்மேலும் எழும் விருப்பும், முன்னைப் பிறப்பால் ஒருங்குவாய்ந்த வழிபாடாற்றும் பண்பும் பொருந்த, விசாரசுருமர் தம்பால் கொண்ட அன்பின் பெருமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில், பாம்பையணிகின்ற சடை முடியையுடைய சிவபெருமானின் அருளே இது என்னுமாறு, குராமரத்தின் மீது இருந்த முதிய எச்சத்தனும், இவர் பூசையைக் கண்டு அறிவழிந்து சினம் மிகப் பார்த்தான்.

1006

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம் (பன்னிரண்டாம்

எச்சதத்தனின் கண்டிப்பு

1253. கண்ட போதே விரைந்திழிந்து

கடிது சென்று கைத்தண்டு

கொண்டு மகனார் திருமுதுகில்

புடைத்துக் கொடிதாம் மொழிசூறத்

தொண்டு புரியுஞ் சிறியபெருந்

தோன்ற லார்தம் பெருமான்மேல்

மண்டு காதல் அருச்சனையில்

வைத்தார் மற்றொன் றறிந்திலரால். 49

காலால் இடறல்

1254. மேலாம் பெரியோர் பலகாலும்

வெகுண்டோன் அடிக்க வேறுணரார்

பாலார் திருமஞ் சனமாட்டும்

பணியிற் சலியா ததுகண்டு

49. பொழிப்புரை : அவ்வாறு பார்த்த அளவிலே குரா மரத்தினின்றும் இறங்கி, விரைந்து சென்று, கையில் கொண்ட தண்டால் மகனார் திருமுதுகில் புடைத்துக் கடுஞ்சொற்களைக் கூறிய பொழுதும், பெருமானுக்குத் தொண்டுபுரிந்து கொண்டிருக்கும் சிறிய பெருந்தகையார், தம் பெருமானுடைய வழிபாட்டில் திளைத்திருந்தமையால் வேறொன்றும் அறிந்திலராயினர்.

குறிப்புரை : நெறிவழி யேசென்று நேர்மையுள் ஒன்றித் தறிஇருந்தாற் போலத் தம்மை இருத்திச் சொறியினும் தாக்கினும் துண்ணென் றுணராக் குறிஅறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே.

எனவரும் திருமந்திரமும் (தி.10 பா.1438) ஈண்டு நினைவு கொள்க.

50. பொழிப்புரை : சிறுமைத் தொழிலில் தலைநின்ற அம்மறையவர் சினம் கொண்டு மேன்மேலும் அடித்திடவும், மேலாம் பெரியவராய விசாரசருமர் அதனை அறியாராய், மீளவும் பாலால் திருமுழுக்கு ஆட்டிடும் அப்பணியில் நீங்கிடாமை கண்ட, உலகியலுணர்வாய மயக்க உணர்வு கொண்ட எச்சதத்தன், மேலும் சினம் கொண்டு அவர் வைத்திருந்த பாற்குடங்களை இழிசெயல் செய்தலில் தலைநின்றவனாய்க், காலால் இடறிச் சிந்தினான்.

மாலா மறையோன் மிகச்செயிர்த்து
வைத்த திருமஞ் சனக்குடப்பால்
காலா லிடறிச் சிந்தினான்

கையாற் கடமைத் தலைநின்றான். 50

கோல் மழுவாகித் துணித்தல்
1255. சிந்தும் பொழுதில் அதுநோக்கும்
சிறுவர் இறையில் தீயோனைத்
தந்தை யெனவே அறிந்தவன்தன்
தாள்கள் சிந்துந் தகுதியினால்
முந்தை மருங்கு கிடந்தகோல்
எடுத்தார்க் கதுவே முறைமையினால்
வந்து மழுவா யிடஎறிந்தார்
மண்மேல் வீழ்ந்தான் மறையோனும். 51

பெற்ற பேறு
1256. எறிந்த அதுவே அர்ச்சனையில்
இடையு றகற்றும் படையாக
மறிந்த தாதை இருதாளும்
துணித்த மைந்தர் பூசனையில்

குறிப்புரை : 'தாபரத்தைக் கண்டவன் தாதை பாய்வான்' (தி.4 ப.48 பா.4) என அப்பரடிகளும், 'சிவன்றன்மேற் சென்ற தாதை' (தி.7 ப.55 பா.3) எனச் சுந்தரரும் கூறுவர். எச்சத்தனின் நோக்கம் அதுவாயினும், அவனால் இடற இயன்றது பாற்குடமேயாதல் சேக்கிழார் திருவாக்கால் அறிய இயலுகிறது. இறைவற்கு என வைக்கப்பெற்ற பாற்குடத்தைக் காலால் இடறுதல் மிக இழிவுடைத்தாதல் தோன்ற அதனைக் 'கடைமைத் தொழில்' என்றார்.

51. பொழிப்புரை : பாற்குடங்களைக் காலால் இடற அவற்றினின்றும் பால் சிந்தும் பொழுதில், அதனை நோக்கிய சிறுவராய விசாரசுருமனார், ஓர் இறைப்பொழுதில் அத்தீயவன் தம் தந்தை என உணர்ந்ததும், அப்பெரும்பிழை செய்தானின் கால்களைத் தடிய, முன்னாகக் கிடந்ததொரு தண்டினை எடுத்த போது, அதுவே ஒரு மழுவாக, தந்தையின் கால்களை வெட்டினார். அவ்வந்தணனும் மண் மேல் வீழ்ந்தான்.

1008

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

4. மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

அறிந்த இடையு நகற்றினராய்

முன்போல் அருச்சித் திடப்புகலும்

செறிந்த சடைநீள் முடியாரும்

தேவி யோடும் விடையேறி.

52

1257. பூத கணங்கள் புடைசூழப்

புராண முனிவர் புத்தேளிர்

வேத மொழிகள் எடுத்தேத்த

விமல மூர்த்தி திருவுள்ளம்

காதல் சூர வெளிப்படலும்

கண்டு தொழுது மனங்களித்துப்

பாத மலர்கள் மேல்விழுந்தார்

பத்தி முதிர்ந்த பாலகணார்.

53

1258. தொடுத்த இதழி சூழ்சடையார்

துணைத்தாள் நிழற்கீழ் விழுந்தவரை

எடுத்து நோக்கி நம்பொருட்டால்

ஈன்ற தாதை விழுவெறிந்தாய்

52. பொழிப்புரை : தந்தையின் காலை வெட்டிய அம்மமுவே, வழிபாட்டில் தந்தையால் வந்த இடையுற்றை அகற்றிடும் படையாகி விடத், தம் பூசனையில் வந்த இடையுற்றை அகற்றினராய், முன்பு போலத் தாம் பெருமானை வழிபாடு புரிந்திடப் போதலும், அழகுடன் செறிந்த நீண்ட சடை முடியையுடைய சிவபெருமானும் உமையம்மையாருடன் வெள்ளேற்றின் மீது எழுந்தருளி.

53. பொழிப்புரை : அருகில் பூதகணங்கள் சூழ்ந்து வரவும், பழைய முனிவர்களும் தேவர்களும் மறைமொழிகளை எடுத்துப் போற்றிடவும், வினையின் நீங்கி விளங்கியவராகிய பெருமானார் அன்பு மீதூர வெளிப்பட்டுத் தோன்றி நின்றார். பத்திமை நிரம்பிய அச் சிறுவரும் அது கண்டு கை கூப்பித் தொழுது மனங்களித்துப் பெருமானின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினார்.

54. பொழிப்புரை : மாலையாகத் தொடுத்த கொன்றைப் பூவைச் சூடிய சடையையுடைய பெருமான், தம் திருவடிகளில் வீழ்ந்த விசாரசருமரைத் திருக்கரத்தால் எடுத்து நோக்கி, 'எம்பொருட்டால்

அடுத்த தாதை இனியுனக்கு

நாம்என் றருள்செய் தணைத்தருளி

மடுத்த கருணை யால்தடவி

உச்சி மோந்து மகிழ்ந்தருள.

54

1259. சொங்கண் விடையார் திருமலர்க்கை

தீண்டப் பெற்ற சிறுவனார்

அங்கண் மாயை யாக்கையின்மேல்

அளவின் றுயர்ந்த சிவமயமாய்ப்

பொங்கி யெழுந்த திருவருளின்

மூழ்கிப் பூமேல் அயன்முதலாம்

துங்க அமரர் துதிசெய்யச்

கூழ்ந்த ஒளியில் தோன்றினார்.

55

1260. அண்டர் பிரானும் தொண்டர்தமக்

கதிபன் ஆக்கி அனைத்துநாம்

உண்ட கலமும் உடுப்பனவும்

கூடு வனவும் உனக்காகச்

உன்னைப் பெற்ற தந்தை வீழ் வெட்டினாய். அடுத்த தந்தை இனி உனக்கு நாம்' என்று கூறி, அருள் செய்து, மகனாரை அனைத்தருளி, பெருகும் கருணையால் அவர் திருமுதுகைத் தடவி, உச்சியில் முத்த மிட்டு மகிழ்ந்தருளலும்.

55. பொழிப்புரை : சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றின் மீது இவர்ந்தருளும் இறைவர் திருக்கை தீண்டப் பெற்ற சிறுவனாராய் அவ்விசாரசருமரும், மாயையின் விளைவாய் உடல்மாறி, அதன் மேலாக அளவிலாது உயர்ந்த சிவமயமாகிப் பொங்கி எழுகின்ற திருவருளில் மூழ்கிச் சிறந்து, தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் அயன் முதலாய் பெருங்கடவுளர் யாவரும் போற்றிடத், தம்மைச் சூழ்ந்து விளங்கிய சிவ ஒளியின் வடிவாகித் தோன்றினார்.

56. பொழிப்புரை : அண்டங்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய சிவ பெருமானும், சூழ்ந்த ஒளி வடிவில் தோன்றி நிற்கும் விசாரசருமரைத் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக ஆக்கி, 'நாம் உண்ட திருவமுதின் மிகுதியும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும் ஆன இவையாவும்

சண்டி சனுமாம் பதந்தந்தோம்

என்றங் கவர்பொற் றடமுடிக்குத்

துண்ட மதிசேர் சடைக்கொன்றை

மாலை வாங்கிச் சூட்டினார்.

56

1261. எல்லா உலகும் ஆர்ப்பெடுப்ப

எங்கும் மலர்மா ரிகள்பொழியப்

பல்லா யிரவர் கணநாதர்

பாடி ஆடிக் களிபயிலச்

சொல்லார் மறைகள் துதிசெய்யச்

சூழ்பல் லியங்கள் எழச்சைவ

நல்லா றோங்க நாயகமாம்

நங்கள் பெருமான் தொழுதணைந்தார். 57

எச்சதத்தன் எழுந்து உய்தி பெறல்

1262. ஞாலம் அறியப் பிழைபுரிந்து

நம்பர் அருளால் நான்மறையின்

சீலந் திகழுஞ் சேய்ஞலூர்ப்

பிள்ளை யார்தந் திருக்கையில்

உனக்காகும்படி தந்து, அவற்றுடன் சண்டிசன் எனும் பதமும் தந்தோம்' என்று திருவாய் மலர்ந்து தம் இளம்பிறை விளங்கும் சடைமீதுருந்த கொன்றை மாலையை எடுத்து, அவருடைய அழகிய நீண்ட திருமுடிமீது சூட்டியருளினார்.

57. பொழிப்புரை : எல்லா உலகங்களிலும் உள்ளவர்களும் கண்டு வியத்தகு உணர்வுடன் அர கரவொலி எழுப்ப, எங்கும் மலர் மழை பொழிந்திடப், பல்லாயிரமான சிவகணநாதர்களும் பாடி ஆடி மகிழ்ச்சி கொள்ள, சொற்கள் நிறைந்த நான்மறைகள் போற்றிட, நாற்புறமும் சூழ இயங்கும் இயங்கள் ஒலித்திடச், சைவ நல் ஒழுக்கம் ஓங்கிடச், சண்டிசுவரர் எனும் தகுதிபெற்ற சிறிய பெருந்தகையாரும் பெருமானாரைத் தொழுது பின் சென்றார்.

58. பொழிப்புரை : இந்நிலவுலகில் உள்ளார் யாவரும் அறியப் பிழை செய்த எச்சதத்தனும், சிவபெருமானின் திருவருளால், நான் மறைகளின் சிறந்த ஒழுக்கம் திகழ்ந்து விளங்கும் சேய்ஞலூர்ப்

கோல மழுவால் ஏறுண்டு

குற்றம் நீங்கிச் சுற்றமுடன்

மூல முதல்வர் சிவலோகம்

எய்தப் பெற்றான் முதுமறையோன். 58

செய்தனவே தவம்

1263. வந்து மிகைசெய் தாதைதாள்

மழுவால் துணித்த மறைச்சிறுவர்

அந்த உடம்பு தன்னுடனே

அரணார் மகனார் ஆயினார்

இந்த நிலைமை அறிந்தாரார்

ஈறி லாதார் தமக்கன்பு

தந்த அடியார் செய்தனவே

தவமா மன்றோ சாற்றுங்கால். 59

பிள்ளையார் தம் திருக்கையில் கொண்ட அழகு நிறைந்த மழுவால் கால் வெட்டுண்டமையால், தான் செய்த குற்றம் நீங்கித், தன் சுற்றத்தவருடன் ஆதிமுதல்வராய் சிவபெருமானின் உலகத்தை அடையப் பெற்றான்.

59. பொழிப்புரை : தம்பால் வந்து மிகவும் கொடிய செயலைச் செய்த தந்தையின் கால்களை, மழுவாயுதத்தால் வெட்டிய மறைச்சிறுவர், அவ்வுடனுடனேயே சிவபெருமானின் திருமைந்தர் ஆயினார். இந் நிலைமையை யாவரே அறிந்தார்? ஒருவரும் அறியார். இவ் வரலாற்றால் செய்யத் தக்கது ஒன்று உண்டு என்றால் அஃது, ஈறில்லாத சிவபெருமானிடத்து முழு அன்பினையும் செலுத்திய அடியவர்கள் செய்தனயாவும் தவமாகும் என்பதேயாம்.

குறிப்புரை : 'சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும் அத்தன்' என மணிவாசகர் அருளுவதும் காண்க.

சண்டேசுவர நாயனார் புராணம் -

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று

சுந்தரர் வணக்கம்

தொகை

“ஆளுரன் ஆளூரில் அம்மானுக்கே ஆளே”

(தி.7ப.39 பா.3)

வகை

நிதியார் துருத்திதென் வேள்விக் குடியாய் நினைமறந்த
மதியேற்கு அறிகுறி வைத்த புகர்பின்னை மாற்றிடுவென்று
துதியா வருள்சொன்ன வாறறி வாரிடைப் பெற்றவன்காண்
நதியார் புனல்வயல் நாவலர் கோனென்னும் நற்றவனே.

- தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 20

விளி

1264. நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால்

நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத்

தீசன் அடியார் பெருமையினை

எல்லா உயிரும் தொழுவெடுத்துத்

தொகை, பொழிப்புரை : திருவாளூரில் வீற்றிருந்தருளும் எம்
தலைவனாகிய பெருமானுக்கு அடியவனாகிய நான் (ஆளுரன்) மூர்த்தி
நாயனார் முதலான அடியவர்களுக்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : அருட்செல்வம் நிறைந்த
திருத்துருத்தியில் வீற்றிருப்பவனே! அதற்குத் தெற்கேயுள்ள
திருவேள்விக்குடியில் வீற்றிருப்பவனே! உன்னை நினைக்காது மறந்த
அறிவிலியாகிய எனக்கு, அடையாளமாக நோயை வைத்தாய். துதித்து
வேண்டினேனாக, நோயை மாற்றி அருள் செய்தாய். அவ்வாறு அருள்
பெற்றவனாகிய நான், நீர்வளப்பம் பொருந்தியதும், நெல்வயல்களை
உடையதுமான திருநாவலூரில் பிறந்த தவத்தை உடையவனாகிய
சுந்தரன் ஆவேன்.

பொழிப்புரை : அன்பு நிறைந்த திருவுள்ளத்தால் நஞ்சு
பொருந்திய திருக்கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் அடியவரது
பெருமையினை, எல்லாவுயிர்களும் அறிந்து போற்றுமாறு, இந்
நிலவுலகு அனைத்தும் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகையெனும் அரிய
பதிகத்தை அருளிச் செய்த ஆளுடைய நம்பிகளின் நறுமணம்

தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத்

தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்

வாச மலர்மென் கழல்வணங்க

வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்

60

பொருந்திய மென்மையான திருவடிகளை வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

**மும்மையாலுக்காண்ட சருக்கம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.**

பசவ புராணம்

உமையி டத்தினன் கச்சியில் அன்பர் தூ

சொலித்து உலத்தற் கொழியா மழையினால்

அமைவில் நெஞ்சால் சிலையில் தலையறைந்

தருள்கொளும் குறிப்புத் தொண்டர்க் கடியேன்

எமையு டைப்பால் அர்ச்சனை சென்றனன்

என்று தந்தை இருதாள் துணித்தரன்

நமதுசே டம்கொ ளென்னமுன் பெற்றவன்

நாடும் சேய்ஞலூர் நற்றண்டிக் கடியேன்.

- சுந்தரப் பெருமானாயனார் புராணம் (பா. 12) என்றும்,
விருஷபேந்திர விஜயம் என்றும்,
நந்திகேசுவரர் விஜயம் என்றும் பெயர் பெறும்.

முதற் காண்டம்

ஐந்தாம் சருக்கம்

திருநின்ற சருக்கம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிய

திருத்தொண்டத் தொகை

நான்காம் பாடல்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட

திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கு மடியேன்

பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்

ஒலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்

ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

முதற் காண்டம் - 5. திருநின்ற சருக்கம்

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

தொகை

'திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்'
(தி.7.ப.39 பா.4)

வகை

நற்றவன் நல்லூர்ச் சிவன்திருப் பாதந்தன் சென்னிவைக்கப்
பெற்றவன் மற்றப் பிறப்பற வீரட்டர் பெய்கழல்தாள்
உற்றவன் உற்ற விடமடை யாரிட வொள்ளமுதாத்
துற்றவன் ஆமூரில் நாவுக்கர செனுந் தூமணியே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.24

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியால்
திணியன நீள்கத வந்திறப் பித்தன தென்கடலிற்
பிணியன் கல்மிதப் பித்தன சைவப் பெருநெறிக்கே
அணியன நாவுக் கரையர் பிரான்தன் அருந்தமிழே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.25

வகை, பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற திருவாகிய செம்பொருளாம் சிவபெருமானையே உறுதியாகப் பற்றி வாழ்ந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்.

தொகை (24), பொழிப்புரை : நல்ல தவம் உடையவர்; திருநல்லூர்ப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தம்தலை மேல் சூட்டப்பெற்றவர்; இப்பிறவி நீங்கும் பொருட்டுத் திருவதிகை வீரட்டப் பெருமானுடைய வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளை முன்னரே அடைந்தவர்; சமணர்கள் கொடுத்த நஞ்சைத் திருவமுதாக உண்டவர்; திருஆமூரில் தோன்றியவர், இவ்வரிய பெருந்தகையார், இறைவனால் நாவுக்கரசு எனும் பெயர் சூட்டப்பட்ட நன்மணியாவார்.

தொகை (25), பொழிப்புரை : நாவரசருடைய தெய்வத் தமிழே, திருமறைக்காட்டில் மணியாயும், மருந்தாகியும் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானை, பரவிய பதிகத்தால், வலிய பெரிய திருக்கோவில் கதவினைத் திறக்கச் செய்தன. தெளிந்த கட்டப்பட்ட கல்லை மிதக்கச் செய்தன. சைவச் செந்நெறிக்கே அணியாகத் திகழ்வன.

விரி

நுதலிப் புகுதல்

1265. திருநாவுக் கரசுவளர்

திருத்தொண்டின் நெறிவாழ

வருஞானத் தவமுனிவர்

வாகீசர் வாய்மைதிகழ்

பெருநாமச் சீர்பரவல்

உறுகின்றேன் பேருலகில்

ஒருநாவுக் குரைசெய்ய

ஒண்ணாமை உணராதேன்.

1

திருமுனைப்பாடி - நாட்டுவளம்

1266. தொன்மைமுறை வருமண்ணின்

துகளன்றித் துகளில்லா

நன்மைநிலை ஒழுக்கத்தின்

நலஞ்சிறந்த குடிமல்கிச்

1.பொழிப்புரை : திருநாவுக்கரசர் எனவும், சிவபெருமானின் திருத் தொண்டு வளர்வதற்குக் காரணமான நெறியில் நின்று உலகம் வாழும் பொருட்டு வரும் ஞானத்தவ முனிவரான வாகீசர் எனவும், வாய்மை விளங்குவதற்கு ஏதுவான பெருமையுடைய திருப்பெயரின் சிறப்புகளை, இப்பேருலகின்கண் எடுத்துக் கூறுதற்கு ஒரு நாவுக்கும் இயலாமையை உணராதவனாகிய எளியேன், போற்றத் துணிகின்றேன்.

குறிப்புரை : திருத்தொண்டு வளர்தற்கு ஏதுவாய் நெறி, புற வழிபாடு (சரியை) முதலாய் நான்குமாம். வாகீசர் - நாவரசர். வாய்மை - ஈண்டு ஞானத்தை உணர்த்திற்று. திருநாவுக்கரசு எனும் பெயரைச் சொல்லியும் எழுதியுமே துன்பில் பதம் பெற்ற அப்புகழ் அடிகளாரை நினைவு கொள்ள இவ்வாய்மை விளங்கும். ஒருநாவுக்கு - ஒருநாவுக்கு, ஒருநாவுக்கும் என இருநிலையிலும் கொள்ளலாம். உரைசெய்ய ஒண்ணாமை உணராதேன், பெருநாமச் சீர்பரவல் உறுகின்றேன் எனக்கூட்டுக.

2.பொழிப்புரை : திருமுனைப்பாடி என்னும் வளமை பொருந்திய நாடு, பழைய முறைப்படி வருகின்ற மண்ணின் துகளான

சென்னிமதி புனையவளர்

மணிமாடச் செழும்பதிகள்

மன்னிநிறைந் துளதுதிரு

முனைப்பாடி வளநாடு.

2

1267. புனப்பண்ணை மணியினொடும்

புறவின்நறும் புதுமலரின்

கனப்பெண்ணில் திரைசுமந்து

கரைமருங்கு பெரும்பகட்டேர்

இனப்பண்ணை உழும்பண்ணை

எறிந்துலவி எவ்வுலகும்

வனப்பெண்ணை வரும்பெண்ணை

மாந்திபாய் வளம்பெருகும்.

3

புழுதியே அல்லாது, வேறு குற்றம் இல்லாத ஒழுக்கத்தின் நன்மையால் நிலை பெற்ற குடிமக்கள் பெருகி, உச்சியில் பிறைச்சந்திரன் தவமுமாறு, உயர்ந்த அழகிய மாளிகைகளை உடைய செழும்பதிகள் நிலைத்து நிறைந்துள்ளதாகும்.

குறிப்புரை : 'துகள்' என வருவனவற்றுள் முன்னையது புழுதியையும், பின்னையது குற்றத்தையும் குறிப்பன. மண்ணின் புழுதி இயற்கையாக எங்கும் இருப்பது; இந்நாட்டிலும் அது உள்ளது இயற்கையே ஆதலின் 'தொன்மைமுறை வருமண்ணின் துகள்' என்றார். ஆனால் மக்கள் முதலானோர் செய்யும் குற்றம் என்பதோ ஈண்டு அறவே இல்லை என்பதாம்.

3.பொழிப்புரை : குறிஞ்சி நிலத்தில் உள்ள மூங்கில்களில் உள்ள முத்துக்களுடன், முல்லைப் புறவத்திலுள்ள மணம் பொருந்திய புதிய மலர்களின் தொகுதியை அளவில்லாத அலைகளால் சுமந்து, இரு பக்கங்களிலுமுள்ள கரைகளில் பெரிய எருமைகள் பூட்டிய அளவொத்த கூட்டமான உழவுத் தொழில் செய்வதற்கு இடமான வயல்களிலே எறிந்து, எங்கும் பரவி, உலவி, எல்லா உலகங்களிலும் தன் அழகை மேலாக நினைக்கத்தக்கதாக ஓடி வரும் 'பெண்ணை' என்கின்ற பெரிய ஆறு பாய்தலால் அந்நாட்டில் வளமானது பெருகி நிற்கும்.

1268. காலெல்லாந் தகட்டுவரால்

கரும்பெல்லாங் கண்பொழிதேன்

பாலெல்லாங் கதிர்ச்சாலி

பரப்பெல்லாங் குலைக்கமுகு

சாலெல்லாந் தரளநிறை

தடமெல்லாஞ் செங்கமுநீர்

மேலெல்லாம் அகில்தூபம்

விருந்தெல்லாந் திருந்துமனை.

4

1269. கடைஞர்மிடை வயற்குறைத்த

கரும்புகுறை பொழிகொழுஞ்சா

றிடைதொடுத்த தேன்கிழிய

இழிந்தொழுகு நீத்தமுடன்

குறிப்புரை : புனம் - குறிஞ்சி, பண்ணை - மூங்கில்: பனை என்பது பண்ணையெனச் செய்யுள் நோக்கி வந்தது. மலரின் கனப்பு - மலரின் தொகுதி. ஏர் இனப்பண்ணை - தம்மில் ஒத்த ஏர்களின் தொகுதி. உழும் பண்ணை - உழுதற்குரிய வயல், பண்ணை என வருவனவற்றுள், முன்னையது மூங்கிலைக் குறித்தது, இரண்டாவது, கூட்டம் என்ற பொருளைக் குறித்தது. மூன்றாவது வயல் எனும் பொருளைக் குறித்தது.

4.பொழிப்புரை : வாய்க்கால் எங்கும் தகடு போன்ற வரால் மீன்கள் காணப்படுவன. கரும்புகளின் கணுக்கள் எங்கும் பொழியும் தேன் விளங்கும். பக்கங்களில் எங்கும் கதிர்களையுடைய நெற்பயிர்கள் விளங்குவன. இடம் அகன்ற நிலம் எங்கும் குலைகளையுடைய பாக்கு மரங்கள் வளர்ந்திருப்பன. ஏர் உழுது பண்படுத்தப்பட்ட நிலங்கள் எங்கும் முத்துக்களின் கூட்டம் பொருந்தி விளங்குவன. பொய்கைகள் எங்கும் செங்கமுநீர் மலர்கள் மலர்ந்திருப்பன. விருந்துள்ள மனைகள் எங்கும் எப்பொழுதும் அகில் தூபம் கமழ்ந்து நிற்கும்.

குறிப்புரை : கால் - நீர் செல்லுதற்குரிய வாய்க்கால்கள். சால் - உழுது பண்படுத்தப்பட்ட நிலம்.

5.பொழிப்புரை : ஊர்கள் தோறும், உழவர்களால் வெட்டப்பட்ட நெருங்கிய கரும்புகள் பொழிகின்ற சாறு, அக்கரும்புகளின் இடையிலே கட்டப்பட்டிருந்த தேன்கூடுகள் அழிவதால் ஒழுகும் தேனின்

புடைபரந்து குிமிறொலிப்பப்

புதுப்புனல்போல் மடையுடைப்ப

உடைமடையக் கரும்படுகட்

டியினடைப்ப ஊர்கள்தொறும்.

5

1270. கருங்கதலிப் பெருங்குலைகள்

களிற்றுக்கைம் முகங்காட்ட

மருங்குவளை கதிர்ச்செந்நெல்

வயப்புரவி முகங்காட்டப்

பெருஞ்சகடு தேர்காட்ட

வினைஞர்ஆர்ப் பொலிபிறங்க

நெருங்கியசா துரங்கபல

நிகர்ப்பனவாம் நிறைமருதம்.

6

பெருக்குடனே கூடிப் பக்கங்களில் பரவி, வண்டுகள் மொய்த்து ஒலிக்கப் புதிய வெள்ள நிறை போல் மடையை உடைக்கவே, அவ்வாறு உடைக்கப்பட்ட மடைகளை அக்கருப்பஞ் சாற்றினால் காய்ச்சப்பட்ட வெல்லக்கட்டிகளைக் கொண்டு அடைப்பர்.

குறிப்புரை : கரும்போடு கூடிய தேன் கூட்டிலிருந்த தேன், கருப்பஞ் சாற்றுடன் கலந்து மடையை உடைத்தது. அவ்வெள்ளத்தை அக் கருப்பஞ் சாற்றினாலாய வெல்லக்கட்டியே அடைத்தது. இக்குறிப்பு திலகவதியாருடன் தோன்றிய மருணீக்கியார் சமண் சமயஞ்சார, பின் திலகவதியாரே அவரைத் தடுத்துச் சிவநெறிக்கு ஆளாக்கினமையைக் குறிப்பால் உணர்த்துவதாயுள்ளது.

6.பொழிப்புரை : கருங்கதலி என்ற வாழையின் பெருங்குலைகள், யானைகளின் நீண்ட துதிக்கையையுடைய முகத்தைப் போன்று விளங்க, அவற்றின் அருகில் வளர்ந்த கதிர்களை உடைய நெற் பயிர்கள், வெற்றியையுடைய குதிரைகளின் முகம்போல் தோன்ற, பெருகிய வண்டிகள் தேர்களைப் போல் திகழ, உழவர்களின் பேரொலி, காலாட்படைகளின் ஒலியென விளங்க, மருதநிலக்காட்சிகள் நெருங்கிய நால்வகைப்படைகளைப் போன்றனவாயின.

குறிப்புரை : கருங்கதலி - வாழையின் ஒரு வகை. சாதுரங்கம் - நால்வகைப் படை. கதிர்களையுடைய நெற் பயிர்கள் வளைந்து கீழ் நோக்கியிருத்தலின், குதிரைகளை ஒப்பவாயின.

1271. நறையாற்றுங் கமுகுநவ

மணிக்கழுத்தி னுடன்கூந்தல்

பொறையாற்றா மகளிரெனப்

புறம்பலைதண் டலைவேலித்

துறையாற்ற மணிவண்ணச்

சுரும்பிரைக்கும் பெரும்பெண்ணை

நிறையாற்று நீர்க்கொழுந்து

படர்ந்தேறு நிலைமையதால்.

7

1272. மருமேவு மலர்மேய

மாகடலின் உட்படியும்

உருமேகம் எனமண்டி

உகைத்தகருங் கன்றுபோல்

7.பொழிப்புரை : ஒன்பான் மணிகளும் புதித்த அணிகள் அணிந்த கழுத்துடன் கூந்தலின் சுமையைப் பொறுக்க இயலாது அசைகின்ற மகளிரைப் போல, மணம் மிகவுடைய பாக்குமரங்கள், வெளியே அசைகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்துள்ள இடங்களில், மிகுந்த அழகுடைய உடலையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கும் பெண்ணையின் நிறைந்த ஆற்று அலை மேலே படர்ந்து ஏறுகின்ற தன்மை உடையதாகும்.

குறிப்புரை : நறையாற்றும் கமுகு - நறுமணம் கமழும் பாக்கு மரம். பாக்கு மரங்களில் இருக்கும் மலரும், காயும், பழமும், பெண்களின் கழுத்தில் இருக்கும் ஒன்பான் மணிகளைப் போன்றுள்ளன. பாக்கு மரத்தின் இலைகள் பெண்களின் கூந்தலைப் போல்வதாயிற்று. அம்மரங்களின் அசைவு, மகளிர் அசைவு போன்றிருந்தது. புறம்பு அலை தண்டலை - புறம்பே அசைகின்ற சோலைகள். துறை - ஈண்டு இடம் எனும் பொருளது. பெண்ணை நிறையாற்றும் நீர்க் கொழுந்து - பெண்ணையாற்றில் பெருகி வரும் நீர் அலைகள் மேல் எழ எழுச்சி பெறும் அந்நீரின் தன்மை தாவரங்களின் கொழுந்தென நிற்கும்.

8.பொழிப்புரை : கரிய கடலில் படியும் வடிவுடைய மேகங்களைப் போல மணம் கமழும் மலர்களை மேய்வதற்காகக் கரிய எருமைகள் உட்புக, நெருங்கிக் கரிய கன்றுகள் போல் வரும் பெருவடிவும் சிவந்த கண்களும் கொண்ட வரால் மீன்கள் மடியில் முட்டப், பாலைச் சொரியும் கரிய எருமைகளால், குளங்களின் அலைகள் கரையில் புரளும்.

வருமேனிச் செங்கண்வரால்
மடிமுட்டப் பால்சொரியுங்
கருமேதி தனைக்கொண்டு
கரைபுரள்வ தீரைவாவி.

8

1273. மொய்யளிகுழ் நிரைநீல

முழுவலயங் களின்அலையச்
செய்யதளிர் நறுவிரலிற்
செழுமுகையின் நகஞ்சிறப்ப
மெய்யொளியின் நிழற்காணும்
ஆடியென வெண்மதியை
வையமகள் கையணைத்தால்
போலுயர்வ மலர்ச்சோலை.

9

குறிப்புரை : எருமைகள் பாலைச் சொரிவதால், குளங்கள் நீர்ப் பெருக்குடன், நல்ல பாற்பெருக்கும் பெருகி விளங்குகின்றன. அப் பெருக்கின் அலைகள் கரைகளில் புரளும் பொழுது, அங்குள்ள எருமைகளும் புரளுகின்றனவாம். நீர்வளமும், அந்நிலத்து வாழும் உயிர்வளமும் ஒருங்கு குறித்தவாறு. மாகடலின் உட்படியும் உருமேக மென்னக் கருமேதி மருமேவு மலர்மேய எனக் கூட்டிப் பின், ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் கொள்க.

9.பொழிப்புரை : நெருங்கிய வண்டுகள் சூழ்ந்த மர வரிசைகள், முழு நீல மணிகள் பதித்த வளையல்களை அணிந்த மண்மகளின் கைகள் என விளங்கவும், அம்மரங்களிலுள்ள சிவந்த தளிர்களும் அரும்புகளும் அம்மகளின் விரல்களும் நகங்களும் என விளங்கவும், அம் மரங்கள் வானளவும் உயர்ந்து அங்குள்ள பிறையைத் தழுவுவது, அம்மண்மகள், தன் மெய் ஒளியின் நிழலைக் காணும் கண்ணாடி இதுவாகும் என்று கருதுமாறு அமையவும் மதில்களையுடைய மலர்ச் சோலைகள் விளங்குகின்றன.

குறிப்புரை : உருவகமும் தற்குறிப்பேற்றமும் அமைந்த பாடல் இதுவாகும். வையம் - நிலமகள். சோலையில் நீண்டு நிற்கும் மரங்கள் அவள் கைகள். மரங்களைச் சூழ நிற்கும் வண்டுகள் - வளையல்கள். மரத்தளிர்கள் - கை விரல்கள். அரும்புகள் - விரலின் நகங்கள். மரங்கள் வானுற ஓங்கிப் பிறையைத் தொட்டு நின்றல் - தன் ஒளியைக் காணக்

1274. எயிற்குலவும் வளம்பதிகள்

எங்குமணந் தங்கும்வயல்
பயிர்க்கண்வியல் இடங்கள்பல
பரந்துயர்நெற் கூடுகளும்
வெயிற்கதிர்மென் குழைமகளிர்
விரவியமா டமும்மேவி
மயில்குலமும் முகிற்குலமும்
மாறாட மருங்காடும்.

10

1275. மறந்தருதீ நெறிமாற

மணிகண்டர் வாய்மைநெறி
அறந்தருநா வுக்கரசும்
ஆலால சுந்தரரும்

கண்ணாடியைப் பார்ப்பது போல்வது. மரக்கிளைகள் பிறைதவழ அணைத்து நின்றல், மண்மகள் தன்வடிவைத் தான் காணக் கண்ணாடி கொண்டு பார்ப்பது போலும் என்றது அரிய தற்குறிப்பேற்றமாம்.

10.பொழிப்புரை : மதில்கள் சூழ விளங்கும் வளமைமிக்க நகரங்களில், மணம் பொருந்திய வயல்களில் பயிர் செய்யப்பட்ட மிக அகன்ற இடங்கள் பலவற்றின் கண்ணும் பரந்து உயர்ந்திருக்கும் நெல் கூடுகளிலும், ஒளி பொருந்திய காதணிகளை அணிந்த மென்மையான மகளிர் தங்கும் மாடங்களிலும், பொருந்திய மயில் கூட்டங்களும் மேகங்களும் எதிர் எதிராக ஒன்றை ஒன்று விஞ்சுவது போல், பக்கங்களிலே அசைவுற்று நிற்கும்.

குறிப்புரை : எயில் - மதில். நெற்கூடுகளில் முகிற் குலமும், மாடங் களில் மயில் குலமும் ஆடி நிற்கும் (அசைந்து நிற்கும்) என எதிர் நிரல் நிறையாகப் பொருள் கொள்க.

11.பொழிப்புரை : பாவத்தை விளைவிக்கும் தீயநெறியானது மாறுமாறு, கரியகழுத்தைக் கொண்ட சிவபெருமானின் மெய்ம்மை யான சிவநெறியை உலகிற்கு விளக்க வரும் திருநாவுக்கரசரும், ஆலாலசுந்தரரும் தோன்றியருளியது இந்நாடு என்றால், இப் பேருலகில் சிறந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டின் திறத்தைப் பாடும் இயல், நம் அறிவளவில் அடங்குவதோ? அடங்காது.

பிறந்தருள உளதானால்
நம்மளவோ பேருலகில்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித்
திறம்பாடுஞ் சீர்ப்பாடு.

11

திருவாமூர் - நகரச்சிறப்பு

1276. இவ்வகைய திருநாட்டில்
எனைப்பலவுந் களுமென்றும்
மெய்வளங்கள் ஓங்கவரும்
மேன்மையன ஆங்கவற்றுள்
சைவநெறி ஏழுலகும்
பாலிக்குந் தன்மையினால்
தெய்வநெறிச் சிவம்பெருக்குந்
திருவாமூர் திருவாமூர்.

12

குறிப்புரை : மறம் நீங்கவும், சிவநெறி தழையவும் இருவரும் தோன்றினர் என்பதால், உயிர் பாச நீக்கமும் சிவப்பேறும் ஒருங்கு பெறத் தோன்றியமை புலனாம்.

12.பொழிப்புரை : இத்தகைய திருமுனைப் பாடி நாட்டில் பலவாக விளங்கும் எல்லா ஊர்களும், எக்காலத்தும் உண்மையைத் தரும் வளங்கள் பெருகும் மேன்மையைக் கொண்டவை; அவற்றுள் சிவ நெறியை ஏழுஉலகங்களுக்கும் அளிக்கும் தன்மையினால், தெய்வ நெறியின் விளைவாய் சிவத்தைப் பெருக்கும் அருளாகிய திரு ஆகின்ற ஊர், திருவாமூர் என்பதாம்.

குறிப்புரை : திரு என்பது பல பொருள் குறிக்கும் ஒருசொல் ஆகும். அது ஈண்டுச் சிவம் பெருக்கும் 'திரு' என ஆசிரியர் குறிப்பிடுவதால், சிவம் பெருக்குதலையே திருவாகக் கொண்டிருக்கும் ஊர் என்பது விளங்குகின்றது.

சிவம் பெருக்குதல் அனைத்துயிர்களும் சிவநெறியைப் பேணி அந்நெறியில் ஒழுகுதற்கு இடனாக நின்றல்.

திருஆம் ஊர் - திருவாமூர் என்பதாம்.

1277. ஆங்குவன முலைகள்சுமந்

தணங்குவன மகளிரிடை

ஏங்குவன நூபுரங்கள்

இரங்குவன மணிக்காஞ்சி

ஓங்குவன மாபுநிறை

யொழுகுவன வழுவிலறம்

நீங்குவன தீங்குநெறி

நெருங்குவன பெருங்குடிகள்.

13

1278. மலர்நீலம் வயல்காட்டும்

மைஞ்ஞீலம் மதிகாட்டும்

அலர்நீடு மறுகாட்டும்

அணியூசல் பலகாட்டும்

நீலம் இருள்காட்டும்

பொழுதுழவர் ஒலிகாட்டும்

கலநீடு மனைகாட்டும்

கரைகாட்டாப் பெருவளங்கள்.

14

13.பொழிப்புரை : அத்திருவாமூரில் வருந்துவன அழகான கொங்கைகளைச் சுமந்து நிற்கும் மகளிரின் இடைகளேயாம். அங்கு ஒலிப்பன அவர்கள் அணிந்த காலணிகளேயாம். அங்கு ஏங்குவன அவர்கள் அணிந்த மணிகள் பதித்த மேகலையேயாம். அங்கு ஓங்கி நிற்பன மாளிகை வரிசைகளேயாம். அங்கு ஒழுகுவன குற்றம் இல்லாத அறங்களேயாம். அங்கு நீங்கி நிற்பன தீமையுடைய நெறிகளேயாம். அங்கு நெருங்கி இருப்பன பெருங்குடிமக்களின் இருக்கைகளேயாம்.

குறிப்புரை : அணங்குதல் - வருந்துதல்; எனவே இவ்வகையால் வருந்துதலும் இரங்குதலும் உடையன மகளிரின் அணிகளேயன்றி மக்கள் மாட்டு இவ்வவலங்கள் இல்லை என்பது பெறப்படுகின்றது. இவை போன்றே பளுவாக அமைந்து நிற்பனவும், அவற்றைச் சுமந்து நிற்பனவும் மகளிரின் மாப்பகங்களும் இடைகளும் அன்றிப் பிற இலவாம். அங்கு ஒழுகுவது அறங்களும், நீங்கி நிற்பன அதற்கு மாறாய் தீய நெறிகளும் அன்றிப் பிற இலவாம். ஒழுகுதல் - நற் பொருள்களைவிட்டு நெகிழ்தல், ஒழுக்கமுடன் வாழ்தல் என இரு பொருளையும் தரும்.

14.பொழிப்புரை : வயல்கள் நீல மலர்களைப் பெற்று

1279. தலத்தின்கண் விளங்கியஅத்

தனிப்பதியில் அனைத்துவித

நலத்தின்கண் வழுவாத

நடைமரபிற் குடிநாப்பண்

விலக்கின்மனை ஒழுக்கத்தின்

மேதக்க நிலைவேளாண்

குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக்

குறுக்கையர்தங் குடிவிளங்கும்.

15

புகழனார்

1280. அக்குடியின் மேல்தோன்றல்

ஆயபெருந் தன்மையினார்

மிக்கமனை அறம்புரிந்து

விருந்தளிக்கும் மேன்மையினார்

விளங்கும். மைபூசப் பெற்ற நீலம் போன்ற கண்களையும், பிறைச் சந்திரன் போன்ற நெற்றியையும் உடைய தாமரை மலர் போலும் முகமுடைய மங்கையர்கள் நெருங்கி இருக்கும் தெருக்கள், அவர்கள் ஏறி உந்தும் மணிகள் பதித்த பல உண்கல்களைக் காட்டும். இருள் புலர்தற்குரிய நீல நிறம் காட்டும் வைகறைப் பொழுதானது, உழவுத் தொழிற்குச் செல் வோரின் ஒலியைப் புலப்படுத்தும். பற்பல பண்டங்களும் நிறைந்து விளங்கும் மனைகள், அளவற்ற வளங்களைக் காட்டும்.

குறிப்புரை : மைந்நீலம் - மைதீட்டப் பெற்ற நீலமலர் போன்ற கண்கள். கலம் நீடும் - பல பண்டங்களும் நிறைந்திருக்கும். காட்டும் எனும் சொல் பல்காலும் வருதலின் சொற்பின் வருநிலையணியாம்.

15.பொழிப்புரை : உலகில் விளங்கும் அவ்வொப்பற்ற பதியில், எவ்வகையான நன்மையினின்றும் வழுவாத ஒழுக்கத்தின் கண் நிற்கும் குடிகளுள், குற்றம் இல்லாத இல்லறத்தில் மேம்பட்ட நிலையில் உள்ள வேளாளர் குலத்துள் வரும் பெருமையுடைய குறுக்கையர் குடியானது சிறப்புற்றிருந்தது.

குறிப்புரை : நடை மரபில் குடி - ஒழுக்கத்தில் நிற்கும் குடிகள். குலம் - பெரும் பிரிவு; குடி - அதன் உட்பிரிவு. குறுக்கையர் குடி - வேளாண் மரபில் வரும் குடிகளுள் ஒன்று.

16.பொழிப்புரை : எல்லாத்திசைகளிலும், நிலைபெற்று

ஒக்கல்வளர் பெருஞ்சிறப்பின்

உளரானார் உளரானார்

திக்குநில வும்பெருமை

திகழவரும் புகழனார்.

16

மாதினியார் திருவயிற்றில் திலகவதியார் தோற்றம்

1281. புகழனார் தமக்குரிமைப்

பொருவில்குலக் குடியின்கண்

மகிழவரு மணம்புணர்ந்த

மாதினியார் மணிவயிற்றில்

நிகழுமலர்ச் செங்கமல

நிரையிதழின் அகவயினில்

திகழவருந் திருவனைய

திலகவதி யார்பிறந்தார்.

17

விளங்கும் பெருமை பொருந்திய 'புகழனார்' என்ற சான்றோர், அக்குடியின் பெருந்தலைவராவர், மேன்மை மிக்க இல்லறத்தை நடத்தி, விருந்து அளிக்கும் மேன்மை உடையவர். சுற்றத்தால் சுற்றப்பட ஒழுகும் பெருஞ்சிறப்பில் உள்ளவரானார். ஆதலால் அவரே இல்லற நெறிக் கண் கூறப்பெறும் அறங்கள் பலவும் உள்ளவர் (உடையவர்) ஆனார்.

குறிப்புரை : உளரானார் என வருவனவற்றுள், முன்னையது சுற்றச் சிறப்பையும், பின்னையது அவர்தம் பண்பும் பயனுமாய வளச் சிறப்பையும் குறித்தன.

17.பொழிப்புரை : புகழனாருக்கு உரிமையான ஒப்பில்லாத குலமும் குடியும் கூடிய மரபில், மகிழ்ச்சி விளைதற்கு ஏதுவாய திருமணம் செய்து கொண்ட 'மாதினியார்' என்னும் அம்மையாரின் அழகிய வயிற்றில், செந்தாமரையின் நிரல்பட அமைந்த இதழ்களினிடையே உள்ள பொகுட்டில் விளங்கவரும் திருமகளைப் போன்று, 'திலக வதியார்' என்பவர் பிறந்தருளினார்.

குறிப்புரை : அகவயினில் - அழகிய இதழ்களினிடையே உள்ள பொகுட்டில்.

மருள் நீக்கியார் தோற்றம்

1282. திலகவதி யார்பிறந்து

சிலமுறையாண் டகன்றதற்பின்

அலகில்கலைத் துறைதழைப்ப

அருந்தவத்தோர் நெறிவாழ

உலகில்வரும் இருள்நீக்கி

ஒளிவிளங்கு கதிர்போல்பின்

மலருமருள் நீக்கியார்

வந்தவதா ரஞ்செய்தார்.

18

18.பொழிப்புரை : திலகவதியார் பிறந்தபின், முறையாகச் சில ஆண்டுகள் கழிந்த பின்பு, அளவில்லாத கலைகளின் துறைகள் தழைக்கவும், அரியதவத்தவர் நெறி வாழவும், உலகில் புற இருளை நீக்கி வருகின்ற ஒளியுடைய ஞாயிற்றைப் போலப் பின்னர் அக இருளை நீக்கி மலர்விக்கும் 'மருள்நீக்கியார்' தோன்றி அருளினார்.

குறிப்புரை : புற இருளை ஞாயிற்றன்றிச் சந்திரனும் நீக்குமாயினும் அவ்வொளி ஞாயிற்றின் ஒளியேயாதலின் அதனை வேறுபட விதவாது கதிர் என ஒருமையால் கூறினார். மலரும் - மலர்விக்கும். ஞாயிறு தோன்றிய பொழுதன்றி அதுமேல் இவர்ந்து வர இருள் முழுமையாக நீங்குதலின் 'பின் மலரும்' என்றார். மருள் நீக்கியாரும் சமண் சமயத்தினின்றும் நீங்கிச் சைவ நெறியில் தலைப்பட்ட பின்னரே அந்நெறியை மலர்வித்தார் என்பதும் அறியத்தக்கதாம். திலகவதியார் பிறந்து சிலமுறை ஆண்டு அகன்றதற்பின் இவர் தோன்றினார் எனவே அவ்விடைவெளி ஐந்தாண்டு வரை ஆகலாம் என எண்ணலாம். 'சிலமுறை ஆண்டு செல்லச் சிலைபயில் பருவம்' (தி.12 பு.10 பா.27) எனக் கண்ணப்பர் வரலாற்றில் முன்னும் இவ்வரிய தொடர் இடம் பெற்றிருக்குமாற்றான் இவ்வாண்டெல்லையை அறிய இயலுகிறது. மகப் பெற்றார், பின்பொரு மகவைப் பெறுதற்குப் போதிய இடை வெளி உளவாதல் வேண்டும் என்பது இதனால் அறியத்தக்கதாம்.

மருள் - பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்றுணர்வது. மருள்நீக்கியார் எனப் பெயர் பெற்றதற்கேற்ப, உலகவர் மருளைத் தம் வாழ்வானும் வாக்கானும் நீக்கிய நீர்மையைப் பின்வரும் அவர்தம் வரலாற்றால் அறியலாம்.

குழவிப்பருவம்

1283. மாதீனியார் திருவயிற்றின்

மன்னியசீர்ப் புகழனார்

காதலனார் உதித்ததற்பின்

கடன்முறைமை மங்கலங்கள்

மேதகுநல் வினைசிறப்ப

விரும்பியபா ராட்டினுடன்

ஏதமில்பல் கிளைபோற்ற

இளங்குழவிப் பதங்கடந்தார்.

19

கலைபயிலைத் தொடங்குதல்

1284. மருணீக்கி யார்சென்னி

மயிர்நீக்கும் மணவினையுந்

தெருணீப்பன் மாந்தரெலாம்

மகிழ்சிறப்பச் செய்ததற்பின்

பொருணீத்தங் கொளவீசிப்

புலன்கொளுவ மனமுகிழ்த்த

சுருணீக்கி மலர்விக்குங்

கலைபயிலத் தொடங்குவித்தார்.

20

19.பொழிப்புரை : மாதீனியாரின் அழகிய திருவயிற்றில், தோன்றிய பின்னர், செயத்தகும் செயல் முறைமையால் வரும் மங்கலச் செயல்கள் பலவற்றையும் செய்து, மேம்பட்ட அச்செயல்கள் சிறக்குமாறு, விரும்பிய பாராட்டுடன், குற்றமில்லாத உறவினர் செய்திட, புகழனார் தம் திரு மகனாரான மருள்நீக்கியார் இளம் குழவிப்பருவத்தைக் கடந்தார்.

குறிப்புரை : கடன் முறைமை மங்கலங்கள் - செயத்தகும் நற் செயல்கள்; அவை இறைவழிபாடு செய்தல், பெயர் சூட்டுதல், சோறு ஊட்டுதல் முதலாயினவாம், விரும்பிய பாராட்டு - சுற்றத்தினரும் ஊரவரும் செய்யும் சிறப்புகள்.

20.பொழிப்புரை : மருணீக்கியார் என்று பெயர் சூட்டப் பெற்ற அவருக்கு, தலையிறை நீக்குதலான மணவினையையும் அறி வுடைய மக்கள் பலரும் மகிழ்ச்சிமிகுமாறு செய்த பின்பு, தம் பொருள்களை வெள்ளம் என ஆசிரியருக்குப் பெருக உதவி, அறிவைப் பெருக்கச்

கலைநிறைவு

1285. தந்தையார் களிமகிழ்ச்சி

தலைசிறக்கும் முறைமையினால்
 சிந்தைமலர்ந் தெழும்உணர்வில்
 செழுங்கலையின் திறங்களெல்லாம்
 முந்தைமுறை மையிற்பயின்று
 முதிர்அறி வெதிரும்வகை
 மைந்தனார் மறுவொழித்த
 இளம்பிறைபோல் வளர்கின்றார்.

21

செய்தலால், உள்ளம் சுருண்டிருந்த நிலையை நீக்கி மலரச் செய்கின்ற கலைகளைப் பயிலத்தொடங்குவிக்கும் நற் செயலையும் செய்தனர்.

குறிப்புரை : குழந்தை பிறந்தபொழுது நின்ற தலைமயிரை உரிய பருவத்தில் களைதல் மரபு. இது தெய்வம் பராவியும் பலர் கூடியும் செய்யப் பெறும் நல்வினையாதலின் இதனை மணவினை என்றார். நீத்தம் கொள - வெள்ளம் என. மனம் முகிழ்த்த சுருள் - இதழ்கள் சுருண்டு குவிந்த மொட்டென இருக்கும் மனம். அம்மனம் விரிதலாவது, கற்கப்படும் பொருளை ஐயந்தீரக் கற்றலும் அதன் வழிநிற்கும் உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் பெறுதலுமாம். 'உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் கற்றல் நன்றே' (புறநா. 183) என்பதால், அப்பொருள் வெள்ளம் எனத் தொடர்ந்து ஆசிரியருக்கு வழங்கப் பெற்றமை அறியலாம். கலை பயிலத் தொடங்கும் நாளில், பலர்க்கும் பொருள் வழங்கி அவர்களின் மகிழ்வும் ஆசியும் பெற்றுத் தொடங்கல் மரபு, அந்நிலையில் பொருளை வெள்ளம் என வழங்கினர் என்றலும் ஒன்று.

21.பொழிப்புரை : தந்தையார் கொண்ட பெருமகிழ்ச்சி மேன் மேலும் வளரும் முறைமையால், சிந்தை மலர்ந்து எழும் உணர்வால், செழுமையான கலைகள் எல்லாவற்றையும் முன்னைய தொடர்பினால் எளிதில் கற்று, முதிர்ந்த அறிவு வெளிப்படும் தன்மையால், மைந்தனாரான மருணீக்கியார் களங்கம் நீங்கப் பெற்ற இளம்பிறை போல வளர்ந்து வருவாராயினர்.

குறிப்புரை : 'சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே', (புறநா. 312) 'தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்' (குறள், 67) எனவரும் திருவாக்குகளால் 'தந்தையார் களி மகிழ்ச்சி

திலகவதியார் மணப் பருவம்

1286. அந்நாளில் திலகவதி

யாருக்காண் டாறிரண்டின்

முன்னாக ஒத்தகுல

முதல்வேளாண் குடித்தலைவர்

மின்னார்செஞ் சடையண்ணல்

மெய்யடிமை விருப்புடையார்

பொன்னாரும் மணிமவுலிப்

புரவலன்பால் அருளுடையார்.

22

மணம் நேர்தல்

1287. ஆண்டகைமைத் தொழிலின்கண்

அடலரியே நெனவுள்ளார்

காண்டகைய பெருவனப்பிற்

கலிப்பகையார் எனும்பெயரார்

தலைசிறக்க' என விதந்தோதினார். 'ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுஉவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்' (குறள், 69) என்பவாகலின் தாய் களி மகிழ்ச்சி கோடலும் இயல்பேயாம். 'ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து' (குறள், 398) என்பவாகலின், 'முந்தை முறைமையிற் பயின்று' என்றார். இம்முறை மையால் எளிதாகவும் நிறைவாகவும் இனிதாகவும் கற்றமை புலனாகும்.

22.பொழிப்புரை : அக்காலத்தே திலகவதி அம்மையாருக்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் நெருங்கிவர, குலம், குணம் முதலியவற்றால் ஒப்புடைய முதன்மையான வேளாண் குலத்திலும் குடியிலும் வந்த தலைவரும், மின்போல் ஒளிவிடும் சிவந்த சடையையுடைய அண்ண லாரான பெருமானாரிடம் மெய் அடிமைத் திறம் செய்வதில் விருப்பம் உடையவரும், பொன்னால் ஆகிய மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற முடி தாங்கிய மன்னரிடம் அருள் உடையவரும்.

குறிப்புரை : 'முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகை' (தொல். மெய்ப். 25) பத்தானும் ஒத்தவர் என்பார், 'ஒத்தகுலம்' என அதற்குத் தோற்றுவாய் செய்தார்.

23.பொழிப்புரை : வீரம் மிக்க போர்த் தொழிலில் வலிய

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1031

பூண்டகொடைப் புகழனார்

பாற்பொருவின் மகட்கொள்ள

வேண்டியெழுங் காதலினால்

மேலோரைச் செலவிட்பார்.

23

1288. அணங்கனைய திலகவதி

யார்தம்மை யாங்கவர்க்கு

மணம்பேசி வந்தவரும்

வந்தபடி அறிவிப்பக்

குணம்பேசிக் குலம்பேசிக்

கோதில்சீர்ப் புகழனார்

பணங்கொளர வகல்அல்குல்

பைந்தொடியை மணம்நேர்ந்தார்.

24

ஆண் சிங்கத்தைப் போன்றவரும், காண்டற்கினிய தக்க பேரழகுடையவரும், ஆன கலிப்பகையார், கொடைத்தன்மை பூண்ட புகழனாரிடம் அவருடைய ஒப்பில்லாத மகளாரைத் தாம் மணமகனாராகக் கொள்ளும் பொருட்டு விரும்பி எழும் காதலால் உரிய பெரியோர்களை அனுப்பினார்.

குறிப்புரை : பூண்ட கொடை - கொடை செய்தலையே விரதமாகக் கொண்ட. பூணுதல் - விரதமாகக் கோடல்;

'ஈண்டுஅறம் பூண்டார்' (குறள் - 23) என்புழிப்போல.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

24.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் மணம் பேச வந்த மேலோர், திருமகளைப் போன்ற திலகவதியாரை, அங்கு அக்கலிப்பகையாருக்கு மணம் செய்யும் திறத்தைப் பேசித் தாம் வந்த செய்தியைத் தெரிவிக்க, குணங்களையும் குல முறைமையையும் பேசிக் குற்றமற்ற சிறப்புடைய புகழனார், பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலையுடைய பசுமையான வளையல்களை அணிந்த தம் மகளாரை, மணம் செய்து தர இசைவு அளித்தார்.

கலிப்பகையார் போர்மேற் சேறல்

1289. கன்னிதிருத் தாதையார்

மணமிசைவு கலிப்பகையார்

முன்னணைந்தார் அறிவிப்ப

வதுவைவினை முடிப்பதன்முன்

மன்னவற்கு வடபுலத்தோர்

மாறேற்க மற்றவர்மேல்

அன்னவர்க்கு விடைகொடுத்தான்

அவ்வினைமேல் அவரகன்றார்.

25

1290. வேந்தற்குற் றுழிவினைமேல்

வெஞ்சமத்தில் விடைகொண்டு

போந்தவரும் பொருபடையும்

உடன்கொண்டு சிலநாளில்

காய்ந்தசினப் பகைப்புலத்தைக்

கலந்துநெடுஞ் சமார்க்கடலை

நீந்துவார் நெடுநாள்கள்

நிறைவெம்போர்த் துறைவிளைத்தார். 26

25.பொழிப்புரை : இளம் கன்னியராய திலகவதியாரின் தந்தையார், இங்ஙனம் மணம் கொள இசைந்ததை, அவரிடம் முன் வந்தவர்கள் சென்று கலிப்பகையாரிடம் அறிவிக்க, அங்ஙனமே மணச் செய்கை முடிப்பதற்கு முன்னமேயே, மன்னனுடன் வட நாட்டரசர்கள் பகை மேற்கொண்டு போர் செய்ய வந்தனராக, அப்பகைவருடன் போர் செய்யும் பொருட்டாகக் கலிப்பகையாருக்கு விடைதந்து அனுப்பினான் அரசன். அக்கலிப்பகையாரும் அவ்வினைமேற் சென்றார்.

குறிப்புரை : இங்குக் குறிக்கப் பெற்ற மன்னன் மகேந்திரவர்மன் அல்லது அவன் கீழ் வாழ்ந்த குறுநில மன்னன் ஆகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை).

26.பொழிப்புரை : மன்னனுக்கு என இவ்வாறு போர் செய்ய நேர்ந்ததால், போர் மேற் சென்ற கலிப்பகையாரும் விடை பெற்றுக் கொண்டு, போரியற்றும் படைகளையும் உடன் கொண்டு சென்று, சில நாள்களில் சினத்துடன் அடர்த்து வந்த பகைவரை அடைந்து,

புகழனார் மறைவு

1291. ஆயநா எரிடைஇப்பால்

அணங்கனையாள் தனைப்பயந்த

தூயகுலப் புகழனார்

தொன்றுதொடு நிலையாமை

மேயவினைப் பயத்தாலே

இவ்வுலகை விட்டகலத்

தீயஅரும் பிணியுழந்து

விண்ணுலகில் சென்றடைந்தார்.

27

அவர்களுடன் பொரும் போர்க் கடலை நீந்தி, வெற்றி பெறும் எண்ணத்தினராய் நெடு நாள்கள் நிறைவான கொடிய போரைச் செய்தார்.

குறிப்புரை : “வேந்துவினை இயற்கை, வேந்தனின் ஓரீஇய ஏனோர் மருங்கினும் எய்திடன் உடைத்தே.”

-தொல்.-அகத்., 32

“மன்னர் பாங்கின் பின்னோ ராகுப.” -தொல்.-அகத்., 30

என்பவாகலின், அரசன் பகைமேற் சென்று பொரும் போரை அவனுக்கு உற்றுழி உதவும், வேளாண் மக்களும் செய்துவந்தனர் எனத் தெரிகிறது. அவ்வகையிலேயே கலிப்பகையாரும் சென்றார்.

27.பொழிப்புரை : அத்தகைய நாள்களில், இங்குத் திருமகள் அனைய திலகவதியாரைப் பெற்ற, தூய குலத்தில் தோன்றிய புகழனார், வழிவழி வரும் நிலையாமையைப் பொருந்திய வினைப் பயனால், இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்குமாறு, தீயதாய நீக்குதற்கரிய நோயினால் வருந்தி, விண்ணுலகத்தைச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை : “பாங்கரும் சிறப்பின் பல்லாற்றானும் நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே”

-தொல்.-புறத்., 23

நெருநல் உளன்ஒருவன் இன்றுஇல்லை என்னும்

பெருமை உடைத்துஇவ் வுலகு. -திருக்குறள், 336

என்பனவாகிய திருவாக்குகளை உட்கொண்டு, ‘தொன்று தொடு நிலையாமை’ என்றார்.

மாதீனியார் மறைவு

1292. மற்றவர்தாம் உயிர்நீப்ப

மனைவியார் மாதீனியார்

சுற்றமுடன் மக்களையும்

துகளாக வேந்தீத்துப்

பெற்றிமையால் உடனென்றும்

பிரியாத உலகெய்தும்

கற்புநெறி வழுவாமல்

கணவனா ருடன்சென்றார்.

28

துயரச் சூழல்

1293. தாதையா ரும்பயந்த

தாயாரும் இறந்ததற்பின்

மாதரார் திலகவதி

யாரும்அவர் பின்வந்த

காதலனார் மருணீக்கி

யாரும்மனக் கவலையினால்

பேதுறுநற் சுற்றமொடும்

பெருந்துயரில் அழுந்தினார்.

29

28.பொழிப்புரை : அந்நிலையில் அவர் உயிர்துறக்க, அவருடைய மனைவியாரான மாதீனியாரும், சுற்றத்தாருடன் மக்களையும் தூசா கவே கருதி, நீத்து, மேன்மையுடைய தன்மையினால் என்றும் உடன் பிரியாத உலகில் அடைதற்குரிய கற்பு நெறியினின்றும் திறம்பாமல், கணவனாருடன் சென்றார். (உயிர் துறந்தார்).

குறிப்புரை : 'உடம்பொடு உயிரிடை என்ன' (குறள், 1122), 'வாழ்தல் உயிர்க் கன்னள் ஆயிழை'(குறள், 1124), 'இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனா'(குறள், 1315) என்பனவாகிய குறட்பாக்களை நினைவு கூருமாறு, இந்நிகழ்ச்சி அமைந்து உள்ளது.

29.பொழிப்புரை : தந்தையாரும் பெற்ற தாயாரும் இறந்த பின்பு, மங்கையாரான திலகவதி அம்மையாரும், அவருக்குப் பின்பு தோன்றிய மருணீக்கியாரும் உள்ளத்தில் கொண்ட கவலையினால் வருந்தும் நல்ல சுற்றத்துடனே பெருந்துன்பத்தில் ஆழ்ந்தனர்.

கலிப்பகையார் மறைவு

1294. ஒருவாறு பெருங்கிளைஞர்

மனந்தேற்றத் துயரொழிந்து

பெருவானம் அடைந்தவர்க்குச்

செய்கடன்கள் பெருக்கினார்

மருவார்மேல் மன்னவற்கா

மலையப்போங் கலிப்பகையார்

பொருவாரும் போர்க்களத்தில்

உயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார். 30

திலகவதியார் துயரம்

1295. வெம்முனைமேற் கலிப்பகையார்

வேல்வேந்தன் ஏவப்போய்

அம்முனையில் பகைமுருக்கி

அமருலகம் ஆள்வதற்குத்

தம்முடைய கடன்கழித்த

பெருவார்த்தை தலஞ்சாற்றச்

செம்மலர்மேல் திருவனைய

திலகவதி யார்கேட்டார். 31

30.பொழிப்புரை : அருகிருந்த பெருஞ்சுற்றத்தார், அவர்தம் உள்ளத்தைத் தேற்ற, ஒருவகையால் வருத்தம் நீங்கிய அவ்விருவரும் பெரிய விண்ணுலகை அடைந்த பெற்றோர்க்குச் செய்ய வேண்டிய கடன்கள் எல்லாம் செய்தனர். மன்னனுக்காகப் போர் செய்யச் சென்ற கலிப்பகையார், பகைமை நிறைந்த போர்க்களத்தில் உயிரைக் கொடுத்துப் புகழைக் கைக்கொண்டார் (இறந்தார்).

குறிப்புரை : 'புகழெனில் உயிரும் கொடுப்பர்'(புறநா.182) 'இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை யாரே பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பவர்?' (குறள்,779) எனவரும் திருவாக்குகளால், 'உயிர்கொடுத்துப் புகழ்கொண்டார்' என்றார்.

31.பொழிப்புரை : கலிப்பகையார் அரசன் ஏவலின் படியே பகைவர் மீது சென்று, அப்போர் முகத்தில் பகைவரை அழித்து, விண்ணுலகத்தை ஆட்சி கொள்வதற்காகத் தம் கடனை நிறைவேற்றிய பெரு

உயிர்துறக்கத் துணிதல்

1296. எந்தையும்எம் அனையும்அவர்க்

கெனைக்கொடுக்க இசைந்தார்கள்

அந்தமுறை யால்அவர்க்கே

உரியதுநான் ஆதலினால்

இந்தவுயிர் அவருயிரோ

டிசைவிப்பன் எனத்துணிய

வந்தவர்தம் அடியிணைமேல்

மருணீக்கி யார்விழுந்தார்.

32

தம்பியாரும் உயிர் துறப்பன் எனல்

1297. அந்நிலையில் மிகப்புலம்பி

அன்னையும்அத் தனும்அகன்ற

பின்னையுநான் உமைவணங்கப்

பெறுதலினால் உயிர்தரித்தேன்

வார்த்தையை ஊரார் கூறச், செந்தாமரை மீது இருக்கும் திருமகள் போன்ற திலகவதியார் கேட்டறிந்தார்.

குறிப்புரை : பெருவார்த்தை - இறந்தார் என்பதைக் கூறும் மங்கல வழக்கு.

32.பொழிப்புரை : 'என்னுடைய தந்தையாரும் தாயாரும் என்னை அவர்க்குத் தர இசைந்தனர். அம் முறையால் நான் அவர்க்காக உரியது (உரியவள்) ஆதலால், இந்த என் உயிரை அவருடைய உயிருடன் சேரச் செய்வேன்' என்று துணிவுகொள்ள, அவருடைய திருவடிகளில் மருணீக்கியார் விழுந்தனராகி.

குறிப்புரை : அவர்க்கே உரியவள் நான் எனக் கூறாது, அவர்க்கே உரியது நான் என்றது, தான் என்றோ, தனக்கென ஒன்றுடையது என்றோ கருதுதல் இன்றித் தன்னைத் தன் கணவருக்கே முற்றிலும் உடைமையாக்கிக் கொண்டிருத்தலினாலேயாம். 'இவனுக்காகத் தாங்கிய உடம்பு' (தி.12 பு.24 பா.49) எனப் பின் காரைக்கால் அம்மையார் அருளுவதும் காண்க.

33.பொழிப்புரை : அந்நிலையில் மிகவும் புலம்பித் தாயும் தந்தையும் இறந்த பின்னும் நான் உம்மை வணங்கப் பெறுவதனால்

என்னையினித் தனிக்கைவிட்

டேகுவீர் எனில்யானும்

முன்னம் உயிர் நீப்பென

மொழிந்திடரின் அமுந்தினார்.

33

தம்பியார் உளராக வேண்டுமெனத் தாமும் இருத்தல்

1298. தம்பியார் உளராக

வேண்டுமென வைத்ததயா

உம்பருல கணையவறு

நிலைவிலக்க உயிர்தாங்கி

அம்பொன்மணி நூல்தாங்கா

தனைத்துயிர்க்கும் அருள்தாங்கி

இம்பர்மனைத் தவம்புரிந்து

திலகவதி யாரிருந்தார்.

34

உயிர் வாழ்ந்தேன். இனி என்னைத் தனியாக விட்டு நீவிர் செல்வீராயின் நானும் உமக்கு முன்னர் உயிர் விடுவேன் எனக் கூறித் துன்பத்தால் வருந்தினார்.

குறிப்புரை : தனிக் கைவிட்டு - தனித்திருக்குமாறு நீத்து.

34.பொழிப்புரை : தம் தம்பியார் உயிர் வாழ வேண்டும் என்று உளம் கொண்ட கருணையானது, தேவர் உலகம் செல்லும் துணிவு கொண்ட நிலையை விலக்க, உயிரைத் தாங்குவாராகி, அழகிய பொன்னும் மணியும் உடைய மணிமாலைகளைத் தாங்காது, எவ்வுயிரும் தம் முயிர் போல் இரங்கியருளும் அருளைத் தாங்கி, நின்று, இவ்வுலகத்தில் மனையில் இருந்து தவத்தைச் செய்து கொண்டு திலகவதியார் இருந்தார்.

குறிப்புரை : அழகிய பொன்னும் மணியும் செறிந்த திருமங்கல நாணைத் தாங்காது, எல்லா உயிர்களுக்கும் அருளைத் தாங்கி என்றார், இரக்க மீதூர்வு தோன்ற. மனைத் தவம் - மனையைவிட்டுப் புறம் போதலன்றி, சிவ வழிபாட்டையும் உரிய நோன்புகளை மேற்கொண்டும் ஒருமையுணர்வு கொண்டு திருவைந்தெழுத்தை எண்ணியும் வாழும் நிலை. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

ஈகை வினைத் துறை நின்றல்

1299. மாசின்மனத் துயரொழிய

மருணீக்கி யார்நிரம்பித்

தேசநெறி நிலையாமை

கண்டறங்கள் செய்வாராய்க்

காசினிமேல் புகழ்விளங்க

நிதியளித்துக் கருணையினால்

ஆசில்அறச் சாலைகளும்

தண்ணீர்ப்பந் தரும்அமைப்பார்.

35

1300. காவளர்த்தும் குளந்தொட்டும்

கடப்பாடு வழுவாமல்

மேவினர்க்கு வேண்டுவன

மகிழ்ந்தளித்தும் விருந்தளித்தும்

நாவலர்க்கு வளம்பெருக

நல்கியும்நா னிலத்துள்ளோர்

யாவருக்குந் தவிராத

ஈகைவினைத் துறைநின்றார்.

36

35.பொழிப்புரை : குற்றமற்ற தம் உள்ளத்தின் துன்பம் நீங்க, பின் மருணீக்கியார் வயது நிரம்பி வளர்ச்சி பெற்ற அளவில், உலக வாழ்க்கை நிலையாமையுடையது என்பதை உணர்ந்து, அறங்களைச் செய்வாராய், உலகில் புகழ் விளங்குமாறு செல்வத்தைத் தந்து, குற்றமற்ற அறச்சாலைகளையும் தண்ணீர்ப் பந்தலையும் அருளுடன் அமைப்பாராகி.

குறிப்புரை : நிரம்பி - வயது நிரம்பிய அளவில். 'அன்றுஅறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க' (குறள், 36) 'நாளைச் செய்குவம் அறம் எனில்' 'இன்றே கேள்வி நல்லுயிர் நீங்கினும் நீங்கும்' (சிலப். வஞ்சிக்.நடுகல்., 179-180) என்பன வாய்மையாதலின், 'நிலையாமை கண்டு அறங்கள் செய்வாராய்' என்றார். உணவு, உடை, மருத்துவம், அறிவு முதலான அனைத்தையும் வழங்க, அவ்வவற்றிற்குரிய அறச் சாலைகள் வைத்தமை தோன்ற 'ஆசில் அறச்சாலைகள்' என்றார்.

36.பொழிப்புரை : பூஞ்சோலைகளை வளர்த்தும், குளங்களைத் தோண்டியும், நேர்மையில் தவறாது ஒழுகி வருவார்க்கு

1301. நில்லாத உலகியல்பு

கண்டுநிலை யாவாழ்க்கை

அல்லேன்என் றறத்துறந்து

சமயங்க ளானவற்றின்

நல்லாறு தெரிந்துணர

நம்பர்அரு ளாமையினால்

கொல்லாமை மறைந்துறையும்

அமண்சமயம் குறுகுவார்.

37

வேண்டும் பொருள்களைத் தந்தும், விருந்தினரைப் பேணியும், நாவலர்களுக்கு வளம் பெருகுமாறு செல்வம் முதலியவற்றைக் கொடுத்தும், இன்னும் இவ்வுலகில் உள்ளார் யாவர்க்கும் பாகுபாடின்றித் தவிராத ஈகைச் செயலில் காணும் துறைதொறும் ஒழுகி மாறாது நின்றார்.

குறிப்புரை : தொடுதல் - தோண்டுதல், 'தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி' (குறள், 396) எனவருவதும் காண்க. ஈகை பற்றிக் கூறுபவர் பலர். அதனை வகைப்படுத்திப் பல துறைகளாக அமைத்து, அவற்றை 'ஈகை வினைத் துறை' என்று குறித்த பெருமை சேக்கிழாரையே சாரும். காவளர்த்தலும் குளம் தொடுதலும், மனித இனத்திற்கன்றி ஏனைய மன்னுயிர்களுக்கும் பயன்படவாம். வீட்டிற்கு ஒரு மரம் நடுவோம் என ஆரவார நீர்மையில் விளங்கும் இந்நாளைய உலகு, நாவரசரின் இவ்வரிய தொண்டுகளை நினைவு கூர்க.

37.பொழிப்புரை : நிலையில்லாத இவ்வுலகியல்பைக் கண்டு, 'நிலையற்ற இந்த நிலவுலக வாழ்வில் நின்று உழலகில்லேன்' என முற்றத் துறந்து, சமயங்களின் நல்ல நெறியைத் தெரிந்து உணர்வதற்கு நம்பரான சிவபெருமான் அருள் செய்யாமையால், கொல்லாமையை மேற்கொண்டு அதனுள் மறைந்து வாழும் சமண சமயத்தைச் சார்பவர் ஆகி.

குறிப்புரை : 'அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கி' (தி.8 ப.1 வரி.18) என்பர் மணிவாசகர். ஆதலின் சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறவும் பெருமானின் திருவருள் வேண்டும். அந்நிலை கைகூடாமையின் 'நம்பர் அருளாமையினால்' என்றார்.

1302 பாடலிபுத் திரமென்னும்

பதிஅணைந்து சமண்பள்ளி

மாடணைந்தார் வல்லமணர்

மருங்கணைந்து மற்றவர்க்கு

வீடறியும் நெறியிதுவே

எனமெய்போல் தாங்களுடன்

கூடவரும் உணர்வுகொளக்

குறிபலவுங் கொளுவினார்.

38

தருமசேனர் எனும் சிறப்பு

1303. அங்கவரும் அமண்சமயத்

தருங்கலைநூ லானவெலாம்

பொங்கும்உணர் வுறப்பயின்றே

அந்நெறியிற் புலன்சிறப்பத்

துங்கமுறும் உடற்சமணர்

சூழ்ந்துமகிழ் வார்அவர்க்குத்

தங்களின்மே லாந்தரும

சேனரெனும் பெயர்கொடுத்தார்.

39

38.பொழிப்புரை : பாடலிபுத்திரம் என்ற பதியைச் சேர்ந்து, அதன்கண் உள்ள சமண்பள்ளியைச் சென்றடைந்தார். வலியச் சமணர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து, அவருக்கு, வீடுபேற்றை அறியும் நெறி இதுவேயாகும் என வெளிப்பார்வையில் மெய்போல் காட்டி, தம்முடன் அவர் கூடவரும் உணர்ச்சியுண்டாகத் தக்கவாகப் பல செய்திகளையும் அவருக்குப் புகட்டினர்.

குறிப்புரை : பாடலிபுத்திரம் - இப்பெயரால் அமைந்த நகரம் இதுபொழுது அழிந்துவிட்டது. இதற்கு அண்மையில் உள்ள நகரம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஆகும். பாடலம் - பாதிரி. இம்மரப் பெயரால் இப்பதி அழைக்கப்பெற்று வருகிறது. அசோக மன்னன், பாடலி புத்திரம் எனும் பெயர் அமைந்த தலைநகரில் ஆண்டான் என்றும், அப்பெயரால் தமிழகத்தில் கண்ட பதியே இப்பாடலிபுத்திரம் என்றும் கூறுவார் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உறை).

39.பொழிப்புரை : மருணக்கியாரும் அங்குச் சமண சமயத்தின் கண்ணுள்ள அரிய நூல்களாய் உள்ளவற்றையெல்லாம்,

1304. அத்துறையின் மீக்கூரும்

அமைதியினால் அகலிடத்தில்

சித்தநிலை அறியாத

தேரரையும் வாதின்கண்

உய்த்தவுணர் வினில்வென்றே

உலகின்கண் ஒளியுடைய

வித்தகராய் அமண்சமயத்

தலைமையினில் மேம்பட்டார்.

40

திலகவதியாரின் சிவநெறிச் செலவு

வேறு

1305. அந்நெறியின் மிக்கார்

அவரொழுக ஆன்றதவச்

செந்நெறியின் வைகும்

திலகவதி யார்தாமும்

பெருகி எழும் உணர்ச்சியால் நன்கு பயின்றவராயும், அந்நெறியின் அறிவிற் சிறந்தவராயும் விளங்கினார். அதனால் பருத்த உடலை உடைய அச்சமணர்கள், மருணிக்கியாரைச் சூழ்ந்து மகிழ்வாராகி, அவருக்குத் தங்களின் மேம்பட்ட 'தருமசேனர்' என்ற பட்டத்தைத் தந்தனர்.

குறிப்புரை : நீதி நூல்கள், மந்திர நூல்கள், புராண நூல்கள் முதலிய பலவும் அவர்கள் செய்திருத்தலின் அவற்றை 'அருங்கலை நூல்' என்றார். துங்கம் - பெரிது; உடலால் பெரியர். எனவே பருத்தவுடல் என்ற வாறாயிற்று.

40.பொழிப்புரை : அவ்வத் துறையிலும் மிக்குப் பெருகிய சிறப்பினால், அகன்ற உலகத்தில், உயிரது நிலையை அறியாத புத்தர்களையும், வாதில் ஆராய்ந்து தெளிந்த உணர்வினால் வெற்றி கண்டு, உலகத்தில் அறிவொளி மிக்க பெரியோராய்ச் சமண சமயத் தலைமையில் அவர் மேம்பட்டனர்.

குறிப்புரை : சித்த நிலை - உயிரது நிலை: சித்தமும், அதன் உட்பகுதியாய் அகக் கருவிகளின் கூட்டமுமே உயிர் என்பர் புத்தர். ஆதலின் அவரைச் 'சித்த நிலை அறியாத தேரர்' என்றார்.

41.பொழிப்புரை : அவர் அவ்வாறு அந்நெறியில்

தொன்னெறியின் சுற்றத்

தொடர்பொழியத் தூயசிவ

நன்னெறியே சேர்வதற்கு

நாதன்தாள் நண்ணுவார்.

41

திருவதிகை சேர்தல்

1306. பேராத பாசப்

பிணிப்பொழியப் பிஞ்சுகன்பால்

ஆராத அன்புபெற

ஆதரித்த அம்மடவார்

நீராகும் கெடிலவட

நீள்கரையில் நீடுபெருஞ்

சீராகும் திருவதிகை

வீரட்டா னஞ்சேர்ந்தார்.

42

மேம்பட்டவராய் ஒழுக, பொருந்திய தவமாய செந்நெறியில் நின்ற திலகவதி அம்மை யாரும், பழமையான சுற்றத் தொடர்பு நீங்கத், தூய்மை தரும் சிவ நன்னெறியையே சேர்வதற்குச் சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குவாராகி,

குறிப்புரை : தூய சிவநன்னெறி - மெய்யுணர்வு; இதனை ஞானம் என்பர். பாசநீக்கமும் சிவப் பேறுமே ஞானத்தின் பயனாகப் பெறத் தக்கனவாம். அவற்றைப் பெறும் நிலையில் திலகவதியார் நின்றார்.

42.பொழிப்புரை : நீங்காத பாசக் கட்டு நீங்குமாறு, சிவபெருமானிடத்தே மீதூர்ந்த அன்பு கொண்ட அவ்வம்மையார், புண்ணியத் தன்மை வாய்ந்த, 'திருக்கெடிலம்' என்ற ஆற்றின் நீண்ட வடகரையில் அமைந்திருக்கும் நீடும் பெருஞ்சிறப்பு மிக்க திருவதிகை வீரட் டானத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இப்பேராறு, 'தென் திசையில் கங்கை எனும் திருக் கெடிலம்' (தி.12 சரு.1-5 பா. 89) எனச் சிறப்பிக்கப்படுவது.

நீர்மை ஆகும் என்பது நீராகும் என நின்றது. நீர்மை - புண்ணியத் தன்மை.

1307. சென்றுதிரு வீரட்டா

னத்திருந்த செம்பவளக்

குன்றை அடிபணிந்து

கோதில் சிவசின்னம்

அன்று முதல்தாங்கி

ஆர்வமுறத் தம்கையால்

துன்று திருப்பணிகள்

செய்யத் தொடங்கினார்.

43

வேறு

1308 புலர்வதன்முன் திருவலகு

பணிமாறிப் புனிறகன்ற

நலமலிஆன் சாணத்தால்

நன்குதிரு மெழுக்கிட்டு

மலர்கொய்து கொடுவந்து

மாலைகளும் தொடுத்தமைத்துப்

பலர்புகழும் பண்பினால்

திருப்பணிகள் பலசெய்தார்.

44

43. பொழிப்புரை : திலகவதியார் அங்குச் சென்று வீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செம்பவள மலை என விளங்கும் வீரட்டானேசுவரரை அடிபணிந்து, குற்றம் இல்லாத சிவசின்னங்களை அன்று முதல் அணிந்து கொண்டு, அன்பு பொருந்தத் தம் கையால் பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

குறிப்புரை : சிவசின்னம்: திருநீறும், கண்டிகையும். துன்று - பொருந்திய; பெண்பால் ஆதலின் தமக்கியன்ற பணியைச் செய்தார் என்பார்; பொருந்திய பணி என்றார்.

44. பொழிப்புரை : பொழுது விடிவதற்கு முன், அக்கோயில் திரு முற்றத்தில் திருவலகு இடுதல் முதலான திருப்பணியைச் செய்தும், ஈன்றணியதல்லாத நல்ல பசுவின் சாணத்தால் நன்கு திருமெழுக்கிட்டும், மலர்களைக் கொய்து கொண்டு வந்து, மாலைகள் தொடுத்து அமைத்துக் கொடுத்தும், அன்பர் பலரும் பாராட்டுகின்ற பண்பினால் இவ்வாறு பல

1309 நாளும்மிகும் பணிசெய்து

குறைந்தடையும் நன்னாளில்

கேளுறும்அன் புறவொழுகுங்

கேண்மையினார் பின்பிறந்தார்

கோளுறுதீ வினைஉந்தப்

பரசமயங் குறித்ததற்கு

மூளுமனக் கவலையினால்

முற்றவரும் துயருழந்து.

45

திருப்பணிகளையும் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை : திருவலகு பணிமாறுதல் - திருக்கோயிலின் திரு முற்றத்தைப் பெருக்கித் தூய்மைப் படுத்துதல். திருமெழுக்கிடுதல் - பசுவின் சாணத்தால் எவ்வுயிர்க்கும் ஊறுபாடு நேராதவாறு மெழுகுதல். புனிறு அகன்ற - கன்று ஈன்ற அண்மைக் காலம் அல்லாத; அஃதாவது கன்று ஈன்று 10 நாள்கள் வரை அப்பசுவின் பாலையோ சாணத்தையோ பயன்படுத்தலாகாது ஆதலின், கன்று ஈன்ற 10 நாள்கள் ஈன்ற அணிமைக் காலம் ஆகும். நலம் மலி ஆன் - நன்மை அமைந்த பசு. அஃதாவது மலட்டுப் பசு, சினைப்பசு, மலந்தின்னும் பசு அல்லாத பசுக்களாம். இப்பாடற்கண் கூறப்பெறும் நெறி சரியை நெறியாகும். 'நிலைபெறுமாறு எண்ணுதியேல்' (தி.6 ப.31 பா.3) எனத் தொடங்கும் அப்பர் திருவாக்கில் இச்சரியைநெறி நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இப்பணியைத் தம்பியாருக்கு முன் செய்து காட்டியவர் திலகவதியார் ஆவர். 'தாச மார்க்கம் சாற்றின்' (சிவஞா. சித்தி. சுபக்.கூ.8 பா.19) எனத் தொடங்கும் சித்தியார் திருவாக்கு, அப்பர், சேக்கிழார் ஆகிய இருவர் தம் திருவாக்கையும் நிலைக்களனாகக் கொண்டு விளக்கப்பட்டதாகும்.

45. பொழிப்புரை : சிவனடியார்களான சுற்றத்தார்களிடம் அன்பு மீதூர்ந்து ஒழுகும் கேண்மையுடைய திலகவதியார், நாள்தோறும் இவ்வாறாய் பணிகளைச் செய்து, தாழ்வெனும் தன்மையுடன் ஒழுகி வரும் நாள்களில், தமக்குப் பின் பிறந்தவரான மருணீக்கியார் தம்மைப் பற்றிய தீவினையின் விளைவால் சமண் சமயம் புகுந்ததால் உண்டான மனக் கவலையால் மிக்க பெருந்துன்பத்தை அடைந்து.

குறிப்புரை : குறைந்தடைதல் - அடியார்களிடம் மிகப் பணிவுடன் சார்தல். கேள் - சுற்றம், இங்கு அடியவர்களாகிய சுற்றம். அடியவர்களையே சுற்றமாகக் கருதியது, அவர்தம் அருளியல் வயப்பட்ட

திலகவதியாரின் விருப்பம்

1310. தூண்டுதவ விளக்கனையார்

சுடரொளியைத் தொழுதென்னை

ஆண்டருளின் நீராகில்

அடியேன்பின் வந்தவனை

ஈண்டுவினைப் பரசமயக்

குழிநின்றும் எடுத்தருள

வேண்டுமெனப் பலமுறையும்

விண்ணப்பஞ் செய்தனரால்.

46

1311. தவமென்று பாயிடுக்கித்

தலைபறித்து நின்றுண்ணும்

அவமொன்று நெறிவீழ்வான்

வீழாமே அருளுமெனச்

சிவமொன்று நெறிநின்ற

திலகவதி யார்பரவப்

பவமொன்றும் வினைதீர்ப்பார்

திருவுள்ளம் பற்றுவார்.

47

அன்பை விளக்கும். 'சுற்றம் மாசிலா ஈசன் அன்பர்' (திருவிளை. வாதவூர். 84) எனவரும் பரஞ்சோதியார் திருவாக்கும் காண்க.

46. பொழிப்புரை : திருவருள் சார்பிலேயே திளைக்குமாறு தூண்டப்படும் தவ விளக்கைப் போன்ற அவ்வம்மையார், வீரட்டானத்து எழுந்தருளி இருக்கும் இறைவரை வணங்கித், தொழுது, 'பெருமானே! என்னை ஆண்டருளுவீராகில், எனக்குப் பின் தோன்றியவனைச், சேர்கின்ற தீவினையையுடைய சமண சமயமான படுகுழியினின்றும் எடுத்தருளி அடிமை கொள்ள வேண்டும்' என்று பல முறையும் விண்ணப்பம் செய்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

47. பொழிப்புரை : 'தவத்தை மேற்கொண்டதாக எண்ணிக் கொண்டு, பாயை உடுத்தியும், தலைமயிரைப் பறித்தும், நின்றவாறே உணவு உண்டும் வருந்துகின்ற அவநெறியாய சமண நெறியில் விழுந்த என் தம்பியை, அவ்வாறு விழாமல் அருள் செய்ய வேண்டும்'

1312. மன்னுதபோ தனியார்க்குக்

கனவின்கண் மழவிடையார்

உன்னுடைய மனக்கவலை

ஒழிநீஉன் உடன்பிறந்தான்

முன்னமே முனியாகி

எமையடையத் தவம்முயன்றான்

அன்னவனை இனிச்சூலை

மடுத்தாள்வம் எனஅருளி.

48

மருள்நீக்கியார் - சூலை நோயுறல்

1313 பண்டுபுரி நற்றவத்துப்

பழுதினள விறைவழுவும்

தொண்டரைஆ எத்தொடங்கும்

சூலைவே தனைதன்னைக்

கண்தருநெற் றியரருளக்

கடுங்கனல்போல் அடுங்கொடிய

மண்டுபெருஞ் சூலைஅவர்

வயிற்றினிடைப் புக்கதால்.

49

என்று சிவத்தையே சார்ந்து நிற்கும் திருநெறியில் வாழும் திலகவதியார் வேண்ட, பிறவி வயப்பட்டு உழுவும் வினைகளைத் தீர்ப்பவரான சிவபெருமானும் அதனைத் திருவுள்ளம் பற்றுவாராய்,

குறிப்புரை : சிவம் ஒன்று நெறி - ஈண்டுச் சரியை நெறியைக் குறிக்கும்.

48. பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற தவமுடைய அப்பெருமாட்டி யார்தம் கனவில், இளமையான ஆனேற்றை உடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி, 'நீ உன்னுடைய மனக் கவலையை ஒழிவாயாக, உன் தம்பி முன்னமே ஒரு முனிவனாக இருந்து எம்மை அடைவதற்குத் தவம் செய்தனன், இனி அவனுக்குச் சூலை நோய் தந்து ஆட கொள்வோம்' என அருளிச் செய்து,

49. பொழிப்புரை : முற்பிறனியில் செய்த நற்றவத்தில் சிறிதளவு பிழை செய்த தொண்டரான மருணீக்கியாரை, ஆட்கொள்ளத்

1314. அடைவில்அமண் புரிதரும

சேனார்வயிற் றடையும்அது

வடஅனலுங் கொடுவிடமும்

வச்சிரமும் பிறவுமாம்

கொடியவெலாம் ஒன்றாகும்

எனக்குடரின் அகங்குடையப்

படருழந்து நடுங்கிஅமண்

பாழியறை யிடைவீழ்ந்தார்.

50

தொடங்கும் சூலை நோயை, நெற்றிக் கண்ணராகிய சிவபெருமான் அருள் செய்ய, கொடிய தீயைப் போல் சுடுகின்ற அம்மிகப் பெருஞ் சூலைநோய் அவருடைய வயிற்றுள் புகுந்தது.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களாலும், நாவரசர் முற்பிறவியில் ஒரு முனிவராய்த் தவம் இயற்றி இருந்தமையும், அதில் நேர்ந்த ஒரு சிறு பிழையால் இப்பிறவி பெற நேர்ந்தமையும் புலனாகின்றன. இறை வழு - சிறிதளவிலான குற்றம். இது, சுதபா முனிவராக இருந்த பொழுது, கயிலையைப் பெயர்த்த இராவணனுக்கு உய்யும் வழி காட்டியமை என்பர் ஒரு சாரார். உண்மையுணர வந்த சாந்தர் எனும் முனிவருக்குச் சமணமே பெரிது என்று அறிவுறுத்தியமை என்பர் ஒருசாரார். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

50.பொழிப்புரை : சேரத் தகாத சமண சமயத்தை விரும்பி ஒழுகிய தருமசேனரின் வயிற்றுள் புக்க அச்சூலை நோய், வடவைத் தீயும், கொடிய நஞ்சும், வயிரமும் ஆகிய இவை போன்ற கொடுமை செய்யும் மற்றவை எல்லாமும் ஒன்றுகூடி வந்தனவோ என எண்ணுமாறு குடரின் உள்ளே குடைய, அவர் துன்புற்று வருந்திச் சமணர் பாழியில் உள்ள அறையில் விழுந்தார்.

குறிப்புரை : அடைவு - சேர்தல்; இல் - இல்லாத. எனவே சேரத்தகாத என்பதாயிற்று. வடவனல் - வடவா எனும் பெயருடைய தீ. இது குதிரை முகமாகக் கடலகத்து இருப்பது என்றும், உழிக் காலத்தில் இது பெரிதும் பரவிக் கடலையும் உலகையும் அழிக்கும் என்றும் கூறுவர். வச்சிரம் - வயிரம். ஒன்பான் மணிகளுள் ஒன்று. இதனைப் பொடியாக்கி உண்ண உயிர் நீங்கும்.

1315. அச்சமயத் திடைத்தாம்முன்

அதிகரித்து வாய்த்துவரும்

விச்சைகளால் தடுத்திடவும்

மேன்மேலும் மிகமுடுகி

உச்சமுற வேதனைநோய்

ஓங்கியெழு ஆங்கவர்தாம்

நச்சரவின் விடந்தலைக்கொண்

டெனமயங்கி நவையுற்றார்.

51

1316. அவர்நிலைமை கண்டதற்பின்

அமண்கையர் பலர்ஈண்டிக்

கவர்கின்ற விடம்போல்முன்

கண்டறியாக் கொடுஞ்சுலை

இவர்தமக்கு வந்ததினி

யாதுசெயல் என்றழிந்தார்

தவமென்று வினைபெருக்கிச்

சார்பல்லா நெறிசார்வார்.

52

51. பொழிப்புரை : அச்சமண் சமயத்தில், தாம் முன்பு பழகிப்பயன் தந்துள்ள மந்திரம் முதலான வித்தைகளால் தடுக்கவும், அந்நோய் குறையாது மேன்மேலும் மிகவும் வளர்ந்து பெருகித் துன்பம் தரும்படி மிக் கு எழுந்ததால், ஆண்டிருந்த தருமசேனரும், பாம்பினிடமுள்ள நஞ்சு தலைக்கொண்டாற் போல மயங்கிச் சோர்ந்தார்.

குறிப்புரை : அதிகரித்து - பயின்றுவந்து. வாய்த்து வரும் - பயன் பட்டு வரும்.

52. பொழிப்புரை : தருமசேனரின் நிலையைக் கண்ட அளவில், தவம் என்று கூறிக் கொண்டு, தீவினையையே பெருக்கி, நல்ல பற்றுக் கோடற்ற, சமண நெறியினைச் சார்ந்த கீழ்மக்கள் பலரும் கூடி, 'உயி ரைக் கவரும் நஞ்சைப் போல், முன் எங்கும், எவரும் கண்டறியாத இக் கொடிய சூலை நோய் இவருக்கு வந்ததே; இனி என் செய்வோம்' என்று மனம் வருந்தினர்.

1317. புண்தலைவன் முருட்டமணர்

புலர்ந்துசெயல் அறியாது
குண்டிகைநீர் மந்திரித்துக்
குடிப்பித்தும் தணியாமை
கண்டுமிகப் பீலிகொடு
கால்அளவுந் தடவிடவும்
பண்டையினும் நோவுமிகப்
பரிபவத்தால் இடருழந்தார்.

53

1318. தாவாத புகழ்த்தரும

சேனருக்கு வந்தபிணி
ஓவாது நின்றிடலும்
ஒழியாமை உணர்ந்தாராய்
ஆஆநாம் என்செய்கோம்
என்றழிந்த மனத்தினராய்ப்
போவார்கள் இதுநம்மால்
போக்கரிதாம் எனப்புகன்று.

54

திலகவதியாரிடம் ஆள் அனுப்புதல்

1319. குண்டர்களுங் கைவிட்டார்

கொடுஞ்சூலை கைக்கொண்டு
மண்டிமிக மேன்மேலும்
முடுகுதலால் மதிமயங்கிப்

53. பொழிப்புரை : புண்ணுடைய தலையையும், வலியமுரட்டுத் தன்மையையும் உடைய சமணர் மனம் அழிந்து, செய்வதறியாது, தம் குண்டிகையில் இருந்த நீரை மந்திரித்துக் குடிக்கச் செய்தும், நோய் தணியாததைக் கண்டு, மேலும் மயிற் பீலிகொண்டு உடல் முழுதும் தடவிவிடவும், முன்னை விட நோய் மிகுதியானது. அதனால் அவர்கள் மனம் வருந்தினர்.

54. பொழிப்புரை : கெடுதல் இல்லாத புகழையுடைய தரும சேனருக்கு வந்தநோய் நீங்காதாகவே, அத்தன்மையை உணர்ந்து, 'ஆ! ஆ! நாம் இனி என் செய்வோம்?' என்று வருந்திய மனத்துடன், 'இது நம்மால் நீக்குதல் அரிதாகும்' என்று அகன்று செல்வாராய்,

55. பொழிப்புரை : சமணர்களும் கைவிட்டனர். கொடிய

பண்டையுற வுணர்ந்தார்க்குத்

திலகவதி யார்உளராக்

கொண்டவர்பால் ஊட்டுவான்

தனைவிட்டார் குறிப்புணர்த்த.

55

1320. ஆங்கவன்போய்த் திருவதிகை

தனையடைய அருந்தவத்தார்

பூங்கமழ்நந் தனவனத்தின்

புறத்தணையக் கண்டிறைஞ்சி

ஈங்கியான் உமக்கிளையார்

ஏவலினால் வந்ததெனத்

தீங்குளவோ எனவினவ

மற்றவனும் செப்புவான்.

56

சூலை நோய் தம்மைப் பற்றிக் கொண்டு மேன்மேலும் வருத்துவதால், செய்வது அறியாது, அறிவு மயங்கிய நிலையில், முன்னைய உறவினரை நினைத்து, உணர்ப்புகுந்த அவருக்குத் திலகவதியாராய தமக்கையார் இருக்கிறார் எனும் நினைவு வர, அவரிடம் தம் எண்ணத்தை உணர்த்தும் பொருட்டுத் தம்மை ஊட்டுவிக்கும் ஏவலாளனை அனுப்பி வைத்தார்.

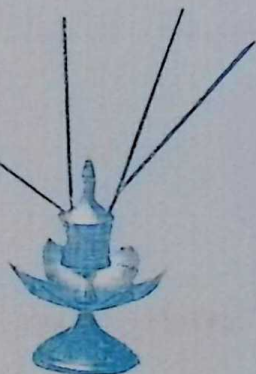
குறிப்புரை : ஊட்டுவான் - உணவு சமைத்துப் படைக்கும் ஏவலா ளன். திலகவதியாரிடத்துச் சேர்ப்பிக்கும் நல்லூழ்ப்பயனை ஊட்டு வான் எனவும் இச்சொல் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்பதை அறிந்து மகிழலாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

56. பொழிப்புரை : அனுப்பப்பட்ட அவனும் சென்று திருவதிகையினைச் சேர, அதுபொழுது அரிய தவத்தவரான திலகவதியார், நறுமணம் வீசும் மலர்களையுடைய நந்தனவனத்தின் புறத்தே வர, அவரைக் கண்டு 'நான் உம் இளையாரின் (தம்பியார்) ஏவலால் இங்கு வந்தேன்' எனக் கூற, அது கேட்ட திலகவதியார், 'தீங்கு உளவோ?' என வினவ, அவனும் கூறுபவனாய்.

குறிப்புரை : நறுமணம் மிக்க மலர்களை உடைய நந்தனவனத்தின் புறத்தே அம்மையார் வரக் கண்டனன் எனவே, அவன் இரவுப் பொழுது புறப்பட்டு விடியற் காலத்தே அம்மையாரைக் கண்டமை பெறப்படுகின்றது.

திருவதிகை வீரட்டம்:
வீங்குதண்புனல் பாய்கெடிலக்கரை வீரட்டம்

1231. கொல்லாது சூலைநோய்

குடர்முடக்கித் தீராமை

எல்லாரும் கைவிட்டார்

இதுசெயல்என் முன்பிறந்த

நல்லாள்பால் சென்றியம்பி

நான்உய்யும் படிக்கேட்டிங்

கல்லாகும் பொழுதணைவாய்

என்றார்என் றறிவித்தான்.

57

1232. என்றவன்முன் கூறுதலும்

யான்அங்குன் னுடன்போந்து

நன்றறியார் அமண்பாழி

நண்ணுகிலேன் எனும்மாற்றம்

சென்றவனுக் குரையென்று

திலகவதி யார்மொழிய

அன்றவனும் மீண்டுபோய்ப்

புகுந்தபடி அவர்க்குரைத்தான்.

58

57. பொழிப்புரை : 'சூலை நோயானது கொல்வது மட்டுமே செய்யாது, குடலை முடக்கித் தீராத நோயாக அவருக்கு வந்துள்ளது. அதனைத் தீர்க்க முயன்ற அனைவரும் கைவிட்டனர். இச்செய்தியை என் முன்பிறந்த நல்லாரிபம் போய்ச் சொல்லி, நான் உய்யும் வகையை அவரிடம் கேட்டு, இங்கு இரவுப் போதில் வருவாயாக! என்றார்' எனத் தெரிவித்தான்.

குறிப்புரை : முன் பாடலில் ஊட்டுவான் இரவில் வந்தமை குறிப்பால் அறியப்பட்டது. ஈண்டு வெளிப்படையாகவே மருள் நீக்கியார் மறுநாள் இரவு வருக என்றமை புலப்படுகின்றது. எனவே, இச்செயல் அங்கிருந்த சமணர்க்கு அறியாமற் செய்தமை தெரியவருகின்றது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

58. பொழிப்புரை : இவ்வாறு அவன் தம் முன்னின்று உரைக்கவும், 'நான் அங்கு உன்னுடன் வந்து, நன்மை நெறி அறியாத சமணர் பாழியை அடைய மாட்டேன் என்று, என் சொல்லை நீ சென்று அவனிடம் கூறுவாய்' எனத் திலகவதியார் உரைக்க, அன்று அவனும் திரும்பிப் போய், நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்தவாறே அவருக்குச் சொன்னான்.

தம்பியார் தமக்கையாரிடம் வர நினைத்தல்

1323. அவ்வார்த்தை கேட்டலுமே

அயர்வெய்தி இதற்கினியான்

எவ்வாறு செய்வன்ன

ஈசரருள் கூடுதலால்

ஒவ்வாஇப் புன்சமயத்

தொழியாஇத் துயரொழியச்

செவ்வாறு சேர்திலக

வதியார்தாள் சேர்வனென.

59

1324. எடுத்தமனக் கருத்துய்ய

எழுதலால் எழுமுயற்சி

அடுத்தலுமே அயர்வொதுங்கத்

திருவதிகை அணைவதனாக்

குடுத்துழலும் பாயொழிய

உறியறுகுண் டிகையொழியத்

தொடுத்தபீ லியும்ஒழியப்

போவதற்குத் துணிந்தெழுந்தார்.

60

குறிப்புரை : திருவருள் இதுவென உணர்ந்திருந்தமையாலும், தம்பியார் சிவநெறிச் சார்படைய வேண்டும் எனும் உறுதிப்பாட்டானும் இங்ஙனம் திலகவதியார் கூறுவாராயினர்.

59. பொழிப்புரை : அப்பணியாளன் திலகவதியார் உரைத்ததைத் தெரிவிக்க, அதைக் கேட்டதும், தருமசேனர் தளர்ச்சி அடைந்து, இதற்கு யான் என் செய்வேன்! என்று மயங்கிய போது, சிவபெருமான் திருவருள் கூட்டப், 'பொருந்தாத இப்புன்மைச் சமயத்தில் ஒழியாத இத்துன்பம், ஒழியுமாறு செந்நெறியில் சேர்ந்த திலகவதியார் சேவடிகளைச் சேர்வேன்' என்று மனத்தில் நினைத்து,

60. பொழிப்புரை : மனத்தில் எழுந்த கருத்துத் தாம் பிழைத்தற் குரியதாய் இருக்க, மனத்து எழும் முயற்சியும் கூட, தளர்ச்சி நீங்கிய அளவில், திருவதிகையினை அடைவதற்கு, உடுத்தி உழன்ற பாய் ஒழியவும், உறியில் தூக்கிய குண்டிகை ஒழியவும், கொண்ட மயிற் பீலி ஒழியவும் போவதற்குத் துணிந்து எழுந்தாராகி.

திருவதிகை அடைதல்

1325. பொய்தருமால் உள்ளத்துப்

புன்சமணர் இடங்கழிந்து

மெய்தருவான் நெறியடைவார்

வெண்புடைவை மெய்கூழ்ந்து

கைதருவார் தமையூன்றிக்

காணாமே இரவின்கண்

செய்தவமா தவர்வாழுந்

திருவதிகை சென்றடைவார்.

61

திருமடத்தை அடைதல்

1326. சுலவிவயிற் றகம்கனலுஞ்

சூலைநோ யுடன்தொடரக்

குலவியெழும் பெருவிருப்புக்

கொண்டணையக் குலவரைபோன்

நிலகுமணி மதிற்சோதி

எதிர்கொள்திரு வதிகையினில்

திலகவதி யார்இருந்த

திருமடத்தைச் சென்றணைந்தார்.

62

குறிப்புரை : ஒழித்து என்னாது ஒழிய என்றார். அவை நாவரசர் தம் குறிப்பாலன்றித் தாமே நீங்கியமை தோன்ற.

61. பொழிப்புரை : பொய்யைத் தரும் மயக்கமுடைய உள்ளத்தராகிய இழிந்த சமணர்கடளித்தினின்றும் நீங்கி, மெய்யுணர்வை வழங்கி அதனால் வீடுபேற்றைத் தருபவனாகிய சிவபெருமானின் நன்னெறியை அடைபவராய், அதற்கேற்றவாறு வெண்மையான ஆடையை உடலில் உடுத்திக் கொண்டு, கைகொடுத்துத் தம்மைத் தாங்கி வருவார்மீது ஊன்றியவாறு, சமணர் காணாத வண்ணம், தவம் செய்யும் மாதவர் வாழ்கின்ற திருவதிகையை இரவில் சென்று அடைவாராய்,

குறிப்புரை : மெய்தருவான் - சிவபெருமான். வெண்புடைவை மெய் கூழ்ந்து - சமணரின் காவி உடையை நீக்கிச் சைவருக்குரிய வெண்மையான உடையை அணிந்து.

62. பொழிப்புரை : சுழற்றிச் சுழற்றி வயிற்றுள் பற்றி எரியும்

திலகவதியாரிடத்து ஆசி பெறுதல்

1327. வந்தணைந்து திலகவதி

யார்அடிமே லுறவணங்கி

நந்தமது குலஞ்செய்த

நற்றவத்தின் பயன்அனையீர்

இந்தவுடல் கொடுஞ்சூலைக்

கிடைந்தடைந்தேன் இனிமயங்கா

துய்ந்துகரை யேறுநெறி

உரைத்தருளும் எனவுரைத்து.

63

1328. தாளிணைமேல் விழுந்தயருந்

தம்பியார் தமைநோக்கி

ஆளுடைய தம்பெருமான்

அருள்நினைந்து கைதொழுது

கோளில்பர சமயநெறிக்

குழியில்விழுந் தறியாது

மூளும்அருந் துயர்உழந்தீர்

எழுந்திரீர் எனமொழிந்தார்.

64

சூலை நோய் தம்முடனே தொடர, பொருந்தி எழும் விருப்பம் தம்மைக் கொண்டு செலுத்த, பெரிய மலை போன்று விளங்கும் மதிலின் ஒளி எதிர் தோன்றத், திருவதிகையில் திலகவதியார் இருந்த திருமடத்தைச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

63. பொழிப்புரை : வந்து அடைந்து திலகவதியாரின் திருவடிகளில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, 'நம் குலம் செய்த நற்றவத்தின் பயன் போன்றவரே! இவ்வுடலில் பற்றிய கொடிய சூலை நோய்க்கு மிகவும் வருந்தி, உம்மை வந்து சேர்ந்தேன். இனி மயங்காமல் உய்ந்து கரை சேரும் வழியைத் தாங்கள் கட்டளையிட்டருளல் வேண்டும்' எனக் கூறி

64. பொழிப்புரை : தம் அடிகளில் விழுந்து வருந்தும் தம்பியாரைப் பார்த்துத், தம்மை அடிமையாக உடைய சிவபெருமானின் திருவருளை எண்ணித் தொழுது, 'நல்ல குறிக்கோள் இல்லாத பிற சமயக்

1329. மற்றவுரை கேட்டலுமே

மருணீக்கி யார்தாமும்

உற்றபிணி உடல்நடுங்கி

எழுந்துதொழ உயர்தவத்தோர்

கற்றைவே ணியர்அருளே

காணுமிது கழலடைந்தோர்

பற்றறுப்பார் தமைப்பணிந்து

பணிசெய்வீர் எனப்பணித்தார்.

65

1330. என்றபொழு தவரருளை

எதிரேற்றுக் கொண்டிறைஞ்ச

நின்றதபோ தனியாரும்

நின்மலன்பேர் அருள்நினைந்து

சென்றுதிரு வீரட்டம்

புகுவதற்குத் திருக்கயிலைக்

குன்றுடையார் திருநீற்றை

அஞ்செழுத்தோ திக்கொடுத்தார்.

66

குழியில் விழுந்து பெருகிய கொடிய துன்பத்தில் வருந்தினீர்! இனி எழுந்திருப்பீராக! எனக் கூறியருளினார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

65. பொழிப்புரை : அவர் உரைத்த அவ்வுரையைக் கேட்டதும், மருணீக்கியார் பொருந்திய நோயுடனே நிலத்தில் விழுந்த நிலையி னின்றும் எழுந்து தொழவே, உயர் தவத்தவரான திலகவதியார், 'இது தொகுதியான சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளாகும், தம் திருவடிச் சார்பை அடைந்தவரின் பற்றுக்களை அறுப்பவரான அப் பெருமானைப் பணிந்து பணி செய்வீராக!' என்று பணித்தார்.

66. பொழிப்புரை : எனத் திலகவதியார் அருள, அவர்தம் அருளை ஏற்றுக்கொண்டு மருணீக்கியார் வணங்க, அவர் போய்த் திருவீரட்டம் புகுவதற்குத் தகுதியுடையவராக ஆக்குவதற்குத் திலகவதியார் திருக்கயிலை மலையினுடைய இறைவரின் ஐந்தெழுத்தை ஓதித் திருநீற்றை வழங்கினார்.

1331. திருவாளன் திருநீறு

திலகவதி யார்அளிப்பப்

பெருவாழ்வு வந்ததெனப்

பெருந்தகையார் பணிந்தேற்றங்

குருவார அணிந்துதமக்

குற்றவிடத் துய்யுநெறி

தருவாராய்த் தம்முன்பு

வந்தார்பின் தாம்வந்தார்.

67

இருவரும் திருக்கோயிலுக்குச் செல்லல்

1332. நீறணிந்தார் அகத்திருளும்

நிறைகங்குல் புறத்திருளும்

மாறவருந் திருப்பள்ளி

எழுச்சியினில் மாதவஞ்செய்

குறிப்புரை : 'உனதருளால் திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன் தருவாய் சிவகதி நீ' (தி.4 ப.94 பா.6) என அடிகளே பின்னர் அருளுவதால், சிவநெறியைச் சார்ந்தற்குத் திருநீறும் ஐந்தெழுத்தும் அரிய பற்றுக்கோடாகும் என அம்மையார் திருவுளம் பற்றி வழங்கியருளினார்.

67. பொழிப்புரை : சிவபெருமானின் திருநீற்றைத் திலகவதியார் அளிக்க, 'எனக்குப் பெருவாழ்வு வந்தது' என எண்ணிப் பெருந்தகையாரான மருணக்கியார் பணிந்து ஏற்றுக் கொண்டார். அதைத் தம் திருமேனி முழுதும் பொருந்த நிறைய அணிந்து கொண்டு, தமக்குத் தீங்குற்ற இடத்தில் உய்யும் வழிதருபவராகித் தம்முன்வந்த அத் திலகவதியாரின் பின்பு, அவரும் வந்தார்.

குறிப்புரை : தமக்கையார் திருநீறு வழங்கியதும் அவர் திருமுன்பு அணிதல் மரபன்று என்று கருதியவர், சிறிது விலகியிருந்து உருவார அணிந்து கொண்டபின், அப்பெருமாட்டியாரின் பின் வந்தார். இஃது அவர்தம் நெறியையும் நீர்மையையும் காட்டுகின்றது.

68. பொழிப்புரை : அவ்வாறு திருநீற்றை அணிந்தவரின் உள்ளத்தில் உள்ள அக இருளும், வெளியே சூழ்ந்திருந்த இரவின் புற இருளும் மாறும்படி வரும் திருப்பள்ளி எழுச்சிக் காலத்தில், 'மாதவம் செய்யும் திலகவதியம்மையார், திருவலகும், திருமெழுக்கிற்குரிய ஆவின்

சீறடியார் திருவலகுந்

திருமெழுக்குந் தோண்டியுங்கொண்

டாறணிந்தார் கோயிலினுள்

அடைந்தவரைக் கொடுபுக்கார்.

68

திருப்பதிகம் அருளும் உணர்வு பெறல்

1333. திரைக்கெடில வீரட்டா

னத்திருந்த செங்கனக

வரைச்சிலையார் பெருங்கோயில்

தொழுதுவலங் கொண்டிறைஞ்சித்

தரைத்தலத்தின் மிசைவீழ்ந்து

தம்பிரான் திருவருளால்

உரைத்தமிழ்மா லைகள்சாத்தும்

உணர்வுபெற உணர்ந்துரைப்பார்.

69

சாணமும் தோண்டியும் ஆகிய இவற்றை எடுத்துக் கொண்டு, காங்கை யாற்றை அணிந்த இறைவரின் கோயிலுள் தம்மை வந்தடைந்த நாய னாரையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

குறிப்புரை : தம்மைப் பிரிந்திருந்த தமக்கையார் இதுகாறும் செய்து வந்த திருத்தொண்டைத் தம்பியார் கண்டு மகிழும் புண்ணியம் வாய்த்தது.

69. பொழிப்புரை : அலைகளையுடைய 'கெடிலம்' என்ற ஆற்றின் கரையில் உள்ள வீரட்டானத்தில் இருந்த, சிவந்த பொன்மலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் பெருங்கோயிலைத் தொழுது வலமாக வந்து வணங்கி, நிலத்தில் விழுந்து வணக்கம் செய்து, தம் பெருமானின் திருவருளால் அவர் புகழைக் கூறும் தமிழ் மாலையைச் சாத்தும் உணர்வு வர உள் உணர்ந்து உரைப்பவராகி.

குறிப்புரை : கோயில் தொழுது - தொலைவில் இருந்து பார்க்கையில் தெரிவது கோயிலின் கோபுரம். முதலில் அதையே அடியவர் தொழுவர். திருக்கோயில் வழிபாட்டுமுறை குறித்துமேலும் தெளிவுற யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுகநாவலரின் சைவவினாவிடை, (சிவாலய தரிசன இயல்) பார்க்க.

திருப்பதிகம் அருளல்

வேறு

1334. நீற்றால்நிறை வாகிய மேனியுடன்

நிறையன்புறு சிந்தையில் நேசமிக

மாற்றார்புரம் மாற்றிய வேதியரை

மருளும்பிணி மாயை அறுத்திடுவான்

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்

எனநீடிய கோதில் திருப்பதிகம்

போற்றாலுல கேழின் வருந்துயரும்

போமர்நெதிர் நின்று புகன்றனரால். 70

சூலை நீங்கல்

1336. மன்னும்பதி கம்அது பாடியபின்

வயிறுற்றடு சூலை மறப்பிணிதான்

அந்நின்ற நிலைக்கண் அகன்றிடலும்

அடியேன்உயி ரோடருள் தந்ததெனாச்

70. பொழிப்புரை : திருநீற்றினால் நிறைந்த மேனியுடன், மிகுந்த அன்பு பொருந்திய மனத்தில் விருப்பம் மிகப், பகைவரின் முப்புரங்களை எரித்த வேதியரான வீரட்டானத்து இறைவரை, மயக்கத்தையும் சூலையையும், மாயையும் அறுக்கும் பொருட்டுக் 'கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்' எனத் தொடங்கும் பெருமையுடைய குற்றம் இல்லாத திருப்பதிகத்தைப் போற்றுவதால், உலகத்தில் ஏழு பிறப்புக்களிலும் வரும் துன்பமும் நீங்குமாறு திருமுன்பு நின்று பாடினார்.

குறிப்புரை : மருள் - பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணர்வது. மாயை - உலகியல் வழிப்பட்டு நிற்கும் பிறவிச் சூழல். நாவரசரால் முதற்கண் அருளப்பெற்ற பதிகம் 'கூற்றாயினவாறு' (தி.4 ப.1) எனத் தொடங்கும் பதிகமாகும். இது கொல்லிப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். சூலைநோயின் துன்பத்தைப் பலபட எடுத்து விண்ணப்பித்து அதனை நீக்கியருளவேண்டும் எனும் குறிப்புடையது இப்பதிகமாகும். கோது இல் திருப்பதிகம் - உடற்குற்றமாய சூலையையும், உயிர்க்குற்றமாகிய பிறவிப்பிணியையும் இல்லையாகச் செய்யும் திருப்பதிகம்.

71. பொழிப்புரை : நிலைபெறும் அப்பதிகத்தை அவர்

செந்நின்ற பரம்பொரு ளானவந்தம்
 திருவாரருள் பெற்ற சிறப்புடையோர்
 முன்னின்ற தெருட்சி மருட்சியினால்
 முதல்வன்கரு ணைக்கடல் மூழ்கினரே. 71

இறைவன் கருணையை வியத்தல்

1336. அங்கங்கள் அடங்க உரோமமெலாம்
 அடையப்புள கங்கண் முகிழ்த்தலரப்
 பொங்கும்புனல் கண்கள் பொழிந்திழியப்
 புவிமீது விழுந்து புரண்டயர்வார்
 இங்கென்செயல் உற்ற பிழைப்பதனால்
 ஏறாத பெருந்தீடர் ஏறிபுநின்
 தங்குங்கரு ணைப்பெரு வெள்ளமிடத்
 தகுமோவென இன்னன தாமொழிவார். 72

அருளிய பின்பு, அவரது வயிற்றில் தங்கி வருத்திய கொடிய சூலை நோயும் அக்கணமே நீங்கிடவும், சிறப்பென்னும் செம்பொருளான சிவ பெருமானின் திருநிறைந்த அருளைப் பெறுதற்கான சிறப்புடைய நாயனார், பொருந்தி நின்ற ஞான மயக்கத்தால் இறைவரின் அருள் ஆகிய கடலுள் மூழ்கி நின்றார்.

குறிப்புரை : திருவார் அருள் - முத்திப் பேற்றை அடைதற்குரிய அருள்.

72. பொழிப்புரை : மகிழ்ச்சியினால் திருமேனி முழுதும் மயிர் சிலிர்த்து நிற்க, கண்களினின்று இடையறாது பொங்கும் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்து பெருக, தரையின் மீது விழுந்து புரண்டு மகிழ்ச்சியில் திளைத்த நாயனார், 'இவ்விடத்து என் செய்கையால் உண்டான பிழை பெரிதும் இருந்தும், ஏறாத பெரிய மேட்டிலும் ஏறுமாறு உம் நிலை பெற்ற அருளான பெருவெள்ளத்தைப் பெருக்குதலும் தகுதி யாகுமோ?' என இத்தகைய சொற்களைத் தாமே கூறுபவராய்,

குறிப்புரை : அடியேன் செய்திருக்கும் பிழைக்கு, நீர் செய்த கருணைப் பெருக்குத் தகுமோ? என்றது, தமது சிறுமையையும், இறைவரின் பெருமையையும் நினைந்து கூறியதாகும்.

1337. பொய்வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப்

பொறியில்சமண் நீசர் புறத்துறையாம்
அவ்வாழ்குழி யின்கண் விழுந்தெழுமா
றறியாது மயங்கி அவம்புரிவேன்
மைவாச நறுங்குழல் மாமலையாள்
மணவாளன் மலர்க்குழல் வந்தடையும்
இவ்வாழ்வு பெறத்தரு சூலையினுக்
கெதிர்செய்குறை யென்கொல் எனத்தொழுதார்.

73. பொழிப்புரை : பொய்யை மெய் என்று பெருக்கிய இழிந்த சமயமாய், நல்வினையற்ற இழிந்த சமணர் சார்ந்து நிற்கும் புறச் சமயமான ஆழமான படுகுழியில் விழுந்து, மேலே எழுகின்ற வழியறியாது, மயங்கிப் பயனற்ற தொழிலைச் செய்து வந்த யான், மயிர்ச் சாந்தினால் மணம் கமழும் நறிய கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரின் கணவரான சிவபெருமானின் மலர்போன்ற அடிகளை வந்து அடையும் இப்பெருவாழ்வினைப் பெறத்தந்த இச்சூலை நோய்க்குக் கைம்மாறாகச் செய்யக்கூடிய உதவி என்ன இருக்கின்றது- என அச்சூலை நோயை நினைந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை : 'குடரோடு துடக்கிமுடக்கியிட ஆற்றேன்', 'நஞ்சாகி வந்து என்னை நலிவது' என்றெல்லாம் கூறுமாறு வருத்திய சூலைக்கு 'எதிர்செய் குறை என் கொல்?' எனக் கூறியது, வரவரக் கண்டு ஆராய்ந்தமையால் வந்த அருட்குறிப்பாகும்.

"நன்றாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்கு
நன்றே யாகி நந்தினு நந்தும்
நன்றாய் வந்த வொருபொரு ளொருவர்
கன்றாய் மற்றஃ தழுங்கினு மழுங்கும்
தீதாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்குத்
தீதே யாகித் தீயினுந் தீயும்
தீதாய் வந்த வொருபொரு ளொருவர்
காசில் பெரும்பொரு ளாகினு மாமெனச்
சேயவ ருரைத்ததை...." -பெருங்கதை, 2 - 1 : 58 - 66

எனக் கொங்குவேளிர் குறிக்கும் அநுபவங்களில் நாவரசருக்கு, இது நான்காவது அநுபவ உணர்வாய் அமைவதாயிற்று.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

நாவுக்கரசு எனும் திருப்பெயர் பெறல்

1338. மேவுற்றஇவ் வேலையில் நீடியசீர்
 வீரட்டம் அமர்ந்த பிரானருளால்
 பாவற்றலர் செந்தமி முின்சொல்வளப்
 பதிகத்தொடை பாடிய பான்மையினால்
 நாவுக்கர சென்றுல கேழினும்நின்
 நன்னாமம் நயப்புற மன்னுகளன்
 நியாவார்க்கும் வியப்புற மஞ்சறைவா
 னிடையேயொரு வாய்மை எழுந்ததுவே. 74

பதிகம் தோறும் இராவணனைக் குறிக்கும் திருவுள்ளம்

1339. இத்தன்மை நிகழ்ந்துழி நாவின்மொழிக்
 கிறையாகிய அன்பரும் இந்நெடுநாள்
 சித்தந்திகழ் தீவினை யேன்அடையுந்
 திருவோஇது என்று தெருண்டறியா
 அத்தன்மைய னாய இராவணனுக்
 கருளுங்கரு ணைத்திற மானஅதன்
 மெய்த்தன்மை யறிந்து துதிப்பதுவே
 மேல்கொண்டு வணங்கினர் மெய்யுறவே. 75

74. பொழிப்புரை : பொருந்திய அவ்வமையத்தில், சிறப்பால் மிக்க திருவீரட்டானத்து அமர்ந்திருக்கும் இறைவரின் திருவருளால், பாடற்கு இயைந்து அலர்ந்த செந்தமிழின் இனிய சொல்வளம் கொண்ட திருப்பதிக மாலையைப் பாடியருளிய முறையினால், 'திருநாவுக்கரசு' என்று உனது பெயர் பலரும் விரும்புமாறு ஏழு உலகங்களிலும் நிலைபெறுவதாகுக! என எல்லார்க்கும் வியப்பு உண்டாகுமாறு மேகம் தவழும் வானில் ஓர் ஒலி எழுந்தது.

குறிப்புரை : 'கொல்லியாம் பண்ணுகந்தார் குறுக்கை வீரட்டனாரே' (தி.4 ப.49 பா.6) என நாவரசர் பின் அருளுதற்கு இவ்வநுபவமும் ஏதுவாகுமோ எண்ணுக.

75.பொழிப்புரை : இவ்வருட் செயல் நிகழ்ந்தவாற்றால் நாவின் மொழிக்கு அரசரான அன்பரும், 'இத்தனை நீண்ட காலமும் சித்தத்தினுள் விளங்கிய தீவினையை உடைய நான், அடையத்தக்க

ஊரவர் மகிழ்வு

1340. பரசங்கரு ணைப்பெரி யோன்அருளப்
 பறிபுன்தலை யோர்நெறி பாழ்படவந்
 தரசிங்கருள் பெற்றுல குய்ந்ததெனா
 அடியார்புடை சூழதி கைப்பதிதான்
 முரசம்பட கந்துடி தண்ணுமையாழ்
 முழவங்கிளை துந்துபி கண்டையுடன்
 நிரைசங்கொலி எங்கும் முழங்குதலால்
 நெடுமாகடல் என்ன நிறைந்துளதே. 76

பெரும்பேறு இதுவோ!' என்று நினைந்தவராய், தெளிந்தறியாத அவ்வியல்பையுடைய இராவணனுக்கும் அருளும் அருளின் பெருமையான அதன் மெய்த்தன்மையை அறிந்து, அத்திறத்தை நினைந்து வணங்குதலையே மேற்கொண்டு மெய்யுற வீழ்ந்து வணங்கினார்.

குறிப்புரை : இராவணன் செயத்தகாத, கயிலை மலையைப் பெயர்க்க நினைந்தும், அது நிறைவேறாத நிலையில் பெருமான் தனக்கு அளித்த மறக்கருணையை நினைந்து வழுத்தினன். பெருமானும் அவனுக்கு இரங்கியருளினன். இது போன்றதே இறைவன் தம்மளவில் அருளியதும் என்றருளுகின்றார் நாவரசர்.

76. பொழிப்புரை : 'வணங்கத்தக்க பேரருளையுடைய பெரியவரான சிவபெருமான் அங்ஙனம் அருள் செய்ய, மயிர்பறித்த இழிந்த தலையையுடைய சமணர்களின் சமய நெறி பாழ்பட்டு அழியத், திருநாவுக்கரசர் இங்குவந்து அருள்பெற்ற அதனால் உலகம் உய்ந்தது' என்று, சிவனடியார்கள் எம்மருங்கும் சூழ்ந்த திருவதிகை நகரமானது, முரசும், தம்பட்டமும், உடுக்கையும், மத்தளமும், யாழும், முழவும், கிளையும், துந்துபியும், மணியும் என்ற இவற்றின் முழக்கத்துடனே நிரல்பட ஒலிக்கும் சங்கங்களும் எங்கும் ஒலித்தலால், நீண்ட பெருங் கடல் போல் நிறைந்து விளங்கியது.

குறிப்புரை : திருவதிகைப்பதி கடல் என விளங்கியது. தண்ணுமை - மத்தளம். கிளை - வேயங்குழல்.

சைவத்திருப்பொலிவுடன் திருப்பணி மேற்கொள்ளல்

1341. மையற்றுறை யேறி மகிழ்ந்தலர்சீர்

வாகீசர் மனத்தொடு வாய்மையுடன்

மெய்யுற்ற திருப்பணி செய்பவராய்

விரவுஞ்சிவ சின்னம் விளங்கிடவே

எய்துற்ற தியானம் அறாவுணர்வும்

ஈறின்றி எழுந்திரு வாசகமும்

கையில்லிக மும்உழு வாரமுடன்

கைத்தொண்டு கலந்து கசிந்தனரே. 77

இறைவன் கருணையைத் திலகவதியார் நினைத்து மகிழ்தல்

1342. மெய்ம்மைப்பணி செய்த விருப்பதனால்

விண்ணோர்தனி நாயக னார்கழலில்

தம்மிச்சை நிரம்ப வரம்பெறும்அத்

தன்மைப்பதி மேவிய தாபதியார்

77. பொழிப்புரை : மயக்கத்தைத் தரும் சமண சமயத் துறையினின்றும் மேல் ஏறி மகிழும் சிறப்புடைய திருநாவுக்கரசர், உள்ளத்தாலும் சொல்லாலும் உடலாலும் பொருந்திய சிவப்பணியைச் செய்பவராய், அதற்கு ஏற்றவாறு பொருந்தும் சிவச் சின்னங்களான திருநீற்றையும் கண்டிகையையும் விளங்கப் பூண்டு, இடையீட்டில்லாது உள்ளத்தில் தோய்ந்து நிற்கும் திருவருள் உணர்வையும், தடைப்படாது மேன்மேலும் எழும் திருப்பதிகங்கள் பொருந்திய திருவாக்கையும், கையில் விளங்கும் உழவாரப் படையினையும் கொண்டவராய்த் தம் கைத் தொண்டை மனம் கலந்து கசிந்து செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை : மனத்தொடு வாய்மையுடன் மெய்யுற்ற திருப்பணி - மனம், மொழி, மெய் ஆகிய முக்கருவிகளாலும் செய்ததக்க திருப்பணி. மனத்தொடு பொருந்திய பணி - தியானம் அறாத உணர்வு. மொழியொடு பொருந்திய திருப்பணி - ஈறின்றி எழும் திருவாசகம். மெய்யொடுபட்ட திருப்பணி - சிவச்சின்னம் விளங்கிட உழவாரப் பணி செய்தமை. 'மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் தவத்தொடு தானம்செய் வாரின் தலை' (குறள், 295) எனும் குறளையும் நினைவு கூர்க.

78. பொழிப்புரை : தேவர்கட்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தலைவரான வீரட்டானத் தமர்ந்திருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளில் உள்ளம் வைத்து

பொய்ம்மைச்சம யப்பிணி விட்டவர்முன்

போதும்பிணி விட்டரு எரிப்பொருளா

எம்மைப்பணி கொள்கரு ணைத்திறமிங்

கியார்பெற்றனர் என்ன இறைஞ்சினரே. 78

அமணர்செயல்

வேறு

1343 இன்ன தன்மையில் இவர்சிவ

நெறியினை யெய்தி

மன்னு பேரருள் பெற்றிடர்

நீங்கிய வண்ணம்

விரும்பி, மெய்ம்மை குன்றாத திருப்பணிகளைச் செய்து, விண்ணப்பம் செய்ததால், தம் இச்சை நிரம்புமாறு வரம்பெற்ற அத்தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த, திருவதிகையில் வாழும் தவத்தவரான திலகவதியார், 'பொய்ம்மையான சமண் சமயத் தொடக்கை விட்டு, அவர் (தம்பியார்), இறைவர் திருமுன்பு வந்து புகுதற்கு ஏதுவான சூலை நோயைத் தந்து, மிகச் சிறிய எம்மையும் ஒருபொருளாக ஆட்கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தைப் போல் இங்கு வேறு எவர் பெற்றார்-' என்று எண்ணிப் போற்றி வணங்கினார்.

குறிப்புரை : தம்மிச்சை நிரம்ப வரம் பெறும் தாபதியார் என்றது திலகவதியாரையாகும். ஈண்டுப் பெற்ற வரம் 'என்னை ஆட்கொண்டருளுவீராகில் அடியேன்பின் வந்தவனை பரசமயக் குழியினின்றும் எடுத்தருள வேண்டும்' என் முன் தாம் வேண்டியதற்கு ஏற்ப இறையருள் கருணை பாலித்தமையேயாகும். மேலும், 'விண்ணணோர்தனி நாயகனார் கழலில் தம்மிச்சை நிரம்ப வரம் பெறும்' என ஈண்டுக் கூறுவதையும் இணைத்துக் காண, அவர் வீடு பேறடைந்தமையையும் குறிப்பால் உணர்த்துவதை அறியலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை).

79. பொழிப்புரை : இவ்வகையில் இவர் சிவநெறியினை அடைந்து, நிலைபெற்ற பேரருளைப் பெற்றுத் துன்பத்தினின்றும் நீங்கியவாற்றை, புகழ்ந்து பேசப்பெறும் பழமை பொருந்திய பாடலிபுத்திரம் என்னும் நகரத்தில் இருந்த, இழி செயலையே செய்கின்ற சமணர்கள் கேள்வியுற்ற நிலையில், அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாதவராய்,

பன்னு தொன்மையிற் பாடலி

புத்திர நகரில்

புன்மை யேபுரி அமணர்தாம்

கேட்டது பொறாராய்.

79

1344. தரும சேனர்க்கு வந்தஅத்

தடுப்பருஞ் சூலை

ஒருவ ராலும்இங் கொழிந்திடா

மையின்அவர் உயப்போய்ப்

பெருகு சைவராய்ப் பெயர்ந்துதம்.

பிணியொழித் துய்ந்தார்

மருவு நம்பெருஞ் சமயம்வீழ்ந்

ததுவென மருள்வார்.

80

குறிப்புரை : திலகவதியார் வீடுபேறடைந்தமையை, இப்பாடலில் முதல் அடியின் பொருளாக அமைக்கலாம். காரணம் சென்ற பாடல் திலகவதியாரைப் பற்றியது. இப்பாடலின் முதல் அடியில் 'இன்ன தன்மையில் இவர் சிவநெறியினை எய்தி' என அண்மைச் சுட்டான இகரச் சுட்டு ஈரிடத்து அமைந்துள்ளது. இச் சுட்டுக்கள் இதற்கு முன்னுள்ள பாடலைத் தழுவலே இயற்கையாகும். இவ்வகையில் எண்ணில் மேற்பாடலோடு இயைந்தவாறு திலகவதியார் இவ்வகையில் திருவருளைப் போற்றியவாறு வீடுபேற்றை அடைய என முதல் அடியின் பொருளை நிறைவுபடுத்தி, அடுத்த அடியிலிருந்து வரும் பொருள் நாவரசர் வரலாறாக அமைத்துக் கொள்ளின் சாலச் சிறக்கும். இவ்வாறு கொள்ளுதற்கு ஏற்ப, எய்தி என்பதை எய்த எனத் திரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும். செய்தெனெச்சம் செயவெனெச்ச மாகத் திரிதல் இலக்கணமேயாம்.

80. பொழிப்புரை : 'தருமசேனருக்கு வந்த, தடுத்தற்கு அரிய அச்சுலைநோய், இங்கு ஒருவராலும் தீர்க்கப்படாமையால், உய்யும் பொருட்டு, அவர் சென்று சிறந்த சைவராகித், தம்பிணி நீங்கப் பெற்றார். இதனால் நாம் மேற்கொண்டிருக்கும் சமண சமயம் பாழ்பட்டது' என்று மயங்குவாராகி.

குறிப்புரை : மருள்வார் - மயங்குவாராய்.

1066

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1345. மலையும் பல்சம யங்களும்

வென்றுமற் றவரால்
நிலையும் பெற்றஇந் நெறிஇனி
அழிந்ததென் றழுங்கிக்
கொலையும் பொய்ம்மையும் இலமென்று
கொடுத்தொழில் புரிவோர்
தலையும் பீலியும் தாழ்வந்
தொருசிறை சார்ந்தார்.

81

சூழ்ச்சி

1346. இவ்வ கைப்பல அமணர்கள்

துயருடன் ஈண்டி
மெய்வ கைத்திறம் அறிந்திடில்
வேந்தனும் வெகுண்டு
சைவ னாகிநம் விருத்தியும்
தவிர்க்கும்மற் றினிநாம்
செய்வ தென்னென வஞ்சனை
தொரிந்துசித் திரிப்பார்.

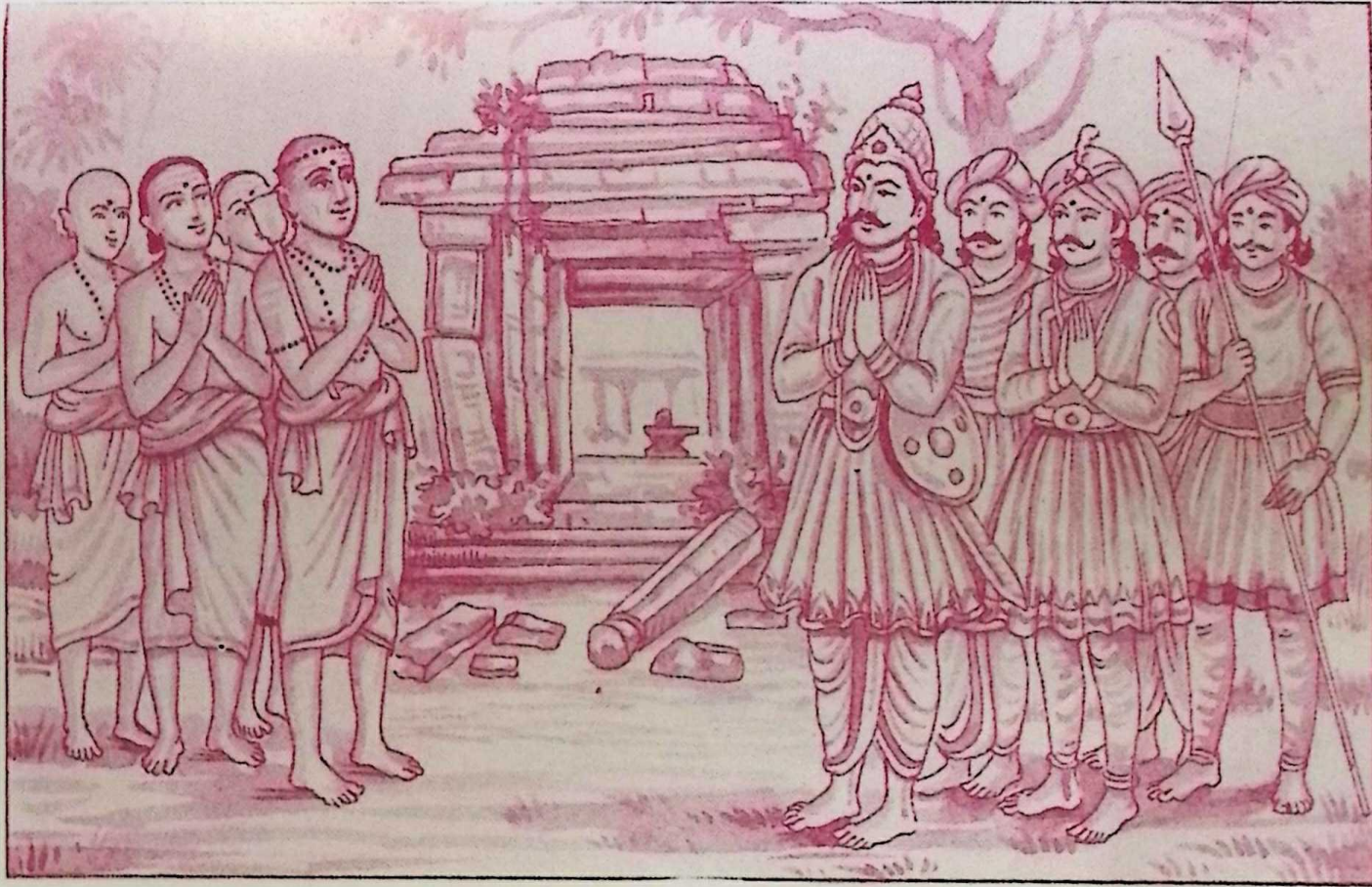
82

81. பொழிப்புரை : 'மாறுபடுகின்ற பல்வேறு சமயங்களையும் வென்று, மற்று அவரால் நிலைக்கவும் பெற்ற இச்சமண் சமயநெறி, இனி அழிந்தது என வருந்தி, கொலை செய்வதும் பொய் பேசுவதும் இலோம்!' எனக் கூறிக் கொண்டு, அக்கொடுஞ் செயல்களையே செய்பவராகித் தம் மயிர் பறித்த தலைகளும், கைக்கொண்ட பீலியும் தாழ், ஒரு மருங்கு அடைந்தனர்.

குறிப்புரை : சிறை - மருங்கு; பக்கம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

82. பொழிப்புரை : இம்மனநிலையில் பல சமணர்களும் துன்பம் பெருக ஒருங்கு கூடி, 'நம்மையும், நாம் கொண்டிருக்கும் சமய உண்மையையும் அறிந்தால், அரசன் வெகுண்டு, சைவனாகி, நமது வாழ்வையும் போக்குவான்; ஆதலால் இனி நாம் என் செய்வோம்?' என்று வஞ்சனையுடன் ஆராய்வாராகி,

குறிப்புரை : விருத்தி - நாம் வாழ்ந்து வரும் வாழ்வு. சித்திரித்தல்

திருப்பழையாறைவடதளி:
அப்பரடிகள் அழுது செய்யாதிருந்து பழையாறையில் பரமனைக் காணுதல்

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1067

1347. தவ்வை சைவத்து நின்றலின்

தருமசே நருந்தாம்

பொய்வ குத்ததோர் சூலைதீர்ந்

திலதெனப் போயிங்

கெவ்வ மாகஅங் கெய்திநஞ்

சமயலங் கனமும்

தெய்வ நிந்தையும் செய்தனர்

எனச்சொலத் தெளிந்தார்.

83

மன்னவனிடம் சேறல்

1348. சொன்ன வண்ணமே செய்வது

துணிந்ததுன் மதியோர்

முன்னம் நாஞ்சென்று முறைப்படு

வோமென முயன்றே

இன்ன தன்மையில் இருட்குழாஞ்

செல்வது போல

மன்ன னாகிய பல்லவன்

நகரில்வந் தணைந்தார்.

84

- இல்லதை உள்ளது போலவும், உள்ளதை இல்லது போலும் காட்டும் வல்லமை.

83. பொழிப்புரை : 'தமக்கையார் சைவசமயத்தில் நின்றலால், தருமசேனரும் தாம் பொய்யாய் உண்டாக்கிக் கொண்ட ஒரு சூலை நோய் இங்குத் தீர்ந்திலது என்று இச்சமண் சமயத்திற்கு ஒரு கேட்டினை ஏற்படுத்தி, அங்குச் சென்றதால், நம் சமய வரம்பைத் துறந்தும், தெய்வத் தன்மையை இகழ்ந்தும் போந்தார், என்று மன்னனிடம் சொல்வோம் ' என்று முடிவு செய்தனர்.

குறிப்புரை : சமயலங்கனம் - சமயத்தைத் துறத்தல். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

84. பொழிப்புரை : 'சொல்லியவாறே செய்வோம்!' எனத் துணிந்த கெடுமதியினரான அச்சமணர்கள், 'நாம் முன்னர்ச் சென்று அரசனிடம் கூறுவோம்' என முயன்று, இந்நிலையில் இருட்கூட்டம் செல்வது போல் சென்று, பல்லவ மன்னர் இருக்கும் நகரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

1068

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1349. உடையொழிந்தொரு பேச்சிடை

யின்றிநின் றுண்போர்

கடைய ணைந்தவன் வாயில்கா

வலருக்கு நாங்கள்

அடைய வந்தமை அரசனுக்

கறிவியும் என்ன

இடைய நிந்துபுக் கவருந்தம்

இறைவனுக் கிசைப்பார்.

85

வஞ்சனை யுரைத்தல்

வேறு

1350. அடிகண்மார் எல்லாரும்,

ஆகுலமாய் மிகவழிந்து

கொடிநுடங்கு திருவாயில்

புறத்தணைந்தார் எனக்கூற

வடிநெடுவேல் மன்னவனும்

மற்றவர்கார் பாதலினால்

கடிதணைவான் அவர்க்குற்ற

தென்கொல்எனக் கவன்றுரைத்தான். 86

85. பொழிப்புரை : உடை இல்லாதவராயும், உண்கின்ற போது ஒன்றையும் பேசாதிருப்பவராயும் உள்ள அச்சமணத் துறவியர்கள் அரசனின் வாயிலை அடைந்து, அங்குள்ள காவலர்க்கு 'நாங்கள் வந்திருக்கும் செய்தியை மன்னனுக்குத் தெரிவியுங்கள்' எனக் கூற, அவரும் சமயமறிந்து தம் மன்னனுக்குச் சொல்வாராய்,

86. பொழிப்புரை : 'சமணத் துறவியர் எல்லாரும் ஒருங்கே துன்பத்தால் அழிந்து, கொடி அசையும் திருவாயிலின் புறத்தே அணைந்துள்ளனர்' எனக் கூற, கூரிய நெடிய வேலையுடைய அவ்வரசனும், அவர்களின் சார்புடையவன் ஆதலால், 'இவ்வாறு விரைந்து கூடி வருவதற்கு அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?', என்று கவலையுடன் கேட்டான்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடியின.

1351 கடைகாவல் உடையார்கள்

புகுதவிடக் காவலன்பால்
 நடையாடுந் தொழிலுடையார்
 நண்ணித்தாம் எண்ணியவா
 றுடையாரா கியதரும
 சேனர்பிணி யுற்றாராய்ச்
 சடையானுக் காளாய்நின்
 சமயம்அழித் தாரென்றார்.

87

1352. விரையலங்கல் பல்லவனும்

அதுகேட்டு வெகுண்டெழுந்து
 புரையுடைய மனத்தினராய்ப்
 போவதற்குப் பொய்ப்பிணிகொண்
 டுரைசிறந்த சமயத்தை
 அழித்தொழியப் பெறுவதே
 கரையில்லாத தீர்இதனுக்
 கென்செய்வ தெனக்கனன்றான்.

88

87. பொழிப்புரை : வாயில் காவலர்களும் சமணர்களை உள்ளே போகும்படிவிட, உயிருடன் நடந்து செல்லும் தொழில் ஒன்றையே உடையவராய அச்சமணர்களும் மன்னனிடம் சேர்ந்தனர். சேர்ந்து, 'நம் தலைவரான தருமசேனர் கூலை நோய் உற்றதாய்க் கூறிச் சென்று, சிவனுக்கு ஆளாகி, நின் சமயத்தை அழித்தனர்' எனக் கூறினர்.

குறிப்புரை : கடை - வாயிலின் முன்புறம். நம் சமயம் என்னாது நின் சமயம் என்றார், அவ்வுரிமை அவனுக்கு மேலும் சினம் மிகுவிக்கும் என்பது பற்றி.

88. பொழிப்புரை : மணம் பொருந்திய மலர் மாலையையுடைய பல்லவ மன்னனும், அச்செய்தியைக் கேட்டுச் சினம் கொண்டு, எழுந்து, 'குற்றமுடைய மனத்தினராய்ப் போதற் பொருட்டுப் பொய்யாகப் பிணிவந்தது' என்று கூறி, 'பலவாறும் புகழ்ப் பெறும் நம் சமண சமயத்தை அழித்து நீங்கப் பெறுவதோ? அளவற்ற தவத்தை யுடையவர்களே! இதற்கு இனி என்ன செய்தல் வேண்டும்?' எனச் சினந்து வினவினான்.

1070

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1353. தலைநெறியா கியசமயந்

தன்னையழித் துன்னுடைய
நிலைநின்ற தொல்வரம்பில்
நெறியழித்த பொறியிலியை
அலைபுரிவாய் எனப்பரவி
வாயால்அஞ் சாதுரைத்தார்
கொலைபுரியா நிலைகொண்டு
பொய்யொழுக்கும் அமண்குண்டர்.

89

அரசன் அவரைக்கொண்டு வருக என்றல்

1354. அருள்கொண்ட உணர்வின்றி

நெறிகோடி அறிவென்று
மருள்கொண்ட மன்னவனும்
மந்திரிகள் தமைநோக்கித்
தெருள்கொண்டோர் இவர்கொன்ன
தீயோனைச் செறுவதற்குப்
பொருள்கொண்டு விடாதென்பால்
கொடுவாரும் எனப்புகன்றான்.

90

89. பொழிப்புரை : கொல்லாமையை மேற்கொண்டவர்கள் எனக் கூறிக்கொண்டு ஒழுகும் பாவியர்களாய அச்சமணர்கள், 'மேலாய நெறியாய சமண சமயத்தை அழித்து, அதனால், உன் ஆணையில் நின்ற பழைய ஒழுக்க நெறியையும் அழித்த அறிவற்ற அவரை வருத்துவாயாக!' என்று வேண்டித் தம் வாயால் ஒரு சிறிதும் அஞ்சாது உரைத்தனர்.

குறிப்புரை : பொறி - அறிவு. அலைபுரிவாய் - அரசன் என்ற முறையில் துன்புறுத்துவாய். அலை - கோல் கொண்டு அலைத்தல் முதலாயின (தொல்.மெய்ப்.10) எனவரும் பேராசிரியர் உரையும் காண்க. 'கொலைமேற்கொண்ட டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண்டு அல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து' (குறள், 551) என வரும் திருக்குறளும் காண்க.

90. பொழிப்புரை : அருள் உணர்ச்சி இல்லாது, அறிவு என எண்ணி மயக்கத்தை மேற்கொண்ட அரசனும், அமைச்சர்களைப் பார்த்து, 'அறிவுடையோர்களான இவர்கள் சொன்ன தீயவனை, பொருள்

1355. அரசனது பணிதலைநின்
றமைச்சர்களும் அந்நிலையே
முரசதிருந் தானையொடு
முன்சென்று முகில்கூழ்ந்து
விரைசெறியுஞ் சோலைகூழ்
திருவதிகை தனைமேவிப்
பரசமயப் பற்றறுத்த
பான்மையினார் பாற்சென்றார்.

91

1356. சென்றணைந்த அமைச்சருடன்
சேனைவீ ரருஞ்சூழ்ந்து
மின்தயங்கு புரிவேணி
வேதியனார் அடியவரை

பெற்றுக் கொண்டு விட்டு விடாது, ஒறுப்பதற்காக என் இடத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள்! ' எனச் சொன்னான்.

குறிப்புரை : பொருள் கொண்டு விடுதல் - கையூட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டு விடுதல். அவனை அறவோன் எனப் பொருட்படுத்தி விட்டுவிடாமல் எனப்பொருள் கொள்வர் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் (பெரிய.பு.உறை). ஒறுப்புத் தண்டம் (அபராதம்) கொண்டு விட்டு விடாமல் என்றுரைப்பாரும் உளர். தெருள் கொண்டோர் - அறிவினால் தெளிவுற்றவர்.

91. பொழிப்புரை : அரசனின் ஏவலை மேற்கொண்ட அமைச்சர்களும் அவ்வாறே முரசுகள் ஒலிக்கும் படைகளோடும் முற்பட்டுச் சென்று, மேகங்கள் தவழ்ந்தும், மணம் செறிந்தும் விளங்கும் சோலைகள் கூழ்ந்த திருவதிகையை அடைந்து, புறச்சமயப் பற்றுக்களை அறுத்த பண்பினராய் திருநாவுக்கரசரிடம் சென்றனர்.

குறிப்புரை : தலை நின்று - அரசனின் ஏவலைத் தலைமேற்கொண்டு.

92. பொழிப்புரை : சென்று சேர்ந்த அமைச்சர்களுடன் படைவீரரும் கூழ்ந்து மின்னல் என விளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமானின் அடியவரான திருநாவுக்கரசரை, 'இன்று மன்னன்

இன்றுநுமை அரசன்அழைத்

தெமைவிடுத்தான் போதுமென

நின்றவரை நேர்நோக்கி

நிறைதவத்தோர் உரைசெய்வார்.

92

நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்னும் பதிகம் அருளால்

1357. நாமார்க்குங் குடியல்லோம்

என்றெடுத்து நான்மறையின்

கோமாளை நதியினுடன்

குளிர்மதிவாழ் சடையானைத்

தேமாலைச் செந்தமிழின்

செழுந்திருத்தாண் டகம்பாடி

ஆமாறு நீரழைக்கும்

அடைவிலமென் றருள்செய்தார்.

93

உம்மைத் தன்னிடம் அழைத்து வருமாறு கூறி எம்மை ஏவி விடுத்தான். வாருங்கள்!' எனக் கூறினர். அவ்வாறு கூறிநின்ற அவர்களைப் பார்த்து, நிறைந்த தவத்தையுடைய திருநாவுக்கரசர் சொல்வாராக,

93. பொழிப்புரை : 'நாமார்க்குங் குடியல்லோம்' எனத் தொடங்கி, நான்மறையின் தலைவரும், காங்கையுடன் குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனும் வாழும் சடையையுடையவருமான சிவபெருமானை இனிய செந்தமிழின் மாலையாய் செழுமையான திருத்தாண்டகத் திருப் பதிகத் தைப் பாடி, 'உம் அரசனின் ஏவல் வழி, நீவிர் அழைக்கும் நிலையில் நாம் இல்லை!' என்று உரைத்தார்.

குறிப்புரை : இவ்வமையத்துப் பாடியது 'நாமார்க்கும் குடியல் லோம்' (தி.6 ப.98) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் ஆகும். அரசன் அழைத்ததற்கு, மறு மொழியாக இப்பதிகம் அமைந்திருப்பதால் இதனை மறுமாற்றுத் தாண்டகம் என அழைப்பர். சிவபெருமானுக்கே மீளா ஆளாய் அவர் திருவடிக்கண் நின்றலான் நாமார்க்கும் குடியல் லோம் என்றார். பத்திமை நெறியில் தலைநின்ற ஒரு அடியவர், ஒரு பேரரசை அதுவும் அக்காலத்திருந்த பேரரசைத் துச்சமாக நினைந்து இம்மாற்றத்தை அருளியது, நாவரசரின் உறைப்பை விளக்குகின்றது. பெருமிதம் தவழ இங்ஙனம் கூறியதற்குக் காரணம், திருவருளின்பால் உறைப்புடைமையும், பற்றற்று நிற்கும் உள்ளம் உடைமையுமாம்.

வேண்டி அழைத்துச் செல்லுதல்

1358. ஆண்டஅர சருள்செய்யக்

கேட்டவரும் அடிவணங்கி

வேண்டியவர்க் கொண்டேக

விடையுக்கைத்தார் திருத்தொண்டர்

ஈண்டுவரும் வினைகளுக்கெம்

பிரானுளனென் றிசைந்திருந்தார்

மூண்டசினப் போம்மன்னன்

முன்னணைந்தங் கறிவித்தார்.

94

நீற்றறையில் இடுக எனல்

1359. பல்லவனும் அதுகேட்டுப்

பாங்கிருந்த பாயுடுக்கை

வல்அமணர் தமைநோக்கி

மற்றவனைச் செய்வதினிச்

94. பொழிப்புரை : ஆளுடைய அரசர் இங்ஙனம் சொல்லக் கேட்டு, அவ்வமைச்சர்களும் அவருடைய அடிகளில் விழுந்து, வணங்கி, வேண்டி விண்ணப்பித்து, அவரை உடன் கொண்டு செல்ல, ஆன் ஏற்றுக் கொடியை உயர்த்திய இறைவனின் திருத்தொண்டரான அவர், 'இவ்விடத்து வரும் வினைகளுக்கு எம்பெருமானார் துணையாவார்' என அதற்கு இசைவுடன் இருந்தார். அவர்களும் மூண்ட சினமுடைய போரில் வல்ல அரசன் முன்பு அழைத்துச் சென்று அவனுக்கு அறிவித்தனர்.

குறிப்புரை : அரசன் ஏவல் வழித் தங்களை அழைத்துக் கொண்டு செல்லாவிடில், அவன் எங்களை ஒழுப்பன்; ஆதலின் உடன் வந்தருள வேண்டும் என வேண்ட, நாவரசரும் அவர்கள் பொருட்டு இசைந்தனர். இதனால் நாவரசரின் திருவுள்ளம் இருந்தமை அறியத்தக்கது.

95. பொழிப்புரை : பல்லவ மன்னனும் அதைக்கேட்டு அருகில் இருந்த பாய் உடுக்கையை யுடைய வலிய சமணத் துறவியர்களிடம் 'இனி அவனை என்ன செய்வது? கூறுக' எனக் கூற, அறத்தையும், உறுதியையும் அறியாத கீழான அறிவுடைய அச்சமணர்கள், சற்றும் அஞ்சாது, நீற்றறையில் இடுமாறு கூறினர்.

சொல்லுமென அறந்துறந்து

தமக்குறுதி அறியாத

புல்லறிவோர் அஞ்சாது

நீற்றறையில் இடப்புகன்றார்.

95

1360. அருகணைந்தார் தமைநோக்கி

அவ்வண்ணஞ் செய்கவெனப்

பெருகுசினக் கொடுங்கோலான்

மொழிந்திடலும் பெருந்தகையை

உருகுபெருந் தழல்வெம்மை

நீற்றறையின் உள்ளிருத்தித்

திருகுகருந் தாட்கொளுவிச்

சேமங்கள் செய்தமைத்தார்.

96

1361. ஆண்டஅர சதனகத்துள்

அணைந்தபொழு தம்பலத்துத்

தாண்டவமுன் புரிந்தருளுந்

தாள்நிழலைத் தலைக்கொண்டே

ஈண்டுவருந் துயருளவோ

ஈசனடி யார்க்கென்று

மூண்டமனம் நேர்நோக்கி

முதல்வனையே தொழுதிருந்தார்.

97

96. பொழிப்புரை : அருகில் இருந்தவரைப் பார்த்து, 'அவ்வண்ணமே செய்க' என்று சினம் கொண்ட அம்மன்னன் கூறிய அளவில், உருகச் செய்யும் பெருந்தீயின் வெம்மையுடைய நீற்றறையினுள், பெருந்தகையாரை இருக்கச் செய்து, கதவை மூடி, இருப்புத் தாழிட்டுக் காவல் செய்து அமைத்தனர்.

97. பொழிப்புரை : ஆளுடைய அரசர் அந்நீற்றறையுள் சேர்ந்த போது, அம்பலத்தில் கூத்தியற்றும் இறைவனின் திருவடியின் நிழலையே தம் தலைமேற் கொண்டு, 'சிவபெருமானின் அடியவர்க் குத் துன்பங்கள் வருதலும் உளவோ?' என்று திருப்பதிகம் பாடி, உறுதி கொண்ட மனத்தால் நேர் நோக்கி முதல்வனையே தொழுது அமர்ந் திருந்தார்.

நீற்றறை திருவடிநீழலாதல்

1362. வெய்யநீற் றறையதுதான்

வீங்கிளவே னிற்பருவந்

தைவருதண் தென்றல்அணை

தண்கழுநீர்த் தடம்போன்று

மொய்யொளியெண் ணிலவலர்ந்து

முரன்றயாழ் ஒலியினதாய்

ஐயர்திரு வடிநீழல்

அருளாகிக் குளிர்ந்ததே.

98

98. பொழிப்புரை : வெப்பத்தை உடைய அந்நீற்றறையே மிக்க இளவேனிற் காலத்தில் வீசி வருகின்ற குளிர்ந்த தென்றல் அணை கின்ற, தண்ணிய கழுநீர் மலர்கள் நிறைந்த வாவி போன்று ஒளிமிக்க வெண்மையான முழுமதியின் ஒளிவிரிந்து, ஒலிக்கின்ற யாழின் ஒலியுடன் கூடியதாய் இறைவரின் திருவடி நீழலினது அருள் மயமாய்க் குளிர்ந்தது.

குறிப்புரை : திருநாவுக்கரசர் இங்குப் பாடி அருளியது, 'மாசில் வீணையும் (தி.5 ப.90) எனத் தொடங்கும் பதிகம் ஆகும். இப்பதிகத்தின் பாடற்குரிய விளக்கமாகவே சேக்கிழார் இப்பாடலை அருடீயுள்ளார். நீற்றறை, வெய்யதாய்த் துன்பம் தருவது. ஆனால் ஆளுடைய அரசருக்கோ அது அருளாகிக் குளிர்ந்தது. காரணம் தம் உணர்வில் நேர்பெற நிற்கும் சிவத்தோடு இணைந்திருத்தலினால் ஆம்.

மாசில் வீணை - முரன்ற யாழ் ஒலி. மாலை மதியம் - மொய்யொளியெண்ணிலவு அலர்ந்தது. வீசி தென்றல் - தைவரு தண்தென்றல், வீங்கிள வேனில் - வீங்கிள வேனில் (நாவரசர் திருவாக்கைச் சேக்கிழாரும் பொன் போல் பொதிய வைத்தார்). மூசு வண்டறைப் பொய்கை - தண் கழுநீர்த் தடம்; நாவரசர் வண்டுகள் மொய்க்கும் பொய்கை என்றார். சேக்கிழார் அவை மொய்த்தற் கேதுவாய் கழுநீர்ப் பு உளவாதலைக் குறித்தார். இவ்வகையில் ஒப்பு நோக்கி மகிழலாம். நிலவின் ஒளி கண்ணிற்கும், யாழின் ஒலி காதிற்கும், தண் கழுநீர்த் தடம் உண்டற்கும்; தைவருதென்றல் உயிர்த்தற்கும், வீங்கிளவேனில் ஊற்றுணர்விற்கும் ஏதுவாய் அமைய, உணர்வில் நேர் பெற நிற்கும் ஐம்புல இன்பங்களும் அருளாகிக் குளிர் வனவாயின. 'கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றுஅறியும் ஐம்புலனும் ஒண்டொடி

வேறு

1363 மாசில்மதி நீடுபுனல்

மன்னிவளர் சென்னியனைப்

பேசஇனி யானையுல

காளுடைய பிஞ்ஞகனை

ஈசனைஎம் பெருமானை

எவ்வுயிருந் தருவானை

ஆசையில்ஆ ராவமுதை

அடிவணங்கி இனிதிருந்தார்.

99

1364. ஓரெழுநாள் கழிந்ததற்பின்

உணர்வில்அம ணரையழைத்துப்

பாருமினி நீற்றறையை

எனவுரைத்தான் பல்லவனுங்

காரிருண்ட குழாம்போலும்

உருவுடைய காரமணர்

தேருநிலை இல்லாதார்

நீற்றறையைத் திறந்தார்கள்.

100

கண்ணே உள்' (குறள், 1101) என்பர். இது உலகியல் உணர்வால் அமைவது. இவற்றாலாய பயன் தெரிந்து, அவற்றை அருளியல் வழி அறிந்து துய்ப்பது அருளாளர்கண் ஆதலின், நாவுரசர் அவ்வகையில் இவ்வுருளபுவத்தைப் பெறுகின்றார். 'சுவைஒளி ஊறுஓசை நாற்றம் என்று ஐந்தின் வகைதெரிவான் கடடே உலகு' (குறள், 27) என்பவாகலின் இவ்வுருபவம் நாவுக்கரசர் வகை தெரிந்து துய்த்த அநுபவமாயிற்று.

99. பொழிப்புரை : குற்றமில்லாத மதியும், பெருகிய கங்கையாறும், நிலைபெறப் பொருந்தி வளர்வதற்கு இடமான சென்னியை உடையவனை, பேசுவதற்கு இனியவனை, உலகுயிர்களை எல்லாம் ஆளாக உடைய தவக்கோலம் உடையவனை, ஈசனை, எம்பெருமானை, எவ்வுயிர்களையும் தோற்றுவிப்பவனை, அன்பில் விளையும் ஆரா அமுதை, அடிவணங்கி நாவுக்கரசர் இனிதாக இருந்தார்.

100. பொழிப்புரை : ஓர் ஏழு நாட்கள் கழிந்தபின்பு, நல்லுணர்வு இல்லாத அவ்வமணர்களைப் பல்லவ மன்னனும் அழைத்து, 'இனி நீங்கள் நீற்றறையைத் திறந்து பாருங்கள்' எனப்

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1077

நீற்றறையில் வீற்றிருந்த அதிசயம்

1365. ஆனந்த வெள்ளத்தின்

இடைமூழ்கி யம்பலவர்

தேனுந்து மலர்ப்பாதத்

தழுதுண்டு தெளிவெய்தி

ஊனந்தான் இலராகி

உவந்திருந்தார் தமைக்கண்டு

ஈனந்தங் கியதிலதாம்

என்னஅதி சயம்என்றார்.

101

நஞ்சூட்டல்

1366. அதிசயம்அன் றிதுமுன்னை

அமண்சமயச் சாதகத்தால்

இதுசெய்து பிழைத்திருந்தான்

எனவேந்தற் குரைசெய்து

பகன்றான். கருமை யானது செறிந்து இருண்டு கூடிய கூட்டம் போல வடிவுடைய சமணர், தெளியும் அறிவு இல்லாதவராய் நீற்றறையைத் திறந்தனர்.

101. பொழிப்புரை : சிவானந்தப் பெருக்கினுள் மூழ்கி அம்பல வாணருடைய தேனைச் சொரியும் மலர் அனைய திருவடிகளின் அமுதத்தை உண்டு, தெளிவடைந்து, எவ்வகையான குறைபாடும் இல்லாதவராய், மகிழ்வுடன் வீற்றிருந்த திருநாவுக்கரசரைப் பார்த்து, 'கெடுதி சிறிதும் அடைந்திலது! என்ன வியப்பு!' என்று சமணர் உரைத்தனர்.

குறிப்புரை : நீராடல் உடல் வளத்திற்கும், உணவு அருந்துதல் உயிர் வளத்திற்கும் பயன்படுவன. உலகியல் வழிப்பட்டார்க்கு நீராடல் ஆறு, குளம், கடல் போன்றவற்றிலாகலாம். அருளியல் வழிப்பட்டவர் நாவரசர் ஆதலின் சிவானந்தப் பெருக்கில் நீராடல் அவருக்கு இயல்பாயிற்று. அது போன்றே உலகியல் வழிப்பட்டார்க்குச் சோறும் நீருமே உணவு ஆகும். நாவரசருக்குப் பெருமானாரின் திருவடிகளில் பெருகி வரும் அருளமுதமே உணவாயிற்று. இவ்வருளநுபவத்தால் ஒரு சிறுகுறைபாடும் இன்றி அவர் மகிழ்ந்திருந்தார்.

102. பொழிப்புரை : 'இஃது அதிசயம் அன்று! முன்பு சமண சமயத்தைச் சார்ந்திருந்த சார்பில் பெற்ற சாதகத்தால் இதைச் செய்து,

மதிசெய்வ தினிக்கொடிய

வல்விடம்ஊட் டுவதென்று

முதிரவரும் பாதகத்தோர்

முடைவாயால் மொழிந்தார்கள்.

102

1367. ஆங்கதுகேட் டலுங்கொடிய

அமண்சார்பாற் கெடுமன்னன்

ஓங்குபெரு மையலினால்

நஞ்சுட்டும் எனவுரைப்பத்

தேங்காதார் திருநாவுக்

கரசரைஅத் தீயவிடப்

பாங்குடைய பாலடிசில்

அமுதுசெயப் பண்ணினார்.

103

நஞ்சு அமுதமாதல்

1368. நஞ்சும்அமு தாம்எங்கள்

நாதனடி யார்க்கென்று

வஞ்சமிகு நெஞ்சுடையார்

வஞ்சனையாம் படியறிந்தே

இறவாது பிழைத்திருந்தான்' என்று அரசனுக்குக் கூறி, 'இனி அறிவால் செய்யக் கடவது, கொடிய வலிய நஞ்சை இவனுக்கு ஊட்டுவதேயாகும்' என்று மேன்மேலும் தீமைசெய்வதில் முதிர்ச்சியடையந்துள்ள அச்சமணர்கள் நாற்றம் கொண்ட தம் வாயால் உரைத்தனர்.

103. பொழிப்புரை : அங்கு அதனைக் கேட்டதும், தீய சமணசமயச் சார்பினால் கெடுகின்ற அரசனும், மிகப் பெரிய மயக்கத்தால் 'நஞ்சை ஊட்டுங்கள்' எனக் கூற, அதற்குச் சிறிதும் தயங்காத சமணர்கள், திருநாவுக்கரசரை அங்ஙனமே தீய நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்ணுமாறு செய்தனர்.

104. பொழிப்புரை : சிறந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய சீர்களை உலகத்தில் விளக்கும் ஆற்றலுடைய நாவரசர், வஞ்சனை மிகுந்த மனமுடைய சமணர்களின் வஞ்சனையால் அமைக்கப்பட்டது என்பதை அறிந்தே, 'எம் இறைவனின் அடியவர்க்கு

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1079

செஞ்சடையார் சீர்விளக்குந்
 திறலுடையார் தீவிடத்தால்
 வெஞ்சமணர் இடுவித்த
 பாலடிசில் மிசைந்திருந்தார்.

104

1369. பொடியார்க்குந் திருமேனிப்

புனிதர்க்குப் புவனங்கள்
 முடிவாக்குந் துயர்நீங்க
 முன்னைவிடம் அமுதானால்
 படியார்க்கும் அறிவரிய
 பசுபதியார் தம்முடைய
 அடியார்க்கு நஞ்சமுதம்
 ஆவதுதான் அற்புதமோ.

105

நஞ்சும் அமுத மாகும்' என்ற உறுதிப்பாடு உடையவராய், கொடிய சமணர்களால் கொடுக்கப்பெற்ற நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்டு யாதொரு குறை பாடும் இல்லாது இருந்தார்.

குறிப்புரை : இந்நிகழ்ச்சிக்கு அகச்சான்றாக, (தி.4 ப.70 பா.5)
 துஞ்சிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்தி ராதே
 அஞ்செழுத் தோதி னாளு மரனடிக் கன்ப தாகும்
 வஞ்சனைப் பாற்சோ றாக்கி வழக்கிலா வமணர் தந்த
 நஞ்சமு தாக்கு வித்தார் நனிபள்ளி யடிக ளாரே.

எனவரும் திருப்பாடல் உளது என்பதுடன், ஆசிரியர் 'வஞ்சமிகும் நெஞ்சுடையார் வஞ்சனையாம் படியறிந்தே' எனவழிமொழியவும் காரணமாக விளங்குகின்றது.

105. பொழிப்புரை : திருநீறு விளங்குகின்ற திருமேனியையுடைய புனிதரான இறைவற்கு, உலகங்களை எல்லாம் அழிக்கவல்ல துன்பம் நீங்கும்படி முன்பு நஞ்சானது அமுதமாக மானால், யாவர்க்கும் அறிதற்கரிய தன்மையராய் இறைவரின் அடியார்க்கு நஞ்சு அமுத மாவதும் ஒரு அற்புதமோ? ஆகாது என்பதாம்.

குறிப்புரை : யார்க்கும் அறிவறிய படி என இயைக்க. படி - தன்மை; 'இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன்

1370. அவ்விடத்தை ஆண்டஅர

சமுதுசெய்து முன்னிருப்ப

வெவ்விடமும் அமுதாயிற்

றெனஅமணர் வெருக்கொண்டே

இவ்விடத்தில் இவன்பிழைக்கில்

எமக்கெல்லாம் இறுதியெனத்

தெவ்விடத்துச் செயல்புரியுங்

காவலற்குச் செப்புவார்.

106

நம் மந்திர வலியால் வென்றார் எனல்

1371. நஞ்சுகலந் தூட்டிவும்

நஞ்சமயத் தினில்விடந்தீர்

தஞ்சமுடை மந்திரத்தால்

சாதியா வகைதடுத்தான்

எஞ்சும்வகை அவற்கிலதேல்

எம்முயிரும் நின்முறையும்

துஞ்சுவது திடமென்றார்

கூழ்வினையின் துறைநின்றார்.

107

என்றெழுதிக் காட்டொணாதே' (தி.6 ப.97 பா.10) என்றவிடத்தும் இப்பொருள்படுதல் காணலாம்.

106. பொழிப்புரை : அந்நஞ்சை ஆளுடைய அரசர் உண்டும், அவர் முன்போலவே துன்பம் இன்றி இனிது இருக்கக், 'கொடிய நஞ்சும் அமுதம் ஆயிற்றே!' என்று சமணர் அச்சம் கொண்டவராகி, 'இங்கு இவன் சாதல் இன்றி உயிர் பிழைத்திருப்பானாயின், எமக்கெல்லாம் இறுதி நேர்ந்துவிடும்' எனத்துணிந்து, பகைவர்களிடத்துச் செய்தற்குரிய தொழிலை இவ்வருந்தவரிடத்தும் செய்யுமாறு மன்னனுக்குச் சொல்வாராய்,

குறிப்புரை : தெவ் - பகைமை.

107. பொழிப்புரை : 'நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்ணச் செய்தும், நம் சமயத்தில் கொண்ட நஞ்சு நீக்கும் மந்திரத்தால், அதன்பயன் விளையாதவாறு தடுத்து விட்டான். அவன் இறக்கும் வகை இலதேல் எங்கள் உயிர்களும் உனது ஆட்சியும் அழியும்' எனத்

1372. மற்றவர்தம் மொழிகேட்டு

மதிகெட்ட மன்னவனும்

செற்றவனை இனிக்கடியும்

திறமெவ்வா நெனச்செப்ப

உற்றவரு மந்திரசா

தகநாங்கள் ஒழித்திடநின்

கொற்றவயக் களிநெதிரே

விடுவதெனக் கூறினார்.

108

1373 மாபாவிக் கடைஅமணர்

வாகீசத் திருவடியாங்

காபாலி அடியவர்பாற்

கடக்களிறறை விடுகென்னப்

பூபாலர் செயன்மேற்கொள்

புலைத்தொழிலோன் அவர்தம்மேற்

கோபாதி சயமான

கொலைக்களிறறை விடச்சொன்னான். 109

தீமையை விளைவிக்கும் வஞ்சகத் தொழிலின் வழியில் நின்ற அச்சமணர்கள் உரைத்தனர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

108.பொழிப்புரை : அவர்களின் சொல்லைக் கேட்ட அறிவுகெட்ட அரசனும், 'நம் நெறியை அழித்த அவனை இனி ஒறுக்கும் வகை யாது?' என வினவ, அச்சமணர்களும் ' மந்திர சாதகங்களை நாங்கள் நீக்க, உன் வெற்றி பொருந்திய வலிய யானையை அவன் முன்னே விட்டு இடறச் செய்வதே தகுந்த வழியாகும்' என்று உரைத்தனர்.

109.பொழிப்புரை : பெரும் பாவிகளுள்ளும் கீழானவர்களான அச்சமணர்கள், வாகீசத் திருவடிகளான சிவபெருமானின் அடியவர் மீது, 'மதயானையை ஏவி விடுக' என்று சொல்ல, உலகைக் காவல் கொண்டும் புலைத்தொழில் செய்வோனான அவ்வரசன், வியக்கத் தக்க சினம் கொண்ட கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் யானையை அவர் மீது விடுமாறு ஏவினான்.

1374. கூடத்தைக் குத்தியொரு

குன்றமெனப் புறப்பட்டு

மாடத்தை மறித்திட்டு

மண்டபங்கள் எடுத்தெற்றித்

தாடத்திற் பரிக்காரர்

தலையிடறிக் கடக்களிறற்றின்

வேடத்தால் வருங்கூற்றின்

மிக்கதொரு விறல்வேழம்.

110

வேறு

1375 பாசத்தொடை நிகளத்தொடர்

பறியத்தறி முறியா

மீசுற்றிய பறவைக்குலம்

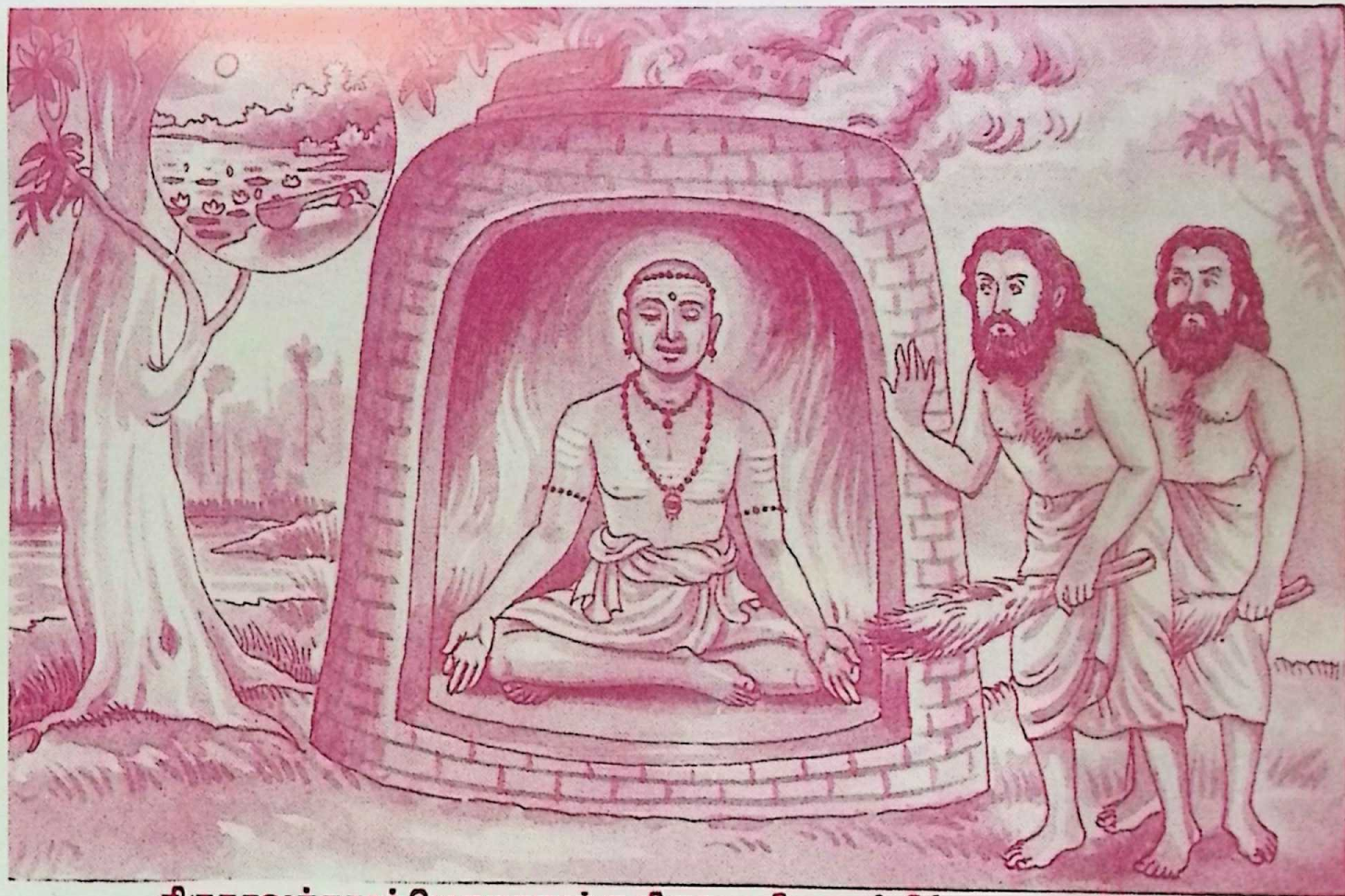
வெருவத்துணி விலகா

குறிப்புரை : மாபாவிக்கடை அமணர் - பாவிகளினும் கடையவராய சமணர்கள். வாக்கீசத் திருவடி - நாவுக்கரசர் எனும் பெயர் பெற்ற அடியவர். திருவடி - அடிமைத் திறத்தில் தலைநிற்கும் பெரியவர் களுக்கு வழங்கக் கூடிய உயர்ந்த பெயர்; மரபுப் பெயர். காபாலி - நான்முகனின் தலையோட்டைக் கையில் ஏந்தியவர்; சிவபெருமான். அதிசயம் - வியப்பு; சினம் கொள்வதில் வியப்படையுமாறு அமைந்திருத்தல்.

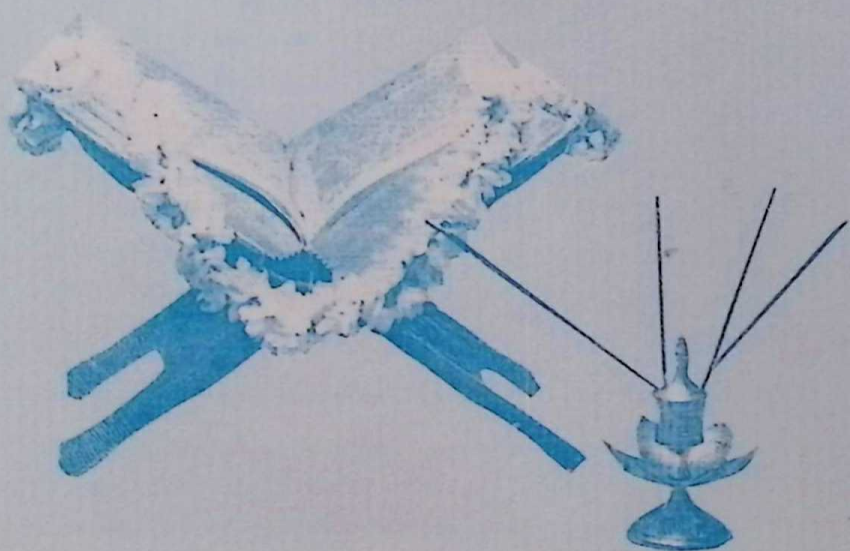
110.பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற வன்மையுடைய அவ்யானையானது, யானை கட்டும் தறிகளைப் பிடுங்கிக் கொண்டு மலையெனப் புறப்பட்டு, மாடங்களை இடித்து, மண்டபங்களைப் பெயர்த்து, அழித்துக், குத்துக் கோற்காரரின் தலைகளைக் காலால் இடறி, மதயானையின் வடிவத்துடன் வருகின்ற ஓர் இயமனைப் போலக் கொடிதாயிருந்தது.

குறிப்புரை : தாடத்தில் - கால் வீச்சினால்

111.பொழிப்புரை : கழுத்தில் கட்டிய கயிறும், சங்கிலித் தொடரும் அறுமாறு கட்டுத் தறியை முறித்து, மேலே வட்டம் இடும் பறவைக் கூட்டங்களும் அஞ்சுமாறு, எதிர்க்கும் தடைகளுக்குச் சற்றும் விலகாது, ஊசல் என அசையும் துதிக்கையானது முன்னே சுற்றப், பெரு

திருநாவுக்கரசர் பெருமானுக்கு திருவடி நீழலாய் நின்றறை குளிர்ந்தது

ஊசற்கரம் எதிர்சுற்றிட

உரறிப்பரி உழறா

வாசக்கட மழைமுற்பட

மதவெற்பெதிர் வருமால்.

111

1376 இடியுற்றெழும் ஒலியில்திசை

இபமுட்கிட அடியில்

படிபுக்குற நெளியப்படர்

பவனக்கதி விசையில்

கடிதுற்றடு செயலிற்கிளர்

கடலிற்படு கடையின்

முடிவிற்கனல் எனமுற்சினம்

முடுகிக்கடு கியதே.

112

முழக்குடன் ஓடிக் கலக்கி, மணம் கமழும் மதநீரான மழை முன்னே பெருக, மலை போன்ற யானை எதிரில் வந்தது.

குறிப்புரை : நிகளம் - காலில் கட்டப் பெற்ற சங்கிலிப் பிணிப்பு. துணி - களிமண் உருண்டை; யானை செல்லும் வழியில் பக்கத் துள்ளோர், அது தம்மிடமாகத் திரும்பி வராதபடி எறியும் களிமண் உருண்டை என்பது சிவக்கவிமணியார் தரும் விளக்கமாகும். (பெரிய.பு.உரை). பிறர் தடுத்தற்குச் செய்யும் எத்தடைகளையும் மீறிச் செல்லும் யானை என்பார் 'துணிவிலகா' என்றார்.

112.பொழிப்புரை : இடி போன்று எழுகின்ற ஓசையால் திக்கு யானைகள் அஞ்சக், காலால் மிதித்த சுவடு நிலத்தில் பொருந்த, அது, நெளியவும், ஓடும் காற்றைப் போன்று மிக விரைவாய்ப் போய், அழிக்கும் செயலில், பொங்கும் கடலுள் ஊழி முடிவில் தோன்றும் வடவைத் தீயைப் போல், மிக்க சினம் கொண்டு வேகத்துடன் அவ் யானை வந்தது.

குறிப்புரை : பவனக்கதி:- காற்றின் விரைவு, திசை இபம் - எட்டுத் திக்கில் உள்ள யானைகள்; அவ்யானைகளின் பெயர்கள்; கிழக்கில் - ஐராவதம்; தென்கிழக்கில் - புண்டரிகம்; தெற்கில் - வாமனம்; தென்மேற்கில் - குமுதம்; மேற்கில் - அஞ்சனம்; வடமேற்கில் - புட்பதந்தம்; வடக்கில் - சாருவபூமம்; வடகிழக்கில் - சுப்பிர தீபம் என்பன.

1377. மாடுற்றணை இவ்வுளிக்குலம்

மறியச்செறி வயிரக்

கோடுற்றிரு பிளவிட்டறு

குறைகைக்கொடு முறியச்

சாடுற்றிடு மதில்தெற்றிகள்

சரியப்புடை அணிசெற்

டாடுற்றகல் வெளியுற்றதவ்

வடர்கைக்குல வரையே.

113

1378. பாவக்கொடு வினைமுற்றிய

படிற்றுற்றடு கொடியோர்

நாவுக்கர செதிர்முற்கொடு

நணுகிக்கரு வரைபோல்

ஏவிச்செறு பொருகைக்கரி

யினையுய்த்திட வெருளார்

சேவிறற்றிகழ் பவர்பொற்கழல்

தெளிவுற்றனர் பெரியோர்.

114

113.பொழிப்புரை : கொலை செய்யும் கையையுடைய மலை போன்ற அவ்யானை, அருகில் வருகின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் அழிய வும், திண்ணிய வயிரம் வாய்ந்த மரக்கொம்பினை இரண்டு பிரிவாகக் கூறுபடுத்தி அவ்வாறு ஒடிந்த துண்டைக் கையில் எடுத்துப் பின் அது முறியும்படியாக அழிவு செய்தும், மதிலும் திண்ணைகளும் சரியுமாறு அழகுடைய அவற்றின் உறுப்புக்களை அழித்தும், இத்தகைய அழிவுச் செயலைச் செய்து பரந்த வெளியிடத்தைச் சேர்ந்தது.

குறிப்புரை : வயிரக் கோடு - வயிரம் பொருந்திய மரக்கிளை.

114.பொழிப்புரை : பாவம் பொருந்திய கொடுஞ் செயல் முதிரும் பொருட்டு வஞ்சனையை மேற்கொண்டு, கொலை செய்ய நினைத்த கொடிய சமணர்கள், திருநாவுக்கரசர் எதிரே முற்பட அணுகி வந்து, பகைவரைப் போரிட்டுக் கொல்கின்ற துதிக்கையையுடைய யானையைக் கரிய மலை ஒன்றை ஏவுவது போல, ஏவிச் செலுத்தவும், திருநாவுக்கரசர் சற்றும் அஞ்சாமல், ஆனேற்றின் மேல் விளங்கும் சிவ பெருமானின் பொன் போன்ற திருவடிகளையே தெளிந்த உள்ளத்தில் நினைத்திருந்தார்.

1379. அண்ணல் அருந்தவ வேந்தர்

ஆனைதம் மேல்வரக் கண்டு

விண்ணவர் தம்பெரு மானை

விடையுந் தேறும் பிரானைச்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து

தொடுத்த திருப்பதி கத்தை

மண்ணுல குய்ய வெடுத்து

மகிழ்வுட னேபாடு கின்றார்.

115

1380. வஞ்சகர் விட்ட சினப்போர்

மதவெங் களிற்றினை நோக்கிச்

செஞ்சடை நீள்முடிக் கூத்தர்

தேவர்க்குந் தேவர் பிரானார்

வெஞ்சுடர் மூவிலைச் சூல

வீரட்டர் தம்அடி யோம்நாம்

அஞ்சுவ தில்லைஎன் றென்றே

அருந்தமிழ் பாடி அறைந்தார்.

116

குறிப்புரை : சேவில் - ஆனேற்றில்.

115.பொழிப்புரை : பெருமை பொருந்திய அரிய தவ வேந்தர், அவ்யானை தம்மீது வருவதைப் பார்த்துத் தேவர்களின் தலைவரும் ஆனேற்றில் இவர்ந்து மகிழ்ந்தருளுபவருமான சிவபெருமானைப் போற்றி, 'சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து' (தி.4 ப.2) எனத் தொடங்கும் பதிகத்தை இவ்வுலகவர் உய்யும்படி எடுத்து மிக்க மகிழ்வுடன் பாடுவாராகி.

116.பொழிப்புரை : வஞ்சனையுடைய சமணர்கள் விடுத்த, மதமும் சினமும் உடைய யானையை நோக்கிச், 'சிவந்த சடை பொருந்திய நீண்ட முடியையுடைய கூத்தரும், தேவர்க்கெல்லாம் தேவரும், வெண்மையான ஒளிபொருந்திய மூவிலைகளையுடைய சூலத்தை ஏந்தியவருமான திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானின் அடியவர் யாம்! அதனால் அஞ்ச வருவது ஏதும் இல்லை.' என்று அரிய தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடினார்.

1381. தண்டமிழ் மாலைகள் பாடித்

தம்பெரு மான்சர ணாகக்

கொண்ட கருத்தில் இருந்து

குலாவிய அன்புறு கொள்கைத்

தொண்டரை முன்வல மாகச்

கூழ்ந்தெதிர் தாழ்ந்து நிலத்தில்

எண்டிசை யோர்களுங் காண

இறைஞ்சி எழுந்தது வேழம்.

117

குறிப்புரை : இங்கு அருளிய பதிகம் 'சுண்ணவெண்' (தி.4 ப.2) எனத் தொடங்கும் பதிகம் ஆகும். இப்பதிகத்தின் முதற் குறிப்பினை இதற்கு முன்னுள்ள பாடலால் குறித்த ஆசிரியர், இப்பதிகப் பாடல்தொறும் வரும் நிறைவுக் குறிப்பினை இப்பாடலில் விளக்குகிறார். இப்பதிகம் பாடலிபுத்திரத்தில் அருளப் பெற்றதாயினும், திருவதிகைப் பெருமானின் அடியவன் ஆதலின் அஞ்சுவது யாதொன்றும் இல்லை, அஞ்ச வருவதுமில்லை எனப் பாடல்தொறும் அருளப் பெற்றிருத்தலின் திருவதிகைப் பதிகம் என வழங்கப் பெறுவதாயிற்று.

இது போன்றே 'மாசில் வீணை' (தி.5 ப.90) எனத் தொடங்கும் பதிகமும் பாடலிபுத்திரத்தில் பாடப்பெற்றதாயினும், திருவதிகை இறைவனை நோக்கிய குறிப்பில் அமையாமையின் இதனையும், கடலிலிருந்து பாடிய 'சொற்றுணை வேதியன்' (தி.4 ப.11) எனும் பதிகம், 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' (தி.6 ப.98) எனத் தொடங்கும் பதிகம் ஆகிய இரண்டோடும் கூட்டிப் பொதுப் பதிகங்கள் எனும் பெயரில் குறித்தனர்.

மலையே வந்து வீழினும் மனிதர்காள்

நிலையில் நின்று கலங்கப் பெறுதிரேல்

தலைவ னாகிய ஈசன் தமர்களைக்

கொலைசெய் யானைதான் கொன்றிடு கிற்குமே. (தி.5 ப.91 பா.5)

எனவரும் அப்பரின் திருவாக்கு இந்நிகழ்ச்சிக்கு அகச் சான்றாய் அமைவதாகும்.

117.பொழிப்புரை : குளிர்ந்த தமிழ் மாலைகளைப் பாடித் தம் இறைவரையே சரணாகக் கொண்ட கருத்துடன் இருந்து விளங்கிய அன்பு பொருந்திய கொள்கையுடைய திருத்தொண்டரை, அவர் முன்பு வலமாகச் சுற்றி வந்து, எதிரில் தாழ்ந்து, எல்லாத் திக்குகளில் உள்ள வரும் காணும்படி அவ்யானை நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து நின்றது.

1382. ஆண்ட அரசை வணங்கி

அஞ்சிஅவ் வேழம் பெயரத்

தூண்டிய மேன்மறப் பாகர்

தொடக்கி அடர்த்துத் திரித்து

மீண்டும் அதனை அவர்மேல்

மிறைசெய்து காட்டி வீசி

ஈண்டவர் தங்களை யேகொன்

றமணர்மேல் ஓடிற் றெதிர்ந்தே.

118

1383. ஓடிஅருகர்கள் தம்மை

உழறி மிதித்துப் பிளந்து

நாடிப் பலரையுங் கொன்று

நகராங் கலங்கி மறுக

குறிப்புரை : தண்டமிழ் மாலைகள் எனக் குறிப்பது, பதிகத்தில் வரும் பாடல்களை நோக்கியதாகும். இப்பாடல்தொறும் அப்பர் தம்மை, 'உடையார் ஒருவர்தமர் நாம்' (தி.4 ப.2) எனக் குறித்திருப்பனவே, ஆசிரியர் சேக்கிழார், 'தம்பெருமான் சரணாகக் கொண்ட கருத்தினிலிருந்து குலாவிய அன்புறு கொள்கை' எனக் குறித்தற்கு ஏதுவாயிற்று.

118.பொழிப்புரை : ஆளுடைய அரசரை வணங்கி, அவ்யானை அஞ்சி அங்கிருந்து பெயர்ந்து போக, அதனை அவர்மீது ஏவுதலை மேற் கொண்டிருந்த கொடிய பாகர்கள் வளைத்தும், அடர்த்தும், திரும்பவும் அதனை அவர்மீது போகுமாறு செய்து காட்டி, அவ்வாறு செய்யாது, நெருங்கிய அவர்களுையே கொன்று, சமணர்களையும் அழிக்க எதிர்ந்து வந்தது.

குறிப்புரை : மிறை செய்து காட்டி - கொலை செய்யுமாறு ஏவ.

119.பொழிப்புரை : ஓடிச், சமணர்களைப் பற்றி உழறி அழித்தும், மிதித்தும், பிளந்தும், தேடிச் சென்று பலரையும் கொன்றும், அந்நகர் கலக்கம் அடைந்து வருந்த, நீண்ட கடலைக் கலக்கும் கொடிய மந்திர மலையைப் போல அழிக்கும் தன்மை பூண்ட அவ்யானை, அந்த அரசனுக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கியது

நீடிய வேலை கலக்கும்

நெடுமந் தரகிரிபோல

ஆடியல் யானைஅம் மன்னந்

காகுலம் ஆக்கிய தன்றே.

119

1384. யானையின் கையிற் பிழைத்த

வினைஅமண் கையார்கள் எல்லாம்

மானம் அழிந்து மயங்கி

வருந்திய சிந்தைய ராகித்

தானை நிலமன்னன் தாளில்

தனித்தனி வீழ்ந்து புலம்ப

மேன்மை நெறிவிட்ட வேந்தன்

வெகுண்டினிச் செய்வதென் என்றான். 120

1385. நங்கள் சமயத்தின் நின்றே

நாடிய முட்டி நிலையால்

எங்கள் எதிரே றழிய

யானையால் இவ்வண்ணம் நின்சீர்

பங்கப் படுத்தவன் போகப்

பரிபவந் தீரும் உனக்குப்

பொங்குழல் போக அதன்பின்

புகையகன் றாலென என்றார்.

121

குறிப்புரை : அடும் இயல்புடைய ஆனை என்பது ஆடியல் யானை என நீண்டது. மந்தரகிரி - மாமேரு. அன்றே - அசைநிலை.

120. பொழிப்புரை : யானையின் கையினின்றும் தப்பிய தீவினை யாளரான சமணசமய மக்கள் எல்லாரும், மானம் அழிந்து, மயங்கி, வருத்தம் அடைந்த மனம் உடையவராய், வலிமை மிக்க படைகளையுடைய உலகம் காக்கும் மன்னவனின் காலில் தனித்தனியே விழுந்து வருத்த முற்றாராக, அவர்களின் சொல்லைக்கேட்டு நன்னெறியைக் கைவிட்ட அரசன் சினந்து, 'இனிச் செய்யக் கூடியது யாது?' என வினவினான்.

121.பொழிப்புரை : 'நம் சமயத்தினின்றும் தெரிந்து கொண்ட மந்திர சாதனையால் ஏவுதல் கெடுமாறு, இங்ஙனம் யானையால்,

1386. அல்லிருள் அன்னவர் கூற

அரும்பெரும் பாவத் தவன்பின்
தொல்லைச் சமயம் அழித்துத்
துயரம் விளைத்தவன் தன்னைச்
சொல்லும் இனிச்செய்வ தென்னச்
கூழ்ச்சி முடிக்குந் தொழிலோர்
கல்லுடன் பாசம் பிணித்துக்
கடலிடைப் பாய்ச்சுவ தென்றார். 122

1387. ஆங்கது கேட்ட அரசன்

அவ்வினை மாக்களை நோக்கித்
தீங்கு புரிந்தவன் தன்னைச்
சேமம் உறக்கொடு போகிப்
பாங்கொரு கல்லில் அணைத்துப்
பாசம் பிணித்தோர் படகில்
வீங்கொலி வேலையில் எற்றி
வீழ்த்துமின் என்று விடுத்தான். 123

உன்புகழை அழித்தவன் இறக்க, பொங்கும் தீ போகவே அதன்பின்
புகை நீங்குவதைப் போல, உனக்கு வந்த இழிநிலையும் நீங்கும்'
என்றனர்.

குறிப்புரை : முட்டி நிலை - மந்திர சாதனை, ஏகாரம் தேற்றப்
பொருளில் வந்தது.

122.பொழிப்புரை : இரவில் காணும் இருளைப் போன்ற
சமணர்கள் இங்ஙனம் கூற, அரும்பெரும் பாவச் செயலையுடைய
அரசன், அதன் பின் 'பழமையான நம் சமயத்தை அழிவு செய்து துன்பம்
விளைத்த தருமசேனனை இனிச் செய்வதென்?' என வினவ, தாங்கள்
கருதிய வஞ்சனையையே முடிக்கும் செயலையுடைய அவ்வமணர்கள்
கல்லுடன் சேர்த்துக் கயிற்றால் கட்டிக் கடலில் வீசி யெறிதல் இனிச்
செய்யத்தக்கது எனக் கூறினர்.

குறிப்புரை : அல் - இரவு.

123.பொழிப்புரை : அதனைக் கேட்ட மன்னன், அத்தகைய

1090

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1388. அவ்வினை செய்திடப் போகும்

அவருடன் போயரு கந்த

வெவ்வினை யாளருஞ் சென்று

மேவிட நாவுக் கரசர்

செவ்விய தம்திரு உள்ளஞ்

சிறப்ப அவருடன் சென்றார்

பவ்வத்தின் மன்னவன் சொன்ன

படிமுடித் தார்அப் பதகர்.

124

1389. அப்பரி சவ்வினை முற்றி

அவர்அகன் றேகிய பின்னர்

ஒப்பரும் ஆழ்கடல் புக்க

உறைப்புடை மெய்த்தொண்டர் தாமும்

எப்பரி சாயினு மாக

ஏத்துவன் எந்தையை யென்று

செப்பிய வண்டமிழ் தன்னால்

சிவன்அஞ் செழுத்துந் துதிப்பார்.

125

தொழிலைச் செய்யும் மக்களைப் பார்த்து, 'தீமைசெய்த தருமசேனனைத் தப்ப விடாது கொண்டு போய், பக்கத்தில் ஒரு கல்லுடன் சேர்த்துக் கயிற்றால் கட்டி, ஒரு படகில் ஏற்றி, மிகவும் ஒலிக்கின்ற கடலில் வீசி வீழ்த்தி விடுங்கள்' என அனுப்பினான்.

124.பொழிப்புரை : அச்செயலைச் செய்யப்போகும் அவர்களோடு, கொடு வினை செய்யும் மற்ற அமணர்களும் செல்ல, நாவுக்கரசரும் செம்மையான தம் திருவுள்ளம் சிறப்படைய அவர்களுடன் சென்றார். அரசன் ஆணையிட்டவாறே அவ்விழிந்தோர் தம் செயலைச் செய்து முடித்தனர்.

125.பொழிப்புரை : அவர்கள் அத்தகைய செயலைச் செய்து நீங்கிய பின்பு, ஒப்பற்ற ஆழமுடைய கடலுள் வீழ்ந்த உண்மைத் தொண்டின் உறைப்பு உடையவரான திருநாவுக்கரசரும், 'எத்தகைய நிலையிலும் நான் என் தலைவனாகிய சிவபெருமானை வணங்குவன்' எனத் துணிவு பூண்டு, சொல்லிய வளப்பமுடைய தமிழ்ப் பாக்களினால் அப் பெருமானின் ஐந்தெழுத்தைப் போற்றுவராய்.

நமச்சிவாயப் பதிகம் அருளல்

வேறு

1390. சொற்றுணை வேதியன் என்னுந் தூமொழி
நற்றமிழ் மாலையாநமச்சி வாயவென்
றற்றமுன் காக்கும்அஞ் செழுத்தை அன்பொடு
பற்றிய உணர்வினால் பதிகம் பாடினார். 126

1391 பெருகிய அன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
அருமல ரோன்முதல் அமரர் வாழ்த்துந்
கரியஅஞ் செழுத்தையும் அரசு போற்றிடக்
கருநெடுங் கடலினுட் கல்மி தந்ததே. 127

126.பொழிப்புரை : 'சொற்றுணை வேதியன்' எனத் தொடங்கும் தூய திருமொழிகளை முதலில் வைத்துத் தொடங்கிய நல்ல தமிழ் மாலையாக, 'நமச்சிவாய' எனத் துன்பக் காலத்தில் உடனிருந்து காக்கும் திருவைந்தெழுத்தை, நிரம்பிய அன்புடன் விடாது பற்றிய நிலையில் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை : அற்றம் - குற்றம்: தீவினை. 'பாவத்தை நண்ணிநின்று அறுப்பது நமச்சிவாயவே' (தி.4 ப.11 பா.4) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. இப்பதிகம், 'நமச்சிவாயப் பதிகம்' என அழைக்கப் பெறும். தூமொழி - தூய்மையைத் தரும் மொழி. நற்றமிழ் மாலை - நன்மையைத் தரும் பதிகம். தூய்மை பாசநீக்கமும், நன்மை சிவப்பேறுமாம். 'கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்' (தி.4 ப.11 பா.1) என்பது இவ்வரலாற்றிற்கு அகச் சான்றாகும். பாய்ச்சினும் என்னும் உம்மை தீமை மிகுதி குறித்தது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

127.பொழிப்புரை : பெருகிய அன்பின் திறத்தவராகிப் பெருமானையே பற்றி நிற்கும் தன்மையினால், அரிய நான்முகன் முதலான அமரர்களாலும் போற்றற்கு அரிய திருவைந்தெழுத்தைத் திருநாவுக்கரசர் போற்ற, கரிய நெடிய கடலுள் அக்கல்லானது மிதக்கலாயிற்று.

குறிப்புரை : முன்னைய பாடலில் 'அஞ்செழுத்தை அன்பொடு பற்றிய உணர்வினால்' என்றார். இப்பாடலில் பிடித்த பெற்றியால் என்று அருள்கின்றார். ஐந்தெழுத்தின் மீது நாவரசர்க்குள்ள உறைப்பு இவற்றால் அறியலாம். 'இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்'

கல் மிதத்தல்

1392. அப்பெருங் கல்லும்அங் கரசு மேல்கொளத்
தெப்பமாய் மிதத்தலில் செறித்த பாசமும்
தப்பிய ததன்மிசை இருந்த தாவில்சீர்
மெய்ப்பெருந் தொண்டனார் விளங்கித் தோன்றினார். 128

ஈது அதிசயம் அன்று எனல் (கவிச் கூற்று)

1393. இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத் தரசை இக்கடல்
ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ. 129

(தி.8 ப.37 பா.3) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. கடலில் கல் மிதத்தல் உலகியல் நிலையில் அரிதெனினும் அருளியல் நிலையில் எளிதினும் எளிதாம்.

128.பொழிப்புரை : அப்பெரிய கல்லும், அங்குத் திருநாவுக்கரசர் அதன்மீது வீற்றிருக்கத் தெப்பமாக மிதக்க, அவரது திருமேனியைப் பிணித்திருந்த கயிறும் அறுபட்டது. அக்கல்லாகிய தெப்பத்தின் மேல் வீற்றிருந்த கெடுதல் இல்லாத சிறப்பினையுடைய மெய்ப் பெரும் தொண்டரான நாவரசரும் விளங்கித் தோன்றினார்.

129.பொழிப்புரை : நல்வினை, தீவினை என்ற கயிறு, ஆணவம் என்ற கல்லுடன் இறுகப் பிணித்தலால் உளவாகும் பிறவிக் கடலுள் விழும் மாக்கள், அதனுள் அமுந்திவிடாது மேலே ஏறுமாறு துணை நிற்கும் திருவைந்தெழுத்து, திருநாவுக்கரசரை இச்சிறு கடலுள் ஆழாது ஒரு சிறிய கல்மீது ஏற்றுவதும் ஒருவியப்பாக உரைக்கப்படுமோ? படாது என்பதாம்.

குறிப்புரை : 'வல்வினையேன் தன்னை,
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கடடி
புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை'

(தி.8 சிவபுரா. வரி 51-54)

எனத் திருவாசகம் உருவகித்துக் காட்டுவதும் ஈண்டு நினைவு கூரத் தகும். இனி 'மும்மலக் கல்' எனக் கொண்டு, ஆணவம் முதலாய் மும்மலக் கற்கள் எனக் கூறலும் அமைவுடைத்தாம். நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலின் இருவினைகளையும் கயிறு என்றார். 'ஐந்தெழுத்தின்

1394. அருள்நயந் தஞ்செழுத் தேத்தப் பெற்றஅக்
கருணைநா வரசினைத் திரைக்க ராங்களால்
தெருள்நெறி நீர்மையின் சிரத்தில் தாங்கிட
வருணனுஞ் செய்தனன் முன்பு மாதவம். 130

திருப்பாதிரிப் புலியூரை அடைதல்

1395. வாய்ந்தசீர் வருணனே வாக்கின் மன்னரைச்
சேர்ந்தடை கருங்கலே சிவிகை ஆயிட
ஏந்தியே கொண்டெழுந் தருளு வித்தனன்
பூந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்ப் பாங்கரில். 131

புணை பிடித்துக் கிடக்கின்றேனை' (தி.8 ப.5 பா.27) என வரும்
திருவாக்கும் நினைவு கூர்தற்குரியது.

கல்லினொடு எனைப் பூட்டி அமண்கையர்

ஒல்லை நீர்புக நூக்க என்வாக்கினால்

நெல்லுநீள் வயல் நீலக்குடியரன்

நல்ல நாமம் நவிறி உய்ந்தேன் அன்றே. (தி.5 ப.72 பா.7)

என வரும் நாவரசர் திருவாக்கு இதற்கு அகச்சான்றாய் விளங்கும்.

130.பொழிப்புரை : திருவருள் கூட்ட, திருவைந்தெழுத்தினால்
தாங்கப் பெற்ற அக்கருணையே உருவான நாவுக்கரசரை, தன் அலை
களாகிய கைகளால் ஏந்தி, அவர் தம் பெருமையை அறிந்த முறையால்,
தன் தலைமீது தாங்கிக் கொள்ள, முன் காலத்தில் வருணனும் பெருந்
தவத்தைச் செய்திருந்தனன்.

குறிப்புரை : கருணை நாவரசு என்றார், தன்னுயிர் நீங்க
நேரும் செயல்கள் எதிர்வரின்மும், தான்பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும்
செயலையோ, அன்றிச் சொல்லையோ, அன்றி நினைவையோ கூடச்
செய்திலர் என்பது பற்றியாம்.

131.பொழிப்புரை : திருவருள் பெற்ற வருணனே,
நாவுக்கரசரைச் சேர்ந்து அடைந்த கருங்கல்லே சிவிகையாய் ஆகிடத்,
தன்கைகளால் ஏந்தியவாறே கொண்டுவந்து, அழகிய
திருப்பாதிரிப்புலியூர் எனும் திருப்பதியின் அருகே, கரையேறச்
செய்தான்.

1094

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1396. அத்திருப் பதியினில் அணைந்த அன்பரை
மெய்த்தவக் குழாமெலாம் மேவி ஆர்த்தெழு
எத்திசை யினும்அர வென்னும் ஓசைபோல்
தத்துநீர்ப் பெருங்கடல் தானும் ஆர்த்ததே. 132

1397. தொழுந்தகை நாவினுக் கரசுந் தொண்டர்முன்
செழுந்திருப் பாதிரிப் புலியூர்த் திங்கள்வெண்
கொழுந்தணி சடையரைக் கும்பிட் டன்புற
விழுந்தெழுந் தருள்நெறி விளங்கப் பாடுவார். 133

குறிப்புரை : நாவரசர் கரையேறிய இடம், கரையேற விட்ட
குப்பம் என்ற பெயரில் அழைக்கப்பெற்று வருகிறது. இது திருப்பாதிரிப்
புலியூருக்கு அருகில் தென்திசையில் உள்ளது.

132.பொழிப்புரை : அத்திருப்பதியில் அங்ஙனம் வந்து
சேர்ந்த அன்பரான திருநாவுக்கரசரை, உண்மையான தவத்தைச் செய்த
அடியவர் கூட்டம் எல்லாம் கூடி, மகிழ்ச்சியால் பேரொலி செய்து
எதிர்கொள்ளுதலால், எல்லாத் திசைகளிலும் 'அரகர' என்று ஒலிக்கும்
பேரொலி போல அலைகளையுடைய கடலும் ஒலித்தது.

குறிப்புரை : தத்துநீர் - ஒலிக்கின்றநீர்.

133.பொழிப்புரை : யாவராலும் தொழுத்தக்க
திருநாவுக்கரசரும், அடியவர்களின் முன்னே, செழுமையான
திருப்பாதிரிப்புலியூரில் வீற்றிருக்கும் வெண்மையான
பிறைச்சந்திரனைச் சூடிய சடையை யுடைய சிவபெருமானை வணங்கி,
அன்பு கூர்ந்து கீழே வீழ்ந்து வணங்கிப் பின் எழுந்து நின்று, திருவருள்
நெறி உலகில் விளங்குமாறு பாடுவாராய்,

குறிப்புரை : அருள்நெறி - ஆட்பாலவர்க்கு அருளும்
வண்ணங்களும் ஆதிமாண்பும் ஆம்.

வேறு

1398. ஈன்றாளு மாய்எனக் கெந்தையு

மாகி யெனவெடுத்துத்

தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன்

தன்அடி யோங்கட்கென்று

வான்தாழ் புனல்கங்கை வாழ்சடை

யானைமற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்

சான்றாம் ஒருவனைத் தண்டமிழ்

மாலைகள் சாத்தினரே.

134

திருவதிகையை வணங்கச் சேறல்

1399 மற்றும் இனையன வண்டமிழ்

மாலைகள் பாடிவைகி

வெற்றி மழவிடை வீரட்டர்

பாதம்மிக நினைவில்

134.பொழிப்புரை : 'ஈன்றாளுமாய் எனக்கு எந்தையுமாய்' எனத் தொடங்கித் 'தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன்னடியோங்கட்கே' என்று நிறைவுறும் அக்கருத்துக் கொண்ட பாடல் முதலாக, வானினின்று உலகில் தாழும் நீரையுடைய கங்கை வாழ்கின்ற சடையை உடைய இறைவரை, எவ்வுயிர்களுக்கும் சான்றாய் இருக்கும் ஒருவரை, குளிர்ந்த தமிழால் ஆன மாலைகளைக் கொண்டு சாத்தினார்.

குறிப்புரை : நாவரசர் இதுபொழுது அருளியது 'ஈன்றாளுமாய்' எனத் தொடங்கும் புதிதமாகும் (தி.4 ப.94). இப்பதிகத்துவரும் முதல்பாடலின் முதலடியையும் நான்காம் அடியையும் இயைத்துக் கூறினார், அப்பாடல் பொருண்மை அவ்வாறாக அமைதலின். உரை சேரும் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனி பேதங்களையும் படைத்து அவற்றின் உயிர்க்குயிராய் இறைவன் நின்றலின் 'எவ்வுயிர்க்கும் சான்றாம் ஒருவன்' என்றார். 'எங்கும் உள்ள ஒருவன் காணுங் கொல் என்று அஞ்சி அங்கம் குலைவது அறிவு' (குமர-நீதிநெறி.94) என்பர் குமரகுருபர அடிகளும். ஈண்டும் தண் தமிழ் மாலைகள் என்றது, பாடற் பன்மை நோக்கியாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

135.பொழிப்புரை : மேலும், இவை போன்ற செழுமையான

1096

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

உற்றதொர் காதலின் அங்குநின்

நேகிலுன் னார்புரங்கள்

செற்றவர் வாழுந் திருவதி

கைப்பதி சென்றடைவார்.

135

1400. தேவர் பிரான்திரு மாணி

குழியுந் தினைநகரும்

மேவினர் சென்று விரும்பிய

சொன்மலர் கொண்டிறைஞ்சிப்

பூவலர் சோலை மணமடி

புல்லப் பொருள்மொழியின்

காவலர் செல்வத் திருக்கெடி

லத்தைக் கடந்தணைந்தார்.

136

தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி, அப்பதியில் தங்கிப் பின், வெற்றியும் இளமையும் மிக்க ஆனேற்றினையுடைய திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின், திருவடிகளில் தம் நினைவில் மிகவும் பொருந்திய தோர் காதல் எழுந்ததால், அங்கு நின்றும் சென்று, பகைவரின் முப்புரங் களையும் எரித்த வீரட்டானத்து இறைவர் வீற்றிருந்தருளும் திருவதி கைப் பதியினைச் சென்று அடைபவராய்,

குறிப்புரை : 'மற்றும் இனையன வண்டமிழ் மாலைபாடி' என்பதால் மேலும் பல பதிகங்கள், இத்திருப்பதியின்கண் அருளப்பெற்றிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது. எனினும் அவை கிடைத்தில.

136.பொழிப்புரை : மெய்ப்பொருள் மொழிதலில் வேந்தராய் நாவரசர், தேவரின் தலைவரான இறைவரின் திருமாணிகுழி, திருத்தினைநகர் ஆகிய திருப்பதிகளுக்கும் விரும்பிச் சென்று, எவ்வுயிர்களும் விரும்புதற்குரிய சொல் மாலைகளால் போற்றி செய்து, மலர்கள் மலர்கின்ற சோலைகளின் மணமானது தம் திருவடியில் பொருந்தும்படி நடந்து சென்று, திருக்கெடிலத்தைக் கடந்து வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : திருமாணி குழியிலும், திருத்தினை நகரிலும் அருளப் பெற்ற பதிகங்கள் கிடைத்தில.

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1097

1401. வெஞ்சமண குண்டர்கள் செய்வித்த

தீய மிறைகளெல்லாம்

எஞ்சவென் நேறிய இன்றமிழ்

ஈசர் எழுந்தருள

மஞ்சிவர் மாடத் திருவதி

கைப்பதி வாணர்எல்லாந்

தஞ்செயல் பொங்கத் தழங்கொலி

மங்கலஞ் சாற்றலுற்றார்.

137

அடியவர் வரவேற்றல்

1402 மணிநெடுந் தோரணம் வண்குலைப்

புகம் மடற்கதலி

இணையுற நாட்டி எழுநிலைக்

கோபுரந் தெற்றியெங்குந்

தணிவில் பெருகொளித் தாமங்கள்

நாற்றிச்செஞ் சாந்துநீவி

அணிநகர் முன்னை அணிமேல்

அணிசெய் தலங்கரித்தார்.

138

137.பொழிப்புரை : கொடிய சமணர்கள் செய்வித்த தீய துன்பங்கள் எல்லாம் அழிய, வெற்றி பெற்று மேலேறி வந்த இனிய தமிழரசர் இங்ஙனம் எழுந்தருள, மேகம் தவழுமாறு உயர்ந்த மாடங்களையுடைய திருவதிகை நகரில் வாழ்பவர்கள் எல்லாரும், தாங்கள் எதிர் கொண்டு இன்னுரை வழங்கும் செயல்கள் சிறக்க, ஒலிக்கும் முரசு முதலிய இயங்களை இசைத்து, இச்செய்தியை ஊரவர் அறிய எடுத்துக் கூறினர்.

குறிப்புரை : தீயமிறை - கொடிய துன்பங்கள். 'பெருமிறை தானே தனக்கு' (குறள், 847) என்ற இடத்தும் இப்பொருள்படுதல் காணலாம். எஞ்ச - ஒழிய.

138.பொழிப்புரை : அழகிய நீண்ட தோரணங்களையும், வளமிக்க பாக்குக் குலைகளையும், மடலையுடைய வாழைகளையும் பொருந்த நாட்டியும், ஏழு நிலைகளையுடைய கோபுரத்தும் திண்ணையிலும் பெருகிய ஒளியையுடைய மாலைகளைத் தொங்கவிட்டும், சிவந்த சாந்து பூசியும், அழகிய அந்நகரத்தை முன்னைய அழகை விட மேலும் அழகுபடுத்தினர்.

1403. மன்னிய அன்பின் வளநகர்

மாந்தர் வயங்கிழையார்
இன்னிய நாதமும் ஏழிசை
ஓசையும் எங்கும்விம்மப்
பொன்னியல் சுண்ணமும் பூவும்
பொரிகளுந் தூவியெங்குந்
தொன்னக ரின்புறஞ் சூழ்ந்தெதிர்
கொண்டனர் தொண்டரையே.

139

நாவரசரின் திருவேடப் பொலிவழகு

1404. தூயவெண் ணீறு துதைந்தபொன்

மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ்
சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வதுபோல் அன்புநீர் பொழிகண்ணும்
பதிகச் செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயும் உடையார்
புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

140

139.பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற அன்புடைய அவ்வளமான நகரத்து மக்களும், ஒளிபொருந்திய அணிகளை அணிந்த பெண்களும், இனிய ஒலியை உண்டாக்கும் இயங்களின் ஓசையையும், ஏழிசைப் பாடலின் ஒலியையும், எங்கும் பெருகச் செய்து, பொன்னிறமான பொடிகளையும், மலர்களையும் பொரிகளையும் கலந்து எங்கும் தூவிப், பழமையான அந்நகரின் எல்லையில் வந்து சூழ்ந்து, திருத் தொண்டரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரை எதிர்கொண்டனர்.

140.பொழிப்புரை : தூயதும் வெண்மையதுமான திருநீற்றை நிறைய அணியப் பெற்ற பொன்போன்ற மேனியையும், உருத்திராக்க மாலையணிந்த திருவடிவத்தையும், தம் உயிர்த் தலைவரான சிவபெருமானின் சேவடிகளைச் சிந்திக்கும் மனத்தையும், உள்ளம் நைந்து உருகுவது போன்ற அன்பு நீரை இடைவிடாது பொழிகின்ற திருக்கண்களையும், தேவாரத் திருப்பதிகமான செவ்விய சொற்களை இடை விடாது இசைத்து வரும் சிவந்த வாயையும் உடைய திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருவீதியுள் புகுந்தார்.

1405. கண்டார்கள் கைதலை மேற்குவித்

திந்தக் கருணைகண்டால்

மிண்டாய செய்கை அமண்கையர்

தீங்கு விளைக்கச்செற்றம்

உண்டா யினவண்ணம் எவ்வண்ணம்

என்றுரைப் பார்க்கப்பின்னுந்

தொண்டாண்டு கொண்ட பிரானைத்

தொழுது துதித்தனரே.

141

1406. இவ்வண்ணம் போல எனைப்பல

மாக்கள் இயம்பியேத்த

மெய்வண்ண நீற்றொளி மேவும்

குழாங்கள் விரவிச்செல்ல

குறிப்புரை : துதைதல் - செறிந்திருத்தல்: தன்னளவினும், தன்னை அணிந்தார் அளவினும் தூய்மை நிலைபெற அமையும் பாங்குடைய தாதலின் 'தூய வெண்ணீறு' என்றார். நாவரசரின் சிவவேடப் பொலி வழகை முதன் முதல் ஆசிரியர் காட்டி மகிழ்விக்கும் இடம் இதுவாம். தைவருதல் - தடவுதல்: சிந்தித்தல்.

141.பொழிப்புரை : பார்த்தவர்கள் கைகளைத் தலைமீது குவித்துக் கொண்டு 'கருணையே உருவமாக விளங்கும் நாவரசரைக் கண்களால் கண்ட பின்பும், கொடுஞ் செயலர்களாகிய சமணர்கள் இவருக்குத் தீங்கு விளைக்கும்படி சினம் கொண்டதுதான் எவ்வாறு' என்று உரைப்பார்களாய், மேலும் தொண்டரை ஆட்கொண்டு அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்ட பெருமானையும் வணங்கிப் போற்றினர்.

குறிப்புரை : மிண்டாய செய்கை - கொடுமையும் செருக்கும். கொண்டு செய்த செயல்: 'மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்' (தி.9 ப.29 ப1) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

142.பொழிப்புரை : இவ்வாறு அளவற்ற மக்கள் சொல்லிப் போற்ற, என்றும் அழிதல் இல்லாத அழகிய திருநீற்றின் ஒளி உடலில் மிளிர்ந்துள்ள அடியார் கூட்டங்கள் உடன் செல்லவும், அங்ஙனம் அடைந்த அன்பரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் வந்து சேர்ந்து அழகான பவளம் போன்ற சிவந்த நிறத்தினரான சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கோயிலான திருவீரட்டானத்தை அடைந்தார்.

அவ்வண்ணம் நண்ணிய அன்பரும்

வந்தெய்தி அம்பவளச்

செவ்வண்ணர் கோயில் திருவீரட்

டானத்தைச் சேர்ந்தனரே.

142

பதிகம் அருளல்

1407. உம்பர்தங் கோனை உடைய

பிரானைஉள் புக்கிறைஞ்சி

நம்புறும் அன்பின் நயப்புறு

காதலி னால்திளைத்தே

எம்பெரு மான்தனை ஏழையேன்

நான்பண் டிகழ்ந்ததென்று

தம்பரி வால்திருத் தாண்டகச்

செந்தமிழ் சாற்றிவாழ்ந்தார்.

143

திருத்தொண்டு

வேறு

1408. அரிஅயனுக் கரியானை

அடியவருக் கெளியானை

விரிபுனல்குழ் திருவதிகை

வீரட்டா னத்தமுதைத்

143.பொழிப்புரை : தேவர்களின் தலைவரும், தம்மை அடிமையாக உடையவருமான இறைவரைத் திருக்கோயிலுக்குள் புகுந்து வணங்கி, விரும்புதற்குரிய அன்பும் விருப்பம் மிக்க காதலும் பெருகச், சிவானந்தத்தினுள் இடையறாது மூழ்கிநின்று, 'எம்பெருமானை ஏழையேன் பண்டு இகழ்ந்தவாறே' என்ற கருத்துடன் தம் பரிவினால் திருத் தாண்டகத் தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பெருவாழ்வு அடைந்தனர்.

குறிப்புரை : இவ்விடத்து அரசு அருளியது 'வெறிவிரவு' (தி.6 ப.3) எனத் தொடங்கும் பதிகமாகும். இப்பதிகப் பாடல்கள் அனைத்தும் 'ஏழையேன் நான் பண்டு இகழ்ந்தவாறே' என முடிவுறுகின்றன. அவ்வரிய தொடரையே ஆசிரியர் சேக்கிழார் நினைவு கூர்கின்றார்.

144.பொழிப்புரை : அறிதற்கு அரிய பெருந்தகையாரான திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருமாலுக்கும், நான்முகனுக்கும்

தெரிவரிய பெருந்தன்மைத்

திருநாவுக் கரசுமனம்

பரிவுறுசெந் தமிழ்ப்பாட்டுப்

பலபாடிப் பணிசெயுநாள்.

144

அரியவராயினும் அடியவர்க்கு எளியவரான, பரந்த புனலால் சூழப்பட்ட திரு வீரட்டானத்துள் எழுந்தருளியிருக்கும் அமுதமானவரை, உள்ளத்தில் மீதூர்ந்த அன்பைப் பெருக்கும் செந்தமிழ்ப் பாடல்கள் பலவற்றையும் பாடித் திருப்பணிசெய்துவரும் அந்நாள்களில்.

குறிப்புரை : திருவதிகையில் மனம் பரிவுறுபாட்டாகப் பாடியருளியன:

1. இரும்பு : திருநேரிசை.
2. வெண்ணிலா : திருநேரிசை.
3. நம்பனே : திருநேரிசை
4. மடக்கினார் : திருநேரிசை.
5. முன்பெலாம் : திருநேரிசை.
6. மாசில்ஒண் : திருவிருத்தம்.
7. முளைக்கதிர் : காந்தார பஞ்சமம்.
8. கோணல் : திருக்குறுந்தொகை.
9. எட்டுநாள் : திருக்குறுந்தொகை.
10. சந்திரனை : அடையாளத் திருத்தாண்டகம்.
11. எல்லாம்சிவன் : போற்றித் திருத்தாண்டகம்.
12. அரவணையான் : திருவடித் திருத்தாண்டகம்.
13. செல்வப்புனல் : காப்புத் திருத்தாண்டகம்.

இவற்றுள் முன்னைய ஆறும் நான்காம் திருமுறையில் வருவன. (தி.4 ப.24, 25, 26, 27, 28, 104, 110) ஏழாம் எட்டாம் ஒன்பதாம் ஐந்தாம் திருமுறையில் வருவன (தி.5 ப.50, 51). பத்து முதல் பதின்மூன்று வரையில் உள்ளன ஆறாம் திருமுறையில் வருவன (தி.6 ப.4, 5, 6, 7). இப்பதின்மூன்று பதிகங்களும் முன்னைய பாட்டில் குறித்த 'வெறிவிரவு' (தி.6 ப.3) எனத் தொடங்கும் பதிகம் ஒன்றுமாகப் பதினான்கு பதிகங்களும் இதுபொழுது பாடியனவாகும். 'கூற்றாயின வாறு' (தி.4 ப.1) எனத் தொடங்கும் பதிகம் தமக்கையாருடன் முதன் முறையாகச் சென்று வழிபட்ட பொழுது பாடியதாகும். 'சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்' (தி.4 ப.2) என்ற பதிகம் பாடலிபுரத்தில் கெடிலவாண்ரை நினைந்து பாடியதாகும். 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' (தி.6 ப.98) என்பது திருவதிகை இறைவன்முன் பாடியதன்று. பல்லவனின் அமைச்சர்கள் முன் பாடியதாகும்.

பல்லவன் பழவினை நீங்க அடியனாதல்

1409. புல்லறிவிற் சமணர்க்காப்

பொல்லாங்கு புரிந்தொழுகும்

பல்லவனுந் தன்னுடைய

பழவினைப்பா சம்பறிய

அல்லல்ஒழிந் தங்கெய்தி

ஆண்டஅர சினைப்பணிந்து

வல்அமணர் தமைநீத்து

மழவிடையோன் தாளடைந்தான்.

145

குணபரவீச்சரம் எடுப்பித்தல்

1410. வீடறியாச் சமணர்மொழி

பொய்யென்று மெய்யுணர்ந்த

காடவனும் திருவதிகை

நகரின்கட் கண்ணுதற்குப்

பாடலிபுத் திரத்தில்அமண்

பள்ளியொடு பாழிகளுங்

கூடஇடித் துக்கொணர்ந்து

குணபரவீச் சரம்எடுத்தான்.

146

145.பொழிப்புரை : புல்லிய அறிவையுடைய சமணர்களுக்காகப் பெரும் தீங்குகளையே இடைவிடாது செய்துவருபவனாகிய மகேந்திர வர்மனாகிய பல்லவ மன்னனும், தன் பழவினைத் தொடர்பு நீங்கவே, அத்துன்பத்தினின்றும் நீங்கித் திருவதிகையை அடைந்து, ஆளுடைய அரசரை வணங்கி, வலியச் சமணர்களை விட்டு இளைய ஆனேற்றையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிகளைச் சாரும் நெறியாகிய சைவப் பெருநெறியைச் சேர்ந்தான்.

குறிப்புரை : சிவநெறிச் சார்பில் நிற்கலானான் என்பதாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

146.பொழிப்புரை : வீடுபேற்றிற்குரிய நெறியை அறியாத சமணர்களின் மொழிகள் பொய்யென்று கண்டு, உண்மையுணர்ந்த பல்லவ மன்னனும் பாடலிபுத்திரத்திலிருந்த சமணர் பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் ஒருங்கே இடித்துக் கொண்டு வந்து, திருவதிகை நகரில்

1411. இந்நாளில் திருப்பணிகள்

செய்கின்ற இன்றமிழ்க்கு

மன்னான வாகீசத்

திருமுனியும் மதிச்சடைமேல்

பன்னாகம் அணிந்தவர்தம்

பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சிச்

சொன்னாமத் தமிழ்புனைந்து

தொண்டுசெய்வான் தொடர்ந்தெழுவார். 147

திருப்பதிகள் தொழச்சேருதல்

1412. திருவதிகைப் பதிமருங்கு

திருவெண்ணெய் நல்லூரும்

அருளுதிரு ஆமாத்தூர்

திருக்கோவ லூர்முதலா

நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானுக்குக் 'குணபர ஈச்சரம்' என்னும் கோயிலை எடுப்பித்தான்.

குறிப்புரை : மகேந்திரவர்மனின் (கி. பி. 615 - 630) சிறப்புப் பெயர்களுள் ஒன்று குணபரன் என்பதாகும். திருவருளாலும், நாவரசரின் வரலாற்றையும் அவர்தம் பத்திமை உறைப்பையும் கண்ட நற்பேற்றாலும், சைவ சமயத்தைச் சார்ந்து, திருவதிகை, திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களில் தன் பெயரால் சிவபெருமானுக்குக் கோயில் எடுப்பித்தும் நாவரசரின் திருவடிகளை வணங்கியும் நற்பேறு பெற்றான். இச் செய்தி அவன்தன் கல்வெட்டுக்களால் அறியத் தக்கனவாய் உள்ளன. பள்ளி - சமணசமயத்தைச் சார்ந்த குருமார்கள் தங்கியிருக்கும் இடம். பாழி - சமணக் கோயில்.

147.பொழிப்புரை : இத்தகைய நாள்களில், திருப்பணி செய்கின்ற, இனிய தமிழுக்கு அரசரான வாகீச முனிவரும், பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சடையின்மீது பாம்பை அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் சென்று வணங்கி, அவர்தம் திருப்பெயரைப் புகழ்ந்து போற்றும் திருப்பதிகங்களைப் பாடித், தொண்டு செய்யும் பொருட்டு, எழுவாராயினார்.

குறிப்புரை : பதி பலவும் என்பன அடுத்த பாடலில் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

148.பொழிப்புரை : திருவதிகையின் அருகிலுள்ள

மருவுதிருப் பதிபிறவும்

வணங்கிவளத் தமிழ்ப்பாடிப்

பெருகுவிருப் புடன்விடையார்

மகிழ்பெண்ணா கடம்அணைந்தார். 148

பெண்ணாகடம்

1413. கார்வளரும் மாடங்கள்

கலந்தமறை ஒலிவளர்க்குஞ்

சீருடைஅந் தணர்வாழுஞ்

செழும்பதியின் அகத்தெய்தி

வார்சடையார் மன்னுதிருத்

தூங்காணை மாடத்தைப்

பார்பரவுந் திருமுனிவர்

பணிந்தேத்திப் பரவினார்.

149

திருவெண்ணெய் நல்லூரும், அருள் தருகின்ற திருவாமாத்தூரும், திருக்கோவலூரும் முதலாகப் பொருந்திய பதிகள் பலவற்றையும் வணங்கி, செழுமையுடைய தமிழ்ப்பதிகங்களைப் பாடி, ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடைய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் திருப்பெண்ணாகடத்தைப் பெருவிருப்புடன் அடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருவெண்ணெய் நல்லூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. திருஆமாதூரில் அருளிய பதிகங்கள் இரண்டாம், அவை:

1. திருக்குறுந்தொகை: 'மாமாத்தாகிய ஈசனை' (தி.5 ப.44) எனத் தொடங்குவது. 2. திருத்தாண்டகம்: 'வண்ணங்கள் தாம்பாடி' (தி.6 ப.9) எனத் தொடங்குவது.

திருக்கோவலூரில் அருளிய பதிகம், 'செத்தையேன்' (தி.4 ப.69) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப் பதிகமாகும். 'முதலாமருவு திருப்பதிகள்' எனக்குறிப்பன, திருவிடையாறு, திருநெல்வெண்ணெய் முதலாயினவாம். பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. திருமுண்டிச்சரம் என்ற பதியை இவ்விடத்துக் குறிப்பிட்டு, அப்பதியில் அருளியது, 'ஆர்த்தான்' (தி.6 ப.85) எனத் தொடங்கும் பதிகமாகும் எனக் க.வெள்ளைவாரணனார் கூறுவர்.

143.பொழிப்புரை : மேகங்கள் தவழ்வதற்கு இடமான மாளிகைகளில், பொருந்திய மறையாலியை வளர்க்கின்ற

1414. புன்னெறியாம் அமண்சமயத்
 தொடக்குண்டு போந்தவுடல்
 தன்னுடனே உயிர்வாழத்
 தரியேன்நான் தரிப்பதனாக்
 கென்னுடைய நாயகநின்
 இலச்சினையிட் டருளென்று
 பன்னுசெழுந் தமிழ்மாலை
 முன்னின்று பாடுவார்.

150

1415. பொன்னார்ந்த திருவடிக்கென்
 விண்ணப்பம் என்றெடுத்து
 முன்னாகி எப்பொருட்கும்
 முடிவாகி நின்றானைத்

சிறப்பையுடைய மறையவர்கள் வாழ்கின்ற அச்செழும் பதியுள் போய், நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமான் நிலைபெற்று விளங்கும் திருத்தூங்கானை மாடக் கோயிலை, உலகவர் போற்றும் திருநாவுக்கரசர் பணிந்து போற்றிப் பரவினார்.

குறிப்புரை : ஒருயானை படுத்திருப்பதுபோலும் வடிவில் இக் கோயிலின் கருவறை விமானம் அமைந்திருத்தலின் தூங்கானை மாடம் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. இதுகோயிலின் பெயர். பெண்ணாகடம் என்பது ஊரின் பெயர்.

150.பொழிப்புரை : இழிவான சமண சமயப் பிணிப்புடைய இவ்வுடலுடனே உயிர் வாழ்வதற்கு மனமிசையேன் ஆதலின் என் உயிர்த் தலைவரே! நான் உயிர் வாழ்வதற்கு உமது இலச்சினையை இட்டருள வேண்டும்' என்னும் கருத்தமைவுடைய செந்தமிழ் மாலையைத் திருமுன்பு நின்று பாடுவாராய்.

151.பொழிப்புரை : 'பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம்' (தி.4 ப.109) எனத் தொடங்கி, எப்பொருட்கும் முதலும் முடிவுமாகி நின்று அருளுகின்ற இறைவரை, தம் திருமேனியில் ஒரு மருங்கில் உமையம்மையாரைக் கொண்டவரை, சங்கரரை, அவரு டைய நல்ல திருப்பெயர்களைப் பாடும் திருவிருத்தப் பதிகத்தை நலம் சிறக்கப் பாடவும்,

தன்னாகத் துமைபாகங்

கொண்டானைச் சங்கரனை

நன்னாமத் திருவிருத்தம்

நலஞ்சிறக்கப் பாடுதலும்.

151

சிவபூதம் இலச்சினை இடல்

1416. நீடுதிருத் தூங்கானை

மாடத்து நிலவுகின்ற

ஆடகமே ருச்சிலையான்

அருளாலோர் சிவபூதம்

மாடொருவர் அறியாமே

வாகீசர் திருத்தோளில்

சேடுயர்மூ விலைச்சூலம்

சினவிடையி னுடன்சாத்த.

152

152.பொழிப்புரை : செல்வம் நிலைபெறும் திருத்தூங்கானை மாடத்தில் நிலவும் பொன்னான மேருமலையை வில்லாக உடைய பெருமானின் திருவருளால், ஒரு சிவ பூதமானது, அருகிலுள்ளார் யாரும் அறியாதவாறு வந்து, திருநாவுக்கரசரின் திருத்தோள்களில் ஒளி மிக்க மூவிலைச்சூலக் குறியைச் சினமுடைய ஆனேற்றின் குறியுடனே சாத்த,

குறிப்புரை : இவ்விடத்து 3 அருளப் பெற்ற திருப்பதிகம் 'பொன்னார் திருவடிக்கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் (தி.4 ப.109) எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தமாகும். இப்பதிகத்துள் கிடைத்துள்ள பாடல்கள் மூன்றேயாம். முதற்பாடலில் 'சூலமென் மேற்பொறி' என்றும், இரண்டாவது பாடலில் 'திருவடி நீறென்னைப் பூசு' என்றும், மூன்றாவது பாடலில், 'இடவம் பொறித்தென்னை யேன்று கொள்' என்றும் வேண்டிக்கொண்டுள்ளார் நாவரசர். இப்பாடலில் ஆசிரியர் சேக்கிழார், சூலமும் இடபமும் பொறித்தமையைக் குறிக்கின்றார். இவ்விவச்சினை களை இறைவன் சிவபூதத்தின் வழி இட்டதாகவும் ஆசிரியர் கூறுகிறார். இரண்டாவது பாடலில் வேண்டிக் கொண்ட விண்ணப்பம், திருவடி நீறென்னைப் பூசு என்பதாம். இது இறைவனே செய்தருள வேண்டுதலானும், அவ்வண்ணம் பெருமான் வழங்கிய அருட்கொடையைப் பிறர் அறியச் சொல்லுதல் தகவன்று ஆதலானும். அதனை விடுத்து ஏனையிரண்டனையும் ஆசிரியர் சேக்கிழார் கூறுவாராயினர் எனக் கருதலாம். 'அருளுடையார் அளித்தருளும்

1417. ஆங்கவர்தந் திருத்தோளில்

ஆர்ந்ததிரு இலச்சினையைத்
தாங்கண்டு மனங்களித்துத்
தம்பெருமான் அருள்நினைந்து
தூங்கருவி கண்பொழியத்
தொழுதுவிழுந் தார்வத்தால்
ஓங்கியசிந் தையராகி
உய்ந்தொழிந்தேன் எனவெழுந்தார். 153

செவ்விய பேர் அருள் விளம்பும் திறமன்று' (தி.12 பு.24 பா.27) எனக் காரைக்கால் அம்மையார் வரலாற்றில் அருளுமாற்றான் இறைவனின் அருட்செயல் பிறர் அறியச் சொல்லல் அறமன்று என்பது அறியலாம். எனினும் அவர் செய்தபடி சொல்லுவதே அறம், எனக்கருதி அம்மையார் வரலாற்றில் அவ்வருட்பேற்றைச் சொன்னதற்குக் காரணம், கணவனுரை காத்தமையேயாம் என்பது ஆண்டு அறியப்படுவ தொன்றாகும். ஈண்டு அத்தகையதோர் இடர்ப்பாடு ஆசிரியர் சேக்கிழாருக்கு நேராமையின் அவ்வருட் செயலைக் கூறாராயினர் எனக் கருதலாம். எனினும் இத்தகைய அருட்பேற்றில் ஒன்றான இறைவன் திருவடி சூட்டினமையைப் பின் திருநல்லூரில் ஆசிரியர் சேக்கிழார் விதந்து கூறுகிறார் ஆதலின் இக்கருத்து மேலும் எண்ணத் தக்கதாயுள்ளது.

உமையம்மையார் தக்கன் மகளாக இருந்த உடலை நீக்க வேண்டியதும், திருநாளைப் போவார் தம் இழிபிறப்பினை நினைந்து தில்லைக் கூத்தனை வழிபடல் தக்கதன்று எனக் கருதியதும், தத்தமக்கு ஏற்பட்ட இழிதகைமை கருதியமையேயாம். நாவரசர் ஈண்டு வேண்டிக் கொண்டதும் அன்னதோர் இழிதகைமை நீங்கவேண்டியே யாம்.

153.பொழிப்புரை : அவர் தம் திருத்தோளில் நிறைந்த திரு இலச்சினைகளைக் கண்டு, மனம் மகிழ்ந்து, தம்பெருமானின் திருவருளை நினைந்து, இழிந்து வரும் அருவி எனக் கண்களில் நீர் வடிய, வணங்கி, நிலத்தில் விழுந்து, மீதூர்ந்த அன்பால் நிரம்பி, மேல் எழுந்த சிந்தையராய் 'நான் உய்ந்தேன்' எனக் கூறி எழுந்தார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1418. தூங்காணை மாடத்துச்

சுடர்க்கொழுந்தின் அடிபரவிப்

பாங்காகத் திருத்தொண்டு

செய்துபயின் றமருநாள்

பூங்கானம் மணங்கமழும்

பொருவில்திரு அரத்துறையுந்

தேங்காவின் முகிலுறங்குந்

திருமுதுகுன் றமும்பணிந்து.

154

1419. வண்டமிழ்மென் மலர்மாலை

புனைந்தருளி மருங்குள்ள

தண்டுறைநீர்ப் பதிகளிலுந்

தனிவிடையார் மேவியிடங்

கொண்டருளுந் தானங்கள்

கும்பிட்டுக் குணதிசைமேல்

புண்டரிகத் தடஞ்சூழ்ந்த

நிவாக்கரையே போதுவார்.

155

154.பொழிப்புரை : திருத்தூங்காணை மாடத்தில் வீற்றிருக்கும் சுடர்க் கொழுந்தான பெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றி செய்து, இயன்ற முறையில் திருப்பணிகளும் செய்து, அத்திருப்பதியில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்களில், அழகிய காட்டுப் பூக்களின் மணம் கமழ்கின்ற ஓப்பற்ற திருவரத்துறையினையும், தேன் பொருந்திய சோலைகளில் மேகங்கள் தவழும் திருமுதுகுன்றத்தையும் வணங்கி.

குறிப்புரை : திருமுறைகளில் திருநெல்வாயில் அரத்துறை எனக் குறிக்கப் பெறும் இத்திருப்பதி, இக்காலத்துத் திருவரத்துறை, திரு வட்டுறை, என்று வழிமொழியப் பெறுகிறது. நெல்வாயில் ஊர்ப் பெயரும், அரத்துறை கோயில் பெயருமாம். திருவரத்துறையில் அருளிய பதிகம் 'கடவுளை' எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகமாகும். திருமுதுகுன்றத்தில் அருளிய பதிகம் 'கருமணியை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் ஆகும். திருமுதுகுன்றம் என்பது இன்று விருத்தாசலம் என அழைக்கப்பெறுகிறது. திருமுதுகுன்றம் என்பதே பழமையும் தகுதியும் உடைய பெயராகும்.

155.பொழிப்புரை : வளமான தமிழால் ஆய மென்மையான

1420. ஆனாத சீர்த்தில்லை

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற

வானாறு புடைபரக்கும்

மலர்ச்சடையார் அடிவணங்கி

ஊனாலும் உயிராலும்

உள்ளபயன் கொளநினைந்து

தேனாரும் மலர்ச்சோலைத்

திருப்புலியூர் மருங்கணைந்தார்.

156

மலர்மாலைகளைப் புனைந்து, அருகில் உள்ள குளிர்த் துறைகளையுடைய நீர்வளம் மிக்க திருப்பதிகளிலும், ஒப்பில்லாத ஆனேற்றார்தியையுடைய சிவபெருமான் அவ்வவ்விடங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோயில்களையும் வணங்கிக் கிழக்குத் திசையை நோக்கி, தாமரைக் குளங்களால் சூழப்பட்ட நிவாந்தியின் கரைவழியாய்ச் செல்பவராய்,

குறிப்புரை : இங்குக் குறிக்கப் பெற்ற திருப்பதிகள் திருஎருக்கத்தம்புலியூர், திருக்கூடலையாற்றூர் முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கனி மணியார் (பெரிய.பு.உரை). எனினும் பதிகங்கள் கிடைத்தில.

பதிகளிலும் என்பதன்கண் உள்ள உம்மை இறந்து தழீஇயிற்று. நிவாந்தி தில்லைக்கு வடக்கே ஓடும் வெள்ளாறு ஆகும்.

156.பொழிப்புரை : அமையாத சிறப்பையுடைய தில்லை அம்பலத்தில் கூத்தியற்றும், கங்கையாறு அருகில் பரவும் மலர் பொருந்திய சடையை உடையவரான பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, ஊனாலும் உயிராலும் கொளத்தக்க பயனைப் பெற எண்ணியவராய்த் தேன் பொருந்திய சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்புலியூரை அணுக அடைந்தார்.

குறிப்புரை : புலியூர் - புலிக்கால் முனிவர் வழிபட்டமையின் இப்பெயர் பெற்றது.

இம்முன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

1421. நாவுக் கரசரும் இருவர்க் கரியவர்
 நடமா டியதிரு எல்லைப்பால்
 மேவித் தலமுற மெய்யில் தொழுதபின்
 மேன்மேல் எழுதரும் விழைவோடுங்
 காவிற் களிமயில் மகிழ்வுற் றெதிரெதிர்
 ஆடக் கடிகமழ் கமலஞ்சூழ்
 வாவித் தடமலர் வதனம் பொலிவுறு
 மருதத் தண்பணை வழிவந்தார். 157
1422. முருகிற் செறியிதழ் முளரிப் படுகரில்
 முதுமே திகள்புது மலர்மேயும்
 அருகிற் செறிவன மெனமிக் குயர்கழை
 அளவிற் பெருகிட வளரிக்குப்
 பெருகிப் புடைமுதிர் தரளஞ் சொரிவன
 பெரியோர் அவர்திரு வடிவைக்கண்
 டுருகிப் பரிவுறு புனல்கண் பொழிவன
 எனமுன் புளவள வயலெங்கும். 158

157.பொழிப்புரை : திருநாவுக்கரசரும், நான்முகனுக்கும், திருமாலுக்கும் எட்டாத சிவபெருமான் அருட் கூத்தாடுகின்ற தில்லையின் எல்லையைச் சேர்ந்து, நிலம் பொருந்த மெய்யால் தொழுதபின், மேன்மேலும் பொங்கி எழுகின்ற ஆசையுடனே சோலைகளில் களிப்புடைய மயில்கள், மகிழ்ந்து எதிர் எதிராக ஆட, மணம் கமழும் தாமரைகள் நிரம்பிய பொய்கைகளின் மலர்களாகிய முகங்கள் விளங்கும் மருதநிலத்தைச் சார்ந்த குளிர்ந்த வயல்களின் அருகிருக்கும் வழியே வந்தார்.

குறிப்புரை : மருதத் தண்பணை - மருத நிலத்திலுள்ள குளிர்ந்த வயல்கள்.

158.பொழிப்புரை : மணம் செறிந்த நெருங்கிய இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்கள் உள்ள பள்ளங்களில், முதிய எருமைகள் புதிய பூக் களை மேய்கின்ற இடங்களின் அருகில், நெருங்கிக் காடுபோல மிக உயர்ந்த மூங்கிலின் அளவாக உயர்ந்து பெருக வளரும்

1423. அறிவிற் பெரியவர் அயல்நெற் பணைவயல்
 அவைபிற் படும்வகை அணைகின்றார்
 பிறவிப் பகைநெறி விடுவீர் இருவினை
 பெருகித் தொடர்பிணி உறுபாசம்
 பறிவுற் றிடஅணை யுமின்என் றிருபுடை
 பயில்கூழ் சினைமிசை குயில்கூவுஞ்
 செறிவிற் பலதரு நிலையிற் பொலிவுறு
 திருநந் தனவனம் எதிர்கண்டார். 159

கரும்புகள், பெருத்து முதிர்ந்த கணுக்களில் முத்துக்களைச் சொரிந்தவையாய்ப் பெரியவரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் திருவேடத்தைக் கண்டு உள் உருகி, அன்பு மிகுதியால் கண்ணீர் பொழிவது போல் வயல்கள் எங்கும் விளங்கும்.

குறிப்புரை : கரும்பிலிருந்து உதிர்ந்த முத்துக்கள், அரசின் வேடங்கண்டு உருகும் கண்ணீர்த் துளிகள் போல விளங்கும் எனக் கூறியது, ஒரு மருங்கு நிலவளத்தையும், பிறிதொரு மருங்கு பத்திமை மேம்பாட்டையும் புலப்படுத்துகின்றது.

159.பொழிப்புரை : அறிவில் பெரியவரான திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருகில் உள்ள நெல்வயல்கள் பின்னாகுமாறு கடந்து முன் சென்று, அணைகின்றார். ஆதலின் பகையாய் பிறவியை அடைவிக்கும் நெறிகளைக் கைவிடும் கருத்துடையவர்களே! இரு வினைகளும் பெருகித் தொடர்ந்து பிணிக்கும் பாசம் நீங்குமாறு அங்கு அணையுங்கள் எனச் சூழ்ந்த மரக்கிளைகளின் மேலே பயின்ற குயில்கள் கூவுவதற்கு இடமான பலமரங்கள் நெருங்கி, நிலைத்து, அழகாக விளங்கும் திரு நந்தனவனங்களை எதிரில் கண்டார்.

குறிப்புரை : அரசரின் வருகை கண்ட குயில்கள் 'பிறவியை நீங்கும் கருத்துடையவர்களே! நாவரசர் இங்கு அணைகின்றார். நம்பாவம் நீங்க வேண்டின் இங்கு அவரைக் கண்டு உய்ய அணையுங்கள்' எனக்கூவி அழைப்பனவாகக் கூறுகின்றார். 'நேயம் மிகுந்தவர் வேடமும் ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே' (சிவஞானபோதம், சூத். 12) எனவரும் ஞானநூல் கருத்தும் நினைக. இறைவற்கு அணியத் தகும் நால்வகை மலர்களில், கோட்டுப்பூவும் ஒன்றாதலின் அப்பூக்கள் நிறைந்த மரங் களை உடைய சோலையைத் திருநந்தனவனம் என்றார்.

1424. அவர்முன் பணிவொடு தொழுதங் கணைவற
அணிகொம் பரின்மிசை அருகெங்கும்
தவமுன் புரிதலில் வருதொண் டெனுநிலை
தலைநின் றுயர்தமிழ் இறையோராம்
இவர்தந் திருவடி வதுகண் டதிசயம்
எனவந் தெதிர்அர கரவென்றே
சிவமுன் பயில்மொழி பகர்கின் றனவளர்
சிறைமென் கிளியொடு சிறுபூவை. 160
1425. அஞ்சொல் திருமறை யவர்முன் பகர்தலும்
அவருந் தொழுதுமுன் அருள்கூரும்
நெஞ்சிற் பெருகிய மகிழ்வும் காதலும்
நிறைஅன் பொடும்உரை தடுமாறச்
செஞ்சொல் திருமறை மொழிஅந் தணர்பயில்
தில்லைத் திருநகர் எல்லைப்பால்
மஞ்சிற் பொலிநெடு மதில்கூழ் குடதிசை
மணிவா யிற்புறம் வந்துற்றார். 161

160.பொழிப்புரை : அந்நந்தன வனங்களை முன் பணிவுடன் தொழுது நாயனார் அங்குச் சேர, அழகான மரக்கொம்புகளின் மேல் பக்கங்களில் எங்கும், முன் நாளில் தவம் செய்தலால் வரும் திருத் தொண்டில் தலை சிறந்து நிற்கும் உயர்ந்த தமிழ் அரசரான இவரது வடிவைக் கண்டு, 'இஃது அதிசயம்' எனக் கூறி, சிறைகளையுடைய மென்மையான கிளிகளும், சிறிய நாகணவாய்ப் பறவைகளும் அவர் எதிரே வந்து, 'அரகர' என்று முன் பயின்ற மொழிகளை உரைக்கும்.

குறிப்புரை : கிளிகளும் நாகணவாய்ப் பறவைகளும், அரசரது வடிவைக் கண்டதும், முன் தாம் பயின்றிருந்த 'அரகர' என்னும் ஒலியைச் செய்யுமாம். அடியவரைக் கண்டு போற்றவும் வரவேற்கவும், அங்குள்ள பறவையினங்களும் தெரிந்திருந்தன என்பது இதனால் போதரும். அரசரின் வடிவு பறவைகளையும் ஈர்த்தாட் கொள்ளு மாற்றை இதனால் அறியலாம்.

161.பொழிப்புரை : அழகிய சொற்களையுடைய, அரகர என்னும் திருமறைகளை அவர் முன் அக்கிளிகள் சொல்லவும், அவரும் வணங்கி, முன்னமே அருள் நிறைந்த தம் உள்ளத்தில் மேலும் பெருகிய

1426. அல்லல் பவம்அற அருளுந் தவமுதல்
 அடியார்எதிர்கொள அவரோடும்
 மல்லற் புனல்கமழ் மாடே வாயிலின்
 வழிபுக் கெதிர்தொழு தணைவுற்றார்
 கல்வித் துறைபல வருமா மறைமுதல்
 கரைகண் டுடையவர் கழல்பேணுஞ்
 செல்வக் குடிநிறை நல்வைப் பிடைவளர்
 சிவமே நிலவிய திருவீதி.

162

மகிழ்ச்சியும், காதலும், நிறைந்த அன்புமாகிய இவற்றால் சொற்கள் தடுமாறச், செம்மையான சொற்களையுடைய மறைகளை ஓதும் அந்தணர்கள் பயில்கின்ற நகரின் எல்லைப் புறத்தில், மேகங்களால் விளங்கும் நீண்ட மதிலால் சூழ்ந்த மேற்குத் திசையில் அமைந்த மணிவாயிலின் புறத்தே வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : அரகர என்ன அரியதொன் றில்லை

அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்

அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்

அரகர என்ன அறும்பிறப் பன்றே. ; - தி.10 பா.899

எனவரும் திருமூலர் திருவாக்கால் இம்மறையின் பெருமை விளங்கும்.

162.பொழிப்புரை : தீங்கு தரும் பிறவிப்பிணி நீங்குமாறு தம்மை வழிபடுவாருக்கு அருள்செய்யும் தவத்தையே தம் செல்வமாகக் கொண்ட அடியவர், நாவரசரை எதிர் கொண்டழைக்க, வளமான நீரில் பூக்கள் மணம் கமழும் பக்கங்களை உடைய மேற்றிசை வாயில் வழியே அவர்களோடு புக்கு, கல்வித்துறைகள் பலவற்றையும், அவற்றோடு அடிப்படையாக இருக்கும் சிறப்பு வளரும் மறைகளையும் கரைகண்டு சிவபிரானுடைய திருவடிகளை விரும்பி வணங்கும் அருட்செல்வம் வாய்ந்த இல்லங்கள் நிறைந்த நல்ல இருப்பிடங்களில் மங்கலங்கள் வளர்கின்ற மேம்பட்ட வீதிகளை எதிரே தொழுது அடைந்தார்.

குறிப்புரை : தவமுதலடியார் - தவத்தையே வாழ்முதலாகக் கொண்ட அறம் வளர்த்தோர். வருமுதல் மாமறை - வருவில் கொள்கை உயர்ந் தோர் ஆய்ந்த கெடுவில் கேள்வி எனப் போற்றப்பட்டு, எல்லாக் கலைக ளுக்கும் அப்பாற்பட்டதான வேதம். இவ்வேதம் கரைகண்டதன் பயன், சிவபிரான் கழல் பேணி அவருடைய அருட்செல்வத்தால் மங்கலம்

1427. நவமின் சுடர்மணி நெடுமா லையுநறு

மலர்மா லையுநிறை திருவீதிப்

புவனங் களின்முதல் இமையோர் தடமுடி

பொருதுந் தியமணி போகட்டிப்

பவனன் பணிசெய வருணன் புனல்கொடு

பணிமா றவுமவை பழுதாமென்

றெவருந் தொழுதெழும் அடியார் திருவல

கிடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள்.

163

திருக்கோபுர வழிபாடு

1428. மேலம் பரதலம் நிரையுங் கொடிகளில்

விரிவெங் கதிர்நுழை வரிதாகுங்

கோலம் பெருகிய திருவீ தியைமுறை

குலவும் பெருமையர் பணிவுற்றே

பொலிய வாழ்த்துதல். சுந்தரர் வடதிசை வாயில் வழியாகவும், நாவரசர் குடதிசை வாயில் வழியாகவும் ஞானசம்பந்தர் தென்திசை வாயில் வழியாகவும் தில்லையை அடைந்தனர். மாணிக்க வாசகர் குணதிசை வாயில் வழியாகச் சென்றனர் போலும்.

163.பொழிப்புரை : தத்தம் உலகங்களுக்குத் தலைவரான தேவர்களின் பெரிய முடிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதால் சிந்திய மணிகளும், ஒளிவீசும் நவமணிகளால் ஆய மாலைகளும், நல்ல மணம் வீசும் மலர் மாலைகளும் நிறைந்த திருவீதியினின்றும், காற்றின் கடவுள், அவற்றை வாரி எறிந்து திருவலகுப் பணி செய்யவும், அதனையடுத்து வருணன் நீர் கொண்டு திருமெழுக்குப் பணி செய்ய வும், அத்திருப்பணிகள் முழுமையும் செம்மைபெறாமையும் கண்டு, அனைவரும் தொழுது எழும் தன்மை வாய்ந்த அடியார்கள், அவற்றின்மேல் தாம் திருவலகு இடுவார்களும், குளிர்ந்த நீரை விடுபவரு மாய் இருந்தனர்.

குறிப்புரை : திருவீதிகளில் காற்றின் கடவுளும் வருணனும் செய்த பணிகள் செம்மை பெறாமையே கண்டு, அவற்றை அடியவர் நீக்கி நிறை வும் அழகும் பெறுமாறு செய்தனர். தேவர்களின் மணிமுடிகள் சிதறிக் கிடக்க, அவற்றை முதற்கண் அகற்றினர். அதன்பின்பு அலகு இடவும் மெழுக்கிடவும் செய்தனர். போக அட்டு - அகற்றும் பணியைச் செய்து.

164.பொழிப்புரை : பொருந்திய பெருமையுடைய நாவரசர்,

ஞாலந் திகழ்திரு மறையின் பெருகொலி

நலமார் முனிவர்கள் துதியோடும்

ஓலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுரம்

உறமெய் கொடுதொழுதுள்புக்கார். 164

1429. வளர்பொற் கனமணி திருமா எிகையினை

வலம்வந் தலமரும் வரைநில்லா

அளவிற் பெருகிய ஆர்வத் திடையெழும்

அன்பின் கடல்நிறை உடலெங்கும்

புளகச் செறிநிறை விரவத் திருமலி

பொற்கோ புரமது புகுவார்முன்

களனிற் பொலிவிடம் உடையார் நடநவில்

கனகப் பொதுஎதிர் கண்ணுற்றார். 165

மேலே வானவெளியிடம் எங்கும் நிறையும் கொடிகளுடே, பரவும் வெம்மையான கதிரவனின் கதிர்கள் நுழைவதற்கு அரிதான அழகு பெருகிய திருவீதியை முறையாகப் பணிந்து, உலகில் விளங்கும் திருமறைகளின் பெருகிய ஒலியானது நன்மையுடைய முனிவர் செய்யும் போற்றியுரைகளுடன் பெருகிய எழுநிலை மேலைக் கோபுரத்தையும், நிலம் உற வணங்கித் தொழுது உள்ளே புகுந்தனர்.

குறிப்புரை : 'வெயில் நுழைபு அறியாக் குயில் நுழை பொதும்பர்' (பெரும்பாண்.-374) என்றாற் போல, இங்கு வெயில் நுழைவு அறியா கொடி நுடங்கும் வீதிகளைக் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர்.

165.பொழிப்புரை : அழகு வளர்கின்ற பொன்மாளிகையை வலமாக வந்து, வருத்தம் தருவதும் ஓரெல்லைக்குட்படாது பெருகியதுமான ஆர்வத்திடை எழுகின்ற அன்பான கடல் நிறைந்த மேனி முழுதும் மயிர்ப்புளகம் மிகுந்து கலக்க, திருமிகுந்த பொன்வயத்ததாய கோபுரத்தில் உள்ளே புகும் நாயனார், கழுத்தில் விளங்கும் நஞ்சையுடைய கூத்தப் பெருமான் நடமாடுகின்ற பொன்னம்பலத்தை எதிரே கண்டார்.

குறிப்புரை : தாம் விரும்பும் பொருள்கள் கிடைக்கத் தாழ்க்கினும், கிடையாதொழியினும் வருத்தம் நேர்தலின் 'அலமரும் .. ஆர்வம்' என்றார்.

1430. நீடுந் திருவுடன் நிகழும் பெருகொளி
 நிறைஅம் பலம்நினை வுறநேரே
 கூடும் படிவரும் அன்பால் இன்புறு
 குணமுன் பெறவரு நிலைகூடத்
 தேடும் பிரமனும் மாலுந் தேவரும்
 முதலாம் யோனிகள் தெளிவொன்றா
 ஆடுங் கழல்புரி அமுதத் திருநடம்
 ஆரா வகைதொழு தார்கின்றார். 168
1431. கையுந் தலைமிசை புனைஅஞ் சலியன
 கண்ணும் பொழிமழை ஒழியாதே
 பெய்யுந் தகையன கரணங் களுமுடன்
 உருகும் பரிவின பேறெய்தும்
 மெய்யுந் தரைமிசை விழுமுன் பெழுதரும்
 மின்தாழ் சடையொடு நின்றாடும்
 ஐயன் திருநடம் எதிர்கும் பிடுமவர்
 ஆர்வம் பெருகுதல் அளவின்றால். 167

166.பொழிப்புரை : நிலைபெறும் வீடுபேறான திருவுடன் பொருந்தியுள்ள மேன்மேலும் வளர்கின்ற ஞான ஒளி நிறையும் அம்பலமானது, முன்னம் தம் மனத்தில் பொருந்தியிருந்தவாறே எதிரிலும் கூடுமாறு வரும் அன்பால் இன்பம் பொருந்தும் குணச்சிறப்பு மிகும் நிலை கைகூடியதால், தேடுகின்ற அயனும் மாலும் முதலிய தேவர்களும், பிறவிகள் இடனாக வரும் ஏனைய உயிர்களும் தெளிய இயலாத, ஆடும் திருவடியால் நிகழ்த்தும் அமுதமான கூத்தை ஆசை நிறைவு பெறாத வகையில், தொழுது துய்க்கலாயினர்.

167.பொழிப்புரை : அவருடைய கைகளும் தலையின்மீது அஞ்சலியாகக் குவிந்தன. கண்களும் இடைவிடாமல் பொழியும் மழைபோல் நீரைப் பொழிவனவாயின. மனம் முதலிய அகக் கருவிகளும் உடன் உருகும் அன்பினையுடையவாயின. பேறு பெறும் திருமேனியும் நிலத்தின் மீது விழுமுன்னரே எழுதரும். மின்போல் தாழ்ந்து விளங்கும் சடையுடன், நின்று ஆடுகின்ற இறைவரின் திருக்கூத்தை அவர் கும்பிடும் ஆர்வம் இவ்வாறு பெருகும் நிலையில் அளவிடற் கரிதாயது.

திருப்பதிகம் அருளல்

1432. இத்தன் மையர்பல முறையுந் தொழுதெழ
என்றெய் தினையென மன்றாடும்
அத்தன் திருவருள் பொழியுங் கருணையின்
அருள்பெற் றிடவரும் ஆனந்தம்
மெய்த்தன் மையினில் விருத்தத் திருமொழி
பாடிப் பின்னையும் மேன்மேலும்
சித்தம் பெருகிய பரிவால் இன்புறு
திருநே ரிசைமொழி பகர்கின்றார். 168

குறிப்புரை : பத்திமை மீதூர்வால் எழும் மெய்ப்பாடுகளை இத் திருப்பாடல் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது.

168.பொழிப்புரை : இத்தகைய தன்மையுடையவராய், நாவரசர், பல முறையும் தொழுது எழலும், 'என்று வந்தாய்?' எனும் குறிப்புடன் பேரவையில் நடமாடும் அத்தனாரின் திருவருள் பொழிகின்ற கருணையால் அருளைப் பெறுமாறு வரும் ஆனந்தமான உண்மைப் பாட்டினால் திருவிருத்தத் திருமொழியைப் பாடி, பின்னரும் மேன் மேலும் சித்தத்தினுள்ளே பெருகி வளரும் அன்பு மிகுதியால் இன்பம் அடையும் திருநேரிசைத் திருப்பதிகத்தையும் அருளிச் செய்வராய்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய திருவிருத்தப் பதிகம் 'கருநட்ட கண்டனை' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமாகும். (தி.4 ப.81) இப் பதிகத்தில் வரும் இரண்டாவது பாடல், 'என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான் தன் திருக்குறிப்பே' என நிறைவு பெறுகிறது. இதுவே ஆசிரியர் திருவுள்ளத்தில் 'என்றெய்தினை' எனும் குறிப்புப்படக் கூற ஏதுவாயிற்று;

இதனையடுத்துப் பாடிய திருப்பதிகம், 'பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்' (தி.4 ப.23) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைத் திருப்பதிகமாகும். இத்திருப்பதிகத்தில் வரும் 'அத்தா உன் ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறே' எனும் கருத்தமைவு, என்று வந்தாய்? எனப் பெருமான் வினவியதற்கு விடையாக அமைந்துள்ளமை அறியத் தக்கது.

இதனை ஆசிரியர் அடுத்த திருப்பாடலில் எடுத்துப் மொழி கின்றார்.

1433. பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்

என்றுமுன் னெடுத்துப் பண்ணால்
அத்தாஉன் ஆடல் காண்பான்
அடியனேன் வந்த வாறென்
றித்திறம் போற்றி நின்றே
இன்தமிழ் மாலை பாடிக்
கைத்திருத் தொண்டு செய்யுங்
காதலிற் பணிந்து போந்தார்.

169

1434. நீடிய மணியின் சோதி

நிறைதிரு முன்றின் மாடும்
ஆடுயர் கொடிகூழ் பொற்றோர்
அணிதிரு வீதி யுள்ளுங்
கூடிய பணிகள் செய்து
கும்பிடுந் தொழில ராகிப்
பாடிய புனித வாக்கின்
பணிகளும் பயிலச் செய்வார்.

170

169.பொழிப்புரை : 'பத்தனாய்ப்பாட மாட்டேன்' என முன்னம் தொடங்கிப் பண்ணிசை பொருந்த 'அத்தா உன்ஆடல் காண்பான் அடியனேன் வந்தவாறு' என்று முடியும் ஈற்றினை உடையதான பதிகம் முதலானவற்றை இத்திறத்தில் போற்றி நின்றே இனிய தமிழ் மாலையைப் பாடிக் கைத்தொண்டு செய்கின்ற ஆசையால் வெளியே வந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

170.பொழிப்புரை : மணிகளின் ஒளி நிறைந்த திருமுன்றிலின் பக்கத்திலும், ஆடுகின்ற உயர்ந்த கொடிகள் சூழ்ந்த அழகிய தேர் ஓடும் அழகிய வீதிகளினுள்ளும், பொருந்திய திருப்பணிகள் செய்து, கும்பிடும் தொழிலை உடையவராகிப் பாடும் தூய திருவாக்காகிய பணிகளும் செய்வாராயினார்.

1435. அருட்பெரு மகிழ்ச்சி பொங்க

அன்னம்பா லிக்கும் என்னும்

திருக்குறுந் தொகைகள் பாடித்

திருவுழ வாரங் கொண்டு

பெருத்தெழு காத லோடும்

பெருந்திருத் தொண்டு செய்து

விருப்பறு மேனி கண்ணீர்

வெண்ணீற்று வண்டல் ஆட.

171

திருக்கழிப்பாலை

1436. மேவிய பணிகள் செய்து

விளங்குநாள் வேட்க எத்துச்

சேவியர் கொடியார் தம்மைச்

சென்றுமுன் வணங்கிப் பாடிக்

171. பொழிப்புரை : கூத்தப் பெருமானின் அருளைப் பெற்றதால் உண்டான பெருமகிழ்ச்சி மேன்மேலும் பெருக, 'அன்னம் பாலிக்கும்' எனத் தொடங்குகின்ற திருக்குறுந்தொகைப் பதிகத்தைப் பாடிப், பெருகி எழுகின்ற அன்போடு பெரிய தொண்டைச் செய்து, விருப்பமுடைய மேனியில் வடியும் கண்ணீரால் கரைந்த திருவெண்ணீர் றாலாகிய வண்டல் பொருந்த,

குறிப்புரை : இங்குக் குறிக்கப்பெற்ற 'அன்னம் பாலிக்கும்' (தி.5 ப.1) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைப்பதிகம் திரு உழுவாரப் பணி செய்து கொண்டிருந்த பொழுது பாடியதாகும். இன்று மாகேசுவர வழிபாட்டில் பாடப் பெற்றுவருகின்றது. அன்னம் - சோறு; வீடுபேறு மாம்: 'பாதகமே சோறு பற்றின வா தோணோக்கம்' (தி.8 ப.15 பா.7) எனவரும் திருவாசகமும் காண்க. 'திருக்குறுந்தொகைகள் பாடி' என்ற பன்மையால், பல திருக்குறுந்தொகைப் பதிகங்கள் பாடியிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது, எனினும் இப்பொழுது பாடிய இக்குறுந் தொகைப் பதிகமும், பின்னர்ப் பாடவுள்ள (தி.5 ப.2) திருக்குறுந் தொகைப் பதிகம் ஒன்றும் ஆக, இருபதிகங்களுமே இதுபொழுது கிடைத்துள்ளன.

172.பொழிப்புரை : திருநாவுக்கரசர் இவ்வாறு தமக்குப் பொருத்தமான பணிகளைச் செய்து வந்த நாள்களில், 'திருவேட

காவியங் கண்டர் மன்னுந்

திருக்கழிப் பாலை தன்னில்

நாவினுக் கரசர் சென்று

நண்ணினார் மண்ணோர் வாழ.

172

வேறு

1437. சினவிடை ஏறுகைத்தேறும் மணவாள

நம்பிகழல் சென்று தாழ்ந்து

வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந்

தானவனே என்கின் றாள்ளன்

றனையதிருப் பதிகமுடன் அன்புறுவண்

டமிழ்பாடி அங்கு வைகி

நினைவரியார் தமைப்போற்றி நீடுதிருப்

புலியுரை நினைந்து மீள்வார்.

173

களத்தில்' எழுந்தருளியிருப்பவரும், உயரிய ஆனேற்றுக் கொடியை உடையவருமான இறைவரைத் திருமுன் சென்று வணங்கிப்பாடி, நீலமலர் போன்ற நிறமுடைய, அழகிய கழுத்தினையுடைய பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கழிப்பாலைக்கு, மண்ணுலகத்தவர் வாழும் பொருட்டுச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருவேட்களத் திருக்குறுந்தொகையில் (தி.5 ப.42 பா.1) 'என்று மின்பந் தழைக்கவி ருக்கலாம்' எனக் கூறியவர். திருக்கழிப்பாலைப் பதிகத்தில் 'துஞ்சும் போதும் துணையெனலாகுமே' (தி.5 ப.40 பா.10) என்று அருளுமாற்றான் அதனை வலியுறுத்துகின்றார்.

173.பொழிப்புரை : சினத்தையுடைய ஆனேற்றை ஊர்கின்ற மணக்கோலத்துடன் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, அழகிய பவளம் போன்ற வாயைத் திறந்து 'வானவர் களுக்குத் தானவன் ஆகியவரே என்று கூறுகின்றார்' என்று அத்தன்மையுடைய திருப்பதிகத்துடனே, அன்பு பொருந்திய வளம் மிக்க தமிழ் மாலைகளைப் பாடி அப்பதியில் தங்கி, நினைதற்கரிய சிவபெருமானைப் போற்றிச் செல்வம் நிலைபெறும் புலியுரை நினைந்து திரும்புவராகி.

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய பதிகங்களில் முன்னையது, 'வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்கும் தானவனே என்கின்றாளால்' (தி.4 ப.6) எனத்தொடங்கும் காந்தாரப் பண்ணிலமைந்த பதிகமாகும். இது

1438. மனைப்படப்பிற் கடற்கொழுந்து வளைசொரியுங்

கழிப்பாலை மருங்கு நீங்கி

நனைச்சினைமென் குளிர்ஞாழற் பொழிலூடு

வழிக்கொண்டு நண்ணும் போதில்

நினைப்பவர்தம் மனங்கோயில் கொண்டருளும்

அம்பலத்து நிருத்த னாரைத்

தினைத்தனையாம் பொழுதுமறந் துய்வனோ

எனப்பாடித் தில்லை சார்ந்தார்.

174

முதலாக அன்புறு வண்தமிழ் மாலை பாடி, எனவே பலபதிகங்கள் பாடியிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது. இன்று கிடைத்துள்ள பதிகங்கள், இப்பதிகத்தோடு (1) ஐந்தாம். அவை (2) வண்ணமும் வடிவும் - திருக்குறுந்தொகை (தி.5 ப.40). (3) நங்கையைப்பாகம் - திருநேரிசை (தி.4 ப.30). (4) நெய்தற்குருகு - திருவிருத்தம் (தி.6 ப.106). (5) ஊனுடுத்தி - திருத்தாண்டகம் (தி.6 ப.12).

174. பொழிப்புரை : இல்லங்களின் முற்றங்களில் எல்லாம் கடலின் அலைகள் சங்குகளைக் கொணர்ந்து சேர்க்கின்ற திருக்கழிப் பாலையினை நீங்கி, அரும்புகளையுடைய கொம்புகளுடன் கூடிய குளிர்ந்த புன்னைமரங்கள் அடர்ந்த சோலைகளின் வழியாய்ச் சென்று சேர்கின்ற போதில், நினைப்பவர்தம் மனத்தையே கோயிலாகக் கொண்ட கூத்தப் பெருமானைச் சிறுபொழுதும் மறந்தால் நான் உய்வனோ (தி.5 ப.2 பா.1) எனும் கருத்தையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியவாறே திருத்தில்லையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருக்கழிப்பாலையிலிருந்து தில்லைக்கு வரும் இடைவெளியில் பாடப் பெற்ற திருப்பதிகம்,

பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்

நினைப்ப வர்மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்

அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்

தினைத்தனைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ. (தி.5 ப.2 பா.1)

எனவரும் முதற்பாடலையுடைய திருக்குறுந்தொகைத் திருப்பதிகமாகும். இத்திருப்பாடலின் 2,4 ஆம் அடிகளை இயைத்துக் காணக் கருத்துரையாக அஃது அமையும். ஆசிரியர் சேக்கிழார். இவ்வகையிலமைந்த கருத்தை இப்பாடலில் குறித்துச் சென்றுள்ளமை எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

1439. அரியாணை என்றெடுத்தே அடியவருக்
 கெளரியாணை அவர்தஞ் சிந்தை
 பிரியாத பெரியதிருத் தாண்டகச்செந்
 தமிழ்பாடிப் பிறங்கு சோதி
 விரியாநின் றெவ்வுலகும் விளங்கியபொன்
 அம்பலத்து மேவி ஆடல்
 புரியாநின் றவர்தம்மைப் பணிந்துதமி
 ழாற்பின்னும் போற்றல் செய்வார். 175
1440. செஞ்சடைக் கற்றைமுற்றத் திளநிலா
 எறிக்குமெனுஞ் சிறந்த வாய்மை
 அஞ்சொல்வளத் தமிழ்மாலை அதிசயமாம்
 படிபாடி அன்பு சூழ்ந்த

175.பொழிப்புரை : 'அரியாணை' எனத் தொடங்கி, அடியவர்க்கு எளியவரான சிவபெருமானை, அவ்வடியவர் உள்ளத்தினின்றும் பிரியாத பெருமானை எனும் கருத்தமைந்த பெரிய திருத்தாண்டகமான செந்தமிழ்ப் பதிகத்தைப் பாடி, விளங்கும் ஒளி மிகுதியால் எவ்வுலகங்களிலும் நிறைவாக விளங்கும் பொன்னம்பலத்தில் பொருந்திக்கூத்தாடுகின்ற இறைவரை வணங்கித் தமிழ்ப் பதிகங்களினால் மேலும் போற்றுவாராய்,

குறிப்புரை : 'அரியாணை அந்தணர்தம் சிந்தையாணை' எனத் தொடங்கும் இப்பதிகம் பெரியதிருத்தாண்டகம் (தி.6 ப.1) ஆகும். அந்தணர் என்பார் அழகிய தட்பத்தையுடைய அடியவரேயாதலின், 'அடியவருக்கு எளியாணை அவர்தம் சிந்தை பிரியாத' எனக் கருத்தமைதி கண்டார். அந்தணர் என்பதோடு ஈரநெஞ்சினர்(தி.12 சரு.1-4 பா.9) எனும் தொடரை இயைப்புடுத்திக் காண்க.

176.பொழிப்புரை : 'செஞ்சடைக்கற்றை முற்றத்திள நிலாளறிக்கும்' எனத் தொடங்கும் சிறப்புடைய வாய்மைச் சொற்களால் ஆய தமிழ்ப் பதிகத்தை வியப்புறுமாறு பாடி, அன்பு கெழுமிய மனம் கரைந்து உருகப்பெய்யும் மழை போன்ற நீர் பொழிகின்ற இரண்டு திருக்கண்களும், சிவபெருமானை வணங்கும் பதிகச் சொல் நிறைந்த

நெஞ்சருகப் பொழிபுனல்வார் கண்ணிணையும்
 பரவியசொல் நிறைந்த வாயும்
 தஞ்செயலியன் ஒழியாத திருப்பணியும்
 மாறாது சாரும் நாளில்.

176

காழிப் பிள்ளையாரைப் பற்றிக் கேட்டல்

1441. கடையுதத்தில் ஆழியின்மேல் மிதந்ததிருக்
 கழுமலத்தின் இருந்த செங்கண்
 விடையுதைத்தார் திருவருளால் வெற்பரையன்
 பாவைதிரு முலைப்பா லோடும்
 அடையநிறை சிவம்பெருக வளர்ஞானங்
 குழைத்தூட்ட அமுது செய்த
 உடையமறைப் பிள்ளையார் திருவார்த்தை
 அடியார்கள் உரைப்பக் கேட்டார்.

177

திருவாயும், தம் செயலில் நீங்காத திரு உழவாரத் திருப்பணியும் கொண்டு
 மாறாமல் செய்து வரும் நாள்களில்.

குறிப்புரை : 'செஞ்சடைக் கற்றை' எனத் தொடங்கும்
 திருநேரிசைத் திருப்பதிகத்தில், பாடல் தொறும் பெருமானின் ஆடற்
 சிறப்பை வியந்து பாடிய அப்பர் பெருமான் திருக்கடைக்காப்பில்,

“மதியந்தோய் தில்லை தன்னுள் மல்குசிற் றம்பலத்தே
 அதிசயம் போல நின்று வனலெரி யாடு மாறே.”

(தி.4 ப.22 பா.1)

எனக் கூறி நிறைவு செய்கின்றார். இதனையுளங் கொண்டே ஆசிரியர்
 சேக்கிழார், 'அஞ் சொல் வளத் தமிழ்மாலை அதிசயமாம்படி பாடி'
 என்றருளிச் செய்கின்றார். இப்பதியில் இருந்தருளிய பொழுது பாடிய
 பதிகங்கள் மேலும் இரண்டுள்ளன. 1) 'பாளையுடை' (தி.4 ப.80 பா.1)
 எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம், 2) 'மங்குல் மதிதவழும்' (தி.6 ப.2 பா.1)
 எனத் தொடங்கும் புக்க திருத்தாண்டகம்.

177.பொழிப்புரை : ஊழி முடிவில் பொங்கி எழும் கடல்
 வெள்ளத்தில் மிதந்த திருக்கழுமலத்தில் (சீகாழியில்) வீற்றிருக்கின்ற
 ஆனேற்றை ஊர்தியாய்க் கொண்ட தோணியப்பரின் திருவருளால்,
 மலையரசனின் மகளாரான உமையம்மையார், திருமுலைப்பாலுடனே

1442. ஆழிவிடம் உண்டவரை அம்மைதிரு

முலைஅமுதம் உண்ட போதே

ஏழிசைவண் டமிழ்மாலை இவன்எம்மான்

எனக்காட்டி இயம்ப வல்ல

காழிவரும் பெருந்தகைசீர் கேட்டலுமே

அதிசயமாங் காதல் கூர

வாழியவர் மலர்க்கழல்கள் வணங்குதற்கு

மனத்தெழுந்த விருப்பு வாய்ப்ப.

178

திருநாரையூர்

1443. அப்பொழுதே அம்பலத்துள் ஆடுகின்ற

கழல்வணங்கி அருள்முன் பெற்றுப்

பொய்ப்பிறவிப் பிணியோட்டுந் திருவீதி

புரண்டுவலங் கொண்டு போந்தே

நிறைகின்ற சிவம் பெருகுமாறு வளர்கின்ற ஞானத்தையும் குழைத்து
உண்ட, அதை உண்டருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாரின் வரலாற்றை
அடியவர் உரைப்பக் கேட்டார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

178.பொழிப்புரை : திருநிலைநாயகி அம்மையாரின்
திருமுலைப் பாலமுதத்தை ஞானத்துடன் உண்ட அப்பொழுதே, ஏழிசை
பொருந்தும் வளமான தமிழ் மாலையால் கடலில் தோன்றிய நஞ்சை
உண்டருளிய சிவபெருமானை 'எமது பெம்மான் இவன்' எனச் சுட்டிக்
காட்டிப் பாடியருள வல்ல, சீகாழியில் தோன்றியருளிய
பெருந்தகையாளரான ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் சிறப்புகளைக்
கேட்டவுடனே, வியத்தகு உணர்வுடன் கூடிய காதலால், வாழ்வு அளிக்கும்
அவருடைய மலர் போன்ற திருவடிகளை வணங்குதற்குத் தம்
உள்ளத்தில் எழுந்த விருப்பம் பொருந்த,

179.பொழிப்புரை : அதுபொழுதே பொன்னம்பலத்தில்
கூத்தாடும் இறைவரின் திருவடியை வணங்கி அருளைப் பெற்றுக்
கொண்டு, பொய்யான இப்பிறவி நோயைப் போக்கும் இயல்பு கொண்ட
தில்லையின் வீதியை நிலம் பொருந்தப் புரண்டு வலமாக வந்து, பின்

எப்புவனங் களும்நிறைந்த திருப்பதியின்
எல்லையினை இறைஞ்சி ஏத்திச்
செப்பரிய பெருமையினார் திருநாரை
யூர்பணிந்து பாடிச் செல்வார்.

179

திருப்புகலி சேறல்

1444. தொண்டர்குழாம் புடைசூழத் தொழுதகரத்
தொடுநீறு துதைந்த கோலங்
கண்டவர்தம் மனங்கசிந்து கரைந்துருகுங்
கருணைபுறம் பொழிந்து காட்டத்
தெண்டிரைவாய்க் கல்மிதப்பில் உகைத்தேறுந்
திருநாவுக் கரசர் தாமும்
வண்டமிழால் எழுதுமறை மொழிந்தபிரான்
திருப்புகலி மருங்கு சார்ந்தார்.

180

எவ்வுலகங்களிலும் நிறைவுடைய அப்பதியினது எல்லையை வணங்கிப் போற்றிச், சொல்வதற்கரிய பெருமையுடைய சிவபெருமானின் திருநாரையுரைப் போய்ப் பணிந்து பாடி மேலே செல்வராய்.

குறிப்புரை : இது பொழுது திருநாரையூரில் பாடியருளிய பதிகங்கள் இரண்டாம். (1) 'வீறுதானுடை' (தி.5 ப.54) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகம். (2) 'சொல்லாணைப் பொருளாணை' (தி.6 ப.74) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம். இத்திருப்பதியிலிருந்து சீகாழிக்குச் செல்லும் பொழுது இடையில் திருஓமாம்புலியூர், கடம்பூர் ஆகிய திருப்பதிகங்களுக்கும் சென்றிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது. இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள் மூன்றாம்: 1. திரு ஓமாம்புலியூர்த் திருப்பதிகம்: 'ஆராரும் மூவிலை வேல்' - திருத் தாண்டகம் (தி.6 ப.88). 2. கடம்பூர்த் திருப்பதிகங்கள்: அ) 'தளரும் கோளரவ' - திருக்குறுந்தொகை (தி.5 ப.19) ஆ) 'ஒருவராய்' - திருக்குறுந் தொகை (தி.5 ப.20).

180.பொழிப்புரை : அடியவர் கூட்டம் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, வணங்கும் கைகளுடன், திருநீற்றால் நிறைவுற்ற திருக்கோலமானது கண்டவரின் உள்ளங்களையெல்லாம் கரைந்து உருகுமாறு அருள் பொழிந்திட, தெளிவான அலைகளையுடைய கடலில் கல்லையே

பிள்ளையார் எதிர் கொள்ளல்

1445. நீண்டவரை வில்லியார் வெஞ்சூலை

மடுத்தருளி நேரே முன்னாள்

ஆண்டஅர செழுந்தருளக் கேட்டருளி

ஆளுடைய பிள்ளை யாருங்

காண்தகைய பெருவிருப்புக் கைம்மிக்க

திருவுள்ளக் கருத்தி னோடு

மூண்டஅருள் மனத்தன்பர் புடைசூழ

எழுந்தருளி முன்னே வந்தார்.

181.

அப்பர் என அழைக்கப்பெறல்

1446. தொழுதணைவற் றாண்டஅர சன்புருகத்

தொண்டர் குழாத் திடையே சென்று

பழுதில்பெருங் காதலுடன் அடிபணியப்

பணிந்தவர்தங் கரங்கள் பற்றி

மிதவையாகக் கொண்டு ஊர்ந்து கரை ஏறிய நாவுக்கரசர் பெருமா னும், வளம் பொருந்திய தமிழால் எழுதப் பெறும் தமிழ் மறையைக் கூறியருளிய திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் சீகாழிப் பதியின் அருகில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : வண்டமிழால் எழுதும் மறை எனவே, வடமொழி மறை எழுதாக் கிளவி என்பது பெறுதும். 'எல்லையிலா மறைமுதல் மெய்யுடன் எடுத்த எழுதும் மறை மல்லல்நெடுந் தமிழால் இம் மாநிலத்தோர்க்கு உரை சிறப்ப' என்பர் பின்னும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

181. பொழிப்புரை : நீண்ட மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமான் கொடிய சூலைநோயைத் தந்தருளி நேரே ஆண்டருளிய நாவுக்கரசர் வருகின்றார் என்ற செய்தியைக் கேட்டருளிய ஞானசம்பந்தரும், அவரைக் காண்டற்குப் பெருவிருப்பு மீதார, அருள் கொண்ட மனமுடைய அடியார்கள் பலரும் சூழ்ந்து வர, எழுந்தருளி அவர் முன்னர் வந்தார்.

182. பொழிப்புரை : நாவரசரும் தொழுதவாறே அவரையடைந்து,

எழுதரிய மலர்க்கையால் எடுத்திறைஞ்சி
விடையின்மேல் வருவார் தம்மை
அழுதழைத்துக் கொண்டவர்தாம் அப்பரே
எனஅவரும் அடியேன் என்றார். 182

1447. அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தமுதஞா
னங்கொடுப்ப அழகை தீர்ந்த
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக்
கரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி
எம்பெருமக் களும்இயைந்த கூட்டத்தில்
அரனடியார் இன்பம் எய்தி
உம்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகும்
ஒலிநிறைத்தார் உலகம் எல்லாம். 183

கூழ்ந்து நிற்கும் தொண்டர் கூட்டத்தின் இடையே சென்று, அன்பின் மிகுதியால் உள்ளம் உருக, குற்றம் இல்லாத மீதுர்ந்த காதலுடன் காழிப் பிள்ளையாரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க, அங்ஙனம் விழுந்து வணங்கிய அவர்தம் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு, எழுதற்கு அரிய மலர் போன்ற தம் திருக்கைகளால் எடுத்து, அவரைத் தாழும் வணங்கியவராய், ஆனேற்றை ஊர்தியாகவுடைய சிவபெருமானை அழுது அழைத்துத் தம்முன் வெளிப்பட்டு வரக்கண்ட ஞானசம்பந்தரும், 'அப்பரே!' என்று கூறிட அவரும் 'அடியேன்!' என்றார்.

குறிப்புரை : 'கருத்திற் பரவு மெய்க்காதல் தொண்டர் திருவேடம் நேரே தோன்றியது என்று தொழுதே, அண்டரும் போற்ற அணைந்து அங்கு அரசும் எதிர்வந்திறைஞ்சி' என ஞானசம்பந்தர் புராணத்து (தி.12 பு.28 ப. 271) வருதலின், வந்து கொண்டிருந்த நாவரசரைப் பிள்ளையார் முன் தொழு, அரசும் எதிர் தொழு அவரைத்தம் திருக் கரங்களால் எடுத்துத் தழுவி 'எம் அப்பரே' என்று மனம் நெகிழ்ந்து போற்றி மகிழ்வாராயினர்.

183.பொழிப்புரை : உமையம்மையார் செம்பொன் கிண்ணத்தில் ஞான அமுதத்தை ஊட்ட, அதனால் அழகை நீங்கிய பவளம் போலும் திருவாயினையுடைய ஞானசம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் ஆகிய பெருஞ்சிறப்புடைய எம் இரு பெருமக்களும் சேர்ந்த இத்திருக் கூட்டத்தைக் காணும் பேற்றைப் பெற்றதால், சிவனடியார்கள் இன்பம் அடைந்து, தேவர்களும் போற்றி வழிபடுமாறு உலகம் எல்லாம் சிவத்தைப் பெருகுவிக்கும் 'அரகர' என்ற ஒலியை நிறைத்தனர்.

இருவர்தம் மகிழ்ச்சி

1448. பிள்ளையார் கழல்வணங்கப் பெற்றேன்என்

றரசுவப்பப் பெருகு ஞான

வள்ளலார் வாகீசர் தமைவணங்கப்

பெற்றதற்கு மகிழ்ச்சி பொங்க

உள்ளநிறை காதலினால் ஒருவர்ஒரு

விற்கலந்த உண்மை யோடும்

வெள்ளநீர்த் திருத்தோணி வீற்றிருந்தார்

கழல் வணங்கும் விருப்பின் மிக்கார். 184

திருக்கோயிலுக்குச் செல்லுதல்

வேறு

1449. அருட்பெருகு தனிக்கடலும் உலகுக் கெல்லாம்

அன்புசெறி கடலுமாம் எனவும் ஓங்கும்

பொருட்சமய முதற்சைவ நெறிதான் பெற்ற

புண்ணியக்கண் ணிரண்டெனவும் புவனம் உய்ய

இருட்கடுவுண் டவர்அருளும் உலகம் எல்லாம்

ஈன்றாள்தன் திருவருளும் எனவும் கூடித்

தெருட்கலைஞா னக்கன்றும் அரசும் சென்று

செஞ்சடைவா னவர்கோயில் சேர்ந்தார் அன்றே. 185

184.பொழிப்புரை : 'ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருவடிகளை வணங்கும் பேற்றைப் பெற்றேன்' என்று திருநாவுக்கரசு நாயனார் மகிழ்ச்சியடைய, திருநாவுக்கரசு நாயனாரை வணங்கப் பெற்றதால் பெருகும் பெருமகிழ்ச்சியை ஞான வள்ளலார் ஆகிய பிள்ளையார் அடைய, உள்ளத்தில் நிறைந்த ஆசையுடன் ஒருவர் மற்றொருவர் உள்ளத்திற் கலந்த உண்மை நிலையோடும், வெள்ளப் பெருக்கில் மிதந்த திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் இறைவரின் கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்கும் விருப்பம் மிக்கவராகி,

185.பொழிப்புரை : 'அருளால் பெருகி நிற்கும் ஒப்பில்லாத கடலும், உலகனைத்தும் அன்பினால் நிறைவதொரு கடலும், சேர்ந்தன போலவும், உயர்ந்து விளங்கும் பொருண்மையமைந்த சமயங்களில் முதன்மை பெற்று நிற்கும் சைவ நன்னெறியானது பெற்ற புண்ணியக் கண்கள் இரண்டு எனவும், உலகம் உய்தற்காகக் கரிய நஞ்சினை யுண்ட

1450. பண்பயில்வண் டறைசோலை சூழங் காழிப்

பரமர்திருக் கோபுரத்தைப் பணிந்துள் புக்கு
விண்பணிய ஓங்குபெரு விமானந் தன்னை

வலங்கொண்டு தொழுதுவிழுந் தெழுந்த எல்லைச்

சிவபெருமானது திருவருளும், உலகனைத்தையும் ஈன்ற அன்னையாரது திருவருளும் ஒருங்கிருந்தாற் போலவும், விளங்கிய உயிர்கள் தெளிவடைதற்கேதுவாய கலைஞானத்தையும் அதன் பயனாய சிவஞானத்தையும் ஒருங்கு பெற்ற பிள்ளையாரும், அரசும், பிள்ளையார் இருந்தருளிய திருமானிகையினின்றும் புறப்பட்டுச் சிவந்த சடையினையுடைய தேவர் தலைவராய சிவபெருமானின் திருக்கோயிலை அடைந்தார்கள்.

குறிப்புரை : அருட்கடல் - பிள்ளையார், அன்புக்கடல் - நாவரசர், அருள் என்னும் அன்பு ஈன் குழவி என்பதால் அன்பு தாயாகும்; அருள் அதன் குழந்தையாகும். பிள்ளையார் அரசரை ஈண்டு அப்பரே என்றழைத்தற்கேற்ப அரசர் பிள்ளையாரைப் பிள்ளாய் எனப் (தி.12 பு.28 பா.616) பின்னர் அழைக்க இருப்பதும் நினைவு கூர்தல் தக்கதாம். ஆதலின் ஈண்டு அவ்விருவரையும் அருட் கடல் என்றும் அன்புக் கடல் என்றும் அழைத்தார். அடுத்துப் புண்ணியக் கண் இரண்டு என்றார். 'காகத்திரு கண்ணிற்கு ஒன்றே மணி கலந்தாங்கு' (தி.8 திருக்கோவையார், 71) என்பதால் காண்டலில் இரு கண்களும் ஒரு நோக்குடையவாகும். பெருமானைக் கண்டு மகிழ்தலிலும், சைவ நன்னெறியைக் காத்தலிலும் இருவரும் ஒரு நோக்கினராதலை அவரவர்தம் வரலாற்றால் அறியத்தகும். அடுத்து, இருட்கடுவுண்டவர் அருளும் உலகம் எல்லாம் ஈன்றாள் தன் திருவருளும் எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இறைவி இறைவனின் வேறல்லள். 'அருளது சத்தியாகும் அரன் தனக்கு' (சித்தியார், சு.5 பா.9) என்னும் ஞான நூலும் ஆதலின் பிள்ளையாரும் நாவரசரும் மெய்வடிவில் வேறாகத் தோன்றினும், உணர்வில் ஒன்றாவர் என்பது பெறப்படும். 'இருவரே மெய்வடிவில் ஏந்திழை நல்லார் ஒருவரே தம்மில் உயிர்' என வருவதும் காண்க. இவ்வாற்றான் இம்மூவகை உவமைகளும், உள்ள நிறைகாதலினால் ஒருவர் ஒருவரிற் கலந்து நிற்கும் உண்மையை விளக்கி நிற்பனவாதல் அறியலாம். வரலாற்றில் இவர்கள் இருவரும் மும்முறை கூடுதற்கு ஏற்ப, மூவகை உவமைகள் அமைந்திருப்பதும் அறிந்து மகிழ்தற்குரியதாம்.

186.பொழிப்புரை : இசை பாடுகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த சீகாழியில் இறைவரின் திருக்கோபுரத்தை வணங்கி,

சண்பைவரு பிள்ளையார் அப்பர் உங்கள்
 தம்பிரா னாரைநீர் பாடீர் என்னக்
 கண்பயிலும் புனல்பொழிய அரசும் வாய்மைக்
 கலைபயிலும் மொழிபொழியக் கசிந்து பாடி. 136

பலநாள் வைகுதல்

1451. பெரியபெரு மாட்டியுடன் தோணி மீது
 பேணிவீற் றிருந்தருளும் பிரான்முன் நின்று
 பரிவுறுசெந் தமிழ்மாலை பத்தி யோடும்
 பார்கொண்டு மூடியெனும் பதிகம் போற்றி
 அரியவகை புறம்போந்து பிள்ளை யார்தம்
 திருமடத்தில் எழுந்தருளி அமுது செய்து
 மருவியநண் புறுகேண்மை அற்றை நாள்போல்
 வளர்ந்தோங்க உடன்பலநாள் வைகும் நாளில்.

உள்ளே புகுந்து, வானமும் பணியத் தக்கவாறு உயர்ந்து விளங்கும் விமானத்தை வலமாக வந்து வணங்கிக் கீழே விழுந்து எழுந்தபோது, சீகாழிப்பதியில் தோன்றிய ஆளுடைய பிள்ளையார் 'அப்பரே! நீவிர் உங்கள் தம்பிரானரைப் பாடுங்கள்' என்று கூற நாவுக்கரசரும் பெருகிய நீர் கண்களில் பொழிய, மெய்ப்பொருளாய திருவருள் நலம் பொருந்திட, மெய்த்திரு மொழிகளை உள்ளம் உருகப் பாடி.

137.பொழிப்புரை : உமையம்மையாருடன் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்கும் தோணியப்பரின் திருமுன்பு நின்று, அன்புகூரும் செந்தமிழ் மாலையாகப் பத்திமை மிகப் 'பார் கொண்டு மூடி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அங்கிருந்து நீங்குதற்கரிய வகையால் வெளியில் வந்து, திருஞானசம்பந்தரின் திருமடத்தில் இருந்து அமுது உண்டருளிப் பொருந்திய நண்புடன் கூடிய கேண்மையானது அன்று போலவே என்றும் வளருமாறு உடனாகப் பல நாள்கள் இருந்த காலத்தில்.

குறிப்புரை : இறைவன் திருமுன்பு பாடியருளியது 'பார் கொண்டு மூடி' (தி.4 ப.82) எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தப் பதிகமாகும்.

1452. அத்தன்மை யினில்அரசும் பிள்ளை யாரும்

அளவளா வியமகிழ்ச்சி அளவி லாத
சித்தநெகிழ்ச்சி சியினோடு செல்லும் நாளில்
திருநாவுக் கரசர்திரு வள்ளந் தன்னில்
மைத்தழையும் மணிமிடற்றார் பொன்னி நாட்டு
மன்னியதா னங்களெல்லாம் வணங்கிப் போற்ற
மெய்த்தெழுந்த பெருங்காதல் பிள்ளை யார்க்கு
விளம்புதலும் அவரும்அது மேவி நேர்வார். 188

திருக்கோலக்காவில் விடைபெறல்

1453. ஆண்டஅர செழுந்தருளக் கோலக் காவை

அவரோடும் சென்றிறைஞ்சி அன்பு கொண்டு
மீண்டருளி னார்அவரும் விடைகொண் டிப்பால்
வேதநா யகர்விரும்பும் பதிக ளான
நீண்டகருப் பறியலூர் புன்கூர் நீடுர்
நீடுதிருக் குறுக்கைதிரு நின்றி யூரும்
காண்தகைய நனிபள்ளி முதலா நண்ணிக்
கண்ணுதலார் கழல்தொழுது வணங்கிச் செல்வார். 189

188. பொழிப்புரை : அங்ஙனம் நாவரசரும் ஞானசம்பந்தரும் ஒருவருடன் ஒருவர் உரையாடியதால் அடைந்த மகிழ்ச்சி அளவின்றிப் பெருக, மன நெகிழ்ச்சியுடன் செல்லும் நாள்களில், நஞ்சு பொருந்திய அழகான கழுத்தையுடைய சிவபெருமான், காவிரி பாயும் சோழ நாட்டில் நிலைபெற இருந்தருளும் பதிகளை எல்லாம் வணங்கிப் போற்றவேண்டும் எனும் உள்ளத்தெழுந்த பெருங்காதலை நாவரசர் ஞானசம்பந்தருக்குக் கூறுதலும், அவரும் அதனை ஏற்பாராய்.

குறிப்புரை : இவர்கள் இருவரும் இப்பதியிலிருந்த பொழுது அப்பர் பாடிய பிற பதிகங்கள்: 1. 'படையார் மழு' (தி.4 ப.83) எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தம். (இப்பதிகத்துள் இப்பாடல் ஒன்றே கிடைத்துள்ளது) 2. 'மாதியன்று' (தி.5 ப.45) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை.

189. பொழிப்புரை : திருநாவுக்கரசர் எழுந்தருளவே அவருடன் சென்று திருக்கோலக்காவைப் பணிந்து அன்பு விடைபெற்று ஞானசம்பந்தர் திரும்பினார். நாவுக்கரசரும் ஞானசம்பந்தரிடம்

1454. மேவுபுனர் பொன்னிஇரு கரையும் சார்ந்து

விடையுயர்த்தார் திருச்செம்பொன் பள்ளி பாடிச்
காவுயரு மயிலாடு துறைநீள் பொன்னிக்

கரைத்துருத்தி வேள்விக்குடி எதிர்கொள் பாடி

விடைபெற்றுக் கொண்டு மேலும் மறைமுதல்வரான சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் பதிகளாய் பெருமைமிக்க திருக்கருப் பறியலார், திருப்புன்சூர், திருநீடுர், திருக்குறுக்கை வீரட்டம், திருநின் றியூர், காணும் தகைமையுடைய திருநனிபள்ளி என்ற இவை முதலான பதிகளைச் சேர்ந்து நெற்றிக்கண் உடையவரின் திருவடிகளை வணங்கி மேற்செல்பவராய்.

குறிப்புரை : திருக்கோலக்காவில் அப்பர் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. இனி இப்பாடலில் குறிக்கப்பட்ட திருப்பதிகள் ஆறனுள் திருக்கருப்பறியலாரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது. அடுத்து இருக்கும் திருப்புன்சூர், திருநீடுர் ஆகிய இரு பதிகளுக்கும் ஒருங்கியைந்தவாறு ஒரு பதிகம் உள்ளது. அது 'பிறவாதே தோன்றிய'(தி.6 ப.11) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் ஆகும். திருக்குறுக்கை வீரட்டத்திற்கு இரு பதிகங்கள் கிடைத்து உள்ளன. 1. 'ஆதியிற் பிரமனார்' (தி.4 ப.49)- திருநேரிசை; 2. 'நெடியமால்' (தி.4 ப.50) - திருநேரிசை. இவற்றுள் முன்னைய பதிகத்தில் பாடல் தோறும் வரலாறுகள் அமைந்துள்ளன. இரண்டாவது பதிகத்தில் இரண்டே பாடல்கள் உள்ளன. திருநின்றியூரில் அருளிய திருக்குறுந்தொகைப் பதிகம் 'கொடுங்கண் வெண்டலை' (தி.5 ப.23) என்பதாம். திருநனிபள்ளியில் அருளிய பதிகம் 'முற்றுணை ஆயினாணை' (தி.4 ப.70) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசையாம். இனி, இப்பாடற்கண் நனிபள்ளி முதலா நண்ணி என வருதலின் வேறு பிற பதிகளும் தொழுது சென்றமை விளங்குகின்றது. அப்பதிகளும் பாடியருளிய பதிகங்களும்: 1. திருக்குரக்குக்கா: 'மரக்கொக்காம்' (தி.5 ப.75) - திருக்குறுந்தொகை. 2. புள்ளிருக்கு வேளூர்: (அ). 'வெள்ளெருக்கு' (தி.5 ப.79) - திருக்குறுந்தொகை; (ஆ). 'ஆண்டாணை' (தி.6 ப.54) - திருத்தாண்டகம். 3. திருவெண்காடு: (அ). 'பண்காட்டி' (தி.5 ப.49) - திருக்குறுந்தொகை (ஆ). 'தூண்டுசுடர்' (தி.6 ப.35) - திருத்தாண்டகம். 4. திருச்சாயக்காடு: (அ) 'தோடுலாமலர்' (தி.4 ப.65) - திருநேரிசை. (ஆ). 'வானத்து இளமதியும்' (தி.6 ப.82) - திருத்தாண்டகம். 5. திருவலம்புரம்: (அ). 'தெண்டிறை' (தி.4 ப.55) - திருநேரிசை (ஆ). 'மண்ணளந்த' (தி.6 ப.58) - திருத்தாண்டகம்.

190.பொழிப்புரை : நீர் இடையறாது பொருந்திய காவிரி ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் சேர்ந்து, ஆனேற்றுக் கொடியை உயர்த்திய

பாவறு செந் தமிழ்மாலை பாடிப் போற்றிப்

பரமர்திருப் பதிபலவும் பணிந்து போந்தே

ஆவறும்அஞ் சாடுவார் கோடி காவில்

அணைந்துபணிந் தாவடுதண் டுறையைச் சார்ந்தார்

சிவபெருமானின் திருச்செம்பொன்பள்ளியினைப் பாடிச் சோலைகள் உயர்ந்து சூழ்ந்த திருமயிலாடுதுறையையும், காவிரியின் இரு கரைகளிலும் உள்ள திருத்துருத்தி - திருவேள்விக்குடியையும், திருஎதிர்கொள்பாடியையும் தொழுது செந்தமிழ்ப் பதிகங்களான பாமாலைகளால் போற்றி, இறைவரின் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் பணிந்து சென்று, ஆன் ஐந்தையும் ஆடும் சிவபெருமானின் திருக் கோடிக்காவை அடைந்து, வணங்கிச் சென்று, திருவாவடுதுறையைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : இங்கு முதற்கண் குறிக்கப்பட்ட திருப்பதிகள் ஐந்தாம். இவ்விடங்களில் பாடப்பெற்ற திருப்பதிகங்கள் : 1. திருச்செம்பொன் பள்ளி : இது இக்காலத்துச் செம்பொனார்கோயில் என வழங்கப் பெறுகிறது. (அ). 'ஊனினுள் உயிரை' (தி.4 ப.29) - திருநேரிசை. (ஆ) 'கான்றாத' (தி.5 ப.36) - திருக்குறுந்தொகை. 2. திருமயிலாடுதுறை: 'கொள்ளும் காதல்' (தி.5 ப.39) - திருக்குறுந்தொகை. 3+4. திருத்துருத்தியும் திருவேள்விக்குடியும்: இறைவன் பகலில் திருத்துருத்தியிலும் இரவில் வேள்விக்குடியிலும் எழுந்தருளியிருப்பர். இதனால் இவ்விரு திருப்பதிகளையும் இணைத்தே ஞானசம்பந்தரும் சுந்தரரும் பாடியுள்ளனர். நாவரசர் திருத்துருத்தி ஒன்றற்கே பதிகம் பாடியுள்ளார். 'பொருத்திய' (தி.4 ப.42) - திருநேரிசை. 5. திருஎதிர்கொள்பாடிக்கு உரிய பதிகம் கிடைத்திலது. இனி, இப்பதிகளோடு 'பரமர்திருப்பதி பலவும் பணிந்து போந்தே' என ஆசிரியர் அருளுவதால், இதுபொழுது பாடிய பதிகள் வேறு பிறவும் உளவாம் எனத் தெரிகிறது. அவையாவன: 1. திருஅன்னியூர் : 'பாறலைத்த' (தி.5 ப.8) - திருக்குறுந்தொகை. 2. திருமணஞ்சேரி: 'பட்டநெற்றியர்' (தி.5 ப.87) - திருக்குறுந்தொகை.

இப்பாடலில் ஆசிரியர் நிறைவாக இரு பதிகளைக் குறிக்கின் றார். அவை: 1. திருக்கோடிக்கா: (அ). 'நெற்றிமேல்' (தி.4 ப.51) - திருநேரிசை. (ஆ). 'சங்குலாம்' (தி.5 ப.78) - திருக்குறுந்தொகை. (இ). கண்டலஞ்சேர் (தி.6 ப.81) - திருத்தாண்டகம். 2. திருவாவடுதுறை: இப்பதியில் அருளிய பதிகங்கள் வரும் பாடலில் குறிக்கப் பெறுகின்றன.

1455. ஆவடுதண் டுறையாரை அடைந்துய்ந் தேன்என்
 றளவில் திருத் தாண்டகமுன் அருளிச் செய்து
 மேவுதிருக் குறுந்தொகைநே ரிசையும் சந்த
 விருத்தங்க ளானவையும் வேறு வேறு
 பாவலர்செந் தமிழ்த்தொடையால் பள்ளித் தாமம்
 பலசாத்தி மிக்கெழுந்த பரிவி னோடும்
 பூவலயத் தவர்பரவப் பலநாள் தங்கிப்
 புரிவறுகைத் திருத்தொண்டு போற்றிச் செய்வார்.

1456. எறிபுனல்பொன் மணிசிதறுந் திரைநீர்ப் பொன்னி
 இடைமருதைச் சென்றெய்தி அன்பி னோடு
 மறிவிரவு கரத்தாரை வணங்கி வைகி
 வண்டமிழ்ப்பா மாலைபல மகிழ்ச் சாத்திப்

191.பொழிப்புரை : 'திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை அடைந்து உய்ந்தேன்' என்ற கருத்துடைய அளவுபடாத திருத் தாண்டகத்தை முதலில் பாடிப், பின் திருக்குறுந்தொகையும், திரு நேரிசையும், சந்த விருத்தங்களும் வெவ்வேறு பாக்களின் தன்மை மிக்க செந்தமிழ் மாலைகளாலாய் திருப்பள்ளித் தாமங்கள் பலவற்றையும் சாத்தி, மிகுதியாய் மேன் மேலும் எழுந்த அன்பினோடும் உலகம் போற்றும்பாறு பல நாள்கள் அங்குத் தங்கி, இடை விடாது நினைந்து செய்யும் திருத்தொண்டான உழவாரப் பணியையும் போற்றிச் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை : திருவாவடுதுறை: இத்திருப்பதிக்கு நாவரசர் இருமுறை எழுந்தருளியுள்ளார் (தி.12 பு.21 பா.191, 293) இதுபொழுது எழுந்தருளுவது முதன் முறையாகும். (அ). 'நம்பனை நால்வேதம்' (தி.6 ப.46) - திருத்தாண்டகம் (ஆ). 'நிறைக் கவாலியள்' (தி.5 ப.29) - திருக்குறுந் தொகை. (இ). 'மஞ்சனே' (தி.4 ப.57) - திருநேரிசை. (ஈ). 'திருவே யென் செல்வமே' (தி.6 ப.47) - திருத்தாண்டகம். இவற்றுள் முன்னையதான 'நம்பனை' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம், 'ஆவடு தண்டுறையுள் மேய அரனடியே அடி நாயேன் அடைந்துய்ந்தேனே' என நிறைவு பெறுவதால் இதுவே முதற்கண் பாடப்பட்டதாகும். ஆதலின் ஆசிரியரும் 'முன்னருளிச் செய்து' என்றார். சந்த விருத்தங்கள் ஆனவையும் 'வேறு வேறு சாத்தி' என ஆசிரியர் குறிப்பதற்கேற்ப உள்ள பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

192.பொழிப்புரை : பின், அலை எறியும் நீரால் பொன்னையும்

பொறியரவம் புனைந்தாரைத் திருநாகேச் சுரத்துப்
 போற்றியருந் தமிழ்மாலை புனைந்து போந்து
 செறிவிரைநன் மலர்ச்சோலைப் பழையா றெய்தித்
 திருச்சத்தி முற்றத்தைச் சென்று சேர்ந்தார்.192

திருச்சத்திமுற்றத்தில் - வேண்டல்

வேறு

1457 சென்று சேர்ந்து திருச்சத்தி
 முற்றத் திருந்த சிவக்கொழுந்தைக்
 குன்ற மகள்தன் மனக்காதல்
 குலவும் பூசை கொண்டருளும்

மணிகளையும் கொழிக்கும் அலைகளையுடைய காவிரிக் கரையில் உள்ள திருவிடைமருதூரைச் சென்றடைந்து, மான் கன்றைக் கையில் உடைய இறைவரை அன்பு மிக வணங்கி, அங்கே தங்கி, இசையாலும், பொருண்மையாலும் வளமை மிக்க தமிழ்ப் பதிக மாலை பலவற்றையும் மகிழ்ந்து பாடிப் போற்றி, புள்ளிகளையுடைய பாம்புகளை அணிந்த இறைவரைத் திருநாகேச்சுரத்தில் வணங்கி அரிய தமிழ் மாலை பாடிச் சென்று, மணம் நிரம்பிய நல்ல மலர்களையுடைய பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த பழையாறை எனும் திருப்பதியை அடைந்து பின் திருச்சத்திமுற்றத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இப்பாடலில் திருச்சத்திமுற்றத்தை அடைதற்கு முன் குறிக்கப் பெற்ற திருப்பதிகள் மூன்றாம். இவற்றில் அருளிய திருப்பதிகங்கள்: 1. திருவிடைமருதூர்: (அ). 'காடுடை' (தி.4 ப.35)- திருநேரிசை. (ஆ). 'பாசம் ஒன்று இலராய்' (தி.5 ப.14) - திருக்குறுந்தொகை. (இ). 'பறையின் ஓசையும்' (தி.5 ப.15) - திருக்குறுந்தொகை. (ஈ). 'சூலப்படை உடையார்' (தி.6 ப.16)- திருத்தாண்டகம். (உ). 'ஆறுசடைக்கணிவர்' (தி.6 ப.17) - திருத்தாண்டகம். 2. திருநாகேச்சரம்: (அ). 'கச்சைசேர்' (தி.4 ப.66)- திருநேரிசை. (ஆ). 'நல்லர்'(தி.5 ப.52) - திருக்குறுந்தொகை. (இ). 'தாயவனை'(தி.6 ப.66) - திருத்தாண்டகம். 3. திருப்பழையாறை: இத்திருப்பதிக்கு நாவரசர் இருமுறை எழுந்தருளுகின்றார்.(தி.12 திருநாவுக்கரசர் புராணம், 215) இதுபொழுது பதிகம் அருளப் பெற்றவில்லை.

193.பொழிப்புரை : சென்றவர், திருச்சத்திமுற்றம் என்ற

என்றும் இனிய பெருமானை

இறைஞ்சி இயல்பில் திருப்பணிகள்

முன்றில் அணைந்து செய்துதமிழ்

மொழிமா லைகளும் சாத்துவார். 193

1458 கோவாய் முடுகி என்றெடுத்துக்

கூற்றம் வந்து குமைப்பதன்முன்

பூவார் அடிகள் எந்தலைமேற்

பொறித்து வைப்பாய் எனப்புகன்று

நாவார் பதிகம் பாடுதலும்

நாதன் தானும் நல்லூரில்

வாவா என்றே அருள்செய்ய

வணங்கி மகிழ்ந்து வாகீசர். 194

பதியில் வீற்றிருக்கும் சிவக்கொழுந்தீசரை, மலையரசன் மகளாரான உமைஅம்மையாரின் உள்ளத்தில் எழுந்த அன்பால் விளங்கும் பூசனையை என்றும் ஏற்றருளுகின்ற இனியவரான இறைவரைத் தொழுது, திருமுற்றத்தினை அடைந்து, தம் இயல்பாய்ச் செய்துவரும் திருப்பணிகளான உழவாரப் பணிகளைச் செய்து, சொல் மாலைகளையும் சாத்துவாராய்,

194.பொழிப்புரை : 'கோவாய் முடுகி' எனத் தொடங்கிக் கூற்றம் வந்து உயிரைக் கொண்டு போதற்கு முன்பு, பூவார்ந்த உம் திருவடியை என் தலைமேற் பொறித்து வைத்தருளுக! என விண்ணப்பிக்கும் நாவில் நிறைந்த திருப்பதிகத்தைப் பாடவும், இறைவரும் 'நீ திருநல்லூருக்கு வா' எனக் கூறியருள, திருநாவுக்கரசரும் மகிழ்ந்து வணங்கி.

குறிப்புரை : இவ்வாறு விண்ணப்பித்த பதிகத்தின் முதற்பாடல்:

கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்

பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவிடில்

மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்

தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே.

-தி.4 ப.96 பா.1

என்பதாம். இப்பாடற் கருத்தையே ஆசிரியர் சேக்கிழார் 'கூற்றம் வந்து குமைப்பதன் முன் பூவாரடிகளென்றலை மேற்பொறித்து வைப்பாய்'

நல்லூரில் திருவடி சூட்டல்

வேறு

1459 நன்மைபெரு கருள்நெறியே

வந்தணைந்து நல்லூரின்

மன்னுதிருத் தொண்டனார்

வணங்கிமகிழ்ந் தெழும்பொழுதில்

உன்னுடைய நினைப்பதனை

முடிக்கின்றோம் என்றவர்தம்

சென்னிமிசைப் பாதமலர்

சூட்டினான் சிவபெருமான்.

195

1460. நனைந்தனைய திருவடிஎன்

தலைமேல்வைத் தார்என்று

புனைந்ததிருத் தாண்டகத்தால்

போற்றிசைத்துப் புனிதர்அருள்

எனக் குறித்தருளுகின்றார். பூவார் அடிகள் - மலரனைய திருவடிகள், அடியார்கள் இட்ட மலர்கள் பொருந்திய திருவடிகள் என இருபொருள் பட நின்றது.

'கோவாய் முடுகி' என வழங்கும் இத்திருப்பதிகம் திருச்சத்திமுற்றத்திலும், 'திருவடி என் தலைமேற் வைத்தார்' எனும் குறிப்புடைய பதிகம் திருநல்லூரிலும் இருத்தலின், 'நல்லூருக்கு வா வா' என்று அருளினன் என வரலாற்றை அமைப்பாராயினர் ஆசிரியர் சேக்கிழார். வா வா என்ற அடுக்கு விரைவு குறித்து நின்றது.

195.பொழிப்புரை : உலகுயிர்களுக்கெல்லாம் நன்மை பெருகுதற் கேதுவாய் திருவருளின் வழியே நல்லூருக்கு வந்து சேர்ந்து, நிலையான திருத்தொண்டை ஆற்றிவரும் நாவரசரும் வணங்கி மகிழ்ந்து எழும் பொழுதில் சிவபெருமானாரும், 'உம் நினைவை யாம் முடிக்கின்றோம்' என்று அருள் செய்து, திருநாவுக்கரசரின் தலைமீது தம் திருவடிகளைச் சூட்டியருளினார்.

196.பொழிப்புரை : 'நனைந்தனைய திருவடி என் தலைமேல் வைத்தார்' எனும் பொருள் அமைந்த திருத்தாண்டகத்தால் போற்றித் துதித்துப், புனிதரான இறைவரின் திருவருளை எண்ணி மனம் உருகி, நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி எழுந்து, உள்ள நிறைவும் மலர்ச்சியும்

நினைந்துருகி விழுந்தெழுந்து

நிறைந்துமலர்ந் தொழியாத

தனம்பெரிதும் பெற்றுவந்த

வறியோன்போல் மனம்தழைத்தார். 196

1461. நாவுக்கு மன்னர்திரு

நல்லூரில் நம்பர்ப்பால்

மேவுற்ற திருப்பணிகள்

மேவுறநா ளும்செய்து

பாவுற்ற தமிழ்மாலை

பலபாடிப் பணிந்தேத்தித்

தேவுற்ற திருத்தொண்டு

செய்தொழுகிச் செல்லுநாள்.

197

பெற்றுக், குறையாத செல்வத்தைப் பெரிதும் பெற்றுக் களிக்கும் வறியவன் போல மனம் மகிழ்ந்தார்.

குறிப்புரை : 'நனைந்தனைய திருவடி எந்தலைமேல் வைத்தார்' (தி.6 ப.14 பா.1) எனும் குறிப்புடைய பாடல், நினைந்துருகும் அடியாரை எனத் தொடங்கும் திருப்பாடலாகும், இத்தொடக்கத் திருத் தாண்டகத்தில் வரும் பதினொரு பாடல்களிலும் திருவடிச் சிறப்பும் அதனைத் தம் தலைமேல் வைத்த கருணைக்குறிப்பும் காணக்கிடக்கின்றன. தம் இல்லத்திற்கு வந்தவர் வாகீசர் என அறிந்து வணங்கிய அப்பூதிஅடிகளார், தம் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கிற்கு 'அற்றவர்கள் அருநிதி யம் பெற்றார்போல்' (தி.12 பு.2பா.18) எனப் பின்னர்ச் சேக்கிழார் அருளுவதும் இங்கு நினைவு கூரத் தக்கதாம்.

197.பொழிப்புரை : நாவரசர், திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கும் சிவ பெருமானிடம் மனம் பொருந்தத் திருப்பணிகள் பலவற்றை நாளும் செய்தும், தமிழ்மாலை பலவற்றையும் பாடி வணங்கிப் போற்றியும், தெய்வத் திருத்தொண்டைச் செய்துவரும் நாள்களில்,

குறிப்புரை : தமிழ்மாலை பல பாடிய குறிப்பு இதனால் பெறப்படுகின்றது எனினும் 'அட்டுமின்' (தி.4 ப.97)எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தப் பதிகம் ஒன்றே இதுபொழுது கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

1462. கருகாவுர் முதலாகக்

கண்ணுதலோன் அமர்ந்தருளும்

திருவாவுர் திருப்பாலைத்

துறைபிறவும் சென்றிறைஞ்சிப்

பெருகார்வத் திருத்தொண்டு

செய்துபெருந் திருநல்லூர்

ஒருகாலும் பிரியாதே

உள்ளருகிப் பணிகின்றார்.

198

1463. ஆளுடைய நாயகன்தன்

அருள்பெற்றங் ககன்றுபோய்

வாளைபாய் புனற்பழனத்

திருப்பழன மருங்கணைந்து

198.பொழிப்புரை : நெற்றியில் திருவிழியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கருகாவுர் முதலாகவுள்ள திருஆவுர், திருப் பாலைத்துறை முதலாய் பிற பதிகளுக்கும் சென்று வணங்கி, ஆர்வம் பெருகும் திருத்தொண்டுகளைச் செய்து, திருநல்லூரை ஒரு காலமும் பிரியாது உள்ளம் நெகிழ்ந்துருகி அங்குத் தங்கியிருப்பவர்.

குறிப்புரை : இப்பாடற்கண் குறிக்கப் பெற்ற திருப்பதிகளுள் திரு ஆவுருக்கு உரிய பதிகம் கிடைத்திலது. ஏனைய இரண்டாம்: 1. திருக் கருகாவுர்: 'குருகாம்' (தி.6 ப.15) - திருத்தாண்டகம். 2. திருப்பாலைத் துறை: 'நீலமாமணி' (தி.5 ப.51) - திருக்குறுந்தொகை.

இனிப் 'பிறவும் சென்றிறைஞ்சி' என்பதால் குறிக்கத்தகும் பதிகள் மூன்றாம்: 1. திருஅவளிவண நல்லூர்: - 'தோற்றினான்' (தி.4 .59)- திரு நேரிசை. 2. திருவெண்ணியூர்: (அ). 'முத்தினை' (தி.5 ப.17) - திருக்குறுந்தொகை. (ஆ). 'தொண்டிலங்கும்' (தி.6 ப.59) - திருக்குறுந் தொகை. 3. திருப்பூவனூர்: 'பூவனூர்ப் புனிதன்' (தி.5 ப.65) - திருக்குறுந்தொகை.

199.பொழிப்புரை : தம்மை ஆளாகவுடைய இறைவரின் திருவருளைப் பெற்று, அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுச் சென்று, வாளை மீன்கள் பாயும் நீர்வளமுடைய திருப்பழனத்தைச் சேர்ந்து,

காளவிடம் உண்டிருண்ட

கண்டர்பணிக் கலன்பூண்டு

நீள்இரவில் ஆடுவார்

கழல்வணங்க நேர்பெற்றார்.

199

திங்களுர் சேறல்

1464. அப்பதியைச் சூழ்ந்ததிருப்

பதியில்அர னார்மகிழும்

ஒப்பரிய தானங்கள்

உள்ளுருகிப் பணிந்தணைவார்

மெய்ப்பொருள்தேர் நாவினுக்கு

வேந்தர்தாம் மேவினார்

செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி

அடிகளுர் திங்களுர்.

200

திருநீலகண்டரும், பாம்புகளை அணிந்து ஊழிக் காலத்தில் ஆடுபவருமான இறைவரின் திருவடிகளை நேரே வணங்கும் பேற்றை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இங்கு அருளிய திருப்பதிகங்கள் ஐந்தாம்.

1. 'ஆடினார் ஒருவர்' (தி.4 ப.36) - திருநேரிசை. 2. 'மேவித்து நின்று' (தி.4 ப.87) - திருவிருத்தம். 3. 'அருவனாய்' (தி.5 ப.35) - திருக்குறுந்தொகை. 4. 'அலையார் கடல்' (தி.6 ப.36) - திருத்தாண்டகம். 5. பழந்தக்க ராகத்தில் அமைந்த 'சொன்மாலை' (தி.4 ப.12) என்ற பதிகம் திங்களுருக்குச் சென்று திரும்பியபின்னர் பாடப் பெற்றதாம்.

200.பொழிப்புரை : திருப்பழனத்தைச் சார்ந்துள்ள திருப்பதிகளில் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் உள்ளம் உருகிப் பணிந்து செல்லும் மெய்ப் பொருளைத் தேர்ந்து தெளிந்தவரான நாவரசர், சொலற்கரிய சிறப்புடைய அப்பூதி அடிகளார் வாழ்ந்திருக்கும் திங்களுரை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இங்குக் குறிக்கப் பெறும் கோயில்கள் பல எவையென அறியக் கூடவில்லை.

1465. அந்தணரின் மேம்பட்ட

அப்பூதி அடிகளார்

தந்தனய ருடன்சாலை

கூவல்குளந் தருதண்ணீர்ப்

பந்தர்பல ஆண்டஅர

செனும்பெயரால் பண்ணினமை

வந்தணைந்த வாகீசர்

கேட்டவர்தம் மனைநண்ண.

201

1466. மற்றவரும் மனமகிழ்ந்து

மனைவியார் மைந்தர்பெருஞ்

சுற்றமுடன் களிகூரத்

தொழுதெழுந்த்லூ கூழ்ந்துமொழிக்

கொற்றவரை அமுதுசெயக்

குறைகொள்வார் இறைகொள்ளப்

பெற்றபெருந் தவத்தொண்டர்

திருவுள்ளம் பெறப்பெற்றார்.

202

201.பொழிப்புரை : அந்தணர்களுக்கெல்லாம் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார், தம் மைந்தர்களுடன், சாலைகள், கிணறு, குளம், மரம், தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலான பல அறங்களையும், 'ஆண்ட அரசு' என்னும் திருப்பெயரால் அமைத்தமையை, அங்கு வந்து சேர்ந்த நாவரசர் கண்டும் கேட்டும் அறிந்து அவரது திருமனையை அடைய.

குறிப்புரை : அந்தணரின் மேம்பட்ட அப்பூதி அடிகளார் என்ற அளவில் ஈண்டுக் கூறிய ஆசிரியர், அவர்தம் மேம்பாடுகளையும் தொண்டுகளையும் அவர் வரலாற்றில் பின் அறிய வைத்துள்ளார்.

202.பொழிப்புரை : அப்பூதி அடிகளாரும் உள்ளம் மகிழ்ந்து, மனைவி, மைந்தர், முதலாய் பெருஞ்சுற்றத்துடன் மகிழ்ச்சி மீதூரத் தொழுது எழுந்து, சூழ வந்து, நாவுக்கரசரைத் தம் திருமனையில் அமுது செய்யுமாறு வேண்டிக் கொள்வாராய், அவர்தம் இசைவை வேண்டி நிற்க, தாமே வந்து அரிதில் கிடைக்கப் பெற்ற பெரிய தவமுடையரான நாவரசரின் இசைவைப் பெறும் பேற்றை அடைந்தார்.

1142

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

1467. காண்டகைமை இன்றியும்முன்

கலந்தபெருங் கேண்மையினார்

பூண்டபெருங் காதலுடன்

போனகமுங் கறியமுதும்

வேண்டுவன வெவ்வேறு

விதங்கள்பெற விருப்பினால்

ஆண்டஅர சமுதுசெயத்

திருவமுதாம் படிஅமைத்து.

203

இலை கொணரச் சேறல்

1468. திருநாவுக் கரசமுது

செய்தருள மற்றவர்தம்

பெருநாமஞ் சாத்தியஅப்

பிள்ளைதனை அழைத்தன்பு

தருஞானத் திருமறையோர்

தண்டலையின் வண்கதலிக்

குருநாளக் குருத்தரிந்து

கொண்டுவரத் தனிவிட்டார்.

204

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

203.பொழிப்புரை : இதுகாறும் நேரிடையாய் முன் காணும் தன்மை இல்லாதிருந்தும், உணர்ச்சிவயத்தால் ஒன்றுபட்ட பெருங்காதலுடன், திருவமுதும், கறியமுது வகைகளும் முதலாக வேண்டுவனவற்றை வெவ்வேறு வகையில் விருப்பத்தால், ஆண்ட அரக்கள் உண்பதற்குரிய வகையில் உணவாகும்படியாய்ச் சமைத்து,

குறிப்புரை : புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும். -திருக்குறள், 785

என்பர் திருவள்ளுவர். அவ்வகையில் அப்பூதியார் நாவரசரைக் கண்டும், கலந்தும் மகிழார் ஆயினும் உணர்ச்சி வயத்தால் ஒன்று பட்டவராய் அவர்மீது பத்திமை கொண்டிருந்தார். முன் காண்தகைமையின்றியும் என மாறிக் கூட்டுக. சங்ககாலப் புலவர் பிசிராந்தையார், கோப்பெருஞ்சோழர் மேல் வைத்த அன்பு ஈண்டு நினைவுகூரத் தக்கதாம்.

204.பொழிப்புரை : அன்பு பொருந்திய ஞானத் திருமறையவரான

அரவம் தீண்டியும் அன்பில் குன்றாமை

1469. ஆங்கவனும் விரைந்தெய்தி

அம்மருங்கு தாழாதே

பூங்கதலிக் குருத்தரியப்

புகும்அளவில் ஒருநாகம்

தீங்கிழைக்க அதுபேணான்

திருவமுது செய்தருள

ஓங்குகத லிக்குருத்துக்

கொண்டொல்லை வந்தனைந்தான். 205

பெற்றோர் துயரம்

1470. தீயவிடந் தலைக்கொள்ளத்

தெருமந்து செழுங்குருத்தைத்

தாயார்கரத் தினில்நீட்டித்

தளர்ந்துதனைத் தழல்நாகம்

அப்பூதி அடிகள், நாவுக்கரசர் அமுது செய்தருள்வதற்காக, அவர்தம் திருப்பெயர் கூட்டப் பெற்ற மூத்த பிள்ளையை அழைத்துத் தோட்டத்தில் வளம் வாய்ந்த வாழையின் நிறம் பொருந்திய தண்டினையுடைய குருத்தை அரிந்து கொண்டு வருமாறு பணிப்பவர், உடன் எவரையும் அனுப்பாது தனித்துச் சென்று வருமாறு அனுப்பினார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

205.பொழிப்புரை : அதுபொழுது மூத்த திருநாவுக்கரசான அம் மகனும் விரைவாகத் தோட்டத்திற்குச் சென்று, அச்செயலில் காலம் தாழ்த்தாமல் அழகான வாழைக் குருத்தை அரியப்புகும் அளவில், பாம்பு ஒன்று தீண்டி, அதைப் பொருட்படுத்தாது, அரசர் உணவு உண்பதற்காக அரிந்த வாழைக் குருத்தைக் கொண்டு, விரைவில் வந்து சேர்ந்தான்.

206.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் விரைவாக வந்த அம்மைந்தன் தீய நஞ்சு தன் தலைக்கேற மயங்கிச் செழுமையான குருத்தைத் தன் தாயாரின் கையில் தந்து, தளர்ந்து, தன்னைத் தீயனைய பாம்பு தீண்டிய செய்தியைக் கூறாதவனாய்க் கீழே விழுந்தான். அதனைத் தாயாரும், தந்தையாரும் கண்டு, 'கெட்டொழிந்தோம்! புனிதரான நாவுக்கரசர் இதனால் இங்கு அமுது

மேயபடி உரைசெய்யான்

விழக்கண்டு கெட்டொழிந்தேம்

தூயவரிங் கமுதுசெயத்

தொடங்கார்என் றதுஒளித்தார்.

206

நாவரசரின் அருளிப்பாடு

1471. தம்புதல்வன் சவம்மறைத்துத்

தடுமாற்றம் இலராகி

எம்பெருமான் அமுதுசெய

வேண்டுமென வந்திறைஞ்ச

உம்பர்பிரான் திருத்தொண்டர்

உள்ளத்தில் தடுமாற்றம்

நம்பர்திரு வருளாலே

அறிந்தருளி நவைதீர்ப்பார்.

207

1472. அன்றவர்கள் மறைத்ததனுக்

களவிறந்த கருணையராய்க்

கொன்றைநறுஞ் சடையார்தங்

கோயிலின்புன் கொணர்வித்தே

செய்யத் தொடங்கார்!' என்று மனத்தில் எண்ணிப் பாம்பு தீண்டிய செய்தியை மறைத்தவராய்,

207.பொழிப்புரை : தம் மைந்தனின் சடலத்தை மறைத்து அதனால், எவ்வித மனத் தடுமாற்றமும் இல்லாதவராய், நாவுக்கரசரிடம் வந்து 'எம்பெருமானே! அமுது உண்டருள வேண்டும்' என வணங்கிச் சொல்ல, நாவரசரும், திருவருளால் தேவர் தம் தலைவரான சிவ பெருமானின் தொண்டரான அப்பூதியடிகளாரின் திருவுள்ளத்தில் ஒரு தடுமாற்றம் இருப்பதை அறிந்து, அத்துன்பத்தை நீக்குவாராய்.

208.பொழிப்புரை : அன்று அவர்கள் இவ்வாறு தம் மைந்தனின் இறந்த உடலை மறைத்துச் செய்த அன்பின் திறத்துக்கு அளவற்ற கருணை உடையவராய், அச்சடலத்தைக் கொன்றை மலர்மாலையைச் சூடிய மணமுடைய திருச்சடையாரின் திருக்கோயில்

ஒன்றுகொலாம் எனப்பதிகம்

எடுத்துடையான் சீர்பாடப்

பின்றைவிடம் போய்நீங்கிப்

பிள்ளையுணர்ந்த தெழுந்திருந்தான். 208

1473. அருந்தனயன் உயிர்பெற்ற

அதுகண்டும் அமுதுசெயா

திருந்ததற்குத் தளர்வெய்தி

இடருழந்தார் துயர்நீங்க

வருந்துமவர் மனைப்புகுந்து

வாகீசத் திருமுனிவர்

விருந்தமுது செய்தருளி

விருப்பினுடன் மேவுநாள்.

209

முன்பு கொணரச் செய்து, 'ஒன்றுகொலாம்' எனத் தொடங்கிய திருப்பதிகத்தில் சிவபெருமானின் திருவருளைப் பாடப், பின்னர் வந்து தங்கிய நஞ்சானது நீங்கிப்போகவே, அம்மகன் உறக்கத்தினின்றும் விழித்து எழுந்தவன் போன்று எழுந்திருந்தான்,

குறிப்புரை : 'ஒன்றுகொலாம்' (தி.4 ப.18) எனத் தொடங்கும் இத்திருப்பதிகம் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று எனப் பத்து வரை அடுக்கி நிற்கும் அழகும் பெருமானின் திருவருட் செயலைப் பலபட எடுத்த துரைக்கும் அருமையும் உடையதாம்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

209.பொழிப்புரை : தம் அரிய மகன் உயிர் பெற்று எழுந்த அதனைப் பார்த்தும் தாம் அமுது உண்ணாமல் தாழ்த்து இருக்க நேர்ந்தமைக்கு உள்ளம் தளர்ந்து வருந்தும் அப்பூதியார், அவர்தம் மனைவியார் முதலியவரின் துன்பம் நீங்கும் பொருட்டு, அவர்தம் இல்லத்திற்கு வந்து, நாவுக்கரசரான முனிவர், அவர்கள் அன்புடனே அளித்த விருந்து அமுதை உண்டருளி அவர்களுடன் விருப்புடன் தங்கி யிருந்தார். அந்நாள்களில்.

திருப்பழனப் பதி அடைதல்

1474. திங்களுர் தனில்நின்றும்

திருமறையோர் பின்செல்லப்

பைங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்

திருப்பழனப் பதிபுகுந்து

தங்குபெருங் காதலொடுந்

தம்பெருமான் கழல்சார்ந்து

பொங்கியஅன் பொடுவணங்கி

முன்னின்று போற்றிசைப்பார்.

210

அப்பூதியடிகளாரைச் சிறப்பித்தல்

1475. புடைமாலை மதிக்கண்ணிப்

புரிசடையார் பொற்கழற்கீழ்

அடைமாலைச் சீலமுடை

அப்பூதி அடிகள்தமை

நடைமாணச் சிறப்பித்து

நன்மைபுரி தீந்தமிழின்

தொடைமாலைத் திருப்பதிகச்

சொல்மாலை பாடினார்.

211

210.பொழிப்புரை : அப்பூதியார் திங்களுரினின்றும் தம்மைப் பின் பற்றி வரப், பசுமையான கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானின் திருப்பழனப் பதியுள் புகுந்து, நாவுக்கரசர் பெருங்காதலுடன் தம் பெருமானின் திருவடிகளைச் சார்ந்து, மீதூர்ந்த அன்புடன் வணங்கித் திருமுன்பு நின்று வணங்கியவராய்.

211.பொழிப்புரை : மாலைக்காலத்தில் தோன்றும் பிறைமதியின் மாலையை ஒரு மருங்கில் கொண்ட சடையையுடைய இறைவரின் அழகிய திருவடிகளின் கீழ், அடைதற்குரிய தன்மையாகும் பெரும் பேற்றினையுடைய அப்பூதியடிகளாரின் நாள் ஒழுக்கத்தை (வேள்வி செய்து வரும் பாங்கினை) உயர்வாகப் பாராட்டி, நலம் மிகுந்த இனிய தமிழின் மாலையான திருப்பதிகச் சொன் மாலையைப் பாடினார்.

குறிப்புரை : இத்திருப்பதிகம் 'சொல் மாலை பயில்கின்ற' (தி. 4 ப.12) எனத் தொடங்கும் பழந்தக்கராகப் பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில்

1476. எழும்பணியும் இளம்பிறையும

அணிந்தவரை எம்மருங்குந்
தொழும்பணிமேற் கொண்டருளித்
திருச்சோற்றுத் துறைமுதலாத்
தழும்புகேண் மையில்நண்ணித்
தானங்கள் பலபாடிச்
செழும்பழனத் திறைகோயில்
திருத்தொண்டு செய்திருந்தார்.

212

பத்தாவது பாடலில்,

‘அஞ்சிப் போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.’

(தி. 4 ப.12 பா.10) என வரும் பகுதியை நினைவு கூர்ந்து, ‘அடைமாலைச் சீலமுடை அப்பூதியடிகள் தமை நடைமாணச் சிறப்பித்து’ என ஆசிரியர் கூறுகின்றார். அடைமாலைச் சீலம் - அடைதற்குரிய இயல்பாகிய சீலம். நடைமாணச் சிறப்பித்து - நாள்தொறும் மேற்கொண்டு வரும் ஒழுக்கத்தைச் சிறப்பித்து. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

212.பொழிப்புரை : எழுகின்ற படத்தையுடைய பாம்பு களையும் இளம்பிறையையும் அணிந்த சிவபெருமானை, எங்கும் எல்லாப் பதிகளிலும் வணங்கும் பணியைத் தலைமேற் கொண்டு, திருச்சோற்றுத்துறை முதலான பதிகளை அடைந்து, அவ்வவ்விடத்தும் உள்ள கோயில்கள் பலவற்றையும் பாடி வணங்கிச், செழுமையான திருப் பழனத்தை அடைந்து, அங்கு இறைவரின் திருக்கோயிலில் செய்ததக்க திருத்தொண்டுகளைச் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை : திருச்சோற்றுத்துறையில் அருளிய பதிகங்கள்: 1.‘பொய் விரா’ (தி.4 ப.41) - திருநேரிசை. 2. ‘காலை எழுந்து’ (தி.4 ப.85) - திருவிருத்தம். 3.‘கொல்லை ஏற்றினர்’ (தி.5 ப.33) - திருக்குறுந்தொகை. 4.‘மூத்தவனாய்’ (தி.6 ப.44) - திருத்தாண்டகம் . இனி, ‘தானங்கள் பலபாடி’ என்பதால் குறிக்கத் தகும் பதிகள் திருக்கண்டியூர், திருவேதிக்குடி, திருச் சக்கரப்பள்ளி, திருவாலந்துறை ஆகலாம். 1. திருக்கண்டியூர், ‘வானவர் தானவர்’ (தி.4 ப.93) - திருவிருத்தம். 2. திருவேதிக்குடி ‘கையது காலெரி’ (தி.4 ப.90) - திருவிருத்தம். ஏனைய இருபதிகளுக்குத் திருப்பதிகங்கள் இதுபொழுது கிடைத்தில.

1477. சாலநாள் அங்கமர்ந்து

தந்தலைமேல் தாள்வைத்த

ஆலமார் மணிமிடற்றார்

அணிமலர்ச்சே வடிநினைந்து

சேலுலாம் புனற்பொன்னித்

தென்கரையே நிச்சென்று

கோலநீள் மணிமாடத்

திருநல்லூர் குறுகினார்.

213

1478. அங்கணைந்து தம்பெருமான்

அடிவணங்கி ஆராது

பொங்கியஅன் பொடுதிளைத்துப்

போற்றிசைத்துப் பணிசெயுநாள்

தங்குபெருங் காதலினால்

தாமரைமேல் விரிஞ்சனொடு

செங்கண்மால் அறிவரியார்

திருவாரூர் தொழுநினைந்தார்.

214

213.பொழிப்புரை : பலநாள்கள் அப்பழனத்தில் தங்கியிருந்து, தம்முடியின் மீது திருவடி சூட்டிய திருநீலகண்டரின் அழகிய மலர்ச் சேவடிகளை எண்ணியவாறு, சேல்மீன்கள் உலவும் நீர் நிறைந்த காவிரியின் தென்கரை வழியே சென்று, அழகு மிக்க நீண்ட மாடக் கோயிலான திருநல்லூரை நாவுக்கரசர் அடைந்தார்.

214.பொழிப்புரை : அங்குச் சேர்ந்து தம் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, மீதூர்ந்த அன்புடன் திளைத்துப் போற்றித் திருப்பணி செய்து வந்தார். அந்நாளில், ஓங்கிய பெருங்காதலால், தாமரையில் இருக்கும் அயனும் சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலும் அறிவதற்கரிய சிவ பெருமானின் திருவாரூரைத் தொழுவதற்குத் திருவுளம் கொண்டார்.

குறிப்புரை : 'அன்பொடு திளைத்துப் போற்றிசைத்து' என்பதால் இது பொழுது பாடிய பதிகங்கள் பலவாகலாம் எனினும், இதுபொழுது எவையும் கிடைத்தில.

1479. நல்லூரில் நம்பரருள்

பெற்றுப்போய்ப் பழையாறை
பல்லூர்வெண் தலைக்கரத்தார்
பயிலுமிடம் பலபணிந்து
சொல்லூர்வெண் டமிழ்பாடி
வலஞ்சுழியைத் தொழுதேத்தி
அல்லூர்வெண் பிறையணிந்தார்
திருக்குடமுகக் கணைந்திறைஞ்சி.

215

1480. நாலூர்தென் திருச்சேறை

குடவாயில் நறையூர்சேர்
பாலூரும் இன்மொழியாள்
பாகனார் கழல்பரவி
மேலூர்தி விடைக்கொடியார்
மேவுமிடம் பலபாடிச்
சேலூர்தண் பணைகூழ்ந்த
தென்திருவாஞ் சியம்அணைந்தார்.

216

215.பொழிப்புரை : திருநல்லூர் இறைவரிடம் அருள் விடை பெற்றுக் கொண்டு, பழையாறை முதலாக உள்ள பல ஊர்களுக்கும் சென்று, வெண்மையான தலையோட்டைக் கையில் கொண்ட இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் பல கோயில்களையும் வணங்கி, நல்ல சொற்கள் நிரம்பிய பாக்களைப் பாடி, அதன்பின் திருவலஞ்சுழியை அடைந்து தொழுது ஏத்திச் சென்று, மாலையில் தோன்றும் வெண்பிறையைச் சூடிய இறைவர் எழுந்தருளிய திருக்குடமுகக்கினை அணைந்து பணிந்து.

குறிப்புரை : பழையாறையில் இது பொழுது பாடிய பதிகம் கிடைத்திலது. 1. திருவலஞ்சுழி (அ) 'அலையார்' (தி.6 ப.72) - திருத்தாண்டகம். (ஆ) 'ஓதமார்' (தி.5 ப.66) - திருக்குறுந்தொகை. 2. திருவலஞ்சுழியும் திருக்கொட்டையூரும் - 'கருமணிபோல்' (தி.6 ப.73) - திருத்தாண்டகம். 3. திருக்குட மூக்கு - 'பூவணத்தவன்' (தி.5 ப.22) - திருக்குறுந்தொகை. 4. குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டம் - 'சொல்லிந்த' (தி.6 ப.75) - திருத்தாண்டகம்.

216.பொழிப்புரை : திருநாலூரும், அழகான திருச்சேறையும் திருக் குடவாயிலும், திருநறையூரும் என்ற இத்திருப்பதிகளில் எல்லாம்

1481. பெருவாச மலர்ச்சோலைப்

பெருவேளூர் பணிந்தேத்தி

முருகாரும் மலர்க்கொன்றை

முதல்வனார் பதிபிறவும்

திருவாரும் விளமருடன்

சென்றிறைஞ்சி வாகீசர்

மருவாரூர் எரித்தவர்தந்

திருவாரூர் வந்தடைந்தார்.

217

வீற்றிருக்கின்ற பால்போன்ற இனிய சொற்களையுடைய உமையம்
மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்து
போற்றிச் சென்று, விடையை ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் கொண்ட
இறைவர் வீற்றிருக்கும் பல இடங்களையும் பாடிச் சென்று, சேல் மீன்கள்
உலாவும் தண்ணிய வயல்கள் சூழ்ந்த அழகான திருவாஞ்சியத்தை
அடைந்தார்.

குறிப்புரை : முதற்கண் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நான்கு
திருப்பதிகளுள் திருச்சேறைக்கு மட்டுமே பதிகம் கிடைத்துள்ளது.
'பெருந்திரு' (தி.4 ப.73)- திருநேரிசை. 'பூரியாவரும்' (தி.5 ப.77) -
திருக்குறுந்தொகை 'விடைக்கொடியார் மேவுமிடம் பலபாடி' என்பதால்,
கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர் என்ற பதியை இங்குக் கொள்ளலாம். பதிகம்:
'ஒருத்தனை' - திருக்குறுந்தொகை. திருநாலூர் மயானம், பேணு
பெருந்துறை முதலிய பதிகளும் ஆகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார்
(பெரிய.பு. உரை). இதுபொழுது பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.
திருவாஞ்சியத்தை அணைந்தார் என்பதால், கிடைத்துள்ள பதிகம்
பின்னர்ப் போற்றிப் பாடியதாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

217.பொழிப்புரை : நாவரசர் நறுமணம் பொருந்திய
பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பெருவேளூரைப் போற்றி,
வாசனையுடைய கொன்றை மலர்களை அணிந்த இறைவரின் பிற
பதிகளையும், திருவிளமரையும் சென்று வணங்கிப், பகைவரின்
முப்புரங்களையும் எரித்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருவாரூருக்கு
வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : 1. திருப்பெருவேளூர் - 'மறையணிநாவினானை'
(தி.4 ப.60)- திருநேரிசை. 2. திருவிளமர் - இப்பதிக்குரிய பதிகம்
கிடைத்திலது. பிற பதிகள் என்பன திருக்கரவீரம் முதலாயினவாகலாம்
என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை). பதிகம் கிடைத்திலது.

1482. ஆண்டஅர செழுந்தருள

ஆளுரில் அன்பார்கள்தாம்

நீண்டசடை முடியார்பால்

நிறைந்தஅருள் பெற்றுடையார்

காண்டகுமா ளிகைமாடங்

கவின்சிறந்தோங் கிடஎங்குஞ்

சேண்திகழ்வி திகள்பொலியத்

திருமலிமங் கலஞ்செய்தார்.

218

வேறு

1483. வல்அமண் குணபர்தம்

மாயை கடந்து மறிகடலில்

கல்லே மிதப்பாகப் போந்தவர்

வந்தார் எனுங்களிப்பால்

எல்லையில் தொண்டர் எயிற்புறஞ்

சென்றெதிர் கொண்டபோது

சொல்லின் அரசர் வணங்கித்

தொழுதுரை செய்தணைவார்.

219

218.பொழிப்புரை : நாவரசர் எழுந்தருள, அதனை அறிந்த திருவாளுரில் இருந்த அடியவர்கள் பலரும் நீண்ட சடையையுடைய இறைவரின் நிறைந்த திருவருளைப் பெற்றவர்களாதலால், காண்பதற்கு இனிய மாளிகைகளையும் மாடங்களையும் முன்னைவிட அழகு சிறக்க அணிசெய்து, அவ்வழகு தொலைவினும் விளங்குமாறு வீதிகளை விளக்கமுறச் செய்து திருவுடைய மங்கல அணிகளைச் செய்தனர்.

குறிப்புரை : திருவாளுரில் பிறந்த அடியவர்கள் இறைவனுடைய திருவருளைப் பெற்றவர்களாதலைத் 'திருவாளுர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்' (தி.7 ப.39 பா.10) என்னும் திருவாக்கால் அறியலாம்.

219.பொழிப்புரை : கொடிய மனவன்மையுடைய சமணர்கள் செய்த மாயையைக் கடந்து, அலைமறிக்கும் கடலில் கல்லையே மிதவை யாகக் கொண்டு கரை ஏறி வந்தவரான பெரியவர் வந்தார் என்ற

1484. பற்றொன் றிலாவரும் பாதகர்

ஆகும் அமணர்தம்பால்

உற்ற பிணியொழிந் துய்யப்போந்

தேன்பெற லாவதொன்றே

புற்றிபங் கொண்டான்தன் தொண்டர்க்குத்

தொண்டராம் புண்ணியமென்

றற்ற உணர்வொடும் ஆரூர்த்

திருவீதி உள்ளணைந்தார்.

220

வழிபாடு

1485. சூழந் திருத்தொண்டர் தம்முடன்

தோரண வாயில்நண்ணி

வாழி திருநெடுந் தேவா

சிரியன்முன் வந்திறைஞ்சி

மகிழ்ச்சியால், அளவற்ற தொண்டர்கள், நகரமதிலின் வெளியே வந்து எதிர்கொண்டபோது, நாவுக்கரசர் அத்தொண்டர்களைத் தொழுது, போற்றி அணைபவராய்,

220.பொழிப்புரை : புற்றைத்தமக்கு இடனாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும் வன்மீக நாதரின் தொண்டர்களுக்குத் தொண்டராகும் புண்ணியமாவது, ஒன்றாலும் பற்றத் தகாதவர்களாய்ப் பெரும் பாதகர்களான அமணர்களிடத்திலிருந்துப் பொருந்தியதான நோய் நீங்கி உய்யும் பொருட்டாக வந்து புகுந்தயானும், பெறத்தக்கது ஒன்று ஆகுமோ? என்று சொல்லித் தம் செயல் அற்றவராய்த் திருவாரூர்த் திருவீதியைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : இக்கருத்தமைவுடையது 'குலம்பலம்பா' (தி.4 ப.101 பா.1) எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தமாகும், இப் பதிகத்தமைந்த பாடல்கள் பத்திலும் சிறுமையுடைய தமக்கு இவ்வருமையுடைய தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியம் பெறத் தகுமோ- எனக் கனிந்து பாடுகின்றார் நாவுக்கரசர். இப் பொருளமையையே நினைவு கூர்ந்தே ஆசிரியர் இவ்வாறு அருள்வாராயினர். பிணி - பிணிப்பு; தொடர்பு. அதுவே பெரு நோயானது.

221.பொழிப்புரை : தம்மைச் சூழ்ந்து வந்த அத்தொண்டர்

ஆழி வரைத்திரு மானிகை

வாயில் அவைபுகுந்து

நீள்சுடர் மாமணிப் புற்றுகந்

தாரைநேர் கண்டுகொண்டார்.

221

1486. கண்டு தொழுது விழுந்து

கரசர ணாதிஅங்கங்

கொண்ட புளகங்க ளாக

எழுந்தன்பு கூரக்கண்கள்

தண்டுளி மாரி பொழியத்

திருமூலட் டானர்தம்மைப்

புண்பரி கக்கழல் போற்றித்

திருத்தாண் டகம்புனைந்து.

222

1485 காண்ட லேகருத் தாய்நினைந்

தென்னுங் கலைப்பதிகம்

தூண்டா விளக்கன்ன சோதிமுன்

நின்று துதித்துருகி

களுடன் தோரணங்கள் தொங்கவிடப்பட்ட வாயிலை அடைந்து, வாழ்வையுடைய திருவினால் மிக்க தேவாசிரியமண்டபத்தின் முன்வந்து வணங்கிச், சக்கரவாள மலைபோன்ற திருமானிகையின் வாயிலுள் புகுந்து, ஒளிவீசும் பெரிய அழகான புற்றில் வீற்றிருக்கும் இறைவரை நேரே கண்டு மகிழ்ந்தார்.

222.பொழிப்புரை : கண்டு, தொழுது, நிலம் பொருத்த விழுந்து வணங்கிக் கைகால் முதலிய உறுப்புக்கள் எல்லாம் மயிர்க் கூச்சல் ஏற்பட எழுந்து, அன்பு மிகுதலால் கண்களினின்றும் நீர் மழை போலப் பொழியத், திருமூலட்டான இறைவரின் தாமரை போன்ற திருவடிகளை வழுத்திப் போற்றித் திருத்தாண்டகப் பதிகத்தையும் பாடி,

குறிப்புரை : அருளிய பதிகம் 'கற்றவர்கள்' (தி.6 ப.32) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமாகும். இப்பதிகம் முழுதும் போற்றி போற்றி என வருதலின் போற்றித் திருத்தாண்டகமாயிற்று. இதில் போற்றி என்ற தொடர் 108 முறை வருகின்றது.

223. பொழிப்புரை : அதன்பின்னர்க் 'காண்டலே கருத்தாய்

ஈண்டு மணிக்கோயில் சூழ

வலஞ்செய் திறைஞ்சியன்பு

பூண்ட மனத்தொடு நீள்திரு

வாயிற் புறத்தணைந்தார்.

223

கையறவாம் திருப்பதிகம் அருளல்

வேறு

1486. செய்யமா மணியொளிகூழ் திருமுன்றின்

முன்தேவா சிரியன் சார்ந்து

கொய்யுலாம் மலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ

மயிலாலும் ஆளு ராரைக்

கையினால் தொழாதொழிந்து கனியிருக்கக்

காய்கவர்ந்த கள்வ னேன்என்

றெய்தரிய கையறவாந் திருப்பதிகம்

அருள்செய்தங் கிருந்தார் அன்றே.

224

நினைந்து' (தி.4 ப.20) எனும் தொடக்கமுடைய மெய்யுணர்வைத்தரும் பதிகத்தைத் தூண்டா விளக்கைப் போன்ற தன்வயத்தாய ஒளிமிக்க புற்றிடம் கொண்ட பெருமானின் திருமுன்பு நின்று, போற்றி, உள்ளம் உருக அழகிய கோயிலை வலமாகச் சுற்றி வந்து, இறைஞ்சி, அன்பு கொண்ட உள்ளத்துடன் நீண்ட திருவாயிலின் பக்கத்தை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய 'காண்டலே கருத்தாய்' (தி.4 ப.20) எனத் தொடங்கும் பதிகம் சீகாமரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். கலைப் பதிகம் - 'மெய்யுணர்வை வழங்கும் பதிகம். இவ்விரு பாடல் களும் ஒருமுடிபின.

224. பொழிப்புரை : பின்னர் அவர், சிவந்த மணிகளின் பேரொளி விளங்கும் திருமுற்றத்தின் முன் உள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தைச் சேர்ந்து, அரும்புகள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகளில் குயில்கள் கூவவும், மயில்கள் அகவவும் உள்ள திருவாழுவில் வீற்றிருக்கின்ற பெருமானைக் கைகளைக் கூப்பி வணங்காததால், நான் கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்த கள்வன் ஆனேன் எனும் கருத்தால், அடைதற்கு அரிய மிக்க துன்பத்தின் மிகுதியால் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : கொய் - மலர் அரும்புகள். இப்பதிகத்தில்

1489. மாம்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந்
 திருவடிவும் மதுர வாக்கில்
 சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின்
 மாலைகளுஞ் செம்பொற் றாளே
 சார்வான திருமனமும் உழவாரத்
 தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
 பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து
 பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார். 225

பதிகங்கள் அருளல்

1490. நீடுபுகழ்த் திருவாருர் நிலவுமணிப்
 புற்றிடங்கொள் நிருத்தர் தம்மைக்
 கூடியஅன் பொடுகாலங் களில்அணைந்து
 கும்பிட்டுக் கோதில் வாய்மைப்

காணப்படும் பாடல் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பழமொழி அருளப் பெற்றிருப்பதால் இதனைப் பழமொழித் திருப்பதிகம் என அழைப்பர். இவற்றுள் முதல் பாடலில் வரும் பழமொழியே 'கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்த கள்வனேன்' என்பதாகும். இப்பாடலின் பின்னிரண்டடிகளை அப்படியே ஆசிரியர் முகந்தெடுத்து மொழிந்துள்ளார். 'மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த' (தி.4 ப.5) எனும் பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். இவ்விருபாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

225.பொழிப்புரை : மாம்பு நிறைய வடியும் கண்ணீர் மழையென ஒழுகுகின்ற திருவடிவமும், இனிமையான சொற்களைக் கொண்ட தீந்தமிழ்ப் பதிகம் சேரும் திருவாயும், இறைவரின் சிவந்த பொன் போன்ற திருவடிகளையே சார்பாகக் கொண்ட திருமனமும், திரு உழவாரமான ஒப்பற்ற படையும் ஆகிய இவற்றைக் கொண்டு தாமும் இவையுமேயாய், உலகம் எல்லாம் வாழும் பொருட்டுத் திருவீதிப் பணிகளைச் செய்து வணங்கிப் போற்றிப் பரவி வருவாராய்,

226.பொழிப்புரை : புகழ்மிக்க திருவாருரின் கண் மணிப்புற்றினை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் கூத்தரைப், பொருந்திய அன்புடன் எல்லாக் காலங்களிலும் சென்று வணங்கி, குற்றம் இல்லாத வாய்மையுடைய 'பாடிளம் பூதத்தினான்' எனத்

பாடிளம்பு தத்தினான் எனும்பதிகம்

முதலான பலவும் பாடி

நாடியஆர் வம்பெருக நைந்துமனங்

கரைந்துருகி நயந்து செல்வார்.

226

நமிநந்தியடிகளைச் சிறப்பித்தல்

1491. நான்மறைநூற் பெருவாய்மை நமிநந்தி

அடிகள்திருத் தொண்டின் நன்மைப்

பான்மைநிலை யால்அவரைப் பரமர்திரு

விருத்தத்துள் வைத்துப் பாடித்

தேன்மருவுங் கொன்றையார் திருவாரூர்

அரனெறியில் திகழுந் தன்மை

ஆனதிற மும்போற்றி அணிவீதிப்

பணிசெய்தங் கமரும் நாளில்.

227

தொடங்கும் பதிகத்தையும், மற்றும் பல பதிகங்களையும் பாடி, உள்ளத்தால் நாடிய ஆசையில் மனங் குழைந்து கரைந்து உருகுபவராய்,

குறிப்புரை : இது பொழுது அருளிய பதிகங்கள் பன்னிரண்டு.

1. 'பாடிளம் பூத்தினானும்' (தி.4 ப.4) - காந்தாரம். 2. 'சூலப்படையானை' (தி.4 ப.19) - சீகா மரம். 3. 'குழல் வலம்' (தி.4 ப.53) - திருநேரிசை. 4. 'எப்போதும்' (தி.5 ப.6) - திருக்குறற் தொகை. 5. 'கொக்கரை' (தி.5 ப.7) - திருக்குறள்தொகை. 6. 'உயிராவணம்' (தி.6 ப.25) - திருத்தாண்டகம். 7. 'பாதித்தன்' (தி.6 ப.26) - திருத்தாண்டகம். 8. 'நீற்றினையும்' (தி.6 ப.28) - திருத்தாண்டகம். 9. 'திருமணியை' (தி.6 ப.29) - திருத்தாண்டகம். 10. 'எம்பந்த' (தி.6 ப.30) - திருத்தாண்டகம். 11. 'இடர்கெடுமாறு' (தி.6 ப.31) - திருத்தாண்டகம். 12. ஒருவனாய் (தி.6 ப.34) - திருத்தாண்டகம்.

227.பொழிப்புரை : நான்மறைகளிலும் மற்ற ஞான நூல்களிலும் பேசப்படும் பெருமை வாய்ந்த வாய்மையால் சிறந்த நமிநந்தி அடிகளின் தொண்டின் நன்மையமைந்த சிறப்பால், பரமரையே போற்றுகின்ற திருவிருத்தப் பதிகத்துள் அவரை வைத்துப் பாடி, தேன் பொருந்திய கொன்றை மலர்களுடைய சிவபெருமான், திருவாரூர் அரன் நெறியில் விளங்க வீற்றிருக்கும் சிறப்பையும் போற்றி, அழகிய திருவீதிப்பணியையும் செய்து அங்கு விரும்பித் தங்கியிருக்கும் காலத்தில்.

1492. நீராருஞ் சடைமுடியார் நிலவதிரு

வலிவலமும் நினைந்து சென்று

வாராரு முலைமங்கை உமைபங்கர்

கழல்பணிந்து மகிழ்ந்து பாடிக்

காராருங் கறைக்கண்டர் கீழ்வேளூர்

கன்றாப்பூர் கலந்து பாடி

ஆராத காதலினால் திருவாரூர்

தனில்மீண்டும் அணைந்தார் அன்றே. 228

குறிப்புரை : 'வேம்பினைப் பூசி' எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தத்தில் வரும் இரண்டாவது பாடல்,

ஆராய்ந் தடித்தொண்ட ராணிப்பொ னாரூ ரகத்தடக்கிப்

பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனி யுத்திரம் பாற்படுத்தான்

நாரூர் நறுமலர் நாத னடித்தொண்டன் நம்பிநந்தி

நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணா டறியும்மன்றே.

-தி.4 ப.102 பா.2

என்பதாகும். இதன்கண் நமிநந்தியடிகள் போற்றப் பெறுவதையே ஆசிரியர் ஈண்டுக் குறித்தருளுகின்றார். திருவாரூர் அரனெறித் திருப் பதிகங்கள்: 1. 'எத்தீப் புகினும்' (தி.4 ப.17) - இந்தளம். 2. 'பொருங்கை' (தி.6 ப.33) - திருத்தாண்டகம். இவற்றுள் இரண்டாவது பதிகம் திருவாரூர் திருமூலட்டானத்துப் பெருமானையும் நினைவு கூர்ந்து அருளியதாகும்.

* **228.பொழிப்புரை :** கங்கையாறு தங்கிய சடைமுடியையுடைய பெருமானின் திருவலிவலத்தையும் நினைந்து சென்று, கச்சை அணிந்த மார்பகத்தையுடைய மங்கையான உமையை ஒருகூற்றில் கொண்டவரின் திருவடிகளை வணங்கி, மகிழ்ந்து பாடித், திருநீல கண்டரது திருக்கீழ்வேளூர், திருக்கன்றாப்பூர் முதலிய பதிகளுக்கும் சென்று, மனம் கலந்த ஒருமைப்பாட்டுடன் பாடி, நிறைவுறாத ஆசை மிகுதியால் திருவாரூருக்குத் திரும்பவும் வந்தார்.

குறிப்புரை : இத்திருப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருவலி வலம்: 'நல்லான்காண்' (தி.6 ப.48) - திருத்தாண்டகம். 2. திருக்கீழ் வேளூர்: 'ஆளான' (தி.6 ப.67) - திருத்தாண்டகம். 3. திருக்கன்றாப்பூர்: 'மாதினையோர்' (தி.6 ப.61) - திருத்தாண்டகம். இத்திருப்பதிகளோடு, பின்வரும் திருப்பதிகளுக்கும் சென்று பணிந்து திருவாரூருக்குச் சென்றிருக்கவேண்டும் என இதுபொழுது இருக்கும் திருப்பதிகங்கள்

1493. மேவுதிரு வாதிரைநாள் வீதிவிடங்

கப்பெருமாள் பவனி தன்னில்
தேவருடன் முனிவர்கள்முன் சேவிக்கும்
அடியார்க ளுடன்சே வித்து
மூவுலகுங் களிகூர வரும்பெருமை
முறைமையெலாங் கண்டு போற்றி
நாவினுக்குத் தனியரசர் நயக்குநாள்
நம்பர்திரு அருளி னாலே.

229

பிறபதிகள் செலல்

1494. திருப்புகலூர் அமர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான்

சேவடிகள் கும்பிட் டேத்தும்
விருப்புடைய உள்ளத்து மேவியெழுங்
காதல்புரி வேட்கை கூர
ஒருப்படுவார் திருவாரூர் ஒருவாறு
தொழுதகன்றங் குள்ளம் வைத்துப்
பொருப்பரையன் மடப்பாவை இடப்பாகர்
பதிபிறவும் பணிந்து போந்தார்.

230

கொண்டு அறிய முடிகின்றது. அவை 1. திருக்கோளிலி: (அ). 'மைக்கொள்' (தி.5 ப.56) - திருக்குறுந்தொகை. (ஆ) 'முன்னமே' (தி.5 ப.57) - திருக்குறுந்தொகை. 2. திருப்பேரையில்: 'மறையும்' (தி.5 ப.16) - திருக்குறுந்தொகை. மீண்டும் திருவாரூரை அணைந்து, ஐம்பொறிக ளோடு வாழ இயலாமையை நினைந்து அருளிய திருப்பதிகம். 'படுகுழிப் பவ்வத்தன்ன' (தி.4 ப.52) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப் பதிகம்.

229.பொழிப்புரை : பொருந்தும் திருவாதிரைத் திருநாளில் வீதிவிடங்கப் பெருமான் எழுந்தருளிவரும் திருவுலாவில், தேவர்க ளுடனே முனிவர்களுமாகிய கூட்டத்தில் அவர்களுக்கெல்லாம் முன் நின்று வணங்கும் அடியார்களுடனே கூடி வணங்கி, மூன்று உலகங் களும் மகிழ்ச்சி அடைந்திட வருகின்ற அவ்விழாவின் நெறிமுறை களை எல்லாம் கண்டு போற்றி, ஒப்பில்லாத நாவுக்கரசர் விரும்பித் தங்கியிருக்கும் நாள்களில், இறைவரின் திருவருளால்.

230.பொழிப்புரை : திருப்புகலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும்

1495. அந்நாளில் ஆளுடைய பிள்ளையார்
 திருப்புகலி அதன்கண் நின்றுப்
 பன்னாகப் பூணணிவார் பயின்றதிருப்
 பதிபலவும் பணிந்து செல்வார்
 புன்னாக மணங்கமழும் பூம்புகலூர்
 வந்திறைஞ்சிப் பொருவில் சீர்த்தி
 மின்னாரும் புரிமுந்நூல் முருகனார்
 திருமடத்தில் மேவுங் காலை.

231

சிவபெருமானின் திருவடிகளைப் போற்றுதற்குரிய விருப்பம் வரப் பெற்ற திருவுள்ளத்தில் பொருந்தி எழுகின்ற காதல் மிக, அங்ஙனமே செல்வதற்கு எண்ணியவராய்த், திருவாரூரை ஒருவாறாகத் தொழுது, நீங்கித், தம் கருத்தைத் திருவாரூரில் வைத்து, மலையரசன் பாவையாரான உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் வைத்த பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடைப்பட்ட பிற பதிகளையும் வணங்கிச் சென்றார்.

குறிப்புரை : திருவாரூரில் தம் கருத்தை வைத்தமைக்கு அடையாளமாகப் பாடப்பெற்ற திருப்பதிகம்: 'கைம்மான' (தி.6 ப.24) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் ஆகும்.

பிறபதிகளாவன: திருப்பள்ளியின் முக்கூடல், திருவிற்குடி, திருப்பனையூர் முதலாயினவாகலாம். இவற்றுள் முன்னுள்ள பதியொன்றற்கே திருப்பதிகம் உள்ளது. திருப்பள்ளியின் முக்கூடல் : 'ஆராத' (தி. 6 ப.69) - திருத்தாண்டகம்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடியின.

231.பொழிப்புரை : அதுபொழுது ஞானசம்பந்தர் சீகாழியினின்றும் புறப்பட்டுப் பாம்புகளை அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றையும் அடைந்து பணிந்து செல்வார், சுரபுன்னை மலர்களின் மணம் கமழும் பூம்புகலூரில் சென்று இறைவனைக் கண்டு ஒப்பற்ற சிறப்புடைய முப்புரிநூல் அணிந்த முருக நாயனாரின் திரு மடத்தில் வீற்றிருக்கும் காலத்தில்.

நாவரசர் வருகை - பிள்ளையார் வரவேற்றல்

1496. ஆண்டஅர செழுந்தருளி அணியாநூர்
மணிப்புற்றில் அமர்ந்து வாழும்
நீண்டசுடர் மாமணியைக் கும்பிட்டு
நீடுதிருப் புகலூர் நோக்கி
மீண்டருளி னாரென்று கேட்டருளி
எதிர்கொள்ளும் விருப்பி னோடும்
ஈண்டுபெருந் தொண்டர்குழாம் புடைசூழ
வெழுந்தருளி எதிரே சென்றார்.

232

அடியவர் திருக்கூட்டம்

1497. கரண்டமலி தடம்பொய்கைக் காழியர்கோன்
எதிரணையுங் காதல் கேட்டு
வரன்றுமணிப் புனற்புகலூர் நோக்கிவரும்
வாகீசர் மகிழ்ந்து வந்தார்
திரண்டுவருந் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம்
இருதிறமுஞ் சேர்ந்த போதில்
இரண்டுநில வின்கடல்கள் ஒன்றாகி
அணைந்தனபோல் இசைந்த அன்றே.

233

232.பொழிப்புரை : சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவக்கரசர் எழுந்தருளிப் போந்து, அழகு பொருந்திய திருவாநூரில் மணிப்புற்றில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் நீண்ட ஒளி பொருந்திய மாமணியினை வணங்கிப் பூம்புகலூருக்கு வந்தருளும் இனிய செய்தியை, ஞான சம்பந்தர் கேட்டறிந்து, அவரை எதிர் கொண்டு வரவேற்கும் விருப்பத்தால், நெருங்கிய தொண்டர் கூட்டம் தம்மைச் சூழ்ந்து வர, எழுந்தருளி எதிரே சென்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

233.பொழிப்புரை : நீர்க் காக்கைகள் நிறைந்த பெரிய நீர்நிலைகளை யுடைய சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தர், அங்ஙனம் தம்மை எதிர்கொண்டு அணைகின்ற அன்புச் செயலைக் கேட்டு, மணிகளைக் கொழித்து வரும் நீர்வளம் கொண்ட திருப்புகலூரை நோக்கி வருகின்ற நாவரசரும், மனமகிழ்ச்சியுடன் எழுந்தருளி வந்தனர்.

நாவரசர் திருவாதிரைச்சிறப்பு உரைத்தல்

1498. திருநாவுக் கரசரெதிர் சென்றிறைஞ்சத்

சிரபுரத்துத் தெய்வ வாய்மைப்

பெருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையார்

எதிர்வணங்கி அப்ப ரேநீர்

வருநாளில் திருவாரூர் நிகழ்பெருமை

வகுத்துரைப்பீர் என்று கூற

அருநாமத் தஞ்செழுத்தும் பயில்வாய்மை

அவரு மெதிர் அருளிச் செய்வார்.

234

வேறு

1499. சித்தம் நிலாவுந் தென்திரு

வாரூர் நகராளும்

மைத்தழை கண்டர் ஆதிரை

நாளின் மகிழ்செல்வம்

இத்தகை மைத்தென் றென்மொழி

கேனென் றுரைசெய்தார்

முத்து விதான மணிப்பொற்

கவரி மொழிமாலை.

235

கூடிப் பெருகி வருகின்ற திருநீற்றுத் தொண்டர் கூட்டம் இருமருங்கும் திரண்ட போதில், நிலவுக்கடல்கள் இரண்டு, ஒன்று கூடி அணைந்தன போல், பொருந்தின. அப்பொழுது.

234.பொழிப்புரை : எதிர் சென்ற நாவுக்கரசர் வணங்க, சீகாழியில் வந்தருளிய கடவுள்தன்மை பொருந்திய பெருமையுடைய திருஞான சம்பந்தப் பெருமானும் எதிர் வணங்கி, 'அப்பரே! நீர் வரும் நாளில் திருவாரூரில் நிகழும் பெருமையை வகுத்துக் கூறுவீராக!' எனக் கூறச் சிவபெருமானின் திருப்பெயரான திருவைந்தெழுத்தை மிகவும் பயில்கின்ற வாய்மை கொண்ட நாவுக்கரசரும் அருளுவாராய்,

235.பொழிப்புரை : உள்ளத்தில் நிலவும் திருவாரூர் நகரத்தை ஆளுகின்ற நீலகண்டரான சிவபெருமானின் திருவாதிரைத் திருநாளில் நிகழும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடைய செய்திச் செல்வத்தை, இத்தகைய தன்மை கொண்டது என எவ்வாறு கூறுவேன்! என்று, 'முத்து விதான மணிப் பொற்கவரி' (தி.4 ப.21) எனத் தொடங்கும் பதிகமான சொல்மாலையைப் பாடினார்.

பிள்ளையார் ஆரூர் சேறல்

1500. அம்மொழி மாலைச் செந்தமிழ்

கேளா அணிசண்பை

மைம்மலி கண்டத் தண்டர்

பிரானார் மகனாரும்

கொய்ம்மலர் வாவித் தென்திரு

வாரூர் கும்பிட்டே

உம்முடன் வந்திங் குடன்அமர்

வேன்என் றுரைசெய்தார்.

236

1501. மாமதில் ஆரூர் மன்னரை

அங்கு வணங்கச்செந்

தாமரை யோடைச் சண்பையர்

நாதன் தான்கு

குறிப்புரை : 'முத்து விதானம்' (தி.4 ப.21) எனத் தொடங்கும் இக்குறிஞ்சிப் பண்ணாலாய பதிகம் திருவாரூரில் நிகழ்ந்து வரும் திருவாதிரைச் சிறப்பை மிக அழகாக விளக்கி நிற்பதாகும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

236.பொழிப்புரை : அந்தச் சொல்மாலையான தமிழ்ப்பதிகத்தைக் கேட்ட அழகிய சீகாழியில் தோன்றிய, கருமை பொருந்திய கழுத்தினையுடைய தேவர் தலைவரின் மகனாரான ஞானசம்பந்தரும், 'அரும்புகள் மலரும் பொய்கைகளையுடைய தென் திருவாரூருக்குச் சென்று வணங்கி, அதன்பின்பு மீண்டு வந்து, உம்முடன் கூடி உடன் அமர்வேன்' என இயம்பினார்.

குறிப்புரை : மேற்கூறப்பட்ட 'முத்து விதானம்' (தி.4 ப.21) எனத் தொடங்கும் பதிகத்தைக் கேட்ட அளவிலேயே ஞானசம்பந்தர் திருவாரூருக்குச் சென்று வருவதை மேற்கொண்டார், இதனால், அப்பதிகச் சிறப்பும் அதன்வழி அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வச் சிறப்பும் ஒருங்கு விளங்குகின்றன.

237.பொழிப்புரை : பெரிய மதில் சூழ்ந்த திருவாரூர்த் தியாகராசரை அங்குச் சென்று வணங்குதற்குச் செந்தாமரை மலர்கள்

நாமரு சொல்லின் நாதரும்

ஆர்வத் தொடுபுக்கார்

பூமலர் வாசத் தண்பணை

சூழும் புகலூரில்.

237

திருப்புகலூரில் நாவரசர் காலந்தொறும் வழிபட்டு வருதல்

1502. அத்திரு மூதூர் மேவிய

நாவுக் கரசுந்தம்

சித்தம் நிறைந்தே அன்பு

தெவிட்டுந் தெளிவெள்ளம்

மொய்த்திழி தாரைக் கண்பொழி

நீர்மெய்ம் முழுதாரப்

பைத்தலை நாகப் பூண்அணி

வாரைப் பணிவுற்றார்.

238

1503. தேவர் பிரானைத் தென்புக

லூர்மன் னியதேனைப்

பானியல் மாலைச் செந்தமிழ்

பாடிப் பரிவோடும்

நிறைந்த குளங்களையுடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் செல்ல, நாவில் பொருந்தும் வாக்கின் தலைவரான நாவுக்கரசரும் மலர்களின் நறுமணம் கமழும் குளிர்ந்த வயல்களால் சூழப்பட்ட புகலூருக்கு, மீதூர்ந்த விருப்பத்துடன் சென்றார்.

238.பொழிப்புரை : அப்பழமையான ஊரில் வீற்றிருக்கும் திருநாவுக் கரசரும், தம் உள்ளத்தில் நிறைவாகத் தேக்கித் தெளிந்த வெள்ளமாகத் திரண்டுதொரை தாரையாகக் கண்களினின்றும் பொழியும் நீர், உடல் முழுதும் நிரம்பப் பொருந்த, நச்சுப்பையைக் கொண்ட தலையையுடைய பாம்பை அணிகலனாக அணிந்த சிவபெருமானைப் பணிந்தார்.

239.பொழிப்புரை : தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராய், அழகிய புகலூரில் நிலைபெற்று எழுந்தருளியிருக்கும் தேன் போன்றவரைப், பாக்களின் இயல்பு முற்றும் பொருந்திய தமிழ்

மேவிய காலந் தோறும்

விருப்பிற் கும்பிட்டே

ஓவுதல் ஓவு திருப்பணி

செய்தங் குறைகின்றார்.

239

1504. சீர்தரு செங்காட் பங்குடி

நீடுந் திருநள்ளா

றார்தரு சோலை சூழ்தரு

சாந்தை அயவந்தி

வார்திகழ் மென்முலை யாளொரு

பாகன் திருமருகல்

ஏர்தரும் அன்பால் சென்று

வணங்கி இன்புற்றார்.

240

மாலைகளைப் பாடி, அன்புடனே பொருந்திய காலங்களில் எல்லாம் விருப்புடன் வணங்கி, நீங்குதல் இல்லாத திருப்பணிகளைச் செய்து கொண்டு, அங்குத் தங்குவாராகி,

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய பதிகங்கள்: 1. 'பகைத்திட்டார்' (தி.4 ப.54) - திருநேரிசை. 2. 'செய்யார்' (தி.4 ப.16) - இந்தளம். 3. 'துன்னக்கோவணம்' (தி.5 ப.46) - திருக்குறுந்தொகை.

240.பொழிப்புரை : அப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பு உடைய திருச்செங்காட்டங்குடி, செல்வம் மிகும் திருநள்ளாறு, பூமரங்கள் நிறைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருச்சாத்தமங்கையிலுள்ள அயவந்தி, கச்சப் பொருந்திய மார்பகங்களையுடைய அம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்டருளும் சிவபெருமானின் திருமருகல் ஆகிய திருப்பதிகளை எல்லாம் அன்புடன் சென்று வணங்கி இன்பம் அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இப்பதிகளில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. திருச்செங்காட்டங்குடி: 'பெருந்தகையை' (தி.6 ப.84) - திருத்தாண்டகம். 2. திருநள்ளாறு: (அ). 'உள்ளாறாத்' (தி.5 ப.68) - திருக்குறுந்தொகை. (ஆ). 'ஆதிக்கண்' (தி.6 ப.20) - திருத்தாண்டகம். 3. திருமருகல்: 'பெருகலாம்' (தி.5 ப.88) - திருக்குறுந்தொகை. திருச்சாத்தமங்கைக்குரிய பதிகம் கிடைத்திலது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபு உடையன.

1505. அப்படிச் சின்னாள் சென்றபின்

ஆரூர் நகராளும்

துப்புறழ் வேணிக் கண்ணுத

லாரைத் தொழுதிப்பால்

மெய்ப்பொருள் ஞானம் பெற்றவர்

வேணு புரத்தெங்கள்

பொற்புரி முந்நூல் மார்பரும்

வந்தார் புகலூரில்.

241

பிள்ளையாரும் அரசரும் உடன் உறைதல்

வேறு

1506. பிள்ளையார் எழுந்தருளப்

பெருவிருப்பால் வாகீசர்

உள்ளம்மகிழ்ந் தெதிர்கொண்டங்

குடனுறையு நாளின்கண்

வள்ளலார் சிறுத்தொண்டர்

மற்றவர்பால் எழுந்தருள

எள்ளருஞ்சீர் நீலநக்கர்

தாமும்எழுந் தருளினார்.

242

241.பொழிப்புரை : அவ்வகையில் சிலநாள்கள் சென்றனவாகப், பின்பு திருவாரூர்த் திருநகரை ஆளும் பவளம் போன்ற சடையையுடைய நெற்றிக்கண்ணரான இறைவரைத் தொழுது கொண்டு, மெய்ப் பொருளாய ஞானத்தை உண்டருளிய சீகாழியில் தோன்றிய முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பினரான ஏம் ஆளுடைய பிள்ளையாரும், திருப்புகலூருக்கு வந்தருளினார்.

242.பொழிப்புரை : ஞானசம்பந்தர் அங்ஙனம் வந்தருள, பெரு விருப்புடன் நாவுக்கரசரும் உள்ளம் மகிழ்ந்து அவரை எதிர் கொண்டு அழைத்து வந்து திருப்புகலூரில் அவருடன் தங்கியிருந்தார். அந் நாள்களில், வள்ளலாரான சிறுத்தொண்டர் அவ்விரு பெருமக்கள் இடத்தும் வந்தருள, பின் கெடுதல் இல்லாத சிறப்புடைய நீலநக்க நாயனாரும் அங்கு வந்தருளினார்.

1507. ஆங்கணையும் அவர்களுடன்

அப்பதியில் அந்தணராம்

ஓங்குபுகழ் முருகனார்

திருமடத்தில் உடனாகப்

பாங்கில்வரும் சீரடியார்

பலருமுடன் பயில்கேண்மை

நீங்கரிய திருத்தொண்டின்

நிலையுணர்ந்து நிகழ்கின்றார்.

243

1508. திருப்பதிகச் செழுந்தமிழின்

திறம்போற்றி மகிழ்வுற்றுப்

பொருப்பரையன் மடப்பாவை

இடப்பாகர் பொற்றாளில்

விருப்புடைய திருத்தொண்டர்

பெருமையினை விரித்துரைத்தங்

கொருப்படுசிந் தையினார்கள்

உடனுறைவின் பயன்பெற்றார்.

244

243.பொழிப்புரை : அவ்வாறு வந்த சிறுத்தொண்ட நாயனார், திருநீலநக்க நாயனார், ஆகிய இருவரோடும், அத் திருப்பதியில் வாழும் அந்தணரான மிக்க புகழையுடைய முருக நாயனாரின் திருமடத்தில், ஒன்று கூடியவராய், அத் திருக்கூட்டத்தில் ஒருங்கிருக்கும் சிறப்பையுடைய அடியவர் பலரும் உடன் இருக்க, அன்பின் சிறப்பால் வரும் நீங்குதற்கரிய திருத்தொண்டின் நிலைமையுணர்ந்து போற்றுவாராய்.

244.பொழிப்புரை : திருப்பதிகங்களான செழுந்தமிழின் இசைத்திறனைப் பாடி மகிழ்ந்து, மலையரசனின் மகளாரான உமையம்மையாரை இடமருங்கில் கொண்டருளும் சிவபெருமானின் பெருமையை விரிவாகப் பேசி, அதனால் ஒன்றிய மனம் உடையவராய், அடியார் உடன் உறைதலால் வரும் சிவசிந்தனையாகிய பெரும் பயனைப் பெற்றனர்.

குறிப்புரை : பெருமானின் பொருள்சேர் புகழை நினைந்தும், உரைத்தும் திருவடிகளை வணங்கியும் வாழ்தலே, அடியவர்களின் செய்கையாகும். அச் செய்கையை அடியவர் பலருடனும் இருந்து செய்தல் உடனுறைவின் பயனாகும். 'சிரிப்பார், களிப்பார்' (தி.8 ப.21 பா.9) எனவரும் திருவாசகமும் காண்க. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

1509. அந்நாளில் தமக்கேற்ற

திருத்தொண்டின் நெறியாற்ற
மின்னார்செஞ் சடைஅண்ணல்
மேவுபதி எனைப்பலவும்
முன்னாகச் சென்றேத்தி
முதல்வன்தாள் தொழுவதற்குப்
பொன்னாரும் மணிமாடப்
பூம்புகலூர் தொழுதகன்றார்.

245

அடியவர்கள் விடைபெறப் பிற பதிகளுக்குச் சேறல்

1510. திருநீல நக்கடிகள்

சிறுத்தொண்டர் முருகனார்
பெருநீர்மை அடியார்கள்
பிறரும்விடை கொண்டேக
ஒருநீர்மை மனத்துடைய
பிள்ளையா ருடன்அரசும்
வருநீர்செஞ் சடைக்கரந்தார்
திருஅம்பர் வணங்கினார்.

246

245.பொழிப்புரை : அத்தகைய நாள்களில் தங்களுக்கு ஏற்றதான திருத்தொண்டினைச் செய்வதற்காக, மின்னல் என விளங்கும் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருப்பதிகள் பல வற்றிற்கும் முற்படச் சென்று போற்றிப் பெருமானின் திருவடிகளைத் தொழுவதன் பொருட்டு, அழகிய மணிகளையுடைய மாளிகைகள் நிறைந்த பூம்புகலூரைத் தொழுது புறப்படுவாராய்,

246.பொழிப்புரை : திருநீலநக்கரும், சிறுத்தொண்ட நாயனாரும் பெருமையுடைய மற்ற அடியார்களும் மற்றவர்களும் விடைபெற்றுக் கொண்டு செல்ல, ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தவர்களான ஆளுடைய பிள்ளையாரும், ஆளுடைய அரசும், வானினின்று இறங்கிவரும் கங்கைப் பெருக்கைச் சிவந்த சடையில் மறைந்து வைத்த இறைவரின் திருஅம்பர்த் திருப்பதியை வணங்கினார்.

குறிப்புரை : திருவம்பருக்குரிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

1511. செங்குமுத மலர்வாவித்
 திருக்கடவுர் அணைந்தருளிப்
 பொங்கியவெங் கூற்றடர்த்த
 பொன்னடிகள் தொழுதேத்திக்
 குங்குலியக் கலயனார்
 திருமடத்தில் குறைவறுப்ப
 அங்கவர்பால் சிவனடியா
 ருடன்அமுது செய்தார்கள். 247
1512. சீர்மன்னுந் திருக்கடவுர்த்
 திருமயா னமும்வணங்கி
 ஏர்மன்னும் இன்னிசைப்பாப்
 பலபாடி இனிதமர்ந்து
 கார்மன்னுங் கறைக்கண்டர்
 கழலிணைகள் தொழுதகன்று
 தேர்மன்னும் மணிவீதித்
 திருவாக்கூர் சென்றணைந்தார். 248

247.பொழிப்புரை : சிவந்த ஆம்பல் மலர்கள் மலரும் பொய்கைகளையுடைய திருக்கடவுரினைச் சேர்ந்து, சினம் மிகுந்து வந்த கூற்றுவனை உதைத்த இறைவரின் அழகிய திருவடிகளை வணங்கி, குங்குலியக் கலய நாயனாரின் திருமடத்தில் எழுந்தருள, அவருடன் இருந்தருளிய ஞானசம்பந்தரும், நாவுக்கரசரும், சிவனடியார்களுடன் உணவு கொண்டருளினர்.

குறிப்புரை : இது பொழுது பாடியருளிய பதிகங்கள்: 1. 'பொள்ளத்த' (தி.4 ப.31) - திருநேரிசை. 2. 'மருட்டுயர்' (தி.4 ப.107) - திருவிருத்தம். 3. 'மலைக்கொளானை' (தி.5 ப.37) - திருக்குறுந்தொகை.

248.பொழிப்புரை : அவ்விருவரும், சீர்மை பொருந்திய திருக் கடவுர்த் திருமயானம் என்ற திருப்பதிக்கும் சென்று வணங்கி, அழகு உடைய இனிய இசை கொண்ட தேவாரப் பாடல்கள் பலவற்றையும் பாடி வணங்கி, இனிதாய் அங்கு வீற்றிருந்தருளி, மேகத்தின் தன்மை பொருந்திய நீலகண்டரின் திருவடிகளை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தேர் பொருந்திய திருஆக்கூரைச் சென்று சேர்ந்தனர்.

1513. சார்ந்தார்தம் புகலிடத்தைத்

தான்தோன்றி மாடத்துக்

கூர்ந்தார்வம் உறப்பணிந்து

கோதில்தமிழ்த் தொடைபுனைந்து

வார்ந்தாடுஞ் சடையார்தம்

பதிபலவும் வணங்கியுடன்

சேர்ந்தார்கள் தம்பெருமான்

திருவீழி மிழலையினை.

249

திருவீழிமிழலையில் அடியவர் வரவேற்பு

வேறு

1514. வீழி மிழலை வந்தணைய

மேவு நாவுக் கரசினையும்

காழி ஞானப் பிள்ளையையும்

கலந்த உள்ளக் காதலினால்

குறிப்புரை : திருக்கடவூர்த் திருமயானத்தில் 'இன்னிசையாப் பலபாடி' என்றாரேனும் இதுபொழுது ஒரு திருப்பதிகமே கிடைத்து உள்ளது. 'குழைகொள்' (தி.5 ப.38) - திருக்குறுந்தொகை.

249.பொழிப்புரை : தம்மைவந்து அடைந்தவர்க்கு அடைக்கலந் தந்து ஆட்கொள்ளும் சிவபெருமானை, அப்பதியில் உள்ள 'தான் தோன்றி மாடம்' என்னும் கோயிலினுள் கண்டு, மிகுந்த அன்பு பொருந்த வணங்கி, குற்றம் இல்லாத தமிழ்த் தொடை மாலை பாடி, அங்கிருந்து புறப்பட்டு, அசைந்து ஆடும் சடையுடைய இறைவர் வீற்றிருந்தருளும் பதிகள் பலவற்றையும் போய் வணங்கிப், பின்னர் அவ்விருவரும் தம் பெருமானின் திருவீழிமிழலையைச் சேர்ந்தனர்.

குறிப்புரை : இப்பதிகளில் அருளிய பதிகம்: 'முடித்தாமரை' - திருத் தாண்டகம். பதிபலவும் என ஆசிரியர் கூறுதற்கு இயைய திருமீயச் சூர், திருவன்னியூர் ஆகிய பதிகளைக் கொள்ளலாம். 1. திருமீயச்சூர் இளங்கோயில்: 'தோற்றும் கோயிலும்' (தி.5 ப.11)- திருக்குறுந்தொகை. 2. திருவன்னியூர்: 'காடு கொண்டரங்கா' (தி.5 ப.26) - திருக் குறுந்தொகை.

250.பொழிப்புரை : திருவீழிமிழலையில் வந்து, முதற்கண் சேர்ந்த நாவுக்கரசரையும், பின்னால் வந்த ஞானசம்பந்தப்

ஆழி வலவன் அறியாத

அடியார் அடியார் அவர்களுடன்

வாழி மறையோர் எதிர்கொண்டு

வணங்க வணங்கி உள்புக்கார்.

250

1515. மாட வீதி அலங்கரித்து

மறையோர் வாயின் மணிவிளக்கு

நீடு கதலி தழைப்புகம்

நிறைத்து நிறைபொற் குடமெடுத்துப்

பீடு பெருகும் வாகீசர்

பிள்ளை யாரும் தொண்டர்களும்

கூட மகிழ்ந்து விண்ணிழிந்த

கோயில் வாயில் சென்றணைந்தார். 251

திருக்கோயில் வழிபடல்

1516. சென்றுள் புகுந்து திருவீழி

மிழலை அமர்ந்த சொங்கனகக்

குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த

கோயில் வலமா வந்துதிரு

பெருமானையும் அன்பு கலந்த உள்ளத்தில் எழுந்த ஆசையால், சக்கரப் படையை உடைய திருமாலும் அறியாத சிவபெருமானின் அடியார்களும் அவர் தம் அடியார்களும் மறையோர்களும் நகர்ப் புறத்து வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கத், தாங்களும் அவர்களை வணங்கித் திருப்பதியுள் புகுந்தனர்.

குறிப்புரை : வாழி - அசைநிலை.

251.பொழிப்புரை : அந்தணர்கள் மாட வீதியினை அணிசெய்து, தம் மாளிகையின் வாயில்களில் மணி விளக்குகளையும், வாழைகளையும், இலை செறிந்த பாக்குகளையும் நிரல்பட வைத்தும், நீர் நிறைந்த பொற் குடங்களை ஏந்தியும், பெருமை மிக்க நாவுக்கரசர், ஆளுடைய பிள்ளையார், தொண்டர்கள் ஆகியோர் அங்கு வந்து கூடும்படி மகிழ்ந்து, விண்ணிழி விமானத்தையுடைய திருக்கோயிலின் வாயிலை அடைந்தார்கள்.

252.பொழிப்புரை : சென்று, திருவீழிமிழலையை விரும்பி

முன்றில் வணங்கி முன்னெய்தி

முக்கட் செக்கர்ச் சடைமவுலி

வென்றி விடையார் சேவடிக் கீழ்

விழுந்தார் எழுந்தார் விம்மினார்.

252

1517. கைகள் குவித்துக் கழல்போற்றிக்

கலந்த அன்பு கரைந்துருக

மெய்யில் வழியுங் கண்ணருவி

விரவப் பரவுஞ் சொல்மாலை

செய்ய சடையார் தமைச்சேரார்

தீங்கு நெறிசேர் கின்றார்என்

றுய்யு நெறித்தாண் டகம்மொழிந்தங்

கொழியாக் காதல் சிறந்தோங்க.

253

வீற்றிருக்கும் செம்பொன் மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்த கோயிலை வலமாக வந்து, முற்றத்தே வணங்கி, திருமுன்பு சேர்ந்து, மூன்று கண்களையும் சிவந்த வானம் போன்ற சடைமுடியையும் வெற்றி பொருந்திய ஆனேற்றூர்தியையும் உடைய அப்பெருமானின் திருவடியின் கீழே விழுந்து எழுந்து நாவுக்கரசர் விம்மினார்.

253.பொழிப்புரை : இரு கைகளையும் தலைமீது குவித்து, திருவடிகளை வணங்கி, உள்ளமானது நிரம்பிக் கலந்த அன்பால் கரைந்து உருகத், திருமேனியில் வழியும் கண்ணீர் அருவியைப் போல் ஆக, துதிக்கின்ற சொல்மாலையான பதிகம், 'சிவந்த சடையையுடைய பெருமானை அடையாதவர் தீ நெறிக்கே சேர்கின்றார்' என்னும் கருத்துடையதாய உய்யும் நெறியைக் காட்டும் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடி, அங்கிருந்து நீங்க முடியாத காதல் மேலே ஓங்கி எழு.

குறிப்புரை : இம்முடிபு உடைய திருப்பதிகம் 'போரானை' (தி.6 ப.50) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமாகும்.

பாடல்தொறும் 'திருவீழிமிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே' எனும் முடிபு உடைமையின் அதனையே போந்த கருத்தாக ஆசிரியர் ஈண்டுக் கூறுவாராயினர்.

1518. முன்னாள் அயனுந் திருமாலும்

முடியும் முதலும் காணாத
பொன்னார் மேனி மணிவெற்பைப்
பூநீர் மிழலை யினில்போற்றிப்
பன்னாள் பிரியா நிலைமையினால்
பயிலக் கும்பிட் டிருப்பாராய்
அந்நாள் மறையோர் திருப்பதியில்
இருந்தார் மெய்ம்மை அருந்தவர்கள். 254

வீழிமிழலையில் வறுமை

1519. சீரின் விளங்குந் திருத்தொண்டர்

இருந்து சிலநாள் சென்றதற்பின்
மாரி சுருங்கி வளம்பொன்னி
நதியும் பருவம் மாறுதலும்
நீரின் இயன்ற உணவருகி
நிலவும் பலமன் னுயிர்களெலாம்
பாரின் மலிந்த இலம்பாட்டில்
படர்கூர் வறுமை பரந்ததால். 255

254.பொழிப்புரை : முற்காலத்தில் நான்முகனும் திருமாலும் முடியும் அடியும் அறிய இயலாத, நீண்ட பொன்னார் மேனியையுடைய மணிமலையான இறைவரை, அழகிய நீர்வளம் கொண்ட திருவீழிமிழலையில் வணங்கிப், பல நாள்களும் பிரியாது இருக்கும் பண்பால், நாவுக்கரசர், நாளும் வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் அக்காலத்தில் மறையவர் வாழும் அப்பதியில் மெய்த்தவர்களான அவ்விருவரும், அடியார்களும் தங்கியிருந்தனர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடியின.

255.பொழிப்புரை : சீர்மை மிக்க திருத்தொண்டர்கள் இவ்வாறு சில நாள்கள் இருந்து கழிந்த பின்னர், மழைவளம் சுருங்கியதால், வளம் உடைய காவிரி நீர், வரும் பருவத்தில் வாராது மாறுதல் அடைய, அதனால் நீரால் விளையத்தக்க உணவுப் பொருள்கள் குறைய, உணவை முதன்மையாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற உயிர்கள் எல்லாம், வறுமை காரணமாகத் துன்ப மிகுதியை அடையுமாறு வறுமை பரவியது.

1520. வையம் எங்கும் வறகடமாய்ச்

செல்ல உலகோர் வருத்தமுற

நையும் நாளில் பிள்ளையார்

தமக்கும் நாவுக் கரசருக்கும்

கையில் மானும் மழுவுமுடன்

காணக் கனவில் எழுந்தருளிச்

செய்ய சடையார் திருவீழி

மிழலை உடையார் அருள்செய்வார். 256

1521. கால நிலைமை யால்உங்கள்

கருத்தில் வாட்ட முறீர்எனினும்

ஏல உம்மை வழிபடுவார்க்

களிக்க அளிச்சின் றோம்என்று

கோலங் காண எழுந்தருளிக்

குலவும் பெருமை இருவர்க்கும்

ஞாலம் அறியப் படிக்காசு

வைத்தார் மிழலை நாயகனார். 257

குறிப்புரை : ஆல் - அசைநிலை,

256. பொழிப்புரை : உலகம் எங்கும் பஞ்சம் நிலவ, உலகத்துயிர்கள் பசியால் வருந்தத் துன்புற்று வாழும் நாளில், சிவந்த சடையையுடையவரான திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கும் இறைவர், தம் கைகளில் மானும் மழுவும் காணும்படியாக, ஞானசம்பந்தருக்கும் நாவுக்கரசருக்கும் கனவில் தோன்றி அருள் செய்வாராய்.

257. பொழிப்புரை : வறுமை காரணத்தால் உண்டாகும் வேறுபாட்டால் உங்கள் கருத்தில் வாட்டமடைய மாட்டீர்கள் எனினும், உங்களை வழிபட்டு வரும் அடியார்களுக்குத் தருவதற்காக உங்களுக்கு அளிக்கின்றோம் எனக் கூறி, தம் திருக்கோலம் முழுமையும் அவர்கள் கண்டு கொண்டிருக்கும் பொழுதே மறைந்து, திருவீழிமிழலை இறைவர், விளங்கும் பெருமையுடைய பெருமக்களுக்காக உலகம் அறியும்படி படிக்காசு வைத்தருளினார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

1522. விண்ணின் நிழிந்த விமானத்தின்

கிழக்கும் மேற்கும் பீடத்தில்

அண்ணல் புகலி ஆண்டகையார்

தமக்கும் ஆண்ட அரசினுக்கும்

நண்ணும் நாள்கள் தொறுங்காசு

படிவைத் தருள நானிலத்தில்

எண்ணில் அடியா ருடன்அமுது

செய்தங் கிருந்தார் இருவர்களும். 258

சொல்லாற் சாற்றிச் சோறிடல்

1523. அல்லார் கண்டத் தண்டாபிரான்

அருளால் பெற்ற படிக்காசு

பல்லா றியன்ற வளம்பெருகப்

பரமன் அடியா ரானார்கள்

எல்லாம் எய்தி உண்கவென

இரண்டு பொழுதும் பறைநிகழ்த்திச்

சொல்லால் சாற்றிச் சோறிட்டார்

துயர்கூர் வறுமை தொலைத்திட்டார். 259

258.பொழிப்புரை : வானத்தினின்றும் இறங்கிய விமானமான அக்கோயிலின் கிழக்கிலும் மேற்கிலுமாக இறைவன் திருமுன்பு உள்ள பீடங்களில், முறையே ஞானசம்பந்தருக்கும், நாவுக்கரசருக்கும், வணங்க வரும் நாள்தோறும் பெருமையுடைய வீழிமிழலை நாதர், படியாகக் காசை வைத்தருள, இவ்வுலகத்தில் உள்ள எண்ணற்ற அடியார்களுடன் உணவு உண்டு அவ்விருவரும் அங்குத் தங்கியிருந்தனர்.

குறிப்புரை : கிழக்கில் உள்ள பீடம் இறைவரின் திருமுன்பு உள்ளதாகும். மேற்கிலுள்ள பீடம் இறைவர் திருமுன்பிற்கு நேராகப் பின்புறம் உள்ளதாகும்,

259.பொழிப்புரை : கரிய கழுத்தையுடைய தேவ தேவரான இறைவரின் திருவருளால், படியாய்ப் பெற்ற காசினால் பலவாறாகப் பொருந்திய வளங்கள் பலவும் நிறைந்திருப்ப, 'முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானின் அடியவர் எல்லாரும் வந்து உணவு உண்ணுக' என

1524. ஈசர் மிழலை இறையவர்பால்

இமையப் பாவை திருமுலைப்பால்

தேசம் உய்ய உண்டவர்தாம்

திருமா மகனார் ஆதலினால்

காசு வாசி யுடன்பெற்றார்

கைத்தொண் டாகும் அடிமையினால்

வாசி யில்லாக் காசுபடி

பெற்று வந்தார் வாகீசர்.

260

நாளின் இருபோதும் பறைசாற்றி உணவு இட்டனர். அதனால் துன்பம் மிகும் வறுமை நோயைத் தொலைத்திட்டனர்.

குறிப்புரை : எல்லாரும் என்பது எல்லாம் என நின்றது.

260.பொழிப்புரை : திருஞானசம்பந்தர் உமையம்மையாரின் திருமுலைப் பாவை, உலகம் உய்யும் பொருட்டு உண்ட திருமாமகனார் ஆதலால், ஈசரான மிழலை நாதரிடத்துக் குற்றம் உடைய காசினைத் திருஞானசம்பந்தர் பெற்றார். கைத் திருத்தொண்டு செய்கின்ற அடிமையானவர் ஆதலால் அக்குற்றம் இல்லாத காசினைத் திருநாவுக்கரசர் பெற்றார்.

குறிப்புரை : வாசி - குற்றம்; வட்டம் கொடுத்தல். அதனைக் கொடுத்துப் பெறுதலாவது உரிய தொகையில் சிறுதொகை யொன்றைக் கழித்துக் கொண்டு பெறுதல், 'கைவினை செய்து எம்பிரான் கழல் போற்றுவும்' எனத் தம்மையும் உளப்படுத்திக் கொண்டு கூறுதலின் ஆளுடைய பிள்ளையாரும் கைத்தொண்டு செய்துவரும் பான்மையார் எனத் தெரியவருகிறது. எனினும் அத்தொண்டை நாவரசருக்கே உரித்தாக்கிக் கூறுதல், அக் கைத்தொண்டில் உழவாரப் பணிசெய்து வந்த வல்வினை நோக்கிக் கூறியதாம். அன்னதோர் வல்வினையின்றி மலர்தூவல் வழிபடல் போன்ற மெல் வினைகளையே பிள்ளையார் செய்து வந்தமையின் இங்ஙனம் கூறினார்.

ஆதியை அர்ச்சித்தற் கங்கமும் அங்கங்கே

தீதில் திறம்பலவும் செய்வனவும் - வேதியனே

நல்வினையாம் என்றேம் நமக்கும்எளி தானவற்றை

மெல்வினையே என்றதுநாம் வேறு.

-திருக்களிற். 17

எனவரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க.

1525. ஆறு சடைமேல் அணிந்தருளும்

அண்ணல் வைத்த படிக்காசால்

ஈறி லாத பொருளுடைய

இருவ ருடைய திருமடங்கள்

சோறு நாளுந் தொண்டர்மகிழ்ந்

துண்ண உண்ணத் தொலையாதே

ஏறு பெருமை புவிபோற்ற

இன்புந் றிருக்கும் அந்நாளில்.

261

வறுமை நீங்கல்

1526. காலந் தவறு தீர்ந்தெங்கும்

கலிவான் பொழிந்து புனல்கலந்து

ஞாலம் எல்லாம் குளிர்ந்தாங்கி

உணவு பெருகி நலஞ்சிறப்ப

மூல அன்பர் இருவர்களும்

மொழிமா லைகளும் பலசாத்தி

நீல கண்டர் உறைபதிகள்

பிறவும் வணங்க நினைவுற்றார்.

262

261.பொழிப்புரை : கங்கையாற்றைச் சடைமீது அணிந்து விளங்கும் பெருமையுடைய இறைவர் வைத்த படிக்காசின் பேரருளால், முடிவு இல்லாத பொருளைப் பெற்றவர்களான இரு பெருமக்களின் மடங்களிலும், தொண்டர்கள் மகிழ்ந்து நாளும் சோறு உண்ண உண்ணக் குறைவின்றி ஓங்கி வளரும் பெருமையை உலகம் போற்ற இன்பம் அடைந்திருந்த அந்த நாள்களில்,

262.பொழிப்புரை : கால நிலைமையால் ஏற்பட்ட வறுமை நீங்கி, ஒலிக்கும் மேகம் மழை பொழிந்து நீர் பெருகிப் பரவி உலகம் எங்கும் குளிர்ச்சி மிகுந்து, உணவுப் பொருள்கள் பெருக விளைந்து, நன்மை பெருக, அதனால் உலகம் நன்மை அடைவதற்குக் காரணமாக நின்ற அப்பெருமக்கள் இருவரும், மொழிமாலையான தேவாரப் பதிகங்கள் பலவற்றையும் பாடிச் சாத்தித், திருநீலகண்டரான இறைவர் எழுந்தருளியிருக்கும் பிற திருப்பதிகளுக்கும் சென்று வணங்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்.

குறிப்புரை : இது பொழுது நாவரசர் சாத்திய மொழி மாலைகள்:

1527. வாய்ந்த மிழலை மாமணியை

வணங்கிப் பிரியா விடைகொண்டு

பூந்தண் புனல்கூழ் வாஞ்சியத்தைப்

போற்றிப் புனிதர் வாழ்பதிகள்

ஏய்ந்த அன்பி னாலிறைஞ்சி

இசைவண் டமிழ்கள் புனைந்துபோய்ச்

சேர்ந்தார் செல்வத் திருமுறைக்கா

டெல்லை இல்லாச் சீர்த்தியினார்.

263

1. 'பூதத்தின்' (தி.4 ப.64) - திருநேரிசை 2. 'வான்சொட்ட' (தி.4 ப.95) - திருவிருத்தம் 3. 'என்பொனே' (தி.5 ப.13) - திருக்குறுந்தொகை 4. 'கயிலாய' (தி.6 ப.51) - திருத்தாண்டகம் 5. 'கண்ணவன் காண்' (தி.6 ப.52) - திருத்தாண்டகம் 6. 'மானேறு' (தி.6 ப.53) - திருத்தாண்டகம் 7. 'கரைந்து' (தி.5 ப.12) - திருக்குறுந்தொகை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

263.பொழிப்புரை : அரிதில் கிடைக்கப் பெற்ற திருவீழிமிழலையின் பெருமணியாம் இறைவரை வணங்கிப் பிரிய இயலாத நிலையில் விடை பெற்றுக் கொண்டு, அழகான குளிர்த் தநீரினாலே சூழப்பட்ட திருவாஞ்சியத்திற்குச் சென்று வழிபட்டு, வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினனாய் சிவபெருமான் வெளிப்பட நிலையாய் எழுந்தருளிய மற்ற திருப்பதிகளையும் அன்பினால் இறைஞ்சித் தொழுது, இசையும் வளமையுமுடைய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி, மேற் சென்று, அளவில்லாத சிறப்புடையராய் அப்பெருமக்கள் இருவரும், செல்வம் மிக்க திருமுறைக்காட்டைச் சென்றடைந்தனர்.

குறிப்புரை : நாவரசர் திருவாஞ்சியத்திற்கு முன்னரும் (பா.216) எழுந்தருளியிருப்பினும், ஆசிரியர் சேக்கிழார் ஆங்கு அணைந்தார் என்ற அளவிலேயே கூறியுள்ளனர். இம்முறை எழுந்தருளிய பொழுது திருவாஞ்சியத்தைப் போற்றி என்பதால் இதுபொழுது பதிகத்தைப் பாடினர் என்றலே பொருந்துவதாம். அப்பதிகம்: 'படையும் பூதமும்' (தி.5 ப.67) - திருக்குறுந்தொகை. 'புனிதர் வாழ்பதிகள்..... வண் டமிழ்கள் புனைந்து' என்பதால் திருவாஞ்சியத்திற்கும் திருமுறைக்காட்டிற்கும் இடையில் உள்ள பல பதிகங்களையும் ஞானசம்பந்தரோடு இவரும் சேர்ந்து சென்றிருப்பதால், அங்கெல்லாம்

1528. மன்றல் விரவு மலர்ப்புன்னை

மணஞ்சூழ் சோலை உப்பளத்தின்
முன்றில் தோறுஞ் சிறுமடவார்
முத்தங் கொழிக்கும் மறைக்காட்டுக்
குன்ற வில்லி யார்மகிழ்ந்த
கோயில் புகுந்து வலங்கொண்டு
சென்று சேர்ந்தார் தென்புகலிக்
கோவும் அரசுந் திருமுன்பு.

264

திருக்கதவம் அடைத்திருந்தமை

1529. பரவை ஓதக் கழிக்கானற்

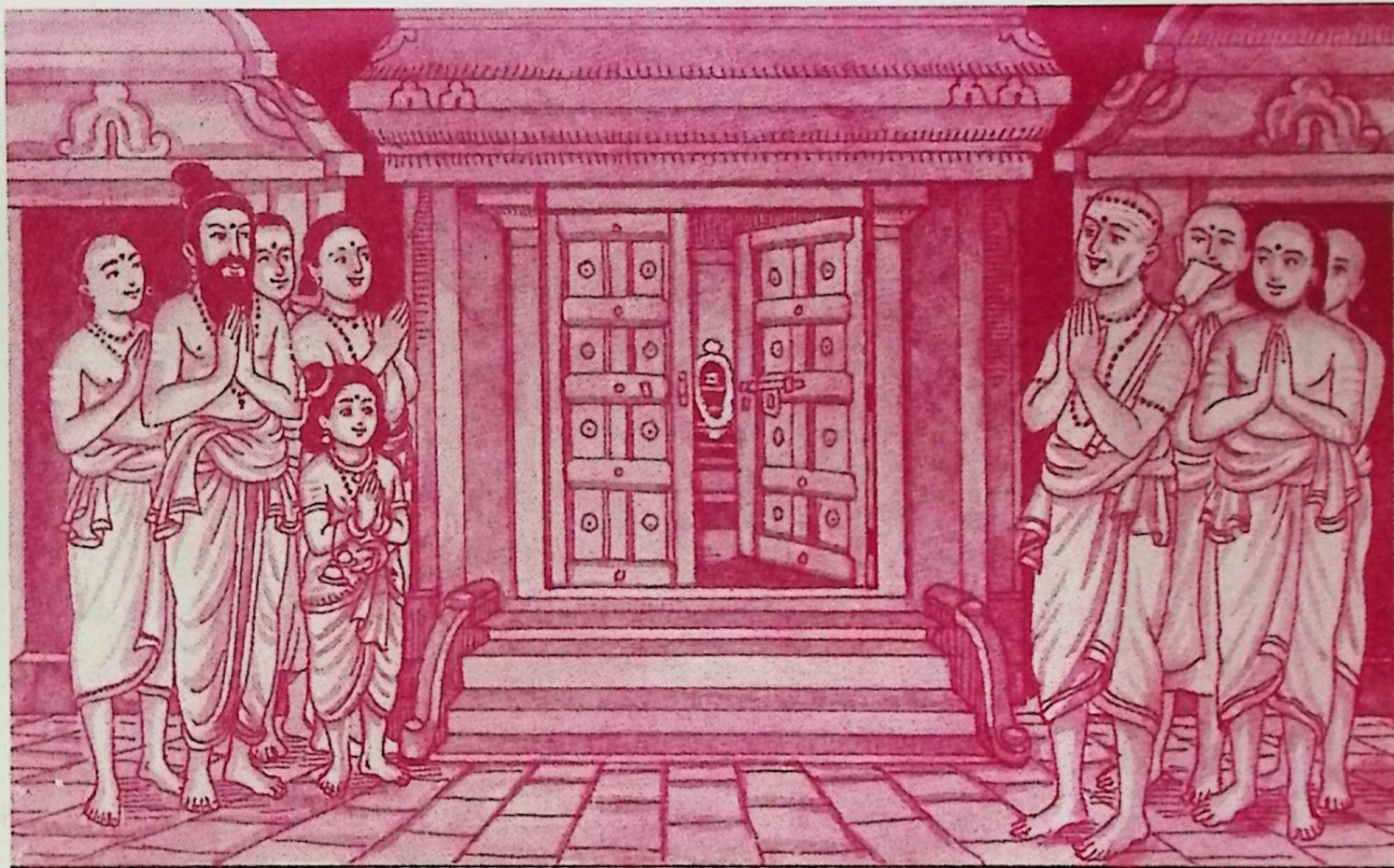
பாங்கு நெருங்கும் அப்பதியில்
அரவச் சடைஅந் தணனாரை
அகில மறைகள் அர்ச்சனைசெய்
துரவக் கதவந் திருக்காப்புச்
செய்த அந்நாள் முதல்இந்நாள்
வரையும் அடைத்தே நிற்கின்ற
மணிநீள் வாயில் வணங்குவார்.

265

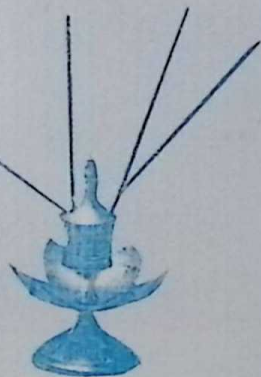
பதிகங்கள் பாடியே சென்றிருக்க வேண்டும். அப்பதிகளாக அறிவன: திருத்தலையாலங்காடு, திருச்சாத்தங்குடி, திருக்கரவீரம், திருவிளமர், திருக்காறாயில், திருத்தேவூர், திருநெல்லிக்கா, திருக்கைச்சினம், திருத்தெங்கூர், திருக்கொள்ளிக்காடு, திருக்கோட்டூர், திருவெண்டுறை, திருத்தண்டலை நீணெறி, திருக்களர் என்பனவாம். (தி.12 பு.28 பா.575) எனினும் இப்பதிகளுள் திருத்தலையாலங்காடு என்ற பதிக்கு மட்டுமே திருப்பதிகம் கிடைத்துள்ளது, அப்பதிகம்: 'தொண்டர்க்கு' (தி.6 ப.79) - திருத்தாண்டகம்.

264.பொழிப்புரை : மணம் கமழும் மலர்களையுடைய புன்னையின் நறுமணம் பொருந்திய சோலைகளையுடைய உப்பளத்தின் முற்றங்கள் எங்கும், சிறுமியர் முத்துக்களைக் கொழிக்கும் சிறப்புடைய திருமறைக் காட்டில், பொன்மயமான மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட இறைவர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற கோயிலுள் புகுந்து, வலமாக வந்து, அழகிய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும், நாவரசரும் திருவாயில் திருமுன்பு அடைந்தனர்.

265.பொழிப்புரை : கடற்கரையில் நீரைக் கொண்ட கழிக்கானல் சூழ நெருங்கியுள்ள அத்திருப்பதியில், பாம்பு ஆடுகின்ற

திருமறைக்காடு: திருநாவுக்கரசர் மறைக்கதவம் திறப்பித்தல்

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1179

1530. தொல்லை வேதந் திருக்காப்புச்

செய்த வாயில் தொடர்வகற்ற

வல்ல அன்பர் அணையாமை

மருங்கோர் வாயில் வழியெய்தி

அல்லல் தீர்ப்பார் தமையருச்சிப்

பார்கள் தொழுவா ராம்படிகண்

டெல்லை யில்லாப் பெரும்புகழார்

இதனை அங்குக் கேட்டறிந்தார்.

266

1531. ஆங்கப் பரிசை அறிந்தருளி

ஆழித் தோணி புரத்தரசர்

ஓங்கு வேதம் அருச்சனைசெய்

உம்பர் பிரானை உள்புக்குத்

தேங்கா திருவோம் நேர்இறைஞ்சத்

திருமுன் கதவந் திருக்காப்பு

நீங்கப் பாடும் அப்பரென

நீடுந் திருநா வுக்கரசர்.

267

திருச்சடையையுடைய மறையவரான சிவபெருமானை மறைகள் வழிபட்டு வலிய கதவினைத் திருக்காப்பிட்டு மூடிய அந்நாள் முதலாக, இந்நாள் வரையிலும் திறவாது அடைத்தவாறே இருக்கின்ற அழகிய நீண்ட திருவாயிலை வணங்குபவர்கள்,

குறிப்புரை : கானல் - மணற்பரப்பும் அங்குள்ள தாவரமும்.

266.பொழிப்புரை : பழைய மறைகள் திருக்காப்பிட்ட திருவாயில் பூட்டிய நிலையை நீக்கவல்ல அன்பர்கள் வாராததால், அதன் அருகேயுள்ள ஒரு வாயிலின் வழியே சென்று, உயிர்க்குற்ற துயர் அனைத்தையும் நீக்க வல்ல சிவபெருமானை, அன்பர்களாய்த் தொழுவார்கள் மேற்கொள்ளும் முறைமையைப் பார்த்து, அளவற்ற பெரும் புகழையுடைய ஞானசம்பந்தரும், நாவரசரும் அச்செய்தியை அங்குள்ளவர்கள் கூறக் கேட்டு அறிந்தனர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

267.பொழிப்புரை : அதுபொழுது அவ்விதத்தை அவர்கள் அறிந்து, கடல் வெள்ளத்தில் மிதந்த திருத்தோணிபுரத்து மன்னரான

1532. உண்ணீர் மையினால் பிள்ளையார்

உரைசெய் தருள அதனாலே

பண்ணி னேரு மொழியாள்என்

றெடுத்துப் பாடப் பயன்துய்ப்பான்

தெண்ணீர் அணிந்தார் திருக்காப்பு

நீக்கத் தாழ்க்கத் திருக்கடைக்காப்

பெண்ணீர் இரக்கம் ஒன்றில்லீர்

என்று பாடி இறைஞ்சுதலும்.

268

ஆளுடைய பிள்ளையார், 'அப்பரே உயர்ந்த மறைகள் வழிபட்ட தேவ தேவரான இறைவனைக் காணக் கோயிலுள் புகுந்து, தடையின்றி நாம் இருவரும் நேர் வாயிலில் வணங்குதற்காகத், திருமுன்புள்ள கதவு திருக்காப்பு நீங்குமாறு பாடியருளுக' எனச் சொல்ல, புகழ்மிக்க நாவரசரும்,

268.பொழிப்புரை : ஞானசம்பந்தப் பெருமான் உள்ளத்தில் பொருந்திய அன்பால் இவ்வாறு உரைத்தருள, அதனை ஏற்று, 'பண்ணின் நேர் மொழியாள்' (தி.5 ப.10) எனத் தொடங்கிப் பாடவும் இறைவன் அப்பதிகப் பாடலின் பயனைத் துய்க்கும் பொருட்டுத் திருக்கதவைத் திருக்காப்பு நீக்கித் திறப்பதற்குத் தாழ்க்கத், திருக்கடைக் காப்பில், 'எண்ணீர்! இரக்கம் ஒன்று இல்லீர்' என்று நாவரசர் பாடி வணங்கிய அளவில்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய பதிகம் 'பண்ணின் நேர் மொழியாள்' (தி.5 ப.10) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகமாகும். இப்பதிகத்தில் வரும் பத்துப் பாடல்களிலும் கதவு திறந்தருள வேண்டிய குறிப்புக்கள் உள்ளன. பதினோராவது பாடல் 'அரக்கனை விரலால் அடர்த்திட்ட நீர் இரக்கம் ஒன்றில்லீர்' எனும் குறிப்போடு அமைந்துள்ளது. இத்தொடரே ஆசிரியர் சேக்கிழார், பத்துப் பாடல்கள் வரையிலும் கதவம் திறக்கப்படவில்லை என உணரக் கருவியாயிற்று.

இனி அவர் கதவம் திறவாமைக்குரிய காரணத்தைத் திருவருட் குறிப்பால் உணர்ந்த நிலையில், 'பயன் துய்ப்பான் தெண்ணீர் அணிந்தார் திருக்காப்பு நீக்கத் தாழ்க்க' என்றருளினார். பயன் துய்ப்பான் - நாவரசரின் பாடற் சுவையைத் துய்த்துக் கொண்டிருந்தமையின். அவ்வகையில் திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தார்க்கு 'இரக்கம்

1533. வேத வனத்தின் மெய்ப்பொருளின்

அருளால் விளங்கு மணிக்கதவங்

காதல் அன்பர் முன்புதிருக்

காப்பு நீங்கக் கலைமொழிக்கு

நாதர் ஞான முனிவருடன்

தொழுது விழுந்தார் ஞாலத்துள்

ஓத ஒலியின் மிக்கெழுந்த

தும்பர் ஆர்ப்பும் மறையொலியும்.

269

ஒன்றிலீர்' எனும் வலியதொரு தொடர் திருச்செவிபடக் கதவு திறக்கத் திருவுள்ளம் பற்ற நேர்ந்தது.

நாளும் தம் வழிபாட்டு நிறைவில் திருச்சிலம்போசை கேட்டுவந்த சேரமான் பெருமாள் நாயனாருக்கு ஒரு நாள் அவ்வோசை காலந்தாழ்த்துக் கேட்ப, நாயனாரும் அதற்குரிய காரணத்தை அறிதற்கு இறைவனிடம் விண்ணப்பிக்க, இறைவனும்,

'மன்றி னிடைநங் கூத்தாடல் வந்து வணங்கி வன்றொண்டன்

ஒன்றும் உணர்வால் நமைப் போற்றி உரைசேர் பதிகம்

பாடுதலால், நின்று கேட்டு வரத் தாழ்த்தோம்' (தி.12 பு.37 பா.44)

என்று அருளினார் என்பது அவர் வரலாற்றால் அறியப்படுவ தொன்றாம். அவ்வரலாறு இங்கு நினைவு கூரத்தக்கதாம்.

இவ்வாறன்றிப் பண்ணின் நேர் மொழியாளாய உமை அம்மையாரின் மொழிகளின் பயனைத் துய்த்துக் கொண்டிருந்தமையின் இறைவன் கதவு திறக்கத் திருவுளம் பற்றவில்லை என்றல் எள்ளளவும் பொருந்தாதாம்.

269.பொழிப்புரை : திருமறைக்காட்டில் விளங்கும் மெய்ப்பொருளாகிய இறைவரின் திருவருளினால், விளங்கும் மணிக்கதவமானது, பத்திமையுடைய அன்பர்களின் முன் திருக்காப்பு நீங்கவே, கலை மொழியின் வேந்தரான ஞான முனிவர் சம்பந்தருடன் தொழுது, விழுந்து பணிந்தார். உலகில் கடலோசையை விடத் தேவர்களின் மகிழ்வொலியும் மறைஒலியும் கூடி மேலே எழுந்தன.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

பிள்ளையாரும் நாவரசரும் வழிபடல்

1534. அன்பர் ஈட்பங் களிசிறப்ப

ஆண்ட அரசும் சிவக்கன்றும்

இன்ளப வெள்ளத் திடைமூழ்கி

எழுந்துள் புகுந்து தம்பெருமான்

முன்பு பணிந்து போற்றிசைத்துப்

பரவி மொழிமா லைகள் பாடி

என்பு கரைய உள்ளருகி

இறைஞ்சி அரிதிற் புறத்தணைந்தார். 270

1535. புறம்பு நின்ற வாகீசர்

புனிதர் அருளால் இக்கதவந்

திறந்தும் அடைத்துஞ் செல்லுநெறி

திருந்த மலையாள் திருமுலையிற்

கறந்த ஞானங் குழைத்தமுது

செய்த புகலிக் கவுணியரை

நிறைந்த கதவம் அடைக்கும்வகை

நீரும் பாடி அருளுமென.

271

270.பொழிப்புரை : அடியவர்கள் கூட்டமானது பெருமகிழ்ச்சி அடைய, ஞானசம்பந்தரும் நாவரசரும் பேரின்பப் பெருக்கில் திளைத்து, எழுந்து உள்ளே புகுந்து, தம் பெருமானின் திருமுன்பு பணிந்து போற்றிப் பதிகங்களைப் பாடி, எலும்பும் கரைய மனம் உருகிப் பணிந்து, அங்கிருந்து அரிதாய் நீங்கிக் கோயில் வாயிலின் வெளியே வந்தனர்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது நாவரசர் அருளிய பதிகம்: 'ஓதமால் கடல்'(தி.5 ப.9) என்பது திருக்குறுந்தொகை.

271.பொழிப்புரை : கோயிலின் வாயில் புறத்து வந்தணைந்த நாவரசர், இறைவரின் திருவருளால் இக்கதவு திறக்கவும் அடைக்கவுமாய் நெறியில் இயங்கத் திருவுளம் கொண்டவராய், உமையம்மையாரின் திருமுலைப் பாலில் சிவஞானம் குழைத்துண்ட சீகாழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தரைப் பார்த்து, அருளால் நிறைந்த இக்கதவம் அடைக்கும் வகையை நீரும் அருளுக எனக் கூற.

1536. சண்பை ஆளுந் தமிழ்விரகர்
 தாமும் திருநா வுக்கரசர்
 பண்பின் மொழிந்த உரைகொண்டு
 பதிகம் பாடும் அவ்வளவில்
 கண்பொற் பமைந்த நுதற்காள
 கண்பர் அருளால் கடிதுடனே
 திண்பொற் கதவந் திருக்காப்புச்
 செய்த தெடுத்த திருப்பாட்டில்.

272

1537. அதுகண் டுடைய பிள்ளையார்
 தாமும் ஆண்ட அரசம்மகிழ்ந்
 திதுநம் பெருமான் அருள்செய்யப்
 பெற்றோம் என்றங் கிறைஞ்சியபின்
 பதிகம் நிரம்பப் பிள்ளையார்
 பாடித் தொழுது பணிவுற்றார்
 எதிர்பொற் றிருவா யிலின்வழக்கம்
 என்றும் நிகழ்ச்சி எய்தியதால்.

273

272.பொழிப்புரை : சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசர் அன்பால் கூறியருளியவாறே, பதிகம் பாடிய அவ்வளவில், கண்ணின் அழகமைந்த நெற்றியினையுடைய இறைவரின் அருளால், மிகுந்த விரைவுடன் பதிகம் தொடங்கிய முதல் திருப்பாட்டிலேயே, திண்மையும் அழகும் உடைய திருக்கதவு திருக்காப்புக் கொண்டது.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

273.பொழிப்புரை : அவ்வளவில் திருக்காப்புக் கொண்டமையைப் பார்த்து, ஞானசம்பந்தரும் நாவுக்கரசரும் மகிழ்ந்து, 'நம் இறைவன் இதனை அருள் செய்ய நாம் பெற்றோம்' என வணங்கினர். பின்பு, ஞானசம்பந்தர் தொடங்கிய பதிகத்தைப் பாடி முடித்தார். இறைவரின் திருமுன்பு உள்ள அவ்வாயிற் கதவம் திறக்கவும், மூடவுமான நிலையில் அன்று முதல் என்றும் நிகழலாயிற்று.

1538. அங்கு நிகழ்ந்த அச்செயல்கண்

டடியார் எல்லாம் அதிசயித்துப்

பொங்கு புளகம் எய்திடமெய்

பொழியுங் கண்ணீர் பாய்ந்திழிய

எங்கும் நிகரொன் றில்லாத

இருவர் பாதம் இறைஞ்சினார்

நங்கள் புகலிப் பெருந்தகையும்

அரசும் மடத்தில் நண்ணியபின்.

274

நாவரசரின் துயரம்

1539. அரிதில் திறக்கத் தாம்பாட

அடைக்க அவர்பா டியஎளிமை

நருதி நம்பர் திருவுள்ளம்

அறியா தயர்ந்தேன் எனக்கவன்று

பெரிதும் அஞ்சித் திருமடத்தில்

ஒருபால் அணைந்து பேழ்கணித்து

மருவும் உணர்வில் துயில்கொண்டார்

வாய்மை திறம்பா வாகீசர்.

275

274.பொழிப்புரை : அவ்விடத்து நிகழ்ந்த அச்செயலைப் பார்த்த தொண்டர்கள் எல்லோரும் அதிசயம் அடைந்து, உடல் முழுவதும் மயிர்க் கூச்செறியக், கண்களினின்றும் அன்பு நீர் பொழிந்து வழிய, எங்கும், எந்த ஒன்றாலும் ஒப்பில்லாத அவ்விரு பெருமக்களின் திருவடிகளையும் வணங்கினர். பின் நம் சீகாழித் தலைவரும் நாவரசரும் திருமடத்தைச் சேர்ந்தனர்.

275.பொழிப்புரை : தாம் கதவு திறக்குமாறு மிக அரிதில் முயன்று பாடவும், கதவு திருக்காப்புக் கொள்ள ஞானசம்பந்தர் பாடியதன் எளிமையையும் பார்த்து 'இறைவரின் திருவுள்ளக் கிடக்கையை அறியாமல் அயர்ந்தேன்' என்று கவலையடைந்து, மிகவும் அச்சம் கொண்டு, அம் மடத்தின் ஒரு பக்கத்தில் அணைந்து, கண்களை மூடிக் கொண்டு, உணர்வுடைய நிலையில் துயில்வாரான உண்மை நிலையின் வழுவாத நாவரசர்.

குறிப்புரை : இப்பாடல் முதல் 'பாடும் தமிழ்' எனத் தொடங்கும் பா.1546ஆவது வரை உள்ள வரலாற்றை ஆசிரியர் சேக்கிழார்,

1540. மன்னுஞ் செல்வ மறைக்காட்டு

மணியின் பாதம் மனத்தின்கண்
உன்னித் துயிலும் பொழுதின்கண்
உமையோர் பாகம் உடையவர்தாம்
பொன்னின் மேனி வெண்ணீறு
புனைந்த கோலப் பொலிவினொடுந்
துன்னி அவர்க்கு வாய்மூரில்
இருப்போந் தொடர வாவென்றார். 276

1541. போதம் நிகழ வானன்று

போனார் என்கொல் எனப்பாடி
ஈதெம் பெருமான் அருளாகில்
யானும் போவேன் என்றெழுந்து

கூறியிருப்பதற்கு அடித்தளமாயிருப்பது, நாவரசர் அருளிய 'எங்கே என்னை' எனத் தொடங்கும் திருவாய்மூர்த் திருப்பதிகமே ஆகும். அப்பதிகத்தில் வரும் இரண்டாவது பாடலில் 'உன்னி யுன்னி உறங்கு கின்றேனுக்கு' (தி.5 ப.50 பா.2) எனவரும் தொடரே 'திருவுள்ளம் அறியா தயர்ந்தேன் எனக் கவன்று துயில்கொண்டார்' (பா.275) எனச் சேக்கிழார் அருளுதற்குக் காரணமாயிற்று.

276.பொழிப்புரை : செல்வம் பொருந்திய திருமறைக்காட்டின் மணியைப் போன்றவரான இறைவனின் திருவடிகளை மனத்தில் கொண்டு உறங்கும் பொழுது, பொன்னார்ந்த மேனியில் வெண்ணீறு பூசிய திருக்கோலப் பொலிவுடனே உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட இறையவர் தாமே எழுந்தருளி 'நாம் திருவாய்மூரில் இருப்போம். அங்குத் தொடர்ந்து வா!' எனத் திருவாய் மலர்ந்த தருளினார்.

குறிப்புரை : எங்கே யென்னை யிருந்திடந் தேடிக்கொண் டங்கே வந்தடை யாள மருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனா ரதென்கொலோ.

(தி.5 ப.50 பா.1) எனவரும் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகமே இவ்வாறு வரலாறு அமைதற்கு அடித்தளம் ஆயிற்று.

277. பொழிப்புரை : நாவரசர் அறிதுயிலினின்று விழிப்பு

வேத வனத்தைப் புறகிட்டு

விரைந்து போக அவர்முன்னே

ஆதி மூர்த்தி முன்காட்டும்

அவ்வே டத்தால் எழுந்தருள.

277

இறைவர் மறைதல்

1542. சீரார் பதியி னின்றெழுந்து

செல்லுந் திருநா வுக்கரசர்

ஆரா அன்பில் ஆரமுதம்

உண்ண எய்தா வாறேபோல்

நீரார் சடையார் எழுந்தருள

நெடிது பின்பு செல்லுமவர்

பேரா ளரைமுன் தொடர்ந்தணையப்

பெறுவார் எய்தப் பெற்றிலரால்.

278

நிலை எய்த, 'என்னை அங்கே வா என்று சொல்லிச் சென்றார். அஃது என்னவோ!' என்ற கருத்துக் கொண்ட திருக்குறுந்தொகைப் பதிகம் பாடி 'இதுவே எம்பெருமானின் அருளாக அமையுமாயின் அவ்வாணையின் படியே நானும் போவேன்!' என்று துணிந்து எழுந்து, திருமறைக்காடு புறகிடுமாறு விரைவாகச் சென்றார். செல்ல, ஆதி முதல்வரான இறைவர் தாம் முன்பு காட்டிய அதே திருவடிவோடு அவர்தம் முன்பு எழுந்தருளிப் போக,

குறிப்புரை :

தஞ்சே கண்டேன் தரிக்கிலா தாரென்றேன்
அஞ்சே லுன்னை யழைக்கவந் தேனென்றார்
உஞ்சே னென்குந் தேயெழுந் தோட்பந்தேன்
வஞ்சே வல்லரே வாய்மூ ரடிகளே.

(தி.5 ப.50 பா.3) எனவரும் மூன்றாவது பாடல் இறைவன் முன்செல, நாவரசர் பின் சென்றமைக்கு அரணாகின்றது.

278.பொழிப்புரை : சிறந்த அத்திருப்பதியினின்றும்

புறப்பட்டுச் செல்லும் நாவரசர், அயராத அன்பினால் நிறைந்த அமுதம் கையில் கிடைக்கப் பெற்றும் வாயில் உண்ணக் கிடைக்காதவாறு போலக், கங்கை பொருந்திய சடையுடைய பெருமான் முன்னே செல்ல, நெடுந் தொலைவு பின்னே தொடர்ந்து செல்பவர், பெருமையுடைய அவரை அணைய முயன்றும் எய்தப் பெற்றிலர்.

1543. அன்ன வண்ணம் எழுந்தருளி

அணித்தே காட்சி கொடுப்பார்போல்
பொன்னின் கோயில் ஒன்றெதிரே
காட்டி அதனுட் புக்கருளத்
துன்னுந் தொண்டர் அம்மருங்கு
விரைந்து தொடரப் போந்தபடி
மன்னும் புகலி வள்ளலார்
தாமுங் கேட்டு வந்தணைந்தார்.

279

பிள்ளையார் இருக்க மறைத்தல் தகுமோ

1544. அழைத்துக் கொடுபோந் தணியார்போல்
காட்டி மறைந்தார் எனையார்ந்து
பிழைத்துச் செவ்வி அறியாதே
திறப்பித் தேனுக் கேயல்லால்

குறிப்புரை : கைக் கெட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை என்பது முதுமொழி. அதனை வைத்தே இங்ஙனம் ஆசிரியர் கூறுவாராயினர். பெருமான் திருவடிவு கொண்டு தம் முன்பு செல்ல, இவரும் அவரையணைய முயன்றும், எய்த முடியவில்லை என்பது கருத்து.

கழியக் கண்டிலேன் கண்ணெதிரே கண்டேன்
ஒழியப் போந்திலே னொக்கவே யோட்டந்தேன்
வழியிற் கண்டிலேன் வாய்ப்பு ரடிகள்தம்
சுழியிற் பட்டுச் சுழல்கின்ற தென்கொலோ.

(தி.5 ப.50 பா.4) எனவரும் நான்காவது பாடல் முதல் ஏழாவது பாடல் வரை உள்ள பகுதி இப்பாடற் கருத்தமைவதற்கு நிலைக்களனாய் உள்ளன.

279. பொழிப்புரை : சிவபெருமான் அங்ஙனம் எழுந்தருளி, அருகில் காட்சி தருபவர் போல் பொன்மயமான திருக்கோயில் ஒன்றை அவருக்கு முன்னதாகத் தோற்றுவித்து, அதற்குள் புகுந்தருளினார். அவரை அடைய நெருங்கி வரும் நாவரசர் விரைவாக அவரைத் தொடரவும் இவ்வாறு அவர் சென்றதை நிலை பெற்ற சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரும் கேட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

280. பொழிப்புரை : 'என்னை வா என்று அழைத்துக் கொண்டு வந்து அருகில் கூட வருபவரைப் போலக் காட்டி மறைந்து

உழைத்தா மொளித்தால் கதவந்தொண்

டுறைக்கப் பாடி அடைப்பித்த

தழைத்த மொழியார் உப்பாலார்

தாமிங் கெப்பால் மறைவதென.

280

நாவரசர் காணக் காட்டல்

1545. மாட நீடு திருப்புகலி

மன்னர் அவர்க்கு மாலயனும்

நேடி இன்னங் காணாதார்

நேரே காட்சி கொடுத்தருள

ஆடல் கண்டு பணிந்தேத்தி

அரசங் காணக் காட்டுதலும்

பாட அடியார் என்றெடுத்துப்

பரமர் தம்மைப் பாடினார்.

281

விட்டார்' என எண்ணித், 'தங்கள் செவ்வியை அறியாமல் கதவு திறக்கச் செய்த பிழையுடைய எனக்குப் பக்கத்திலிருந்து தாங்கள் மறைந்து அருளலாமே அல்லாது, திருத்தொண்டின் உறைப்பு விளங்கப் பாடி அக் கதவைக் காப்புக் கொள்ளுமாறு செய்த, செழுமை வாய்ந்த செஞ்சொற் களையுடைய ஞானசம்பந்தர் இடையே உள்ளார், அவருக்குத் தாங்கள் இனி மறைந்தருளுவது எங்ஙனம்?' என்று பாட,

குறிப்புரை : உப்பால் - தொலைவுக்கும் அருகிற்கும் இடைப்பட்ட இடம்.

திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ்

உறைப்புப் பாடி யடைப்பித்தா ருந்நின்றார்

மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்

பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே.

(தி.5 ப.50 பா.8) என வரும் பாடல் இக்கருத்தமைவிற்கு அரணாகின்றது.

281. பொழிப்புரை : மாளிகைகள் பொருந்திய சீகாழியின் மன்னவரான ஞானசம்பந்தருக்கு, மாலும் அயனும் தேடி இன்னமும் காண முடியாதவரான சிவபெருமான் வெளிப்பட்டு நேரே காட்சி தந்தருள, அக்கூத்தைப் பிள்ளையார் பார்த்துப் பணிந்து, துதித்து, நாவுக்கரசரும் காணுமாறு காட்டியருளுதலும், நாவரசர் கண்டு 'பாட அடியார்' எனத் தொடங்கி இறைவனைப் பாடி.

1546. பாடுந் தமிழ்மா லைகள்கொண்டு

பரமர் தாமும் எழுந்தருள

நீடுந் திருவாய் மூரடைந்து

நிலவுங் கோயில் வலஞ்செய்து

சூடும் பிறையார் பெருந்தொண்டர்

தொழுது போற்றித் துதிசெய்து

நாடுங் காதல் வளர்ந்தோங்க

நயந்தந் நகரில் உடனுறைந்தார். 282

திருமறைக்காடு சேறல்

1547. ஆண்ட அரசும் பிள்ளையார்

உடனே அங்கண் இனிதமர்ந்து

பூண்ட காதல் பொங்கியெழ

வாய்மூர் அடிகள் அடிபோற்றி

குறிப்புரை : உடன்வந்த தமக்கு இறைவன் மறையினும், பிள்ளையாருக்கு மறைக்கத் தகுமோ? என நாவரசர் விண்ணப்பிக்க, இறைவனும் அவருக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினன். கண்ட பிள்ளையார் தாமும் அத்திருவடிவைக் கண்டமையைக் காட்ட அரசரும் மீண்டும் கண்டு மகிழ்ந்தனர். அந்நிலையில் 'பாட அடியார்' (தி.6 ப.77) எனத் தொடங்கும் அரிய பதிகத்தைப் பாடினர். திருமறைக்காட்டிலிருந்து திருவாய்மூர் வரை நாவரசரை அழைத்து வந்த இறைவனே, திருவாய்மூர் அணுக மறைந்தருளினன். அந்நிலையிலேயே, இறைவன் தனக்கு மறைப்பினும் இடையில் வந்திருக்கும் பிள்ளையாருக்கும், மறைக்கப் போமோ என விண்ணப்பிக்க, இறைவனும் அவருக்குக் காட்ட, அவரும் தாம் கண்டமையை இவருக்குக் காட்ட நேர்ந்தது.

282.பொழிப்புரை : இவ்வகையில் பாடிய தமிழ்ப் பதிகங்களை ஏற்றுக் கொண்டருளிய சிவபெருமான் எழுந்தருள, பிறையைச் சூடும் சிவபெருமானின் தொண்டரான நாவரசர், நீடும் திருவாய்மூரை அடைந்து, நிலை பெற்ற கோயிலை வலம் வந்துதொழுதும் போற்றியும் துதி செய்தும் அன்பு பெருக விரும்பி அத்திருநகரில் ஞானசம்பந்தருடன் வீற்றிருந்தார்.

283.பொழிப்புரை : நாவரசர் ஞானசம்பந்தருடனே அத்திருப் பதியில் இனிதாய் வீற்றிருந்து பொருந்திய காதல் மேன்மேல்

மூண்ட அன்பின் மொழிமாலை

சாத்தி ஞான முனிவரொடு

மீண்டு வந்து திருமறைக்காட்

டெய்தி விமலர் தாள்பணிந்தார்.

283

பிள்ளையாருக்குப் பாண்டிநாட்டு அழைப்பு

1548. ஆதி முதல்வர் தமைப்பணிந்தங்

கான பணிசெய் தமருநாள்

சீத மதிவெண் குடைவளவர்

மகளார் தென்னன் தேவியார்

கோதில் குணத்துப் பாண்டிமா

தேவி யார்முன் குலச்சிறையார்

போத விட்டார் சிலர்வந்தார்

புகலி வேந்தர் தமைக்காண.

284

எழுந்து பொங்கத் திருவாய்மூர்ப் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, மிக்க அன்பால் திருப்பதிகத் தமிழ் மாலைகளைப் பாடியருளி, ஞான முனிவரான சம்பந்தரோடும் போந்தருளித் திருமறைக்காட்டை அடைந்து, வினையின் நீங்கி விளங்கியருளும் இறைவரின் திருவடிகளைப் பணிந்தார்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது திருவாய்மூரில் அருளிய பதிகம் கிடைத்திலது.

284.பொழிப்புரை : ஆதி முதல்வரான திருமறைக்காட்டு இறைவரை வணங்கித், தம்மால் இயன்ற திருப்பணிகளைச் செய்து கொண்டு அங்கு அரசர் வீற்றிருக்கும் நாள்களில், குளிர்ந்த சந்திரன் போன்ற வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய சோழருக்கு மகளாரும், பாண்டிமன்னருக்கு மனைவியாரும் ஆன குற்றம் இல்லாத குணத்தில் சிறந்த பாண்டிமா தேவியாராலும், அவர் திருமுன்பு பணி செய்துவரும் குலச்சிறையாராலும் செல்ல விடுக்கப்பட்ட சிலர், சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தரைக் காண்பதற்காக வந்தனர்.

1549. வந்து சிவனார் திருமறைக்கா

டெய்தி மன்னு வேணுபுரி

அந்த ணாளர் தமக்கறிவித்

தவர்பால் எய்தி அடிவணங்கச்

சிந்தை மகிழ்ந்து தீதின்மை

வினவத் தீங்கும் முளவாமோ

இந்த உலகம் உயவந்தீர்

இருதாள் நினைவார்க் கென்றுரைப்பார். 285

பிள்ளையார் மதுரைக்கு எழுதல்

1550. சைவ நெறியை திகம்நிற்கச்

சமுக்கு நெறியைத் தவமென்னும்

பொய்வல் அமணர் செயல்தன்னைப்

பொறுக்க கில்லோம் எனக்கேட்டே

அவ்வன் தொழிலோர் செயல்மாற்றி

ஆதி சைவ நெறிவிளங்கத்

தெய்வ நீறு நினைந்தெழுந்தார்

சீர்கொள் சண்பைத் திருமறையோர். 286

285.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் அனுப்பப்பட்டவர்கள் வந்து, சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருமறைக் காட்டில் ஞானசம்பந்தரின் திருமடத்தை அடைந்து, நிலைபெற்ற சீகாழியின் மறையவர் பெருமானான ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குத் தாம் வந்த செய்தியைத் தெரிவித்து, அவர் ஆணையின் வண்ணம் அவர் முன்பு சேர்ந்து, அவருடைய திருவடிகளை வணங்க, அவர் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்து 'அனைவரும் தீதிராய் உள்ளனரோ?' என்று வினவ, 'இவ்வுலகம் உய்யத் தோன்றியருளிய தங்கள் திருவடிகளை நினைப்பவர்க்குத் தீமையும் உண்டோ?' எனத் தொடங்கிச் சொல்பவர் ஆகி.

286.பொழிப்புரை : 'மறைகளில் சொல்லப்பட்ட சைவ நெறியானது என்றும் விளங்கி நிற்க, குற்றம் உடைய அவநெறியைத் தவநெறி என்று கூறும் பொய்யம்மையில் வல்ல சமணர்களின் கொடிய செயல்களைப் பொறுக்க இயலாதவர் ஆனோம்' என்று கூறக் கேட்ட பிள்ளையார், அக்கொடிய செயல்களை மாற்றி முதன்மையான சைவநெறி விளங்க வேண்டும் என்று, தெய்வ நீற்றின் துணையை

நாவரசர் மறுப்பும் பிள்ளையார் விடையும்

1551. ஆய பொழுது திருநாவுக்

கரசு புகலி ஆண்டகைக்குக்

காய மாசு பெருக்கியழல்

கலதி அமணர் கடுவினைசெய்

மாயை சாலம் மிகவல்லார்

அவர்மற் றென்னை முன்செய்த

தீய தொழிலும் பலகெட்டேன்

செல்ல இசையேன் யான்என்றார். 287

1552. என்று கூற எல்லையிலா

நீறு போற்றும் இருவரையும்

சென்று காணும் கருத்துடையேன்

அங்குத் தீங்கு புரிஅமணர்

நின்ற நிலைமை அழிவித்துச்

சைவ நெறிபா ரித்தன்றி

ஒன்றுஞ் செய்யேன் ஆணைஉம்

தென்றார் உடைய பிள்ளையார். 288

நினைந்து கொண்டு, சிறப்புடைய சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் அங்குச் செல்லத் துணிந்தாராக.

287.பொழிப்புரை : அவ்வமயத்தில் நாவரசர், சீகாழி ஆண்டகையாரான ஞானசம்பந்தரிடம் 'உடலின் அழுக்கைக் கழுவாமல் பெருக்கியவாறே திரியும் தீயவரான சமணர்கள், கொடுமை செய்யும் வஞ்சனைகளில் மிகவும் வல்லவர்கள்; அவர்கள் எனக்கு முன் நாள்களில் செய்த கொடுமைகளும் பல ஆகும். ஆதலின் தாங்கள் அங்குச் செல்ல நான் ஒருப்பேன்' என்று அருள் செய்தார்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

288.பொழிப்புரை : நாவரசர் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட ஞானசம்பந்தர், 'அளவில்லாத பெருமை பொருந்திய திருநீற்றைப் போற்றுகின்ற அவ்விரு பெருமக்களையும் அங்குச் சென்று காணும் கருத்துடையேன். அதீதமைகளைச் செய்கின்ற சமணர்களின் நிலைமையை அழிவித்துச் சைவ நெறியை வளர்த்தன்றி வேறு ஒரு செயல் செய்ய மாட்டேன்! உம் ஆணை!' என்று அருளிச் செய்தவராய்,

1553. போமா துணிந்து நீர்அங்குப்

போதப் போதா அவ்வமணர்

தீமா யையினை யானேபோய்ச்

சிறைத்து வருகின் றேன்என்ன

ஆமா றெல்லாம் உரைத்தவரை

மறுக்க மாட்டா தரசிருப்பத்

தாமா தரவால் தமிழ்நாட்டில்

போனார் ஞானத் தலைவனார்.

289

நாவரசர் பிறபதிக்குச் செல்லல்

1554. வேணு புரக்கோன் எழுந்தருள

விடைகொண் டிருந்த வாகீசர்

பூணும் அன்பால் மறைக்காட்டில்

புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்துப்

குறிப்புரை : 'நனிபள்ளி உள்க வினை கெடுதல் ஆணை நமதே' (தி.2 ப.84 பா.11) என முன்னரும், 'ஆன சொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள் வானில் அரசாள்வர் ஆணை நமதே' (தி.2 ப.85 பா.11) எனப் பின்னரும் கூறியருளும் பிள்ளையார், ஈண்டு ஆணை உமதே என அரசர் மீது வைத்துக் கூறியது, தாம் மதுரைக்குப் போதற்கு ஒருப்படாத அவரை ஒருப்படுத்தவும், அவ்வாறு செல்வதும், உம் ஆணை வழியன்றி என்னளவிலன்று என்பதன் மூலம் அவர்தம் ஆணையைப் பெறவுமாம். உமது ஆணை துணைநிற்கும் என்பது கருத்து.

289.பொழிப்புரை : பாண்டி நாட்டுக்குச் செல்ல ஒருப்பட்ட ஞான சம்பந்தர், நீவிரும் அங்கு வருதல் வேண்டா, அச்சமணர்களின் தீய வஞ்சனையெல்லாம் யானே சென்று அழிவித்து வருகின்றேன் என்று கூற, அவர்தம் எழுச்சியையும் உணர்ச்சியையும் மறுக்க மாட்டாதவர் ஆகி, நாவுக்கரசர் அங்குத் தங்க, சிவஞானத்தலைவர் ஆன சம்பந்தர் அவரைப் பிரிந்து தாம் மட்டும் பெருகிய அன்புடன் பாண்டி நாட்டிற்குச் சென்றார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபடையன.

290.பொழிப்புரை : சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் அந்நிலையில் பாண்டி நாட்டிற்கு எழுந்தருளவே, அவரிடம் விடை

பேணி இருந்தங் குறையுநாள்
 பெயர்வார் வீழி மிழலையமர்
 தாணு வின்தன் செய்யகழல்
 மீண்டுஞ் சார நினைக்கின்றார். 290

1555. சோலை மறைக்காட் டமர்ந்தருளுஞ்
 சோதி அருள்பெற் றகன்றுபோய்
 வேலை விடமுண் டவர்வீழி
 மிழலை மீண்டுஞ் செல்வன் என
 ஞாலம் நிகழ்ந்த நாகைக்கா
 ரோணம் பிறவுந் தாம்பணிந்து
 சாலு மொழிவண் டமிழ்பாடித்
 தலைவர் மிழலை வந்தடைந்தார். 291

கொண்டு அங்குத் தங்கியிருந்த திருநாவுக்கரசரும், தாம் கொண்ட அன்பினால் திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் இறைவனை வணங்கிப் போற்றி செய்து, அங்கு வீற்றிருந்த அமயத்து, அங்கிருந்தும் புறப்பட்டுச் செல்வாராகித் திருவீழிமிழலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் சிறந்த திருவடிகளை மீளவும் அடைந்து வணங்க நினைப்பவராய்.

குறிப்புரை : இதுபோது மறைக்காட்டுப் புனிதர் தம்மைப் போற்றிசைத்த பதிகங்கள்: 1. 'இந்திரனோடு' (தி.4 ப.33) - திருநேரிசை. 2. 'தேரையும் மேல் கடாவி' (தி.4 ப.34) - திருநேரிசை. 3. 'தூண்டு சுடரனைய' (தி.6 ப.23) - திருத்தாண்டகம்.

291. பொழிப்புரை : சோலைகள் சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் பேரொளிப் பிழம்பாய் சிவபெருமானின் திருவருளைப் பெற்று, அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று, கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமானின் திருவீழிமிழலையை மீண்டும் அடைவேன் என்று எண்ணிய நிலையில், உலகில் விளங்கிய திருநாகைக்காரோணத்தையும், அப்பதி முதலாய் பிற பதிகளையும் வணங்கிச் சால்புடைய மொழிகளால் ஆய் திருப்பதிகங்களைப் பாடித் தலைவரின் திருவீழிமிழலையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருநாகைக்காரோணத்தில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. 'மனைவிதாய்' (தி.4 ப.71) - திருநேரிசை. 2. 'வடிவுடை மாமலை' (தி.4 ப.103) - திருவிருத்தம். 3. 'பாணத்தான்' (தி.5 ப.83) -

1556. வீழி மிழலை தனைப்பணிந்து

வேத முதல்வர் தாமிருப்ப

ஆழி வலமேந் தியஅரியால்

ஆகா சத்தின் நின்றிழிந்த

வாழி மலர்ந்த கோயில்தனில்

மன்னும் பொருளைப் போற்றிசைத்துத்

தாமும் நாளிற் பிறபதியும்

பணியுங் காதல் தலைநிற்பார்.

292

1557. பூவிற் பொலியும் புனற்பொன்னிக்

கரைபோய்ப் பணிவார் பொற்பமைந்த

ஆவுக் கருளும் ஆவடுதண்

ஓறையார் பாதம் அணைந்திறைஞ்சி

திருக்குறுந்தொகை. 4. 'பாரார் பரவும்' (தி.6 ப.22) - திருத்தாண்டகம். பிற பதிகளாவன: 1. திருப்பயற்றூர் - 'உரித்திட்டார்' (தி.4 ப.32) - திருநேரிசை. 2. திருக்கொண்டிச்சரம்: 'வரைகிலேன்' (தி.4 ப.67) - திருநேரிசை. 'கண்ட பேச்சினில்' (தி.5 ப.70) - திருக்குறுந்தொகை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

292. பொழிப்புரை : திருவீழிமிழலையை அடைந்த நாவரசர், அப்பதியின் புறத்திருந்தவாறே வணங்கிச் சென்று, மறையின் முதல்வரான சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதற்காகத் திருமாலால் விண்ணுலகத்தில் நின்றும் விமானத்தோடு கீழே கொணரப்பட்டு நிலைபெற விளங்கிய கோயிலில் விளங்கும் இறைவரைப் போற்றி விரும்பியிருந்த அக் காலத்தில், அவர் அங்குள்ள பிறபதிகளையும் வணங்க வேண்டும் என்ற ஆசையுடையராய்,

293. பொழிப்புரை : இவ்வுலகத்தில் விளங்கும், நீரையுடைய காவிரியாற்றின் கரை வழியாய்ச் சென்று, பல பதிகளையும் வணங்கியவாறே செல்பவரான நாவுக்கரசர், பசு வடிவத்துடன் பூசித்த உமையம்மையாருக்கு அருள் செய்த திருவாவடுதுறை இறைவரின் திருவடிகளைச் சேர்ந்து வணங்கி, ஞான அமுதுண்ட காழிப் பெருமானுக்கு அவரது பாடலுக்காக அங்கே இறைவர் ஆயிரம் பொற்காசுகளை வழங்கி யருளிய திறத்தை வைத்துப் போற்றி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் பிற பதிகளையும் வணங்கிச் செல்லலானார்.

நாவுக் கரசர் ஞானபோ

னகர்க்குச் செம்பொன் ஆயிரமும்

பாவுக் களித்த திறம்போற்றிப்

போந்து பிறவும் பணிகின்றார்.

293

வடதளி - சமணர் செய்கை

1558. செய்ய சடையார் பழையாறை

எய்த அதனில் செல்பொழுதின்

மையல் அமணர் மறைத்தவட

தளியின் மன்னுஞ் சிவனாரைக்

கைகள் கூப்பித் தொழுதருளக்

கண்ட வாற்றால் அமணர்கள்தம்

பொய்கொள் விமானம் எனக்கேட்டுப்

பொறாத உள்ளம் மிகப்புழுங்கி.

294

குறிப்புரை : திருவாவடுதுறையில் அருளிய பதிகம், 'மாயிரு ஞாலம் எல்லாம்' எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப் பதிகமாகும். இப்பாடலில், "காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த கழுமல வூரர்க் கம்பொன் ஆயிரம் கொடுப்பர் போலும் ஆவடு துறைய னாரே." (தி.4 ப.56 பா.) என வருவதை நினைவு கூர்ந்தே ஆசிரியர் சேக்கிழார், 'ஞானபோன கர்க்குச் செம்பொன் ஆயிரமும் பாவுக்களித்த திறம் போற்றி' என்று அருளுகின்றார்.

பிற பதிகளாவன: 1. திருக்கோழம்பம்: 'வேழம் பத்தைவர்' (தி.5 ப.64) - திருக்குறுந்தொகை. 2. திரு நல்லம்: 'கொல்லத் தான்' (தி.5 ப.43) - திருக்குறுந்தொகை. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

294. பொழிப்புரை : அங்ஙனம் செல்பவரான நாவரசர், சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பழையாறை என்னும் பதியைச் சேரச் செல்லும் பொழுது, மயக்கமுடைய சமணர்கள் மறைத்த பழையாறை வடதளிக் கோயிலில் வீற்றிருந்தருளும் சிவ பெருமானை, நாவரசர் கைகூப்பித் தொழுத அளவில், திருவருட் குறிப்பால் திருவுள்ளத்துள் உணர்ந்த உணர்வுமீதூர, அது சமணர்கள் வஞ்சகம் பால் செய்த விமானம் என்று அங்குள்ளவரிடம் கேட்டுப், பொறுக்க இயலாத திருவுள்ளத்தில் புழுக்கம் அடைந்து.

1559. அந்த விமானந் தனக்கருகா

ஆங்கோர் இடத்தின் பாங்கெய்திக்

கந்த மலருங் கடிக்கொன்றை

முடியார் செய்ய கழலுன்னி

மந்த அமணர் வஞ்சனையால்

மறைத்த வஞ்சம் ஒழித்தருளிப்

பந்தங் கொண்ட குண்டர்திரம்

பாற்றும் என்று பணிந்திருப்பார்.

295

இறைவன் மன்னனுக்குக் கனவில் அருளல்

1560. வண்ணங் கண்டு நான்உம்மை

வணங்கி யன்றிப் போகேனென்

றெண்ண முடிக்கும் வாகீசர்

இருந்தார் அமுது செய்யாதே

அண்ண லாரும் அதுவுணர்ந்தங்

கரசு தம்மைப் பணிவதற்குத்

திண்ண மாக மன்னனுக்குக்

கனவில் அருளிச் செய்கின்றார்.

296

295.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் அறிந்த அளவில், பொய்மை கொண்ட விமானத்தின் அண்மையில், ஆங்கு ஓரிடத்தின் அருகாகச் சேர்ந்து, நறுமணமுடைய இதழ்கள் விரிந்த கொன்றை மாலையைச் சூடிய முடியையுடைய சிவபெருமானின் திருவடிவை நினைந்து, 'அறிவற்ற சமணர்கள் வஞ்சனையால் மறைத்த வஞ்சகத்தை ஒழித்து, உலகியல் வழிக்கட்டுண்டு கிடக்கும் அச்சமணர்களின் திறத்தை அழிப்பீராக!' என வேண்டி வணங்கியிருப்பவர்,

296.பொழிப்புரை : 'நான் உம் திருமேனியினைக் கண்ணால் கண்டால் அன்றி அப்பால் செல்ல மாட்டேன்' என்று முறையிட்டு, உறுதி கொண்டு, தம் நினைவை எண்ணியபடி முடிக்கும் நாவரசர் உணவு கொள்ளாமல் இருப்ப, இறைவரும் அதனைத் தம் திருவுள்ளத்துள் கொண்டு, அத்திருப்பதியில் நாவரசர் வணங்குவ தற்காக, மன்னனுக்குக் கனவில் தோன்றி உறுதிபெற அருள் செய் கின்றவராய்,

அரசன் கோயில் அமைத்தல்

1561. அறிவில் அமணர் நமைமறைப்ப

இருந்தோம் என்றங் கடையாளக்

குறிகள் அறியச் செய்தருளி

நம்மை அரசு கும்பிடுவான்

நெறியில் அமணர் தமையழித்து

நீக்கிப் போக்கென் றருள்புரியச்

செறிவில் அறிவுற் றெழுந்தவனுஞ்

செங்கை தலைமேற் குவித்திறைஞ்சி. 297

1562. கண்ட வியப்பு மந்திரிகட்

கியம்பிக் கூடக் கடிதெய்தி

அண்டர் பெருமான் அருள்செய்த

அடையா எத்தின் வழிகண்டு

குண்டர் செய்த வஞ்சனையைக்

குறித்து வேந்தன் குலவுபெருந்

தொண்டர் தம்மை அடிவணங்கித்

தொக்க அமணர் தூர்அறுத்தான். 298

297.பொழிப்புரை : 'அறிவுற்ற சமணர்கள் நம் கோயிலை மறைக்க நாம் அதனுள்ளே இருந்தோம்' என்றருளி, அவ்விடத்தைக் காணக் கூடிய அடையாளக் குறிகளையும் அருள் செய்து, 'நம்மை நாவரசு வணங்குவதற்காக, நன்னெறியில் ஒழுகாத சமணர்களை அழித்து, அங்கிருந்து அகலச் செய்வாயாக!' என்று அருள் செய்தார். துயில் நீங்கி எழுந்த அரசனும் அதனை உளங்கொண்ட அளவில் தன் செங்கையைத் தலைமீது கூப்பி வணங்கிப் பின்.

298.பொழிப்புரை : தான் கனவில் கண்ட வியப்பான காட்சியை அமைச்சர்களுக்குச் சொல்லி, அவர்களுடன் தானும் விரைவாய் அவ் விடத்திற்குச் சென்றவன், கனவில் பெருமான் அருளிய அடையாளங்களின் வழியே சென்று, அங்குச் சிவ வடிவத்தைப் பார்த்தான்; சமணராகிய கீழானவர்கள் செய்த வஞ்சனையை வெளிப்படச் செய்த நாவரசரின் திருவடிகளை வணங்கி, அங்கிருந்த சமணர்களான தூருகளை அழித்தான்.

1563. ஆனை இனத்தில் துகைப்புண்ட

அமணா யிரமும் மாய்ந்ததற்பின்

மேன்மை அரசன் ஈசர்க்கு

விமான மாக்கி விளக்கியபின்

ஆன வழிபாட் டர்ச்சனைக்கு

நிபந்தம் எல்லாம் அமைத்திறைஞ்ச

ஞான அரசும் புக்கிறைஞ்சி

நாதர் முன்பு போற்றுவார்.

299

பிறபதிகள் செல்லல்

1564. தலையின் மயிரைப் பறித்துண்ணுஞ்

சாதி அமணர் மறைத்தாலும்

நிலையி லாதார் நிலைமையினால்

மறைக்க ஒண்ணு மோஎன்னும்

குறிப்புரை : 'மூக்கினால் முரன்று ஓதி அக்குண்டிகை, தூக்கினார் குலந்தூ ரறுத்தே தனக்கு ஆக்கினார் அணி ஆறை வடதளி' (தி.5 ப.58 பா.2) எனவரும் பகுதி இவ்வரலாற்றிற்கு அரணாகின்றது. அரசன் பெயர், நாடு, காலம் ஆகியன அறிதற்கியன்றில.

299.பொழிப்புரை : யானையினால் அழிக்கப்பட்ட சிறிய புதர்போல் மன்னனின் பணியாளர்களினால் அழிக்கப்பட்ட அச்சமணர் பள்ளியில் தங்கிய ஆயிரம் சமணர்களும் அழிந்த பின்பு, மன்னன் சிவபெருமானுக்கு உரிய விமானத்தையும் ஆக்கி உரியவாறு விளங்கச் செய்து, சிவாகமத்தில் விதித்த முறைப்படி வழிபடுதற்கான பூசனைக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் அறக்கட்டளைகளாக வகுத்து அமைத்துப் பின் நாவரசரை வணங்கினான். ஞான வள்ளலான நாவரசரும் அக் கோயிலுக்குள் சென்று இறைவரின் திருமுன்பு நின்று போற்றுவாராய்,

குறிப்புரை : 'வாயிருந் தமிழே படித்து ஆளுறா ஆயிரம் சமணும் அழிவாக் கினான் பாயிரும் புனல் ஆறை வடதளி' (தி.5 ப.58 பா.9) என வரும் பாடற் பகுதியே இவ்வரலாற்றிற்கு அரணாகின்றது.

300.பொழிப்புரை : 'தம் தலை மயிரைப் பறித்தலும், நின்று

விலையில் வாய்மைக் குறுந்தொகைகள்
 விளம்பிப் புறம்போந் தங்கமர்ந்தே
 இலைகொள் சூலப் படையார்சேர்
 இடங்கள் பிறவுந் தொழுகணைவார். 300

1565. பொங்கு புனலார் பொன்னியினில்
 இரண்டு கரையும் பொருவியையார்
 தங்கும் இடங்கள் புக்கிறைஞ்சித்
 தமிழ்மா லைகளுஞ் சாத்திப்போய்
 எங்கும் நிறைந்த புகழாளர்
 ஈறில் தொண்டர் எதிர்கொள்ளச்
 செங்கண் விடையார் திருவானைக்
 காவின் மருங்கு சென்றனைந்தார். 301

உண்ணும் இயல்பும் கொண்ட கூட்டத்தவரான சமணர்கள் மறைத்தாலும், மெய்ம்மையுணராத அவர்கள் தம் சிற்றறிவினால் மறைத்து வைத்திட முடியுமோ! என்னும் கருத்துக் கொண்ட விலை மதிப்பதற்கரிய வாய்மையுடைய திருக்குறுந்தொகையைப் பாடியருளினார். பின்பு அங்குத் தங்கியிருந்த நாவரசரும் மூவிலை வடிவான சூலப்படை ஏந்திய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பிற பதிகளையும் வணங்கச் செல்லலானார்.

குறிப்புரை : இது பொழுது பாடிய திருப்பதிகம்: திருக்குறுந்தொகை.

தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
 நிலையி னான்மறைத் தால்மறைக் கொண்ணுமே
 அலையி னார்பொழி லாறை வடதளி
 நிலையி னானடி யேநினைந் துய்ம்மினே. -தி5 ப.58 பா.1

என வரும் இப்பதிக முதற் பாடலை இப்பாடல் முகந்து நிற்கின்றது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

301.பொழிப்புரை : பொங்கி வருகின்ற காவிரியின் இருமருங்கும் உள்ள, போர் செய்யவல்ல ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமான் நிலைபெற்று விளங்கி வீற்றிருக்கும், பல பதிகளுக்கும் சென்று வணங்கி, தமிழ் மாலைகளையும் சாத்தி வரும் எங்கும் நிறைந்த புகழையுடைய அவர், மேலும் சென்று அளவற்ற தொண்டர்கள் பலரும் வந்து எதிர் கொள்ளச், செங்கண் விடையையுடைய இறைவரின் திருவானைக்கா என்ற பதியின் அருகே சென்று சேர்ந்தார்.

1566. சிலந்திக் கருளுங் கழல்வணங்கிச்

செஞ்சொல் மாலை பலபாடி

இலங்கு சடையார் ஏறும்பியூர்

மலையும் இறைஞ்சிப் பாடியபின்

மலர்ந்த சோதி திருச்சிராப்

பள்ளி மலையுங் கற்குடியும்

நலங்கொள் செல்வத் திருப்பராய்த்

துறையுந் தொழுவான் நண்ணினார். 302

குறிப்புரை : இத்திருப்பதியிலிருந்து திருவானைக்காவிற்குச் செல்லும் வரையிலும் பொன்னியின் இருகரைகளிலும் உள்ள திருப் பதிகளை வணங்கிச் சென்றார் என ஆசிரியர் குறித்தருளுகின்றார். அத்திருப் பதிகளாவன: 1. திரு இன்னம்பர்: (அ) 'விண்ணவர்' (தி.4 ப.72) - திருநேரிசை. (ஆ) 'மன்னும்மலை' (தி.4 ப.100) - திரு விருத்தம். (இ) 'என்னிலாரும்' (தி.5 ப.21) - திருக்குறுந்தொகை. (ஈ) 'அல்லிமலர்' (தி.6 ப.89) - திருத்தாண்டகம். 2. திருப்புறம்பயம்: 'கொடிமாட' (தி.6 ப.13) - திருத்தாண்டகம். 3. திருவிசயமங்கை: 'குசையும்' (தி.5 ப.71) - திருக்குறுந்தொகை. 4. திருவாப்பாடி: 'கடலகம்' (தி.4 ப.48) - திரு நேரிசை. 5. திருப்பந்தணை நல்லூர்: 'நோதங்கம்' (தி.6 ப.10) - திருத் தாண்டகம். 6. திருக்கஞ்சனூர்: 'மூவிலைநல்' (தி.6 ப.90) - திருத்தாண்டகம். 7. திருமங்கலக்குடி: 'தங்கலப்பிய' (தி.5 ப.73) - திருக்குறுந்தொகை. 8. தென்குராங்காடு துறை: 'இரங்கா' (தி.5 ப.63) - திருக்குறுந்தொகை. 9. திருநீலக்குடி: 'வைத்தமாடும்' (தி.5 ப.72) - திருக்குறுந்தொகை. 10. திருக்கருவிலிக் கொட்டிடடை: 'மட்டிட' (தி.5 ப.69) - திருக்குறுந்தொகை. 11. திரு அரிசிற்கரைப்புத்தூர்: 'முத்தூரும்' (தி.5 ப.61) - திருக்குறுந்தொகை. 12. திருச்சிவபுரம்: 'வானவன்காண்' (தி.6 ப.87) - திருத்தாண்டகம். 13. திருக்கானூர்: 'திருவின் நாதனும்' (தி.5 ப.76) - திருக்குறுந் தொகை. 14. திருஅன்பில்ஆலந்துறை: 'வானம் சேர்' (தி.5 ப.80) - திருக்குறுந்தொகை. 15. திருஆலம்பொழில்: 'கருவாகி' (தி.6 ப.86) - திருத்தாண்டகம். 16. மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி: 'மாட்டுப்பள்ளி' (தி.5 ப.84) - திருக்குறுந்தொகை.

302. பொழிப்புரை : நாவரசர் திருவானைக்காவில் சிலந்திக்கு அருளிய இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கி, பலசெஞ்சொல் மாலைகளைப் பாடி, விளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவெறும்பியூர் மலையையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். பின்பு விரிந்த பேரொளியையுடைய

1567. மற்றப் பதிகள் முதலான

மருங்குள் ளனவுங் கைதொழுது
பொற்புற் றமைந்த திருப்பணிகள்
செய்து பதிகங் கொடுபோற்றி
உற்ற அருளால் காவிரியை
ஏறி ஒன்னார் புரமெரியச்
செற்ற சிலையார் திருப்பைஞ்

லியினைச் சென்று சேர்கின்றார்.

303

திருச்சிராப்பள்ளி மலையையும், திருக்கற்குடி மலையையும், நன்மையுடைய திருப்பராய்த்துறையையும் வணங்கும் பொருட்டுச் செல்லலானார்.

குறிப்புரை : 1. திருவானைக்காவில் அருளிய பதிகங்கள்: (அ) 'கோனைக்காவி' (தி.5 ப.31) - திருக்குறுந்தொகை. (ஆ) 'எத்தாயர்' (தி.6 ப.62) - திருத்தாண்டகம். (இ) 'முன்னானை' (தி.6 ப.63) - திருத்தாண்டகம்.

2. திருவெறும்பியூர்: (அ) 'விரும்பியூறு' (தி.5 ப.74) - திருக்குறுந்தொகை. (ஆ) 'பன்னிய செந்தமிழ்' (தி.6 ப.91) - திருத்தாண்டகம்.

3. திருச்சிராப்பள்ளி: 'மட்டுவார்' (தி.5 ப.85) - திருக்குறுந்தொகை.

4. திருக்கற்குடி: 'மூத்தவனை' (தி.6 ப.60) - திருத்தாண்டகம்.

5. திருப்பராய்த்துறை: 'கரப்பர்' (தி.5 ப.30) - திருக்குறுந்தொகை.

303.பொழிப்புரை : திருப்பராய்த்துறையை வணங்கியவராய், மேலும் அத்திருப்பதியின் அருகிலுள்ள பிறபதிகளையும் வணங்கி, அழகமைந்த கைத்தொண்டுகளையும் ஆற்றி, திருப்பதிகம் பாடிப் போற்றித், திருவருளால் காவிரியாற்றைக் கடந்து, முப்புரங்களும் அழியுமாறு எரித்த இறைவர் வீற்றிருக்கும் திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சென்று சேர்கின்ற நாவரசர்.

குறிப்புரை : அருகிலுள்ள பிறபதிகள்: 1. திருக்கடம்பந்துறை: 'முற்றிலா' (தி.5 ப.18) - திருக்குறுந்தொகை. 2. திருவாட்போக்கி: 'காலபாசம்' (தி.5 ப.86) - திருக்குறுந்தொகை.

1568. வழிபோம் பொழுது மிகஇளைத்து

வருத்தம் உறநீர் வேட்கையொடும்

அழிவாம் பசிவந் தணைந்திடவும்

அதற்குச் சித்தம் அலையாதே

மொழிவேந் தருமுன் எழுந்தருள

முருகார் சோலைப் பைஞ்சீலி

விழியேந் தியநெற் றியினார்தந்

தொண்டர் வருத்தம் மீட்பாராய்.

304

1569. காவுங் குளமும் முன்சமைத்துக்

காட்டி வழிபோங் கருத்தினால்

மேவுந் திருநீற் றந்தணராய்

விரும்பும் பொதிசோ றுங்கொண்டு

நாவின் தனிமன் னவர்க்கெதிரே

நண்ணி இருந்தார் விண்ணின்மேல்

தாவும் புள்ளும் மண்கிழிக்குந்

தனிஞ் னமுங்காண் பரியவர்தாம்.

305

304.பொழிப்புரை : வழியில் செல்லும் பொழுது மிகவும் இளைப்படைந்து வருத்தம் உற, நீர் வேட்கையுடன் அழிவு செய்யும் பசியும் வந்துறவும் அதற்கு மனந்தளராது நாவரசர் முன்னோக்கிச் செல்ல, நறுமணம் பொருந்திய சோலைகளையுடைய திருப்பைஞ்சீலி என்ற பதியுள் வீற்றிருக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான், தம் தொண்டரின் வருத்தத்தை நீக்குபவராய்,

305.பொழிப்புரை : விண்ணில் பறக்கும் அன்னப் பறவையும், மண்ணைத் தோண்டும் பன்றியுமான அயனும் மாலும் காண்பதற்கு அரியவரான அப்பெருமான், ஒரு சோலையையும் ஒரு குளத்தையும் படைத்து, வழிகாட்டிச் செல்லும் எண்ணம் உடையவராய், திருநீற்றை அணிந்த அந்தணராகி, விரும்பும் கட்டுச் சோற்றினையும் எடுத்துக் கொண்டு, நாவரசர் வரும் வழியில் தங்கியிருந்தார்.

1570. அங்கண் இருந்த மறையவர்பால்

ஆண்ட அரசும் எழுந்தருள

வெங்கண் விடைவே தியர்நோக்கி

மிகவும் வழிவந் திளைத்திருந்தீர்

இங்கென் பாலே பொதிசோறுண்

டிதனை உண்டு தண்ணீர்இப்

பொங்கு குளத்தில் குடித்திளைப்புப்

போக்கிப் போவீர் எனப்புகன்றார்.

306

1571. நண்ணுந் திருநா வக்கரசர்

நம்பர் அருள்என் றறிந்தார்போல்

உண்ணும் என்று திருமறையோர்

உரைத்துப் பொதிசோ றளித்தலுமே

எண்ண நினையா தெதிர்வாங்கி

இனிதா அமுது செய்தினிய

தண்ணீர் அமுது செய்தருளித்

தூய்மை செய்து தளர்வொழிந்தார்.

307

306. பொழிப்புரை : அவ்வாறு அங்கிருந்த அந்தணரிடம் நாவரசரும் வந்து சேர, கொடிய கண்களையுடைய ஆனேற்றினை ஊர்தியாகவுடைய இறைவர், அவரைப் பார்த்து, 'வழி வந்த வருத்தத்தால் மிகவும் இளைப்பை அடைந்தீர்; இங்கு என்னிடத்தில் உள்ள கட்டுச் சோற் றினை உண்டும், இக்குளத்தின் நீரைப் பருகியும் உம் இளைப்பைப் போக்கிக் கொள்வீர்!' எனக் கூறியருளினாராக.

307. பொழிப்புரை : வந்தடைந்த நாவரசரும், 'இது இறைவரின் திருவருள்!' எனக் கொண்டு, முன்னம் அறிமுகமானவர் போல் காட்டி 'உண்பீராக' எனக் கூறி வேதியரான இறைவர், கட்டுச் சோற்றை அளித்தவுடனே, மேற்கொண்டு எதனையும் எண்ணாதவராய் ஏற்றுக் கொண்டு, இனிய உணவையுண்டு, நீரையும் பருகித் தூய்மையும் செய்து, தம் தளர்வை நீக்கிக் கொண்டார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின.

1572. எய்ப்பு நீங்கி நின்றவரை

நோக்கி இருந்த மறையவனார்
 அப்பால் எங்கு நீர்போவ
 தென்றார் அரசும் அவர்க்கெதிரே
 செப்பு வார்யான் திருப்பைஞ்ஞீ
 லிக்குப் போவ தென்றுரைப்ப
 ஒப்பி லாரும் யான்அங்குப்
 போகின் றேன்என் றுடன்போந்தார். 308

உடன்வந்த இறைவர் மறைதல்

1573. கூட வந்து மறையவனார்

திருப்பைஞ் ஞீலி குறுகியிட
 வேடம் அவர்முன் மறைத்தலுமே
 மெய்ம்மைத் தவத்து மேலவர்தாம்
 ஆடல் உகந்தார் அடியேனைப்
 பொருளா அளித்த கருணைஎனப்
 பாடல் புரிந்து விழுந்தெழுந்து
 கண்ணீர் மாரி பயில்வித்தார். 309

308.பொழிப்புரை : இளைப்பு நீங்கிய நாவரசரை அங்கு வந்திருந்த அந்தணரான இறைவர் பார்த்து, 'இனி நீவிர் எங்குச் செல்கின்றீர்?' என வினவினார். நாவரசரும் அதற்கு மறுமொழி கூறுவாராய், 'யான் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்லவுள்ளேன்' எனக் கூற, ஒப்பில்லாத இறைவரான அந்தணரும், 'யானும் அவ்விடத்திற்கே செல்கின்றேன்' என்று கூறி உடன் சென்றார்.

309.பொழிப்புரை : உடன் வந்த மறையவர், திருப்பைஞ் ஞீலியை அணுக, அதுவரையில் காட்டி வந்த உருவத்தை அவர் முன்பு மறைத்துக் கொள்ளவும், மெய்த்தவமுடைய நாவரசர், 'கூத்தை விரும்பிச் செய்யும் பெருமான் அடியேனையும் ஒரு பொருளாக வைத்து இவ்வாறு எனக்கு அளித்த பெருங்கருணை இருந்தவாறு தான் என்னே!' எனப் பதிகம் பாடிக் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து, கண்ணீர் மழை பொழிய இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்தனர்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய திருப்பதிகம் கிடைத்திலது.

1574. பைஞ்ஞீலியினில் அமர்ந்தருளும்

பரமர் கோயில் சென்றெய்தி

மைஞ்ஞீலத்து மணிகண்டர்

தம்மை வணங்கி மகிழ்சிறந்து

மெய்ஞ்ஞீர் மையினில் அன்புருக

விரும்புந் தமிழ்மா லைகள் பாடி

கைஞ்ஞீடியதந் திருத்தொண்டு

செய்து காதல் உடனிருந்தார்.

310

தொண்டை நாட்டுச் செலவு

1575. நாதர் மருவுந் திருமலைகள்

நாடும் பதிகள் பலமிகவும்

காதல் கூரச் சென்றிறைஞ்சிக்

கலந்த இசைவண் டமிழ்பாடி

மாதொர் பாகர் அருளாலே

வடபால் நோக்கி வாகீசர்

ஆதி தேவர் அமர்ந்ததிரு

வண்ணா மலையை நண்ணினார்.

311

310.பொழிப்புரை : திருப்பைஞ்ஞீலியில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் கோயிலை அடைந்து, கரிய அழகிய நீல நிறம் பொருந்திய கழுத்தினையுடைய இறைவரை வணங்கி, மிக்க களிப்படைந்து, உண்மைப் பண்பின் நீடிய அன்பானது உள்ளருக விரும்பும் தமிழ் மாலைகளைப் பாடிச் சிறப்புடைய கைத்திருத்தொண்டைச் செய்து அன்பு மீதுர அப்புதியில் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : தமிழ் மாலைகள் பாடி என்றாரேனும் இது பொழுது கிடைத்திருக்கும் திருப்பதிகம் ஒன்றேயாம். அஃது, 'உடையர் கோவணம்' (தி.5 ப.41) எனும் திருக்குறுந்தொகையாகும்.

311.பொழிப்புரை : நாவரசர் இறைவர் வீற்றிருந்தருளும் திருமலைகளையும், வழிபடுதற்குரியவெனக் குறிக்கொளத்தக்க மிகப் பலவாய் பதிகளையும், மிக்க அன்பு பொருந்தச் சென்று வணங்கி, இசை

1576. செங்கண் விடையார் திருவண்ணா

மலையைத் தொழுது வலங்கொண்டு
துங்க வரையின் மிசையேறித்
தொண்டர் தொழும்புக் கெதிர்நிற்கும்
அங்கன் அரசைப் பணிந்தெழுந்து
திளைத்துத் திருநா வுக்கரசர்
தங்கு பிறப்பே வீட்டினுக்கு

மேலாம் பெருமை சாதித்தார்.

312

கலந்த விருப்பம் மிக்க தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி, உமையொரு கூறனாம் பெருமானின் திருவருளால், வடக்குத் திக்கு நோக்கிச் சென்று, முதன்மையுடைய தேவரான சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இங்குக் குறிக்கப்படும் திருமலைகள்: திருஈங்கோய் மலை, கொல்லி மலையில் அறப்பள்ளி, நயினார் மலை, கஞ்ச மலை, பச்சை மலையில் இருக்கு வேளூர், தீர்த்த மலை முதலாயினவாகலாம். பதிகள் பல என்று குறிக்கத் தகுவன: புலிவலம், திருத்தலையூர், நெற்குன்றம். தோழர், ஏழர் முதலானவையாகலாம் என்றும், நாடும் என்பதற்கு நாடுகள் எனப் பொருள் கொண்டு, கொங்கு நாடு, திருமுனைப்பாடி நாடு முதலியனவாகலாம் என்றும் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உறை) கருதுவர். எனினும் குறிப்பாக அறியத்தக்க நிலையில் பதிகம் பெற்றிருந்தன எவை எனத் தெரிந்தில. கொங்கு நாட்டிலுள்ள திருப்பாண்டிக் கொடுமுடிக்கு நாவரசர் பதிகம் ஒன்றுள்ளது. அதனை ஈண்டுக் கொள்ளலாம். அப்பதிகம்: 'சிட்டனைச் சிவன்' (தி.5 ப.81) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகை.

312.பொழிப்புரை : நாவுக்கரசர் சிவந்த விழிகளையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாகக் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவண்ணாமலையை வணங்கி, பெருமை பொருந்திய மலைமீது ஏறித் தொண்டர்கள் அன்பு கூர்ந்து செய்யும் அடிமைத் திறத்திற்கு முன்னின்றருளும் அருளுடைய அரசரான சிவபெருமானை வணங்கி எழுந்து இன்பத்தில் மூழ்கி, இங்ஙனம் வழிபட்டு உலகில் தங்கும் பிறவியே இவ் வுலகை நீங்கித் தங்கும் வீடு பேற்றிற்கும் மேலானது என்ற பெருமையைத் திருவுளம் கொண்டார்.

குறிப்புரை : துங்கம் - பெருமை. 'மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பமாம்' (தி.12 சரு.1-5 பா.107) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க. இதுபொழுது அருளிய பதிகம்: 'பட்டிஏறுகந்து' (தி.5 ப.5) - திருக்குறுந்தொகை.

1577. அண்ணா மலைமேல் அணிமலையை

ஆரா அன்பின் அடியவர்தங்
கண்ணார் அமுதை விண்ணோரைக்
காக்கக் கடலில் வந்தெழுந்த
உண்ணா நஞ்சம் உண்டானைக்
கும்பிட் டுருகுஞ் சிந்தையுடன்
பண்ணார் பதிகத் தமிழ்பாடிப்
பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

313

1578. பணியார் வேணிச் சிவபெருமான்

பாதம் போற்றிப் பணிசெயுநாள்
மணியார் கண்டத் தெம்பெருமான்
மண்மேல் மகிழும் இடமெங்கும்
தணியாக் காதல் உடன்சென்று
வணங்கித் தக்க பணிசெய்வார்
அணியார் தொண்டைத் திருநாட்டில்
அருளால் அணைவார் ஆயினார்.

314

313.பொழிப்புரை : அண்ணாமலையின் மீது அழகிய மலையாக விளங்கியருளும் பெருமானை, அடங்காத அன்புடைய அடியவர்கள் தம் கண்ணால் அநுபவிக்கும் அமுதம் போன்றவரைத், தேவர்களைக் காத்தற்காகப் பாற்கடலில் எழுந்து வந்த யாவராலும் உண்ணத்தகாத நஞ்சை உண்டருளிய பெருமானை, வணங்கி உருகும் உள்ளத் தோடும் பண் நிறைந்த தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பணிந்து போற்றி செய்து திருப்பணிகள் செய்தார்.

குறிப்புரை : 'கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடி'(தி.8 ப.7 பா.4), 'கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே' (தி.8 ப.20 பா.9) எனவரும் திருவாக்குகளும் காண்க. இது பொழுது பாடிய பதிகத் தமிழ் மலைகள்: 1. 'ஓதிமாமலர்கள்' (தி.4 ப.63) - திருநேரிசை. 2. 'வட்டனை' (தி.5 ப.4) - திருக்குறுந்தொகை.

314.பொழிப்புரை : பாம்புகளை அணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்கித் திருப்பணிகளைச் செய்து வரும் நாள்களில், நீலநிறத்தைக் கழுத்தில் உடைய எம் இறைவர், இந்நிலவுலகில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் பதிகள் எங்கும் போய்த் தணியாத காதலுடன் வணங்கி,

1579. காதல் செய்யுங் கருத்தினுடன்

காடும் மலையும் கான்யாறும்

கூத மலிதண் பணைப்பதிகள்

பலவுங் கடந்து சொல்லினுக்கு

நாதர் போந்து பெருந்தொண்டை

நன்னாட் டெய்தி முன்னாகச்

சீத மலர்மென் சோலைகூழ்

திருவோத் தூரில் சென்றடைந்தார். 315

1580. செக்கர்ச் சடையார் திருவோத்தூர்த்

தேவர் பிரானார் தங்கோயில்

புக்கு வலங்கொண் டெதிர்இறைஞ்சிப்

போற்றிக் கண்கள் புனல்பொழிய

ஏற்ற திருப்பணிகளைச் செய்பவரான நாவரசர், அழகிய திருத்தொண்டை நாட்டில் திருவருள் செலுத்தச் செல்பவராய்.

குறிப்புரை : 'இடம் எங்கும்' என்பதால் அத்திருப்பதிகள், திருக் கோவலார் வீரட்டம், திருவாமாத்தூர், திருமுண்டிச்சுரம், முதலியன வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). இவற்றை வணங்கியமை 148ஆவது பாடலிலும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

315.பொழிப்புரை : அன்பு மிகும் பணிகள் பலவற்றையும் செய்யும் கருத்துடனே, காடுகளையும் மலைகளையும் காட்டாறுகளையும் மாஞ்சோலைகள் நிறைந்த குளிர்ந்த வயல்களையுடைய நகரங்கள் பலவற்றையும் கடந்து, நாவரசர், பெரிய தொண்டை நாட்டை அடைந்து, முதலில் குளிர்ந்த மென்மையான மலர்கள் நிறைந்த பூஞ்சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவோத்தூரைச் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை : காடு என்பன, நடு நாட்டின் வடபாகத்திலும் அதனை அடுத்துத் தொண்டை நாட்டுத் தென்மேற்குப் பாகத்திலும் உள்ள சிறு காடுகள் என்றும், மலைகள் செஞ்சிமலை, நெடுங்குன்றம், வெண் குன்றம் ஆகியன என்றும், ஆறுகள் துரிஞ்சிலாறு, வராகநதி, சேயாறு முதலியன என்றும் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை) குறிப்பர். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

316.பொழிப்புரை : சிவந்த சடையை உடையவரான

முக்கட் பிராணை விரும்புமொழித்

திருத்தாண் டகங்கள் முதலாகத்

தக்க மொழிமா லைகள்சாத்திச்

சார்ந்து பணிசெய் தொழுகுவார்.

316

காஞ்சியை அடைதல்

1581. செய்ய ஐயர் திருவோத்தூர்

ஏத்திப் போந்து செழும்புவனம்

உய்ய நஞ்சுண் டருளும்அவர்

உறையும் பதிகள் பலவணங்கித்

தையல் தழுவக் குழைந்தபிரான்

தங்குந் தெய்வப் பதியென்று

வையம் முழுதும் தொழுதேத்தும்

மதில்கூழ் காஞ்சி மருங்கணைந்தார். 317

சிவபெருமானின் திருவோத்தூரில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற இறைவரின் கோயிலுக்குள் புகுந்து வலமாக வந்து, திருமுன்பு வணங்கி, போற்றி செய்து, கண்கள் இன்பக் கண்ணீர் சொரிய நின்று, மூன்று கண்களையுடைய அப்பெருமானை விரும்பிப் பாடுகின்ற தாண்டகங்கள் முதலான தகுந்த சொன்மாலைகளைப் பாடிச் சாத்தி, சிவபெருமானுக்குத் திருப்பணிகளைச் செய்து வருவாராய்.

குறிப்புரை : இதுபொழுது அருளிய திருத்தாண்டகம் முதலான சொல்மாலைகள் எவையும் கிடைத்தில.

317.பொழிப்புரை : (நாவரசர்) சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவோத்தூரினை வணங்கி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று, செழுமையான உலகங்கள் எல்லாம் உய்யுமாறு நஞ்சை உண்டருளிய அப்பெருமான் இனிதாய் அமர்ந்தருளியிருக்கும் பல திருப்பதிகளையும் போற்றிச் சென்று, உமையம்மையார் தழுவத் திருமேனியைக் குழைந்து காட்டிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தெய்வத் திருப்பதி என உலகங்கள் எல்லாம் வணங்கிப் போற்றுகின்ற மதில் சூழ்ந்த காஞ்சி நகரத்தினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

வரவேற்பு

1582. ஞாலம் உய்யத் திருவதிகை

நம்பர் தம்பேர் அருளினால்

சூலை மடுத்து முன்னாண்ட

தொண்டர் வரப்பெற் றோமென்று

காலை மலருங் கமலம்போற்

காஞ்சி வாணர் முகமெல்லாம்

சால மலர்ந்து களிசிறப்பத்

தழைத்த மனங்கள் தாங்குவார்.

318

1583. மாட வீதி மருங்கெல்லாம்

மணிவா யில்களில் தோரணங்கள்

நீடு கதலி யுடன்கமுகு

நிறைத்து நிறைபொற் குடந்தீபம்

தோடு குலவு மலர்மாலை

சூழ்ந்த வாசப் பந்தர்களும்

ஆடு கொடியு முடனெடுத்தங்

கணிநீள் காஞ்சி அலங்கரித்தார்.

319

318.பொழிப்புரை : உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் திருவதிகைப் பெருமானார் தம் பேரருளினால் சூலை நோயைத் தந்து நேரே ஆட கொள்ளப்பட்ட அடியவரான நாவரசர், 'இங்கு எழுந்தருளி வரும் பேறு பெற்றோம்' என்று எண்ணிய காஞ்சி நகரத்தில் உள்ள அடியவர்கள், தம் முகங்கள் எல்லாம் காலை மலரும் தாமரை என மிக மலர்ந்து மகிழ்ச்சி மீதூரத் தழைத்த மனத்துடன்.

319.பொழிப்புரை : மாட வீதிகள் பக்கங்களில் உள்ள அழகிய வாயில்களில் எங்கும், தோரணங்களையும் பொருந்தும் வாழை மரங்களுடனே பாக்கு மரங்களையும் நிரல்படக் கட்டி, நிறைகுடங் களையும், விளக்குகளையும், இதழ்கள் பொருந்திய மலர் மாலைகளை யுடைய நறுமணப்பந்தர்களையும் ஆடும் கொடிகளையும் எடுப்பித்து, அங்கு அழகிய நீண்ட காஞ்சிமாநகரத்தை மேலும் அழகுபடுத்தினர்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

1584. தொண்டர் ஈண்டி எதிர்கொள்ள

எழுந்து சொல்லுக் கரசர்பால்
கொண்ட வேட்கைப் பொலிவினொடுங்
குலவும் வீதிப் பணிசெய்யும்
அண்டர் அறிதற் கரியதிரு
அலகு முதலாம் அவையேந்தி
இண்டை புனைந்த சடைமுடியார்க்
கண்பர் தம்மை எதிர்கொண்டார்.

320

1585. எதிர்கொண் டிறைஞ்சுஞ் சீரடியார்

தம்மை இறைஞ்சி எழுந்தருளி
மதில்கொண் டணிந்த காஞ்சிநகர்
மறுகுட் போந்து வானநதி
குதிகொண் டிழுந்த சடைக்கம்பர்
செம்பொற் கோயில் குறுகினார்
அதிகொண் டலைநேர் மணிமிடற்றார்
ஆண்ட திருநா வுக்கரசர்.

321

320.பொழிப்புரை : தாம் விரும்பி மேற்கொண்ட திருவேடப் பொலிவழகுடன் வரவேற்பதற்காக, நாவுக்கரசர் வரும் வழியில் தொண்டர்கள் பலரும் திரண்டு சென்று, விளங்கும் திருவீதிப் பணி செய்யும் தேவரும் அறிவதற்கு அரிய திருவலகு முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு, இண்டை மாலை சூடிய சடையையுடைய பெருமானுக்கு அன்பரான அவரை எதிர்கொண்டனர்.

குறிப்புரை : எதிர்கொள்வதற்குரிய மங்கலப் பொருள்களில் திருவலகையும் கொள்ளல் பண்டைய மரபாகும்.

321.பொழிப்புரை : ஒலிக்கும் மேகம் போன்ற அழகிய கழுத்தினையுடைய இறைவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவரசர், எதிர்கொண்டு வரவேற்று வணங்கும் சிறந்த அடியவரைத் தாமும் எதிரே வணங்கி, மதில் சூழ்ந்த அழகிய காஞ்சி நகரத்தின் திருவீதியுள் புகுந்து வானத்திருக்கும் காங்கை மேல் எழும் சடையை உடைய ஏகம்பருடைய செம்பொன் கோயிலை அடைந்தார்.

1586. திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து

செல்வத் திருமுன் றிலைஅணைந்து

கருவார் கச்சி ஏகம்பர்

கனக மணிமா ளிகைகூழ்ந்து

வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி

தழுவக் குழைந்த மணிமேனிப்

பெருவாழ் வினைமுன் கண்டிறைஞ்சிப்

பேரா அன்பு பெருகினார்.

322

1587. வார்ந்து சொரிந்த கண்ணருவி

மயிர்க்கால் தோறும் வரும்புளகம்

ஆர்ந்த மேனிப் புறம்பலைப்ப

அன்பு கரைந்தென் புள்ளலைப்பச்

சேர்ந்த நயனம் பயன்பெற்றுத்

திளைப்பத் திருவே கம்பர்தமை

நேர்ந்த மனத்தில் உறவைத்து

நீடும் பதிகம் பாடுவார்.

323

322.பொழிப்புரை : கோபுரத்தின் கண்ணுள்ள திருவாயிலில், கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து, உள்ளே சென்று, செல்வம் நிறைந்த முற்றத்தை அடைந்து, அருட்கருவையுடைய கச்சி மாநகரத்தின் ஏகம்பநாதரின் அழகிய பொன் மாளிகையினை வலம் வருபவரான நாவுக்கரசர், செம்பொன் மலையரசனின் மகளாரான காமாட்சியம்மையார் தழுவக் குழைந்து காட்டிய அழகிய திருமேனியையுடைய பெருவாழ்வான ஏகம்பரை முன்பு கண்டு வணங்கிப் பேராத அன்பு மிக்கவரானார்.

323.பொழிப்புரை : பெருகி வழியும் கண்ணீர் மழையானது மயிர்க்கால் எங்கும் நிறைந்து திருமேனியின் புறத்தை அலைக்கவும், அன்பு மேலீட்டினால் உள்ளமானது கரைந்து எலும்பினுள்ளும் அலைக்கவும், பொருந்திய கண்கள் தமக்குரிய தக்க பயனைப் பெற்றுத் திளைக்கவும், ஏகம்பநாதரைப் பொருந்திய மனத்தினுள் வைத்துக் கொண்டு, நீடும் திருப்பதிகம் அருளுவாராகி.

பதிகம் அருளல்

வேறு

1588. கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க்

கரியானை என்றெடுத்துப்

பரவாய சொல்மாலைத்

திருப்பதிகம் பாடியபின்

விரவார்தம் புரம்ளரித்த

விடையவனார் வெள்ளையிற்றின்

அரவாரம் புனைந்தவர்தந்

திருமுன்றிற் புறத்தணைந்தார்.

324

பிறபதிகள் சென்று காஞ்சி மீளல்

1589. கையார்ந்த திருத்தொண்டு

கழியமிகுங் காதலொடும்

செய்யாநின் றேஎல்லாச்

செந்தமிழ்மா லையும்பாடி

மையார்ந்த மிடற்றர்திரு

மயானத்தை வலங்கொண்டு

மெய்யார்வ முறத்தொழுது

விருப்பினொடு மேவுநாள்.

325

324.பொழிப்புரை : 'கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானை' என்று எடுத்துத் தொடங்கிப் போற்றுதலான சொன்மாலைத் திருப்பதிகத்தைப் பாடிய பின்னர், பகைவரின் முப்புராங்களை எரித்தவரும் வெண்மையான பற்களையுடைய பாம்பு மாலையை அணிந்தவருமான இறைவர் கோயிலின் முன் பக்கத்தை நாவரசர் அடைந்தார்.

குறிப்புரை : 'கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க்கு' (தி.4 ப.7) எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

325.பொழிப்புரை : கையால் நிரம்பச் செய்துவரும் உழவாரத் திருத்தொண்டை மிகப் பெரும் பத்திமையுடன் செய்து கொண்டே, பற்பல யாப்பு வகையானும் பண் வகையானும் ஆய எல்லா

1590. சீர்வளரு மதில்கச்சி

நகர்த்திருமேற் றளிமுதலா

நீர்வளருஞ் சடைமுடியார்

நிலவியுறை ஆலயங்கள்

ஆர்வமுறப் பணிந்தேத்தி

ஆய்ந்ததமிழ்ச் சொல்மலரால்

சார்வறுமா லைகள்சாத்தித்

தகுந்தொண்டு செய்திருந்தார்.

326

வகையான தமிழ்ப் பதிகங்களையும் பாடி, திருநீலகண்டரின் கச்சித் திருமயானத்தையும் வலமாக வந்து, மெய்மை நிரம்பிய ஆர்வம் பெருகத்தொழுது, விருப்புடன் அங்குத் தங்கியிருந்த நாள்களில்.

குறிப்புரை : இது பொழுது அருளிய பதிகங்கள்: 1. 'நம்பனை' (தி.4 ப.44) - திருநேரிசை. 2. 'ஓதுவித்தாய்' (தி.4 ப.99) - திருவிருத்தம். 3. 'பண்டு செய்த' (தி.5 ப.47) - திருக்குறுந்தொகை. 4. 'பூமேலானும்' (தி.5 ப.48) - திருக்குறுந்தொகை.

சென்ற பாடலில் காந்தாரப் பண்ணுடைய பதிகம் பாடினமையும், 328ஆவது பாடலில் தாண்டகம் பாடினமையும் குறிக்கப்படுகின்றன. இப்பாடலில் எஞ்சிய மூவகை யாப்பு அமைவும் பாடியமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் எல்லாச் செந்தமிழ் மாலையும் பாடியுள்ளமை அறிய இயலுகின்றது. இவையன்றித் திருமுறைகள் ஏழுனுள்ளும் போற்றப்பட்டுள்ள சிறப்பு இப்பதிக்குரியதாகும். இவ்வாறான சிறப்புத் திருவாருருக்கும் உண்டு.

326.பொழிப்புரை : சீர்மை மிக்க மதில்களையுடைய திருக்கச்சி மேற்றளி முதலாகக் கங்கை தங்கிய சடைமுடியார் நிலைபெற வீற்றிருக்கும் கோயில்கள் பலவற்றையும் ஆர்வத்துடன் வணங்கி, ஆய்ந்த தமிழ்ச் சொல் மாலையினால் ஆய திருப்பதிகங்களைச் சாத்தித் தக்க தொண்டுகளைச் செய்த வண்ணம் அங்கே தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : திருக்கச்சித் திருமேற்றளியில் அருளிய பதிகம் 'மறை யது பாடி' (தி.4 ப.43) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப் பதிகம் ஆகும். ஆலயங்கள் - எவ்வெக் கோயில்கள் எனத் தெரியவில்லை.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

1591. அந்நகரில் அவ்வண்ணம்

அமர்ந்துறையும் நாளின்கண்

மன்னுதிரு மாற்பேறு

வந்தணைந்து தமிழ்பாடிச்

சென்னிமிசை மதிபுனைவார்

பதிபலவுஞ் சென்றிறைஞ்சித்

துன்னினார் காஞ்சியினைத்

தொடர்ந்தபெருங் காதலினால்.

327

1592. ஏகம்பன் காண்அவனென்

எண்ணத்தான் எனப்போற்றிப்

பாகம்பெண் ணுருவானைப்

பைங்கண்விடை உயர்த்தானை

நாகம்புண் உகந்தானை

நலம்பெருகுந் திருநீற்றின்

ஆகந்தோய் அணியானை

அணைந்துபணிந் தின்புற்றார்.

328

327.பொழிப்புரை : இவ்வாறு காஞ்சி நகரத்தில் நாவரசர் இருந்தருளிய பொழுது, நிலை பெற்ற திருமாற்பேற்றுக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடி, தலையில் பிறைச்சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமானின் திருப்பதிகள் பலவற்றிற்கும் சென்று வணங்கி, முன் தொடர்ந்த பெருங்காதல் காரணமாக மீளவும் காஞ்சி நகரத்தை வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : திருமாற்பேற்றில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. 'மாணிக் குயிர்' (தி.4 ப.108) - திருவிருத்தம். 2. 'பொருமாற்றின்' (தி.5 ப.59) - திருக்குறுந்தொகை. 3. 'எதும் ஒன்றும்' (தி.5 ப.60) - திருக்குறுந்தொகை. 4. 'பாரானை' (தி.6 ப.80) - திருத்தாண்டகம். பதிபலவும் எனக் குறிப்பன திருவூறல், திருவிற்கோலம், இலம்பையங்கோட்டூர் முதலாயனவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

328.பொழிப்புரை : 'கச்சி ஏகம்பன் காண் அவன் என் எண்ணத்தானே' என்று போற்றி இடமருங்கில் உமையம்மையாரையுடைய இறைவரைப், பசிய கண்களையுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாக வுடையவரை, பாம்புகளை அணிந்தவரை, நன்மை பெருகும் திருநீற்றை

1593. திருக்கச்சி ஏகம்பம்

பணிந்தேத்தித் திங்களார்
 நெருக்கச்செஞ் சடைக்கணிந்தார்
 நீடுபதி தொழுநினைவார்
 வருக்கைச்செஞ் சுளைபொழிதேன்
 வயல்விளைக்கும் நாட்டிடைப்போய்ப்
 பருக்கைத்திண் களிற்றுரியார்
 கழுக்குன்றின் பாங்கணைந்தார். 329

1594. நீடுதிருக் கழுக்குன்றில்

நிருத்தனார் கழல்வணங்கிப்
 பாடுதமிழ்த் தொடைபுனைந்து
 பாங்குபல பதிகளிலுஞ்

நிறையப் பூசிய திருமேனியின் அழகு உடையவரைச் சேர்ந்து வணங்கி,
 நாவுக்கரசர் இன்பம் அடைந்தார்.

குறிப்புரை : 'ஏகம்பன் காண் அவன் என் எண்ணத்தானே' என நிறைவுறும் குறிப்புடைய திருத்தாண்டகங்கள் இரண்டாம். அவை: 1. 'கூற்றுவன் காண்' (தி.6 ப.64) - திருத்தாண்டகம். 2. 'உரித்தவன் காண்' (தி.6 ப.65) - திருத்தாண்டகம்.

329.பொழிப்புரை : திருக்காஞ்சியிலுள்ள ஏகம்பரை வணங்கிப் போற்றி, பிறைச்சந்திரனைத் தம் செறிந்த செஞ்சடைக் கற்றையில் அணிந்த இறைவர் நிலைபெற எழுந்தருளியுள்ள மற்றப் பதிகளுக்கும் சென்று தொழுது வணங்க எண்ணியவராய்ப், பலாவின் கணிகளின் செம்மையான சுளைகள் பொழிந்த தேன் பெருகி வயலில் உள்ள பயிரை விளையச் செய்யும் அந்நாட்டில் சென்று, பருத்த கையை உடைய வலிய யானையின் தோலையுடையவரின் திருக்கழுக் குன்றத்தின் அருகே சேர்ந்தார்.

330.பொழிப்புரை : நாவரசர் நிலைத்த செல்வம் உடைய கழுக்குன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் கூத்தப் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, அருந்தமிழ் மாலையைப் பாடி, அருகிலுள்ள பல திருப்பதி களுக்கும் சென்று, பிறையைச் சூடும் திருமுடியினையுடைய இறைவரை

சூடுமிளம் பிறைமுடியார்

தமைத்தொழுது போற்றிப்போய்

மாடுபெருங் கடலுடுத்த

வான்மியூர் வந்தணைந்தார்.

330

1595. திருவான்மி யூர்மருந்தைச்

சேர்ந்துபணிந் தன்பினொடும்

பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடி

அம்மருங்கு பிறப்பறுத்துத்

தருவார்தங் கோயில்பல

சார்ந்திறைஞ்சித் தமிழ்வேந்தர்

மருவாரும் மலர்ச்சோலை

மயிலாப்பூர் வந்தடைந்தார்.

331

வணங்கிப் போற்றி, மேலும் சென்று, கடலால் சூழப்பட்ட திருவான்மியூர் என்னும் திருப்பதியைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளிய பதிகம் 'மூவிலை வேல்' (தி.6 ப.92) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகம் ஆகும். பாங்கு பலபதிகள் என்பன, திருவன் பார்த்தான் பனங்காட்டுர், திருமாகறல், திருவிடைச்சரம், திருக்கச்சூராலக்கோயில் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

331.பொழிப்புரை : திருவான்மியூரில் வீற்றிருக்கும் மருந்தீசரைச் சேர்ந்து பணிந்து, அன்புடன் பெருவாய்மை பொருந்திய தமிழ்ப் பதிகம் பாடி, அதன் அருகிலுள்ள பிறவியை அறுத்து வீடு பேற்றை அருளுதற்குரிய இறைவரின் பல திருப்பதிகளையும் அடைந்து, வணங்கி, தமிழ் மன்னரான நாவுக்கரசர் மணம் நிறைந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த மயிலாப்பூரை வந்தடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருவான்மியூரில் அருளியது 'விண்ட மாமலர்' (தி.5 ப.82) எனத் தொடங்கும் திருக்குறுந்தொகைப் பதிகமாகும். இறைவர் பெயர் மருந்தீசர் ஆதலின் மருந்து நாதர் என்றார். கோயில் பல என்பன நெடுங்குன்றம், குன்றத்தூர், திருநின்றவூர், திருவேற்காடு, நெற்குன்றம், திருவலிதாயம் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவி மணியார் (பெரிய.பு.உரை). பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

1596. வரைவளர்மா மயிலென்ன

மாடமிசை மஞ்சாடும்

தரைவளர்சீர்த் திருமயிலைச்

சங்கரனார் தாள்வணங்கி

உரைவளர்மா லைகள் அணிவித்

துழுவாரப் படையாளி

திரைவளர்வே லைக்கரைபோய்த்

திருவொற்றி யூர்சேர்ந்தார்.

332

வரவேற்பு

1597. ஒற்றியூர் வளநகரத்

தொளிமணினீ திகள்விளக்கி

நற்கொடிமா லைகள்புகம்

நறுங்கதலி நிரைநாட்டிப்

பொற்குடங்கள் தூபங்கள்

தீபங்கள் பொலிவித்து

மற்றவரை எதிர்கொண்டு

கொடுபுக்கார் வழித்தொண்டர்.

333

332.பொழிப்புரை : மலைமீது வளரும் பெரிய மயிலைப் போல மாடங்களின் மீது மேகம் தவழ்கின்ற, உலகில் வளரும் சிறப்பை உடைய திருமயிலாப்பூரில் வீற்றிருக்கின்ற பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி, உரை பெருகும் தமிழ் மாலைகளைச் சாத்தி, உழுவாரப் படையையுடைய நாவரசர், அலைகள் தவழ்கின்ற கடற்கரை வழியே சென்று திருவொற்றியூரை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : மயிலாப்பூரில் 'உரைவளர் மாலைகள் அணிவித்து' என்பதற்கேற்பப் பல புதிதங்களை நாவரசர் அருளியிருத்தல் வேண்டும். எனினும் இதுபொழுது எவையும் கிடைத்தில.

333.பொழிப்புரை : வளமை வாய்ந்த திருவொற்றியூர் நகரின் ஒளிபொருந்திய அழகிய வீதிகளை விளக்கி, நல்ல கொடிகளையும், மாலைகளையும், பாக்கும் வாழைகளுமான இவற்றையும் நிரல்பட நாட்டி, பொன்னால் ஆன நிறைகுடங்களையும், நறுமணப் புகைகளையும்,

1598. திருநாவுக் கரசரும்அத்

திருவொற்றி யூர்அமர்ந்த

பெருநாகத் திண்சிலையார்

கோபுரத்தை இறைஞ்சிப்புக்

கொருஞானத் தொண்டருடன்

உருகிவலங் கொண்டடியார்

கருநாமந் தவிர்ப்பாரைக்

கைதொழுது முன்வீழ்ந்தார்.

334

1599. எழுதாத மறைஅளித்த

எழுத்தறியும் பெருமானைத்

தொழுதார்வ முறநிலத்தில்

தோய்ந்தெழுந்தே அங்கமெலாம்

முழுதாய பரவசத்தின்

முகிழ்த்தமயிர்க் கால்மூழ்க

விழுதாரை கண்பொழிய

விதிர்ப்புற்று விம்மினார்.

335

விளக்குகளையும் அழகுற அமைத்துத் தொண்டர்கள் நாவுக்கரசரை வரவேற்று நகரினுள்ளே அழைத்துச் சென்றனர்.

334.பொழிப்புரை : திருநாவுக்கரசரும் அந்தத் திருவொற்றியூரில் அமர்ந்தருளும் பெரிய மலையாகிய வலியவில்லை உடைய பெருமானின் கோபுரத்தை வணங்கி, உள்ளே புகுந்து, ஒருமையுணர்வாய ஞானத்தையுடைய அத்தொண்டர்களுடன், உள்ளம் உருகி, வலம் வந்து, அடியவரின் பிறவிப் பிணிப்பைத் தவிர்க்கும் பெருமானைக் கைதொழுது திருமுன்பு விழுந்து வணங்கியவர்.

335. பொழிப்புரை : எழுதாத மறைகளை வழங்கியருளிய எழுத்தறியும் பெருமானைத் தொழுது, அன்புமிகப் பெற்று, நிலம் தோய வணங்கி, எழுந்து உடல் முழுதும் மயிர்க் கூச்செறியத் திளைத்துக் கண்கள் தாரையாய் நீரைப் பொழிய, உடல் விதிர்த்து விம்மியவராய்.

1600. வண்டோங்கு செங்கமலம்

எனஎடுத்து மனமுருகப்
பண்தோய்ந்த சொற்றிருத்தாண்
டகம்பாடிப் பரவுவார்
விண்தோய்ந்த புனற்கங்கை
வேணியார் திருவுருவங்
கண்டோங்கு களிசிறப்பக்
கைதொழுது புறத்தணைந்தார்.

336

பலநாள்கள் தங்கல்

1601. விளங்குபெருந் திருமுன்றில்

மேவுதிருப் பணிசெய்தே
உளங்கொள்திரு விருத்தங்கள்
ஓங்குதிருக் குறுந்தொகைகள்
களங்கொள்திரு நேரிசைகள்
பலபாடிக் கைதொழுது
வளங்கொள்திருப் பதியதனில்
பலநாள்கள் வைகினார்.

337

336.பொழிப்புரை : 'வண்டோங்கு செங்கமலம்' (தி.6 ப.45) எனத் தொடங்கி, உள்ளுருகப் பண் பொருந்திய சொற்களான திருத்தாண் டகப் பதிகத்தைப் பாடிப் போற்றுபவர், வானிலுள்ள கங்கையைச் சடையில் வைத்த இறைவரின் திருவடிவைக் கண்டு, பெருகிய இன்பம் மிகக் கைதொழுது கோயிலின் புறத்தை அடைபவராய்.

குறிப்புரை : 'வண்டோங்கு செங்கமலம்' (தி.6 ப.45) எனத் தொடங்கும் இத்திருப்பதிகம் இறைவன் திருமுன்னிலையில் அருளியதாகும்.

337.பொழிப்புரை : விளங்கும் பெருமையையுடைய திருமுற்றத்தில் பொருந்திய திருப்பணிகள் செய்து, உளங்கொண்ட திருவிருத்தங்களும், பொருட்பொதிவால் ஓங்கி நிற்கும் திருக்குறுந்தொகைகளும், மிடற்றை இடனாகக் கொண்டு பாடப்படும் திருநேரிசைகளும் ஆகிய பலவற்றையும் பாடிக், கைகளால் தொழுது, வளம் பொருந்திய அத்திருவொற்றியூரில் பல நாள்கள் தங்கியிருந்தார்.

1602. அங்குறையு நாளின்கண்

அருகுளவாம் சிவாலயங்கள்

எங்குஞ்சென் றினிதிறைஞ்சி

ஏத்துமவர் இறையருளால்

பொங்குபுனல் திருவொற்றி

யூர்தொழுது போந்துமையாள்

பங்குடையார் அமர்ந்ததிருப்

பாகூராம் பதியணைந்தார்.

338

1603. திருப்பாகூர் நகரெய்திச்

சிந்தையினில் வந்தாறும்

விருப்பார்வம் மேற்கொள்ள

வேயிடங்கொண் டுலகுய்ய

குறிப்புரை : திருவிருத்தங்கள், திருக்குறுந்தொகைகள், திருநேரிசைகள் பலபாடி என ஆசிரியர் பன்மைச் சொற்களால் குறித்திருப்பதால் ஒவ்வொரு யாப்பு அமைவிலும் பற்பல பதிகங்களை அருளியிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது. எனினும் இதுபொழுது கிடைத்திருக்கும் பதிகங்கள் நான்கேயாம். அவை: 1. 'வெள்ளத்தை' - (தி.4 ப.45) திருநேரிசை. 2. 'ஓம்பினேன்' (தி.4 ப.46) - திருநேரிசை. 3. 'செற்றுக் களிற்று' (தி.4 ப.86) - திருவிருத்தம். 4. 'ஓற்றியூரும்' (தி.5 ப.24) - திருக்குறுந்தொகை. இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

338.பொழிப்புரை : அங்குத் தங்கியிருந்த நாள்களில் அருகிலுள்ள சிவபெருமானின் திருக்கோயில்கள் எங்கும் சென்று, வணங்கி, வழிபடுகின்ற அவர், பெருமானின் அருளால் பெரிதும் நீரையுடைய திரு வொற்றியூரைத் தொழுது போய், உமையை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற 'திருப்பாகூர்' என்ற பதியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை: அருகுளவாம் சிவாலயங்கள் வடதிருமுல்லைவாயில், திருக்கள்ளில், புண்ணியகோடீசுவரர் கோயில், ஞாயிறு முதலாயின வாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில.

339.பொழிப்புரை : 'திருப்பாகூர்' என்ற பதியை அடைந்து,

இருப்பாரைப் புரமூன்றும்

எரித்தருள எடுத்ததனிப்

பொருப்பார்வெஞ் சிலையாரைத்

தொழுதெழுந்து போற்றுவார்.

339

1604. முந்திமூ வெயில்எய்த

முதல்வனார் எனவெடுத்துச்

சிந்தைகரைந் துருகுதிருக்

குறுந்தொகையும் தாண்டகமும்

சந்தநிறை நேரிசையும்

முதலான தமிழ்பாடி

எந்தையார் திருவருள்பெற்

றேகுவார் வாகீசர்.

340

உள்ளத்தில் ஊறுகின்ற விருப்பம் மீதூர, உலகம் உய்யும் பொருட்டு அப்பதியில் மூங்கிலை இடனாகக் கொண்டு வெளிப்பட எழுந்தருளியிருப்பவரான இறைவரை, முப்புரங்கள் எரிந்திடவும், அதில் அன்பர் மூவர்க்கும் அருள்செய்யவும் எடுத்த ஒப்பற்ற மேரு என்ற வில்லை யுடையவரைக், காலுற வணங்கித் தொழுபவராய்.

340.பொழிப்புரை : 'முந்தி மூவெயில் எய்த முதல்வனார்' எனத் தொடங்கி, உள்ளம் கரைந்துருகும் தன்மையுடைய திருக்குறுந் தொகைப் பதிகத்தையும், திருத்தாண்டகப் பதிகத்தையும், சந்தம் நிறைந்த திருநேரிசை முதலான தமிழ்ப் பதிகங்களையும் பாடி, நாவுக்கரசர், எம் இறைவரின் திருவருளைப் பெற்றவராய்ச் செல்கின்றார்.

குறிப்புரை : சந்த நிறை நேரிசையும் முதலான தமிழ் பாடி - எனவே, திருநேரிசை, திருவிருத்தம், திருத்தாண்டகம், திருக்குறுந்தொகை முதலாய பதிகங்களும் பிற பண்ணமைவான பதிகங்கள் பலவும் அருளியிருக்கலாம் எனத் தெரிகிறது.

எனினும் இதுபொழுது கிடைத்திருக்கும் பதிகங்கள் இரண்டேயாம். அவை: 1. 'முந்திமூவெயில்' (தி.5 ப.25) - திருக்குறுந் தொகை. 2. 'விண்ணாகி' (தி.6 ப.83) - திருத்தாண்டகம்.

1605. அம்மலர்சீர்ப் பதியைஅகன்

றயல்உளவாம் பதிஅனைத்தின்

மைம்மருவுங் களத்தாரை

வணங்கிமகிழ் வொடும்போற்றி

மெய்ம்மைநிலை வழுவாத

வேளாள விழுக்குடிமைச்

செம்மையினார் பழையனூர்த்

திருஆல வனம்பணிந்தார்.

341

1606. திருவாலங் காடுறையுஞ்

செல்வர்தாம் எனச்சிறப்பின்

ஒருவாத பெருந்திருத்தாண்

டகம்முதலாம் ஓங்குதமிழ்ப்

341.பொழிப்புரை : அவ்வழகிய சிறந்த திருப்பதியை நீங்கி, அருகில் உள்ள பதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் சென்று நஞ்சு விளங்கும் கழுத்தினை உடைய இறைவரை வணங்கி, மகிழ்வோடும் போற்றிப் பின்னர், மெய்ம்மை நிலையினின்றும் சற்றும் தவறாத மேன்மையும், நெறியில் வாழும் தூய குடிமையும் செம்மையும் உடையவர்களான வேளாளர்கள் வாழ்கின்ற பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டைப் பணிந்தவராய்.

குறிப்புரை : அயலுளவாம் பதிகளாவன திருவள்ளூர், திருவெண்பாக்கம் முதலியனவாகலாம் என்பர் சிவக்கனிமணியார் (பெரிய.பு. உரை). பதிகங்கள் கிடைத்தில.

342.பொழிப்புரை : 'திருவாலங்காடு உறையும் செல்வர் தாமே' என நிறைவுறும், என்றும் நீங்காத சிறப்பையுடைய பெருந்திருத் தாண்டகப் பதிகம் முதலாக ஓங்கும் பெருவாய்மைத் தமிழ் மாலைகள் பலவற்றையும் பாடிப் பிறபதிகளையும் பொருந்திய ஆர்வம் மீதூர வணங்கி, அங்கிருந்து வடதிசை நோக்கிச் செல்வாராய்.

குறிப்புரை : 'திருவாலங்காடுறையும் செல்வர் தாமே' என நிறைவுறும் திருப்பதிகம் 'ஒன்றா வுலகனைத்தும்' (தி.6 ப.78) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமாகும்.

இத் தாண்டகம் முதலாகத் 'தொடை மாலை பல பாடி' என்றாரேனும் இதுபொழுது கிடைத்திருக்கும் பதிகம் ஒன்றேயாம். அது

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1225

பெருவாய்மைத் தொடைமாலை

பலபாடிப் பிறபதியும்

மருவார்வம் பெறவணங்கி

வடதிசைமேல் வழிக்கொள்வார்.

342

1607. பல்பதியும் நெடுங்கிரியும்

படர்வனமுஞ் சென்றடைவார்

செல்கதிமுன் அளிப்பவர்தந்

திருக்காரிக் கரைபணிந்து

தொல்கலையின் பெருவேந்தர்

தொண்டார்களின் உம்பர்குழாம்

மல்குதிருக் காளத்தி

மாமலைவந் தெய்தினார்.

343

‘வெள்ளநீர்’ (தி.4 ப.68) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப் பதிகம் ஆகும். பெருந்திருத்தாண்டகம் எனச் சேக்கிழார் குறிப்பன இத் திருப்பதிகமும், ‘அரியானை’ (தி.6 ப.1) எனத் தொடங்கும் தில்லைத் திருத்தாண்டகமுமாம்.

343.பொழிப்புரை : பல பதிகளிலும், பெரிய மலைகளிலும், படர்ந்த காடுகளிலும் சென்று அடைவாராகி, உயிர்க்குரிய வீடுபேற்றை வழங்கியருளுபவராய் இறைவர் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருக்காரிகரை என்ற பதியை வணங்கிப், பழமையான கலை ஞானங்களின் வேந்தரான நாயனார், தேவர் கூட்டங்கள் தொண்டார்களின் பின்னே நிறைவுற வரும் திருக்காளத்தி என்ற பெரிய மலையைச் சென்று அடைந்தார்.

குறிப்புரை : பல்பதி என்பன திருத்தணிகை, வளைகுளம் முதலியன. நெடுங்கிரி என்பன நகரி மலை, குன்றவர்த்தனம், இராசி குண்டாமலை முதலியன. படர்வனம் என்பது இம் மலைகளினிடையே உள்ள பரந்த காடுகள். இவ்வாறு விளக்குவர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை).

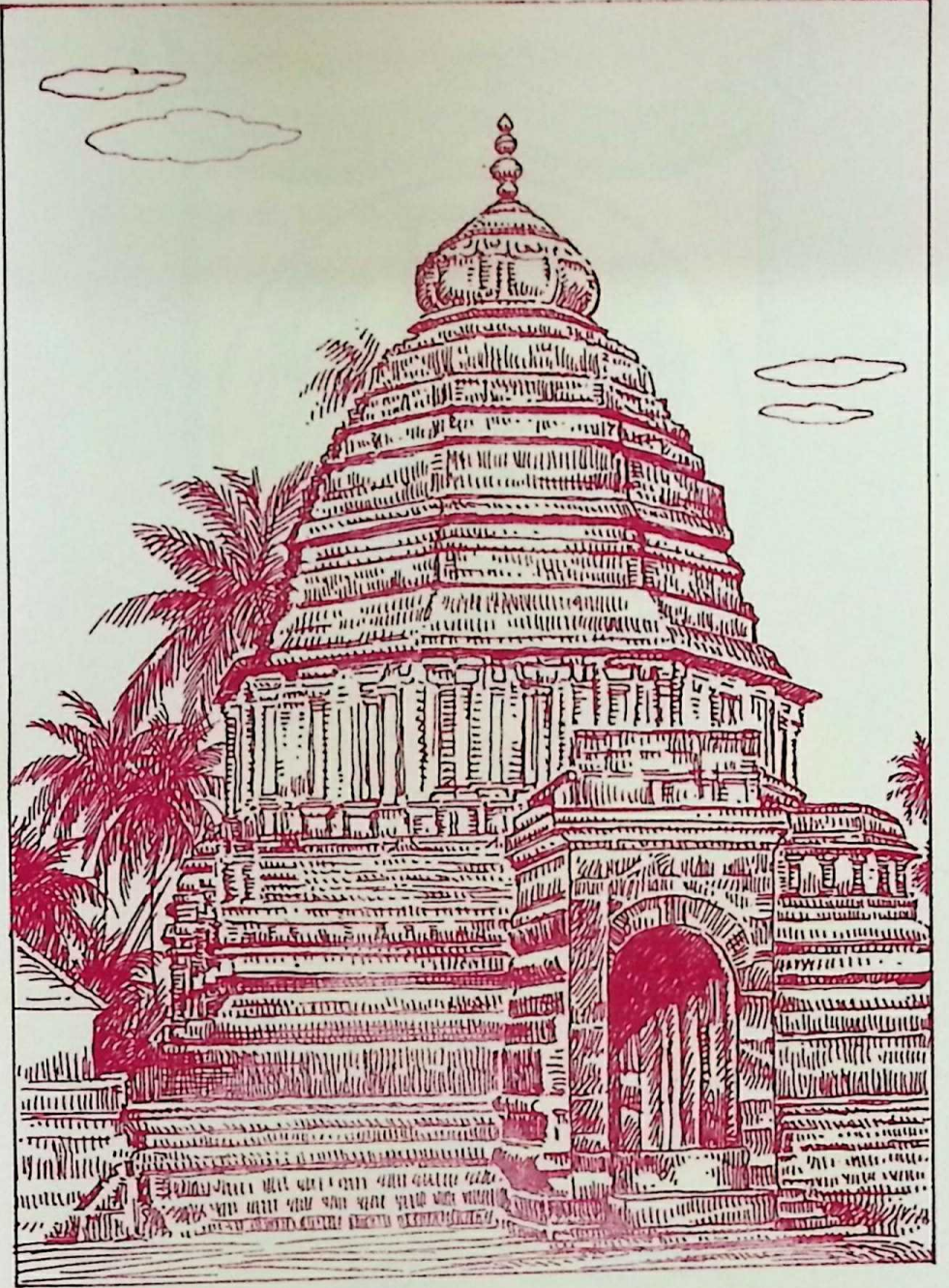
இவை ஐந்து பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன. பதிகம் கிடைக்காத திருக்காரிக்கரை வைப்புத் திருப்பதியாம்.

1608. பொன்முகலித் திருநதியின்
புனிதநெடுந் தீர்த்தத்தில்
முன்முழுகிக் காளத்தி
மொய்வரையின் தாழ்வரையில்
சென்னியுறப் பணிந்தெழுந்து
செங்கண்விடைத் தனிப்பாகர்
மன்னுமலை மிசையேறி
வலங்கொண்டு வணங்குவார். 344
1609. காதணிவெண் குழையானைக்
காளத்தி மலைக்கொழுந்தை
வேதமொழி மூலத்தை
விழுந்திறைஞ்சி எழுந்துபெருங்
காதல்புரி மனங்களிப்பக்
கண்களிப்பப் பரவசமாய்
நாதனைஎன் கண்ணுளான்
எனுந்திருத்தாண் டகம்நவின்றார். 345

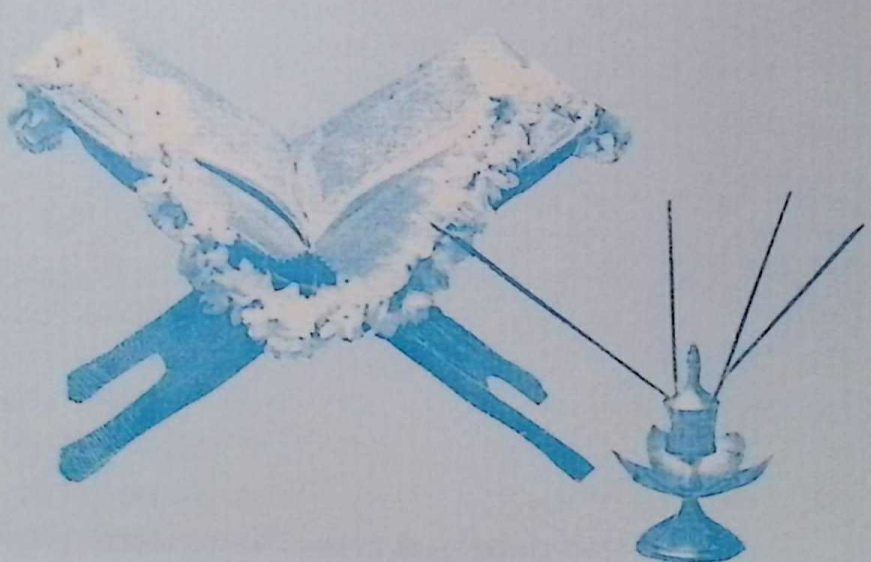
344.பொழிப்புரை : நாவரசர் பொன்முகலி என்ற ஆற்றின் தூய நீரில் முழுகித், திருக்காளத்தித் தொடர் மலைகளின் தாழ்வரையில், தலையானது நிலம் பொருந்த வணங்கி எழுந்து, சிவந்த கண்களை உடைய ஆனேற்றினை ஊர்தியாகக் கொண்ட ஒப்பற்ற சிவபெருமான் நிலையாய் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்மலையின் மீது ஏறி வலம் கொண்டு வணங்குபவராய்,

345.பொழிப்புரை : காதில் அணிந்த வெண்மையான சங்கினாலாய குழையை உடையவரைத், திருக்காளத்தி மலையின் கொழுந்து போல்பவரை, மறை மொழியின் மூலமானவரைக் கீழே விழுந்து வணங்கி எழுந்து, மீதூர்ந்த அன்புடைய மனம் களிப்படையவும், கண்கள் களிக்கவும் தம்வயம் இழுந்த நிலையில் இறைவரை வணங்கி, 'என் கண் உளான்' என்ற நிறைவுடைய திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை : இங்குக் குறிக்கப் பெற்ற தாண்டகம், 'விற்றூண் ஒன்றில் லாத' (தி.6 ப.8) எனும் முதற் குறிப்புடையதாகும்.

கோலக் கோபுரக் கோகரணம்

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1227

1610. மலைச்சிகரச் சிகாமணியின்

மருங்குறமுன் னேநிற்கும்
 சிலைத்தடக்கைக் கண்ணப்பர்
 திருப்பாதம் சேர்ந்திறைஞ்சி
 அலைத்துவிழுங் கண்ணருவி
 ஆகத்துப் பாய்ந்திழியத்
 தலைக்குவித்த கையினராய்த்
 தாழ்ந்துபுறம் போந்தணைந்தார்.

346

திருக்கயிலை செலத் திருவுளம் பற்றல்

1611. சேணிலவு திருமலையில்

திருப்பணியா யினசெய்து
 தாணுவினை அம்மலைமேல்
 தாள்பணிந்த குறிப்பினால்
 பேணுதிருக் கயிலைமலை
 வீற்றிருந்த பெருங்கோலம்
 காணுமது காதலித்தார்
 கலைவாய்மைக் காவலனார்.

347

346.பொழிப்புரை : மலையுச்சியில் முடிமணியாய் முளைத்து எழுந்தருளிய இறைவரின் அருகில், பொருந்த முன்பு நிற்கும் வில் ஏந்திய கையையுடைய கண்ணப்ப நாயனார் திருவடிகளை அணைந்து வணங்கிப், பெருகி வரும் கண்ணீர், அருவி எனத் திருமேனியில் பாய்ந்து இழியத், தலைமீது கூப்பிய கைகளுடன் வணங்கி வெளியே வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : மேற்கூறிய திருத்தாண்டகத்தில் (தி.6 ப.8), பதினொன்றாவது பாடலில் 'கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர் காட்சியான் காண்' எனக் கூறப்பெறும் அநுபவம் கண்ணப்பர் கண்ட அநுபவமாயிருத்தலும் அறியத் தக்கது.

347.பொழிப்புரை : மிகவும் உயர்ந்த அம்மலையில் திருத் தொண்டுகளைச் செய்து இறைவரை வழிபட்ட குறிப்பின் காரணமாக, எல்லோராலும் விரும்பத் தகுந்த திருக்கயிலையில் வீற்றிருந்தருளும் பெருமானார் திருக்கோலத்தைக் கண்டு மகிழ விரும்பினார், கலைகளையும் அவற்றின் உண்மையையும் உணர்ந்த நாவரசர்.

வடநாட்டுச் செலவு

வேறு

1612. அங்கண் மாமலை மேல்ம ருந்தை

வணங்கி யாரரு ளான்மிகப்

பொங்கு காதலின் உத்த ரத்திசை

மேல்வி ருப்பொடு போதுவார்

துங்க மால்வரை கானி யாறு

தொடர்ந்த நாடு கடந்தபின்

செங்கண் மால்விடை அண்ணல் மேவு

திருப்ப ருப்பதம் எய்தினார்.

348

குறிப்புரை : காழிப் பிள்ளையாருக்கும் சுந்தரருக்கும் இத்திருப் பதியே தம் செலவு நயப்பில் வடபுல எல்லையாயிற்று. நாவுக்கரசருக்கு இத் திருப்பதியிலிருந்து திருக்கயிலாயம் சென்று வணங்கும் விருப்பம் உளவாகத் திருக்கயிலைக் காட்சியைத் திருவையாற்றில் காணநேர்ந்தது. சுந்தரருக்குத் திருவருளால் வெள்ளை யானையின் மீது திருக்கயிலை செல்லவும், பெருமானை வணங்கித் மகிழவும் நேர்ந்தது. ஞானசம்பந்தருக்கு மண்ணுலகத்தில் உள்ள திருநல்லூர்ப் பெருமணத் திலேயே இறைக்காட்சியைக் காணவும், இறை ஒளியுடன் ஒன்றவும் நேர்ந்தது. 'ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும் கேட்பான் புகில் அளவில்லை' (தி.3 ப.54 பா.4) என்பதே அறியத் தக்கதாம்.

348.பொழிப்புரை : அருள்நோக்கம் மீதூர்ந்த அத்திருமலையின் மீது வீற்றிருக்கும் மருந்தான இறைவரை வணங்கி, அவருடைய நிறைந்த திருவருள் பெற்றமையால், மேன்மேல் மிகவும் பொங்கும் காதலால் வடதிசை நோக்கிச் செல்வாராய்ப் பெரியனவாய் மலைகளையும் காட்டாறுகளையும் தம்மகத்துக் கொண்ட நாடுகளைக் கடந்து சென்று பின், சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்றின் மீது வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பருப்பதத்தைச் சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : திருப்பருப்பதம் - இது ஸ்ரீபர்வதம் எனவும், ஸ்ரீசைலம் எனவும் வழங்கும்; ஆந்திர மாநிலத்தில் கர்நூல் மாவட்டத்தில் நந்தியாற்றுக்கு அருகில் உள்ளது. திருப்பதியிலிருந்து 500 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. பன்னிரண்டு ஜோதிலிங்கத் திருப்பதிகளுள் இதுவும் ஒன்று. மூவர் பதிகங்களும் பெற்ற சிறப்புடையது. சுந்தரர் சீர்ப்பதம் எனக் குறிப்பார்.

1613. மான விஞ்சையர் வான நாடர்கள்

வான்இ யக்கர்கள் சித்தர்கள்

கான கின்னரர் பன்ன காதிபர்

காம சாரிக ளேமுதல்

ஞான மோனிகள் நாளும் நம்பரை

வந்தி றைஞ்சி நலம்பெறுந்

தான மான திருச்சி லம்பை

வணங்கி வண்டமிழ் சாற்றினார்.

349

1614. அம்ம ருங்குக டந்து போமவர்

ஆர்கொள் சூல அயிற்படைச்

செம்மல் வெண்கயி லைப்பொ ருப்பைநி

னைந்தெ முந்ததொர் சிந்தையால்

எம்ம ருங்குமொர் காத லின்றி

இரண்டு பாலும் வியந்துளோர்

கைம்ம ருங்கணை யுந்தெ லுங்கு

கடந்து கன்னடம் எய்தினார்.

350

349.பொழிப்புரை : வன்மை பொருந்திய வித்தியாதரரும், விண்ணுலகத் தேவர்களும், வானத்தில் இயங்கும் இயக்கர்களும், சித்தர்களும், பாடுதலில் வல்ல கின்னரர்களும், நாக உலகத்தவரும், தம் விருப்பின்படி உலவுகின்ற தேவ இனத்தவரும் என்றிவர்கள் முதலாகச் சிவஞானிகளும் நாள்தோறும் வந்து இறைவரை வணங்கி நன்மை அடைகின்ற இடமான திருப்பருப்பத்தை வணங்கி, வளம் மிக்க தமிழ் மாலையைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை : இத்திருப்பதியில் அருளிய பதிகம் - 'கன்றினார்' (தி.4 ப.58) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப்பதிகமாகும். மானவிஞ்சை - வலிமை பொருந்திய வித்தைகள். அவற்றில் வல்லுநராதலின் 'விஞ்சையர்' எனப்பட்டனர். இயக்கர் - யசுஷர் என்பது வடமொழித் திரிபு. இவர்கள் விண்ணிலியங்குபவர். உயிர்களைப் பிணித்துத் தம் இச்சை வழி இயக்குபவர். கானம் - இசை; கானகின்னரர் - இசையில் வல்லவர்; தேவ இனத்தவருள் ஒருசாரார். காம சாரிகள் - தம் இச்சைவழி உலவ வல்லவர்கள். இவர்களும் தேவ இனத்தவருள் ஒருவர் ஆவர்.

350.பொழிப்புரை : அங்கிருந்து அகன்றுபோகின்றவர்

1615. கருந டங்கழி வாகஏகிய

பின்க லந்தவ னாங்களும்

திருந தித்துறை யாவை யும்பயில்

சேண்ணெ டுங்கிரி வட்டையும

பெருந லங்கிளர் நாடும் எண்ணில

பிற்ப டச்செறி பொற்பினால்

வருநெ டுங்கதீர் கோலு சோலைய

மாள வத்தினை நண்ணினார்.

351

1616. அங்கு முற்றிஅ கன்று போகி

அருஞ்ச ரங்கள் இகந்துசென்

றெங்கு மிக்க அறங்கள் நீடும்

இலாட பூமி யிகந்துபோய்

முத்தலைச் சூலமான படையை ஏந்திய, ஆத்தி மாலையைச் சூடிய இறைவரின் வெண்மையான திருக்கயிலாய மலையையே நினைந்து எழுந்ததொரு ஒருப்பட்ட சிந்தையினால், வேறுபிற பற்றுகள் எவையும் இன்றி இருமருங்கிலும் தம் ஆர்வம் கண்டு வியப்புக் கொண்ட அடியார்கள் அருகில் வந்து சேர, தெலுங்கு நாட்டைக் கடந்து கருநாடக (கன்னட) நாட்டை அடைந்தவராய்.

குறிப்புரை : கன்னட நாட்டில் திருக்கோகரணத்தை வணங்கி அருளிய பதிகம் 'சந்திரனும் தண்புனலும்' (தி.6 ப.49) எனத்தொடங்கும் திருத்தொண்டகமாகும்.

351.பொழிப்புரை : அந்நாட்டின் எல்லை முடிந்த பின், அவ்வவ்விடத்தும் வந்துள்ள நாடுகளும் ஆற்றின் துறைகள் எல்லாமும் பயின்று, நெடுந்தொலைவாக நீண்டு செல்கின்ற மலை வழிகளும், பெருநலங்களைத் தரும் நாடுகளும் ஆகிய இவை எண்ணில்லாதவை பிற்பட்டொழியுமாறு, மரங்கள் செறிந்து அழகுற வளர்ந்த இயல்பால் மேல்வரும் ஞாயிறு வலமாகச் செல்கின்ற பூஞ்சோலைகளை உடைய மாளவ நாட்டை அடைந்தவராய்.

352.பொழிப்புரை : அவ்விடத்தை முழுமையாகக் கடந்து பின் அரிய பல காடுகளைக் கடந்து சென்று, எங்கெங்கும் மிகுதியான அறச்சாலைகள் அமைந்துள்ள இலாட நாட்டையும் கடந்து சென்று, மேகங்கள் சூழ்ந்த உயர்ந்த மலைகளுடனே காடுகளையும் ஆறுகளை

மங்குல் சுற்றிய வெற்பி னோடு

வணங்கள் யாறு கடந்தயற்

பங்க யப்பழ னத்து மத்திம

பைதி ரத்தினை எய்தினார்.

352

1617. அன்ன நாடுக டந்து கங்கை

அணைந்து சென்று வலங்கொளும்

மின்னு வேணியர் வார ணாசி

விருப்பி னோடு பணிந்துடன்

பின்ன ணைந்தவர் தம்மை அங்கண்

ஒழிந்து கங்கை கடந்துபோய்

மன்னு காதல்செய் நாவின் மன்னவர்

வந்து கற்சுரம் முந்தினார்.

353

யும் கடந்து, அருகில் தாமரைகள் மலரும் வயல்களை யுடைய மத்திம பைதிரம் என்னும் நாட்டை அடைந்தவராய்,

குறிப்புரை : இலாட நாடு - வங்காள நாட்டின் தென் மேற்குப் பகுதியாகும். இந்நாட்டிலுள்ளாரின் அறச்செயல் கண்டு மகிழ்தற் குரியது.

மத்திம பைதிரம் - மத்தியப் பிரதேசம்.

353.பொழிப்புரை : அந்நாட்டையும் கடந்து, கங்கையாறு அணுகி வலமாக வரும். ஒளி பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள வாரணாசியை (காசியை) விருப்புடன் வணங்கி வழிபட்டுத், தம்முடன் பின்பற்றி வந்த அடியவர்களை அவ்விடத்தில் விடுத்துக், கங்கைக் கரையை விட்டு மேற்சென்று, மீதூர்ந்த பத்திமை பூண்ட நாவுக்கரசர் மலைப் பகுதியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : வாரணாசி - வரணை, அசி என்னும் இருநதிகள், இப்பதியை வடக்கும் தெற்குமாகச் சூழ்ந்து வருவதால் இப்பெயர் பெற்றதென்பர். விருப்பினோடு பணிந்தவர் பதிகம் அருளி இருத்தல் வேண்டும் என்றாலும் அது கிடைத்திலது. உடன் வந்தவர்களின் இளைப்பும் மேலும் அவர்கள் வர இயலாமையும் கருதி அவர்களை விடுத்துத் தாமே செல்லத் திருவுள்ளங் கொண்டார்.

இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

1618. மாக மீதுவ ளர்ந்த கானக

மாகி எங்கும் மனித்தரால்

போக லாநெறி யன்றி யும்புரி

கின்ற காதல் பொலிந்தெழச்

சாக மூலப லங்கள் துய்ப்பன

வுந்த விர்ந்து தனித்துநேர்

ஏகி னாரிர வும்பெ ருங்கயி

லைக்கு லக்கிரி எய்துவார்.

354

இரவு

1619. ஆய வாரிரு ளின்கண் ஏகமவ்

அன்பர் தம்மைஅ ணைந்துமுன்

தீய வாயவி லங்கு வன்தொழில்

செய்ய அஞ்சின நஞ்சுகால்

வாய நாகம ணிப்ப ணங்கொள்வி

ளக்கெ டுத்தன வந்துகால்

தோய வானவ ராயி னுந்தனி

துன்ன ருஞ்சுரம் முன்னினார்.

355

354.பொழிப்புரை : வானளாவ உயர்ந்த பெருங்காடாகி எங்கும் மனிதர்களால் சேரற்கு அரிய வழியாய் இருந்தபோதும், இடைவிடாது எழும் காதல் மிகுந்து மேல் ஓங்குவதால், இலைகளும் சருகுகளும், கிழங்குகளும் பழங்களும் என்னும் இவற்றை உண்பதையும் விடுத்துத் தனியாய், நேரே பெரிய கயிலையமான ஒப்பில்லாத மலையை அடையும் பொருட்டு, இரவிலும் தங்காது மேற்செல்வாராகி.

குறிப்புரை : சாகம் - இலை; உதிர்ச்சருகு, மூலம் - வேர், கிழங்குகள். பலம் - கனிகள்.

355.பொழிப்புரை : அத்தகைய செறிந்த இருளில் மேற்செல்லும் அன்பரைத், தீய விலங்குகள் நெருங்கிக் கொடுஞ்செயலைச் செய்ய அஞ்சின. நஞ்சை உமிழும் வாயையுடைய பாம்புகள் தம் படங்களில் உள்ள மணிகளை ஏந்தி விளக்கெடுத்தன. தேவர்களே எனினும் இங்கு வந்து கால் வைத்துப் பெயர்த்துத் தனியே சேர்வதற்கு அஞ்சுகின்ற காடுகளை நாவரசர் முன் அடைந்தனராக,

1620. வெங்க திர்ப்பக லக்க டத்திடை
 வெய்ய வன்கதிர் கைபரந்
 தெங்கு மிக்கபி ளப்பி னாகர்தம்
 எல்லை புக்கெரி கின்றன
 பொங்க ழுல்தெறு பாலை வெந்நிழல்
 புக்க சூழல் புகும்பகல்
 செங்க திர்க்கனல் போலும் அத்திசை
 திண்மை மெய்த்தவர் நண்ணினார். 356
1621. இங்ங னம்இர வும்ப கற்பொழு
 தும்ம ருஞ்சுரம் எய்துவார்
 பங்க யம்புரை தாள்ப ரட்டள
 வும்ப சைத்தசை தேயவும்
 மாங்கை பங்கர்தம் வெள்ளி மால்வரை
 வைத்த சிந்தை மறப்பரோ
 தங்க ரங்க ளிரண்டு மேகொடு
 தாவி ஏகுதல் மேவினார். 357

குறிப்புரை : ஆர் இருள் - செறிந்த இருள், நிலப் பிளப்புக்களில் நிழல் புகும் இடம் என்றது தற்குறிப்பேற்றம். பகலவனின் கதிர்கள் அப்பிளப்பில் நுழைவது, அங்குச் சென்றும் அந்நிழலைத் தவிர்க்கக் கருதியது போலும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

356.பொழிப்புரை : அக்காட்டில், கொடிய பகலில், கதிர்வனின் கதிர்கள், மிகவும் எப்பக்கமும் பரவுவதால் எங்கும் மிகுதியாய் உள்ள நிலப் பிளவுகளிடையே, கீழே நாகர் உலக எல்லை வரை புகுந்து ளிக்கின்றன. பொங்கும் வெப்பத்தினால் அழிவு செய்யும் பாலையினது வெவ்விய புகுந்த இடத்தில் புகும் அப்பகலோனின் செவ்விய கதிர்களின் வெம்மையை ஒத்துள்ள அத்திசையில் திண்மையுடைய மெய்த்தவத்தவரான நாவரசர் சென்றடைந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

357.பொழிப்புரை : இவ்வாறு இரவும் பகலும் கடப்பதற்கரிய பெருஞ் சுரத்தில் செல்பவரான நாவரசர், தாமரை மலர் போன்ற தம்

1234

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

1622. கைக ளும்மணி பந்த சைந்துற

வேக ரைந்து சிதைந்தபின்
மெய்க லந்தெழு சிந்தை அன்பின்
விருப்பு மீமிசை பொங்கிட
மொய்க டுங்கனல் வெம்ப ரற்புகை
மூளு மத்த முயங்கியே
மைகொள் கண்டர்தம் அன்பர் செல்ல
வருந்தி உந்தினர் மார்பினால்.

358

1623. மாப்ப முந்தசை நைந்து சிந்தி

வரிந்த என்பு முரிந்திட
நேர்வ ருங்குறி நின்ற சிந்தையின்
நேசம் ஈசனை நேடுநீடு
ஆர்வம் அங்குயிர் கொண்டு கைக்கும்
உடம்ப டங்கவும் உன்கெடச்
சேர்வ ரும்பழு வம்பு ரண்டு
புரண்டு சென்றனர் செம்மையோர்.

359

திருவடிகள் கணைக்கால்வரை தேய்ந்து போகவும், உமையொரு
கூறரின் பெரிய வெள்ளி மலையின் மீது உன்றிய நினைவை மறந்து
விடுவரோ? மறவாத நிலையில் தம் இரு கைகளையுமே கொண்டு தாவிச்
செல்வாராகி.

குறிப்புரை : பரடு - கணைக்கால்.

358.பொழிப்புரை : கைகளும் மணிக்கட்டுகளும் அசைந்து
போகும் படி தேய்ந்து சிதைந்த பின்பு, மெய்யுடன் கலந்து எழும் அன்பு
மிகுதியால் ஆய பெருவிருப்பம் மீதார, நெருங்கிய தீப்போலும் பரற்
கற்களின் புகை எழும் வழியை அடைந்து, கருநிறம் பொருந்திய திருக்
கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் அடியவரான நாவரசர், மேலும்
செல்வதற்காக மார்பால் வருத்தத்துடன் உந்திச் சென்றவராய்,

குறிப்புரை : மீமிசை - மேன் மேலும்.

359.பொழிப்புரை : மாப்புத் தசைகள் தேய்ந்து சிதற,
ஒன்றுடன் ஒன்று வரிந்து கட்டப்பட்ட எலும்புகளும் முரிந்த நிலையில்,
அடைதற்கரிய குறிக்கோளினின்றும் தளராத உள்ளத்தே கொண்டிருந்த

1624. அப்பு றம்புரள் கின்ற நீளிடெ

அங்கம் ளங்கும் மரைந்திடச்

செப்ப ருங்கயி லைச்சி லம்படி

சிந்தை சென்றுறு மாதலால்

மெய்ப்பு றத்தில் உறுப்ப ழிந்தபின்

மெல்ல உந்து முயற்சியுந்

தப்பு றச்செய லின்றி அந்நெறி

தங்கி னார்தமி ழாளியார்.

360

முனிவராய் இறைவர் வரல்

வேறு

1625. அன்ன தன்மையர் கயிலையை

அணைவதற் கருளார்

மன்னு தீந்தமிழ் புனியின்மேற்

பின்னையும் வழுத்த

அன்பினால், சிவபெருமானை நாடிக் காண வேண்டும் என்ற நிலைத்த ஆர்வமானது, அங்கு உயிரால் செலுத்துகின்ற உடல் முழுதும் தசைகள் கெடும் படியாய்ச் சேர்வதற்கு அரிய காட்டில் செம்மை நெறி நிற்பவரான நாவுக்கரசர் புரண்டு புரண்டு செல்வாராய்.

குறிப்புரை : பழுவம் - மலைக்காடு.

360.பொழிப்புரை : அதன்பின்பு, மேலும் புரண்டு செல்கின்ற நீண்ட வழியின் இடையில், உடல் முழுதும் தேய்ந்து போகவே, செல்வதற்கரிய கயிலையமலையில் திருவுள்ளம் போய்ச் சேருமாதலால், திரு மேனியின் புறத்து உறுப்புக்கள் அழிந்த பின்பு மெல்ல மெல்ல உந்திச் செல்லும் முயற்சியும் நீங்கிட, வேறு செய்யும் செயல் அற்றவராய் அந்நெறியில் தமிழ் வல்லுநரான நாவுக்கரசு நாயனார் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : இந்நான்கு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

361.பொழிப்புரை : அத்தன்மையினரான நாவுக்கரசர், நிலையான இனிய தமிழ்ப் பதிகங்களால் உலகில் மேலும் தம்மைப் போற்றி செய்யும் பொருட்டாகக் கயிலையைச் சென்று அடைவதற்கு

நன்னெ டும்புனல் தடமும்ஒன்

றுடன்கொடு நடந்தார்

பன்ன கம்புனை பரமரோர்

முனிவராம் படியால்.

361

1626. வந்து மற்றவர் மருங்குற

அணைந்துநேர் நின்று

நொந்து நோக்கிமற் றவர்எதிர்

நோக்கிட நுவல்வார்

சிந்தி இவ்வுறுப் பழிந்திட

வருந்திய திறத்தால்

இந்த வெங்கடத் தெய்திய

தென்னெ இசைத்தார்.

362

1627. மாசில் வற்கலை ஆடையும்

மார்பில்முந் நூலுந்

தேசு டைச்சடை மவுலியும்

நீறும்மெய் திகழ

அருள் செய்யாதவராய், நல்ல பெரிய நீர் மிக்க ஒரு பொய்க்கையையும் உளவாக்கிக் கொண்டு தாம் முனிவர் வடிவில் பாம்பைச் சூடிய சிவ பெருமான் நடந்து வந்தாராய்,

362.பொழிப்புரை : நாவரசர் அருகில் பொருந்தச் சேர்ந்து, நேரே நின்று வருந்தி, அவரைப் பார்த்து, அவரும் தம்மை எதிர் நோக்கச் சொல்பவராய், 'உம் உடல் உறுப்புகள் எல்லாம் சிந்தி அழிந்திடுமாறு வருந்திய நிலையில், இக்கொடிய பாலையில் வந்தது என்ன காரணம் பற்றி?' என வினவினார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

363.பொழிப்புரை : அழுக்கற்ற மரவுரி ஆடையும், திருமார்பில் முப்புரிநூலும், ஒளி பொருந்திய சடைமுடியும், திருமேனியில் விளங்கும் திருநீறும் ஆக, குற்றமில்லாத மெய்யம் முனிவராய் நின்ற இறைவரைப் பார்த்துப் பெரியோரான நாவுக்கரசர் பேசுதற்குப் பொருந்திய ஓர் உணர்ச்சி தோன்ற உரைப்பாராய்.

ஆசின் மெய்த்தவ ராகிநின்
 றவர்தமை நோக்கிப்
 பேச உற்றதோர் உணர்வுற
 விளம்புவார் பெரியோர்.

363

1628. வண்டு லாங்குழல் மலைமக
 ளுடன்வட கயிலை
 அண்டர் நாயகர் இருக்கும்அப்
 பரிசுவர் அடியேன்
 கண்டு கும்பிட விருப்பொடுங்
 காதலின் அடைந்தேன்
 கொண்ட என்குறிப் பிதுமுனி
 யேனெனக் கூற.

364

1629. கயிலை மால்வரை யாவது
 காசினி மருங்கு
 பயிலும் மானுடப் பான்மையோர்
 அடைவதற் கெளிதோ
 அயில்கொள் வேற்படை அமரரும்
 அணுகுதற் கரிதால்
 வெயில்கொள் வெஞ்சுரத் தென்செய்தீர்
 வந்தென விளம்பி.

365

364.பொழிப்புரை : 'வண்டுகள் உலவும் கூந்தலையுடைய உமையம்மையாருடன் கயிலை மலையில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் அத்தன்மையை, அவருடைய அடியவனான நான் கண்டு வணங்க வேண்டும் என்ற விருப்புடன், வந்துள்ளேன், முனிவரே! என் உளம் கொண்ட குறிப்பு இதுவாகும்' என்று சொல்ல.

365.பொழிப்புரை : 'பெரிய கயிலை மலையானது இவ்வுலக மக்கள் சென்றடைதற்கு எளியதோ? கூர்மையான வேற்படையையுடைய தேவர் முதலியவரும் சென்று அடைய இயலாத அருமையுடையதாகும். வெம்மை மிக்க கொடிய இப்பாலை நிலத்திடை வந்து என்ன செயல் செய்து விட்டார்!' என்பாராய்,

நாவரசரின் உறைப்பு

1630. மீளும் அத்தனை உமக்கினிக்
கடன்என விளங்கும்
தோளும் ஆகமும் துவளுமுந்
நூல்முனி சொல்ல
ஆளும் நாயகன் கயிலையில்
இருக்கைகண் டல்லால்
மாளும் இவ்வுடல் கொண்டும்
ளேன்என மறுத்தார்.

366

இறைவர் அருளல்

1631. ஆங்கு மற்றவர் துணிவறிந்
தவர்தமை அறிய
நீங்கு மாதவர் விசும்பிடைக்
கரந்துநீள் மொழியால்
ஓங்கு நாவினுக் கரசனே
எழுந்திர்என் றுரைப்பத்
தீங்கு நீங்கிய யாக்கைகொண்
டெழுந்தொளி திகழ்வார்.

367

366.பொழிப்புரை : இங்கிருந்து மீண்டு செல்வதே இனி உமக்குக் கடனாகும் என்று, விளங்கும் தோளிலும் மேனியிலும் கிடந்து துவள்கின்ற முப்புரி நூலையுடைய முனிவரான இறைவர் உரைக்க, 'என்னை அடிமையாகவுடைய தலைவராய், சிவபெருமான் திருக் கயிலையில் இருக்கும் கோலத்தைக் கண்டு வணங்கியபின் அல்லது அழியும் இயல்புடைய இவ்வுடலுடன் திரும்பிச் செல்ல ஒருப்படேன்' என்று திருநாவுக்கரசர் மறுத்தனராக.

367.பொழிப்புரை : அவ்விடத்தே அவர் கொண்டிருக்கும் துணியை உலகம் அறிந்து உய்யுமாறு தாம் எண்ணி, அவர், தம்மை இன்னார் என அறிந்து கொள்ளுமாறு நீங்குகின்ற முனிவரான இறைவர், விண்ணில் மறைந்து, நீண்ட தம் மொழியில் வான்வழியாக, 'உயர்ந்த நாவுக் கரசனே! எழுந்திரு!' எனக் கூறினர். அந்நிலையில் ஊறுகள் எல்லாம் நீங்கிய உடலுடனே எழுந்து ஒளியில் விளங்குவார் ஆகி,

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1239

1632. அண்ண லேஎனை ஆண்டுகொண்

டருளிய அமுதே

விண்ணி லேமறைந் தருள்புரி

வேதநா யகனே

கண்ணி னால்திருக் கயிலையில்

இருந்தநின் கோலம்

நண்ணி நான்தொழ நயந்தருள்

புரிஎனப் பணிந்தார்.

368

கயிலைக் காட்சியை ஐயாற்றில் காண அருளல்

1633. தொழுதெ முந்தநற் தொண்டரை

நோக்கிவிண் தலத்தில்

எழுபெ ருந்திரு வாக்கினால்

இறைவர்இப் பொய்கை

முழுகி நம்மைநீ கயிலையில்

இருந்தஅம் முறைமை

பழுதில் சீர்த்திரு வையாற்றிற்

காண்எனப் பணித்தார்.

369

368.பொழிப்புரை : 'பெருமை பொருந்திய தலைவரே! எனை ஆண்டு கொண்டருளிய அமுதே! விண்ணினிடமாக மறைந்து அருள் செய்யும் நான்மறையின் தலைவனே! திருக்கயிலை மலையில் வீற்றிருந்தருளும் நும் திருக்கோலத்தை நான் கண்ணால் கண்டு வணங்கும்படியாக விரும்பி அருள் செய்வீராக!' என வேண்டியவாறு கீழே விழுந்து பணிந்தாராக,

369.பொழிப்புரை : அவ்வாறு வணங்கி எழுந்து நின்ற நல்தொண்டரான அரசரைப் பார்த்து, வான் ஒலியாய் தம் பெருவாக்கினால், 'இப்பொய்கையில் மூழ்கி, நாம் திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் அம்முறையை, குற்றம் இல்லாத சிறப்புடைய திருவையாற்றிலே சென்று காண்பாயாக!' என்று பெருமானாரும் பணித்தருளினார்.

குறிப்புரை : இவ்வேழு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

1240

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

பொய்கையில் மூழ்கல்

1634. ஏற்றி னார்அருள் தலைமிசைக்

கொண்டெழுந் திறைஞ்சி

வேற்று மாகிவிண் ணாகிநின்

றார்மொழி விரும்பி

ஆற்றல் பெற்றவர் அண்ணலார்

அஞ்செழுத் தோதிப்

பாற்ற டம்புனற் பொய்கையில்

மூழ்கினார் பணியால்.

370

ஐயாற்றில் எழல்

1635. ஆதி தேவர்தந் திருவருள்

பெருமையார் அறிவார்

போத மாதவர் பனிவரைப்

பொய்கையில் மூழ்கி

மாதொர் பாகனார் மகிழும்ஐ

யாற்றிலோர் வாவி

மீது தோன்றிவந் தெழுந்தனர்

உலகெலாம் வியப்ப.

371

370.பொழிப்புரை : மேற்கூறியவாறு அருளிய ஆனேற்றினை ஊர்தியாக உடைய சிவபெருமானின் திருவருளைத் தலைமேற் கொண்டு, எழுந்து வணங்கி, 'வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகங்கொண்டு விருப்புடன் வழிபட்டுத் திருவருள் வன்மை பெற்ற நாயனார், இறைவரின் திருவைந்தெழுத்தை ஓதியவாறு, இறைவர் தம் ஆணைப்படி புனித நீர்ப் பொய்கையில் மூழ்கினார்.

குறிப்புரை : 'வேற்றாகி, விண்ணாகி' (தி.6 ப.55) எனத் தொடங்கும் இத்தாண்டகம், பாடல் தொழும் 'கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி' எனும் நிறைவுடையதாகும். ஒவ்வொரு பாடலிலும் போற்றி எனும் சொல் ஒன்பது இடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதனால் இத்திருப்பதிகம் போற்றித் திருத்தாண்டகம் எனப்பெயர் பெற்றது. இவ்வகையில் அமைந்த தாண்டகங்கள் மேலும் இரண்டு. அவை திருவையாற்றில் பாடப் பெற்றனவாம். (பா. 381 காண்க)

371.பொழிப்புரை : முதல் தேவரான சிவபெருமானின்

1636. வம்பு லாமலர் வானியின்

கரையில்வந் தேறி

உம்பர் நாயகர் திருவருட்

பெருமையை உணர்வார்

எம்பி ரான்தருங் கருணைகொல்

இதுஎன இருகண்

பம்பு தாரைநீர் வானியிற்

படிந்தெழும் படியார்.

372

திருவருட் பெருமையை எவர் அறிவார்? உலகமெல்லாம் வியப்பு அடையுமாறு ஞானத்தவமுனிவரான நாவுக்கரசு நாயனார் பனிமலையில் விளங்கிய அப்பொய்கையில் முழுகி, உமையம்மையாரை ஒரு கூற்றில் கொண்ட சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருவையாற்றில் ஒரு பொய்கையின் மேல் வந்து எழுந்தார்.

குறிப்புரை : கயிலைச் சாரலிலுள்ள ஒரு பொய்கையில் முழுகியவர், ஐயாற்றில் உள்ள ஒரு பொய்கையில் தோன்றவந்தது, மனித முயற்சிக்கும் நினைவிற்கும் அப்பாற்பட்ட, திருவருள் வயப்பட்டதாகும். ஆதலின் ஆசிரியர் 'ஆதிதேவர் தம் திருவருட் பெருமையாரறிவார்' எனத் தொடங்கி, இவ்வருட் செயலைக் கூறுவாராயினர்.

இப்பொய்கை, திருவையாற்றில் திருக்கோயிலின் வடமேற்கில் உள்ளதாகும். சமுத்திர தீர்த்தம், உப்பங்குட்டைப் பிள்ளையார் கோயில்களும் என்றெல்லாம் இக்காலத்தே அழைக்கப் பெறுகிறது.

372.பொழிப்புரை : மணம் கமழும் மலர்கள் பொருந்திய பொய்கையின் கரையில் வந்து மேல் ஏறி, சிவபெருமானின் பெருமையைத் தம் அநுபவத்தின் உணர்பவராகி, "எம் இறைவர் அருளும் கருணையோ இது" என்று இரு கண்களினின்றும் பொங்கித் தாரையாய் வழிகின்ற கண்ணீரின் பொய்கையுள் மூழ்கி எழுகின்ற தன்மை உடையவர் போன்றவராய் ஆகி,

குறிப்புரை : இதுகாறும் நாவரசர் இறைவனின் அருட்பொய்கையில் மூழ்கி வந்தது, தாம் இறைவரிடத்துச் செலுத்தும் அன்புப் பொய்கையில் மூழ்கி வந்த வகையினாலாம். இறைவர் இவருக்கு அருளியது அருளாக, இவர் அவருக்குக் கொடுத்தது அன்பாக அமைந்தமை எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

1637. மிடையும் நீள்கொடி வீதிகள்

விளங்கிய ஐயா

றுடைய நாயகர் சேவடி

பணியவந் துறுவார்

அடைய அப்பதி நிற்பவுஞ்

சரிப்பவு மான

புடைஅ மர்ந்ததந் துணையொடும்

பொலிவன கண்டார்.

373

1638. பொன்ம லைக்கொடி யுடன்அமர்

வெள்ளியம் பொருப்பில்

தன்மை யாம்படி சத்தியுஞ்

சிவமுமாஞ் சரிதைப்

பன்மை யோனிகள் யாவையும்

பயில்வன பணிந்தே

மன்னு மாதவர் தம்பிரான்

கோயில்முன் வந்தார்.

374

373.பொழிப்புரை : நெருங்கிய நீண்ட கொடிகள் கட்டிய வீதிகளால் சிறப்புற்று விளங்கும் திருவையாற்றில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளை வணங்கும் குறிப்பில் வருகின்ற நாவுக்கரசர், அது பொழுது நிற்பனவும் நடப்பனவுமாய உயிர்கள் அனைத்தும், அருகில் விளங்கி நிற்கும் தத்தம் துணையுடன் கூடி விளங்கும் தோற்றத்தைக் கண்டனராகி.

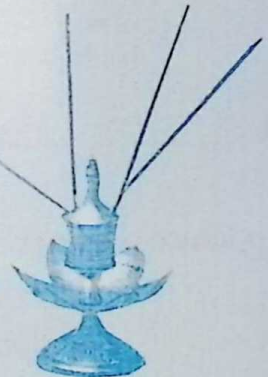
குறிப்புரை : துணை என்றது பெண்ணும் ஆணும் ஒருவற்கு மற்றவர் துணை எனக் கருதத்தக்கது.

374.பொழிப்புரை : அழகிய திருக்கயிலை மலையில், கொடி என விளங்கும் பார்வதியம்மையாருடன் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தன்மையை, இங்கும் காணும் வண்ணம், சத்தியும் சிவமும் ஆகிய தன்மையில், பற்பல உயிர்களின் பிறப்பு விளங்கும் முறைமையைக் கண்டு வணங்கியவாரே, நிலை பெற்ற முனிவரான திருநாவுக்கரசர் தம் இறைவரது திருக்கோயில் முன் வந்தார்.

திருவையாறு:

தேசவிளக்கெல்லாம் ஆனாய் நீயே
திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதி

1639. காணும் அப்பெருங் கோயிலுங்
 கயிலைமால் வரையாய்ப்
 பேணு மால்அயன் இந்திரன்
 முதற்பெருந் தேவர்
 பூணும் அன்பொடு போற்றிசைத்
 தெழும்ஒலி பொங்கத்
 தாணு மாமறை யாவையுந்
 தனித்தனி முழங்க.

375

1640. தேவர் தானவர் சித்தர்விச்
 சாதரர் இயக்கர்
 மேவு மாதவர் முனிவர்கள்
 புடையெலாம் மிடையக்

குறிப்புரை: முன்னைய பாடலில், நாவரசர் அனைத்துயிர்களையும் ஆணும் பெண்ணுமாகக் கண்ட அநுபவத்தைக் கூறினார்; இப்பாடலில் அவை சத்தியும் சிவமுமாகக் காணும் அநுபவத்தைக் கூறினார்.

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையிவ் வுலக மெல்லாம்
 ஒத்தொவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உணர்குண குணியு மாகி
 வைத்தன னவளால் வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லாம்
 இத்தையு மறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார்.

-சிவஞானசித்தி.சுபக்.கூ.1 பா.69

எனவரும் மெய்ந்நூற் கருத்தையும் காண்க.

375.பொழிப்புரை : தோன்றும் அப்பெரிய கோயிலே பெரிய கயிலாய மலையாக, இறைவரின் தொண்டிற்கு ஆளாக எதிர் நோக்கி இருக்கும் திருமால், நான்முகன், இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அனைவரும் உள்ளத்துக் கொண்டு அன்புடன் வழிபட, அதனால் எழுகின்ற ஒலிகள் எங்கும் தனித் தனியே ஒலிக்கவும், நிலைபெற்ற மறைகள் யாவும் தனித் தனியே முழங்கவும்.

குறிப்புரை : தாணு - நிலைபெற்ற பொருள்.

376.பொழிப்புரை : தேவர்களும், அசுரர்களும், சித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும், இயக்கர்களும், பொருந்தும் மாதவர்களும், மாமுனிவர்களும் என்னும் இவர்கள், பக்கங்களில் எங்கும் திரண்டு

காவி வாள்விழி அரம்பையர்
கானமும் முழவும்
தாவில் ஏழ்கடல் முழக்கினும்
பெருகொலி தழைப்ப.

376

1641. கங்கை யேமுதல் தீர்த்தமாங்
கடவுள்மா நதிகள்
மங்க லம்பொலி புனற்பெருந்
தடங்கொடு வணங்க
எங்கும் நீடிய பெருங்கண
நாதர்கள் இறைஞ்சப்
பொங்கி யங்களால் பூதவே
தாளங்கள் போற்ற.

377

1642. அந்தண் வெள்ளிமால் வரையிரண்
டாம்என அணைந்தோர்
சிந்தை செய்திடச் செங்கண்மால்
விடைஎதிர் நிற்ப

நிறைந்து விளங்கவும், குவளை மலரையும் வாளையும் போன்ற
கண்களையுடைய தேவ அரம்பையர்களின் பாடலும் முழவு ஒலியும்
அழிவில்லாத ஏழு கடல்களின் ஒலியினும் மிகுதியாகப் பேரொலி
செய்யவும்.

377.பொழிப்புரை : கங்கை முதலான தூய தெய்வத்
தன்மையுடைய பெரிய நதிகள் பலவும் மங்கல நீர் நிறைந்த பெரும்
பொய்கைகளாக வந்து வணங்கவும், எவ்விடத்தும் பரந்த பெரிய
சிவகணத் தலைவர்கள் வணங்கவும், ஒலியால் மிகும் பலவகை
இயங்களையும் முழக்கிப் பூத கணங்களும் பேய்க்கணங்களும்
போற்றவும்.

குறிப்புரை : வேதாளம் - பேய்க்கணங்கள்: இவை
சிவகணங்களுள் ஒருவகையின. சிவபுண்ணியச் செயலுடையன.

378.பொழிப்புரை : அழகும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய
பெரியவெள்ளிமலைகள் இரண்டாம் என்று அங்கு வந்தவர்கள்
எண்ணுமாறு சிவந்த கண்களையுடைய பெரிய ஆனேறு முன்னே

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1245

முந்தை மாதவப் பயன்பெறு

முதன்மையால் மகிழ்ந்தே

நந்தி எம்பிரான் நடுவிடை

யாடிமுன் நணுக.

378

இறைக்காட்சி

1643. வெள்ளி வெற்பின்மேல் மரகதக்

கொடியுடன் விளங்கும்

தெள்ளு பேரொளிப் பவளவெற்

பெனஇடப் பாகம்

கொள்ளு மாமலை யாளுடன்

கூடவீற் றிருந்த

வள்ள லாரைமுன் கண்டனர்

வாக்கின்மன் னவனார்.

379

நிற்கவும் முன்னாளில் அத்திருப்பதியில் செய்த பெருந்தவப் பயனாகப் பெறும் முதன்மையால் மகிழ்ந்து நந்தியெம்பெருமான், சிவ பெருமானுக்கும் அவரை வழிபட வரும் அடியவர்களுக்கும் நடுவில் நடந்து இறைவன் திருமுன்னிலையில் நிற்கவும்.

குறிப்புரை : நந்தியெம்பெருமான் இறைவனின் ஆணைவழி நின்று வருபவர்க்கு வழிபாடு செய்விக்கும் பொறுப்புடையர் ஆதலின், அவரை 'நடு இடை யாடி' என்றார். நடு - இறைவர்க்கும் வழிபடுவார்க்கும் நடு. இடையாடி - இருதிறத்தார் தம் குறிப்பிற்கும் ஏற்பப் பணிபுரிதல், 'வந்து இறை அடியிற் றாழும்' (திருவிளை. கடவுள், 5) எனவரும் பரஞ்சோதியார் திருவாக்கும் காண்க. வெள்ளி வெற்பு இரண்டு. 1. ஆனேற்றூர்தி. 2. கயிலை மலை. உயர்வும் தகவும் பெற நின்றல் பற்றி இங்ஙனம் கூறினார்.

379. பொழிப்புரை : வெள்ளி மலைமீது மரகதக் கொடியுடனே விளங்கும் தெளிந்த பேரொளியுடைய பவளமலை என்று கூறும் படியாய் இட மருங்கில் உமையம்மையாருடன் வீற்றிருந்தருளும் வள்ளலாரான சிவபெருமானைத் திருநாவுக்கரசு நாயனார் தம் கண் முன்னம் கண்டார்.

1644. கண்ட ஆனந்தக் கடலினைக்

கண்களால் முகந்து

கொண்டு கைகுவித் தெதிர்விழுந்

தெழுந்துமெய் குலைய

அண்டர் முன்புநின் நாடினார்

பாடினார் அமுதார்

தொண்ட னார்க்கங்கு நிகழ்ந்தன

யார்சொல வல்லார்.

380

1645. முன்பு கண்டுகொண் டருளின்ஆர்

அமுதுண்ண மூவா

அன்பு பெற்றவர் அளவிலா

ஆர்வம்முன் பொங்கப்

பொன்பி றங்கிய சடையரைப்

போற்றுதாண் டகங்கள்

இன்பம் ஓங்கிட ஏத்தினார்

எல்லையில் தவத்தோர்.

381

குறிப்புரை : வெள்ளி வெற்பு - கயிலைமலை. மரகதக் கொடி - உமையம்மையார். பவள மலை - சிவபெருமான். இவ்வைந்து பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

380.பொழிப்புரை : அவ்வாறு கண்ட ஆனந்தக் கடலைத் தம் இருகண்களாலும் முகந்து கொண்டவராய்க் கைகளைத் தம் தலைமீது குவித்துத், திருமுன்பு விழுந்து, பின் எழுந்து உடலெல்லாம் அசையும் படி உலகுயிர்கட்கெல்லாம் தலைவரான சிவபெருமான் திருமுன்பு நின்று கொண்டு, திருநாவுக்கரசு நாயனார் ஆடினார், பாடினார், அமுதார். அத்தொண்டருக்கு அங்கு அதுபொழுது நிகழ்ந்தனவாகிய வியத்தகு மெய்ப் பாடுகளைச் சொல்ல வல்லார் யார்? எவரும் இலர்.

குறிப்புரை : இதுபோது பாடிய நேரிசை, 'கனகமா வயிரமுந்து' (தி.4 ப.47) எனத் தொடங்கும் பதிகமாம்.

381.பொழிப்புரை : தம்முன் நேரே கண்டு கொண்டு, திருவருளாய அவ்வரிய அமுதத்தை உண்ணுதற்கேற்ற அளவற்ற

1646. ஆய வாறுமற் றவர்மணங்

களிப்புறக் கயிலை

மேய நாதர்தந் துணையொடும்

வீற்றிருந் தருளித்

தூய தொண்டனார் தொழுதெதிர்

நிற்கஅக் கோலம்

சேய தாக்கினார் திருவையா

றமர்ந்தமை திகழ.

382

1647. ஐயர் கோலம்அங் களித்தகன்

றிடஅடித் தொண்டர்

மையல் கொண்டுளம் மகிழ்ந்திட

வருந்திமற் றிங்குச்

அன்பையுடைய வரும், எல்லையற்ற தவத்தையுடையவருமான நாயனார், அளவில்லாத ஆசை முன்னே ததும்பப் பொன் நிறமாய் சடையையுடைய சிவபெருமானைப் போற்றும் திருத்தாண்டகங்களை இன்பம் பெருகப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை : இது பொழுது பாடிய திருத்தாண்டகங்கள் இரண்டாம். 1. 'பொறையுடைய' (தி.6 ப.56) 2. 'பாட்டான நல்ல' (தி.6 ப.57) ஆகிய இவ்விரு திருத்தாண்டகங்களும் கயிலைக் காட்சியை இறையருளால் திருவையாற்றில் கண்டு மகிழ்ந்தபொழுது அருளியவையாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

382.பொழிப்புரை : இவ்வாறாக, நாயனாரின் உள்ளம் மகிழுமாறு திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் இறைவர் தம் துணைவியாருடன் வீற்றிருந்தருள; தூயவரான திருத்தொண்டனார் வணங்கிய வண்ணம் நின்று கொண்டிருக்க, திருவையாற்றில் எழுந்தருளியிருக்கும் தன்மை வெளிப்பட விளங்குமாறு, முன் காட்டியருளிய அக்கயிலைக் கோலத்தைச் சேய்மையாகுமாறு மறைத்தருளினார்.

383.பொழிப்புரை : சிவபெருமான் இவ்வாறாகத் திருக்கயிலையில் இருந்த கோலத்தை அங்குக் காணும்படி அளித்து

செய்ய வேணியர் அருளிது

வோஎனத் தெளிந்து

வையம் உய்ந்திடக் கண்டமை

பாடுவார் மகிழ்ந்து.

383

நோக்குவ எல்லாம் அம்மையப்பராக அமைதல்

வேறு

1648. மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை

மலையான் மகளொடும் என்னும்

கோதறு தண்டமிழ்ச் சொல்லால்

குலவு திருப்பதி காங்கள்

வேத முதல்வர்ஜ யாற்றில்

விரவுஞ் சராசரம் எல்லாங்

காதல் துணையொடுங் கூடக்

கண்டேன் எனப்பாடி நின்றார்.

384

மறைத்தருளினாராக, திருவடித் தொண்டை மேற்கொண்டிருந்த திருநாவுக்கரசு நாயனார் மயங்கி, உள்ளத்தில் முன்போலவே இன்னும் மகிழ்ச்சி பெற்றிருக்கும் வண்ணம் வேண்டி, வருந்தி 'இனி இங்குச் சிவந்த சடையையுடைய இறைவரின் திருவருள் இவ்வகையதோ?' என்று தெளிவு கொண்டு, உலகம் உய்யும் பொருட்டுத் தாம் கண்ட அவ்வருட் செய்தியை மகிழ்வுடன் பாடுவாராகி.

384.பொழிப்புரை : 'மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானை மலையான் மகளொடும்' எனத் தொடங்குகின்ற, குற்றம் அற்ற தண்ணிய தமிழ்ச் சொல்லால் ஆய திருப்பதிகத்தை 'மறை முதல்வரான இறைவரைத் திருவையாற்றிலே, பொருந்தி நடப்பனவும் நிற்பனவுமான உயிர்கள் யாவும் காதல் பொருந்திய தம் துணைகளுடனே இயைந்து வரக் கண்டேன்' என்னும் கருத்துப் படப் பாடினார்,

குறிப்புரை : 'மாதர்ப் பிறைக் கண்ணியானை' (தி.4 ப.3 பா.1) எனத் தொடங்கும் பதிகம் காந்தாரப் பண்ணில் அமைந்ததாகும். இப்பாடலில் 'யாதும் சுவடுபடாமல் ஐயாறு அடைகின்ற போது' எனவரும் பகுதி, கயிலையிலிருந்து திருவையாற்றிற்குச் சுவடு படாமல் வந்த அருமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சரம் - இயங்குவன. அசரம் - நிற்பன. இவ்வரிய திருப்பதிகத்

1649. கண்டு தொழுது வணங்கிக்

கண்ணுத லார்தமைப் போற்றிக்

கொண்ட திருத்தாண் டகங்கள்

குறுந்தொகை நேரிசை அன்பின்

மண்டு விருத்தங்கள் பாடி

வணங்கித் திருத்தொண்டு செய்தே

அண்டர் பிரான்திரு வையா

றமர்ந்தனர் நாவுக் கரசர்.

385

தில் வரும் உயிர்ப் பெயர்கள் யாவும் இயங்குவனவே. இவையனைத் தும் அம்மையும் அப்பனுமாக நாவரசருக்குக் காட்சியளிப்பதோடு, இவை இயங்கும் திருவையாற்றுத் திருக்கோயிலும் பிறத்திருக்கோயில்களும் ஆகிய அனைத்தும் உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக விளங்கும் அம்மையப்பரின் திருக்கோலமாகக் காட்சி தருகின்றன.

நோக்குவ அனைத்தும் அவையே போல்வதான நிலை பேரின்பக் காட்சிக்கும் உண்டு ஆதலின் சராசரங்கள் எல்லாம் காதல் துணையொடும் கூடக் கண்டேன் என்றார்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

385.பொழிப்புரை : இவ்வாறு திருநாவுக்கரசு நாயனார் கண்டும் தொழுதும் வணங்கியும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமானைப் போற்றியும், திருத்தாண்டகங்களும் திருக்குறுந் தொகையும், திருநேரிசையும் அன்புடைய திருவிருத்தங்களும் முதலான பதிகங்களைப் பாடியும் திருத்தொண்டுகளைச் செய்த வண்ணம் திருவையாற்றில் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : இது பொழுது அருளிய பதிகங்கள்: 1. தாண்டகங்கள்: (அ) 'ஆரார் திரிபுரங்கள்' (தி.6 ப.37) (ஆ) 'ஓசை ஒலியெலாம்' (தி.6 ப.38) 2. குறுந்தொகைகள்: (அ) 'சிந்தைவாய்தல்' (தி.5 ப.27) (ஆ) 'சிந்தை வண்ணத்த ராய்' (தி.5 ப.28) 3. திருநேரிசை: (அ) 'கங்கையை' (தி.4 ப.38) (ஆ) 'குண்டனாய்' (தி.4 ப.39) (இ) 'தானலாது' (தி.4 ப.40) 4. விருத்தங்கள்: (அ) 'அந்திவட்டத்து' (தி.4 ப.98) (ஆ) 'குறுவித்தவா' (தி.4 ப.91) (இ) 'சிந்திப் பரியன்' (தி.4 ப.92) 5. பண்: 'விடகிலேன்' (தி.4 ப.13) - பழந்தக்கராகம்.

திருப்பூந்துருத்தியை அடைதல்

1650. நீடிய அப்பதி நின்ற

நெய்த்தான மேமுத லாக

மாடுயர் தானம் பணிந்து

மழபாடி யாரை வணங்கிப்

பாடிய செந்தமிழ் மாலை

பகர்ந்து பணிசெய்து போற்றித்

தேடிய மாலுக் கரியார்

திருப்பூந் துருத்தியைச் சேர்ந்தார்.

386

1651. சேர்ந்து விருப்பொடும் புக்குத்

திருநட மாளிகை முன்னர்ச்

சார்ந்து வலங்கொண் டிறைஞ்சித்

தம்பெரு மான்திரு முன்பு

386.பொழிப்புரை : நிலைபெற்ற அப்பதியாய் திருவையாற்றில் இருந்தும், திருநெய்த்தானம் முதலாக அருகில் உள்ள பதிகளை எல்லாம் வணங்கித், திருமழபாடிக்குச் சென்று இறைவரை வணங்கிச் செந்தமிழ் மாலையாகிய திருப்பதிகம் பாடித் திருப்பணிகளையும் செய்து போற்றி, பின்பு தேடிய மாலுக்கும் அரியவரான சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளுகின்ற திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருநெய்த்தானத்தில் அருளிய பதிகங்கள்: 1. 'காலனை' (தி.4 ப.37) - திருநேரிசை. 2. 'பாரிடம்' (தி.4 ப.89) - திருவிருத்தம். 3. 'கொல்லியான்' (தி.5 ப.34) - திருக்குறுந்தொகை. 4. 'வகையெலாம்' (தி.6 ப.41) - திருத்தாண்டகம். 5. 'மெய்த்தானத்து' (தி.6 ப.42) - திருத்தாண்டகம்.

நெய்த்தானமே முதலாக மாடுயர்தானம் என்பதால் கொள்ளப்படும் திருப்பதிகள், திருப்பெரும்புலியூர் முதலாயினவாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). எனினும் திருப்பதிகங்கள் கிடைத்தில.

387.பொழிப்புரை : அப்பதியை அடைந்த நாவரசர் விருப்புடன் அதனுள் புகுந்து, இறைவர் அருட்கூத்து இயற்றி வெளிப்பட எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலைச் சார்ந்து, வலம் வந்து வணங்கி, தம்

நேர்ந்த பரிவொடுந் தாழ்ந்து
 நிறைந்தொழி யாஅன்பு பொங்க
 ஆர்ந்தகண் ணீர்மழை தூங்க
 அயர்வறுந் தன்மைய ரானார்.

387

1652. திருப்பூந் துருத்தி அமர்ந்த
 செஞ்சடை யானைஆன் ஏற்றுப்
 பொருப்பூர்ந் தருளும் பிரானைப்
 பொய்யிலி யைக்கண்டேன் என்று
 விருப்புறு தாண்டகத் தோடு
 மேவிய காதல் விளைப்ப
 இருப்போந் திருவடிக் கீழ்நாம்
 என்னுங் குறுந்தொகை பாடி.

388

பெருமானின் முன் தாழ்ந்து வணங்கி, உள் நிறைந்து நீங்காத அன்பு மீதூரப் பெருக, அதனால் நிறைந்து வெளியாகும் கண்ணீர் மழை பொழிய, தம் வயமிழந்த நிலையை அடைந்தவராய்,

388.பொழிப்புரை : திருப்பூந்துருத்தியில் விரும்பி வீற்றிருந்தருளும் சிவந்த சடையை உடைய சிவபெருமானை, 'ஆனேறாய பெரு மலையின் மீது எழுந்தருளி வரும் பெருமானை, 'பொய்யிலியைக் கண்டேன்' (தி.6 ப.43) என்று விருப்பம் பொருந்தும் திருத்தாண்டகத்துடன், பொருந்திய அன்பு மேன்மேல் விளைய 'இருப்போம் சேவடிக் கீழ் நாம்' எனும் கருத்துடைய (தி.5 ப.32) பதிகத்தைப் பாடி.

குறிப்புரை : 'பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே' எனும் நிறைவுத் தொடரைப் பாடல்தொறும் பெற்றுவரும் திருத் தாண்டகம் 'நில்லாத நீர்' (தி.6 ப.43) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிக மாகும்.

'கொடிகொள்' (தி.5 ப.32) எனத் தொடங்கும் பதிகம், பாடல் தொறும் திருப்பூந்துருத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானின் 'சேவடிக் கீழ் நாம் இருப்பதே' எனும் தொடரை நிறைவாகக் கொண் டுள்ளதாகும். இதனையே சேக்கிழார், 'இருப்போம் சேவடிக் கீழ் நாம்' எனும் கருத்தமைவுபடக் குறிக்கின்றார்.

திருமடம் அமைத்தல்

1653. அங்குறை யுந்தன்மை வேண்டி
நாமடி போற்றுவ தென்று
பொங்கு தமிழ்ச்சொல் விருத்தம்
போற்றிய பாடல் புரிந்து
தங்கித் திருத்தொண்டு செய்வார்
தம்பிரா னார்அருள் பெற்றுத்
திங்களும் ஞாயிறும் தோயும்
திருமடம் அங்கொன்று செய்தார். 389

1654. பல்வகைத் தாண்டகத் தோடும்
பரவுந் தனித்தாண் டகமும்
அல்லல் அறுப்பவர் தானத்
தடைவு திருத்தாண் டகமும்
செல்கதி காட்டிப் போற்றுந்
திருஅங்க மாலையும் உள்ளிட்
டெல்லையில் பன்மைத் தொகையும்
இயம்பினர் ஏத்தி இருந்தார். 390

389.பொழிப்புரை : அத்திருப்பதியில், சிலகாலம் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்னும் உட்குறிப்பு நிகழ், 'நாமடி போற்றுவதே' என்ற கருத்துடன், பொங்கும் தமிழ்ச் சொற்களால் ஆய திருவிருத்தப் பதிகத்தைப் பாடி, அப்பதியில் கைத் தொண்டு செய்வாராகி, தம் பெருமானின் அருளைப் பெற்று, திங்களும் ஞாயிறும் தோயும் உயர்வான தொரு திருமடத்தை அவ்விடத்துச் சமைத்தார்.

குறிப்புரை : 'நாமடி போற்றுவது' எனப் பாடல்தொறும் நிறைவு கொள்ளும் திருவிருத்தம், 'மாலினை' (தி.4 ப.88) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமாகும். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்

390.பொழிப்புரை : பலவகைப் பொருளுடைய தாண்டகத்துடன் சிவபெருமானைப் போற்றுகின்ற தனித்திருத்தாண்டகமும், பிறவித் துன்பத்தைப் போக்குகின்ற சிவபெருமான் விளக்கமாக எழுந்தருளும் இடங்களைக் கூறும் அடைவுத் திருத்தாண்டகமும், உயிர்கள் நிறைவாகச்

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1253

சேர்தற்குரிய கதியை அடைதற்காக வழிபடத்தக்க 'திருவங்க மாலையும்' என்னும் இவை உள்ளிட்ட அளவில்லாத பலவகைத் தொகைப் பதிகங்களையும் அருளிச் செய்தவராய்ப் போற்றி அங்கே எழுந்தருளியிருந்தார்.

குறிப்புரை : 1. பலவகைத் திருத்தாண்டகம்: 'நேர்ந்து ஒருத்தி' (தி.6 ப.93) எனத் தொடங்குவதாகும். இதில் பூந்துருத்தி, நெய்த்தானம் முதலிய ஒன்பது பதிகளிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனை வணங்கி வழிபட, உயிர், பாச நீக்கமும் சிவப்பேறும் பெறல் எளிதாம் எனும் கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. ஒரு திருப்பதியன்றி ஒன்பது திருப்பதிகள் குறிக்கப் பெறுதலானும், பல கருத்துகளைக் கூறுவதாலும் இறுதிப்பாட்டில் அஞ்செழுத்து ஓதப்பெறுவதாலும் பலவகைத் திருத்தாண்டகமாயிற்று.

2. தனித் திருத்தாண்டகம்: 'அப்பன் நீ அம்மை நீ' (தி.6 ப.95) இத்திருத் தாண்டகத்தில் வரும் பொருள் அமைவு, தனித்தனியாக ஒன்று ஒன்றோடு வரும் பொருள் இயைபு இன்றி வருதலின் தனித் திருத்தாண்டகமாயிற்று.

3. அடைவுத் திருத்தாண்டகம்: 'பொருப் பள்ளி' (தி.6 ப.71) எனத் தொடங்குவது. இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகள் பலவற்றுள்ளும் பெயரால் ஒருமையுற்றிருக்கும் திருப்பதிகளைப் பாடல் தொறும் குறித்துப் போற்றியிருத்தலின் அடைவுத் திருத்தாண்டகம் எனப் பெயர் பெறுவதாயிற்று. அடைவு ஒருமையுற்ற பதிகளின் அடைவு.

4. திருஅங்கமாலை: 'தலையே நீ வணங்காய்' (தி.4 ப.9) எனத் தொடங்கும் சாதாரிப் பண் அமைந்த திருப்பதிகமாகும். உடலுறுப்புகள் பலவற்றையும் இறைவனை வணங்குமாறு பணித்தலின் இப்பெயர் பெறுவதாயிற்று.

5. பன்மைத் தொகைப் பதிகங்கள்: (அ) மனத் தொகைத் திருக்குறுந்தொகை: 'பொன்னுள்ளத் திரள்' (தி.5 ப.96) (ஆ) சித்தத் தொகைத் திருக்குறுந்தொகை: 'சிந்திப்பார்' (தி.5 ப.97) (இ) உள்ளத் தொகைத் திருக்குறுந்தொகை: 'நீறலைத்தோள்' (தி.5 ப.98) (ஈ) காலபாசத் திருக் குறுந்தொகை: 'கண்டுகொள்ளி' (தி.5 ப.92) (உ) மறக்கிற்பனே எனும் குறுந்தொகை: 'காசனைக் கனலை' (தி.5 ப.93) (ஊ) தொழற்பாலதே எனும் குறுந்தொகை: 'அண்டத்தானை' (தி.5 ப.94) (எ) இலிங்கபுராணக் குறுந்தொகை: 'புக்கணைந்து' (தி.5 ப.95) (ஏ) ஆதிபுராணக் குறுந்தொகை: 'வேதநாயகன்' (தி.5 ப.100) (ஐ) பாவநாசத் திருக்குறுந்தொகை: 'பாவமும் பழிபற்றற' (தி.5 ப.99) (ஐ) தனித்திருக்குறுந்தொகை: ① 'ஒன்று பிறை' (தி.5

காழிப் பிள்ளையார் வருகை

வேறு

1655. பொன்னிவலங் கொண்டதிருப்

பூந்துருத்தி அவர்இருப்பக்

கன்மனத்து வல்அமணர்

தமைவாதில் கட்டழித்துத்

தென்னவன்சுண் நிமிர்த்தருளித்

திருநீற்றின் ஒளிகண்டு

மன்னியசீர்ச் சண்பைநகர்

மறையவனார் வருகின்றார்.

391

1656. தீந்தமிழ்நாட் டிடைநின்றும்

எழுந்தருளிச் செழும்பொன்னி

வாய்ந்தவளந் தருநாட்டு

வந்தணைந்தார் வாக்கினுக்கு

வேந்தர்இருந் தமைகேட்டு

விரைந்தவர்பால் செல்வன்னப

பூந்துருத்தி வளம்பதியின்

புறம்பணையில் வந்தணைந்தார்.

392

ப.89) (2) 'ஏயிலாணை(தி.5 ப.9)'. இவை பொருட்டொடர் பின்றித் தனித்தனியே பல்வகைப் பொருண்மையிலமைந்த கருத்துக்களைக் கூறுதலானும், குறுந்தொகை யாப்பமைவில் உள்ளதாலும் பன்மைத் தொகை எனப் பெயர் பெறுவனவாயின.

391.பொழிப்புரை : காவிரியாறு வலமாகச் சூழ்கின்ற திருப்பூந்துருத்தியில் அவர் இருப்ப, கல் போன்ற மனமுடைய கடிய மனத்தையுடைய வலிய சமணர்களை வாதில் வென்று, அவர்களின் பொய்ம்மையான சூழ்ச்சிகளை அழித்துப், பாண்டியனின் கூனை நிமிர்த்தி, அருளுரை வழங்கி, திருநீற்றின் விளக்கம் ஓங்கச் செய்து, நிலையான சிறப்புக் கொண்ட சீகாழியில் தோன்றியருளிய மறையவரான திருஞானசம்பந்தர் வருவாராய்.

392.பொழிப்புரை : இனிய தமிழ் நாடான பாண்டி நாட்டினின்றும் புறப்பட்டு, செழிப்பையுடைய காவிரியாற்றின் வளத்தால்

1657. சண்பைவருந் தமிழ்விரகர்

எழுந்தருளத் தாங்கேட்டு

மண்பரவும் பெருங்கீர்த்தி

வாகீசர் மனமகிழ்ந்து

கண்பெருகுங் களிகொள்ளக்

கண்டிறைஞ்சங் காதலினால்

எண்பெருகும் விருப்பெய்த

எழுந்தருளி எதிர்சென்றார்.

393

1658. காழியர்கோன் வரும்எல்லை

கலந்தெய்திக் காதலித்தார்

சூழமிடைந் திடுநெருக்கிற்

காணாமே தொழுதருளி

வாழியவர் தமைத்தாங்கும்

மணிமுத்தின் சிவிகையினைத்

தாழும்உடல் இதுகொண்டு

தாங்குவன்யான் எனத்தரித்தார்.

394

வளங்கள் பலவற்றையும் தரும் சோழநாட்டில் வந்து சேர்ந்தவரான ஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருப்பூந்துருத்தியில் வீற்றிருக்கும் செய்தியைக் கேட்டு விரைவாய் அங்குச் சென்று சேர்வேன்! என்று எண்ணித், திருப்பூந்துருத்தியின் புறத்தேயுள்ள வயல்கள் சூழ்ந்த இடத்தில் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

393.பொழிப்புரை : சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய தமிழ் வல்லுநரான ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளி வர, அந்நற்செய்தியை உலகம் போற்றும் புகழையுடைய நாவரசர் தாம் கேட்டு, மனம் மகிழ்ந்து கண்களால் காணும் களிப்பு மிக, நேரில் கண்டு கும்பிட வேண்டும் என்னும் அவாவினால் உள்ளத்தில் பெருகும் விருப்பம் பொருந்த எதிரே சென்றார்.

394.பொழிப்புரை : சீகாழியின் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் வருகின்ற அதுபொழுது, திருக்கூட்டத்துடன் கூடிச்சேர்ந்து அன்பு

1659. வந்தொருவர் அறியாமே

மறைத்தவடிவொடும்புகலி

அந்தணனார் ஏறியெழுந்

தருளிவரும் மணிமுத்தின்

சந்தமணிச் சிவிகையினைத்.

தாங்குவா ருடன்தாங்கிச்

சிந்தைகளிப் புறவருவார்

தமையாருந் தெளிந்திலரால்.

395

பிள்ளையார் அறிந்து வழிபடல்

1660. திருஞான மாமுனிவர்

அரசிருந்த பூந்துருத்திக்

கருகாக எழுந்தருளி

ளங்குற்றார் அப்பர்என

உருகாநின் றுஉம்அடியேன்

உம்அடிகள் தாங்கிவரும்

பெருவாழ்வு வந்தெய்தப்

பெற்றிங்குற் றேன்என்றார்.

396

உடையவராகிச் சூழ்ந்து, நெருங்கிய கூட்டத்தின் நெருக்கத்துள் ஞானப்பிள்ளையார் தம்மைக் காணாத வண்ணம், அவரை வணங்கி, உலகினர்க்கு வாழ்வு தரவந்த பிள்ளையாரைத் தாங்கும் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்கி வருபவருடன் தாழ்ந்த இவ்வுடலைக் கொண்டு 'நானும் சுமப்பன்' எனும் நினைவுடையராய்.

395.பொழிப்புரை : பிள்ளையாருடன் வந்து கொண்டிருக்கும் எவரும் அறியாதவாறு, மறைத்த வடிவுடன், சீகாழி அந்தணரான ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளிவரும் அழகான மணிச் சிவிகையைச் சுமப்பவர்களுடன் தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கித், தம் உள்ளம் மிக மகிழ்ச்சி பொருந்த வருவாரான திருநாவுக்கரசு நாயனாரை ஒருவரும் அறிந்து கொண்டாரில்.

குறிப்புரை : இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

396.பொழிப்புரை : திருஞானப் பெருமுனிவராகிய சம்பந்தர்,

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1257

1661. பிள்ளையார் அதுகேளாப்

பெருகுவிரை வுடன்இழிந்தே
 உள்ளமிகு பதைப்பெய்தி
 உடையஅர சினைவணங்க
 வள்ளலார் வாகீசர்
 அவர்வணங்கா முன்வணங்கத்
 துள்ளுமான் மறிக்கரத்தார்
 தொண்டரெலாந் தொழுதார்த்தார்.

397

இருவரும் வழிபாடு செய்து உடன் இருத்தல்

1662. கழுமலக்கோன் திருநாவுக்

கரசருடன் கலந்தருளிச்
 செழுமதியந் தவழ்சோலைப்
 பூந்துருத்தித் திருப்பதியின்
 மழுவினொடு மான்ஏந்து
 திருக்கரத்தார் மலர்த்தாள்கள்
 தொழுதுருகி இன்புற்றுத்
 துதிசெய்தங் குடனிருந்தார்.

398

திருநாவுக்கரசு நாயனார் வீற்றிருந்த திருப்பூந்துருத்திக்கு அருகில் எழுந்தருளிச் சிவிகையில் இருந்தவாறே அப்பர் எங்குற்றார்? என்று வினவ, உள்ளம் மிகவுருகி, 'உம் அடியவன் உம் திருவடிகளைச் சுமக்கும் பெருவாழ்வு பெற்று இங்கு இருக்கின்றேன்' என்று சிவிகையைத் தாங்கி வரும் அந்நிலையிலேயே விடை பகர்ந்தார்.

397.பொழிப்புரை : திருஞானசம்பந்தர் அம்மொழிகளைக் கேட்ட அளவில், மிகுவிரைவுடன், கீழே இழிந்தருளித், திருவுள்ளத்தில் அச்சத்துடன் பொருந்திய பதைப்பை அடைந்து, ஆளுடைய அரசரை வணங்க, வள்ளலாரான திருநாவுக்கரசரும் அவர் வணங்குவதற்கு முன்னம் தாம் அவரை வணங்க, அவ்வருள் நிகழ்ச்சியைக் காணும் பேறு பெற்ற, துள்ளும் மானைக் கையில் ஏந்திய சிவபெருமானின் அடியவர் அனைவரும் வணங்கி 'அரகர' என்ற ஒலியை எழுப்பினர்.

398.பொழிப்புரை : சீகாழித் தலைவரான ஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசு நாயனாருடன் கூடிப் பிறைச்சந்திரன் தவழும்

1663. வல்அமணர் தமைவாதில்

வென்றதுவும் வழிபால்

புல்லியகூன் நிமிர்த்ததுவும்

தண்பொருந்தப் புனல்நாட்டில்

எல்லையிலாத் திருநீறு

வளர்த்ததுவும் இருந்தவத்தோர்

சொல்லஅது கேட்டுவந்தார்

தூயபுகழ் வாகீசர்.

399

நாவரசர் பாண்டிநாடு சென்று வழிபடல்

1664. பண்புடைய பாண்டிமா

தேவியார் தம்பரிவும்

நண்புடைய குலச்சிறையார்

பெருமையும்ஞா னத்தலைவர்

எண்பெருக வுரைத்தருள

எல்லையில்சீர் வாகீசர்

மண்குலவு தமிழ்நாடு

காண்பதற்கு மனங்கொண்டார்.

400

வளமுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த திருப்பூந்துருத்தி எனும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் மழுவுடன் மானை ஏந்தும் திருக்கையையுடைய இறைவரின் மலரடிகளை வணங்கி, மனம் உருகி இன்பம் அடைந்து, போற்றிசெய்து, அப்பதியில் உடன் எழுந்தருளியிருந்தார்.

399.பொழிப்புரை : கொடிய சமணர்களை வாதில் வென்றதையும், பாண்டியனிடத்தில் முன்பு பொருந்தி இருந்த கூனை நிமிர்த்தியமையையும், தண்ணிய வைகை ஆற்றின் நீர் பாயும் பாண்டிய நாட்டில் அளவில்லாத சிறப்புடைய திருநீற்றின் நெறியைப் பெருகச் செய்ததையும், பெருந்தவத்தையுடையபிள்ளையார் எடுத்துக்கூற, அதனைத் தூய புகழையுடைய திருநாவுக்கரசர் கேட்டுத் திருவுள்ளம் மகிழ்ந்தார்.

400.பொழிப்புரை : கற்பும் பத்திமையும் உடைய மங்கையர்க்கரசியாரின் அன்பின் திறத்தையும், அடியவரிடத்துப் பெருநட்புக் கொண்டுவாழும் குலச்சிறையாரின் பெருமையையும்

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1259

1665. பிரமபுரத் திருமுனிவர்

பெருந்தொண்டை நன்னாட்டில்
 அரனுறையுந் தானங்கள்
 அணைந்திறைஞ்சிப் பாடுவதற்
 குரனுடைய திருநாவுக்
 கரசர் உரை செய்தருளப்
 புரமெரித்தார் திருமகனார்
 பூந்துருத்தி தொழுதகன்றார்.

401

1666. ஆண்டஅர சங்கணர்சீர்

அருள்பெற்றப் பதிநின்றும்
 பாண்டிநாட் டெழுந்தருளும்
 பான்மையராய்த் தென்திசைபோய்க்
 காண்டகைய திருப்புத்தூர்
 பணிந்தேத்திக் கதிர்மதியம்
 தீண்டுகொடி மதில்மதுரைத்
 திருவால வாய்சேர்ந்தார்.

402

ஞானசம்பந்தர் விருப்பம் மிகக் கூறியருள, நாவரசர், அளவற்ற சிறப்பினையுடைய தமிழ்நாடு எனக் கூறப்படும் பாண்டி நாட்டைப் போய்க் காண்பதற்கு விருப்பம் கொண்டவர் ஆனார்.

401.பொழிப்புரை : காழியில் தோன்றிய ஞானசம்பந்தரிடம் பெருமை வாய்ந்த தொண்டை நாட்டில் சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பதிகளை அணைந்து வணங்கித் தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடியருளுமாறு, திருத்தொண்டின் உறைப்புடைய திருநாவுக்கரசர் சொல்லியருள, அதன்படி இசைந்து, முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானின் மகனாரான ஞானசம்பந்தரும் திருப்பூந் துருத்தியை வணங்கிப் புறப்பட்டார்.

402.பொழிப்புரை : இறைவரால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நாவுக்கரசர் சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்றவாறு, அத்திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் நீங்கிப் பாண்டி நாட்டிற்குச் செல்லத் திருவுளம் கொண்டவராய்த் தென்திசை நோக்கிச் சென்று, காணத்தக்க சிறப்பையுடைய திருப்புத்தூரினை வணங்கிப் போற்றி, திங்களின் கதிர்கள் தங்குதற்கு இடமான கொடிகள் கட்டப்பட்டு விளங்கும் மதிலையுடைய திருவாலவாயினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : திருப்புத்தூரில் அருளிய பதிகம் 'புரிந்தமரர்'

'1667. சென்றணைந்து மதுரையினில்
 திருந்தியநூற் சங்கத்துள்
 அன்றிருந்து தமிழாராய்ந்
 தருளியஅங் கணர்கோயில்
 முன்றிலினை வலங்கொண்டு
 முன்னிறைஞ்சி உள்புக்கு
 வன்றனிமால் விடையாரை
 வணங்கிமகிழ் வொடுந்திளைத்தார். 403

1668. எய்தியபே ரானந்த
 இன்பத்தின் இடைஅமுந்தி
 மொய்திகமுஞ் சடையானை
 முளைத்தானை என்றெடுத்துச்
 செய்தவத்தோர் தாண்டகச்செந்
 தமிழ்பாடிப் புறத்தணைவார்
 கைதொழுது பணிந்தேத்தித்
 திருவுள்ளங் களிசிறந்தார். 404

(தி.6 ப.76) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகமாகும்.

403.பொழிப்புரை : இவ்வாறு சென்று சேர்ந்த திருநாவுக்கரசர் மதுரை நகரத்துள் சென்று, திருத்தகு நூல்களில் வல்லுநர்களான புலவர் பெருமக்கள் கூடிய சங்கத்தினுள், முன் நாளில் வீற்றிருந்து தமிழை ஆராய்ந்தருளிய இறைவரின் திருக்கோயிலின் திருமுற்றத்தை வலமாகச் சூழ்ந்து, வெளியே திருமுன்பு விழுந்து வணங்கிக் கோயிலுக்குள் புகுந்து, வலிய ஒப்பில்லாத பெரிய ஆனேற்றையுடைய சொக்கநாதப் பெருமானை வணங்கி மகிழ்ச்சியுள் மூழ்கி, இன்பப் பெரு வெள்ளத்துள் திளைத்தார்.

404.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் தாம் பொருந்திய இன்ப அநுபவமான பெருவெள்ளத்துள் முழுகித், தொகுதியாக இணைந்து விளங்கும் திருச்சடையை உடைய பெருமானை 'முளைத்தானை' (தி.6 ப.19) எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத் தமிழ்ப் பதிகத்தால் போற்றிப், புறத்தே செல்பவராகி, செய்யும் தவத்தை உடையவரான நாயனார் கைகளால் தொழுது வணங்கித் துதித்துத் திருவுள்ளத்தில் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்.

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1261

1669. சீர்திகழும் பாண்டிமா

தேவியார் திருநீற்றின்
 சார்வடைய கூன்நிமிர்ந்த
 தென்னவனார் தம்முடனே
 பார்பரவுங் குலச்சிறையார்
 வாகீசர் தமைப்பணிவுற்
 றாரகிலாக் காதல்மிக
 அடிபோற்ற அங்கிருந்தார்.

405

1670. திருவால வாய்அமர்ந்த

செஞ்சுடரைச் செழும்பொருள்நூல்
 தருவானை நேரிசையும்
 தாண்டகமும் முதலான
 பெருவாய்மைத் தமிழ்பாடிப்
 பேணுதிருப் பணிசெய்து
 மருவார்தம் புரம்ளரித்தார்
 பூவணத்தை வந்தடைந்தார்.

406

405.பொழிப்புரை : சிறப்புடன் விளங்கும் மங்கையர்க்கரசியாருடன் திருநீற்றின் சார்பு அடைந்ததால் கூன் நிமிரப் பெற்ற நின்றசீர் நெடுமாறனார் என்னும் இவர்களுடனே, உலகம் போற்றும் குலச் சிறையாரும் தம்மை வந்து பணிந்து அளவிலாது பெருகிய காதல் மிகத் தம் திருவடிகளைப் போற்றி நிற்கத், திருநாவுக்கரசு நாயனார் அங்கு வீற்றிருந்தருளினார்.

406.பொழிப்புரை : திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் செஞ்சுடரைச், செழுமையான அகப்பொருள் நூலை வழங்கியருளியவரைத் திருநேரிசையும், திருத்தாண்டகமும் முதலான பெருவாய்மை பொருந்திய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடி, விரும்பும் திருப்பணிகளைச் செய்து அதன்பின் பகைவரின் முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானின் திருப்பூவணத்தை அடைந்தவராய்.

குறிப்புரை : இறைவர் அருளிய அகப்பொருள் நூல் இறையனார் களவியலாகும். நேரிசையும், தாண்டகமும் முதலாய பல பதிகங்களை அருளினார் என்றாரேனும், இது பொழுது கிடைத்து இருக்கும் பதிகம் ஒன்றேயாம்: அது 'வேதியா' (தி.4 ப.62) எனத் தொடங்கும் திருநேரிசைப் பதிகமாகும்.

1671. கொடிமாடம் நிலவுதிருப்

பூவணத்துக் கோயிலினுள்

நெடியானுக் கறிவரியார்

நேர்தோன்றக் கண்டிறைஞ்சி

வடிவேறு திரிகூலத்

தாண்டகத்தால் வழத்திப்போய்ப்

பொடிநீடு திருமேனிப்

புனிதர்பதி பிறபணிவார்.

407

1672. தென்னிலங்கை இராவணன்தன்

சிரம்ஈரைந் துந்துணித்த

மன்னவனாம் இராமனுக்கு

வரும்பெரும்பா தகந்தீர்த்த

பிஞ்ஞகரைத் தொழுவதற்கு

நினைந்துபோய்ப் பெருமகிழ்ச்சி

துன்னிமனங் கரைந்துருகத்

தொழுதெழுந்தார் சொல்லரசர்.

408

407.பொழிப்புரை : கொடிகள் நிலவும் மாடங்கள் நிறைந்த திருப்பூவணத்தின் கோயிலுள், திருமாலுக்கும் அரியவரான சிவபெருமான் வெளிப்பட்டருளக் கண்டு வணங்கி, 'வடிவேறு திரிகூலம்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகப் பதிகத்தால் போற்றி செய்து, திருநீறு நிறைந்த திருமேனியையுடைய புனிதரான சிவபெருமானின் திருப்பதிகள் பிறவற்றையும் போய்ப் பணிவாராய்,

குறிப்புரை : 'வடிவேறு திரிகூலம் தோன்றும் தோன்றும்' (தி.6 ப.18) எனத் தொடங்கும் அப்பதிகத்தில், பூவணத்தின் புனிதனாரைத் தாம் கண்டவாறு போற்றி மகிழ்கின்றார் நாவரசர். அவற்றுள் 'பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்' என வருவதைப், 'பொடிநீடு புனிதர்' என இப்பாடற்கண் வைத்து நினைவு கூருகின்றார் ஆசிரியர்.

408.பொழிப்புரை : தென்திசையில் உள்ள இலங்கை மன்னனான இராவணனின் தலைகள் பத்தையும் துண்டித்து விழச் செய்த மன்னனான இராமனுக்கு, அதனால் விளைய வரும் தீங்கினைத் தீர்த்தருளிய திருஇராமேச்சுரத்துப் பெருமானைப் போய் வணங்க நினைந்து சென்று, மகிழ்ச்சி மீதூர மனம் கரைந்து உருகித் திருநாவுக்கரசர் தொழுது எழுந்தவராய்.

திருமுறை-1)

21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம்

1263

1673. தேவர்தொழுந் தனிமுதலைத்

திருவிரா மீச்சுரத்து

மேவியசங் கரனைஎதிர்

நின்றுவிருப் புறுமொழியால்

பாவுதிரு நேரிசைகள்

முதலான தமிழ்ப்பாடி

நாவரசர் திருத்தொண்டு

நலம்பெருகச் செய்தமர்ந்தார்.

409

1674. அங்குறைந்து கண்ணுதலார்

அருள்கூடி அகன்றுபோய்ப்

பொங்குதமிழ்த் திருநாட்டுப்

புறம்பணைகூழ் நெல்வேலி

செங்கண்விடை யார்மன்னுந்

திருக்கானப் பேர்முதலா

எங்குநிகழ் தானங்கள்

எல்லாம்புக் கிறைஞ்சுவார்.

410

409.பொழிப்புரை : வானவர் வணங்கும் ஒப்பில்லாத முதல்வரை, திருஇராமேச்சுரத்தில் வீற்றிருக்கும் சங்கரரைத் திருமுன்பு நின்று விருப்பம் மிக்க சொற்களால் நிறைந்த திருநேரிசை முதலான தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடித் திருநாவுக்கரசர், நன்மை பொருந்தும் திருத் தொண்டைச் செய்து, அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

குறிப்புரை : சங்கரன் என்றார், ஆன்மாவுக்கு உள்ளிருக்கும் தீங்கினை நீக்கி, இன்பம் அளித்தலின். தமிழ்ப் பதிகங்கள் பலபாடி, என்றாரேனும் இது பொழுது கிடைத்திருக்கும் திருப்பதிகம் ஒன்றேயாம். அது 'பாசமும் கழிக்க' (தி.4 ப.61) எனத் தொடங்கும் திரு நேரிசைப் பதிகம் ஆகும். இராமாயணத்தைக் கம்பர் பாடுதற்கு, வால்மீகியாரின் வாக்கின்றிச் சங்க இலக்கியங்கள் முதலாக நம் திருமுறைகள் ஈறாகவுள்ள நூல்களும் முன்னோடியாக அமைந்து உள்ளமை, இத்திருப்பதிக்குரிய திருப்பதிகத்தானும், இதுபோன்று வரும் பிற பதிகப் பாடல்களாலும் அறியலாம். இந்நான்கு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

410.பொழிப்புரை : அவ்விராமேச்சுரத்தில் பலநாள்கள் தங்கி

1675. தொழுதுபல வகையாலும்

சொற்றொடைவண் டமிழ்பாடி

வழுனில்திருப் பணிசெய்து

மனங்கசிவுற் றெப்பொழுதும்

ஒழுகியகண் பொழிபுனலும்

ஓவாது சிவன்தாள்கள்

தழுவிசின் தையில்உணர்வுந்

தங்கியநீர் மையிற்சரித்தார்.

411

சோழ நாடு வருகை : திருப்புகலூர் அடைதல்

1676. தேம்பொழில்சூழ் செந்தமிழ்நாட்

டினில்எங்குஞ் சென்றிறைஞ்சிப்

பாம்பணிவார் தமைப்பணிவார்

பொன்னிநா டதுஅணைந்து

இருந்து, சிவபெருமானின் திருவருளை ஏற்றவாறு விடைபெற்று, அங்கிருந்து நீங்கிப் போய்ப், பொங்கும் தமிழ்த் திருநாட்டில் புறமெல்லாம் மருத நிலம் சூழப்பட்ட திருநெல்வேலிக்கும், சிவந்த கண்களையுடைய ஆனேற்று ஊர்தியினரான இறைவர் வீற்றிருந்த தருளும் 'திருக் கானப்பேர்' முதலாக, அந்நாட்டில் உள்ள திருப்பதிகள் பலவற்றிற்கும் சென்று தொழுபவராகி.

குறிப்புரை : திருநெல்வேலி, திருக்கானப்பேர் ஆகிய இடங்களில் பாடிய பதிகங்கள் எவையும் கிடைத்தில. எங்கும் 'நிகழ்தானங்கள்' என்பதற்கேற்ப, நாவரசர் வணங்கிப் போற்றிய பிறபதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில.

411.பொழிப்புரை : பல திருப்பதிகளுக்கும் சென்று வணங்கிப் பல வகையாலும் அமைந்த சொற்றொடைகளான வளமுடைய தமிழ்ப் பதிகங்களைப் பாடிக், குற்றமற்ற திருப்பணிகளைச் செய்து, உள்ளம் உருகி, எக்காலத்திலும் நீர் ஒழுகும் கண்களையும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை இடைவிடாது உணர்ச்சியில் தழுவிக்கொண்ட சிந்தையுமாக இவ்வாறு ஒழுகி வந்தார்.

குறிப்புரை : சரித்தார் - ஒழுகினார். இதுபொழுது வணங்கிய பதிகள் எவை எனத் தெரிந்தில. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

412.பொழிப்புரை : தேன் நிறைந்த பொழில்கள் சூழ்ந்த

வாம்புனல்கூழ் வளநகர்கள்

பின்னும்போய் வணங்கியே

பூம்புகலூர் வந்தடைந்தார்

பொய்ப்பாசம் போக்குவார்.

412

பதிகங்கள் அருளல்

1677. பொய்கைகூழ் பூம்புகலூர்ப்

புனிதர்மலர்த் தாள்வணங்கி

நையுமனப் பரிவோடு

நாள்தோறுந் திருமுன்றில்

கைகலந்த திருத்தொண்டு

செய்துபெருங் காதலுடன்

வைகுநாள் எண்ணிறந்த

வண்டமிழ்மா லைகள்மொழிவார்.

413

1678. நின்றதிருத் தாண்டகமும்

நீடுதனித் தாண்டகமும்

மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள்

வழுத்துதிருத் தாண்டகமும்

செந்தமிழ் நாட்டில் எவ்விடத்திற்கும் சென்று, ஆங்காங்குள்ள பாம்பு அணியும் இறைவரை வணங்கியவராய், பொன்னியாறு பாயும் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்து, முன்பு வணங்கி மகிழ்ந்த, தாவும் நீரையுடைய வளநகர்கள் பலவற்றிற்கும் இது பொழுதும் சென்று வணங்கி, பொய்யான பற்றை ஒழிப்பவரான திருநாவுக்கரசர் பூம்புகலூர் என்னும் திருப்பதிக்கு வந்தடைந்தார்.

413.பொழிப்புரை : நீர் நிலைகள் சூழ்ந்த பூம்புகலூரில் வீற்றிருந்தருளும் இறைவரின் மலரடிகளை வணங்கி, நெகிழ்ந்து கரையும் மனத்து எழும் அன்புடனே, நாள்தோறும், திருமுற்றத்தில் அன்புடைய கைத்திருத்தொண்டுகள் பலவற்றையும் செய்து, மிக்க காதலுடன் தங்கியிருந்த நாள்களில், எண் இல்லாத வளப்பம் மிக்க தமிழ் மாலைகளை அருளிச் செய்வாராகி.

414.பொழிப்புரை : நின்ற திருத்தாண்டகமும், நீடிய தமிழ்த் திருத்தாண்டகப் பதிகங்களும், திருச்சபையில் கூத்தியற்றும் இறைவர்

கொன்றைமலர்ச் சடையார்பால்

குறைந்தடைந்த நேரிசையுந்

துன்றுதனி நேரிசையும்

முதலான தொடுத்துரைத்தார்.

414

1679. ஆருயிரின் திருவிருத்தம்

தசபுரா ணத்தடைவும்

பார்பரவும் பாவநா

சப்பதிகம் பன்முறையும்

நேர்படநின் றறைகூவுந்

திருப்பதிகம் முதற்பிறவும்

பேரருளின் கடல்அளிக்கும்

பெருமானைப் பாடினார்.

415

வீற்றிருக்கின்ற திருப்பதிகளை வணங்கிப் போற்றும் சேஷத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகமும், கொன்றை மலர் சூடிய சடையை யுடைய சிவபெருமானிடம் குறைந்து அடையும் கருத்தினை உட்கொண்ட குறைந்த திருநேரிசைப் பதிகங்களும், பொருந்திய தனித்திரு நேரிசைப் பதிகங்களும் இவை முதலிய பலவற்றையும் பாடி அருளினார்.

குறிப்புரை : இது பொழுது அருளிய பதிகங்கள்: 1. நின்ற திருத்தாண்டகம்: 'இருநிலனாய்' (தி.6 ப.94). 2. தனித் திருத்தாண்டகம்: 'ஆமயம் தீர்த்து' (தி.6 ப.96). 3. திருத்தலக் கோவைத் திருத்தாண்டகம் (சேஷத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகம்): 'தில்லைச் சிற்றம்பலமும்' (தி.6 ப.70). 4. குறைந்த திருநேரிசை: (அ) 'வென்றிலேன்' (தி.4 ப.78). (ஆ) 'தம்மானம்' (தி.4 ப.79). 5. நினைந்த திருநேரிசை: 'முத்தினை' (தி.4 ப.74). 6. தனித்திரு நேரிசை: (அ) 'தொண்டனேன்' (தி.4 ப.75). (ஆ) 'மருளவாம்' (தி.4 ப.76). (இ) 'கடும்பகல்' (தி.4 ப.77). இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

415.பொழிப்புரை : 'ஆருயிர்த் திருவிருத்தமும்', 'தசபுராணத்' திருப்பதிகமும், உலகம் போற்றி உய்யும் 'பாவநாசத்' திருப்பதிகமும் பலமுறையும் நேர்படும்படி நின்று இறைவரைக் கருதிச் 'சரக்கறையோ' என்று அறை கூவும் 'சரக்கறைத் திருப்பதிகமும்' என்று இவை முதலான பதிகங்களால், பேரருட்கடலாம் அடியார்க்கு அளிக்கும்

1680. அந்நிலைமை தனில்ஆண்ட

அரசுபணி செய்யஅவர்

நன்னிலைமை காட்டுவார்

நம்பர்திரு மணிமுன்றில்

தன்னில்வரும் உழவாரம்

நுழைந்தவிடந் தானொங்கும்

பொன்னினொடு நவமணிகள்

பொலிந்திலங்க அருள்செய்தார்.

416

1681. செம்பொன்னும் நவமணியும்

சேண்விளங்க ஆங்கெவையும்

உம்பர்பிரான் திருமுன்றில்

உருள்பருக்கை யுடன்ஒக்க

சிவபெருமானைப் பாடியருளினார்.

குறிப்புரை : 1. ஆருயிர்த் திருவிருத்தம் - 'எட்டாந் திசைக்கும்' (தி.4 ப.84). 2. தசபுராணத் தடைவு - 'பருவரை' (தி.4 ப.14), பண்: பழம்பஞ்சுரம். 3. பாவநாசப் திருப்பதிகம் - 'பற்றற்றார்சேர்.' (தி.4 ப.15) பண்: பழம்பஞ்சுரம். 4. அறைகூவும் திருப்பதிகங்கள்: (அ) 'சிவனெனும் ஓசை (தி.4 ப.8) பண்: பியந்தைக் காந்தாரம். (ஆ) பசுபதித்திருவிருத்தம்: 'சாம்பலைப் பூசி' (தி.4 ப.110). (இ) சரக்கரைத் திருவிருத்தம்: 'விடையும் விடைப்பெரும்' (தி.4 ப.111). (ஈ) தனித் திருவிருத்தங்கள்: ① 'பவளத் தடைவரை' (தி.4 ப.113) ② 'வெள்ளிக் குழை' (தி.4 ப.112) ③ வினாவிடைத் திருத்தாண்டகம்: 'அண்டம் கடந்த' (தி.6 ப.97).

416.பொழிப்புரை : அந்நிலைமையில் திருநாவுக்கரசர் திருப் பணிசெய்ய, அவருடைய நன்னிலைமையை உலகறியக் காட்டுவார் ஆகச் சிவபெருமான் அழகிய திருமுற்றத்தில் திருப்பணிக்காக உழவாரம் நுழைந்த இடம் எல்லாம் பொன்னினோடு நவமணிகளும் வெளிப்பட்டு விளங்குமாறு அருள் செய்தார்.

417.பொழிப்புரை : செம்பொன்னும் நவமணிகளும் நெடுந் தொலைவிலும் ஒளி வீச, எம் தலைவரான திருநாவுக்கரசர், சிவபெருமானின் திருமுன்றிலில் உருள்கின்ற மற்றப் பருக்கைக்

எம்பெருமான் வாகீசர்

உழவாரத் தினில்ஏந்தி

வம்பலர்மென் பூங்கமல

வாவியினில் புகளறிந்தார்.

417

அர மகளிர் வர அலையேன்மின் எனல்

1682. புல்லோடும் கல்லோடும்

பொன்னோடும் மணியோடும்

சொல்லோடும் வேறுபா

டிலாநிலைமை துணிந்திருந்த

நல்லோர்முன் திருப்புகலூர்

நாயகனார் திருவருளால்

வில்லோடு நுதல்மடவார்

விசம்பூடு வந்திழிந்தார்.

418

1683. வானகமின் னுக்கொடிகள்

வந்திழிந்தால் எனவந்து

தானநிறை சுருதிகளில்

தகும்அலங்கா ரத்தன்மை

கற்களுடன் ஒத்தலால், அவ்விடத்தில் விளங்கிய அவை எல்லாவற்றையும் உழவாரத்தில் ஏந்திச் சென்று, மணம் வீச மலர்கின்ற பூக்களான தாமரைகள் மலரும் பொய்கையில் புகும்படி வீசி எறிந்தார்.

418.பொழிப்புரை : புல்லுடனும் கல்லுடனும் பொன்னுடனும் மணிகளுடனும் வேறுபாடு இல்லாமையைத் துணிந்து, மனம் சிறிதும் மாறுதல் இல்லாது இருந்த நல்லோரான நாயனாரின் முன்பு, திருப்புகலூர் இறைவரின் திருவருளால், வில்லைத் தோற்கடிக்கும் புருவங்கள் வளைந்து அசைவதற்கு இடமான நெற்றியையுடைய பெண்கள், வான் உலகத்தினின்றும் வந்து இறங்கினர்.

419.பொழிப்புரை : விண்ணிலிருந்து மின்னற் கொடிகள் கீழ் இறங்கியவை போல வந்து, உரிய இசைபிறக்கும் இடங்களினின்றும் நிறைந்து வரும் இசையால் உண்டாகும் தக்க இனிமை பொருந்திய இசையமுதத்தைப் பரவச் செய்கின்ற, கொவ்வைக் கனியைப் போன்ற

திருமுறை-1) 21. திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் 1269

கானஅமு தம்பரப்பும்
கனிவாயில் ஒளிபரப்பப்
பானல்நெடுங் கண்கள்வெளி
பரப்பிஇசை பாடுவார். 419

1684. கற்பகப்பூந் தளிரடிபோங்
காமருசா ரிகைசெய்ய
உற்பலமென் முகிழ்விரல்வட்
டணையோடுங் கைபெயரப்
பொற்புறும்அக் கையின்வழி
பொருகயற்கண் புடைபெயர
அற்புதப்பொற் கொடிநுடங்கி
ஆடுவபோல் ஆடுவார். 420

1685. ஆடுவார் பாடுவார்
அலர்மாரி மேற்பொழிவார்
கூடுவார் போன்றணைவார்
குழல்அவிழ இடைநுடங்க

வாயில் ஒளி விளங்க, நீல மலர் போன்ற நீண்ட கண்களை வெளியில் பரப்பி, இசையைப் பாடலானார்.

குறிப்புரை : தாளம் - இசை பிறக்கும் இடம். பானல் - நீலமலர்.

420.பொழிப்புரை : கற்பக மரத்தின் இளந்தளிர்கள் போன்ற அடிகளைப் பெயர்த்து, வட்டமாய்ச் சுழன்று, செங்காந்தள் மலரின் அரும்பு போல் மென்மையான விரல்களின் செயல்களால் கைகள் பெயரவும், அழகு பொருந்தும் அக்கைகளின் வழியே பொரும் கயல் மீன் போன்ற கண்கள் புடை பெயர்ந்து செல்லவும், பொன்னால் ஆன கொடிகள் அசைந்து ஆடுவன போல ஆடுவாராகி.

குறிப்புரை : சாரிகை - ஆடல் வகையில் ஒன்று; வட்டமாகச் சுழன்று வருதல். உற்பலம் - செங்கழுநீர். வட்டணை - விரல்களால் காட்டப் படும் அபிநயம்; விரல்களைக் குவித்தும் விரித்தும் சுழற்றியும் காட்டும் நிலை.

421.பொழிப்புரை : ஆடுபவர்களும், பாடுபவர்களும், மலர்களை

ஓடுவார் மாரவே

ளுடன்மீள்வர் ஒளிபெருக

நீடுவார் துகிலசைய

நிற்பாரும் ஆயினார்.

421

1686. இத்தன்மை அரம்பையர்கள்

எவ்விதமும் செயல்புரிய

அத்தனார் திருவடிகீழ்

நினைவகலா அன்புருகும்

மெய்த்தன்மை உணர்வுடைய

விழுத்தவத்து மேலோர்தம்

சித்தநிலை திரியாது

செய்பணியின் தலைநின்றார்.

422

1687. இம்மாயப் பவத்தொடக்காம்

இருவினைகள் தமைநோக்கி

உம்மால்இங் கென்னகுறை

உடையேன்யான் திருவாரூர்

மழையென மேலே பொழிபவர்களும், தழுவுவார் போல் அருகில் வந்து
சேர்பவர்களும், கூந்தல் அவிழவும் இடை துவளவும் ஓடுபவர்களும்,
மன்மதனுடன் மீள்பவர்களும், காம ஒளி பெருகக் காணும்படி நீண்ட
உடை நழுவ நிற்பவர்களும் இவ்வாறு பல திறப்பட்ட செயல் களைச்
செய்பவர்கள் ஆயினர்.

குறிப்புரை : இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

422.பொழிப்புரை : இங்ஙனம் அரம்பையர்கள் எல்லா
வகையாலும் காமச்செயல்களைச் செய்யவும், பெருமானின் திருவடிக்
கீழ்ப்பதியவைத்த நினைவு நீங்காத அன்பினால் உருகும்
மெய்த்தன்மையுடைய தூயதவத்தில் நிற்கும் மேலோரான நாவுக்கரசர்,
தம் உள்ளத்தின் நிலைமையினின்று மாறுபடாமல், தாம் செய்துவரும்
பணியில் உறைத்து நிற்பாராகி,

423.பொழிப்புரை : இம்மாயையின் விளைவாய பிறவிப்
பிணைப்பில் வீழ்த்தும் இருவினைகளின் வடிவாய் வந்த
அந்நங்கையரைப் பார்த்து, 'உம்மால் இங்கு எனக்கு ஆக வேண்டிய

அம்மானுக் காளானேன்

அலையேன்மின் நீர்என்று

பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலுள்

எனுந்திருத்தாண் டகம்புகன்றார்.

423

1688. மாதரவர் மருங்கணைய

வந்தெய்தி மதனவசக்

காதலவர் புரிந்தொழுகுங்

கைதவங்கள் செய்திடவும்

பேதமிலா ஓருணர்விற்

பெரியவரைப் பெயர்விக்க

யாதும்ஒரு செயலில்லா

மையில்இறைஞ்சி எதிரகன்றார்.

424

குறை யாது உளது? நான் திருவாரூர்ப் பெருமானுக்கு ஆளானேன். நீங்கள் வலிதே அலைய வேண்டா!' என்ற கருத்துடைய 'பொய்ம் மாயக் கடலுள்' எனத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

குறிப்புரை : 'பொய்ம் மாயப் பெருங்கடலில்' (தி.6 ப.27) எனத் தொடங்கும் இத்திருத்தாண்டகம், அப்பர் பெருமானின் அரிய பத்திமையையும் உரனுடைமையையும் ஒருங்கு விளக்குவதாகும்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

424.பொழிப்புரை : அத்தேவ மங்கையர்கள் நாயனாரின் அருகில் வந்து காம வயப்பட்ட காதலை உடையவர் செய்யும் வஞ்சனைகளை யெல்லாம் செய்யவும், தம் நிலையினின்று பிறழாத ஒருமைப்பட்ட உணர்வையுடைய பெரியவரான நாயனாரை, அந்நிலையினின்றும் ஒரு சிறிதும் மாற்றுதற்கு வேறு எவ்விதமான செயலும் செய்ய இயலாமையால், இறைஞ்சி அங்கிருந்தும் அகன்று சென்றனர்.

1272

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1689. இந்நிலைமை உலகேழும்

எய்தஅறிந் தியல்பேத்த

மன்னியஅன் புறுபத்தி

வடிவான வாகீசர்

மின்னிலவும் சடையார்தம்

மெய்ப்பொருள்தான் எய்தவரும்

அந்நிலைமை அணித்தாகச்

சிலநாள்அங் கமர்ந்திருந்தார்.

425

முன்னுணர்வால் தாண்டகம் அருள இறைஅடி அடைதல்

1690. மன்னியஅந் தக்கரணம்

மருவுதலைப் பாட்டினால்

தன்னுடைய சரணான

தமியேனைப் புகலூரன்

என்னையினிச் சேவடிக்கீழ்

இருத்திடும்என் றெழுகின்ற

முன்னுணர்வின் முயற்சியினால்

திருவிருத்தம் பலமொழிந்தார்.

426

425.பொழிப்புரை : இந்நிலைமையை ஏழலகமும் அறிந்து வழிபட நிலைபெற்ற அன்பு பொருந்திய பத்தியின் வடிவாய் திருநாவுக்கரசர், ஒளி பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமானின் மெய்ப் பொருளைப் பொருந்த வருகின்ற அந்நிலைமை அணிமையுடையதாக, சிலநாள்கள் அத்திருப்பதியில் வீற்றிருந்தருளினர்.

426.பொழிப்புரை : இறைவரின் திருவடியில் நிலைபெற்ற அறிவு இச்சை செயற்பாடுகளின் சேர்க்கையால், 'தம்மைப் புகலாக அடைந்த தமியேனான என்னைப் புகலூர் இறைவர் இனித் தமது சேவடியின் கீழ் இருக்கச் செய்வார்' என்ற கருத்துடன் முன்னைப் பிறவியின் உணர்வு சார, அவ்வுள்ள எழுச்சியினால் பல திருவிருத்தங்களைப் பாடினார்.

குறிப்புரை : இக் கருத்துடைய திருப்பதிகம் 'தன்னைச் சரண் என்று' (தி.4 ப.105) எனத் தொடங்கும் திருவிருத்தமாகும். இது பொழுது அருளிய திருவிருத்தங்கள் பல எனினும், எவையும் கிடைத்தில.

1691. மண்முதலாம் உலகேத்த

மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
 புண்ணியா உன்னடிக் கே
 போதுகின்றேன் எனப்புகன்று
 நண்ணரிய சிவானந்த
 ஞானவடி வேயாகி
 அண்ணலார் சேவடிக்கீழ்

ஆண்டஅர சமர்ந்திருந்தார்.

427

1692. வானவர்கள் மலர்மாரி

மண்நிறைய விண்ணுலகின்
 மேனிறைந்த ஐந்துபே
 ரியவொலியும் விரிஞ்சன்முதல்

427.பொழிப்புரை : இம்மண்ணுலகம் முதலான எல்லா உலகங்களும் போற்றுமாறு நிலைபெறும் திருத்தாண்டக யாப்பிலமைந்ததும், 'புண்ணியா! உன் அடிக் கே போதுகின்றேன்!' எனும் நிறைவு உடையதுமான பதிகத்தைப் பாடிச், சென்று அடைதற்கரிய சிவப் பேறாகும் மேலாய ஞானவடிவேயான சிவபெருமானின் சேவடிக்கீழ் திருநாவுக்கரசர் மிகு விருப்புடன் இருந்தருளினார்.

குறிப்புரை : இந்நிறைவுடைய திருத்தாண்டகம் 'எண்ணுகேன்' (தி.6 ப.99) எனத் தொடங்கும் முதல் திருப்பாடல் ஆகும். இப்பதிகப் பாடல் தொறும் அடிகள் 'உன்னடிக் கே போதுகின்றேன்' என்னும் தொடரை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். அவர்தம் திருவாக்காக நிறைவாக அமைந்த திருப்பதிகம் இதுவாகும்.

திருநாவுக்கரசர் செய ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் உரோகிணி விண்மீன் கூடிய நன்னாளில் (கி.பி.575 மார்ச்சு, ஏப்ரல்) தோன்றினார் எனவும், நள ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் 12 ஆம் நாள் (கி.பி.656 ஏப்ரல் 24ஆம் நாள்) தேய்பிறை 10 ஆம் நாள் ஞாயிறு சதய விண்மீன் நாள் அன்று திருப்புகலூர்ப் புண்ணியனார் அடிசேர்ந்தார் எனவும் சாமிக்கண்ணு பிள்ளை அவர்களின் எபிமரீஸ் கூறுகின்றது என, நாயன்மார்கள் வரலாற்றில் பல்வகைச் செய்திகள் என்ற நூலில் வித்துவான் மா.சிவகுருநாதபிள்ளை எழுதியுள்ளார்.

428.பொழிப்புரை : இவ்வாறு திருநாவுக்கரசர் அமர்ந்திருந்த

யோனிகளா யினஎல்லாம்

உளநிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி

தானிறைந்த சித்திரையிற்

சதயமாந் திருநாளில்.

428

1693. அடியனேன் ஆதரவால்

ஆண்டஅர சின்சரிதப்

படியையான் அறிந்தபடி

பகர்ந்தேன்அப் பரமுனிவன்

கடிமலர்மென் சேவடிகள்

கைதொழுது குலச்சிறையார்

முடிவில்புகழ்த் திருத்தொண்டின்

முயற்சியினை மொழிகின்றேன்.

429

சித்திரைத் திங்கள் சதயத் திருநாளில், தேவர்கள் சொரிந்த மலர் மழையானது இவ்வுலகில் நிறைய விண்ணுலகில் எங்கும் ஐவகைத் துந்துபிகளின் ஒலிகளும் ஒலிக்கலாயின. நான்முகன் முதலாக அமைந்த எழுவகைப் பிறப்புள் தோன்றிய எல்லா உயிர்களுக்கும் தமக்குள் உயிர்க்கு உயிராய் நிறைவாகப் பெற்ற பெருமகிழ்ச்சி தழைய நின்றன.

429.பொழிப்புரை : ஆண்ட அரசின் வரலாற்றை, அம்முனிவர் பெருமானின் மணமுடைய மலர் என மென்மையான சிவந்த திருவடிகளைக் கையாரத் தொழுது அத்துணையினால் அவருடைய அடியவனாகிய யான் அறிந்த வகையால் எடுத்துரைத்தேன். அம்மேலான முனிவரின் மணமுடைய மலர் போன்ற மென்மையான திருவடிகளைக் கையாரத் தொழுது, இனிக் குலச்சிறை நாயனாரின் அளவற்ற பெருமையுடைய திருத்தொண்டின் செயற்றிறனைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் -

மூலமும்உரையும் முற்றிற்று.

22. குலச்சிறை நாயனார் புராணம்

தொகை :

‘பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கு மடியேன்’

(தி. 7 பா. 39 பா.4)

வகை :

அருந்தமி ழாகரன் வாதில் அமணைக் கழுநுதிமேல்
இருந்தமிழ் நாட்டிடை யேற்றுவித் தோனெழிற் சங்கம்வைத்த
பெருந்தமிழ் மீனவன் தன்னதி காரி பிரசமல்கு
குருந்தவிழ் சாரல் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

-தி. 11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 26

விளி

மணமேற்குடியின் சிறப்பு

1694. பன்னு தொல்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாட்டிடைச்
செந்நெ லார்வயல் தீங்கரும் பின்னயல்
துன்னு பூகப் புறம்பணை சூழ்ந்தது
மன்னு வண்மையி னார்மண மேற்குடி. 1

தொகை, பொழிப்புரை : பெருமைமிக்க நம்பி எனப்
போற்றப்பெறும் குலச்சிறை நாயனார்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்

வகை, பொழிப்புரை : தேன் நிறைந்த குருந்த மரச் சாரல்
சூழ்ந்த மணமேற் குடியில்தோன்றிய குலச்சிறையார், பாண்டிநாட்டில்
அரிய தமிழ்க்கடலாக விளங்கும் ஞானசம்பந்தரிடம் வாதில் தோற்ற
சமணரைக் கழுவேற்றியவர்; அழகிய தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்த தமிழ்
வேந்தனாம் பாண்டியனின் அமைச்சராக இருந்தவர்.

1.பொழிப்புரை : சான்றோர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட
பழமையான புகழினை உடைய நன்மை மிக்க பாண்டி நாட்டில்,
செந்நெல் நிரம்பிய வயல்களும், இனிய கரும்புகளும், அவற்றின்
அருகே செறிந்து நிற்கும் கமுகும் (பாக்கு மரங்களும்) கொண்ட பிற
இடங்களும் சூழ உள்ளதும் நிலைபெற்ற வள்ளன்மையுடையார்
இருந்தருள்வதுமாய நகரம், மணமேற்குடி என்பதாகும்.

1695. அப்ப திக்கு முதல்வர்வன் றொண்டர்தாம்
ஒப்ப ரும்பெரு நம்பிஎன் றோதிய
செப்ப ருஞ்சீர்க் குலச்சிறை யார்திண்மை
வைப்பி னால்திருத் தொண்டில் வழாதவர். 2

பண்பும் தொண்டும்

1696. கார ணங்கண் ணுதற்கன்பர் என்னவே
வார மாகி மகிழ்ந்தவர் தாள்மிசை
ஆரும் அன்பொடு வீழ்ந்தஞ் சலிமுகிழ்த்
தீர நன்மொழி எய்த இசைத்துளார். 3

குறிப்புரை : பன்னு - எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்ற, புறம்பணை - நகர்ப்புறத்தே அமைந்துள்ள இடம். வண்மையினார் - வள்ளன்மையுடையார். மணமேற்குடி - இப்போது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலுள்ள அறந்தாங்கி வட்டத்தில் உள்ளது.

2.பொழிப்புரை : அந்நகரின் முதல்வர், செயற்கரிய சிறப்பினையுடைய குலச்சிறையார் ஆவர். அவர் 'வன்றொண்டன்' எனும் பெயருடைய நம்பியாருரால், ஒப்பற்ற 'பெரு நம்பி' எனப் போற்றப் பெற்றவர். தம்திருமனத்து இருக்கும் உறைப்பினால் (திண்மையால்) திருத்தொண்டு புரியும் திறத்தினின்றும் வழுவாதவர்.

குறிப்புரை : நம்பியாருரர் திருத்தொண்டத் தொகையில் 'பெருநம்பி குலச்சிறை தன் அடியார்க்கும் அடியேன்' (தி.7 ப.39 பா.4) எனப் போற்றப் பெற்ற சிறப்பை நினைவு கூர்ந்து சேக்கிழார் கூறிய பகுதி இதுவாகும். பெருநம்பி - குலத்தலைமைப் பெயர் என்பர். திண்மை வைப்பினால் - மனத்தின்கண் கொண்ட திண்மையால் (உறைப்பினால்).

3. பொழிப்புரை : அவர், இறைவனின் இன்னருளைப் பெறுதற்குச் சிவனடியார்களே காரணமாவர் எனும் துணிவால், அவ்வடியவர்களிடத்து அன்பு கொண்டு மகிழ்ந்து, அவர்களுடைய திருவடிகளில் மிகுந்த அன்பொடும் வணங்கி, கைகள் கூப்பித் தொழுது, அன்புகலந்த இனிய நன்மொழிகளைப் பொருந்தச் சொல்லி வாழ்பவர்.

குறிப்புரை : வாரமாகி - அன்புகொண்டு. ஈரநன்மொழி - அன்பு கலந்த இனியமொழி. 'இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப்' (குறள், 9) என்னும் திருக்குறளும்.

1697. குறியில் நான்கு குலத்தினர் ஆயினும்
 நெறியின் அக்குலம் நீங்கினர் ஆயினும்
 அறிவு சங்கரற் கன்பர் எனப்பெறில்
 செறிவு றப்பணிந் தேத்திய செய்கையார். 4

1698. உலகர் கொள்ளும் நலத்தினர் ஆயினும்
 அலகில் தீமையர் ஆயினும் அம்புலி
 இலகு செஞ்சடை யார்அடி யாரெனில்
 தலமு றப்பணிந் தேத்துந் தகைமையார். 5

4. பொழிப்புரை : வினைவழிப்பட்ட நிலையில் தோன்றிய நான்கு குலத்தவர்களாக இருப்பினும், அவ்வவ்வொழுக்க நெறியினின்றும் நீங்கியவர்களாக இருப்பினும், சிவபெருமானிடத்தில் நிலைபெற்ற அறிவுடையவர்கள் என அறியப் பெறின், அவர்களை மனம் பொருந்தப் பணிந்து வணங்கும் செய்கையினை உடையார்.

குறிப்புரை : குறி- குறிக்கொள்ளப்பட்ட; அதாவது வினைவழிப் பட்ட குறிப்பின்படி. எனவே அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் எனக் குறிக்கப்படும் நால்வகைக் குலங்களில் அவ்வவ் உயிர்களும் தோன்றுதற்குக் காரணம் வினை வழியேயாம். 'தவம் செய்சா தியினில் வந்து, பரசம யங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொணாதே' (சிவ. சித்தி. சு. 2 பா. 90) என்னும் ஞானநூலும். உயர் குலத்தில் தோன்றினால் மட்டும் அக்குலத்தவர் என மதிப்பதற்கில்லை. அவ்வக் குலத்திற்குரிய பண்புகளைக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே அவ்வக் குலத்தவர் என மதிக்கப்படுவர். 'ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை' (குறள், 133) 'நலத்தின்கண் நார்இன்மை தோன்றின் அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப் படும்' (குறள், 958) எனவரும் திருக்குறள்களும் காண்க. சங்கரன் எனும் பெயர் சிவபெருமானைக் குறிக்கும் பெயர்களுள் ஒன்றாகும். சம் - சுகம், கரன் - தருபவன். எனவே இன்பம் தருதலால் சங்கரன் எனப்படுவன். அறிவு சங்கராக்கு அன்பர் எனப் பெறின் - தம் அறிவைச் சங்கரன் இடத்திலேயே வைத்து அன்பு செலுத்துவோர் எனில். செறிவுற - மனம் பொருந்த. பணிதல் மனத்தானும், சொல்லானும், உடலானும் பணிதல்.

5. பொழிப்புரை : உலகினர் தாம் சிறந்தனவெனக் கொள்ளும் நலங்களை உடையவராயினும், அந்நலங்களின்றி அளவற்ற தீமைகளை உடையவராயினும், பிறை விளங்கும் செஞ்சடையினை உடைய

1699. பண்பின் மிக்கார் பலராய் அணையினும்

உண்ப வேண்டி ஒருவர் அணையினும்

எண்பெ ருக்கிய அன்பால் எதிர்கொண்டு

நண்பு கூர்ந்தமு தூட்டும் நலத்தினார்.

6

சிவபெருமானின் அடியவர்களாய் இருப்பின், அன்னோரை நிலம் உற வீழ்ந்து வணங்கிப் போற்றும் தன்மையினை உடையார்.

குறிப்புரை : உலகர் - ஈண்டு உயர்ந்தோர் மேற்றாம். அவர்கள் கொள்ளும் நலங்களாவன: 'ஒழுக்கம், அன்பு, அருள் முதலாய நலங்களாம்'.

ஒழுக்கமன் பருளா சாரம் உபசாரம் உறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவம்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம் அறிவொடர்ச் சித்த லாதி
இழுக்கிலா அறங்க ளானால் இரங்குவான் பணிய றங்கள்.

(சிவஞா. சித்தி.சூ.2 பா.23) எனவரும் ஞானநூற் கூற்றும் காண்க.

நலமில் ராக நலமதுண் டாக

நாடவர் நாடறி கின்ற

குலமில் ராகக் குலமதுண் டாகத்

தவம்பணி குலச்சிறை பரவும்

கலைமலி கரத்தன் மூவிலை வேலன்

கரியுரி மூடிய கண்டன்

அலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ண

லாலவா யாவது மிதுவே. (தி.3 ப.120 பா.6)

எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கினை இவ்விருபாடல்களும் முகந்து நிற்கின்றன.

6. பொழிப்புரை : இப்பெருந்தகையார், குணத்தில் மிக்கவர்கள் பெருங் கூட்டத்தாராய் உணவு வேண்டிவரினும், அன்றி ஒருவராய் உணவு வேண்டிவரினும், எண்ணுதற்கரிய அன்பினால் எதிர் கொண்டு அழைத்து, அவரொடு நட்புமிக்குத் திருவமுது ஊட்டும் நலத்தினை உடையவர்.

குறிப்புரை : உண்பவேண்டி எனும் தொடரை முன்னரும் கூட்டி உரைக்க. எண்பெருக்கிய - எண்ணுதலில் மிகுதிப்பட்ட; எண்ணற்கரிய,

1700. பூதி கோவணம் சாதனத் தாற்பொலிந்
தாதி தேவர்தம் அஞ்செழுத் தாமவை
ஓது நாவணக் கத்தால் உரைப்பவர்
பாதம் நாளும் பரவிய பண்பினார்.

7

கணங்களாய் வரினுந் தமிழராய் வரினு
மடியவர் தங்களைக் கண்டால்
குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறை குலாவுங்
கோபுரஞ் சூழ்மணிக் கோயில்
மணங்கமழ் கொன்றை வாளரா மதியம்
வன்னிவன் கூவிள மாலை
அணங்குவீற் றிருந்த சடைமுடி யண்ண
லாலவா யாவது மிதுவே. (தி.3 ப.120 பா.4)

எனவரும் திருஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கினை இப்பாடல் முகந்து
நிற்கின்றது.

7. பொழிப்புரை : அடியவர், திருநீறு, கோவணம்,
உருத்திராக்கம், ஆகிய சிவவேடத்தால் பொலிவு பெற்று, யார்க்கும் மூல
காரணமாய் நிற்கும் சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தை நாவணங்கி,
ஓதி உரைப்பவராயின், அவர் திருவடிகளை நாளும் போற்றிவரும்
பண்பினை உடையவர்.

குறிப்புரை : பூதி - திருநீறு. இதன் சிறப்புக் கருதி 'வி' என்னும்
எழுத்துடன் கூட்டி, 'விபூதி' என்றும் அழைப்பர். விபூதி - சிறப்பு மிக்க
செல்வம் : அஃதாவது வீடு பேற்றுச்செல்வம்.

சாதனம் - உருத்திராக்கம்.

திருவைந்தெழுத்து ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பொருளைக்
குறித்தலின் 'அஞ்செழுத்தாம் அவை' எனப் பன்மைப்படக் கூறினார்.
'அஞ்சுபதம்' (தி.7 ப.83 பா.1) என ஆளுடையநம்பிகளும் குறிப்பர்.

'சிவனரு ளாவி திரோதமல மைந்தும்

அவனெழுத் தஞ்சி னடைவாம்' - உண்மை வி. 42

எனவரும் உண்மை விளக்கம் இதற்குப் பொருள் விளக்கம் தரும்.

1701. இன்ன நல்லொழுக் கத்தினார் ஈறில்சீர்த்
தென்ன வன்னெடு மாறற்குச் சீர்திகழ்
மன்னு மந்திரி கட்குமே லாகியார்
ஒன்ன லர்ச்செற் றுறுதிக்கண் நின்றுளார். 8

நாவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி
நல்லராய் நல்லியல் பாகும்
கோவணம் பூதி சாதனங் கண்டாற்
ஹொழுதெழு குலச்சிறை போற்ற
ஏவணங் கியல்பா மிராவணன் றிண்டோ
ளிருபது நெரிதர வுன்றி
ஆவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ண
லாலவா யாவது மிதுவே. (தி.3 ப.120 பா.8)

எனவரும் திருஞானசம்பந்தரின் திருவாக்கினை இப்பாடல் முகந்து நிற்கின்றது.

8. பொழிப்புரை : இவ்வாறாகிய நல்லொழுக்கத்தில் தலைநின்றவராய குலச்சிறையார், முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய பாண்டி மன்னராம் நின்றசீர் நெடுமாறனாருக்கு அமைந்த சிறப்பு மிக்க அமைச்சர்களுள் மேம்பட்டவராய் வாழ்ந்தவராவர். இவர் பகைவர்களை அழித்து அரசருக்கு உறுதிபயக்கும் நிலையில் பணிபுரிந்து வருபவர்.

குறிப்புரை : ஞானசம்பந்தரின் திருக்கரம்படத் திருநீறு பூசப்பெறும் பாங்கும், வைகைக் கரையில், 'வாழ்க அந்தணர்' எனத் தொடங்கும் திருப்பாசுரத்தைச் செவிமடுக்கும் தவமும், பெண்ணிற் பெருந்தக்க மங்கையர்க்கரசியாரை வாழ்க்கைத் துணை நலமாகக் கொண்டிருக்கும் பெரும்பேறும், உழையிருந்து உறுதி கூறும் குலச்சிறையாரை அமைச்சராகக் கொண்டிருக்கும் பேறும், இவற்றின் பயனாக வீடு பேற்றை அடைந்துய்யும் பெருவாழ்வினைப் பெறும் புண்ணியமும் உடையராதல் பற்றி, 'ஈறில் சீர்த் தென்னவன்' என்றார். இம்மன்னன் நின்றசீர் நெடுமாறன் காலம் கி.பி. 640-680 வரை ஆகும். ஒன்னலார் - பகைவர்.

1702. ஆய செய்கைய ராயவர் ஆறணி
நாய னார்திருப் பாதம் நவின்றுளார்
பாய சீர்புனை பாண்டிமா தேவியார்
மேய தொண்டுக்கு மெய்த்தொண்டர் ஆயினார். 9

காழிப்பிள்ளையாருக்கு அடியராதல்

1703. புன்ன யத்தரு கந்தர்பொய் நீக்கவும்
தென்னன் நாடு திருநீறு போற்றவும்
மன்னு காழியர் வள்ளலார் பொன்னடி
சென்னி சேர்த்தி மகிழ்ந்த சிறப்பினார். 10

சமணர் திறம் நீக்கியமை

1704. வாதில் தோற்ற அமணரை வன்கழுத்
தீது நீங்கிட ஏற்றுவித் தார்திறம்
யாது போற்றினேன் மேலினி ஏத்துகேன்
வேத நீதி மிழலைக் குறும்பர்தாள். 11

9. பொழிப்புரை : இவ்வாறாய செயற்பாட்டினை உடையராகிய அப்பெருந்தகையார், கங்கையைத் திருச்சடையில் கொண்ட சிவபெருமானாரின் திருவடிகளையே போற்றிவரும் இயல்பினை உடையார். யாண்டும் நிலவிய சிறப்பினை உடைய மாங்கையர்க்கரசியாரின் பொருந்திய திருத்தொண்டினுக்கு உறுதுணையாக நிற்கும் உண்மைத் தொண்டரும் ஆவர்.

குறிப்புரை : பாய - பரந்த: நிலவிய.

10. பொழிப்புரை : இழிந்த குணம் உடைய சமணர்களின் பொய்ம்மைகளை நீக்கவும், பாண்டியநாடு திருநீற்றுநெறியினைப் போற்றி வளர்க்கவும், பொருந்திய காழிப்பதியின் வள்ளலாராகிய திருஞானசம்பந்தரின் அழகிய திருவடிமலர்களைத் தம் தலையில் சூடி மகிழவும் வாழ்ந்த சிறப்பினை உடையவர்.

குறிப்புரை : புன்னயம் - இழிந்த குணம். அருகந்தர் - சமணர்.

11. பொழிப்புரை : பாண்டியன் உற்ற வெப்பு நீக்கம் முதலாக நேர்ந்த மூவகை வாதங்களிலும் தோல்வியுற்ற சமணர்களை, வலிய

கழுமரத்தில், அவர்கள் இதுகாறும் செய்து வந்த தீமைகளினின்றும் நீங்க, அதன்கண் ஏற்றுவித்த குலச்சிறையாரின் ஆற்றலை, இதுகாறும் எவ்வகையில் போற்றி செய்து வணங்கினேன்? ஒருவகையிலும் போற்றி செய்தேனல்லேன். இனி நான்மறைகளிலும் கூறப்பெற்ற அறங்களைப் போற்றி மகிழும் பெருமிழலைக் குறும்பரின் திருவடிகளைப் போற்றத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : சமணர்கள் ஞானசம்பந்தரோடு ஏற்ற வாதங்கள் மூன்றாம். அவை பாண்டியனின் வெப்பு நீக்கலுற்றமை, நெருப்பி லிட்ட ஏடு பசுமையாக இருக்கச் செய்தமை, ஆற்றிலிட்ட ஏடு எதிர் வரச் செய்தமை ஆகிய மூன்றுமாம். இம்மூன்று வாதங்களிலும் தோற்ற தோடன்றி, அவர்களின் எண்ணமும் சொற்களும் செய்கைகளும் கொடியனவாகவும் இருத்தலின் அத்தகைய தீங்குகளினின்றும் அவர்கள் நீங்குதற்கு அவர்களே தாம் கூறியவாறு கழுவேற்றுவித்தமையின், 'தீது நீங்கிட ஏற்றுவித்தார்' என்றார். 'நினைந்துருகும் அடியாரை நையவைத்தார், நில்லாமே தீவினைகள் நீங்கவைத்தார்' (தி.6 ப.14 பா.1) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

குலச்சிறைநாயனார் புராணம்-

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

பெரியபுராண சாரவெண்பா

காழியிறை பாண்டிமா தேவி கழற்கமலம்
தாமுங் குலச்சிறையார் தங்குதென்னற் - சூழமைச்சர்
சாரணரைக் கூர்கழுவிற் றள்ளுமண மேற்குடியார்
வீரமது ரைக்கணுற்றார் வீடு.

-வல்லி. ப. தெய்வநாயக முதலியார்

23. பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்

தொகை :

‘பெருமிழலைக் குறும்பற்கும்..... அடியேன்’ (தி. 7 பா. 39 பா.4)

வகை :

சிறைநன் புனல்திரு நாவலூ ராளி செழுங்கயிலைக்
கிறைநன் கழல்நாளை யெய்து மிவனருள் போற்றவின்னே
பிறைநன் முடியன் அடிஅடை வேனென் றுடல்பிரிந்தான்
நறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்ப னெனும்நம்பியே.

-தி. 11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, 27

விரி

பெருமிழலையின் வளம்

1705. சூத நெருங்கு குலைத்தெங்கு

பலவு புகஞ் சூழ்புடைத்தாய்

வீதி தோறும் நீற்றினொளி

விரிய மேவி விளங்குபதி

நீதி வழுவா நெறியினராய்

நிலவுங் குடியால் நெடுநிலத்து

மீது விளங்கும் தொன்மையது

மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை.

1

தொகை, பொழிப்புரை : பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : தேன் நிறைந்த நல்ல மலர் மாலையை அணிந்த மிழலை நகரில் வாழ்ந்த குறும்பர் எனும் பெருமகனார். நீர் சூழ்ந்த நாவலூரார், கயிலைப் பெருமான் திருவடியை நாளை எய்துவார் என்றறிந்து, அவர் அருளைப் போற்றி, இன்றே பிறைசூடிய பெருமானின் திருவடிகளை அடைவேன் என்று தம் உயிரை யோக நெறியால் உச்சித்துளை வழிச் செலுத்தி இறைவன் அடியை அடைந்தவர்.

1. பொழிப்புரை : மாவும், நெருங்கிய குலைகளையுடைய தென்னைமரங்களும், பலாவும், பாக்கு மரங்களும், சூழ்ந்த சுற்றுச்

பெருமிழலைக் குறும்பரின் தொண்டு

1706. அன்ன தொன்மைத் திருப்பதிக்கண்
 அதிபர் மிழலைக் குறும்பனார்
 சென்னி மதியம் வைத்தவர்தம்
 அடியார்க் கான செய்பணிகள்
 இன்ன வண்ணம் என்றவர்தாம்
 உரையா முன்னம் எதிரேற்று
 முன்னம் உவந்து செய்வாராய்
 முதிரும் அறிவின் பயன்கொள்வார். 2

சூழலை உடையதாயும். வீதிகள் தோறும் திருநீற்றின் ஒளி மிகப்பொருந்தி விளங்குவதாயும், அறநெறியினின்றும் வழுவாது விளங்கும் குடி மக்கள் தன்பால் நிரம்ப இருப்பதாயும் உள்ள ஊர், மிகப் பழையதான மிழலை நாட்டின்கண் உள்ள பெருமிழலை என்னும் ஊராகும்.

குறிப்புரை : பெருமிழலை - புதுக்கோட்டைக்குத் தென்மேற்கே, ஏறத்தாழப் பதினைந்து கிமீ. தொலைவில், பேரையூருக்கு அருகில் தென் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது. சோழ நாட்டில் திருவீழி மிழலை என்ற பதி ஒன்று உள்ளது. அதனின்றும் வேறு பிரித்தறிய, 'மிழலை நாட்டுப் பெருமிழலை' என்றார். சூதம் - மாமரம். குறும்பர் - மரபுப் பெயர். இயற்பெயர் தெரிந்திலது.

2. பொழிப்புரை : அத்தகைய பழமையாகிய திருநகரத்திற்குக் குறுநில மன்னராக விளங்குபவர் மிழலைக் குறும்பனார் ஆவர். அவர், தலையில் பிறையைச் சூடிய இறைவனின் அடியவர்களுக்கு வேண்டிய பணிவிடைகளையெல்லாம் இவையிவை இக்காலத்திற்கு வேண்டுமென அவர்தாம் கூறும் முன்னமேயே குறிப்பறிந்து, விருப்புடன் ஏற்றுச் செய்து வருவாராய்த், தம்மிடத்துள்ள முதிர்ந்த அறிவின் பயனை அடைவார்.

குறிப்புரை : 'அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ பிறிதின்றோய் தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை' (குறள், 315) 'அறிவுடையார் ஆவ தறிவார்' (குறள், 427) என்றெல்லாம் வள்ளுவர் கூறுதற்கிணங்கச் செய்வார் என்பார். 'அறிவின் பயன் கொள்வார்' என்றார். இவ்வரிய பணி களையும் அவ்வவ்வடியவர் தம் குறிப்பறிந்து செய்து வருபவர் என்பார் 'அவர் தாம் உரையா முன்னம் எதிரேற்றுச் செய்வார்' என்றார்.

1707. தொண்டர் பலரும் வந்தீண்டி

உண்ணத் தொலையா அமுதூட்டிக்
கொண்டு செல்ல இருநிதியம்
முகந்து கொடுத்துக் குறைந்தடைவார்
வண்டு மருவுங் குழலுமையாள்
கேள்வன் செய்ய தாளென்னும்
புண்ட ரீகம் அகமலரில்
வைத்துப் போற்றும் பொற்பினார். 3

நம்பியாருரை நாளும் வணங்கி வரும் நியமம்

1708. இத்தன் மையராய் நிகழுநாள்

எல்லை இல்லாத் திருத்தொண்டின்
மெய்த்தன் மையினை உலகறிய
விதியால் வணங்கி மெய்யடியார்
சித்தம் நிலவுந் திருத்தொண்டத்
தொகைபா டியநம் பியைப்பணிந்து
நித்தன் அருள்பெற் றவர்பாதம்
நினைக்கும் நியமத் தலைநின்றார். 4

3. பொழிப்புரை : அடியவர் பலரும் வந்து கூடி உண்ண உண்ணத் தொலையாதவாறு அமுது உண்டியும், அவர்கள் தத்தமக்கெனக் கொண்டு செல்லுதற்கு வேண்டிய பெருஞ்செல்வங்களை முகந்து கொடுத்தும், தம்மைச் சிறியராக வைத்து நடந்து கொள்ளுமவர், வண்டுகள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமையம்மையாரின் கணவராகிய சிவபெருமானின் சிவந்த திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்களை, மனமாகிய மலரில் வைத்துப் போற்றும் பெற்றியார்.

குறிப்புரை : குறைந்து அடைவார் - தாழ்வெனும் தன்மையொடு அடியவரிடத்துப் பணிந்து நடப்பார்.

4. பொழிப்புரை : இவ்வாறாய் தன்மையுடையவராய் வாழ்கின்ற நாள்களில், எல்லையற்ற திருத்தொண்டின் உண்மை நிலையினை உலகர் அறியும் பொருட்டு, அடியவர்தம் திருவுள்ளத்தில் நீங்காது நிலைபெற்று விளங்கும் 'திருத்தொண்டத் தொகை' என்னும்

1709. மையார் தடங்கண் பரவையார்

மணவா ளன்தன் மலர்க்கழல்கள்
 கையால் தொழுது வாய்வாழ்த்தி
 மனத்தால் நினைக்குங் கடப்பாட்டில்
 செய்யாள் கோனும் நான்முகனும்
 அறியாச் செம்பொன் தாளிணைக்கீழ்
 உய்வான் சேர உற்றநெறி
 இதுவே என்றன் பினில்உய்த்தார். 5

எண்வகைச் சித்திகளை அடைதல்

1710. நாளும் நம்பி ஆளுநர்

நாமம் நவின்ற நலத்தாலே
 ஆளும் படியால் அணிமாத்
 சித்தி யான அணைந்ததற்பின்
 மூளும் காத லுடன்பெருக
 முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்தும்
 கேளும் பொருளும் உணர்வுமாம்
 பரிசு வாய்ப்பக் கெழுமினார். 6

திருப்பதிகத்தினை அருளிய நம்பியாளுரைப் பணிந்தும் பெருமானின் திருவருளைப் பெற்று நிற்கும் அப்பெருமகனாரின் திருவடிகளை நாளும் நினைந்தும் வரும் கடப்பாடுடையராயினார்.

குறிப்புரை : நித்தன் - என்றும் அழியாத சிவபெருமான்.

5.பொழிப்புரை : கரிய மைபொருந்திய, பெரிய கண்களை உடைய பரவையாரின் கணவராகிய நம்பியாளுரின் மலரணைய திருவடிகளைக் கைகளால் தொழுதும், வாயினால் வாழ்த்தியும், மனத்தினால் நினைந்தும் வரும் கடப்பாட்டில் நின்று, திருமகளின் கணவராய் திருமாலும், அவர்தம் மகனாரான நான்முகனும் அறிய இயலாத சிவந்த பொன் போன்ற திருவடிகளை அடைதற்கு, உரிய நெறி இதுவேயாகும் என்று உட்கொண்டு, அன்பினால் அவரைப் போற்றி வருவாராயினார்.

குறிப்புரை : செய்யாள் - திருமகள்.

6. பொழிப்புரை : நாள்தோறும் நம்பியாளுரின் திருப்பெயரைப்

1711. இன்ன வாறே இவர்ஒழுக

ஏறு கொடிமேல் உயர்த்தவர்தாம்

பொன்னின் கழல்கள் மண்ணின்மேல்

பொருந்த வந்து வழக்குரைத்து

மன்னும் ஓலை அவைமுன்பு

காட்டி ஆண்ட வன்றொண்டர்

சென்னி மதிதோய் மாடமலி

கொடுங்கோள் ஊரைச் சேர்வுற்றார். 7

போற்றி வந்த நன்மையின் காரணமாக, தாம் எவற்றையும் ஏவல் கொள்ளும் தன்மையால், அணிமா முதலிய எண்வகைச் சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவராய், அதன்பின் மேன்மேலும் மூண்டு எழும் அன்பு மேலீட்டால், முழுமுதற் பெருமானாகிய சிவபெருமானின் திருப் பெயராகிய திருவைந்தெழுத்தையே தமக்குரிய சுற்றமும் பொருளும் உணர்வும் ஆகும் எனக்கொண்டு வாழ்ந்து வரும் பெற்றியருமாயினார்.

குறிப்புரை : நம்பியாசுரரின் திருப்பெயரைப் போற்றி வந்த நலத்தால் எண்வகைச் சித்திகளும் கைவரப் பெற்றதோடு, இறைவனின் திருவைந்தெழுத்தே சுற்றமும் பொருளும் உணர்வுமாம் எனும் மனநலத்தையும் பெற்றார். நம்பியாசுரர் எனும் திருப்பெயரில் ஒற்றெழுத்தை நீக்க ஐந்தெழுத்தாகின்றது. இவ்வாற்றான் அத்திருப் பெயர் இவ்வடியவர்க்கு இத்துணைப்பேற்றையும் நல்கியது.

எண்வகைச் சித்திகள்: 1. அணிமா - மிகப் பெரியதாய ஒன்றை அணுநுணுக்குதல். 2. மகிமா - மிகச் சிறியதாகிய ஒன்றை மிகப் பெரிதாகக் குதல். 3. லகிமா - எடுப்பதற்குக் கனமாக இருப்பதொன்றை எளிதாகக் குதல் (இலகுவாக்குதல்). 4. கரிமா - எடுப்பதற்கு மிக எளிதாக இருப்பதொன்றை மிகப்பளுவாக்குதல். 5. பிராப்தி - வேண்டுவன அடைதல். 6. பிராகாமியம் - விரும்பியவாறு நுகர்தல். 7. ஈசத்துவம் - யாவரையும் ஆட்சி கொள்ளுதல். 8. வசித்துவம் - எவற்றையும் தன்வயமாக்குதல். சுற்றம் - உடற்சார்பு. பொருள் - உலகச் சார்பு. உணர்வு - உயிர்ச் சார்பு. இம்முச் சார்புகளுக்கும் துணையாயது திருவைந்தெழுத்தேயாம் எனக் கொண்டு ஒழுகினார் என்பார். 'அஞ்செழுத்தும், கேளும், பொருளும், உணர்வும் ஆம் பரிசு வாய்ப்பக் கெழுமினார்' என்றார்.

7. பொழிப்புரை : இவ்வாறான நெறியில் இவ்வடியவர் ஒழுகிவர, ஆனேற்றுக் கொடியை உயர்த்தி நிற்கும் சிவபெருமான், தம்

ஆரூரரீன்பெருவாழ்வு அறிதல்

1712. அஞ்சைக் களத்து நஞ்சுண்ட

அமுதைப் பரவி அணைவறுவார்

செஞ்சொல் தமிழ்மா லைகள்மொழியத்

தேவர் பெருமான் அருளாலே

மஞ்சில் திகழும் வடகயிலைப்

பொருப்பில் எய்த வரும்வாழ்வு

நெஞ்சில் தெளிய இங்குணந்தார்

நீடு மிழலைக் குறும்பனார்.

8

பொன் போன்ற இனிய திருவடிகள் இம்மண்ணில் பொருந்த வந்து வழக்குரைத்து, நிலைபெற்ற மூல ஓலையை அவையத்தார் முன் காட்டித், தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்ற வன்றொண்டர், பிறை தோயுமாறு உயர்ந்த மாடங்கள் நிறைந்த கொடுங்கோளுரை அடைந்தார்.

8. பொழிப்புரை : கொடுங்கோளுரைச் சேர்ந்த வன்றொண்டர், அங்குள்ள திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நஞ்சுண்டபெருமானை வழிபட்டு வருபவர், செஞ்சொல் தமிழ் மாலையாகிய தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளித், தேவர்க்கும் தேவனாய் பெருமானின் திருவருளினால் மேகங்கள் சூழும் வடகயிலைமலையைச் சேர இருக்கும் வாழ்வினை, பெருமிழலைக் குறும்பனார் தாம் இருந்த இடத்தில் இருந்தவாறே தம் யோக நெறியால் உணர்ந்தார்.

குறிப்புரை : திருவஞ்சைக்களம் சென்ற ஆரூரர், திருக்கோயிலை வலம் வருங்கால் பாடிய பதிகம், 'தலைக்குத் தலைமாலை' (தி.7 ப.4) எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகமாகும். அப்பதிகத்தில், 'வெறுத்தேன் மனை வாழ்க்கை' (தி.7 ப.100) என விண்ணப்பித்துக் கொண்டமையைத் திருவுளம் பற்றி இறைவன் வெள்ளையானையை அனுப்ப, அதன்மீது இவர்ந்து கயிலைக்குச் சென்றார். இவ்வரலாற்றை வெள்ளானைச் சருக்கத்தில் (தி.12 சரு.13 பா.39, 40) விரிவாகக் காணலாம்.

இதுபொழுது பாடிய பதிகம் ஒன்றாயினும் அது கொண்டிருக்கும் பாடல்கள் பத்தாதல் நோக்கி, 'செஞ்சொல் தமிழ் மாலையாக' என்றார். ஒவ்வொரு பாடலும் ஒவ்வொரு மாலையாக அமையும் சிறப்புடையதாம்.

கயிலையை அடைதல்

1713 மண்ணில் திகழும் திருநாவல்

ஊரில் வந்த வன்றொண்டர்

நண்ணற் கரிய திருக்கயிலை

நாளை எய்த நான்பிரிந்து

கண்ணிற் கரிய மணிகழிய

வாழ்வார் போல வாழேன்என்

றெண்ணிச் சிவன்தாள் இன்றேசென்

றடைவன் யோகத் தாலென்பார்.

9

9. பொழிப்புரை : இம்மண்ணில் போற்றுதற்குரிய திருநாவலூரில் தோன்றிய வன்றொண்டர், 'உயிர்கள் தம்மளவில் சென்று, அடைதற்கரிய திருக்கயிலையினை நாளைப் பொழுதில் சென்றடையுமாறு இருக்க, நான் அப்பெருமானைப் பிரிந்து கண்ணகத்திருக்கும் கருமணி கழிந்த பின்னும் இவ்வுலகில் வாழ்வார்கள் போல வாழேன்' என எண்ணி, கயிலையகத்திருக்கும் சிவபெருமானின் திருவடிகளை இன்றே, யோக வலியால் சென்றடைவேன் எனத் துணிந்தாராய்.

குறிப்புரை : 'நாதனுக்கு ஊர் நமக்கு ஊர், நரசிங்க முனையரையர் ஆதரித்து ஈசனுக்கு ஆட்சையும் ஊர் அணிநாவலூர்' (தி.7 ப.17 பா.11) என ஆரூரர் பாராட்டி மகிழ்தற்கும், அவர் தோன்றுவதற்கும் வாய்ந்த சிறப்பினையுடையது திருநாவலூர்.

ஆதலின், 'மண்ணில் திகழும் திருநாவலூர்' என்றார். உயிர்கள் தம் நினைவாலும் செயலாலும் அடைதற்கரிய திருக்கயிலை எனவே, அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்க நேர்தல் போல, அக்கயிலை சென்று வணங்குதற்கும் அவன் அருள் முன்னின்றருள வேண்டும் என்பது பெற்றாம்.

கண்ணகத்திருக்கும் மணி கழியின் எதனையும் காண்டற்கிய லாது, எனவே அக்கண்ணின் மணியே கண்பார்வைக்குப் பெரிதும் இன்றியமையாததாகும். நம்பியாரூரரைப் பிரிதற்கு ஆற்றாத பெருமிழலைக் குறும்பரை, இவ்வுவமை கொண்டு உரைத்திருப்பது அவருக்கு நம்பியாரூரர் மீதிருந்த ஆழ்ந்த பத்திமையை வெளிப்படுத்திகின்றது.

1290

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

1714. நாலு கரணங் களும்ஒன்றாய்

நல்ல அறிவு மேற்கொண்டு

காலும் பிரம நாடிவழிக்

கருத்துச் செலுத்தக் கபாலநடு

ஏல வேமுன் பயின்றநெறி

எடுத்த மறைமூ லந்திறப்ப

மூல முதல்வர் திருப்பாதம்

அடைவார் கயிலை முன்னடைந்தார். 10

பெற்ற பேறு

1715. பயிலச் செறிந்த யோகத்தால்

பரவை கேள்வன் பாதமுறக்

கயிலைப் பொருப்பர் அடியடைந்த

மிழலைக் குறும்பர் கழல்வணங்கி

மயிலைப் புறங்கொள் மென்சாயல்

மகளிர் கிளவி யாழினொடுங்

குயிலைப் பொருவுங் காரைக்கால்

அம்மை பெருமை கூறுவாம். 11

10. பொழிப்புரை : மனம் முதலிய அகக்கருவிகள் நான்கும் சிந்தையே ஆக, அகப்புறக் கருவிகளுக்கு ஆட்படாத தூய அறிவை மேற்கொண்டு, உணர்ச்சியானது சுழுமுனைவழியே உயிர்க் காற்றைச் செலுத்த, உச்சித் துளையின் வழி அக்காற்றுப் பொருந்துமாறு முன் பயின்ற நெறியினால் எடுத்த பிரணவ மந்திரமானது அவ்வாயிலைத் திறக்க, அவ்வழி மூலம் அடைவாராகி, நம்பியாரூரர் திருக்கயிலையை அடையும் முன்பே இவர் அடைந்தார்.

குறிப்புரை : நாலுகரணங்கள் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய அகக் கருவிகள். பிரம நாடி - சுழு முனை நாடி. கபால நடு - உச்சித் துளையின் நடுவிருக்கும் அடைக்கப் பட்ட துளை. எடுத்த மறை - எடுத்துச் சொல்லப்படும் திருவைந்தெழுத்து. இவ்விரண்டு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

11. பொழிப்புரை : உயிர்க் காற்றை வாங்கவும், நிறுத்தவும், விடவும் பயின்ற யோக முயற்சியால், பரவையாரின் கணவராய

ஆரூரரின் திருவடிகளைப் பிரியாது பொருந்துதற்குத் திருக்கயிலையின்கண் வீற்றிருந்தருளும் சிவபெருமானின் திருவடிப் பேற்றை அடைந்த பெருமிழலைக்குறும்பரின் திருவடிகளை வணங்கிச், சாயலால் மயிலைப் புறங்கண்ட மெல்லிய மகளாராகிய, யாழையும் குயிலையும் ஒத்த சொற்களைப் பேசும் காரைக்கால் அம்மையாரது வரலாற்றை இனிக் கூறுவாம்.

குறிப்புரை : பயிலச் செறிந்த - பல்காலும் பயின்ற பயிற்சியால் பெற்ற. இவ்வடியவரின் திருவுருவம் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் உள்ள திருமயத்திற்கு மேற்கே அமைந்துள்ள தேவி மலையின் குடவறையில் உள்ளது. பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் முத்திப்பேறு எய்திய நாள் சுந்தரர் கயிலைசென்ற நாளுக்கு முன் வரும் ஆடிச் சித்திரையாகும். இவர் காலம் சுந்தரர் காலமாகிய கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

**பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.**

பெரியபுராணச் சிறப்பு

கருங்கடலைக் கைநீத்துக் கொள்ளளிது முந்நீர்க்
கடற்கரையின் நொய்மணலை எண்ணிஅள விடலாம்
பெருங்கடல்மேல் வருந்திரையை ஒன்றிரண்டென் றெண்ணிப்
பிரித்தெழுதிக் கடைஇலக்கம் பிரித்துவிட லாகும்
தருங்கடலின் மீனைஅள விடலாகும் வானத்
தாரகையை அளவிடலாம் சங்கரன்தாள் தமது
சிரங்கொள்திருத் தொண்டர்புரா ணத்தைஅள விடநஞ்
சேக்கிழர்க் கெளிதலது தேவர்க்கும் அரிதே.

- உமாபதிசிவம், சேக்கிழார் புராணம்

24. காரைக்காலம்மையார் புராணம்

தொகை

‘..... பேயார்க்கும் அடியேன்’

(தி.7.ப.39 பா.4)

வகை

நம்பன் திருமலை நான்மிதி யேன்என்று தாளிரண்டும்
உம்பர் மிசைத்தலை யால்நடந் தேற உமைநகலும்
செம்பொன் உருவன்என் னம்மையெனப் பெற்றவன் செழுந்தேன்
கொம்பிஉகு காரைக்காலினின் மேய குலதனமே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.28

விளி

காரைக்காலின் வளம்

1716. மானமிகு தருமத்தின்

வழிநின்று வாய்மையினில்

ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர்

குடிதுவன்றி ஓங்குபதி

கூனல்வளை திரைசுமந்து

கொண்டேறி மண்டுகழிக்

கானல்மிசை உலவுவளம்

பெருகுதிருக் காரைக்கால்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : பேய்வடிவை வேண்டிப் பெற்ற
காரைக்கால் அம்மையாருக்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : செழுமையான தேன் பூங்கொம்பில்
இருந்து சொட்டும் காரைக்காலின் செல்வமான அம்மையார்,
சிவபெருமானுக்குரிய கயிலை மலையைக் காலால் மிதியேன் எனத் தம்
இருகால்களும் மேலே இருக்குமாறு தலையால் நடந்து செல்ல,
உமாதேவியார் புன்முறுவலுடன், இவர் யார் என்ன, பொன்போன்ற
மேனியையுடைய பெருமானாரால், இவள் என் அம்மை எனப்
புகழ்ப்பெற்ற பெருமைக்குரியவர் ஆவார்.

1. பொழிப்புரை : மானமிகும் அறநெறியின் வழிநின்று,
வாய்மையினின்றும் குறைவு படாத சிறப்பினை உடைய பெரு

1717. வங்கமலி கடற்காரைக்

காலின்கண் வாழ்வணிகர்

தங்கள்குலத் தலைவனார்

தனதத்த னார்தவத்தால்

அங்கவர்பால் திருமடந்தை

அவதரித்தாள் எனவந்து

பொங்கியபே ரழகுமிகப்

புனிதவதி யார்பிறந்தார்.

2

வணிகர்களின் குடிகள் நெருங்கி விளங்கும் புதி, வளைவுகளையுடைய சங்குகளைக் கடலைகள் சுமந்து எடுத்துக் கொண்டு வர, அவை மேல் ஏறி அடுத்திருக்கும் கழிக் கானல்களில் உலவுகின்ற வளமிக்க அழகு பொருந்திய காரைக்கால் ஆகும்.

குறிப்புரை : மானம் - பெருமை; அஃதாவது எஞ்ஞான்றும் தன் நிலையில் தாழாமையும், தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமாம்.

தருமம் - 'கொள்வதூஉம் மிகை கொளாது கொடுப்பதூஉம் குறை கொடாது பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசி' (பட்டினப். வரி 210, 211) என்றும், 'வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் பிறவும் தம்போற் செயின்' (குறள், 120) என்றும் கூறப்படுகின்ற அறம்.

துவன்றி - நெருங்கி. ஊனம் - குறைவு. கூனல் வளை - வளைவுகளையுடைய சங்குகள்.

2. பொழிப்புரை : மரக்கலங்கள் நிறைந்த கடற்கரையிலுள்ள காரைக்காலில் வாழும் வணிகர் குலத்தலைவராகிய தனதத்தனாரின் தவத்தால், அவரிடத்தில் திருமகள் தோன்றினாள் எனக் கருதுமாறு, மேன்மேலும் மிகுகின்ற பேரழகு பொருந்திய புனிதவதியார் பிறந்தருளினார்.

குறிப்புரை : பொங்கிய பேரழகு - வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் வளர்ந்து மாறியது அன்றி, மேலும் வளர்ந்து செல்லும் அழகு.

1718. வணிகர்பெருங் குலம்விளங்க
 வந்துபிறந் தருளியபின்
 அணிகிளர்மெல் லடிதளர்வுற்று
 அசையுநடைப் பருவத்தே
 பணியணிவார் கழற்கடிமை
 பழகிவரும் பாங்குபெறத்
 தணிவில்பெரு மனக்காதல்
 ததும்பவரும் மொழிபயின்றார். 3

1719. பல்பெருநற் கிளைஉவப்பப்
 பயில்பருவச் சிறப்பெல்லாம்
 செல்வமிகு தந்தையார்
 திருப்பெருகுஞ் செயல்புரிய
 மல்குபெரும் பாராட்டின்
 வளர்கின்றார் விடையவர்பால்
 அல்கியஅன் புடன்அழகின்
 கொழுந்தெழுவ தெனவளர்வார். 4

3. பொழிப்புரை : வணிகப் பெருமக்களின் குலம் மேலும் விளக்கம் அடையுமாறு இவ்வுலகில் வந்து பிறந்தருளிய பின்பு, அழகு பெருகும் மென்மையான திருவடிகள் தளர்நடை கற்கும் பருவத்தில், பாம்புகளை அணிந்த சிவபெருமான் திருவடிகளில் அடிமை செய்துவரும் தன்மை பெறுதற்கு அடங்காத பேரன்பு மேலோங்க வரும் மொழிகளை, அவர் பயின்று வருவாராயினார்.

குறிப்புரை : பணி - பாம்பு. பேசப்பழகும் பொழுதே இறைவனைப் பற்றிய பேச்சுக்களைப் பேசிப் பழகிவந்தார் என்பார். 'மனக் காதல் ததும்பவரும் மொழி பயின்றார்' என்றார். 'பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல் சிறந்து நின்சேவடியே சேர்ந்தேன்'(தி.11 அற்புதத்., 1) என வரும் அம்மையாரின் திருவாக்கை முகந்து நிற்கும் பகுதி இது.

4. பொழிப்புரை : நிரம்பிய நல்ல சுற்றத்தார் அனைவரும் மகிழுமாறு, தொடர்ந்து முறையாகப் பருவங்கள் தோறும் செய்ததும்

1720. வண்டல்பயில் வனஎல்லாம்

வளர்மதியம் புனைந்தசடை
 அண்டப்பிரான் திருவார்த்தை
 அணையவரு வனபயின்று
 தொண்டர்வரின் தொழுதுதா
 தியர்போற்றத் துணைமுலைகள்
 கொண்டுநுசுப் பொதுங்குபதங்
 கொள்கையினிற் குறுகினார்.

5

சிறப்புகள் எல்லாவற்றையும், செல்வம் மிக்க தந்தையாராகிய தனத்தனார் மங்கலம் பொருந்தச் செய்துவர, நிறைந்த பெரும் பாராட்டுகளுடனே வளர்கின்றவராகிய புனிதவதியார், ஆனேற்றை உணர்தியாக உடைய, இறைவரிடத்தில் மிகுந்த அன்புடனே கூடிய அழகின் கொழுந்து வளர்ந்தாற் போல வளர்ந்து வருவாராயினார்.

குறிப்புரை : பருவச் சிறப்பெல்லாம் - தாலாட்டு முதல் நீராடல் வரை பெண்களின் பருவத்திற்கேற்பச் செய்தத்கும் செய்கைகள். உயிர் உணர்வாக அமைவது அன்பாம். உடலளவாக அமைவது அழகாம். அம்மையாரின் வரலாற்றில் இளமையிலேயே இறைவனிடத்துக் கொண்ட அன்பு, இறவாத இன்ப அன்பாக வளர்ந்து செல்கின்றது. உடலழகோ ஒருகால எல்லையில், 'இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப் பொதி' எனக் கழிக்கப்பட்டு உதறித் தள்ளப்படுகிறது. இவ்வுயர்வு கருதியே 'அன்புடன் அழகு' என ஒரு உருபை அன்புடன் சேர்த்துக் கூறினார். 'ஒரு வினை ஒருச் சொல் உயர்பின் வழித்தே' (தொல். வேற். மயங். 8) என்னும் தொல்காப்பியமும். அல்கிய அன்பு - நிலைபெற்ற அன்பு. 'அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால், அற்குப ஆங்கே செயல்' (குறள், 333) என வருமிடத்தும் இப் பொருள்படுதல் காண்க.

5. பொழிப்புரை : சிறுமியருடன் விளையாடும் விளையாட்டுக் களிலெல்லாம், வளரும் பிறைமதியைச் சூடிய சடையினை உடைய தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமானின் திருவார்த்தை களையே வாயில் வருவனவாகப் பயின்றும், அடியவர்கள் வந்தால், அவர்களைத் தொழுதும், இவ்வாறாகத் தோழியர்கள் போற்ற, இணையான மார்பகங்களைக் கொண்டு இருத்தலின் இடையானது வருந்தும் பருவத்தினை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : வண்டல் - விளையாட்டு. திருவார்த்தை -

1721. நல்லவென உறுப்புநா

லவர்உரைக்கும் நலம்நிரம்பி

மல்குபெரு வனப்புமீக்

கூரவரு மாட்சியினால்

இல்லிகவாப் பருவத்தில்

இவர்கள்மர பினுக்கேற்குந்

தொல்குலத்து வணிகர்மகள்

பேசுதற்குத் தொடங்குவார்.

6

இறைவனைப் பற்றியும், அடியவர்களைப் பற்றியும் வரும் புகழுரைகளும் போற்றியுரைகளும் ஆம். 'பேசத் திருவார்த்தையில் பெருநீளம் பெரும் கண்களே' (தி.8 திருக்கோவையார், 109) எனவரும் கோவையாரும் காண்க. ஒதுங்குபதம் - மார்பகங்களைத் தாங்கலாற்றாமையால் வரும் தளர்வுடைய பருவம்.

6. பொழிப்புரை : உடல் உறுப்புக்களின் இலக்கணங்களை நன்குணர்ந்த நூலவர், நல்லன என எடுத்துக் கூறுமாறு அமைந்த உறுப்பு நலங்கள் பலவும் நிரம்பப் பெற்றுப், பொருந்திய பேரழகு மேன்மேல் மிகப் பெருக, வளர்கின்ற மாட்சிமையால், வீட்டிலிருந்தும் வெளியே செல்லத் தகாத பருவம் வர, இவர்களின் மரபுக்குப் பொருந்தும் பழங்குடியில் வந்த வணிகப் பெருமக்கள் திருமணம் செய்தற்குத் தொடங்குவாராகி,

குறிப்புரை : உறுப்பு நூலவர் - உடல் உறுப்புக்களின் இலக்கணங்களை அறிந்த நூல் வல்லுநர்கள். வடநூலார் உடலுறுப்புக்களின் நலம் கூறும் நூலை, 'சாமுத்திரிகா லட்சணம்' என்பர். இல்லிகவாப் பருவம்- இல்லத்தை விட்டு நீங்கத் தகாத பருவம், பெண்மை நலம் நிரம்பப் பெற்ற பருவம். இப்பருவம் வழக்கில் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுவர, ஆசிரியர் சேக்கிழார், பண்பை நிலைக்களனாகக் கொண்ட பருவமாகக் குறித்திருப்பது எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

'முலை முகம் செய்தன, முள் எயிறு இலங்கின காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை பேதை அல்லை மேதையங் குறுமகள்' (அகநா. களிற்-7) எனச் சங்க காலம் முதலே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது இப்பண்பாம்.

பரமத்தனுக்கு மணம் நேர்தல்

1722. நீடியசீர்க் கடல்நாகை

நிதிபதியென் றுலகின்கண்

பாடுபெறு புகழ்வணிகன்

பயந்தகுல மைந்தனுக்குத்

தேடவருந் திருமரபில்

சேயிழையை மகட்பேச

மாடமலி காரைக்கால்

வள நகரின் வரவிட்பார்.

7

1723. வந்தமூ தறிவோர்கள்

மணங்குறித்தம் மனைபுகுந்து

தந்தையாந் தனதத்தன்

தனைநேர்ந்து நீபயந்த

பைந்தொடியை நிதிபதிமைந்

தன்பரம தத்தனுக்கு

முந்தைமர பினுக்கேற்கும்

முறைமைமணம் புரிகென்றார்.

8

7. பொழிப்புரை : சிறப்புமிக்க கடற்கரைப் பட்டினமாகிய நாகப் பட்டினத்தில், நிதிபதி எனும் பெயருடன் உலகில் பெருமை பெறும் புகழுடைய வணிகன், தான் பெற்ற குலமகனுக்கு ஒத்த மரபில் தேட வருகின்ற குலமரபில் பிறந்த இவ்வம்மையாரை, மணம் நேரும் பொருட்டு மாடங்கள் நிறைந்த காரைக்கால் எனும் வளநகரில் அறிவுடைப் பெருமக்களை வரவிடுத்தனன்.

குறிப்புரை : பாடு - பெருமை. பயந்த - பெற்ற. பின்வரும் வரலாற்றினை நோக்க, அஞ்சிய எனப் பொருள் கோடற்கும் அமைந்தமை எண்ணத்தக்கது. 'தணிவரும் பயமேற் கொள்ள உள்ளமும் தடுமாறெய்தி' (பா.1746) எனப் பின்வரும் திருவாக்கும் காண்க. இவ்விரண்டு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

8. பொழிப்புரை : அவ்வாறு வந்த மூதறிஞர்கள், மணம் பேச நிற்கும் அழகிய மனையில் புகுந்து, பெண்ணின் தந்தையாராகிய தனதத்தரை அடைந்து, 'நீ பெற்ற பசிய வளையலை அணிந்த

1724. மற்றவனும் முறைமையினால்

மணம்இசைந்து செலவிடச் சென்

றுற்றவர்கள் உரைகேட்ட

நிதிபதியும் உயர்சிறப்புப்

பெற்றனன் போல் உவந்துதனிப்

பெருமகற்குத் திருமலியுஞ்

சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து

வதுவைவினைத் தொழில்புண்டான். 9

பெண்ணை, நிதிபதியின் மகனான பரமதத்தனுக்கு, நம் முன்னோரின் மரபினுக்குப் பொருந்தும் முறையால் மணம் செய்து தருக என்று கூறினார்கள்.

குறிப்புரை : முந்தை மரபு - மணம் செய்தற்கு முன்னும் பின்னு மாகவும், மணவினை செய்யும் முகமாகவும் செயத்தக்க மரபு.

புரிக என்றார் என்றது புரிகென்றார் என நின்றது.

9. பொழிப்புரை : அவ்வரையைக் கேட்ட தனத்தனும், மணம் நேருதற்குரிய முறைமையை எண்ணி, மணம் இசைந்து, அவர்களை அனுப்ப, சென்ற அப்பெருமக்களின் உரைகேட்ட நிதிபதியும், உயர்வும் சிறப்புமுடைய அம்மணமே நிகழ்ந்துவிட்டது போல் மகிழ்ந்து, தன் ஒப்பற்ற மைந்தனுக்குச் செப்பம் நிறைந்த சுற்றத் தாருடன் கூடி, மகிழ்ந்து மணத்திற்குரிய செயல்களை எல்லாம் செய்யத் தொடங்கினான்.

குறிப்புரை : முறைமையினால் மணமிசைந்து - பெண்கொடுத்தற்கு முன் எண்ணத்தகும் முறைமைகளை எல்லாம் எண்ணி இசைந்து. பிறப்பு, குடிமை முதலாகத் தொல்காப்பியர் கூறும் (தொல்.மெய்ப் - 25) பத்துவகைத் தகுதிகளையும் ஒப்ப எண்ணி என்பது கருத்து.

உயர்சிறப்பு - மணம் நிகழ்ந்த சிறப்பு. மணத்துக்கு இசைந்தனர் எனக் கேட்ட அளவிலேயே மணமே நிகழ்ந்தது போல் எண்ணினன் என்பது கருத்து.

காரைக்கால் அடைதல்

1725. மணமிசைந்த நாளோலை

செலவிட்டு மங்கலநாள்

அணையவது வைத்தொழில்கள்

ஆனவெலாம் அமைவித்தே

இணரலங்கல் மைந்தனையும்

மணவணியின் எழில்விளக்கிப்

பணைமுரசம் எழுந்தார்ப்பக்

காரைக்கால் பதிபுகுந்தார்.

10

கலியாணஞ் செய்தல்

1726. அளிமிடைதார்த் தனதத்தன்

அணிமாடத் துள்புகுந்து

தெளிதருநூல் விதிவழியே

செயல்முறைமை செய்தமைத்துத்

தளிர்டிமென் நகைமயிலைத்

தாதவிழ்தார்க் காளைக்குக்

களிமகிழ்சுற் றம்போற்றக்

கலியாணஞ் செய்தார்கள்.

11

10. பொழிப்புரை : பெண்வீட்டார் மணம் இசைந்ததனால் மணமகனின் பெற்றோரும், திருமணநாள் குறித்த ஓலையை அவர்களுக்கு அனுப்பியபின், திருமணநாளும் கூட, திருமணச் செயலுக்குரிய எல்லாவற்றையும் பொருந்த அமைத்து வைத்து, கொத்தாகப் பொருந்திய மலர் மாலையை உடைய மணமகனையும் மணக் கோலத்திற்குரிய அணிகளால் அழகுபெறச் செய்து, தொகுதியாக மண இயங்கள் முழங்கக் காரைக்கால் நகரில் புகுந்தனர்.

குறிப்புரை : பணை முரசம் - மணத்திற்குரிய பல்வேறு வகையான இசைக் கருவிகள்.

11. பொழிப்புரை : இவ்வாறு காரைக்காலை அடைந்த மணமகனும் தாய் தந்தை முதலான சுற்றத்தார்களும், வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையை அணிந்த தனதத்தனாரின் அழகு பொருந்திய மாடத்தின் உள்ளே புகுந்து, மணவினை ஆற்றுகிறதற்குரிய முறைமையினைக்

1727. மங்கலமா மணவினைகள்

முடித்தியல்பின் வைகுநாள்

தங்களுக்குடிக் கொருபுதல்வி

ஆதலினால் தனதத்தன்

பொங்கொலிநீர் நாகையினிற்

போகாமே கணவனுடன்

அங்கண்அமர்ந் தினிதிருக்க

அணிமாடம் மருங்கமைத்தான்.

12

கூறும் நூல்களில் கூறியவாறே, மணத்தின் முன் செயத்தகும் செயல்களையெல்லாம் செய்து முடித்து, தளிர் போன்ற திருவடிகளையும், மென்மையான புன்முறுவலையும், மயில்போன்ற சாயலையும் உடைய புனிதவதியாரை, மாலையணிந்த காளை போன்ற பரமதத்தனுக்கு மகிழ்ச்சி பொருந்திய சுற்றத்தார் போற்றத் திருமணம் செய்வித்தார்கள்.

குறிப்புரை : அளி - வண்டு. மயிலைக் காணின் காளை மருளும்; அது போல இவ்வம்மையாரைக் கண்டு பரமதத்தனும் மருள இருப்பது இவ்வரலாற்றில் பின்விளைவாகக் காணக்கிடப்பதாம். அந்நிகழ்வை முன்கூட்டி அறிவிப்பார் போல 'மயிலை.... காளைக்குக் கலியாணம் செய்தார்கள்' என்றார்.

12. பொழிப்புரை : மங்கலமாகிய திருமணத்தின் பின் செய்ய வேண்டிய பிற செயல்களையும் முடித்து, மனையறம் பூண்டு வாழும் நாளில், தனதத்தன் தங்கள் குடிக்குப் புனிதவதியார் ஒரே மகளாராக இருக்குங் காரணத்தால், தம்மைப் பிரிந்து ஒலிமிகுந்த கடல்கூழ்ந்த நாகப்பட்டினத்திற்கு அவர் போகாமல், கணவனுடனே அக்காரைக் காலிலேயே இருந்து இல்லறம் நடத்த, தம் இருக்கையின் அருகே அழகிய மாடம் ஒன்றை அமைத்தான்.

குறிப்புரை : தனதத்தன், தன்குடிக்கொரு மகளாகப் புனிதவதியார் இருத்தலின், கணவனின் இருப்பிடத்திற்கு அனுப்பாமல், தம்மூரிலேயே இல்லறத்தை மேற்கொள்ளுமாறு செய்தான்.

அவ்வாறு கருதிய தனதத்தனும் தன்னுடனே இருக்க எண்ணாது அவர்களுக்கெனத் தனிமனை அமைத்து இருக்கச் செய்தது எண்ணத்தக்கது.

1728. மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும்

வரம்பில்தனங் கொடுத்ததற்பின்

நிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பில்

நிதிபதிதன் குலமகனும்

தகைப்பில்பெருங் காதலினால்

தங்குமனை வளம்பெருக்கி

மிகப்புரியுங் கொள்கையினில்

மேம்படுதல் மேவினான்.

13

புனிதவதியாரின் மனையறம்

1729. ஆங்கவன்தன் இல்வாழ்க்கை

அருந்துணையாய் அமர்கின்ற

பூங்குழலார் அவர்தாமும்

பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ்

ஓங்கியஅன் புறுகாதல்

ஒழிவின்றி மிகப்பெருகப்

பாங்கில்வரு மனையறத்தின்

பண்புவழா மையில்பயில்வார்.

14

13. பொழிப்புரை : தன் மகளை மணம் செய்து கொடுத்ததனால் மகிழ்ச்சி மீதூர இருக்கும் தனத்தன், தம்பால் உள்ள அளவற்ற செல்வங்களைக் கொடுக்க, ஏற்ற ஒப்பற்ற பெருஞ்சிறப்பினை உடைய நிதிபதியின் மகனாய் பரமதத்தனும், மிக்க பெருவிருப்பினால் அம்மனையில் தங்கித், தங்குல மரபிற்கேற்ப வாணிகம் புரிந்து, அத்துறையில் மேன்மை பெற்று விளங்கினான்.

குறிப்புரை : கொள்கை - வாணிகம்.

14. பொழிப்புரை : அவ்விடத்து அவன்தன் இல்வாழ்க்கைக்கு அரிய துணையாய் விளங்குகின்ற அழகிய கூந்தலையுடைய புனிதவதியார் தாமும், சினமுடைய ஆனேற்றை ஊர்தியாக உடைய இறைவனின் திருவடிக்கீழ் மீதூர்ந்த அன்பு பொருந்திய பெருவிருப்பு இடையறாது நாளும் பெருக, மனையறத்தின் மாண்பு வழுவாது அதனைச் செய்து வருவாராய்.

1730. நம்பரடி யார்அணைந்தால்

நல்லதிரு அமுதளித்தும்
செம்பொன்னும் நவமணியுஞ்
செழுந்துகிலும் முதலான
தம்பரிவி னாலவர்க்குத்
தகுதியின்வேண் டுவகொடுத்தும்
உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ்
உணர்வுமிக ஒழுகுநாள்.

15

மாங்கனி வருதல்

1731. பாங்குடைய நெறியின்கண்

பயில்பரம தத்தனுக்கு
மாங்கனிகள் ஓரிரண்டு
வந்தணைந்தார் சிலர்கொடுப்ப

குறிப்புரை : இறைவன்பால் அன்பும், மனைத்தக்க மாண்பும் இடையீடின்றிப் பெருக இல்லறத்தை நடத்தி வந்தார் என்பது கருத்து. பொருவிடை - பொருதற்குரிய சினமுடைய ஏறு. 'சாலவும் ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டுங், கோதிலா ஏறாம் கொடி' (தி.8 ப.19 பா.10) எனவரும் திருவாசகமும் காண்க.

15. பொழிப்புரை : எவ்வுயிர்களும் விரும்புதற்குரிய சிவ பெருமானின் அடியவர்கள் தம் இல்லத்திற்குவரின், அவர்களுக்கு நல்ல திருவமுதினை அளித்தும், செம்பொன்னும், நவமணிகளும், வளமான சிறந்த ஆடைகளும் முதலான பொருள்களைத் தகுதி அறிந்து தம் அன்பினால் தொடர்ந்து அவ்வடியவருக்குக் கொடுத்தும், தேவர்க்குத் தலைவனாகிய சிவபெருமான் திருவடியின் கீழ் வைத்த உணர்வு மேன்மேலும் பெருகுமாறு ஒழுகிவரும் நாள்களில்.

குறிப்புரை : நம்பர் - சிவபெருமான்: எவ்வுயிர்களும் விரும்புதற்குரியராதல் பற்றி நம்பர் என்றார்.

'நம்பும் மேவும் நசையாகும்மே' (தொல்.உரி.31) என்னும் தொல்காப்பியமும்.

16. பொழிப்புரை : தான் ஏற்ற மனையறத்திற்கும் வாணிகத்திற்கும் ஏற்ற நெறிமுறைகளில் வாழ்ந்து வரும் பரமதத்தனிடம்,

ஆங்கவைதான் முன்வாங்கி

அவர்வேண்டுங் குறையளித்தே

ஈங்கிவற்றை இல்லத்துக்

கொடுக்கவென இயம்பினான்.

16

உண்ணும் வேட்கையுடன் அடியார் ஒருவர் வருதல்

1732. கணவன்தான் வரவிடுத்த

கனியிரண்டுங் கைக்கொண்டு

மணமலியும் மலர்க்கூந்தல்

மாதரார் வைத்ததற்பின்

பணஅரவம் புனைந்தருளும்

பரமனார் திருத்தொண்டர்

உணவின்மிகு வேட்கையினால்

ஒருவர்மனை உட்புகுந்தார்.

17

அவனைக் காண வந்த சிலர் இரு மாங்கனிகளைக் கொடுக்க, அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட அவன், அவர் விரும்பும் குறைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுத்துப் பின், 'இம்மாங்கனிகள் இரண்டையும் இல்லத்தில் கொடுக்க' என்று சொன்னான்.

குறிப்புரை : தம்குறை முடிப்பாரிடத்தும், மேலோரிடத்தும் யாதானும் ஒருகையுறை கொடுத்துக் காண்டல் பண்டைய வழக்கம். அவ்வகையில் கொடுக்கப்பட்ட கனிகளை அவர் குறை முடித்த பின் தன் பணியாளர் வழித் தன் இல்லத்திற்குக் கொடுத்தனுப்பினான்.

இம் மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

17. பொழிப்புரை : இவ்வாறு கணவன் அனுப்பிய இரு மாங்கனிகளையும், கையில் பெற்றுக் கொண்ட நறுமணம் பொருந்திய மலர்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய புனிதவதியார், அவற்றை ஓடிடத்தில் வைத்ததன் பின், படத்தையுடைய பாம்பினை அணிந்தருளும் சிவபெருமானின் அடியவர் ஒருவர் உண்ணும் விருப்பத்தோடு அவர் திருமனையுள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை : பணம் - படம்.

1733. வேதங்கள் மொழிந்தபிரான்

மெய்த்தொண்டர் நிலைகண்டு

நாதன்தன் அடியாரைப்

பசிதீர்ப்பேன் எனநண்ணிப்

பாதங்கள் விளக்கநீர்

முன்னளித்துப் பரிகலம்வைத்

தேதந்தீர் நல்விருந்தா

இன்னடிசில் ஊட்டுவார்.

18

1734. கறிஅமுதங் குதவாதே

திருஅமுது கைகூட

வெறிமலர்மேல் திருவனையார்

விடையவன்தன் அடியாரே

பெறலரிய விருந்தானால்

பேறிதன்மேல் இல்லையெனும்

அறிவினராய் அவரமுது

செய்வதனுக் காதரிப்பார்.

19

18. பொழிப்புரை : நான் மறைகளையும் அருளிய பெருமானின் மெய்யடியாரின் நிலையினைக் கண்டு, 'சிவபெருமானின் அடியவராய் இவர்தம் பசியைத் தீர்ப்பேன்' எனச் சென்று, அவர்தம் திருவடிகளை விளக்க நீரை முன்னர்க் கொடுத்து, உண்கலமாகிய இலையை இட்டு, தம் பிறவியைத் தீர்க்கும் நல்விருந்தாகக் கொண்டு, இனிய உணவை ஊட்டுவாராகி.

குறிப்புரை : பரிகலம் - உண்கலமாகிய வாழையிலை. உண்மையான அடியவர்களுக்கு உணவளிப்பது, பிறவிப் பிணிக்கு மருந்தாதல் பற்றி 'ஏதம் தீர் நல் விருந்தாய்' என்றார்.

19. பொழிப்புரை : நறுமணம் பொருந்திய தாமரை மீது இருக்கும் திருமகளை ஒத்த புனிதவதியார், அது பொழுது கறியமுது உதவாத நிலையில் திருவமுது மட்டும் செய்யப்பட்டிருக்க, ஆனேற்றையுடைய இறைவனின் அடியவரே தேடிப் பெறுதற்கரிய விருந்தாக இங்கு வருவாரானால், இதன் மேலும் பெறத்தக்கதொரு பேறு இல்லை எனும் கருத்தினராய், அவ்வடியவர் அமுது செய்வதற்குரிய செயலை ஏற்பாராய்,

வந்த மாங்கனியில் ஒன்றைப் படைத்தல்

1735. இல்லாளன் வைக்கவெனத்

தம்பக்கல் முன்னிருந்த

நல்லநறு மாங்கனிகள்

இரண்டினில்ஒன் றைக்கொண்டு

வல்விரைந்து வந்தணைந்து

படைத்துமன மகிழ்ச்சியினால்

அல்லல்தீர்ப் பவர்அடியார்

தமையமுது செய்வித்தார்.

20

அடியவர் வாழ்த்திச் செல்லல்

1736. மூப்புறும்அத் தளர்வாலும்

முதிர்ந்துமுடு கியவேட்கைத்

தீப்பசியின் நிலையாலும்

அயர்ந்தணைந்த திருத்தொண்டர்

குறிப்புரை : அடியவர் மனைக்கு வந்த நேரம் காலையும் நண்பகலுமன்றி இடைப்பட்ட நேரமாகும். ஆதலால் அதுபொழுது திருவமுது மட்டுமே செய்யப்பட்டிருந்தது. கறிவகைகள் பக்குவப் படுத்தப்படாமல் இருந்தன. இந்நிலையில் இறைவனின் அடியவர் வர அவருக்கு உடன் அமுதூட்டும் பெருவிருப்பு ஏற்பட்டமையின் இவ்வாறு கருதினார்.

20. பொழிப்புரை : கணவனால் இல்லத்தில் வைக்கவெனக் கொடுக்கப் பட்டுத் தம்மிடத்திருந்த நல்ல மணம் பொருந்திய மாங்கனிகள் இரண்டில் ஒன்றைக் கொண்டு, மிக விரைந்து வந்து இலையில் படைத்து, மகிழ்ச்சி மீதார, துன்பத்தைத் துடைத்தருளும் அவ் வடியவர் தமக்கு அமுதுசெய்வித்தார்.

குறிப்புரை : வல்விரைந்து - மிக விரைந்து. இல்லாள் என்பதற்கு ஏற்ற ஆண்பாற் பெயர் இல்லாளன் என்பதாகும். இல்லான் என ஒரோவழி வரினும், நேரிய ஆண்பாற் பெயர் ஈதேயாம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

21. பொழிப்புரை : மூப்பினால் வருகின்ற அத்தளர்ச்சியினாலும், முதிர்ந்து, விரைந்து, உணவுகொள்ளும்

வாய்ப்புறுமென் சுவையடிசில்

மாங்கனியோ டினிதருந்திப்

பூப்பயில்மென் குழல்மடவார்

செயலுவந்து போயினார்.

21

கணவருக்கு உணவு அருத்தல்

1737. மற்றவர்தாம் போயினபின்

மனைப்பதியா கியவணிகன்

உற்றபெரும் பகலின்கண்

ஓங்கியபேர் இல்எய்திப்

பொற்புறமுன் நீராடிப்

புகுந்தடிசில் புரிந்தயிலக்

கற்புடைய மனையாருங்

கடப்பாட்டில் ஊட்டுவார்.

22

விருப்பத்தை எழுவிக்கும் வயிற்றுத் தீயாய் பசியின் நிலையினாலும், அயர்ச்சியுற்று அங்கு வந்த மைந்த திருத்தொண்டர், வாய்ப்பாக அமைந்ததும் மென்மையானதும், சுவை பொருந்தியதுமான அவ்வுணவை மாங்கனியோடு இனிது உண்டு, மலர்கள் அணிந்த மென்மையான கூந்தலையுடைய அம்மையாரது அன்பு மிக்க விருந்தோம்பலைப் பாராட்டிப் போயினார்.

குறிப்புரை : முடுகிய - விரைந்த.

22. பொழிப்புரை : அந்நிலையில் அவ்வடியவர் போன பின்பு, அம்மனைக்குத் தலைவனாய் பரமத்தன், பொருந்திய நண்பகற் பொழுதில், நலத்தானும் வளத்தானும் சிறப்புற்று விளங்கும் தனது பெரிய இல்லத்திற்கு வந்து, முன்னம் பொலிவு பெற நீராடி, உட்புகுந்து, உணவினை விரும்பி உண்ண, கற்பினை உடைய மனையாராகிய அம்மையாரும் உணவை உண்பிக்கும் முறையில் உண்பிப்பாராகி.

குறிப்புரை : மனைப்பதி - மனைக்குரிய தலைவன், இல்லாளன். பகற் பொழுதில் வந்து நீராடி எனவே காலைப் பொழுதில் நீராடாது சென்றமை புலனாகிறது. இதனால் முறையான இறைவழிபாட்டு நெறி அவனிடத்து இல்லாமை பெறப்படுகின்றது. அன்றி, முப்போதும் நீராடி உண்பான், பகற் பொழுதிலும் நீராடினான் எனில், அத்தகைய பத்திமை நெறி அவன்பால் இன்மை, வரலாற்றால் விளங்கிக் கிடத்தலின் அவ்வாறு கோடற்கில்லை.

எஞ்சிய கனியைப் படைத்தல்

1738. இன்னடிசில் கறிகளுடன்

எய்துமுறை இட்டதற்பின்

மன்னியசீர்க் கணவன்தான்

மனையிடைமுன் வைப்பித்த

நன்மதுர மாங்கனியில்

இருந்ததனை நறுங்கூந்தல்

அன்னமனை யார்தாமும்

கொடுவந்து கலத்தளித்தார்.

23

பிறிது ஒரு பழமும் கேட்டல்

1739. மனைவியார் தாம்படைத்த

மதுரமிக வாய்ந்தகனி

தனைநுகர்ந்த இனியசுவை

ஆராமைத் தார்வணிகள்

கடப்பாட்டில் ஊட்டுதலாவது, செய்யவாய் இடையிடையே முகமனுரை இன்னமுது செவியூட்ட, அவன் விருப்பறிந்து உணவு படைத்து மகிழ்வதாகும். 'தான் துழந்தட்ட தீம்புளிப் பாகர், இனிதெனக் கணவன் உண்டலின், நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே' (குறுந். முல்லை - 167) எனவரும் சங்கப் பாட்டும் காண்க.

23. பொழிப்புரை : இனிய உணவைக்கறிவகைகளுடன் வைக்கும் முறையில் வைத்ததன் பின், சிறப்புப் பொருந்திய கணவன் தான் முன்பு மனையிடத்து அனுப்பிவைத்த நல்ல சுவைமிக்க மாங்கனிகளில் எஞ்சியிருந்த ஒன்றை, நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய அன்னத்தை ஒத்த மனைவியார் தாமும், கொண்டு வந்து இலையில் இட்டனர்.

குறிப்புரை : எய்தும் முறை - காய்கறி வகைகளை இலையில் வைக்கும் முறை. இவ்விரண்டு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

24. பொழிப்புரை : மனைவியார் தாம் கொண்டு வந்து கலத்தில் (இலை) வைத்த மிகுந்த இனிமை வாய்ந்த அம்மாங்கனியை உண்ட சுவையினால், அதனை உண்ணும் விருப்பம் நிறைவு பெறாமையின், மாலையணிந்த வணிகனாகிய பரமத்தன், இக்கனி

இனையதொரு பழம்இன்னும்

உளததனை இடுகவென

அனையதுதாங் கொண்டுவர

அணைவார்போல் அங்ககன்றார். 24

திருவருளால் மாங்கனி பெறுதல்

1740. அம்மருங்கு நின்றயர்வார்

அருங்கனிக்கங் கென்செய்வார்

மெய்ம்மறந்து நினைந்துற்ற

விடத்துதவும் விடையவர்தாள்

தம்மனங்கொண் டுணர்தலுமே

அவரருளால் தாழ்குழலார்

கைம்மருங்கு வந்திருந்த

ததிமதுரக் கனியொன்று. 25

போல்வதொரு பழம் ஒன்று இன்னும் உளது; அதனையும் இடுக, என்று கூற, அப்பழத்தைத் தாம் கொண்டு வரச் செல்வார் போல அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கினார்.

குறிப்புரை : மதுரம் - இனிமை. இனிய கனிகளுள் ஒன்றைச் சுவைத்து அருந்திய பரமதத்தன், எஞ்சிய கனியைத் தன் மனைவியார் அருந்தச்செய்வதே அறமாகும்; இவ்வாழ்வான் இயல்பும் ஆகும். ஆனால் இப்பெருமகனின் இயல்போ இச்சிறிய அறப்பண்பைக் கூடத் தெரியாதிருந்தது ஓராற்றான் வருந்துதற்குரியதே, எனினும் பிறிதோ ராற்றான் இப்பெருமகனின் அறியாமையே அம்மையாரின் அருள் நலத்தை வெளிப்படுத்தவும், அதன் வாயிலாக இறைவனின் இன்னருட் பேற்றைப் பெறவும் காரணமாயினமையின் இதுவும் திருவருட் குறிப்பென்றே கோடல் வேண்டும்.

கைகேயியின் 'இரக்கம் இன்மையன்றோ இவ்வுலகங்கள் இராமன் பரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப் பருகுகின்றதுவே' (கம்ப.அயோத்.மந்தரை, 86) எனக் கம்பர் அருளுவதும் நினைவு கூர்தற்குரியதாம்.

25. பொழிப்புரை : தன் கணவனார் உணவருந்திக் கொண்டிருக்கும் இடத்திற்கு அயலாகச் சென்று நின்று மனம் தளர்வார், அதுவன்றி அங்கு அரிய கனியைப் பெறுதற்கு வேறு என்செய்வார்? தம்மையும் மறந்து, நினைந்து, துன்பம் உற்றவிடத்து வந்து

சுவை தெரிந்து யாண்டுப் பெற்றது எனக்கேட்டல்

1741. மற்றதனைக் கொடுவந்து

மகிழ்ந்திடலும் அயின்றதனில்

உற்றசுவை அமுதினுமேற்

படவுளதா யிடஇதுதான்

முன்தருமாங் கனியன்று

மூவுலகிற் பெறற்கரிதால்

பெற்றதுவே றெங்கென்று

பெய்வளையார் தமைக்கேட்டான்.

26

உதவியருளும் ஆனேற்று உணர்தியராகிய சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தம் மனத்தில் பொருந்த வைத்து, திருவருள் உணர்வே உணர்வாகக் கொண்டு உணரும் அளவில், அப்பெருமானின் திருவருளால், தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய, அம்மையாரது திருக்கையினிடத்து மிக இனிமை பொருந்திய தொரு மாங்கனி வந்து பொருந்தியது.

குறிப்புரை : தம் கணவனார் பிறிதொரு மாங்கனியைக் கேட்டதுமே அதைக் கொணர்வார் போற்சென்றவர், பிறிதொரு மாங்கனி இன்மையின் மனம் தளர்தல் அன்றி வேறு என்ன செய்யமுடியும்? என ஆசிரியர் வினா வடிவில் கேட்டருள்வது, அம்மையார் தம் கணவர் மீது வைத்திருந்த அயராஅன்பினையும் அவன் கேட்டவாறு கனியை இட இயைந்த அன்பையும் காட்டுவதாகும்.

உற்றவிடத்து - துன்பம் வந்துற்றவிடத்து. திருவருள் வயத்ததாக வந்த கனி ஆதலின் 'அதிமதுரக்கனி' என்றார். அதிமதுரம் மருந்துப் பொருள்களில் ஒன்றாம். அது, நீர்வேட்கையைத் தவிர்க்க வல்லது. ஈண்டு அச்சொற்குறிப்பால் இக்கனியை உண்ட வணிகன் இப்பெருமாட்டியோடு வாழும் இல்லறவேட்கையைத் தணிக்கவும் வாயிலாயிற்று என நயம் காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை).

26. பொழிப்புரை : இவ்வாறு தம் கையகத்து வந்திருந்த மாங்கனியைக் கொண்டு வந்து மகிழ்ச்சியுடன் இடுதலும், அதனை உண்ட அளவில், அதனிடத்துப் பொருந்திய சுவையானது அமிழ்தத் தினும் மேலாக இருக்க, 'இது முன்பு நான் தந்த மாங்கனிகளில் ஒன்று அன்று; மூவுலகிலும் பெறுதற்கரிய கனியாகும் இது, இதனைப் பெற்றது வேறு எங்கு? என்று அம்மையாரைக் கேட்டனன்.

புனிதவதியாரின் திகைப்பும் தெளிவும்

1742. அவ்வரைகேட் டலும்மடவார்

அருளுடையார் அளித்தருளும்

செவ்வியபேர் அருள்விளம்புந்

திறமன்றென் றுரைசெய்யார்

கைவருகற் புடைநெறியால்

கணவன்உரை காவாமை

மெய்வழியன் றெனவிளம்பல்

விடமாட்டார் விதிர்ப்புறுவார்.

27

1743. செய்தபடி சொல்லுவதே

கடனென்னுஞ் சீலத்தால்

மைதழையுங் கண்டர்சே

வடிகள்மனத் துறவணங்கி

குறிப்புரை : கனியினும் கட்டிபட்ட கரும்பினும் இனியன் இறைவன். அவன் அருள்வழிப்பட்ட கனியாதலின் அக்கனியின் சுவையும் மூவுலகிலும் பெறுதற்கரியதாயிற்று.

27. பொழிப்புரை : அத்தகைய சொல்லைக் கேட்டதும் அம்மையார், தம்பால் அருளினையுடையராய் இறைவர் தமக்குச் செய்த பேரருள் திறனைப் பிறரிடத்துச் சொல்லத் தக்கதன்று எனும் கருத்தால், அதனைச் சொல்லவும் மாட்டாதவராய், எஞ்ஞான்றும் நிலை பெற்றிருக்கும் கற்பு மேம்பாட்டால், கணவன் கேட்ட மெய்ம்மையான வினாவிற்கு உரிய விடையைக் கூறாது பொய் கூறுதல் அறனன்று என அதனைச் சொல்லாது விடுக்கவும் மாட்டாராய் இவ்விருவகையானும் கவருற்ற நிலையில், ஒருபால் படாது வருந்துவாராயினர்.

குறிப்புரை : கைவருகற்பு - தம்முடன் பழகிவந்த கற்பு; நிலைபெற்ற கற்பு. உரை காவாமை - கணவனார் கேட்ட வினாவிற்கு உண்மையைச் சொல்லாமை.

மெய்வழியன்று - உண்மையான நெறியன்று. விளம்பல் விட மாட்டார் - உரை செய்யாது விடவும் மாட்டார்.

28. பொழிப்புரை : எவ்வாறாயினும் உண்மையை உரைப்பதே கடமையாம் எனத்தகும் சீலத்தால், கருமைபொருந்திய

எய்தவருங் கனியளித்தார்

யார்என்னுங் கணவனுக்கு

மொய்தருபூங் குழல்மடவார்

புகுந்தபடி தனைமொழிந்தார்.

28

ஈசன் அருள் எனல்

1744. ஈசனருள் எனக்கேட்ட

இல்இறைவன் அதுதெளியான்

வாசமலர்த் திருவனையார்

தமைநோக்கி மற்றிதுதான்

தேசுடைய சடைப்பெருமான்

திருவருளேல் இன்னமும்ஓர்

ஆசில்கனி அவனருளால்

அழைத்தளிப்பாய் எனமொழிந்தான். 29

கழுத்தினை உடைய பெருமானின் சிவந்த அடிகளை மனத்துட் பொருந்த வணங்கி, பெறுதற்கரிய கனியை அளித்தார் யார் எனக் கேட்ட கணவனாருக்குச், செறிந்த பூக்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய அம்மையார் நடந்ததை நடந்தவாறே கூறினார்.

குறிப்புரை : 'புகுந்தபடிதனை மொழிந்தார்' என்றார், அவ்வுரை தானும் அம்மையார் கூற வல்லதன்றி, தாம் கூற வல்லது அன்று என்பது கருதி.

இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

29. பொழிப்புரை : இறையருளால் பெற்றகனி என அம்மையார் கூறக்கேட்ட இல்லத்துக்கு உடையவனாகிய கணவன், அச்செய்தியில் தெளிவு பெறாதவனாய், மணம் பொருந்திய தாமரை மலரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமகளை ஒத்த அம்மையாரை நோக்கி, 'இக்கனி ஒளிபொருந்திய சடையினையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளால் பெற்றது உண்மையாயின், இன்னமும் குற்றமற்ற இது போன்றதொரு கனி ஒன்றை அவர் அருளால் அழைத்துத் தருவாயாக!' எனக் கூறினன்.

குறிப்புரை : தேசு - ஒளி.

திருவருளால் மீண்டும் ஒரு கனி பெறல்

1745. பாங்ககன்று மனைவியார்

பணியணிவார் தமைப்பரவி

ஈங்கிதளித் தருளீரேல்

என்னுரைபொய் யாம்என்ன

மாங்கனியொன் றருளால்வந்

தெய்துதலும் மற்றதனை

ஆங்கவன்கைக் கொடுத்தலுமே

அதிசயித்து வாங்கினான்.

30

மனைவியாரைக் கடவுள் எனக் கருதல்

வேறு

1746. வணிகனுந் தன்கைப் புக்க

மாங்கனி பின்னைக் காணான்

தணிவரும் பயமேற் கொள்ள

உள்ளமுந் தடுமா றெய்தி

30. பொழிப்புரை : அதுகேட்டு, அவ்விடத்தினின்றும் அகன்ற அம்மையார், பாம்பினை அணியாக அணிந்து நிற்கும் சிவபெருமானை வணங்கி, 'இவ்விடத்து இன்னுமொரு கனியதனை அளித்து அருள் செய்யீராயின் என்சொல்பொய்ப்படும்' என வேண்ட. மாங்கனி ஒன்று திருவருளால் அவர் கையகத்து வந்து பொருந்துதலும், அக்கனியைத், தன் கணவன் கையில் கொடுத்தலும், அவனும் அதிசயித்து அதனை வாங்கினன்.

குறிப்புரை : பாங்கு - இடம்; கணவன் உணவருந்திய இடம்.

31. பொழிப்புரை : வாங்கிய வணிகனும் தன்கையில் இருந்த மாங்கனியைப்பின்பு காணாதவனாகித் தணிதலில்லாத அச்சம் மீதூர, மனம் தடுமாறி, அழகிய கூந்தலையுடைய அம்மையாரை மானுடர் அல்லாத வேறொரு தெய்வம் என்று கருதி, அவரை விட்டு நீங்க வேண்டும் என்ற துணிவுடன், அதனை அங்குள்ள எவரிடத்தும் சொல்லாதவனாய், அம்மையாரிடம் உடல் தொடர்பின்றி, வாழ்ந்து வரும் நாள்களில்.

குறிப்புரை : அணங்கு - தெய்வம்.

அணிகுழல் அவரை வேறோர்

அணங்கெனக் கருதி நீங்குந்

துணிவுகொண் டெவர்க்குஞ் சொல்லான்

தொடர்வின்றி ஒழுகு நாளில்.

31

மனைவியாரை விடுத்து வாணிகம் செய்ய ஒருப்படல்

1747. விடுவதே எண்ண மாக

மேவிய முயற்சி செய்வான்

படுத்திரைப் பரவை மீது

படர்கலங் கொண்டு போகி

நெடுநிதி கொணர்வேன் என்ன

நிரந்தபல் கிளைஞ ராகும்

வடுவில்சீர் வணிக மாக்கள்

மரக்கலஞ் சமைப்பித் தார்கள்.

32

1748. கலஞ்சமைத் ததற்கு வேண்டும்

கம்மிய ருடனே செல்லும்

புலங்களில் விரும்பும் பண்டம்

பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றிச்

32. பொழிப்புரை : இத்தகைய அம்மையாரை விட்டுநீங்குதலே துணிவு என எண்ணி, அதற்கேற்ற முயற்சியைச் செய்வானாய், 'அலைகளையுடைய கடல்மீது கப்பலைச் செலுத்திச் சென்று, பெருஞ் செல்வத்தைக் கொண்டு வருவேன்' என்று சொல்லவே, நெருங்கிய அவன் சுற்றத்தவராகிய குற்றமற்ற சிறப்பினை உடைய வணிகப் பெருமக்களும் மரக்கலத்தைச் செய்வித்தார்கள்.

குறிப்புரை : இவ்வாறு கலத்திற்சென்று பொருளீட்டி வருதல் பண்டைய மரபேயாம். இவ்வாறு பிரிதலைக் கலத்திற் பிரிவு என்று கூறும் தொல்காப்பியம். காலிற் பிரிவு கொள்ளாது, கலத்திற் பிரிவு கொண்டது, மனைவியை விடுத்துச் செல்லுவதற்கேயாம். என்னை? 'முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை' (தொல். அகத். 34) என்பது இலக்கணமாதலின், மரக்கலம் சமைப்பித்தார்கள் எனவே, கப்பல் கடடும் தொழில் வல்லமை நம் தமிழர்பால் பண்டு தொடரே இருந்தமை விளங்கும்.

33. பொழிப்புரை : மரக்கலத்தைக் கட்டுவித்து முடித்து,

சலந்தரு கடவுட் போற்றித்

தலைமையாம் நாய்கன் தானும்

நலந்தரு நாளில் ஏறி

நளிர்திரைக் கடல்மேற் போணான்.

33

சலந்தரு பொருள் கொண்டு பாண்டி, நாட்டகத்து

வாணிகம் மேற்கொளல்

1749. கடல்மிசை வங்கம் ஓட்டிக்

கருதிய தேயந் தன்னில்

அடைவுறச் சென்று சேர்ந்தங்

களவில்பல் வளங்கள் முற்றி

இடைசில நாள்கள் நீங்க

மீண்டும்அக் கலத்தில் ஏறிப்

படர்புனற் கன்னி நாட்டோர்

பட்டினம் மருங்கு சார்ந்தான்.

34

அதனைச் செலுத்துதற்குரிய மீகாமன் முதலிய தொழில் தெரிந்தாருடனே தான் வாணிபம் செய்ய இருக்கும் நாடுகளில் விரும்பும் பண்டங்களில் தாம் ஏற்றிச் செல்வதற்கு ஏற்பவற்றை நிரம்ப ஏற்றிக் கொண்டு, கடல் தெய்வத்தை வழிபட்டு, வாணிகத் தலைவனாகிய அவ்வணிகனும் நல்ல நாளில் கப்பலில் ஏறி, குளிர்ந்த அலைகளை உடைய கடற் செலவை மேற்கொண்டான்.

குறிப்புரை : கம்மியர் - கப்பல் செலுத்துவோர். அவ்வாறு செலுத்துங்கால் இடையில் அதற்குப் பழுது நேரின் அதனைச் செப்பணிடுதற்கும், உடன் இருந்து பற்பல தொழில்களைச் செய்தற்கும் உரிய அனைவரும் அடங்கக் 'கம்மியர்' என்றார். தாம் செல்லும் இடங்களில் அவர்கள் விரும்புகின்ற பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்லுதலே இனிமையும் எளிமையுமாக வாணிகஞ் செய்தற்கு ஏதுவாம். அப்பண்டங்களிலும் காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்பனவற்றையே எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமாதலின் 'பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றி, என்றார். சலந்தரு கடவுள் - கடல் தெய்வம். வருணன் - 'வருணன்மேய பெருமணல் உலகம்' (தொல். அகத். 5) என்னும் தொல்காப்பியமும்.

34. பொழிப்புரை : கடலின் மீது கப்பலை ஓட்டித் தான் எண்ணிய நாட்டில் சேருமாறு செலுத்தி, அங்குச் சென்று, அவ்விடத்தில்

1750. அப்பதி தன்னில் எய்தி

அலகில்பல் பொருள்கள் ஆக்கும்

ஒப்பில்மா நிதியம் எல்லாம்

ஒருவழிப் பெருக உய்த்து

மெய்ப்புகழ் விளங்கும் அவ்வூர்

விரும்பவோர் வணிகன் பெற்ற

செப்பருங் கன்னி தன்னைத்

திருமலி வதுவை செய்தான்.

35

அளவற்ற பல வாழ்க்கை வளங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, இவ்வகையில் இடையில் சில நாள்கள் செல்ல, மீண்டும் அக்கப்பலில் ஏறி நீர் நிரம்பிய பாண்டி நாட்டில் ஒரு கடற்கரைப் பட்டினத்தின் பக்கத்தைச் சார்ந்தான்.

குறிப்புரை : எனவே, தான் வாழ விரும்பிய இடத்திற்குச் செல்லுமுன், இடையில் ஒரு நாட்டிற்குச் சென்று தனக்கு வேண்டிய வளங்களையெல்லாம் தேடிக்கொண்டு, பின் பாண்டிநாட்டிற்குச் சென்றான் எனத் தெரிகிறது. அவ்வாறு இடையில் சென்ற நாடுகள் வங்காளம், மியான்மார் போன்ற நாடுகளாகலாம் என்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு. உரை). நிறைவாகச் சென்று தங்கிய இடம் தூத்துக்குடி, இராமேசுவரம், குலசேகரப் பட்டினம் ஆகியவற்றுள் ஒன்றாகலாம் என்றும் அவர் கூறுவர்.

35. பொழிப்புரை : குறிப்பிட்ட அந்நகரத்தை அடைந்த அவ்வணிகன், தான் கொண்டு வந்த பலவகைப் பொருள்களால் கொண்ட ஒப்பற்ற பெருநிதியங்களை எல்லாம் ஒருங்கு திரட்டி, அதனைத் தன் வாழ்வின் வைப்பாக வைத்து, உண்மையான புகழ் விளங்கும் அவ்வூரவர் விரும்ப, ஒரு வணிகன் பெற்ற சொலற்கரிய நலம் வாய்ந்த பெண்ணொருத்தியை வளம் பெருகத் திருமணம் செய்து கொண்டான்.

குறிப்புரை : ஒருவழிப் பெருக உய்த்தலாவது, திரட்டிய பலவகைப் பொருள்களாகிய பொன், மணி, வெள்ளி முதலிய பொருள்களை யெல்லாம் சேர்த்து, இனித் தான் வாழ்வதற்கு ஏற்ப, விளைநிலம், மனை, ஏனைய வாணிகத்துறை என இவைமுதலாகிய ஊதியம் பெறும் நிலைகளில் ஒரு முகமாக அமைத்துக் கொள்ளுதலாம்.

1751. பெறலருந் திருவி னாளைப்

பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை

அறலியல் நறுமென் கூந்தல்

அணங்கனார் திறத்தில் அற்றம்

புறமொரு வெளியு றாமற்

பொதிந்தசிந் தனையி னோடு

முறைமையின் வழாமை வைகி

முகமலர்ந் தொழுகு நாளில். 36

பெண்மகவு பெறுதல்

1752. முருகலர் சோலை மூதூர்

அதன்முதல் வணிக ரோடும்

இருநிதிக் கிழவன் என்ன

எய்திய திருவின் மிக்குப்

36. பொழிப்புரை : பெறுதற்கரிய செல்வத்தைப் பெற்ற அப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பின்னர், முன்பு புரிந்த கருமணலின் ஒழுங்கு போன்ற நறுமணம் பொருந்திய மென்மையான கூந்தலையுடைய தெய்வம் போன்ற புனிதவதியாரிடத்துத் தான் செய்த வஞ்சனை, புறத்தில் ஒரு சிறிதும் வெளிப்படாதவாறு மறைத்து வைத்த மனத்தோடு, ஏனைய எல்லாவற்றிலும் முறைமை திறம்பாது வாழ்ந்து, முகமலர்ச்சியுடன் வாழ்ந்து வரும் நாளில்.

குறிப்புரை : அற்றம் - வஞ்சித்து ஒழுகிய ஒழுக்கம்; முன் மணந்த மனைவியார் ஒருவர் உள்ளமையும், அவரிடத்துத் தெய்வத் தன்மை கண்டு அஞ்சி அப்பெருமாட்டியாரிடத்து, நிதி பெருக்க அருங்கலத்திற் பிரிவு மேற்கொள்வதாகச் சொல்லிவந்த பொய்ம்மையும் ஆகிய செயல்களாம்.

37. பொழிப்புரை : நறுமணம் வீசுகின்ற சோலைகளையுடைய பழமையாகிய அவ்வூரில், தலைமைபெற்ற பெருவணிகர்களுடன் கூடி, குபேரனைப் போலப் பொருந்திய செல்வத்தால், மிகுந்த அலைகள் ஒன்றொடொன்று மோதும் கடலில் கப்பல்களைச் செலுத்தி வாணிகம் செய்து புகழ்படைத்த அவ்வணிகன், தன் மனைவியிடத்துப் பெருகிய ஒளி நிறைந்த விளக்குப் போல ஒரு பெண் மகவை அரிதாகப் பெற்றான்.

பொருகடற் கலங்கள் போக்கும்

புகழினான் மனைவி தன்பால்

பெருகொளி விளக்குப் போலோர்

பெண்கொடி அரிதிற் பெற்றான்.

37

புனிதவதி எனப் பெயர் சூட்டல்

1753. மடமகள் தன்னைப் பெற்று

மங்கலம் பேணித் தான்முன்

புடனுறை வஞ்சி நீத்த

ஒருபெரு மனைவி யாரைத்

தொடர்வற நினைந்து தெய்வத்

தொழுகுலம் என்றே கொண்டு

கடனமைத் தவர்தம் நாமங்

காதல்செய் மகவை இட்டான்.

38

குறிப்புரை : இருநிதிக் கிழவன் - பெருஞ்செல்வத்திற்கு உரியவன்; குபேரன். 'இருநிதிக் கிழவன் மகன் ஈரெட்டாண் டகவையான்' (சிலப்ப.மங்கலவாழ்த். வரி 34) என்னும் சிலம்பும். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

38. பொழிப்புரை : இத்தகைய பெண்மகவைப் பெற்ற அவ்வணிகன், மங்கலம் பெருகப் பெயரிட எண்ணி, தான் முன்பு உடனுறைதலை அஞ்சி, நீத்து வந்த ஒப்பற்ற பெருமை பொருந்திய மனைவியாரை, அவர் தம்மொடு மேலும் தொடர்பு கொள்வதை நீக்க, நிறைந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தொழுதற்குரிய தன்மை உடையார் அவர் என்று துணிந்து, பெயர் வைத்தற்குரிய செயற்பாடுகளைச் செய்து, புனிதவதியார் என்ற பெயரைத் தம் விருப்பம் பொருந்திய பெண் மகவின் பெயராகச் சூட்டினான்.

குறிப்புரை : தொடர்வு அற - அம்மையாரொடு மேலும் இல்லறத் தொடர்பு கொள்ளுதலினின்றும் நீங்க. திருவருளால் இரண்டாவது முறையும் மாங்கனி பெற்ற பொழுதே தன்னளவில் இனி அவர் மனைவியாகார் எனக் கொண்டிருந்த நினைவு, இப்பெயரிட மேலும் நிலைபெற வேண்டுமென நினைந்தமையால், 'தொடர்வற நினைந்து' என்றார்.

மனையறம் புரிந்துவைகல்

1754. இன்னிலை இவன்னிங் கெய்தி
 இருந்தனன் இப்பால் நீடும்
 கன்னிமா மதில்கூழ் மாடக்
 காரைக்கால் வணிக னான
 தன்னிகர் கடந்த செல்வத்
 தனதத்தன் மகளார் தாமும்
 மன்னிய கற்பி னோடு
 மனையறம் புரிந்து வைக.

39

காரைக்காலில் வாழும் சுற்றத்தார் அறிதல்

1755. விளைவளம் பெருக்க வங்க
 மீதுபோம் பரம தத்தன்
 வளர்புகழ்ப் பாண்டி நாட்டோர்
 மாநகர் தன்னில் மன்னி
 அளவில்மா நிதியம் ஆக்கி
 அமர்ந்தினி திருந்தான் என்று
 கிளரொளி மணிக்கொம் பன்னார்
 கிளைஞர்தாங் கேட்டா ரன்றே.

40

39. பொழிப்புரை : இவ்வகையில் இவ்வணிகன் இங்கு வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தனனாக, இப்பால் நீண்ட அழிவற்ற பெருமதில்கள் சூழ்ந்த மாடங்களையுடைய, காரைக்காலில் வாழும் தனதத்தனின் மகளாராகிய அம்மையாரும், நிலைபெற்ற கற்பின் திறத்தால் இல்லறம் நடத்தி வர,

குறிப்புரை : கன்னிமாமதில் - நிலையான பெருமதில்; கன்னித் தமிழ் என்புழிப்போல. சமாதியணி.

40. பொழிப்புரை : வாணிபத்தால் வளம் பெருக்கக் கப்பலில் இவர்ந்து சென்ற பரமதத்தன், புகழ்வளரும் பாண்டி நாட்டில் ஒரு பெரு நகரில் தங்கிச், செல்வ வளம் பெருக்கி, அங்கு நிலையாக அமர்ந்திருப்பதை, ஒளிபொருந்திய மணிகளையுடைய, ஒப்பற்றதொரு கொம்பு போன்ற அம்மையாரின் உறவினர்கள் கேள்வியுற்றனர்.

குறிப்புரை : விளைவளம் - வாணிபத்தால் விளையும் வளம்.

கணவனிடத்து மனைவியாரைச் சேர்க்க நினைதல்

1756. அம்மொழி கேட்ட போதே

அணங்கனார் சுற்றத் தாரும்
தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி

அவன்நிலை தாமும் கேட்டு
மம்மர்கொள் மனத்த ராகி

மற்றவன் இருந்த பாங்கர்க்
கொம்மைவெம் முலையி னாளைக்

கொண்டுபோய் விடுவ தென்றார். 41

அழைத்துச் செல்லல்

1757. மாமணிச் சிவிகை தன்னில்

மடநடை மயில்அன் னாரைத்
தாமரைத் தவிசில் வைகுந்

தனித்திரு என்ன ஏற்றிக்

அமர்ந்து இனிது இருந்தான் என்பது வாழ்க்கைத் துணையோடு இருந்தான் என்னும் குறிப்புத்தோன்ற நின்றது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

41. பொழிப்புரை : அத்தகைய சொற்களைக் கேட்டவுடனேயே அம்மையாருடைய சுற்றத்தார்களும், தமக்குப் பொருந்திய உறவினர்களில் சிலரை விடுத்து, அவ்வணிகனின் உண்மை நிலையைத் தாமும் கேட்டு, துன்புற்ற மனத்தராகி, பின்பு அவன் இருக்கும் இடத்தேயே, பருத்த மார்பகங்களை உடைய அம்மையாரை அழைத்துச் சென்று விடத்துணிந்தனர்.

குறிப்புரை : அவ்வணிகன் இல்லறம் ஏற்றிருக்கும் நிலையால் வருந்தினராயினும், அவன் இருக்கும் இடத்தேயே மனைவியாராகிய அம்மையார் இருப்பதும் பொருத்தம் எனக்கருதியது, அவர் தம் உள்ள நிலையையும் அக்கால வாழ்க்கை நிலையையும் காட்டுவதாகும். நேர்முகமாகவோ அல்லது நீதிமன்றம் மூலமாகவோ வழக்கிடத் துணியாது, அவனிருக்கும் இடத்தில் அம்மையாரை இருக்கச் செய்தலே அறம் எனக் கருதியது, அவர்களின் அரிய பண்பைக் காட்டுவதாகும்.

42. பொழிப்புரை : மிக்க அழகு பொருந்திய சிவிகையில்,

காமரு கழனி வீழ்த்துக்

காதல்செய் சுற்றத் தாரும்

தேமொழி யவருஞ் சூழச்

சேணிடைக் கழிந்து சென்றார்.

42

கணவனார்க்குச் சொல்லிவிடல்

1758. சிலபகல் கடந்து சென்று

செந்தமிழ்த் திருநா டெய்தி

மலர்புகழ்ப் பரம தத்தன்

மாநகர் மருங்கு வந்து

குலமுதல் மனைவி யாரைக்

கொண்டுவந் தணைந்த தன்மை

தொலைவில்சீர்க் கணவ னுக்குச்

சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார்.

43

மடப்பம் பொருந்திய நடையினை உடைய மயில் போன்ற அம்மையாரைத், தாமரை இருக்கையில் வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற திருமகள் என ஏற்றிக் கொண்டு, விரும்புதற்குரிய திரைச் சீலையை அச்சிவிகையில் சூழக்கட்டி, விருப்பம் பொருந்திய சுற்றத்தார்களும் மாதர் கூட்டமும் சூழ, நெடுநாள்கள் நடந்து சென்றனர்.

குறிப்புரை : கழனி - திரைச் சீலை. உள்ளிருப்பாரின் உருத்தெரியாது இருத்தற்குத் திரைச் சீலை கொண்டு மறைத்துச் செலுத்தினர்.

43. பொழிப்புரை : இவ்வாறு சில நாள்கள் நடந்து சென்றவர்கள், செந்தமிழ்த் திருநாடாகிய பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்து, யாண்டும் பரந்து நிற்கும் புகழினையுடைய பரமதத்தன் இருக்கும் பட்டினத்தின் பக்கம் வந்து, ஒப்பற்ற குலமுதல்வியாரைக் கொண்டு வந்து சேர்ந்திருக்கும் தன்மையை, அழிவற்ற கீர்த்தியையுடைய அவர் தம் கணவனாருக்குத் தெரிவிக்குமாறு சிலரை அனுப்பினர்.

குறிப்புரை : 'சிலபகல் கடந்து சென்று' எனவே அவ்வணிகள் சென்று வாழ்ந்திருக்கும் நகரம் முற்கூறியவாறு போலத் தரைவழிச் செல்லும் தகையதாதலும் விளங்கும். சேர்ந்திருக்கும் நகரம் 'பலர் புகழ்ப் பரமதத்தன்' மாநகர் என்றது, அவன் தன் வாணிகத்தானாய் வளத்தையும், 'தொலைவில்சீர்க் கணவன்' என்றது, அவன்தன்

பரமதத்தன் மனைவியையும் மகவையும் உடன் அழைத்து வரல்

1759. வந்தவர் அணைந்த மாற்றங்

கேட்டலும் வணிகன் தானும்
சிந்தையில் அச்சம் எய்திச்

செழுமணம் பின்பு செய்த
பைந்தொடி தனையுங் கொண்டு
பயந்தபெண் மகவி னோடும்
முந்துறச் செல்வேன் என்று

மொய்குழ லவர்பால் வந்தான். 44

புனிதவதியாரைப் பணிந்து போற்றல்

1760. தானும்அம் மனைவி யோடும்

தளர்நடை மகவி னோடும்
மானிளம் பிணைபோல் நின்ற
மனைவியார் அடியில் தாழ்ந்தே
யான்உம தருளால் வாழ்வேன்
இவ்விளங் குழவி தானும்
பான்மையால் உமது நாமம்

என்றுமுன் பணிந்து வீழ்ந்தான். 45

முதலாவது வாழ்க்கைத் துணைவியாராய புனிதவதியாரால் ஆய சிறப்பையும் குறித்து நிற்பனவாம்.

44. பொழிப்புரை : அவ்வாறு வந்தவர்கள், தனது நகரை அணுகியதனைக் கேட்டதும், பரமதத்தனாகிய வணிகனும், மனத்தில் அச்சம் கொண்டு, செழுமையான திருமணச் செய்கையுடன் பின்னால் செய்து கொண்ட மனைவியையும் பெற்றெடுத்த பெண் மகவையும் கொண்டு, 'அவர்கள் என்னிடம் வருமுன் நானே அவர்பால் செல்வேன்' என்று கருதிய வண்ணம், அவ்வம்மையாரிடம் வந்தான்.

குறிப்புரை : அவர்கள் வந்ததைக் கேட்ட பரமதத்தன், அச்சமுற்றதும், தன்குடும்பத்தோடு முந்துறச் சென்று தானே காணச் சென்றதும் அவன்தன் உள்ளக் கிடக்கையையும் உயர்ந்த பண்பையும் காட்டி நிற்கின்றன.

45. பொழிப்புரை : வந்த வணிகன் தானும், அழகிய

சுற்றத்தார் காரணம் வினவல்

1761. கணவன்தான் வணங்கக் கண்ட

காமர்பூங்கொடிய னாரும்

அணைவறுஞ் சுற்றத் தார்பால்

அச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப

உணர்வறு கிளைஞர் வெள்கி

உன்திரு மனைவி தன்னை

மணமலி தாரி னாய்நீ

வணங்குவ தென்கொல் என்றார்.

46

அம்மனைவி யோடும் தளர்நடைப் பருவம் சார்ந்த பெண் மகவினோடும், இளமையான பெண்மானைப் போல் நிற்கும் மனைவியார் அடிகளை வணங்கி, 'நான் உமது அருளால் வாழ்வேன், பெற்ற இக்குழந்தைக்கும் முன்னர்த்தங்களிடத்துக் கண்ட தகவால், உமது பெயரைச் சூட்டியுள்ளேன்' என்று கூறியவாறு அவர் முன் பணிந்து வீழ்ந்தனன்.

குறிப்புரை : 'அடியில் தாழ்ந்தே' என்றது, நின்றவாறு வணங்கிய முதல் வணக்கமாகும். 'என்று முன் பணிந்து வீழ்ந்தான்' என்றது நில முறப் பணிந்த இரண்டாவது வணக்கமாகும். 'தளர்நடை மகவு' எனவே குழந்தை பிறந்து ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டு ஆகலாம் எனத் துணியலாம். வரலாற்று நிகழ்வைக்காணின் அம்மையாரைப் பிரிந்த ஓரிரு ஆண்டுகளிலேயே பொருள் வளம் பெருக்கி மணம் செய்திருக்க வேண்டும் என அறியலாம். திருமணமாகி நீண்ட ஆண்டுகள் செல்லுதலன்றித் திருமணம் ஆன அணிமைக் காலத்திலேயே இரண்டாவது மனைவியார் கருவுற்று இருக்க வேண்டும். இவ்வகையா லெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கும் பொழுது, அம்மையாரைப் பிரிந்து ஏறத்தாழ நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே இவ்வகையில் அவரைக் கண்டிருக்கலாம். எனவே தொலைத் தொடர்புகளும், ஊர் விட்டு ஊர் செல்லுதலும் மிகுதியாக இல்லாத அமைதியான அக்காலத்து இவ்வகையான அமைப்பு நேர்ந்துள்ளது என்பதை அறியலாம். பான்மையால் - உண்மைத் தெய்வமாகக் கொண்ட தன்மையால்.

46. பொழிப்புரை : கணவனார் தம்மை வணங்கிடக் கண்ட அழகிய பூங்கொடி போன்ற புனிதவதி அம்மையாரும், அருகில் நின்ற சுற்றத்தாரிடத்து அச்சம் மீதூர ஒதுங்கி நிற்பத், தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து வரும் இச்செய்கைகளைக் கண்டு நிற்கும் சுற்றத்தார்களும் நாணமுற்று, மணமிகுந்த மாலையணிந்த பரமத்தனே! நீ உன் அழகிய மனைவியை வணங்குவது என்னவோ? என்று வியப்புறக் கேட்டனர்.

1762. மற்றவர் தம்மை நோக்கி

மானுடம் இவர்தாம் அல்லர்

நற்பெருந் தெய்வ மாதல்

நானறிந் தகன்ற பின்பு

பெற்றஇம் மகவு தன்னைப்

பேரிட்டேன் ஆத லாலே

பொற்பதம் பணிந்தேன் நீரும்

போற்றுதல் செய்மின் என்றான்.

47

புனிதவதியாரின் திருவுள்ளம்

1763. என்றபின் சுற்றத் தாரும்

இதுவென்கொல் என்று நின்றார்

மன்றலங் குழலி னாரும்

வணிகன்வாய் மாற்றங் கேளாக்

கொன்றைவார் சடையி னார்தங்

குரைகழல் போற்றிச் சிந்தை

ஒன்றிய நோக்கில் மிக்க

உணர்வுகொண் டுரைசெய் கின்றார். 48

குறிப்புரை : காமர் - அழகிய

47. பொழிப்புரை : வணிகனும், மற்று அவ்வாறு வினவிய சுற்றத்தாரைப் பார்த்து, 'இவர் மானுடப் பிறவி அல்லர், நன்மையும் பெருமையும் பொருந்திய தெய்வமேயாவர் என்பதை நான் அறிந்து நீங்கி வந்தபின்பு, பெற்ற இக்குழந்தைக்கும் அவர் பெயரையே இட்டேன், ஆதலால் அவருடைய அழகிய திருவடிகளை வணங்கினேன். நீவிரும் அவ்வாறே வணங்குதல் செய்மின்' என்றான்.

குறிப்புரை : மானுடம் - மனிதப்பிறப்பு.

48. பொழிப்புரை : என்று இவ்வாறு வணிகன் சொல்ல, அதனைக் கேட்ட சுற்றத்தார்களும், இன்னதென்று தெளியவாராத நிலையில் அதிசயித்து நின்றார்கள். மணம் பொருந்திய கூந்தலையுடைய

இறைவனை வேண்டல்

1764. ஈங்கிவன் குறித்த கொள்கை

இதுஇனி இவனுக் காகத்

தாங்கிய வனப்பு நின்ற

தசைப்பொதி கழித்திங் குன்பால்

ஆங்குநின் தாள்கள் போற்றும்

பேய்வடி வடியே னுக்குப்

பாங்குற வேண்டும் என்று

பரமர்தாள் பரவி நின்றாள்.

49

அம்மையாரும் வணிகன் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு, கொன்றை அணிந்த நீண்ட சடையினையுடைய சிவபெருமானின் ஒலிக்கின்ற கழலினை அணிந்த திருவடிகளைப் போற்றி, மனம் ஒன்றிய அகநோக்கின் மீதுர்வால் உரைசெய்வாராகி.

குறிப்புரை : குரைகழல் - ஒலிக்கின்ற சிலம்பையுடைய திருவடி.

49. பொழிப்புரை : இவ்விடத்து இவ்வணிகன் குறிக்கொண்ட கொள்கை இதுவாகும். இனி இவன் பொருட்டுத் தாங்கி நிற்கும் அழகு பொருந்திய தசைகளாலாய உடற்பளுவை இங்குக் கழித்துவிட்டு, உன்னிடத்து அவ்வுலகில் நின் திருவடிகளைப் போற்றுகின்ற பேய் வடிவத்தை அடியேனுக்கு நன்மை பொருந்த அருள வேண்டும் என்று இறைவனுடைய திருவடியை வணங்கி வேண்டினர்.

குறிப்புரை : திருமணமான பெண்கள், கணவன் உடனிருக்கும் வரையிலேயே தம் உடலழகினைப் போற்றிப் பேணுவர். அவன் தன்னைவிட்டு நீங்க நேரின் அவ்வழகினை விரும்பார். உலகியல் வழிப்பட்ட பெண்கள் இந்நிலையினராயின், அருள் வயப்பட்ட அம்மையாருக்கு அந்நிலை கூறவும் வேண்டுமோ? ஆதலின் அவ் வழகும் உடலும் சுமையாக அமைந்தன. 'பிறப்பறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை?' (குறள், 345) எனத் திருவள்ளுவரும் கூறுதல் காணலாம். பேய் வடிவு - தசைகள் நீங்கிய எலும்புடம்பில் உயிர்க் காற்று ஒன்றுமே நிலவியிருக்கும் நிலை. இது வினைவயப் படும், பிறவுயிர் களுக்குத் தீங்கிழைத்தும் வாழும் ஏனைய பேய் வடிவங்களின் வேறாய நிலையதாம். இறைவனின் திருவடிகளைப் போற்றி வாழும் பொற்புடைய வடிவாம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

1765. ஆனஅப் பொழுது மன்றுள்

ஆடுவார் அருளி னாலே

மேனெறி உணர்வு கூர

வேண்டிற்றே பெறுவார் மெய்யில்

உனடை வனப்பை எல்லாம்

உதறிஎற் புடம்பே யாக

வானமும் மண்ணும் எல்லாம்

வணங்குபேய் வடிவ மானார்.

50

சுற்றத்தார் நீங்கல்

1766. மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும்

வானதுந் துபியின் நாதம்

உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம

உம்பரும் முனிவர் தாமும்

குலவினர் கணங்கள் எல்லாம்

குணலையிட டனமுன் னின்ற

தொலைவில்பல் சுற்றத் தாருந்

தொழுதஞ்சி அகன்று போனார்.

51

50. பொழிப்புரை : இவ்வாறு வணங்கி நின்ற பொழுது, மன்றுள் ஆடிவரும், கூத்தப் பெருமானின் திருவருளினாலே, மேலாய நெறியை அடையும் உணர்வு மீதூர, தாம் வேண்டிய அதனையே பெறுவாராய், உடம்பில் தசையும் அதன்வழி வெளிப்பட்டு நிற்கும் அழகும் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் உதறி, எலும்பே உடம்பாக வானுலகம் மண்ணுலகம் எல்லாம் வணங்கத்தக்க பேயாகிய சிவகணத்துள் ஒன்றாம் நிலைமையைப் பெற்றார்.

குறிப்புரை : 'பேயாய நற்கணத்தில் ஒன்றாய நாம்,' (சூ.11 அற்புதத். 1) என அம்மையார் பின்னர் அருள இருத்தலின், பேயாகிய சிவகணத்துள் ஒன்றாகும் நிலையென விளக்கப் பெற்றது.

51. பொழிப்புரை : எங்கும் தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த மலர்மழை பொழிந்தது. தெய்வதுந்துபி முழுக்கம் உலகெலாம் நிறைந்து

அற்புதத் திருவந்தாதி அருளல்

1767. உற்பவித் தெழுந்த ஞானத்

தொருமையின் உமைகோன் தன்னை

அற்புதத் திருவந் தாதி

அப்பொழு தருளிச் செய்வார்

பொற்புடைச் செய்ய பாத

புண்பீ கங்கள் போற்றும்

நற்கணத் தினில்ஒன் றானேன்

நான்என்று நயந்து பாடி.

52

பெருகத் தேவர்களும் முனிவர்களும் ஒருங்கு கூடி மகிழ்ந்தனர். சிவகணங்கள் அனைத்தும், ஆடலும், பாடலும் நிகழ்த்தி அகமகிழ்வு பெற்றன. முன் இருந்த எண்ணற்ற பல சுற்றத்தார்களும் தொழுது, அஞ்சி அங்கு நின்றும் அகன்றனர்.

குறிப்புரை : வானதுந்துபி - இறையருள் வெளிப்படும் பொழுது முழங்கும் ஒரு வகைக் கருவி. இஃது இயக்குவோரின்றித் தானே முழங்கும் தகையது. குணலை - மகிழ்ச்சி மீதாரப் பாடி ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து.

52. பொழிப்புரை : உள்ளிருந்து எழுந்த ஞானத்தினால் உமையொரு கூறனாகிய சிவபெருமானை வணங்கி 'அற்புதத் திருவந்தாதி' எனும் அரிய நூலை அதுபொழுது அருளிச் செய்வாராகி, 'அழகிய சிவந்த திருவடிப் போதுகளைப் போற்றுகின்ற நல்ல சிவபூத கணங்களுள் நானும் ஒன்றானேன்' என விரும்பிப்பாடி.

குறிப்புரை : உற்பவித்து - உள்ளத்தின் உள்ளே தோன்றி. ஞானத்து ஒருமை - ஞான மிகுதியால் அறிவு, அறிபவன், அறியப்படுவோன் என்ற நிலையன்றிச் சிவமேயாகிச் சிந்தித்தல். அற்புதம் - திருவருளிலேயே திளைத்து நிற்கும் அரிய பேறு. 'யானே தவமுடையேன்' (தி.11 அற்புதத். 7), 'உண்டே எனக்கு அரிய தொன்று' (தி.11 அற்புதத். 10), 'எந்தையார்க்கு ஆட செய்யப் பெற்ற இது கொல்லோ, சிந்தையார்க்குள்ள செருக்கு' (தி.11 அற்புதத். 79) என்றெல்லாம் இவ்வந்தாதியில் அருளுவது காண்க. 'பேயாய நற்கணத்தில் ஒன்றாய நாம்' (தி.11 அற்புதத். 86) என்றார் அம்மையார். பொற்புடைச் செய்ய பாதுபுண்டரீகங்கள் போற்றும் பொற்பால் நற்கணம் என்றார் என இவ்வரிய தொடருக்குச் சேக்கிழார் விளக்கம் காணும் அருமையும் எண்ணற்குரியதாம்.

1768. ஆய்ந்தசீர் இரட்டை மாலை

அந்தாதி யெடுத்துப் பாடி

ஏய்ந்தபேர் உணர்வு பொங்க

எயிலொரு மூன்றும் முன்னாள்

காய்ந்தவர் இருந்த வெள்ளிக்

கைலைமால் வரையை நண்ண

வாய்ந்தபேர் அருள்முன் கூர

வழிபடும் வழியால் வந்தார்.

53

1769. கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக்

கையகன் றோடு வார்கள்

கொண்டதோர் வேடத் தன்மை

உள்ளவா கூறக் கேட்டே

அண்டர்நா யகனார் என்னை

அறிவரேல் அறியா வாய்மை

எண்டிசை மாக்க ளுக்கியான்

எவ்வுரு வாயென் என்பார்.

54

53. பொழிப்புரை : சிவபெருமானின் நுண்ணிதான கீர்த்திகளைக் கூறும் இரட்டை மணிமாலையினையும், அந்தாதித் தொடை அமையப்பாடி, பொருந்திய பேருணர்வு மேன்மேலும் எழுதலால், மும்மதில் களையும் முன்னாளில் அழித்தவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உயர்ந்த கயிலாய மலையினை அடைதற்குரிய பேரருள் கூடுதலால், அதனை அடையத் தக்க வழியை நினைந்து வந்தார்.

குறிப்புரை : ஆய்ந்த - நுணுகிய. கட்டளைக் கலித்துறையும் வெண்பாவுமாக இரு வகையாப்பிலமைந்த சொல்மாலையாதலின் இரட்டை மணிமாலை எனப் பெயர் பெற்றது. இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

54. பொழிப்புரை : தம்மைக் கண்டவர்கள் வியந்து அச்சம் பொருந்த அவ்விடத்தினின்றும் ஓடுவார்களாகி நின்ற பேயாய் வேடத்தின் தன்மையை, உலகினர் தாம் தாமும் கண்டவாறே சொல்லிக் கேட்கினும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாய் பெருமான் என்னை அறிவாராகில்,

கயிலைக்குத் தலையால் நடந்து சேறல்

1770. வடதிசைத் தேசம் எல்லாம்

மனத்தினும் கடிதிற் சென்று

தொடையவிழ் இதழி மாலைச்

சூலபா ணியனார் மேவும்

படரொளிக் கயிலை வெற்பிற்

பாங்கணைந் தாங்குக் காலின்

நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேல்

தலையினால் நடந்து சென்றார்.

55

இவ்வுலகினர்க்கு யான் எவ்வடிவைத் தாங்கினால் என்ன? ஒன்றுமில்லை என்பாராய்.

குறிப்புரை : எனக்கு அருளும் பெருமான் என்னை அறிவர். அங்ஙனமாகப் பிறர் அறியில் என்? அறியாது ஒழியில் என்? எனும் பெருமிதத்தோடு அம்மையார் செல்வாராயினார். 'மத்தமனத்தொடு மால் இவன் என்னமனநினைவில் ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட, ஊரூர் திரிந்து எவரும் தத்தம் மனத்தன பேச எஞ்ஞான்று கொல் சாவதுவே' (தி.8 ப.5 பா.3) எனவரும் திருவாசகப் பகுதியையும், 'பேய் ஒன்றும் தன்மை பிறக்கும் அளவும் நீ ஒன்றும் செய்யாது நில்' (திருவருட்பயன், 77) என வரும் ஞானநூற்கூற்றையும் நினைவு கூர்க

55. பொழிப்புரை : வட திசையிலுள்ள தேயங்களை எல்லாம் மன வேகத்தினும் விரைந்து சென்று, மாலையென மலரும் கொன்றை மாலையை அணிந்தும், கையில் சூலத்தை ஏந்தியும், நின்றருளுகின்ற சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் பேரொளிப் பிழம்பாக விளங்கும் திருக் கயிலையின் அருகு சென்ற அம்மையார், மேலும் காலால் நடந்து செல்லுதலை விடுத்துத் தலையால் நடந்து சென்றார்.

குறிப்புரை : இதழி - கொன்றை. அது மலருங்கால் மாலையெனத் தோற்றமளிக்கும் ஆதலின் 'தொடை அவிழ் இதழி' என்றார். சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருமலையின் அருகே காலால் நடத்தல் தக்கதன்று எனக் கருதியவர், தலையால் நடந்து செல்ல லானார். தலையால் நடத்தலாவது, தலைதாழ் இருகைகளையும் தரையில் ஊன்ற வைத்து நடப்பதாம். நாவரசர் கைத்தொண்டு செய்த இடம் திருவதிகையென நினைந்து அதனை மிதிக்க அஞ்சி, அருகிருந்த சித்த வடமடத்தில் சுந்தரர் வதிந்ததும், அம்மையார் தலையால் நடந்த

இறைவனின் அருள்நோக்கு

1771. தலையினால் நடந்து சென்று
 சங்கரன் இருந்த வெள்ளி
 மலையின்மேல் ஏறும் போது
 மகிழ்ச்சியால் அன்பு பொங்கக்
 கலையிளந் திங்கட் கண்ணிக்
 கண்ணுதல் ஒருபா கத்துச்
 சிலைநுதல் இமைய வல்லி
 திருக்கண்ணோக் குற்ற தன்றே.

56

உமையம்மையின் வினாவும் இறைவன் விடையும்.

1772. அம்பிகை திருவுள் எத்தின்
 அதிசயித் தருளித் தாழ்ந்து
 தம்பெரு மாணை நோக்கித்
 தலையினால் நடந்திங் கேறும்

இடம் திருவாலங்காடு என நினைந்து அதனை மிதிக்க அஞ்சி, அதன் புறத்தே சம்பந்தர் தங்கியதும் அவரவர் தம் வரலாற்றால் அறியப்பட்டனவாம். அவை இங்கு நினைவு கூர்த்தற்குரியன.

56. பொழிப்புரை : தலையினால் நடந்து சென்று பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலை மலையின் மேல் ஏறும் பொழுது, மகிழ்ச்சி மீதூர்வினால் அன்பு மேன்மேலும் பெருக, இளம் பிறையாகிய மாலையை அணிந்த வில்லைப் போன்ற நெற்றியினை உடைய இறைவனின் இடமருங்கில் அமர்ந்திருக்கும் பார்வதியம்மையின் திருக்கண் பார்வை அப்பொழுது பொருந்தியது.

குறிப்புரை : அம்மையார் மலையின் மீது ஏறும் பொழுது உமையம்மையாரின் திருக்கண் நோக்கம் அவர்மேல் பட்டது. 'புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன் அருள்புரிந்தனை, புரிதலும் களித்துத் தலை யினால்நடந் தேன்விடைப் பாகா சங்கரா' (தி.8 ப.23 பா.2) எனவரும் திருவாசகப் பகுதியும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

57. பொழிப்புரை : வரும் அம்மையாரை நோக்கிய பார்வதி அம்மையாரும், தம் திருவுள்ளத்தில் வியப்புக் கொண்டருளி, விரும்பித்

1330

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

எம்பெரு மான்ஓர் எற்பின்

யாக்கைஅன் பென்னே என்ன

நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு

நாயகன் அருளிச் செய்வான்.

57

1773. வருமிவள் நம்மைப் பேணும்

அம்மைகாண் உமையே மற்றிப்

பெருமைசேர் வடிவம் வேண்டிப்

பெற்றனள் என்று பின்றை

அருகுவந் தணைய நோக்கி

அம்மையே என்னுஞ் செம்மை

ஒருமொழி உலகம் எல்லாம்

உய்யவே அருளிச் செய்தார்.

58

தம் பெருமானை நோக்கி, எம் பெருமானே! தலையினால், நடந்து இங்கு ஏறிவரும் ஓர் எலும்புடம்பு பெற்ற இவ்வடிவின் அன்பு என்னே! என்று கேட்க, நம் தலைவியாகிய அம்மைக்கு இறைவரும் அருளிச் செய்வாராய்,

குறிப்புரை : தாழ்ந்து - வணங்கி.

58. பொழிப்புரை : 'உமையே! எலும்புக்கூடாக வரும் இவள் நம்மைப் போற்றி வரும் அம்மையே ஆவள். மற்றும் இப்பேய் வடிவம் பெருமை பொருந்திய வடிவத்தையும் நம்மிடம் வேண்டிப் பெற்றுக் கொண்டவள்' என்று கூறிய அளவில், அவ்வம்மையாரும் அருகில் வந்து சேரவே, அவரை நோக்கி, அம்மையே! என்னும் செம்மைதரும் ஒப்பற்ற ஒரு மொழியினை உலகமெல்லாம் உய்யும் பொருட்டு அருளிச் செய்தார்.

குறிப்புரை : வரும் இவர் யாரெனக் கேட்ட உமையம்மையாருக்கு இறைவன் 'அம்மை காண்' என்றருளியதும், பின் அப்பெருமாட்டியார் அருகில் வந்தணைய, 'அம்மையே' என்றருளியதும் அப்பெரு மாட்டியை உலகமெல்லாம் 'அம்மை' என்று அழைப்பதற்குக் காரணமாயிற்று. செம்மையொரு மொழி - செம்பொருளை அடைதற்குரிய ஒப்பற்றதொரு மொழி. எனவே காரைக்காலம்மையார் எனும் பெயரை நினைந்தும் சொல்லியும் வழிபட்டும் வரச் சிறப்பென்னும் செம்பொருள் காணலாம் என்பது கருத்து. பெருமாட்டியார் அருளிய இரு பிரபந்தங்களும் இரு

அம்மையாரை இறைவன் அம்மையே என்ன
அவரும் அப்பா வெனல்

1774. அங்கணன் அம்மை யேஎன்

றருள்செய அப்பா என்று
பங்கயச் செம்பொற் பாதம்
பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தார் தம்மைச்
சங்கவெண் குழையி னாருந்
தாமெதிர் நோக்கி நம்பால்
இங்குவேண் டுவதென் என்ன
இறைஞ்சிநின் றியம்பு கின்றார். 59

இறைவனை வேண்டல்

1775. இறவாத இன்ப அன்பு

வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்
பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும்
வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும் போதுன்
அடியின்கீழ் இருக்க என்றார். 60

பதிகங்களுமாய நான்கனுள், மூன்றில், தம்மைப் பேயென்றே குறித்துக் கொள்வதும், சுந்தரர் தம் திருத்தொண்டத் தொகையில் (தி.7 ப.39 பா.4) 'பேயார்' என இவரைக் குறித்தருள்வதும் கொண்டே 'மற்று இப் பெருமை சேர் வடிவும் வேண்டிப் பெற்றனள்' என்றார் ஆசிரியர்.

59. பொழிப்புரை : இறைவன் அம்மையே! என்று அருளிச் செய்ய, அம்மையாரும் 'அப்பா' என்று தாமரை மலரனைய அழகிய திருவடிகளில் விழுந்து எழுந்தவராகிய அவரை, சங்கினால் ஆகிய வெள்ளிய குழையை அணிந்த இறைவனும் எதிர் நோக்கி, 'இவ்விடத்து நம்மிடம் நீ வேண்டும் வரம் யாது? என்றருள,' அவரும் வணங்கி நின்று சொல்வாராகி.

60. பொழிப்புரை : என்றும் கெடுதலில்லாத இன்ப அன்பினை வேண்டிப் பின்னும் வேண்டுவாராய், 'இனிப் பிறவாதிருக்கும் வரம்

1776. கூடுமா றருள்கொடுத்துக்

குலவுதென் திசையில் என்றும்

நீடுவாழ் பழன மூதூர்

நிலவிய ஆலங் காட்டில்

ஆடுமா நடமும் நீகண்

டானந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்

பாடுவாய் நம்மை என்றான்

பரவுவார் பற்றாய் நின்றான்.

61

வேண்டும், மீண்டும் பிறவி உளதாயின் உன்னை என்றும் மறவாது இருக்கும் வரம் வேண்டும், இவற்றோடு இன்னும் ஒன்று வேண்டும், அது, அறவா! நீ ஆடும்போது, நான் மகிழ்ந்துபாடி உன் அடியின்கீழ் இருக்கவும் வேண்டும்' என்று வேண்டினார்.

குறிப்புரை : இறைவனை அடைதற்கு அன்பே முதற்கண் வேண்டுதலின் 'இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டும்' என முன்னதாக அதனை வேண்டினார் 'வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை' என்பதால் அடுத்துப் 'பிறவாமை வேண்டும்' என்றார். பிறத்தலும் பிறவாமையும் அவ்வவ்வுயிரின் வினைவயத்தவாதலின் அவ்வினைவழி, 'மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும்' என்றார். 'மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்' (தி.8 ப.1 வரி 32) என்பதால் உயிர் நிறைவாகச் சேர்தற்குரிய புகலிடம் இறைவனின் திருவடியே யாதலின் 'இன்னும் வேண்டும்' என ஆராமை தோன்ற வேண்டி, உன்னடியின் கீழ் என்றும் இருக்க வேண்டும் என்றும் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்.

இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

61. பொழிப்புரை : அவ்விண்ணப்பத்தைக் கேட்டருளி, தம்மைப் போற்றி வருகின்றவர்களுக்குப் பற்றுக் கோடாய் நிற்கும் இறைவர், தமது திருவடிக்கண் இருக்கும் பேற்றினை வழங்குவாராய், விளக்க முடைய தென்திசையில் எப்போதும் அழியாத வாழ்வைத் தரும் பழையனார் என்னும் பழம் பதியில் உள்ள திருவாலங்காட்டில், நாம் ஆடுகின்ற பெருங்கூத்தைக் கண்டு, எப்பொழுதும் மகிழ்வுடன் கூடி எம்மைப்பாடிக் கொண்டு இருப்பாயாக! என்று அருளினார்.

குறிப்புரை : கூடுமாறு - தன்திருவடிக்கண் கூடுமாறு.

1777. அப்பரி சருளப் பெற்ற

அம்மையுஞ் செம்மை வேத

மெய்ப்பொரு ளானார் தம்மை

விடைகொண்டு வணங்கிப் போந்து

செப்பரும் பெருமை அன்பால்

திகழ்திரு வாலங் காடாம்

நற்பதி தலையி னாலே

நடந்துபுக் கடைந்தார் அன்றே.

62

மூத்ததிருப்பதிகம் அருளல்

1778. ஆலங்கா டதனில் அண்ட

முறநிமிர்ந் தாடு கின்ற

கோலங்காண் பொழுது கொங்கை

திரங்கிஎன் றெடுத்துத் தங்கு

மூலங்காண் பரியார் தம்மை

மூத்தநற் பதிகம் பாடி

ஞாலங்கா தலித்துப் போற்றும்

நடம்போற்றி நண்ணு நாளில்.

63

62. பொழிப்புரை : தாம் வேண்டியவாறு அருளைப் பெற்றவராகிய அம்மையாரும், நான்மறைகளின் முடிவாக என்றும் நிலைத்து நிற்பவர் என்று போற்றப்பெறும் இறைவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, வணங்கிச் சென்று, சொலற்கரிய பேரன்பினால், விளங்குகின்ற திருவாலங்காடு எனும் நல்ல திருப்பதியைத் தலையினால் நடந்துசென்று, கோயிலுள் புகுந்து, அப்பெருமானின் திருமுன்பு அடைந்தனர்.

குறிப்புரை : இறைவனின் திருக்கூத்தை என்றும் பெற்று நிற்கும் பதியாதலின், அதனைக் காலால் மிதிக்க அஞ்சித் தலையால் நடந்து வந்து அடைந்தார்.

63. பொழிப்புரை : இவ்வாறு வந்தடைந்த திருவாலங்காட்டில், மேலுள்ள அண்டங்களைப் பொருந்த நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற திருக்

வேறு

1779. மட்டவிழ்கொன் றையினார்தந்

திருக்கூத்து முன்வணங்கும்

இட்டமிகு பெருங்காதல்

எழுந்தோங்க வியப்பெய்தி

எட்டில வம்சகை

எனஎடுத்துத் திருப்பதிகங்

கொட்டமுழ வங்குமுகன்

ஆடுமெனப் பாடினார்.

64

கோலத்தைக் கண்டபொழுது 'கொங்கை திரங்கி' எனத் தொடங்கும் மூத்த நற்பதிகத்தை, எவ்வுயிர்க்கும் தாம் வாழ் முதலாய் இருப்பது அன்றித் தமக்கு ஒரு வாழ்முதல் இல்லாத இறைவரின் திருமுன்பு பாடி, உலகெலாம் விரும்பிப் போற்றிவரும் திருக்கூத்தினைத் தொழுது வாழுகின்ற நாளில்.

குறிப்புரை : மூத்தபதிகம் - தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் எனப் போற்றப் பெறும் பின்னர் எழுந்த பதிகங்களுக்கெல்லாம் இதுவே மூத்தது ஆதலின், இது 'மூத்த நற்பதிகம்' (தி.11 பிரபந். 2) என்றழைக்கப் பெறுவதாயிற்று.

64. பொழிப்புரை : நறுமணம் கமழ்கின்ற கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமானின் திருக்கூத்தினை, அவர் திருமுன்பே வணங்கிப் போற்றும் நற்பேற்றால் பொங்கியெழும் விருப்பம். மேன் மேலும் எழ, வியப்பெய்தி 'எட்டி இலவம் சகை' எனத் தொடங்கி முழுவம் கொட்டக் குமுகன் ஆடும் எனும் நிறைவுடைய திருப்பாட்டுக்களாலாய் திருப்பதிகம் ஒன்றையும் அடுத்துப் பாடினார்.

குறிப்புரை : 'எட்டியிலவம்' (தி.11 பிரபந். 3) எனத் தொடங்கும் திருப்பாடலின் முதலும் இறுதியுமாகவுள்ள தொடர்களை முகந்து ஆசிரியர் அருளிச் செய்திருக்கும் திறம் எண்ணி மகிழ்தற்குரியதாம். இவ்வகையில், அம்மையார் அருளிச் செய்திருக்கும் நான்கு திருப்பதிகங்களுள், முன்குறித்த (பா.1767, 1768) இருபிரபந்தங்களும் கயிலை செல்லும் முன் பாண்டிநாட்டுப் பகுதியிலிருந்து பாடியருளியவை என்பதும், இவ்விருபதிகங்களும் கயிலை சென்று வந்த பின் திருவாலங்காட்டிலிருந்து இறைவன் திருமுன்பு பாடியருளியவை என்பதும் விளங்குகின்றன. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

பெற்ற பேறு

1780. மடுத்தபுனல் வேணியினார்

அம்மையென மதுரமொழி

கொடுத்தருளப் பெற்றாரைக்

குலவியதான் டவத்திலவர்

எடுத்தருளுஞ் சேவடிக் கீழ்

என்றுமிருக் கின்றாரை

அடுத்தபெருஞ் சீர்பரவல்

ஆரளவா யினதம்மா.

65

வேறு

1781. ஆதியோ டந்த மில்லான்

அருள்நடம் ஆடும் போது

கீதமுன் பாடும் அம்மை

கிளரொளி மலர்த்தாள் போற்றிச்

சீதநீர் வயல்கூழ் திங்க

ளூரில்அப் பூதி யாராம்

போதமா முனிவர் செய்த

திருத்தொண்டு புகலல் உற்றேன்.

66

65. பொழிப்புரை : பெருக்கெடுத்த காங்கையைச் சடையில் கொண்ட சிவபெருமான், 'அம்மையே' என இனிய மொழியால் அழைத்தருளப் பெற்றாரை, அப்பெருமான் மகிழ்ந்தாடும் திருக்கூத்தில் எடுத்தருளுகின்ற திருவடிக் கீழ் என்றும் இருக்கின்றாரைப், பொருந்திய பெருஞ்சிறப்பினை எடுத்துப் போற்றும் செயல் எவருடைய அறிவில் அடங்கும்? ஒருவர் அறிவிலும் அடங்காது.

குறிப்புரை : அம்மையாரின் சிறப்பு எவராலும் எடுத்துப் போற்றற்கரியது எனவே அந்நிலை தமக்கும் பொருந்துமாறு காட்டினார் ஆசிரியர்.

66. பொழிப்புரை : முதலும் முடிவும் இல்லாத இறைவன் அருட்கூத்து இயற்றும் பொழுது, அவர் திருவடிக் கீழிருந்து பண்ணமைந்த பாடல்களைப் பாடிமகிழும் அம்மையாரின் ஒளி விளங்கும் மலரனைய

திருவடிகளை வணங்கிக், குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த திங்களுரில் வாழும் அப்பூதியாராம் ஞானப் பெருமுனிவர் செய்த திருத்தொண்டினை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : பாதம் - ஞானம். ஞானமே வடிவாய் முனிவர் என்பதாம்.

**காரைக்காலம்மையார் புராணம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.**

திருத்தொண்டர் சதகம்

தாரணி பராவுகா ரைக்காலின் வணிகர்தன
தத்தர்பெறு புனித வதியார்
தமரெனும் கடனாகை நிதிபதி மகன்பரம
தத்தன்மண முற்றும் அடியார்
சீரணிய அமுதிடுமி னாளிடம் கொழுந்தரு
செங்கனி அறிந்தன்ப ராய்ச்
சென்றமுது கொண்டபின் கணவர்தன் டிக்குஅருட்
செங்கன் அழைப்ப வெருவி
பேரணியும் மறுதேசம் எய்திவே றில்தெரிந்து
ஏகஅடி தொழம றுத்தும்
எழில்உடல் குறைந்துமுடி யால்கயிலை கண்டம்மை
எனஅப்பன் என்று பாடி
வாரணி தனக்காளி ஆடுகாட் டிலகமுன்
வந்தடிமை கொண்ட கயிலை
வாசனே இராசலிங்க கேசனே சிவதைநகர்
மாணிக்க மலை நாதனே.

- கச்சி மலைக்கொழுந்து நாவலர்

25. அப்பூதியடிகள் நாயனார் புராணம்

தொகை

'ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்'

(தி.7.ப.39 பா.4)

வகை

தனமா வதுதிரு நாவுக் கரசின் சரணமென்னா
மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தாங்கவன் வண்டமிழ்க்கே
இனமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவன் எங்கள்பிரான்
அனமார் வயல்திங்க ளூரினில் வேதியன் அப்பூதியே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.29

விரி

அப்பூதியாரின் அன்பும் தொண்டும்

1782. தாண்டவம் புரிய வல்ல

தம்பிரா னாருக் கன்பர்

ஈண்டிய புகழின் பாலார்

எல்லையில் தவத்தின் மிக்கார்

ஆண்டசீர் அரசின் பாதம்

அடைந்தவர் அறியா முன்னே

காண்டகு காதல் கூரக்

கலந்தஅன் பினராய் உள்ளார்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற நம்பி எனத் தகும்
அப்பூதியடிகளின் அடியார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : அன்னங்கள் மிகுந்துள்ள வயல் சூழ்ந்த
திங்களுரில் தோன்றிய அந்தணராகிய அப்பூதியடிகள், நாவரசரின்
திருவடிகளே அழியாத செல்வம் என எண்ணி, அவர் பெயரையே தாம்
வைத்த தண்ணீர்ப் பந்தர் முதலான இடங்கட்கும், பிள்ளைகட்கும் வைத்து,
அதனால் நாவரசர் பெருமான் அருளிய தமிழ்ப் பதிகத்தில் தம் பெயரை
வைக்கப் பெற்றவர். அவர் எங்கள் தலைவராவார்.

1. பொழிப்புரை : ஐந்தொழிலையும் இயற்றுதற்குரிய
திருக்கூத்தினை இயற்றுதலில் வல்லவரான சிவபெருமானுக்கு

1783. களவுபொய் காமம் கோபம்

முதலிய குற்றங் காய்ந்தார்
வளமிகு மனையின் வாழ்க்கை
நிலையினார் மனைப்பால் உள்ள
அளவைகள் நிறைகோல் மக்கள்
ஆவொடு மேதி மற்றும்
உளவெலாம் அரசின் நாமஞ்
சாற்றும்அவ் வொழுகல் ஆற்றார். 2

அன்புடையவர். பொருந்திய புகழினை உடையவர். அளவில்லாத தவத்தினில் மிக்கவர். சிவபெருமானால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற சீர்மை மிகுந்த திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் திருவடிகளையே பெரும் பற்றாக அடைந்து, அவர்தம்மைக் கண்ணால் கண்டு அறியாததற்கு முன்னமேயே, தாம் அவர்பால் மிகச் சிறந்த காதல் கொண்டு உளங்கலந்த அன்பினராய் உள்ளவர்.

குறிப்புரை : தாண்டவம் - திருக்கூத்து. உயிர்களை ஆட்கொள்ளுதற்கென்றே செய்யும் கூத்து. காண்டகுகாதல் - விரும்பத்தகும் அன்பு.

2. பொழிப்புரை : பிறர் பொருளை உள்ளத்தால் விரும்புதலும், அவர் அறியாதவாறு எடுத்தலும், பொய் கூறுதலும், அளவற்ற இன்ப உணர்வு கொள்ளுதலும், பிறரைச் சினத்தலும் முதலாய எவ்வகைக் குற்றங்களினின்றும் இயல்பாகவே நீங்கியவர். வளம் பொருந்திய இவ்வாழ்க்கையின் நெறி நின்றவர். வீட்டிலுள்ள முகத்தல், நீட்டல் முதலிய அளத்தல் கருவிகளுக்கும், துலாக்கோல் முதலிய எடுத்தலளவைக் கருவிகளுக்கும், மக்கள், பசுக்கள், எருமைகள் மற்றும் உள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் திருநாவுக்கரசு எனும் திருப்பெயரைச் சூட்டி அழைக்கும் நெறிப்பாடுடையார்.

குறிப்புரை : மேதி - எருமை. அளவைகள் அனைத்தும் உயிரற்றன. மக்கள், ஆன், எருமைகள் அனைத்தும் உயிருடையன. எனவே, உயிர்ப் பொருள், உயிரற்ற பொருள் ஆகிய, அனைத்திற்கும் நாவரசரின் திருப்பெயரையே இட்டு வழங்கியது, அப்பூதியாருக்கு நாவரசர் மீது இருந்த மீதூர்ந்த பத்திமையைக் காட்டுகின்றது. முதலாம் இராசராசன் தன் காலத்தில் நிறுத்தலளவைக் கருவிகளுக்குத் தட்சிணமேரு விடங்கன், ஆடவல்லான் என்றும் ஆடல்வல்லான் மரக்கால் என்றும் பெயரிட்டு வழங்கினமை ஈண்டு நினைவு கூர்தற்குரியது.

1784. வடிவதாங் காணா ராயும்

மன்னுசீர் வாக்கின் வேந்தர்

அடிமையுந் தம்பி ரானார்

அருளுங்கேட் டவர்நா மத்தால்

படிநிகழ் மபங்கள் தண்ணீர்ப்

பந்தர்கள் முதலா யுள்ள

முடிவிலா அறங்கள் செய்து

முறைமையால் வாழும் நாளில்.

3

(முதலாம் இராசராச சோழன் - அளவைகள் என்ற தலைப்பு, தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவன வெளியீடு)

3. பொழிப்புரை : நாவரசரின் திருவடிவினைக் காணாத வராயினும், நிலைபெற்ற சிறப்பினை உடைய அப்பெருந்தகையாரின் திருத்தொண்டின் திறத்தினையும், இறைவன் அவருக்கு வழங்கிய இனிய அருளையும் கேட்டு, அவர்தம் திருப்பெயரால் திருமடங்களும், தண்ணீர்ப் பந்தலும் முதலாக உள்ள எல்லையற்ற அறங்களைச் செய்து, அம்முறைமையில் வாழும் நாளில்.

குறிப்புரை : மடங்கள் - அடியவர், துறவியர் முதலாயினோர் உண் ணவும், இருக்கவும் அமைந்த இடங்கள். திங்களுரில் மட்டு மன்றித் திருப்பராயத்துறை, திருவீழிமிழலை, திருவான்மியூர் முதலான இடங்களிலும் திருநாவுக்கரசர் பெயரால் திருமடங்கள் இருந்தன. திருவதிகையில் வாகீசர் மடம் இருந்தது.

நாவரசரின் வடிவினைப் பார்த்தறியார் எனினும், அவர்தம் பத்திமையும் தொண்டும் அறிந்தவாற்றான் அப்பூதியடிகளார் அவர் மீது அன்பு கொண்டார். 'காண் தகைமை யின்றியும் முன் கலந்த பெருங்கேண்மையினார்' என்றார் முன்னும்.

'புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் நட்புஆம் கிழமை தரும்' (குறள், 785) என்பர் திருவள்ளுவர். இக்கேண்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கோப்பெருஞ் சோழனும் பிசிராந்தையாரும் கொண்டிருந்த அன்புடைமையைக் காட்டுவர் பரிமேலழகர் (குறள்- 785 உறை).

அவ் வரலாற்றையடுத்து அத்தகைய கேண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாகும் வரலாறு இதுவாகும்.

நாவரசர் திங்கனூர் வருதல்

வேறு

1785. பொருப்பரையன் மடப்பிடியி

னுடன்புணருஞ் சிவக்களிறற்றின்
திருப்பழனம் பணிந்துபணி

செய்திருநா வுக்கரசர்
ஒருப்படுகா தலிற்பிறவும்

உடையவர்தம் பதிவணங்கும்
விருப்பினொடுந் திங்கனூர்

மருங்குவழி மேவுவார்.

4

கேட்டல் மாத்திரை யல்ல தியாவதும்
காண்டல் இல்லாது யாண்டுபல கழிய
வழுவின்று பழகிய கிழமைய ராகினும்
அரிதே தோன்றல் அதற்பட ஒழுகல் என்று
ஐயங் கொள்ளன்மின் ஆரறி வாளீர்!
இகழ்விலன் இனியன் யாத்த நண்பினன்
புகழ்கெட வருஉம் பொய்வேண் டலனே
தன்பெயர் கிளக்குங் காலை என்பெயர்
பேதைச் சோழன் என்னும் சிறந்த
காதற் கிழமையும் உடையன் அதன்றலை
இன்னதோர் காலை நில்லலன்

இன்னே வருகுவன் ஒழிக்க அவற்கு இடமே.-புறநானூறு, 216

எனவரும் கோப்பெருஞ் சோழனாரின் அன்புடைமையைக் காண்க.

4. பொழிப்புரை : மலையரசனின் மகளாராய இளைய
பெண்யானையைப் போன்ற உமையம்மையாருடன் ஒருங்கிருந்து
அருளும் சிவக் களிறற்றினது திருப்பழனத்தைப் பணிந்து, திருத்தொண்டு
செய்துவரும் திருநாவுக்கரசர், ஒரு நெறிய மனங்கொண்ட
பேரன்பினால் பிறபிற திருப்பதிகளையும் வணங்கும் விருப்போடு
திங்கனூர் என்னும் திருப்பதியின் அருகுவருவாராய்,

குறிப்புரை : பொருப்பரையன் - இமவான். அம்மையாரைப்பிடி
என்றதற் கேற்ப இறைவனைச் சிவக்களிறு என்றார்.

1786. அளவில்சனஞ் செலவொழியா

வழிக்கரையில் அருளுடையார்

உளமனைய தண்ணளித்தாய்

உறுவேனில் பரிவகற்றிக்

குளநிறைந்த நீர்த்தடம்போல்

குளிர்தூங்கும் பரப்பினதாய்

வளமருவும் நிழல்தருதண்

ணீர்ப்பந்தர் வந்தணைந்தார்.

5

யாண்டும் தம்பெயர் இருக்கக் காண்டல்

1787. வந்தணைந்த வாகீசர்

மந்தமா ருதசீதப்

பந்தருடன் அமுதமாந்

தண்ணீரும் பார்த்தருளிச்

5. பொழிப்புரை : எண்ணற்ற மக்கள் போந்தும் புகுந்தும் இருத்தலை நீங்காத நல்ல பெருவழியின் கரையில், அருள் நிறைந்த பெரியவர்களின் திருவுள்ளத்தைப் போலக் குளிர்ந்த கருணைத் தன்மை உடையதாய்ப் பொருந்திய வேனில் வெம்மையின் துன்பத்தை எல்லாம் போக்கிக் குளமும், நிறைந்த நீரினை உடைய தடமும் போலக் குளிர்ச்சி நீங்காது விளங்கும் பரப்பினை உடையதாய், வளமிக்க நிழலைத் தரும் தண்ணீர்ப் பந்தரை வந்தணைந்தார்.

குறிப்புரை : ஜனம் - சனமாயிற்று. வழிக்கரை - திருநல்லூரிலிருந்து திருப்பழனம் வழியாக வரும் பாதையின்கரை. அப்பந்தரின் குளிர்ச்சிக்கு அருளுடையாரின் திருவுள்ளத்தை உவமை கூறியது உணர்ந்து இன்புறத்தக்கதாம். குளம் - இயற்கை அமைப்புக்களையுடைய பெருநீர்நிலை என்றும், தடம் - அவ்வப் பொழுது நீர் நிறைக்கப்படும் சிறு நீர்நிலை என்றும், இவற்றுள் முன்னையது பயிர்களுக்கும், பின்னையது ஏனைய மக்கள் முதலிய உயிர்களுக்கும் பயன்படுவன என்றும் விளக்கம் கொள்வர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

6. பொழிப்புரை : அவ்விடத்துக்கு வந்து அடைந்த திருநாவுக்கரசர் குளிர்ச்சியும், மென்மையும் உடைய இளந்தென்றல்

சிந்தைவியப் புறவருவார்

திருநாவுக் கரசெனும்பேர்

சந்தமுற வரைந்ததனை

எம்மருங்குந் தாங்கண்டார்.

6

நாவரசர் வினவ அங்குள்ளோர் விடைகூறல்

1788. இப்பந்தர் இப்பெயரிட்

டிங்கமைத்தார் யார்என்றார்க்

கப்பந்தர் அறிந்தார்கள்

ஆண்டஅர செனும்பெயரால்

செப்பருஞ்சீர் அப்பூதி

அடிகளார் செய்தமைத்தார்

தப்பின்றி எங்குமுள

சாலைகுளங் காவென்றார்.

7

காற்று வீசும் குளிர்ந்த அப்பந்தருடன் அமுதமாகிய தண்ணீரும் இருப்பதைக் கண்டு, தம் திருமனத்தில் வியப்புப் பொருந்த வருவார். 'திருநாவுக்கரசர்' என்னும் பெயர் எப்பக்கத்திலும் புகழ்பொருந்த எழுதியிருப்பதைக் கண்டார்.

குறிப்புரை : மந்தமாருதம் - மென்மையாக வீசும் தென்றல் காற்று. சந்தமுற - புகழ்பொருந்த; அஃதாவது வண்ணமும் சீர்மையும் பொருந்த.

7. பொழிப்புரை : இப்பந்தரை இப்பெயர் இட்டு இங்கு அமைத்தவரயாவர்? என்று கேட்ட நாவரசருக்கு, அப்பந்தரின் வரலாற்றினை அறிந்த அங்கு இருந்தவர்கள், இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பெற்ற திருநாவுக்கரசு எனும் பெயரினால், சொலற்கரிய சிறப்புப் பொருந்திய அப்பூதியடிகளார் என்பார் இப்பந்தரைச் செய்தமைத்தனர். இவ்வாறே தவறுதலின்றி அவர்க்கென இருக்கும் சாலை, குளம், சோலை ஆகிய வற்றிற்கும் அவ்வரிய பெயரை இட்டு அழைப்பார் என்றார்.

குறிப்புரை : தப்பின்றி - தவறுதலின்றி; அஃதாவது தமக்கென உளவாகும் உயிர்ப்பொருள், உடைமைப் பொருள் ஆகிய அனைத்திற்கும் தவறாது திருநாவுக்கரசு எனும் பெயரையே இட்டு,

8. பொழிப்புரை : என்று அங்கு உள்ளவர்கள் கூற, அதைக் கேட்ட நாவரசர் இப்பெயரிட்டு அழைத்தற்கு என்ன காரணம் என எண்ணிய

1789. என்றுரைக்க அரசுகேட்

டிதற்கென்னோ கருத்தென்று
 நின்றவரை நோக்கிஅவர்
 எவ்விடத்தார் எனவினவத்
 துன்றியநூல் மார்பரும்இத்
 தொல்பதியார் மனையின்கண்
 சென்றனர்இப் பொழுதுதுவும்
 சேய்த்தன்று நணித்தென்றார்.

8

நாவரசர் அப்பூதியாரின் இல்லமடைதல்

1790. அங்ககன்று முனிவரும்போய்

அப்பூதி அடிகளார்
 தங்குமனைக் கடைத்தலைமுன்
 சார்வாக உள்ளிருந்த

வராய், அங்கு நின்றவர்களை நோக்கி, அவர் எவ்விடத்து உள்ளார்? என்று கேட்க, நெருங்கிய பூணும் நூல் பொருந்திய மார்பினை உடைய அவரும் இப்பதியினரே ஆவர்; இப்பொழுதுதான் தம் மனைக்குச் சென்றனர்; அம்மனையும் தொலைவில் உள்ளதன்று; மிக அணிமையில் உள்ளது என்றார்கள்.

குறிப்புரை : 'அப்பந்தர், அறிந்தார்கள்' எனச் சென்ற பாடலிலும் 'நின்றவரை நோக்கி' என இப்பாடலிலும் பொது வகையால் குறித்தார் எனினும், அவர்கள் அப்பூதியாரின் ஆணை வழிநின்று வருவாரை வரவேற்றும், அவர்க்குத் தண்ணீர் வழங்கியும் வந்த ஏவலாளர்களே ஆவர் என்பது உய்த்துணரத் தக்கதாம். அவர் எவ்விடத்தார்? எனக் கேட்ட நாவரசருக்கு, அவர் இல்லத்திலுள்ளார் எனக் கூறும் பணியாளர்கள், அவர் அவ்வில்லத்திற்குச் சென்ற காலத்தின் அணிமையையும், அவ்வில்லத்தின் இட அணிமையையும் ஒருங்கு கூறியது, அவர்கள் தம் தலைவர்பால் கொண்டிருக்கும் அடிமைத் திறத்தையும், தண்ணீர்ப் பந்தருக்கு வருவாரிடத்து நடந்துகொள்ளும் அறிவோடு கூடிய அன்புடைமையையும் ஒருங்கு காட்டுகின்றன.

9. பொழிப்புரை : அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிய முனிவராகிய நாவரசரும் சென்று, அப்பூதியடிகளார் வாழும் இல்லத்தின் முன் சென்றாராக, உள்ளிருந்த திங்களுரிலுள்ள மறையவர்களின் தலைவராகிய

திங்களுர் மறைத்தலைவர்

செழுங்கடையில் வந்தடைந்தார்

நங்கள்பிரான் தமர்ஒருவர்

எனக்கேட்டு நண்ணினார்.

9

அப்பூதியடிகளார் போற்றல்

1791. கடிதணைந்து வாகீசர்

கழல்பணிய மற்றவர்தம்

அடிபணியா முன்பணியும்

அரசின்எதிர் அந்தணனார்

முடிவில்தவஞ் செய்தேன்கொல்

முன்பொழியுங் கருணைபுரி

வடிவுடையீர் என்மனையில்

வந்தருளிற் றென்என்றார்.

10

அப்பூதியாரும், வளமுடைய தம்மனைமுன் நம் சிவபெருமானின் அடியவர் ஒருவர் வந்துள்ளார் என்று சொல்லக் கேட்டு, அம்மனையின் முன் வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : வேண்டுதலும் வேண்டாமையும் அற்ற திருவுள்ளம் உடையராதல் பற்றி நாவரசரை முனிவர் என்றார். கடைத்தலை - முன்றில்: வீட்டின் முன். செழுங்கடை - வளம் பொருந்திய திருமனையின் முன்பு. செழுங்கடை என்றார், அவ்வீட்டு வாயிலின்முன், நாளும் அடியவர்களும் முனிவர்களும் வந்து உணவும் உபசரிப்பும் பெற்று வாழ்தலின்.

10. பொழிப்புரை : மனையின் முன் அடியார் ஒருவர் வந்துள்ளார் என்பதைக் கேட்ட அளவிலேயே, விரைந்து வந்து மனையின் திருமுன்பு வந்த அப்பூதியாரும் நாவரசரின் திருவடிகளை வணங்க, அவர்தம் திருவடிகளில் வணங்குதற்கு முன்னமே தாமும் வணங்குகின்ற திருநாவுக்கரசர் முன்பு, அந்தணராகிய அப்பூதியார் 'திருமுகத்தில் கருணைபொழிகின்ற திருவடிவினை உடைய பெரியீரே! என் மனையில் வந்து அருளுதற்கு அடியேன் முன் முடிவில்லாத தவத்தைச் செய்திருந்தேன் போலும்' என்று வியந்த வண்ணம் கூறினார்.

குறிப்புரை : 'பத்தியின் பாலராகிப் பரமனுக்கு ஆளாம் அன்பர்

1792. ஒருகூன்ற வில்லாரைத்

திருப்பழனத் துள்ளிறைஞ்சி

வருகின்றோம் வழிக்கரையில்

நீர்வைத்த வாய்ந்தவளம்

தருகின்ற நிழல்தண்ணீர்ப்

பந்தருங்கண் டத்தகைமை

புரிகின்ற அறம்பிறவும்

கேட்டணைந்தோம் எனப்புகல்வார். 11

1793. ஆறணியுஞ் சடைமுடியார்

அடியார்க்கு நீர்வைத்த

ஈறில்பெருந் தண்ணீர்ப்பந்

தரில்நும்பேர் எழுதாதே

வேறொருபேர் முன்னெழுத

வேண்டியகா ரணம்என்கொல்

கூறும்என எதிர்மொழிந்தார்

கோதில்மொழிக் கொற்றவனார். 12

தத்தமில்' (தி.12 சரு.1-2 பா.22) வணங்குமா போல், என முன் நெற் பயிர்களின் வளத்தை ஆசிரியர் காட்டுதற்குக் காரணம், இவ்வகையில் அடியார்கள் தத்தமக்குள் வணங்கி மகிழ்ந்த திறன் கண்டேயாம். கொல் - ஐயப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.

11. பொழிப்புரை : ஒப்பற்ற மாமேரு மலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெருமானைத் 'திருப்பழனம்' என்னும் திருப்பதியில் வணங்கியபின், இங்கு வருகின்றோம். வரும் வழியில் நீர் வைத்திருக்கும் வள மார்ந்த நிழல் தரும் தண்ணீர்ப் பந்தரைக் கண்டும், அத்தன்மையால் மேலும் செய்து வருகின்ற வேறு பிற அறங்களைக் கேட்டும் இத்திருமனைக்கு வந்தணைந்தோம் எனக் கூறுபவர்.

குறிப்புரை : வழிக்கரையில் - வழியின் ஓரத்தில், 'அளவில் சனம் செலவொழியா வழிக்கரையில்' என்றார் முன்னும்.

12. பொழிப்புரை : கங்கை தாங்கிய திருச்சடையை உடைய சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்கு நீர் வைத்திருக்கும் அளவற்ற

1794. நின்றமறை யோர்கேளா

நிலையழிந்த சிந்தையராய்
நன்றருளிச் செய்திலீர்

நாணில்அமண் பதகருடன்
ஒன்றியமன் னவன்கூட்சி

திருத்தொண்டின் உறைப்பாலே
வென்றவர்தந் திருப்பேரோ

வேறொருபேர் எனவெகுள்வார்.

13

பெருமையுடைய தண்ணீர்ப் பந்தலில், நும் பெயரை எழுதாமல் வேறொரு பெயரை முகப்பிலெல்லாம் எழுத வேண்டிய காரணம் என்னவோ? என்று குற்றமற்ற மொழி வேந்தராகிய நாவரசர் அவரிடத்துக் கேட்டனர்.

குறிப்புரை : முன்னெழுதல் - முகப்புக்கள் தோறும் எழுதுதல்: வீடு, பந்தர், தொழுவம் முதலியவற்றின் முகப்பில். கோது - குற்றம். இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின்.

13. பொழிப்புரை : நின்ற அப்பூதி அடிகளார், அம்மொழியைக் கேட்ட அளவில் மனம் அழிந்தவராகி, நீர் நன்மையான மொழிகளை அருளிச் செய்திலீர்! நாணம் இல்லாத சமணர்களாய் கொடியவர்களுடன் சேர்ந்து பல்லவன் செய்த சூழ்ச்சிகளை எல்லாம், தாம் இறைவரின் திருத்தொண்டில் அழுந்தி நின்றமையையே துணையாகக் கொண்டு வென்ற, அப்பெருந்தகையாரின் திருப்பெயரோ வேறொருபேர்? என வெகுண்டவராய்,

குறிப்புரை : மனம் அழிந்த நிலையிலும் 'தீங்கு அருளினீர்' என்னாது 'நன்று அருளிச் செய்திலீர்' என்றார், அடியவர் மாட்டு அவர் கொண்டிருந்த பத்திமையும், தீய சொற்களை மறந்தும் கூறாத அவர் பெற்றிமையும் தோன்ற. பதகர் - கொடியவர். சூழ்ச்சி - கொலை சூழ்ந்த செயல்கள். திருத்தொண்டின் உறைப்பு - இறைவரிடத்தும் அடியவரிடத்தும் செய்துவரும் தொண்டில் அழுந்திநிற்கும் நிலை. அரசன் ஆணை வழித் தம்மை அழைக்க வந்தோரிடத்து, 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' (தி.6 ப.98 பா.1) என மறுமாற்றம் மொழிந்தமையும், அவர் மீண்டும் பணிந்து வேண்ட, 'ஈண்டு வரும் தீவினைகளுக்கு எம்பிரான் உளன்' (தி.12 பு.21 பா.94) என்று கருதி அவர்களுடன் சென்றமையும், அவர்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகச் செய்த தீங்குகளுக்கு கெல்லாம் இறைவனின் திருவடியிலேயே மனம் வைத்தவராய், அவர்களை ஒழுத்தலின்றி அச்செயல்களை ஏற்றமையும் காண்க.

1795. நம்மையுடை யவர்கழற்கீழ்

நயந்ததிருத் தொண்டாலே
இம்மையிலும் பிழைப்பதென
என்போல்வா ருந்தெளியச்
செம்மைபுரி திருநாவுக்
கரசர்திருப் பெயரெழுத
வெம்மைமொழி யான்கேட்க
விளம்பினீர் எனவிளம்பி.

14

1796. பொங்குகடல் கல்மிதப்பில்

போந்தேறும் அவர்பெருமை
அங்கணர்தம் புவனத்தில்
அறியாதார் யாருளரே
மங்கலமாந் திருவேடத்
துடன்நின்றிவ் வகைமொழிந்தீர்
எங்குறைவீர் நீர்தாமயார்
இயம்புமன இயம்பினார்.

15

14. பொழிப்புரை : 'நம்மை அடிமையாகக் கொண்டிருக்கும் இறைவனின் திருவடிகளின் கீழ் விரும்பிச் செய்யும் திருத்தொண்டினால், இம்மையிலும் நாம் உய்திபெறுவோம் என்பதை என்போன்றவர்களும் தெளியுமாறு, சிவமாம் தன்மைப் பெருவாழ்விலேயே அழுந்தி நிற்கும் திருநாவுக்கரசரின் திருப்பெயரினை அடியேன் யாண்டும் எவர்க்கும் பெயராகக் கொண்டு நிற்ப, நீர் கொடுமை யானதொரு சொல்லை யான்கேட்கக் கூறினீர்! என்று சொல்லி,

குறிப்புரை : செம்மை - சிவபரம் பொருளிடத்திலேயே அழுந்தி நின்றல். புரிதல் - அத்தன்மையை இடைவிடாது மேற்கொண்டிருத்தல். 'திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட திருநாவுக்கரையன்' (தி.7 ப.39 பா.4), 'செம்மையுள் நிற்பராகில்' (தி.4 ப.76 பா.2) என்பன வாகிய திருவாக்குகளும் காண்க.

15. பொழிப்புரை : அலைகள் மிக்கெழும் கடலில் கல்லையே தெப்பமாகக் கொண்டு கரை ஏறிய அப்பெருந்தகையின் பெருமையினைச் சிவபெருமானால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற இந்நில உலகில்

1797. திருமறையோர் அதுமொழியத்

திருநாவுக் கரசர்அவர்

பெருமையறிந் துரைசெய்வார்

பிறதுறையி னின்றேற

அருளுபெருஞ் சூலையினால்

ஆட்கொள்ள அடைந்துய்ந்த

தெருளும்உணர் வில்லாத

சிறுமையேன் யான்என்றார்.

16

அறியாதவர்கள் எவரும் உளரோ? மங்கலம் பொருந்திய சைவ மெய்த் திருவேடத்துடன் நின்றும், இவ்வகையாகக் கூறினீர்! நீர் எவ்விடத்தில் உள்ளீர்? நீர் தாமயார்? சொல்வீராக என்று கூறினார்.

குறிப்புரை : கல்மிதப்பு - கல்லாகிய தெப்பம். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

16. பொழிப்புரை : சிவப் பொலிவுடைய மறையவராகிய அப்பூதி அடிகளார் அவ்வாறு கூறக்கேட்ட திருநாவுக்கரசர், அவர்தம் பெருமையை அறிந்து விடை கூறுவாராய்ப், புறச் சமயத்துறையினின்றும் ஏறும் பொருட்டு அருள் பெறுவதற்கு ஏதுவாய சூலை நோயால் ஆட்கொள்ளப் பெற்றுப் பெருமானாரை மீண்டும் அடைந்து உய்தி பெற்ற தெளிந்த உணர்வில்லாத சிறுமையுடையேன் யானே என்றார்.

குறிப்புரை : திரு - சைவமாம் பொலிவு. பிறதுறை எனப் பொதுவகையால் கூறினரேனும் அவர் இருந்து வந்த சமயம் சமணமேயாம். 'இச்சித்த தெய்வம் போற்றி', 'யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் வருவர்' (சிவஞா. சித்தி. இரண்டாம் 24, 25) எனவரும் மெய்ந்நூற் கூற்றுகளுக்கிணங்க, அச்சமயத்தையும் 'துறை' என்றார்.

இறைவன் அருளிய சூலையே, மீளச் சைவசமயம் சார்தற்கு ஏதுவாயினமையின், அச் சூலைதானும் 'அருளு பெருஞ்சூலையாயிற்று.' இது போன்றே ஆளுடைய நம்பிகளால் முன்னர்க் கிழித்தெறியப்பட்ட ஆவணமும் அற்புதப் பழ ஆவணம் ஆயிற்று. வரவரக் கண்டு ஆராய் மனமே' (சிவபோக சாரம், 132) எனவரும் தருமைக் குரு மூர்த்திகளின் அருள் மொழி எட்டுணையும் மறக்கப் போமோ!

தம் பெருமையை மனம் மொழி மெய் ஆகிய முக்கருவிகளாலும் ஏற்றுப் போற்றியும், அயராத பத்திமை பூண்டும் நிற்கும் அப்பூதியடிகளாரின் உரையைக் கேட்ட நாவரசர், ஒரு சிறிதும் தம்மை

வந்தவர் நாவரசர் என உணர்ந்து அப்பூதியார் உவகை மீதூரல்

1798. அரசறிய உரைசெய்ய

அப்பூதி அடிகள்தாம்

கரகமல மிசைகுவினிக்

கண்ணருவி பொழிந்திழிய

உரைகுழறி உடம்பெல்லாம்

உரோமபுள கம்பொலியத்

தரையின்மிசை வீழ்ந்தவர்தஞ்

சரணகம லம்புண்டார்.

17

வியத்தலின்றித் தம் சிறுமை குறித்த பணி மொழிகளையே கூறியருளிய திறம் எஞ்ஞான்றும் நினைவு கொளற்குரியதாம். 'தம் புகழ் கேட்டார் போல் தலைசாய்த்து மரம் துஞ்சு' (கலித்தொகை, நெய். 2) எனவரும் சங்கச் சான்றோரின் கூற்றிற்கு இஃது அரணாக நிற்கும் அருமைப் பாடும் காண்க.

17. பொழிப்புரை : இவ்வாறு நாவரசர், தம்மை அப்பூதியடிகளார் அறிய உரைத்தருளிச் செய்யவே, உண்மையுணர்ந்த அப்பூதியடிகளார் கைமலர்கள் தாமே தலையின் மீது குவியவும், கண்களினின்றும் வரும் நீர் அருவிபோலப் பாய்ந்து வழியவும், மொழிதடுமாறி, உடல் முழுதும் மயிர்க்கூசுச் செறிந்து விளங்கவும், நிலத்தின்மீது உடல் பொருந்த விழுந்து, அவருடைய திருவடித் தாமரைகளைத் தலைமிசை பொருந்தப் பூண்டனர்.

குறிப்புரை : அறிய - அப்பூதியடிகளார் அறிய. நாவரசர் என அறிந்த அளவிலேயே அவர்மீதிருந்த அன்பின் மீதூர்வால் அப்பூதி அடிகளார்க்கு நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடுகள் ஐந்தாம். அவை: 1. கைகள் தாமே தலைமீது குவிதல். 2. கண்களில் அருவியென நீர் பெருகுதல். 3. சொல் தடுமாறல். 4. உடல் மயிர்க்கூசுச் செறிதல். 5. தரைமிசை வீழ்தல்.

பல்காலும் தாம் எண்ணியும் வழிபட்டும் போற்றி வந்த நாவரசர் பெருமானாரை, எதிர்பாராமல் காணக்கிடைத்த பேறும் அப்பேற்றால் விளைந்த விளைவும் இவையாம். இம்மெய்ப்பாடுகள் நாவரசர் பெருமான் தில்லைப் பெருமானை வழிபட்ட பொழுது நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டு மகிழ்தற்குரியன 'கையும் தலைமிசை புனை அஞ்சலியன்' (தி.12 பு.21 பா.167) எனவரும் திருப்பாடலை நினைவு கூர்க.

1350

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

1799. மற்றவரை எதிர்வணங்கி

வாகீசர் எடுத்தருள

அற்றவர்கள் அருநிதியம்

பெற்றார்போல் அருமறையோர்

முற்றவுளங் களிகூர

முன்னின்று கூத்தாடி

உற்றவிருப் புடன்கூழ

ஓடினார் பாடினார்.

18

1800. மூண்டபெரு மகிழ்ச்சியினால்

முன்செய்வ தறியாதே

ஈண்டமனை அகத்தெய்தி

இல்லவர்க்கும் மக்களுக்கும்

ஆண்டஅர செழுந்தருளும்

ஓகைஉரைத் தார்வமுறப்

பூண்டபெருஞ் சுற்றமெலாங்

கொடுமீளப் புறப்பட்டார்.

19

18. பொழிப்புரை : அங்ஙனம் வீழ்ந்து திருவடிகளைப் பூண்டு கிடக்கும் அப்பூதியடிகளாரைத் திருநாவுக்கரசர், தாமும் எதிர் வணங்கி அவரை எடுத்தருளவே, அரிய மறையவராகிய அப்பூதியடிகளாரும் வறியவர்கள் பெரும் பொருளைப் பெற்றது போல, மனம் மகிழ்ச்சி மீதூர அவர் முன்பு நின்று ஆனந்தக் கூத்தாடியும் பெருவிருப்புடன் அவரைச் சூழ்ந்தும் ஓடினார், பாடினார்.

குறிப்புரை : களிகூர - மகிழ்ச்சி மிக. 'ஆசையொடும் அரனடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு ...கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே' (சிவஞா. சித்தி, பன்னிரண்.-2) எனவரும் மெய்ந்நூற் கூற்று அப்பூதியடிகளாருக்கு அநுபவமாயிற்று.

19. பொழிப்புரை : நேர்ந்த பெருமகிழ்ச்சியால் முன்னர் செய்யத் தகுவது இது என்பதும் அறியாதவராகி, வீட்டிற்குள் விரைந்துசென்று, மனைவியாருக்கும், மக்களுக்கும், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தாருக்கும், தம்மை ஆட்கொண்டருளும் நாவரசர் எழுந்தருளியிருக்கும் மகிழ்ச்சிச் செய்தியைச் சொல்லி, அன்பு மிக, மகிழ்ச்சி மிக்க சுற்றத்தார் அனை வரையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தார்.

1801. மனைவியா ருடன்மக்கள்

மற்றுமுள்ள சுற்றத்தோர்
அனைவரையுங் கொண்டிறைஞ்சி
ஆராத காதலுடன்
முனைவரைஉள் ளெழுந்தருளு
வித்தவர்தாள் முன்விளக்கும்
புனைமலர்நீர் தங்கள்மேல்
தெளித்துள்ளும் பூரித்தார்.

20

அமுதுசெய்ய வேண்ட அரசரும் இசைதல்

1802. ஆசனத்தில் பூசனைகள்

அமர்வித்து விருப்பினுடன்
வாசநிறை திருநீற்றுக்
காப்பேந்தி மனந்தழைப்பத்

குறிப்புரை : ஈண்ட - விரைந்து. ஈண்ட எய்தி எனக் கூட்டுக.
ஓகை - மகிழ்ச்சி. பூண்ட - அன்புமிருந்த.

21. பொழிப்புரை : மனைவியாருடன் மக்களும் மற்றுமுள்ள சுற்றத்தார்களும் முதலாக உள்ள அனைவரையும் கொண்டு வந்து வணங்கச் செய்து, தணியாத ஆசையுடன் தலைவராகிய நாவரசரை மனைக்குள் எழுந்தருளுவித்து, அவருடைய திருவடிகளை முற்பட நீர் கொண்டு விளக்கி, மலர் நிறைந்த அப்புனித நீரைத் தங்கள் மீது தெளித்துக் கொண்டு அதனை உள்ளும் பருகினார்.

குறிப்புரை : அடியவர்களை மனையகத்துள் எழுந்தருளுவித்தவுடன், முற்படச் செய்த்தக்கது இதுவாம். 'கொண்டு வந்து மனைப் புகுந்து குலாவு பாதம் விளக்கியே' (தி.12 பு.4 பா.4) என முன்னர்க் கூறியுள்ளமையும் நனைவு கூரத் தக்கது. 'மலர்புனை நீர்' என மாறுக; மலர்களிட்ட நீர் என்பது கருத்து. இவ்விருபாடல்களும் ஒருமுடிபின.

21. பொழிப்புரை : தக்கதொரு பலகையிட்டு அதன்கண் எழுந்தருளுவித்துச் செய்ய வேண்டிய வழிபாட்டு முறைகளை மிகு விருப்போடு விரும்பிச் செய்து, மணம் நிரம்பிய திருநீற்று மடலை அவர் திருமுன் ஏந்தியவராய், மனமகிழ்ச்சி மீதூர, உலகம் உய்யத் தோன்றிய நாவரசரைத் திருவமுது செய்தருளுமாறு அன்பு பெருக அவரிடத்து

தேசம்உய்ய வந்தவரைத்

திருவமுது செய்விக்கும்

நேசம்உற விண்ணப்பம்

செயஅவரும் அதுநேர்ந்தார்.

21

மனைவியார் திருவமுதாக்கல்

வேறு

1803. செய்தவர் இசைந்த போது

திருமனை யாரை நோக்கி

எய்திய பேறு நம்பால்

இருந்தவா றென்னே என்று

மைதிகழ் மிடற்றி னான்தன்

அருளினால் வந்த தென்றே

உய்தும்என் றுவந்து கொண்டு

திருவமு தாக்கல் உற்றார்.

22

விண்ணப்பம் செய்ய, அரசரும் அதற்கு இசைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : திருநீற்று மடலை ஏந்துதல் அவருக்குச் செய்யும் உபசாரமாகும். திருநீற்றுக் காப்பு - திருநீறாகிய காப்பு: அணிந்தாரைக் காத்தல் பற்றி இங்ஙனம் கூறினார். இதுபற்றியே வடநூலாரும் இதனை 'ரட்சை' என்றழைப்பார். பூசனைகள் - நறுமணப் புகை காட்டுதலும், நல்விளக்குக் காட்டுதலும், போற்றி உரை செய்தலும் முதலாயினவாம். விரும்பி நல் விளக்குத் தூபம் விதியினால் இடுதல் இறைவர்கன்றி, அடியவர்க்குமாகும். இதனை மாகேசுவரபூசை என்பர்.

22. பொழிப்புரை : தவத்தில் சிறந்த நாவரசர் திருவமுது செய்ய இசைந்தருளிய பொழுது, அப்பூதியடிகளார் தம் மனைவியாரைப் பார்த்து, நமக்குக் கிடைத்த பேறுதான் என்னே! எனக் கூறி, பின்னும் கருணை பொருந்திய திருக்கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானின் திருவருளால், அப்பேறு நமக்கு வாய்த்தது என்று கூறி 'நாம் இதனால் உய்தி பெறுவோம்' என்று மகிழ்ந்தவாறு உணவு அமைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

குறிப்புரை : நாவரசரைத் தம் திருமனையின் கண் ஏற்றுப் போற்றும் பேறு திருவருளால் வாய்த்தது என்றார், உயிர்கட்குக் கிட்டும் பேறெல்லாம் அப்பெருமானால் வாய்த்தல் பற்றி. 'வகுத்தான் வகுத்த

அப்பூதியார் மூத்த மகனாரை இலைகொணர ஏவல்

1804. தூயநற் கறிக ளான

அறுவகைச் சுவையால் ஆக்கி

ஆயஇன் னமுதும் ஆக்கி

அமுதுசெய் தருளத் தங்கள்

சேயவர் தம்மில் மூத்த

திருநாவுக் கரசை வாழை

மேயபொற் குருத்துக் கொண்டு

வாஎன விரைந்து விட்டார்.

23

மூத்தமகனார் மகிழ்வும் அவருக்கு நேர்ந்த விளைவும்

1805. நல்லதாய் தந்தை ஏவ

நான்இது செயப்பெற் றேன்என்

றொல்லையில் அணைந்து தோட்டத்

துள்புக்குப் பெரிய வாழை

வகையல்லால் ... அரிது' (குறள், 377), 'பால்வரை தெய்வம்' (தொல். கிளவி. 58), 'செய்வின்னையின் பயனைச் சேர்ப்பான் ஒருவன் உளன்' (திருவருட். 53) என்றற் றொடக்கத்தனவாகிய கூற்றுக்களை நினைவு கூர்க.

23. பொழிப்புரை : தூய்மையான நல்ல பல கறிவகைகளை ஆறு சுவைகளும் பொருந்தச் சமைத்து, இனிமையான திருவமுதையும் அமைத்து, உணவு கொள்ளுதற்காகத் தம் மக்களுள் மூத்த திருநாவுக் கரசை நோக்கி வாழைக் குருத்தினுள் தக்கதொரு குருத்தை அரிந்து கொண்டுவா என விரைவுபடுத்தி அனுப்பினர்.

குறிப்புரை : தூய நற்கறிகள் - தூய நிலத்தில் தோற்றுவிக்கப் பட்டனவும், உடற்கு நன்மை பயப்பனவுமாய் கறிவகைகள். கறிகளையும் உணவையும் ஆக்குதல் மனைவியார் செயலாக அமையினும் அன்பினாலும் பத்திமையினாலும் தாமும் உடனிருந்தமை பற்றி அச்சையற்குத் தாமும் உடந்தை ஆயினார்.

24. பொழிப்புரை : 'நல்ல தாயும் தந்தையுமாகிய இருவரும் கட்டளையிட, அதனை ஏற்றுச் செய்யும் இப்பேற்றைப் பெற்றேன்' என்று மூத்த திருநாவுக்கரசும் உள் மகிழ்ந்து விரைந்து சென்று, வாழைத்

மல்லவங் குருத்தை ஈரும்

பொழுதினில் வாள் ராஒன்

றல்லல்உற் றமுங்கிச் சோர

அங்கையில் தீண்டிற் றன்றே.

24

1806. கையினிற் கவர்ந்து சுற்றிக்

கண்ணெரி காந்து கின்ற

பையர வுதறி வீழ்த்துப்

பதைப்புடன் பாந்தள் பற்றும்

வெய்யவே கத்தால் வீழா

முன்னம்வே கத்தால் எய்திக்

கொய்திக் குருத்தைச் சென்று

கொடுப்பன்என் றோடி வந்தான்.

25

தோட்டத்துள் புகுந்து, பெரியதும் வளப்பமானதுமான அழகிய குருத்தினை அரியும் பொழுது, ஒளியுடைய பாம்பு ஒன்று அத்திருமகன் துன்புற்று மயங்கிச் சோர்வடைய அவனது உள்ளங்கையில் தீண்டியது.

குறிப்புரை : வாழைக் குருத்தை அரிந்து வரும் பணியைத் தம் இளவல்களில் ஒருவருக்குப் பணிக்காது, தனக்குப் பணித்தமையை நினைந்து அப்பெருமகன் தானும் 'நல்ல தாய் தந்தை ஏவ' என்றான். வீட்டில் தாய் தந்தையர் ஏவும் பணியை உளம் மகிழ ஏற்றுச் செய்யும் மக்களே நன்மக்களாவர். அவர்கள் பணிகொள்வதற்கு ஏற்ப அம் மக்கள் பெரிதும் வீட்டிலேயே இருத்தலும் வேண்டும். அதுகருதியே 'தனையரும் மனையில் தப்பார்' (தி.12 சரு.1-2 பா.34) என்றார் முன்னும். இளைஞர் சமுதாயம் இவ்வகையில் வாழ இறையருள் முன்னின்று அருளுமாக. அகம் + கை = அங்கை என்றாயிற்று: உள்ளங்கை.

25. பொழிப்புரை : கையில் தீண்டி, அக்கையை யே சுற்றிக் கொண்டு கண்களில் நெருப்பை வீசுகின்ற நச்சுப்பையை உடைய அந்தப் பாம்பை, கையை உதறி வீழ்த்தி விட்டு, மனப்பதைப்புடனே 'பாம்பு தீண்டியதால் உளதாய் கொடிய விட வேகத்தால் தான் விழுவதற்கு முன்னே, மிக விரைவாகச் சென்று அரிந்த இவ்வாழைக் குருத்தைச் சென்று கொடுப்பேன்' என எண்ணி ஓடி வந்தவன்.

1807. பொருந்திய விடவே கத்தில்

போதுவான் வேகம் முந்த

வருந்தியே அணையும் போழ்து

மாசுணங் கவர்ந்த தியார்க்கும்

அருந்தவர் அமுது செய்யத்

தாழ்க்கயான் அறையேன் என்று

தீருந்திய கருத்தி னோடுஞ்

செழுமனை சென்று புக்கான்.

26

குறிப்புரை : பைஅரா - நச்சுப்பையினையுடைய பாம்பு. பாந்தள் - பாம்பு. தன் உயிரினும், தாய் தந்தையர் ஏவிய பணியை முட்டின்றிச் செய்தலில், அத்திருமகனாருக்கு இருந்த ஆர்வத்தையும், வந்திருந்த அடியவர் மீது அவருக்கு இருந்த பத்திமையையும் நினைவு கூர்க.

26. பொழிப்புரை : தன்னிடத்துப் பொருந்தியவிடத்தின் வேகத்தினும், தான் விரைந்து செல்லும் செலவு பெருக, வருத்தத்துடன் மனையிடத்துச் சேரும் பொழுது, பாம்பு தீண்டியதை நாவரசர் உணவு அருந்துவதற்கு இடையூறாகுமாறு தாய் தந்தையர் உள்ளிட்டவர்க்குச் சொல்ல மாட்டேன் என மனத்தில் எண்ணி, அவ்வுறுதிப்பாட்டுடன் வளமிக்க வீட்டிற்குள் புகுந்தவனாய்.

குறிப்புரை : தீருந்திய கருத்து - தம் இருமுது குரவர்களானும் போற்றி வணங்கி வரும் நாவரசர், உணவு அருந்துவதற்கு இடையூறு வாராதவாறு, தன் கொடுந்துன்பத்தை எவரிடமும் சொல்லாதிருத்தல் வேண்டும் எனும் கருத்து.

தன் இறப்பினும், அடியவர் உணவு அருந்தக்காலம் தாழ்த்தலும், அதுபற்றித் தன் இருமுதுகுரவரும் கொள்ளும் பெருந்துன்பமுமே இன்னாது எனக் கருதும் உள்ளம் எத்துணை மேம்பட்ட உள்ளமாகும்? 'சாதலின் இன்னாதது இல்லை இனிதுஅதூஉம் ஈதல் இயையாக் கடை' (குறள், 230) எனவரும் திருக்குறளை நினைவு கூருமாறு அமைந்தது மூத்த திருநாவுக்கரசின் திருவுள்ளம்.

1808. எரிவிடம் முறையே ஏறித்

தலைக்கொண்ட ஏழாம் வேகம்

தெரிவுற எயிறும் கண்ணும்

மேனியும் கருகித் தீந்து

விரியுரை குழறி ஆவி

விடக்கொண்டு மயங்கி வீழ்வான்

பரிகலக் குருத்தைத் தாயார்

பால்வைத்துப் படிமேல் வீழ்ந்தான். 27

மூத்த மகனின் நிலை கண்டு விடந்தீண்டியமையை உணர்தல்

1809. தளர்ந்துவீழ் மகனைக் கண்டு

தாயருந் தந்தை யாரும்

உளம்பதைத் துற்று நோக்கி

உதிரஞ்சோர் வடிவும் மேனி

27. பொழிப்புரை : அழிக்கும் நஞ்சானது முறையாக மேல் ஏறித்தலைக் கொண்ட ஏழாம் வேகத்தை அடைந்த நிலையினை, வெளித் தோற்றத்திலும் அறியுமாறு பற்களும் கண்களும் உடலும் கருகித் தீய்ந்து விளங்க, உரைக்கும் சொற்களும் தடுமாறி உயிர்விடும் நிலை வரவும் அதை விடாமல் தாங்கிக் கொண்டு, மயங்கி வீழ்கின்ற அவன், உணவு உண்ணுதற்கான அவ்வாழைக் குருத்தைத் தாயாரிடம் வைத்து நிலத்தில் வீழ்ந்தான்.

குறிப்புரை : தலைக் கொண்ட - உச்ச நிலையினையடைந்த. ஏழாம் வேகம் - இரத்த ஓட்டம் இருதயத்தில் தூய்மை செய்யப்பட்டு உடலில் பல உறுப்புக்களினும் சென்று பரவி மீளவும் தூய்மைபெற அங்குச் சேர்தல் ஒரு ஓட்டம் ஆகும். இவ்வாறு ஓடுதலை வேகம் என்றும் கூறுவர். இவ்வாறு ஓடிச் செல்லும் குருதியில் நஞ்சு பொருந்த அதனால் அது பரவப்பட்ட நிலையில் ஒருதாது அழியும், இவ்வகையில் ஏழாம் முறை பரவும் பொழுது ஏழு தாதுக்களும் அழிந்து உயிர் நீங்கும் என்பர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

28. பொழிப்புரை : இந்நிலையில் தளர்ந்து வீழும் மகனைக் கண்ட தாயாரும் தந்தையாரும் உள்ளம் பதைபதைத்து, அவன் வீழ்தற்கான காரணத்தையும் உற்றுநோக்கி, குருதி வடிந்த நிலையையும்

விளங்கிய குறியுங் கண்டு

விடத்தினால் வீந்தான் என்று

துளங்குதல் இன்றித் தொண்டர்

அமுதுசெய் வதற்குச் சூழ்வார்.

28

புறம்போர்த்து உணவு அளிக்க விரும்பல்

1810. பெறலரும் புதல்வன் தன்னைப்

பாயினுள் பெய்து மூடிப்

புறமனை முன்றிற் பாங்கோர்

புடையினில் மறைத்து வைத்தே

அறஇது தெரியா வண்ணம்

அமுதுசெய் விப்போம் என்று

விறலுடைத் தொண்ட னார்பால்

விருப்பொடு விரைந்து வந்தார்.

29

உடம்பில் விளங்கும் வேறு அடையாளங்களையும் கண்டு, இவன் கொடியதோர் விடத்தால் உயிர் துறந்தான் எனத் துணிந்து, உளம் தடுமாற்றம் இன்றி, அடியவர் அமுது செய்வதற்கு வேண்டிய விளைவை ஆய்வவராய்.

குறிப்புரை : துளங்குதல் - மனம் தடுமாறுதல். மகன் இறந்த வருத்தத்தினும், அடியவர் அமுது செய்யக் காலம் தாழ்க்கின்றமையே இருவர் உள்ளத்தும் இடம் பெற வருத்திற்று. இமயத்தினும் இவ்வுள்ளங்கள் உயர்ந்தன.

29. பொழிப்புரை : பெறுதற்கரிய மைந்தனைப் பாயுள் வைத்து மூடி, மனையின் வெளிப் புறத்திலுள்ள முற்றத்தின் ஒரு புறத்தில் எவரும் காணா வண்ணம் மறைத்து வைத்து, 'இச்செயல் முழுமையாக யாவரும் அறியாதவாறு இவ்வடியவர்க்கு நாம் அமுது செய்விப்போம்' எனக் கருதியவராய், ஆற்றல் பொருந்திய திருநாவுக்கரசர் இடத்து மிகுவிருப்பொடு விரைந்து வந்தனர்.

குறிப்புரை : அற - சிறிதும். விறல் - ஆற்றல்: திருத்தொண்டின் உறைப்பாலே எதனையும் வெல்லும் ஆற்றல். 'பொய்மாயப் பெருங்கடலில்' (தி.6 ப.27) எனவரும் திருப்பதிகமும் காண்க. விடம் தீண்டியமையை அப்பூதி அடிகளாரும் அவர்தம் மனைவியாரும் மறைத்த பொழுதும், ஐயப்படாது அவர்தம் அகத்தது உணரும் விதமும்,

நாவரசரை அமுது செய்ய அழைத்தல்

1811. கடிதுவந் தமுது செய்யக்

காலந்தாழ்க் கின்ற தென்றே

அடிசிலும் கறியும் எல்லாம்

அழகுற அணைய வைத்துப்

படியில்சீர்த் தொண்ட னார்முன்

பணிந்தெழுந் தமுது செய்தெங்

குடிமுழு துய்யக் கொள்வீர்

என்றவர் கூறக் கேட்டு.

30

அனைவருக்கும் திருநீறு நல்குகையில்

மூத்த பிள்ளையைக் கேட்டல்

1812. அருந்தவர் எழுந்து செய்ய

அடியிணை விளக்கி வேறோர்

திருந்தும்ஆ சனத்தில் ஏறிப்

பரிகலந் திருத்து முன்னர்

இருந்துவெண் ணீறு சாத்தி

இயல்புடை இருவ ருக்கும்

பொருந்திய நீறு நல்கிப்

புதல்வர்க்கும் அளிக்கும் போழ்தில்.

31

சிவபெருமானின் திருவருளால் இறந்த உயிரை மீட்கும் விதமும் காண்க என்பர் சிவக் கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

30. பொழிப்புரை : விரைந்து வந்து, உணவு உண்ணக்காலம் தாழ்க்கின்றமையை எண்ணியவராய், உணவும் கறிகளும் முதலாயின வற்றையெல்லாம் அழகுற அருகே வைத்து, அதன் பின்பு ஒப்பற்ற சிறப்பையுடைய தொண்டராகிய நாவரசர் முன் விழுந்து வணங்கி, ஏழுந்து நின்று, அமுது செய்யும் வாயிலாக எம் குடிமுழுதும் உய்யு மாறு அருளல் வேண்டும் என்று கூற, நாவரசரும் அதனைக் கேட்டு,

குறிப்புரை : படி - ஒப்பு.

31. பொழிப்புரை : அரிய தவத்தினரான நாவரசர் பெருமான், செம்மையான தம் அடிகளை விளக்கிக் கொண்டு, வேறொரு திருந்திய

1813. ஆதிநான் மறைநூல் வாய்மை

அப்பூதி யாரை நோக்கிக்

காதலர் இவர்க்கு மூத்த

சேயையுங் காட்டும் முன்னே

மேதகு பூதி சாத்த

என்றலும் விளைந்த தன்மை

யாதும்ஒன் றுரையார் இப்போ

திங்கவன் உதவான் என்றார்.

32

இருக்கையில் அமர்ந்து, அவர்கள் உண்ணும் இலையைத் திருத்தி முறைப்படி அமைப்பதற்கு முன்னர், திருநீற்றினையணிந்து கொண்டு, அடிமைத் திறத்தில் பிழையாது நிற்கும் அப்பூதியடிகளாருக்கும் அவர்தம் மனைவியாருக்கும் பொருந்திய திருநீற்றை அளித்து, அவர்களின் மைந்தர்களுக்கும் திருநீற்றை அளிக்க முற்பட்டபோது,

குறிப்புரை : உணவு அருந்துமுன் கைகால் தூய்மை செய்து கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகும். அதன்பின் திருநீறு அணிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அருளாளர்களும் சான்றோர்களுமாயிருப்பின் பிறருக்கும் திருநீற்றை வழங்க வேண்டும். இம்முறையிலேயே நாவரசரும் நின்று ஒழுகுகின்றார். இயல்புடைய இருவர் - அடிமைத் திறத்தில் பிறழாது நிற்கும் இயல்பினரான அப்பூதியடிகளாரும் அவர்தம் மனைவியாரும். இயல் என்னும் பொதுச் சொல் அவ்வவ் இடத்திற்கு ஏற்ற இயல்பைக் குறித்து நிற்கும். 'இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன்' (குறள், 47) 'இயல்புடைய மூவர்க்கும்' (குறள், 41) என வருமாற்றை நினைவுகூர்க. பொருந்திய நீறு - அடியவர்கள் என்பார்க்குப் பொருந்திய நீறு. 'பொருத்தமதாவது நீறு' (தி.2 ப.66 பா.6) என்றலும் காண்க.

32. பொழிப்புரை : பழமையான நான் மறைகளிலும் நூல்களிலும் பயின்ற வாய்மை ஒழுக்கமுடைய அப்பூதியடிகளாரை நோக்கி, அன்பால் இம்மக்களுள் மூத்த பிள்ளையையும் முன்னே மேன்மை மிக்க வெண்ணீரணிதற்குக் காட்டுக என்றுரைக்க, நிகழ்ந்த செய்தியை உரைக்க மாட்டாதவராய், 'இப்போது இங்கு அவன் உதவான்' என்றார்.

குறிப்புரை : நீறு பெறுதற்கு அடிகளாரின் மக்கள் அனைவரும் முன்னிற்ப அவர்களுள் வயது முறைமையில் நீறு வழங்க வேண்டும் எனத் திருவுள்ளம் பற்றிய நாவரசர், மூத்த சேயையையும் முன்னே காட்டுக என்றனர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

1360

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1814. அவ்வுரை கேட்ட போதே

அங்கணர் அருளால் அன்பர்

செவ்விய திருஉள் எத்தோர்

தடுமாற்றஞ் சேர நோக்கி

இவ்வுரை பொறாதென் உள்ளம்

என்செய்தான் இதற்கொன் றுண்டால்

மெய்விரித் துரையும் என்ன

விளம்புவார் விதிர்ப்புற் றஞ்சி.

33

1815. பெரியவர் அமுது செய்யும்

பேறிது பிழைக்க என்னோ

வருவதென் றுரையா ரேனும்

மாதவர் வினவ வாய்மை

தெரிவுற உரைக்க வேண்டுஞ்

சீலத்தால் சிந்தை நொந்து

பரிவொடு வணங்கி மைந்தர்க்

குற்றது பகர்ந்தார் அன்றே.

34

33. பொழிப்புரை : அத்தகைய சொல்லைக் கேட்ட அளவிலேயே அழகிய கருணை பொருந்திய பெருமானின் திருவருளால் அப்பூதி அடிகளாரின் நேரிய திருவுள்ளத்தில் ஒரு தடுமாற்றம் நேரக்கண்டு, 'இவ்வுரை என்னுள்ளத்தில் பொறுக்கலாற்றாது; அவன் என்செய்தான்? ஏதோ ஒன்று நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும்; அம்மெய்ம்மையை விரித்து உரைப்பீராக' என்று அரசர் கூறுதலும், உடல் நடுங்கிப் பயந்து.

34. பொழிப்புரை : பெருமை மிக்கவரான நாவரசர் உணவு கொள்ளும் பெரும் பேறு உடன்கிட்டாது இவ்வாறு நேருவதும் என்னோ? என்று எண்ணி உண்மையை உரைக்க முற்படாராயினும், உண்மையை உள்ளவாறு உரைப்பதே தகுதி எனக் கொண்ட சீலத்தால், மனம் உடைந்து வருந்தி, வணங்கித் தம் மூத்த பிள்ளைக்கு நேர்ந்ததைச் சொன்னார்.

குறிப்புரை : அன்று, ஏ என்பன அசைநிலைகள். அன்று - அப்பொழுதே என உரை காண்பர் சிவக்கவிமணியார் (பெரிய.பு.உரை). இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

உண்மையுணர்ந்த நாவரசர், விடம் நீங்க அருளல்

1816. நாவினுக் கரசர் கேளா

நன்றுநீர் மொழிந்த வண்ணம்

யாவர்இத் தன்மை செய்தார்

என்றுமுன் எழுந்து சென்றே

ஆவிதீர் சுவத்தை நோக்கி

அண்ணலார் அருளும் வண்ணம்

பாவிசைப் பதிகம் பாடிப்

பணிவிடம் பாற்று வித்தார்.

35

35. பொழிப்புரை : அவ்வாறு அவர் கூறியதைக் கேட்ட நாவரசர் 'நீவிர் கூறியது மிக நன்றாய் இருந்தது. இவ்வாறு செய்தார் உலகில் யாவர் உளர்?' என்று உரைத்தவாறே, முன்னாக எழுந்து சென்று, உயிர் நீங்கிய அம்மைந்தனின் உடலை நோக்கிய வண்ணம், இறைவன் அருள வேண்டி இசைபொருந்திய பாவகையில் திருப் பதிகத்தைப் பாடிப் பாம்பின் நஞ்சை நீக்கி அருளினார்.

குறிப்புரை : கேளா - கேட்டு. அப்பூதியடிகளார் தம் மூத்த பிள்ளைக்கு நேர்ந்ததைக் கூறியதோடு, 'அது திருவருள் வயத்தால் ஆகியது, அதுபற்றித் திருவுள்ளம் பற்றாது அமுது செய்ய வேண்டும் என்றும் வேண்டிக் கொள்ள, அதனை நினைந்தே நாவரசரும் 'நன்று நீர் புரிந்தவண்ணம் யாவர் இத்தன்மை செய்தார்' என்று உரைக்க லாயினர். இச்செய்தி உய்த்துணர நின்றது. பாவிசைப் பதிகம் - 'ஒன்று கொலாம்' (தி.4 ப.18) எனத் தொடங்கும் இந்தளப் பண்ணில் அமைந்த திருப்பதிகம்.

முன்னர் நாவரசர் வரலாற்றில், மறைத்து வைத்திருந்த மூத்த திருநாவுக்கரசரின் உடலைத் திருக்கோயிலின் முன் கொணர்வித்துப் பதிகம் பாடி நஞ்சை நீக்கி அப்பெருமகனை உய்வித்தார் என விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனையே சுருங்க 'ஆவிதீர் சுவத்தை நோக்கி, அண்ணலார் அருளும் வண்ணம் பாடினார்' (தி.12 பு.21 பா.207-209) எனக் கூறுகின்றார். முன்னர் விரித்த ஒன்றைச் சுருக்கியும் சுருக்கிய ஒன்றை விரித்தும் கூறல் ஆசிரியர் திருவுள்ளம் ஆதலின், ஈண்டும் அதனை விரித்துக் கூறாராயினர். மூத்த திருநாவுக்கரசரின் உயிர் நீங்கிய உடல் புறமனைப் பக்கத்தே வைக்கப்பட்டிருந்தமை 1810ஆம் பாடலானும், நாவரசரை உணவு ஏற்க வேண்ட அவரும் வந்து திருநீறு

1362

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

எழுந்த மகனாருக்குத் திருநீறு அளிதல்

1817. தீவிடம் நீங்க உய்ந்த

திருமறை யவர்தஞ் சேயும்

மேவிய உறக்கம் நீங்கி

விரைந்தெழு வானைப் போன்று

சேவுகைத் தவர்ஆட் கொண்ட

திருநாவுக் கரசர் செய்ய

பூவடி வணங்கக் கண்டு

புனிதநீ றளித்தார் அன்றே.

36

அப்பூதியடிகளின் திருவுள்ளமும் அன்பும்

1818. பிரிவறும் ஆவி பெற்ற

பிள்ளையைக் காண்பார் தொண்டின்

நெறியினைப் போற்றி வாழ்ந்தார்

நின்றஅப் பயந்தார் தாங்கள்

அளிக்குங்கால் இச்செயல் அவருக்குத் தெரிய வந்தமை அப்பாடலைத் தொடர்ந்து வரும் வரலாற்றானும் அறிய முடிகிறது. பின்வரும் 1819ஆம் பாடலில் சொல்லரசர் 'கூட ஓங்கிய மனையில் எய்தி' எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆதலின் இடையில் அவ்வுடலைத் திருக்கோயிலின் முன் வருவித்துப் பதிகம் பாடி உய்வித்தருளியவர், பின் மனைக்கு வந்தமையை இதனால் அறிய முடிகிறது. 'ஓங்கிய மனையில் எய்தி' எனவரும் தொடரால் ஆசிரியர் இதனை நுட்பமாக அறிவித்தமை நோக்கத் தக்கது.

36. பொழிப்புரை : அப்பதிகம் பாடிய அளவில் தீய நச்சுத் தன்மை நீங்கப் பிழைத்த அவ்வப்பூதியடிகளாரின் திருமகனாரான திருநாவுக்கரசும், பொருந்திய உறக்கத்திலிருந்தும் நீங்கி விரைவாய் எழுபவனைப் போன்று எழுந்து, ஆனேற்றின் மீது இவர்ந்தருளும் பெருமானால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற திருநாவுக்கரசரின் செவ்விய மலரணைய திருவடிகளை வணங்கக் கண்டு, புனிதமான திருநீற்றை வழங்கியருளுவாராயினர்.

குறிப்புரை : உறக்கத்தினின்றும் நீங்கி எழுவானைப் போன்று, இறந்த அப்பிள்ளையும் எழுந்தான் என்றது 'உறங்குவதுபோலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு' (குறள், 339) எனவரும் திருக்குறளை நினைவு கூரவைக்கும். சே - ஆனேறு.

37. பொழிப்புரை : பிரிந்த உயிரைத் திரும்பவும் பெற்ற

அறிவரும் பெருமை அன்பர்

அமுதுசெய் தருளு தற்குச்

சிறிதிடை யூறு செய்தான்

இவனென்று சிந்தை நொந்தார்.

37

1819. ஆங்கவர் வாட்டந் தன்னை

அறிந்துசொல் அரசர் கூட

ஓங்கிய மனையில் எய்தி

அமுதுசெய் தருள வற்ற

பாங்கினில் இருப்ப முந்நூல்

பயில்மணி மார்பர் தாமும்

தாங்கிய மகிழ்ச்சி யோடுந்

தகுவன சமைத்துச் சார்வார்.

38

பிள்ளையைக் காண்பவர் எல்லாம், தெய்வத்திருத்தொண்டின் செந்நெறிச் சிறப்பினைப் போற்றி இறைவரின் திருவருளைப் பெற்றனர். அங்குநின்ற அப்பெற்றோர்கள் அரிதற்கரிய பெருமையுடைய அன்பர் திருவமுது செய்வதற்கு இவன் சிறிது இடையூறு செய்தான் என்று மனம் நொந்தனர்.

குறிப்புரை : வாழ்ந்தார் - இறைவன் திருவருள் பெற்றார். பயந்தார்- பெற்றோர். பெற்றோர்க்குப் பிள்ளை எழுந்தது மகிழ்ச்சி தரவில்லை; ஆனால் பெரியவர் அமுது செய்யப் பெறாமையே பெருந்துன்பம் தந்தது. இங்கும் அப்பூதிஅடிகளார்க்கும் அவர்தம் இல்லத்தரசியாருக்கும் அமைந்திருந்த திருவுள்ளம் அறியத்தக்கது.

38. பொழிப்புரை : அங்ஙனம் அவர்களின் மனவாட்டத்தை அறிந்த நாவரசர், அவர்களுடன் சிறந்த இல்லத்தை அடைந்து, அமுதுசெய்தற்குத் திருவுள்ளம் கொள்ளும் நிலையினில் இருப்ப, முந்நூல் அணிந்த மார்பினராய் அப்பூதி அடிகளாரும் மீதூர்ந்த மகிழ்ச்சி யோடும் செய்யத்தகுவனவற்றையெல்லாம் செய்வாராய்,

குறிப்புரை : ஓங்கிய மனை - செல்வத்தாலும் சீலத்தாலும் பத்திமைத் திறத்தாலும் செழித்திருக்கும் வீடு.

நாவரசரை அமுது செய்வித்தல்

1820 புகழ்ந்தகோ மயத்து நீரால்

பூமியைப் பொலிய நீவித்

திகழ்ந்தவான் சுதையும் போக்கிச்

சிறப்புடைத் தீபம் ஏற்றி

நிகழ்ந்தஅக் கதலி நீண்ட

குருத்தினை விரித்து நீரால்

மகிழ்ந்துடன் விளக்கி ஈர்வாய்

வலம்பட மன்னு வித்தார்.

39

39.பொழிப்புரை : சான்றோர் பலராலும் புகழப்பெற்ற ஆவின் சாணம் கலந்த நீரால், நிலத்தை விளக்கமுற மெழுகி, விளங்கும் வெண்பொடிகளைக் கொண்டு கோலமிட்டு, சிறப்பான திருவிளக்கை ஏற்றி, இவ்வரலாற்று நிகழ்ச்சிக்கு இடனாக இருந்த, அவ்வாழையின் நீண்ட குருத்தை விரித்து அதனை நீரில் கழுவி, அரிந்த பக்கம் வலப்பக்கமாக அமைய அதனை இட்டனர்.

குறிப்புரை : ஆவின் சாணத்தொடு அதன் நீரையும் கலந்து மெழுகுதல் வழக்கமாக இருந்தது. அது பின் மாறி, நீர்மட்டும் கொண்டு மெழுகுதல் வழக்கமாயிற்று. இதுபொழுது அதுவும் அரிதாகி வருகிறது. 'மெழுகும் ஆப்பி கண்கலுழ் நீரானே' (புறநா. 249) எனவரும் சங்கச் செய்யுளால், ஆவின் சாணங்கொண்டு மெழுகுதல் பண்டைய மரபாதல் தெரியலாம். கோமயம் - பசுவின் சாணம். வான்சுதை - அழகிய பொடி. 'வான்சுதை வண்ணம் கொளல்' (குறள், 714) என வரும் திருக்குறளும் காண்க.

நிகழ்ந்த அக்கதலி - இவ்வரலாற்றிற்கு அடிப்படையாக நேர்ந்த வாழை இலை. ஈர்வாய் - அரிந்த வாய். குருத்தை அரிந்த இடத்தை வலப்புறமாக வைத்து இலையை இடுதல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

இம்முறைமைகளை முன்னர், 1810, 1811ஆம் பாடல்களில் கூறாது ஈண்டுக் கூறினார், ஆண்டு நாவரசரை உணவு கொள்ள அழைக்க நேர்ந்ததன்றி, நாவரசர் உணவு கொள்ள நேராமையின் கோமயம் கிருமிகளை ஒழிக்க நல்லதோர் மருந்தும் ஆகும்.

1821. திருந்திய வாச நன்னீர்

அளித்திடத் திருக்கை நீவும்
 பெருந்தவர் மறையோர் தம்மைப்
 பிள்ளைக ளுடனே நோக்கி
 அரும்புதல் வர்களும் நீரும்
 அமுதுசெய் வீரஇங் கென்ன
 விரும்பிய உள்ளத் தோடு
 மேலவர் ஏவல் செய்வார்.

40

1822. மைந்தரும் மறையோர் தாமும்

மருங்கிருந் தமுது செய்யச்
 சிந்தைமிக் கில்ல மாதர்
 திருவமு தெடுத்து நல்கக்
 கொந்தவிழ் கொன்றை வேணிக்
 கூத்தனார் அடியார் ரோடும்
 அந்தமி ழாளி யார்அங்
 கமுதுசெய் தருளி னாரே.

41

40. பொழிப்புரை : செவ்விய மணமுடைய நல்ல நீரைக் கொடுக்க அதனைக் கொண்டு திருக்கரத்தைக் கழுவிய பெருந்தவமுனிவராகிய நாவரசரும், அப்பூதியடிகளாரையும் அவர்தம் பிள்ளைகளையும் ஒருங்கு நோக்கி 'நும் அரும்புதல்வர்களும் நீரும் எம்முடன் உண்பீ ராக' என்றுகூற, அவர்களும் மிகு விருப்போடு மேலவராய அரசர் பெருமகனாரின் ஏவல் வழி நின்றார்கள்.

குறிப்புரை : திருந்திய நன்னீர் - மணமும் தூய்மையும் உடையநீர். இத்திருத்தகுநிலை, நிலத்தானும் சுற்றுப் புறச் சூழலானும் அமைவதாகும்.

41. பொழிப்புரை : மறையவராகிய அப்பூதியடிகள், தாமும் தம் மக்களுமாக நாவரசரின் அருகிலிருந்து உணவு உண்ண, மகிழ்வும் நிறைவும் கொண்ட இல்லத்தரசியார் திருவமுது எடுத்துப்படைக்க, கொத்தாக மலர்ந்த கொன்றை மலரை அணிந்த சிவபெருமானின் அடியார்களோடும், அழகிய தமிழைப் பாமாலையாக எடுத்துச் சமைப்பதில் வல்லவரான நாவரசரும் அவ்விடத்து உணவு கொண்டருளினார்.

அப்பூதியடிகளாரைப் பழனத்தில் பதிகத்து வைத்துப் போற்றல்

1823. மாதவ மறையோர் செல்வ

மனையிடை அமுது செய்து

காதல்நண் பளித்துப் பன்னாள்

கலந்துடன் இருந்த பின்றை

மேதகு நாவின் மன்னர்

விளங்கிய பழன மூதூர்

நாதர்தம் பாதஞ் சேர்ந்து

நற்றமிழ்ப் பதிகஞ் செய்தார்.

42

1824. அப்பூதி யடிக ளார்தம்

அடிமையைச் சிறப்பித் தான்ற

மெய்ப்பூதி அணிந்தார் தம்மை

விரும்புசொன் மாலை வேய்ந்த

குறிப்புரை : கொந்து - கொத்து. அம்தமிழ் ஆளி - அழகிய தமிழைப் பொலிவுற எடுத்தாளுபவர். ஆதலால் தான் நாவரசர் எனும் பெயர் பெற்றார். ஆளி - சிங்கமெனக் கொண்டு தமிழை ஆள்வதில் சிங்கமாக இருப்பவர் என்றலும் ஒன்று.

42.பொழிப்புரை : மாதவம் செய்த மறையவரான அப்பூதி அடிகளாரின் செல்வம் பொருந்திய இல்லத்தில், இவ்வாறு திருவமுது செய்தருளி, அன்பு பெருகிய நட்பின் பயனை வழங்கி அருளிப் பலநாள்கள் மனம் கலந்த ஒருமையோடு உடன் இருந்த பின்னர், மேதகவமைந்த நாவுக்கரசர், புகழ் மிக்க திருப்பழனம் என்னும் பழமையான ஊரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் திருவடிகளைச் சார்ந்து நலம் கமழும் தமிழ்ப் பதிகத்தை அருளிச் செய்வாராய்.

குறிப்புரை : நண்பு அளித்து - நட்பின் பயனை வழங்கி; அஃதாவது தாம் உடன் இருந்ததனாலாய் பயனை வழங்கி. அப்பயன் சிவசிந்தனையும், சிவத்தொண்டும் ஆம்.

43.பொழிப்புரை : அப்பூதி அடிகளாருடைய திருத் தொண்டின் பெருமையினைச் சிறப்பித்துப், பெருமை பொருந்திய திருமேனியில் திருநீற்றை அணிந்த சிவபெருமானை விரும்பும் சொல் மாலையினைத் தொடுத்துச் சாத்திய இப்பெரும் செல்வத்தைப் பெறும் பேறு பெற்ற நல்லவராகிய அவ்வப்பூதி அடிகளார், திருநாவுக்கரசரின்

இப்பூதி பெற்ற நல்லோர்

எல்லையில் அன்பால் என்றும்

செப்பூதி யங்கைக் கொண்டார்

திருநாவுக் கரசர் பாதம்.

43

பெற்றபேறு

1825. இவ்வகை அரசின் நாமம்

ஏத்திஎப் பொருளும் நாளும்

அவ்வருந் தவர்பொற் றாளே

எனவுணர்ந் தடைவார் செல்லும்

திருவடிகளே தாம் பெறத்தகும் ஊதியம் என்று உறுதி கொண்டு, எல்லையில்லாத அன்பினால் எப்போதும் அவர் பெயரைச் சொல்லி வழிபட்டு வரும் ஒழுகலாற்றை உடையவராயினார்.

குறிப்புரை : பூதி - திருநீறு, சொல்மாலை - சொற்களால் ஆகிய மாலை. இப்பதிகம் 'சொல்மாலை பயில்கின்ற' (தி.4 ப.12) எனத் தொடங்குவது ஆகும். அம்முதற்குறிப்பை இத்தொடர் நினைவுபடுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இப்பூதி - இத்தகைய செல்வம். இச் சொல்மாலை பெறுதலான செல்வம்.

இப்பதிகத்தில், 'அஞ்சிப் போய்க் கலி மெலிய அழல் ஓம்பும் அப்பூதி குஞ்சிப்புவாய் நின்ற சேவடியாய்க் கோடு இடையே' (தி.4 ப.12 பா.10) எனவரும் பகுதியே இவரைப் பற்றி வரும் குறிப்பு ஆகும். இதனால் நாளும் அழல் ஓம்பி (வேள்வி செய்து) வழிபடும் திறனும், தம் திருமுடிக்கு அணியாய்ப் பெருமானின் திருவடி மலர்களைக் கொண்டிருக்கும் பத்திமைச் சிறப்பும் விளங்குகின்றன. வேள்வி நற்பயன் வீழ்புனலாகும். இதனால் அவர் ஆற்றும் சமுதாயத் தொண்டும் புலனாகும். செப்பு ஊதியம் - நாவுக்கரசரின் திருப்பெயரைத் தாம் இதுவரையிலும் சொல்லிவந்ததன் பயனாகப் பெற்ற ஊதியம். அது அவர்தம் திருவடிகளாம்.

44.பொழிப்புரை : இவ்வகையாக அவர் திருநாவுக்கரசரின் திருப்பெயரையே போற்றியும், அவ்வரிய தவத்தினையுடைய அரசரின் திருவடிகளையே அடைவதற்குரிய பொருள் எனக் கொண்டு ஒழுகியும் வந்த அந்நெறியே செந்நெறியாகக் கொண்டு, திருத்தில்லையுள்

செவ்விய நெறிய தாகத்

திருத்தில்லை மன்றுள் ஆடும்

நவ்வியங் கண்ணாள் பங்கர்

நற்கழல் நண்ணி னாரே

44

1826. மான்மறிக் கையர் பொற்றாள்

வாகீசர் அடைவால் பெற்ற

மேன்மைஅப் பூதி யாராம்

வேதியர் பாதம் போற்றிக்

கான்மலர்க் கமல வாவிச்

கழனிகூழ் சாத்த மங்கை

நான்மறை நீல நக்கர்

திருத்தொழில் நவிலல் உற்றேன்.

45

என்றும் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் உமையம்மையை ஒரு கூற்றில் கொண்டிருக்கும் கூத்தப் பெருமானின் திருவடிமலர்களை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : நவ்வியங் கண்ணாள் - மான் போன்ற அழகிய கண்களை உடையவள்: உமையம்மையார்.

45.பொழிப்புரை : மான் கன்றைக் கையில் கொண்ட சிவபெருமானின் திருவடிகளை, திருநாவுக்கரசரைத் தம் குரு முதல்வராகக் கொண்டமையால் பெற்ற மேன்மை பொருந்திய அப்பூதி அடிகளாராம் மறையவரின் திருவடிகளைப் போற்றி, காடு போலப் பூத்திருக்கும் தாமரை மலர்களையுடைய குளங்களும் வயல்களும் சூழ்ந்த திருச் சாத்தமங்கையில் தோன்றியருளிய நான்மறையில் வல்ல திருநீலநக்கரின் திருத்தொண்டினை இனிச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை : மான்மறி- மான் கன்று. கான் - காடு.

அப்பூதியடிகள் நாயனார் புராணம்-

மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

26. திருநீலநக்க நாயனார் புராணம்

தொகை

'ஒலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியேன்'
(தி.7.ப.39 பா.4)

வகை

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் சிலந்தி புகழுமஞ்சி
ஊதித் துமிந்த மனைவியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பேதித் தெழுந்தன காணென்று பிஞ்ஞகன் காட்டுமவன்
நீதித் திகழ்சாத்தை நீலநக் கன்னெனும் வேதியனே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.30

விரி

சாத்தமங்கையின் வளம்

1827. பூத்த பங்கயப் பொகுட்டின்மேற் பொருகயல் உகளும்
காய்த்த செந்நெலின் காடுகூழ் காவிரி நாட்டுச்
சாத்த மங்கைகள் றுலகெலாம் புகழ்வுறுந் தகைத்தால்
வாய்த்த மங்கல மறையவர் முதற்பதி வனப்பு. 1

தொகை, பொழிப்புரை : ஒலிக்கும் நீர் வளம் சூழ்ந்த
சாத்தமங்கையில் தோன்றிய நீலநக்க நாயனார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : நீறணிந்த தோள்களையுடைய
பெருமானின் இலிங்கத் திருமேனி மேல் சிலந்தி விழுந்ததும் அஞ்சி,
அதனை வாய் நீர்பட ஊதி நீக்கிய தம் மனைவியைக் குற்றம் செய்தனை
என விலக்கி விட, பெருமான் அவர்தம் கனவில் அவ்வாய்நீர் படாத
உடலின்பிற இடங்களிலெல்லாம் சிலந்தியினாலாய கொப்புளங்கள்
தோன்றியுள்ளன எனக் காட்டப்பெற்ற சிறப்பு உடையவர். மறைவழி
விளங்கும் சாத்தமங்கையில் தோன்றிய நீலநக்கர் எனும் அந்தணர் ஆவர்.

1. பொழிப்புரை : மலர்ந்த தாமரைப் பொகுட்டின் மேல் கயல்
மீன்கள் துள்ளவும், விளைந்து முதிர்ந்த நெற்பயிர்களாலாகிய வயல்கள்
சூழ்ந்ததும் ஆன, காவிரி நதிபாயும் சோழ நாட்டில், மங்கலம் பொருந்திய
மறையவர்களுக்கு இடமாகிய முதன்மையுடைய ஊர் திருச்சாத்
தமங்கையாகும். இது உலகமெல்லாம் புகழ்கின்ற தகுதியுடையதாகும்.

குறிப்புரை : பொகுட்டு:- கொட்டை. காடு - வயல். செந்நெல்

1828. நன்மை சாலும்அப் பதியிடை நறுநுதல் மடவார்
மென்ம லர்த்தடம் படியமற் றவருடன் விரவி
அன்னம் முன்துறை ஆடுவ பாடுவ சாமம்
பன்ம றைக்கிடை யுடன்பயிற் றுவபல பூவை. 2

1829. ஆய்ந்த மெய்ப்பொருள் நீறென வளர்க்கும்அக் காப்பில்
ஏய்ந்த மூன்றுதீ வளர்த்துளார் இருபிறப் பாளர்
நீந்து நல்லறம் நீர்மையின் வளர்க்கும்அத் தீயை
வாய்ந்த கற்புடன் நான்கென வளர்ப்பர்கண் மடவார்.3

விளைந்து மண்டிக் கிடப்பதால் காடு என்றார். திருச்சாத்தமங்கை, திருப்புகலூருக்கு அண்மையில் உள்ள ஊராகும். இப்பாடலில் 'மறையவர் முதற் பதி' என்று கூறியவர், பின்வரும் பாடல்களில் அவர்தம் வேள்விச் சிறப்பைக் கூறுவது, ஞானசம்பந்தர் இத்திருப்பதி பற்றிக் கூறியுள்ள திருவாக்கினை அடித்தளமாகக் கொண்டதாகும்.

2.பொழிப்புரை : நலங்கள் பலவும் பொருந்திய அப்பதியின் மணம் பொருந்திய நெற்றியினையுடைய பெண்கள், மென்மையான மலர் களையுடைய குளங்களில் நீராட, அவர்களுடன் அந்நீர் நிலையின் முன் துறையில் அன்னப் பறவைகளும் தோய்ந்து நீராடுவன. மறையோதும் சிறுவர்களின் இருக்கையில் சாம வேதத்தைப் பாடிக் கொண்டிருக்கும் பல நாகண வாய்ப்பறவைகள், அச்சிறுவர்களின் பிழைகளை நீக்கி மறைகளைக் கற்கும்படி செய்வன.

குறிப்புரை : கிடை - மறையோதும் சிறுவர்கள் தங்கி இருக்கும் இருப்பு. பயிற்றுவ - கற்றுக் கொடுப்பன. எனவே, மறைபயிலும் சிறுவர்களுக்கு அவர்களின் ஆசிரியன்மார்களன்றி, அங்குள்ள நாகண வாய்ப் பறவைகளும் கற்றுக் கொடுக்கின்றன என்பதாம். 'பாரிசையும் பண்டிதர்கள் பன்னாளும் பயின்றோது மோசைகேட்டு வேரிமலி பொழிற்கிள்ளை வேதங்கள் பொருட்சொல்லு மிழலையாமே' (தி.1 ப.132 பா.1) 'பெரிதிலங்கும் மறைகிளைஞர் ஓதப் பிழைகேட்டலாற், கருதுகிள்ளைக் குலந்தெரிந்து தீர்க்குங்கடற் காழியே' (தி.2 ப.113 பா.5) எனவரும் திருமறை வாக்குகளும் ஈண்டு நினைவு கூரத்தக்கன.

3.பொழிப்புரை : ஆராய்ந்து தெளிந்த உண்மைப் பொருளாவது திருநீறே என்று எண்ணி, வளர்த்து வருகின்ற அக்காப்போடு, பொருந்திய முத்தீயை அங்குள்ள இரு பிறப்பாளர்கள் வளர்த்து வருவர், பிறவிப் பெருங் கடலினின்றும் நீந்தத் துணை நிற்கும்

1830. சீலம் உய்த்தவத் திருமறை யோர்செழு மூதூர்
ஞாலம் மிக்கநான் மறைப்பொருள் விளக்கிய நலத்தார்
ஆலம் வைத்தகண் டத்தவர் தொண்டராம் அன்பர்
நீல நக்கனார் என்பவர் நிகழ்ந்துளார் ஆனார். 4

1831 வேத உள்ளுறை யாவன விரிபுனல் வேணி
நாதர் தம்மையும் அவரடி யாரையும் நயந்து
பாத அர்ச்சனை புரிவதும் பணிவதும் என்றே
காத லால்அவை இரண்டுமே செய்கருத் துடையார். 5

நல்ல அறங்களைப் போல, வளர்ந்து வரும் அத்தீயினை, தமக்கென அமைந்த கற்புத் தீயையும் கூட்டி அங்குள்ள பெண்கள் தீ நான்கென வளர்ப்பர்.

குறிப்புரை : திருநீற்று நெறியைக் காத்து வருவதோடு தமக்குரிய முத்தீயையும் மறையவர் காத்து வருவர். அம்முத் தீயோடு கற்புத் தீயையும் கூட்டி நான்கென வளர்த்து வருவர் அவர் மனைவியர் என்பது கருத்து. மூன்று தீ - ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினியம், காருக பத்தியம் என்பன. கற்பைத் தீ என்றல் மரபு. கண்ணகியின் கற்புத் தீயால் மதுரையும், சீதையின் கற்புத் தீயால் இலங்கையும் அழிந்தமை காணலாம். “சானகி எனும் பெயர் உலகீன்ற அம்மனை, ஆனவள் கற்பி னால் வெந்ததல்லது ஒரு வானரம் சுட்டது என்றுணர்தல் மாட்சியோ” ‘கற்பினால் சுடுவன்’ (கம்ப.யுத்த.மந்திரப்.74-2) என்பனவாகிய கம்பர் வாக்குகள் நினைவு கூர்தற்குரியன. ‘தற்காத்து’ (குறள்,56) எனத் தொடங்கும் திருக்குறளில் ‘தற்காத்து’ எனவரும் தொடருக்கு, கற்பினால் தன்னைக் காத்து எனப் பரிமேலழகர் உரைப்பதும் காண்க.

4.பொழிப்புரை : சிறந்த நல்லொழுக்கத்தில் தலைநின்று ஒழுகும் மறையவர்கள் வாழும் செழுமையான அப்பழைய ஊரில், இந்நிலவுலகத்தில் சிறந்த நான்மறைப் பொருளைத் தம் ஒழுக்கத்தால் விளக்கிய நன்மை உடையவர். நஞ்சைக் கழுத்தில் வைத்த சிவபெருமானுக்குத் தொண்டு செய்து வரும் அன்புடையவர்; அவர் நீலநக்கர் என அழைக்கப்படுபவர். அவர் உலகம் புகழ்ச் சிறந்து வாழ்பவர்.

குறிப்புரை : சீலம் - நல்லொழுக்கம். அது கொண்டு, மறைப் பொருளை விளக்குவதாவது, அதற்குத் தகநிற்கும் தம் தகைமையாம்.

6.பொழிப்புரை : அவர், நான்மறைகளின் உட்பொருளாக இருப்பவை, கங்கை தாங்கிய சடையை உடைய தலைவரான

1832. மெய்த்த ஆகம விதிவழி வேதகா ரணரை
 நித்தல் பூசனை புரிந்தெழு நியமமுஞ் செய்தே
 அத்தர் அன்பருக் கமுதுசெய் விப்பது முதலா
 எத்தி றத்தன பணிகளும் ஏற்றெதிர் செய்வார். 6

அயவந்தியாரை மனைவியாருடன் வழிபடல்

1833. ஆய செய்கையில் அமருநாள் ஆதிரை நாளில்
 மேய பூசனை நியதியை விதியினால் முடித்துத்
 தூய தொண்டனார் தொல்லைநீ டயவந்தி அமர்ந்த
 நாய னாரையும் அருச்சனை புரிந்திட நயந்தார். 7

சிவபெருமானையும் அப்பெருமானின் அடியவர்களையும், விரும்பித் திருவடிகளைப் போற்றி மகிழ்வதும், வணங்குவதுமே ஆகும்' எனத் தெரிந்து, மீதூர்ந்த அன்பினால் அவ்விரு செயல்களையுமே செய்து, வரும் கருத்துடையவர்.

குறிப்புரை : உள்ளுறை - உட்பொருளாக விளங்குபவை.

6.பொழிப்புரை : அவர், மெய்ப்பொருளை வெளிப்படுத்தி நிற்கும் ஆகமங்களின் நெறிப்படியே நான்மறைகளின் முதல்வராய் சிவபெருமானை வணங்கி, நாள் தோறும் வழிபட்டு வரும் கடப்பாடு உடையவராய், சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்விப்பது முதலான பிறபிற பணிகளையும் மேற்கொண்டு ஒழுகுபவராய் வாழ்ந்து வந்தார்.

குறிப்புரை : ஆகமங்கள், இறை, உயிர், தளை ஆகிய முப்பொருள் உண்மைகளையும் இறைவழிபாட்டு நெறிமுறைகளையும் விளக்குதலின் 'மெய்த்த ஆகமம்' என்றார். எத்திறத்தன பணிகளும் - அடியவர்கள் வேண்டும் எவ்வகையான பணிகளும்.

7.பொழிப்புரை : இத்தகைய செயல்களில் வழுவாது ஒழுகி வருகின்ற நாள்களில், ஒரு திருவாதிரை நாளில், பொருந்திய சிவ வழிபாட்டை முறைப்படி செய்து நிறைவு பெற்ற பின்னர்த் தூய தொண்டரான நீலநக்கர், பழமையாய் நீடியுள்ள 'அயவந்தி' என்னும் கோயிலில் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை செய்ய எண்ணினார்.

குறிப்புரை : அயவந்தி - சாத்தமங்கையிலுள்ள திருக்கோயிலின் பெயர். அயன் - பிரமன் பூசித்து அயன் வந்தித்தபெருமான்-அயவந்தி

1834. உறையு ளாகிய மனைநின்றும் ஒருமைஅன் புற்ற முறைமை யால்வரு பூசைக்கும் முற்றவேண் டுவன குறைவ றக்கொண்டு மனைவியார் தம்மொடுங் கூட இறைவர் கோயில்வந் தெய்தினர் எல்லையில் தவத்தோர். 8
1835. அணைய வந்துபுக் கயவந்தி மேவிய அமுதின் துணைம லர்க்கழல் தொழுதுபூ சனைசெயத் தொடங்கி இணைய நின்றங்கு வேண்டுவ மனைவியார் ஏந்த உணர்வின் மிக்கவர் உயர்ந்தஅர்ச் சனைமுறை உய்த்தார். 9
1836. நீடு பூசனை நிரம்பியும் அன்பினால் நிரம்பார் மாடு கழ்ப்புடை வலங்கொண்டு வணங்கிமுன் வழத்தித் தேடு மாமறைப் பொருளினைத் தெளிவுற நோக்கி நாடும் அஞ்செழுத் துணர்வுற இருந்துமுன் நவின்றார். 10

8.பொழிப்புரை : எல்லை இல்லாத தவத்தையுடைய திருநீலநக்க நாயனார், தம் இருப்பிடமான வீட்டினின்றும், ஒன்றுபட்ட அன்புடைய முறைமையினால் வரும் பூசையைச் செய்வதற்கு வேண்டிய பொருள்களை எல்லாம் குறைவில்லாமல் எடுத்துக் கொண்டு, தம்மனைவியாருடன் சிவபெருமானின் திருக்கோயிலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

குறிப்புரை : உறையுள் - இல்லம்.

9.பொழிப்புரை : அவர் அயவந்தி என்ற கோயிலின் உள்ளே புகுந்து, அங்கு அமுதென வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் இணையடிகளை வணங்கி, பூசை செய்யத் தொடங்கி, தம்முடன் இணைந்திருந்து அங்கு வேண்டுவனவற்றை எல்லாம் மனைவியார் எடுத்துத்தர, உணர்வின் மிக்க அவர், உயர்ந்த பூசனைகளை எல்லாம் முறையாகச் செய்தார்.

குறிப்புரை : ஒத்து நின்றல் - வழிபாட்டிற்குத் துணையாய் நின்றல்.

10. பொழிப்புரை : தாம் இதுகாறும் ஆற்றிய வழிபாடு நிறைவுற்றும் அன்பு நிரம்பாதவராய் அவர், இறைவர் வீற்றிருக்கும் உட்புறத்தை வலமாக வந்து வணங்கிப் போற்றி நின்று, பெரிய மறைகளும் தேடுகின்ற பொருளை அகக்கண்ணால் நோக்கி,

இறைவன் திருமேனியில் சிலம்பி வீழ்தல்

1837. தொலைவில் செய்தவத் தொண்டனார் சுருதியே முதலாங்
கலையின் உண்மையாம் எழுத்தஞ்சங் கணிக்கின்ற காலை
நிலையின் நின்றுமுன் வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையி னார்திரு மேனிமேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி. 11

மனைவியார் வாயால் ஊதி சிலம்பியைப் போக்கல்

1838. விழுந்த போதில்அங் கயல்நின்ற மனைவியார் விரைவுற்
றெழுந்த அச்சமோ டிளங்குழ வியில்விழுஞ் சிலம்பி
ஒழிந்து நீங்கிட ஊதிமுன் துமிப்பவர் போலப்
பொழிந்த அன்பினால் ஊதிமேல் துமிந்தனர் போக. 12

எண்ணத்தகும் திருவைந்தெழுத்தை உணர்ச்சியில் பொருந்தத்
திருமுன்பு இருந்து விதிப்படி நினைந்தார்.

குறிப்புரை : மாடு கழிபுடை - (இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும்
திருவறைக்கும்) அருகிலுள்ள உட்கற்று: (உட்பிரகாரம்)

11.பொழிப்புரை : அளவற்ற தவத்தைச் செய்த தொண்டரான
அந்நீலநக்கர், நான்மறைகளை முதலாகக் கொண்ட எல்லாக் கலை
களும் எடுத்துச் சொல்லும் உண்மைப் பொருளான திருவைந்
தெழுத்தை எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, சிலந்தியொன்று தான்
நின்ற நிலையினின்றும் வழுவிதால், உயர்ந்த அழகிய மேரு
மலையை வில்லாக வளைத்த இறைவரின் அருட் குறியான சிவலிங்கத்
திருமேனி மீது விழுந்தது.

குறிப்புரை : கலையின் உண்மை - கலைகளின் உட்பொருள்:
திருவைந்தெழுத்து.

'வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம்
நமச்சிவாயவே' (தி.3 ப.49 பா.1) எனவரும் திருவாக்கும் காண்க.

12.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் சிலந்தி சிவலிங்கத்
திருமேனியில் விழுந்த போது, அயலில் நின்றிருந்த மனைவியார்,
விரைவு மிக எழுந்த அச்சத்துடன், இளங் குழந்தையின் மீது விழுந்த
சிலந்தி ஒழியுமாறும் அதன் நச்சுத் தன்மை நீங்குமாறும் ஊதி முன்
துமிக்கும் தாய் போன்று, பொங்கி, மீதூர்ந்த அன்பினால் ஊதித்
திருமேனியினின்றும் அச்சிலந்தி நீங்குமாறு செய்தனர்.

குற்றம் எனக்கருதி நீலநக்கர் மனைவியாரைத் துறத்தல்

1839. பதைத்த செய்கையால் மனைவியார் முற்செயப் பந்தஞ்
சிறைக்கு மாதவத் திருமறை யவர்கண்டு தங்கண்
புதைத்து மற்றிது செய்ததென் பொறியிலாய் என்னச்
சுதைச்சி லம்பிமேல் விழுஊதித் துமிந்தனன் என்றார். 13

1840. மனைவி யார்செய்த அன்பினை மனத்தினில் கொள்ளார்
புனையும் நூல்மணி மார்பார்தம் பூசனைத் திறத்தில்
இனைய செய்கைஇங் கநுசித மாமன எனண்ணும்
நினைவி னால்அவர் தம்மைவிட் டகன்றிட நீப்பார். 14

குறிப்புரை : துமித்தல் - காற்றுடன் துமியையொத்த
உமிழ்நீர்த் துளிகளும் சேர்ந்து விழுமாறு வாயினால் ஊதுதல்.

13.பொழிப்புரை : மனம் பதைத்தலால் உண்டாகிய
செய்கையால் மனைவியார் தம் முன் இவ்வாறு செய்ய, மலங்கள் நீங்க
மாதவம் செய்யும் மறையவரான திருநீலநக்கனார் அதைக் கண்டு
ஆற்ற மாட்டாதவராய்த், தம் கண்களைப் பொத்திக் கொண்டு, 'அறிவற்ற
வளே! தகாத இச்செயலைச் செய்தது என்ன காரணம்?' என வினவ,
'சுதைச் சிலம்பி இறைவரின் திருமேனி மீது விழு, அதனை நீக்க ஊதினன்'
எனக் கூறினர் அம்மையார்.

குறிப்புரை : பொறி - அறிவு. சுதைச் சிலந்தி - வெண்மையான
சிலந்தி.

14.பொழிப்புரை : மனைவியார் செய்த செயலில் உள்ள
அன்பை மனத்தில் கொள்ளாதவராய் முந்நூல் அணிந்த மாப்பினராய்
திருநீல நக்கர், இது தகாத செயலாகும் என்ற எண்ணங் கொண்டதனால்,
அம்மனைவியார் தம்மை விட்டு நீங்குமாறு துறப்பவர்,

குறிப்புரை : அநுசிதம் - தகாதது.

இதன் மறுதலைச்சொல் உசிதம் என்பதாகும். உசிதம் - தக்கது.

1841. மின்னெ டஞ்சடை விமலர்மேல் விழுந்தநூற் சிலம்பி
தன்னை வேறொரு பரிசினால் தவிர்ப்பது தவிர
முன்அ ணைந்துவந் தூதிவாய் நீர்ப்பட முயன்றாய்
உன்னை யான்இனித் துறந்தனன் ஈங்கென உரைத்தார். 15
- 1842 மற்ற வேலையிற் கதிரவன் மலைமிசை மறைந்தான்
உற்ற ஏவலின் மனைவியார் ஒருவழி நீங்க
முற்ற வேண்டுவ பழுதுதீர் பூசனை முடித்துக்
கற்றை வேணியார் தொண்டருங் கடிமனை புகுந்தார். 16
1843. அஞ்சும் உள்ளமோ டவார்மருங்கணைவுற மாட்டார்
நஞ்சம் உண்டவர் கோயிலில் நங்கையார் இருந்தார்
செஞ்சொல் நான்மறைத் திருநீல நக்கர்தாம் இரவு
பஞ்சின் மெல்லணைப் பள்ளியிற் பள்ளிகொள் கின்றார். 17

15.பொழிப்புரை : 'மின் என ஒளிவீசுகின்ற நீண்ட சடையுடைய குற்றமற்றவரான இறைவரின் திருமேனியின் மேல் விழுந்த நூல் சிலந்தியை, வேறு ஒருவகையினால் தவிர்க்காது முன் வந்துவாய் நீர்ப்படமாறு முயன்றாய்! ஆதலின் இனி நான் உன்னைத் துறந்தனன்' என மொழிந்தார்.

குறிப்புரை : வேறுபரிசு - வேறு வகையால்: கையால் அல்லது வேறு கருவிகளால் அகற்றல். நூற்சிலம்பி - நூலை நூற்கும் இயல்பினதாய் சிலந்தி. இவ்விரு பாடல்களும் ஒருமுடிபுடையன.

16 பொழிப்புரை : அதுபொழுது கதிரவன் மேற்கு மலையில் மறைந்தான். கணவனார் இட்ட கட்டளையின் வழியே நின்ற மனைவியார் ஒரு மருங்கு நீங்கத், தம் பூசை முற்றுதற்கு வேண்டிய குற்றம் நீங்கும் பூசை முறைகளைச் செய்து முடித்துக், கற்றையாக முடித்த சடையுடைய சிவபெருமானின் அடியாரான நீலநக்கரும் தம் இல்லத்துக்குள் புகுந்தார்.

குறிப்புரை : பழுது தீர் பூசனை - தம் வழிபாட்டின் இடையே வாயுமிழ்ந்ததால் வந்த மாசு நீங்கச் செய்யும் பூசனை. கழுவாயாகச் செய்த வழிபாடு. வடநூலார் பிராயச சித்தம் என்பர்.

17 பொழிப்புரை : நீலநக்கரின் மனைவியார் அஞ்சிய உள்ளத்துடன் அவரது அருகே சேராதவராய், நஞ்சை உண்ட பெருமானின் கோயிலில் தங்கியிருந்தார். செம்மையான

இறைவன் கனவில் அம்மையாரின் அன்பைநயந்து கூறல்

1844. பள்ளி கொள்பொழு தயவந்திப் பரமர்தாங் கனவில்
வெள்ள நீர்ச்சடையோடுதம் மேனியைக் காட்டி
உள்ளம் வைத்தெமை ஊதிமுன் துமிந்தபால் ஒழியக்
கொள்ளும் இப்புறஞ் சிலம்பியின் கொப்புள்ளன் றருள. 18

1845. கண்ட அப்பெருங் கனவினை நனவெனக் கருதிக்
கொண்ட அச்சமோ டஞ்சலி குவித்துடன் விழித்துத்
தொண்ட னார்தொழு தாடினார் பாடினார் துதித்தார்
அண்பர் நாயகர் கருணையைப் போற்றிநின் றமுதார். 19

சொற்களாலாய நான்மறைகளில் வல்ல திருநீலநக்கர் தனியாய்
அன்றிரவு பஞ்ச இட்ட மெல்லிய அணையில் துயிலலானார்.

குறிப்புரை : இணைந்த உள்ளத்தினராய் வழிபாடாற்றிய
இருவரில், ஒருவர் அதிலும் மனைவியார், திருக்கோயிலில் இருக்க,
கணவனார் இல்லம் சென்றுதம் பள்ளியறையில் துயின்றார் என்றது,
அவ்விருவர் மீதும் கொள்ளத்தகும் இரக்கவுணர்வு தோன்ற நின்றது.

18. பொழிப்புரை : அவ்வாறு அவர் உறங்கும் பொழுதில்,
அயவந்தி எனும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்,
அவரது கனவில் எழுந்தருளிக், கங்கை தாங்கிய சடையுடன் தம்
திருமேனியைக் காட்டி, 'மனத்தில் அன்பு வைத்து, நின்மனைவி எம்மை
முன்பு ஊதித் துமிந்த பக்கம் ஒழிய, மற்ற இந்தப் பக்கம் எல்லாம்
சிலந்தியின் கொப்புளங்கள் எழுந்துள்ளன, காண்பாயாக!' என்று
உரைத்தருள.

குறிப்புரை : துமிந்த பால் - உமிழ்நீர்த் துளிகள் கலந்த
காற்றை ஊதிய பகுதி.

19. பொழிப்புரை : தாம் கண்ட அக்கனவை நனவு என்றே
எண்ணி, அடைந்த அச்சத்துடனே, அஞ்சலியாகத் தலை மேல் குவித்த
கைகளுடனே விழித்து, எழுந்து, அடியவரான திருநீலநக்க நாயனார்,
தொழுது ஆடினார், பாடினார், தேவர் தலைவரான இறைவரின்
பெருங்கருணையைப் போற்றி நின்று அமுதார்.

மனைவியாரை அன்புடன் அழைத்து வரல்

1846. போது போயிருள் புலர்ந்திடக் கோயிலுள் புகுந்தே
ஆதி நாயகர் அயவந்தி அமர்ந்தஅங் கணர்தம்
பாத மூலங்கள் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்துமுன் பரவி
மாத ராரையுங் கொண்டுதம் மனையில்மீண் டணைந்தார். 20

1847. பின்பு முன்னையிற் பெருகிய மகிழ்ச்சிவந் தெய்த
இன்பு றுந்திறத் தெல்லையில் பூசனை இயற்றி
அன்பு மேம்படும் அடியவர் மிகஅணை வார்க்கு
முன்பு போலவர் வேண்டுவ விருப்புடன் முடிப்பார். 21

ஞானசம்பந்தரின் வருகை கேட்டல்

1848. அன்ன தன்மையில் அமர்ந்தினி தொழுகும்அந் நாளில்
மன்னு பூந்தராய் வருமறைப் பிள்ளையார் பெருமை
பன்னி வையகம் போற்றிட மற்றவர் பாதம்
சென்னி வைத்துடன் சேர்வறும் விருப்பினிற் சிறந்தார். 22

20.பொழிப்புரை : இருட்காலமாகிய இரவு புலர்ந்திட, திருக்கோயி லினுட் சென்று, ஆதி நாயகராய அயவந்தியில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவரின் அடிகளில் வணங்கிக் கீழே விழுந்து, திருமுன்பு போற்றி செய்து, அம்மையாரையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு தம் வீட்டிற்கு மீண்டும் வந்து சேர்ந்தார்.

கு-ரை: ஆதிநாயகர் - உயிர்களின் வாழ் முதலாய தலைவர். இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

21. பொழிப்புரை : அதன்பின்பு, முன்பு இருந்ததைவிடப் பெருமகிழ்ச்சி வந்து அடைய, இன்பம் மிகுதற்குக் காரணமாய எண்ணில்லாத பூசனைகளை இறைவற்குச் செய்து, அன்புமிக்க அடியவர்கள் தம்பால் மிகுதியாக வர, அவர்க்கெல்லாம் முன்போலவே வேண்டியவற்றையெல்லாம் விருப்புடன் கொடுப்பாராயினார்.

குறிப்புரை : அன்பு மேம்படும் அடியவர் - இறைவனிடத்தும் ஏனைய உயிர்களிடத்தும் அன்பு மீதார்ந்து நிற்கும் அடியவர்கள்.

22.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் அவர் ஒழுகி வந்த நாள்களில், நிலைபெற்ற சீகாழிப்பதியில் தோன்றியருளிய திருஞானசம்பந்தரின்

1849. பண்பு மேம்படு நிலைமையார் பயிலும்அப் பருவம்
மண்பெ ருந்தவப் பயன்பெற மருவுநற் பதிகள்
விண்பி றங்குநீர் வேணியார் தமைத்தொழ அணைவார்
சண்பை மன்னருஞ் சாத்தமங் கையில்வந்து சார்ந்தார். 23

1850 நீடு சீர்த்திரு நீலகண் ப்பெரும் பாணர்
தோடு லாங்குழல் விறலியார் உடன்வரத் தொண்டர்
கூடும் அப்பெருங் குழாத்தொடும் புகலியர் பெருமான்
மாடு வந்தமை கேட்டுளம் மகிழ்நீல நக்கர். 24

பெருமைகளைப் பலவகையாய்ச் சொல்லி உலகம் பாராட்டிப் போற்றக் கேட்டு, அவருடைய திருவடிகளை மனத்தால் வணங்கி, அவருடன் கூடியிருக்கும் விருப்பம் கொண்டார்.

குறிப்புரை : பூந்தராய் - சீகாழி. ஊழிக்காலத்திலும் நீரில் அமிழ்ந்து விடாது மிதந்து நிலை பெற்று இருத்தலின் 'மன்னு பூந்தராய்' என்றார். பன்னுதல் - பலபடப் பாராட்டிப் போற்றுதல். 'பன்னி ஆதரித்து ஏத்தியும் பாடியும்' (தி.2 ப.106 பா.1) எனவரும் திருமுறைத் திருவாக்கும் காண்க.

23.பொழிப்புரை : பண்பினால் மேம்பட்ட திருநீலநக்கர் முற்கூறிய உணர்வுடன் வாழும் காலத்தில், உலகினர் பெருந்தவப் பயனை அடையும் பொருட்டு இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் நற்பதிகள் பலவற்றிற்கும் சென்று, விண்ணில் விளங்கும் கங்கை தங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தொழுவதற்குச் சேர்வாராய்ச், சீகாழித் தலைவரான திருஞானசம்பந்தரும் திருச்சாத்தமங்கைக்கு வந்து அடைந்தார்.

குறிப்புரை : சண்பை - சீகாழி

24.பொழிப்புரை : சொலத்தகும் சிறப்புக்கள் மிக்க திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார், மலர்கள் அணிந்த கூந்தலையுடைய பாணினி யான மதங்ககூளாமணியாருடன் வர, தொண்டர்கள் சூழும் அப் பெருங் கூட்டத்துடன் சீகாழித் தலைவரான திருஞானசம்பந்தர் தம் நகருக்கு அருகே எழுந்தருளுவதைக் கேட்டு, உளம் மகிழ்ந்த திருநீலநக்க நாயனார்,

குறிப்புரை : தோடு - இதழ்கள்; அவற்றையுடைய மலர்க்காயிற்று. மாடு - தம் நகரின் அருகில்

1380

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

எதிர்கொளல்

1851. கேட்ட அப்பொழு தேபெரு மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து
தோட்ட லங்கலுங் கொடிகளும் புனைந்துதோ ரணங்கள்
நாட்டி நீள்நடைக் காவண மிட்டுநற் சுற்றத்
தீட்ட முங்கொடு தாமுமுன் பெதிர்கொள எழுந்தார். 25

இல்லத்திற்கு அழைத்துச்சேறல்

1852. சென்று பிள்ளையார் எழுந்தரு ளுந்திருக் கூட்டம்
ஒன்றி அங்கெதிர் கொண்டுதங் களிப்பினால் ஒருவா
றன்றி ஆடியும் பாடியும் தொழுதெழுந் தணைவார்
பொன்ற யங்குநீள் மனையிடை யுடன்கொடு புகுந்தார். 26

25.பொழிப்புரை : கேள்வியுற்ற அப்பொழுதே, பெருமகிழ்ச்சி
பொங்க, மலர் மாலைகளையும் கொடிகளையும் தூக்கி, தோரணங்கள்
நாட்டி, நீண்ட தொலைவு வரை நடைப் பந்தர் இட்டு, நகரை அணி
செய்து, உள்ளம் ஒன்றிய சுற்றத்தாரின் கூட்டத்தையும் உடன் அழைத்
துக் கொண்டு அவர் முன்பு எதிர் கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்தவராய்,

குறிப்புரை : தோட்டு அலங்கல் - மலர் மாலைகள்.

நடைக்காவணம் - நடைப்பந்தர்.

26.பொழிப்புரை : சென்று, ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளும்
அக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்து, அங்கு அவரை எதிர் கொண்டு வரவேற்று, தம்
மகிழ்ச்சியின் மேலீட்டால் ஒரு தன்மைத் தாகவன்றிப் பலவகையானும்
ஆடியும் பாடியும் தொழுது, எழுந்து, அணைபவராய்ப், பொன்மயமாக
விளங்கும் பெரிய தம் மனையிடத்து உடனே அழைத்துக் கொண்டு
புகுந்தார்.

குறிப்புரை : ஆடுதலும் பாடுதலும் மகிழ்ச்சி மிகுதியால் எழுந்த
மெய்ப் பாடுகளாகும்.

இம்மூன்று பாடல்களும் ஒருமுடிபின.

அமுது செய்வித்தல்

1853. பிள்ளை யாரெழுந் தருளிய பெருமைக்குத் தக்க
வெள்ள மாகிய அடியவர் கூட்டமும் விரும்ப
உள்ளம் ஆதர வோங்கிட ஓங்குசீர்க் காழி
வள்ள லாரைத்தம் மனையிடை அமுதுசெய் வித்தார். 27

இரவில் எழுந்தருளச்செய்தல்

1854. அமுது செய்தபின் பகலவன் மேல்கடல் அணையக்
குமுத வானியிற் குளிர்மதிக் கதிரணை போதில்
இமய மங்கைதன் திருமுலை அமுதுண்டார் இரவும்
தமது சீர்மனைத் தங்கிட வேண்டுவ சமைத்தார். 28

1855. சீல மெய்த்திருத் தொண்டரோ டமுதுசெய் தருளி
ஞாலம் உய்ந்திட நாயகி யுடன்நம்பர் நண்ணும்

27.பொழிப்புரை : திருஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமைக்கு ஏற்றவாறு, பெருந்தீரளாகக் கூடிய அடியவர் கூட்டமும் விரும்பி வர, மனத்தில் அன்பு மிகத் தம் இல்லத்தில், சீகாழியில் தோன்றிய வள்ளலாரான அத் திருஞானசம்பந்தரை உணவு உண்ணுமாறு செய்தார்.

குறிப்புரை : நீலநக்கர் தாம் கொண்டிருந்த அன்பிற்கேற்பச் சம்பந்தர், தாமே வந்து தம்மைத் தலையளித்து ஆட்கொண்டமை பற்றி, வள்ளலார் என்றார்.

28.பொழிப்புரை : திருஞானசம்பந்தரும் அடியவர் கூட்டமும் திருவமுது செய்த பின்பு, கதிரவன் மேல்கடலினை அடைய, ஆம்பல் மலர்களையுடைய பொய்கைகளில் குளிர்ந்த மதியின் கதிர்கள் சேரும் இரவுக் காலத்தில், உமையம்மையாரின் முலைப் பாலையுண்ட அந்த ஞானசம்பந்தர் அன்றிரவும் சிறப்பு மிக்க தம் திருமனையில் தங்குதற்கு வேண்டியவற்றை நீலநக்கர் அமைத்தார்.

குறிப்புரை : இமய மங்கை - இமயத்தில் வளர்ந்த பெண்: இமவான் மகளாய்த் தோன்றியமையின் இவ்வாறு கூறினார்.

29. பொழிப்புரை: தவ ஒழுக்கமுடைய மெய்த்தொண்டர் களுடனே திருவமுது செய்த பின்பு, உலகம் உய்தற் பொருட்டுப் பெரிய

காலம் முற்பெற அமுதவர் அழைத்திடக் கடிது
நீல நக்கனார் வந்தடி பணிந்துமுன் நின்றார். 29

பாணருக்கு வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு அருகே இடமளித்தல்

1856. நின்ற அன்பரை நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்க்
கின்று தங்கலூர் இடங்கொடுத்தருளுவீர் என்ன
நன்றும் இன்புற்று நடுமனை வேதியின் பாங்கர்ச்
சென்று மற்றவர்க் கிபங்கொடுத்தனர்திரு மறையோர். 30

வேள்வித் தீ வலஞ்சுழித் தெழல்

1857. ஆங்கு வேதியில் அறாதசெந் தீவலஞ் சுழிவுற்
றோங்கி முன்னையில் ஒருபடித் தன்றியே ஒளிரத்
தாங்கு நூலவர் மகிழ்வுறச் சகோடயாழ்த் தலைவர்
பாங்கு பாணியா ருடன்அரு ளாற்பள்ளி கொண்டார். 31

நாயகி அம்மையாருடன் தோணியப்பர் வெளிப்பட்டருளுமாறு முன்
அமுதவரான திருஞானசம்பந்தர் அழைக்க, திருநீலநக்கர் விரைவில்
வந்து அடிவணங்கித் திருமுன்பு நின்றார்.

30.பொழிப்புரை : அங்ஙனம் வந்து நின்ற அடியவரான
திருநீல நக்கரைப் பார்த்துத் 'திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாணருக்கு இன்று
இங்குத் தங்குதற்குத் தக்கதொரு இடத்தை அளித்தருளுக' என்று
திருஞான சம்பந்தர் கூற, மகிழ்ச்சியுற்று, அவ்வருளிப் பாட்டை ஏற்றுச்
சென்று, அத்திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணருக்குத் தம் நடுமனையில்,
வேதிகையின் அருகில், மறையவரான திருநீலநக்கர் இடம் அமைத்துத்
தந்தார்.

குறிப்புரை : வேதி - வேள்வித் தீ வளர்த்தற்குரிய இடம்.

31.பொழிப்புரை : அவ்விடத்து அவ்வேதிகையில் என்றும்
நீங்காது வளர்க்கப்பட்டு வரும் செந்தீயானது வலமாகச் சுழித்து எழுந்து,
மேல் ஓங்கி, முன்னையினும் பலவகையாய் விளக்கம் செய்ய, சகோட
யாழ்த் தலைவரான திருநீலகண்டர், தம் அருகிருக்கும் மதங்க
கூளாமணியாருடனே திருவருள் சிந்தனையோடு பள்ளி கொண்டார்.

குறிப்புரை : பேரியாழ், மகர யாழ், சகோட யாழ்,
செங்கோட்டியாழ் எனஅழைக்கப்படுவனவற்றுள், சகோடயாழ் 14

ஞானசம்பந்தர் பதிகத்தில் வைத்துச் சிறப்பித்தல்

1858. கங்கு லிற்பள்ளி கொண்டபின் கவுணியர் தலைவர்
அங்கு நின்றெழுந் தருளுவார் அயவந்தி அமர்ந்த
திங்கள் சூடியை நீலநக் கரைச்சிறப் பித்தே
பொங்கு செந்தமிழ்த் திருப்பதி கத்தொடைபுனைந்தார். 32

காழிப்பிள்ளையாரிடத்துப் பத்திமை பூண்டு வாழ்தல்

1859. பதிக நாண்மலர் கொண்டுதம் பிரான்கழல் பரவி
அதிக நண்பினை நீலநக் கருக்களித் தருளி
எதிர்தொ ழும்பதி களில்எழுந் தருளினார் என்றும்
புதிய செந்தமிழ்ப் பழமறை மொழிந்தபூ சுரனார். 33

1860. பிள்ளை யார்எழுந் தருளஅத் தொண்டர்தாம் பின்பு
தள்ளும் அன்புடன் கேண்மையும் தவிர்ப்பில எனினும்

நரம்புகளை உடையது. இதுவே பாணனார் வைத்திருந்ததாகும்.
இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

32. பொழிப்புரை : கவுணியர் குலத்தலைவரான திருஞானசம்பந்தர் அன்று இரவு அங்குப் பள்ளி கொண்ட பின், எழுந்து அங்கிருந்தும் புறப்படுவாராகித் திருநீலநக்கரைச் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறி, அயவந்தியில் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ள பெருமானைப் பொங்கும் செந்தமிழான திருப்பதிகமான மாலையைப் புனைந்து பாடினார்.

குறிப்புரை : 'கடி மணம் மல்கி, நாளும் கமழும் பொழில் சாத்த மங்கை அடிகள் நக்கன் பரவ, அயவந்தி அமர்ந்தவனே' (தி.3 ப.58 பா.2) எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் வாக்கைக் காண்க.

33. பொழிப்புரை : திருப்பதிகமான புதிய மலர் மாலை கொண்டு தம் இறைவரின் திருவடிகளைப் போற்றிப், பெருநட்பினை நீலநக்கருக்குத் தந்தருளி, பழமையுடைய மறைகளை என்றும் புதிதாய் உள்ள செந்தமிழால் கூறியருளிய அந்தணரான ஞானசம்பந்தர், மேலும் தொழச் செல்லும் பதிகளை நோக்கிச் செல்வாராயினர்.

குறிப்புரை : பூ - நிலம், சுரர் - தேவர். நிலத்தேவர் - சம்பந்தர்.

34. பொழிப்புரை : அவ்வகையில் அப்பதியினின்றும் திருஞான சம்பந்தர் எழுந்தருள, திருநீலநக்கரும் ஞானசம்பந்தரைத்

வள்ள லார்திரு வருளினை வலியமாட் பாமை
உள்ளம் அங்குடன் போக்கிமீண் டொருவகை இருந்தார். 34

1861. மேவு நாளில்அவ் வேதியர் முன்புபோல் விரும்புந்
தாவில் பூசனை முதற்செய்கைதலைத்தலை சிறப்பச்
சேவின் மேலவர் மைந்தராந் திருமறைச் சிறுவர்
பூவ டித்தலம் பொருந்திய உணர்வொடும் பயின்றார். 35

1861. சண்பை யாளியார் தாமெழுந் தருளும்எப் பதியும்
நண்பு மேம்பட நாளிடைச் செலவிட்டு நண்ணி
வண்பெ ரும்புக ழுவருடன் பயின்றுவந் துறைந்தார்
திண்பெ ருந்தொண்ட ராகிய திருநீல நக்கர். 36

தொடர்ந்து செல்லுமாறு தம்மை உந்திச் செலுத்தும் அன்பும், நட்பும்
தவிர்க்க இயலாதவையாய் இருப்பினும், வள்ளலாரான ஆளுடைய
பிள்ளையாரின் அருளிப் பாடான திருவாணையை மறுக்க இயலாததால்,
தம்மனத்தைத் தாம் மீட்டு, ஒருவாறு மன அமைதி பெற்றுத்
தங்கியிருந்தனர்.

குறிப்புரை : திருநீலநக்கர் ஞானசம்பந்தருடன் செல்லவே
ஒருப்பட்டாரேனும், அவர் தம் ஆணையால் அதனை மறுக்க இயலாத
வராய்த் தங்கினார். இதனால் ஞானசம்பந்தரிடத்து அவருக்கு இருந்த
பத்திமையும், பேரன்பும் நன்கு விளங்கும்.

35.பொழிப்புரை : ஒருவாறு அமைதி பெற்று தம்பதியில்
தங்கியிருந்த நாள்களில், அவ்வேதியரான நீலநக்கர், முன்புபோல்
மறைகளால் போற்றப்பெறும் குற்றம் இல்லாத இறைவழிபாடாற்றல்,
அடியவரைப் பேணல் முதலான செயல்களை எல்லாம் மேன்மேலும்
சிறப்பாக ஆற்றி, ஆனேற்றின் மீது இவர்ந்தருளும் இறைவரின்
மைந்தரான ஞானசம்பந்தரின் அழகிய திருவடிகளை, பொருந்திய
உணர்வுடன் வணங்கி வாழ்ந்து வருவாராயினார்.

குறிப்புரை : சே - காளை, ஆனேறு.

36.பொழிப்புரை : இவ்வாறு வாழ்ந்து வந்த உறைப்புடைய
நீலநக்கர், இடையிட்ட பல நாள்கள் செல, அன்பு மேலிடச் சீகாழியின்
தலைவரான ஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளும் திருப்பதிகளுக்கெல்லாம்

பெற்றபேறு

1863. பெருகு காதலில் பின்னெடு நாள்முறை பிறங்க
வருபெ ருந்தவ மறையவர் வாழிசீ காழி
ஒருவர் தந்திருக் கல்லியா ணத்தினில் உடனே
திரும ணத்திறஞ் சேவித்து நம்பர்தாள் சேர்ந்தார். 37
1864. தருதொ ழில்திரு மறையவர் சாத்தமங் கையினில்
வருமு தற்பெருந் திருநீல நக்கர்தாள் வணங்கி
இருபி றப்புடை அந்தணர் ஏறுயர்த் தவர்பால்
ஒருமை உய்த்துணர் நமிநந்தி யார்தொழில் உரைப்பாம். 38

தாமும் சென்று சேர்ந்து அவருடன் வழிபட்டுக், கொடைத் தன்மையும் பெரும்புகழும் உடைய காழிப் பிள்ளையாருடன் கூடியிருந்து, மீண்டும் தம்பதிக்கு வந்து அமர்ந்திருந்தார்.

37. பொழிப்புரை : பெருகும் அன்பினால் பின்னர் நீண்ட நாள்கள் இவ்வாறு வாழ்ந்து வந்த பெருந்தவமுடைய வேதியரான திருநீல நக்கர், எந்நாளும் வாழ்வுடைய சீகாழிப் பதியில் தோன்றிய ஒப்பில்லாத ஞானசம்பந்தரின் திருமணச் சிறப்பில் கலந்து கொண்டு, மகிழ்ந்து, அப்பெருமகனாரை வணங்கிய நற்பேற்றால் அவருடன் கூடிச் சிவபெருமான் திருவடிகளை அடைந்தார்.

குறிப்புரை : ஞானசம்பந்தர் திருமணத்தில் மறைவிதிப்படி வேள்விச் சடங்குகளைச் செய்வித்தும், அவரைவழிபட்டும் நின்ற குறிப்புத் தோன்றத் 'திருமணத் திறம் சேவித்து' என்றார். சேவித்து - வழிபட்டு.

38.பொழிப்புரை : அடிமைத் திறத்தில் சிறந்தவரான திருச்சாத்த மங்கையில் தோன்றியருளிய முதன்மையுடைய பெரிய திருநீலநக்கரின் திருவடிகளை வணங்கி, அத்துணையினால் இரு பிறப்புடைய அந்தணராயும் விடைக்கொடியை உயர்த்திய சிவபெருமானிடத்து மன ஒருமை கொண்டு உணர்கின்றவராயும் வாழ்ந்த நமிநந்தியார் செய்த திருத்தொண்டினைச் சொல்லத் தொடங்குவோம்.

குறிப்புரை : ஒருமையுய்த்து உணர்தல் - மனம் ஒன்றியிருந்து உணர்தல்.

**திருநீலநக்கநாயனார் புராணம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று**

27. நமிநந்தியடிகள் நாயனார் புராணம்

தொகை

‘அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்’

(தி.7.ப.39 பா.4)

வகை

வேத மறிக்கரந் தாரூர் அரற்கு விளக்கு நெய்யைத்
தீது செறிஅமண் கையர்அட் டாவிடத் தெண்புனலால்
ஏத முறுகு அருகரென் றன்று விளக்கெரித்தான்
நாதன் எழில்ஏமப் பேறுார் அதிபன் நமிநந்தியே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.31

விரி

ஏமப்பேறுாரின் வளம்

1865. வையம் புரக்குந் தனிச்செங்கோல்

வளவர் பொன்னித் திருநாட்டுச்

செய்ய கமலத் தடம்பணையும்

செழுநீர்த் தடமும் புடையுடைத்தாய்ப்

பொய்தீர் வாய்மை அருமறைநூல்

புரிந்த சீலப் புகழதனால்

எய்தும் பெருமை எண்திசையும்

ஏறுார் ஏமப் பேறுரால்.

1

தொகை, பொழிப்புரை : அரிய நம்பிஎனத்தகும்
சான்றோராகிய நமிநந்தி அடிகளின் அடியார்க்கும் அடியேன்.

வகை, பொழிப்புரை : அழகிய ஏமப்பேறுார்த் தலைவராகிய
நமிநந்தி அடிகளே, மறைவடிவாய மாணை ஏந்திய கையினராகிய
ஆரூர்ப் பெருமானுக்கு, விளக்கு எரிக்க நெய் தாராது அமணர் மறுக்க,
தெளிந்த நீராலேயே வளக்கு எரித்து, அமணர் துயருறச் செய்த
பெரியவர் ஆவார்.

1.பொழிப்புரை : இந்நிலவுலகைக் காவல் புரியும் தனிச்
செங்கோலை உடைய சோழர்களின் காவிரித் திருநாட்டில், செந்தாமரை
மலர்கள் நிறைந்த குளங்களையுடைய பெருவயல்களையும்,

1866. மாலை பயிலும் தோரணங்கள்

மருங்கு பயிலும் மணிமறுகு

வேலை பயிலும் புனல்பருகு

மேகம் பயிலும் மாபங்கள்

சோலை பயிலும் குளிர்ந்தஇருள்

சூரும்பு பயிலும் அரும்புகம்

காலை பயிலும் வேதஒலி

கழுநீர் பயிலும் செழுநீர்ச்செய்.

2

செழுமையான நீர்ப் பொய்கைகளையும் எப்பக்கங்களிலும் கொண்டதாகி, பொய்ப் பொருளினின்றும் நீக்கி மெய்ப்பொருளைக் கூறும் அரிய நான்மறைகளிலும் அவற்றின் வழிப்பட்ட நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ள நெறி முறைகளை இடைவிடாமல் எண்ணிச் செய்யும் நல்ல ஒழுக்க முடையவரின், புகழால் வரும் பெருமையானது எல்லாத் திசைகளிலும் பரவிச் செல்கின்ற ஊர், ஏமப்பேறார் என்பதாகும்.

குறிப்புரை : ஏமப்பேறார் - திருவாரூருக்குத் தெற்கே 4 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இதுபோது திருமப்பற்று என்று வழங்கப் பெறுகிறது.

நெய் கிடையாத பொழுது நீரையே நெய்யாகக் கொண்டு விளக்கு எரித்த இவ்வடியவர் நினைவாக, நெய்ப்பேறு என வழங்கப் பெற்றுக் காலப்போக்கில், திருமப்பற்று என வழங்கலாயிற்று. அடியவர் வரலாற்றை நினைவு கூரும் திருப்பெயரை மீண்டும் அவ்வூர் பெறத் திருவருள் கூட்டுவிக்குமாக.

2.பொழிப்புரை : அழகிய வீதிகளின் இருமருங்கும் மாலைகள் மிகத் தொங்கவிடப்பட்ட தோரணங்கள் விளங்கும். மாளிகைகளின் மீது, கடலில் நீரையுண்ணும் மேகங்கள் தவழும். குளிர்ந்த இருண்ட நிழற் சோலைகளினூடே பெரிதும் விளங்கும் அரிய பாக்கு மரங்களில், வண்டுகள் மொய்க்கும். உரிய காலங்களில், நான்மறைகளின் ஒலி மிக்கு ஒலிக்கும். செழிப்பான நீர் நிறைந்த வயல்களில், கழுநீர் மலர்கள் விளங்கும்.

குறிப்புரை : சோலைகளில் இருள் மிக்கிருப்பது அங்குள்ள மலர்ச் செடிகளின் நெருக்கத்தைக் காட்டும், 'இருள் வளைப் புண்ட மருள்படு பூம் பொழில்' என வருவதும் காண்க.

1388

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

1867. பணையில் விளைந்த வெண்ணெல்லின்

பரப்பின் மீது படச்செய்ய

துணர்மென் கமலம் இடைஇடையே

சுடர்விட் டெழுந்து தோன்றுவன

புணர்வெண் புரிநூ லவர்வேள்விக்

களத்தில் புனைந்த வேதிகைமேல்

மணல்வெண் பரப்பின் இடைஇடையே

வளர்த்த செந்தீ மானுமால்.

3

நமிநந்தியாரின் தோற்றமும் தொண்டும்

1868. பெருமை விளங்கும் அப்பதியில்

பேணும் நீற்றுச் சைவநெறி

ஒருமை வழிவாழ் அந்தணர்தம்

ஓங்கு குலத்தி னுள்வந்தார்

இருமை உலகம் ஈசர்கழல்

இறைஞ்சி ஏத்தப் பெற்றதவத்

தருமை புரிவார் நமிநந்தி

அடிகள் என்பா ராயினார்.

4

3.பொழிப்புரை : வயல்களில் விளைந்த வெண்மையான நெற்பயிர்களினிடையே, சிவந்த பல மெல்லிதழ்களையுடைய தாமரைப் பூக்கள் இடையிடையே ஒளிவிட்டு மேல் எழுந்து தோன்றுவது, பொருந்திய வெண்மையான முப்புரிநூல் அணிந்த வேதியர்களின் வேள்விக்களத்தில் அழகுடன் அமைத்த வேதிகை மீது, வெண்மையான மணலைப் பரப்பி, இடையிடையே வளர்த்த செந்தீயை ஒத்திருக்கும்.

குறிப்புரை : வயல் வேள்விச் சாலைக்கும், வெண்ணெல் பரப்பு அதன்மீது பரப்பப்படும் வெண்மணலுக்கும், அதன்மீது இடையிடையே படர்ந்திருக்கும் செந்தாமரை மலர்கள் அவ்வெண் மணலின் மீது வளர்க்கப் பட்ட தீயினுக்கும் உவமையாம். மானும் - ஓக்கும். ஆல் - அசைநிலை.

4.பொழிப்புரை : பெருமையுடன் விளங்கும் அப்பதியில், போற்றுகின்ற திருநீற்றுச் சார்புடைய சைவ நெறியில் ஒன்றிய

1869. வாய்மை மறைநூல் சீலத்தால்

வளர்க்கும் செந்தீ எனத்தகுவார்
தூய்மைத் திருநீர் றடைவேமெய்ப்
பொருளென் றறியுந் துணிவினார்
சாம கண்டர் செய்யகழல்
வழிபட் டொழுகும் தன்மைநிலை
யாம இரவும் பகலும்உணர்
வொழியா இன்பம் எய்தினார். 5

திருவாரூர்த் திருக்கோயிலில் திருவிளக்கிட்டு வர நினைத்தல்

1870. அவ்வுர் நின்றும் திருவாரூர்

அதனை அடைவார் அடியார்மேல்
வெவ்வு றகற்றும் பெருமான்தன்
விரைகூழ் மலர்த்தாள் பணிவுறுவ

உணர்வுடன் வாழும் அந்தணர்களின் சிறந்த குலத்தில் தோன்றியவராய், இம்மையிலும் அம்மையிலும் சிவபெருமான் திருவடிகளையே வணங்கி வாழ்த்தும் பேறுடைய தவத்தை இடைவிடாது மேற்கொண்டு ஒழுகி, அதனை அரிய வகையால் போற்றி வருபவராய், வாழ்ந்து வருபவர் நமிநந்தி அடிகள் என்பவராவர்.

குறிப்புரை : இருமை உலகு - இம்மையும் அம்மையுமாகிய உலகு.

5.பொழிப்புரை : வாய்மை பொருந்திய மறை நூல்களிலும், அவற்றின் வழிவந்த நூல்களிலும் கூறப்பெற்றிருக்கும் ஒழுக்கத்தால் வளர்க்கப் படும் 'செந்தீயாவார்' இவர் எனக் கூறப்படும் தகுதி உடையவர். தூய திருநீற்றின் சார்பே மெய்ப்பொருளாவது எனத் துணிந்து, அந்நெறியை மேற்கொண்டொழுகும் அறிவுடையவர். சாம வேதத்தை அருளியவரான சிவபெருமானின் சிவந்த திருவடிகளையே வழிபட்டு ஒழுகும் தன்மையை, இரவிலும் பகலிலும் உணர்ச்சியில் கொள்வதால் வரும் இடைவிடாத இன்பத்தைப் பெற்றிருப்பவர்.

குறிப்புரை : வேள்வித்தீயை இடைவிடாது வளர்த்து வருதலின் அவரை அத்தீயேயாவார் எனக் குறித்தார் ஆசிரியர்.

6. பொழிப்புரை : அவ் ஏமப்பேறுரினின்றும் திருவாரூரை

தெவ்வூ தியமும் எனக்கொள்ளும்

எண்ணம் உடையார் பலநாளும்

தெவ்வூர் எரித்த வரைச்சிலையார்

திருப்பா தங்கள் வணங்கினார்.

6

1871. செம்பொற் புற்றின் மாணிக்கச்

செழுஞ்சோ தியைநேர் தொழுஞ்சீலம்

தம்பற் றாக நினைந்தணைந்து

தாழ்ந்து பணிந்து வாழ்ந்துபோந்

தம்பொற் புரிசைத் திருமுன்றில்

அணைவார் பாங்கோர் அரனெறியின்

நம்பர்க் கிடமாங் கோயிலினுள்

புக்கு வணங்க நண்ணினார்.

7

அடைந்து, அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும், பகைவரின் முப்புரங்களையும் எரித்த மேருமலையான வில்லை ஏந்திய சிவபெருமானின் திருவடிகளை நாடொறும் வணங்கிவரும் பேறுடைய அவர், அடியவர் மேல் வரும் கொடிய தீமைகளைப் போக்கி அருளும் அப்பெருமானின் மணம் கமழும் மலர் போன்ற திருவடிகளைப் பணிவதே, உயிர் பெறுதற்குரிய எல்லா வகையான ஊதியமும் ஆகும் எனக் கொள்ளும் எண்ணம் உடையவர்.

குறிப்புரை : வரதர் பொற்றாள் தொழ வந்த உடம்பின் பிறவியே தான் அடைந்த உறுதியைச் சாருமால் (தி.12 பாயிரம் பா.2) என்பதால், உயிர் பெறும் ஊதியம் இறைவனை இடைவிடாது வணங்கி வருவதேயாம்.

7. பொழிப்புரை : சிவந்த பொன் போன்ற புற்றில் வீற்றிருக்கும் மாணிக்க ஒளியைப் போன்ற இறைவரை நேரில் கண்டு வழிபடும் நல் ஒழுக்கமே தமக்கு உறுதியாவது என்று எண்ணிச் சார்ந்து, நிலம் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, அதனால் வாழ்வின் பயனை அடைந்து, வெளியே வந்து, பொன்மதில் சூழ்ந்த திருமுற்றத்தில் சிவபெருமானுக்கு இடமான அரனெறி என்னும் திருக்கோயிலுள் புகுந்து வணங்குதற்குச் சென்றார்.

குறிப்புரை : திருவாரூர்த் திருக்கோயிலின் முற்றத்தில் உள்ள

விளக்கிட்டு வருதல்

1872. நண்ணி இறைஞ்சி அன்பினால்

நயப்புற் றெழுந்த காதலுடன்

அண்ண லாரைப் பணிந்தெழுவார்

அடுத்த நிலைமைக் குறிப்பினால்

பண்ணுந் தொண்டின் பாங்குபல

பயின்று பரவி விரவுவார்

எண்ணில் தீபம் ஏற்றுவதற்

கெடுத்த கருத்தின் இசைந்தெழுவார். 8

அமணரிடம் விளக்கிற்கு எண்ணெய் கேட்டல்

1873. எழுந்த பொழுது பகற்பொழுதங்

கிறங்கு மாலை எய்துதலும்

செழுந்தண் பதியி னிடையப்பாற்

செல்லிற் செல்லும் பொழுதென்ன

ஒழிந்தங் கணைந்தோர் மனையில்விளக்

குறுநெய் வேண்டி உள்புகலும்

அழிந்த நிலைமை அமணர்மனை

ஆயிற் றங்கண் அவருரைப்பார். 9

‘அரனெறி’ என்பது தனிக் கோயிலாகும். திருவாரூர்க் கோயிலின் வேறாக வைத்துப் போற்றப் பெறுவது பாடல் பெற்றது.

8. பொழிப்புரை : சென்று வணங்கி, அன்பு மீதார்ந்த பத்திமையுடன் பெருமையுடைய இறைவரைத் தாழ்ந்து எழுவார், அடுத்து நிகழ இருக்கும் விளைவின் அறிகுறியாக மனத்தில் எழுந்த குறிப்பால் தாம் செய்து வரும் திருத்தொண்டின் பாங்கு பலவும் செய்து போற்றி அங்குத் தங்குவாராய், எண்ணற்ற விளக்குகளை ஏற்றவேண்டும் என மனத்துள் ஏற்பட்ட கருத்திற்கு இயைய அதைச் செய்ய முற்படுவாராய்.

9. பொழிப்புரை : அவ்வாறு துணிந்து எழுந்த பொழுது, மாலைப் பொழுதாக அமைதலும், செழுமைமிக்க அத்திருவாரூருக்கு அப்பால் உள்ள தம் ஏமப்பேறாருக்குச் சென்றுவரின், பொழுது சென்றுவிடும் எனக் கருதி அந்நினைவை விடுத்துத் திருவாரூரிலே யேயிருந்து விளக்கிற்கு நெய் பெறுதலை வேண்டி, ஓர் இல்லத்துள் புகவும்,

நீர் கொண்டு எரிக்க வென ஏளனம் செய்தல்

1874. கையில் விளங்கு கனலுடையார்

தமக்கு விளக்கு மிகைகாணும்

நெய்யிங் கில்லை விளக்கெரிப்பீ

ராகில் நீரை முகந்தெரித்தல்

செய்யும் என்று திருத்தொண்டர்க்

குரைத்தார் தெளியா தொருபொருளே

பொய்யும் மெய்யு மாம்என்னும்

பொருள்மேல் கொள்ளும் புரைநெறியார். 10

அது மெய்யுணர்வற்ற சமணரின் இல்லமாய் இருக்க, அவரிடத்து வேண்ட அவரும் கூறுவாராய்.

குறிப்புரை : பதியினிடை அப்பாற் செல்லின் - திருவாருருக்கு அப்பாலுள்ள தம் ஏமப்பேறுருக்குச் செல்லின். ஒழிந்து - அங்குச் செல்லுதலை விடுத்து.

10.பொழிப்புரை : 'தெளிவின்றி ஒரு பொருளே பொய்யும் மெய்யுமாகும்' என்ற கொள்கையுடன் குற்றமுடைய நெறியைப் பேணிவரும் அச்சமணரும், 'கையில் விளங்கும் தீயை ஏந்திய சிவபெருமானுக்கு விளக்கு மிகையாகும், விளக்குக்கு நெய் இங்கு இல்லை! நீவிர் விளக்கு எரிப்பீரானால் நீரை முகந்து எரிப்பீராக!' என்று திருத்தொண்டருக்குக் கூறினார்.

குறிப்புரை : கடவுளாகிய ஒரு பொருளே உண்டு; இல்லையுமாம் என்பது அமணர் கொள்கை. இதனை அஸ்தி நாஸ்தி என்னும் தொடரால் கூறுவர். இறைவர் தம் திருக்கையில் நெருப்பைக் கொண்டிருப்பது உயிர்கட்குற்ற வினைகளைப் படிப்படியாகப் போக்கவும் அதனால் முழுமையாக வினைநீக்கம் பெறச் செய்து தம் திருவடிகளில் திளைக்கச் செய்தலுமாகிய அருட்கருணையினாலேயாம். இவ்வாறாய் கருத்தை உணராத அச்சமணர்கள், இறைவர் அந்நெருப்பைத் தமக்கெனக் கொண்டதாகக் கருதியது அவர்தம் பேதைமையாலாம். 'வல்வினையைச் சுட்டு' (உண்மை விள., 37) என்றும், 'சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்' (உண்மை விள., 36) என்றும் கூறும் மெய்நூற் கூற்றுக்களைக் காண்க. அன்றியும் இறைவன் ஒளிவளர் விளக்காக விளங்குபவன். அருநிலைய திங்களாகவும் ஞாயிறாகவும் விளங்குபவன். ஆதலின் அப்பெருமானுக்குத் தன்

குளத்து நீர் கொண்டு விளக்கேற்றுக என இறைவன் அருளல்

1875. அருகர் மதியா துரைத்தவுரை

ஆற்றா ராகி அப்பொழுதே

பெருக மனத்தில் வருத்தமுடன்

பெயர்ந்து போந்து பிறையணிந்த

முருகு விரியும் மலர்க்கொன்றை

முடியார் கோயில் முன்எய்தி

உருகும் அன்பர் பணிந்துவிழ

ஒருவாக் கெழுந்த துயர்விசம்பில்.

11

1876. வந்த கவலை மாற்றும்இனி

மாறா விளக்குப் பணிமாற

இந்த மருங்கில் குளத்துநீர்

முகந்து கொடுவந் தேற்றுமென

அந்தி மதியம் அணிந்தபிரான்

அருளால் எழுந்த மொழிகேளாச்

சிந்தை மகிழ்ந்து நமிநந்தி

அடிகள் செய்வ தறிந்திலரால்.

12

பொருட்டாக விளக்கோ பிறவோ எவையும் வேண்டுவனவல்ல. உயிர்களாகிய நாம் உய்யவும் விளக்கம் பெறவுமே விளக்கிடுதல் போன்றவற்றைச் செய்கின்றோம். இவையெல்லாம் அச்சமணர்கள் அறியப்போமோ? இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபின்.

11.பொழிப்புரை : மேற்கூறியவாறு சமணர் மதியாமல் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டுப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலாதவராகி, அது பொழுதே மனத்தில் பொருந்தும் வருத்தத்துடன் அங்கிருந்து நீங்கிச் சென்று, பிறையைச் சூடியும் மணம் வீசும் கொன்றை மலரை அணிந்தும் விளங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருக்கோயில் முன்பு சேர்ந்து, உள்ளம் உருகிய நிலையில் நமிநந்தியடிகள் பணிந்து வீழ்ந்தார். அவ்வமையத்தில் வானத்தினின்றும் ஒரு திருவாக்கு எழுந்தது.

குறிப்புரை : முருகு - நறுமணம்.

12.பொழிப்புரை : 'உமக்கு உண்டான கவலையை மாற்றிக்

1394

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்)

இறைவன் அருளியவாறு நமிநந்தியடிகள் விளக்கிட்டு வரல்

1877. சென்னி மிசைநீர் தரித்தபிரான்

அருளே சிந்தை செய்தெழுவார்

நன்னீர்ப் பொய்கை நடுப்புக்கு

நாதர் நாமம் நவின்னேத்தி

அந்நீர் முகந்து கொண்டேறி

அப்பர் கோயில் அடைந்தகலுள்

முந்நீர் உலகம் அதிசயிப்ப

முறுக்குந் திரிமேல் நீர்வார்த்தார்.

13

1878. சோதி விளக்கொன் றேற்றுதலும்

சுடர்விட் டெழுந்த ததுநோக்கி

ஆதி முதல்வர் அரனெறியார்

கோயில் அடைய விளக்கேற்றி

கொள்ளும்; இனி இடையீடின்றித் திருவிளக்குப் பணியைச் செய்வதற்கு அருகில் உள்ள இக்குளத்தின் நீரை முகந்து கொணர்ந்து விளக்கை ஏற்றும்' என்று, மாலையில் தோன்றும் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமானின் அருளால் எழுந்த அத்திரு வார்த்தையைக் கேட்டு, நமிநந்தியடிகள் மனம் மகிழ்ந்து செய்வது அறியாமல் நின்றார்.

குறிப்புரை : மாறா விளக்கு - இடையீடின்றி எரியும் விளக்கு. பணிமாற - பணி செய்தற்கு.

13 பொழிப்புரை : தலையில் கங்கையை அணிந்த சிவபெருமானின் பேரருளை எண்ணியவாறு எழுவாராகி, நல்ல நீரை உடைய அக்குளத்தின் நடுவிற சென்று, இறைவரின் திருப்பெயரான திருவைந்தெழுத்தைக் கூறிப் போற்றிய வண்ணம் நீரை முகந்து எடுத்துக் கொண்டு, மேல் ஏறி, இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் அரன்நெறிக் கோயிலை அடைந்து, கடல் சூழ்ந்தவுலகத்து வாழ்வார் யாவரும் வியந்து காணும்படி, அகலுள் முறுக்கி இடப்பட்ட திரியின்மீது அந்நீரை வார்த்தார்.

குறிப்புரை : நாமம் - திருவைந்தெழுத்து; 'திருநாமம் ஐந்தெழுத்தும்' (தி.6 ப.95 பா.6) 'நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே!' (தி.3 ப.49 பா.1) என்னும் திருவாக்குகளை நினைவு கூர்க.

ஏதம் நினைந்த அருகந்தர்

எதிரே முதிருங் களிப்பினுடன்

நாதர் அருளால் திருவிளக்கு

நீரால் எரித்தார் நாடறிய.

14

1879. நிறையும் பரிசு திருவிளக்கு

விடியும் அளவும் நின்றெரியக்

குறையுந் தகளி களுக்கெல்லாம்

கொள்ள வேண்டும் நீர்வார்த்து

மறையின் பொருளை அர்ச்சிக்கும்

மனையின் நியதி வழுவாமல்

உறையும் பதியின் அவ்விரவே

அணைவார் பணிவுற் றொருப்பட்டார். 15

14 பொழிப்புரை : நீர்வார்த்த அவ்வகல் விளக்கு ஒன்றில் தீயை ஏற்றலும், அது சுடர் விட்டு மேலோங்க எழுந்து எரிந்தது. அதைக்கண்டதும் ஆதி முதல்வரான அரனெறியப்பரின் திருக்கோயில் முழுவதும், அடாத மொழிகளைக் கூறிய சமணர்களின் எதிரில், மேலோங்கிய மகிழ்ச்சியுடன் எங்கும் நீர்வார்த்துத் திருவிளக்குகளை ஏற்றுவித்து, இறைவரின் திருவருளால் நாடு முழுவதும் அறியுமாறு அவ்வாறாய திருவிளக்கிடும் பணியைச் செய்து வந்தார்.

குறிப்புரை : அடைய - முழுதுமாக. அத்திருக்கோயில் எங்கும்.

15. பொழிப்புரை : விடியுமளவும் திருவிளக்குகள் அணையாமல் நின்று எரியும் பொருட்டு, எரியும் விளக்குகளில் நீர் குறையும் பொழுதெல்லாம் அந்நீர் நிறையும் தன்மையினால் நன்கு எரியும் அளவுக்கு ஏற்றவாறு கொள்ளத் தக்க நீரை வார்த்து, மறையின் பொருளாக விளங்கும் சிவபெருமானைத் தம் இல்லத்தில் எழுந்தருளச் செய்துவழிபாடாற்றி வரும் நியதி தவறாமல் தாம் வாழும் ஏமப்பேறூர் என்னும் ஊருக்குச் சென்று, இறைவரைத் தொழுது அன்றிரவே புறப்பட்டார்.

குறிப்புரை : தகளி - அகல்; நமிநந்தி அடிகள் திருக்கோயிலில் விளக்கிடும் பணியைச் செய்து வருவதோடு, தம் இல்லத்திற்குச் சென்று நாளும் சிவவழிபாட்டையும் தவறாது செய்துவரும் கடப்பாடுடையவர் என்பது இதனால் விளங்கும்.

1396

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

5. திருநின்ற சருக்கம்

(பன்னிரண்டாம்

இரவு தோறும் இல்லம் சென்று மீண்டு வழிபாடு ஆற்றிவரல்

1880. இரவு சென்று தம்பதியில்

எய்தி மனைபுக் கென்றும்போல்
 விரவி நியமத் தொழில்முறையே
 விமலர் தம்மை அருச்சித்துப்
 பரவி அமுது செய்தருளிப்
 பள்ளி கொண்டு புலர்காலை
 அரவம் அணிவார் பூசையமைத்
 தாருர் நகரின் மீண்டணைந்தார்.

16

1881. வந்து வணங்கி அரனெறியார்

மகிழுங் கோயில் வலங்கொண்டு
 சிந்தை மகிழப் பணிந்தெழுந்து
 புறம்பும் உள்ளுந் திருப்பணிகள்
 முந்த முயன்று பகலெல்லாம்
 முறையே செய்து மறையவனார்
 அந்தி அமையத் தரியவிளக்
 கெங்கும் ஏற்றி அடிபணிவார்.

17

16 பொழிப்புரை : அன்றிரவே தம்நகருக்குச் சென்று மனையுள் புகுந்து நாள்தோறும் தாம் ஆற்றிவரும் சிவவழிபாட்டை முறையாகச் செய்து, இறைவரை வழிபட்டுப் போற்றிப், பின்பு திருவமுது செய்தருளிப் பள்ளிகொண்டு, விடியலில் எழுந்து, பாம்பை அணிந்த இறைவரின் வழிபாட்டை முறையாக முடித்துக் கொண்டு, திருவாரூர்த் திருநகரத்தை மீண்டும் வந்து அடைந்தார்.

17 பொழிப்புரை : வந்து அரனெறியப்பர் பெரிதும் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் கோயிலை வலமாக வந்து, மனமகிழ்ச்சியுடன் கீழே விழுந்து வணங்கிப் பணிந்து எழுந்து, கோயிலின் உள்ளும் புறமுமாகச் செய்யக் கூடிய பல பணிகளையும் முன்னதாக அந்நாளின் பகற் காலத்தில் முழுமையாகவும் முறையாகவும் பொருந்தச் செய்து முடித்து, அந்தணரான நமிநந்தியடிகள் மாலைக்காலம் வர, அது பொழுது அரிய திருவிளக்குகளை ஏற்றித் திருவடிகளைப் பணிவாரானார்.

தண்டியடிகளால் சமண்சமயம் அழியச் சிவநெறி பரவல்

1882. பண்டு போலப் பலநாளும்

பயிலும் பணிசெய் தவர்ஒழுகத்
தண்டி அடிக ளால்அமணர்

கலக்கம் விளைந்து சார்வில்அமண்
குண்டர் அழிய ஏழுலகும்

குலவும் பெருமை நிலவியதால்
அண்டர் பெருமான் தொண்டர்கழல்
அமரர் பணியும் அணியாநூர்.

18

அறக்கட்டளை வைத்து நமிநந்தி அடிகள் வழிபடல்

1883. நாத மறைதேர் நமிநந்தி

அடிக ளார்நற் தொண்டாகப்
பூத நாதர் புற்றிடங்கொள்

புனிதர்க் கமுது படிமுதலாம்
நீதி வளவன் தான்வேண்டும்

நிபந்தம் பலவும் அரியணையின்
மீது திகழ இருந்தமைத்தான்

வேதா கமநூல் விதிவிளங்க.

19

18 பொழிப்புரை : முன்பு போலவே பல நாள்களிலும் பொருந்தும் பணிகள் பலவும் செய்து இவர் ஒழுகி வர, தண்டி அடிகளால் சமணர்களுக்குக் கலக்கம் நேர்ந்ததால், நற்சார்பு இல்லாத சமணர்களான கீழ்மக்கள் அழிந்தொழிந்தனர். தேவர்க்கும் தலைவரான இறைவனின் திருவடிகளை நாளும் தேவர்கள் போற்றுகற்கு இடமான திருவாரூரில், ஏழ் உலகங்களும் போற்றும் பெருமை விளங்கியது.

குறிப்புரை : சமணர்கள், தண்டி அடிகளால் அழிந்தமை அவர் வரலாற்றான் அறியத்தக்கது. அவர் வரலாற்றை இயைத்துக் கூறுவதால் இவர்களிருவரும் ஒருகாலத்தவர் என உணரமுடிகின்றது.

19 பொழிப்புரை : ஒலி வளம் சான்ற நான்மறைகளையும் கற்றுத் தெளிந்த நமிநந்தியடிகளின் நல்ல தொண்டின் பயனாக, உயிர்களின் தலைவரான புனித இறைவற்கு, நாள்தோறும்

1884. வென்றி விடையார் மதிச்சடையார்

வீதி விடங்கப் பெருமாள்தாம்

என்றுந் திருவா ஞர்ஆளும்

இயல்பின் முறைமைத் திருவிளையாட்

டொன்றுஞ் செயலும் பங்குனிஉத்

திரமாந் திருநாள் உயர்சிறப்பும்

நின்று விண்ணப் பஞ்செய்த

படிசெய் தருளும் நிலைபெற்றார்.

20

திருவமுதுபடி முதலாக வேண்டியபடியே அறக்கட்டளைகள் பலவற்றையும், நான்மறைகளிலும் ஆகமங்களிலும் விதித்தவாறே விளங்கும்படி, அறவழி ஒழுகும் சோழன் தன் அரியணையில் வீற்றிருந்து அமைத்தான்.

குறிப்புரை : நமிநந்தியடிகள் செய்துவந்த தொண்டின் பயனாகத் திருவருள் விளக்கம் கண்ட சோழ அரசனும் திருவாஞர்ப் பெருமானுக்கு நாள் வழிபாடு நிகழப் பல அறக்கட்டளைகளை நிறுவினன். இவ்வரசன் பெயர் தெரிந்திலது.

20 பொழிப்புரை : வெற்றி பொருந்திய ஆனேற்றை உடையவரும் பிறைச் சந்திரனை அணிந்த சடையை உடையவரும் ஆன வீதிவிடங்கப் பெருமான் என்றும் திருவாஞரனை ஆட்சி செய்யும் இயல்பில், நெறி திறம்பாது அருளிய திருவிளையாடற் செயல்களையும், பங்குனி உத்தரத்திருநாளில் நிகழும் உயர்ந்த திருவிழாவையும், நிலைபெற விழாக் கொண்டருள வேண்டும் என்று இறைவனிடம் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள, பெருமானும் திருவுளம் கொண்ட நிலையில் அவ்வாறே விழாக் கொண்டருளும் நிலைமையையும் நமிநந்தியடிகள் பெற்றார்.

குறிப்புரை : ஆஞர்ப்பெருமான் அருளிய விளையாடல்களைத் தியாகராச லீலை என்பர். இவ்விளையாடல்களைத் திருக்கோயிலில் நிகழ்த்திக் காட்டவும் பங்குனி உத்தரப் பெருவிழா ஆண்டு தோறும் நிகழவும் திருவுள்ளம் கொள்ளுமாறு இறைவனிடம் நாயனார் விண்ணப்பித்துக் கொள்ள இறைவனும் ஏற்றார். இதற்கேற்ப அரசனும் நிபந்தம் அளித்தனன் எனத் தெரிகிறது. எனவே முன்பாடலில் கூறியவாறு நாள் (நித்தியம்) வழிபாட்டிற்கும், இப்பாடலிற் கூறியவாறு சிறப்பு (நைமித்தியம்) வழிபாட்டிற்கும் சோழ அரசன் நிபந்தம் அளித்தமை விளங்கும்.

1885. இன்ன பரிசு திருப்பணிகள்

பலவுஞ் செய்தே ஏழுலகும்
மன்னும் பெருமைத் திருவாரூர்
மன்னர் அடியார் வழிநிற்பார்
அன்ன வண்ணந் திருவிளையாட்
டாடி அருள எந்நாளும்
நன்மை பெருக நமிநந்தி
அடிகள் தொழுதார் நாம்உய்ய.

21

திருமணலியில் ஆரூர்ப் பெருமான் வழிபாடு

1886. தேவர் பெருமான் எழுச்சிதிரு

மணலிக் கொருநாள் எழுந்தருள
யாவ ரென்னா துடன்சேவித்
தெல்லாக் குலத்தில் உள்ளோரும்
மேவ அன்பர் தாமுமுடன்
சேவித் தணைந்து விண்ணவர்தம்
காவ லாளர் ஓலக்கம்
அங்கே கண்டு களிப்புற்றார்.

22

21 பொழிப்புரை : இவ்வாறு நமிநந்தியடிகள் பற்பல பணிகளையும் செய்து ஒழுகிவர, ஏழுலகங்களிலும் நிறையும் பெருமையுடைய திருவாரூர்ச் செல்வத் தியாகேசர், அடியவர்களின் அன்பின் வழியே நிற்பவராதலின், அப்பெருமானும் அடிகள் தம்மிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்ட வண்ணமே திருவிளையாடல்களைக் கொண்டருள, அடிகளும் எந்நாளும் எல்லா நன்மைகளும் பெருக அவரை வணங்கி வந்தார்.

குறிப்புரை : திருவிளையாட்டாடி வருதல் - இறைவன் செய்த திருவிளையாடல்களை விழாவாகக் கொண்டாடி வருதல். இதனை ஐதிகத் திருவிழா என்பர்.

22 பொழிப்புரை : தேவரின் தலைவரான தியாகேசப் பெருமான் எழுச்சியாய் ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள, இவர் இன்னவர் என்று கண்டறிய இயலாதவாறு எல்லாக் குலத்தில்

. இல்லமடைந்தவர் புறங்கடையிலேயே இருத்தல்

1887. பொழுது வைகச் சேவித்துப்

புனிதர் மீண்டுங் கோயில்புகத்

தொழுது தம்மார் மருங்கணைந்து

தூய மனையுள் புகுதாதே

இழுதும் இருள்சேர் இரவுபுறங்

கடையில் துயில இல்லத்து

முழுதுந் தருமம் புரிமனையார்

வந்துள் புகுத மொழிகின்றார்.

23

உள்ளவர்களும் ஒருங்கு கலந்து அவ்விழாவில் உடன்வர, நமிநந்தி அடிகள் அவர்களுடன் சென்று வணங்கி, தேவர்களின் காவலரான தியாகேசரின் திருக்கோலத்தை அங்கே கண்டு மகிழ்வு எய்தினார்.

குறிப்புரை : திருவாளுார்க்கும் ஏமப்பேறுார்க்கும் அணித்தாக உள்ள ஊர் மணலியாகும். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை தியாகேசர் அங்கு எழுந்தருளும் வழக்கம் முன் இருந்தது. காலப் போக்கில் அது நின்று விட்டது. மீண்டும் தொடரத் திருவருள் கூட்டுவதாக.

23.பொழிப்புரை : பகல் பொழுதெல்லாம் வணங்கி மகிழ்ந்த வண்ணம் இருந்த நமிநந்தி அடிகள், இறைவன் மீளத் தம் கோயிலுக்கு எழுந்தருளவும் அவரைத் தொழுது தம் பதியினை அடைந்து, தூய தம் திருமனைக்குள் புகாமல் மைக்குழம்பெனச் செறிந்த இருள் மிக்க இரவில் இல்லத்தின் வெளியே உறங்கினார். அதுபொழுது இல்லறக் கடன்களை முழுமையாகச் செய்துவரும் மனைவியார் வந்து தம் தலைவரை உள்ளே வருமாறு கூற.

குறிப்புரை : இழுது - மைக்குழம்பு.

'கருகுமையிருளின் கணம் கட்டு விட்டு உருகுகின்றது போன்றது' (தி.12 பு.4 பா.15),

'வண்ணம் நீடிய மைக்குழம்பு பாமென்று நண்ணல் செய்யா நடுஇருள்' (தி.12 பு.4 பா.16) எனவரும் ஆசிரியர் திருவாக்குகளையும் காண்க.

1888. திங்கள் முடியார் பூசனைகள்
 முடித்துச் செய்யுங் கடன்முறையால்
 அங்கி தனைவேட் டமுதுசெய்து
 பள்ளி கொள்வீர் எனஅவர்க்குத்
 தங்கள் பெருமான் திருமணலிக்
 கெழுச்சி சேவித் துடன்நண்ண
 ளங்கும் எல்லா ரும்போத
 இழிவு தொடக்கிற் றெனைஎன்று. 24

1889. ஆத லாலே குளித்தடுத்த
 தூய்மை செய்தே அகம்புகுந்து
 வேத நாதர் பூசையினைத்
 தொடங்க வேண்டும் அதற்குநீ
 சீத நன்னீர் முதலான
 கொண்டிங் கணைவாய் எனச்செப்பக்
 காதல் மனையார் தாமும்அவை
 கொணரும் அதற்குக் கடிதணைந்தார். 25

24 பொழிப்புரை : 'பிறைச் சந்திரனை அணிந்த திருச்சடையை யுடைய சிவபெருமானுக்கு ஆற்றிவரும் வழிபாடுகளை முடித்து, முறையாக ஆற்றிவரும் கடனான வேள்வியையும் செய்துபின் உறங்குவீராக' என்று கூறினார். இவ்வாறு உரைக்க, அவருக்கு, 'தம் தலைவரான இறைவர் மணலிக்கு எழுந்தருளிய திருவிழாவிற்குச் சென்று வணங்கிய பொழுது எல்லாரும் கலந்து இருக்க நேர்ந்ததால் தூய்மை யிழந்துள்ளேன்' என்று கூறி.

குறிப்புரை : இறைவனின் திருவிழாக்காணத் தூய்மை இல்லாத வரும், நெறி தீறம்பியவரும், நோய் உற்றவரும் ஆகப் பலரும் வருதல் இயற்கை. அன்றியும் அக்கால நிலையில் சில சமூகத்தவரை வேறு சில சமூகத்தவர் தீண்டல், தூய்மைக்கு இழுக்கு என்னும் மரபும் இருந்து வந்தது. ஆதலின் அத்தகையோருடன் இவரும் கலந்துவர நேர்ந்தால் தூய்மை இழந்த நிலையில் மனையுட் புகுதல் இழுக்கு எனக் கருதினார்.

25 பொழிப்புரை : 'ஆதலால் நீராடிப் புறத்தூய்மை செய்த

நாயனாரின் துயிலும் இறைவர் கனவில் அருளலும்

1890. ஆய பொழுது தம்பெருமான்

அருளா லேயோ மேனியினில்

ஏயும் அசைவின் அயர்வாலோ

அறியோம் இறையும் தாழாதே

மேய உறக்கம் வந்தணைய

விண்ணோர் பெருமான் கழல்நினைந்து

தூய அன்பர் துயில்கொண்டார்

துயிலும் பொழுது கனவின்கண்.

26

பின்னரே இல்லத்திற்குள் வந்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும், எனவே அதற்கு நீ குளிர்ந்த நீர் முதலியவற்றைக் கொணர்வாயாக! எனக்கூறினார். அவருடைய மனைவியாரும் அவற்றைக் கொண்டு வருதற்கு விரைவாகச் சென்றார்.

குறிப்புரை : புறந்தூய்மை நீரானும் அகந்தூய்மை அதற்குரிய இறைவழிபாட்டானும் அமையும். இவ்விரண்டிலும் தூயராய் நின்றவர் அடிகள். ஆதலால் இங்ஙனம் கூறினார். குளிர்ந்த நீரில் குளித்தலே உடற்கும் உள்ளத்திற்கும் ஏற்றதாகும். ஆதலின் 'சீத நன்னீர்' என்றார். 'சீதப்புனலாடிச் சிற்றம்பலம் பாடி' (தி.8 ப.7 பா.14) எனவரும் திருமுறையும் காண்க. நன்னீர் முதலான என்றார். உலர்ந்த ஆடை, திருநீறு, கண்டிகை முதலியனவும் அடங்க. இம்மூன்று பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

26 பொழிப்புரை : அவ்வமையத்தில் தம் பெருமானின் திருவருளாலோ, அல்லது அவரது உடலில் வழிநடந்து வந்த களைப்பாலோ, இன்ன காரணத்தால் என்று அறியோம்! அச்சிறு பொழுதிலேயே உடன் உறக்கம் வந்து எய்த, தேவர் பெருமானாய் சிவபெருமானின் திருவடிகளை நினைந்த வண்ணம் நமிநந்தி அடிகள் உறக்கம் கொண்டார். அங்ஙனம் உறங்கிய அமையத்து அவரது கனவில்,

குறிப்புரை : அடிகள் கூறியவாறு அம்மையார் குளிர்ந்த நீரும் பிறவும் உடன் கொண்டுவரச் சென்றுள்ளார். அதற்கென அவர் எடுத்துக் கொள்ளும் காலம் மிகச் சிறிதெனினும், அதற்குள் அடியவருக்கு உறக்கம் வந்தது வியப்பாக இருந்தமையின், இது திருவருள் நிகழ்ச்சியாம் என்றார் முன்னம்: பின்னர் உடல் அயர்வோ என்றார், உலகியலுணர்வை உளங்கொண்ட நிலையில்.

1891. மேன்மை விளங்குந் திருவாருர்

வீதி விடங்கப் பெருமாள்தாம்

மான அன்பர் பூசனைக்கு

வருவார் போல வந்தருளி

ஞான மறையோய் ஆருரில்

பிறந்தார் எல்லாம் நங்கணங்கள்

ஆன பரிசு காண்பாய்என்

றருளிச் செய்தங் கெதிர்அகன்றார். 27

1892. ஆதி தேவர் எழுந்தருள

உணர்ந்தார் இரவார்ச் சனைசெய்யா

தேதம் நினைந்தேன் எனஅஞ்சி

எழுந்த படியே வழிபட்டு

மாத ரார்க்கும் புகுந்தபடி

மொழிந்து விடியல் விரைவோடு

நாத னார்தந் திருவாருர்

புகுத எதிர்அந் நகர்காண்பார். 28

27. பொழிப்புரை : மேதகவமைந்த திருவாருரின் கண் எழுந்தருளி இருக்கும் வீதிவிடங்கப் பெருமானார் தாமே, பெருமை பொருந்திய நமிநந்தியடிகளின் வழிபாட்டை ஏற்பதற்கு வருபவர் போல் எழுந்தருளிவந்து 'திருவாருரில் பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் ஞான மறையவராய் நம் சிவ கணங்களாம் தன்மையை நாம் காட்ட நீ காண்பாயாக!' என அருளிச் செய்து, அவர் எதிரே மறைந்தருளினார்.

குறிப்புரை : நமிநந்தியடிகள் விழித்து எழுந்ததும் புறத்தாய்மை செய்து அகத் தூய்மையுடன் சிவவழிபாடாற்ற இருத்தலின் அவ் வழிபாட்டை ஏற்பதற்கு வருவார் போல் கனவில் இதுபொழுது வந்தார் என்றார். 'திருவாருர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்' (தி.7 ப.39 பா.10) எனத் தொகை நூல் கூறியதும் காண்க.

28. பொழிப்புரை : ஆதி தேவரான சிவபெருமான் மறைந்தருள, நமிநந்தியடிகள் மெய்ம்மை உணர்ந்தவராகி உட்சென்று இரவில் செய்யத்தக்க பூசனையை உடன் செய்யாமல் பிழைபடக் காலம்

சிவகணங்களைக் கண்ட அடிகள் வணங்கி மகிழ்தல்

1893. தெய்வப் பெருமாள் திருவாரூர்ப்

பிறந்து வாழ்வார் எல்லாரும்

மைவைத் தனைய மணிகண்டர்

வடிவே யாகிப் பெருகொளியால்

மொய்வைத் தமர்ந்த மேனியராம்

பரிசு கண்டு முடிசுவித்த

கைவைத் தஞ்சி அவனிமிசை

விழுந்து பணிந்து களிசிறந்தார்.

29

1894. படிவம் மாற்றிப் பழம்படியே

நிகழ்வுங் கண்டு பரமர்பால்

அடியேன் பிழையைப் பொறுத்தருள

வேண்டும் என்று பணிந்தருளால்

குடியும் திருவா ஞரகத்துப்

புகுந்து வாழ்வார் குவலயத்து

நெடிது பெருகுந் திருத்தொண்டு

நிகழ்ச் செய்து நிலவுவார்.

30

தாழ்த்திச் செய்ய எண்ணினேன்! என்று அஞ்சி, வழிபாடாற்றி மனைவியாருக்கும் கனவில் நேர்ந்த செய்தியைத் தெரிவித்தார். விடியற்காலையில் விரைவுடன் இறைவர் எழுந்தருளி இருக்கும் திருவாரூக்குப் போதர, எதிரில் அப்பெருநகரைக் காண்பவரான அவர்.

29 பொழிப்புரை : தேவர்களின் தலைவராய் தியாகேசரின் திருவாரூரில் பிறந்து வாழ்பவர் அனைவரும், கரிய திருக்கழுத்தை யுடைய சிவபெருமானின் திருவடிவை உடையராய்ப் பெருகும் ஒளி மிக்க திருமேனிகொண்டு இலங்கக் கண்டு, தலைமீது கூப்பிய கையினராய், அஞ்சி, நிலத்தில் படிய விழுந்து வணங்கிப் பெருமகிழ்வு அடைந்தார்.

குறிப்புரை : இவ்விரு பாடல்களும் ஒரு முடிபுடையன.

30 பொழிப்புரை : அந்நிலையில் இறைவர் காட்டிய திருக்கோலத்தை மறைக்க, அப்பெருமக்கள் முன் இருந்தபடியே இருப்பதையும் இயங்குவதையும் பார்த்து, இறைவரிடம் 'அடியேன்

நாவரசரால் தொண்டர்க்கு ஆணி எனச் சிறப்பிக்கப்படுதல்
 1895. நீறு புனைவார் அடியார்க்கு
 நெடுநாள் நியதி யாகவே
 வேறு வேறு வேண்டுவன
 எல்லாஞ் செய்து மேவுதலால்
 ஏறு சிறப்பின் மணிப்புற்றில்
 இருந்தார் தொண்டர்க் காணியெனும்
 பேறு திருநா வுக்கரசர்
 விளம்பப் பெற்ற பெருமையினார். 31

பிழையைப் பொறுத்தருள வேண்டும்' என்று வேண்டி வணங்கித், திருவருளால் தம் திருப்பதியினின்றும் பெயர்ந்து திருவாரூரில் குடிபுகுந்து வாழ்வாராயினர். அங்குத் தங்கி, உலகத்தில் மேன்மேலும் வளர்தற்கான தொண்டுகள் பலவற்றையும் நிகழுமாறு செய்து வரலானார்.

31. பொழிப்புரை : திருநீற்றினை அணிந்து விளங்குபவரான சிவபெருமானின் அடியவர்களுக்கு நீண்ட காலம் நியதியாக வேறு வேறாக வேண்டுவன பலவற்றையும் செய்து வந்தமையால், உயர்வாகிய சிறப்புடன் மணிப்புற்றை இடமாகக் கொண்டு வாழ்கின்ற இறைவரின் தொண்டர்க்கு ஆணிப் பொன்னாவார் இவர் என்று திருநாவுக்கரசுப் பெருமானின் பாராட்டும் பேற்றையும் பெற்ற பெருமையுடையராயினார்.

குறிப்புரை :

ஆராய்ந் தடித்தொண்ட ராணிப்பொ னாளு

ரகத்தடக்கிப்

பாளுர் பரிப்பத்தம் பங்குனி யுத்திரம்

பாற்படுத்தான்

நாளுர் நறுமலர் நாத னடித்தொண்டன்

நமிநந்தி

நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணா

டறியுமன்றே.

(தி.4 ப.102 பா.2)

என்பது நாவரசர் இவரைப்பற்றி அருளிய சொல் மாலையாகும்.

பொன்னை உரைத்துப் பார்த்து அதனை மதிப்பிடுங்கல் -

பெற்றபேறு

1896. இன்ன வகையால் திருப்பணிகள்
எல்லா உலகும் தொழச்செய்து
நன்மை பெருகும் நமிநந்தி
அடிகள் நயமார் திருவீதிச்
சென்னி மதியும் திருநதியும்
அலைய வருவார் திருவாரூர்
மன்னர் பாத நீழல்மிகும்
வளர்பொற் சோதி மன்னினார்.

32

'கட்டளைக் கல்' எனவருவதும் காண்க. அடிகள் நீரால் விளக்
கெரித்தமைக்கு அகச்சான்றாய் அமைந்துள்ளது இப்பாடலாகும்.

32 பொழிப்புரை : இனைய பல நன்மைகளையெல்லாம்
பெருகச் செய்து வந்த நமிநந்தியடிகள், எவ்வுலகும் தொழும்படியான
திருப்பணிகள் பலவற்றையும் செய்து, சிவமணம் கமழும் திருவீதிகளை
யுடைய திருவாரூரின் கண் எழுந்தருளியிருக்கும், தலையில் பிறையும்
கங்கையும் சூடும் இறைவரான தியாகேசப்பெருமானின் திருவடி
+நிழலில் வளர்கின்ற அழகிய சோதியுள் நிலைபெறச் சேர்ந்தார்.

**நமிநந்தியடிகள் நாயனார் புராணம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.**

சேக்கிழார் புராணம்

சேரனார் சாக்கியனார் கூற்றுவனார் தண்டி
சிறப்புலியார் பசுபதியார் கலிக்காமர் கலியார்
காரியார் அதிபத்தர் நீலநக்கர் பூசல்
கணம்புல்லர் கோட்புலியார் நமிநந்தியடிகள்
சீருடைய கழற்சிங்கர் வாயிலார் தூய
செருத்துணையார் புகழ்த்துணையார் காடவர்ஜயடிகள்
மூரிநெடு வேற்செங்கட் சோழனா ராக
முப்பதுபேர் சிவலிங்கத் தால்முத்தி யடைந்தோர்.

- உமாபதி சிவம்

சுந்தரர் வணக்கம்

தொகை

‘ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே’

(தி.7.ப.39 பா.4)

வகை

நந்திக்கும் நம்பெரு மாற்கும்நல் லாரூரின் நாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ்பாடிப் படர்புனலில்
சிந்திப் பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்றொண்டன் என்பர்இவ் வையகத்தே.

-தி.11 திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.32

விளி

1897. நாட்பார் அறிய முன்னாளில்

நன்னாள் உலந்த ஐம்படையின்

பூட்பார் மார்பிற் சிறியமறைப்

புதல்வன் தன்னைப் புக்கொளியூர்த்

தாள்தா மறைநீர் மடுவின்கண்

தனிமா முதலை வாய்நின்றும்

மீட்பார் கழல்கள் நினைவாரை

மீளா வழியின் மீட்பனவே.

33

தொகை, பொழிப்புரை : இத்திருப்பாடலில் குறிக்கப் பெற்ற திருநாவுக்கரசர் முதலாக, நமிநந்தியடிகள் ஈறாக உள்ள ஏழு அடியவர்களுக்கும் அடியவனாகிய ஆரூரன், திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்மானாகிய பெருமானுக்கும் அடியேன் ஆவேன்.

வகை, (32) பொழிப்புரை : நந்தியும் நம்பெருமானும் திருவாரூர்த் தலைவருமாகிய இறைவற்கு, அளவற்ற சிறப்பினவாம் செந்தமிழ்ப் பதிகத்தினைப் பாடி, இடையறாத நீர்ப் பெருக்கினையுடைய காவிரியினிடையே சிந்தித்தற்கரிய திருவடியின் அருளைப் பெற்றவர். அத்திருவடிகளையே போற்றி வணங்குபவர். அவர் பெயர் வன்றொண்டர் என்பர்.

33. பொழிப்புரை : நாட்டில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் நன்கு அறியு மாறு முன்னைய நாளில் சிறந்த ஐம்படைத்தாலியை அணிந்த மாற்பையுடைய சிறிய மறையவர் மைந்தனைப், புக்கொளியூரில் தாளோடு

சுடிய தாமரைகளையுடைய நீர் நிறைந்த பொய்கையில் பெரிய முதலை வாயினின்றும் நல்ல நாளில் மீட்டவரான சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் திருவடிகளே தம்மை நினைவார்களை மீளாவழியினின்றும் மீட்பவையாம்!

குறிப்புரை : ஆரூரரும் கழறிற்றறிவாரும் திருக்கண்டியூரிலிருந்து திருவையாற்றிற்குச் செல்ல நினைய, இடைப்பட்ட காவிரியின் பெருக்கு அதற்குத் தடையாக, ஐயாற்றுப் பெருமானை நோக்கிப் பாட அத்தடை நீங்கியது. இருவரும் ஐயாற்றுப் பெருமானை வழிபடும் பேறு பெற்றனர். இவ்வரலாற்றை வகைநூல் கூறி வணங்கிற்று. திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசியில் முதலையுண்ட சிறுவனை மீட்ட வரலாற்றை நினைந்து விரிநூல் வணக்கம் கூறிற்று.

**திருநின்ற சருக்கம் -
மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.**

**முதற்காண்டம் மூலமும்
உரையும் முற்றிற்று.**

சேக்கிழார் புராணம்

அண்டவாணர்தொழு தில்லை யம்பலவர்

அடியெ டுத்துலகெ லாம்எனத்

தொண்டர் சீர்பரவு சேக்கி ழான்வரிசை

துன்று குன்றைநக ராதீபன்

தண்ட காதிபதி திருநெ றித்தலைமை

தங்கு செங்கைமுதில் பைங்கழல்

புண்ட றீகமலர் தெண்ட னிட்டுவினை

போக்கு வார்பிறவி நீக்குவார்.

- உமாபதி சிவம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை - முதற்காண்டம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
அ		அங்கு ரைக்கென்	90
அக்குடியின்மேல்	1280	அங்குறைந்து கண்	1674
அக்கு லப்பதிக் குடி	405	அங்குறை யுந்தன்	1653
அக்குலப்பதி தன்	906	அங்குறையு நாளின்	1602
அகல்பாறையின்	1015	அச்சமயத் திடை	1315
அகலிடத் துயர்ந்த	359	அச்சொற் கேட்ட	1244
அகில்விரத் தூப	162	அஞ்சம் உள்ளமோ	1843
அகில காரணர் தான்	139	அஞ்ச வான்கரத்	1157
அங்ககன்று முனி	1790	அஞ்சைக் களத்து	1712
அங்கங்கள் அடங்க	1336	அஞ்சொல் திரு	1425
அங்கண் அமருந்	1028	அடல்முனை மறவர்	630
அங்கண் இருந்த	1570	அடல்விடையே	644
அங்கண் ஓரெளா	26	அடிகண்மார் எல்லா	1350
அங்கண்மலைத்	693	அடிபணிந்த திருமக	133
அங்கண் மாநகர்	1032	அடியவர்க் கடிய	336
அங்கண் மாமலை	1612	அடியனேன் அறி	922
அங்கண் மாமறை	245	அடியனேன் ஆதர	1693
அங்கண் முன்னை	1236	அடுத்து மேன்மேல்	312
அங்கண் வான்மிசை	1088	அடைமேல் அல	1021
அங்கண் ரடியார்	592	அடைவில் அமண்	1314
அங்கணரை அடி	236	அண்டர் நாயகர்	1144
அங்கணன் அம்மை	1774	அண்டர் பிரானுந்	1260
அங்க ணாளன் அதற்	39	அண்டர் பூமழை	547
அங்கணைந்து தம்	1478	அண்ணல் அருந்	1379
அங்கப்பொழு திற்	712	அண்ணல் வீற்றிருக்	12
அங்கவரும் அமண்	1303	அண்ணலவந்தன்	291
அங்கிவன் மலையில்	765	அண்ண லார்அன்பர்	1184
அங்கு நிகழ்ந்த	1538	அண்ணலார் திருக்	813
அங்கு மண்ணுலக	1132	அண்ணலார் நிகழு	558
அங்குமவன் திரு	233	அண்ண லாரருள்	1139
அங்கு முற்றிஅ கன்று	1616	அண்ண லேளனை	1632
அங்கு முன்னெமை	33	அண்ணலைக் கை	666

1410	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்		(பன்னிரண்டாம்
	முதற் காண்டம்		
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
அண்ணா மலைமேல்	1577	அந்நாளில் ஆளு	1495
அணங்கனைய திலக	1288	அந்நாளில் தமக்கே	1509
அணிசிலம் படிகள்	284	அந்நாளில் திலகவதி	1286
அணைய வந்துபுக்	1835	அந்நிலை ஆ ரூரனு	232
அத்தர் தந்த அருட்	25	அந்நிலை எழுந்த	603
அத்தர் முன்புசென்	524	அந்நிலைமை	1680
அத்தர் வேண்டிமுன்	140	அந்நிலை யவரைக்	399
அத்தருவளர்	740	அந்நிலையில் அன்	804
அத்தன்மை யினில்	1452	அந்நிலையில் மிகப்	1297
அத்தி ருப்பதி யில்	42	அந்நிலையே உயிர்	132
அத்திருப் பதியினி	1396	அந்நின்ற தொண்	647
அத்திரு மூதூர்	1502	அந்நெறியின் மிக்	1305
அத்திறம் அறிந்தார்	484	அப்படிச் சின்னாள்	1505
அத்துறையின் மீக்	1304	அப்ப திக்கு முதல்	1695
அதிசயம்அன் றிது	1366	அப்பதி தன்னில்	1750
அதுகண் டுடைய	1537	அப்பதியில் குல	872
அதுகண்டு வீரட்	231	அப்பதியைச் சூழ்ந்த	1464
அந்தண் மறையோர்	1246	அப்பரி சருள	1777
அந்தண் வெள்ளி	1642	அப்பரி சவ்வினை	1389
அந்தணர்கள் அதி	1075	அப்பு றம்புரள்	1624
அந்தணர் கூற வின்	207	அப்பூதி யடிகளார்	1824
அந்தண ரவை	198	அப்பெருங் கல்லும்	1392
அந்தணரின் மேம்	1465	அப்பெற்றியில்	716
அந்தணனாம்	391	அப்பொழு தணைய	565
அந்த ணாளர் தமை	1248	அப்பொழு ததனை	840
அந்த ணாளரும் ஆங்	40	அப்பொழுதே அம்	1443
அந்தம் இலவாம்	982	அப்பொற் பதியி	494
அந்த மில்சீர்	34	அப்பொற் பதிவாழ்	974
அந்த மின்றிநல்	1150	அம்பிகைசெம்	1447
அந்த மெய்ப்பதி கத்	49	அம்பிகை திரு	1772
அந்தரர் தமரர்	330	அம்புனிற் றாவின்	108
அந்த விமானந்	1559	அம்பொன் நீடிய	440
அந்திப் பிறை	976	அம்பொன் வார்குழல்	1090
அந்தி வான்மதி	27	அம்மருங்குக் டந்து	1614
அந்நகரில் அவ்வண்	1591	அம்மருங்கு நின்றயர்	1740
அந்நாள்இர வின்	990	அம்மலர்ச்சீர்ப் பதி	1605

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1411
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
அம்மொழி கேட்ட	1756	அருமறை முறையிட	192
அம்மொழி மாலை	1500	அருவரைக் குற	664
அமுது செய்தபின்	1854	அருவி தந்தசெம்	1107
அயல்ந றும்புற வினில்	1121	அருள்கொண்ட	1354
அயல்வரை	685	அருள்செய்த	895
அயலறி யாத	403	அருள்நயந் தஞ்	1394
அயலோர்தவ முயல்	223	அருளின் நீர்மை	9
அயில்கொள்	1039	அரையிற்சர ணத்	710
அரசர்குல	1176	அல்லல் நல்குர	911
அரசறிய உரை	1798	அல்லல் பவம்அற	1426
அரசனது பணிதலை	1355	அல்லார்க் கண்டத்	1523
அரசனாங் கருளி	586	அல்லி மலர்ப்பழ	930
அரசியல் நெறியின்	468	அல்லிருள் அன்ன	1386
அரசிய லாயத் தார்க்கும்	488	அலகில் நீள்தவத்	1148
அரசுகொள் கடன்	76	அலர்பகல் கழிந்த	676
அரந்தை செய்வார்	307	அலறுபேர்ஆவை	110
அரந்தை தீர்க்கும்	138	அவ்என்பின் ஒளி	888
அரம்பைய ராடல்	19	அவ்வகைய திருநக	1187
அரவநெடுந் தேர்	1173	அவ்வண்ணந்தொழு	124
அரவம் அணிந்த	1029	அவ்வழி அவர்க	485
அரிஅயனுக் கரியா	1408	அவ்வழி யந்திமா	776
அரிதரு செந்நெற்	73	அவ்வளவில் அருகிருந்	317
அரிதில் திறக்க	1539	அவ்வார்த்தை கேட்	1323
அரியானை	1439	அவ்வாறு பணிந்	297
அருகணைந்தார்	1360	அவ்வாறு மொழிந்	1006
அருகர் மதியா துரை	1875	அவ்விடத்தை ஆண்ட	1370
அருங்கடி எழுந்த	168	அவ்வினை செய்தி	1388
அருட் பெருகு தனிக்	1449	அவ்வுரை கேட்ட	117
அருட்பெரு மகிழ்ச்சி	1435	அவ்வுரை கேட்ட	1814
அருந்தவத் தொண்	395	அவ்வுரை யவையின்	201
அருந்தவர் எழுந்	1812	அவ்வுரைகேட் டலும்	1742
அருந்தனயன் உயிர்	1473	அவ்வுரையில் வரு	125
அரும்பெறல் மறவர்	658	அவ்வூர் நின்றுந்	1870
அருமறைஅந் தண	1175	அவ்வேளையில்	993
அருமறை நாவல்	205	அவர்தங்கண் மனைவி	363
அரும றைப்பய	1036	அவர்நிலைமை	1316

1412

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
முதற் காண்டம்

(பன்னிரண்டாம்

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
அவர்முன் பணி	1424	அன்னவிம் மொழி	775
அவனுடைய வடி	806	அனைத்துத் திறத்து	1234
அமுந்திய இடரு	463	அனைத்துநூல்	200
அழைத்தபே ரோசை	433	அனைய வாகிய	1099
அழைத்துக் கொடு	1544	அனையன பலவும்	674
அளவில்சனஞ்	1786	ஆ	
அளவில்தொல் கலை	104	ஆங்கணையும் அவ	1507
அளவி லாத பெருமை	5	ஆங்கதன் கரையின்	748
அளவிலா மரபின்	362	ஆங்கது கேட்ட அர	1387
அளிமிடை கரை	749	ஆங்கதுகேட் டலுங்	1367
அளிமிடைதார்	1726	ஆங்கது கேட்ட வேந்	114
அறம்பொரு ளின்ப	102	ஆங்கப் பணிகள் ஆன	1025
அறிவில் அமணர்	1561	ஆங்கப் பரிசை அறி	1531
அறிவிற்பெரியவர்	1423	ஆங்கவர்தந் திருத்	1417
அன்பர் ஈட்டங்	1534	ஆங்கவர் வாட்டந்	1819
அன்பரங் கிருப்	844	ஆங்கவன்தன் இல்	1729
அன்பனே அன்பர்	465	ஆங்கவன்போய்த்	1320
அன்பனை யருளின்	219	ஆங்கவனும் விரைந்து	1469
அன்பின்துணி	988	ஆங்கு மருங்கு	1245
அன்பின் வந்தெதி	244	ஆங்கு மற்றவர்	1631
அன்பு புரியும்	1250	ஆங்குவளர் எயிலி	1164
அன்பு பெருக	272	ஆங்குவன முலை	1277
அன்புறி மிசை	944	ஆங்கு வேதியில்	1857
அன்றவர்கள்	1472	ஆசனத்தில் பூசனை	1802
அன்றிரவு கண்	1060	ஆட்கொள்ளும்	919
அன்றிரவு கனவின்	805	ஆட்சியில் ஆவணத்	202
அன்ன தன்திரு	23	ஆடுகின்ற வர்பேர்	255
அன்ன தன்மையர்	1625	ஆடு தோகைபுடை	247
அன்ன தன்மையில்	1848	ஆடுமயில் இனங்க	955
அன்ன தொல்நக	98	ஆடுவார் பாடுவார்	1685
அன்ன தொன்மை	1706	ஆண்ட அரகம்	1547
அன்ன நாடுகடந்	1617	ஆண்டஅர சங்கணர்	1666
அன்னம் ஆடும்	69	ஆண்டஅர சதனக	1361
அன்ன வடிவும்	1027	ஆண்டஅர சருள்	1358
அன்ன வண்ணம்	1543	ஆண்டஅர செழு	1453
அன்ன வன்பெயர்	32	ஆண்டஅர செழுந்தருள	1482

திருமுறை-1)		பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1413
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்	
ஆண்டஅர செழுந்தருளி	1496	ஆர்தம ராகநீரிங்	762	
ஆண்ட அரசை வண	1382	ஆரங் கண்டிகை	144	
ஆண்டகை யருளின்	172	ஆரணங்களை அல்ல	95	
ஆண்டகைமைத்	1287	ஆரநறுஞ் சேறாட்டி	319	
ஆண்டெதிர் அணைந்	669	ஆர மென்புடி னைந்த	442	
ஆணை யாமென	1080	ஆருயிரின் திரு	1679	
ஆத லாலே குளி	1889	ஆலங்கா டதனில்	1778	
ஆத்தி மலரும்	1237	ஆலுமறை சூழ்கயி	174	
ஆதி தேவர் எழுந்த	1892	ஆலை பாய்பவர் ஆர்	68	
ஆதி தேவர்தந் திரு	1635	ஆவடுதண் டுறை	1455	
ஆதிநான் மறை	1813	ஆவணம் பறிக்க	190	
ஆதிமா தவமுனி	52	ஆவதிது கேண்மின்	183	
ஆதி முதல்வர் தமை	1548	ஆவதென் இதனைக்	746	
ஆதி மூதெயில்	1180	ஆவதென் நிற்பால்	385	
ஆதி மூர்த்தி அவன்	37	ஆவின் நிரைக்குலம்	937	
ஆதியாய் நடுவு மாசி	350	ஆழிவிடம் உண்ட	1442	
ஆதியார் நீல கண்ட	366	ஆளுடைத் தாண்	606	
ஆதியோ டந்தமில்	1781	ஆளுடைய நாயகன்	1463	
ஆய்ந்தசீர் இரட்	1768	ஆளும் நாயகர் அன்ப	444	
ஆய்ந்த மெய்ப்	1829	ஆறணியுஞ் சடை	1793	
ஆய அந்தணர்	1033	ஆறலைத் துண்ணு	655	
ஆயஇசைப் புகல்	950	ஆறு சடைமேல்	1525	
ஆய சிறப்பி னாற்	1224	ஆறு சூடிய ஐயர்	406	
ஆய செய்கையராய	1702	ஆறுசெஞ் சடை	841	
ஆய செய்கையில்	1833	ஆறும் மதியும்	567	
ஆயநா ளிடைஇப்	1291	ஆனஅப் பொழுது	1765	
ஆய நானிலத்	1123	ஆனசீர்த் தொண்	602	
ஆய நிரையின் குல	1232	ஆனதங் கேள்வர்	364	
ஆய பொழுது தம்	1890	ஆன தன்மைகண்	537	
ஆய பொழுது திரு	1551	ஆன தொன்னநகர்	1125	
ஆய வாரிரு ளின்	1619	ஆன பெருமை	1020	
ஆய வாறுமாற் றவர்	1646	ஆனந்த வெள்ளத்தில்	1365	
ஆயர் குலத்தை	934	ஆனாத சீர்த்தில்லை	1420	
ஆயும் நுண்பொரு	407	ஆனாயர் குழலோ	962	
ஆர்கொல் பொர	618	ஆனிரைகள் அரு	954	
ஆர்த்தி கண்டும்என்	311	ஆனிரை கூட அக	935	
		ஆனை இனத்தில்	1563	

1414

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
முதற் காண்டம்

(பன்னிரண்டாம்)

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
இக்கந்தை அழக்	1195	இமமலிய வெடுத்	1172
இங்கது பிழைப்ப	572	இயம்பல துவைப்ப	166
இங்கிதன் நாமங்	10	இயற்பகை முனி	432
இங்ங னம்இர வும்	1621	இரவு சென்று தம்	1880
இசைவினா லெழுது	199	இருக்கோல மிடும்	260
இடம ருங்குதனி	241	இருவரால் அறிய	429
இடியிற்றெழும்	1376	இருவரும் எழுந்து	600
இத்தன்மை அரம்	1686	இருவினைப் பாசமு	1393
இத்தன்மை ஈசர்	1059	இருள்மறை மிடற்றோன்	204
இத்தன்மை நிகழ்ந்	1339	இல்லத்தில் சென்	849
இத்தன் மையர்	1432	இல்லாளன் வைக்க	1735
இத்தன் மையராய்	1708	இவ்வகை அரசின்	1825
இத்தனை பொழுது	812	இவ்வ கைப்பல	1346
இத்தனைகா லமும்	695	இவ்வகை பலவும்	996
இத்திரு நாடு தன்	651	இவ்வகைய திருநாட்டில்	1276
இதற்கினி என்கண்	822	இவ்வகையால் தந்	1054
இதற்குமுன் எல்லை	277	இவ்வகைவரு	736
இதுவெ னக்குமுன்	411	இவ்வண்ணந் திண்	692
இந்த நன்னிலை	909	இவ்வண்ணம் இரவு	1065
இந்த மாதவர் கூட்ட	146	இவ்வண்ணம் எழு	989
இந்தனத்தை முறி	794	இவ்வண்ணம் பெரு	790
இந்நாளில் திருப்	1411	இவ்வண்ணம் போல	1406
இந்நிலைமை உல	1689	இவ்வ ளந்தரு	1124
இந்நிலைய வெங்	635	இவ்வாறு கேட்ட	639
இந்நெறி ஒழுகு	838	இவ்வாறு நிற்பன	960
இந்நெறி யொழுகு நாளி	369	இவ்வா றுலகத்தின்	991
இப்படி இழந்த	472	இவர்தமைக் கண்	760
இப்படித்தா கிய	1050	இழைத்த அன்பினி	544
இப்பந்தர் இப்	1788	இழையணி முந்நூன்	382
இப்பரிசா யிருக்க	1064	இளமையில் மிக்கு	368
இப்பரி சிவர்க்குத்	466	இளைத்தனர்	772
இப்பரிசு திருவமு	800	இறவாத இன்ப	1775
இப்பிறவி போய்	1067	இறையோன்	1242
இம்மாயப் பவத்	1687	இன்புறு தாரந்	439
இம்முனைய வெம்	632	இன்றிவர் பெருமை	358
		இன்று நீரெனக்	412

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1415
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
இன்னடிசில் கறி	1738	உலகெலாம் உணர்ந்	1
இன்ன தன்மைய	314	உழுத சால்மிக வுறித்	62
இன்ன தன்மையில்	1343	உள்ளம் ஆர்உரு காதவர்	93
இன்ன நல்லொழு	1701	உள்ளமன்பு	456
இன்ன பரிசு திருப்	1885	உள்ள வண்ணம்	31
இன்னல்தரும் இழி	1066	உள்ளுந் தகைமை	1226
இன்ன வகையால்	1896	உற்பவித் தெழுந்த	1767
இன்ன வாறுவ ளஞ்சு	446	உறுகவின்கெய்ப்	880
இன்ன வாறே இவ	1711	உறையு ளாகிய	1834
இன்னவா றேத்து	341	உனக்கவன்	807
இன்னவா றொழுகு	471	உள	
இன்னிலை இவன்கிங்	1754	உள்தொறும் பலி	852
இன்னுயிர் செகுக்க	490	உளில்விடும் பறை	1052
இனையவகை அற	135	உனன டைந்த	2
ஈ		உனனமுது கல்லை	799
ஈங்கிவன் குறித்த	1764	எ	
ஈசர் மிழலை இறைய	1524	எடுக்கும் மாக்கதை	3
ஈசனருள் எனக்	1744	எடுத்தகுழற் கருவி	939
ஈண்டு தீவினை	1154	எடுத்த மனக் கருத்	1324
ஈர மேனியை நீக்கி	449	எண்ண ரும்பெரு	1147
ஈரவே பூட்டும்	599	எண்ணிய வோசை	215
ஈன்றாளு மாய்	1398	எண்ணியநூற் பெரு	952
உ		எண்ணில் ஆகமம்	1127
உடுத்த கோவண	532	எண்ணில் பேருலக	248
உடையவர சுலகேத்து	229	எண்ணிறந்த கட	796
உடையொ ழிந்தொரு	1349	எண்ணுமிவ்வுல	455
உண்ணிறைந்	759	எதிர்கொண் டிறை	1585
உண்ணீர் மையினா	1532	எந்தையும்எம்	1296
உம்பர்தங் கோனை	1407	எம்பி ராட்டிஇவ்	44
உம்பர்நா யகர்அடியார்	349	எம்பிரான் கோயில்	212
உம்பர் நாயகர் தங்	299	எம்பிரான் யான்	374
உம்பர் நாயகர் பூச	1135	எம்மருங்கும் நிரை	944
உரைசெய்து விரை	747	எய்தியசீர் ஆகமத்	784
உலகம் உய்யவும்	50	எய்தியபே ரானந்	1668
உலகர் கொள்ளும்	1698	எய்துமவர் குறிப்	1194
உலகில் இல்லதோர்	535	எய்து மென்பெடை	304

1416	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம் முதற் காண்டம்		(பன்னிரண்டாம்
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
எய்ப்பு நீங்கி நின்ற	1572	என்று பலமுறை	275
எயிற்குலவும் வள	1274	என்றும் உள்ள	1161
எரிவிடம் முறை	1808	என்று மாமுனி வன்	47
எல்லா உலகும்	1261	என்றுமெய்த்	861
எழுதாத மறை	1599	என்றுரைக்க அர	1789
எழுந்த பொழுது	1873	என்றுரை யந்	180
எழும்பணியும்	1476	என்றெழுமோசை	214
எள்ளுஞ் செயல்	983	என்ன அவ்வரை	410
எறிந்த அதுவே	1256	என்னும் பெயரின்	493
எறிபுனல் பொன்	1456	என மொழிந்து	127
என்செய்தாய்	766	ஏ	
என்செய்தால் தீரு	819	ஏகம்பன் காண்	1592
என்மகன் செய்	122	ஏடநீ யென்செய்தா	421
என்றபின் சுற்றத்	1763	ஏத மில்பல யோனி	1130
என்றபொழு தவர	1330	ஏயுமாறுபல் உயிர்	1077
என்றரசன் இகழ்ந்	123	ஏரின் மல்கு வளத்	441
என்றலும் நின்ற	193	ஏலங்கமழ் கோதை	1013
என்றவர் அருளிச் செய்ய	414	ஏழுவிடல் இடை	947
என்றவர் கூற	743	ஏற்றி னார் அருள்	1634
என்றவர் போற்றி	923	ஏறுகாற் பன்றி	782
என்றவர் விரைந்து	380	ஏனமோடு மானி	727
என்றவ ருரைத்த	570	ஐ	
என்றவன் கூறக்	476	ஐந்துபே ரறிவுங்	252
என்றவன்முன்	1322	ஐந்து வருடம்	1217
என்றவுரை கேட்டலுமே	318	ஐயர் கைதவம் அறி	521
என்றான் இறை	184	ஐயர் கோலம்அங்	1647
என்றிவ்வுரை கேட்	1008	ஐயர்நீரருளி	387
என்றின் எனவே	324	ஐயரே அம்பலவர்	1069
என்றின் எனவே	1227	ஐவன அடிசில்	683
என்றினைய பலவு	295	ஓ	
என்று கூறஇறைஞ்சி	30	ஒக்க நெடுநாள் இவ்	500
என்கூற வெல்லை	1552	ஒடியெறிந்து	724
என்று கூறிய இயற்	409	ஒண்து றைத்தலை	60
என்று சாலவு மாற்	301	ஒப்பில் பெருங்குடி	933
என்று தம்பிரா	513	ஒருகுன்ற வில்	1792
என்றுபகைத் தோனு	621	ஒருமகள் கூந்தல்	902

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1417
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
ஒருமுன்கைத்	889	கண்டத்திடை	708
ஒருமைந்தன்	129	கண்டதோர் வடிவா	188
ஒருவாறு பெருங்	1294	கண்டபின் கெட்	825
ஒற்றியூர் வளநகர	1597	கண்டபொழு தேகெட்	645
ஓ		கண்ட போதிலப்	1134
ஓங்கியநாள் குல	1179	கண்ட போதே	1253
ஓங்கு கோவணப்	515	கண்டவர் இதுமுன்	573
ஓங்கு செந்நெலின்	1103	கண்ட வர்க்கு றுகாத	510
ஓடி அருகர்கள்	1383	கண்டவர் வியப்புற்	1769
ஓது கிடையின் உடன்	1221	கண்ட வியப்பு மந்	1562
ஓரெழுநாள்	1364	கண்டனர் கைக ளார	400
ஓலைகாட் டென்று	189	கண்டார்கள் கைத	1405
ஓவாதே பொழியு	1199	கண்டுசென்றணையு	477
ஓவியநான் முகனெழுத	287	கண்டு தொழுது வணங்கி	1649
க		கண்டு தொழுது விழுந்து	1486
கங்குலிற்	1858	கண்ணிடை கரந்த	175
கங்கைநதி கரந்த	388	கண்ணுதல் கண்ணி	826
கங்கைநீர் கலிக்குஞ்	837	கண்ணுதல் கோயில்	335
கங்கையும் மதியும்	147	கண்நீலக் கடைசியர்	867
கங்கை யேழுதல்	1641	கண்மலர் காவிகள்	931
கஞ்சாறர் மகட்	885	கணவன்தான் வண	1761
கடகரி துறையி லாடும்	554	கணவன்தான் வர	1732
கடல்மிசை வங்கம்	1749	கணவனார் தம்மை	462
கடல்விரிபுனல்	733	கதிர்மணி பிறந்த	278
கடிதணைந்து வாக்கீ	1791	கதிரவ னுச்சி	750
கடிதுவந் தழுது	1811	கதிரி ளம்பிறைக்	519
கடுமுயற் பறழி	675	கதிரோன் எழ	615
கடுவிசை முடுகிப்	584	கந்தங் கமழ்மென்	321
கடைகாவல் உடை	1351	கந்தைபுடைத் திட	1201
கடைஞர்மிடை வய	1269	கம்பர் காதலி தழுவ	1141
கடையுக்கத்தில் ஆழி	1441	கயல்பாய்ப்பைந் தடநந்	66
கடையுடைக் காவ	475	கயிலை மால்வரை	1629
கண்கட்டி விடுங்	998	கரண்டமலி தடம்	1497
கண்களெண் ணிலாத	171	கரந்த ரும்பயன்	1137
கண்கொள்ளாக்	289	கரவாடும் வன்	1588
கண்ட அப்பெருங்	1845	கரிப்பரு மருப்பின்	663
கண்ட ஆனந்தக்	1644		

1418	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்		(பன்னிரண்டாம்	
	முதற் காண்டம்			
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்	
கருகாவூர் முதலாக	1462	காதல் அன்பர்தம்	1037	
கருங்கதலிப் பெரு	1270	காதல் செய்யும்	1579	
கருங்கதிர் விரிக்கு	665	காதலால் அரசன்	856	
கருந டங்கழி வாக	1615	காதில்வெண் குழை	18	
கருப்புவில் லோனை	864	காதிலணி கண்டிகை	176	
கரும்படு களமர் ஆலைக்	77	காப்பணியும் இளங்	878	
கரும்பல்ல நெல்	65	காமத் துயரில் கவல்	326	
கருமுகிலென்ன	810	காய்வுற்ற செற்றங்	985	
கருவரையொரு தனு	731	காயல் வண்கரைப்	1113	
கரையில் கம்பலை	1034	கார்வளரும் மாட	1413	
கல்லின்புறந் தேய்	987	கார ணங் கண் ணுத	1696	
கலஞ்சமைத் ததற்கு	1748	கால்கழல் கடடிய	623	
கலையனார் அதனைக்	848	காலந் தவறு தீர்ந்	1526	
கவரு மீன்குவை	1120	கால நிலைமை	1521	
கமுமலக்கோன்	1662	காலனைக் காய்ந்த	847	
கழைசொரி தரள	778	காலி னால் தட விச்	457	
களவுபொய் காமம்	1783	காலெல்லாந் தகட்	1268	
களியா னையின்	566	காலைசெய் வினைகள்	160	
கற்பகத்தின் பூங்	286	காவளர்த்துங் குளந்	1300	
கற்பகப்பூந் தளிரடி	1684	காவி நேர்வருங்	302	
கற்பனை கடந்த	351	காவி னிற்பயி லுங்	70	
கற்புறு மனைவி	367	காவும் குளமு	1569	
கறிஅமுதங் குதவா	1734	காழியர்கோன்	1658	
கறைவி ளங்கிய	1081	கானக் கடகூழ்	977	
கன்றொடு பான்மறை	936	கானவர் குலம்	662	
கன்னி திருத் தாதை	1289	கானவர் பெருமா	828	
கன்னி நன்னெடு	1151	கானவர் போன	770	
கனங்கொண்ட மணி	315	கானில்வரித் தளிர்	697	
கனவுநிலை நீங்கிய	808	கி		
கா		கிளரெளாச்செங்	1167	
காடனும் எதிரே	764	கீ		
காடெல்லாங் கழை	67	கீளொடு கோவணஞ்	370	
காண்டகைமை	1467	கு		
காண்ட லேகரு	1487	குடங்கையின்	833	
காணும் அப்பெரு	1639	குண்டர்களுங்	1319	
காத்தணிவெண்	1609	குருதியின் நதி	626	

தீருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1419
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
குலமுத லறிவி	154	கையினில் புனை	331
குலவு மறையும்	1219	கையினிற் கவர்ந்	1806
குலவுந்துறை நீதி	1011	கையினைத் துணி	575
குழல்செய் வண்	1086	கையுந் தலமிசை	1431
குழைக்கலையும்	876	கைவாளுடன்	646
குழைமறைகாதி	194	கொ	
குழையணி காதி	587	கொடிமாடம் நிலவு	1671
குறவர் பன்மணி	1083	கொடுத்த கோவ	516
குறித்தபொழு தேயொ	1197	கொடுவி னைத்தொழி	1111
குறியில் நான்கு	1697	கொண்டல் வானத்	1084
குன்றவர் அதனில்	652	கொண்டு மடுத்த	1239
குன்றவர் களி	688	கொண்டு வந்துதனி	1024
குன்றியைநிகர்	739	கொண்டு வந்து மனை	443
கூ		கொத்தார்மலர்க்	220
கூடத்தைக் குத்தி	1374	கொந்தலாபூங்	1163
கூட வந்து மறைய	1573	கொம்பனா ரில்ல	846
கூடுமா றருள்	1776	கொய்த பன்மலர்	1136
கூர்முனை அயில்	628	கொல்லாது சூலை	1321
கூருகிர்மெல் லடி	1046	கொழுவிய தசை	774
கூ		கொற்ற வாழி குவல	100
கேட்க விரும்பிவன்	274	கோ	
கேட்ட அப்பொழு	1851	கோட்டமில்என்	699
கேடிலாப் பெரியே	384	கோட்டு மலரும்	1023
கேடு மாக்கமுங்	143	கோடு கொண்	1117
கை		கோடுமுன் பொலி	721
கைக்கடா குரங்கு	333	கோதில் மான்தோ	1207
கைகள் குவித்துக்	1517	கோதி லாஅமுத	1143
கைகள் கூப்பித்	28	கோலப்பூங் கூடை	560
கைக ளஞ்சலி கூப்	38	கோல முல்லையுங்	1091
கைக ளும்மணி	1622	கோலினிற் கோத்	767
கைச்சிலை விழுந்த	757	கோலும் கயிறும்	1229
கைத்தலத் திருந்த	481	கோவாய் முடுகி	1458
கைதொழுது நட	1071	ச	
கையார்ந்த திருத்	1589	சங்கங்கள் முரன்	1002
கையில் விளங்கு	1874	சங்கொடு தாரைகா	581
கையின்மான் மழுவர்	22	சடைமருங்கில்	131

1420	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம் முதற் காண்டம்		(பன்னிரண்டாம்
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
சண்பை ஆளுந்	1536	சீர்வளரு மதில்	1590
சண்பை யாளியார்	1862	சீரார் பதியி னின்	1542
சண்பைவருந் தமிழ்	1657	சீரின் நீடிய செம்	502
சத்தி தற்பர சித்த	1158	சீரின் விளங்குந் திரு	1519
சம்பு வின்அடித்	29	சீரேறும் இசை	1056
சா		சீலம் உடைய கோக்	1225
சாய லார்கள் நுகப்பே	1183	சீலம் உய்த்தவத்	1830
சாயுந் தளிர்வல்லி	968	சீலமெய்த்திருத்	1855
சாயை முன்பிணிக்	1156	சீறடிமேல் நூபுரங்கள்	316
சார்ந்தார்தம் புக	1513	சு	
சார்வருந் தவங்கள்	777	சுரமகளிர் கற்பகப்	957
சால்பாய மும்மை	971	சுலவிவயிற் றகம்	1326
சாலநாள் அங்க	1477	சுழிப்பு னற்கடல்	1112
சாலநாள் கழிந்த	378	சுற்றத்தார் யாரும்	640
சாலி நேடி அறுந்	912	சூ	
சாலிநீள் வயலின்	71	சூத நெருங்கு	1705
சாலியின் கற்றை	74	சூதபா டலங்கள்	79
சி		சூமுந் திருத்தொ	1485
சித்தம் நிலாவுந்	1499	சூழுமிதழ்ப் பங்க	970
சிந்தும் பொழுதில்	1255	செ	
சிந்தை செய்வது	504	செக்கர்ச் சடையா	981
சிலந்திக் கருளுங்	1566	செக்கர்ச் சடையார்	1580
சிலபகல் கடந்து	1758	செங்கண் மாதர்	92
சிலபகல் கழிந்த	862	செங்கண்வயக்	705
சிலைமறவர் உரை	696	செங்கண் விடையா	1259
சிலையினைக் காப்புக்	682	செங்கண் விடையா	1576
சிவலோகம் உடைய	1057	செங்கண்வெள்	827
சிவனுறையுந் திரு	225	செங்கண்வெள் ளேற்றி	853
சினவிடை ஏறுகை	1437	செங்குமுத மலர்	1511
சீ		செங்குவளை பறித்	64
சீதமலி காலத்துத்	1192	செஞ்சடைக் கற்றை	1440
சீர்தருங் செங்காட்ட	1504	செந்தழல் ஒளி	780
சீர்திகழும் பாண்டி	1669	செந்தினை இடியும்	684
சீர்நிலவு திருக்குறி	1204	செந்தீமேல் எழு	1072
சீர்மன்னு செல்வக்	967	செந்நெ லார்வ	904
சீர்மன்னுந் திருக்	1512	செப்ப லுற்ற பொரு	7

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி	1421
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல் எண்
செம்பொற் புற்றின்	1871	சென்னி வெண் 404
செம்பொன்னும்	1681	சே
செம்மாண்வினை	997	சேட்டாருங் கங்குல் 638
செம்மாந்திங் கியா	234	சேணார் மேருச் 498
செம்மையால் தணிந்த	357	சேணிலவு திருமலை 1611
செம்மை வெண்ணீ	1206	சேதிநன் னாட்டு 467
செய்தபடி சொல்	1743	சேர்ந்து விருப்பொ 1651
செய்தவர் இசை	1803	சேவடியில் தொடு 943
செய்ய ஐயர் திரு	1581	சேறணிதண் பழன 869
செய்ய ஒண்சடை	508	சேனையும் ஆணை 857
செய்ய சடையார்	1558	சை
செய்யமா மணி	1488	சையமால் வரை 53
செய்வதற் கரிய	431	சைவ நெறிவை தி 1550
செயத்த கும்பணி	529	சொ
செயலிப் படியே	1243	சொரிந்தன குடல் 426
செல்கின்ற போழ்	1062	சொல்லார்தமி ழிசை 222
செல்லல் நீங்கப்	452	சொல்லும் எல்லை 1092
செல்லுநான் மறை	196	சொல்லுவ தறியே 435
செல்வம் மேவிய	445	சொற்றுணை வேதி 1390
செறிந்தவர் தம்மை	589	சொன்ன நாட்டிடை 86
செறிவலித்திண்	1048	சொன்ன வண்ண 1348
சென்றடி வணங்கி	487	சொன்னவுரை 694
சென்றணைந்த அமை	1356	சோ
சென்றணைந்த ஆனா	945	சோதிமணி வேதி 267
சென்றணைந்து மது	1667	சோதி விளக்கொன் 1878
சென்ற மறையோன்	1249	சோலை மறைக்காட் 1555
சென்றவர் தடுத்த	424	ஞா
சென்றவர் முனி	434	ஞால முய்ய நாமுய்ய 499
சென்றவருங் கஞ்	883	ஞாலம் அறியப் 1262
சென்று சேர்ந்து	1457	ஞாலம் உய்ய நடமன் 338
சென்று பிள்ளை	1852	ஞாலம் உய்யத் 1582
சென்று புகுந்து	1516	ஞானச்செய் தவ 893
சென்றுதிரு வீரட்	1307	ஞானமே முதலா 356
சென்னி அபயன்	1212	த
சென்னி மிசைநீர்	1877	தங்கும் அகில 1223
சென்னியால்வண	383	தஞ்சரணத் திடை 894

1422	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்		(பன்னிரண்டாம்
	முதற் காண்டம்		
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
தஞ்சே சரணம்	568	தவமுயன் றரிதில்	103
தடுத்துமுன் ஆண்ட	254	தவமுனி தன்னை	430
தண்காஞ்சி மென்	1162	தவமென்று பாயிடு	1311
தண்டமிழ் மாலை	1381	தள்ளும் முறைமை	1026
தண்டரள மணித்	288	தளர்ந்துவீழ் மகனை	1809
தண்டிரு தலையும்	397	தளைத்த டம்பனை	1102
தண்ணிளிவெண்	130	தன்னுயிர்க் கன்று	112
தண்மலர் அலங்கல்	671	தன்னையா ளுடைய	328
தந்த கோவணம்	517	தன்னையா ளுடைய நாதன்	344
தந்ததுமுன் தாரா	389	தன்னையொப் பரியது	375
தந்தருளும் இக்கந்	1196	தனிப்பெருந் தரும	107
தந்திரத் தலைவர்	579	தனுவொரு கையில்	771
தந்தி ருக்கண் எரி	310	தா	
தந்தைதாய் களி	1285	தாண்டவம் புரிய	1782
தந்தைநிலை உட்	703	தாது கூழும் குழல்	1016
தந்தையார் சடைய	153	தாதையா ரும்பயந்	1293
தந்தையும் மைந்த	677	தாய னாரெனும்	907
தம்பியார் உளராக	1298	தாவாத புகழ்தரும சேன	1318
தம்பிரான ருள்செ	265	தாவில் செம்மணி	1082
தம்பிரா னருளி	150	தாழ்ந்த வேணியர்	96
தம்பிரான் பணி	604	தாழுஞ் சமண்கை	980
தம்புதல்வன் சவ	1471	தாழுஞ் செயலின்	994
தம்பெருமான் கொடுத்	348	தாள தொன்றினில்	1155
தம்பெருமான் சாத்து	649	தாளறுவன	728
தம்பெருமான் பணி	1068	தாளிணைமேல் விழு	1328
தம்மை அணைந்த	1235	தாளில்வாழ்	717
தருதொ ழில்திரு	1864	தானாள் விருத்தி	614
தரும சேனர்க்கு	1344	தானும்அம் மனைவி	1760
தலத்தின்கண்	1279	தி	
தலைநெறியா கிய	1353	திங்கள்கு டியமுடிச்	55
தலைப்பட்டார் எல்	634	திங்கள்சேர் சடை	753
தலைமிசைச் சுமந்த	773	திங்கள் முடியார்	1888
தலையின் மயிரை	1564	திங்கள்வெண் கவிகை	105
தலையினால் நடந்து	1771	திங்களுந் தனில்	1474
தவ்வை சைவத்து	1347	திசையங்க வெளி	1198
தவநி றைந்தநான்	540	திசைமுழுதுங்	963

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி	1423	
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல் எண்	
திண்படை வயவர்	631	திலகவதி யார்பிறந்	1282
திரண்டமா மறை	208	தீ	
திருக்கச்சி ஏகம்பம்	1593	தீங்கு குறித்தழைத்	641
திருக்கைசென் றரி	921	தீங்கு தீர்க்குநல்	1149
திருஞான மாமுனிவர்	1660	தீதுகொள் வினை	966
திருத்துறையூர்	227	தீது நீங்கிட	1106
திருத்திய வாச நன்	1821	தீந்தமிழ்நாட்டி	1656
திருநாவுக் கரசமது	1468	தீம்பால் ஒழுகப்	1209
திருநாவுக் கரசரும்	1598	தீயவிடந் தலை	1470
திருநாவுக் கரசரெ	1498	தீவிடம் நீங்க	1817
திருநாவுக் கரசு	1265	து	
திருநீல நக்கரடிகள்	1510	துங்கநீள் மருப்பின்	834
திருப்பதிகச் செழுந்	1508	துங்க மாதவன்	1097
திருப்பாகூர் நகர்	1603	துடிக்குற டுருட்டி	673
திருப்புகலூர் அமர்	1494	துடியடியன மடி	735
திருப்புன்கூர்ச்	1055	துன்னு பல்லுயிர்	1131
திருப்பூந் துருத்தி	1652	தூ	
திருமகட்கு மேல்	881	தூங்கானை மாடத்	1418
திருமகளென்ன	480	தூண்டு சோதி	1160
திருமலையின் புறம்	791	தூண்டுதவ விளக்	1310
திருமறையோர் அது	1797	தூநறும் பசங்கர்ப்பூ	163
திருமிகு மறையோர்	210	தூமலர்ப் பிணையல்	164
திருமேனி வெண்	1193	தூயநற் கறிக ளான	1804
திருவதிகைப் பதி	1412	தூய வெண்டுறைப்	1110
திருவளர் சிறப்பி	437	தூயவெண் ணீறு	1404
திருவா யிலினை	1586	தூரத்தே திருக்	347
திருவார் பெருமை	497	தூரியத் துவைத்	582
திருவாலங் காடுறை	1606	தெ	
திருவால வாய்	1670	தெண்ணிலா	253
திருவாளன் திரு	1331	தெய்வநிகழ் குற	701
திருவான்மி யூர்மரு	1595	தெய்வப் பெருமான்	1893
திருவுடை மனைவி	428	தெரிவ ரும்பெரு	6
திருவுடை யந்த	394	தெள்ளு தண்	1035
திருவுடைய தில்லை	1073	தென்திசைப் பொரு	723
திரைக்கெடில வீர	1333	தென்னாவ லூர்	327
தில்லைவாழ் அந்த	1074	தென்னிலங்கை	1672

1424	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்		முதற் காண்டம்	(பன்னிரண்டாம்
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்	
தே		தொழுதுபல வகை	1675	
தேசம் எல்லாம்	46	தொழுது போற்றி	548	
தேசுடைய மலர்க்கமல	1190	தொழுதெ முந்த	1633	
தேடியஅயனு	217	தொழுந்தகை நாவி	1397	
தேடிய மாடும் நீடு	470	தொழுந்தகை யன்	598	
தேம்பொழில்சூழ்	1676	தொன்மைத் திரு	610	
தேம லங்கலணிமா	238	தொன்மைமுறை	1266	
தேராரும் நெடுவீதி	264	தோ		
தேரும் கொடியு	323	தோள்கொண்ட	616	
தேரொலிக்க மாவொ	1189	தோற்று மன்னுயிர்	308	
தேவர் தானவர்	1640	ந		
தேவ தேவனும்	1129	நக்கான் முகநோக்கி	185	
தேவர்தொழுந்	1673	நங்கள் சமயத்தி	1385	
தேவர் பிரான்திரு	1400	நங்கள் நாதனாம்	45	
தேவர் பிரானைத்	1503	நங்கை உள்நிறை	1128	
தேவர் பெருமான் எழு	1886	நஞ்சுகலந் தூட்டிட	1371	
தேவுமால் கொண்	769	நஞ்சும்அமு தாம்	1368	
தேனக்க கோதை	865	நட்டம்புரி வார்அணி	986	
தேனார்க்கு மலர்ச்	261	நடமே புரியும்	1220	
தேனாருந் தண்பூங்	607	நண்ணி இறைஞ்சி	1872	
தேனி றைந்தசெந்	1085	நண்ணிமாம றைக்	720	
தொ		நண்ணிய ஒருமை	858	
தொடுத்த இதழி	1258	நண்ணிய தவச்சிவ	372	
தொண்டக முரசுங்	687	நண்ணிய வயல்கள்	913	
தொண்டர் அன்பெ	520	நண்ணுந் திருநா வுக்	1571	
தொண்டர் ஈண்டி	1584	நண்ணும் இசை	1018	
தொண்டர்குழாம்	1444	நதியும் மதியும்	495	
தொண்டர் பலரும்	1707	நம்பரடி யார்	1730	
தொண்டனார் தமக்	899	நம்முடைய குல	704	
தொண்டனார்க் கிமைய	489	நம்மையுடை யவர்	1795	
தொல்லை நான்மறை	1105	நமக்கு முன்பிங்	450	
தொல்லைமால் வரை	345	நரசிங்க முனையற்	151	
தொல்லைவேட் கோவ	376	நல்ல கோவணம்	527	
தொல்லை வேத	1530	நல்லசெங் கீரை	918	
தொலைவில் செய்	1837	நல்லதாய் தந்தை	1805	
தொழுதணை வுற்றா	1446	நல்ல நவகும் பங்கள்	1238	

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1425
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
நல்லபத முறவெந்து	797	நாமார்க்குங் குடி	1357
நல்ல பொன்னொடு	539	நாய கன்கழல்	17
நல்லவென் உறுப்பு	1721	நாலு கரணங் களும்	1714
நல்லூரில் நம்ப	1479	நாலூர்தென் திருச்	1480
நல்லொழுக்கந்	390	நாவலர்கோன் ஆளு	224
நலிவாரும் மெலி	958	நாவலூர் வந்த சைவ	332
நவமின் சுடர்	1427	நாவினுக் கரசர்கேளா	1816
நள்ளார் களும்	612	நாவுக் கரசரும்	1421
நற்றமிழ் வரைப்பின்	85	நாவுக்கு மன்னர்	1461
நற்றவராம் பெரு	892	நாளிகே ரஞ்செ	78
நற்றி றம்புரி	1079	நாளும் நம்பி	1710
நறைகமழுஞ் சடை	392	நாளும் பெருங்	975
நறையாற்றுங் கமுகு	1271	நாளுமிகும் பணி	1309
நன்மை சாலும்	1828	நாளைப்போ வேன்	1061
நன்மை நீடிய நடு	1078	நான்மறைநூற்	1491
நன்மைபெரு கருள்	1459	நான்மறை முனி	209
நன்றி புரியும்	1216	நீ	
நன்று சால வென்றன்	533	நிகழும் முறைமை	1218
நனைந்தனைய திரு	1460	நில்லாத உலகியல்பு	1301
நனைமருவும் சினை	1042	நிலத்தின் ஓங்கிய	1030
நா		நிலம கட்கழ கார்	97
நாக சூதவகு ளஞ்	239	நிலவும் எண்ணில்	13
நாட்டார் அறிய	1897	நிலைமை மற்றது	541
நாட்டு நல்லிசை	303	நிறைகுடந் தூபம்	170
நாடியகழல் வயவர்	738	நிறைந்தநீ றணி	942
நாடு மன்பொடு	534	நிறையும் பரிசு	1879
நாடுமின் பொற்பு	281	நின்ற அன்பரை	1856
நாணனும் அன்பும்	752	நின்றசெங் குருதி	823
நாணனே தோன்	745	நின்ற திருத்தாண்ட	1678
நாணனொடு காட	802	நின்றமறை யோர்	1794
நாத மறைநேர்	1883	நின்றமுது குறக்	698
நாதர் தந்திரு	549	நின்றவர்அங் கெய்திய	1063
நாதர் மருவுந் திரு	1575	நின்ற விதியின்	1251
நாத ரும்பெரு	1138	நின்ற வேதியர்	526
நாதனா ரருளிச்	343	நின்றுகோ புரத்தை	256
நாமு மூதூர் மற்றத	1017	நின்றெங்கு மொய்க்	715

1426

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்

முதற் காண்டம்

(பன்னிரண்டாம்

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
நினைத்தனர் வேறு	820	நெற்றியிற் கண்ணர்	21
நீ		நெற்றிவிழி யான்	182
நீங்கும்இர வின்	999	நெறிகொண்ட	706
நீடிய அப்பதி நின்	1650	நே	
நீடியசீர்க் கடல்	1722	நேசம் நிறைந்த	1264
நீடிய மணியின்	1434	நோர்ந்தவர் எதிர்ந்த	423
நீடு சீர்த்திரு நீல	1850	ய	
நீடுந் திருவுடன்	1430	பகர்ந்துலகு சீர்	1040
நீடு தண்பணை	1104	பஞ்சின் மெல்லடிப்	305
நீடுதிருக் கழுக்குன்	1594	பட்டவன	793
நீடுதிருத் தூங்கா	1416	படர்ந்த பேரொளிப்	91
நீடு தேவர் நிலைகளும்	16	படிவம் மாற்றி	1894
நீடுபுகழ்த் திரு	1490	பண்டரு விபஞ்சி	82
நீடு புசனை நிரம்பி	1836	பண்டிசரி கோவண	177
நீடும் அன்பினில்	1038	பண்டு போலப்பல	1882
நீண்டவரை வில்	1445	பண்டுபுரி நற்ற	1313
நீணிதியாம் இது	393	பண்ணின் பயனாம்	1213
நீதி மாதவர்	339	பண்ணுறும் உறுப்பு	583
நீராருஞ் சடைமுடி	1492	பண்பயில்வண் டறை	1450
நீவி நிதம்ப உழுத்தி	927	பண்பின் மிக்கார் பல	1699
நீளிடை முடுகி	627	பண்புடைய பாண்	1664
நீளிடைவிசை	732	பண்பு மேம்படு நிலை	1849
நீற்றலர்பே ரௌா	1041	பணிந்தெழுந்து	789
நீற்றால்நிறை	1334	பணிபுவனங் களி	956
நீறணிந்தார் அகத்	1332	பணியார் வேணி	1578
நீறு சேர்த்திரு	1095	பணியும் அன்பரை	530
நீறு புனைவார் அடி	1895	பணிவுடைய வடிவு	873
நு		பணையில் விளைந்த	1867
நுதலின்கண் விழி	1012	பத்தனாய்ப் பாட மா	1433
நெ		பத்தியின் பால ராகி	72
நெஞ்சம் ஈசனைக்	1133	பதவு காலங்களின்	1230
நெடிதுபோ துயிர்த்	755	பதிக நாண்மலர்	1859
நெடியோன் அறி	569	பதுமநற் றிருவின்	851
நெடுஞ்சடை கரத்திட	371	பதைத்த செய்கை	1839
நெருங்குதூ ரியங்	169	பந்தம் வீடு தரும்	300
நெருங்குபைந்	722	பயில்வடு	661

திருமுறை-1)		பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1427
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்	
பயில்விளியால் கலை	792	பாடலிபுத் திர	1302	
பயிலச் செறிந்த	1715	பாடுந் தமிழ்மா லைகள்	1546	
பரசங்கரு ணைப்பெரி	1340	பாதம்பர மன்னவர்	1014	
பரசுவந் தியர்முன்	106	பாய்தலும் விசை	574	
பரம்பொருளைப்	237	பார்மிசை நெருங்	859	
பரவ மேன்மேல்	1252	பார்வி ளங்கவளர்	243	
பரவினர் காப்பு	279	பாலனாம் மறையோ	836	
பரவை ஓதக் கழி	1529	பாவக்கொடு வினை	1378	
பரவையார் வலங்	296	பாவியேன் கண்ட	818	
பரிவுறு சிந்தை	924	பாவுங் கலைகள்	1222	
பல்பதியும் நெடுங்	1607	பாளைவிரி மணங்	1043	
பல்பெருநற் கிளை	1719	பான்மையில் சமை	681	
பல்லவனும்	1359	பி		
பல்லி யங்கள் பரந்த	88	பிஞ்ஞகனும் நாவலர்	181	
பல்வகைத் தாண்	1654	பித்தனு மாகப்	187	
பல்வேறு வாளி	713	பிரமபுரத் திருமுனி	1665	
பலதுறைகளின்	734	பிரிவுறும் ஆவி	1818	
பழிப்பறை முழுக்கோ	113	பிள்ளை தைவரப்	1098	
பழுதுபுகுந் துதீர	788	பிள்ளைமைப் பருவ	282	
பள்ளி கொள்	1844	பிள்ளையார் அதுகே	1661	
பற்றொன் றிலாவரு	1484	பிள்ளையார் எழுந்	1860	
பன்முறை உயிர்	995	பிள்ளையார் எழுந்த	1506	
பன்னு தொல்புகழ்	1694	பிள்ளையார் கழல்	1448	
பனிவி சும்பி லமரர்	15	பிள்ளையார் திருவவதா	258	
பா		பிள்ளை யாரெழுந் தருளி	1853	
பாகமருங் கிருபுடை	1166	பிளவு கொண்ட	1093	
பாங்ககன்று மனைவி	1745	பிறந்த தெங்கள்	313	
பாங்கியர் மருங்கு	283	பிறந்தபெரு மகிழ்ச்சி	877	
பாங்குடைய நெறி	1731	பிறந்துணர்வு	1051	
பாங்குமணிப் பல	870	பிறைத்த எரிர்ச்	507	
பாங்கோடிச் சிலை	292	பிறைவளர் சடை	373	
பாசத்தொடை	1375	பின்பு முன்னை	1847	
பாச மாம்வினைப்	298	பின்மறவர்கள்	730	
பாசிலைப் படலை	686	பு		
பாசொளி மணியோ	670	புகழ்ந்தகோ மய	1820	
பாட்டியல் தமிழுரை	51	புகழனார் தமக்கு	1281	

1428

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
முதற் காண்டம்

(பன்னிரண்டாம்)

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
புடைமாலை மதிக்	1475	பூவார்திசைமுகன்	137
புண்டரிகம் பொன்	608	பூவிற் பொலியும்	1557
புண்தலைவன்	1317	பெ	
புணர்ந்த ஆனிரை	1119	பெரியபெரு மாட்டி	1451
புயல்காட்டுங் கூந்தல்	868	பெரியவர் அமுது	1815
புரங்க டந்தவர்	1186	பெருகிய அன்பினர்	1391
புரிந்தவர் கொடுத்த	596	பெருகிய நலத்தால்	148
புல்லறிவிற் சமணர்	1409	பெருகு காதலிற்	1863
புல்லோடும் கல்லோடும்	1682	பெருகு வானம்	454
புலவர்தன்முன்	1308	பெருமதில் சிறந்த	250
புலரும் படியன்று	322	பெருமைசா லரசர்	152
புலரும் பொழுதின்	1022	பெருமை பிறஞ்குஞ் சேய்	1241
புலனொன்றும்	226	பெருமை பிறங்கும்	1214
புள்ளுந்தண் புனர்	1049	பெருமையால்	342
புற்றிடங் கொண்ட	271	பெருமை விளங்கும்	1868
புற்றிடம் விரும்பி	285	பெருவாச மலர்ச்	1481
புறந்தருவார்	257	பெருவிறல் ஆளி	420
புறப்பட்ட போதி	619	பெற்றியால் தவ	657
புறம்பு நின்று	1535	பெறலருந் திரு	1751
புன்மைச் செயல்	984	பெறலரும் புதல்வ	1810
புன்ன யத்தரு	1703	பே	
புன்னெறியாம்	1414	பேணும் அன்பரை	512
புனப்பண்ணை	1267	பேர்பரவை பெண்	294
புனைமலர்மென்	879	பேராத பாசப் பிணி	1306
பூ		பேறினியிதன்	829
பூணுந் தொழில்	1233	பேறு வேறுழ்	1089
பூத்த பங்கய	1827	பேறெனக் கிதன்	479
பூத கணங்கள்	1257	பை	
பூதநாயகர் புற்	136	பைஞ்ஞீலியினில்	1574
பூதம் யாவையின்	43	பொ	
பூத மைந்தும்	142	பொங்கரில் வண்டு	932
பூதி கோவணஞ்	1700	பொங்கிய சினவில்	744
பூதி யாகிய புனித	1142	பொங்கிய திருவில்	353
பூந்தண் பொன்னி	1205	பொங்கிய மாநதி	929
பூமகளுக் குறை	1171	பொங்குகடல் கல்	1796
பூம ரும்புனல்	1109	பொங்கு புனலார்	1565

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1429
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
பொங்கு மாமறைப்	101	போ	
பொங்கு வெண்கிழி	522	போக நீடுநிதி	246
பொச்ச மில்லடி	542	போதம் நிகழ	1541
பொடிமூடு தழல்	890	போதரா நின்ற	917
பொடியார்க்குந்	1369	போது போயிருள்	1846
பொய்கடிந் தறத்தி	361	போதுவர் மீண்டு	761
பொய்கைகூழ் பூம்	1677	போமதுதனை அடு	737
பொய்தருமால் உள்	1325	போமா துணிந்து	1553
பொய்வாய்மை	1337	போர்வலைச் சிலைத்	719
பொருட்டிரு மறை	556	போர்வைத்தோல்	1053
பொருத்திய விட	1807	போற்றிசைத்துப்	126
பொருப்பரையன்	1785	போற்றிநீள் தில்லை	352
பொருப்பிலெழுஞ்	787	போன் அதிகூரன்	637
பொருபுலிப்	672	போன வேதியர்	518
பொருவருஞ் சிறப்	659	ம	
பொருவ ருந்தவத்	41	மகட்கொடையின்	1728
பொருவரும் வழக்	211	மகிழ்ச்சியால் மண	157
பொலங்கலப் புரவி	334	மங்கல கீத நாத மறை	167
பொழுது வைகச்	1887	மங்கல கீதம்பாட	268
பொற்களப் மாளி	1170	மங்கலம் பெருக	478
பொற்சிலை வளைய	629	மங்கலம் பொலியச்	156
பொற்றட வரையின்	690	மங்கலமா மணவினை	1727
பொன்தயங்கு மதி	134	மங்கலமாம் செயல்	884
பொன்தரத் தாரு	842	மங்கல விழவு	562
பொன்தவழ் அருவி	585	மங்கல வினைகள்	80
பொன்தாழ் அருவி	496	மங்குல்வாழ் திரு	830
பொன்ம லைக்கொடி	1638	மங்கை பாகராம்	538
பொன்மலைப் புலி	552	மங்கை யார்க்குவாள்	1094
பொன்முகலி	1608	மங்கையைப் பாக	469
பொன்றிரளும்	235	மட்டவிழ்	601
பொன்னார்ந்த திரு	1415	மட்டவிழ்கொன்	1779
பொன்னிமயப்	1191	மடமகள் தன்னை	1753
பொன்னிவலங்	1655	மடுத்தபுனல் வேணி	1780
பொன்னின் வெண்	11	மடையில் கழுநீர்	1211
		மண்டியபே ரன்பி	259
		மண்டு காதலின்	545

1430	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்		(பன்னிரண்டாம்	
	முதற் காண்டம்			
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்	
மண்டுபுனல் பரந்த	63	மழுவுடைச் செய்ய	855	
மண்ணிக் கரையின்	1231	மழைவளர் உலகில்	557	
மண்ணில் திகழுந்	1713	மற்றதனைக் கொடு	1741	
மண்ணில் வாழ்தரு	99	மற்றது கண்டு மைந்	109	
மண்ணின்மிசை வந்	1188	மற்றப் பதிகள்	1567	
மண் முதலாம் உல	1691	மற்றம் மாற்ற	453	
மண்மிசைந்த நாளோ	1725	மற்றவ்வுர்ப்புறம்	1045	
மண்வினைக் கமைந்த	158	மற்றவர் இனைய	605	
மணிநெடுந் தோர	1402	மற்ற வர்செய	447	
மதிவளர் சடைமுடி	4	மற்றவர் சொன்ன மாற்	422	
மதிவி ளங்கிய	546	மற்றவர்தஞ் செய்	636	
மந்தரத்தும் மத்தி	951	மற்றவர் தம்மை	1762	
மந்தாநிலம் வந்	972	மற்றவர்தம் மொழி	1372	
மந்திரிகள் அதுகண்டு	119	மற்றவர்தாம் உயிர்	1292	
மருங்குநின் றவர்	768	மற்றவர்தாம் போயி	1737	
மருங்குபெருங்	898	மற்றவர் திண்ண	742	
மருட்கொ டுந்	1115	மற்றவர் பிழிந்து	821	
மருணீக்கியார்	1284	மற்றவர் மனைவி	845	
மருமேவு மலர்மேய	1272	மற்றவர் மொழிந்த	577	
மருவியகால்	959	மற்றவரணைய	561	
மருவிய திருவின்	835	மற்றவரும் மனமகி	1466	
மருவும் அன்பொடு	506	மற்றவரை எதிர்	1799	
மல்கிய வளங்கள்	680	மற்றவன் இசைந்த	155	
மல்கும் அப்பெரு	1087	மற்றவன் கொண்டு	486	
மல்லல்நீர் ஞாலந்	551	மற்றவன்தன் மொ	700	
மலர்ந்த சிந்தைய	531	மற்றவனும் கொற்ற	613	
மலர்நீலம் வயல்	1278	மற்றவனும் முறை	1724	
மலர்மழை பொழி	1766	மற்றவுரை கேட்ட	1329	
மலர்மிசை அயனு	550	மற்ற வேலையிற்	1842	
மலரமளித் துயிலாற்	320	மற்றி தற்குப் பதிகம்	48	
மலைக்கு லக்கொடி	1140	மற்றினிநாம்	648	
மலைச்சிகரச் சிகா	1610	மற்றுநீ வன்மை	216	
மலைபடு மணியும்	679	மற்றும் இனையன	1399	
மலையும் பல்சம யங்	1345	மற்றை மறையோன்	1215	
மலைவளர்சந் தகில்	228	மறந்தருதீ நெறி	1275	
மலைவி ழிப்பன	1118	மறிக ரந்துதண்	528	

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி	1431	
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல் எண்	
மறுவில் சிந்தை	306	மனைவியார் சுற்றத்	416
மறுவிலா மரபின்	355	மனைவி யார் செய்த	1840
மறைகளா யினமுன்	191	மனைவியார் தம்மை	396
மறை களால்துதித்	1152	மனைவியார் தாம்	1739
மறைத்தவன்	482	மனைவி யாரொடு	523
மறைமுனி யஞ்சி	419	மனைவியா ருடன்	1801
மறையவர்கள் மொ	1070	மா	
மறையவ னாகி நின்ற	381	மாக மீதுவ ளர்ந்த	1618
மறையோர் மொழியக்	1247	மாகமார் திருக்	754
மன்பெ ருந்திரு மாம	337	மாசறு சிந்தை	920
மன்றல் விரவு மலர்	1528	மாசில் வற்கலை	1627
மன்று ளாடுமது வின்	242	மாசி லாத மணிதிகழ்	141
மன்றுளே திருக்	401	மாசிலா மரபில் வந்த	186
மன்னவர் திருவுந்	165	மாசின்மதி நீடு	1363
மன்னவன் தன்னை	590	மாசின்மனத் துயர்	1299
மன்னவன் வருத்த	854	மாசுடம்பு விடத்	1076
மன்னவன்தன் மைந்	128	மாட நீடு திருப்	1545
மன்னவ னதனைக்	115	மாட மாளிகை	89
மன்னியஅந் தக்கர	1690	மாடலை குருதி	427
மன்னிய அன்பின்	1403	மாட வீதி அலங்	1515
மன்னிய சிறப்பின்	555	மாட வீதி மருங்	1583
மன்னு கின்றஅத்	1153	மாடுபோ தகங்கள்	83
மன்னுசீர் வயலாநூர்	346	மாடு விரைப்பொலி	926
மன்னுஞ் செல்வ	1540	மாடுற்றணை இவுளி	1377
மன்னுதபோ தனி	1312	மாடெங்கம் நெரு	1009
மன்னுந் திசைவே	1004	மாதங்கந் தீங்கு	591
மன்னும்பதி கம்அது	1335	மாதங்கம் எரு	1001
மன்னும் புகழ்நாவ	325	மாதர் நாறு பறிப்பவர்	61
மன்னுமப்பதி வணி	503	மாதர்ப்பிறை	1648
மன்னுயிர் புரந்து	118	மாதரவர் மருங்	1688
மனந்தளரும் இடர்	901	மாத வம்செய்த	35
மனம கிழ்ந்தவர்	543	மாதவ மறையோர்	1823
மனைசாலும் நிலைய	871	மாதவ வேடங்	474
மனைப்படப்பிற்	1438	மாதினியார் திரு	1283
மனைமருங் கடகு	915	மாது கூறுவள் மற்ற	451
மனைவியர் கொழுநர்	461	மாதுடன் கூட	329

1432	சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்		(பன்னிரண்டாம்
	முதற் காண்டம்		
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
மாது தன்னைமுன்	413	மின்னிடை மடவா	850
மாதொரு பாக	149	மின்னு செஞ்சடை	908
மாநிலங்காவ லனா	121	மின்னும்மணி	1010
மாபாவிக் கடை அம	1373	மீ	
மாமணிச் சிவிகை	1757	மீள மீள இவ்வண்	1240
மாமதில் ஆருர்	1501	மீளும் அத்தனை	1630
மாமதில் மஞ்	553	மீளும் ஓத முன்	1122
மாமறை விதிவ ழாமல்	159	மு	
மாமுனிவர் நாள்	801	முக்கண் நக்கராம்	505
மார்ப முந்தசை	1623	முகிலுரிஞ்சங்	1169
மார்பாரப்பொழி	1489	முஞ்சி நானுற	509
மார்பிற்சிறு தந்த	709	முட்டில் அன்பர்	536
மாரிக் காலத் திரவி	448	முண்டநிறை நெற்	887
மாலயற் கரிய	464	முத்திரையே முத	948
மால யன்சத மகன்	249	முந்திழ வையில்	1604
மாலின்உந் திச்சுழி	54	முந்தைமறைநூன்	938
மாலை பயிலும்	1866	மும்மைப் புவனங்	973
மாவி ரைந்தெழுந்து	59	முருகலர் சோலை	1752
மாளிகைகள் மண்ட	266	முருகிற் செறி	1422
மாறில்ஊன் அமுது	811	முழுதும் பழுதே	992
மாறில்பெருஞ்	874	முறித்தவை அடு	459
மாறில் வண்பகட்	1100	முறையால்வரு	221
மாறி லாதஇப் பூசனை	1145	முன்றின்ற மழ	964
மாறிலா மகிழ்ச்சி	863	முன்னெற்றி யின்	707
மாறுபெறல் அருங்	1165	முன்பு கண்டு	1645
மாறுமுதற் பண்	949	முன்புசெய் தவத்	751
மான்மறிக் கைய	1826	முன்புதிருக் காளத்	803
மானச்சிலை	714	முன்புநின் றரிதல்	763
மானமிகு தரு	1716	முன்புநீ நமக்குத்	213
மானவிஞ்சையர்	1613	முன்புபோல் முதல்	916
மானிளம் பிணை	280	முன்னம் ஆங்கவன்	36
மி		முன்னவரை நேர்	1203
மிடையும் நீள்	1637	முன்னாள் அயனுந்	1518
மின்றெ டுஞ்சடை	1841	முன்னிருந்த மைந்	702
மின்பொலிபன்	1168	முன்னிலை கமரே	925
மின்னார்செஞ் சடை	263	முன்னேவந் தெதிர்	290

திருமுறை-1)		பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1433
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்	
முன்னைநாள் போல்	809	மைவளர் கண்ட	276	
மூ		மொ		
மூண்டபெரு மகிழ்	1800	மொய்காட்டும்	783	
மூண்டவப் புலவி	365	மொய்த்து வளர்பேர	178	
மூண்டுமுன் பல	425	மொய்யளிகூழ் நிறை	1273	
மூப்புறும்அத் தளர்	1736	மொய்வைத்த வண்	969	
மொ		யா		
மெய்த்த ஆகம விதி	1832	யாகம் நிலவும் சாலை	1208	
மெய்த ரும்புகழ்த்	1116	யாதவன் துவரைக்	24	
மெய்ம்மைப்பணி	1342	யாதொன்றும்	839	
மெய்யன்பர் மனத்	961	யானே இனியிந்	1228	
மெய்யெலாம் நீறு	473	யானையின் கையிற்	1384	
மோ		வா		
மேகமுங் களிறு	81	வங்கமலி கடற்	1717	
மேகவொழுங்குகள்	622	வஞ்சகர் விட்ட சின	1380	
மேய இவ்வரை	8	வடங்கொண்ட	1058	
மேல்கொண்ட	564	வடதிசைத் தேசம்	1770	
மேலம் பரதல	1428	வடிவு காண்டலும்	511	
மேலாம் பெரியோர்	1254	வடிவுதாங் காணா	1784	
மேலாறு செஞ்ச	866	வண்டமிழ்மென்	1419	
மேவநேர் வர	786	வண்டல்பயி வன	1720	
மேவலர் புரங்கள்	650	வண்டு பாடப்	1019	
மேவிய பணிகள்	1436	வண்டு லாங்குழல்	1628	
மேவு செல்வங்	910	வண்டோங்கு	1600	
மேவுதிரு வாதிரை	1493	வண்ணங் கண்டு	1560	
மேவு நாளில்	1861	வண்ணநீள் வரை	56	
மேவுபுனற் பொன்	1454	வண்ணவெம்சிலை	691	
மேவுற்றஇவ் வேலை	1338	வணங்கும் அின்	514	
மேன்மை நான்மறை	14	வணிகர்பெருங்	1718	
மேன்மை விளங்குத்	1891	வணிகனுந்தன்	1746	
மை		வந்தஇப் பழியை	111	
மைச்செறிந் தனை	656	வந்த கவலை மாற்று	1876	
மைத்தடங் குன்று	588	வந்த டைந்தவர்	1159	
மைந்தரும் மறை	1822	வந்தணைந்த ஏயர்	900	
மையற்றுறை யேறி	1341	வந்தணைந்த மாவிரத	891	
மையார் தடங்கண்	1709	வந்தணைந்த வாக்கீசர்	1787	

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
முதற் காண்டம்

1434

(பன்னிரண்டாம்)

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
வந்தணைந்து திலக	1327	வல்அமண் குண்	1483
வந்தபின் தொண்ட	379	வல்அமணர் தமை	1663
வந்தபின் மனைவி யாரும்	458	வல்லாண் மையின்	979
வந்தமூ தறிவோர்கள்	1723	வல்லையேற் காட்டிங்	203
வந்தமூ தறிவோரை	882	வலத்திருக் கண்	824
வந்தவர் அணைந்த	1759	வழக்கென்று நீர்	120
வந்தவர் குரதி கண்	814	வழிபோம் பொழுது	1568
வந்தவ ரழைத்த	571	வழிவரும் இளைப்பி	460
வந்தழைத்த மாற்	620	வழிவிடுந் துணை	418
வந்து சிவனார் திரு	1549	வள்ளலார் மணம்	886
வந்து தண்புகார்	408	வள்ளலார் வாசிக்	953
வந்துதிருக் காளத்தி	798	வளத்தில் நீடும்	905
வந்துதிரு மலையின்	785	வளத்தினால் மிக்க	386
வந்து திருமாமறை	179	வளர்பொற் கன	1429
வந்து மற்றவர்	1626	வளவநின் புதல்வன்	116
வந்து மிகைசெய்	1263	வளவனார் விடாது	597
வந்து வணங்கி	1881	வளவனும் கேட்ட	578
வந்துற்ற பெரும்	978	வன்சிறுதோல்	1047
வந்துற்றெழு மங்	1005	வன்திறல் உந்தை	758
வந்தெதிர் கொண்டு	269	வன்தொடர்ப்பி	718
வந்தொருவர் அறி	1659	வன்தொண்ட ரது	293
வந்தொருவர் நீரால்	57	வன்புலிக் குருளை	653
வம்பு லாமலர் வாவி	1636	வன்பெருங் களிறு	595
வம்புலா மலரலைய	262	வன்னி கொன்றை	240
வயல்வளமுஞ்	1044	வன்னிலை மள்ளர்	928
வயலெலாம் விளை	832	வா	
வரிவளர்பூஞ்	230	வாங்கிய தொண்	594
வருங்கறைப் பொழுது	781	வாங்குவார் போல்	896
வரும்பு னற்பெருங்	1101	வாசகங் கேட்ட	206
வரும்பு னற்பொன்	903	வாச நீர்குடை மங்	58
வருமணக் கோலத்	173	வாசநெய் யூட்டி	161
வருமிவள் நம்மை	1773	வாசமலர்ப் பிணை	940
வருமுறை எரிமூன்	354	வாச மென்மலர்	1096
வருமுறைப் பருவந்	668	வாதில்தோற்ற	1704
வரையுரை கடவுட்	667	வாம்பெ ருந்திரை	1114
வரைவளர்மா மயிலை	1596	வாய்ந்தசீர் வருண	1395

திருமுறை-1)	பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி		1435
பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
வாய்ந்தநீர் வளத்	831	விழுவுமலி திருக்	1178
வாய்ந்த மிழலை	1527	விழுந்த போதில்	1838
வாய்மை மறை	1869	விழுந்தமழை	1200
வாயம்பால் அழிப்ப	795	விழுந்தவர் எழுந்து	815
வாயில்எங்கணுந்	1181	விழுந்தெழுந்து	897
வார்ந்து சொரிந்த	1587	விளக்கம் மிக்க	94
வாரணச் சேவ	660	விளங்குபெருந் திரு	1601
வாரி சொரியுங்	492	விளைவளம் பெரு	1755
வாவி புள்ளொலி	309	விறலுடைத்	402
வாவியின் மூழ்கி	398	வீ	
வாழ்பொற் பதி	1210	வீடறியாச் சமணர்	1410
வாழிய மாமறை	273	வீதிகள் விழவின்	84
வாளியுந் தெரிந்து	816	வீரக்கழல் காலின்	711
வாளின் படை	611	வீழி மிழலை தனை	1556
வாளொடு நீள்கை	625	வீழி மிழலை வந்த	1514
வாளொடு பலகை	415	வெ	
வான்அ எரிப்பன	1031	வெங்கட்களிற் றின்	1003
வானகமின் னுக்	1683	வெங்கட் புலிகிடந்	617
வானவர்கள் மலர்	1692	வெங்கண் விறசில்லை	624
வானவர் பூவின்	438	வெங்கணைபடு பிடர்	729
வானிறைந்த புனல்	1202	வெங்க திர்ப்பக	1620
வானுற நீள்திரு	270	வெங்கதிர் விசும்	689
வி		வெஞ்சமண் குண்	1401
விடுவதே எண்ண	1747	வெஞ்சிலைக்கை	725
விடையவர் வீரட்	843	வெஞ்சினவாள்	633
விடையின் மேலவ	1146	வெட்டுண்டு பட்டு	576
விண்ணவர்கள்	965	வெண்கோடல்	941
விண்ணிடை நின்ற	436	வெண்ணீறு நெற்றி	642
விண்ணின் றிழிந்த	1522	வெந்தழற் சுடர்	593
விண்பயில் புரங்கள்	860	வெம்புசினக் களிற்	1174
விரவுபன் மணிகள்	779	வெம்மறக் குலத்து	756
விரிகடல்கூழ்	875	வெம்முனைமேற்	1295
விரும்பு மேன்மை	1108	வெய்யநீற் றறை	1362
விரைசெய் நறும்	491	வெய்யமா எழுப்ப	726
விரையலங்கல்	1352	வெயிலுமிழும்	1177
வில்லொடு வேல்	580	வெல்படைத்	654

1436

சேக்கிழார் - திருத்தொண்டர் புராணம்
முதற் காண்டம்

(பன்னிரண்டாம்

பாடல்	பாடல் எண்	பாடல்	பாடல் எண்
வெள்ளி மால்வரை	1126	வேதனை யெய்திவீழ்ந்	483
வெள்ளி வெற்பின்	1643	வேதியர் தில்லை	360
வென்றிமால் யானை	563	வேதிய னதனைக்	195
வென்றி மடங்கல்	643	வேதிய னாகி	218
வென்றி வானவர்	1185	வேந்தற்குற் றுழி	1290
வென்றி விடையார்	1884	வேலொடு வில்லும்	417
வே		வேழக் கரும்பினொ	609
வேடர்தங் கரிய	741	வேழுத் தரசங்கன்	1000
வேடர்தங் கோமா	678	வேறு நல்லதோர்	525
வேடரைக் காணார்	817	வேறு பிறிதென்	501
வேண்டு மாறு	145	வை	
வேணு புரக்கோன்	1554	வைகலும் உணவி	914
வேத உள்ளுறை	1831	வைகறை யுணர்ந்து	559
வேத ஓசையும்	87	வைத்தபின் மறை	377
வேதங்கள் மொழி	1733	வைதெரிந் தகற்றி	75
வேதநான் முகன்	20	வையகம் பொலிய	251
வேதபா ரகரில்	197	வையம் எங்கும்	1520
வேத வனத்தின்	1533	வையம் புரக்குந்	1865
வேதவாரணம்	340	வையம் முறைசெய்	1007
வேத வேதியர் வே	1182		

தருமைஆதீனம்....

உ

தருமை ஆதீனம் இயற்றிவரும் பணிகள்

1. தேவாரப் பாடசாலை நிறுவித் தெய்வத் தமிழ் வளர்ப்பது.
2. வேத சிவாகம பாடசாலை வைத்துத் திருக்கோயில் பூசை முறைகளைப் பயிற்றுவிப்பது.
3. திருமுறைகள், சித்தாந்த சாத்திரங்கள், சைவ சமய நூல்கள் பலவற்றைத் தெளிவுற அச்சிட்டு வழங்குவது.
4. தேவாரத் தலங்கள் தோறும் வழிபாடுகள் நிகழ்த்தி அவ்வத்தலத் தேவாரத்தைப் புராண வரலாறுகளுடன் அச்சிட்டு வழங்குவது.
5. ஆலயங்கள் பலவற்றிலும் நிகழும் பெருவிழாக்களில் சமய விரிவுரைகள், மாநாடுகள் நிகழ்த்திச் சமய தத்துவங்களை மக்கட்கு உணர்த்துவது.
6. தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, கலைக்கல்லூரி அமைத்து மாணவர்களுக்குக் கல்வி நலம் தருவது.
7. அனைத்துலக சைவசித்தாந்த ஆராய்ச்சி மையம் நிறுவி அதன் வாயிலாகக் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் நம் நாட்டிலும் வாழும் சமயம் சார்ந்த மக்கட்குச் சைவசமயப் பெருமைகளை அறிவுறுத்துவதோடு சென்னை, திருச்சி, நெல்லை ஆகிய இடங்களில் மாலை நேரக் கல்லூரி நடத்தி வருவது.
8. உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கலைக்கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்கள் தமிழ் மொழியை ஊக்கத்தோடு பயிலப் பரிசுகள் வழங்குவது.
9. ஞானசம்பந்தம் என்னும் மாத இதழ் நடத்தி அதன் வாயிலாக மக்கட்குச் சமய உண்மைகளை உணர்த்தி வருவது.
10. ஆதீனத்தின் அருளாட்சியிலுள்ள 27 திருக்கோயில்களையும் தூய்மையாகப் பரிபாலித்து நாள்வழிபாடு சிறப்பு வழிபாடுகள் நிகழ்த்திவருவது.

11. ஆதீனக் கோயில்கள் பலவற்றில் நூலகங்கள் அமைத்தும் மாலைநேரத்தில் ஒதுவாமூர்த்திகளைக் கொண்டு குழந்தைகட்குத் திருமுறை வகுப்புக்கள் நடத்தியும் உதவுவது.
12. சமய நூல்களை ஆய்வு நோக்கோடு எழுதி வெளியிட முன்வருவோர்க்கு உதவுவது.
13. ஆதீனத்திருக்கோயில்களில் பழுதடைந்த கட்டிடப் பகுதிகளை இடித்துப் புதுப்பித்தும் 12 ஆண்டுகட்கு ஒருமுறை மூர்த்திகட்கு அஷ்டபந்தனம் சாத்தியும் திருக்குட நீராட்டு விழா நடத்துவது.
14. ஆதீனத் திருமடத்தில் பெரியதொரு நூலகம் அமைத்துப் பழையமையான ஓலைச்சுவடிகளையும் நூல்களையும் பேணி வருவது.
15. கல்வி பயிலும் ஏழை மாணவர்கட்குக் கல்விக் கட்டணம் புத்தகங்கள் வழங்கி உதவுவது.
16. மயிலாடுதுறையில் மகப்பேறு மருத்துவ நிலையம் அமைத்து நகராட்சிக்கு உதவியதுபோலச் சிங்கிப்பட்டி காசநோய் மருத்துவமனை சென்னை அடையாறு கான்சர் இன்ஸ்டிடியூட் போன்ற பொது நிறுவனங்களுக்கும் பெருந்தொகை உதவி வருவது.
17. ஆதீனக் குரு முதல்வர் குரு பூசைவிழாவில் சமய வகுப்புக்கள் கருத்தரங்குகள் திருநெறிய தெய்வத் தமிழ் மாநாடு முதலியன நடத்திவருவது.
18. அவ்வப்போது மக்கட்கு எல்லாச் சமய தத்துவங்களையும் மாநாடுகள் மூலம் உணர்த்திப் பொதுவாக அனைத்துச் சமய தத்துவங்களையும் மக்கள் அறியும்படிச் செய்வது.
19. தமிழ்நாட்டின் தலைநகராகிய சென்னையில் சமயப் பிரச்சார நிலையம் அமைத்துச் சமய வகுப்புக்கள் நடத்தியும், ஆதீனத்திருக்கோயில்களில் நிகழும் சிறப்பு விழாக்களின் பிரசாதங்களை அங்குள்ள மக்கட்கு வழங்கியும் வருவது.
20. திங்கள் தோறும் முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருமகாசநிதானம் பொதுமக்கட்கு அருளாசி வழங்குவது.

21. திருவாமூரில் அப்பருக்குத் திருக்கோயில் எடுப்பித்துத் திங்கள்தோறும் திருமுறைமுற்றோதல், விரிவுரை நிகழ்த்தியும் ஆண்டு தோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்தியும் வருவது.

22. பெண்ணாகடத்தில் மெய்கண்டாருக்கும் கோயில் எடுத்து ஆண்டுதோறும் குருபூசையைச் சிறப்புற நடத்துவது.

23. சித்தர் காட்டில் ஸ்ரீ சிற்றம்பல நாடிகள் கோயில் திருப்பணி செய்து கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தி, சமயச்சொற்பொழிவு, ஆண்டு தோறும் குருபூஜை நடத்தி வருவது.

24. சீகாழியில் திருமுலைப்பால் விழாவிலும், திருவாமூரில் சதய விழாவிலும் திருமுறை இசைவாணர்கட்குத் திருமுறைக் கலாநிதி பட்டம் பொறித்த பொற்பதக்கமும் ஆயிரம் ரூபாய் பணமுடிப்பும் வழங்கிவருவது.

25. ஆதீனச் சிறப்பு விழவாகிய ஆவணி மூல நாளில் பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாலித்த தமிழறிஞர்க்குச் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கி வருவது.

26. சிதம்பரம் திருக்கோயிலில் சமயாசாரியர்களோடு சந்தானாசாரியரைப் பிரதிட்டை செய்வித்து அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தியதுடன் ஆண்டுதோறும் குருபூசை விழாக்களைக் கொண்டாடி வருவது.

27. இல்லங்கள் தோறும் திருமுறை முற்றோதல் செய்விப்பது.

28. சிவராத்திரி கார்த்திகைச் சோமவாரம் போன்ற நாள்களில் அன்பர்கட்குச் சமய விசேடதீட்சைகள் அளிப்பது.

29. மதுரையில் உள்ள ஸ்ரீலக்ஷ்மி குருஞான சம்பந்தர் திருமடத்தில் அவ்வப்போது சமயச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி வருவது.

30. ஆதீன ஆலயங்களுக்கு மட்டும் அன்றிப் பிற ஆலயங்களுக்கும் திருப்பணி நிதி உதவி அளித்தல் - யாகசாலைச் செலவை ஏற்று நடத்துதல் முதலியன செய்து வருவது.

31. திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயில் நம்பி ஆண்டார் நம்பிகள் குருபூஜை விழாவை நடத்துவது.

32. ஸ்ரீ குருஞானசம்பந்தர் பணி மன்றம் நிறுவி அதன் வாயிலாக மயிலாடுதுறையில் மழலையர்பள்ளி, செகண்டரிப் பள்ளி ஆகியன நடத்துவதோடு பிற ஊர்களிலும் இம்மன்றச் சார்பில் பள்ளிகள் மருத்துவ நிலையங்கள் அமைத்துச் சமூகச் தொண்டுகள் முதலியன செய்து வருவது.

வாழ்த்து

மையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தான்தழைத் தோங்குக
தெய்வ வெண்திரு நீறு சிறக்கவே - பெரிய புராணம்.

வான்முகில் வழாது பெய்க
மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க
குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க
நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி
விளங்குக உலக மெல்லாம் - கந்தபுராணம்

மல்குக வேத வேள்வி வழங்குக சுரந்து வானம்
பல்குக வளங்கள் எங்கும் பரவுக அறங்கள் இன்பம்
நல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் நான்மறைச் சைவம் ஓங்கிப்
புல்குக உயிர்கட் கெல்லாம் புரவலன் செங்கோல் வாழ்க.
- திருவிளையாடற் புராணம்.

திருவார் கமலைப் புதிவாழ்க அப்பதி
சேரும்நின்றன்
மருவார் மரபும் திருநீறும் கண்டியும்
வாழ்கஅருட்
குருவாகும் நின்றன் திருக்கூட்டம் வாழ்கநற்
கோநிரைகள்
தெருவாழ் தருமைத் திருஞான சம்பந்த
தேசிகனே. - ஆதீன அருள் நூல்.